

Giới thiệu Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn

Thể loại: tiên hiệp, huyền huyền, trọng sinh...

Một vùng đất ngập tràn nguyên thủy chỉ khi cùng với nguyên thủy vũ trụ. Cũng bắt đầu từ khi đó sự sống xuất hiện. Mà nhân vật chính lại được ra đời từ 1 sinh linh đc tạo ra bởi 1 kẻ sắp chết. Hắn k tại trong luân hồi. Hắn k tại dưới thiên đạo. Hắn đi lên bằng đôi chân mình. Chứng 3000 đại đạo. Diệt 3000 đại đạo. Đạp đổ thiên đạo. Hắn là chí tôn. Vô số kỉ nguyên qua đi. Hắn đã trở lại. Để trả thù. Để bảo vệ vũ trụ này. Hắn làm chí tôn

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Khởi Nguyên

Nguyên Thủy Đại Vũ Trụ lúc này, trong mênh mông tinh không khắp nơi đều là đại chiến. Mỗi giây phút qua đi, đều có thể trông thấy từng khoả tinh thần rơi rụng, liệt nhật bạo tạc mà ra.

Những nơi đại chiến thảm liệt nhất liền từng toà từng toà thiên hà cũng vì đó mà tan vỡ. Hàng tỉ khoả tinh thần cứ như vậy trong đại chiến mà nổ tung thành cát bụi.

Một tiếng gào lớn vang vọng vũ trụ, một cái không lồ hàng tỉ dặm thần long bị một đao chém rụng đầu. Thân thể nặng trĩu kia rơi xuống đê nát mấy khoả tinh thần. Bên kia một cái phụng hoàng lớn không kém thần long bị vô số xích sắt ghim vào người không cách nào thoát ra. Cuối cùng bị xích sắt kéo toạc thân thể mà chết đi.

Cảnh tượng này trong vũ trụ lúc nào cũng có thể nhìn thấy. Mỗi giây mỗi phút qua đi đều có những thân ảnh ngã xuống. Mỗi cái trên thân khí tức đều cực kì khủng bố, thế nhưng là đều không thoát khỏi cái chết.

Bên trong một toà đại điện nguy nga, trên điện ghi 3 chữ Thiên Tôn Điện, lúc này bên trong điện có một lão già áo trắng. Lão già này ánh mắt có chút ngưng nhìn về phía trước mặt hắn. Trước mặt lão già này là một cái cây lớn khoảng 10 trượng, cây này tản mát quang mang màu xanh lục tươi mát vô cùng. Trên cây cũng toả ra bằng bạc vô tận sinh cơ. Tại trên thân cây khám nam lấy một khối thủy tinh khoảng 1 trượng. Bên dưới cây chất lấy vô số thánh dược quý hiếm và thánh thạch. Thêm vào đó là một cái trận pháp cực kỳ thâm ảo. Trên khối thủy tinh này lưu động lấy vô số huyền ảo mà cổ lão phù văn.

Nếu nhìn kĩ vào bên trong khối thủy tinh này liền có thể nhìn thấy một đứa bé đang nằm trong đó. Mà những tinh hoa của thánh dược, thánh thạch và vô tận sinh cơ từ cái cây này phát ra đang bị đứa bé này hấp thu lấy. Cuối cùng trên mặt đất những thánh thạch, thánh dược kia bị hấp thu hoàn toàn, hoá thành bụi phấn. Mà khối thủy tinh kia cũng bị nứt ra.

Nge được âm thanh vỡ nát. Lão già kia vội vàng tiến tới, sau đó hắn vội vàng đỡ lấy đứa bé kia. Chỉ thấy cái cây lớn kia cũng ngay lập tức rút nhỏ lại sau đó tiến vào lưng đứa bé này. Cuối cùng hoàn toàn biết mất vào trong cơ thể nó.

Sau lưng đứa bé hiện ra một cái đồ án hình cái cây. Lão già gật đầu nói thầm "tốt tốt, rốt cuộc ta thành công, ta đã thành công rồi".

Đứa bé chậm rãi mở mắt ra, sau đó nó nhìn xung quanh, cuối cùng ánh mắt rơi trên thân lão già sợ hãi nói: "Đây là nơi nào, người là ai".

Lão già nhẹ nhàng cười nói: "Hài tử, đừng sợ, ta..... ta chính là cha ngươi".

"Ngươi là cha ta?" Đứa bé ngơ ngẩn.

"Phải, ta chính là cha ngươi, lại đây, thời gian đã không nhiều rồi". Lão già nói.

Chỉ thấy lão già kia một tay vạch lên trán đứa bé một cái, trên trán đứa bé liền xuất hiện một cái ấn ký. Sau đó lấy ra một tấm lụa mỏng. Nếu nhìn kĩ liền thấy đó thực chất cũng không phải lụa. Mà chính là một vầng ánh sáng, nó giống như thực chất. Lại giống như nước. Nhẹ nhàng uốn lượn trên tay lão già.

"Đây là Nguyên Thủy Chi Quang, nó chính là ánh sáng đầu tiên trong vũ trụ" Nói đoạn đưa nó cho đứa bé. Cuối cùng nói tiếp một câu: "Ta sẽ đem ngươi phong ấn xuống, một kiếp này qua đi, ngươi sẽ thức dậy, tiêu hoá những cái kia kiến thức của ta liền để ngươi hiểu rõ thiên địa, ngươi không phải sinh linh vũ trụ này, vì thế thiên đạo không quản được ngươi, tương lai ngươi đi con đường sẽ vô cùng gian nan, thế nhưng thành tựu của ngươi sẽ vượt qua tất cả, hài tử của ta. Còn nữa, tên ngươi là Doanh Thiên"

Cuối cùng lão già hoa tay một cái, đứa bé lần nữa bị một khối thủy tinh bao phủ lấy. Sau đó trong đại điện xuất hiện ra một cái đại môn, lão già đem khối thủy tinh kia đưa vào đại môn, đại môn đóng chặt lại. Đại môn đóng về sau lão già mới nhẹ nhàng thở dài một hơi. Trên miêng hắn nở một nụ cười mãn nguyện.

Đúng lúc này, nghe được Oanh Oanh, âm thanh cực lớn vang lên. Kèm theo đó là một cái mãnh liệt rung động đem cả đại điện đều lắc lư muốn sụp đổ.

Lão già thở dài một hơi thầm nói:”cái gì nên đến, cuối cùng vẫn phải đến”. Nói đoạn bước ra ngoài đại điện.

Bên ngoài đại điện lúc này bầu không khí cực kì ngưng trọng. Tại đây tụ tập lấy 2 phe nhân mã. Một bên gồm các loại thần thú, tiên thú thân hình khổng lồ, thêm vào đó là từng cái thân ảnh vĩ ngạn. Trên thân bọn hắn mặc lấy từng bộ thánh giáp, trên đầu treo lấy từng cái chiến binh phát ra mạnh mẽ quang mang. Trên thân bọn hắn cũng toả ra hào quang thần thánh. Mỗi một cái đều vô cùng cường đại mạnh mẽ. mỗi một cái đều có được hủy diệt thiên hà thực lực.

Bên kia đối diện cũng không kém phần hung mãnh. Bên này từng tôn từng tôn hung thần ác ma. Từng cái khổng lồ quái vật răng vuốt đầy máu me gào thét. Bọn hắn bao phủ lấy từng tầng khí tức hắc ám.

2 phe này khí tức đối chọi gay gắt, thiên địa cũng vì vậy mà như chia thành 2 vệt, khắp không gian tràn ngập lực lượng hủy diệt như muốn áp sập chư thiên.

Tại thời khắc này, bên phe hắc ám, một cái thân ảnh bước đi ra ngoài. Hắn là một cái nam tử trung niên, trên trán hắn có một con mắt đỏ như máu. Tóc hắn giống như một làn nước màu đen tuyền dài tới tận đầu gối. Khi hắn xuất hiện. Cả thiên địa như mất đi ánh sáng. Một cỗ u ám lập tức bao phủ lấy thiên địa. Hắn bước ra mỗi bước, thiên địa cũng vì đó mà rung chuyển. Tại dưới bước chân của hắn, không biết bao nhiêu khoả tinh thần vì đó mà vỡ nát.

Trên tay hắn cầm lấy một chiếc lưỡi hái lớn. Có thể nhìn thấy trên lưỡi hái này có từng cái oan hồn bám lấy. Trên lưỡi hái phát ra từng tiếng gào rít thê lương. Có thể thấy rằng có không biết bao nhiêu sinh linh đã trở thành oan hồn dưới lưỡi hái này.

Nam tử trung niên này bước ra sau đó nhìn về phía đại điện.

Giờ khắc này, lão già trong điện cũng bước ra tới. Hắn lúc này trông có chút già nua tiều tụy.

Trông thấy lão già này, nam tử trung niên nhú mày, sau đó cất lời:” Ngươi đem sinh mệnh của mình thiêu đốt?”.

Lão già cười nói:” Không thể nói là thiêu đốt, mà là cho đi”.

Nghe vậy trung niên nam tử vội hỏi:”Ngươi đã làm cái gì”.

“Chỉ là giữ lấy một chút hi vọng cho vũ trụ này thôi” lão già nhẹ nói.

“Vô ích, vũ trụ này đã đến lúc tàn rồi, ta sẽ đem nó ăn sạch, khặc khặc, ngươi không thể bảo vệ nó đâu” Nam tử trung niên dữ tợn cười nói.:”Khi ta rời đi nơi này, ta đã tìm thấy thế giới khác, không chỉ một mà là nhiều cái, ta đem chúng ăn hết, bây giờ ta đã mạnh hơn ngươi rất nhiều, ngươi đã không thể ngăn cản ta”.

Lão già nghe vậy có chút buồn rầu đáp lại:”Ngươi tại sao lại trở nên như vậy chứ. Hãy nhìn xem, nơi này chúng ta đã từng cùng nhau kiến tạo nó. Một cái vũ trụ từng tươi đẹp hiện tại ra sao, ngày đó ngươi đem nửa vũ trụ tế sống khiến cho vũ trụ vỡ nát một nửa, ngươi không thấy mình quá tàn nhẫn sao, dù sao đây là nơi ngươi sinh ra, đây cũng là nơi ngươi góp sức xây dựng lên”.

Nam tử trung niên cười nhạt nói:”Thái Nhất a Thái Nhất, ngươi quá mềm lòng rồi, ngươi muốn mãi mãi ở trong chiếc lồng này, nhưng ta khác ngươi, ta không có như vậy an phận, chỉ cần ngươi giao ra Nguyên Thủy Chi Quang, ta sẽ rời đi”.

Lão già nghe vậy lắc đầu:”Nguyên Thủy Chi Quang đã không còn trong tay ta, dù còn ta cũng không có khả năng đem cho ngươi”.

“Gian ngoan mất linh, nếu vậy ta sẽ đem vũ trụ này diệt sạch, để xem ngươi như thế nào bảo vệ nó”. Trung niên nhân có chút không kiên nhẫn.

“Ngươi đã mạnh hơn rất nhiều, thế nhưng ngươi lại quên mất một điều, tại thời khắc ngươi tế nửa vũ trụ này sau đó rời đi. Tên của ngươi trên Thiên Địa Bảng cũng đã bị xoá đi. Từ giờ phút đó, thiên địa này cũng đã bài xích ngươi, ngươi cũng không còn là sinh linh thiên địa này”. Lão già vừa nói vừa nâng lên bàn tay của mình. Chỉ thấy bên trên hư không kia, không gian mãnh liệt rung chuyển, từng cái phù văn thần bí từ khắp nơi trong thiên địa dần dần hội tụ lại, cuối cùng một cái vô cùng to lớn bỗng xuất hiện trong tầm mắt của mọi người.

Tại trên bảng có lấy vô số cái danh tự. Lớn nhất chính là Thái Nhất tên, bên cạnh cũng có một cái mờ mịt danh tự, thế nhưng nó giống như là bị xoá đi. Chỉ có thể nhìn thấy một chút dấu vết mờ mờ.

Lão già nói tiếp:”Tại trong Thiên Địa này ngươi sẽ bị áp chế”.

Trung niên nhân nhú mày, hắn thật không nghĩ tới tên của hắn trên Thiên Địa Bảng thật bị xoá đi. Cái này đồng nghĩa hắn bị thiên địa bài xích, sẽ không cách nào phát huy toàn bộ lực lượng.

Chỉ thấy lúc này. Một cái chuông lớn hiện lên phía sau lưng Lão già kia. Cái chuông này to lớn đến không thể tưởng tượng nổi, mỗi một cái tinh thần đều như hạt bụi nếu so sánh với nó.

Nghe được cooong.....coooooong, tiếng chuông tại vang lên, một cỗ lực lượng kì bí từ khắp nơi trong thiên địa đổ dồn về nơi này, đem áp lên người phe hắc ám nhân mã. Kẻ yếu một chút thì trực tiếp bị lực lượng đè chết. Những kẻ mạnh hơn thì tại đau khổ chống đỡ.

Trung niên nhân lúc này cũng chịu lấy cực lớn áp lực, hấn gằn giọng: “Huỳnh Hoàng Chung”.

Lão giả nói ra: “Đối mặt với toàn bộ lực lượng Thiên Địa, không dễ phải không”.

“Thái nhất, ngươi thật cho rằng ngươi áp chế được ta”. Trung niên nhân gào lớn, sau đó phô thiên cái địa hắc ám từ thân hấn tuôn trào ra ngoài. Một cỗ uy áp đáng sợ từ trên người hấn bộc phát đi ra. Cỗ uy áp này trong nháy mắt quét ngang chư thiên thập địa, không biết bao nhiêu tinh thần vì đó mà vỡ nát, không gian cũng vì đó mà kịch liệt chập trùng, khắp nơi đều có thể thấy vết nứt không gian hoặc không gian sụp đổ. Vậy mà thật có thể chống lại lực lượng áp chế.

Thấy vậy, lão giả quay lại nói với những cái sinh linh kia: “Nguyên thủy kỷ nguyên đã tàn, cố gắng kéo dài cũng vô ích. Các ngươi mau rời đi nơi này, đem mình phong ấn xuống, chờ thiên địa lần nữa trọng diễn. Kỷ nguyên mới tái sinh hãy phá phong mà ra”.

Nge vậy, đằng sau sinh linh cũng liền lục tục rời đi, bọn hấn biết lão giả định làm gì, cũng không có ngăn cản. Bởi vì bọn hấn biết thật sự kỷ nguyên này đã tàn. Không có cách nào kéo dài.

Cuối cùng, lão giả lấy ra một viên tinh trụ màu tím. Tinh trụ này nhìn qua liền vô cùng bình thường, thế nhưng lai lịch của nó lại lớn đến dọa người. Thấy được viên tinh trụ này, trung niên nhân hét lớn: “Thái Nhất, ngươi định làm gì”.

“Làm điều ta nên làm” Lão giả cười nói.

Chỉ thấy trên thân lão giả phát ra một cỗ hơi thở cực kỳ khủng khiếp. So sánh tuyệt đối không kém trung niên nhân kia. Vô số quang minh từ trên thân lão giả này sáng chói chiếu rọi mọi góc ngách vũ trụ. Ngay lập tức. Từ trong hư không. Vô cùng vô tận phù văn từ khắp nơi đổ về hội tụ, những phù văn kia ẩn chứa vô cùng huyền ảo đại đạo ảo diệu. Cuối cùng, một thanh to lớn bảo kiếm xuất hiện giữa những phù văn kia. Bảo kiếm này xuất hiện, nguyên bản không gian đang chập trùng vỡ nát cũng liền yên ổn lại.

Trung niên nhân nhìn thấy thanh kiếm này gằn giọng nói: “Thiên Đạo, Thái Nhất, ngươi muốn dùng Thiên Đạo tới đối phó ta”.

Ngay lập tức, từng cái phù văn hoá thành vô số xiềng xích lao tới quấn trên thân trung niên nhân. Những xiềng xích này đều ẩn chứa lực lượng thiên địa. Không chỉ trung niên nhân mà cả những cái sinh linh tà ác kia đều tại chịu xiềng xích trời buộc. Ngay sau đó, trên đầu bọn hấn xuất hiện từng cái thanh kiếm. Nếu nhìn lại thì giống hệt với thanh kiếm lớn kia. Cuối cùng, kiếm chém xuống. Vô số tiếng hét thảm vang lên, từng cái đầu lâu bị chém rụng. Từng bộ thân thể rơi rụng trong tinh không.

Chỉ còn lại trung niên nhân. Hấn lúc này đang chịu rất nhiều xiềng xích ghim vào trên thân, giống như muốn đem hấn xé rách.

Hấn gầm lên: “Thiên đạo cũng như vậy cần không được ta”. Chỉ thấy hấn vùng vẫy, không trách được hấn quá mức khủng bố. Thiên đạo xiềng xích đều bị hấn sinh sinh giật đứt. Đáng nói là cho dù bị đứt nhưng như cũ có vô cùng vô tận xiềng xích nhắm hấn lao tới. Cái này đứt cái khác lên thay.

“Thiên Đạo, ngươi muốn chết” trung niên nhân bộc phát, đem toàn bộ xiềng xích đều cho đứt, ngay một khắc hấn thoát ra này, trong tay hấn lười hái sáng rực lên huyết quang, chỉ thấy hấn chém ra một chém về phía Thiên Đạo, một chém này là hấn toàn lực một kích, chỉ thấy tại nơi va chạm, một tiếng nổ lớn kinh thiên động địa vang lên, dư âm bộc phát đem không gian nơi này hoàn toàn cho sụp đổ. Hàng ngàn toà Tinh Vực tại trong dư âm đều sụp đổ (Tinh vực chính là một dải Thiên Hà, giống như chúng ta ngoài đời này dải Ngân Hà). Không biết bao nhiêu tỉ viên tinh thần tại dưới dư âm một kích này mà huỷ đi.

Chỉ thấy Thiên Đạo thanh kiếm kia bị sinh sinh gãy đôi. Nhưng cho dù gãy đôi, vẫn như cũ có lấy xiềng xích hướng trung niên nhân kéo tới.

Tại lão giả lúc này. Hấn đã thấy được những cái kia sinh linh đều tại phong ấn xuống dưới. Sau đó hấn đưa lên tinh trụ. Cuối cùng đem nó bóp vỡ.

Trung niên nhân chịu xiềng xích kéo lấy nhìn thấy cảnh này, 2 mắt đỏ lên gào thét: “Thái Nhất, ngươi điên rồi, vậy mà đem Kỷ Nguyên Chi Tâm huỷ đi, ngươi muốn chôn vùi kỷ nguyên này sao”.

“Đúng thế, kỷ nguyên này sẽ huỷ đi, nhường chỗ cho kỷ nguyên mới trọng sinh” Lão giả cười nói.

“Ngươi sẽ chết” Trung niên nhân lạnh giọng.

“Ta đã sẵn sàng để chết” lão giả bình thản đáp.

Chỉ thấy từng cái mảnh vỡ tinh trụ hoá thành vô số điểm sáng nhỏ hoà tan vào không gian.

Ngay lập tức, thiên địa phát sinh dị biến. Một cỗ khí tức huỷ diệt mọi thứ bùng xuống.

“Ngươi huỷ đi Kỷ Nguyên Chi Tâm, Nguyên Thủy vũ trụ sẽ cản trở, tịch diệt kiếp sẽ bùng xuống”.

Ngay tại lúc này, thiên địa tại mãnh liệt rung chuyển, thiên địa nơi nơi đều tràn ngập khí vụ màu đỏ. Hòn nữa đang nhanh chóng lan rộng, bên trong khí vụ màu đỏ có thể nhìn thấy từng đạo lôi kiếp như rắn bò, thêm vào đó là từng vệt ánh sáng chiếu khắp nơi trong vũ trụ, từng đạo âm thanh chói tai vang vọng thiên địa.

Đây là tịch diệt kiếp 4 loại lực lượng. Tịch Diệt Kiếp Văn chính là màu đỏ vân vụ, Tịch Diệt Kiếp Lôi, Tịch Diệt Kiếp Quang, Tịch Diệt Kiếp Âm.

4 loại lực lượng này xuất hiện trong thiên địa, mỗi nơi chúng đi qua, hết thảy đều bị huỷ diệt, cũng lúc này, kiếp lôi, kiếp âm và kiếp quang đều tại tập trung lên thân mình trung niên nhân.

Hàng ức tỉ đạo kiếp lôi cứ như vậy oanh trên thân hắn, kiếp quang cũng như vậy chiếu lên thân hắn, đem hắc ám trên thân hắn thiêu đốt không ngừng. Cảnh tượng này giống như hắn phải đối mặt với toàn bộ lực lượng của thiên địa này.

Cảnh tượng này kéo dài tới hơn 1 vạn năm về sau.

Lúc này trong vũ trụ đã tràn ngập tịch diệt kiếp. Vũ trụ lúc này đã tử vong. Không có bất kỳ cái gì sinh linh sống sót. Không có bất kỳ cái gì sinh mệnh khí tức. Khắp nơi chỉ có tịch diệt tử vong.

Tại địa phương kia. Trung niên nhân lúc này cũng đã suy yếu, hắn không có cách nào thoát ra thiên đạo xiềng xích. Chịu hơn 1 vạn năm dưới vô cùng vô tận tịch diệt kiếp. Hắn đã suy yếu vô cùng. Thế nhưng hắn vẫn chống đỡ được đến giờ phút này.

Về phần Lão giả kia. Giờ này hắn cũng tiêu tụy vô cùng. Bởi vì cho đi sinh mệnh của mình, hắn cũng gắng gượng mới đến được giờ phút này.

Trung niên nhân khó nhọc cười gằn: “Khắc khắc, Thái Nhất, người trụ không qua nổi ta, chỉ cần người chết đi, không có người duy trì, những thứ này căn không được ta”.

“Àn, có lẽ ta thật không trụ được nữa”. Lão giả một bộ bất lực nói: “xem ra là giết không nổi người, nếu vậy chỉ có thể đổi cách khác”.

Cuối cùng, lão giả vẫy tay, lưới kiếm gãy từ Thiên Đạo bay tới, sau đó sinh sinh đem trung niên nhân chém thành hơn trăm mảnh. Mỗi mảnh đứt ra đều bị vô tận xiềng xích cuốn chặt lấy.

Mặc dù bị chém thành trăm mảnh, thế nhưng trung niên nhân giọng nói vẫn vang vọng: “Người định làm gì”.

“Để người ngủ say không cách nào tỉnh lại”. Lão giả nói xong thân thể liền phiêu tán thành vô số điểm sáng. Những điểm sáng này tụ hợp với nhau thành hơn trăm cái phù ấn. Mỗi cái phù ấn đều dán lên một mảnh thân thể của trung niên nhân. Sau đó phá vỡ không gian mà tiến vào hư vô.

“Người không giết được ta, nhất định có một ngày ta sẽ trở lại, nuốt chửng vũ trụ này” Tiếng nói của trung niên nhân quanh quẩn sau đó im bặt.

Cuối cùng nơi này không còn ai, tịch diệt kiếp vẫn như cũ bao phủ vũ trụ. Trải qua hơn 5 ngàn vạn năm về sau. Tịch diệt kiếp tiêu tán đi. Trả lại một vũ trụ tĩnh không. Một cái sinh linh mới được ươm dưỡng, thiên địa lần nữa khôi phục. Từng cái phong ấn phá không mà ra. Một cái kỷ nguyên mới bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Thức Tỉnh cùng Trùng Sinh

Tại kỷ nguyên mới bắt đầu, trải qua 3 cái thời đại. Lúc này trong một vùng hư vô, nơi này có một khối thủy tinh, nếu nhìn vào trong thì có thể thấy một người. Chính là Doanh Thiên. Chỉ khác là hiện tại thân thể hắn không còn là đứa bé kia. Giờ phút này hắn đã là một cái thanh niên. Ước chừng 18.

Hắn mở ra đôi mắt của mình, trong đôi mắt hắn lúc này chạy dài từng dòng văn tự. Từng cỗ khổng lồ thông tin cứ như vậy tràn vào trong đầu hắn.

Tại một lúc lâu sau khi hấp thu những thông tin kia. Hắn thở dài một hơi: “Thì ra là như vậy, lão đầu tử, người ký thác quá nhiều cho ta a”.

Sau đó hắn phá vỡ thủy tinh bước ra ngoài, bên cạnh là một cái đại môn, hắn cũng không có chần chừ, lập tức từ đại môn bước vào. Trải qua đại môn truyền tống, cuối cùng xuất hiện trước mắt hắn là cảnh quan sơn hà.

Hắn men theo dòng sông bước đi. Cứ như vậy năm tháng qua đi, thời gian như lá mùa thu, không biết bao nhiêu sinh linh sinh ra và chết đi. Có không biết bao nhiêu hạng người vô định hoành không xuất thế, nhiều đến một cái thời đại. Sau đó lại chìm đắm trong quên lãng. Rất nhiều thời đại qua đi, thiên địa đã lần nữa trọng sinh, đại đạo ra đời chào đón một cái đại thế thịnh vượng.

Có lẽ sẽ có ít người biết, trong năm tháng dài đằng đằng này, đằng sau những nhân vật tuyên cổ kia, đằng sau những tranh đấu bí mật khắp thiên địa có tồn tại bóng dáng của một tên phẩm nhân. Chính là Doanh Thiên.

Doanh Thiên bắt đầu, nhưng hắn không cách nào tu luyện, bởi vì hắn không phải sinh linh thiên địa tạo ra. Hắn được tạo ra bởi Thái Nhất. Thiên Đạo không cho phép hắn tu luyện. Mỗi lần hắn sắp thành công, thiên đạo sẽ đều giáng xuống thiên kiếp huỷ đi tu vi của hắn.

Cho đến một ngày này, Thương Thiên nổi tung vì giận dữ, khắp nơi đều là sấm chớp vang rền. Chỉ có Doanh Thiên đứng trên đại địa cười lớn: “Lão tặc Thiên, rốt cuộc lừa được người, rốt cuộc ta tu luyện thành công”.

Nhưng.. cho dù hấn tu luyện thành công. Cũng là vô cùng gian nan vất vả, hấn tu luyện tốc độ vô cùng chậm, chính là so với một cái bình thường nhất phàm tu đều muốn chậm gấp trăm lần. Kề khác dù kém nhất 1 vạn năm lên một cảnh giới. Hấn dành trọn trăm vạn năm, thậm chí hơn mới đột phá. Cái này độ khó có thể tưởng tượng. Nhưng hấn không có lùi bước. Mấy trăm cái thời đại về sau hấn rốt cuộc đạt tới đỉnh phong.

Hấn trở thành một cái tuyên cổ cự đầu, một cái chân chính vô địch tiểu ngạo thiên địa.

Thế nhưng hấn không có dừng lại. Hấn trùng sinh. Kỳ nguyên mới qua đi, tịch diệt kiếp lần nữa giáng lâm đem trọn cái kỳ nguyên hủy diệt, cứ như vậy trải qua vô tận năm tháng, vô số cái kỳ nguyên cứ như vậy trôi qua. Doanh Thiên trùng sinh hơn 3000 thế. Mỗi một thế trùng sinh hấn đều đem một cái đại đạo tu luyện tới đỉnh phong.

Có khi hấn là một cái đỉnh thiên lập địa nhân vật. Cũng có khi là thánh nhân được thiên địa chúng sinh triều bái. Cũng có lúc trở thành trong mắt mọi người ác ma. Hoặc hấn chọn là một cái vô danh người.

Cửu Hà Giới lúc này tại 1 nơi cấm khu, nơi cấm khu này gọi là Táng Thần Chi Địa. Bởi vì nơi đây mai táng rất nhiều thần linh vẫn lạc. Truyền thuyết rằng có 1 món tuyệt thế tiên bảo xuất hiện nên đã gây ra chiến tranh giữa những vị thần. Trong trận chiến ấy thần linh vẫn lạc không có 1 vạn cũng 9 ngàn. Trong 1 toà sơn cốc bí ẩn bao trùm lấy hắc vụ này có 1 cỗ quan tài. Trong đó nằm 1 nam tử, ngũ quan thanh tú. Mái tóc dài màu trắng, cơ thể hấn có vô cùng phù văn cổ lão luân chuyển. Vô thượng thiên chương bao lấy, liên tục chảy vào cơ thể hấn. Nam tử này là Doanh Thiên. Lúc này hấn mở mắt ra. Nhớ lại 1 chút gì đó sau đó hấn nhủ mảy.

“ta thế mà trùng sinh...đám tiểu tử này xem chừng là tốn hao k ít tâm huyết a. Vậy mà bỏ ra không lồ đại giới như vậy đem ta ngàn vạn thần hồn tiêu tán trong vũ trụ tập hợp lại giúp ta trùng sinh” Doanh Thiên lầm bầm.

Hấn nhớ lại mọi chuyện. Năm đó tại một cái cuối cùng thời đại của Kỳ Nguyên kia. Hắc ám giáng lâm, Doanh Thiên đứng ra đem hắc ám đẩy lùi, tại hấn đem hắc ám đẩy lùi về sau, tịch diệt kiếp liền bùng tới. Hấn ngay lúc này muốn trùng sinh lần nữa. Thế nhưng lại bị 9 cái tôn tại chứng đạo Nguyên Thủy vây công. 3 ngàn đại đạo quân chủ thì có tới hơn 2000 vị cùng tới vây công hấn. Trải qua một trận khốc liệt thảm chiến, Doanh Thiên bởi vì đối mặt quá nhiều cường địch, hấn bại. Thế nhưng Doanh Thiên mặc dù thân tử đạo tiêu thế nhưng cũng kéo theo 2 cái Nguyên Thủy xuống. 7 vị còn lại toàn bộ trọng thương. Hơn 2000 vị Đạo Quân cũng bỏ mạng tới hơn 300 vị, còn lại đều chịu thương thế nghiêm trọng. Giờ khắc cuối cùng Thiên đạo lúc ấy muốn đánh ra 1 kích chí mạng muốn đem hấn gạt bỏ, thế nhưng trước khi ngã xuống, hấn đem chính mình toàn lực một kích. Một kích này đem theo sinh mệnh của hấn thiêu đốt. Tại dư một kích này, Thiên Đạo vỡ nát. Cuối cùng hấn thân thể bị tàn phá sau đó bị phong ấn khắp nơi. Hồn phách của hấn cũng tan vỡ thành ngàn vạn tiêu tán trong thiên địa. Một trận chiến này khiến cho kỳ nguyên sau đó rơi vào thời kỳ đạo gian. Bởi vì Thiên Đạo vỡ nát, đại đạo đều bị trọng thương mà Thiên Địa khô kiệt.

Sau đó đám đệ tử của hấn vì trùng sinh hấn mà bỏ mạng mấy người bày xuống vô cùng bố cục. Tìm mọi cách đem hấn trùng sinh. Cuối cùng cũng thành công. Hấn sống lại. Thế nhưng tu vi 1 lần nữa mất hết. Chỉ còn cách khôi phục lại từ đầu. Hấn nhẹ nhàng mở tay ra, trên tay hấn là một đoá Thanh Liên. Hấn mỉm cười mãn nguyện cười sau đó thu tay lại.

“Năm đó ta muốn trùng sinh lần cuối để đại đạo viên mãn. Ai ngờ gặp bọn hấn bố cục. Muốn đem ta gạt bỏ. Tiếc là các ngươi không thành công. Thiên Đạo, Vô Cực, Phục Hy, Thanh Long, nợ này chờ ngày ta lần nữa đăng lâm sẽ tính với các ngươi một thế. Doanh Thiên cười lớn. Hấn tiếng cười này vang vọng khắp Táng Thần Chi Địa. Đánh thức tất cả Thần Linh Thần hồn ngủ say tại đây. Hấn tiếng cười mang theo một cỗ vương giả uy áp quét ngang Táng Thần Chi Địa.

“xảy ra chuyện gì. Là có thần vương giáng lâm hay sao” 1 vị thần hồn thần linh lầm bầm nói ra. Vô số ánh mắt chú mục vào khu vực cấm khu kia. Nơi đó là nơi mà thiên thần đi vào cũng chỉ hét thảm 1 tiếng r mất tích. 1 vị thần tôn đã từng giáng lâm muốn tiến vào nhưng rồi chỉ còn lại 1 đạo tàn hồn chạy thoát.

“không lẽ có thần vương hoặc là thần tôn giáng lâm muốn tiến...” 1 vị ma đế nói tới đây liền im bặt. Mắt tròn ngược lên nhìn 1 màn trước mắt. 1 vị thanh niên lơ đãng đi ra từ sơn cốc cấm khu.

Không chỉ hấn mà tất cả những ai có mặt đều há hốc mồm nhìn 1 màn này. Đùa sao trước giờ chỉ có vào mà k có ra. Thế nào lại có kẻ có thể toàn thân đi ra chứ.

Thanh niên này Chính là Doanh Thiên. Hấn bước ra cười nói “ò k ngờ lại náo nhiệt như vậy” sau đó hấn nhìn về 1 phía, nở 1 nụ cười nồng đậm. Hấn giơ tay về phía trước chụp 1 cái. Chỉ thấy trong tay hấn xuất hiện 1 cái thanh niên khác. Xung quanh ai nấy đều im bặt bởi vì họ nhận ra thanh niên kia. Đó là Huyết Tỳ Thần Vương là 1 vị thần đã vẫn lạc trong trận chiến tranh bão trước đây. Hấn còn lại thần hồn thể nhưng hấn ở đây là bá chủ cả táng thần chi địa này. Cho dù là thiên thần còn sống gặp hấn cũng k đỡ nổi 1 chiêu thế mà ở trong tay vị thanh niên lơ đãng kia lại như 1 tiểu hài tử bị 1 gã đại hấn tóm lấy.

“ngươi..... trông ngươi quen lắm” Doanh Thiên vừa nói vừa cười.

.....

Tái bút. Viết truyện = điện thoại nên mình xài câu chữ hơi bị viết tắt nhiều 1 chút. Ae thông cảm. Mong mọi ng ủng hộ. Sau này mình sẽ sử dụng chú thích ở bên dưới tái bút cho mọi ng dễ hiểu hơn.

Mình lấy 1 kỳ nguyên là 888 cái thời đại. Một thời đại là khoảng 100-200 vạn năm tùy thời đại. Từ lúc khởi nguyên đến lúc Doanh Thiên bị vây công là 773 Kỳ nguyên, ngũ say thêm 3 cái Kỳ nguyên, hiện tại tính lại đúng kỳ nguyên 777. 1 cái kỳ nguyên qua đi sẽ bị tịch diệt kiếp thanh tẩy. Cái này mình lấy ý tương tự từ đề tôn. Và đề bá. Mọi ng đừng ném đá nhé. Cảm ơn

Chương 3: Cửu Hà Giới

Lúc này, bị Doanh Thiên nắm trong tay Huyết Tỳ Thần Vương là cực độ sợ hãi. Hắn trước sau gì cũng là 1 tôn thần vương vô cùng cường đại. Hắn thậm chí đã từng đối chiêu vs Thần Tôn mà k thua. Cho dù hiện tại chỉ còn lại thần hồn thì hắn cũng là đỉnh phong tồn tại ở cái thế giới này. Thế nhưng lúc này hắn bị người ta tóm lấy như tóm 1 con kiến. Bảo sao hắn k sợ hãi. Hơn nữa khí tức trên người thanh niên này, những cái kia thần hoàng, thần đế cũng k thể so với.

“Tôn giá, ngài là ai. Ta nhưng không có đắc tội ngài a”.Huyết Tỳ sợ hãi than

Doanh Thiên chỉ mỉm cười nói:”Ngươi và Huyết Hải Đạo Tôn là gì của nhau”.

Nge Doanh Thiên câu nói này. Huyết Tỳ thể nhưng là biến sắc. Bởi vì lúc này trong đầu hắn hiện ra 1 câu chuyện. Là 1 truyền thuyết về tổ tiên của hắn, Huyết Hải Đạo Tôn là hắn tổ tiên, là trong truyền thuyết Chân Tiên, hơn nữa còn không phải là bình thường chân tiên, là kẻ nắm giữ 1 trong 3000 đại đạo Huyết Đạo. Còn nữa vì sao thanh niên trước mặt này lại hỏi về tổ tiên hắn, không lẽ trước mắt người này là tiên nhân hơn nữa còn quen biết tổ tiên hắn. Đây là hắn bạo gan suy nghĩ đi ra

“Ta chỉ nge trong tộc trưởng lão nói hắn là ta tổ tiên”.Huyết Tỳ đáp lời Doanh Thiên

“Ồ,vậy tại sao trên người ngươi lại có hắn khí tức”.Doanh Thiên chỉ nhẹ giọng nói ra. Nói đoạn liền từ trong thần hồn của Huyết Tỳ móc ra 1 đoạn xương cánh tay, mỉm cười nói:“Không nghĩ tới nha, năm đó ta vật xuống hắn cánh tay này, nghĩ k tới mà vừa tỉnh dậy liền gặp nha.”

Năm đó khi bị chư vị Đạo Quân vây công Doanh Thiên đã trọng thương Huyết Hải Đạo Tôn rồi bỏ xuống hắn cánh tay này. K nghĩ tới cánh tay này vậy mà lưu lạc đến trước mặt hắn.

Huyết Tỳ trông thấy đoạn xương tay kia trong lòng vô cùng khâm trọng. Hắn lúc còn chưa thành thần liền ở trong tổ địa huyết tộc đạt được đoạn xương tay này. Từ đó tu vi tiến mạnh. Trở thành thần về sau càng là mạnh mẽ. Nếu như hắn k vẫn lạc tại cái này chi địa. Chỉ sợ hắn hiện tại cũng đã chứng đạo thành đế.

Doanh thiên nhìn xung quanh sau đó buông tay giải thoát cho Huyết Tỳ chậm rãi nói:”Ta vừa vận thực tinh, giảng cho ta 1 chút chuyện. Nơi này là nơi nào, bây giờ là thời đại nào.”

Huyết Tỳ như đc ân xá nào dám chậm chễ liền chấp tay thưa:”Tạ tiên bối, bây giờ là thời đại Nguyên Hoàng, do Nguyên Hoàng Thần Đế chấp chương vũ trụ. Tính từ đạo suy kỳ nguyên tới nay cũng đã 3 cái kỳ nguyên.”

Lại nói 1 cái kỳ nguyên là cỡ nào dài đằng đặc cùng cổ lão. Đừng nói hắn cái này 1 tôn nhỏ bé Thần Vương, liền xem như ngự trên cửu thiên những tôn Thần Đế khủng bố nhân vật kia cũng chưa có ai sống qua mấy ngàn vạn năm. Đây là tư liệu từ Thần Viện truyền xuống rõ ràng rồi nên ai cũng biết.

Thần Viện là 1 cái đặc thù thế lực, nó truyền thừa từ xa xưa không cách nào tìm hiểu, nó sẽ ghi chép lại toàn bộ sự việc xảy ra của từng thời đại rồi truyền cho hậu thế.

“Nói như vậy, Đây là thần giới” Doanh Thiên trầm mặc. Hắn suy nghĩ một chút liền hiểu. Hắn là sau trận chiến kia. Hắn đem Đại Đạo quân chủ đều trọng thương. Liền cả thiên đạo cũng bị hắn đánh vỡ 1 nửa, đại đạo không suy yếu mới là lạ. Có khả năng việc này đã gây ra đại đạo suy yếu, có thể hậu nhân bên này nó làm mốc cho kỳ nguyên mới.

“Làm nô bộc của ta, ta sẽ giúp ngươi kiếm lại thân thể mới, còn có thể đưa ngươi thành tiên, Thế nào,” Doanh Thiên chậm rãi nói ra. Hắn hiện tại vừa vận thực tinh, cần 1 chút tay chân đi làm việc, cho nên hắn này ra ý định thu lấy 1 đám thủ hạ. Không nghi ngờ trước mắt đám người này là phù hợp.

Huyết Tỳ là bậc Nào thông minh, hắn hiện tại chắc chắn trước mắt vị này thanh niên là 1 nhân vật vô cùng khủng bố, hắn là vì chuyện gì mà ngủ say, hiện tại mới thức tỉnh, cũng có khả năng là tiên nhân. Trong truyền thuyết tiên nhân. Hắn sống mấy cái thời đại. Chỉ nge tiên nhân trong truyền thuyết. Nay lại đc gặp tận mắt. Hơn nữa còn đc đi theo hầu hạ 1 vị tiên nhân. Đây là cỡ nào vinh dự cùng may mắn.Ngay lập tức liền quỳ xuống:“Nguyện đi theo chủ nhân. Sống chết vì người”

“Gọi ta công tử, ta vẫn còn trẻ” Doanh Thiên cười nói. Nếu để những người quen của hắn ở đây khẳng định sẽ đem hắn nướng chết. 1 cái tồn tại từ buổi đầu sơ khai vũ trụ sống qua vô số năm tháng. Có thể nói là cổ lão đến k thể cổ lão hơn lại tự xưng mình còn trẻ. Vậy bọn hắn là tiểu hài tử chắc.

Cho dù là Huyết Tỳ cũng có chút im lặng k biết nói gì.

Doanh Thiên nhìn xung quang. Hồn lực của hắn trào ra liền bao phủ cả toà thế giới này. Toà thế giới này gọi là Cửu Hà Giới bởi vì có chín đầu đại hà bao trùm thế giới này. Trong truyền thuyết là chín đầu chân long trước khi chết hoá thành. Sinh linh toà thế giới này tu luyện chính là dựa vào 9 đầu đại hà này. Nge nói trong mỗi đầu đại hà liền có 1 loại đại đạo tuôn chảy. Vì thế lấy 9 đại thế lực chiếm cứ lấy mỗi đầu đại hà này. Gọi là cửu đại thần điện. 9 đầu

đại hà này cung cấp tất cả cho sự sống thế giới này. Và quan trọng nhất là linh lực. Chính là từ 9 đại hà này chảy ra. Sinh linh thế giới này chính là hấp thu linh lực mà tu luyện.

Doanh thiên nhìn qua toà thế giới này trong lòng liền hiểu. Chín đầu đại hà kia là chín đầu chân long hoá thành. Hơn nữa là bị người bắt giết sau đó luyện hoá thành đại hà. Mỗi đầu chân long thực lực đều là tiên đế đỉnh phong. Thế nhưng lại bị người bắt giết. Toà thế giới này lấy 9 đầu đại hà nơi giao hội là tâm nhãn chính là 1 toà không lồ trận pháp. Từ cách bố trí các đại lục. Từ vị trí các dòng sông. Đều là 1 phần của trận pháp. Quan trọng là vị trí toà thế giới này chính là ở trung tâm nhất của thiên hà. Mà mỗi 1 ngôi sao, mỗi toà thế giới đều là 1 phần của trận pháp. Thử nghĩ đem cả 1 toà thế giới tạo thành trận pháp là cỡ nào hùng vĩ. Thế nhưng đây là đem cả 1 dải thiên hà chế tạo thành trận pháp. Đây là cỡ nào thủ bút a. Doanh Thiên biết đây hết thấy là vì hồi sinh hân. Xem ra vì hồi sinh hân mà dám dè từ của hân bỏ ra đại giới thật lớn.

“chuyện hôm nay các ngươi coi như không biết, ta sẽ tha các ngươi 1 mạng. Ta cũng cần 1 đám thù hạ. Liền tuyền các ngươi đi. Huyết Tỳ ngươi tự sắp xếp, chờ ta quay lại.” Nói đoạn nhấc chân liền biến mất.

Lúc này xung quanh các thần mới tỉnh hồn lại. Liền tiến đến hỏi thăm Huyết Tỳ thần vương: “Thần vương, kẻ đó là ai... ban nãy hân đứng đó bọn ta thần hồn liền bị đông cứng. Áp lực khủng bố trước nay ta chưa từng gặp qua”. trong đó 1 vị thần hỏi thăm.

Huyết Tỳ nhỏ giọng nói ra: “ta cũng không biết. Nhưng ta có thể chắc chắn cho các ngươi. Công tử là một cái khủng bố nhân vật có thể là thần đế cổ lão, cũng có thể..... là tiên”.

Các thần đều là nhao nhao lên: “ làm sao có thể. Tiên nhân chỉ là trong truyền thuyết.”

Khó trách bọn hân k tin. Ở đây mỗi cái đều sống mấy cái thời đại. Liền cái bóng tiên nhân cũng còn chưa thấy. Thử hỏi vì sao k tin.

“Các ngươi có thể k tin. Nhưng các ngươi thấy qua kẻ nào như công tử chưa. Đối diện những thần đế kia các ngươi thấy ai đáng sợ hơn”. câu này huyết tỳ vừa nói ra các thần xung quanh đều là im bật. Bọn hân mặc dù cao nhất cũng chỉ là thần vương. Đa số còn lại là chân thần, thiên thần. Bọn hân cũng từng thấy qua thần đế. Uy áp trên người hân k thua kém gì những thần đế kia. Cho dù hân k phải là tiên nhân. Thế nhưng tuyệt đối là thần đế đẳng cấp tồn tại. Đi theo 1 người như thế. Tuyệt đối là trăm lợi k hại. Nghĩ tới đây bọn hân đều là khản trương lên.

Huyết tỳ nhìn qua các thần nói: “chuẩn bị đi. Chờ công tử trở lại. Có thể chúng ta sẽ rời đc khỏi đây. Còn có thể sống lại”. nói đoạn liền rời đi. Nghe đc lời Huyết Tỳ nói. Chư thần đều là nhiệt huyết sôi trào. Tinh thần phấn chấn. Nếu có cơ hội sống lại 1 thế nữa tuyệt đối phải nắm lấy. Dù sao cũng bị nhốt ở đây quá lâu.

—— chú thích 1 chút là 9 đầu đại hà chính là chín dòng sông lớn cho mọi ng dễ hiểu. Mọi ng cứ tưởng tượng có 9 dòng sông lớn uốn lượn quanh trái đất là đc ^^ . Còn nữa tắng thần chi địa có lực lượng phong ấn khiến thần hồn của các thần k thể đi ra ngoài nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Tên biến thái

Doanh thiên bước ra Táng Thần Chi Địa. Trước mắt hân là 1 dòng sông lớn, có thể nói là cực lớn. Dòng sông này chảy quanh toà thế giới này. Mắt thường cũng có thể nhìn thấy đại lượng linh khí từ trong sông chảy ra hoà vào thiên địa. Hân thế nhưng là muốn tắm a. Cũng phải. Phù bụi mấy cái kỷ nguyên. Vừa vận thức tinh cũng cần phải sáng khoái 1 chút a.

Cũng k nghĩ nhiều Doanh Thiên liền bước chân xuống tắm. Liền lập tức thiên địa linh khí ồ ạt tiến vào cơ thể hân: “Sáng khoái a, đã lâu không có thoải mái như vậy”. hân thầm than.

Cũng k lâu lắm. Phía sau truyền đến bước chân: “Kẻ nào to gan. Lại dám ở địa bàn Thái Âm Cốc trắng trợn hấp thu linh khí?”. 1 tiếng nữ tử vang lên sau lưng Doanh Thiên.

Một cái âm thanh nữ tử quát lên.

Nghe được cái thanh âm này, Doanh Thiên liếc về phía sau. Chỉ thấy 1 tiểu đội mười mấy nữ tử. Mỗi cái đều là xinh đẹp rạng ngời, tay nắm trường kiếm, nhìn qua là biết đều là tu sĩ.” Ô xin lỗi, ta không biết nha. Chờ chút tắm xong liền rời đi”. Hân cười nói.

Những nữ tử kia đều là có chutd im lặng. Gì chứ dám tại Thái Âm cốc hấp thu linh khí. Lại còn dám nói như vậy. Hơn nữa Thái Âm cốc trước giờ không có tiếp đón nam nhân. Mỗi cái nam nhân bước vào Thái Âm cốc kết quả hạ tràng đều là tương đương khó coi.

Trong đó 1 nữ tử đứng ở giữa. Có chút lãnh diễm lạnh giọng nói ra: “Bước tới thúc thủ chịu trói. Thành khẩn khai báo. Liền có thể cho ngươi toàn thân”. nữ tử này tên là Linh Phi là Thái Âm cốc Đại sư tỷ. Ở đây tu vi của nàng cũng là cao nhất. Đạt tới Thiên Nguyên Cảnh đỉnh phong. Kém 1 bước liền là Địa Sư. Có thể nói nàng là thiên tài trăm năm nay của Thái Âm cốc.

Doanh Thiên chỉ là nhún vai cười cười sau đó hân quay mặt lại bước lên đối diện với mấy nữ tử này. Ngay sau đó hân liền nhận ra có gì đó k đúng. Chỉ

thấy trước mắt những nữ tử này đều là nhìn hán si mê liền chớp mắt đều k có.”Tiên nhân là có thật sao?”. trong đó 1 vị tiểu sư muội thì thảo. Có thể nói hán cái thân thể này là tuyệt mỹ nam tử. Hán dụng mạo này, khí chất này, tựa như tiên nhân giáng trần. Tuyệt đối có thể làm cho nữ nhân vì đó mà điên cuồng mê muội.

Nhưng ngay sau đó các nàng đều là nhao nhao tỉnh lại hô:“ biến thái”, lúc này Doanh Thiên mới nhớ ra rằng hán vẫn là trên người không có lấy mảnh vải che thân:”K lẽ cứ như vậy liền gặp rắc rối rồi”.Doanh thiên cười khổ. Hán cả đời gặp qua trăm ngàn rắc rối, mặc dù nói hán chưa từng ngại qua, thế nhưng là đối với nữ nhân dạng này không nói lý lẽ. Cho dù là Doanh Thiên cũng không muốn dây dưa. Cũng không phải là hán sợ, mà bởi vì hán lười, cũng lười phiền hà, lười suy nghĩ.

Doanh Thiên lắc đầu liền quay đầu bước đi. Chỉ là vừa bước đi hán liền cảm thấy 1 thanh kiếm đã kề trên cổ hán. Linh Phi đã kề kiếm lên cổ hán lạnh giọng:”Cứ như vậy rồi đi, ngươi thật nghĩ ngươi là ai?”.

“Ta nhưng là k có đắc tội qua các ngươi”.Doanh Thiên nói. Không có cách nào, hán vốn là thương hoa tiếc ngọc a. Hán k để gì ra tay vs nữ tử không thù không oán. Hán thăm nghĩ vậy.

Nhưng là nếu để người quen của hán mà biết hán nghĩ điều này hán là sẽ mắng hán vô sỉ. Cái gì thương hương tiếc ngọc. Bao nhiêu thần nữ. Thánh nữ. Thậm chí cửu thiên huyền nữ. Đều chết trong tay hán, hán lại dám nói là thương hoa tiếc ngọc. Nếu quả thật Doanh Thiên dạng này là thương hoa tiếc ngọc, e rằng trên đời này sẽ không có người ác đi.

“Quy củ Thái Âm cốc ta không phải là người 1 cái nam nhân bản thủ có thể nói dc, theo ta về cốc chịu xử phạt, nếu không hiện tại liền để người đầu lia khỏi cổ”.Linh Phi nói.

Doanh Thiên nhũ mày. Hán đúng là k muốn ra tay vs mấy cái này yêu đuổi nữ tử, thế nhưng là hán vốn k thích những cái này phiền phức. Hán quay đầu lại nhìn vào mắt Linh Phi nói:”Thật sao!”

Tại Doanh Thiên nói xong câu này, Linh Phi nhìn vào mắt Doanh Thiên, lúc này, nàng chỉ cảm thấy thiên địa như sụp đổ, trời đất tối sầm lại. Nàng nhìn thấy đầy trời huyết vũ, từng toà từng toà thì cốt to lớn khổng lồ. Cuối cùng nàng nhìn thấy một cái thân ảnh vĩ ngạn bao trùm hết thảy. Một màn này căn bản là cả đời nàng khó có thể quên dc.

Nàng kêu lên 1 tiếng rồi lùi lại mấy bước như là bị trọng kích. Thất khiếu đều chảy máu, mặt mũi tái nhợt. Liền ngay thanh kiếm cầm trong tay cũng rơi xuống đất. Mấy nữ tử còn lại cũng bị sợ hãi không nhẹ. Căn bản không dám tiến tới. Đùa sao không thấy ngay cả đại sư tỷ chỉ bị ngta nhìn 1 cái liền trọng thương. Các nàng tiến lên hán là chịu chết.

Chờ linh Phi tỉnh táo lại thì Doanh Thiên đã đi mất. Các sư muội nhao nhao hỏi thăm nàng:”Sư tỷ, vừa rồi là chuyện gì, tỷ k sao chứ?”.1 vị sư muội hỏi thăm.

Linh Phi k đáp. Nàng đang nhớ lại 1 màn lúc trước. 1 lát sau nàng vội vàng nói ra đ”Nhanh. Đưa ta về gặp sư tôn, báo cho nàng biết. Có cường giả ít nhất là hồn vương thực lực ở trong khu vực của chúng ta”.

Câu này vừa ra liền dọa sợ các nữ tử này. Hồn vương, đây là tồn tại sánh ngang vs cốc chủ của các nàng. Cường đại vô cùng. Có 1 kẻ như vậy xâm nhập vào địa bàn tông môn. Như thế nào k gây sợ hãi. Lập tức các nàng đều hồi môn.

Thái Âm cốc 1 toà đại điện lúc này. Linh Phi quỳ phía dưới, trước mặt nàng là 1 toà bảo tọa. Ngồi trên bảo tọa là 1 nữ tử khác. Đây chính là Thái Âm cốc cốc chủ. Cũng là Linh Phi sư tôn. Nàng tên là Ma Âm, mọi người gọi nàng là Ma Phi Cốc chủ. Nàng lúc này đang trầm ngâm. Cát lời hỏi”Linh Nhi, người xác định người đó là Hồn Vương”.

Quỳ bên dưới Linh phi cất lời đáp lại:”Bẩm sư tôn, Đệ tử tuyệt đối dám chắc người đó tuyệt đối là hồn vương cảnh giới. Thậm chí còn cao hơn, cái này đệ tử k dám nói bừa”.

Nghe tới đây Ma Phi đều ngưng trọng lên. Có cường giả thực lực k kém nàng. Thậm chí cao hơn đang ở địa bàn tông môn của mình. Làm sao k để nàng lo lắng:”Có khi nào là người của Thiên Hà Thần Điện tới thăm dò chúng ta?”. bên dưới Linh Phi nói 1 câu khiến nàng càng lo lắng hơn.

“Hừ, bọn chúng đánh chủ ý chúng ta món đồ kia cũng k phải ngày 1 ngày 2. Năm đó sư tổ người bị bọn chúng ám hại.Nếu không làm sao chúng Ta Thái Âm cốc lại thế thảm như bây giờ”. Ma Phi tức giận nói ra:”Chuyện này tạm thời giữ bí mật, ta sẽ đích thân đi gặp hán.”

“Sư tôn, chẳng may bọn chúng là muốn lừa người đi ra ngoài.” linh phi lo lắng nói ra.

“Yên tâm. Ta tự có chừng mực, người rồi đi”

“Vâng. Sư tôn”.sau đó Linh Phi đi ra ngoài.

1 mình trong đại điện Ma Phi lâm bầm. “Người đến là ai, theo như Linh Nhi tả thì theo ta biết Thiên Hà Thần Điện căn bản k có người như vậy a”..

Lúc này Doanh Thiên đang đi bộ bên bờ sông Thiên Hà. Cũng không biết hán từ đâu tìm tới một bộ y phục. Nhìn lại hán lúc này, tóc vẫn là mái tóc trắng đó, thế nhưng là khuôn mặt của hán lại thay đổi rất nhiều. Không còn là cái bộ mặt tuyệt mỹ nam tử có thể làm siêu lòng các cô gái nữa.

Thay vào đó là một khuôn mặt anh tuấn, mặc dù so ra kém khuôn mặt lúc trước, nhưng tuyệt đối là dễ nhìn. Nếu như lúc trước hán để người khác cảm thấy xa vời chạm không tới, thì hiện tại lại khiến cho người khác cảm thấy gần gũi hơn rất nhiều.

Ngay lúc này. Hắn như cảm thấy gì đó, ngừng đầu lên. Chỉ thấy trên bầu trời xuất hiện 1 cái to lớn vô cùng thù ần. Mang theo lực lượng vô cùng cường hoành đánh về phía hắn. 1 chường này nếu như đánh lên tuyệt đối là để cả toà thế giới này vỡ nát. Hơn nữa khí tức kinh khủng này kinh động toàn bộ cường giả trên toà thế giới này.

“Đây là chuyện gì xảy ra. Tận thế sao. Thần muốn trừng phạt chúng ta sao”. vô số sinh linh đều là sợ hãi run rẩy.

Cho dù là những đỉnh cao nhất cường giả của toà thế giới này cũng đều bị trấn trụ.

Doanh Thiên chỉ mỉm cười:”Nhanh như vậy liền tìm tới rồi, ngược lại là ngoài dự đoán của ta”. Sau đó hắn chỉ là phẩy tay liền đem cái kia chường ần hoá giải đi. Rồi nhấc chân liền biến mất tại chỗ.

Lúc này bên trong vũ trụ tồn tại 1 cái hắc động (có thể nói là hố đen vũ trụ ấy). Hắc động này cũng tính không xa Cửu Hà Giới.

Bên trong hắc động lúc này, 1 lão giả ngồi xếp bằng bên trong. 1 chường vừa rồi chính là hắn đánh ra. Lão giả này từng là 1 cái Tiên Đế thực lực cường hoành, hắn trải qua 1 số chuyện mà bị trấn áp ở đây, thời gian dài đằng đặc buồn chán. Hắn quan sát Cửu Hà Giới đã lâu, Lão giả này ánh mắt tinh tường, hắn biết được Cửu Hà Giới có được bí mật kinh thiên, cho nên đã quan sát Cửu Hà giới rất lâu.

Ngay tại thời điểm Doanh Thiên tỉnh lại, hắn đã bị kinh động.

Mặc dù nói Lão giả này thân bị trấn áp, thế nhưng là trải qua quá lâu thời gian, trấn áp hắn cũng yếu đi, để cho hắn tinh thần lực có thể vượt xa hàng tỉ dặm dò xét. Cũng có thể cách không đánh ra công kích.

Hắn nhìn qua liền biết Doanh Thiên không phải dạng tầm thường nhân vật, cho nên hắn mới xuất thủ thăm dò.

Thế nhưng là Hắn chỉ cảm thấy lực lượng của mình bị hoá giải. Chưa kịp phản ứng liền đã thấy trước mặt hắn xuất hiện 1 cái thanh niên.

Hắn thế nhưng đã từng là Tiên Đế ngạo thị thiên địa a. Mặc dù hiện tại bị tu vị đại giảm, thế nhưng cũng k phải là Những cái kia Thần Hoàng, Thần Đế bình thường có thể so sánh.

Tiếc là hắn đoán thế nào cũng không ra, Người thanh niên kia vậy mà còn mạnh hơn cả hắn.

“Tôn giá là ai?”. Lão giả vừa kinh hãi vừa cảnh giác nói ra.

Hắn hiện tại thân mang trấn áp, hành động hạn chế vô cùng, nếu là người trước mặt muốn cùng hắn khó dễ, không nghi ngờ gì là vô cùng nguy hiểm.

“Không phải ngươi muốn bắt ta sao. Hiện tại ta liền trước mặt ngươi”. Doanh Thiên ý vị thâm trường cười nói.

“Thứ lỗi Thanh Mỗ có mắt không trông, mạo phạm tôn giá, mong tôn giá bỏ qua”. Lão giả này thận trọng nói ra.

Doanh thiên chỉ mỉm cười:”1 cái siêu việt Tiên Đế, lại sắp chứng đạo. Nhưng lại rơi xuống kết cục như thế này, đủ thảm a”.

Doanh Thiên lời nói này giống như có chút thương hại, lại giống như có chút chế giễu.

Nghe được Doanh Thiên câu này, lão giả rơi vào trầm mặc thật lâu. Trong mắt của hắn hiện lên 1 nỗi bi khuất cùng thống khổ khó có thể tưởng tượng.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Đáng thương Tiên Đế

Lão giả này tên là Thanh Hư, là 1 cái kỷ nguyên trước cường giả. Thực lực đạt tới Tiên Đế Đỉnh Phong, chỉ kém 1 chút là chứng đạo thành thánh.

Thế nhưng là thời điểm máu chốt. bị người ám hại, tu vi thật lùi. Lại bị giam giữ ở đây, thân mang trọng thương, căn bản là k có cách nào đi ra.

Dù sao cũng là 1 tôn Tiên Đế cường đại đã từng tung hoành chư thiên vạn giới, lại rơi vào hoàn cảnh vạn kiếp bất phục này. Quả thật là vô cùng đáng thương.

Đã từng, hắn là 1 cái truyền kỳ tiên đế, tại thời đại kia, hắn hoành không xuất thế, trở thành 1 tôn cường đại nhất tiên đế. Cho đến ngày nay, vẫn là có lưu giữ lại truyền thuyết về hắn.

Doanh Thiên hỏi thăm:”Ngươi như thế nào lại bị nhốt ở đây, hơn nữa còn k phải đơn giản bị nhốt như vậy. Đây là có người đem ngươi làm chất dinh dưỡng a”.

Nói đoạn ánh mắt liền nhìn vào sâu bên trong hắc động, giống như là thấy cái gì Doanh Thiên tiếp tục nói: “Đù độc ác, không nghĩ tới bọn chúng vẫn chưa từ bỏ, mặc dù chỉ là 1 cái nhỏ nhỏ thí nghiệm nhưng cũng gần như sắp thành công rồi”.

“Năm đó khi ta chứng đạo, bị người ta ám hại. Sau đó liền bị bắt nhốt ở đây để nuôi cái thứ đó. Cái thứ đó mỗi giờ mỗi phút đều hấp thu ta toàn thân huyết khí, không qua vài cái thời đại nữa ta hẳn là chết chắc”. Lão giả chậm rãi thở dài đáp lời Doanh Thiên.

Doanh Thiên mỉm cười: “Nếu để ngươi chết quả thật đáng tiếc nha, thập đại linh căn một trong Khổ Trúc, lại thêm thiên tư 81 cái chân mệnh. Tuyệt đối là có thể nhìn”. Dừng chút Doanh Thiên nói tiếp: “Lại nói tới, Ngươi cũng là đủ may mắn, có thể gặp được ta, bái ta chủ nhân, ta liền cứu ngươi, còn có thể giúp ngươi báo thù”.

Lời này nói ra Thanh Hư tâm liền động. Hẳn quả thật là muốn thoát ra, nếu không, không bao lâu nữa hẳn sẽ bị hút khô mà chết đi. Thế nhưng là để hẳn bái 1 người làm chủ. Đây là đối với hẳn trời buộc. Dù sao hẳn đã từng ngạo thị chúng sinh, lại ưa thích tự do khoái hoạt.

Giống như nhìn ra đc suy nghĩ của hẳn Doanh Thiên tiếp 1 câu: “Ngươi cũng k cần cảm thấy ủy khuất, ta thế nhưng đã từng là Thiên Tôn”.

Thanh Hư trong lòng lập tức dâng lên kinh đảo hải lãng, “Thiên Tôn” 2 chữ làm hẳn khiếp sợ. Hẳn hiểu rõ Thiên Tôn là như thế nào tồn tại, đây là trong truyền thuyết đứng đầu nhất, đỉnh phong nhất thiên địa. Chân chính vô địch tồn tại”.

Mặc dù nói hẳn là Tiên Đế, thế nhưng là hẳn cũng chưa từng thấy qua 1 vị nào Thiên Tôn.

Thanh Hư thận trọng dò hỏi: “Ngươi thế nhưng là vị nào Thiên Tôn”.

Doanh Thiên ý vị thâm trường: “Ngươi cũng k cần hỏi đi. Đến thời điểm ngươi liền tự biết” dứt lời liền đưa tay chém ra ngoài.

“Keng, Keng” Chỉ thấy xiềng xích rơi buộc hẳn xung quanh bị Doanh Thiên nhắc tay chém đứt.

Một màn này càng là khiến Thanh Hư kinh hãi. Vì hẳn biết những cái xiềng xích này là cỡ nào cứng rắn. Xích này là vô số đạo văn tế luyện mà thành.

Dừng nói là hẳn cái này Tiên Đế có thể phá mở, trừ phi điều động 100 cái Tiên Đế khác tới toàn lực công phá cũng chưa chắc phá mở xích này.

Thế nhưng là cái thanh niên này chỉ là cách không vung tay 1 cái liền đem xiềng xích hẳn chặt đứt toàn bộ. Đây là cỡ nào thực lực a.

Đưa xiềng xích chém đứt về sau Doanh Thiên cũng là có chút mệt mỏi, thở than: “Haizzz, vừa thức tỉnh, tu vi không đủ dùng nha. Quá sức 1 chút liền mệt mỏi”.

Quả thật hẳn cũng là có chút bất đắc dĩ. Tu vi chưa khôi phục. Tinh thần cũng suy yếu. Hoạt động quá sức hẳn là mệt mỏi.

Hẳn đưa mắt nhìn Thanh Hư. Sau đó đánh ra 1 đạo phù văn đưa cho Thanh Hư. Hẳn vội vàng tiếp lấy. Cẩn thận dò xét liền phát hiện bên trong phù văn ẩn chứa cao thâm vô tận đại đạo.

Chỉ 1 đạo phù văn này căn bản là cao thâm gấp mấy chục lần hẳn tìm hiểu cả đời đại đạo. Ngay lập tức liền quỳ xuống: “Tạ chủ nhân giải thoát. Tạ chủ nhân ban thưởng. Ta sinh mạng này thuộc về chủ nhân”.

Doanh Thiên hài lòng nói với hẳn: “Hiện tại chưa cần ngươi, nơi này cũng k phải địa phương ngươi nên ở, rời đi nơi này trước khôi phục tu vi. Lại cố gắng đột phá. Chờ ta tới tìm ngươi.... Hắc, tới rồi”.

Ngay lúc này sâu bên trong hắc động 1 tiếng gào mang theo trùng kích sóng âm cực lớn hướng phía ngoài xông tới. Liền ngay cả Thanh Hư cũng là bị đánh bay ra ngoài. Chỉ có Doanh Thiên là đứng im tại chỗ.

“Ha ha. Cát mắt thức ăn của nó. Nó liền nổi khùng. Hơn nữa còn rất nhanh thành thực. Có chút ý tứ nha”. Nói đoạn liền bước sâu vào trong hắc động. Để lại Thanh Hư có chút k biết làm gì. Đành ở bên ngoài đợi hẳn.

Cũng không phải Thanh Hư không dám vào theo, mà tại vì hẳn trải qua quá lâu thời gian bị hao mòn. Tu vi thật lụi quá nhiều. Căn bản không phải đối thủ của cái thứ bên trong động kia.

Hẳn biết bước vào chỉ làm vướng chân Doanh Thiên mà thôi.

Bước sâu tới trong hắc động. Nơi này chỉ có vô tận hắc ám. K có thời gian. K có không gian.

Doanh Thiên chỉ nhìn thấy trước mắt là 1 cái khổng lồ cự thú. Nó có tám cái chân, trên đầu nó mọc ra tám con mắt. Thêm 1 đôi giác cực lớn. Đáng sợ nhất chính là cái miệng cực lớn kia mọc lấy chỉ chít răng nhọn. Có tới mấy vạn chiếc. Trên người nó tỏa khí trùng thiên tựa như 1 đầu hắc ám hung thú có thể thôn phệ hết thấy vạn vật.

“Thái sơ di chủng, lại kết hợp vs hắc ám di chủng. Lại đem Tiên Đế làm thức ăn. Cũng k phải là bình thường thủ bút. Đây là muốn chế tạo ra đội quân a”. Doanh Thiên đánh giá.

Giống như là biết được, trước mặt nhân loại này là kẻ cắt mắt thức ăn của mình. Đầu hung thú này nổi giận gầm lên, sau đó há chiếc miệng khổng lồ ra

cẩn tới Doanh Thiên.

Mắt thấy Doanh Thiên sắp bị nó nuốt chửng, chỉ thấy hần nhẹ nhàng đưa hai tay lên chặn lại. 1 tay trên 1 tay dưới cứ như vậy chặn lại miệng của nó. Sau đó hần chính là sinh sinh đem 2 tay xé rách hung thú này ra làm đôi. Hung thú này căn bản là không kịp kêu lên 1 tiếng liền bị hần giết chết rồi.

Thanh Hư bên ngoài đợi k lâu lắm liền thấy Doanh Thiên đi ra. Vợ lại hỏi thăm”Chủ nhân. Thế nào”

“Cũng k có gì ghê gớm. Bị ta giết rồi. Thế nhưng là ta khẳng định sẽ k chỉ có 1 cái như vậy. Ít nhất là 10 vạn. Thậm chí càng nhiều” Doanh thiên nói suy nghĩ nói.

Thanh Hư bị dọa sợ k nhẹ. 10 vạn cái như vậy. Chẳng phải là bắt lấy 10 vạn tiên để làm thức ăn sao. Nghĩ tới đây hần không dám nghĩ thêm.”Căn bản phải là thể lực như nào mới có thể làm tới”

Doanh Thiên liếc hần cười nói “Ngươi đoán”

“Thiên Tôn”.Không chần chừ Thanh Hư thốt ra. Sau đó hần trầm mặc. Thiên Tôn thể lực, đây là cỡ nào đáng sợ. Đừng nói, cho dù hần tu vi có mạnh lên ngàn vạn lần nữa, e rằng thù này muốn báo thù không nổi

“Ngươi cũng k tệ, thế nào, còn dám hay không muốn báo thù. Hay là bị dọa sợ rồi”. Doanh Thiên nhìn ra trong lòng Thanh Hư suy tư cười nói.

Ngắn ngủi không tới nửa ngày hần cÁi này tiên đế bị dọa sợ tới mấy lần. Cũng là có chút bất đắc dĩ. Hần cười khổ.”Chủ nhân. Ta không có cách nào. Đòi lại là ai cũng sẽ sợ a”.

Ngay sau đó hần lại nghiêm túc lên.”Nhưng ta đã quyết rồi. Cũng lên lần nữa đứng lên. Có chết cũng cần oanh liệt chút. Chứ không phải như vậy chết ở cái nơi chìm không thêm ị này”.

Doanh Thiên hài lòng nhìn hần.”Ân, chính là dạng này. Không tệ không tệ”.lại nói:”Ngươi trước rồi đi. Hần không bao lâu bọn chúng sẽ biết chuyện nơi này. Lúc đó sẽ giáng lâm. Lấy ta thực lực bây giờ có chút k đủ dùng”.

“Vâng, hiện tại ta liền rời đi”.Thanh Hư chấp tay nhận mệnh.

“Lại nói ta và ngươi hần là hữu duyên”.Doanh thiên cười nói với Thanh Hư sau đó hần nhấc chân liền biến mất.

Thanh Hư nhìn về hướng hần biến mất cũng là có chút thất thần. Ngay sau đó hần trên nét mặt hiện lên 1 vẻ kiên định. Cũng liền mở ra không gian chi môn rời đi.

Không lâu sau đó từng đạo thân ảnh mờ mịt xuất hiện bên ngoài hắc động. Có tới 8 đạo. Mỗi cái quanh thân đều bốc lên hắc khí. Căn bản là không thấy rõ dung mạo của chúng.

“Như thế nào lại có thể thoát ra rồi”.trong đó 1 đạo thân ảnh nói.

“Không thể chậm trễ. Phải lập tức báo lên. Việc này để lộ đối với chúng ta là rắc rối. Còn nữa nếu không muốn chết liền nhanh tìm ra hần. Đưa hần bắt lại. Nếu không chúng ta chết chắc”.

Lúc này 1 đạo thân ảnh từ hắc động đi ra. Vừa rồi hần đã tiến vào hắc động dò xét.”Chết rồi. Là bị người 1 kích giết chết. Hần là có người ngoài tới giúp hần”.

“Có thể phá vỡ xiềng xích. Lại giết đc thôn ma thú. Tu vi kẻ này cao tới dọa người. Đáng lẽ ra không thể xuất hiện ở đây được”.

“Việc này ngoài tầm kiểm soát của chúng ta rồi. Mau báo lên trên. Thăm dò 1 chút chuyện này. Đi”.nói đoạn liền cùng nhau rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Gặp Gỡ Thái Âm Cốc Cốc Chủ

Doanh Thiên lúc này đang nằm dài trên 1 cành đại thụ lớn. Cũng k biết hần ở đâu kiếm tới 1 bầu rượu, lại thêm 1 chùm nho dại. Cứ như vậy hần uống rượu ăn nho hưởng thụ lấy tiêu sái. Nho là nho dại. Rượu cũng chỉ là loại kia đệ cấp nhất phẩm nhân cất rượu. Thế nhưng là vs hần lúc này là hảo tửu.

Từ khi rời hắc động. Hần liền trở về Cửu Hà Giới. Ngày lang thang bên bờ sông. Tối lại lên tới cành cây ngủ, Giống như là hần đang chờ gì đó. Đêm nay cũng vậy, hần đang lim dim đôi mắt, thế nhưng là hần lại cất lời “Cũng nhìn đủ rồi. Nên đi ra gặp mặt chứ, ta thế nhưng là bị ngươi nhìn lên mấy ngày hôm nay, Thật k có ý tứ đi ra nhìn sao” lời vừa ra hần liền đưa mắt nhìn về 1 phía.

Không gian có chút ba động. Sau đó đi ra 1 thân ảnh yếu kiêu. Đứng là 1 nữ tử, nàng mặc màu đen áo bào. Mái tóc cũng như vậy đen dài. Thêm lấy 1 mạng mỏng che mặt. Có thể nói là chỗ nên lời liền lời. Chỗ cần lời liền lời. Cho dù là che mặt cũng có thể thấy nàng tuyệt đối là xinh đẹp tuyệt mỹ. Thân thể kia cũng có thể xưng là tuyệt thế vu vật.

Doanh Thiên căn bản là k kiên đề. Liền đưa mắt nhìn chăm chăm thân thể kia.

Đối diện Doanh Thiên nhìn chăm chăm như vậy. Nàng cũng là cảm thấy khó chịu. Liền buông lời đánh vỡ bầu không khí này “Người đến cùng là ai. Tới đây Thái Âm Cốc là có ý đồ gì”

Doanh Thiên chỉ là vuốt vuốt cằm. “Ta thế nhưng là chỉ đi dạo qua nha. Căn bản là k có ý đồ gì. Người thật cho rằng ta đánh chủ ý người cái này nhỏ nhoi sơn cốc”

Đúng thế. Nữ tử này chính là Ma Âm, Thái Âm cốc cốc chủ. Nàng từ sau khi rời đi đại điện liền mất mấy ngày dò xét khắp Thái Âm cốc mới tìm thấy Doanh Thiên. Nàng liền âm thầm quan sát hắn muốn từ đó thăm dò ra ý đồ của hắn. Chỉ tiếc làm nàng thất vọng, hắn cả ngày chỉ ăn quả uống rượu. Chán lại đi dạo bờ sông. Căn bản là nàng không thăm dò ra đc tin tức gì. Làm cho nàng kinh hãi chính là hắn thế nhưng là biết nàng mấy ngày qua nhìn trộm hắn. Mặc dù biết hắn là có Hồn Vương thực lực nên tính cảnh giác cực cao. Thế nhưng là nàng đã mang theo một món chí bảo của Thái Âm Cốc có thể che giấu khí tức. Thế nhưng là vẫn bị hắn phát hiện.

“Người là Thiên Hà Thần Điện nội các trưởng lão?” Ma Âm lạnh giọng.

“Thiên Hà Thần điện? Là cái chiếm cứ toà này Thiên Hà thế lực sao?” Doanh Thiên cười đáp.

Ma Âm nhú mày “Nói như vậy người không phải là người Thiên hà thần điện, 1 cái Hồn Vương như người căn bản là không thể nào k có tiếng tăm gì đi. Khắp lưu vực Thiên Hà này, cường giả Hồn Vương, Linh Vương trở lên ta đều biết rõ”

“Ân. Thứ người không biết còn vô số” Doanh Thiên đáp lại. Rồi lại đưa rượu lên uống.

Ma Âm cũng là có chút tức giận. Nàng thế nhưng là Đứng đầu 1 cốc. Thực lực của nàng cũng là tương đương cường hoành. Thế nào lại bị cái tên trước mắt xem thường.

Nàng đang chuẩn bị lên tiếng giáo huấn cái tên này. Chỉ thấy bỗng dưng cả thiên địa rung chuyển. 1 cỗ không lồ uy áp từ thiên khung hạ xuống. Cái này cỗ uy áp bao phủ lấy toàn bộ Cửu Hà Giới. Phàm nhân căn bản là đều bị ép quỳ xuống. Tu luyện giả thì nom nớp lo sợ. Vô số cường giả đều bị kinh động. Các tông chủ đại tông. Các nhân vật đứng đầu các đại thế lực đều là bị kinh động đi ra. Nhìn lên phía trên thiên khung.

Chỉ thấy thiên địa linh khí bỗng nhiên sôi trào lên sau đó giống như là bị cái gì đó dẫn dắt hội tụ về phía trên kia thiên khung. Sau đó chỉ thấy không gian vỡ ra, từ trong hư vô ấy đi ra chậm chậm 1 cái đại môn khổng lồ. Đại môn này cực lớn. Trên đại môn khắc lấy vô số hung thú. Ma thú. Đại môn lúc này mặc dù đóng kín thế nhưng lại phát ra khí tức vô cùng đáng sợ người tới gần cho dù là có Linh Tôn thực lực cũng sẽ bị ép thành thịt vụn.

Sau đó 1 thanh âm mang theo thần uy cuộn cuộn vang lên mọi góc ngách toà thế giới này. “Lệnh cửu điện điện chủ trong vòng 3 ngày liền sắp xếp tiến về Thần Môn. Chăm chế liền chế” chỉ thấy sau đó liền vang lên chín cái thanh âm mang theo linh lực hùng hậu “Ngân hà thần điện linh thần dụ” “Thiên hà thần điện linh thần dụ” tiếp đó là Linh Hà, Tinh Hà, Thái Hà, Nguyên Hà, Xích Hà, Thanh Hà thần điện đều lên tiếng linh mệnh.

Ma Âm lúc này cũng vô cùng sợ hãi mà nhìn lên phía trên. Toà đại môn kia trấn áp thương khung ở nơi đó. Đem đến cả toà thế giới này 1 cỗ Áp bách không tả nên lời.

Ma Âm thì thảo “Thần giáng lâm sao”

Thần cảnh. Đây là vô số tu chân giả hướng tới. Thành thần liền có nghĩa đạt được thọ nguyên dài đằng dặc. Có thể ngao du vũ trụ. Lên cửu thiên. Xuống thập địa. Thần linh trong mắt phàm nhân thế nhưng là có đc chí cao vô thượng địa vị. Ma Âm cũng là mờ mịt ánh mắt. Thần nha, đây là nàng chờ nào ao ước. Đây là nàng mơ ước cả đời, có thể nói ước mơ này của nàng là với không tới.

“Chỉ 1 cái chân thần nhỏ bé liền làm các người người quỳ người lạy. Chẳng phải là gặp đc tiền nhân liền quỳ liếm, haizzz không có tiền đồ” Doanh Thiên lắc lắc đầu.

Lời này liền đánh thức Ma Âm đang thất thần kia. Nàng thế nhưng là tương đương nổi giận. Cũng là sợ có chút muốn lập tức quay đầu chạy. Cái tên không biết trời cao đất dày kia thế nhưng dám mở miệng chế giễu thần linh a. Thật k sợ bị thần nge thấy đánh xuống thần phạt sao. Phải biết thế nhưng là thần ở ngay trên đầu. Nàng rất sợ hãi bị vạ lây. Có chút lo lắng nhìn lên trên. Thế nhưng là k có gì xảy ra. Nàng thờ dài giống như đc ân xá. vội vàng nói “Ta sẽ còn tới tìm người. Thế nhưng lần tới k đơn giản như vậy. Tốt nhất người rời đi, nếu thật sự đánh chủ ý Thái Âm cốc liền đừng trách ta”

Nói đoạn liền rời đi.

Doanh Thiên chỉ là nhìn nàng rời đi. Sau đó lại nhìn lên đại môn kia. Cười nói 1 mình. “Thú vị. Thật sự là thú vị. K nghĩ tới 1 cái nhỏ nhoi thế giới lại giấu nhiều như vậy bí mật. Càng ngày càng nào nhiệt. Quan trọng là ta vận khí thế nào lại tốt vậy. Tuy tiện liền gặp đc 1 cái Âm Sát Chi Thể. Bồi dưỡng tốt liền có thể đào tạo ra Nguyên Thủy Cực Âm Sát Tiên Thể. tốt nha” nói xong liền làm 1 bình lớn rượu. Sau đó ngả người liền ngủ mất. Hắn là cần tĩnh dưỡng. Theo hắn thì ngủ là tốt nhất cách tĩnh dưỡng.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 7: Tiểu Nữ Hải Kỳ Lạ

Hôm nay Doanh Thiên quyết định đi tham gia 1 chút náo nhiệt, hẳn quyết định tiến vào thành trì. Kiểm 1 chút rượu ngon. Kiểm thêm thực ăn ngon. Lại hưởng thụ chút nhân sinh náo nhiệt. Đạt đến hẳn dạng tồn tại này cũng căn bản là không cần ăn uống. Thế nhưng là Doanh Thiên tự cho mình là 1 cái phạm nhân. Hơn nữa còn là 1 cái rất tọc phạm nhân. Hẳn thích uống rượu. Thích đồ ăn ngon.

Toà thành này gọi là Thanh Vân thành. Là Thiên hà thần điện cấp dưới đệ nhất thành. Đây cũng là toà náo nhiệt nhất thành. Nhân khẩu lên tới mấy chục tỉ. Đủ biết toà thành này là cỡ nào to lớn. Là cỡ nào đông vui.

Thế nhưng hôm nay không khí có chút không đúng. Từ hôm qua Thần Môn giáng lâm làm lòng người lo sợ. Ai nấy đều hiểu là sắp có đại sự xảy ra. Người nhất gan thì lo sợ thế giới này bị thần phạt. Nguyên bản một toà náo nhiệt đệ nhất thành trì cũng trở nên có chút thâm trầm.

Bước vào thành Doanh Thiên đầu tiên là tìm 1 cái lớn nhất từ lâu. Chính là vừa ngồi liền gọi tới mấy chục vò lớn rượu ngon. Lại thêm đủ thứ sơn hào mỹ vị. Hẳn lúc này cũng đã thay lấy 1 bộ bạch y. Tóc cũng đã trở thành màu đen. Đc búi gọn lại. Nhìn qua ai cũng đoán là 1 cái thể gia nào đó công tử.

Hắn vừa ăn vừa uống. Lại nghe bàn bên cạnh mấy cái trắng hẳn bàn tán vs nhau.

“Nghe nói Thần Linh sắp giáng lâm chúng ta Cửu Hà giới. Nghe đồn là có 1 món tuyệt thế chí bảo xuất hiện ở thế giới này. Món bảo vật kia liền ngay cả thần linh cũng đều mơ ước. Không biết là kinh thiên bảo vật gì a”

“Ta lại nghe nói Thần Linh là đánh chủ ý chúng ta Cửu Hà Giới linh căn. Chính là chín đầu Đại Hà kia”

“Không phải chứ. Chín đầu đại hà là chúng thế giới này nguồn sống. Nếu như bị Thần mang đi. Chúng ta làm sao tu luyện”

“Mấy tên ngốc các ngươi hẳn là không biết. Ta nghe có 1 vị cường giả Địa Nguyên cảnh nói ra rằng mỗi cái thế giới đều có pháp tắc riêng. Thần muốn đi vào liền cũng sẽ bị áp chế tu vi xuống. Hẳn là như vậy nên mới kêu gọi Cửu Đại Thần Điện tới diện kiến”

Doanh Thiên nghe xong liền cười cười. Hẳn đã đoán ra đc ý đồ Thần muốn giáng lâm thế giới này. Toà thế giới này đc kiến tạo để trùng sinh hắn. Thế nhưng trải qua dài dặc năm tháng cũng khiến thế giới này phát sinh nhiều sự kiện đặc sắc.

Ăn uống no say. Doanh Thiên rời đi từ quán. Thế nhưng là vừa đi đc 1 đoạn. Hẳn liền cảm thấy 1 cỗ khí tức vô cùng quen thuộc. Cỗ khí tức này để hẳn có chút hoài niệm. Hẳn liền bấm “Hồi Thờ Tịch Diệt”. Sau đó hẳn đảo người liền biến mất.

Tại 1 góc thành. Nơi này là Hắc Thị địa bàn. Hắc Thị là lớn nhất toà đại lục này tà ác thế lực. Trong 1 con hẻm nhỏ đầy ẩm ướt. Cũng vô cùng vắng vẻ. Nơi này là nơi ở của những cái kia tầng lớp thấp kém nhất xã hội. Nô lệ.

Trong hẻm lúc này chính là đầy mùi hôi thối. Có 1 tiểu hải nữ ngồi co ro ở trong 1 góc tường. Trên khuôn mặt non nót nhọ nhem kia là nỗi sợ hãi. Là từng giọt nước mắt. Xung quanh là 4 cái xác chết. Nữ hải kia trên thân quanh quẩn từng sợi khí màu đỏ. Nếu nhìn kỹ liền cũng thấy trên 4 xác chết kia cũng có từng sợi khí màu đỏ ấy. Thế nhưng là mắt thường đều thấy đc những xác chết kia hủ hoá. Liền 1 chén trà liền tan thành bụi bặm phiêu tán trong gió.

Doanh Thiên đứng đó đã đc 1 lát. Hẳn nhìn 1 màn này cũng là có chút ngạc nhiên. Hẳn thầm nghĩ “Đặc thù thể chất như thế nào lại không đáng tiền như vậy. Chỉ mấy ngày liền gấp đc mấy cái. Bây giờ thêm 1 cái Tịch Diệt Thể”

Giống như là phát giác có người ở đó. Nữ hải kia liền đưa ánh mắt ướt đẫm nhìn hẳn rồi méo mồm “Đừng lại gần ta. Ta đã bảo bọn hắn mà bọn hắn k nghe. Ta không cố ý hại bọn hắn”

Lời vừa dứt nàng liền đã thấy hẳn ngồi trước mặt nàng. Đưa 1 tay vuốt lấy mái tóc kia. Hẳn nói “Yên tâm. Ta sẽ không hại ngươi. Ngươi cũng sẽ không hại ta” vừa nói hẳn vừa cười.

Nữ hải cũng là ngạc nhiên. Đây là lần đầu tiên có người lại gần nàng mà k có chuyện gì xảy ra. Hơn nữa nụ cười kia cũng là nụ cười đẹp nhất nàng từng thấy. Thoáng chốc nàng liền cảm thấy ấm áp.

“Ngươi tên gì” Doanh Thiên hỏi.

“Ta không có tên” nữ hải đáp.

Doanh Thiên cũng k hỏi nhiều liền đánh ra mấy đạo ấn pháp. Liền áp chế nàng cỗ hồi thờ tịch diệt kia. Sau đó đưa nàng rời đi. Tắm rửa sạch sẽ lại thêm 1 bộ y phục. Nhìn non nót khuôn mặt kia. Có thể nhìn thấy đây tuyệt đối là 1 cái mỹ nhân tương lai.

Gọi 1 bàn lớn thức ăn. Nàng căn bản là không để ý xung quanh liền ăn uống. Nhìn 1 bộ thôn lang hồ iết kia, giống như là mấy năm chưa đc ăn vậy. Cũng không biết là mấy năm qua nàng làm như nào sống sót.

“Ngươi có muốn tu luyện không?” Doanh Thiên hỏi.

“Tu luyện là sao?” nàng đáp.

“Là có thể tự mình bảo vệ mình. Có thể khống chế trong người ngươi lực lượng kia. Ngươi có thể lại gần nhiều người. Lại gần muôn hoa cỏ cây mà không sợ làm chúng tan biến nữa” Doanh Thiên cười.

Nge như vậy trong miệng cái kia chân gà liền ngừng nhai. 1 đôi mắt to tròn sáng lung linh kia chăm chăm nhìn vào Doanh Thiên. Hắn cũng là có chút buồn cười nói “Ta rất đẹp trai phải k. Đừng nhìn như vậy”

Nữ hài cũng là gật gù. “ Ắn. Nhìn cũng đc. Ngươi liền dạy ta tu luyện nha”

Doanh Thiên hài lòng nói “ Ắn. Vậy ta đặt tên cho ngươi. Hồng Nguyệt. Cái tên này thế nào”

“Vâng, hay lắm ạ” nữ hài căn bản là không thèm nhìn hắn. Chỉ là vừa ăn vừa nói.

“Vậy từ giờ ta gọi ngươi Nguyệt Nhi. Ngươi liền bái ta sư tôn. Ta dạy ngươi tu luyện. Thế nào” Doanh Thiên dụ dỗ.

Bỗng nhiên Nguyệt Nhi ngẩng lên nhìn hắn. Sau đó chậm rãi nói “Phải rồi sư tôn. Ngươi tên là gì ạ”

Doanh Thiên cũng là có chút hại não. Hắn thế nhưng còn k nói cho ngta biết tên mình liền muốn nhận ngta làm đệ tử rồi. “Ta tên Doanh Thiên”

“Ắn” Nguyệt Nhi chỉ là ừ 1 tiếng. Liền tiếp tục ăn. Không lâu lắm liền 1 bàn lớn thức ăn đều bị nàng ăn sạch.

Doanh Thiên đưa nàng tới 1 ngọn núi cao. Toà này sơn tên là Vũ Lăng Sơn. Đây là toà cao nhất sơn ở Thiên Hà lưu vực. Hắn sửa soạn 1 lát liền bố trí ra 1 toà nhỏ trận pháp. Trận này gọi là tụ linh trận. Đây là chuẩn bị giúp Nguyệt Nhi tu luyện.

Nguyệt Nhi kính hắn 1 chén rượu. Sau đó 3 bái. Liền xong nghi thức bái sư. Sau đó Doanh Thiên trên người Nguyệt Nhi Bố trí lấy 3 tầng phong ấn. Đây là hắn phong ấn lại lực lượng tịch diệt. Để phòng nàng không khống chế được lực lượng. Hắn phong ấn này gọi là Hỗn Độn Ấn Phong. Sau đó liền bắt đầu đã thông kinh mạch cho nguyệt nhi.

Tu chân giả bắt đầu tu luyện liền trải qua 3 bước hậu thiên gọi là. Luyện Thể, Luyện Khí, Luyện Thần.

Luyện thể chia làm 5 cái giai đoạn. Chính là Luyện bì, Luyện Nhục, Luyện Cốt, Luyện Huyết, Luyện mạch.

Vì chuẩn bị giúp nàng thông qua luyện thể cảnh này. Doanh Thiên là đi bắt tới 1 đầu Bát giai ma thú. Đây là ma thú có thể sánh với Linh Hoàng nhân Loại. Doanh Thiên có thể trực tiếp bắt tới thần thú. Thế nhưng là thân thể của Nguyệt nhi căn bản k thể chịu nổi thần lực. Bát giai ma thú là phù hợp nhất với nàng.

Con bát giai ma thú kia cũng là tương đương uỷ khuất. Mấy hôm trước bị cường giả Linh Tôn tới bắt về làm toạ kỵ. Mặc dù chạy thoát thể nhưng là bị thương. Hơn nữa nó dù sao cũng là 1 cái vương giả chiếm cứ lấy 1 dãy lớn sơn mạch. Làm sao cam tâm làm toạ kỵ người. Đang bức bối liền thấy cái kia áo trắng nhân loại xâm nhập động phủ của nó. Nói với nó muốn mượn nó huyết nhục để làm thuốc. Khiến nó vô cùng tức giận, Liền muốn ăn thịt hắn cho hả giận. Nào ngờ cái kia nhân loại còn muốn khùng bố. Đem nó đánh thừa sống thiếu chết đem nó về đỉnh núi này.

Sau đó chính là đem nó lột một mảng lớn da khiến nó đau đớn gần chết. Đang giận là nhân loại kia liền mang nó da nướng lên cho cái kia tiểu nữ tử kia ăn. Phần còn lại là đem luyện thành thuốc.

Doanh Thiên sau khi cho Nguyệt Nhi phục dụng đan dược liền đưa nàng đi ngủ. Vì chuẩn bị cho nàng tu luyện mà hôm nay hắn cũng là vất vả. Nhất là bố trí phong ấn kia tiêu hao đại lượng tinh lực.

“Chịu khó làm chút thức ăn cho ta đồ đệ. Xong liền k thiếu ngươi chỗ tốt.” Doanh Thiên cười nói với đầu kia bát giai ma thú.

Đầu ma thú này chính là Đại Địa Chi Hùng. Tu đại thành liền có thể đồ thần. Trong lòng nó căn bản là uỷ khuất muốn chết. Nhưng nó biết nam tử này đáng sợ. Căn bản cũng k dám phản kháng. Doanh Thiên lại cũng k sợ đầu này ma thú bị chết đi. Bát giai ma thú thực lực này lực hồi phục liền cường hoành. K tới sáng mai chỗ da liền sẽ mọc lại.

Xong xuôi hắn liền nhắm mắt dưỡng thần. Hắn cũng chuẩn bị tu luyện khôi phục tu vi. Thứ hắn chờ đã gần tới rồi. Cũng lên bắt đầu vào việc chính.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 8: Kẻ Tới Không Có Ý Tốt

Thái Âm Cốc bình thường đều là oanh yến náo nhiệt, thế nhưng hôm nay liền phong cốc. Liền cả hộ cốc đại trận đều mở ra. Bởi vì bên ngoài cốc tụ tập lấy mấy vạn tên tu chân giả. Đây là cường giả của Vạn Độc Môn.

Gần đó k xa 1 đỉnh núi tụ tập mấy chục nhân ảnh. Đây đều là cao tăng Vạn Độc Môn, có Môn chủ. Trưởng lão. Môn chủ Vạn Độc Môn tên là Lý Sa, hắn là 1 cái trung niên nam tử. Tu vi của hắn đạt tới Linh Vương trung kỳ đỉnh phong, Chỉ kém một bước là đạt tới hậu kỳ.

“Bẩm 2 vị Thần sứ đại nhân, chúng ta đã bao vây chặt chẽ Thái Âm cốc này, Hiện tại liền phá trận xông vào chứ” Lý Sa chấp tay nói với 2 người. 2 người này 1 cái là trẻ tuổi thanh niên, 1 cái là trung niên mỹ phụ.

Trẻ tuổi thanh niên tên là Hàn Hoặc, hắn là 1 vị trẻ tuổi thiên tài của Thiên Hà thần điện. Ít tuổi nhưng lại có thể đạt tới vị trí Thần Côn. Địa vị gần với trưởng lão ngoại điện của Thần Điện. Bởi vì hắn có đc 6 cái chân mệnh. Bình thường sinh linh ra đời căn bản là không có chân mệnh. Cái này đã chủ định bọn hắn cả đời là phạm nhân. 10 cái sinh ra cũng chỉ có 1 cái là có chân mệnh. Đa số đều chỉ là 1 chân mệnh. Có đc chân mệnh đại biểu bọn hắn liền có đc tư cách bước vào con đường tu luyện. Có đc 2 cái chân mệnh liền tương đương hiếm có. 3 chân mệnh thì cả ngàn người có 1. 4 chân mệnh liền đc xem như thiên tài vạn người có 1.

Có thể thấy có đc 6 chân mệnh Hàn Hoặc là cỡ nào may mắn. Hắn căn bản liền không để 1 cái nho nhỏ Thái Âm Cốc vào mắt. Bởi vì ngoài cái Thần Côn danh phận này. Hắn còn là đệ tử thân truyền của 1 vị trưởng lão nội điện.

Còn người trung niên mỹ phụ kia, nàng tên là Thái Phụng. Nàng là trưởng lão ngoại điện. Nàng đc lệnh Điện chủ mang tới chỉ dụ đi Vạn Độc Môn yêu cầu Vạn Độc Môn tới ép Thái Âm Cốc giao ra 1 món đồ. Còn nàng và Hàn Hoặc tới Giám sát. Lúc cần thiết liền ra tay. Nàng có đc Tu vi linh Vương Hậu kỳ đỉnh phong. Nếu nàng hoàn thành này nhiệm vụ sẽ được ban thưởng lớn. Có thể sẽ nhân cơ hội này mà tiến giai Linh Tôn. Liền có thể thăng cấp làm nội điện trưởng lão. Nghĩ tới đây đều làm nàng hưng phấn.

“Không vội. Trước liền kêu gọi bọn chúng đầu hàng. Nếu có thể đoạt tới đồ vật mà k cần hi sinh liền tốt nhất.” Hàn Hoặc nói.

Thế nhưng trong lòng hắn lại là ý nghĩ khác. Nếu thật có thể đoạt tới đồ vật kia mà k cần hi sinh nha. Trở về Thần Điện liền sẽ đc cao tăng càng coi trọng hơn. Lại thể hiện đc sự mưu trí của hắn.

Thái Phụng là liếc mắt nhìn hắn. Trong lòng là khinh bỉ. Nàng sống 200 năm dạng người gì chưa gặp qua. Liếc mắt liền nhìn ra ý nghĩ trong lòng Hàn Hoặc. Thế nhưng là nàng cũng k có nói gì.

Lý Sa cũng là như vậy ôm may mắn. Bởi vì Vạn Độc Môn bọn hắn phụ thuộc vào Thần Điện. Nói cách khác cũng chỉ là con chó của Thần điện. Người ta sai đâu bọn hắn phải đặt đó. Thế nhưng là bọn hắn cũng k có cách nào phản bác. Thần điện Thực lực quá đáng sợ. Chỉ tùy tiện phái ra 1 cái Linh Tôn. Thậm chí là Linh Hoàng, Linh Đế liền để bọn hắn diệt môn. Nếu như thật có thể đoạt đc đồ bằng cách chiêu hàng liền k còn gì tốt hơn. Dù sao hi sinh cũng là hắn Vạn Độc Môn đệ tử. Hoàn thành nhiệm vụ liền đc ban thưởng. Có thể khiến hắn tu vi kéo 1 bước dài.

Lý Sa bước lên phía trước. Vận dụng linh lực nói “Bên trong Thái Âm cốc nge cho rõ. Vạn Độc Môn đc Thần Điện ủy thác tới đây mời Thái Âm cốc giao ra 1 món đồ, Hi vọng Thái Âm Cốc chủ có thể giao ra. Để tránh tổn thương hoà khí. Dù sao chúng ta cũng đều là ở lưu vực Thiên hà”

Hàn Hoặc nge Lý Sa nói vậy liền có chút không vui trong lòng. Hắn nge ra đc Lý Sa nói như vậy là nói tránh việc nhận lệnh từ Thần Điện. Thế nhưng là dù sao cũng cần lợi dụng hắn. Nên Hàn Hoặc cũng k có nói ra. Thế nhưng hắn vừa nghĩ như vậy thì trong cốc lại vang lên thanh âm đáp lại.

“Hừ, làm chó săn của Thần Điện. Nhận lệnh người ta liền nói là nhận lệnh. Còn bày đặt nhận ủy thác. Lý Sa, ngươi không thấy nhục, ta còn nhục thay cho ngươi” vừa nói vừa từ trong cốc đi ra. Chính là Ma Âm cùng chư vị trưởng lão Thái Âm Cốc.

Lý Sa nge đc câu này cũng tương đương là nổi giận. Hắn mặt mo có chút mất tự nhiên. Dù sao hắn cũng là nhân vật có tiếng tăm. Đôi phương k cho mặt mũi thì thôi, cũng liền k cần như vậy sỉ nhục hắn.

“Ma Âm cốc chủ nói như vậy ra sai rồi, Thần Điện gần đây tất bận để chuẩn bị diện kiến thần linh. K đủ nhân lực, nên tới nhờ và Lý Môn Chủ tới giúp 1 chút” Hàn Hoặc bước lên đáp lời Ma Âm

Ma Âm chỉ là nhìn hắn rồi hỏi. “Nói như vậy ngươi là người của thần điện đi”

Hàn Hoặc ngao ngễ đáp “Tại hạ Hàn Hoặc, Thần Côn thần điện, nge danh Ma Phi đã lâu. nay đc diện kiến”

“Không cần nói nhiều. Đồ là bọn ta không có.

Mời chư vị rời khỏi.” Ma Âm trực tiếp nói ra

Từ đầu đến cuối không nói gì Thái Phụng lúc này cũng là trở nên nghiêm túc. Từ lúc Thái Âm cốc người đi ra nàng liền biết chuyện hôm nay liền k dễ làm. Chỉ vịn vịn cái kia Ma Phi liền làm nàng cảm thấy khó giải quyết. Bởi vì tu vi người kia tuyệt k thua kém gì nàng. Hơn nữa đội hình kia cũng tương đương mạnh mẽ. Chỉ Linh Vương liền có tới 6 vị. Trong khi đó tính cả nàng bên này cũng chỉ có 5 người.

Thái Phụng chủ động cất lời “Cốc chủ. Nge lời ta khuyên. Tốt nhất giao ra món đồ kia, bọn ta liền lập tức rời đi. Sau này Thái Âm cốc k thiếu chỗ tốt. Đừng ngoan cố. Ngươi hẳn phải biết Thần Điện là như thế nào. Món đồ đó là bắt buộc. Nếu ngươi k giao ra. Đừng nói thần điện. Liền ngay cả cửu hà giới chúng ta cũng là tai hoạ ngập đầu.” Nàng vừa nói vừa nhìn về phía Đại Môn trên bầu trời kia.

Quả thật lời vừa ra liền khiến Lý Sa giật mình sợ hãi. Hắn cũng k biết Thái Âm cốc giấu món đồ gì. Chẳng lẽ là cùng Thần môn giáng lâm có liên hệ. Nghĩ

tới đây hẳn là âm thầm quyết định nhất định hôm nay liền phải đem đồ đoạt tới. Nếu là có thể trèo lên đuôi Thần thì sẽ là 1 bước lên trời.

Ma Âm cũng là ngẩng nhìn Thần Môn trong lòng có chút do dự. Nàng sợ thần điện. Thế nhưng là có liên quan đến thần linh lại khiến nàng không thể sợ hãi. Nếu thật liên quan tới thần. Làm không tốt cơ nghiệp trăm vạn năm của Thái Âm cốc liền bị huỷ trong tay nàng. Nàng liền trở thành tội nhân Thái Âm Cốc. Xuống tới âm phủ biết sao ăn nói với liệt tổ liệt tông.

Đúng lúc này có một thanh âm truyền vào tai nàng. Sau khi nghe xong nàng thở dài 1 hơi, ánh mắt trở nên kiên định nói. “Muốn ta giao đồ không phải là không được, chỉ là các ngươi có hay không tư cách này, Phi nhi, bước ra đây” dứt lời liền thấy Linh Phi đi từ phía sau ra.

Ma Âm tiếp lời. “Cử ra 3 người quyết đấu. Nếu là các ngươi thắng liền để các ngươi lấy đồ đi. Nếu các ngươi thua liền trở về cử người khác tới lấy”

Nhìn thấy Linh Phi, Hàn Hoạch đôi mắt có chút phát sáng. Hẳn là 1 cái đảm tử. Tuyệt đối thấy mỹ nhân là nổi máu lên. Hắn cười hắc hắc đáp ứng “Được, chúng ta đáp ứng bên này ta, Lý môn chủ, Thêm Thái trưởng lão sẽ ứng chiến.”

Ma Âm đáp “Ta và đồ đệ ta Linh Phi thêm Hoa trưởng lão sẽ ứng chiến”

Thái Phụng cảm thấy Ma Âm đưa ra điều kiện như vậy chính là có gì đó không đúng. Thế nhưng là nàng suy nghĩ không ra. Cũng đành như vậy đáp ứng. Chỉ nói “Hi vọng Ma Phi hẳn là giữ lời”

Đầu tiên chính là Linh Phi và Hàn Hoạch. Hàn Hoạch căn bản là để Linh Phi vào mắt. Hẳn lúc này chỉ đang nghĩ tới cảnh tượng đệ đệ Linh Phi dưới thân. Nghĩ tới đây nụ cười trên mặt hắn càng là nồng đậm. “Ha ha. Linh Phi cô nương. Cần gì như thế tự làm khổ mình. Không bằng theo ta về làm thê tử. Ta cam đoan cô nương sẽ chỉ sung sướng cả đời ha ha” Hàn Hoạch nói.

“Ta sống là đệ tử Thái Âm Cốc. Chết làm ma nơi này. Không nói nhiều rút kiếm ra đi” Linh Phi đáp lại bằng giọng nói lạnh như băng.

“Ngươi không phải đối thủ của ta. Ta tu vi Địa Sư Trung Kỳ ngươi chỉ là nửa bước Địa Sư, đấu lại ta, hơn nữa chân mệnh của ta là 6 cái” Hàn Hoạch tự tin nói ra. Sau đó chỉ thấy sau lưng hắn hiện lên 6 cái chân mệnh. 6 cái chân mệnh đều là Trần đầy lực lượng.

Linh Phi không yêu thế liền đáp. “6 chân mệnh thì như thế nào. Cũng không phải là 60 cái. Vừa nói nàng cũng đem chân mệnh của mình bày ra, chính là hiện lên 8 cái.

Nhìn thấy 8 cái chân mệnh nụ cười trên mặt Hàn Hoạch lập tức đông cứng lại.

Chân mệnh mình lấy ý tưởng từ truyện tranh đấu la đại lục. Nó sẽ trông giống mấy cái hồn hoàn trong truyện ấy. Bạn nào không biết thì google hồn hoàn trong đấu la đại lục là ra ngay. Hi hi

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Quyết Đấu

Nhìn thấy Linh Phi bày ra trên thân tới 8 cái chân mệnh sắc mặt Hàn Hoạch lập tức trở nên âm trầm. Hẳn như nào cũng nghĩ không tới cái này nữ tử từ thế nhưng là có nhiều hơn hắn tận 2 cái chân mệnh. Trong lòng hắn căn cũng có chút gen gét.

Hàn Hoạch lạnh lùng nói. “8 cái chân mệnh thì như thế nào, tu vi của ngươi kém xa ta, chỉ cần 1 chiêu liền đem ngươi đánh gục”

Linh Phi căn bản không chịu yếu thế “Ngươi chắc chắn 1 chiêu liền đánh bại ta”

Vừa nói trên thân nàng phát ra 1 cỗ khí tức rét lạnh. Khiến cho mặt đất xung quang xuất hiện 1 lớp băng tinh. Xung quanh nhiệt độ cũng là giảm nhanh xuống. Đây là năng Thái Âm Hậu Thiên Thể. Đây là năng hấp thụ Thái Âm thạch tu luyện mà thành.

Hàn Hoạch nhíu mày “Đây là trong lời đồn Thái Âm Thể của Thái Âm cốc”

Phía sau Thái Phụng cũng cất lời “Quả nhiên lời đồn là không giả. Thái Âm cốc cất giữ 1 một cỗ thần thi nha” nàng thầm nghĩ trong lòng “Nếu là có thể đoạt tới cỗ thần thi này mang về Thần Điện hẳn là lập được công lớn”

Nàng nói không sai. Thái Âm cốc là cất giữ 1 cỗ thần thi. Đây là tổ sư của Thái Âm cốc thi thể. Nàng là 1 vị thần tu luyện Thái Âm chi đạo. Thọ nguyên hao hết mà chết. Thế nhưng là cho dù chết đi Thần Lực nàng vẫn kết tinh ra Thái Âm thạch. Đây là bảo vật khiến vô số kẻ đỏ mắt. Hấp thu đủ nhiều liền có thể tu luyện ra thể chất đặc thù. Cho dù là không tu ra thể chất đặc thù cũng có thể nâng cao tu vi. Gia tăng tuổi thọ.

Hàn Hoạch thì lại là có ý nghĩ khác. Hắn tu luyện chính là Huyền Dương công pháp. Thể nội dương khí nhiều gấp mấy lần người thường. Thường xuyên cần tìm nữ tử để thoát dương. Hiên nhiên là hắn đánh chủ ý Linh Phi. Thể chất của nàng phù hợp với hắn. Có nàng làm đình lộ. Hắn tự tin chỉ cần 1 năm liền có thể tu luyện tới Thiên Sư cảnh giới. Nghĩ đến đây hắn quyết định hôm nay bất kể thế nào cũng cầm xuống nữ tử này.

Hàn Hoặc khí tức trên thân phát ra mạnh mẽ. 1 cỗ hơi thở nóng bỏng trên người hắn phát ra đối kháng với cỗ rét lạnh khí tức kia của Linh Phi.

Linh Phi liền ra tay trước, nàng linh lực hội tụ trên kiếm vung ra phía Hàn Hoặc. Đây là nàng tâm đắc nhất võ kỹ Cửu Huyền Kiếm Pháp. Đây là Võ kỹ Huyền Giai trung cấp. Là 1 môn võ kỹ đỉnh tiêm Thái Âm cốc. Chỉ thấy đầy trời vô số kiếm khí mang theo Hàn khí công về phía Hàn Hoặc. Đem dương khí hộ thể của Hàn Hoặc xé rách.

Hàn Hoặc cũng k ngờ nữ tử này lại phát ra chiến lực mạnh mẽ như vậy. Nhưng không hổ là thiên tài Thần Điện, trong tay hắn chiếc quạt kia vung lên mang theo cuộn cuộn linh lực đem toàn bộ kiếm khí đều cản trở lại. Thế nhưng ngay sau đó Linh Phi kiếm đã chỉ cách mi tâm hắn vài tấc. Mắt thấy sắp bị kiếm đâm xuyên mi tâm. Hàn Hoặc lấy 1 tốc độ khó tin liền đảo người biến mất. Kiếm Cúa Linh Phi chính là xuyên qua tàn ảnh của hắn. Nàng thâm than “Không tốt” bởi vì nàng cảm thấy 1 cỗ nguy hiểm phía sau.

Hàn Hoặc thi triển là 1 loại Huyền Giai đệ cấp thân pháp. Gọi là Kim Ô Tật Tốc. Ngay sau đó hắn tung chưởng đánh vào phía sau Linh Phi.”Thái Dương Chưởng” hắn lạnh giọng.

Linh Phi căn bản là k có cách né chiêu này. Nàng chỉ kịp đem linh lực hội tụ phía sau tạo lên 1 lớp băng tinh đỡ 1 chưởng này.

Uỳnh. 1 chưởng này đánh trên thân Linh Phi liền đem nàng đánh bay ra ngoài 10 trượng. Linh Phi bị thương không nhẹ. Thế nhưng là nàng liền đứng lên. Lau đi vết máu khoe miệng.

Hàn Hoặc cười nói “Đỡ ta 1 chưởng như vậy lại có thể đứng dậy. Không tồi” không để Linh Phi trở tay, hắn lần nữa thi triển Thân pháp. Lại 1 chưởng công tới. Thế nhưng là khi hắn tới cách Linh Phi chỉ 1 trượng. 1 cỗ hàn khí bốc lên khiến hắn rùng mình. Hắn chính là cảm thấy tử vong khí tức. Chỉ thấy thiên địa linh khí là lấy tốc độ cực nhanh cuộn trào lên. Hội tụ về phía Linh Phi

“Điều động linh khí thiên địa. Là Địa Giai võ kỹ, đang giận. Thái âm cốc lại có địa giai võ kỹ”. Hàn Hoặc tương đương hỏi hặn. Hắn căn bản k nghĩ tới 1 cái Nửa bước Địa sư lại có thể tu luyện ra Địa Giai Võ Kỹ. Địa giai võ kỹ lực công phá vô cùng mạnh mẽ. Lấy tu vi của hắn hiện tại căn bản đỡ không được. Hắn chỉ lấy hết sức lùi về phía sau. Đồng thời thi triển ra phòng ngự mạnh nhất.

“Kim Dương Thuần” Hàn Hoặc cắn răng hô.

Ngay sau đó. Khắp sơn cốc vang lên 1 tiếng oanh lớn. Hàn khí tràn ngập sơn cốc. 1 lát sau hàn khí tán đi liền thấy sơn cả sơn cốc chính là bị đóng băng. Mấy trăm cái tu chân giả do k chạy kịp liền bị đóng băng thành băng điêu. Đa số bọn hắn tu vi chỉ là Linh Nguyên Cảnh. Căn bản chỉ là hàn khí cũng đủ giết chết bọn hắn.

Linh Phi lúc này cũng là nửa quỳ nửa ngồi. Nàng toàn thân linh lực đã hao hết. Lấy nàng tu vi thi triển ra Địa Giai võ kỹ liền là vô cùng miễn cưỡng. Nàng nhìn chăm chăm về phía Hàn Hoặc. Trong lòng cũng là vô cùng khẩn trương. Hạ được Hàn Hoặc nàng liền Thắng. Còn nếu không. Nàng nhất định thua.

Chỉ thấy phía xa Hàn Hoặc chính là bị đóng băng ở đó. 1 cột lớn băng tinh nhốt hắn ở đó.

“Thành công không” Linh Phi thầm nhủ.

Bỗng nhiên. Cột băng nứt ra Hàn Hoặc chật vật bước ra. Trên người hắn lúc này khí tức hỗn loạn. Miệng chảy đầy máu. Hiển nhiên là bị thương nghiêm trọng. Thế nhưng là hắn cười “Tốt Tiệp nhân. Thế mà để ta lãng Phí Kim Dương Thuần. Chờ ta đem ngươi bắt lại. Ngày ngày đem ngươi chơi, hắc hắc” nói xong lập tức lao tới chế trụ lấy Linh Phi.

Ngay lúc này 1 đạo hàn khí đánh về phía hắn. Cảm thấy nguy hiểm, Hàn Hoặc liền lập tức né đi. Người ra tay là Ma Âm. Nàng căn bản k thể để Hàn Hoặc bắt đi Linh Phi.

“Nàng đã thua, ngươi cũng k cần phải bắt nàng đi. Hiện tại liền đấu lượt 2”. Ma Âm lạnh nói.

Hàn Hoặc lạnh nói “Không cần. Vừa rồi ta chỉ như thế câu giờ. Hiện tại đã tới” vừa dứt lời liền thấy mấy chục cỗ khí tức cường hoành đi tới. Trong đó yêu nhất là Thiên Sư. Còn có tới 5 vị Linh Vương. Đây là hắn gọi tới viện binh.

Biết đc Thái Âm cốc cất giữ thần thi. Hắn liền âm thầm truyền tin để thần điện cử thêm viện quân tới. Bọn hắn hôm nay là ấn định sẽ san bằng Thái Âm Cốc này.

Ma Âm nhíu mày “Ngươi đây là phá bỏ ước định giữa chúng ta”

Hàn Hoặc lạnh giọng. “Phá bỏ thì sao. Hôm nay các ngươi trốn k thoát. Giao ra đồ vật liền để các ngươi sống. Nếu k đem toàn bộ đệ tử Thái Âm cốc bắt đi. Phế bỏ tí vi bán vào lầu xanh ha ha”

Ma Âm cũng là tương đương nổi giận. “Các ngươi thật cho bọn ta Thái Âm cốc là quả hồng mềm dễ nặn sao. Muốn chiến liền chiến” lập tức nàng bày ra chân mệnh của mình. Chính là chín cái, thêm 1 cỗ hàn khí khủng bố toả ra. So với nàng hàn khí rét đậm này thì hàn khí của Linh Phi chỉ như chút màn mát.

Ở đây chư vị cường giả bao gồm Thái Phụng, Lý Sa, Hàn Hoặc cũng là giật mình.

9 cái chân mệnh nha. Đủ khiến ai nấy sợ hãi.

“9 cái chân mệnh. Còn nữa thể chất của nàng cũng là tiên thiên thể chất. Nếu ta đoán k lầm. Là Âm Sát thể xếp thứ 98 trên bảng” Thái phụng đánh giá.

“Nếu là ngoan cố, hôm nay bọn ta cũng chỉ có thể dùng vũ lực cầm xuống các ngươi” Thái phụng vừa nói vừa ra lệnh.

Lập tức mấy vạn tên tu chân giả triển khai mệnh cung. Chính là 1 bộ giương cung bạt kiếm. Chỉ chờ lệnh liền sẽ lấy thể sét đánh tấn công Thái Âm cốc.

“Nha, không nghĩ tới ở đây náo nhiệt như vậy nha” đúng lúc này 1 cái thanh âm vang lên

Sửa chút. Minh thấy xài võ kỹ k hợp với truyện lắm. Nên từ chương sau mình sẽ sửa võ kỹ thanh linh kỹ nha. Các bạn thông cảm. Hiha

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Đồ Sát Hết Thấy

Thanh âm này vang lên ở trong bầu không khí này chính là có chút kỳ lạ. Liền k ai nói ai, tất cả ánh mắt đổ dồn về phía thanh âm kia.

Đó là 1 cái nam tử. Bận bạch y, bạch phát bay trong gió, nhìn đứng là có chút tiêu sái. Bên cạnh là 1 cái tiểu hài nữ, lúc này đang cười trên lưng 1 con tiểu hùng. Tiểu Hùng này tất nhiên chính là Đại Địa Chi Hùng, lúc này thân thể nó có biến hoá nhỏ đi để tránh gây chú ý. Còn nam tử và tiểu hài nữ kia tất nhiên chính là Doanh Thiên và Nguyệt Nhi.

“Các hạ là ai” Thái Phụng có chút cảnh giác nói ra. Bởi vì nàng căn bản nhìn k thấu tu vi của kẻ này. Điều này nói rõ kẻ này tu vi tuyệt k thua kém nàng. Thậm chí còn cao hơn, hoặc là trên thân hắn mang bảo vật che giấu tu vi.

Hàn Hoắc thì là k như vậy để ý nhiều chỉ là lên tiếng cảnh báo “Thiên Hà thần điện làm việc. Người k liên quan không nên nhúng tay vào, nếu k kết cục rất thảm”

Doanh Thiên thì lại là 1 bộ k để ý nói “Nha ta đây chỉ là tìm vị kia muội tử có chút việc, căn bản là k làm phiền các ngươi, các ngươi cứ chờ đó để ta nói chuyện với vị kia muội tử r sau đó các ngươi lại tiếp tục đánh nhau cũng k muộn nha” rất hiển nhiên vị kia muội tử trong lời Doanh Thiên chính là Ma Âm.

Hàn Hoắc nghe đc như vậy liền tức giận. Hiển nhiên đối phương là k đem bọn hắn để vào mắt. Nói khó nghe chính là đem bọn hắn coi thường “To gan, lại dám coi thường bản thần sư” Hàn Hoắc quát lên. Sau đó chính là vùng trong tay ngọc phiến đánh ra 1 đạo linh lực nóng bỏng về phía Doanh Thiên. Kỳ lạ là đạo linh lực này bay tới gần Doanh Thiên 1 trượng liền biến mất giống như chưa có chuyện gì xảy ra.

Một màn này làm Hàn Hoắc ánh mắt co rút lại, hắn là nhận ra đc nam tử này k đơn giản. Tu vi là xa xa mạnh hơn hắn. Có thể là Linh Vương. Thái Phụng là cũng kinh ngạc. Vì nàng thấy thủ đoạn của nam tử này quá là tà dị, cho dù là nàng cũng k cách nào làm đến mức có thể làm cho công kích của ng khác biến mất như vậy.

Doanh Thiên nhú mày nhìn Hàn Hoắc. Hắn căn bản là k thêm để ý mấy cái này cuồng ngạo tiểu tử. Hắn sống vô số tuế nguyệt, dạng gì nhân vật phách lối đều chưa gặp qua, dạng gì thiên tài đều chưa nhìn. Hắn hôm nay đến đây chính là có việc. Thế nhưng là cái này tiểu tử lại cản đường hắn “Ngươi còn trẻ, thiên tư mặc dù k là dạng gì thiên tài, Sau này thành tựu cũng k phải là cao tuyệt gì, thế nhưng là ở cái nơi này cũng coi như k tệ. Liền thành thật đứng 1 bên. Kéo chết oan uổng liền k biết kêu ai” Doanh Thiên chậm rãi nói ra.

Thế nhưng câu này vào tai Hàn Hoắc là cực kỳ chói tai. Hắn là thiên tài vạn người mới có 1. Thế mà lại bị đánh giá là không phải dạng gì. Làm sao hắn k nổi giận đây.

Hắn chỉ là nhìn về phía Thái Phụng nói “Thái trưởng lão. Người này cao ngạo phách lối, mạo phạm Thần Điện chi uy. Đây là đối với Thần Điện bất kính. Hắn là đem hắn giết.

Miền cho sau này ai cũng coi chúng ta Thần Điện k ra gì” Hàn Hoắc cũng không ngu, hắn biết nam tử này mạnh mẽ. Chỉ có thể đem đồ lên đầu thần điện. Ép mấy vị trưởng lão ở đây ra tay chém giết hắn.

Thái Phụng sao lại k nhìn ra hắn ý đồ, nhưng nam tử trước mắt này k đơn giản. Mặc dù lấy nàng tu vi cũng k sợ nam tử này thế nhưng là nàng đang làm nhiệm vụ. K cần thiết trừu chọc thêm phiền toái. Nàng nói “Ta khuyên các hạ hãy rời đi nơi này. Việc này k liên quan tới các hạ. Vừa rồi Ta nhận thần điện truyền tin liền sẽ có Linh Tôn cường giả tới. Tin tưởng các hạ biết làm như thế nào”

Doanh Thiên k để ý liền chỉ là nhàn nhạt nói 1 câu “K muốn chết liền rút. Ta k có rông dài như vậy. Bằng k hôm nay 1 cái cũng rời đi k đc”

Ở trong cốc Ma Âm cùng chư vị Thái Âm cốc trưởng lão căn bản k biết nam tử này có ý đồ là giúp đỡ bọn hắn hay là như thế nào. Thế nhưng hắn câu này quá là phách lối. “Đối phương nhiều cường giả Linh Vương như vậy. Lại thêm rất nhiều Thiên Sư, Địa sư cường giả. Hắn lại dám nói k để ai rời đi. Hắn cho rằng mình là Linh Hoàng sao”

1 vị trưởng lão nói với Ma Âm. Nàng k nói gì chỉ là nhìn chăm chăm Doanh Thiên. K biết vì sao nàng tự nhiên lại cảm thấy hần có thể làm đc. Chính nàng cũng k dám tin.

“Các hạ thật muốn đối đầu với chúng ta” Thái Phụng nghiêm túc nói.

Doanh Thiên k đáp. Hần nhìn nhìn 1 chút sau đó chính là 1 tay nhấn Nguyệt Nhi xuống khỏi lưng Đại Địa Chi Hùng. Sau đó liền nhấn chân sút vào cái mông béo kia khiến cho Đại Địa Chi Hùng ngã nhào về phía đám người Hàn Hoắc. Rồi nói 1 câu “Đem bọn hần xử lý, hoặc là đêm nay ta liền làm thịt gấu quay”

Đại Địa Chi Hùng là k có cách nào phản kháng. Hần biết nam tử này nói thật nó liền nhất định sẽ thật. K có cách nào chỉ có cách nhào về phía chính ra vùng hùng trào tấp về phía Hàn Hoắc đang ở gần nhất. Hàn Hoắc là vô cùng tức giận. Hôm nay hần chịu đủ nấy lần nhục nhã, liền 1 con súc sinh cũng dám xem thường hần. “Chết đi súc sinh” Hàn Hoắc tung ra là Viêm Dương Chưởng Tầng thứ 9, đây là hần thủ đoạn công kích mạnh nhất. Chưởng lực đi ra mang theo cuộn cuộn dương khí nóng cháy khiến cỏ cây xung quanh đều bốc cháy. Xung quanh chư vị cường giả thần điện. Chư vị vận độc môn đệ từ đều là cho rằng con tiểu hùng kia sẽ bị 1 chưởng này đánh thành thịt vụn.

Thế nhưng là 1 màn tiếp theo khiến bọn hần tròn mắt há mồm. Chỉ thấy chưởng lực Hàn Hoắc đánh vào trên thân đầu tiểu hùng kia bộc phát ra cực mạnh xung kích. Hoà diễm cuộn cuộn cháy lên, kèm theo là khói bụi mù mịt. 1 lát sau khói bụi tán đi. Đại địa Chi Hùng đứng yên ở đó, chỗ bị Hàn Hoắc đánh trúng chỉ là có 1 vết cháy xém ở đó. Về Phần Hàn Hoắc thì chỉ còn lại nửa thân dưới còn đứng vững. Nửa thân trên thì đã bị hùng trào đánh thành thịt vụn,

“Đây....Đây là như thế nào. Đầu tiểu ma thú kia sao lại mạnh như vậy” đám người xung quanh lắp bắp.

Ngay sau đó Đại Địa Chi Hùng thân thể ngay lập tức biến lớn lên cao tới 20 trượng. Trên thân nó 1 cỗ khí tức hung mãnh thoát ra. Nó gầm lên 1 tiếng mang theo sóng âm công kích làm cho Chúng Vạn Độc Môn đệ tử người ngựa đổ ngã. Thấp kém 1 chút tu vi liền thất khiếu chảy máu nằm bệt xuống.

Thái Phụng đồng tử co lại nói “Không tốt. Là ma thú cấp 8 Đại Địa Chi Hùng”

Sau đó nó giống như là Hồ xông bầy gà, mỗi trào tung ra đều có tới mấy chục người bị nó chụp chết. Nó cũng là tương đương tàn ác. Kẻ bị nó tòm vào miệng nhai, kẻ bị nó đập nát dưới chân. Đây đơn giản là 1 màn đồ sát. nó cũng là đang phát tiết oán hận hôm qua bị Doanh Thiên lột da.

Lý Sa nhìn một màn này liền đau lòng tới khản trương. Nhoáng 1 cái liền có hơn 1000 đệ tử bị nó giết. Cứ như thế này chẳng mấy chốc mà Vạn Độc Môn tử thương thảm trọng. Hần vội ra lệnh “Bổ trí Thiên Hoàng Độc Trận, đem nó vây lại. Chư vị trưởng lão cùng ta lên trấn sát đầu ma thú này”

Bọn hần 4 cái Linh Vương liền tự tin có thể trấn sát cái này ma thú. Thế nhưng là bọn hần vừa chuẩn bị động thủ liền 1 cái thanh âm vang lên “Các người có cơ hội này sao” chỉ thấy k biết từ lúc nào Doanh Thiên đã đứng đối diện bọn hần sau đó hần nhấn chân liền chính là 1 cước quét ngang.

Cảnh giác nhất ở đây cũng chỉ có Thái Phụng, phát giác Doanh Thiên xuất hiện trên đỉnh núi nàng lập tức dốc toàn lực liền muốn chạy đi thế nhưng là cho dù nàng vận dụng nhanh nhất thủ đoạn cũng bị dư ba 1 cước này đánh trúng. Đem nàng đánh rớt xuống núi. Toàn thân xương cốt vỡ vụn.

Thảm nhất là đám trưởng lão Vạn Độc Môn và ngoại điện trưởng lão Thần Điện. Bị Doanh Thiên 1 cước này liền trực tiếp bị oanh thành huyết vụ. Liền kêu thảm 1 tiếng cũng k có.

Ma Âm cùng chư vị trưởng lão mặt trắng bệch sợ hãi nhìn 1 màn này. “Hần thật là Linh Hoàng sao” vị kia trưởng lão lắp bắp nói ra.

Phía Đại Địa Chi Hùng thì lúc này đã giết tới hơn 1 vạn tên. Thi thể huyết nhục trải đầy mặt đất. Huyết tinh cực kì. Một màn này tuyệt đối là buồn nôn.

Ngay lúc này 1 thanh âm mang theo hùng hậu linh lực quát tới “Súc sinh. Chớ có càn rỡ” từ phía xa 1 cái thân ảnh đang cấp tốc bay tới. Hần liền đánh ra 1 cái thủ ấn. Thủ ấn này rộng lớn trăm trượng mang theo lực trấn sát kinh khủng đánh về phía Đại Địa Chi Hùng. Đầu Hùng này cũng k yếu thế, chính là gầm lên 1 tiếng dài liền muốn đối cứng thủ ấn này, tiếc là lực lượng chênh nhau quá xa. Khói bụi tan đi để lại trên mặt đất 1 cái hố sâu hơn 10 trượng hình bàn tay. Đại Địa Chi Hùng nằm bẹp ở đó trên thân loang lổ vết máu. Xương cốt của nó cũng đã gãy đứt gần hết. Hiển nhiên là đang thoi thóp.

Về phần người kia chính là Linh Tôn cường giả đc thần điện phái tới tiếp viện. Vì liên quan sự kiện quan trọng nên thần điện quyết định cử tới 1 vị nội điện trưởng lão có thực lực Linh Tôn Hậu Kỳ. Hần chỉ cách Thái Âm cốc vài dặm nữa liền chợt cảm thấy cổ họng ngen lại. Thân thể đang bay với vận tốc vô cùng cao cũng bị giạt lại. Hần chỉ thấy không biết từ bao giờ cổ hần đã bị 1 cánh tay nắm chặt lấy. Chỉ thấy 1 nam tử bắt lấy hần như vậy. Hần sợ hãi vận chuyển linh lực muốn thoát ra, thế nhưng hần phát hiện k cách nào vận chuyển thể nội linh lực. Lúc này nam tử kia liếc mắt nhìn hần, 1 ánh mắt không mang theo chút gì tình cảm. Doanh Thiên chỉ nhẹ nhàng đem đầu lâu cùng xương sống của hần cứ thế rút ra ngoài. Sau đó vung tay ném đi. Ngay lập tức xung quanh không gian có mấy chục chỗ nhộn nhạo. Doanh thiên chỉ là lạnh nói “ban nãy bảo các người k muốn chết liền cút, hiện tại đã muộn, ta đã nói 1 cái cũng đừng hòng rời đi, Chết”.

1 chữ chết vang ra này, vang vọng khắp vùng không gian này. Còn lại mấy vạn đệ tử Vạn Độc Môn là tháo chạy k kịp chỉ trong nháy mắt tất cả đều nổ tung thành huyết vụ. Cả Thái Âm cốc là bị nhuộm thành 1 màu đỏ. Mũi máu tanh nồng nặc bay trong không khí. Xung quanh ở trong k gian ần núp kia liền có mấy chục đạo thân ảnh bị bức ra. Cũng liền k có cơ hội hết thảy liền cũng bị nổ tung. Huyết vụ theo gió mà phiêu tán đi.

Rất rõ ràng là xung quanh ần núp lấy khá nhiều cao thủ muốn ngư ông đắc lợi. Dù sao vạn độc môn tiến tới Thái Âm cốc hưng sư động chúng như vậy đều kinh động nhiều tông môn khác. Bọn họ đều là tới thăm dò. Doanh Thiên từ đầu đều là phát hiện bọn họ, hần nói k muốn chết liền cút chính là nói cho bọn họ nghe. Tiếc là k ai nghe.

Son cốc lúc này là chìm vào im lặng. Chỉ có tiếng máu còn róc rách chảy. Ma Âm và trưởng lão Thái Âm cốc lúc này đều đã sợ hãi mất mặt. “Hần còn là

Hồn Thánh nữa sao” Ma Âm lấy hết sức bình tĩnh nói.

Ngay lúc này Doanh Thiên xuất hiện đối diện với bọn họ. Khiến bọn họ mỗi cái đều khản trương lên. Trong mắt họ Doanh Thiên chính là 1 cái tà đạo Tu Chân Giả. 1 cái ác ma giết người như ngoé. Đồ sát mấy vạn người đều k chớp mắt. Đây là nhân vật gì a.

“Không cần sợ hãi như vậy. Ta chính là 1 người nhân từ, không giết người vô tội nha” Doanh Thiên 1 bộ nhân từ nói ra.

Chư vị đều là 2 mắt nhìn nhau. Đầu là im lặng. Trong nội tâm căn bản là muốn chửi mắng Doanh Thiên vô si. Cái gì k giết người vô tội. Hàn Hoắc đắc tội người người giết hấn cũng thôi đi. Mấy vạn người Vạn Độc Môn cái nào đắc tội qua người. Ân núp mấy chục người cái nào đắc tội qua người. Hiện tại còn k phải là người chết, liền thi cốt vô tồn. Ấy thế mà còn dám nói k giết ng vô tội.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Ta Đến Mượn Đồ

Thái Âm Cốc lúc này, trong 1 toà trang viên, Doanh Thiên an tọa ngồi đó. Đối diện là Ma Âm cùng chư vị trưởng lão. Dâng lên trà ngon sau đó đều là thành thật ngồi đó. Không ai nói câu nào, bầu không khí có chút nặng nề.

Cũng phải thôi, đối diện 1 cái thực lực khủng bố giết mấy vạn người như giết mấy vạn con kiến thì ai mà k sợ hãi. Ma Âm lúc này cũng là âm thầm may mắn, nghĩ tới lần trước nàng thể nhưng là dám tới tìm hấn cảnh báo cũng thật là buồn cười, lại còn nghĩ hấn có mưu đồ không tốt vs Thái Âm Cốc. Lấy hấn thực lực căn bản k cần mưu đồ. Trực tiếp xông vào Thái Âm Cốc đoạt liền được, về phần Linh Phi sau khi dâng trà cho hấn liền thành thật đứng ở đó. Nội tâm nàng hiện tại là sợ hãi và thăm tháy mình quá may mắn, nếu lúc trước thật chọc giận hấn thì có lẽ nàng hiện tại đã là 1 nắm huyết vụ cũng k chừng. Cũng đừng nghĩ hấn sẽ dễ ý nàng chút nhan sắc này mà thương hoa tiếc ngọc. Thật chọc giận hấn thì là tiên nữ cũng như vậy bị hấn bóp chết.

Doanh Thiên uống xong 1 chén trà. Sau đó là trực tiếp với lấy ấm trà liền tu ực ực.

“Ân, trà ngon” Doanh Thiên nhắm nháp.

Sau đó hấn tiếp tục nói “Đưa ta đi gặp nàng”

Ma Âm nội tâm chợt nhảy 1 cái liền thận trọng hỏi lại “Ài”

Doanh Thiên mỉm cười k đáp, chỉ là tiếp tục uống trà. Ma Âm cũng là k biết nên làm thế nào thì đúng lúc này có 1 thanh âm truyền vào trong sảnh “Đưa tôn giá tới gặp ta”

Ma Âm nghĩ cũng k nghĩ liền lập tức mời Doanh Thiên rời bước theo mình. Đi qua Thái Âm Cốc lúc này trong cốc hiện lên 1 mảnh vắng vẻ. Chỉ có lại mấy người đệ tử còn đang dọn dẹp. Hiện nhiên ban nãy nàng cố ý đặt ra quyết đấu là để đệ tử trong cốc đi theo thông đạo bí mật mà rời đi nơi này. Khi đó nàng căn bản là biết Thái Âm cốc khó qua 1 kiếp này. Không nghĩ tới là Doanh Thiên lại xuất hiện hoá giải 1 kiếp này.

Đi sâu vào Thái Âm cốc liền xuất hiện 1 hang động. Động sâu tới mấy ngàn trượng, hơn nữa trong động phát ra 1 cỗ hàn khí mang theo chút âm tà. Doanh Thiên nhìn 1 lát rồi mỉm cười bước vào động. Trên vách động có ẩn lấy nhiều Thái Âm thạch. Càng đi sâu vào trong Thái Âm thạch xuất hiện càng nhiều và hàn khí cũng ngày càng lạnh. Nguyệt Nhi theo sau Doanh Thiên cũng có chút chịu k nổi liền nói “Sur Tôn, đệ tử lạnh quá”

Doanh Thiên k ngoảnh lại chỉ là vừa bước vừa nói “Hàn khí này phù hợp cho người luyện thể, 1 chút hàn khí như vậy đều k chịu đc thì người cũng k cần đi theo ta nữa”

Nguyệt Nhi chỉ là ngân ngấn nước mắt sau đó trên mặt hiện lên 1 vẻ kiên định liền cắn răng tiếp tục bước theo. Ma Âm và Linh Phi nhìn thấy màn này cũng k biết nên nói gì. Nguyệt Nhi dù sao cũng chỉ 6 tuổi, có nhất thiết như vậy nghiêm khắc hay không.

Cuối động là 1 cái rộng lớn động phủ, bước đến đây liền trông thấy 1 cái lão ẩu tóc trắng ngồi ở đó. Lão ẩu này lộ ra vô cùng bệnh trạng. Giống như 1 con gió đều có thể thổi ngã nàng. Lão ẩu này là sư tôn của Ma Âm cũng là Thái Âm cốc đời trước cốc chủ. Hiện nhiên ban nãy người truyền âm cho Ma Âm bảo nàng kéo dài thời gian chính là nàng.

Lão ẩu này ho 1 tràng dài sau đó khó khăn hỏi “Không biết tôn giá tìm ta là có chuyện gì”

Doanh Thiên cười nói “Ta tới mượn đồ, là tám lệnh bài kia”. Lời vừa thốt lên làm lão ẩu này biến sắc, nàng thật sâu nhìn nam tử này, sau đó trầm mặc.

Doanh Thiên chỉ cười không nói gì, sau 1 lát lão ẩu mới khó khăn nói tiếp “Tôn giá nói là mượn”

“Không sai, là mượn” Doanh Thiên đáp.

Lão ẩu kia trầm mặc 1 lát r quả quyết nói. “Nếu là tôn giá có thể lấy đi. Liền lấy” vừa nói nàng vừa quay đầu nhìn về phía sau. Chỉ thấy ở đó có 1 tể đàn,

trên tế đàn đặt 1 người, người là đã chết thể nhưng thần uy vẫn còn tản mát ra khí tức cường đại. Hiện nhiên đây chính là cổ thần thi trong truyền thuyết của Thái Âm cốc. Những thái âm thạch kia chính là kết tinh hàn khí phát ra từ bộ thần thi này. Cổ thần thi này là 1 nữ tử vô cùng xinh đẹp, mặc dù đã chết thể nhưng là trông nàng chỉ giống như là đang ngủ say mà thôi. Trên 2 tay nàng để trước bụng lúc này chính là đặt lấy 1 miếng gỗ. Miếng gỗ hình lục giác. K có cái gì hoa văn, trông chỉ như 1 miếng bình thường nhất gỗ.

Cũng hiện nhiên đây chính là đồ vật kia mà Thần Điện muốn đoạt tới trong tay. Doanh Thiên cũng minh bạch lão ấu này ý đồ, nếu là Doanh Thiên thực lực có thể lấy đi nàng cũng k có ngăn cản, thể nhưng là lực lượng thần thi căn bản k phải người thường có thể lấy. Cho dù là đã chết thể nhưng là Linh Đế cấp bậc cường giả tới gần cũng sẽ bị thần uy ép chết.

Doanh Thiên lộ ra 1 vẻ k quan trọng trực tiếp tiến về tế đàn. Bước qua trận pháp bảo vệ tế đàn liền 1 cổ khủng bố thần uy liền áp lên người hắn. Thế nhưng là liền 1 cộng tóc hắn đều k có rung. Lão ấu kia thấy màn này cũng vô cùng kinh hãi, nàng biết thần uy đó là cỡ nào đáng sợ. Lấy nàng tu vi lúc đỉnh phong cũng chỉ vừa bước vào trận pháp liền bị ép quỳ xuống, phải biết tu vi của nàng lúc đỉnh phong cao tới dọa người. Cho dù là Linh Đế đỉnh phong cũng đỡ k nổi nàng 1 chiêu.

Doanh Thiên bước tới bên cạnh Thần thi sau đó trực tiếp đem trong tay thần thi miếng gỗ kia gỡ ra, sau đó bước ra ngoài. Hắn nhìn qua mấy người rồi nói “Các ngươi tạm thời liền đi theo ta, ta có thể bảo vệ các ngươi, đây là trả cho các ngươi Thái Âm nhất mạch này ân tình” sau đó lại nói tiếp “Hắn k bao lâu nữa bên kia sẽ đem tới càng nhiều cường giả, Đến phút chót thậm chí mấy tên thần kia cũng sẽ trực tiếp động thủ, k theo ta các ngươi chết chắc”

Thái Âm nhất mạch trong miệng hắn chính là 1 gia tộc năm xưa dưới trướng đại đệ tử của hắn. Hắn là sau khi đem toà này thế giới kiến tạo lên, liền cử họ ở đây trông coi. Qua vô số năm tháng như vậy liền sa sút tới trình độ này. Dù sao cũng là vì hắn nên Doanh Thiên mới đem ân tình này trả. Tiệp thể bồi dưỡng lại thủ hạ, dù sao những thủ hạ năm xưa của hắn hiện tại cũng k biết như thế nào. Vì thế hắn quyết định bồi dưỡng ra 1 nhóm mới cường giả. Để thay hắn làm việc.

Lão ấu kia cũng k từ chối, liền trực tiếp đồng ý. Dù sao lấy nàng hiện tại thực lực cũng k bảo vệ nổi Thái Âm cốc những đệ tử kia. Chỉ có đi theo hắn mới có đầu sinh lộ. Hiện tại Thái Âm cốc đệ tử cũng chỉ có hơn 1000 người. Tất cả là nữ tử, mỗi cái đều xinh đẹp như hoa. Doanh Thiên nghĩ nghĩ 1 lát rồi hướng về phía xa hư không nói 1 tiếng “Tới đây”

Ngay lập tức không gian ba động sau đó mấy cái thân ảnh mờ ảo xuất hiện, cầm đầu chính là Huyết Tỳ Thần Vương và mấy vị thần khác. Mấy thân ảnh này xuất hiện liền khiến Ma Âm, Linh Phi và lão ấu kia hãi hùng khiếp vía. Bởi vì mấy thân ảnh này xuất hiện chính là mang theo thần uy cường đại vô cùng. Lão ấu sống nhiều như vậy tuế nguyệt cũng liền biết những thân ảnh này là tồn tại như thế nào. “Thần Linh Hồn Thể” lão ấu nói thầm trong lòng. Màn tiếp theo càng làm nàng chấn kinh hơn. Bởi vì mấy thân ảnh này xuất hiện liền quỳ xuống với Doanh Thiên “Bái Kiến chủ thượng”.

Lão ấu kinh hãi nghĩ mãi k ra, rốt cuộc thanh niên này là ai mà khiến thần cũng phải quỳ lạy. Chẳng lẽ là trong truyền thuyết Thần Vương, hiện nhiên nàng biết rõ sau khi thành thần cũng liền có mệnh yếu, mà trong đó có những vị vương giả trong thần, được xưng là thần vương. Đến đây nàng có thể khẳng định “Không lẽ là 1 vị Thần Vương chuyển thế”

Doanh Thiên đem tình huống 1 chút nói cho bọn hắn. Bảo bọn hắn an bài cho Thái Âm Cốc những đệ tử kia. Sau khi làm ra quyết định liền trực tiếp đem những Thái Âm cốc đệ tử kia mang về tặng thần chi địa. Tạm thời để bọn hắn ở đó sẽ k có nguy hiểm tính mạng. Dù sao nơi đó đông đảo Thần Hồn còn tồn tại. Cho dù là mấy cái chân thần trên kia dám công đi vào cũng chỉ có vào mà k có ra.

Sau khi Huyết Tỳ đem những Thái Âm cốc đệ tử kia đi. Lão Ấu kia thở dài 1 hơi “Chúng ta thái âm nhất mạch có nghĩ vụ bảo vệ miếng gỗ kia. Trải qua vô số năm tháng, nghĩa vụ của chúng ta cũng hẳn là tới hồi kết rồi”

Ma Âm dò hỏi “Sur Tôn, chuyện là như thế nào”

Lão Ấu giải thích “Chuyện này đã cổ lão tới mức k thể tìm hiểu, chỉ biết là chúng ta trải qua vô số thế hệ bảo vệ tấm gỗ kia. Chờ người tới lấy, có lẽ hiện tại người đó chính là người kia”

Về phần Doanh Thiên lúc này đã rời đi. Hắn tiếp tục đem lột da của Đại Địa Chi Hùng làm bồi dưỡng cho Nguyệt Nhi. Nguyệt Nhi tay ôm miếng lớn da đã chín vàng thơm ngon béo ngậy vừa ăn vừa vỗ vỗ đầu an ủi Đại Địa Chi Hùng “Hihi ngươi chịu khó nha. Chờ ta luyện thể xong thì ngươi sẽ k phải chịu khổ nữa rồi. Phải rồi ta đặt tên cho ngươi là Tiểu Hùng nhé hihi”

Đại Địa Chi Hùng 1 bộ uỷ khuất, ánh mắt có chút oán nhìn Nguyệt Nhi bị người ta lột da đã đành. Lại còn phải vì người ta đánh trận. Sau đó bị người đánh gần chết cũng k ai thêm quan tâm. Nếu như k phải nó sinh mệnh lực cường đại liền đã chết dưới 1 chưởng của vị Linh Tôn kia.

Lúc này Doanh Thiên đi tới, nhìn nó 1 chút sau đó nói “Không sai. Có 1 tia mỏng manh của Thái Cổ Ma Hùng. Mặc dù chỉ là tạp chủng nhưng ta có cách đem ngươi phân tổ”

Sau đó Doanh Thiên đem 1 bộ công pháp trực tiếp khắc vào nó trí nhớ. Đây là Vô Thiên Ma Kinh, là công pháp tu luyện độc nhất của Thái Cổ Ma Hùng.

Về Phần Tiểu Hùng sau khi nhận được công pháp liền mắt tròn mắt dẹt. Nó biết công pháp này vô cùng lợi hại. Thế là lấy 1 cái tư thế vô cùng cổ quái bái lạy Doanh Thiên, sau đó mở miệng giọng ồm ồm nói “Tạ chủ nhân ban thưởng. Ta nguyện cả đời làm chủ nhân toạ kỷ”. Đạt tới cấp độ này ma thú đều là khai hoá linh trí và nói đc tiếng người. Lúc trước nó k nói gì là vì sợ k dám nói.

Doanh Thiên thì lộ ra có chút cổ quái. Hắn thể nhưng là từng cười Thần Long. Cười qua Tiên Thú vô cùng lợi hại. Thế nào lại ngèo tới mức giờ phải đi cười 1 đầu ngỗng hùng này. Hắn lắc đầu, sau đó nhìn lại Tiểu Hùng lộ ra 1 nét cười cổ quái. Nói “Tốt, chịu khó 1 chút liền k để ngươi thiệt thòi”

Tiểu Hùng rùng mình nhìn nụ cười của Doanh Thiên. Nó thế nào đều cảm thấy có chút k ổn. Ngay sau đó Doanh Thiên là đem nó 1 tảng lớn thịt gở xuống. Khiến nó đau muốn chết. Nó liền biết sẽ k đơn giản như vậy mà.

Nguyệt Nhi hấp thụ đủ dưỡng chất về sau đã hoàn thành luyện bì giai đoạn. Tiếp tới sẽ luyện nhục. Da của Nguyệt Nhi lúc này đã là càng trắng nõn. Ăn chứa cường đại lực lượng. Chính là đạo kiếm bình thường đâm k xuyên. Đây là hiệu quả của việc sử dụng cao giai ma thú làm thực phẩm. Phàm nhân luyện thể chính là thông qua luyện tập gian khổ mà luyện thành. Nhưng những cái kia con em thể gia giàu có chính là trực tiếp đem thịt ma thú tới làm thức ăn. Thịt ma thú ăn chưa năng lượng vừa để luyện thể lại có thể nâng lên tu vi nhanh chóng. Hiệu quả lại hơn hẳn những người tập luyện thủ công kia.

Doanh Thiên đem truyền cho Nguyệt Nhi công pháp gọi là Tịch Diệt Thiên Kinh, Thiên Kinh chính là do thiên địa tạo thành Kinh Thư, đây lạc tuyệt thể công pháp liền xem như những cái kia Đạo Quân cũng vì đó mà điên cuồng. Hơn nữa đây cũng chỉ là truyền cho năng da lông mà thôi. Còn căn chính năng đi lĩnh hội.

Nửa đêm, Trăng tròn. 1 cái thủ ấn khổng lồ từ thiên khung phá vỡ không gian đánh thẳng về phía Thái Âm cốc. 1 tiếng nổ lớn vang lên. Thái Âm cốc triệt để biến thành bình địa. Sau đó có mấy thân ảnh xuất hiện ở đây. 1 cái nói ra “Linh Thần đại nhân nổi giận, bọn chúng trốn thật là nhanh đi.” 1 cái khác lại nói “kể cũng lạ, chúng ta theo dõi chặt chẽ như vậy, bọn chúng lại cứ như vậy biến mất. Đây là làm thế nào”. Lúc này 1 cái thân ảnh khác tiến tới trầm thấp nói. “Mấy vị thần đã đem cả Cửu Hà Giới dò xét qua 1 lần, căn bản k tìm thấy. Chỉ có 1 nơi chưa dò qua”. Mấy thân ảnh còn lại nhìn nhau sau đó cùng hô lên “Táng Thần Chi Địa”

“Phải, là Táng Thần Chi Địa. Năm xưa trận đại chiến kia khiến vô số thần linh vẫn lạc. Nếu là mấy vị tồn tại kia nhúng tay vào thì liền mấy vị thần cũng k có cách nào, dù sao trong đó có mấy vị liền xem như Thiên Thần đại nhân cũng đây không nổi”

“Nếu là lại có thần chiến nổ ra thì sao”

Đến đây mấy thân ảnh trầm mặc. Thần chiến, đây đối với Cửu Hà Giới sẽ là đại tai nạn. K biết sẽ có bao nhiêu sinh linh mất đi tính mạng. Sẽ k biết có bao nhiêu tông môn thế lực sẽ tan thành mây khói. Liền xem như Cửu Đại Thần Điện cũng chưa chắc sẽ còn tồn tại.

Lúc này ở trong Táng Thần Chi Địa. Chúng đệ tử Thái Âm cốc, Ma Âm, Lão áu cũng là trầm mặc. Nội tâm họ bây giờ chính là 1 cỗ bi thương. Trơ mắt nhìn sơn cốc truyền thừa vô số thế hệ bị san bằng. Hẳn là ai cũng sẽ đau thương.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 12: Phiền Phức Tìm Tới Cửa

Nguyệt Nhi lúc này vừa đem lực lượng trong thịt của Tiểu Hùng chuyển hoá xong, vững chắc đem luyện nhục giai đoạn đánh xuống cơ sở. Lúc này nàng đang xếp bằng, bắt đầu

Lĩnh ngộ Tịch Diệt Thiên Kinh, thể chất của nàng chính là trời sinh liền gắn với bộ Thiên Kinh này, chỉ thấy xung quang Nguyệt Nhi lúc này bốc lên từng đạo khí vụ đỏ như máu, có cây tiếp xúc liền khô héo, hoá thành cát bụi.

Doanh Thiên thấy vậy liền đem lực lượng phong lại trong 1 vùng, tránh lực lượng tịch diệt khuếch tán ra ngoài. Tiểu Hùng thì là 1 bên đau khổ, nó biết Nguyệt Nhi đã đem giai đoạn luyện nhục luyện xong. Ngày mai cái tên kia nhất định sẽ đem nó rút xương cho nàng luyện cốt. Nghĩ tới cổ đau đòn kia nó liền run bần bật.

Doanh Thiên cũng đã bắt đầu cần phải đem thực lực khôi phục lại. Hắn hiện tại chiến lực liền không thua kém Hợp Đạo Thánh Đế 1 chút nào, nhưng đó là trong trường hợp hắn đem đại đạo vận dụng. Còn bản thân hắn chiến lực thực tế lúc này tương đương khó coi. Đem đại đạo vận dụng nhiều có thể sẽ gây tới Thiên Đạo dò xét ra. Gây tới nhiều phiền toái k cần thiết. Nếu là hắn thời kỳ đỉnh phong liền k e sợ điều gì. Tiếc là lấy hắn lúc này thực lực nếu là bị Đám người kia để ý liền khó bước.

Hắn xếp bằng ở đó. Bắt đầu vận chuyển công pháp. Công pháp của hắn là hắn hao tổn mấy cái kỳ nguyên đem toàn bộ trong thiên địa thiên kinh tìm tới. Sau đó lại hao tổn vô số tuế nguyệt mới đem những cái này thiên kinh dung hợp lại với nhau. Lại đem hắn bản thân sáng tạo ra vô thượng công pháp dung hợp thêm vào. Có thể nói hắn bộ công pháp này là thiên địa đứng đầu nhất công pháp. Vạn cổ đến nay chỉ có 1. Hắn đặt tên là Nguyên Thủy Hỗn Độn Thiên Kinh, công pháp vừa vận chuyển hắn liền bắt đầu hấp thu thiên địa linh khí. Chính là 1 cái hô hấp liền đem cả Cửu Hà Giới Linh Khí hấp thu hết không còn 1 tia. Việc này làm sinh linh Cửu Hà Giới vô cùng kinh hãi. Những cái kia Linh Đế, Linh Hoàng..... đang bẽ quan cũng vì đó mà giật mình. Thiên địa linh khí là cơ sở nhiều vô tận. Thế mà tự nhiên biến mất hết thử hỏi ai không giật mình kinh hãi.

Về phần Doanh Thiên thì là cười khổ, hắn có chút bất lực “Không đủ. Thiên Địa Linh Khí quá ít, căn bản k đủ ta tu luyện. Nếu ta tu thêm 1 canh giờ liền cái thế giới này cũng bị ta hút khô mà sụp đổ”

Mặc dù Cửu Hà liên tục sinh sản linh khí thế nhưng là k đủ chèo chống hắn tu luyện. Hắn cũng liền k tu luyện nữa. Đành đứng dậy với lấy 1 bình rượu bắt đầu uống.

Ngay lúc này 1 cái thanh âm dễ nghe vang lên “1 mình uống rượu, liền k buồn sao”. Doanh Thiên không ngoảnh lại, chỉ thần nhiên đáp “Cũng là buồn, nếu

không tới uống 1 chén”

Người tới là Ma Âm, nàng ở Tầng Thần Chi Địa liền không có việc gì làm. Liền hỏi 1 vị thần vị trí của Doanh Thiên sau đó tới tìm hắn. Nàng biết nam tử này thực lực khủng bố, thế nhưng nàng lại nhìn ra được là hắn có chút cô đơn. Nàng cũng k hi vọng có thể trèo cao hắn. Chỉ đơn giản là muốn cùng hắn bầu bạn 1 chút.

Thực tế Doanh Thiên cũng là cô đơn. Hắn đã từng nghĩ, để vô địch liền k cần những thứ kia tình cảm, thất tình lục dục, hắn từng yêu, từng hận. Buồn qua. Khóc qua, vui cười qua. Thế nhưng lại từng cho rằng những thứ đó không cần thiết trên con đường này. Vì thế hắn sáng tạo ra Huyền Thiên Vong Tinh Thiên Thư, hắn đạt tới cảnh giới kia. Thái Thượng Vong Tinh.

Từ đó hắn trở nên lãnh khốc. Không có bất luận cái gì tình cảm. Người Thân quen của hắn cũng vì thế mà rời xa hắn. Khi hắn ở trong Thái Thượng Vong Tinh tỉnh lại. Thì hắn đã là 1 người cô đơn. Hắn cảm thấy chính mình cô đơn. Hắn hoài niệm những thứ đã từng trải qua nhân sinh. Thế rồi hắn nhận ra, nếu sống mà không có nhân sinh vậy liền có ý nghĩa gì. Thế là hắn đem Thái Thượng Vong Tinh phế bỏ. Lại tu lấy 1 viên Thuận Theo Tự Nhiên Chi tâm, buồn liền buồn, vui liền vui, tức giận liền tức giận. Bởi vì hắn đem mình coi là 1 cái phàm nhân. Hơn nữa còn là 1 cái rất tục phàm nhân.

2 người uống rượu. Trò chuyện 1 chút phiếm chuyện. Sau đó Doanh Thiên nói “Người có hay không đồng ý làm ta thuộc hạ, ta hiện tại chính là đang cần người”

Trải qua 1 cuộc trò chuyện nhỏ. Ma Âm cũng biết Doanh Thiên không phải là dạng câu nệ tiểu tiết kia, nàng k lập tức đáp ứng chỉ liền hỏi dò “Vậy người có thể cho ta biết người là ai chứ, còn nữa người có phải là thần chuyên thể”

“Hiện tại với người biết nhiều liền k tốt. Ta có nói ra căn bản sẽ đem người dọa sợ, ha ha. Có thể nói ta là bị người ám toán chút. Xem như là thần chuyên thể đi” Doanh Thiên cười.

“Ta thật có thể theo người sao, lấy ta chút thực lực này.....” Ma Âm có chút tự ti.

“Yên tâm. Thiên phú của người mặc dù kém. Thế nhưng là thể chất lại vô cùng đặc biệt.ta có thể đem người tới độ cao người chưa từng tưởng tượng” Doanh Thiên ân ý nói.

“Nếu như vậy.... Bái kiến chủ thượng” Ma Âm quỳ xuống.

“Sau này k cần hành lễ, còn nữa gọi ta là công tử, ta còn trẻ” Doanh Thiên cười nói với Ma Âm.

“Vâng, công tử” Ma Âm kính cẩn nói.

Doanh Thiên có chút trầm ngâm “Như vậy liền ban cho người 1 cái Danh Hiệu đi, Thất Tinh Đế Thuần một trong Băng Tinh Thuần, thế nào”

Ma Âm có chút lạ lẫm, lộ 1 vẻ k hiểu, nhìn ra đc Ma Âm không hiểu Doanh Thiên tiếp lời. “Chờ sau này người liền hiểu, Hiện tại liền hoạt động chút gân cốt” nói xong liền đứng dậy vờn vai. Lại nói tiếp “Đã như vậy bố trí xong thiên la địa võng, k cần lại tiếp tục ẩn núp. Đi ra đi”

Ma Âm giật mình k hiểu Doanh Thiên nói gì, thế nhưng những gì phát sinh làm nàng lập tức hiểu ra. Xung quanh xuất hiện lấy liền tiếp từng đạo bóng người. Trên thân mỗi cái khí tức đều cường hoành vô cùng. Cái yếu nhất cũng là nửa bước Linh Tôn. Hơn nữa còn là tới liền mấy trăm cái. Làm cho Ma Âm tái nhợt. Nàng biết những cái này hẳn là theo nàng từ Tầng Thần Chi Địa đi theo. Nàng đánh giá thấp sự quan trọng của việc này. Mặc dù nàng rất cẩn thận thế nhưng là có người lấy thủ đoạn cao thâm che giấu làm nàng k thể phát hiện ra đã bị bám theo.

Cuối cùng là mấy chục đạo thân ảnh xuất hiện cùng một chỗ. Linh lực đan xen vào nhau cực kỳ khủng bố. Đem Ma Âm ép tới không thở nổi. Cũng may Doanh Thiên vung tay liền đem uy áp hoá giải. Lúc này Ma Âm mới thở dài 1 hơi.

Đứng đầu một người bước lên phía trước mỉm cười nói với Doanh Thiên “Các Hạ thực lực quả nhiên k tầm thường, có hay không hứng thú trở thành Cung Phụng của Thần Điện”

“Một cái tiểu điện mà thôi, liền cũng dám xưng là thần điện. Còn muốn ta làm Cung Phụng, căn bản là k có tư cách này” Doanh Thiên k để ý nhàn nhạt đạo.

Lời này đi ra đem mấy cái này đều là tức giận vô cùng. Ở Cửu Hà Giới Thần Điện là có đc chí cao vô thượng địa vị, trong mắt sinh linh thì đây là thánh địa tu luyện. Ai k muốn gia nhập Thần Điện. Thế mà tên kia lại dám bôi bác thần điện. Đây là trắng trợn nhục nhã thần điện. Ngay lập tức 1 cái có chút tuổi trẻ bước lên chỉ vào Doanh Thiên “To gan, lại dám bắt kình với thần điện. Người đây là muốn chết”

Hắn tên là Tư Đồ Giai. Tu vi là Linh Đế sơ giai, hắn chính là Thần Điện thần tử. Sau này chính là Điện Chủ người thừa kế. Hắn đây là muốn lập uy để những cái kia không phục tướng lão nhìn nhận hắn.

“Giai Nhi, không đc vô lễ. Chúng ta đến đây có chuyện khác cần làm” 1 cái nam tử mặc hắc bào ngăn lại Tư Đồ Giai. Nam tử này căn bản k thấy rõ mặt mũi của hắn, đầu đội Hắc quan. Trên người hắn Linh Lực ở trong đám người này chính là cường hoành nhất. Giơ tay nhắc chân liền khiến Thiên Địa Linh Khí dao động theo. Ma Âm nhìn nam tử này ánh mắt co rụt lại. Nàng biết hắn là ai. Hắn là Thiên Hà Thần Điện vị điện chủ kia.Hắn tên là Lôi Tịch, k ngờ hắn như vậy mà đích thân giáng lâm. Năm xưa đã từng 1 lần gặp hắn, Khi đó hắn thực lực là Linh Thánh Trung Giai, hiện tại trên thân hắn đã bắt đầu có 1 tia thần vận lượn lờ. “Không lẽ hắn đã bắt đầu chạm tới cánh cửa kia” Ma Âm thầm nghĩ.

Lôi Tịch 1 bộ hoà hảo nhã ý nói với Doanh Thiên. “Tin tưởng các hạ là k muốn đối địch với chúng ta. Chúng ta chỉ muốn hỏi thăm chút tin tức đồ vật mà

thời’

Doanh Thiên đem miếng gỗ kia lấy ra. “Các ngươi là muốn thứ này” đồ vừa lấy ra ánh mắt Lôi Tịch trở nên sáng trắng, hấn trên thân khí tức lập tức trở nên lạnh lẽ. Có đc món đồ này hấn sẽ đc ban thưởng cực lớn. Có thể giúp hấn vượt qua cánh cửa kia. Thành tựu Thông Thần.

Nghĩ tới cảnh giới kia. Hấn cũng là giữ k đc bình tĩnh. Lập tức nói ra “Đem đồ giao ra liền tha ngươi khỏi chết,nếu không liền đem ngươi trấn sát”

“Thế nào, dù dđ k đc liền muốn đoạt” Doanh Thiên trên mặt lộ 1 đạo ý cười.

Tư Đồ Giai quát lạnh “Ngươi rốt cuộc giao hay không giao”

“Không Giao” Doanh Thiên lắc lắc đầu.

“Vây ngươi muốn chết như thế nào đây, khai trận” vừa nói Tư Đồ Giai vừa 2 tay kết ấn khởi động đại trận. Chính là để trấn sát Doanh Thiên, cũng ngăn hấn chạy đi.

“Ta muốn thế nào chết liền ta cũng chưa nghĩ tới nha. Nhưng ta là biết các ngươi hôm nay liền chết chắc” Doanh Thiên vừa nói vừa đem tay áo vén lên. 1 bộ muốn đánh nhau.

Chỉ thấy lúc này đại trận đã hoàn tất khởi động đem 1 vùng này hoàn toàn bao trùm lấy. Trong trận sát cơ luân chuyển, bất cứ khi nào đều có thể đánh ra công kích mạnh nhất đem Doanh Thiên đánh giết.

Xung quanh đại trận mỗi 1 phương vị trận pháp đều có cường giả tọa trấn. Ngay lúc này đồng loạt kết ấn, 1 cỗ linh lực bắt đầu hội tụ lại trên đầu Doanh Thiên sau đó lấy 1 thể lôi đình oanh xuống hấn. 1 tiếng nổ lớn vang lên, sóng linh lực xung kích ra ngoài liền đem 1 vùng này đất san phẳng. Khói bụi tan đi liền không Thấy Doanh Thiên đâu nữa.

“Hừ, k chịu nổi 1 kích” Tư Đồ Giai cười lạnh.

Ngay lúc này trong đám người có 1 người mặc áo choàng trắng mở mắt ra hô lên “Cẩn Thận”

Tư Đồ Giai kịp phản ứng, hấn chỉ cảm thấy 1 cỗ tử vong khí tức bao trùm linh hồn hấn.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Khủng Bố Thân Thể, Võ Đạo

Tư Đồ Giai chỉ cảm thấy 1 cỗ khủng bố tử vong đang áp sát hấn. Hấn bản thân căn bản k kịp làm gì thân thể liền bị đánh bay đi mấy trăm trượng. Vừa rồi Doanh Thiên lấy tốc độ nhanh không tưởng tượng nổi đi ra phía sau Tư Đồ Giai. 1 quyền oanh vào trên lưng hấn. 1 quyền này trực tiếp đem hấn đánh gãy thành 2 đoạn. Phải biết tu luyện tới Linh Đê cấp bậc này xương cốt là cỡ nào rắn chắc, cho dù là Cửu Giai Linh Khí cũng k thể đánh gãy xương Linh Đê.

Thế nhưng là lúc này Tư Đồ Giai sau khi tiếp đất liền k dậy nổi. Hấn chỉ cảm thấy toàn thân toàn thân mất đi cảm giác. Sau đó liền dò xét mình thân thể, kết quả làm hấn đang bị trọng thương cũng liền k nhận đc phun ra 1 ngụm máu. Hấn toàn thân xương cốt cơ hồ là gãy vụn, kinh mạch cũng như vậy đứt gãy k có 1 đoạn hoàn chỉnh. Liền da thịt cũng là 1 mảnh huyết nhục mơ hồ. Hấn như nào cũng k nghĩ tới, lấy hấn tu vi Linh Đê này đã đứng lại đỉnh cao đại lục, laik thế mà đở k nổi người ta 1 quyền. Đây là làm hấn cỡ nào sụp đổ.

Hấn ngược mắt lên liền đã thấy Doanh Thiên Đứng trước mặt hấn. 1 đôi mắt lạnh lùng nhìn vào hấn. Tư Đồ Giai chỉ cảm thấy ánh mắt kia thế nào cũng giống từ thần ánh mắt. Doanh Thiên từ từ giơ chân lên, sau đó là 1 cước đạp xuống. Nơi xa 1 vị tóc trắng lão giả nhìn thấy cảnh này lập tức mất đồ lên. Vận dụng toàn thân linh lực xông tới ứng cứu. “Buông ra con ta” hấn toàn lực 1 kích đánh về phía Doanh Thiên. Chỉ thấy 1 kích này Oanh trên thân Doanh Thiên liền áo của hấn cũng k lay động. Ngay lúc này hấn cũng đã áp sát, 1 cước đá về chân Doanh Thiên muốn vì đó mà cứu sống hấn nhĩ tử. 1 cước này là hấn tuyệt học cả đời Thiên Tàn Cước. Nhưng khi hấn 1 cước này chạm tới Doanh Thiên chân kia liền 1 chút cũng k có nhúc nhích. Hấn điên cuồng hét lên, vận dụng chính mình toàn bộ linh lực muốn đem chân Doanh Thiên đẩy ra. Thế nhưng là mặc hấn như thế nào đấy. Doanh Thiên đều vững như bàn thạch.

Doanh Thiên chân hạ xuống, 1 cước này hạ xuống phát ra khủng bố sóng công kích, sóng công kích này đem phụ thân của Tư Đồ Giai chấn ngược trở về. Đem hấn máu tươi bắn tung toé. Về phần Tư Đồ Giai dưới 1 cước này liền hoá thành thịt vụn, theo sóng công kích phiêu tán khắp nơi. Khói bụi tán đi để lại 1 cái hố rộng mấy trăm trượng.

Phụ thân Tư Đồ Giai nhìn thấy 1 màn này. Hấn là điên cuồng khóc lên. Hấn đã già,sống tới nay là hơn 3000 tuổi mới có đc 1 đứa con, còn là thiên tài nhất Thần Điện. Đem hấn cái phụ thân này đây mất tự hào. Thế nhưng là hôm nay nhĩ tử hấn lại chết dưới tay người, thử hỏi làm sao hấn k đau lòng đây. “Đền mạng cho con ta” hấn lại điên cuồng công kích tới Doanh Thiên, chớp mắt liền đánh ra mấy vạn đạo công kích. Muốn đem Doanh Thiên đánh thành mảnh nhỏ, thế nhưng là tất cả đều vô dụng. Công kích đánh trên thân Doanh Thiên đều k có tác dụng gì.

“Tốt 1 cái người làm cha, đáng tiếc k biết cách dạy con. Liền tự mình làm hại nó” Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra mặc cho vô số oanh kích ở trên thân hắn đánh tới.”Nể tình người phần này tình cảm, liền tha cho người khỏi chết”

“Không cần. Hôm nay người k chết chính là ta vong” Từ Đồ Giai phụ thân gào lên. Sau đó xông tới trước mặt Doanh Thiên. Trên thân hắn khí tức hỗn loạn lên, hiển nhiên là hắn đang chuẩn bị tự bạo. 1 cái Linh Đế Đỉnh Phong tự bạo là cỡ nào đáng sợ. Liền xem như Linh Thánh ở trung tâm tự bạo cũng có thể vẫn lạc.

Oanh. 1 tiếng nổ lớn mang theo cực kì khủng khiếp linh lực cuốn cuộn phát ra. Đem toà này đại trận cũng vì thế mà lung lay. Phải biết toà đại trận này là hơn trăm vị Linh Hoàng lại thêm hơn 10 vị Linh Đế tọa trấn. Thế nhưng là cũng bị lung lay kịch liệt. Dù thấy uy lực tự bạo là cỡ nào đáng sợ.

Từ đầu đến cuối k động thủ 1 nhóm người kia nhìn chăm chăm vào vị trí vụ nổ. Bọn hắn hiển nhiên là muốn Doanh Thiên k chết cũng liền bị trọng thương đi. Thế nhưng kết quả lại làm bọn hắn thất vọng. Doanh Thiên vẫn đứng đó. Bạch y của hắn có chút rách nát. Thế nhưng là trên người hắn liền 1 vết thương cũng k có. Hiển nhiên là bọn hắn nhận ra cái tên này lực lượng thần thể liền đáng sợ tới cực điểm.

“Chẳng lẽ hắn là luyện thành Bát Hủ Kim Thân trong truyền thuyết sao”

“Cho dù là Bát Hủ Kim Thân cũng k biến thái như vậy đi, hoặc là hắn dung hợp thần thi” 1 cái trưởng lão thần điện nghi ngờ. Trong lịch sử cũng có nhân vật may mắn đoạt được thần thi, sau đó đem thần đi dung hợp với bản thân mình, thành tựu thần thể. Chính là vạn pháp k phá. Vô kiên bất tồi.

Lôi Tịch ánh mắt trở nên nghiêm trọng, lấy hắn kiến thức liền biết cái nam tử này tuyệt k đơn giản. Chỉ riêng cái bộ thân thể khủng bố kia liền làm cho hắn có chút kiêng kị. Dù là lấy hắn thực lực Chạm tới Thông Thần Cảnh này cũng k thể chịu nổi 1 vị Linh Đế Đỉnh Phong tự bạo mà k có chút nào tổn hại lông tóc đi. Đáng sợ hơn là hắn từ đầu đến cuối chỉ sử dụng nhục thân lực lượng. K có cái gì chiêu thức, k vận dụng cái gì linh lực. Chỉ đơn thuần chính là đấm đá. Nhưng mà hắn cũng k vì thế mà sợ hãi. Bởi vì hắn cảm đến mấy thứ át chủ bài. Hắn có niềm tin đánh bại nam tử này.

Doanh Thiên chỉ đứng đó nhìn bọn hắn, k có động thủ. Thế nhưng cho dù hắn chỉ đứng đó cũng làm cho bọn hắn cảm thấy áp lực. Bọn hắn thậm chí hoài nghi rằng nam tử này có thể nào đạt tới Thông Thần Cảnh, Thông Thần Cảnh nha, đây là cảnh giới tiếp cận nhất thần cảnh. Cả Cửu Hà Giới hiện nay thông thần cảnh cũng k có vượt quá 1 bàn tay. Nếu Thật kẻ này là Thông Thần Cảnh thì hôm nay bọn hắn căn bản khó sống rồi đi.

Lôi Tịch trước trấn an bọn hắn. “Không cần sợ hãi, nên nhớ chúng ta có đồ vật thần ban cho”. Nghe đc Lôi Tịch lời nói này lập tức làm bọn hắn trấn an trở lại. Bọn hắn biết Thần, ban cho món đồ kia cực kỳ lợi hại. Cũng lập tức yên tâm trở lại.

Lôi Tịch bước lên phía trước “Đề ta tới thăm dò chút hắn, Mộng Điện Chủ, giúp ta áp trận 1 chút” hắn vừa nói ánh mắt vừa đưa về phía người mặc áo choàng trắng kia. Người này tên là Mộng Điện, nàng là Tinh Hà Thần Điện điện chủ. Nàng chính là 1 cái siêu cấp thiên tài. Bởi vì nàng thiên tư có được 12 cái chân mệnh, nàng tu luyện tới nay cũng chỉ có hơn 200 năm, quan trọng là nàng chính là 1 cái tu chân giả tu luyện hồn lực, thực lực của nàng hiện tại đã là cấp 99 hồn lực đỉnh cấp, được xưng là Hồn Giả Thông Thần. Phải biết tu chân giả tu luyện hồn lực là cực kì hiếm có, 100 cái tu chân giả cũng chưa chắc có được 1 người có thể tu luyện Hồn Lực, bởi vì tu luyện hồn lực cần có thiên phú, thêm vào đó tu luyện hồn lực cực kì khó khăn. Tu chân giả tu luyện Hồn lực có thể trở thành trận pháp sư. Luyện được sư, luyện khí sư. Mỗi 1 cái chức nghiệp đều là vô cùng cao quý, cơ hồ đều là bị các đại thế lực thu tóm. Thêm vào đó Hồn Lực tu chân giả có nhiều thủ đoạn công kích cực kì quý dị. Rất khó đề phòng.

Có thể nói ở đây 2 vị Điện Chủ nàng chính là người nguy hiểm nhất chứ k phải Lôi Tịch, hôm nay nàng tới đây cũng chỉ là vì nge lệch vị thần kia tới giúp mà thôi. Nếu k nàng cũng lưng chừng.

“Lôi Điện chủ cứ như vậy khách sáo sao. Dù sao ta là phụng lệnh tới giúp, k cần như vậy khách khí” Mộng Điện giọng điệu mê người đáp lời Lôi Tịch.

“Tốt, vậy ta liền tới lãnh giáo vị này 1 chút” Lôi Tịch trở nên nghiêm túc tiến tới đối diện Doanh Thiên.

Doanh Thiên chỉ là nhìn hắn rồi nói “Ta vẫn là khuyên các người cùng lên đi, như vậy đỡ mất công ta nhiều lần động thủ”. Doanh Thiên chính là như vậy 1 kẻ lười biếng. Hắn chính là lười động thủ. Cũng k dễ gì động thủ. Thế nhưng là 1 khi hắn động thủ liền chắc chắn sẽ có đồ sát quy mô lớn. Đây là hắn nguyên tắc. Đã làm liền làm 1 vô lớn, k làm là tè tránh dây dưa một mồi.

Lôi Tịch biết hắn chưa chắc là đối thủ của Doanh Thiên nên cũng k nổi giận. Ban nãy hắn kích động vì phần thưởng và cũng vì hắn coi thường Doanh Thiên. Thế nhưng sau khi thấy thực lực Doanh Thiên bày ra đó hắn liền tỉnh táo lại. Dù sao hắn tu luyện cũng đã hơn 1000 năm. Cũng là 1 kẻ vô cùng thông minh. Lúc này khí tức trên người hắn nhanh chóng kéo lên. Hắn chuẩn bị toàn lực ứng chiến.

Đối diện hắn Doanh Thiên vẫn như cũ đứng đó, k có bất kỳ cái gì động thái giống như là chuẩn bị động thủ, thế nhưng là vô thanh vô tức trên người hắn xuất hiện lấy 1 thứ kì lạ đạo vận, thứ đạo vận này làm cho người xung quanh nhìn thấy liền cảm thấy vô cùng quen thuộc, cũng vô cùng xa lạ, đây là 1 thứ cảm giác từ sâu trong linh hồn.

Chỉ có Lôi Tịch và Mộng Điện phát giác 1 chút gì đó sau đó ánh mắt bọn hắn co rụt lại. Lôi Tịch ánh mắt nhiều thêm mấy phần kiêng kị hắn vô thức nói nhỏ “Đại...Đạo”

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Đạo Tổ Võ Đạo

Lôi Tịch nhắc tới Đại Đạo 2 chữ này làm cho xung quanh bọn hắn đều là biến sắc. Bởi vì chỉ có thần mới có thể tiếp xúc và lĩnh ngộ đại đạo. Phải biết bọn hắn những cái này phạm nhân cho dù là đứng trên đỉnh đại lục này. Thế nhưng k thành thần thì bọn hắn vẫn mãi là phạm nhân. Mà để thành thần, thì ngoại trừ tu vi đạt tới Cánh cửa kia liền phải lĩnh ngộ lấy 1 tia đại đạo mới có thể thành thần. Cả Cửu Hà giới này ngoại vị kia đệ nhất Điện Chủ Xích Hà Thần Điện đã lĩnh ngộ lấy 1 tia hoá đạo, Thì không còn người thứ 2.

Thế nhưng là Doanh Thiên hiện tại trên thân lại xuất hiện đại đạo chỉ lực bảo sao bọn hắn k khiếp sợ. Lôi Tịch thăm dò “Đây là cái gì đạo”

Doanh Thiên mỉm cười “Võ Đạo”.

“Võ Đạo” Lôi Tịch trầm ngâm. Không chỉ có hắn, tất cả người ở đây đều là không rõ đây là cái gì đạo. Bởi vì bọn hắn chỉ biết tới trong truyền thuyết Thiên Địa đại đạo có 3000 Đại Đạo. 3000 Đại Đạo lại diễn hoá ra 10 vạn chi đạo. “Hắn là 1 cái trong 10 vạn chi đạo đi” 1 vị trưởng lão Thần Điện nói ra. Tới đây tất cả bọn hắn đều lần nữa khẩn trương lên. Cái nam tử này rốt cuộc là ai. Thân thể khủng bố như vậy bây giờ lại thêm đại đạo trên thân. Có lẽ có thể sánh với vị kia Xích Thần Hà Điện Điện Chủ.

Trên thực tế bọn hắn đoán sai. Võ Đạo thực ra k phải trong 10 vạn chi đạo, bản thân nó chính là Đại Đạo chân chính trong 3000 Đại Đạo. Hơn nữa ở trong 3000 Đại Đạo còn có đặc thù địa vị. 3000 Đại Đạo có 1 nửa là Tiên Thiên Đại Đạo, 1 nửa còn lại gọi là Hậu Thiên Đại Đạo.

Priên Thiên Đại Đạo chính là Đại Đạo do thiên địa diễn hoá mà thành. Giống như Hoá Đạo, Thuỷ Đạo, Lôi Đạo,... này chính là Tiên Thiên Đại Đạo. Về phần Hậu Thiên Đại Đạo chính là Đại Đạo do người sáng tạo ra, sau đó đem nó diễn hoá tới đỉnh phong có thể sánh ngang với Tiên Thiên Chi Đạo. Giống như Kiếm Đạo, Đạo Đạo, Vu Đạo,... dạng này là Hậu Thiên Đại Đạo.

Còn về 10 vạn chi đạo lại do 3000 Đại Đạo diễn hoá mà thành. Ví như Kiếm Đạo phía dưới sẽ diễn hoá ra Trọng Kiếm Chi Đạo, Nhuyễn Kiếm Chi Đạo, Kinh Kiếm Chi Đạo,... hoặc như Hoả Đạo sẽ diễn hoá thành Bạo Hoả Chi Đạo, Lãnh Hoả, Linh Hoả các loại chi đạo.

Về phần Võ Đạo chính là Đại Đạo Doanh Thiên sáng tạo ra. Gọi hắn là Đạo Tổ Võ Đạo không sai. Năm đó hắn còn là phạm nhân, liền sáng tạo ra loại này võ đạo. Tuy nhiên phạm nhân gọi là võ công, võ nghệ. Võ Đạo là 1 loại cực kì đặc thù Đại Đạo, bởi nó k diễn hoá ra chi đạo mà trực tiếp liên kết tới các Đại Đạo còn lại. Người thi triển ra Kiếm, Đạo, Côn, Thương, Quyền, Chưởng các loại Đại Đạo đều có mang theo Võ Đạo chỉ lực, có thể nói từ phạm nhân tu luyện võ công đã bắt đầu lĩnh hội Võ Đạo, chỉ là họ k coi Võ là Đại Đạo mà thôi.

Doanh Thiên trùng sinh 3000 thế. Mỗi thế đều đem 1 loại Đại Đạo tu luyện tới Viên mãn. Trong 3000 Đại Đạo có k ít Đại Đạo là Do hắn sáng tạo ra. Trong đó hắn là ưa thích nhất Võ Đạo, bởi vì khi hắn còn là phạm nhân liền ưa thích cùng người vật lộn, hắn cũng yêu thích chiến đấu động tay động chân hơn là đứng từ xa đấu pháp. Vì thế hắn đem Võ Đạo tu luyện tới cấp độ kia. Đến tận bây giờ hắn vẫn giữ sở thích kia của mình, chính là thích cùng người vật lộn.

Lôi Tịch rốt cuộc động thủ, hắn biết Doanh Thiên thân thể khủng bố, căn bản sẽ k cùng hắn cận chiến mà là dùng linh lực công kích từ xa. Lôi Tịch đánh ra 1 đạo linh lực liền diễn hoá thành vô số lôi điện hình thái, có lôi long, lôi báo các loại. Đây là hắn thuộ tính linh lực lôi điện. Chính là tương đương hiếm thấy. Thế nhưng là những lôi điện này đánh trên thân Doanh Thiên đều là bắn ra tia lửa điện, sau đó liền biến mất k còn chút gì. Lôi Tịch kinh ngạc sợ hãi. 1 chiêu vừa rồi hắn vận dụng 8 thành công lực, thế nhưng là đối phương căn bản k thêm né tránh, hơn nữa đánh trên thân đối phương liền chút vết chày xem để lại cũng k có. Phải biết hắn 1 chiêu này từng đánh chết 1 vị Linh Thánh cường giả.

Doanh Thiên hiện tại linh lực căn bản là khô kiệt, hắn vô pháp vận dụng bất cứ thứ gì chiêu thức. Hắn cũng k vận dụng chính mình đại đạo. Hắn muốn nhân cơ hội này 1 chút làm quen bộ thân thể này. Dù sao bộ thân thể này cũng k phải của hắn, chính là có chút k quen. Bốn này thân thể cũng k phải là không gì phá được, gặp đc lực công kích đủ lớn cũng sẽ khiến hắn bị thương. Theo tu vi Doanh Thiên khôi phục thì nó cũng sẽ mạnh mẽ lên.

“Thật chán, muốn dùng các người tập làm auen 1 chút cơ thể mới này. Thế nhưng là 1 cái cũng k dám lại gần” Doanh Thiên có chút chán nản nói ra. “Vậy liền cùng người viễn chiến” thốt ra câu này, Doanh Thiên tay nắm lại rồi vung ra 1 đấm về phía Lôi Tịch. 1 đấm này bạo phát đi ra khiến không gian xung quanh nhộn nhạo như muốn sụp đổ mang theo uy lực k thể cản phá về phía Lôi Tịch. Lôi Tịch 2 tay vội vàng ấn về phía trước muốn ngăn trở 1 quyền này. Thế nhưng là căn bản đơ k nổi, bởi vì quyền kinh này trực tiếp chấn vỡ hắn linh lực hộ thể, đánh xuyên qua phòng ngự của hắn, hắn bay về phía sau có chút chật vật. Chỉ qua 1 chiêu liền biết thắng bại.

Ngay sau đó vô số công kích từ trên trời rơi xuống oanh trên thân Doanh Thiên, là do bọn hắn khởi động đại trận muốn trấn sát Doanh Thiên. Cứ như vậy 1 lúc lâu qua đi. Bọn hắn căn bản cũng tiêu hao k nổi đành phải dừng công kích. Thế nhưng là đứng ở chỗ kia 1 thân ảnh vẫn như cũ đứng thẳng, ngoại trừ trên thân áo bào có thêm chút rách rưới nhưng tuyệt nhiên là k có lấy 1 vết thương.

“Thật sự muốn vận dụng món đồ đó” Lôi Tịch cắn răng, sau đó hắn lấy ra 2 món đồ là 1 lọ đan dược và 1 thanh đao lớn. Hắn đem đan dược đổ ra, đây là 1 viên màu đỏ rực đan dược, đan khí lập tức phát tán ra phương viên cả ngàn dặm. Xuất hiện lấy vô số dị tượng, nào là thần long phi thiên, nào là phương hoàng trùng sinh.

“Đó là Long Phụng Đan, là thần dược. Vị kia thần vậy mà đem đan dược ban cho hắn” ở phía sau Mông Điệp có chút ghen tị thầm nói. Long Phụng Đan là cấp cao nhất thần dược mà phạm nhân có thể phục dụng. Linh Thánh nửa bước Thông Thần sử dụng liền có được thực lực phá vỡ lấy cánh cửa kia. Trực tiếp đạt tới nửa bước Hư Thần, đây là cỡ nào khủng bố, đây là tiếp cận nhất Thần lực lượng, hơn nữa còn có thể thông qua đan dược nhìn trộm Thần cảnh ảo diệu, từ đó dễ dàng tu luyện hơn, tác dụng phụ duy nhất là sau 3 năm tu vi của người sẽ k thể khôi phục.

Ngay lập tức Lôi Tịch đem đan dược phục dụng, đan vừa tiến vào. Cơ thể hắn liền phát ra những tiếng nổ lớn. Oanh oanh, giống như là có thứ gì đó đc khai mở. Chỉ thấy 2 con mắt kia của hắn bốc lên hừng hực hoá diễm. Hoả diễm này bắt đầu lan trên thân hắn đem hắn đốt tới đỏ rực. Kì lạ là hắn k bị

đốt cháy mà lực lượng của hắn k ngừng kéo lên với 1 tốc độ khó có thể tin. Hắn cảm thấy cơ thể tràn đầy lực lượng, có thể huỷ thiên diệt địa. Ngay lập tức hắn tràn đầy tự tin “Đây là Thông Thần Cảnh lực lượng” hắn thì thào.

“Tôi cho ta thử 1 chút lực lượng này. Ha ha” Lôi Tịch cuồng tiếu 1 tiếng r sau đó trực tiếp xông tới muốn cận chiến với Doanh Thiên. Hắn đánh ra 1 quyền mang theo vô tận linh lực, thế nhưng là 1 quyền này của hắn lại bị Doanh Thiên dễ dàng bắt lấy “Người thật cho rằng 1 chút xú thực lực ấy liền có thể cùng ta đánh” Hắn k nhanh k chậm nói với Lôi Tịch. Lôi Tịch k tin tà, hắn lần nữa bạo phát đi ra liền 1 cước quét về phía đầu Doanh Thiên. Đối lại là người khác thì đã bị hắn 1 cước này đá cho đầu vỡ vụn. Thế nhưng lần nữa đề Lôi Tịch thất vọng, bởi vì hắn 1 cước này liền bị 1 ngón tay chặn lấy.

Lôi Tịch rốt cuộc ý thức đc k ổn. Nam tử này so hắn tương tượng còn muốn khủng bố. Lấy hắn bây giờ thực lực nửa bước Hư Thần này đều k thể làm gì nam tử này. Vậy chỉ sợ nam tử này đã là Hư Thần. Lôi Tịch lui về sau, hắn cầm lấy thanh đao kia. Món đồ này là vị thần kia ban cho hắn, thanh đao này uy lực vô cùng mạnh mẽ, đánh ra 1 kích tối hậu liền có thể chém rớt Hư Thần. Thế nhưng là chỉ dùng đc 1 lần.

Lôi Tịch vung đao lên sau đó lại tiếp tục cùng Doanh Thiên chiến tới. Lần này Doanh Thiên cũng k có lấy lực lượng cường đại tới nghiền ép hắn, mà vận dụng ra Võ Đạo cùng Lôi Tịch đối chiến. Bởi vì mục đích của hắn là làm quen thân thể này.

Lôi Tịch thể công vô cùng hung mãnh. Mỗi 1 đao trăm ra đều để lại vết nứt dài tới cả ngàn dặm. Mỗi 1 quyền tung ra lại để lại từng cái hố sâu mấy trăm trượng. Doanh Thiên thì là tay k đỡ đao vô cùng nhẹ nhõm. Mỗi quyền mỗi cước đi ra đều có ẩn chứa Võ Đạo lực lượng đem toàn bộ thể công của Lôi Tịch hoá giải. Về phần Lôi Tịch càng đánh càng hăng. Thế công ngày càng mạnh mẽ. Mặc dù Doanh Thiên chỉ là hơi hợ ứng phó thể nhưng người bên ngoài nhìn vào thì k nghĩ như vậy. Họ chỉ thấy 2 người chiến đến tương xứng, linh lực tàn phá bừa bãi, không gian nhiều chỗ bị đánh sập, đại địa vỡ nát để lại từng cái khe dài, từng hố sâu hoắm k thấy đáy. Đại trận bao trùm tới hơn 1 vạn dặm cũng có chút k chịu nổi lực lượng của 2 người. Đại trận liên tục gặp trùng kích, rung lên bần bật giống như bất cứ lúc nào đều có thể sụp đổ.

“Giữ chắc Đại Trận. Ngăn vạn lần k thể để đại trận sụp đổ” ngay sau đó bọn hắn miệng phun ra 1 ngụm máu. Lần nữa kết ấn. Đem

Lực lượng cường đại nhất trấn trụ lại đại trận.

Lôi Tịch hét lên 1 tiếng lớn chém ra 1 đao mang theo sát thần lực lượng “Diệt Thần trăm”. Đối lại Doanh Thiên cũng tung ra 1 quyền “Vi Đà Phục Ma” 1 quyền này đi ra giống như là có ngàn vạn đạo quyền ảnh đi ra. Trong nháy mắt quyền ảnh rợp trời mỗi quyền đều là đánh tới 1 chỗ yếu hại trên thân Lôi Tịch. Đây là chỗ lợi hại của Võ Đạo gọi là Đạo Vực. Đao khí và quyền ảnh chạm nhau liền bộc phát khủng khiếp nhất bạo tạc. Đem đám người áp trận phun máu k thôi. Rốt cuộc có người trụ k đc từ vị trí áp trận rút xuống. Ngay lập tức đại trận xuất hiện lỗ hổng, giống như là phản ứng 1 dạng. Liền có k ngừng người rút xuống, rốt cuộc đại trận sụp đổ.

Doanh Thiên đứng đó, lạnh nhạt. Lôi Tịch thì là chống đao nửa quỳ đối diện. Hiển nhiên 1 kích vừa rồi Lôi Tịch đã thua. Hắn cắn răng chuẩn bị cùng Mộng Điệp phối hợp để đánh ra 1 kích cuối cùng này, muốn cho Doanh Thiên 1 kích trí mạng. Hắn muốn dùng Mộng Điệp Hỗn lực cường đại kia làm Doanh Thiên k kịp trở tay để hắn có thể kích phát ra 1 chiêu kia.

Thế nhưng là ngay lúc này 1 cỗ thần uy, không... là nhiều cỗ thần uy hạo đặng quét qua mọi góc ngách thế giới này. Vô số sinh linh sợ mất mật bị thần uy ép quỳ xuống đất. Tu chân giả thì cơ thể linh lực bị áp chế đến k cách nào vận dụng. Những đỉnh cao cường giả kia k bị thần uy áp chế thì là nhìn về hướng thần uy phát ra. Nơi thần uy phát ra chính là từ hướng táng thần chi địa.

“Đây là muốn làm gì, tại sao tự nhiên lại có nhiều như vậy thần uy, không lẽ là có nhiều thần tụ tập” có lão tổ đại tông nghi ngờ. Ngay lập tức có rất nhiều thiên nhãn, thiên kính mở ra hướng về phía táng thần chi địa muốn biết chuyện gì xảy ra. Thế nhưng là Táng Thần Chi Địa bao phủ bởi 1 cỗ kì bí lực lượng. Căn bản nhìn k thấu.

Ngay lúc này từng đợt rung chuyển phát ra từ Táng Thần Chi Địa, từng cỗ thần lực bộc phát ra khiến ai nấy đều sợ hãi. Thiên nhãn, thiên kính đều là bị đánh tan. “Không lẽ là có thần chiến nổ ra” có người suy đoán.”Thật là có thần chiến nổ ra chỉ sợ Cửu Hà giới là 1 hồi tai nạn” có người lo lắng. “Cửu Hà Giới yên bình trăm ngàn vạn năm nay, từ trận thần chiến trước kia đã k còn thần chiến nữa, như thế nào hôm nay lại xuất hiện” có lão tổ sống đã lâu biết đc 1 chút sự tình nói ra.

Lôi Tịch và đám người này cũng nhận ra bất thường. Trong đó lấy Lôi Tịch và Mộng Điệp biết rõ nhất nội tình bên trong lập tức liền hô. “Thời cơ đã tới, bên kia các thần đã động thủ, lập tức cùng nhau tiến lên đem hắn giết. Đoạt lấy món đồ kia. Trở về liền có vô số phần thưởng”

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 15: Quét Ngang

Ngay tại lúc này, Thần chiến nổ ra. Đám người Lôi Tịch cũng k còn giấu nghề, ngay lập tức mỗi người đem ra 1 tấm phù. Trên tấm phù này viết lấy ký tự cực khó hiểu, hơn nữa còn ẩn chứa 1 tia thần lực. Hiển nhiên đây cũng là đồ vật của thần.

“Chư vị trưởng lão nge lệnh, bày ra Liệt Thần Trận, hôm nay nhất định phải đoạt lấy món đồ kia về bằng không chúng ta cũng khó sống dưới thần phạt” Lôi Tịch cao giọng nói ra.

Chư vị trưởng lão nghe vậy liền mặt trắng mặt xanh, bởi vì nếu là liễu mạng đi lên thì rất có thể hôm nay sẽ vẫn lạc tại đây. Thế nhưng là không liễu mạng đi lên thì khi trở về căn bản cũng bị thần phạt. Bọn hắn biết thần thủ đoạn đáng sợ, đôi khi cái chết còn dễ chịu hơn là rơi vào mấy thứ thủ đoạn kia. Không còn cách nào, mỗi cái cũng đều liễu mạng đi lên.

Bọn hắn đem bản thân huyết dịch phun lên tấm phù kia, ngay lập tức các tấm phù này kích phát ra quang mang khiếp người. Ngay sau đó các tấm phù này tự động bay lên. Lấy 1 hình thái kì lạ mà tự động bày ra 1 cái kì lạ trận pháp. Toà trận pháp này bao trùm lấy phương viên 10 vạn dặm, trong trận dâng lên vô ngần sát cơ. Tất cả sát cơ này hiển nhiên là đều nhắm vào Doanh Thiên.

“Trận Pháp cần chút thời gian khởi động công kích, mau kéo dài thời gian” Lôi Tịch ra lệnh. Chỉ thấy mấy trăm vị cường giả này đều là cắn răng liễu mạng xông lên. Mỗi cái đều lấy ra chính mình vũ khí, thi triển ra đủ loại công kích đánh về phía Doanh Thiên. Chỉ thấy đầy trời linh lực đủ màu đủ sắc phô thiên cái địa giống như 1 con sóng lớn trào về phía Doanh Thiên.

Doanh Thiên đứng đó, hắn k tránh k né, mặc cho vô số công kích đánh lên người hắn. Ngay sau đó hắn nhấc chân bước ra 1 bước. Chỉ thấy hắn đã xuất hiện ở giữa đám người kia. Sau đó hắn thi triển ra Vô Đạo, mỗi 1 thức Vô Ngộ hắn thi triển ra đều ẩn chứa cường đại lực lượng Vô Đạo, 1 một thức đi ra đều là vô cùng hoa mỹ. Mỗi 1 cử động của hắn đều tràn đầy đạo vận thần kỳ. Mặc dù hắn chỉ là đi ra 1 chút đại đạo mà thôi, thế nhưng trong mắt những cường giả Thần Điện này, hắn thi triển ra đại đạo chính là vô cùng uyên thâm, bọn hắn cả đời chính là tìm hiểu k tới. Trong chốc lát liền có hơn 10 vị cường giả bị hắn đánh chết. Doanh Thiên giống như là hồ xông bày gà, mỗi quyền đi ra liền có người gục xuống, mỗi cước đá ra liền có kẻ bị đá thành 2 đoạn. Kẻ may mắn thì là toàn thân. Kẻ k may thì trực tiếp bị oanh thành huyết vụ. Từng tiếng kêu thảm thiết vang vọng khắp nơi. Từng đạo linh lực mạnh mẽ bùng nổ. 10 vạn dặm phương viên trận pháp bị đánh phá thành mảnh nhỏ. Trong trận từng tiếng nổ lớn vang lên xen kẽ lấy từng tiếng kêu thảm. Thế nhưng là bên ngoài trận pháp lại im ắng lạ thường. Cho dù lúc này có người đứng bên ngoài cũng k thể phát hiện sự việc trong trận.

Thời gian trôi đi. Chỉ thấy lúc này trong trận k còn động tĩnh nữa. Giữa 1 vùng phế tích kia. Doanh Thiên đứng đó, lạnh nhạt. Xung quanh hắn là mấy trăm bộ thi cốt. Có nguyên vẹn, có đứt tay đứt chân, có mất đầu, đủ loại kiểu thi thể tàn phá. Đây căn bản là 1 trận đồ sát. Mặc dù khắp nơi đều là máu, thế nhưng là trên thân Doanh Thiên liền 1 giọt máu cũng k dính, hắn đứng đó. Giống như là hắn mới bước tới đây, hắn cũng k có bất kỳ điều gì biểu hiện trên mặt. Giống như là k phải hắn giết người.

Nơi xa Lôi Tịch thấy cảnh này đều là tức tới thổ huyết. Hắn biết Thiên Hà Thần Điện xong rồi. Đây cơ hồ là toàn quân bị diệt. Hơn nữa còn là toàn bộ cường giả đỉnh cao. Phải biết mỗi 1 cái Linh Vương cấp cường giả trên đại lục đều là chấp chưởng lấy 1 phương. Huống hồ hắn ở nơi này toàn bộ đều là Linh Tôn, Linh Hoàng, Linh Đế. Đây chính là toàn bộ lực lượng của Thần Điện, thế nhưng là hôm nay liền bị giết k còn 1 móng. Thử hỏi làm sao hắn k đau lòng. Hắn muốn ứng cứu nhưng căn bản k thể. Đối cứng 1 chiêu kia với Doanh Thiên khiến hắn cơ hồ kinh mạch đều là đứt gãy. Căn bản k có lực đi ứng cứu. Lúc này hắn nhìn về Mộng Điệp đang nhắm mắt tại đó hỏi “Mộng Điện chủ, đã xong chưa”.

Ngay sau đó Mộng Điệp mở mắt ra, tay nàng kết lấy mấy trăm đạo ấn quyết, miệng đọc chú “Liệp Thần Quyết, liệt án sát thần”. Chỉ thấy từng tấm phù kia mỗi cái bốc lên hoa diễm mãnh liệt, sau đó liền kèm theo lôi điện xuất hiện. Hiển nhiên đây là muốn kích phát toàn bộ phù chú này đánh ra 1 kích chung cực nhất. Từng tấm phù chú đều ngay lập tức bốc cháy đi lên. Sau đó lấy 1 thể k gì có thể cản đánh tới Doanh Thiên.

UYỄNH. 1 tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên. Tiếng nổ này vang vọng xa tới mấy trăm vạn dặm đều có thể nghe thấy. Vô số tu chân giả nghe được tiếng nổ này đều là sợ mất mật.

“Nổ lớn như vậy, k lẽ là thần công kích” vô số người trầm nghĩ như vậy.

Trung tâm vụ nổ kia. Trận pháp đã vỡ vụn, chỉ thấy xuất hiện 1 cái hố rộng tới 5 vạn dặm, sâu không thấy đáy. Hiển Nhiên là do vụ nổ gây ra.

Lôi Tịch và Mộng Điệp đã thoát ra ngoài trước khi trận pháp nổ tung. Mộng Điệp lúc này khuôn mặt có chút tái nhợt, điều khiển trận pháp thần cấp căn bản là quá sức nàng. Ánh mắt nàng gắt gao nhìn về cái hố kia. Thế nhưng là kết quả làm cho nàng vô cùng sợ hãi.

Doanh Thiên lãnh ngạo đứng đó, không phải đứng, mà là hắn lơ lửng giữa cái hố đó. Nàng k biết hắn làm thế nào lảng không được. Mặc dù Linh Vương cường giả trở lên là có thể lảng không phi hành. Thế nhưng là đều cần linh lực cheo trông. Còn Doanh Thiên hắn chỉ ở đó giống như là đứng trên mặt đất vậy. Nàng k cảm thấy bất cứ linh lực gì hại món đồ gì giúp hắn lảng không.

Xoẹt 1 cái. Nàng đã thấy Doanh Thiên đứng trước mặt mình. K nghĩ ngợi gì nàng liền sử dụng ra hồn lực công kích mạnh nhất tấn công vào linh hồn của Doanh Thiên. Thực ra ban nãy khi Doanh Thiên giao chiến. Nàng k chỉ 1 lần đánh ra hồn lực công kích. Thế nhưng thủ đoạn nàng thi triển ra căn bản giống như muối bỏ biển. Hắn giống như k hề bị tác động vậy. Lúc này cũng giống như vậy, mặc cho hồn lực của nàng cuộn cuộn ép tới người Doanh Thiên thế nhưng là k có tác dụng gì. Doanh Thiên nhìn vào mắt nàng, ngay lúc này nàng chỉ thấy thiên địa giống như sụp đổ. Nàng lạnh toát giống như bị rơi vào hầm băng. Nàng trông thấy 1 viên tượng, 1 viên tượng mà có lẽ cả đời này nàng sẽ k thể nào quên đi. Nàng trông thấy ức vạn khoả tinh thần rơi rụng, trông thấy nhật nguyệt bạo tạc vỡ nát. Nàng trông thấy vô số ngọn núi cao bao quanh bởi những dòng sông, đáng sợ là những ngọn núi kia đều là chất đầy thi thể mà thành núi. Những dòng sông kia là máu chảy thành sông. Nàng trông thấy 1 thân ảnh vĩ ngạn đứng trên hết thảy, chính là Doanh Thiên. Khi nàng từ trong viễn tượng tỉnh lại, đôi mắt đã là vô thần. Nàng run rẩy quỳ ở nơi đó. Cúi đầu xuống k dám nhìn vào mắt Doanh Thiên nữa. Nàng sợ hãi. Nàng biết trước mắt nam tử này tuyệt đối là tồn tại Thần Cấp.

“Người.....rất cuộc... đến cùng là ai” nàng chỉ lắp bắp hỏi 1 câu.

Doanh Thiên đem đầu Lôi Tịch vặt xuống. Không có trả lời nàng mà trực tiếp hỏi nàng 1 câu “Thần phục hoặc chết. Chọn đi”

“Ta..... thần phục” Mộng Điệp run rẩy đáp. Nàng chưa muốn chết. Mặc dù nàng trước đây cao ngạo. Thế nhưng là đối mặt Doanh Thiên. Nàng chỉ thấy sợ hãi. Vô cùng sợ hãi. Nàng k có lựa chọn. Vì vậy chỉ có thể thần phục.

“Trước đường thương” Doanh Thiên nhẹ nhàng nói. Giống như thay đổi thành 1 người khác mà k phải 1 cái huyết tính giết người vừa rồi. Sau đó hắn

trèo lên 1 cái cây lớn. Uống 1 bầu rượu rồi nhắm mắt giống như ngủ say.

Mấy canh giờ sau. Bên kia thần chiến cũng kết thúc. Sau đó 1 ngày. 1 tin tức truyền ra với tốc độ chóng mặt làm cả Cửu Hà Giới oanh động.

Ở tại bên dưới Doanh Thiên đang ngủ Mộng Điện nhận được 1 đạo truyền tin phù. Tin tức trên truyền tin phù làm nàng run rẩy sợ hãi.

Trận thần chiến hôm qua có Thần vẫn lạc. Hơn nữa không chỉ 1 vị.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Người Đến

Thần vẫn lạc, đây là kinh khủng cỡ nào tin tức. Trong mắt vô số sinh linh Cửu Hà Giới, thần là tồn tại chí cao vô thượng, là tất cả sinh linh hướng tới. Thế nhưng là hôm nay có tới 4 vị thần vẫn lạc. Hơn nữa còn là chết thảm.

Có người biết nội tình truyền ra “11 vị thần cùng nhau tiến vào táng thần chi địa, tiến vào không được bao lâu liền bộc phát thần chiến. Sau đó chỉ có 9 vị chạy thoát ra ngoài, thế nhưng là có 2 vị bị 1 bàn tay tóm tới chụp chết”. Tin này truyền ra đều là vô số người tin tưởng. Dù sao từ lúc thần chiến nổ ra đều có vô số ánh mắt hướng tới. Vì thế chuyện thần chạy ra căn bản giấu k được thể nhân.

Đáng sợ hơn là trong táng thần chi địa kia lại có tồn tại có thể đồ thần. Đây là cỡ nào đáng sợ sự tình. Giờ phút này có cực nhiều tu chân giả đều là âm thầm toát mồ hôi hột. Âm thầm cảm thấy mình thật may mắn, dù sao trăm ngàn vạn năm nay số người tiến vào táng thần chi địa tìm kiếm cơ duyên căn bản đếm không hết. Có nhiều người chết đi, lại có người đạt đc công pháp truyền thừa trở thành siêu cấp cường giả. Bây giờ biết được táng thần chi địa có tồn tại có thể đồ thần ai mà không sợ hãi. “May mắn chúng ta năm đó tiến vào táng thần chi địa chỉ tìm chút đồ rồi rời đi, may mà chọc k tới cái tồn tại kia” đây là ý nghĩ chung của nhiều người hiện giờ.

Ngồi dưới gốc cây Mộng Điện có chút lo lắng. Bởi vì nàng biết đây chỉ là khởi đầu. Chuyện này sẽ còn tiếp tục. Hơn nữa cái nam tử đang ngủ trên gốc cây kia cũng là thần cấp tồn tại. Ép cho nàng thờ không thông. Nàng cũng k biết vì lý do gì hấn k giết nàng. Chắc chắn là k phải vì nàng chút nhan sắc này. Nàng biết hấn sẽ k để ý nàng chút nhan sắc này mà k giết. Hấn là có mục đích nào đó.

Thực tế Doanh Thiên k có giết nàng bởi vì hấn nhận đc trên người Mộng Điện có 1 khí tức quen thuộc. Làm hấn nhớ tới người kia. 1 cái tiểu nha đầu ngốc nghếch và bướng bỉnh.

Ngay lúc này, bên dưới gốc cây không gian có chút ba động. Sau đó không gian vỡ ra, Ma Âm có chút chật vật đi từ trong ra. Lúc trước chiến đấu trước khi trận pháp đánh xuống Doanh Thiên đã xé rách không gian sau đó ném nàng vào trong đó. Sau đó hấn cũng k đưa nàng ra mà để nàng tự tìm đường ra. Đây cũng là nhân cơ hội để nàng tiếp xúc không gian đại đạo.

Thấy được Ma Âm, Mộng Điện có chút ngạc nhiên. Nàng vốn nghĩ Ma Âm đã chết dưới công kích của trận pháp. Thật k nghĩ tới vậy mà còn sống. Nàng lập tức đoán ra đây là thủ đoạn của Doanh Thiên.

Ma Âm đánh giá 1 chút tình hình bên ngoài, nàng liền biết chiến đấu đã kết thúc. Hiển nhiên là công tử nhà nàng đã giải quyết xong. Nàng có chút cảnh giác nhìn Mộng Điện, sau đó lại cười nói “Nha. Danh tiếng lẫy lừng Mộng Điện chủ thể nào hôm nay lại chịu như vậy ủy khuất nha”. Mộng Điện k đáp mà im lặng. Nàng biết hiện tại nàng đang ở thế yếu. Cho dù đối phương tu vi thua xa nàng, thế nhưng là giờ này cũng chỉ mặc cho người ta mỉa mai.

Sau đó k ai nói vs ai câu nào. Các nàng đều là phản mình xếp bằng dưỡng thương.

3 ngày này. Toàn bộ Cửu Hà Giới đều là im ắng. Không có cường giả xuất quan ra ngoài. Phạm là tu chân giả Linh Vương trở lên đều là bế quan k dám thò mặt ra. Phạm nhân thì chỉ nhỏ nhỏ bàn tán chuyện thần vẫn lạc.

Doanh Thiên thì cứ như vậy ngủ 3 ngày. Hôm nay hấn mở mắt. Hấn nằm như vậy, hấn hướng mắt nhìn lên thương khung kia. Ánh mắt là có chút xa xăm. Hấn nhẹ giọng hỏi “Ta đã ngủ bao lâu”.

“Công tử đã ngủ 3 ngày rồi” Ma Âm đáp.

“3 ngày. Vậy cũng sắp tới rồi. Trở về táng thần địa” dứt lời Doanh Thiên liền mở ra không gian chi môn. Sau đó đi vào, Ma Âm cũng đi theo. Mộng Điện thì có chút k biết phải làm thế nào cũng đánh cản rằng đi vào.

Đi qua không gian chi môn chính là táng thần chi địa. Đạp vào mắt Ma Âm và Mộng Điện lúc này là 1 mảnh đại địa vô cùng tàn phá. Trên đại địa vẫn lưu lại thần lực càn quét, khắp nơi đều là thần huyết vương vãi.

Ngay lúc này 1 đám thân ảnh mờ mịt xuất hiện, hơn nữa còn là k ngừng gia tăng. Sau đó đều là nhất loạt quỳ xuống hô “Tôn thượng trở về”

Huyết Tỳ đến gần Doanh Thiên cúi đầu nói “Bẩm Công Tử, mấy ngày trước có mấy tên xâm nhập vào đây, muốn đòi thứ gì đó. Cái này tiểu nhân cũng k

đám làm chủ. Chỉ là đuổi chúng đi”.

Doanh Thiên liếc hắt 1 cái sau đó lạnh nhạt đạo “Chỉ là mấy cái còn con chân thần vậy mà cũng để chúng chạy ra. Các ngươi ở đây k có 1 vạn cũng có 8 ngàn”.

Huyết Tỳ đều là lạnh toát sống lưng, nếu là bình thường hẳn liền đem 1 cái tát liền có thể chụp chết đám tiểu chân thần kia. Thế nhưng là hôm nay trên đầu hắt treo cao 1 cái vị cổ quái chủ nhân khiến hẳn k dám tự quyết 1 vấn đề gì. Chẳng may khiến hẳn nổi giận thì hẳn còn lại chút thần hồn này chẳng phải liền tan thành mây khói.

“Công tử tha tội”. Huyết tỳ quỳ xuống xin tha.

Mộng Diệp nhìn 1 màn này đều là có chút tròn mắt há mồm. Từ lúc những thân ảnh này xuất hiện đã làm nàng quỳ xuống. Bởi vì ở đây có tới gần 1 vạn cái đều là thần tồn tại. Mặc dù là đều đã chết chỉ còn lại thần hồn. Thế nhưng là 1 vạn cái ở đây khí tức cuộn cuộn ép nàng thở k nổi. Ma Âm có chút đắc ý nhìn Mộng Diệp sau đó mỉa mai “Có gì tốt đáng sợ. Nhất gan”. Thực tế ban đầu Ma Âm chính là còn thất thố gấp mấy lần Mộng Diệp. Nay nhìn Mộng Diệp như vậy nàng có chút sáng khoái.

Mộng Diệp căn bản k thể phản kháng lời Ma Âm. Nàng nhìn về phía Doanh Thiên thật lâu. Nội tâm trầm mặc. Nàng đang suy đoán Doanh Thiên là cỡ nào tồn tại để cho những thần kia cũng phải quỳ lạy. Chỉ vờ vờ mấy hôm nay liền đánh vỡ nàng tất cả thường thức. Nàng k biết đây là phúc hay họa. Nếu như mấy ngày trước bọn họ là chịu động thủ thì mấy vị thần ngoài kia căn bản k có 1 cái rời đi. Chẳng qua họ khinh thường động thủ, chỉ là để vài người đi ứng phó mà thôi.

Ngay lúc này từ đám đông đi 1 cái tiểu hài nữ. 1 con gấu và 1 lão ấu. Là Nguyệt Nhi, Tiểu Hùng và sư tôn Ma Âm. Nguyệt Nhi lao tới nhảy lên ôm lấy cổ Doanh Thiên cười hi hi nói “Sư Tôn ngài trở về. Nguyệt Nhi nhớ ngài muốn chết”. Doanh Thiên gỡ nàng xuống đánh giá 1 chút rồi cười “Àn. Không tệ, mới có mấy ngày liền ngưng ra Nguyên Thần. Vài ngày nữa liền có thể tụ linh tiến vào Linh Nguyên Cảnh”.

Bên cạnh tiểu hùng có chút uỷ khuất nói. “Công tử. Ngươi cũng k nhìn vì sao nàng ta nhanh như vậy liền luyện thể xong đi”.

Nghe vậy Doanh Thiên cười nhìn nó. Lúc này Tiểu Hùng đầu còn bộ dáng uy phong mãnh thú thường ngày. Chính là 1 con gấu ốm, lông lá xơ xác tả tơi. Khấp người băng bó. Hơn nữa còn là gãy trơ xương. Hiên Nhiên vì Nguyệt Nhi luyện thể nó là tương đương chịu khổ. Nó thầm nhớ lại những lúc bị rút xương, rút máu, cắt mạch mà run rẩy sợ hãi. Cũng may là đã qua. Chỉ cần tịnh dưỡng là sẽ khôi phục như cũ. Doanh Thiên nói “K ném ngươi vào nồi liền may mắn cho ngươi. Còn dám kể”. Lập tức câu này đem Tiểu Hùng dọa sợ k dám nói gì.

Nhìn 1 đám người này. Sau đó Doanh Thiên đánh ra khoảng chừng 1 vạn đạo quang phù. Nhận nhận nói “Các ngươi tự tìm phù hợp với mình công pháp”. Sau đó dẫn đám người Nguyệt Nhi đi.

Doanh Thiên rời đi sau đó mới có 1 vị tiến tới gần những quang phù lơ lửng này xem xét 1 chút. Sau đó đều là mắt sáng lên. Kích động không thôi. Không khỏi vội vàng hét lớn “Đây... đây là.... Đế..... Thần Đế cấp công pháp.” Chư thần nghe vậy đều là nhao nhao lao tới xem xét.

“Quả nhiên là Thần Đế cấp công pháp”

“Lại là Thần Đế công pháp..... còn là cả vạn bộ”

“Xuất thủ cũng quá hào phóng đi, những công pháp này nếu là xuất hiện ở Thần Đình trên kia liền sẽ gây ra gió tanh mưa máu”

“Chẳng phải chúng ta liền có cơ hội tu thành Thần Đế sao”.

Có 1 vị xem xét kỹ lưỡng công pháp kích động hô lớn “Đây là.... đây là phương pháp tu luyện Linh Thể” nghe thấy vậy tất cả đều là đỏ mắt kích động. Phải biết bọn họ hiện tại chỉ còn lại thần hồn. Không có thân thể. Chỉ có thể tu thành Quỷ Linh. Thế nhưng ở đây lại có phương pháp giúp bọn họ luyện ra thân thể mới. Đây là cỡ nào sự tình vui mừng.

Ngay lúc này. Cả thần giới bỗng nhiên rung chuyển. Cổ rung chuyển này kinh động vô số thần linh. Các Thần Đế nhao nhao từ trong bế quan tỉnh lại.

“Chuyện gì xảy ra, tại sao thần giới lại bị rung như vậy”.

Có tồn tại suy tính 1 chút liền biết chuyện xảy ra “Có kẻ phá vỡ giới bích thần giới tiến vào Thần Giới”.

“Là ai, k lẽ là từ Ma Giới tiến tới công kích” trên Thần Đình xuất hiện 1 giọng quát lớn. “Điều động Thần binh thần tướng, tiến vào giới bị”, liền tiếp 1 loạt đạo mệnh lệnh được ban hành.

Lúc này ở Tảng Thần Chi Địa, Doanh Thiên thì là nhận nhận nói “Người đến”.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Lục Đế Tử. Vấn Thiên

Bên cạnh giới bích thần giới lúc này là 1 vết nứt không gian vô cùng khổng lồ. Kéo dài cả tỉ dặm. Vết nứt không gian này trông giống như 1 cái miệng quái vật khổng lồ có thể thôn phệ thế gian hết thảy. Cho dù là thần đế rót vào cũng khó toàn mạng trở ra.

Một tia lưu quang bay với tốc độ nhanh k thể tưởng tượng bay tới vết nứt này sau đó dừng lại. Lưu quang tán đi để lộ ra 1 thân ảnh, là một cái nam tử khoảng chừng 40. Trên người hắn để hoàng chi uy tán mất khắp vùng không gian này. Hắn cẩn thận quan sát vết nứt k gian này, trên mặt lộ ra vẻ nghiêm trọng

“Đạo Vương. Ngài đến sớm” 1 cái âm thanh vang lên phía sau người nam tử này. Đó là 1 cái nam tử khác. Tuy nhiên thì còn trẻ. Khoảng chừng 25.

“Ta chỉ là đứng lúc ở gần đây mà thôi. Ngược lại Minh Vương ở xa lại tới rất nhanh” người được gọi là Đạo Vương này cười đáp.

Người được xưng là Minh Vương khiêm tốn nói “Ân, cũng k sớm bao nhiêu, bọn họ cũng tới”

Ngay sau đó từng cái thân ảnh xuất hiện. Liền 1 lúc liền có mấy chục cái xuất hiện ở đây. Đáng nói ra trên thân mỗi người đều rậm rộ để hoàng khí tức. Hiển nhiên mỗi người ở đây đều có được Thần Đế thực lực.

1 cái nữ tử áo đỏ lại gần Đạo Vương cười hỏi “Đạo Vương đến sớm có phát hiện gì không”

Đạo Vương cười khổ nói “Ta cũng k có đến sớm hơn mọi người bao nhiêu, nhưng là có dò xét qua. Là có người đi qua đây. Hơn nữa.....” nói tới đây liền trầm mặc.

“Có chuyện gì sao” 1 vị khác hỏi.

“Ta nghi ngờ là từ nơi đó đi vào” Đạo Vương thờ dãi nói.

“Nơi đó”.. nge tới đây ở đây mỗi người đều là ngưng trọng lên. 1 vị đại hán nói ra “Không lẽ là bọn chúng cử tới viện binh”.

Minh Vương nghi hoặc. “Long Vương sao lại nghĩ như vậy, Ở người bị thương”.

Vị kia Long Vương cười nói. “Ân đúng là bị chút thương thế. Mấy ngày trước vừa cùng bọn hắn chiến 1 cái. Giết được 1 tên. Thế nhưng là bị 2 tên khác đánh lén. Có chút trờ tay không kịp”.

Nge vậy ở đây mỗi cái đều là cảm thấy nghiêm trọng. Phải biết bọn hắn ở đây cái nào cũng là tồn tại đỉnh cấp của Thần Giới. Thế nhưng lại vẫn như cũ có người đánh chủ ý bọn hắn. Thử hỏi làm sao cảm thấy không nghiêm trọng.

Đạo Vương lên tiếng “Nếu thật là bọn hắn thì chúng ta phải cẩn thận. liên hệ những người còn lại. Minh Vương ngài chịu khó đi báo bên kia Thần Đình 1 chút. Những ngày này chúng ta cần phải cảnh giác 1 chút”.

Sau đó những người này liền rời đi. Ở tại 1 cái cấp độ sâu không gian. Có 1 người nhìn chăm chăm nơi này. Ánh mắt hắn không khỏi có chút khiếp sợ. Hắn ở đây từ đầu đến cuối. Hắn nhìn thấy không gian giới bích của Thần Giới bị xé rách. Hắn cũng nhìn thấy người đi vào. Thế nhưng là từ đầu đến cuối hắn k có động. Hắn sợ bị người kia phát hiện. Cũng may người kia tiến vào liền lập tức rời đi. Nếu Doanh Thiên ở đây liền biết hắn là Thanh Hư. Hắn nắm bắt “Cần báo công tử” sau đó rời đi.

Tảng Thần Chi Địa. Doanh Thiên đứng đó giống như là đang đợi gì đó. Đằng sau là đám người Huyết Tỳ đứng yên ở đó yên lặng chờ đợi. Chỉ nghe hoa 1 tiếng liền xuất hiện 1 cái khoảng chừng 30 tuổi nam tử xuất hiện phía sau Doanh Thiên. Nam tử này xuất hiện liền làm Huyết Tỳ giật mình kinh hãi. Bởi vì hắn nhận ra người kia căn bản k phải người trong táng thần chi địa. Vậy thì chắc chắn là người bên ngoài tới. Thế nhưng là làm thế nào một người lại có thể vô thanh vô tức đi vào Táng Thần Chi Địa. Đám người Huyết Tỳ lập tức cảnh giác lên. Vận chuyển lấy thần lực. Thế nhưng là tiếp theo sự tình làm bọn hắn có chút trợn mắt. Cái kia nam tử trực tiếp quỳ xuống “Công Tử. Tại hạ có việc cần báo”.

Doanh Thiên k quay lại nói “Không tệ, nhanh như vậy liền khôi phục lại huyết khí. Không hổ là thập đại linh căn 1 trong”.

Người tới chính là Thanh Hư. Thế nhưng là hắn lúc này diện mạo liền khác xa lúc mới đầu Doanh Thiên gặp hắn trong hắc động kia. Từ khi thoát ra được hắn liền tập trung dưỡng thương. Mặc dù là chưa khôi phục thể nhưng là huyết khí khôi phục không ít. Kéo hắn trẻ lại. Không còn 1 bộ dạng lão già kia.

“Cũng nhờ Công Tử chỉ điểm, công tử.... việc kia”.. Thanh Hư vội đáp.

“Ân. Không cần lo lắng. Ta đã biết”. Doanh Thiên nhạt nói.

Ở đây đám người Ma Âm, Mộng điệp cũng không thấy có gì lạ. Cũng chỉ coi người kia là Doanh Thiên thuộc hạ mà thôi. Thế nhưng là có người lại căng cứng, đó là Huyết Tỳ. Bởi vì hắn nhìn ra được người mới đến kia đáng sợ tới cỡ nào. Hắn nhìn k thấu người này, thế nhưng hắn biết chắc người này sâu không lường được, dựa theo lời Doanh Thiên và người mới đến này liền có thể biết người này bị trọng thương. Thế nhưng là cho dù bị trọng thương cũng có thể 1 đầu ngón tay liền diệt hắn thời còn sống. Hơn nữa người kia đạo vận khác hẳn Thần vận thần giới này. “Đó là Đại Đạo, hơn nữa là cao thâm vô cùng Đại Đạo” Huyết Tỳ thầm nghĩ. Đến đây hắn liền đưa ra 1 cái to gan nhất từ trước đến nay suy đoán. Suy đoán này liền ngay cả hắn cũng không tin. Nhưng là dù sao nó bày ở trước mắt. Hắn k khỏi nhìn lại về phía Doanh Thiên, sau đó âm thầm quyết định. “Sau này nhất định k thể phản bội công tử”.

Bỗng nhiên không gian xung quanh giống như là bị cô đặc lại. Khiến cho đám người ở đây căn bản không thể cử động được. 1 cái lốc xoáy không gian hình thành trên bầu trời Tảng Thần Địa. Sau đó 1 cái thân ảnh hạ xuống. Đây là 1 cái thanh niên trẻ tuổi. Thanh niên này hạ xuống dưới đi tới trước Doanh Thiên sau đó nhìn hắn thật lâu. Thanh niên này dù đứng đó nhưng lại đem cả Tảng Thần Địa không gian định trụ lại. Thanh niên này đem tới 1 cảm giác áp bách cực lớn. Những cái kia thần hồn bị ép định trụ ở đó. Đám đệ tử Thái Âm cốc thì trực tiếp mất đi ý thức. Ở đây cũng chỉ có Thanh Hư. Huyết Tỳ và mấy người Ma Âm k có bị định trụ lại. Thế nhưng là mấy người ở đây cũng đều hít thở không thông. Nhất là Huyết Tỳ.

Giờ phút này hắn có xung động chính là muốn chết đi. Bởi vì cái thanh niên này so với cái vị kia Thanh Hư còn muốn khủng bố. Hắn chỉ liếc nhìn 1 chút thanh niên này cơ hồ thần hồn đều muốn tan vỡ. Căn bản không có cách nào nhìn. Chỉ có thể cúi thật sâu.

Cho dù là Thanh Hư cũng có chút áp lực với thanh niên này. Phải biết hắn đường đường là 1 cái tuyệt thế Tiên Đế. Có được thập đại linh căn Khô Trúc. Lại có tới 81 cái chân mệnh. Thế nhưng là hắn biết so với cái thanh niên kia hắn căn bản đỡ k đc người ta 1 cái tát. Bởi vì hắn vừa nhìn liền biết thanh niên kia là dạng gì tồn tại. Cũng bởi vì đây chính là người hắn nhìn thấy đi ra từ vết nứt không gian kia.

Thanh niên này đứng nhìn Doanh Thiên thật lâu. Không ai thấy trên mặt hắn có chút lệ. Hắn chậm rãi xuống sau đó đập đầu sát đất. Giọng có chút kích động nói “Đệ tử bái kiến Sư Tôn”. Câu này đi ra làm người ở đây đều chết lặng. Cái thanh niên khủng bố kia lại là đệ tử của công tử bọn hắn. Đây là cỡ nào ghê gớm sự tình. Ở đây bình tĩnh nhất chỉ có Thanh Hư. Vì hắn biết được 1 chút nội tình. Ngoài ra còn có Nguyệt Nhi là không có thấy gì làm lạ sự tình.

Thanh niên này chính là Doanh Thiên đệ tử thứ 6. Tên là Vấn Thiên. Từ khi Doanh Thiên thức tỉnh hắn liền biết. Sau đó chuẩn bị một số thứ liền cấp tốc đi gặp Doanh Thiên. Trải qua 1 đoạn khá khó khăn đường mới đến được đây.

“Đứng lên đi. Ngươi bị thương, k cần như vậy hành lễ” Doanh Thiên nhẹ nhàng nói.

“Đệ tử bất tài. Chỉ có thể đem 1 bộ đạo thân này tới gặp sư tôn. Xin người trách tội” thanh niên kia nức nở nói.

“Ngươi có thể đến được đây đã là không dễ dàng, lấy ngươi thiên tư. Hắn đã sớm đem món đồ kia luyện hoá thành tự Đạo Quân rồi chứ. Thế nào mấy cái kỷ nguyên vẫn chỉ như vậy 1 cái Đạo Nguyên” Doanh Thiên hỏi.

“Đệ tử vô năng. Thời gian này cũng có chút khó khăn. Căn bản không có chút nào thời gian rảnh” Vấn Thiên buồn bã nói.

“Các ngươi vất vả rồi. Kiến tạo toà Hợp Hồn Trùng Sinh Trận này đã là rất k tồi. Sư tôn mắc nợ các ngươi”. Doanh Thiên trấn an.

“Sư tôn người đừng nói như vậy, công ơn nuôi dưỡng k phải chỉ như vậy. Hơn nữa đây còn là việc chúng đệ tử phải làm” Vấn Thiên vội đáp.

Doanh Thiên trầm ngâm 1 lát rồi hỏi tiếp “Ngươi sư huynh sư tỷ thế nào”.

Vấn Thiên tay có chút nắm chặt lại run rẩy 1 lát rồi đáp “Đại sư huynh cùng tứ sư huynh vì tranh đoạt lại sư tôn thân thể đã vẫn lạc”.

“Triệt để vẫn lạc rồi” Doanh Thiên có chút nhú mày.

Vấn Thiên lấy ra 2 quả cầu thủy tinh dâng lên trước mặt Doanh Thiên sau đó nói “Ngũ sư tỷ liều mạng đốt cháy 1 thân tu vi sau đó tự bạo Hồng Mông Linh Bảo cũng chỉ đoạt về được như vậy vài mảnh hồn phách của 2 vị sư huynh”.

Doanh Thiên tiếp lấy 2 quả thủy tinh cầu kia. Bên trong bảo tồn lấy vài mảnh hồn phách của 2 vị đệ tử hắn rồi hỏi tiếp “Vậy lão nhị và lão tam, còn có thất nương”.

“Nhị sư huynh tam sư huynh cùng đệ tử và thất muội tổn gần 1 cái kỷ nguyên mới đem toà trận này bày bố xong. Sau đó tam sư huynh tế chính mình đại đạo mới đem trận pháp này vận chuyển. Còn nhị sư huynh mỗi cái kỷ nguyên đều hao hết tu vi bảo vệ trận này khỏi tịch diệt kiếp. Sau đó rơi vào ngũ say và hồi phục. Cứ như vậy qua mấy lần tịch diệt kiếp. Còn thất sư muội sau đó liền mất tích. Đệ tử cũng k còn gặp lại. Chỉ còn mình đệ tử trông coi nơi này. mấy ngày trước biết sư tôn tỉnh lại đệ tử lập tức tiến đến”

Vấn Thiên giải thích.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Một Chút Chuyện Cũ

Nge Vấn Thiên nói xong. Doanh Thiên liền trầm mặc không nói gì, trong lòng hắn lúc này tương đương khó nói. Dù sao bọn hắn mỗi cái đệ tử là vì hắn mà như vậy khổ sở, thầy trò bọn hắn trải qua bao nhiêu năm tháng tình cảm là sâu đậm. Thế nhưng là trải qua như vậy biến cố, cảnh mất liền người cũng không còn.

Không khí có chút nặng nề, Huyết Tỳ và Thanh Hư nghe qua bọn hắn đối thoại vừa rồi nội tâm bọn hắn là nổi lên sóng to gió lớn, sự đồ bọn hắn 1 đoạn đối thoại chứa quá nhiều thông tin kinh thiên. Về phần đám người Ma Âm thì là có chút không hiểu, dù sao bọn hắn cảnh giới quá thấp.

Ngay lúc bầu không khí nặng nề này thì 1 cái thanh âm trong trẻo vang lên. “Sur Tôn, người này cũng là người đệ tử sao, vậy ta gọi hắn là sư huynh sao”.

Nguyệt Nhi đứng cạnh Doanh Thiên ngược ngược nhìn Vãn Thiên. Vãn Thiên nhìn qua Nguyệt Nhi có chút đánh giá sau đó ngạc nhiên ồ 1 tiếng “Sur Tôn, đây là.....”

“Là người bát sư muội đi. Ta mới thu nhận không lâu. So người liền thế nào”. Doanh Thiên có chút ý vị nói.

Vãn Thiên có chút cười khò nói “Bát sư muội thiên tư vô địch. Sau này thậm chí có thể siêu việt Đại Sư Huynh a”. Lấy hắn nhãn lực liền có thể nhìn ra Nguyệt Nhi tịch diệt thể kia. Lại thêm tiên thiên 81 chân mệnh. Hắn cũng là có chút buồn rầu. Trong đám sư huynh đệ lấy hắn thiên tư yếu nhất. Liên thực lực cũng yếu nhất. Cho dù là vị kia thất sư muội cũng là hơn xa hắn. Nay vị này mới bát sư muội thiên tư cũng như vậy khủng bố, hắn tin rằng không bao lâu vị này bát sư muội nhất định siêu việt hắn.

“Người cũng nên ra mắt người bát sư muội lễ vật chứ” Doanh Thiên cười nói.

Vãn Thiên giật mình vội nói “Sur Tôn người chớ trách đồ nhi, đồ nhi tới đây chỉ là đạo thân nên cũng không có mang gì quý giá, nhưng có 1 món đồ hắn là phù hợp với sư muội”. Sau đó lấy ra một bức đồ quyền đưa cho Nguyệt Nhi nói “Đây là 1 bức Tịch Diệt Thiên Đồ, bát sư nhận lấy”.

Nguyệt Nhi đỡ lấy bức đồ quyền này đánh giá 1 chút rồi có chút chán nản đem cất đi. Vãn Thiên thấy biểu hiện kia của Nguyệt Nhi cũng tương đương khó xử. Bức đồ quyền kia thế nhưng là 1 món chỉ bảo liền ngay cả thánh đế cũng đồ mất. Thế mà vị này bát sư muội liền không có hứng thú. Hắn cũng chỉ là 1 chút rầu rầu vậy. Dù sao hắn tin sau này vị sư muội này của hắn sẽ thấy sự ảo diệu của bức đồ quyền này.

Doanh Thiên bật cười nói “Sao ta thấy món đồ này quen nha”. Tới đây Vãn Thiên liền lén lút xấu hổ. Đơn giản là vì món đồ này là chính Doanh Thiên đưa cho hắn trước đây. Sau đó Vãn Thiên lại lấy ra 1 chiếc nhẫn đưa cho Doanh Thiên nói “Sur Tôn, đây là bảo khố của người, đệ tử đã cất kỹ. Nay trả về sư tôn”.

Doanh Thiên đỡ lấy chiếc nhẫn kia, sau đó thần thức quét vào. Ở đây hắn thấy được những món đồ quen thuộc kia. Có chút cảm khái nói “Giữ được những món đồ này thật không đơn giản. Xem ra người là khổ cực”.

Thực tế Vãn Thiên để giữ được những món đồ kia hắn cũng là rất vất vả. Không ít lần bị vây công tưởng chừng vẫn lạc. Thế nhưng là may mắn mỗi lần đều vượt qua. Bởi vì bảo khố kia giá trị không nhỏ tới dọa người, liền xem như Thiên Tôn đều động tâm.

Doanh Thiên sắp xếp 1 chút sau đó lấy ra vài thứ đưa cho Vãn Thiên. “Cầm những món đồ này, trở về đem người nhị sư huynh và tam sư huynh tỉnh lại. Còn có đi tìm người thất muội, báo mấy tên tiểu tử đó sư tôn đã trở lại. Chờ ta tới tìm”.

Vãn Thiên tiếp lấy những món đồ kia trong lòng là vui mừng. Có những thứ đồ này liền có thể cứu tính hắn 2 vị sư huynh. “Vậy còn ngũ sư tỷ thì sao” Vãn Thiên hỏi.

“Nó đại đạo đã vỡ nát. Hồng Mông Linh Bảo cũng tan thành mây khói. Hắn là bị đánh về thân thể phàm thai đi. Yên tâm, nó vẫn còn tốt. Ta có thể cảm nhận được” Doanh Thiên đáp. Sau đó lại hỏi “Thiên Minh và Thiếu Vũ thế nào, còn có Uyển Nhi”.

Vãn Thiên chấp chừng 1 lát sau đó nói “Thiếu Vũ đem sư tôn để lại hạt giống Nhân Đạo luyện hoá thành trụ Đạo Quân, lúc đệ ấy chứng đạo Đạo Quân liền bị 1 đám khác Đạo Quân vây công. Ngay sau đó Lục Đạo Thiên Tôn buông lời muốn bảo vệ Thiếu Vũ, nói đệ ấy là trong Lục Đạo Luân Hồi người chấp đạo một trong. Vì thế mới đem bọn hắn rút đi. Sau đó Lục Đạo Thiên Tôn đem Nhân Đạo trong Lục Đạo Luân Hồi đưa cho thiếu vũ chấp chương. Từ khi Thiếu Vũ chấp chương Nhân Đạo, nhân tộc là phát triển hưng thịnh chưa từng có, bây giờ trong thập đại chủng tộc liền đứng thứ 3 vị”. Nói tới đây Vãn Thiên dừng lại.

Doanh Thiên thì là cười cười “Không tệ, Lục Đạo lão đầu kia liền muốn nhân cơ hội này đem ngày trước nợ trả. Đây là muốn tiện nghi hắn. Thiên Minh thì sao”.

“Về phần Thiên Minh..... từ sau khi sư phụ vẫn lạc, đệ ấy đồ sát mấy chục cái thiên vực.....”. Vãn Thiên vừa nói vừa nhìn Doanh Thiên.

Doanh Thiên thờ dãi, Thiên Minh và Thiếu Vũ là hắn 2 cái nhi tử, Thiếu Vũ kính trọng hắn. 2 cha con tình cảm hoà hợp. Thế nhưng là Thiên Minh thì khác, bọn hắn có chút khúc mắc. Từ đó 2 cha con liền không nhìn mặt nhau. Cho tới khi hắn vẫn lạc thì vẫn chưa hoà giải.

“Nói tiếp đi” Hắn đạo.

“Sau đó đệ ấy bị Thiên Đình thẩm phán phái chạy vào Địa Ngục, đệ ấy tại địa ngục giết chóc vô số, thậm chí chọc tới mấy vị kia Hình Thiên, Xi Vưu, Tước Thân, Hạng Bạt....., hơn trăm vạn năm đệ ấy liền sáng tạo ra Tà Đạo mới. Đem vị kia Hạng Bạt chấp chương Sư Tôn sáng tạo Tà Đạo cũ chém rụng. Sau đó luyện hoá Tà Đạo cũ. Việc này kinh động tới vị kia A Tỳ Địa Ngục chúa tể và mấy vị Thiên Tôn. Mấy vị Thiên Tôn kia có ý muốn đem Thiên Minh xử tử thế nhưng là vị kia A Tỳ địa ngục chúa tể lại tán thưởng đệ ấy.... hiện tại đệ ấy đã là địa ngục bá chủ 1 phương”. Vãn Thiên nói rõ 1 tràng. Sau đó lén lút nhìn Doanh Thiên. Bởi vì 3000 đại đạo một trong Tà Đạo chính là do sư tôn hắn sáng tạo. Bây giờ nhi tử của hắn lại đem chính hắn sáng tạo đại đạo chém rụng, không biết hắn ý nghĩ như thế nào.

Doanh Thiên nghe xong liền cười lớn “Tốt, không hổ là ta nhi tử, có ý tứ. Ha ha. Tên Tu La kia hắn là cao hứng, năm đó ăn thiệt thòi trong tay ta giờ muốn trả thù nha”.

“Sư tôn.... còn 1 chuyện nữa” Văn Thiên áp ứng nói.

“Chuyện gì”.

“Vì chuyện Thiên Minh chém rụng Tà Đạo mà Thiếu Vũ tiến vào địa ngục ngăn cản, sau đó 2 người liền đại chiến. Đánh tới lưỡng bại câu thương, sau đó Uyển Nhi cũng đi vào địa ngục muốn đem 2 người ngăn lại, muội ấy lấy tính mạng ra uy hiếp mới dừng 2 người họ lại. Và..... người kia đã từng hiện thân”. Văn Thiên đem chuyện nói ra.

Nge nói tới người kia. Doanh Thiên cũng là có chút trầm tư, “Là đem Uyển Nhi đi”.

“Vâng, người kia đã đem Uyển Nhi đi”.

Nhắc tới người kia. Doanh Thiên cũng là có chút đau đầu. Thiên Địa này không có rất ít chuyện đối với hắn là khó giải quyết, người kì chính là một trong số đó.

“Đường xa tới mệt mỏi, hôm nay liền uống rượu ăn ngon cho thoải mái. Ngày mai lại làm chuyện chính”. Đám người Ma Âm thì lập tức rời đi chuẩn bị. Huyết Tỳ thì là mơ hồ. Câu chuyện kia đối với hắn căn bản không hiểu gì. Cái gì Đạo Quân, cái gì Luân Hồi, Địa ngục. Hắn biết đây nhất định là kinh thiên tin tức. Thế nhưng là hắn chưa từng được tiếp xúc tới nên muốn hiểu chuyện là thế nào.

Đổi lại là trước giờ bình tĩnh nhất Thanh Hư thì hiện tại mặt mũi trắng bệch. Dù sao hắn là 1 tôn Tiên Đế. Câu chuyện vừa rồi có nhiều chỗ hắn cũng không hiểu. Thế nhưng mỗi cái danh tự được nhắc tới giống như là đập nặng nề vào ngực hắn. Bởi vì hắn biết mỗi cái danh tự đó là như thế nào ý nghĩa.

Đem đó bọn hắn 1 thầy 1 trò uống rượu. Đem những chuyện xưa ra hỏi. Cũng tiện đem 1 chút thể cực hiện tại giảng. Những cái kia thân cũng là tập trung thoải mái, dù sao hôm nay bọn hắn nhận được đồ vật quá lớn. Đây là đáng ăn mừng sự tình. Nguyên bản Tảng Thần Chi Địa âm u từ khi thể nhưng là hôm nay lại tràn ngập sinh khí cùng tiếng cười nói vui vẻ. Bình thường bọn hắn riêng phần mình ở 1 nơi. Có khi còn ra tay đánh nhau. Thế nhưng hôm nay mỗi cái đều vui vẻ cười nói giống như huynh đệ thân thiết. Nhìn qua liền giống 1 cái sơn trại sơn tặc đang mở tiệc ăn mừng vậy.

Mọi người thông cảm là đạo này mình bận quá. Không viết được nhiều. Mình sẽ cố gắng viết nhiều nhất có thể

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Chư Thần Hàng Lâm

Sáng Hôm nay Tảng Thần Chi Địa khác với mọi hôm. Từ khi lượn lờ đã không còn, thay vào đó là 1 bầu không khí có chút tươi sáng. Tại 1 chỗ rộng rãi kia, gần 1 vạn nhân ảnh ẩn hiện, thế nhưng tất cả đều im lặng không ai nói gì. Bởi vì hôm nay là sự kiện lớn đối với bọn họ. Bởi vì hôm nay rốt cuộc bọn hắn có thể rời đi địa phương chìm không thêm ị này.

Mấy trăm vạn năm bọn hắn ở đây, đều tìm cách đi ra. Thế nhưng là nơi này có 1 cỗ lực lượng ngăn không cho bọn hắn ra ngoài. Cũng may nơi này lực lượng lại có thể nuôi dưỡng bọn hắn thần hồn. Nếu không trải qua lâu như vậy năm tháng. Cho dù là thần đế thần hồn cũng sẽ bị tan biến không còn.

Năm đó chiến tranh nổ ra là vì tranh đoạt món đồ kia mà bọn hắn vẫn lạc ở đây. Bọn hắn gần vạn người này may mắn thần hồn không bị đánh nát. Số người vẫn lạc ở đây chân chính số lượng là hơn xa. Bọn hắn thần hồn đều bị đánh nát. Triệt để tan biến.

Thực ra món đồ vật kia chỉ là một viên tiên thạch năm đó Văn Thiên ném xuống để duy trì thân thể cho Doanh Thiên mà thôi. Tất nhiên hắn sẽ không đem việc này nói ra.

Bọn hắn nhìn lên phía trên cao kia. Tại 1 gò đá cao, đứng đấy 1 thân ảnh. Chính là Doanh Thiên. Phía sau là đám người Ma Âm, Văn Thiên,.....

“Ta có thể ban cho các ngươi cấp cao nhất công pháp, thế nhưng là ta cần sự trung thành. Trong các ngươi kẻ nào muốn theo ta. Ta liền cho hắn lợi ích cả đời không tưởng. Thế nhưng là cần giao ra 1 tia hồn phách. Kẻ nào không đồng ý liền giao lại công pháp. Sau đó ở lại đây”. Doanh Thiên nhìn đám người nói ra.

Lập tức có rất nhiều người đều là nguyện ý giao ra 1 tia hồn phách. Mặc dù việc này đồng nghĩa với việc sinh tử bọn hắn nắm trong tay Doanh Thiên. Thế nhưng là nghĩ tới cảnh phải ở lại nơi này bọn hắn không cam tâm. Hơn nữa có được công pháp Doanh Thiên ban cho bọn hắn liền có thể lần nữa trùng tu thân thể, lần nữa trùng sinh. Đây là cơ nào mong ước. Thế nhưng cũng có 1 số là chần chừ, bọn hắn thế nhưng là không nguyện ý bị người khác cầm lấy sinh tử. Đối với những người này, Doanh Thiên nói tiếp 1 câu “Các ngươi hẳn là rõ đạo lý thiên hạ không có cơm trưa miễn phí. Có được đồ tốt đồng nghĩa cần trả giá”.

Câu này nói ra bọn hắn đều là trầm mặc 1 chút, bọn hắn tu luyện ít cũng vài ngàn năm thành thần, nhiều thì tới mấy chục vạn năm, bọn hắn đều hiểu đạo lý này. Cuối cùng qua những người kia khuyên bảo, dù gì thì bọn hắn đều đồng ý giao ra 1 tia hồn phách.

“Tốt, đã như vậy, liền ban cho các ngươi thêm 1 món đồ”. Doanh Thiên vừa nói liền nhắm mắt lại. Sau đó hắn hồn lực liền bao trùm lấy bọn hắn. Ở trong hồn lực bao phủ, bọn hắn cảm giác giống như là toàn bộ đều bị Doanh Thiên nhìn thấu. Cảm giác này khiến bọn hắn run mình sợ hãi.

Doanh Thiên mở mắt ra. Hắn kết lấy vài đạo ấn pháp. Chỉ thấy trên người hắn xuất hiện lấy từng đầu đại đạo pháp tắc. Những đại đạo pháp tắc này không ngừng gia tăng, hơn nữa là mỗi cái đều thâm ảo khó lường. Huyết Tỳ bọn người này nhìn thấy những đầu đại đạo kia liền đỏ mắt. Bởi vì bọn hắn cảm nhận được đại đạo bản thân bọn hắn đang mãnh liệt rung động. Sau đó từng đầu đại đạo pháp tắc này giống như là được cái gì đó dẫn dắt liền lao về phía bọn hắn. Mỗi người đều nhận được 1 đầu đại đạo. Đây là Doanh Thiên dựa theo bọn hắn thể chất và đại đạo theo đuổi mà ngưng diễn ra đại đạo pháp tắc. Tất nhiên chỉ là 1 phần nhỏ. Thế nhưng đây là đầy đủ bọn hắn tu luyện tới Thần Đế cấp.

Nhận được những đại đạo này bọn hắn vô cùng kích động. Tìm hiểu những đại đạo này sẽ rút ngắn rất nhiều thời gian bọn hắn lĩnh ngộ đại đạo. Đây là cơ nào sự tình. Mỗi cái đều nhìn về Doanh Thiên với ánh mắt sùng bái, khiếp sợ. Bọn hắn biết đại đạo con đường này khó đi như thế nào. Thế nhưng là Doanh Thiên chỉ vung tay liền có. Đây chỉ có trong truyền thuyết Tiên nhân mới có thủ đoạn mà thôi. Ngay lập tức bọn hắn nhất loạt quỳ xuống khấu đầu hô “Tạ Tôn Thượng ban ân”.

“Miễn lễ” Doanh Thiên thần nhiên nói.

Ở phía sau Mộng Diệp và sư tôn của Ma Âm hết sức ngưỡng mộ bọn hắn. Mộng Diệp đã tìm hiểu tới chút ít đại đạo. Chỉ cần có 1 tia đại đạo năng liền có thể thành thần. Về phần sư tôn của Ma Âm thì năng đã già. Thọ nguyên đã cạn kiệt, chỉ có thành thần mới có thể kéo dài thọ nguyên của năng. Bọn họ hôm nay được chứng kiến cảnh tượng này đã lạc vô cùng hoành tráng. Đánh vỡ bọn hắn thường thức từ trước đến nay.

Doanh Thiên đưa cho Huyết Tỳ 1 cái ngọc giản và 1 chiếc nhẫn nói “Sau khi rời đi nơi này, ngươi đem những việc ta ghi trong này làm, còn đây là 1 số tài nguyên để ngươi làm việc”.

Huyết Tỳ cúi đầu nhận lấy. Sau đó đáp “Tôn thượng yên tâm, ta sẽ hết sức...”.

Doanh Thiên sau đó quay về phía Sư Tôn của Ma Âm đưa cho năng 1 đầu đại đạo nói “Ngươi đem những cái kia đệ tử an bài. Thứ này có thể giúp ngươi, coi như ta trả ân tình Thái Âm cốc các ngươi”. Sau đó hắn lại nhìn về phía Mộng Diệp hỏi “Ngươi có nguyện ý làm ta Thất Tinh Đế Thuần 1 trong Huyền Tinh Thuần”.

Mộng Diệp mấy ngày qua coi như đã tương đương hiểu chuyện. Liền quỳ nhận “Ta nguyện ý vì Công Tử phục vụ”.

Doanh Thiên Hải lòng đem 1 đạo pháp tắc ban cho năng.

Sau đó hắn nhìn xuống đám người kia “bây giờ liền mở trận pháp để các ngươi rời đi nơi này” Doanh Thiên chuẩn bị mở trận. Thế nhưng là khi hắn chuẩn bị mở ra trận pháp thì bỗng nhiên thiên địa như rung chuyển. Chỉ thấy đóng chặt trên bầu trời cánh cửa kia chậm chậm hé mở mang theo tiếng kẹt kẹt.

Mỗi 1 tiếng kẹt kẹt vang lên cả toà thể giới này đều rung 1 cái. Khi cánh cửa này mở ra hết trong cửa tràn ra thần quang mãnh liệt, từng đạo thân ảnh từ trong cửa đi ra. Có tới hơn 200 cái. Mỗi cái thần uy đều cường hoành. Ngay tức khắc Thần uy liền bao trùm lấy toà thể giới này, ép cho vô số sinh linh quỳ xuống không thể đứng dậy.

200 thân ảnh này lập tức xuất hiện trên bầu trời táng thần chi địa. Trong đám người này đi ra 1 cái trẻ tuổi nam tử. Hắn đứng đó đồng dạng nói xuống phía dưới “Ta là Mặc Vũ, là Thiên Vũ Thần Tôn đồ tôn, hôm nay tới bãi phỏng chư vị trong táng thần địa. Mời các vị đi ra gặp mặt”. Thế nhưng là ở bên dưới 1 chút động tĩnh cũng không có. Bên cạnh 1 vị tu vi Chân Thần cười lạnh nhỏ giọng. “Không phải thấy chúng ta tới liền sợ trốn đi rồi”.

Lúc này bên dưới Huyết Tỳ có chút khó chịu. “Lại tới 1 đám sâu kiến, Tôn thượng, ta liền đi diệt bọn hắn”.

“Không cần làm to chuyện. Để vài người ra đối phó bọn hắn, đây coi như việc đầu tiên các ngươi làm đi”. Doanh Thiên nhàn nhạt nói. Lần trước mấy tên chân thần đi vào đây bọn hắn cần bản k có ra mặt mà chỉ để vài người đối phó bọn hắn. Khiến bọn hắn nghĩ trong táng thần chi địa cũng không có nhiều người.

Huyết Tỳ nhìn qua rồi nói. “Bọn hắn 200 cái đều là Nguyên Thần, Chân Thần. Cái tên Mặc Vũ kia thì đã là Thiên Thần đỉnh phong. Ai nguyện ý đi ra chiến”.

“Để ta” 1 cái hán tử có chút hung dữ nói “liền cho bọn hắn 1 bài học, dám tới quấy nhiễu chúng ta”

“Ta cũng đi”,....”ta nữa”,.... ngay lập tức liền có gần 200 người cũng đi ra chiến.

Doanh Thiên lắc đầu sau đó mở ra không gian chi môn đem đám người Ma Âm rời đi.

Nơi này là 1 cái rộng lớn hồ. Thậm chí có thể nói là 1 vùng biển. 1 cánh cửa không gian mở ra. Doanh Thiên và đám người Vãn Thiên đi ra. Cửu Hà Giới có 9 đầu đại hà cuốn quanh. Và có 2 nơi chín đầu đại hà này giao nhau Táng Thần Chi Địa là 1 cái, cái còn lại chính là ở đây.

Vãn Thiên bước lên phía trước sau đó hắn kết 1 loạt ấn pháp. Chỉ thấy nước biển phía dưới bỗng nhiên lưu động, rồi cuộn hình thành 1 vòng xoáy lớn. Sau đó Doanh Thiên thả người đi vào đám người kia theo sau.

Đây là 1 cái thông đạo khổng lồ dưới lòng đất, lúc này đám người Doanh Thiên đang chậm chậm di chuyển thì thông đạo lại rung chuyển như sắp sụp đổ. Huyết Tỳ đạo “Bên kia đã chiến đấu rồi”.

Thanh Hư cười đáp “1 đám tiểu tử nghịch nước mà thôi, không cần để ý tới”.

Lúc này ở bên ngoài Cửu Hà Giới bộc phát khá thảm liệt chiến đấu, bọn hắn kéo nhau ra ngoài chiến đấu bởi vì thần cấp chiến đấu quá mức khủng bố. Nếu là có khoảng 400 thần ở Cửu Hà Giới chiến đấu liền gây ra đại tai nạn. Vô số sinh linh có thể bị kéo vào tràng chiến đấu này. Từ bên dưới Cửu Hà Giới nhìn lên liền có thể thấy được đủ loại màu sắc linh lực giao thoa trên bầu trời kia, thiên khung giống như là bị đánh nát. Dư âm chiến đấu rơi rụng xuống khiến thiên băng địa liệt. Có núi cao bị san bằng, có đại địa tan vỡ, nhiều sinh linh không may mắn liền đem tính mạng góp đi vào.

Doanh Thiên dẫn đám người đi vào sâu bên trong thông đạo. Bỗng nhiên hắn mở miệng hỏi “Năm đó sau khi ta bị bọn người kia ám hại, hư vô bên kia có xuất hiện qua”.

Vấn Thiên đáp “Có..... tuy nhiên bọn hắn nhanh chóng bị thanh trừ. Thế nhưng là.....”

“Là có nhiều kẻ trốn thoát”. Doanh Thiên nói.

“Vâng sư tôn, bọn hắn k ít lần đi qua, theo đệ tử dự đoán... bọn hắn thâm thấu không ít, Thiên Đình bên kia sợ là cũng có” Vấn Thiên suy đoán.

Doanh Thiên cười lạnh “Nào chỉ riêng Thiên Đình, sợ là còn có đáng sợ hơn ẩn núp”.

“Ý sư Tôn là”....

“Ngươi Đoán”...

Vấn Thiên có chút hít thở không thông “Thiên Đạo bên kia người cũng có”.

Doanh Thiên không đáp chỉ là tiếp tục đi tiếp, cái này làm cho Vấn Thiên hít 1 hơi khí lạnh. Hắn biết đây là như thế nào ý vị, nếu đây là sự thật liền quá đáng sợ. 1 lát sau Doanh Thiên đem chuyện hắn cứu Thanh Hư nói ra, Vấn Thiên khiếp sợ nói “Liền cả Thần giới cũng bị bọn hắn tiến vào rồi”.

“Àn, thần giới nước rất sâu, không đơn giản”.

Doanh Thiên cười nói.

Cuối cùng bọn hắn đi tới cuối. Nơi này là 1 cái động thiên không lồ, rộng lớn tới có thể nhét vừa mấy ngàn toà đại sơn. Có thể thấy bên trong là 1 toà khác trần pháp. Trung tâm trần pháp đặt 1 chiếc thủy tinh hộp lớn.

Doanh Thiên nhìn chiếc hộp kia thờ dài nói “các ngươi bỏ tính mạng ra chỉ để đem nó về sao, thật là ngốc”.

Bọn người Doanh Thiên tiến vào trần pháp đứng xung quanh chiếc Hộp kia, Doanh Thiên đặt tay lên hộp cảm nhận 1 chút, chỉ thấy chiếc hộp kịch liệt rung động 1 chút sau đó rất nhanh liền im lặng xuống.

“Cần chuẩn bị 1 chút, gây ra động tĩnh lớn liền đem bọn hắn kinh động tới. Ngược lại là phiền toái”. Doanh Thiên suy nghĩ nói.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Hoài Nghi Nhân Sinh

Doanh Thiên cầm lấy chiếc hộp thủy tinh đằng sau liền nói “Tiểu tử, vận toàn lực phong bế nơi này cho ta”.

Vấn Thiên về mặt ngưng trọng, hít sâu 1 hơi sau đó xếp bằng ngồi xuống. Hắn chuẩn bị toàn lực phong bế nơi này. Bởi vì hắn biết việc Doanh Thiên sắp làm, tuyệt đối là gây ra khủng bố động tĩnh. Không che giấu lại sẽ kinh động tới đám người kia. Đây là phiền phức lớn.

Bọn người Thanh Hư, Huyết Tỳ cũng cảm nhận được về ngưng trọng của Vấn Thiên. Không ai nhắc ai liền thành thật tìm 1 chỗ ngồi xuống yên lặng theo dõi, chỉ thấy trên người Vấn Thiên toát ra từng đầu đại đạo pháp tắc vờn quanh. Chính là có tới mấy vạn đạo. Thấy cảnh này Thanh Hư còn giữ được bình tĩnh. Thế nhưng Huyết Tỳ thì là trợn mắt há mồm thật là lớn, hắn cái này Thần Vương đại đạo cũng chỉ có chưa đầy một trăm cái, hơn nữa đa số cũng chỉ là chi đạo. Đại đạo 3000 chi đạo 10 vạn. Hắn chỉ nghĩ Doanh Thiên tiện tay ban phát gần vạn đầu pháp tắc đại đạo cho bọn hắn đã là kinh khủng. Thế nhưng cái tên kia đệ tử của hắn liền có tới mấy vạn đạo đại đạo pháp tắc. Đây là không có thiên lý a.

Thanh Hư thì là nhìn chăm chăm 1 đầu lớn nhất đại đạo pháp tắc lớn nhất lắm bầm “Thái Sơ đại đạo một trong Sinh Mệnh Đại Đạo”.

Đây là Vấn Thiên chủ tu đại đạo, gọi là Sinh Mệnh Đại Đạo, đây là một trong 36 loại Thái Sơ Đại Đạo. Người tu sinh mệnh chi đạo có thể nói là sống dai nhất, bởi vì bọn hắn sinh cơ gần như là vô tận. Đó cũng là lý do vì sao Vấn Thiên nhiều lần như vậy bị vây công trọng thương thế nhưng vẫn có thể sống sót thoát ra.

Sau đó phía sau Ván Thiên lại xuất hiện lên một hư ảnh, đó là một cây lớn trúc, cây trúc này cành lá rậm rạp, mỗi một cái lá, mỗi một cành trúc đều tán mát vô tận sinh cơ, trên cây tràn ngập đạo văn ảo diệu. Cây trúc này xuất hiện, ngay lập tức 1 cỗ sinh cơ bàng bạc phủ vào mặt mọi người, đám người Ma Âm, Mộng Diệp hít thở lấy liền cảm thấy giống như là trẻ ra mười tuổi, đây là một cảm giác vô cùng sáng khoái.

Liên Thanh Hư cũng cảm thấy bên trong Thức Hải của hắc Khổ Trúc cũng rực rực, hắc nhìn lại cây trúc kia thì thảo nói “Thụy Linh Thiên Trúc, mặc dù k được xếp vào thập đại linh căn thế nhưng là so với Khổ Trúc liền không kém chút nào”.

Tiếp theo đó sau đầu Ván Thiên lại hiện ra một cái lớn chân mệnh, chân mệnh này để hoàng uy áp tán mát. Trong mắt đám người Huyết Tỳ lúc này Ván Thiên giống như một tôn Vô Định Thần Đế. Hắc chỉ ngồi đó thế nhưng lại mang tới một cảm giác không thể lay chuyển. Tựa hồ người có đem cả một toà thế giới ném vào cũng không thể lay chuyển hắc mây may.

Một màn tiếp theo liền khiến bọn hắc càng là trợn mắt há mồm, chân mệnh của ván thiên không ngừng xuất hiện 10 cái, 20 cái,...100 cái,.....400 cái..... không ngừng tiếp tục gia tăng.

Huyết Tỳ thất thanh hô “ ông trời à, như thế nào chân mệnh lại như thế nhiều, đây là rau cải trắng sao,..... 5000 cái... không 8 ngàn,..... Thiên à..... đây là.... đây... là..... 8 vạn 8 trăm 88 cái chân mệnh. Đây là mơ sao, không phải trong truyền thuyết tối đa cũng chỉ là 81 cái chân mệnh sao, cho dù là Thần Đế trên kia trên kia cũng chưa từng nghe qua ai có 81 chân mệnh”. Huyết Tỳ vừa hô vừa thở dốc. Khó trách hắc như vậy thất thố. Bởi vì cái này quá sức tương tượng của hắc. Đây đã đánh vỡ thường thức của hắc, hắc thậm chí hoài nghi nhân sinh, cho rằng đây là mơ.

Thanh Hư thì nhìn chằm chằm Ván Thiên sau đó nói “Đúng là tối đa chỉ có thể có 81 cái chân mệnh mà thôi, thế nhưng đạt tới 1 cái trình độ nhất định, 81 chân mệnh liền không đủ để cheo chống đại đạo cho người, nên người cần phải tìm cách mở ra chân mệnh mới. Nếu không theo tu vi đi lên, chân mệnh sẽ bị đại đạo làm cho nổ tung, khiến người rơi xuống phạm nhân”.

Huyết Tỳ lấp bắp hỏi lại Thanh Hư, “Thật như vậy sao, vậy làm thế nào để mở thêm chân mệnh”.

Thanh Hư cười liếc mắt nhìn Huyết Tỳ đáp “Giết người cùng cảnh giới đoạt bọn hắc chân mệnh, điều kiện tiên quyết là người nắm giữ bí pháp luyện hoá chân mệnh”.

Huyết Tỳ nghe xong liền bị dọa sợ, giết người đoạt chân mệnh, đây là hắc chưa từng nghe qua. Đã ra khỏi phạm vi nhận thức của hắc.

Thanh Hư cũng cười khở trong lòng. Bởi vì hắc vất vả khổ cực cả đời hiện tại cũng chỉ có hơn 9 ngàn cái chân mệnh.

Thiên phú của một người có nhiều yếu tố để quyết định. Trong đó 3 thứ là quan trọng nhất, Chân mệnh, linh căn và đạo căn, ngoài ra còn có các yếu tố khác như đạo tâm, lý trí, công pháp, tài nguyên,....

Chân mệnh quyết định ngộ tính, tốc độ tu luyện, chân mệnh sinh ra đã có gọi là tiên thiên chân mệnh. Chân mệnh đoạt của người khác gọi là đoạt thiên chân mệnh. Tiên Thiên chân mệnh càng nhiều ngộ tính càng cao và tốc độ tu luyện càng nhanh. Tối đa tiên thiên chân mệnh là 81 cái. Còn đoạt thiên chân mệnh chỉ có tác dụng duy nhất là chống đỡ đại đạo.

Linh căn quyết định người thể chất và năng lực đặc biệt. Linh căn cũng chia làm 3 loại, phàm căn, thánh căn và thập đại linh căn. Phàm căn thì nhiều nhiều loại, có thực vật linh căn, có đồ vật linh căn, rất nhiều. Thánh căn thì ít hơn. Tuy nhiên đa số người có được thánh căn thì đều có được thể chất đặc biệt. Giống như Ván Thiên có được Thụy Linh Thiên Trúc là đỉnh tiêm trong thánh căn, có được Thụy Linh Tiên Thể. Về Phàm Thập Đại Linh Căn thì cả thiên địa chỉ có mười cái. Thập Đại Linh Căn k xuất hiện trong tu chân giả mà tồn tại giữa thiên địa. Có thể bị tranh đoạt. Trừ phi 1 cái bị huỷ diệt thì thiên địa mới uân dưỡng ra cái mới. Giống như Thanh Hư là có được Khổ Trúc.

Còn về Đạo Căn sẽ quyết định người đại đạo tu luyện. Đạo căn giống như thứ gì đó vô cùng mơ hồ. Chỉ khi người tiếp xúc đại đạo thì nó mới xuất hiện, nó sẽ lựa chọn người phù hợp nhất đại đạo để tu luyện.

...

Ván Thiên sau khi bày ra chân mệnh liền mở mắt nói với Doanh Thiên “Sur Tôn, ngay lúc này”.

Doanh Thiên ngay lập tức mở ra chiếu hộp thủy tinh kia, chỉ thấy bên trong đựng một cánh tay đầm máu, máu vẫn còn tươi, hộp mở ra liền xuất hiện một cỗ khác để hoàng uy áp trực tiếp đem khí thể của Ván Thiên ép xuống, đây giống như là để giả trong để giả. Giống như nó là duy nhất để giả tồn tại, những để giả khác trước mặt nó liền bị ép xuống. Từng giọt huyết dịch vẫn còn chảy kia làm cho người ta khó tin rằng đã trải qua mấy kỷ nguyên mà cánh tay này vẫn còn như cũ không hề bị mục nát. Mỗi một giọt huyết dịch kia đều ẩn chứa năng lượng vô cùng khổng lồ, liền xem như thần để nuốt vào cũng sẽ nổ banh xác. Đáng sợ là cánh tay này mạch vẫn còn đập. Thạch thạch, mỗi một tiếng mạch đập này giống như đánh thẳng vào lồng ngực đám người Ma Âm, bọn hắc có thể nghe rõ ràng tiếng mạch đập vang lên trong linh hồn mình. Tiếng mạch đập này chính là vang lên toàn bộ thần giới, không chỉ thần giới mà các giới khác đều nghe rõ ràng. Tiếng mạch đập này vang lên trong linh hồn của vô tận sinh linh trong vũ trụ, giống như là cả vũ trụ đang đập theo nhịp mạch này. Sau đó liền biến mất.

.....

Tại một cái cây khổng lồ cao cả ti trọng, một thanh niên mặc hoàng bào nằm dài trên một cành cây mở mắt ra nhìn về phía xa, trên miệng hắc một nụ cười khó có thể thấy “Ta biết, hắc sẽ trở lại mà, Nguyên Thủy Vũ Trụ lại sắp nhuộm máu, lại có kẻ đau đầu nha”.

Tại trong tinh không vô tận, một người trung niên đang ngồi trên một viên thiên thạch mở mắt ra, ánh mắt hắc loé lên hàn quang đáng sợ, giống như một cái nhìn liền có thể xuyên thủng một cái thế giới “ Hừ, người chưa chết sao, thật là âm hồn bất tán”.

Tại một mảnh thổ địa khổng lồ nơi đây xây đầy lâu các tượng phật. Tràn đầy phật quang phật âm, một tôn cao vạm trượng tượng phật mở mắt nhìn về xa xăm “Thiện Tai, thiện tai, xem ra nguyên thủy vũ trụ lại sắp đại loạn rồi”.

Tại một vùng vô tận hắc ám. Một đôi mắt đóng chặt hé mở ra. Tàn mát ra vô tận sát cơ. Sau đó liền đóng chặt lại.

Bên cạnh một hồ nước lớn, một cái xinh đẹp đến có thể làm cho thiên tôn cũng điên đảo nữ tử ngồi đó, nàng nhẹ nhàng cầm lấy một cánh hoa đào thắm nói “Người đã trở về rồi sao, cũng đến lúc rồi”.

Lúc này tại 1 vùng hỗn độn, nơi đây có một cái khổng lồ vô cùng vàng sáng. Nếu lại gần nhìn kỹ liền có thể thấy rõ vàng sáng kia thực chất là vô cùng vô tận cô lão phù văn đan xen với nhau mà thành. Từng đạo phù văn kéo dài chi chít giống như là xuyên qua không gian đi đâu đó. Nếu có người biết hàng ở đây liền biết, đây chính là thiên đạo. Lúc này có một nhóm người 16 người đang ngồi xếp bằng. Bọn hắn đồng thời mở ra ánh mắt nhìn về phía thiên đạo. Sau đó một người lắc đầu nói “tìm không ra, đã bị che giấu đi”.

“Hắn thật còn sống sao”.

“Hắn trở về chúng ta liền phiền phức”

“Hừ, chúng ta đem hắn giết 1 lần, thì có thể giết hắn lần 2”

“Chỉ cần hắn xuất hiện, bằng mọi giá đem hắn gạt bỏ”.

Ngay lúc này nguyên thủy vũ trụ có rất nhiều tồn tại cổ lão đều bị kinh động tới. Bọn hắn nhao nhao thức tỉnh. Kẻ không biết thì bấm tay thôi diễn, thế nhưng là tính mãi k ra. Kẻ hiểu chuyện thì im lặng phủ bụi xuống. Bởi vì bọn hắn biết “người kia” trở về, vũ trụ này sẽ không còn yên ổn bao lâu, bởi vì bọn hắn biết “người kia” kinh khủng đáng sợ như thế nào.

....

Doanh Thiên cũng biết mình gây ra động tĩnh lớn liền cười nói “Cũng may liền che lại kịp, nếu để bọn chúng tìm tới liền rắc rối”.

Vấn Thiên gật đầu xấu hổ nói “Sur Tôn trách tội, đệ từ một đạo pháp thân này liền không đủ lực.

“Không trách ngươi, vất vả rồi “. Doanh Thiên gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Luyện Chế Đạo Thân

Phong bế cánh tay này lại đằng sau Doanh Thiên bắt đầu trầm ngâm không nói gì nữa. Nửa ngày sau Vấn Thiên thấy vậy liền khuyên bảo. “Sur Tôn, người đem cánh tay này dung nhập lại liền có thể khôi phục rất nhiều”.

Doanh Thiên liếc mắt nhìn Vấn Thiên sau đó lại nhìn cánh tay này. Hắn không nói gì bởi vì trong lòng hắn đang có ý nghĩ khác. Cánh tay này chính là tay của hắn. Năm đó nhục thân của hắn bị đánh chia 5 xẻ 7, 2 tên đệ tử của hắn bỏ cả mạng sống mới đem cánh tay này đoạt về, nếu hiện tại hắn đem cánh tay này luyện hoá trở lại, thì hắn sẽ khôi phục 1 mảng lớn. Doanh Thiên đem 1 chút huyết dịch thu thập lại sau đó nói “Ta sẽ luyện chế cho Nguyệt Nhi một toà Đạo Thân”.

Vấn Thiên sững sốt vội nói “Sur Tôn..... cái này....đây là Đại Sur Huỳnh và.....”

“Không cần nói nữa, ngươi hiểu sư tôn nhất trong đám sư đệ” Doanh Thiên cắt lời.

“Vâng, tuy sư tôn định đoạt” Vấn Thiên có chút buồn rầu nói.

“Ta hiểu ý ngươi, thế nhưng là ngươi lại không rõ sư tôn dụng tâm, Thiên Nhi a. Ngươi vẫn như vậy kém” Doanh Thiên cười chậm chậm vỗ đầu Vấn Thiên.

Vấn Thiên thờ dài đáp “là đệ tử ngu muội”.

Doanh Thiên kêu Nguyệt Nhi tới, 2 thầy trò ngồi đối diện nhau, Doanh Thiên bắt đầu giảng “Sư tôn sẽ luyện chế cho ngươi 1 toà Đạo Thân, nó sẽ giúp ngươi áp chế bên tịch diệt chi lực, sau này còn giúp ngươi chiến đấu”.

Nguyệt Nhi có chút k hiểu gật đầu hỏi “Sư tôn, Đạo Thân là gì”.

Doanh Thiên có chút thần bí cười đáp “sau này ngươi liền hiểu”.

Sau đó hắn bắt đầu vào luyện chế, hắn lấy ra từ trong bảo khố 1 đồng lớn bảo thạch, lại 1 đồng lớn linh dược thần bí, có kim khoáng, lại thêm 1 bình tiên thủy. Mỗi 1 món đồ lấy ra đều là vô giới chi bảo. Những món đồ này nếu xuất hiện liền sẽ đều gây ra gió tanh mưa máu. Đám người Ma Âm thì đều không nhận biết những thứ đồ này, thế nhưng bọn hắn đều biết đây nhất định là kinh thiên bảo vật, về phần Thanh Hư, hắn nhận biết 1 số món đồ ở đây, cũng có nhiều thứ hắn không nhận biết, hắn lâm bảm “Ngũ Sắc Tinh Kim, Thiên Hoang Thần Mộc, Cửu Thiên Mộc Diệp, trời ạ.... 1 bình lớn Tinh Thần Vạn Vật Thủy,,, còn có 1 bộ Thái Sơ Hải Cốt. Đây là muốn luyện chế cái gì Đạo Thân”.

Vấn Thiên cười khổ đáp lời Thanh Hư “Kỷ Nguyên Tịch Diệt Thân”. Hắn rõ ràng Doanh Thiên chuẩn bị luyện chế Đạo Thân gì. Hắn cũng minh bạch đây là Doanh Thiên bỏ ra vốn lớn, hắn k khỏi nhìn lại mình vị sự muội kia, xem ra Doanh Thiên là đầu tư lớn cho nàng.

Thanh Hư thì là khiếp sợ lâm bảm “Kỷ Nguyên Tịch Diệt Thân, đây chẳng phải là trong truyền thuyết đứng đầu 64 Thái Sơ Đạo Thân sao”.

Bên cạnh Huyết Tỳ nhỏ giọng hỏi thăm Thanh Hư “Tiền bối, đạo thân là đồ vật gì”.

Thanh Hư bắt đầu giảng “Đạo Thân hay còn gọi là Đại Đạo Pháp Thân, nó giống như pháp thân hoặc pháp tướng bình thường. Thế nhưng để luyện chế ra một toà Đạo Thân là không dễ dàng. Cùng cảnh giới nếu ngươi không có đạo thân đối đầu với kẻ địch có đạo thân thì trong nháy mắt ngươi sẽ bị người ta diệt sát. Đạo Thân là dung nhập ngươi chân mệnh, đạo quả, đại đạo, luyện chế đạo thân cần vô số tài nguyên đi chèo chống. Giống như công tử đem tiên thạch luyện thành nhục thân, đem thái sơ hải cốt luyện với thần kim thành xương cốt, đem thần mộc thần diệp luyện thành bì, lại đem tiên thủy luyện thành máu, về cơ bản chính là luyện ra 1 bộ thân thể khác. Đạo thân cũng có phân chia cấp độ. Đạo thân càng cường đại chiến lực càng lớn. Nếu như ngươi có Đạo Thân thì chiến lực có thể tăng lên gấp 2 hoặc càng nhiều, chỉ có một số sinh linh đặc biệt không luyện Đạo Thân. Giống như yêu tộc loại này bọn hắn sẽ đem đạo thân trực tiếp dung nhập bản thể. Sau này ngươi liền hiểu”.

Thanh Hư nói 1 tràng khiến Huyết Tỳ có chút mơ hồ. Những danh tự kia hắn chưa nghe qua. Thế nhưng là hắn có thể hiểu sơ qua. Có Đạo Thân liền sẽ khiến chiến lực tăng vọt, hắn cũng là vô cùng ngưỡng mộ Nguyệt Nhi. Đây là đãi ngộ cỡ nào.

Doanh Thiên hao tổn 3 ngày mới đem luyện chế thành. Lúc này 1 tôn thân ảnh lưu ly tràn ngập quang mang ảo diệu đứng sừng sững trong động phủ. Tôn thân ảnh này có hình dáng là một nữ nhân. Khuôn mặt tinh xảo có nét giống nguyệt nhi. Toà Đạo Thân này thân mặc chiến bào trông giống như một tôn nữ đế nguy nga. Bọn người Ma Âm liền xúm lại xem xét. Giống như là người nghèo bắt được vàng.

Doanh Thiên thờ dài một hơi sau đó đem cánh tay kia lấy ra. Sau đó 1 ngọn lửa thần bí bốc lên, ngọn lửa này có màu hồng, hình dạng như 1 đoá sen. Thanh Hư liền ngạc nhiên đạo “Nguyệt Hoả Hồng Liên, đây là hoả diễm chỉ có Phật Chủ cấp bậc mới có thể ngưng diễn ra tới”.

Doanh Thiên đem cánh tay kia vào lửa luyện. Chính là mất 10 ngày mới đem cánh tay này luyện thành 1 đoàn quang hoàn. Sau đó hắn vẫy tay liền thấy đoàn quang hoàn này tiêu tán thành ngàn vạn điểm sáng ly ti bay tới toà Đạo Thân kia. Sau đó dung nhập vào.

Một màn tiếp theo liền ngay cả Thanh Hư cũng không giữ được bình tĩnh. Chỉ thấy sau đầu Doanh Thiên hiện ra 1 cái chân mệnh. Chân mệnh này rất lớn, trên chân mệnh này từng đạo cổ lỗ phù văn luân chuyển. Tán mát ra 1 cỗ khí tức thương cổ.

Thanh Hư lắp bắp “Nguyên..... Nguyên Thủy Thái Hư Chân Mệnh”.

Vấn Thiên cười cười “Nhìn kỹ 1 chút”.

Thanh Hư vội vàng nhìn lại. Chỉ thấy trên chân mệnh kia khắc lấy từng đạo ấn ký kì lạ. Có hoả diễm ấn ký. Có lôi đình ấn ký..... các loại. Chính là 18 cái.

“Mười..... mười tám đạo kim văn ấn ký. Đây là Nguyên Thủy Viên Mãn Chân Mệnh”. Thanh Hư hét lên. Bởi vì những điều này hắn cũng chỉ nghe trong truyền thuyết mà thôi. Thế nhưng là hôm nay hắn lại được trông thấy.

Tiếp theo đó 81 cái chân mệnh đủ loại màu sắc hình dáng lần lượt bày ra. Mỗi 1 cái cũng đều là có 18 đạo kim văn ấn ký. Lần này Thanh Hư trực tiếp bị dọa ngồi. “81,... 81 cái thái sơ chân mệnh... còn là viên mãn toàn bộ. Đây là muốn giết bao nhiêu Thái Sơ Sinh Linh a”.

Chưa hết từng cái từng cái chân mệnh khác cứ như vậy xuất hiện, 1 ngàn cái...9 ngàn cái... 2 vạn.... 10 vạn.... 100 vạn....1000 vạn..... chính là đếm không hết chân mệnh xuất hiện chỉ chút trên không trung. Thanh Hư lúc này triệt để im lặng. Về phần đám người Huyết Tỳ thì đã bị dọa câm. Đây đã vượt quá giới hạn của bọn hắn. Lần nữa bọn hắn liền hoài nghi nhân sinh của mình. Vô tận chân mệnh, đây là cỡ nào đáng sợ sự tình. Đây là phải giết bao nhiêu sinh linh. Nghĩ tới đây bọn hắn liền k dám nghĩ nữa.

Chỉ thấy dưới dẫn dắt của hắn. Nguyệt Nhi 81 cái chân mệnh cũng theo đó hiện lên. Sau đó hắn đem chân mệnh của nguyệt nhi luyện vào trong toà Đạo Thân kia. Lại lấy ra 1 chút huyết dịch của Nguyệt Nhi để toà Đạo Thân này nhận chủ. Toà đạo thân cao mấy trăm trượng kia liền thu nhỏ lại sau đó dung nhập vào thân thể Nguyệt Nhi.

Xong xuôi Doanh Thiên cũng có chút xoa xoa đầu. “Chính là có chút mệt mỏi nha”.

Vấn Thiên lúc này cũng là toát mồ hôi. Hắn phải vận toàn lực đem nơi này phong bế. K đc để 1 tia khí tức nào thoát ra ngoài. Nếu không liền sẽ bị lộ. Lúc ấy liền phiền phức.

“Sur Tôn như vậy là xong rồi sao. Sau này ta muốn dùng liền như thế nào” Nguyệt Nhi hưng phấn ôm đùi Doanh Thiên hỏi.

Doanh Thiên xoa đầu nàng cười đáp “sau này ngươi đủ trình độ liền biết”.

“Hừ không nói thì thôi, ra về bí mật” Nguyệt Nhi có chút giận dỗi.

Doanh Thiên chỉ cười lắc đầu. Sau đó hắn đem chút huyết dịch kia chia cho đám người Ma Âm. Rồi truyền cho họ mấy bộ công pháp. Lại đưa cho huyết tỷ phương pháp luyện chế đạo thân dẫn hắn đến thời điểm liền có thể luyện chế.

Sau đó hắn và Vãn Thiên gặp riêng nhau. Doanh Thiên nói “ngươi cũng nên trở về, trở về liền chữa thật tốt thương thế sau đó giúp sư tôn vài việc”.

Vãn Thiên đáp “đệ tử đã rõ. Sư tôn cũng chuẩn bị rời nơi này sao”

“Ân, cũng nên đi làm 1 số việc, đi gặp 1 số người” Doanh Thiên nhàn nhạt đáp.

“Vậy toà này trận, có cần hay không huy đi”

“Không cần, huy đi liền sẽ đem bọn hắn dẫn tới. Ta cũng rời đi. Bọn hắn có tới cũng tìm k thấy”

“Vậy sư tôn bảo trọng. Đệ tử đi trước”

“Ân, đi đi”.dứt lời Doanh Thiên liền quay đầu đi.

Vãn Thiên lập tức quỳ xuống dập đầu 3 cái. Thế nhưng là Doanh Thiên cũng k có quay

Lại. Sau đó chỉ thấy thân ảnh của hắn tan ra thành tro bụi. Đây là tự huy đi 1 đạo pháp thân này. Bởi vì khi đi hắn đã bị theo dõi gắt gao. Nếu trở lại ắt sẽ rơi vào bẫy rập. Chỉ có thể tự huy đi. Mặc dù sẽ gây tổn thương tới chân thân thế nhưng là hắn cũng k bận tâm nhiều.

Vãn Thiên rời đi đằng sau Doanh Thiên mới quay lại nhìn 1 chút rồi đi tiếp. Hắn mở ra không gian chi môn đem đám người Ma Âm trở lại Táng Thần Chi Địa. Lúc này chiến đấu cũng đã kết thúc. 1 vùng rộng lớn vô cùng đại địa bị đánh vỡ nát. 1 dãy không lồ đại sơn bị 1 đao chém bằng. 1 mảnh đại dương bị hoá diễm thiêu cho bốc hơi. Đây là tàn tích còn lại sau khi đám thần kia và người trong Táng Thần Chi Địa chiến đấu để lại. 1 tràng chiến đấu này chính là có tới hơn trăm vị thần vẫn lạc. Vô số quốc gia. Tông môn. Sinh linh bị kéo vào tràng tai nạn này. Chỉ 1 ngày cả vạn quốc gia bị xoá sổ. Trăm ngàn cái tông môn tan thành mây khói. Ước vạn sinh linh cũng theo đó mà chết đi.

.....

Đạo này mình bận quá. K viết đx nhiều. Ae thông cảm giùm mình nha. Diễn biến truyện đang hơi quá nhanh nên mình sẽ viết chậm lại 1 chút. Mục tiêu của mình là khoảng 3k chương nên mình k muốn viết tới 1k là hết mất rồi. Sẽ cố gắng hơn.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Rời đi Cửu Hà Giới

Táng Thần Chi Địa lúc này chính là 1 bầu không khí có chút nặng nề. Trận chiến vừa rồi cũng có tới mấy chục người bị đánh tan thần hồn, triệt để vẫn lạc. Cuối cùng có mấy vị tu vi tiếp cận thần vương ra tay mới đem đám thần kia đánh lùi. Với thực lực mấy vị này tuyệt đối có thể đem đám thần kia diệt toàn bộ. Thế nhưng là phút chót lại xảy ra biến cố. Chính là có người cứu bọn hắn đi, theo mấy vị này dự đoán. Người kia tu vi tuyệt đối là thần vương. Đứng nhìn bọn hắn ở đây có tới gần vạn người thế nhưng là bọn hắn đều đã mất đi thần khu. Chỉ còn lại tàn hồn, tuyệt đối đờ k nổi 1 vị thần vương còn sống.

Huyết Tỷ mặc dù cũng là thần vương. Thế nhưng hắn đã mất đi thân thể. Mặc dù còn lại thần hồn nhưng hắn cũng là đứng đầu ở Táng Thần Chi Địa này. Nhưng nếu để hắn hiện tại đi so chiêu với thần vương còn sống thì hắn cũng đờ k nổi người ta 1 chiêu. Bọn hắn có chút lo âu vì Doanh Thiên chưa trở về mà bên kia đã có thần vương rực rộ. Điều này khẳng định thần giới trên kia đã coi trọng việc nơi này. Nếu không rời đi sớm chỉ sợ thần binh thần tướng xuất động thì bọn hắn toàn bộ triệt để vẫn lạc tại đây.

Đúng lúc này không gian ba động, 1 cái đại môn mở ra, Doanh Thiên và đám người Huyết Tỷ xuất hiện.

“Bái kiến chủ thượng”. Ngay lập tức bọn hắn đều nhao nhao quỳ xuống hành lễ.

“Đứng lên đi” Doanh Thiên nhàn nhạt miễn lễ.

Ngay sau đó bọn hắn đem chuyện có thần vương nhúng tay báo lên. Doanh Thiên nghe xong liền cười nhạt “Trăm ngàn vạn năm, đồ vật dù giấu kỹ cũng sẽ bị lộ ra thôi, đồ tốt thì nhiều người dòm ngó nha”.

Thật ra đám người thần giới kia tới đây chính là đánh chủ ý cẳng tay kia của Doanh Thiên, tất nhiên bọn hắn k biết đó là vật gì. Chỉ biết là một món đồ

kinh thiên mà thôi. Dù sao thời gian lâu như vậy sẽ có người nhìn ra 1 chút ảo diệu của Cửu Hà Giới mà tiến hành suy đoán.

Doanh Thiên đem 1 tấm ngọc giản đưa cho Huyết Tỳ “Các người rời đi trước, đem việc ta ghi trong này làm. Chờ ta đến tìm. Đến lúc đó liền cho các người thưởng lớn”.

Sau đó hắn đem không gian chi môn mở ra rồi nói “Bước qua không gian chi môn các người sẽ tiến vào thần giới, tận lực tu luyện. Huyết Tỳ sẽ dẫn dắt các người, 1 ngày nào đó liền để các người trở thành kiều hùng”.

Đám người bên dưới đều là lệ nóng doanh tròng. Dù sao bị nhốt ở đây lâu như vậy, hiện tại lại có thể lần nữa đi ra, lần nữa trùng tu, có được tuyệt thế công pháp, lại có được vô song đại đạo, đây đã là trải thẳng đường tới thần đế cho bọn hắn. Không ai nói ai, bọn hắn đều rõ đây hết thảy là Doanh Thiên ban cho, đây hết thảy là hắn đại ân.

Lập tức đều là nhất loạt quỳ xuống thật sâu, lần nữa hô lớn “Tạ chủ thượng ban ân”.

“Rời đi đi”. Doanh Thiên thần nhiên.

.....

Sau khi đám người rời đi, Tảng Thần Chi Địa chỉ còn lại đám người Doanh Thiên, hắn nhìn 1 chút rồi nói “Dù sao đây cũng là nơi có nhiều ý tứ, để lại 1 chút đồ vật liền tốt”. Sau đó Doanh Thiên đem ra 1 số đồ vật đem phân tán khắp Cửu Hà Giới, xong xuôi lại phân phó Thanh Hư, “người cũng nên rời đi, Thần Giới k phải nơi người nên ở, đi đi”

Thanh Hư cũng k nói nhiều lập tức bái tạ rồi rời đi, chỉ còn lại Doanh Thiên, Nguyệt Nhi, Ma Âm và Mộng Diệp, thêm cả Tiểu Hùng.

“Đi thôi” Doanh Thiên nói với mấy người kia, Ma Âm có chút k nỡ liền hỏi “Công tử, chúng ta đi đâu”.

Doanh Thiên liếc mắt nhìn nàng cười nói “Thế nào, lưu luyến”,

Ma Âm có chút rầu rĩ đáp lại “Dù sao đây cũng là nơi ta sinh ra, cũng lớn lên ở đây”.

Doanh Thiên k nói gì. Dù sao những cảnh như thế này hắn đã thấy quá nhiều. Cái gì sinh lý tử biệt, cái gì lưu luyến k rời, hắn đã trải qua nhiều tới chết lặng. Đây chính là năm tháng dầy vò. Cuối cùng nói 1 câu “Đại đạo con đường là dài bất tận, chỉ cần tâm, liền nơi đâu cũng là nhà”. Nói xong liền lập tức đi vào không gian chi môn. Nguyệt Nhi cũng lập tức đi theo. Dù sao với nàng nơi này cũng k có cái gì tốt đẹp quá khứ, Từ đầu đến cuối không nói gì Mộng Diệp cũng đứng nhìn 1 chút nơi này, thở dài 1 cái rồi cũng bước theo sau. Ma Âm nhìn về một ngọn núi xa xa, nơi đó có thể thấy 2 bóng người, là nàng sư tôn và nàng đồ đệ. 2 người đã tới rất lâu, thế nhưng là không tới nói câu nào. Chỉ đứng đó nhìn, Ma Âm vẫy tay chào rồi cũng bước đi.

.....

Thần Giới,,, Bể Thiên Tinh Vực,,, Cực Huyền Tinh (cực huyền giới),,, tây vực.

Một cánh cửa không gian mở ra. Bên trong đi ra một nhóm 4 người 1 thú. Chính là đám người Doanh Thiên. Doanh Thiên cảm nhận 1 chút sau đó gạt gạt đầu thì thầm “Àn, chính là nơi này”.

Nguyệt Nhi đảo mắt nhìn xung quanh tò mò hỏi “Sư Tôn, đây là nơi nào a”.

Doanh Thiên mỉm cười đáp “Ta cũng k biết, đi tìm hiểu 1 chút chẳng phải liền rõ sao”.

“Thế nhưng đây là 1 cái sa mạc đến 1 bóng người cũng chả có, đi đâu hỏi đây” Nguyệt Nhi bĩu môi.

“Vậy liền đi tìm người để hỏi” Doanh Thiên cóc đầu Nguyệt Nhi ha hả nói.

“Đau người ta”

....

Thế là trên sa mạc rộng lớn xuất hiện 1 cảnh, 1 đám mấy người đi bộ trên sa mạc. Nếu người khác nhìn thấy liền sẽ nghĩ đám người này bị lạc trên sa mạc này. Hoặc là mấy người này bị điên.

Đi liên tục 7 ngày, chỉ có Mộng Diệp và Doanh Thiên là vẫn như không có gì xảy ra. Cho dù là Ma Âm giờ phút này cũng có chút mệt mỏi, tội nhất là tiểu hùng mấy ngày liền k được ăn uống gì. Lại phải công theo Nguyệt Nhi. Giờ phút này trông nó liền có chút thảm.

“Chủ nhân à, ta thật sự là đói quá rồi, đi k nổi nữa”. Nó lấy hết can đảm để nói 1 câu với Doanh Thiên, lập tức Doanh Thiên liền dừng bước. Cái này liền làm tiểu hùng sợ hết hồn, nó sợ cái tên này chướng mắt liền đem nó làm thịt gấu liền khổ. Thế nhưng là Doanh Thiên k nói gì, hắn chỉ yên lặng nhìn lên bầu trời.

Ngay lúc này từng tiếng vun vút bay ngang qua bầu trời. Ngược lên nhìn liền thấy rất nhiều người đang bay trên không. Có là từng đoàn người cưỡi thuyền bay qua. Có là cả 1 chiến hạm khổng lồ. Cũng có người cưỡi linh khí hoặc là lăng không mà bay. Chính là đông vô kể.

Ma Âm ngạc nhiên, “chuyện gì xảy ra, lại nhiều cường giả như vậy”. Khó trách nàng lại như thế ngạc nhiên, bởi vì ở Cửu Hà Giới 1 cái Linh Vương liền có thể làm chúa tể một phương, Linh Tôn thì càng là gánh lên một phương thiên địa. về phần Linh Hoàng, Linh Đế, Linh Thánh dạng này tồn tại, chỉ có Cửu Đại Thần Điện mới xuất hiện. Thế nhưng là chỉ là 1 đoàn người lướt qua vừa rồi liền có tới mấy ngàn vị Linh Vương lẳng không bay qua. Chưa kể đến những người cười phách bảo, cười chiến hạm kia, khẳng định liền có càng cường đại hơn cao thủ. Cái này liền rõ ràng, toà thế giới này tuyệt đối là lớn mạnh hơn Cửu Hà Giới nhiều lắm.

Trên bầu trời không ngừng có người bay qua. Cũng có một số người chú ý đến đám người Doanh Thiên, thế nhưng cũng chỉ nghĩ họ là bị lạc hoặc bị điên. Nên cũng k có ai tới hỏi thăm. Dù sao tu chân giả và phạm nhân cũng k có cái gì có thể nói.

Thế nhưng là lúc này liền có một tám lớn thăm hạ xuống bay gần lại Doanh Thiên, trên thăm có mười bảy người, đa số đều là người trẻ tuổi, dẫn đội chính là 1 cái lão giả có chút tiểu tụy, lão giả này mở miệng nói với Mộng Điệp “Vị cô nương này, có hay không mời mọi người cùng lên. Đường xá xa xôi, đi như vậy vất vả”.

Mộng Điệp k nói gì nhìn về phía Doanh Thiên, lão giả này cũng nhận ra điều này, ánh mắt hần loé lên 1 chút ngạc nhiên sau đó liền biến mất. Doanh Thiên liếc mắt nhìn lão giả này sau đó trên miệng hần nở một nụ cười kỳ lạ “có chút ý tứ, vậy liền lên”.

Bên cạnh lão giả 1 cái nam thanh niên có chút tuấn tú hừ lạnh nói “Sur bá, chúng ta đang có công việc, cần gì phải kéo theo mấy cái phạm nhân như vậy, k sợ chậm trễ sao”.

Lão giả khoát tay ngăn lại thanh niên kia “Thấy người khó khăn liền giúp. Đây là chúng ta người tu luyện nên làm”. Sau đó nở nụ cười nói với đám người Doanh Thiên hỏi “Mấy vị từ đâu tới, lại đi đâu. Tại sao lại đi bộ như vậy”.

Doanh Thiên thân nhiên đáp “Từ xa đến, đi tìm người hiểu chuyện, đi bộ rèn luyện sức khoẻ nha”.

Lão giả ồ nhẹ một tiếng sau đó lại hỏi “Vậy mấy vị cần hiểu chuyện gì”

“Chẳng hạn như, nơi này là nơi nào. Toà này thế giới là ở đâu”. Doanh Thiên k nhanh k chậm đáp lại.

Mấy cái đệ tử nghe Doanh Thiên hỏi vậy thì cảm thấy tên này thật có vấn đề, cái gì đây là nơi nào. Thế giới này tên gì. Không lẽ mấy người này từ trong rừng đi ra. Cho dù là trong rừng đi ra cũng không thể nào không biết đây là đâu chứ.

Lão giả giống như là hiểu ra điều gì đó liền cười lớn 1 tiếng sau đó vội nói “Lão Phu họ Hoàng tên Cát, là Tinh Vãn Các trưởng lão. Mấy vị từ xa tới hân hạnh được đón tiếp. Xin giới thiệu một chút, nơi này là La Sa sa mạc, thuộc về Tây vực của Cực Huyền Giới”.

“Cực Huyền Giới?” Ma Âm lẩm bẩm. Sau đó nàng hỏi “Vậy đông người như vậy là muốn đi đâu”

Lão giả vội đáp “Mấy vị có lẽ không biết, phía cuối sa mạc này vừa có một chiếc thần hạm rơi xuống. Nghe nói chiếc thần hạm này chở rất nhiều thần bảo. Nên bọn ta tới là muốn...” nói tới đây liền không nói nữa mà chỉ cười cười.

Doanh Thiên tiểu dung nói “Thần Hạm, vậy liền có thần toạ trấn sao, các ngươi vậy mà dám tới muốn kiếm tặc”.

Doanh Thiên câu này liền để mấy cái đệ tử có chút tức giận. Dù sao bọn hắn là người tu luyện. Như thế nào lại chịu đc 1 cái phạm nhân mĩa mai.

Lão giả thì là 1 bộ không để ý nói tiếp “Thần hạm này là trải qua chiến đấu mới bị rơi xuống. Trên hạm đã không còn thần toạ trấn. Thế nhưng là còn nhiều tu sĩ từ giới khác còn lại trên hạm. Đây là vì sao đông như vậy người kéo tới”. Dù sao có nhiều đồ tốt thì sẽ có nhiều người muốn đoạt. Đó là từ xưa đến nay quy luật. Lòng tham, chính là không đáy.

Đi thêm mấy canh giờ liền có thể thấy từ xa 1 cái bóng đen to lớn. Đó chính là chiếc thần hạm kia. Giờ phút này chiếc thần hạm này giống như là bị gãy làm đôi. Lặng yên nằm ở đó.

.....

Đạo này mình bận quá k viết đc truyện. Mọi ng thông cảm. Còn nữa do mình k giỏi lấy tên theo kiểu trung quốc nên mình sẽ lấy tên theo những truyện mình đã đọc hoặc phim. Nên có thể mọi ng sẽ thấy có nhưng danh tự đã quen. Thông cảm nha.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Thần Hạm

Chiếc Thần Hạm này to lớn giống như một dãy đại sơn khổng lồ. Từ cách xa mấy vạn dặm liền đã có thể nhìn thấy nó. Nó giống như một đầu quái vật nằm ngủ say ở đó.

Hoàng Cát điều khiển tám trăm rớt cuộc liền tới gần chiếc Thần Hạm này. Từ xa liền đã thấy chỉ chít người, chính là có tới mấy chục vạn người tụ tập ở đây, mỗi cái thế lực, mỗi cái đội ngũ đều riêng phần mình chiếm lấy một địa phương. Tất nhiên là chỗ gần chỗ tốt đều bị cường đại thế lực chiếm lấy, các tiểu thế lực hoặc đội ngũ nhỏ chỉ có thể chiếm lấy chỗ phía sau.

Chiếc thần hạm này cao tới mấy vạn trượng, chiều dài cũng tới cả trăm dặm, cho dù ở đây có tới mấy chục vạn người thế nhưng là so sánh liền giống 1 bầy kiến đứng dưới chân một ngọn núi. Thật sự chiếc thần hạm này là quá to lớn. Chiếc thần hạm này một màu đen tuyền, trên thân hạm liền có thể thấy dấu vết tàn phá rất nhiều, có từng đạo vết nứt, từng vết cháy xém. Có thể thấy chiếc thần hạm này đã trải qua một tràng chiến đấu khốc liệt. Ở giữa chiếc hạm có một đạo vết cắt chính là đem toà này hạm sinh sinh cắt làm đôi. Giống như là bị người một kiếm chém đứt vậy, nhìn kĩ trên thân hạm cũng xuất hiện lấy rất nhiều bóng người đi lại. Hiện nhiên đây là người trên hạm. Giờ phút này bọn họ đều rơi vào tình trạng cảnh giác, sẵn sàng chiến đấu. Dù sao nhiều người tìm tới như vậy liền k phải là chuyện tốt. Dù sao ai cũng muốn phân một chén canh.

Doanh Thiên ngược nhìn chiếc thần hạm này. Trong nháy mắt toàn bộ ảo diệu, che giấu trên hạm đều lộ vào mắt hắn. Trên miệng hắn 1 nụ cười có chút ý vị nhẹ nhàng nở. Động thái này của hắn đều lộ vào mắt Hoàng Cát, bởi vì từ lúc lên thăm, hắn đã để ý vị công tử phạm nhân này, trong mắt hắn lộ ra 1 đạo khác thường.

Lúc này, phía trước nhất một nhóm người bước tới gần thần hạm 1 chút. Nhóm người này mỗi cái trên thân linh lực đều là cuộn cuộn hiện nhiên đều là cao thủ. Phía sau treo một lá cờ. Trên cờ in lấy hình một con chim lửa. Một người trung niên khoảng 40 vận dụng linh lực nói lớn “Chư vị đạo hữu trên hạm kia, các vị có phải hay không gặp nạn, liền không ngại để chúng ta tới giúp”. Vừa nói trên mặt treo một nụ cười thân thiện.

Nge vậy bên dưới liền có nhiều người bàn tán.”Là Cương Thiên Vương của Thiên Điều Môn, hắn lại muốn giúp?”.

“Cái gì giúp đỡ, chỉ là lấy cớ mà thôi”

“Hừ, người tới nơi này ai liền không muốn phân lấy một chén canh, bày đặt giúp đỡ. Liền không thấy xấu hổ sao”

“Xuyt. Ngươi muốn chết hả, để hắn nghe thấy ngươi liền mất mạng”.

Ngay sau đó lại có một nhóm người khác bước lên. Nhóm người này đều mặc lấy y phục màu trắng. Khí thế tuyệt không kém đám người Thiên Điều Môn.

“Là người của Thái Huyền Tông, kia là Bạch Công tử, hắn vậy mà cũng tới”. Bên dưới không ít người nhận ra lai lịch của nhóm người này.

Người đc xưng Bạch công tử này là một vị thanh niên tuổi trẻ, khuôn mặt thanh tú, ngũ quan tinh xảo. Tuyệt đối có thể xưng là một mỹ nam. Ở phía dưới có không ít nữ đệ tử các tông môn đều là nhìn hắn có chút say đắm. Hắn bước lên phía trước nói nhẹ nhàng về phía thần hạm “Thiên Vương nói đúng, bọn ta tới đây là hảo ý muốn giúp đỡ các vị trong lúc hoạn nạn. Các vị không ngại liền đi xuống bọn ta lấy thân làm chủ nhà tuyệt sẽ tiếp đón chu đáo”.

Chỉ thấy một lát sau trên hạm cũng xuất hiện lấy một đám người, đi đầu là một vị nữ tử vô cùng xinh đẹp. Nàng mặc lấy một bộ tử y, mái tóc đen nhánh dài tới đầu ngón tay, thân thể nàng tuyệt đối là tuyệt mỹ, chỗ cần lờm lờm, chỗ cần lòi lòi. Từng cái đường cong uyển chuyển mê người. Đây chính là một cái tuyệt thế vu vật. Nữ tử này đáp lời vị Bạch Công tử kia “Cảm ơn hảo ý của các vị, thế nhưng là chúng ta cũng k dám làm phiền. Sẽ sớm có người đến tiếp đón chúng ta. Cảm phiền các vị trở về đi”.

Bạch công tử trông thấy nữ tử này mắt liền sáng lên. Hắn chính là đã từng thấy qua rất nhiều mỹ nữ. Thế nhưng là những mỹ nữ hắn đã gặp trước đây so sánh với nữ tử trước mắt này đều là âm đạm phai mờ. Hắn hít sâu một hơi rồi nói tiếp “Tại hạ Bạch Vũ, không biết tôn tính đại danh cô nương là gì”.

Nữ tử kia nhẹ nhàng đáp lời “Tiểu nữ tên Từ Nghiên”.

“Từ Nghiên cô nương nếu không ngại liền tới Thái Huyền Tông chúng ta làm khách. Chờ người của các vị tới tiếp đón có được hay không”. Bạch Vũ nở ra một nụ cười nồng nhiệt mở lời mời.

Thế nhưng là ngay lúc này một tiếng cười nhạo vang lên “Cầu thí cái gì hảo ý giúp đỡ, Bạch Vũ. Ngươi cũng là có tên tuổi, thế nào lại làm cái trò giả tạo như vậy. Nếu để người ta biết Bạch Vô Thường ngươi là người tốt như vậy đảm bảo liền cười chết. Ha ha”.

Bạch Vũ sắc mặt liền trở nên âm trầm. Hắn biết giọng nói kia là của ai. Hắn nhú mày nhìn về phía giọng nói kia. Chỉ thấy đứng đó là một vị nữ tử khác. Nữ tử này mặc lấy một bộ hắc y bó sát. Vì y phục bó sát nên có thể thấy dc thân thể của nàng từng đường cong. Nếu so sánh nhan sắc có lẽ nàng thua kém một chút Từ Nghiên, thế nhưng là nàng mang một vẻ đẹp huyền bí. Chính là càng nhìn càng thấy đẹp. Bất cứ ai nhìn nàng liền sẽ bị nàng hấp dẫn.

“Hừ. Tuyệt Ngạo Linh, ngươi là có ý gì”. Bạch Vũ hừ lạnh.

“Có ý gì, ha ha. Ai liền không biết ngươi cái này Bạch Vô Thường trông bề ngoài thì thư sinh nho nhã. Bên trong thì tàn nhẫn thâm độc, ngươi cũng k cần thiếp vàng lên mặt mình đi. Ngươi không xấu hổ, ta cũng xấu hổ thay ngươi, ha ha”. Tuyệt Ngạo Linh vừa cười vừa nói.

Trên thực tế nhìn Bạch Vũ là vẻ ngoài nho nhã lịch sự. Thế nhưng hắn là giết người không chớp mắt. Số người chết dưới tay hắn không có mười vạn cũng 8 vạn. Có biết bao tiểu môn phái. Bao nhiêu gia tộc là vì hắn mà bị tận diệt. Vì thế người ta đặt cho hắn cái danh Bạch Vô Thường. Hắn cũng đã từng truy cầu Tuyệt Ngạo Linh thế nhưng là đều bị nàng từ chối. Nhiều lần như vậy nên hắn đối với nàng có oán khí.

“Cho dù là như vậy thì sao, ta đây chính là muốn mời Từ Nghiên cô nương tới làm khách. Tựa hồ không có liên quan tới ngươi nha”. Bạch Vũ lạnh giọng.

“Có ai không rõ ngươi là nhắm tới sắc đẹp người ta, Từ Nghiên cô nương như vậy xinh đẹp. Ai nguyện ý để ngươi tai hoạ. Còn nữa tới ăn cướp chính là

tới ăn cướp. Không cần như vậy giả bộ” Tuyết Ngạo Linh khí thế thẳng thừng nói ra.

Ngay lúc này vị kia Cương Thiên Vương cất lời “Tuyệt quận chúa nói như vậy là nặng lời, dù sao ai cũng có mình mục đích. Bọn ta chỉ là hiếu kỳ mà thôi. Nếu chư vị đạo hữu trên hạm cần giúp đỡ bọn ta cũng k ngại giúp”.

Nge những lời này, Tuyết Ngạo Linh chính là bĩu môi. Thế nhưng là nàng không có nói gì. Rất hiển nhiên vị này Cương Thiên Vương là có tiếng nói.

.....

Doanh Thiên nhìn một màn này phát sinh. Hắn chỉ lặng lẽ mỉm cười. Bên cạnh Ma Âm nhỏ giọng hỏi. “Công tử phát hiện cái gì sao”.

“Ân, thật có chút thú vị. Nữ tử tên Từ Nghiên kia không tầm thường, nữ tử họ Tuyết kia cũng không kém. Thật muốn thu làm Đế Thuần, không... họ Tuyết kia làm Đế Kiếm là tốt hơn” Doanh Thiên gật gù đạo.

Ma Âm ngạc nhiên nhìn lại 2 nữ tử kia. Dù sao nàng biết công tử nhà mình mắt nhìn. Nếu là hắn nhìn trúng liền tuyệt không tầm thường. Bên cạnh Hoàng Cát vẫn luôn chú ý Doanh Thiên nge hắn nói vậy liền xích lại gần, trên mặt nở nụ cười dò hỏi “ Công tử không hay đã nhìn ra điều gì, có thể hay không nói cho lão hủ”.

“Thế nào. Muốn biết, lấy ngươi cái này Luân Hồi Nhãn lại nhìn không thấu cái này hạm sao”. Doanh Thiên không mặn không nhạt nói một câu. Thế nhưng là câu nói này lại giống như là sét đánh vào tai Hoàng Cát. Hắn lúc này ngưng trọng không gì sánh được nhìn chằm chằm Doanh Thiên. Trong đầu hắn lúc này có vô vàn ý nghĩ xuất hiện. Nửa ngày sau hắn mới thở dài một hơi nhẹ nhàng nói. “Công tử quả nhiên là thiên ngoại hữu thiên. Nhân ngoại hữu nhân, là ta mắt chó nhìn người”.

“Ân, Song Câu Ngọc Luân Hồi Nhãn, không tồi. Cũng là thật vất vả mới đạt được, nên biết quý trọng. Ngươi là người thông minh. Hắn phải hiểu lời ta nói” Doanh Thiên nói như vậy một câu hơi hợt. Hoàng Cát nge xong câu này nội tâm không khỏi dậy sóng lần nữa. Chỉ một câu nói liền đem nội tình của hắn nói toạc ra. Hắn lúc này chỉ có một ý nghĩ “Nam tử này. Đến cùng là ai”.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Quân Triều Đình

Tại trong thần hạm. Bên trong một căn phòng lớn xa hoa, lúc này đang ngồi lấy một nhóm người. Nhóm người này trên thân khí tức cường đại. Trang phục đều là long lấy. Nhìn qua liền biết ở đây đều không có ai là người thường. Nhóm người này chính là người cầm quyền trên hạm lúc này.

Ngồi trên cao nhất một vị nam tử khoảng 30 lúc này đang trầm ngâm giống như là suy nghĩ cái gì đó. Trong căn phòng này bầu không khí có chút nặng nề. Ai nấy đều trầm mặc. Có thể thấy trên nét mặt mỗi người ít nhiều có vài nét lo âu.

“Tả Đại Nhân, bao lâu nữa thì tổng đàn mới cho người đến cứu viện chúng ta”. Bên dưới một vị lão giả lo lắng hỏi nam tử trên cao nhất toạ kia.

Nam tử này tên là Tả Lãnh Thiên, hiện tại chính là người có quyền hạn cao nhất ở trên hạm này. Tả Lãnh Thiên mở miệng đáp “Ta đã đưa tin về tổng đàn, đã nhận được hồi âm. Tổng đàn đã cử người đi tiếp chúng ta. Thế nhưng là từ Viêm Dương tinh vực tới Băng Thiên tinh vực này không có thời gian 2 tháng là không cách nào tới”.

“2 tháng là quá lâu. Chi sợ chúng ta trụ không tới lúc đó. Bên ngoài kia.....”. Vị lão giả này nói tới đây liền ngập ngừng không nói tiếp.

“Hừ. Một đám ô hợp mà thôi. Nếu chúng dám đánh lên thần hạm. Liền để chúng chết không có chỗ chôn”. Một vị nam tử trẻ tuổi lên tiếng. Nam tử này nhìn qua khoảng 25 tuổi. Thế nhưng là thân hình hắn vô cùng to lớn. Hắn tên là Hùng Nguyên, là một vị Thiếu Chủ của Hùng Gia. Hùng Gia chính là một cái gia tộc lớn. Bọn hắn mang trong mình Viễn Cổ huyết mạch Ma Hùng.

Một vị nam tử khác lên tiếng “Ngươi thật cho rằng bọn hắn không dám đánh lên sao. Bọn chúng biết rõ đây là thần hạm. Thế nhưng là vẫn cứ tới. Ngươi thật nghĩ bọn chúng đến như vậy ngu ngốc”.

Hùng Nguyên lạnh lùng nhìn nam tử kia hô lớn “Tiểu Thương, ngươi là có ý gì”.

Nam tử gọi là Tiểu Thương kia khinh thường đáp “Có Ý gì??? Đến người ngu cũng nhìn ra phía sau bọn hắn có thần xui khiến”.

Câu này vừa ra, nội tâm của người trong phòng đều là nặng nề thêm. Bọn hắn rõ ràng chuyện này không dễ giải quyết. Bọn hắn là người của Nhật Nguyệt Thần Giáo, tại trên Nhật Nguyệt giới, giáo phái của bọn hắn là chí tôn. Thử nghĩ, một cái giáo phái độc tôn một toà thế giới, đây là cỡ nào nội tình. Quan trọng là bọn hắn giáo phái chính là có tồn tại thần. Hơn nữa liền không phải một vị.

Lần này bọn hắn rời đi Nhật Nguyệt giới, rời đi Viêm Dương tinh vực. Mang theo vô số tài nguyên quý giá đến Băng Thiên tinh vực này làm một cái khổng lồ giao dịch. Liền ngay cả thần cũng đi theo hộ tống. Liền rõ ràng lần giao dịch này là cỡ nào quan trọng. Thế nhưng là hết lần này đến lần khác lại

gặp bất trắc. Bọn hấn gặp hải tặc. Hơn nữa còn là thần cấp hải tặc. 2 vị thần hộ tống một vị vẫn lạc. 1 vị thì trọng thương. Tài nguyên đem theo cũng bị cướp đoạt hơn phân nửa. Thần hạm bị đánh rớt xuống Cực Huyền Giới này.

Bọn hấn rõ ràng. Cực Huyền Giới này có thần tồn tại. Hơn nữa là rất nhiều thần. Bởi vì toà Cực Huyền Giới này chính là một toà Siêu Cấp Đại Thế Giới. Nếu đem so sánh Nhật Nguyệt Giới của bọn hấn chỉ nhỏ bằng 1:100 Cực Huyền Giới.

Số tài nguyên còn lại trên thần hạm của bọn hấn đã bị thần đánh chủ ý. Cho nên bọn hấn muốn sống sót chỉ có thể từ bỏ số tài nguyên này. Nếu để thần thật sự ra tay thì bọn hấn tuyệt đối là chết ở đây. Tất nhiên thần cũng có mặt mũi của thần. Không tiện ra tay vì thế mới xúi giục những cái này bản địa cường giả tới đây cướp đoạt.

Lúc này bên ngoài đi vào một nhóm người. Chính là vừa rồi bên ngoài Từ Nghiên. Từ Nghiên vừa đi vào. Tiểu Thương lập tức hỏi. “Từ Sư muội, thế nào.”

Từ Nghiên chỉ lắc đầu thờ dài.

Bên cạnh một vị nữ tử trẻ tuổi cảm thán nói “thật không biết xấu hổ, cái gì tới giúp đỡ chúng ta. Chính là muốn ăn cướp. Còn tên mặt trắng kia lại muốn mời sư tỷ về phủ của hấn cơ đấy. Thật đáng ghét”.

Trên cao nhất toạ kia. Tả Lãnh Thiên mở miệng hỏi Từ Nghiên “Bọn hấn là không chịu rời đi sao”.

“Sẽ không. Trừ khi chúng ta từ bỏ số tài nguyên này, cũng không biết bọn hấn kiên nhẫn được bao lâu nữa”. Từ Nghiên thờ dài nói ra. Sau đó nàng lại hỏi tiếp “Thiết Thần đại nhân thế nào”.

Tả Lãnh Thiên trầm ngâm một lát rồi đáp. “Bị Thương vô cùng nghiêm trọng. Sẽ không có cách nào lại ra tay. Chỉ có thể dựa vào chúng ta mà thôi”.

.....

Bên ngoài lúc này số người tụ tập đã lên tới gần trăm vạn người. Hơn nữa là không ngừng kéo đến. có đại giáo tông môn uy danh hiển hách. Lão tổ hung uy lan xa. Cũng có hạng người vô địch yên lặng ẩn nấp. Bọn hấn đều mang tâm tư riêng của mình. Không ai biết bọn hấn nghĩ gì.

Thời gian chậm rãi trôi qua. Đến ngày thứ 8, mọi thứ vẫn như vậy yên lặng. Số người tụ tập đã lên tới hơn 200 vạn. Cho đến ngày thứ 12.

Những cái kia lão tổ. Những cái kia biết được nội tình. Những cái kia ân áp người đều là nhao nhao mở mắt “Đến rồi”.

Bên trong thần hạm. Tả Lãnh Thiên cũng mở ra đôi mắt của mình nặng nề nói một câu “Rốt cuộc cũng đến”.

Lập tức liên tục mấy đạo mệnh lệnh được ban ra. Người trên hạm lúc này ai nấy khẩn trương vô cùng đều tiến vào trạng thái cảnh giác. Tùy thời đều có thể xảy ra chiến đấu.

Chỉ thấy ở phía xa chân trời. Chính là tràn ngập cờ xí. Sau đó là mấy vạn chiến hạm phá không mà tới. Chiến hạm này mỗi cái đều là một màu đen lạnh lẽo. Những chiếc chiến hạm này bay tới gần thần hạm. Sau đó là ngay ngắn dừng lại. Tiếp theo đó bên trong hạm chính là từng chi từng chi đội ngũ đi ra ngoài. Chi đội ngũ này mỗi cái cũng đều mặc lấy một bộ hắc giáp. Số lượng khoảng 100 vạn.

Có người nhận ra chi đội quân này nhỏ giọng thì thầm “Là đại quân triều đình. Lần này chơi lớn rồi. Xem ra canh này chúng ta khó có phần”. Bên cạnh đồng bạn của hấn bình tĩnh đáp “Không cần lo lắng. Yên lặng theo dõi kỳ biến. Đến lúc ấy. Có thể ăn liền ăn. Không ăn được liền chạy. Dù sao chúng ta tới coi náo nhiệt là chủ yếu”.

Tại một chiếc lớn nhất chiến hạm. Đi ra một vị nam tử khoảng 40. Nam tử này thân mặc hoàng kim giáp. Trên người hấn linh lực cực kì khủng bố. Hấn đứng đó giống như là một toà thái sơn nặng nề. Bất cứ ai ở gần hấn đều cảm nhận một áp lực khiến người ta hít thở không thông.

Có người nhận ra hấn sợ hãi than “Triều Đình thế mà cử Kim Nguyên Soái tới. Hấn là cường giả đã Thông Thần, vượt qua môn khảm kia là đã thành thần rồi. Xem ra là triều đình coi trọng những tài nguyên”.

Người được gọi là Kim Nguyên Soái hô lớn “Người trên Hạm nghe rõ. Ta phụng lệnh Quang Vũ Hoàng Đế tới dò xét người từ bên ngoài. Hi vọng các ngươi có thể hợp tác”.

Ngay lập tức trên Hạm xuất hiện hình bóng của Tả Lãnh Thiên. Tả Lãnh Thiên đáp lại “Các hạ xin cho hỏi. Tại sao lại phải dò xét chúng ta”.

Kim Nguyên Soái giọng không cảm tình “Các ngươi hiện tại đang ở trong cương thổ Quang Vũ Thần Quốc. Đề phòng kẻ gian tới gây họa cho Thần Quốc. Ta phụng lệnh Hoàng Đế tới tra xét”.

“Bọn ta chỉ là gặp nạn mà thôi, cũng không phải là có ý roi xuống đây. Xin các hạ có thể thông cảm”. Tả Lãnh Thiên hạ giọng.

“Ta chỉ là làm theo lệnh mà thôi. Hơn nữa nếu các ngươi thật gặp nạn. Liền không có gì cần lo lắng. Thần quốc sẽ tiếp đãi các ngươi thật tốt. Chỉ sợ các ngươi là có mưu đồ. Không dám để chúng ta dò xét mà thôi”. Kim Nguyên Soái cao giọng. Sau đó lại tiếp “Cho các ngươi thêm 3 ngày suy nghĩ. Sau 3 ngày bọn ta liền dùng vũ lực. Nếu chống cự liền giết không tha”.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 25: Xung Đột

Đặt ra thời gian 3 ngày về sau. Kim Nguyên Soái liền ẩn mình vào chiến hạm không lộ diện nữa. Thế nhưng là quân đội bắt đầu triển khai. Bọn hắn đem thần hạm vây kín lại. Chính là phòng ngừa người trên hạm trốn đi.

Về phần đám người Doanh Thiên lúc này vẫn một bộ thần định nhàn nhả yên lặng chờ đợi ở một góc. Mỗi người đều phần mình nhắm mắt dưỡng thần. Không ai làm phiền ai. Nếu nói có người lúc này khẩn trương nhất thì chính là Hoàng Cát. Hắn liên tục nhìn về phía Doanh Thiên, hắn muốn đem nhìn ra một chút manh mối gì đó. Thế nhưng tất cả đều là một đoàn mê vụ.

Lúc này. Có một đội ngũ đi tới gần chỗ đám người Hoàng Cát. Sau đó một tiếng cười nhạo vang lên “Nha, đây không phải là chư vị cao thủ Tinh Vãn Các sao”.

Bên cạnh Hoàng Cát một cái nam đệ tử mở mắt ra hừ lạnh “Dục Hoá, ngươi tới đây làm gì”. nam đệ tử này chính là người đã tỏ thái độ khó chịu khi Hoàng Cát mời đám người Doanh Thiên lên thăm. Hắn tên là Vương Khôi, là Đại sư huynh của Tinh Vãn Các.

Nam tử gọi là Dục Hoá kia nở nụ cười châm biếm sau đó lại nói tiếp. “Vương Huynh đâu cần như vậy căng thẳng. Lẽ nào lần đó bị ta sư muội đánh cho rã ròi đây ắt nên giờ nhìn thấy chúng ta Phong Lô Các người liền sợ, ha ha”.

Vương Khôi bị cười nhạo. Tức giận đến muốn phát tác, thế nhưng là bên cạnh mấy vị sư đệ can lại. Dù sao Dục Hoá nói là sự thật. Lần đó bị đánh hắn liền không còn mặt mũi. Hắn cái này Thiên Sư đỉnh Phong cường giả bị một cái nha đầu mới tấn cấp Địa Sư đánh cho không có lực hoàn thủ. Đây là hắn vết nhơ cả đời.

Hoàng Cát rốt cuộc phải lên tiếng. “Vũ Hoá huynh. Huynh đem chư vị đệ tử đến đây hẳn là có việc chứ”. Hoàng Cát nói với một vị khác lão giả.

Lão giả này đứng phía sau nhất. Đầu trọc, nhưng lại có một bộ lông râu trắng. Nhìn qua liền thấy buồn cười vô cùng. Hắn tên là Vũ Hoá. Chính là người chấp đội của Phong Lô Các đệ tử.

Vũ Hoá cười nói “Hoàng Huynh hiểu lầm, chả là thấy người quen nên lại gần hỏi thăm thôi, ha ha”.

“Vậy chúng ta liền nhận hảo ý”. Hoàng Cát nói xong liền không để ý nữa.

Dục Hoá trên miệng một nụ cười khinh thường nhìn quanh đệ tử Tinh Vãn Các một lượt, đến khi nhìn tới Ma Âm thì mắt sáng lên. Hắn đứng nghiêm lại sau đó khí thái mười phần hỏi thăm “Không biết vị cô nương này là ai. Ta nhớ không lầm thì trước đây Tinh Vãn Các chưa hề gặp qua cô nương”.

Ma Âm chính là liếc hắn một cái. Đến trả lời cũng không. Nàng chỉ yên lặng đứng đó. Cái này hành động của Ma Âm làm Hoá Dục có chút mặt mọ xấu hổ. Thế nhưng là hắn lại có nói tiếp “Ta là Hoá Dục, là nhi tử của Đại Trưởng Lão Phong Lô các, có thể hay không mời cô nương về làm khách, ta sẽ chiêu đãi thật tốt cô nương”. Hoá Dục nở nụ cười thân thiện mời mọc. Thế nhưng đáp lại Ma Âm lần này chính là không thèm nhìn hắn. Trực tiếp đem hắn coi như không khí.

Hoá Dục liền có chút thẹn quá hoá giận. Bên cạnh hắn một vị sư đệ mở miệng nịnh nọt quát. “Đừng có cho mặt mũi mà không biết hướng. Hoá sư huynh chính là đại thiên tài của Phong Lô các chúng ta. Được sư huynh đề mắt chính là phúc phận của người”.

Hoá Dục ngăn lại vị sư đệ kia của hắn “không sao. Nếu cô nương đã không muốn chúng ta liền không ép”. Sau đó hắn nhìn lại một chút liền trông thấy Mộng Diệp, dựa vào hắn kiến thức liền có thể rõ ràng cô nương che mặt này nhan sắc tuyệt đối không hề thua kém Ma Âm. Thậm chí còn hơn. Hắn cũng không phải là kẻ ngốc. Liền lập tức lần nữa quan sát. Sau đó hắn lập tức liền nhận ra 2 cái này nữ tử, con gấu và nữ hài tử kia. thêm cái tên phạm nhân này là một nhóm. Chỉ là đi chung với đám người Tinh Vãn Các mà thôi. Hắn lại quan sát thật lâu lần nữa liền thấy rằng 2 nữ tử kia đứng phía sau thanh niên phạm nhân này. Điều này rõ ràng thanh niên này tuyệt đối có địa vị.

Điều làm hắn không rõ là thanh niên này rốt cuộc vì sao không có tu vi. Nhìn đi nhìn lại hắn chỉ là thuần túy một cái phạm nhân. Hắn khẳng định 2 nữ tử kia và nữ hài kia tuyệt đối là tu chân giả. Hơn nữa tu vi không đơn giản. Bởi vì hắn nhìn không thấu, hắn nhìn không thấu cả nhóm người này. 2 nữ tử kia tu vi tuyệt không thua kém hắn, thậm chí là hơn. Nữ hài kia tu vi chỉ có Linh Nguyên Cảnh, thế nhưng lại mang cho hắn một cỗ cảm giác mờ mịt. Liền ngay con gấu kia hắn cũng không rõ chỉ là gấu hoang dã hay là ma thú. Chính là một hồi đầu đầu sau đó hắn dứt khoát không nghĩ nữa.

Hoá Dục đến trước mặt Doanh Thiên đạo “Vị này công tử có thể hay không giới thiệu một chút tôn tính đại danh”.

“Doanh Thiên”.

Hoá Dục thầm nghĩ “có thể là một vị thiếu chủ tông môn hoặc thế gia nào đó đi ra ngoài kiến thức”.

Nghĩ tới đây hắn liền muốn dò xét Doanh Thiên, liền đặt tay lên vai Doanh Thiên nói tiếp “có thể hay không cho phép ta kết hảo hữu”.

Từ đầu đến cuối giấu bên trong áo choàng Mộng Điệp lập tức quát khẽ “Bỏ ra tay chó của ngươi, dám mạo phạm công tử”. Giọng nói Mộng Điệp mang theo sóng âm trùng kích khiến Hoá Dục bay ra ngoài, sau đó thổ huyết. Hiện nhiên bị thương không nhẹ.

Ngay lập tức Vũ Hoá đỡ được Hoá Dục. Sau đó dò xét thương thế của hắn. Vũ Hoá mặt phát lạnh lạnh giọng nói lớn “các hạ đây là có ý gì. Tại sao lại đã thương hắn. Lại còn phỉ đi một cánh tay của hắn. Đây là muốn cùng Phong Lô các làm khó dễ sao”.

“Cùng các ngươi khó dễ thì thế nào. Thúc thời liền rút. Bằng không liền chém hết các ngươi”. Mộng Điệp giọng đánh thép đáp lại. Nàng rõ ràng Doanh Thiên là không thích bị làm phiền, nếu thật dễ hắn không vui. Nói không chừng liền để mấy trăm vạn người ở đây tan thành mây khói.

“Hừ, Hoàng Cát huynh, mấy vị này là Tinh Vãn Các mời tới sao”. Vũ Hoá quay ra chất vấn Hoàng Cát.

Thế nhưng là Hoàng Cát chỉ cười nhẹ đáp lại “Vũ Hoá huynh hiểu lầm. Mấy vị này chỉ là trên đường gặp nên đi nhờ mà thôi. Không có liên quan tới chúng ta Tinh Vãn Các”. Hoàng Cát thực tế không phải là sợ dây dưa mà phủ nhận, chỉ là hắn thật muốn biết vị này Doanh Thiên công tử thật ra là cái gì hạng người. Thế nên hắn sẽ không nhúng tay.

Doanh Thiên rõ ràng Hoàng Cát ý đồ. Hắn cũng chỉ là lúc đầu nói nhẹ “Nàng nói đúng, thúc thời liền rút, đừng làm phiền ta. Nếu không chỉ có thể đem các ngươi đập chết”.

Nge Doanh Thiên nói vậy. Vũ Hoá chính là nổi giận. Hắn một cái Linh Hoàng cường giả, bao giờ lại bị một cái phạm nhân dọa giết. Mặc dù nói tu chân giả sẽ không đụng phạm nhân, thế nhưng là nếu bị xúc phạm thì hoàn toàn có thể đem xử lý.

Linh Hoàng khi tức lập tức phát ra. Đem kinh động rất nhiều các môn phái thế lực khác. Cái này động tĩnh khiến mọi người đều chú ý vào đây. Tất cả mọi người đều ôm tư tưởng xem náo nhiệt. Dù sao chờ đợi cũng nhằm chán, nếu có trò vui xem thì tội gì không xem.

“Phong Lô các ta mặc dù không phải cái gì siêu cấp đại thế lực. Thế nhưng là ở tây vực cũng có chút danh tiếng. Nào có thể chấp nhận một cái phạm nhân nhục nhã. Lại còn đã thương chúng ta đệ tử. Hôm nay ta phải lấy lại mặt mũi cho Phong Lô Các”. Vũ Hoá hùng hồn nói ra.

“Chỉ là một cái Phong Lô Các mà thôi, khi nào liền đem các ngươi diệt môn”. Doanh Thiên hời hợt một câu.

Vũ Hoá tức giận đến mặt mũi đỏ bừng, hắn nhấn mạnh “Tốt,, Tốt,, Tốt, đã như vậy liền xem ngươi thế nào diệt môn ta”. Dứt lời liền một chương vỡ tới phía Doanh Thiên. Một chương này là hắn tức giận một kích. Liền xem như Linh Tôn cũng không giám đón đỡ. Có thể tưởng tượng một chương này vỡ xuống có thể đem phương viên cả mấy ngàn trượng đập bể. Tất nhiên đối với Linh Hoàng dạng này cường giả đều là không chế rất tốt lực lượng của mình. Nên điều đó sẽ không xảy ra.

Ngay khi tất cả những người xung quanh đều nghĩ Doanh Thiên dưới một chương này sẽ bị đánh thành huyết vụ thì một màn xảy ra. Chỉ thấy Mộng Điệp chắn trước mặt Doanh Thiên sau đó liền vung tay đem một chương kia đánh tan. Bên dưới mũ choàng của nàng lúc này vén lên để lộ ra một con mắt. Con mắt này kỳ lạ ở chỗ đồng tử của nó có hoa văn kì lạ (sharingan trong nar cho các bạn dễ tưởng tượng).

Vũ Hoá mắt vừa chạm liền cảm thấy mình giống như là rơi vào luyện ngục, hắn chính là cảm thấy vô cùng thống khổ. Đau đớn đến từ linh hồn khiến hắn muốn chết đi. Thế nhưng bên ngoài chỉ thấy rằng Vũ Hoá thần thờ đứng đó. Ai cũng đều không rõ hắn bị làm sao. Chỉ có vài cái nhân vật không đơn giản có thể nhìn ra manh mối.

“Hắn trúng huyền thuật”

“Thật mạnh mẽ huyền thuật, là nhân thuật”

“Người này..... không đơn giản”

Bên trong một chiếc chiến hạm. Kim nguyên soái cũng nhìn một màn này, hắn lầm bầm “Tà Luân Nhân, trong truyền thuyết một loại thiên nhân”.

“Nguyên Soái, nhân thuật này thật lợi hại sao”. Một vị cấp dưới tò mò hỏi.

“Lợi hại. Vô cùng lợi hại. Sở hữu nhân thuật so với thánh thể, thần thể các loại còn muốn hiếm”. Kim Nguyên Soái nói xong liền nhắm mắt dưỡng thần.

Về phần Vũ Hoá. Hắn ở trong huyền thuật 7 ngày 7 đêm bị đủ loại tra tấn. Chỉ thấy hắn quy xuống miệng phun máu. Đôi mắt hắn vô thần sợ hãi. Thực tế tâm trí của hắn bị vây trong huyền thuật của Mộng Điệp để cho hắn cảm nhận đã qua 7 ngày. Thế nhưng thực ra chỉ là trải qua một chút thời gian mà thôi.

Một màn này khiến tất cả người ở đây đều khiếp sợ. Nữ tử này tu vi thật khủng bố. Có thể vô thanh vô tức làm một vị Linh Hoàng mất đi ý thức. Đây là cỡ nào đáng sợ. Thử nghĩ nàng trong bóng tối ra tay liền có thể đem rất nhiều người ở đây gạt bỏ. Lập tức ai nấy đều cảnh giác lên.

Ngay lúc mọi người đang khiếp sợ, thì một cỗ lạnh lẽo kỳ lạ từ phía đông kéo tới. Hàn khí lạnh lẽo này làm mặt đất kết lên từng tầng băng tinh. nhiệt độ lập tức giảm xuống. Vừa rồi sa mạc còn nắng nóng. Hiện tại lại lạnh lẽo vô cùng. Tuyết cũng đã rơi.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Băng Tôn Giả

Hàn khí lạnh lẽo kéo tới trong chốc lát liền bao phủ cả một vùng đại địa rộng lớn mịt mịt. Chỉ cần người suy nghĩ một chút liền rõ ràng hàn khí này là do người gây ra.

Tại trên thần hạm lúc này, Tả Lãnh Thiên ánh mắt nặng nề. Bởi vì hắn cảm nhận được thêm một cỗ khí tức cường đại vô cùng đang kéo tới. Kẻ tới này tuyệt đối là cùng một cấp cường giả với hắn. Hắn trầm giọng “Là họa, thì tránh không khỏi. Đã như vậy, một lần đổi mặt đi”.

Tại trong chiến hạm, Kim Nguyên Soái cũng mở ra ánh mắt của mình hừ lạnh nói “Băng Tuyết Quốc cũng muốn kiếm một chén canh, tốt”.

Chỉ thấy lúc này phía xa chân trời xuất hiện một cái bóng người. Bóng người này ngồi trên một chiếc bảo tọa. Hàn khí thông thiên này chính là từ hắn mà phát ra. Phía sau hắn cũng xuất hiện lấy một nhóm người. Mỗi cái cũng đều là cường giả đỉnh cao. Người ngồi trên ghế cao giọng cười nói “Thật không nghĩ tới lại náo nhiệt như vậy nha, Kim Nguyên Soái, người lại đến sớm”.

Tại trong chiến hạm một giọng nói hùng hồn phát ra đáp lại “Băng Tôn Giả đường xá xa xôi tới đây không biết là có chuyện gì”.

“A a.. chỉ là tiện đường đi qua mà thôi, thấy nơi đây náo nhiệt liền ghé qua xem”. Băng Tôn Giả một bộ tình cờ đi ngang qua cười nói.

“Thật là đi ngang qua không biết tại sao người lại phát ra như vậy lớn uy áp, là muốn thị uy sao”. Kim Nguyên Soái không cảm tình hỏi.

Đáp lại Băng Tôn giả chỉ là cười lớn “Nha,dạo gần đây tu vi có chút tăng tiến, chẳng may đột phá tới Thông Thần nhị trọng thiên, có chút không khống chế được”.

Câu này vừa đi ra, Tại trong chiến hạm, ánh mắt Kim Nguyên Soái có chút co rút lại, rõ ràng vị này Băng Tôn Giả đây là cố ý muốn thị uy hắn. Trước đây 2 người đã gặp nhau nhiều lần. Hơn nữa còn động thủ, bởi vì ngang bằng cảnh giới nên không phân thắng bại. Thế nhưng là hôm nay vị kia Băng Tôn Giả hiển nhiên là đã đi trước một bước vượt qua hắn.

Kim Nguyên Soái đáp lại “Chúc mừng Tôn Giả tu vi thăng tiến, ta lại không giống như Tôn Giả có thể tiến thêm một bước. Thế nên đành đi cầu Vương Thần một món thần khí hộ thân, hơn nữa còn là Địa Thần Bình. May mắn được ngài đáp ứng”. Lời này Kim Nguyên Soái chính là có ý muốn cho Băng Tôn Giả biết trong tay hắn cầm thần khí thần ban cho. Cho dù người có hơn ta một cái tiểu cảnh giới thì thế nào.

Băng Tôn Giả nghe vậy trong lòng có chút giật mình. Bởi vì hắn rõ ràng Địa Thần Bình là cỡ nào đáng sợ. Hắn phụng mệnh tới đây cũng được thần đưa cho thần khí. Thế nhưng chỉ là thần khí bình thường, đem so với Địa Thần Bình liền lộ ra có chút đồng nát sắt vụn. Hắn cũng biết mình tính sai. Xem ra món đồ trên thần hạm kia được các thần coi trọng vượt xa hắn tưởng tượng.

....

Bên dưới mặt đất, Nguyệt Nhi tò mò hỏi Doanh Thiên “Sur Tôn a, vì sao đám người trên kia không giao nộp đồ mà thoát thân. Cứ như vậy liền sẽ bị giết không còn một mống”.

Bên cạnh Ma Âm cũng là chung thắc mắc “Đúng vậy, dù sao tính mạng là quan trọng, đồ vật dù quý thế nhưng là không bù lại mạng sống nha”.

“Các ngươi không hiểu, đồ vật trên kia vượt xa các ngươi tưởng tượng. Giá trị của nó là rất lớn. Hơn nữa nếu để lộ ra thì bọn hắn chắc chắn sẽ bị diệt môn trong nay mai, vì thế dù chết bọn hắn cũng không thể để lộ ra”. Doanh Thiên một bộ nhìn thấu nói ra.

Ma Âm ngạc nhiên “Đồ vật gì lại kinh khủng như vậy”.

“Chờ chẳng phải liền biết”. Nói đoạn Doanh Thiên đứng dậy lại tiếp “Các ngươi chờ ở đây, ta đi có chút việc”. Nói xong liền biến mất. Kỳ lạ là xung quang giống như không một ai phát hiện hắn cứ như vậy tiêu thất. Chỉ có Hoàng Cát là nhìn thấy mà thôi.

Hoàng Cát thầm chảy mồ hôi “Vị Gia này đến cùng là tồn tại gì”.

....

Trong nháy mắt Doanh Thiên xuất hiện tại một căn phòng. Căn phòng này nhìn qua chính là phòng nữ nhi. Chính là trên thần hạm một căn phòng.

Ngay lập tức cửa mở ra. Đi vào là một nhóm người. Đầu là nữ tử, đi đầu chính là vị kia Từ Nghiên. Vào phòng đằng sau, một nhóm nữ tử này đều là tâm trạng căng thẳng. Trong đó một cái nói “Thật sự chúng ta sắp chết ở đây sao, sự tỷ, thật không có cách nào sao”.

Từ Nghiên bình tĩnh đáp lời “Không có gì phải sợ hãi. Chết ở đây cũng tốt, còn hơn là cả nhà bị giết. Chuyện này chúng ta không làm chủ được”.

Ngay lúc này một cái giọng nam vang lên “Mấy cái nha đầu các ngươi làm gì bi quan như vậy. Có hay không cần ta giúp đỡ”.

Lúc này một đám nữ tử mới nhao nhao giật mình nhìn sang. Chỉ thấy không biết từ lúc nào một cái bạch y nam tử đang ngồi trên giường của Từ Nghiên.

Nam tử này giống như là đã ngồi đó thật lâu. Từ Nghiên ánh mắt nhìn chăm chăm nam tử này. Hắn đến cùng là như thế nào đi vào. Phải biết phòng của nàng là có trận pháp, có người đi vào nàng liền biết. Hơn nữa lấy nàng tu vi lại không thể phát hiện hắn ngồi đó.

Mấy nữ tử nhao nhao rút kiếm một bộ sẵn sàng đem hắn giết. Thế nhưng là ngay lập tức. Căn phòng này giống như là đông cứng lại. Là thời gian đóng băng. Thêm vào đó là màu sắc trong căn phòng bỗng nhiên xám xịt đi. Không còn rực rỡ màu hoa. Cũng không còn màu gỗ, màu nhung lụa. Thay vào đó chỉ là một màu xám đen giống như tranh đen trắng.

Từ Nghiên giật mình sợ hãi than “Thiên Địa Thất Sắc”. Sau đó nàng liền phát hiện cả căn phòng này chỉ còn nàng và Doanh Thiên là có thể cử động. mấy vị sư muội kia của nàng đều bị định trụ tại đó.

“Ngươi là ai, có ý đồ gì”. Từ Nghiên ánh mắt trở nên ngưng trọng.

Doanh Thiên thì một bộ không để ý đi tới một chiếc ghế dài, sau đó chính là nằm dài ra đạo “Tôi rót rượu cho ta đi”.

Từ Nghiên ngạc nhiên, đây đến cùng là cái gì tình huống, sau một hồi đấu tranh tư tưởng, nàng rót cuộc vẫn mở tới một bình rượu đến bên cạnh rót cho hắn.

Đỡ lấy chén rượu kia, một hơi uống vào. Doanh Thiên có chút xa xăm mở lời “Ngươi có biết cảm giác nhìn người thân bên cạnh mình chết đi không”.

“Chưa từng trải qua “.

“Vậy Ngươi hẳn là không muốn điều đó xảy ra”.

“Đúng”.

“Nếu để những đồ vật kia lộ ra. Ngươi sẽ rất nhanh nếm trải cảm giác này”.

Câu này vừa đi ra. Từ Nghiên ngay lập tức một chương vung lên. Nhắm thẳng thiên linh cái của Doanh Thiên mà đánh xuống. Tuyệt đối là muốn trong một chiêu này đem hắn giết chết.

Thế nhưng là chương ấn chỉ cách trán Doanh Thiên một gang tay liền không cách nào tiến thêm. Từ Nghiên chỉ cảm thấy nàng không có cách nào di chuyển.

Doanh Thiên lắc đầu “Quá nông nổi. Đạo tâm như vậy kém cỏi. Sau này liền sẽ hại chết ngươi”.

Áp chế sợ hãi trong lòng. Từ Nghiên hỏi “Ngươi đến cùng là muốn gì”.

“Rót cuộc đi vào vấn đề chính. Ta nếu như nói sẽ giúp các ngươi vượt qua một kiếp này. Lại sẽ giúp các ngươi bí mật. Ngươi có tin hay không”. Doanh Thiên nghiêm túc nói.

“Ngươi nói thật”. Từ Nghiên kinh nghi bất định hỏi lại.

“Ta chỉ hỏi ngươi có hay không tin tưởng ta” Doanh Thiên chốt lại một câu.

Từ Nghiên nhìn hắn thật sâu. Không hiểu sao nàng cảm giác nam tử này mang đến cho nàng một cỗ đáng tin khó hiểu. Giống như cho dù là trời có sập xuống thì chỉ cần hắn tại. Hắn đều có thể đỡ được. Thế nhưng là lý trí của nàng lại đang đấu tranh. Một cái nam tử không quen biết. Đặt niềm tin vào hắn liệu có ổn hay không. Việc này chính là liên quan đến cả nhà gia tộc. Tông môn. Đây chính là liên quan tới hàng ức vạn tính mạng sinh linh. Làm không tốt chính là gia tộc. Tông môn của nàng đều tan thành mây khói.

Suy nghĩ một hồi, nàng hít sâu một hơi sau đó nhìn thẳng Doanh Thiên nghiêm túc trả lời “Ta Tin ngươi”.

“Tốt, nên như vậy”. Doanh Thiên mỉm cười hài lòng. Sau đó đạo tiếp “Thế nhưng là ngươi rõ ràng thiên hạ vốn không có cơm trưa miễn phí”.

“Ta rõ ràng, ngươi muốn gì”

“Rất đơn giản. Ngươi làm ta thị nữ. Và ta cần một phần thứ đồ kia”.

“Điều này là không thể, thứ đồ kia tuyệt không thể lấy ra ngoài”

“Cái quan trọng là bí mật của nó, nếu ngươi đồng ý chỉ cần hô lớn là được”. Nói xong Doanh Thiên liền biến mất. Căn phòng này cũng dần trở lại màu sắc ban đầu của nó.

Mấy cái nữ tử toàn bộ đều tỉnh lại. Sau đó đảo mắt nhìn quanh hỏi “Sư tỷ tên kia đi đâu”.

“Ta không rõ”. Từ Nghiên đáp lại sau đó lại trầm ngâm. Nàng quyết định đem chuyện này nói với Tả Lãnh Thiên.

“Ta cần đi gặp Tả Đại Nhân”.

.....

Doanh Thiên bất thình lình xuất hiện trước mặt Nguyệt Nhi. Nha đầu này giật mình hỏi “sư tôn vừa mới đi đâu”. Doanh Thiên cười đáp “Đi làm chút giao dịch”.

Chỉ có Hoàng Cát là sợ hãi. Bởi vì lấy hãn đồi Nhân Thuật kia có thể nhìn thấy rõ ràng Doanh Thiên xuất hiện trên thần hạm. Thế nhưng là ở đây cường giả vô số. Không thiếu hạng người vô địch đều ở đây. Thế nhưng là hãn có thể ẩn hiện mà không ai phát hiện. Hãn biến mất không ai hay. Hãn trở lại cũng k ai biết. Hãn giống như là từ đầu đến cuối đều ở tại nơi đó.

Phía bên kia Băng Tôn Giả và nhóm người tùy tùng cũng đã dựng lên một toà đại điện. Toà đại điện này chính là một món bảo khí.

Thời gian yên lặng trôi qua. Thấm thoát liền 3 ngày. Ngay lúc này Kim Nguyên Soái đi ra khỏi thần hạm nói lớn “Thời hạn 3 ngày đã qua, các ngươi có hay không rời xuống thần hạm”.

Trên thần hạm cũng đi ra một nhóm người. Dẫn đầu chính là Tà Lãnh Thiên. Tà Lãnh Thiên lúc này khuôn mặt có chút băng lãnh. Trước mắt hãn chỉ có 2 lựa chọn. Một là giao nộp đồ vật. 2 là chiến đến cùng. Giao nộp đồ vật ra thì sẽ là bọn hãn tông môn đại họa. Nếu chiến đến cùng thì hôm nay cũng khó sống rồi đi nơi này. Trong đầu hãn hiện lên nhưng lời mà Từ Nghiên đã nói. Thế nhưng là hãn không tin tưởng. Một cái lạ mặt người. Muốn lấy một phần món đồ kia. Đây là tuyệt đối không thể nào.

“Đã như vậy. Liền chiến đi. Hôm nay bọn ta dù chết ở đây cũng tuyệt không rời đi thần hạm này”. Tà Lãnh Thiên kiên định nói ra.

“Tốt. Thiết Huyết Quân Đoàn nghe lệnh. Bày trận.... tấn công lên hạm”. Kim Nguyên Soái hạ lệnh.

Mấy anh em đọc truyện chịu khó share pr giúp mình chút. Để lấy động lực viết đc nhiều ạ.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Chiến Đấu Nổ Ra

Kim Nguyên Soái vừa buông lệnh, chỉ thấy ngay lập tức Thiết Huyết Quân Đoàn lấy một tốc độ khó tin triển khai đội hình, trong mấy cái hít thở liền đã thấy quân đội bố trí xong đâu vào đó. Từng tốp quân lính đều ở vị trí của mình, lấy một phương thức kỳ lạ mà diễn hoá thành trận pháp bao vây thần hạm.

Có người nhìn ra trận này sợ hãi than “Là Huyết Thần Trận, nghe nói trận này là một vị thần vô cùng cường đại trên Thần Đình sáng tạo”.

“Uy lực trận này vô cùng mạnh mẽ, trận này cực hạn dù chỉ dùng phạm nhân sức cũng có thể đồ thần”

“Nghe nói đã có không chỉ một vị thần vẫn lạc trong trận”

“Hôm nay Thiết Huyết Quân Đoàn đến đây chỉ có một nửa. Thế nhưng là Thông Thần Cảnh cường giả rơi vào trận có lẽ cũng bỏ mạng đi”.

Phía xa Băng Tôn Giả nhìn trận này cũng cảm thấy ngưng trọng, hãn từng đối đầu với Kim Nguyên Soái vô số lần. Hãn biết rõ trận này lợi hại cỡ nào.

Trên thần hạm, Tà Lãnh Thiên cũng đều cảm thấy áp lực. Cho dù lấy hãn tu vi Thông Thần này cũng không có dám chắc toàn thân trở ra nếu bị rơi vào trận. Chưa kể còn có 2 vị cường giả không thua kém hãn ở cạnh.

Ngay sau khi quân đội trận pháp bố trí xong. Liền thấy phía trên bầu trời xuất hiện lấy 36 thân ảnh màu máu ngưng hiện ra. Đây là huyết khí của chi quân đội này kết hợp với chiến ý tạo thành. 36 thân ảnh màu máu này đứng quanh thần hạm. Bất cứ lúc nào cũng có thể công lên.

“Trận này cực hạn chính là có thể ngưng ra 108 huyết ảnh, hôm nay mang tới 36 huyết ảnh đã là vô cùng ghê gớm” Có cường giả hiểu biết sợ hãi than. “

“Xem ra hôm nay bọn người kia chấp cánh khó thoát”. Cũng có người đồng tình.

Tà Lãnh Thiên thở dài một hơi sau đó nhìn về những cường giả phía sau nói “Ta sẽ ngăn trận, phần còn lại liền do các ngươi lo liệu, hôm nay sống chết đành phải xem mệnh”.

“Nguyên cùng đại nhân bảo vệ hạm tới cùng”. Đằng sau một đám người đều là quỳ xuống hô. Cũng phải, bọn hãn hôm nay ai nấy đều đã ôm lấy tâm lý phải chết, đối mặt như vậy tình huống mà bọn hãn vẫn có thể như vậy ngoan cường đã là không dễ dàng.

Ngay lập tức trên thần hạm đi ra từng nhóm từng nhóm người. Trong chớp lát, số lượng lên tới mấy chục vạn người. Phải biết thần hạm này là cỡ nào

không lồ, trước khi rút xuống trên hạm liền có tới hơn trăm vạn người, do chiến đấu qua đi số lượng người thực giảm hiện tại liền chỉ còn mấy chục vạn, thế nhưng mấy chục vạn người này mỗi cái đều là cường giả địa sư trở lên. Linh Tôn Linh Hoàng nhiều không kể hết, liền Linh Đế cũng có tới mấy ngàn vị, đây đã là đội hình khổng lồ có thể quét sạch một cái thế giới cỡ trung.

Kim Nguyên Soái cũng có chút ngạc nhiên, hắn cũng không nghĩ tới trên hạm có nhiều cường giả như vậy. Thế nhưng ngay sau đó hắn hạ lệnh. “Khởi trận, giết sạch không chừa một tên”.

Lệnh vừa ban, 36 thân ảnh màu máu lập tức được kích hoạt. 36 thân ảnh này trên tay xuất hiện lấy một cây thương máu. Trên mỗi cây thương đều tràn đầy sát phạt khí tức. Chúng đồng thời phóng cây thương về phía thần hạm, mỗi cây thương đều mang theo uy lực tuyệt luân vô bì, lấy một thế sét đánh lao vun vút về phía thần hạm. Liền xem như Linh Đế Linh Thánh nếu bị một thương này xuyên trúng cũng chỉ có tan thành mây khói.

Ngay khi 36 cây thương vừa tới. Tả Lãnh Thiên lập tức rời hạm. Lấy sức một mình ngăn cản 36 cây thương kia. Một tiếng nổ lớn vang lên, huyết khí trùng kích ra ngoài khiến nhiều kẻ tu vi yếu kém đều là người ngã ngựa đổ. Chỉ thấy Tả Lãnh Thiên đứng đó có chút chật vật, 2 cánh tay đã chảy máu. Dù sao lấy sức một người đón đỡ công kích của trăm vạn người đã là quá sức. Hơn nữa không phải chỉ là trăm vạn người cùng công kích. Đây là chiến ý kết hợp với trận pháp. Uy lực hợp kích vừa rồi tăng lên đâu chỉ mười lần.

“Xem ra đã là Thông Thần tam trọng thiên rồi”. Kim Nguyên Soái ánh mắt có chút co lại. Sau đó lại mỉm cười “Thông Thần tam trọng thiên thì thế nào cho dù hôm nay ngươi có thành thần cũng đều phải chết”. Kim Nguyên Soái nhìn xuống dưới nói lớn. “Nge lệnh, chia ra 80 vạn binh đối phó hắn, 20 vạn binh còn lại đánh lên thần hạm, chur vị ở đây cũng giúp sức đi. Đoạt được gì liền quy các vị, triều đình sẽ không cướp, Băng huynh cũng cho người lên giúp chứ”. Nói đoạn nhìn về phía Băng Tôn giả.

Băng Tôn giả cũng ngạc nhiên, sau đó a a cười lớn “Kim Huỳnh thật là sáng khoái nha”. Sau đó Băng Tôn Giả cũng phẩy tay, lập tức phía sau Băng Tôn giả nhóm người kia cũng tham gia vào chiến đấu, phải biết mỗi một

cái đều là Linh Thánh cường giả đỉnh cao.

Bên dưới hơn trăm vạn người từ các tông môn đại giáo nghe Kim Nguyên Soái nói vậy ai nấy đều lộ ra vẻ mừng rỡ. Lập tức đổ xô tấn công lên hạm.

“Giết lên hạm, cướp đoạt tài nguyên”

“Ha ha, thần tàng, ta tới đây, hôm nay nhất định phải kiếm lớn”

“Ta sẽ bắt lấy mấy cái mỹ nữ về ẩm giường, ban này ta đã chấm được vài người, các ngươi đừng hòng cùng ta tranh”.

Chỉ vùn vùn mấy chục cái hơi thở. Nơi này liền đã biến thành một cái chiến trường khổng lồ. Một mảnh bên kia Tả Lãnh Thiên đã rơi vào trong trận, đang cực khổ chống đỡ. Tại trên hạm liền đã có vô số người công lên. Từng tiếng nổ lớn vang lên. Từng đạo linh lực bay ngang trời đủ loại màu sắc. Từng tiếng hét thảm vang vọng bầu trời. Tuy thời đều có thể thấy từng bóng người rơi xuống mà chết đi. Tuy lúc đều có thể thấy tứ chi gãy đoạn rơi xuống. Từng đạo huyết vụ bay trong gió. Phương viên mấy vạn dặm trong nháy mắt hoá thành một cỗ chiến trường khổng lồ.

Tại bên ngoài chiến trường lúc này đã có nhiều nhóm người lùi ra xa. Đây là những cường giả dẫn đầu không có tham chiến, hoặc là những thế lực yếu kém không có khả năng tranh đoạt. Cũng có người sợ chết. Cũng có người ồm ý nghĩ khác trong đầu.

Tại một chỗ vắng vẻ, nhóm người Doanh Thiên và Hoàng Cát đang quan sát. Hoàng Cát không có dẫn đệ tử đi tham chiến vì bọn hắn ở đây là tương đối yếu kém. Lại nữa lần này chỉ là dẫn mấy cái đệ tử đi lịch duyệt. Lấy bọn hắn chút này tu vi, e rằng vừa vào đến chiến trường liền đã bị linh lực oanh thành thịt vụn.

Lúc này ánh mắt bọn hắn đều nhìn chăm chăm vào chiến trường kia. Trong mắt mang theo nỗi sợ hãi. Dù sao bọn hắn cũng là lần đầu trông thấy tràng diện này. Có đệ tử là chịu không được chạy tới gốc cây mà nôn ọe. Nhất là những nữ đệ tử kia đều run cầm cập không dám nhìn.

Hoàng Cát nhìn đám đệ tử này lắc đầu thất vọng thở dài sau đó nhẹ nhàng nói “Các ngươi đã thấy, không có thực lực liền tính mạng của mình đều là cỏ rác. Hãy lấy đó làm gương, ở cái thế giới này, thực lực chính là quan trọng nhất”.

Chỉ có Vương Khôi là ánh mắt vẫn có chút bình tĩnh. Có thể thấy được trong mắt hắn có một cỗ ý chí khó lường. Có lẽ trong tất cả những đệ tử Tinh Vãn Các ở đây thì chỉ có Vương Khôi là có định lực cao nhất.

“Ngươi sai, có thực lực đúng là quan trọng, thế nhưng quan trọng nhất chính là đạo tâm” Doanh Thiên mỉm cười đạo “Đạo Tâm không kiên thì cho dù ngươi có được thực lực cũng sẽ khiến ngươi không thể làm chủ mình”.

Hoàng Cát nghe vậy liền trầm ngâm, bởi vì hắn rõ ràng lời Doanh Thiên là có ý gì, sau đó hắn chấp tay “Công tử nói chí phải”.

Bên cạnh Doanh Thiên, Nguyệt Nhi có chút lo lắng hỏi “Sư tôn a, người liền không đi cứu vị kia Từ Nghiên tỷ tỷ a, nhờ tỷ ấy bị người giết thì làm sao người thu tỷ ấy làm tỷ nữ đây”.

Doanh Thiên bật cười gõ đầu Nguyệt Nhi “Nha đầu không cần tài lanh, sư tôn ngươi tự biết làm việc”.

“Xì, người ta quan tâm còn đánh”.

“Còn nói nữa liền quăng ngươi vào trong đó”.

Nguyệt Nhi im bất.

....

Một canh giờ đi qua, tại trong chiến trường lúc này khắp nơi đều có thể thấy từng bộ thi thể, có nguyên vẹn, có đứt cụt chân tay, càng nhiều là huyết nhục mơ hồ không rõ mặt mũi. Đại địa khắp nơi đều là hố to hố nhỏ. Cỗ những vết nứt sâu tới hàng ngàn trượng, đây là do linh lực tàn phá mà ra. Chiến đấu vẫn còn đang tiếp tục diễn ra. Hơn nữa ngày càng ác liệt. Trải qua một canh giờ đại chiến. Số người chết đi đều là tu vi thấp một chút. Còn lại người đang chiến đấu đều là cường giả đỉnh cao.

Thần hạm lúc này cũng đã bị tàn phá chia năm sẻ bảy, chỉ còn lại một khoang lớn thần hạm đang được một nhóm mạnh nhất cường giả bảo vệ. Vây xung quanh khoang thần hạm lúc này cũng có rất nhiều người bao vây. Cơ hồ đều là Linh Thánh cường giả. Có thể tưởng tượng, chỉ chốc lát nữa thôi. Sẽ có một trận loạn chiến kinh thiên động địa ở đây bùng phát.

Phải biết, Linh Thánh cấp cường giả tại trên đại lục là rất ít lộ diện, bởi vì cơ hồ Linh Thánh đều tại bế quan tìm cách trùng kích Thông Thần Cảnh để kéo dài thọ nguyên, lại tăng thêm một bước đến gần thần cảnh, mà cường giả Thông Thần Cảnh thì đều tại trùng kích Thần cảnh, thoát khỏi phạm nhân kiếp, vì thế Linh Đế đã là cấp cao nhất cường giả đi lại trên đại lục. Thế nhưng hôm nay trận chiến này Linh Thánh Linh Đế xuất hiện nhiều vô kể, trận chiến này tuyệt sẽ chỉ trong chốc lát liền vang đến mọi ngóc ngách trên toà thế giới này.

Lúc này phương viên trận chiến đã kéo dài tới hơn mười vạn dặm, bởi vì chiến đấu ngày càng kịch liệt, mỗi một cái Linh Đế, Linh Thánh đều có thực lực bài sơn đảo hải, ở đây nhiều cường giả như vậy, có thể biết tràng chiến đấu này là cỡ nào tràng diện.

Uỳnh, Uỳnh,Uỳnh... ngay tại lúc này từng tiếng vang lớn mang theo sóng âm cuồng bạo trùng kích mà ra.

Có người bên ngoài quan sát nhìn chăm chăm vào chiến trường mở miệng nói “Đã bắt đầu rồi”.

Tại khoang Thần Hạm kia, hơn 300 vị Linh Thánh cường giả đã chiến lấy thành một đoàn, từng đạo Linh Lực hủy thiên diệt địa đánh ra, đem đại địa đều xói tung lên. Trong chốc lát những người khác đang chiến đấu đều phải bỏ chạy ra phía xa. Sợ bị dư ba trùng kích tới, một vị Linh Đế chạy không kịp bị một đạo dư âm đánh trúng, chỉ thấy hắn không kịp hét thảm một tiếng liền bị oanh thành huyết vụ.

.....

Trong khoang thần hạm lúc này tụ tập hơn 1 vạn người, đều là người trẻ tu vi yếu kém hoặc người giúp việc trên hạm, mỗi một cái đều đang lộ ra rõ rệt vẻ sợ hãi trên khuôn mặt, có vài kẻ thì trực tiếp khóc lóc.

Tại trên cao nhất kia. Ngồi xếp bằng lấy một cái nam tử, hắn trông trẻ tuổi, thế nhưng là trên thân hắn thần uy lượn lờ, rõ ràng hắn là một vị thần, chỉ có điều trên thân hắn lúc này chảy xuôi thần huyết, khí tức cũng cực kì không ổn định, hiển nhiên là đã bị thương cực kì nghiêm trọng.

Từ Nghiên lúc này cũng đang ở đây, nàng tại trước mặt nam tử này quý xuống lo lắng hỏi “Thiệt Thần đại nhân, chúng ta thật không có cách nào sao, bên ngoài kia Tà Đại Nhân đã rất khó chống đỡ”.

Nam tử được gọi là Thiệt Thần này mở mắt ra, ánh mắt hắn có chút suy nghĩ, sau đó một hồi đáp “ta thần Nguyên đã bị phong ấn, không cách nào phá phong, ta không thể động thủ, một khi động thủ liền sẽ dẫn tới thần nguyên tự bạo, liền đem các ngươi theo đó chôn vùi luôn, thật đến mức chúng ta không chống đỡ được, ta cũng chỉ có thể để thần nguyên tự bạo”.

Từ Nghiên ánh mắt có chút lặng đi, sau đó nàng lại hỏi “Vậy chuyện kia thế nào,có hay không chúng ta thử một lần”.

“Chuyện kia,,,. ngươi lấy gì tin tưởng hắn, vạn nhất hắn đánh chủ ý chúng ta đồ vật kia”.

“Chuyện này, hắn chính là đánh chủ ý chúng ta đồ vật đó”.

Ngay lúc này khoang thần hạm này rung chuyển kịch liệt. Giống như là bị thứ gì đó đánh trúng. Chỉ thấy từ trên không rơi xuống một thân ảnh. Chính là thân thể của một vị Linh Thánh bị đánh rớt xuống, vị Linh Thánh này đã chết. Hiển nhiên là bị người ném xuống.

.....

Đạo này bị bệnh dị ứng, khắp người đều là ngứa ngáy, không thể nào viết nổi. Hix. Sắp tới mấy chương sẽ tóm tắt qua hệ thống tu luyện cho anh em dễ hiểu, tất nhiên là chỉ hệ thống của phạm nhân thôi. Ít nữa lên thân sẽ nói tiếp ^^

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 28: Địa Thần Bình Uy Lực

Bộ Linh Thánh thi thể này chính là Nhật Nguyệt Thần Giáo một vị Linh Thánh, vị này Linh Thánh bị người ta đánh nổ tung đầu, chỉ còn lại một cổ thi thể rớt xuống. Có mấy người nhận ra vị này Linh Thánh đều đau lòng hô lên “Là Sư Hầu Linh Thánh, bọn hần vậy mà giết Sư Hầu Linh Thánh”.

Ngay lúc này một cái thanh âm lạnh lùng truyền tới. “VẬY RA LÀ TRỐN Ở ĐÂY, HẮC HẮC LẦN NÀY XEM CÁC NGƯỜI CHẠY ĐI Đâu”.

Tất cả mọi người trên khoang thần hạm đều nhìn lên, chỉ thấy đứng đó một vị hắc bào lão giả, hiển nhiên kẻ vừa rồi giết sau đó ném Sư Hầu Linh Thánh xuống dưới chính là hần.

Hắc bào lão giả này tất nhiên cũng là một vị Linh Thánh đỉnh cao, hần trên thân mang một cỗ khí tức âm trầm, rõ ràng là một kẻ giết người như ngọc, tuyệt không phải hạng người tốt lành gì.

Khi nhóm người trên Khoang Thần Hạm này bại lộ, chiến đấu dần dần ngưng lại, sau đó 2 bên từ từ rút về phía mình trận doanh. Bởi vì bọn hần nhìn thấy một người, chính là vị kia Thiết Thần, mặc dù hần bị trọng thương, thế nhưng dù sao hần vẫn là thần, mà bọn hần hiểu rõ Thần ý vị như thế nào, thế nên bọn hần tuyệt không dám vọng động. Chỉ có thể tạm dừng chiến đấu lại.

Lúc này Băng Tôn Giả bay tới gần, sau đó nhìn chăm chăm vào Thiết Thần, hần cười lạnh nói “Các ngươi cũng không cần phải sợ hãi, mặc dù hần là thần, thế nhưng đã bị thương thế vô cùng nghiêm trọng, tuyệt không thể động thủ, Xem ra hôm nay bọn ta lại có vinh dự đồ thần nha”.

Nge Băng Tôn Giả nói như vậy, bên dưới thuyền ai nấy đều vô cùng sợ hãi, bởi vì bọn hần rõ ràng, Thiết Thần của bọn hần đúng là không thể động thủ, như vậy hôm nay bọn hần chắc chắn liền chôn thây ở nơi này.

Thiết Thần ánh mắt có chút lạnh lùng nhìn về phía Băng Tôn Giả sau đó nói “Lấy một cái Thông Thần Nhị Trọng Thiên lại dám nói như ngươi đã nhìn thấu ta, ngươi chắc chắn?”.

Băng Tôn Giả nghe vậy ánh mắt có chút ngưng lại, hần có thông tin chính xác là vị này Thiết Thần không thể động thủ, hần rất tin tưởng thông tin này, thế nhưng là đối mặt với một vị Thần, hần liền không dám chắc như vậy, dù sao đối phương cũng là Chân Thần, không phải hần loại cường giả Thông Thần này có thể suy đoán.

“Ngươi cũng không cần tỏ ra thần bí, nếu ngươi có thể động thủ, còn núp ở chỗ này sao” Băng Tôn giả thăm dò.

Lấy Thiết Thần trí tuệ, làm sao k nhìn ra là hần đang thăm dò mình thế nhưng hần thật thà đáp “Đúng là ta không thể động thủ, nếu động thủ thì hôm nay ta chết chắc”.

Câu này đi ra làm cho tất cả người trên hạm đều nhốn nháo, làm sao có thể nói toẹt ra như vậy, cho dù ngươi không thể động thủ là thật thế nhưng cũng k cần phải nói ra như vậy chứ, một khi nói ra bọn hần sẽ không còn cố kỵ mà tấn công vào. Khi ấy tất cả liền chết.

Thế nhưng câu tiếp theo lại làm cho bọn hần yên lặng trở lại. “Mặc dù ta không thể động thủ thế nhưng là có thể tự bạo Thần Nguyên”.

Câu này đúng là một gáo nước lạnh tạt lên tất cả người ở đây. Tự Bạo Thần Nguyên nha, đây tuyệt đối là hủy thiên diệt địa, Băng Tôn giả nghe vậy ánh mắt liền trở nên trầm xuống. Hần rõ ràng Thần Nguyên tự bạo là cỡ nào khủng bố, hần đã từng chứng kiến qua một vị Thần Tự bạo Thần nguyên, uy lực có thể khiến một toà tiểu thế giới tan thành mây khói. Mặc dù Cực Huyền Giới là đại thế giới, thế nhưng là phương viên mấy trăm vạn dặm cũng sẽ vì thế mà bốc hơi, bọn hần tuyệt không chạy thoát.

Băng Tôn giả đã có chút lưỡng lự, bởi vì hôm nay hần tới đây chỉ có một mục đích duy nhất là lấy được một phần món đồ kia về, không nhất thiết phải liều mạng ở đây. Nghĩ vậy hần liền lùi lại hô lớn. “Kim Huỳnh, việc này nên do huynh tới giải quyết, ta có chút không làm chủ được nha”.

Từ phía xa Kim Nguyên Soái nghe vậy liền hừ lạnh “Tham sống sợ chết”.

Băng Tôn giả nghe được, thế nhưng là hần không có chút nổi giận, thay vào đó là aa cười nói “Nếu như Kim Huỳnh k sợ chết vậy liền xin mời”.

“Ta khuyên các hạ không cần tự bạo” Kim Nguyên Soái vừa nói vừa lấy ra một chiếc kính.

Thiết Thần nhìn thấy chiếc kính này ánh mắt có chút co rút lại “Địa Thần Bình”

“Thế nào, lấy món đồ này liền có thể áp chế ngươi tự bạo uy lực xuống mức nhỏ nhất” Kim Nguyên Soái tự tin nói.

Thế nhưng vị kia Thiết Thần lại bình tĩnh “Ngươi thật cho rằng dựa vào ngươi chút thực lực ấy có thể khởi động Địa Thần Bình sao, Địa Thần Bình là thần khí chỉ có Trượng Thần cấp Thần Tôn mới có thể rèn ra, đây là đồ vật mà chỉ có Thần Vương mới có thể phát huy uy lực, ngươi thật cho rằng ngươi có thể phát huy uy lực của nó”.

Kim Nguyên Soái có chút không trả lời được, dù sao lấy hần cái này phạm nhân liền không hiểu được tại trên thần giới kia có những gì, hần đã tiếp xúc với thần khá nhiều, thế nhưng là cấp bậc trên thần giới kia hần hoàn toàn có chút mù tịt.

Kim Nguyên Soái hừ lạnh “Chờ đi, đợi ta giết xong hết người của ngươi, rồi sẽ có người đến thu thập ngươi”. Nói xong quay người rồi đi, buông lại một câu “VẬY CHẮT BỌN HẦN, RỒI SẼ CÓ NGƯỜI TỚI THU THẬP HẦN”.

Trên khoang Thần Hạm, Thiết Thần nắm tay có chút co chặt lại, hần thì thầm “Địa Thần Bình, xem ra còn nghiêm trọng hơn nhiều so ta tưởng, lần này xong”. Trong nội tâm hần hiện tại tương đương uỷ khuất, năm xưa hần cũng như vậy từ phạm nhân đi lên, mơ ước thành thần, thế nhưng là từ sau khi

thành thần, hần liền nhanh chóng nhận ra, cho dù thành thần rồi cũng nhiều khi thân bất do kỷ, hần nhận ra, thành thần cuộc sống so với phàm nhân còn muốn khó khăn, hiện tại đây hần bị mấy cái phàm nhân khi dễ cũng không thể làm gì. Còn điều gì so với đây ư? Khuất.

Lúc này Kim Nguyên Soái đã ở bên cạnh Huyết Thần trận, nhìn vào trận lúc này chỉ thấy Tà Lãnh Thiên đang đau khổ chống đỡ ở đó. Hần lúc này máu me đầy người, khắp người đều là thương thế. Phải biết hần đây là đã đủ cường đại, lấy Thông Thần Tam trọng thiên tu vi có thể chống đỡ được lâu như vậy liền không tầm thường chút nào.

Tà Lãnh Thiên tay cầm một thanh loan đao, thanh loan đao này cũng là một kiện thần khí, thế nhưng đây chỉ là thần khí bình thường, dựa vào thanh thần khí này hần mới có thể chống đỡ dc lâu đến vậy, đổi lại là một người khác liền đã thân tử đạo tiêu từ lâu.

Kim Nguyên Soái nhìn Tà Lãnh Thiên cười lạnh nói “Thế nào, liệu ngươi có thể chống đỡ được bao lâu”.

Tà Lãnh Thiên mặc dù trên người thương thế, thế nhưng là khuôn mặt hần vẫn kiên nghị đáng phục “Ta còn chống đỡ được dài, thế nhưng các ngươi có thể sao”.

Lúc này Kim Nguyên Soái mới nhìn lại thì đã thấy hơn 80 vạn quân bày trận lúc này cũng đã mệt mỏi. Lấy bọn hần tu vi liên tục thúc giục trận pháp thời gian dài như vậy cũng là quá sức. Thấy cảnh này Kim Nguyên Soái cũng có chút khâm phục Tà Lãnh Thiên, đổi lại là hần vào trận thì đã chết không biết bao nhiêu lần r. Dù sao Tà Lãnh Thiên cũng hơn hần 2 cái trọng thiên tu vi, đây là khá lớn khoảng cách. Đừng nhìn chỉ là 2 cái khoảng cách, liền xem như 10 tên như Kim Nguyên Soái cũng tuyệt đối đánh không lại Tà Lãnh Thiên.

Kim Nguyên Soái rút cuộc không chần chờ nữa, hần muốn động thủ. Đem ra chiếc kính Địa Thần Bình kia, đoạn nói “Đây là Huyền Minh Kính, một kiện Địa Thần Bình, hôm nay liền dụng nó chém ngươi”.

Tà Lãnh Thiên ánh mắt liền co rút lại, hần biết Địa Thần Bình là ý vị gì, đây là Thần Khí mà Thần Vương chuyên dùng. Mặc dù hần biết Kim Nguyên Soái cố hết sức cũng chỉ có thể kích ra một tia còn con uy lực mà thôi. Thế nhưng cho dù là một tia còn con Địa Thần Bình cũng không phải hần dạng này Thông Thần cảnh có thể chống đỡ.

Chỉ thấy Kim Nguyên Soái thúc dục Huyền Minh Kính, lập tức chiếc kính này bay lên cao, sau đó trên kính bắt đầu phát ra thần quang chói chang. Thần quang này thật sự quá chói lọi, nó liền giống như một mặt trời thứ 2 vậy, bất cứ ai nhìn vào nó đều nhức nhối con mắt. Cho dù lấy tu vi Thông thần cũng không có cách nào nhìn thẳng vào chiếc kính này. Cùng lúc đó là Vô Tận thần uy bạo tạc ra, giống như là hồng thủy thần uy trong chốc lát liền bao trùm lấy vùng không gian này. Chỉ thấy vô số cường giả đang lơ lửng trên không bị thần uy ép cho rơi xuống. Lúc này chỉ có một mình Kim Nguyên Soái còn ở đó. Dù sao hần là người thúc dục thần bình nên không bị ảnh hưởng.

Một lát sau, thần quang tán đi, mọi người nhao nhao nhìn lại, chỉ thấy Huyền Minh Kính vẫn ở đó, yên lặng xoay tròn, hơn nữa là im lặng đến đáng sợ. Cả vùng không gian này giống như âm thanh đều biến mất. Những tiếng vang chiến đấu. Những giọng nói của những người xung quanh đều biến mất. Cả vùng không gian này chính là như vậy yên lặng vô cùng.

Cuối cùng từ Huyền Minh Kính đi ra một tia ánh sáng nhỏ bé vô cùng, tia sáng này chỉ cỡ một sợi tóc, thế nhưng đối diện tia sáng này là Tà Lãnh Thiên hiện tại chính là sồn hết cả gai ốc. Nháy mắt, tia sáng kia chiếu lên mi tâm hần. Mặc cho hần trốn tránh thế nào. Mặc cho hần lấy thần bình che lại, tia sáng kia như xuyên thấu tất cả chiếu tại trên mi tâm hần. Giống như là muốn đen hần đánh dấu lại. Sau đó trên kính xuất hiện một quang cầu, quang cầu này từ kính đi ra. Lấy một tốc độ vô cùng chậm chạp đi theo tia sáng kia dần dần hạ xuống.

Ngay tại quang cầu kia hạ xuống, tất cả mọi người ở đây đều cảm thấy giống như là quang cầu kia đang rơi về phía bọn hần. Quang cầu cứ nhích thêm một bước, bọn hần lại cảm nhận được tim mình ngẹt lại. Có kẻ yếu kém chịu không được liền vỡ tim mà chết.

Thấy vậy vô số người đều sợ hãi chạy ra xa. Không dám nhìn lại.

“Đây là thủ đoạn gì, lại đáng sợ như vậy” Có người chạy ra xa mới thờ dãi một hơi sợ hãi nói.

“Đây chính là Thần thủ đoạn nha, cho ngươi găm nhấm nỗi sợ tử vong đến gần. Thật chậm rãi”

“Hần đỡ được sao”

“Đùa gì chứ, đây là Địa Thần Bình, liền xem như thần dưới một chiều này cũng chỉ có chết, đừng nói là hần”.

Tà Lãnh Thiên lúc này chỉ cảm thấy giống như là có trăm toà đại sơn đang ép lên vai mình. Hần k cách nào cử động, chỉ có thể giương mắt nhìn quang cầu kia tới gần. Hần đã cảm nhận được tử vong khí tức rồi, hần lúc này thậm chí muốn quang cầu kia lập tức giết hần đi. Còn hơn là như vậy từ từ. Không phải là hần đạo tâm sợ hãi. Mà là Huyền Minh Kính có một tác dụng là Khiến cho người đối diện nó rơi vào hoảng loạn.

Lúc này, quang cầu kia chỉ còn cách Tà Lãnh Thiên 2 thước mà thôi. Mắt thấy mình hần chết chắc. Tà Lãnh Thiên cũng liền không chống cự, hần nhắm mắt lại, thần nhiên đón lấy cái chết.

Từ phía trên khoang thần hạm, Từ Nghiên nhìn cảnh này mà lòng nàng như thất lại, Tà Lãnh Thiên đối với nàng chính là có công ơn phụ mẫu. Hần nuôi nấng nàng từ nhỏ. Hiện tại nhìn hần sắp bị giết, nàng có xúc động muốn khóc.

Thế nhưng ngay lúc này trong đầu nàng hiện ra hình bóng một cái nam tử. Bất chấp tất cả, nàng chính mình cũng liền không để ý xung quanh, nàng xông ra khỏi khoang Thần Hạm mặc cho những người khác ngăn cản. Nàng đứng đó, Hô lớn “Ta Đồng ý, hãy cứu chúng ta”.

Giọng nói của nàng vang vọng khắp nơi đánh vỡ sự yên lặng này. Lúc này vô số người nhìn về phía nàng. Cười lạnh “Hắc hắc, muốn ai cứu sao, tình huống này lại có ai dám cứu các nàng”.

“Thật xinh đẹp nữ tử nha, không biết liền tiện nghi vị nào đây”

“Hắn là Bạch Vũ công tử đi, hắn đã chằm nàng ta từ trước”.

“Đáng tiếc nha, một cái hồng nhan”.

...

Tại một chỗ vắng vẻ, Doanh Thiên mỉm cười hài lòng, sau đó quay sang nói với Hồng Nguyệt “Nha đầu, có hay không muốn học một chiêu”.

Nge vậy Nguyệt nhi mắt sáng lên ôm chặt lấy đùi Doanh Thiên hỏi “Thật sao, sư tôn chiêu đó có lợi hại không”.

“Ân, rất lợi hại, chính là vô địch thiên hạ” Doanh Thiên một bộ vô sỉ cười ha ha.

“Là Chiêu gì”

“Một chiêu này gọi là ‘Y Thủ Che Thiên’ “. Nói đoạn Doanh Thiên liền đem cánh tay mình nâng lên.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Y Thủ Che Thiên

Cánh tay Doanh Thiên vừa nâng lên, có thể thấy được lòng bàn tay hắn xuất hiện một cái nho nhỏ thủ ấn. Thủ ấn này ngay lập tức lấy một tốc độ cực kỳ nhanh vô thanh vô tức bay lên thiên không.

Thủ ấn này bay lên căn bản không có ai phát giác. Cho dù những lão quái vật đang ẩn nấp kia cũng không có cách nào phát hiện có một cái nhỏ bé thủ ấn đang bay lên thiên không.

Ngay tại quang cầu chỉ còn cách mi tâm Tả Lãnh Thiên một gang tay, ngay tại tất cả mọi người đều tin rằng hắn chết chắc. Cho dù là Từ Nghiên lúc này cũng nghĩ rằng Doanh Thiên căn bản không thể nào cứu kịp nữa rồi. Thì bất chợt...

Lấy Tả Lãnh Thiên làm trung tâm, một tấm màn xám xịt cứ như vậy bao phủ lấy hắn, sau đó lấy một tốc độ vô cùng nhanh lan rộng ra, trong chớp lát, phương viên mấy trăm vạn dặm chỉ còn lại 1 màu xám trắng. Cỏ cây hoa lá, đại địa núi sông, tất cả màu sắc đều đã không còn. Thay vào đó chỉ còn lại một màu xám trắng.

Biến cố bất ngờ xảy ra khiến tất cả mọi người ở đây đều kinh hãi. Thế nhưng bọn hắn căn bản chưa kịp phản ứng gì liền đã mất đi ý thức. Chỉ có một số lão quái vật trước khi mất đi ý thức liền lâm bầm trong đầu “Thiên Địa Thất Sát”.

Lúc này đây. Tất cả sự vật, con người, toạ kỵ, liền giống như là bị đóng băng ở nơi đó. cả phiên thiên địa này giống như là bị đóng băng lại, mặc kệ người là cái gì tu vi, mặc kệ người cỡ nào cường đại nghịch thiên. Tại trong phiên thiên địa này người sẽ bị đông cứng tại đó.

Nếu như ai còn có thể cử động lúc này thì chỉ có nhóm người Doanh Thiên, Hoàng Cát, Từ Nghiên, Nam tử Thiết Thần kia và Tả Lãnh Thiên vẫn còn ý thức.

Nhìn thấy cảnh tượng này, Từ Nghiên đều là vui mừng khôn siết, bởi vì nàng biết rốt cuộc nam tử kia vẫn kịp ra tay cứu Tả Lãnh Thiên, ngay lúc nàng vẫn đang bàng hoàng thì một giọng nói lười biếng vang lên sau lưng nàng. “Nếu người đồng ý sớm hơn, liền đã không có nhiều người như vậy chết”.

Từ Nghiên giật mình xoay người lại, đã thấy Doanh Thiên đứng đó, hắn chỉ đứng yên đó nhìn nàng nói 1 câu như vậy, câu nói này chính là đâm vào tâm can của nàng. Chỉ vèn vẹn hơn một cái canh giờ thời gian, bọn hắn chết đi mấy vạn người. Trong đó không thiếu nàng quen biết, có sư huynh tỉ muội, có chư vị sư thúc bá của nàng, không ít người đều đã vẫn lạc. Nàng lúc này cũng là oán trách mình, nếu như nàng sớm hơn đồng ý, thì bọn hắn đã không chết. Nam tử trước mắt liền có thể cứu bọn hắn, đây hết thảy đều là do nàng do dự. Đây hết thảy là do nàng dẫn đến cái chết của bọn hắn.

“Người là người mà Từ Nghiên nhắc tới” Một cái thanh âm khó nhọc vang lên.

Doanh Thiên liếc nhìn qua, nam tử Thiết Thần kia lúc này đang khó nhọc đi tới. Nhìn hắn giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ gục ngã. Đây không phải vì hắn có thể chống lại được Thiên Địa Thất Sát này của Doanh Thiên mà là do Doanh Thiên không hề áp chế hắn mới có thể để hắn có thể cử động.

“Thương thế nặng như vậy liền xem như Nguyên Thần cũng đã chết, người lại có thể trụ tới hiện tại” Doanh Thiên mỉm cười nói tiếp “Thế nào nha đầu. Hiện tại đi lấy cho ta món đồ kia, sau đó theo ta rồi đi nơi này, từ giờ người liền là ta người”.

Từ Nghiên nghe vậy liền có chút run rẩy, bởi vì nàng biết, từ nay về sau, nàng đã không còn là cái kia thánh nữ của Thần Giáo gì. Từ nay về sau nàng sẽ đi theo nam tử kia, rời xa tất cả người thân của mình. Và có lẽ sẽ không bao giờ có thể gặp lại. Nhưng điều này lại có thể đem tính mạng của bọn hắn cứu lại. Nàng phải làm.

“Ta không cho phép, ngươi không thể đưa Từ Nghiên đi, càng không thể lấy món đồ kia”. Thiết Thần thanh âm lạnh lẽo vang lên.

Thế nhưng Doanh Thiên căn bản liền không để ý đến hắn. Chỉ lạnh lùng nói một câu. “Im miệng, hiện tại ở đây chỉ có nàng ta mới có quyền quyết định”. Nói đoạn nhìn về Từ Nghiên tiếp. “Thế nào, chần chừ, phải biết tính mạng bọn hắn là trong tay ngươi”.

Rốt cuộc Từ Nghiên cắn răng ra quyết định. Nàng quay người rời đi, chỉ còn lại Doanh Thiên và Thiết Thần đứng đó.

Rốt cuộc Thiết Thần lên tiếng “Ngươi tại sao lại biết món đồ kia, ngươi đến cùng là ai”.

Doanh Thiên liếc hắn dạo “Ngươi thật cho rằng ta nhắm đến món đồ đó. Đối với các ngươi thì đúng là báu vật vô giá, thế nhưng đối với ta chỉ là đá vụn mà thôi, ta cần nó có chút việc mà thôi”. Ngưng một chút Doanh Thiên nói tiếp “Lại nói, các ngươi ôm món đồ này cũng thật can đảm, sợ xảy ra là họa diệt môn, cho dù là thần đế cũng k dám ôm, các ngươi mấy cái tiểu chân thần này cũng dám sờ. Thật đáng phục nha”.

“Đây cũng là bọn ta không có cách nào, thứ đồ này từ trên trời rơi xuống. K ôm liền chết, nếu ôm thì có cơ hội sống sót, ngươi nghĩ bọn ta có lựa chọn sao”. Thiết Thần cười khổ.

Lát sau, Từ Nghiên từ dưới khoang thần hạm đi lên, nàng đưa cho Doanh Thiên một chiếc túi nhỏ. Doanh Thiên nhận lấy sau đó nói “Tốt, hiện tại liền theo ta rời đi”.

“Thế nhưng còn bọn hắn, ngươi đã hứa sẽ cứu bọn hắn” Từ Nghiên lo lắng nhìn lại.

“Bao lâu thì có người tới tiếp các ngươi” Doanh Thiên hỏi.

“Khoảng 2 tháng”

“Tốt, 2 tháng này đứng dưới tay ta liền không có kẻ nào có thể làm khó các ngươi, sau 2 tháng liền không liên quan tới ta”. Nói xong Doanh Thiên mở không gian chi môn đi vào. Từ Nghiên chần chừ 1 lát. Nàng nhìn lại Tà Lãnh Thiên, nhìn lại chư vị sư huynh đệ, nhìn lại các vị sư thúc bá của mình. Cuối cùng nàng cúi đầu với Thiết Thần. Sau đó liền bước theo Doanh Thiên.

Ngay tại không gian chi môn đóng lại. Thiên địa lại khôi phục màu sắc như cũ. Những người kia nhao nhao tỉnh lại. Bọn hắn đều là một dạng ngờ ngạc.

“Vừa rồi là tình huống gì. Sao ta cảm giác vừa mới ngủ dậy”

“Chuyện gì xảy ra, mau nhìn, quang cầu đã biến mất” một giọng nói ngạc nhiên hô lớn lên.

Tất cả mọi người đều nhìn về phía Tà Lãnh Thiên, chỉ thấy quang cầu kia đã biến mất, Huyền Minh Kính vẫn lơ lửng tại đó. Kim Nguyên Soái thì nghi hoặc k biết chuyện gì xảy ra. Hắn rất rõ ràng chuyện vừa xảy ra, điều này làm hắn ý thức được không ổn. Lúc này hắn chỉ thầm nghĩ “Có người nhúng tay vào”. Nghĩ tới đây hắn là mồ hôi lạnh chảy ròng ròng. Bởi vì người có thể đem Địa Thần Bình công kích hoá giải, lại có thể đem bọn hắn định trụ lại, thì hoàn toàn có thể giết sạch bọn hắn. Thế nhưng là người kia lại tha cho bọn hắn, nghĩ tới đây hắn thậm chí kêu may mắn. Không chỉ riêng hắn mà cả Băng Tôn giả và mấy lão quái vật đang ẩn nấp kia ai nấy đều đang run cầm cập. Bởi vì vừa rồi nếu thật muốn giết thì bọn hắn k có cái nào có thể chạy thoát. Chỉ có thần mới có thể làm đến như vậy mà thôi. Hơn nữa còn là vô cùng cường đại thần.

Cuối cùng Kim Nguyên Soái bình tĩnh lại. Hắn tiếp tục lệnh chiến đấu tiếp. Bởi vì hắn biết vị thần kia hắn chỉ đi ngang qua mà thôi. Cũng k có ý định can thiệp bọn hắn.

Thế nhưng ngay lúc này một tiếng trầm thấp “Thịch” vang lên. Tiếng “Thịch” này vang lên trong đầu tất cả mọi người ở đây. Quân chi người có bị điếc hay lãng tai vẫn đều có thể nghe thấy tiếng “Thịch” này.

Thiên địa lúc này bỗng nhiên tối sầm lại, có người hét hoảng nhìn lên. Sau đó hoảng sợ gào thét “Mau nhìn lên trời”.

“Trời ạ, đây là tình huống gì”

“Thần phạt chúng ta sao”

“Mau chạy”.

Chỉ thấy tại trên thiên không lúc này một cái thủ ấn màu vàng kim đang từ từ ấn xuống. Thủ ấn này to lớn vô cùng. Chính là lớn như một toà đại lục, thủ ấn này không có khí tức hủy thiên diệt địa gì. Thế nhưng bên dưới nó tất cả cường giả đang lãng không đều bị ép rơi xuống đất. Cho dù là Huyền Minh Kính kia lúc này cũng rơi loảng xoảng trên mặt đất.

Thủ ấn kia chính là còn cách mặt đất xa tới hơn mấy chục vạn dặm nhưng là đã bao phủ cả thiên địa này. Thủ ấn kia to lớn che kín vùng trời này. Nếu là có người từ bên ngoài vũ trụ nhìn vào sẽ thấy tại trên Cực Huyền Giới này treo lên một cái không lồ thủ ấn. Nếu thủ ấn này rơi xuống, e rằng Cực Huyền Tinh sẽ bị ép cho sập một nửa.

Lúc này trên Cực Huyền Tinh có rất nhiều thần đều nhao nhao bị kinh động.

“Là Thần Vương ra tay sao?”

“Sợ rằng là thần tôn đi?”

“Chẳng lẽ trong chúng ta có kẻ nào đắc tội đại nhân vật thần giới sao?”

Thậm chí có mấy vị thần lập tức chạy khỏi Cực Huyền Giới tiến vào vũ trụ tinh không. Bởi vì nếu cái thủ ấn kia thật sự đánh xuống dư âm cũng đủ đem bọn hắn đánh chết.

Lúc này những cái kia người ở bên dưới thủ ấn đều là một mảnh tuyệt vọng. Bọn hắn chạy không thoát. Mặc kệ người cái gì pháp bảo. Mặc kệ người cái gì phi thiên độn địa bí pháp đều vô tác dụng. Tại dưới thủ ấn người chính là một cái k hơn k kém phạm nhân.

Từng tiếng vang lớn vang lên. Chỉ thấy những người trên thần hạm kia lúc này đang phản công. Bọn hắn chính là không bị áp chế. Bọn hắn vẫn có thể sử dụng linh lực. Lúc này bọn hắn đang điên cuồng trả thù.

“Tại sao bọn hắn có thể sử dụng linh lực?” có người thắc mắc hỏi.

“Là thần muốn bảo vệ bọn hắn, đây là thần áp chế chúng ta. Mau rời khỏi đây”.

Thiết Thần tại trên khoang thần hạm hạ lệnh “Tất cả mọi người tập trung lại”.

Nge vậy bọn hắn đều là tập trung lại. lúc này mới có người hỏi “Đại nhân đây là chuyện gì”.

Thiết Thần trầm ngâm một lát rồi nói “Có một vị vô cùng cường đại thần đi ngang qua, muốn thu Tử Nghiên làm đệ tử, nếu Tử Nghiên đồng ý sẽ cứu chúng ta. Nàng đã đồng ý theo người đó đi rồi”.

Nge vậy lúc này mọi người mới nhìn quanh liền phát hiện quả nhiên đã không còn thấy Tử Nghiên. Ai nấy đều là cảm kích. Mấy cái nữ tử thì khóc lóc.

“2 tháng nữa sẽ có người từ tổng bộ tới tiếp chúng ta. Bây giờ chúng ta cứ tập trung tại đây. Không nên đi ra ngoài. Chờ người tới tiếp đón” Nói đoạn Thiết Thần nhìn lên thiên khung, nhìn lên Cái đại thủ ấn kia. Trong mắt hắn lộ ra một tia quyết tâm.

.....

Chương này viết trong lúc phê rượu. Câu chữ hơi ảo ảo. Ha ha. Anh em chịu khó đọc nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Gia Nhập Tinh Vãn Các

Doanh Thiên sau khi đưa Tử Nghiên đi ra liền dẫn nàng trở về chỗ đám người Hoàng Cát. Chỉ thấy Nguyệt Nhi lập tức nhào tới ôm chân Doanh Thiên nhí nhéo nói “Oa Sư Tôn, chiều vừa rồi lợi hại nha. Người nhất định phải dạy ta”.

“Được rồi nha đầu, chờ người có tư cách liền dạy người”. Doanh Thiên cười đáp.

Tử Nghiên nhìn qua đám người Ma Âm, Mộng Điệp sau đó nhẹ giọng hỏi: “Công tử, mọi người đây là”.

Doanh Thiên chỉ Hoàng Cát tiếu ý nói: “Trừ lão đầu này thì mọi người đều là người nhà”.

Nge vậy, Hoàng Cát cũng là có chút xấu hổ. Dù sao hắn đứng thật là người ngoài. Ngay tại lúc này Doanh Thiên lại nói tiếp 1 câu: “Trước mắt chúng ta liền cần một chỗ tá túc” nói đoạn ý vị thâm trường nhìn về phía Hoàng Cát”.

Hoàng Cát tuyệt không phải kẻ bình thường, hắn ngay lập tức hiểu ý nói: “Nếu công tử không chê liền mời mọi người trở về Tinh Vãn Các, bọn ta nơi đó không phải là cái gì thánh địa thế nhưng vẫn là có chút nhìn được”.

Doanh Thiên hài lòng gật đầu: “Tốt, vậy liền tới các người tông môn làm phiền”.

Hoàng Cát nào dám chậm chễ. Lập tức đưa mọi người trở về chỗ đám đệ tử nơi xa. Sau đó lập tức khởi hành trở về Tinh Vãn Các.

.....

Một ngày này, tin tức có một vị siêu cấp khủng bố nhân vật nhúng tay vào trận chiến trên Cực Huyền Giới nhanh chóng lan rộng. Bởi vì cái thủ ấn treo tại trên không trung kia mang tới áp lực thật quá khủng bố. Tại bên dưới thủ ấn bao phủ. Vô số người đều tại di cư. Bọn hắn dưới thủ ấn đều trở thành phạm nhân. Không có cách nào phi hành. Vì thế chỉ có thể cưỡi toạ kỵ, cố gắng lấy phương thức nhanh nhất rời đi địa phương bên dưới thủ ấn này. Thế nhưng là thủ ấn này quá mức khổng lồ. Bọn hắn chỉ có thể hi vọng một ngày nào đó có thể đi ra mà thôi. Dù thật ra bọn hắn rõ ràng, nếu thật sự thủ ấn này rơi xuống, sẽ đem thế giới của bọn hắn đánh sập một nửa. Chỉ có người ở mặt bên kia Cực Huyền Tinh mới có cơ hội sống sót mà thôi.

Về phần những phạm nhân kia, bọn hắn là k thể rời đi, bọn hắn chỉ có thể lại đó ngày ngày nguyện cầu cho thủ ấn không rơi xuống.

Về phần những thần kia. Mỗi cái đều lựa chọn tạm thời rời đi Cực Huyền Giới. Bởi vì bọn hắn đều lo sợ sẽ đắc tội vị nhạ vật khủng bố kia. Chỉ trong một ngày, Cực Huyền Giới thần, đều rời đi không còn lại một tôn.

.....

Tinh Vãn Các.

Đây là một cái rộng lớn tông môn. Sở dĩ tên gọi là Tinh Vãn Các, bởi vì nó được xây dựng trên một khối thiên ngoại vãn tinh khổng lồ. Phương viên khối tinh vãn này cũng có lấy vài vạn dặm. Tại trước đây thật xa xưa, tại trên thế giới này, Tinh Vãn Các đã từng là một trong những đỉnh tiêm nhất thế lực. Uy hiếp bát phương. Thế nhưng là theo thời gian trôi đi nó đã bắt đầu suy sụp.

Mặc dù là đã suy sụp thế nhưng Tinh Vãn Các vẫn lộ ra là có chút náo nhiệt. Tiến đến tinh vãn các vẫn có thể thấy được quang mang linh khí đầy đặn. Có thể thấy được từng bóng người lảng không phi hành. Cưỡi pháp bảo bay qua bay lại. Tại Tây Vực này Tinh Vãn Các vẫn có được vị trí của mình cũng thuộc hàng nhất lưu tông môn.

Tại dưới cửa vào Tinh Vãn Các lúc này. Đứng đó một nhóm người. Chính là nhóm người Doanh Thiên vừa mới tới. Nhóm người này vừa xuất hiện, đệ tử trông coi môn hộ liền tiến tới trước mặt Hoàng Cát chấp tay vội nói:” Sư thúc tổ cùng chư vị sư huynh sư ti đã trở về ạ”.

Hoàng Cát gật đầu đáp:” Ân, đã trở về, lập tức sai người sắp xếp cho mấy vị đây” nói đoạn chỉ vào nhóm Doanh Thiên.

Tên đệ tử này nhìn qua, hắn trông thấy mấy vị nữ tử này mỗi cái đều khí chất hơn người. Trừ cái tên nhìn như phạm nhân kia thì có chút kỳ lạ. Thế nhưng là hắn cũng k có hỏi nhiều liền mời:” Các vị mời theo lối này”.

Thật ra khi trước tại trên sa mạc, Ma Âm và Mộng Diệp đều tận lực che giấu mình. Cho nên người khác mới thấy các nàng giống như là phạm nhân. Cho đến lúc xung đột với người của Phong Lôi Các các nàng liền không cần che giấu. Hiện tại khí chất của các nàng liền không giống với lúc trước. Người ngoài nhìn vào liền biết là cao thủ.

Bởi vì Hoàng Cát dặn dò nên tên đệ tử này cố ý sắp xếp cho Doanh Thiên một toà biệt viện khá lớn. Toà biệt viện này là tông môn chuyên dành cho khách quý.

Sắp xếp đâu vào đó. Doanh Thiên liền bỏ đám người sang một bên sau đó tự mình đi vào một căn phòng. Ra lệnh không được làm phiền về sau. Hắn móc ra món đồ kia. Đây chính là trên thân hạm tử nghiên đưa cho hắn. Đặt lên bàn, món đồ kia chính là một khối huyết thạch. Khối huyết thạch này trong suốt. Đỏ rực như máu. Tại bên trong nó có thể nhìn thấy từng đường vân đỏ đang lưu động. Nhìn giống như là từng đường huyết mạch đang lưu thông vậy.

Doanh Thiên nhìn kỹ khối huyết thạch này. Hắn có vẻ trầm tư sau đó tự nhủ:” So ta tưởng tượng còn muốn thú vị, thứ này vốn dĩ không nên là ở thần giới xuất hiện mới đúng nha”. Sau đó hắn nhắm mắt giống như là đang tu luyện.

.....

Tại một nơi sâu trong Tinh Vãn Các, đây là một cái động phủ cực kỳ rộng lớn. Tại một toà đạo đài, ngồi đó một nữ tử, nữ tử này thân mặc hồng y. Trên người nàng khí chất thiên tiên, mái tóc của nàng một màu trắng tinh kết hợp với dung nhan tuyệt thế kia mang đến cho người ta cảm giác cao không thể với. Nếu có người nhận biết nàng liền biết nàng chính là Tinh Vãn Các các chủ. Nàng tên gọi Thương Lan Y.

Lúc này Hoàng Cát từ xa đi vào. Hắn đến trước mặt Thương Lan Y. Im lặng k nói gì. lát sau Thương Lan Y mở ra đôi mục của mình. Nàng nhìn hắn nhẹ giọng hỏi:” Thế nào”.

Hoàng Cát cười khò nói:” Nếu sự việc chỉ dừng ở mấy tên thần kia tranh nhau đồ liền không nói. Chỉ là lần này xuất hiện một cái khủng bố nhân vật, ta không có cách nào đành đưa hắn về đây”.

“Ý ngươi là chủ nhân bàn tay kia, ngươi đưa hắn về đây rồi”? Thương Lan Y nhíu mày nhìn Hoàng Cát.

Hoàng Cát lần này tỏ vẻ khổ sở đáp “ Sư tỷ a, ta k có cách nào. Hắn nhìn sơ qua liền nhìn thấy ta triệt để, ta đôi con mắt này nhìn hắn liền một mảnh mờ mịt, là hắn muốn tới, ta nếu không đáp ứng chỉ sợ liền k về được”.

Sau một lát Hoàng Cát tiếp tục nói:” Chuyện này sư tỷ cứ để ta giải quyết, ngươi tuyệt đối không nên hiện thân, mọi việc tất cả để ta lo”.

Thương Lan Y nhìn thật sâu Hoàng Cát sau đó gật đầu đáp ứng:” Tốt, là họa thì tránh không được, là phúc liền hưởng, cái này do ngươi đến lo liệu đi, nhớ cẩn thận”.

.....

Tại căn phòng kia. Doanh Thiên ở đó nhắm mắt liền đã một ngày một đêm, bất chợt hần mở miệng nói:”Nhìn ta lâu như vậy làm gì, có gì muốn nói cứ nói”.

Chỉ thấy không gian ba động một chút liền trong phòng xuất hiện một cái thân ảnh, chính là Hoằng Cát. Hần đứng trước mặt Doanh Thiên một lát sau đó gãi đầu nở nụ cười nịnh nọt hỏi nhỏ:”Công tử thấy thế nào”.

“Cái gì thế nào”.

“Chính là ta đôi Luân Hồi nhân này, không biết công tử thấy thế nào”.

“Ân mặc dù đối với ta liền có chút khó nhìn, thế nhưng là nếu ngươi có gắng thì hẳn liền nắm chắc Hoàng Đạo cực cảnh, thậm chí có cơ hội đạp vào Huyền Đạo”.

Nge Doanh Thiên lời này. Hoằng Cát nội tâm là có chút sóng dậy, hần vội hỏi:”Thật vậy, ta thật có cơ hội bước vào Huyền Đạo”.

“Ân, có thể”.

Doanh Thiên có chút ý vị thâm trường hỏi một câu:”Ngươi trước đây là cái gì Đại Đạo chấp pháp người”.

Nge vậy, Hoằng Cát giật nảy mình, hần liền không nghĩ ra, cái này bí mật vậy mà cũng bị Doanh Thiên nhìn thấu, hần liền k có chút giấu giếm liền đáp:”Ta trước đây chỉ là Chân đạo một cái nho nhỏ chấp pháp mà thôi”.

Doanh Thiên cười cười:”Ta vốn lấy làm lạ, ngươi cái này chấp pháp đại đạo người, tại sao lại bị thiên phạt, lại còn có thể luân hồi”.

“Đến chuyện này công tử nhìn cũng thấu”.

“Ân, ngươi đại đạo khí tức vẫn còn, lại còn có lão tặc thiên khí tức, lại thêm luân hồi khí tức, mặc dù rất nhạt, thế nhưng là vẫn có thể nhìn ra, Ta rất tò mò ngươi cái này là đại đạo chấp pháp người mà lại bị thiên phạt, hơn nữa người bị thiên phạt từ xưa đến nay rất khó sống sót, ngươi lại có thể đi qua luân hồi chỉ môn trọng sinh một thế, kẻ cũng lạ”.

Bị Doanh Thiên một lời nói trúng, Hoằng Cát có chỉ đành cười khổ, cái nam tử này ánh mắt quá kinh khủng. Tại trước mặt hần liền không có cái gì bí mật có thể che giấu.

Tại một cái thời điểm xa xưa. Tại kiếp trước, Hoằng Cát đã từng là Đại Đạo người chấp pháp. Từng có được quyền uy vô thượng, thế nhưng là hần bị người hãm hại, bị thiên đạo thẩm phán, hần không chết, liền chạy vào luân hồi chỉ môn. Thành công luân hồi. K những thế còn có được đôi luân hồi nhân này. Chính là trong họa có được phúc. Hần ở tại cái thế giới này luân hồi. Cuối cùng một ngày sư tỷ hần là Thương Lan Y cũng luân hồi tại đây. Hỏi rõ ra thì sư tỷ của hần cũng giống hần vậy bị người hãm hại.

Đem chuyện nói cho Doanh Thiên rõ ràng. Chỉ thấy Doanh Thiên ánh mắt nhìn về một hướng cười nói:”Nói như vậy nàng kia chính là người sư tỷ”.

Hoằng Cát giật mình, bởi vì hướng Doanh Thiên nhìn về chính là động phủ của Thương Lan Y. Hần lúc này liền hiểu rõ, tại lúc hần và Thương Lan Y gặp mặt. Doanh Thiên đã nhìn rõ bọn hần rồi.

“Tốt, liền như vậy khỏi dài dòng. Ngươi tới tìm ta liền k phải chỉ như vậy đi”

“Ân, đúng là có chuyện muốn nhờ công tử giúp đỡ”

“Chuyện gì”

“Có thể hay không bái nhập ta Tinh Vãn Các”.

“Bái nhập Tinh Vãn Các. Ý ngươi là muốn thu ta làm đệ tử”. Doanh Thiên cười cười.

Hoằng Cát vội xoa tay lắc đầu đạo “Ta nào dám, chỉ là nhờ công tử chịu thiệt một chút lấy danh nghĩa đệ tử mà thôi”.

“Tốt, đáp ứng ngươi, ta liền chịu thiệt, thế nhưng là thiên hạ không có cơm trưa miễn phí, ngươi hiểu”.

“Hiểu, đương nhiên hiểu”.

Doanh Thiên và Hoằng Cát 2 người nhìn nhau sau đó cười lớn giống như là đạt thành thoả thuận gì đó.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Siêu Cấp Thiên Tài : Nguyệt Nhi

Hoàng Cát rời đi về sau. Doanh Thiên lần nữa đem khối huyết thạch kia lấy ra. Lần này hắn vung tay lên. Chỉ thấy khối huyết thạch kia lơ lửng trên không trung, sau đó trên đầu ngón tay Doanh Thiên đi ra từng đầu ánh sáng. Nhìn giống như từng sợi chỉ ánh sáng vậy. Từng sợi ánh sáng này thật ra chính là từng sợi đại đạo pháp tắc. Doanh Thiên muốn từ khối huyết thạch này thôi diễn vài thứ. Từng sợi đại đạo pháp tắc quấn quanh huyết thạch sau đó thấm thấu vào trong. Chỉ trong chốc lát, Doanh Thiên giống như là xuyên qua vô tận thời gian. Hắn nhìn thấy một cái thân ảnh vô cùng to lớn. Thân ảnh này ngao ngễ trên cửu thiên thập địa. Tại bên dưới cái bóng của hắn, chư thần chúng đế liền lộ ra có chút nhỏ bé. Doanh Thiên nhìn thấy hắn đồ sát vô số sinh linh, cái gì tiên đế, cái gì thánh nhân đều bị hắn giết như giết gà. Tại dưới hắn đồ sát lâu như vậy. Rốt cuộc có người tìm đến hắn, người kia một thân kim quang vạn trượng, tay cầm một thanh lớn đồ đao. 2 người đại chiến một trận tuyền cổ vô song. Cuối cùng người kia một đao chém xuống hắn một cánh tay. Sau đó hắn bại trận mà rút lui.

Doanh Thiên mở ra đôi mắt của mình. Hắn cười thầm “Vậy mà thật là hắn”. Doanh Thiên không biết cái thân ảnh đồ sát vô số sinh linh kia là ai. Thế nhưng là hắn lại nhận biết được người cầm đồ đao kia. Lúc này trong đầu Doanh Thiên hiện lên một cái khu rừng nhỏ, hắn gặp một cái tiểu tử cầm một thanh phá đao đang đối mặt với một đàn sói lớn. Tiểu tử này toàn thân đều là vết máu. Bên cạnh là mấy bộ xác sói. Hiển nhiên là tiểu tử này chém giết. Thế nhưng cũng đã là nỗ lực hết đã. Lúc này đây ắt liền không thể chống đỡ. Chỉ lát nữa thôi thì sẽ làm mồi cho sói. Doanh Thiên xuất thủ cứu tiểu tử này sau đó hỏi hắn “Có muốn hay không học Đạo pháp”.

“Ân nhân, ngươi biết đạo pháp sao”

“Ha ha, đạo pháp của ta chính là thiên hạ vô địch”.

....

Doanh Thiên mỉm cười từ trong hồi ức đi ra. Sau đó hắn lần nữa thúc đẩy đại đạo pháp tắc. Ngay lúc này cánh tay của hắn giống như chìm vào không gian. Không gian trong phòng lúc này kịch liệt ba động. Mắt thường cũng có thể nhìn thấy từng cơn sóng không gian đang đập chùng. Sóng không gian trong chốc lát liền lan tỏa ra khắp Tinh Vãn Các. Cái này liền làm dọa sợ các đệ tử, trưởng lão. Chỉ có Hoàng Cát biết được việc này là Doanh Thiên làm ra. Thế nhưng là hắn vẫn mờ mờ hồ hồ. Bởi vì hắn sợ không may Doanh Thiên làm sụp đổ không gian thì Tinh Vãn Các liền sẽ trong chớp mắt bị chôn vùi.

Ngay tại lúc này, cánh tay của Doanh Thiên vươn ra, cánh tay của hắn vượt qua vô số tầng không gian, vượt ra vô tận thứ nguyên, xuyên qua vô tận khoảng cách. Cuối cùng giống như phát hiện gì đó hắn đưa tay chụp lấy.

Tại một nơi tận cùng Thần Giới. Tại một cái bí cảnh cực kì hoang vu và hung hiểm. Một đôi mắt đỏ như máu giật mình mở ra, hắn chỉ thấy một cái thật lớn đại thủ đang cấp tốc chụp về phía hắn. Ngay lập tức hắn phát ra một cỗ khí tức hủy diệt khủng bố. Hắn lấy mạnh nhất thủ đoạn của mình nhanh chóng đánh ra một kích hủy diệt. Một kích này chính là đem trọn cái bí cảnh này đánh cho sụp đổ. Liền ngay cả không gian cũng bị chôn vùi. Trong chốc lát từng đạo vết nứt khổng lồ. Không gian loạn lư bao trùm nơi này.

Hắn xuất hiện tại một nơi khác. Đem thủ đoạn ẩn giấu mạnh nhất thi triển đi ra. Hắn phong bế chặt chẽ mình. Chặt đứt tất cả liên hệ với bên ngoài. Sau đó lầm bầm “Đến cùng là ai”.

....

Doanh Thiên thu tay về. Chỉ thấy khối huyết thạch kia đã vỡ vụn, tay của hắn xuất hiện một vết cháy xém. Hắn nhìn nhìn cánh tay của mình rồi cười: “Chạy chối chết ngược lại là rất nhanh, lấy ta thực lực hiện tại liền không tóm được ngươi. Chờ sau này đi”.

Cửa phòng mở ra. Doanh Thiên đi ra ngoài. Chỉ thấy Nguyệt Nhi nhào tới, “Oa sư phụ, ngươi làm gì trong đó hai ngày, nhớ người muốn chết”.

Doanh Thiên cóc đầu Nguyệt Nhi đạo “Nha đầu, cho ngươi ba ngày. Liền tu tới Linh Động cảnh cho ta. Nếu không phạt ngươi”.

Nge Doanh Thiên dọa dẫm. Nguyệt Nhi liền có chút ừ ừ. Dù sao nàng trẻ con này là ham chơi. Chính là lười tu luyện.

Ma Âm nghe vậy đi tới hỏi: “Nguyệt Nhi hiện tại mới có Linh Nguyên Cảnh trung kỳ, người bình thường muốn từ Linh Nguyên trung kỳ đến Linh Động cảnh cũng mất một năm. Công tử muốn Nguyệt Nhi 3 ngày liền có chút khó a”.

“Không có gì khó, ngươi cũng vậy. Trong một tháng liền tu tới Linh Tôn cho ta. Nếu không.....”.

Nghe Doanh Thiên nói vậy Ma Âm cũng có chút rụt rè. Dù sao nàng cái này công tử bình thường chính là vui tính hiền hoà. Thế nhưng là nghiêm túc lên liền đáng sợ. Đừng nhìn nàng đi theo hắn thế này. Ai biết chẳng may làm hắn phát ý. Hắn liền một chương chụp nàng chết vậy chẳng phải là thiệt thòi. Nghĩ vậy Ma Âm cũng không dám nói gì nữa.

Doanh Thiên biết nàng nghĩ gì. Hắn cũng là cười lắc đầu cho qua.

Tại dưới Doanh Thiên thúc ép. Cuối cùng Nguyệt Nhi cũng đành thành thành thật thật đi tu luyện. Tu vi của nàng hiện tại đã là Linh Nguyên Trung kỳ. Kém một bước liền đạt đến hậu kỳ. Nàng tại đó xếp bằng. Một bên vận chuyển Tịch Diệt Thiên Kinh, một bên cảm ngộ bộ đạo thân mà Doanh Thiên

luyện chế. Lấy năng tư chất 81 Tiên Thiên chân mệnh kia. Đây là dễ dàng.

Tại phạm nhân tu luyện. Cảnh giới chia làm 13 giai: Tam cảnh phạm thai, Linh Nguyên Cảnh, Linh Động Cảnh, Địa Nguyên Cảnh, Thiên Nguyên Cảnh, Địa Sur, Thiên Sur, Linh Vương, Linh Tôn, Linh Hoàng, Linh Đế, Linh Thánh và Thông Thần.

Tại tam cảnh phạm thai chính là Luyện Thể, Luyện Khí và Luyện Thần. Luyện thể chính là rèn luyện thân thể. Luyện khí là bắt đầu hấp thu thiên địa linh khí. Luyện thần là tại tu luyện ra thần thức. Tu luyện ra thần thức về sau, lại tu luyện ra Linh nguyên, từ đây chính thức bước vào Linh Nguyên Cảnh, bước lên con đường tu chân giả.

Chỉ trong 2 ngày, Nguyệt Nhi liền đem tu tới Linh Nguyên cảnh đỉnh phong. Hiện tại chỉ cần để Linh Nguyên diễn hoá thành Linh Động là có thể đạt tới Linh Động Cảnh.

Cuối cùng đến ngày thứ 3. Một tiếng oanh minh từ trong thể nội Nguyệt Nhi phát ra. Linh Nguyên đã diễn hoá thành Linh Động. Nguyệt Nhi nhất cử đột phá cảnh giới. Chỉ thấy Linh Động trong thể nội Nguyệt Nhi cấp tốc xoay tròn, lấy một bộ thôn thiên phệ địa điên cuồng hấp thu thiên địa linh khí. Cái này thoáng chốc liền làm linh khí thiên địa tại tinh vân các điên cuồng lưu động. Cái này đánh động lấy mấy vị trưởng lão, thái thượng trưởng lão cũng vì đó mà kinh động.

Nhanh chóng bọn hắn liền tìm ra Nguyệt Nhi, từng cái thân ảnh nhanh chóng xuất hiện bên cạnh Nguyệt Nhi, có lão giả, lão ấu, cũng có trung niên nhân, nữ phụ. Mỗi một cái đều là thực lực cao thâm. Trong chốc lát liền xuất hiện tới mấy chục vị. Bọn hắn đều kinh nghi bất động nhìn chăm chăm vào Nguyệt Nhi.

Phải biết Nguyệt Nhi hiện tại mới có 7 tuổi. Lấy tuổi này mà có được tu vi Linh Động cảnh. Đây tuyệt đối là một cái từ cổ chí kim không có sự tình. Phải biết trong lịch sử ghi chép cái sớm nhất tu luyện chính là 8 tuổi mới bắt đầu tu luyện. 10 tuổi bước vào Linh Nguyên, 11 tuổi Linh Động. Ngắn ngủi 30 năm liền thành Thần. Hiện tại đã là một tôn vô địch thần linh. Cái này tiêu hải nữ chẳng phải liền muốn 20 năm thành thần sao. Đaay tuyệt đối là sự tình làm người đó mất.

Phải biết tại trên Cực Huyền Giới mỗi một cái siêu cấp thể lực đều có thần chống lưng. Nếu Tận Văn Các ra được một vị thần đây chẳng phải liền có thể khôi phục năm xưa vinh quang.

Chư vị trưởng lão, lão tổ lúc này đều tại âm thầm nghị luận.

Lúc này Nguyệt Nhi mở ra ánh mắt của mình. Trong chốc lát nàng đều bị dọa sợ.

“Ồ đâu ra nhiều người như vậy, các người muốn làm gì a” nàng giật mình kêu lớn.

Thế nhưng là mỗi cái đều k đá lại nàng. Bọn hắn đôi mắt đều là sáng trưng nhìn chăm chăm Nguyệt Nhi, giống như bầy sói thấy mồi ngon vậy.

“Sư tôn cứu ta aaaaaa”.

....

Trong lúc Nguyệt Nhi tu luyện. Doanh Thiên liền dẫn theo Ma Âm. Hắn dẫn nàng tới một cái xa xôi địa phương. Đây là nam cực của Cực Huyền giới. Tại đây một mảnh băng tuyết trắng xoá. Nơi này nhìn qua liền có thể thấy từng toà phế tích, từng toà cổ thành còn sót lại. Chỉ tiếc là không có cái kia náo nhiệt nhân sự. Thay vào đó là một mảnh thê lương đồ nát. Dựa vào đó liền thấy qua nơi này trước đây từng vô cùng náo nhiệt. Thế nhưng là không biết trải qua cái gì tai nạn hiện tại biến thành bộ dáng như vậy.

Tại trên đường đi, có thể thấy trên mặt đất xuất hiện từng toà băng điều san sát. Tại trong băng điều có từng bộ thi thể. Có cả toạ kỵ. Bọn hắn thân thể được bảo tồn. Đây hẳn là tại tai nạn diễn ra, bọn hắn chạy không thoát liền bị băng phong tại đây. Có thể suy đoán có một cổ lực lượng băng hàn trong nháy mắt bộc phát mới có thể khiến mọi việc trông như vậy.

“Công tử đưa ta đi đâu” Ma Âm tò mò hỏi.

“Đi lấy thuộc về người đồ vật” Doanh Thiên chỉ đáp nhẹ một câu.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Cửu Diệu Thánh Tôn

Dẫn Ma Âm đi xuyên qua vô số băng điều về sau. Cuối cùng 2 người đến trước một khối băng lớn. Khối băng này lớn tựa một ngọn núi. Nhìn qua thì ở trong hàng ngàn ngọn núi băng ở đây liền lộ ra có chút tâm thương. Thế nhưng là Doanh Thiên lại đứng nhìn khối băng này thật lâu.

Nửa ngày về sau hắn mới vươn ra tay của mình. Tại trên khối băng này vuốt vuốt. Sau đó hắn lăm bắm cái gì đó. Chỉ thấy ngay lập tức. Trên khối băng

xuất hiện liên tiếp các phù văn cổ lão, những phù văn này nối tiếp nhau tạo thành một cái kỳ ảo đồ án.

Đồ án hình thành về sau này. Liền xuất hiện một cánh cửa trên khối băng. Doanh Thiên đẩy cửa đi vào. Ma Âm cũng liền k chậm chễ vào theo. Sau khi đi vào, cánh cửa liền biến mất. Mọi thứ lại khôi phục về thể lương vốn có của nó.

Đi vào tầng băng về sau. Xuất hiện trước mắt 2 người chính là một toà vô cùng nguy nga đại diện. Giống như bên trong khối băng là tự thành thiên địa. Đại diện này tản mát một cỗ khí tức rét lạnh vô cùng. Liền xem như Ma Âm một cái Cực Âm Thể này cũng có chút k chịu nổi mà run rẩy. Bởi vì nơi này nhiệt độ thật quá mức rét lạnh.

Trong đại diện trên cao kia có một khối lớn băng điêu, tại trong băng điêu có thể nhìn thấy một cái thân ảnh nữ tử. Nữ tử này thân không có mặc y phục. Hơn nữa cũng không có sinh mệnh khí tức. Hiên nhiên nàng đã chết từ lâu. Thân thể của nàng liền được bảo toàn tại trong khối băng này.

Doanh Thiên bước tới gần. Hần nhìn nữ tử này không rời, trong đầu hần lại hiện lên mấy cái hình ảnh, một cái nữ tử lạnh lùng, một cái trung thành nữ tử. Hần thờ dài, bởi vì đoạn ký ức kia thật quá xa xưa.

“Nàng là ai”. Ma Âm nhẹ giọng hỏi.

“Một cái thật tốt nha đầu”. Doanh Thiên giọng nói có chút hư thực.

“Công tử đưa ta đến đây là.....”

“Lấy nàng truyền thừa, suy nghĩ kỹ, truyền thừa thánh tôn, không phải ai cũng có tư cách nhận, thừa nhưng là người thích hợp. Vấn đề là người có dám hay không nhận”. Doanh Thiên nghiêm túc hỏi.

Ma Âm là một cái người thông minh. Nàng hiểu rõ lời Doanh Thiên, nàng hỏi lại:” Có cái gì hung hiểm”.

“Tiếp nhận thử thách, vượt qua liền nhận được nàng truyền thừa, vượt không qua người liền chết tại trong này, thế nào?”. Doanh Thiên nhìn nàng giải thích.

Ma Âm nhìn chằm chằm nữ tử kia, sau đó lại nhìn Doanh Thiên, cuối cùng nàng hít sâu một hơi, sau đó nghiêm nghị đáp:”Ta tiếp nhận thử thách”.

“Tốt” Doanh Thiên đáp 1 câu, sau đó hần vung tay lên. Chỉ thấy tại trước khối băng kia. Mặt đất bắt đầu thay đổi. Trong chốc lát liền xuất hiện một cái hàn đàm. Hàn đàm này bốc lên từng mảnh hàn khí vô cùng lạnh lẽo. Người thường hít phải một hơi này hàn khí đảm bảo trong nháy mắt liền đông thành tượng băng. Cho dù Ma Âm có được Cực Âm Thể này nhìn thấy hàn đàm này nàng cũng k khỏi run rẩy.

“Bước vào đi.Hấp thu hết hàn khí là vượt qua. Chống chịu không được người liền bị đông đá trong đó”. Doanh Thiên k mạn k nhạ một câu.

Ma Âm cắn răng một cái. Không chần chừ liền nhảy vào hàn đàm. Ngay lập tức, một làn băng tinh lập tức lan toả bao trùm lấy thân thể nàng. Tại trong băng tinh, Ma Âm liền cảm thấy linh hồn mình, chân mệnh đều như muốn đông băng. Nàng giắt này mình với vàng vận chuyển công pháp. Thế nhưng là đều không làm nên trò trống gì. Nàng chỉ cảm thấy ý thức của mình dần trở nên mơ hồ.

Ngay tại thời khắc này, một cỗ tin tức mãnh liệt truyền vào đầu của nàng:”Cửu Diệu Băng Tâm Quyết”.

Ma Âm không phải cái gì ngu ngốc người, ngay lập tức nàng theo lộ tuyến vận chuyển bộ công pháp mới kia. Chỉ thấy hàn khí trong hàn đàm lấy một phương thức kỳ diệu mà đi vào trong thân thể nàng, mặc dù vẫn có chút đau đớn thế nhưng là nàng có thể chịu đựng.

Một canh giờ sau, không sai biệt lắm hàn đàm hàn khí bị nàng hấp thu gần hết. Ngay tại lúc nàng tưởng chừng như sắp vượt qua. Thì một cỗ hàn khí khác từ dưới đáy hàn đàm kéo lên. Hàn khí này còn mạnh đầu chỉ mười lần so với trước. Ma Âm vội vàng vận chuyển công pháp. Thế nhưng là cô đau đớn này căn bản chịu không nổi. Nàng muốn đi ra.

Thế nhưng khi nàng chuẩn bị đứng lên, ánh mắt nàng chạm tới Doanh Thiên ánh mắt. Nàng chỉ thấy trong đôi mắt Doanh Thiên một mảnh lạnh lẽ. Ánh mắt này giống như là in vào trong tâm nàng. Cuối cùng nàng vẫn là ngồi xuống. Cắn răng chịu đau đớn. Có lẽ đây là một lần thống khổ nhất từ trước đến nay trải qua.

Trải qua 3 canh giờ. Một tiếng oanh minh vang lên, chỉ thấy Ma Âm từ hàn đàm bước ra. Quần áo trên người nàng đã bị đông đá rồi vỡ vụn. Để lộ ra một cái tuyệt mỹ thân thể. Mái tóc của nàng cũng dài ra thêm vài tấc, đen nhánh. Khí chất của nàng hiện tại cũng cực lớn thay đổi, nhiều thêm mấy phần lạnh lùng. Đôi mắt đen nhánh kia ẩn chứa băng chi lực huyền diệu. Người khác nhìn vào liền không tự chủ được mà run mình.

Nàng hiện tại giống như một khối nguyên thủy băng hàn. Trên người nàng hàn khí lạnh lẽo kia, khiến cho người ta kính sợ. Trải qua hàn khí thử thách. Tu vi của nàng hiện tại cũng tăng từ Linh Vương Đỉnh Phong vượt qua Linh Tôn, đạt tới Linh Hoàng sơ kỳ.

Doanh Thiên gật đầu nhìn nàng:”Cực Âm thể đạt tới Cực Âm Thần Thể, tốt”.

Thế nhưng là Ma Âm lại giống như k nghe thấy lời Doanh Thiên nói. Nàng tiến sát lại, sau đó dán lấy thân thể của mình sát vào Doanh Thiên. Một bộ câu dẫn hần.

Doanh Thiên cười nhìn nàng đạo:”Thế nào, muốn câu dẫn ta”.

Ma Âm trên miệng nở một nụ cười tuyệt mỹ dò: “Công tử, nàng là ai, ban này ta tại hấp thụ hàn khí liền có dính qua nàng cảm xúc, chính là nàng đối với người có rất đậm cảm tình a”.

“Người hấp thụ nàng cảm xúc”. Doanh Thiên có chút ngoài ý muốn.

“Có một chút, thế nhưng là một chút cảm xúc này lại ảnh hưởng k nhỏ nha”. Ma Âm yêu mị cười 1 tiếng.

Doanh Thiên cũng là bất đắc dĩ cười “Ảnh hưởng là người lại yêu ta”.

“Phải không nha, dù sao ta thân thể đều bị công tử thấy hết, có hay không nên chịu trách nhiệm 1 chút”. Ma Âm một bộ bị hại đáng vẽ.

“Có hay không muốn biết nàng là ai”.

“Có”.

Doanh Thiên giống như suy nghĩ cái gì, sau đó hần nghiêm túc giảng: “Nàng tên là Cửu Diệu, ta gọi nàng là Diệu Nhi, người khác gọi nàng là Cửu Diệu Thánh Tôn, nàng chính là Băng Tinh Đế Thuần của ta, người hiện tại xem như kẻ nhiệm nàng”.

“Thánh Tôn? Tựa hồ rất lợi hại nha”. Ma Âm hỏi.

“Người nhận biết cái nào nhất cường đại?”.

“Ta tại nghe nói, trên thần đình kia. Có Thần Đế gánh vác thiên mệnh, chính là vô song cường đại nhất” Ma Âm một bộ suy đoán.

“So ta liền thế nào” Doanh Thiên cười hỏi.

“Cái này,,,,, ta cũng k rõ”. Ma Âm có chút k dám suy đoán. Nàng biết công tử nhà mình cường đại vô cùng. Nàng đối với thần giới chính là một bộ mù mịt. Nàng cũng không dám tùy tiện so sánh.

“Nếu như ta nói, tại Thánh Tôn trước mặt Thần Đế liền một hạt bụi cũng không bằng người có tin hay không” Doanh Thiên ý vị nói một câu.

Một câu này đi ra, nội tâm Ma Âm liền chấn động. Đến cùng là dạng gì tồn tại mới có thể như vậy cường đại.

“Chuyện người không biết, sau này liền rõ ràng. Người sau này cũng sẽ đạt tới độ cao đó. Khi đó người sẽ thấy cái gì là Thiên Địa rộng lớn” Doanh Thiên ý vị thâm trường đạo.

“Rời đi thôi”.

Ma Âm đi ra khỏi đại điện. Chỉ thấy băng hàn khí tức hiện tại đang lấy một tốc độ nhanh chóng rút đi. Có thể thấy chỉ trong một thời gian ngắn nữa nơi này hàn khí sẽ tiêu tán. Việc này có lẽ cũng truyền thừa bị lấy đi có quan hệ.

Ngay tại một khắc Doanh Thiên chuẩn bị bước ra ngoài đại điện. Một bàn tay nhỏ nhắn đem hần cánh tay kéo lại. Doanh Thiên đứng tại đó. Thế nhưng là hần cũng k có quay đầu lại nhìn, hần biết cánh tay này là của ai, cuối cùng hần lắc đầu thờ dài một hơi “Cái gì đã qua hãy để nó qua, người vất vả nhiều rồi. Nghỉ ngơi đi, ngày sau sẽ đem người cứu lại”.

Cuối cùng cánh tay kia liền buông ra, Doanh Thiên liền bước ra ngoài đại điện. Từ đầu đến cuối hần cũng không có quay đầu lại nhìn.

Tại Doanh Thiên đi ra ngoài đại điện sau đó. Trên tầng băng kia cánh cửa cũng khép lại. Sau đó tầng băng kia dần dần chìm xuống lòng đất. Cuối cùng biến mất.

“Đi thôi, nơi này hàn khí sẽ dần tiêu tán, một thời gian nữa nơi này sẽ lại náo nhiệt nhân khí” Doanh Thiên đánh giá 1 câu. Sau đó mở ra không gian chi môn đưa hần và Ma Âm trở về Tinh Vãn Các.

....

Ngay tại không gian chi môn mở ra trong biệt viện, Mộng Diệp đang xếp bằng tu luyện lập tức cảm nhận được không gian ba động, sau đó nàng lắc mình liền xuất hiện tại đó.

Đi ra không gian chi môn, Doanh Thiên nhìn Mộng Diệp đánh giá, “Sắp Thông Thần rồi?”.

“Vâng”. Mộng Diệp vẽn vẽn đáp một câu.

Sau đó Doanh Thiên liếc nhìn về một hướng, hần cười đạo “Cái nha đầu này, thật tốt hưởng thụ”.

Từ trong phòng Tử Nghiên cũng đi ra. Nàng vốn có nhiều cái thắc mắc muốn hỏi Doanh Thiên, thế nhưng là từ lúc theo hần về đây, hần một lời cũng không có nói với nàng. Điều này làm nàng có chút không hiểu.

Doanh Thiên nhìn qua liền rõ ràng nàng thắc mắc: “Thế nào, có gì muốn nói”.

Từ Nghiên vội vàng đáp: “Ta,, muốn hỏi công tử tại sao muốn đưa ta theo”.

“Ngươi là tại nơi nào đến được sợi dây chuyền kia”. Nói đoạn chỉ vào trên ngực Từ Nghiên 1 sợi dây chuyền.

“Tại một cái bí cảnh, rất hung hiểm, cuối cùng về sau đạt được nó mới có thể thoát ra.

“Ngươi có hay không gặp nàng”. Doanh Thiên nghiêm túc hỏi.

“Nàng?”.... “Ta khi ấy cũng mơ hồ, thật nhìn thấy một cái nữ tử, thế nhưng là sau đó cũng không nhớ rõ nữa”. Từ Nghiên có chút suy nghĩ đáp.

“Sau khi ngươi trở về tu vi tăng tiến, sau đó liền giống như hiện tại thích một màu tím”. Doanh Thiên phán một câu.

“Cái này, thật đúng là như vậy”. Thật sự là như vậy, bởi vì từ bí cảnh kia thoát trở về đằng sau, Từ Nghiên tu vi nhanh chóng tăng tiến, trở thành đệ nhất thiên tài tại nàng tông môn, sau đó nhất cử đạt đến thánh nữ vị. Nàng cũng không hiểu vì sao lại yêu thích một màu tím. Vì thế từ đó đến nay nàng đều mặc một bộ y phục màu tím. Tên của nàng cũng vì đó mà thay đổi. Thật ra nàng tên là Linh Nghiên, sau đó đổi thành Từ Nghiên là vì vậy.

Doanh Thiên đạt được đáp án về sau liền không có hỏi nữa. Hắn phân phó nàng tích cực tu luyện. Sau đó lặn mình xuất hiện tại Nguyệt Nhi trước mặt.

Nha đầu này hiện tại mặc một bộ cao quý y phục màu đỏ, trên đầu đội lấy một cái phượng quan. Khắp người đeo lấy cao quý trang sức. Nhìn qua liền chính là một cái thiên kim đại tiểu thư. Thế nhưng là cái thiên kim đại tiểu thư này hiện tại chính là k có bộ dáng thiên kim đại tiểu thư. Chính là ngồi trước một cái bàn lớn đầy thức ăn, bên cạnh là Tiểu Hùng, 2 cái này đang tranh nhau đồ ăn. Mỗi miếng đều nhồm nhoàm, từng cái thanh âm đánh chén vang lên. Người không biết liền tưởng 2 cái bị bỏ đói lâu ngày mới được ăn vậy.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Bảo Vật Xuất Thế

Trông thấy Doanh Thiên bước đến. Nguyệt Nhi vội vàng lấy cánh tay áo chùi đi dầu mỡ trên miệng kia. Sau đó một bộ cười hi hi hỏi dò: “Nha sư tôn, ngươi đã về nhà, ngươi dẫn Ma Âm ti đi đâu nhà”.

“Theo ngươi cái nhà đầu này thì là đi đâu”. Doanh Thiên hạ xuống một câu.

Nguyệt Nhi gian trá cười khi khi sau đó đáp lời: “Ai mà biết được 2 người các ngươi đi đâu nhà”.

“Tốt nha đầu gan lớn, 3 ngày nữa tu lên Địa Nguyên Cảnh cho ta. Bằng không đem ngươi rèn”. Doanh Thiên dọa dẫm một câu làm Nguyệt Nhi bủi môi ra về không sợ.

“Thế nào, bây giờ trèo lên cao cao tại thượng vị liền không đem ngươi sư tôn để vào mắt rồi”. Doanh Thiên trừng mắt.

“Đầu có đầu, là tại bọn hắn cứ ép ta làm vậy, chứ ta đâu có muốn làm cái gì Thánh Nữ Thủ Tôn đâu, ta nói với bọn hắn sư tôn dạy rằng làm người cần khiêm tốn, không cần lên làm thánh nữ nhưng bọn hắn cứ ép ta làm, người lại không có đây, cuối cùng bọn hắn ép tới quá nên ta mới đáp ứng vậy”.

Nguyệt Nhi một bộ uỷ khuất bị ép đáp lời Doanh Thiên.

Thực tế sau khi bị đám trưởng lão nhìn thấy, bọn hắn liền biết Nguyệt Nhi là một cái vạn cổ hiếm có yêu nghiệt, vì thế sau khi bàn bạc rốt cuộc bọn hắn đưa Nguyệt Nhi lên làm thánh nữ.

Cái này tại Tinh Vãn Các gây ra không nhỏ oanh động, dù sao đưa một cái nữ hài lên làm Thánh nữ đây là trước nay chưa từng có sự tình. Cái này khiến vô số đệ tử tại trong bàn tán. Một số ưu tú đệ tử chính là không phục. Nhất là những cái kia nữ đệ tử có thể ứng cử lấy vị trí thánh nữ này đều là không phục. Cuối cùng một vị Thái Thượng trưởng lão đều phải ra mặt mới có thể đè ép cái này bàn tán xuống. Thế nhưng là những đệ tử kia vẫn tại thì thầm to nhỏ về cái thánh nữ này.

Sau đó Các chủ hiện tại Tinh Vãn Các là Từ Ngọc Linh Đế tự mình dẫn Nguyệt Nhi ra lễ sắc phong. Tại sắc phong lễ này. Tại dưới ban bố Nguyệt Nhi có được 28 chân mệnh, lại chỉ mới 7 tuổi có được tu vi Linh Động cảnh. Mới khiến cho những đệ tử kia chịu phục. Dù sao một cái ưu tú nhất hiện tại Tinh Vãn các đệ tử cũng chỉ có được 12 cái chân mệnh. Tại dưới 28 chân mệnh liền âm thầm phai mờ. Cái này đoán chừng chỉ vài năm, vị Thánh nữ này liền sẽ phong vương phong hoàng không biết chừng. Khi đó liền sẽ siêu việt rất nhiều trưởng lão ở đây. Lấy nàng tu chất liền đã định sẵn thành thần tương lai. Vì thế những đệ tử kia không phục cũng không được.

Thật ra 28 chân mệnh chỉ là Nguyệt Nhi đem như vậy bày ra. Bởi vì nàng biết nếu bày ra 81 chân mệnh liền đem tới phiền phức. Mặc dù Doanh Thiên cường đại vô song. Thế nhưng là nàng cũng k muốn đem đến phiền phức. Nàng tuy tuổi nhỏ thế nhưng chính là thông minh tuyệt đỉnh. Cái này nàng là hiểu rõ.

Đêm hôm đó Hoàng Cát tới tìm Doanh Thiên.

“Các ngươi mấy cái này đây là tính chơi trò gì a”. Doanh Thiên liếc hỏi.

Hoàng Cát cười khỏ, “Không biết công tử có hay không hứng thú cái vị này Thủ Tịch Đại Đệ Từ”.

“Đây là muốn đem ta kéo lên các ngươi cái thuyền này” Doanh Thiên một bộ không quan trọng hỏi lại.

“Cái này..... hi vọng công tử có thể chịu chút thiệt thòi, dù sao bọn ta cũng không có cái gì bí mật có thể giấu công tử”. Hoàng Cát xấu hổ xoa xoa bàn tay cười cười.

“Các ngươi đây là chơi với lửa nha, nếu có một ngày cũng có người giống ta đi ngang qua đây, sau đó nhìn thấy cái thứ đồ bên dưới lòng đất kia nha, đây là vô tận sát kiếp đối với các ngươi” Doanh Thiên ý vị thâm trường nói ra.

Tại bên dưới viên tinh vẫn kia, tại bên dưới sâu lòng đất của Tinh Vãn Các có chôn giấu một món đồ kinh thiên, món đồ này là vô giới chi bảo. Một khi để lộ ra ngoài liền sẽ nhắc lên một màn gió tanh mưa máu. Tất nhiên đối với Doanh Thiên dạng này tồn tại thì thứ đồ kia lại không vào mắt của hắn.

Hoàng Cát đây chính là có ý muốn nhờ Doanh Thiên giúp đỡ che giấu đi món đồ kia. Bởi vì Hoàng Cát rõ ràng Doanh Thiên khủng bố. Món đồ kia sẽ không vào mắt hắn. Hơn nữa lấy thủ đoạn của hắn che giấu đi món đồ kia càng sâu liền dễ dàng.

“Tốt, đáp ứng ngươi, coi như trả tiền công bọn ta tại đây ăn nhờ ở đậu”. Doanh Thiên một bộ sòng phẳng đáp ứng.

Tại Hoàng Cát rời đi sau đó. Tinh Vãn Các lại lần nữa sôi trào lên, bởi vì cái vị trí Thủ Tịch Đại Đệ từ liền được công bố đi ra. Cái này không chỉ gây oanh động tại trong đám đệ tử, mà rất nhiều trưởng lão đều ngạc nhiên. Bởi vì cái vị trí kia đã rất lâu không có người ngồi.

Các vị trưởng lão đều là tại thắc mắc với Hoàng Cát. Hoàng Cát chỉ lắc đầu chỉ chỉ lên trên. Thế là liền không có ai dám hỏi gì nữa. Bởi vì tại nơi sâu nhất Tinh Vãn Các kia có một vị lão chấp chương hết thấy Tinh Vãn Các. Mỗi lần chỉ tay lên trên thì bọn hắn đều hiểu đây là ý của người kia.

Bọn hắn cũng liền tò mò xem rốt cuộc là cái thần thánh phương nào mà để vị kia chỉ định làm Thủ Tịch Đại Đệ Từ, cho đến khi bọn hắn biết người kia là một cái phạm nhân thì đều tại im lặng. Bởi vì bọn hắn thật không hiểu. Vì lý do gì một cái phạm nhân lại có thể ngồi lên chức vị kia.

Tại trong các đệ tử sau khi biết tin này đều tại bàn tán âm ỉ.

“Các ngươi biết tin gì chưa, Thủ Tịch Đại Đệ Từ chỉ là một cái phạm nhân”

“Thật?, chuyện này là không thể nào”

“Phải, ta đã nhìn thấy qua hắn, chính là một cái mỹ nam tử, đáng tiếc hắn không có chút gì tu vi, còn nữa, hắn chính là người đi cùng vị tân Thánh Nữ kia nhập môn”.

“Cái gì, là cùng Thánh Nữ có quan hệ, không đơn giản nha”

“Nghe nói mấy vị sư huynh thân truyền đệ tử kia đều tại kháng nghị, cuối cùng bị chư vị Thái Thượng Trưởng Lão đều áp xuống”

“Vô Tẫn sư huynh vì việc này liền lớn tiếng với chư vị trưởng lão, liền bị chấp pháp chương lão phết đi tu vi ném ra ngoài các”.

Tại vô số lời bàn tán. Thì Doanh Thiên lại một bộ không để ý. Hắn chỉ là ăn sau đó uống rượu, rồi lại ngủ, rảnh rỗi liền đi dạo quanh Tinh Vãn Các.

Mỗi nơi hắn xuất hiện liền có vô số ánh mắt và lời bàn tán nổi lên.

Doanh Thiên căn bản cũng không có để ý điều này. Dù sao hắn hiện tại là rảnh rỗi. Chính là muốn nghỉ ngơi một lát.

3 ngày đi qua. Một cái tin tức nữa lại khiến Tinh Vãn Các sôi trào. Vị Tân Thánh Nữ kia đột phá tu vi tới Địa Nguyên Cảnh, mặc dù nói tại Tinh Vãn Các. Địa Nguyên Cảnh đi đâu cũng có thể nhìn thấy, vợ liền một trào liền có một nắm lớn. Nếu là cái khác đệ tử tấn thăng Địa Nguyên Cảnh chính là không ai biết. Thế nhưng là một cái hài nữ 7 tuổi Địa Nguyên Cảnh liền không giống.

Đây chính là không thể tưởng tượng sự tình. Phải biết đa số người thường tại 8 tuổi mới có thể tu luyện. Trừ những cái thể gia giàu có kia mới có thể từ bé cho tu luyện sớm Luyện Thể và Luyện Khí. Thế nhưng là Luyện Thần chính là 8 tuổi mới có thể luyện đi ra. Từ đó bước vào con đường tu luyện.

Thế nhưng là vị Thánh nữ này hiện tại mới có 7 tuổi. Mấy ngày trước mới đột phá Linh Động Cảnh, hiện tại mới qua mấy ngày. Bình thường người tu luyện Nhanh thì là một năm. Chậm thì mấy năm mới có thể đột phá. Lấy cái đà này tu luyện chẳng phải liền mấy năm nữa liền tu thành Linh Đệ sao. Đây tuyệt đối là Thành Thần tương lai.

Người so với người, đúng là tức chết.

Không chỉ các đệ tử sôi sục. Liền ngay cả chư vị trưởng lão cũng đều cười khỏ không thôi. Bọn hắn những cái lão già này đều là mặt mo k dám nói lên lời.

Doanh Thiên đèn gấp Nguyệt Nhi. Hải lòng gật đầu nói:”Ân, không tệ, tới đây để sư tôn dạy ngươi một chiêu”.

Nguyệt Nhi chính là hưng phấn tới hỏi:”Cái gì chiêu thức. Có hay không lợi hại như bàn tay kia”. Nguyệt Nhi chính là nhớ lại Doanh Thiên một cái thủ ấn kia. Trong lòng háo hức không thôi.

“Chiêu này chính là lợi hại gấp ngàn lần”. Doanh Thiên cười lớn.

“Chiêu gì mà khủng bố vậy sao”. Nguyệt Nhi một bộ mắt sáng rực.

Liền cả Ma Âm, Từ Nghiên và Mộng Diệp đều đến gần, các nàng đều muốn biết Doanh Thiên đến cùng là dạy chiêu gì. Từ Doanh Thiên xuất thủ tuyệt đối là kinh Thiên động địa.

Doanh Thiên một bộ nghiêm trang nói:”Chiêu này là ta tuyệt học, gọi là Cửu Thiên Thập Địa, Tứ Hải Bát Hoang, Vô Định Thiên Hạ, Duy Ngã Độc Tôn”.

Sau đó hần nhìn lại chính là thấy Ma Âm mấy người trên trán đều là bốc lên hắc tuyến, các nàng rõ ràng cái tên này đây là muốn trêu đùa các nàng.

Đổi lại thì Nguyệt Nhi chính là lăm bằm mấy lượt cái tên này, sau đó ghi nhớ nói ra:”Tốt a sư tôn, ta đã nhớ tên, ngươi bây giờ liền dạy ta a”.

Tại sau đó. Doanh Thiên liền đem ra một Thanh kiếm gỗ. Thanh kiếm gỗ này là tại trong bảo khố của hần lấy ra. Thanh kiếm này nhìn qua liền chỉ là một thanh vô hại kiếm gỗ. Thế nhưng là nếu có người biết nó lai lịch đều sẽ run sợ. Đặc biệt là những người quen cũ kia của Doanh Thiên, có không biết bao nhiêu Tiên Đế, Thánh Nhân, Thậm chí liền Đạo Quân đã từng bị kiếm này chém qua.

Nguyệt Nhi chính là ôm lấy thanh kiếm này yêu thích không thôi. Bởi vì cho dù là bằng gỗ chất liệu, thế nhưng hoa văn trên kiếm được điêu khắc tinh xảo vô cùng. Lại vô cùng đẹp đẽ. Thêm vào đó là một cái hương thơm ngát trời trên kiếm toát ra. Cái này liền hấp dẫn Nguyệt Nhi.

Tiếp Theo đó hần liền truyền cho nàng 3 chiêu kiếm pháp. 3 chiêu kiếm pháp này thoát nhìn vô cùng đơn giản. Liền một cái hải tử đều có thể múa đi ra. Thế nhưng là Ma Âm, Từ Nghiên đều giật mình bởi vì các nàng chính là nhìn xong sau đó liền quên mất không cách nào ghi nhớ. Phải biết các nàng đều là cao thủ. Cho dù đem một ngàn chương sách tại các nàng chỉ nhìn qua một lần đều có thể ghi nhớ. Thế nhưng là 3 chiêu kiếm pháp này các nàng đều không thể ghi nhớ. Đây là cỡ nào quý dị sự tình.

Chỉ có Mộng Diệp tu vi cao nhất có thể nhìn ra một chút mảnh khoé. Bởi vì nàng cảm thấy giống như mỗi lần vùng kiếm, thiên địa đều tại theo chuyển động. Đại đạo dường như cũng theo đó mà vận chuyển. Mặc dù nàng cũng không cách nào ghi nhớ. Thế nhưng là nàng biết 3 chiêu kiếm pháp này là tuyệt thế kiếm pháp.

Tại múa kiếm khoảng 100 lần về sau. Nguyệt Nhi ủ rũ đến trước mặt Doanh Thiên đang ngồi trên bàn uống rượu cúi đầu không nói.

Doanh Thiên ngừng uống nhìn nàng hỏi:”Thế nào?”.

“Sư tôn,,,,, ta,,,,,, ta liền quên hết rồi” nói đoạn liền mếu máo.

“Quên, tốt quên, quên chính là tốt”. Doanh Thiên xoa đầu nàng cười. Sau đó tiếp tục nói:” Tiếp Tục đi. Ngày hôm nay liền luyện kiếm 10 vạn lần mới được nghỉ”. Sau đó rời đi.

Nguyệt Nhi cũng không có cách nào. Chỉ có thể đứng tại đó suy nghĩ, tiếc là dù có vắt óc cũng không có cách nào nhớ lại 3 chiêu kiếm kia.

Cuối cùng Mộng Diệp bước đến gần, sau đó nàng bất thành linh 1 chỉ đi thẳng vào mi tâm Nguyệt Nhi. Phải biết là lấy Nàng Tu vi Thông Thần này. Một chỉ này dù không mang theo bất kì cái gì lực lượng đều có thể nhẹ nhàng xuyên chết Linh Đế.

Thế nhưng là một đạo quang mang vút qua. Chỉ thấy máu tươi vút lên. Mộng Diệp thu tay về, tại trên tay nàng hiện tại một vết thật dài vết thương đang chảy máu. Thông thần cảnh cường giả nhục thân cường đại vô cùng, liền xem như Linh Đế cũng khó gây tổn thương bọn hần. Thế nhưng là nàng lúc này lại bị một thanh kiếm gỗ chém thương. Có thể thấy thanh kiếm gỗ kia là cơ nào sắc bén.

Nhìn lại Nguyệt Nhi, chỉ thấy nàng tư thế hiện tại chính là cái kia kiếm pháp mà Doanh Thiên truyền dạy. Nguyệt Nhi chính là tại lúc cảm nhận được nguy hiểm liền vô thức vùng kiếm lên, thế nhưng là lại trôi chảy xuất ra chiêu kiếm pháp kia.

“Quả Nhiên là như vậy, kiếm pháp này chính là thuận theo tự nhiên, đây là có thể xuất kì bất ý tự động thi triển đi ra mà không cần ý thức đi điều động”. Mộng Diệp nói ra.

Biết được cái này kỳ diệu, cuối cùng Mộng Diệp là tại bồi Nguyệt Nhi luyện kiếm. Một người công một người thủ. 2 người tại cùng nhau luyện. Mộng Diệp cũng muốn nhân cơ hội này lĩnh ngộ đại đạo trên kiếm. Từ đó nhanh chóng đăng lâm thần vị.

.....

Tại trong vũ trụ một cái vùng hoang sơ. Nơi đây tuy thời có thể nhìn thấy từng viên tử tinh trôi qua. Nơi này khắp nơi đều là vắng tĩnh trôi nổi. Trên những viên vắng tĩnh kia có từng đạo chấy xém. Có thể thấy được tại trước đó rất lâu nơi này liền có hoá diệt cường đại đốt qua. Khiến cho nơi này trở nên không có sự sống.

Lúc này. Xuất hiện một cái hắc động. Hắc động này mới đầu xuất hiện liền rất nhỏ. Nhưng theo thời gian nó liền bắt đầu khuếch trương. Từng đạo sóng không gian cứ như vậy lan rộng ra. Tại trong hắc động tuôn ra một cỗ nóng rực khí tức. Cỗ khí tức này chính là nóng đến thiêu xung quanh những viên vẫn thạch kia đều đỏ rực lên.

Tiếp theo đó một canh giờ. Liền vùng này không gian giống như là cái biển. Biến thành một cái nham tương bí cảnh khổng lồ.

Ngay lúc này tại Tinh Vãn Các. Doanh Thiên giống như là cảm nhận được cái gì. Hắn đôi mắt có chút ngạc nhiên nhìn về một cái phương hướng.

“Đây là.....”. Nói chưa hết câu Doanh Thiên liền biến mất.

Chờ đến lúc hắn xuất hiện lại đằng sau liền chính là tại trong tinh không. Hắn mỉm cười dạo bước tiến lên. Trên đường hắn có thể nhìn thấy từng đạo thân ảnh đi lại trong tinh không. Hoặc là tạo thành đoàn đội, hoặc là cười thân hăm cũng có cười pháp bảo hoặc toạ kỵ. Mỗi cái đều tại cấp tốc tiến lên phía trước.

Doanh Thiên kéo lại một người hỏi, “Các ngươi đây là đi đâu vậy”.

Người bị kéo lại là một cái nam tử mặc áo xanh, hắn tên là Mộc Hiên. Vội nói “Đạo hữu chẳng lẽ không biết, nghe nói có Thần Vương, thậm chí là Thần Tôn bí cảnh hiện thế. Ất có bảo vật, hiện tại nơi này là hoang vu, tranh thủ tới trước. Nếu là để những cái thần thể gia kia biết được khi đó chúng ta nhưng cái này tiểu thần muốn phân một chén canh liền không được. Nói đoạn liền đi trước.

Doanh Thiên thì là cười cười “Bảo Tàng xuất thế nha”. Nói tới đây trong đầu hắn hiện lên một cái thân ảnh lão giả. “Viêm Đế, người đề thứ gì tại Thần Giới này nha”. Doanh Thiên tự nói. Sau đó lại tiếp tục tiến lên.

Một lát sau đó hiện lên trước mặt Doanh Thiên là một cái nham tương thế giới. Từng dòng dung nham đỏ rực đang lưu động. Nham tương thế giới này phát ra khí tức nóng bỏng vô cùng. Xung quanh thế giới nham tương này những viên vẫn thạch kia đều bị đốt thành tro bụi. Đây mới chỉ là sức nóng liền kinh khủng như vậy.

Cái này thế giới nham tương chính là bí cảnh không gian. Cái gọi là bí cảnh không gian tức là có cường giả tại trong không gian sáng tạo ra một toà thế giới. Giấu nó vào trong tinh không vũ trụ. Thế nhưng là vị này sáng tạo không gian vì lý do nào đó mà chết đi. Trải qua thời gian dài không được tu bổ sẽ bị không gian ép ra ngoài. Khiến cho bí cảnh bại lộ tại trong tinh không.

Cái thế giới nham tương này chính là ví dụ.

Lúc này nơi đây đã tụ tập tới hơn ngàn người, tất cả đều là Thần. Đa số là Nguyên Thần và Chân thần, có một số là Thiên Thần. Bọn hắn lúc này mỗi người đều ôm một cái tâm tư. Cũng không có ai mạo muội xâm nhập bí cảnh trước. Bởi vì rất nhiều bí cảnh đều có lớn hung hiểm. Mỗi một cái bí cảnh xuất thế đều có rất nhiều người chết. Cho nên không có ai dám mạo muội lên trước.

Mộc Hiên xuất hiện tại sau lưng Doanh Thiên mở lời “Ồ, đạo hữu cũng tới rồi, hình như còn đến trước ta”. Mộc Hiên ngạc nhiên. Không chờ Doanh Thiên trả lời hắn lại ồ lên một tiếng bởi vì lúc này hắn mới để ý. Cái tên trước mặt này chính là không có tu vi. Thuần túy là một cái phàm nhân. Thế nhưng là phàm nhân thì sao có thể tại trong tinh không giao du “Chắc là có đồ vật che giấu tu vi”. Mộc Hiên suy đoán.

Có khá nhiều người đều tại nhận biết Mộc Hiên. Bởi vì Mộc Hiên chính là một cái Thiên Thần, tại trong mấy ngàn người ở đây hắn là thuộc về cường đại nhất một nhóm người.

Thấy Mộc Hiên bắt chuyện với cái nam tử kia có một số người cũng nhìn qua Doanh Thiên. Bọn hắn cũng giống Mộc Hiên đều tại kinh dị cái nam tử phàm nhân này. Thế nhưng cuối cùng tất cả đều đưa ra giống nhau suy đoán là trên người Doanh Thiên có đồ vật che giấu tu vi. Thường những người như thế này đều không dễ chọc. Ở đây thần đều là sống mấy ngàn năm tới mấy vạn năm, trẻ nhất cũng có mấy trăm năm thành thần. Bọn hắn đều không phải kẻ ngu. Thế là cũng không có ai chú ý Doanh Thiên nữa. Bọn hắn đều tại chăm chăm vào cái bí cảnh nham tương kia.

Doanh Thiên liếc nhìn Mộc Hiên sau đó cười: “Có vẻ như ta thật đến trước ngươi nha”.

Mộc Hiên giật mình. Bởi vì rõ ràng từ lúc gặp Doanh Thiên chính là hắn đi trước, hơn nữa cũng là toàn lực lấy tốc độ nhanh nhất đi tới. Thế nhưng là khi hắn đến nơi liền đã nhìn thấy Doanh Thiên bóng lưng. Cái này làm cho hắn có chút kinh dị. Vì thế hắn mới lần nữa tới chào hỏi.

Kỳ thật Doanh Thiên mỗi một bước đều là nhìn như thông dong chậm rãi. Thế nhưng là một bước liền vượt qua tầng tầng không gian. Nếu hắn thật nguyện ý. Một cái ý niệm liền có thể xuất hiện bất cứ nơi nào thân giới này.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Đế Diễm

Đứng trước bí cảnh dung nham thời khắc này, Doanh Thiên có chút nghi hoặc, bởi vì ngay thời điểm hắn bước tới đây. Hắn liền rõ ràng tại trong bí cảnh

này có món đồ gì.

Chỉ là hán có chút không hiểu tại sao đồ vật này lại có thể xuất hiện ở đây. Nếu không nói là có người cố ý để ở nơi này. Nghĩ tới đây hán lẩm bầm “Không lẽ người đã đi qua địa phương kia sao, ngốc lão đầu”.

Theo thời gian trôi đi, bí cảnh dung nham ngày càng mở rộng ra phía ngoài, nhiệt độ phát ra cũng ngày càng cao, để cho ở đây thần cũng đều cảm thấy nóng bức.

Cuối cùng có người đều chờ không được liền dẫn đầu đi vào bên trong. Đây là một cái đại hán, hán trông giống như một tên trong rừng ra, không có chút nào khí độ một vị thần. Thế nhưng tu vi của hán ở đây chính là phải để người khác kiêng dè. Đại hán này mở ra thần lực hộ thân, sau đó xông phá kết giới bí cảnh biến mất trong tầm mắt mọi người.

Có người dẫn đầu, ngay lập tức ở đây người cũng đều sôi nổi lên lục tục tiến vào. Cuối cùng chỉ còn lại Doanh Thiên và bên cạnh Mộc Hiên. Mộc Hiên mở lời “Ta có thể hay không cùng đạo hữu tiến vào”.

Doanh Thiên mỉm cười có chút thương thức, sau đó lại lắc đầu nói: “Vẫn là khuyên người mau chóng rời đi, nơi này không có cái gì bảo vật, chốc nữa thôi bọn hán liền sẽ chết không còn một mống”. Dứt lời Doanh Thiên cũng k có để ý Mộc Hiên sau đó tự mình đi vào.

Mộc Hiên chỉ thấy Doanh Thiên không có cái gì thần lực hộ thể, cũng không xé rách kết giới đi vào. Chỉ thấy hán nhẹ nhàng đi xuyên qua kết giới. Giống như kết giới không hề tồn tại trước mặt hán. “Gặp cao nhân” đây là trong đầu Mộc Hiên suy nghĩ lúc này.

Mộc Hiên không có bước vào dung nham bí cảnh, cũng không có rời đi ngay, cuối cùng hán leo lên một viên văn thạch ngay tại phụ cận bí cảnh. Yên lặng ngồi đó chờ đợi.

Thời gian trôi qua liền có càng nhiều người tiến đến bí cảnh sau đó đi vào. Thậm chí liền có 3,4 vị Thần Vương cũng tiến vào.

Bước vào bí cảnh đằng sau, xuất hiện trước mắt Doanh Thiên là một cái thế giới nham tương, thế giới này vô cùng rộng lớn. Chính là so với Cực Huyền Giới dạng kia đại thế giới còn muốn to lớn gấp mấy lần. Nơi này khắp nơi đều là dung nham nóng chảy. Dung nham này liền là thần roi xuống cũng chỉ có một con đường chết.

Doanh Thiên xác định phương hướng sau đó đi về phía đó. Trên đường đi tùy thời hán đều có thể thấy có người phát hiện và tranh đoạt bảo vật. Khó trách tại một cái thế giới như thế này cũng là điều kiện tốt để dân sinh ra một số thần được quý hiếm, nhất là những loại Hoả thuộc tính thần được kia. Hoặc là có những loại thần thạch hay thần kim tại dưới điều kiện này mà sinh ra. Có thể nói khắp thế giới nham tương này nơi nơi đều là bảo.

Tại đi rất lâu về phía trước, cuối cùng Doanh Thiên dừng lại, bởi vì nơi này tụ tập lấy rất nhiều người, đại khái khoảng 400 người. Bọn hán tụ tập ở đây cũng không phải nơi này có cái gì báu vật cần tranh đoạt mà vì bọn hán không thể tiến thêm. Phía trước nơi này khắp nơi đều là hoả vũ, nhiệt độ cực kì kinh khủng. Tại đây có thể nge bọn hán bàn tán.

“Tại sao lại không đi tiếp” có người mới đến tò mò hỏi.

“Mới tới hà, không sợ chết liền đi” một người cười khẩy đáp lại.

“Ban này có mấy người, đều là Nguyên Thần tiến lên, liền bị những hoả vũ kia cuốn lấy, hiện tại liền thành một đồng tro tàn dưới dung nham”.

“Hoả vũ này thật như vậy khủng bố sao”

“Không tin người liền đi lên thử”.

Ngay tại lúc này, một cỗ khí tức cường hoành tới cực điểm kéo tới. Cỗ khí tức này làm mọi người ở đây đều biến sắc.

“Có Thần Vương giá lâm” có người giật mình kinh hãi.

Chỉ thấy từ xa một đạo lưu quang vun vút lao tới. Cuối cùng nge oanh một tiếng đáp lên một viên nham thạch lớn. Quang mang tán đi, chỉ thấy lộ ra một cái trung niên nam tử, nam tử này mặc một bộ kim bào. Trên người hán vương giả khí tức phát ra cuộn cuộn ép cho không ai dám tới gần. Hán lẳng lẽ đứng đó một hồi lâu, cuối cùng mở miệng: “Không lẽ đây là.....”

“Là Thần Hoả” một cái thanh âm dễ nghe vang lên chặn dứt lời hán.

Nam tử trung niên này nhú mày nhìn về phía sau. Chỉ thấy một cái yếu điệu thân ảnh đang nhẹ nhàng bước tới. Nàng này trên người bao phủ một tầng sương mờ khiến không ai nhìn rõ dung nhan của nàng. Thế nhưng là từ dáng người liền có thể đoán ra đây tuyệt đối là một cái mỹ nhân. Đang sợ là tu vi của nàng vậy mà cũng là Thần Vương.

Nam tử trung niên nhìn thấy nàng về sau cũng không có ngạc nhiên, thế nhưng là trong lòng của hán có chút giật mình. Bởi vì lấy tu vi của hán vậy mà không phát hiện nàng đã tới. Hán có thể cảm nhận còn Thần Vương đang hướng nơi này cấp tốc đi tới, thế nhưng là đối với nàng hán lại không có chút nào phát hiện. Đây là hán kiêng kỵ nhất sự tình.

Trung niên nam tử vội nói “Tại hạ Lang Gia, Lang Tử Tự, không biết cô nương tôn tính đại danh”.

Nữ tử kia chỉ nhẹ nhàng đáp một câu: “Thiên Sơn người vô danh”.

Thế nhưng câu này liền làm Lang Tử Tự giật mình. Bởi vì Thiên Sơn chính là một cái siêu cấp thánh địa thần giới. Quan trọng là Thiên Sơn đã từng đi ra không chỉ một mà là 11 vị Thần Đế, trong đó liền có 5 vị đã từng gánh thiên mệnh chấp chương thần đình. Đây mới là đáng sợ địa phương.

Bọn hán Lang Gia tại trong quá khứ cũng đã từng có thần đế. Thế nhưng là cũng chỉ có 2 vị, hơn nữa cũng không có ai có thể gánh thiên mệnh. Hiện tại bọn hán Lang Gia cũng là một cái Thần Gia Tộc lớn. Thế nhưng so sánh với Thiên Sơn kia liền lộ ra nhỏ bé vô cùng.

Lang Tử Tự vội chấp tay nói: “Thất lễ, hoá ra là Thần Vương Thiên Sơn giá lâm”.

Nữ tử thần vương kia cũng là gật đầu đáp lại. Sau đó nàng nhìn về phía trước một hồi lâu rồi cuộc mở miệng: “Có lẽ là Thần Hoá xếp hạng trước 5 đi”.

Thần Hoá xếp hạng trước 5. Đây cũng là trong đầu Lang Tử Tự ý nghĩ, bởi vì tràng diện này chỉ có Thần Hoá xếp hạng trước 5 mới có thể bày ra đến.

Tại Thần giới, thiên địa dần sinh ra nhiều loại hoá diễm, hoá diễm này gọi là tiên thiên chi hoá. Có một vị vô cùng cường đại thần đế đã dành cả đời đi tìm hiểu hoá diễm thiên địa. Cuối cùng công bố Thần Hoá Bảng, thần hoá bảng bên trên bài danh 33 loại hoá diễm cường đại nhất. Thần hoá chính là được voi số thần thêm đồ mất. Nhất nhà những cái kia đan thần và tượng thần. Có được cường đại hoá diễm có thể trợ bọn hán luyện đan, rèn binh khí tăng lên độ thành công và chất lượng. Cho dù không dùng để luyện đan luyện binh cũng có thể tăng lên một mảng lớn thực lực. Dùng thần hoá luyện thể. Trở thành một thủ đoạn công kích. Bất luận thế nào. Thần hoá là để cho vô số người thêm muốn.

Thần hoá bài danh càng cao liền càng mạnh. Nếu thật là bài danh trước 5 thần hoá liền để thần hoàng, thậm chí thần đế cũng có thể động tâm.

Nghĩ tới đây, Lang Tử Tự liền lấy ra một đạo truyền tin phù. Hắn muốn gửi tin về trong tộc để trong tộc cường đại hơn lão tổ nhanh chóng xuất thủ, hi vọng có thể đạt được thần hoá. Thế nhưng là hắn rất nhanh liền thất vọng, bởi vì truyền tin phù hắn vừa đánh ra liền bị hoá vũ cuốn lấy thiêu đốt.

Cái này liền để cho hắn tương đương giật mình. Dù sao lấy hắn tu vi Thần Vương Nhị Trọng Thiên này đều không thể gửi đi truyền tin phù, điều này chứng tỏ nơi này bí cảnh tuyệt đối là bị phong bế cực chắc chắn. Trước mắt hiện tại chỉ có 2 lựa chọn, 1 là tới tranh đoạt, 2 là chờ cho càng nhiều cường giả tới, đến lúc đó tranh đoạt liền càng khó. Hơn nữa thần hoá nói đoạt thì dễ, chứ thực ra khó hơn lên trời.

Muốn đoạt được thần hoá chỉ có 2 cách, một là ngươi dựa vào cường đại lực lượng, đem thần hoá trấn áp, sau đó từ từ luyện hoá, nếu ngươi không đủ lực lượng liền sẽ bị nó phản phệ, thiêu ngươi thành tro bụi, tại trong quá khứ không biết bao nhiêu người cướp đoạt thần hoá thành công, thế nhưng là trong giai đoạn luyện hoá xảy ra sơ sót, khiến thần hoá phản phệ, từ đó thân tử đạo tiêu.

Cách thứ 2 là được thần hoá nhận chủ. Cách này ngoại trừ có duyên hoặc vận khí liền phải dựa vào chính ngươi có hay không vận khí kia. hơn nữa cách này chính là cực kì an toàn. Thần hoá nhận chủ tuyệt sẽ không phản phệ. Trừ khi ngươi chết thần hoá mới sẽ tìm chủ mới.

Rất nhiên liền lấy Lang Tử Tự hiện tại thực lực hắn đều k có chắc chắn có thể lấy được thần hoá. Bởi vì vừa rồi hắn đã thử qua. Hoá vũ kia uy lực cực mạnh, bên ngoài hắn có thể ngăn trở thế nhưng là tiến sâu vào trong thì hắn không có nắm chắc. Hơn nữa nơi này quy tắc thiên địa phát sinh biến đổi lớn. Thực lực của hắn ở đây phát huy ra không tới 7 thành.

“Cô nương có cao kiến gì đâu” Lang Tử Tự hỏi thăm nữ tử thần vương kia.

Nữ tử này lắc đầu nói “Lấy chúng ta thực lực, lấy không nổi thần hoá này, chỉ có thần Hoàng xuất thủ, may ra”.

Lang Tử Tự đang định nói gì đó, thì một tiếng cười lớn vang lên.

“Ha ha, thật may mắn, không ngờ lại gặp được thần hoá, xem ra hôm nay vận khí của ta là tốt”. Người tới chính là một cái nam tử, nam tử này một thân tử y. Trên người hắn thân uy phát ra cường hoành tới cực điểm. Đây là hắn cố ý phóng xuất thân uy.

Lang Tử Tự nhũn mảy mảy nghĩ “Gia hoá này vậy mà tới đây”.

Nam tử mới tới kia tên là Trương Vũ, tu vi cũng là thần vương nhị trọng thiên, tại Thần Đình, Trương Gia cũng là một cái đại thần gia tộc rất lớn, chính là đè ép Lang Gia một đầu.

“Ồ, không ngờ gặp người quen, Lang Tử Tự, ngươi đến sớm, thế nhưng đến sớm k có tác dụng gì, thần hoá hôm nay chắc chắn thuộc về ta ha ha”. Trương Vũ gặp Lang Tử Tự liền tiến tới cười to.

Lang Tử Tự lạnh nhạt “Ngươi cứ như vậy xác định thần hoá về tay ngươi”.

Trương Vũ cười lớn tiếp tục nói “Tại sao không. Ồ.....” hắn vừa nói vừa nhìn về phía nữ tử kia. Sau đó hắn lại gần hỏi “tiểu cô nương là người phương nào, trước đây chúng ta chưa từng gặp qua a”.

Nữ tử thần vương kia nhẹ giọng đáp: “Chưa gặp”.

Ngay lúc này, một cỗ khí tức cường đại cũng kéo tới. Tới là một nữ phụ, nữ phụ này che kín mặt. Tu vi tất nhiên cũng là thần vương. Đáng nói là nữ phụ này sau lưng treo lên một thanh đao cực lớn. Thanh đao này tản mát ra sát phạt khí tức. Rất hiển nhiên không biết có bao nhiêu vong hồn đã tại dưới đao này chết đi.

Lang Tử Tự kiến thức liền rất sâu. Hắn dựa vào cây đao này liền đoán ra người phụ nữ này lai lịch. Nàng này gọi là Mộc Phi Vũ, người đòi gọi nàng là Đao Vũ Thần Vương. Nguyên nhân bởi vì nàng chính là sử dụng cây đao kia mà đi ngang thần giới.

Nàng nhìn chăm chăm về phía trước. Sau đó xuất thủ tóm lấy một đám hỏa vũ trước mặt. Chỉ thấy đám hỏa vũ kia nhanh chóng quấn lấy nàng thiêu đốt. Một lát sau hỏa vũ biến mất. Giống như là ước lượng được cái gì. Nàng lấy lên cây đao kia, chính là vận dụng toàn lực chém ra một đao. Một đao này không có uy thế kinh thiên động địa gì. Thế nhưng lại giống như chém ra thiên địa. Chỉ thấy nơi đao mang đi ngang qua. Bất luận cái gì hỏa vũ, cái gì nham tương đều bị một đao này chém thành 2. Cái này là nàng chém ra một con đường.

Sau đó nàng cũng không có cái gì chần chừ lập tức đi theo con đường kia tiến về phía trước. Thấy một màn này, Trương Vũ và Lang Tử Tự cũng là kinh dị không thôi. Bởi vì một đao kia liền chém ra một con đường mấy trăm vạn dặm. Đây là cỡ nào uy lực.

Trương Vũ cũng lấy ra một thanh trường thương, sau đó toàn lực đâm một kích. Chỉ thấy hấn mở ra con đường chỉ có hơn trăm vạn dặm. Mặc dù so kém Mộc Phi Vũ, thế nhưng là vẫn có thể đi, sau đó hấn tiến lên.

Lang Tử Tự thì là trầm mặc. Không ai biết hấn suy nghĩ cái gì. Qua thật lâu. Hấn quyết định rời đi. Ngay tại khi hấn rời đi. Nữ tử kia lên tiếng:” Ngươi cứ như vậy rời đi, liền thử cũng không thử”.

Lang Tử Tự cười khổ:”Ta không có thực lực kia, chỉ vèn vèn Đao Vũ Thần Vương liền có thể quét ngang chúng ta, ân có lẽ cô nương có thể”.

“Ta cũng như vậy không có thực lực kia, chỉ là..... nơi này có vấn đề, rất lớn vấn đề”. Nữ tử kia nói.

Nàng xuất thân chính là không bình thường, nàng huyết mạch cũng vô cùng cao quý. Nàng có được một đôi thần nhãn. Ngay tại vừa bước tới nơi này, nàng liền không ngừng quan sát. Thế nhưng lấy nàng đôi thần nhãn kia cũng chỉ nhìn thấy một mảnh mờ mịt. Cho đến nàng vận dụng nhất đôi thần nhãn kia nàng liền nhìn thấy một cái bóng ma. Bóng ma kia giống như là phát giác được nàng. Nó cũng nhìn về phía nàng. Cái này khiến nàng cảm giác có chút không ổn.

Cuối cùng nàng cũng không có nói với Lang Tử Tự về bóng ma kia. Cuối cùng 2 người đều tại rời đi.

4 vị thần vương rời đi đằng sau. Ở đây chúng thần mới nhẹ nhàng thờ phào 1 tiếng:”Thần vương, quá cường đại. Chỉ đứng đó liền khiến chúng ta thờ cũng khó khăn”.

“Xem ra nơi này không có cái gì tốt lấy. Đi địa phương khác thôi”

“Hắc, không đi thử một chút thần hoá vận khí”.

“Có gan ngươi liền đi, không thấy ngay cả Thần Vương cũng từ bỏ..... ày, vậy mà thật có người đi thử”.

Chỉ thấy một cái nam tử áo trắng bước về phía trước. Chính là Doanh Thiên.

Xung quanh những thần kia đều ngạc nhiên hỏi:”Đây là muốn chết sao”.

Thế nhưng tiếp theo lại để bọn hấn há hốc miệng. Chỉ thấy Doanh Thiên đi tới đâu, hỏa vũ cũng nham tương liền sẽ tự động tránh ra mở cho hấn một con đường. Cái này khiến bọn hấn đều cảm thấy không thể nào. cuối cùng Doanh Thiên biến mất trong tầm mắt bọn hấn.

Có người không tin tã, cho rằng nơi này liền có thể đi qua. Thế là liền lĩnh bước lên phía trước. Chỉ gặp hấn vừa bước lên, hỏa vũ liền nhanh chóng đem hấn vây lại. Hấn kêu thảm một tiếng. Sau đó liền hoá thành tro bụi. Cái này đem ở đây đều dọa sợ. Cũng không còn ai dám lên thử.

“Đáng sợ, rốt cuộc là thần thánh phương nào”

“Không lẽ là Thần Tôn ẩn giấu sao”.

“Đi mau, nơi này không tốt ở”.

.....

Lại đi về trước hơn một ngàn vạn dặm, đối diện Doanh Thiên trước mặt là một vùng hư vô, nơi này không gian đều bị hủy diệt, chỉ còn lại một mảnh hư vô không gian đen ngòm kia. Doanh Thiên nhìn thấy Trương Vũ kia, giờ phút này Trương Vũ chỉ còn lại 1 khoả đầu lâu đang cấp tốc bỏ chạy, thế nhưng là 1 cái móc câu từ trong hư vô lao thẳng ra đem hấn đầu lâu kéo lại. Chỉ thấy hấn đầu lâu chìm vào trong hư vô, sau đó kêu thảm một tiếng rồi im bất.

Doanh thiên cũng k có để ý tới Trương Vũ. Hấn chỉ nhìn chăm chăm về phía trước.

Tại một gò đất nhỏ giữa dòng nham tương. Mộc Phi Vũ đang chống đao nửa quỳ tại đó. Tay trái nàng đã không còn. Tay còn lại chống lên cây đao lớn kia. Nàng hiện tại bị thương rất nặng. Tại thời điểm nàng tiến tới đây liền ngay lập tức bị phục kích, lấy nàng thân kinh bách chiến thế nhưng trong nháy mắt vẫn bị móc câu kia kéo đi một cánh tay. Chưa kể trên móc câu lưu lại một cỗ hắc ám lực lượng đang lại ăn mòn thần lực và cơ thể nàng. Trương Vũ đến sau nửa khắc, thế nhưng là không có cảnh giác. Ngay tại hấn ngạc nhiên nhìn Mộc Phi Vũ bị thương thì trong hư vô kia một cái móc câu lập tức kéo đi thân thể hấn. Chỉ để lại một khoả đầu lâu. Thế nhưng là cuối cùng cũng chạy không thoát.

Giờ phút này nàng biết mình đang đối mặt với một cái vô cùng khủng bố sinh linh. Chỉ một cái móc câu liền giết chết một tôn Thần Vương. Đây là cơ nào

lực lượng khủng bố.

Trông thấy Doanh Thiên hiện thân. Nàng cũng là vô cùng ngạc nhiên, ban nãy tại bên ngoài hoá vũ. Nàng có quan sát qua, trông thấy hấn đứng ở một góc, nhưng nàng cũng không có chú ý quá nhiều. Giờ phút này hấn xuất hiện ở đây chứng tỏ hấn cũng không phải hạng người tầm thường. Thế nhưng là có hay không qua được cái móc câu kia.

Ngay tại lúc này từ trong hư vô một cái móc câu nhanh chóng hướng doanh thiên bay tới. Nó nhắm thẳng vào đầu Doanh Thiên, đây là muốn kéo đi đầu lâu của hấn.

Thế nhưng Doanh Thiên chỉ nhẹ nhàng đưa tay lên búng nhẹ 1 cái. Móc câu kia lập tức liền bị bắn trở về.

Giống như không từ bỏ, trong hư vô móc câu lần nữa bay ra. Thế nhưng cũng không phải như trước 1 cái, mà là hàng ngàn hàng vạn cái móc câu phô thiên cái địa mà ra.

Thử nghĩ 1 chút, chỉ một cái móc câu liền có thể thu hoạch tính mạng của một vị Thần Vương. Đối diện hàng ngàn hàng vạn cái móc câu như vậy, liền xem như Thần Hoàng tại đây cũng chỉ có nước bỏ mạng.

Thế nhưng là Doanh Thiên một bộ không để ý. Cái này làm Mộc Phi Vũ hoài nghi liệu hấn có thể hay không đỡ được chiêu này. Chỉ thấy Doanh Thiên lần nữa nhẹ nhàng búng tay, lần này những móc câu kia cũng không có bị đẩy về mà là vỡ tan thành những hạt bụi. Chính là triệt để bị huỷ diệt.

“Chờ ở đó, lát liền tới chơi cùng ngươi” Doanh Thiên lạnh nhạt hướng hư vô nói một câu.

Trong hư vô liền im lặng, cũng k có tiếp tục công kích. Giống như nó thật là sẽ chờ vậy.

Doanh Thiên yên lặng nhìn về một hướng trong hư vô. Nơi kia là trung tâm vùng hư vô này. Nơi đó có một điểm sáng nhỏ, nếu như đến thật gần liền sẽ phát hiện điểm sáng nhỏ kia liền là một ngọn hoa diễm. Ngọn hoa diễm này có màu đen, thỉnh thoảng lại có một chút màu trắng hiện ra.

Nếu như có người biết hàng ở đây nhận ra ngọn hoa diễm này nhất định sẽ bị khiếp sợ. Bởi lai lịch ngọn hoa diễm này quá mức dọa người.

Ngọn lửa này gọi là Đế Diễm.

Người ta biết đến Nhân tộc Thủy Tổ có 8 vị. Gọi là Tam Hoàng, Ngũ Đế. Ngũ đế một trong Viêm Đế, dành cả đời đi khắp thiên địa thu thập hoa diễm. Cuối cùng trải qua vô số năm tháng dài đằng đẳng, hấn thành công thu thập hoa diễm trong thiên địa, chính là có tới mười mấy vạn loại hoa diễm, từ đơn giản nhất củi lửa, tới các loại thần hoa, tiên hoa, thánh hoa, thiên hoa. Cuối cùng đem vạn hoa diễm dung hợp với nhau, tạo thành Đế Diễm. Ngày Đế Diễm thành, thiên địa vạn hoá đều theo triều bái.

Viêm Đế cùng Doanh Thiên đã từng có rất nhiều giao tình, thế nhưng là cả hai vì một chút khúc mắc mà trở mặt với nhau. Doanh Thiên cũng không có nghĩ tới một ngày lại có thể nhìn thấy Đế Diễm ở một nơi như thế này.

“Lửa ở đây, vậy người nơi nào” Doah Thiên thăm hỏi một câu, hấn cũng đã có câu trả lời trong lòng mình. Thế nhưng là hấn không có nguyện ý tin tưởng câu trả lời kia. Bởi vì Viêm Đế và Đế Diễm chính là bất ly thân, hiện tại Đế Diễm tại đây, cái này có thể nói cái này là lành ít dữ nhiều.

Thu hồi chính mình tâm tình. Doanh Thiên hướng bên kia hư vô nói một câu, “Hiện thân ra, chúng ta tới nói chuyện, không cần cùng ta giấu đầu hở đuôi”.

Ngay lập tức, từ trong hư vô trào ra vô số hắc vụ. Hắc vụ này xuất hiện khiến cho nham tương cũng vì đó mà đổi màu, nơi này thiên địa vốn đã tối tăm liền càng trở nên tối tăm. Cuối cùng một cái sinh linh đáng sợ con người xuất hiện đi ra. Cũng không có nhìn thấy nó diện mạo, bởi vì cả thân thể nó bao khoá lấy hắc vụ.

Mộc Phi Vũ vừa trông thấy cái thân ảnh hắc ám kia. Cả người nàng giống như rơi vào hầm băng, mặc cho nơi này thiên địa đầy nham tương hoá vũ nóng bức, thế nhưng một cỗ lạnh lẽo cứ như vậy kéo lên, để nàng không tự chủ được run cầm cập.

Nàng sợ hãi. Chân chính sợ hãi, nàng giết qua vô số người. Cũng đối mặt qua vô số nguy hiểm, thế nhưng là nàng chưa từng sợ hãi. Đối mặt những nhân vật lợi hại hơn đem nàng đánh bại nàng cũng k có sợ hãi. Thế nhưng là giờ phút này trông thấy thân ảnh kia. Nàng sợ hãi đến tận cùng.

.....

Xin lỗi anh em. Tuần này công việc quá khủng khiếp. Bù đầu bù óc chạy công việc mệt gần chết. Không có thời gian viết. Chương này viết được một nửa cách đây mấy ngày, bây giờ viết nốt.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Hắc Ám Sinh Linh

Tại thân ảnh hắc ám kia xuất hiện. Thiên địa nơi bí cảnh này cũng theo đó mà tối sầm lại. Giờ phút này, bất cứ ai đang trong bí cảnh đều có thể nhận thấy điều này.

Một cổ bất an quái lạ dâng lên trong lòng bọn hắn.

Ở một nơi xa, nữ tử Thần Vương Thiên Sơn kia đưa mắt nhìn về nơi này, trong ánh mắt nàng toát ra quang mang thần thánh. Cuối cùng nàng thu hồi ánh mắt của mình, thu hồi ánh mắt về sau, trong mắt nàng chỉ còn lại sự sợ hãi. Bởi vì nàng cuối cùng nhìn rõ bóng ma kia. Nàng nhìn thấy một cái thể giới từ vọng, thân chất như núi, máu chảy thành sông. Sau tất cả, chính là cái thân ảnh kia.

Tại nhìn thấy cảnh tượng kia, nàng giống như là hao hết mình sức lực. Nàng bỏ chạy, nàng muốn nhanh nhất có thể rời đi bí cảnh này. Cuối cùng nàng sợ hãi phát hiện, bí cảnh đã bị phong bế. Không cách nào đi ra.

Về phần Doanh Thiên từ lúc thân ảnh hắc ám kia xuất hiện. Hắn cũng không có động. Một lát sau Doanh Thiên rút cuộc mở lời: "Thật sự là không có nghĩ tới, các ngươi thứ này vậy mà có thể đi vào Thần Giới".

Thân ảnh hắc ám kia giống như có chút ngạc nhiên đáp lại: "Giống như ngươi hiểu biết về ta". Giọng nói của hắn vô cùng âm trầm, giống như là từ thần thanh âm vậy. Cái này để Mộc Phi Vũ bên cạnh nghe được chỉ có cảm giác linh hồn muốn rời ra.

Doanh Thiên bật cười đáp lại: "Hiểu, rất hiểu là đằng khác, giống như ngươi liền chết dưới tay ta 2 tên".

Câu này đi ra khiến cho thân ảnh hắc ám kia có chút chấn động. Hắn không khỏi lần nữa đánh giá lại Doanh Thiên. Hắc ám sinh linh xuất thân vô cùng thần bí. Tại phiên thiên địa này căn bản cực ít người biết về lai lịch của nó. Thế nhưng tựa hồ là cái tên trước mặt này vô cùng hiểu rõ về nó. Cái này khiến nó ngạc nhiên vô cùng. Hơn nữa nó căn bản không tin Doanh Thiên có thể giết được giống như hắn sinh linh hắc ám khác. Bởi vì bọn hắn sinh linh hắc ám này vô cùng cường đại. Cường đại đến nỗi tính rồi rồi. Hắn không tin một cái thanh niên này có thể làm được.

Thấy hắc ám sinh linh nghi hoặc, Doanh Thiên lần nữa nói: "Thế nào, không tin, tại chết trong tay ta, một tên 3 sừng 2 đuôi, một tên 1 sừng ba đuôi, thế nào tin hay không".

Lần này hắc ám sinh linh triệt để giật mình. Bởi vì hắn tin, hắn cũng biết rõ 2 cái sinh linh đã bị Doanh Thiên giết kia. Bởi vì bọn hắn tại cùng nhau sinh ra, cũng lẫn nhau có cảm ứng. Một cái chết đi những cái khác đều sẽ cảm nhận được. Doanh Thiên cũng không có nói dối. Hắn từ lâu đã biết 2 cái kia đã chết. Hơn nữa là chết rất thảm.

Cái này để hắn có chút đề phòng nam tử trước mặt này. Cuối cùng hắn nhìn thật sâu Doanh Thiên. Nói: "Rất có thể ngươi đã giết bọn hắn, thế nhưng là lấy ngươi hiện tại thực lực căn bản là không thể nào".

"Ân, ánh mắt có chút tinh tường, ta hiện tại vừa mới trùng sinh, thực lực cũng không có khôi phục. Ngươi cũng như vậy" Doanh Thiên cười đáp. Ngay sau đó Doanh Thiên đánh ra một chương. Một chương này quang minh chiếu rọi thiên địa. Một chương này xua tan hắc ám. Chỉ thấy một chương này để cho sinh linh hắc ám kia lộ ra chân thân.

Nó là một cái sinh linh hình người. Thế nhưng là trên người nó lân phiên màu đen kín mít. Chân tay đầy móng vuốt và gai nhọn. Nếu có người không biết liền sẽ nghĩ nó mặc một bộ áo giáp, nhưng thật ra những lân phiên kia đều là một phần thân thể của nó. Đầu nó có một đôi sừng, sau lưng là một cái đuôi. Tại trước ngực nó lân phiên có chút vỡ nát, trong đó chảy ra huyết dịch màu đen. Hiển nhiên là trước đó bị thương không nhẹ.

Doanh Thiên gật đầu: "quả nhiên là có chút giống, các ngươi đây là cùng nhau khôi phục nha".

Hắc ám sinh linh cười lớn: "Nếu là ngươi toàn thịnh, có lẽ ta sẽ rút lui, thế nhưng là lấy ngươi hiện tại lại dám trước mặt ta hò hét, không sợ ta ăn ngươi".

Doanh Thiên cười nhạt lắc đầu: "Ăn ta, ngươi quá đề cao chính mình, nếu như hôm nay đổi lại ta muốn ăn ngươi thì sao".

"Khắc khắc, ta tại nơi này kinh doanh mấy cái kỷ nguyên, ngươi không thắng được ta, ăn ngươi liền để ta có thể khôi phục 5,6 phần. Đến lúc đó ta có thể đi lại, ai ngăn được ta" Hắc ám sinh linh cười lớn. Giống như là hắn đã nắm chắc sẽ ăn thịt Doanh Thiên vậy.

Doanh Thiên lần nữa nói: "ngươi ở đây kinh doanh mấy cái kỷ nguyên, liền một ngọn lửa cũng không có thu nổi, không khôi phục quá bất tài đi".

Câu này của Doanh Thiên làm hắn có chút tức giận. Tại rất lâu về trước, hắn bị người đánh trọng thương, hao tổn vô số tâm huyết mới có thể chạy trốn tới Thần Giới, cũng may mắn tìm được vào bí cảnh này. Làm hắn không nghĩ tới là trong bí cảnh này lại cất giấu một ngọn lửa bá đạo vô cùng. Lần đầu hắn muốn đem ngọn lửa thu lấy liền xuy bị nó thiêu chết. Cuối cùng hắn hao tổn tâm huyết đem nơi này phong bế lại. Năm tháng qua đi thỉnh thoảng hắn sẽ mở ra bí cảnh để dụ những kẻ tham lam đi vào, sau đó hắn thịt bọn hắn để khôi phục. Vừa tìm cách thu lấy ngọn lửa kia. Thế nhưng là đã lâu như vậy hắn vẫn không có cách nào thu lấy ngọn lửa kia. Cái này làm hắn có chút bức bối.

Doanh Thiên lần nữa nhìn vào hắc ám sinh linh, cuối cùng ánh mắt rơi vào vết thương trước ngực hắn, có thể nhìn thấy tại đó thỉnh thoảng sẽ lưu động một vệt quang minh tại đó lưu chuyển. Chính vệt quang minh này ngăn vết thương khép lại. rất rõ ràng hắc ám sinh linh này là bị người khắc dùng quang minh lực lượng đánh trọng thương. Trải qua năm tháng như vậy cũng vẫn chưa khôi phục. Rõ ràng người đánh thương hắn phải vô cùng cường đại.

"Ngươi đây cũng không phải bị bọn ta người bên này đánh trọng thương, mà là cùng các ngươi khôi phục 72 đánh a". Doanh Thiên nhìn một chút liền hiểu ra mánh khoé.

"Hừ, nếu không phải ta chủ quan đi vào bẫy của bọn hắn, dựa vào bọn hắn 4 cái liền không có khả năng hại được ta" hắc ám sinh linh tỏ ra khó chịu.

Doanh Thiên gật đầu cười đáp. “Ân, nếu thật chỉ có 4 cái người liền không sợ, đáng tiếc các người mỗi cái đều là cao ngạo không sợ trời không sợ đất, kết quả hiện tại 36 cái chắc chỉ còn khoảng 20”.

Biết Doanh Thiên tại cười nhạo mình, hắc ám sinh linh ánh mắt âm trầm lạnh giọng hỏi: “Hiểu rõ chuyện như vậy, chắc chắn người không phải cái gì vô danh hạng người, nói đi, đền cùng người là ai, Thiên Đạo người, hay là cái nào đó Thiên Tôn”.

“Ta là ai không quan trọng, quan trọng là hôm nay sẽ có thêm một cái chết đi, phải biết các người chết một cái liền thiếu một cái, liền có một ngày các người sẽ tuyệt diệt nha” Doanh Thiên nhẹ nhàng nói.

“Khẩu khí thật lớn, hôm nay chủ định liền phải ăn người, đem người ăn xong thương thể của ta nhất định khôi phục. Khắc khắc”. Hắc Ám sinh linh cười lớn.

Doanh Thiên cười cười lấy tay xoa xoa nói: “không vội, không vội, đã lâu như vậy không có một cái có thể nói chuyện, k buồn sao, chi bằng chúng ta ngồi xuống nói một chút”.

Hắc ám sinh linh nghi hoặc: “Thế nào nói”.

Doanh Thiên vẫy tay, ngay lập tức từ dưới nham tương bay lên 3 tảng đá, 1 lớn 2 nhỏ. Chỉ thấy hắc hoa tay một cái. 3 tảng đá biến thành một cái bàn và 2 chiếc ghế. Doanh Thiên nhẹ nhàng ngã lưng vào một chiếc, sau đó hắc vung tay, lập tức mấy trăm vỏ rượu lớn xuất hiện trôi nổi xung quanh.

“Tới, uống rượu”. Doanh Thiên gọi một câu.

Hắc ám sinh linh cũng là một cái hào sảng, cũng không có chán chường: “Tốt, ta tới”.

Đạt đến bọn hắc dạng này cảnh giới liền không có cái gì tốt chơi mưu kế. Căn bản không lo lắng đối phương sẽ tại ám hại. Cũng như Doanh Thiên đã nói. Tại địa phương này mấy cái kỷ nguyên tịch tịch. Hiện tại gặp được một cái có thể nói chuyện. Đây là cơ nào để chịu sự tình.

Rốt cuộc bọn hắc cũng không có nói câu nào, mỗi cái riêng phần mình uống rượu. Uống rất nhiều. Tại mỗi cái uống hết gần một trăm vỏ sau đó. Rốt cuộc hắc ám sinh linh nói chuyện: “Sảng khoái, chính là vô cùng sảng khoái. Cái thứ gọi là rượu này chính là thứ ta thích nhất tại cái thiên địa này”.

Doanh Thiên gật đầu cười đáp: “Ân, rượu chính là đồ tốt, tới tới, uống nhiều chút”.

Cái này cảnh tượng để ở bên kia quỹ giới Mộc Phi Vũ có chút không thể tưởng tượng nổi. Nếu không phải nàng chứng kiến từ đầu liền sợ rằng sẽ tưởng rằng bọn hắc là 2 cái đã lâu không gặp bằng hữu.

Cuối cùng Doanh Thiên liếc nhìn Mộc Phi Vũ sau đó vẫy tay: “Người tới, rót rượu cho ta”.

Mộc Phi Vũ trong lòng vô cùng giật mình. Thế nhưng nàng là người biết thời thế. Nếu nàng không tới, sợ rằng chết chắc. Nếu tới thì may ra còn có một con đường sống.

Thế là một cái kỳ quái cảnh tượng diễn ra. Một cái cút tay nữ phụ máu chảy đầm đìa đứng bên cạnh rót rượu cho một cái thanh niên và một cái quái vật uống rượu cùng nhau.

Ngay tại một khắc này, hắc ám sinh linh nhìn chăm chăm Doanh Thiên sau đó liếm mép. Cuối cùng giống như là nhịn không được, nó động thủ. Vung ra một trảo tóm lấy vai Doanh Thiên, ngạc nhiên là Doanh Thiên cũng không có động, tùy ý hắc đánh tới.

Kết quả hắc ám sinh linh sinh sinh kéo trên vai hắc xuống một mảng thịt. Sau đó giống như không để ý tới Doanh Thiên, cứ như vậy nhai, sau đó lại uống. Ăn hết miếng thịt kia về sau. Nó nói: “Mỹ vị, thật là mỹ vị, không nhớ lần trước mỹ vị như này đã là bao lâu”.

Doanh Thiên mặc kệ bên vai kia máu chảy đầm đìa, chăm rai vừa uống vừa cười: “Thế nào, rất ngon có đúng không”.

“Ngon, rất ngon, ta quyết định hôm nay mọi giá liền phải ăn người, một cục xương cũng không để phí, khắc khắc”. Hắc ám sinh linh dữ tợn cười nói.

“Ân, ta thắc mắc một điều, ngày đó người làm thế nào đi vào thần giới”. Nơi này không phải dễ dàng như vậy đi vào, mà lại trong tình huống người bị trọng thương” Doanh Thiên hỏi dò.

Giống như không có cái gì cần giữ bí mật, hắc ám sinh linh liền nói: “Ta cũng không phải nhóm đầu tiên tiến vào thiên địa này. Tại bọn hắc đi vào trước đó, rất lâu về sau bọn ta những cái này còn ở lại mới tiến vào thiên địa này. Chính là mong muốn có được no nê đồ ăn. Không ngờ.....”

“Không ngờ các người tại thời điểm vừa bước vào thiên địa này liền bị tập kích” Doanh Thiên nói.

“Ân, không sai, bọn ta vốn nghĩ thiên địa này cũng không có ai có thể ngăn bọn ta bước chân. Không ngờ rằng nơi này thế mà có nhiều nhân vật khủng bố. Lần kia tiến vào, bọn ta chết mất một cái, toàn bộ lấy trọng thương mà đào tẩu đi” hắc ám sinh linh giống như đang hồi ức lại chuyện đó kể. Sau đó lại cười nói tiếp: “thế nhưng là bọn hắc phục kích chúng ta cũng phải trả giá không nhỏ. Khắc khắc”.

“Sau đó thế nào” Doanh Thiên hỏi tiếp.

Hắc ám sinh linh đáp:”sau đó rất lâu, bên kia 72 bọn hắc cũng tiến vào thiên địa này. Không rõ bọn hắc như thế nào thoả thuận. Cuối cùng thuận lợi tại thiên địa này đi lại. Chính là muốn truy sát bọn ta. Khiến bọn ta phải trốn chạy khắp nơi”.

Doanh Thiên nghe vậy liền cười lớn:”ha ha, liền đáng thương các ngươi nha. Chạy trốn như chó nhà có tang”.

Nghe được Doanh Thiên có ý mỉa mai cười nhạo mình, Hắc ám sinh linh hừ lạnh một tiếng. Sau đó cũng không có nói gì tiếp tục uống rượu.

Cuối cùng, Rượu hết.

Hắc ám sinh linh ngay lập tức muốn động thủ. Chỉ thấy trên người hắc phủ thiên cái địa hắc vụ tuôn trào mà ra. Trong chớp mắt nơi này tràn ngập hắc vụ kinh khủng. Mộc Phi Vũ né không kịp liền bị dính một chút hắc vụ. Nghe được xèo xèo, nàng thân thể bị ăn mòn gần một nửa.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Đồi Chiến Hắc Ám Sinh Linh

Mộc Phi Vũ bị hắc vụ trong nháy mắt ăn mòn một nửa thân thể, cái này để nàng tương đương tuyệt vọng. Nàng chưa từng nghĩ liền sẽ một ngày mình chết thảm như vậy.

Đúng lúc này Doanh Thiên một tay vói ra, đem nàng kéo ra sau hắc. Hắc trên thân toát ra quang mang xanh lục, một cỗ sinh cơ khổng lồ rót vào thân thể nàng. Lập tức thân thể nàng lần nữa tái sinh. Không những thế nàng giết mình phát hiện, thọ nguyên của mình thế mà kéo dài một mảng lớn. Cái này để dung nhan của nàng trẻ lại không ít. Từ một cái trung niên nữ phụ, nàng trở nên trẻ như mới 20.

Ngay lúc này, hắc ám sinh linh cái đuôi của nó nhanh như cắt chém về phía Doanh Thiên, một chiêu này nhìn như đơn giản, nhưng tuyệt đối có thể đem một toà thể giới chém làm đôi.

Chỉ thấy Doanh Thiên nhẹ nhàng đưa lên một ngón tay. Nghe được keng một tiếng. Vậy mà sinh sinh đỡ được một đuôi này.

Doanh Thiên đỡ được giống như không phải là quá lạ, hắc ám sinh linh biết Doanh Thiên tuyệt đối không dưới mình. Hắc thu về cái đuôi. Sau đó chuẩn bị đánh ra kích thứ 2.

Trên đầu hắc đôi sừng kia hiện ra từng đường vân màu đỏ như máu. Từng đường vân này ẩn chứa huyền ảo vô song. Ngay lập tức trên không trung xuất hiện một cái hư ảnh khổng lồ. Đây là một cái quái vật, nhìn tương tự hắc ám sinh linh. Hư ảnh này to lớn đến mức, chỉ cần là đang trong bí cảnh này đều có thể nhìn thấy nó. Cùng lúc này một cỗ bá đạo sát phạt khí tức quét ngang bí cảnh. Cái này làm những người đã tiến vào giết mình kinh hãi.

“Mau nhìn, đó là quái vật gì”.

“Má ơi chạy mau”.

“Không xong, bí cảnh bị phong bế, không thoát ra được”.

Cho dù là nữ tử đến từ Thiên Sơn kia, hay Lang Từ Tự lúc này nét mặt cũng cực kỳ nghiêm trọng nhìn về phía hư ảnh kia.

Đây là lần đầu tiên bọn hắc cảm nhận được tử vong đang đến gần.

Hư ảnh kia há ra chiếc miệng của mình, từ trong miệng nó chỉ thấy trào ra vô số yêu ma quỷ quái. Số lượng chính là vô cùng vô tận. Lấy tốc độ nhanh vô cùng hướng về phía Doanh Thiên như một con lũ lớn.

“Thiên Ma Hàng Lâm”. Hắc ám sinh linh hô lớn.

Chỉ thấy Doanh Thiên cười nhạt:”Nhàm chán”.

Ngay sau đó, Doanh Thiên nâng lên tay của mình, chỉ thấy trong tay hắc xuất hiện một thanh kiếm, thanh kiếm này chỉ dài chừng một tấc, hơn nữa thanh kiếm này là được tạo thành từ nước. Trong nháy mắt Doanh Thiên bóp vỡ thanh kiếm này, thanh kiếm này tan vỡ thành vô số giọt nước nhỏ. Đáng nói là những giọt nước nhỏ này lại biến hoá thành vô số những thanh kiếm khác.

“Vạn Xuyên Thu Thủy” Doanh Thiên lạnh nhạt nói. Sau đó những thanh kiếm kia lập tức hướng về ma triều kia mà đối cứng.

Tại va chạm về sau, vô số yêu ma quỷ quái bị kiếm thủy xuyên qua tan thành mây khói. Cuối cùng bị diệt sạch. Hư ảnh kia bị vô số kiếm thủy xuyên qua thành từng cái lỗ hồng như một cái sàng. Cuối cùng tiêu tán.

Hắc ám sinh linh cười khặc khặc:”Ngươi quả nhiên rất mạnh, kế tiếp liền phải nghiêm túc rồi”. Hắc ám sinh linh nói ra câu này, lập tức trên thân nó lần

phiến xuất hiện từng đạo vết nứt, trong nháy mắt vết nứt lan toả khắp thân thể nó. Cuối cùng bạo vỡ mà ra. Cũng lúc này thân thể của nó trở nên bành trướng, để lộ ra bên dưới làn phiến một bộ huyết nhục đỏ au. Thân thể của nó lúc này lớn đến hơn trăm trượng. Trông cực kì đáng sợ. Trước ngực nó một con mắt lớn đóng chặt. Tuy đóng chặt, thế nhưng là trong khe mắt thỉnh thoảng thoát ra một cỗ lực lượng vô cùng khủng khiếp. Giống như chỉ cần con mắt ấy mở ra nhìn một cái liền có thể giết người. Thật vậy, đã từng có rất nhiều kẻ cường đại bị con mắt này nhìn mà chết.

Ngay tại thời khắc này, ma khí trùng thiên, chỉ thấy trên không trung kia ma khí ngưng tụ thành một cái đại thủ, đại thủ này to lớn đến không cách nào dùng mắt thường nhìn thấy toàn bộ. Đại thủ này ngưng tụ đi ra. Toàn bộ bí cảnh không gian giống như bị đóng băng lại. Không gian trở nên đông kết, bất kì ai ở trong bí cảnh đều tại cảm nhận được không gian trở nên nặng nề vô cùng, muốn bước đi đều khó khăn.

Đại thủ hắc ám kia ẩn xuống, tại dưới áp lực của nó. Bên dưới nham tương giống như trăm luân, hoá vũ cùng vì đó mà tán loạn, Doanh Thiên thì càng như là hạt bụi dưới một thủ ấn này. Tựa hồ một chương này đánh xuống có thể đánh cho 3000 thế giới tan vỡ.

Thế nhưng là đôi mắt một chương này, Doanh Thiên lộ ra vô cùng bình thản. Chỉ gặp hần nhẹ nhàng nâng lên 2 tay của mình, lập tức một cái chữ phạt xuất hiện trên lòng bàn tay hắn, sau đó chậm chậm quay nhẹ. Tại một khắc này, phạt quang chiếu rọi khắp nơi, loáng thoáng đều có thể nghe thấy phạt âm quanh quẩn. Cuối cùng, Doanh Thiên đẩy một chương này oánh kích mà lên, chính là muốn đối cứng hắc thủ kia.

“Nhiên Đăng Ân” Doanh Thiên miệng hô.

Chỉ thấy một cái hoàng kim thủ ấn khoảng 20 trượng hoành không mà lên, hoàng kim thủ ấn so với hắc ám thủ ấn thì lộ ra nhỏ bé đến đáng thương. Thế nhưng là hoàng kim thủ ấn giống như kéo theo cả một cái phạt quốc, từng tôn từng tôn đại phạt ấn ẩn hiện lộ ra về vô cùng thần thánh.

Cuối cùng 2 chương này chạm nhau, hoàng

kim phạt ấn lập tức toát ra phạt quang sáng chói vô cùng, chỉ thấy nơi phạt quang đi qua. Hắc ám khí vụ đề bị tịnh hoá rồi. Hắc ám thủ ấn trong chớp lát liền bị phạt quang soi thành trăm ngàn lỗ thủng, cuối cùng tiêu tán đi.

Ngay tại hắc ám thủ ấn tiêu tán đi, một cái liêm đao màu đen đã tại từ trên thiên không bổ xuống, liêm đao này mang theo cực kì tà ác khí tức, rõ ràng đây là một kiện vũ khí chí tà. Đây là hắc ám sinh linh bản mệnh vũ khí. Lúc này nó thôi động chính mình toàn lực bổ ra một đao này, muốn đem Doanh Thiên chẻ làm đôi.

Đao này uy mãnh đến không cách nào tưởng tượng, tại nơi nó đi qua, không gian bị chém đứt để lộ ra từng vết hư vô đen ngòm. Liền ngay cả thời gian nơi đó cũng ngưng trệ lại, tựa hồ như chém đứt cả thời gian. Cuối cùng đao này bổ xuống, đem Doanh Thiên đứng tại đó bổ ra làm đôi.

Thế nhưng là Doanh Thiên bị bổ ra làm đôi kia tiêu tán đi, thực chất đó chỉ là một đạo tàn ảnh mà thôi. Cách đó không xa Doanh Thiên xuất hiện. Cái này để hắc ám sinh linh ngạc nhiên không thôi.

“Tránh được một đao này của ta, ngươi thật nhanh” Hắc ám sinh linh lạnh lùng nói.

“Cũng không có gì lạ, đao của ngươi vẫn chậm” Doanh Thiên cười nói.

Hắc ám sinh linh cũng không có tiếp tục động thủ. Nó nhìn Doanh Thiên một lát rồi nói: “Có lẽ ta đã đoán ra được một chút ngươi là ai đi?”

“Ồ, vậy nói nghe một chút” Doanh Thiên có chút hứng thú.

“Thiên Địa này có một cái truyền thuyết về một cái cấm kỵ nhân vật, thiên đạo người bên kia đã đem hắn liên quan thông tin triệt để xóa đi, số người biết đến hắn tuyệt không có nhiều, ngoại trừ những cái Thiên Tôn kia, tuyệt không quá trăm người biết đến ngươi, có phải hay không Tận Thế Chân Chủ?” Hắc ám sinh linh từ từ nói.

“Tận Thế Chân Chủ?, hắc, cái này danh tự rất tốt để chụp mũ a” Doanh Thiên lắc đầu cười.

“Nếu ngươi đã biết ta là ai, vậy kể tiếp liền dứt điểm, không có cùng ngươi dây dưa” Doanh Thiên nói tiếp.

Ngay sau đó hắn 2 tay kết một đạo ấn quyết. Sau đó hoa tay một vòng, lập tức một thanh hắc kiếm xuất hiện trong tay hắn, thanh hắc kiếm này vô cùng xấu xí, giống như là một thanh sắt vụn, lưỡi kiếm chính là sứt mẻ lung tung, chuôi kiếm được quấn bởi một dải vải trắng đã cũ kĩ sờn rách. Toàn thân kiếm chỉ có một màu đen thui kì lạ. Trên kiếm cũng không có bất kì cái gì khí tức kinh người, tựa hồ nó chỉ đơn thuần là một thanh kiếm sắt bình thường đến không cách nào bình thường hơn.

Thế nhưng là hắc ám sinh linh ánh mắt có chút co rút lại, mặc dù thanh kiếm không có chút khí tức nào, thế nhưng là nó ẩn ẩn cảm nhận được nguy hiểm vô cùng.

Ngay lập tức, trên lưng hắc ám sinh linh vậy mà mọc ra một đám xúc tu, nhưng xúc tu này phổ thiên cái địa lan toả ra tám hướng mà đi.

Chỉ gặp lát sau chúng kéo trở về, trên mỗi cái xúc tu vậy mà xiên lấy một người, hoá ra nó muốn đem người xâm nhập bí cảnh toàn bộ ăn sạch để gia tăng một chút sức mạnh. Những cái bị bắt về kia đa số đều bị xiên chết, có một số ít thực lực khá cao thì còn sống nhưng là đã hấp hối, vậy mà lại có tới 4 vị thần vương bị xiên tới. Bọn hắn đều còn sống, đang ra sức muốn thoát ra ngoài, thế nhưng là dù dùng cách nào đều không thể thoát.

Cuối cùng cái thì đem mình bối cảnh ra dọa dẫm. Cái thì chửi mắng. Chỉ gặp hắc ám sinh linh không có kiên nhẫn quát: “Các ngươi những cái hạ đẳng sinh linh này đều chỉ là thức ăn, khặc khặc”.

Ngay sau đó miệng nó bỗng chốc hoá lên to lớn vô cùng, sau đó chính là một ngum đem toàn bộ bắt được người ăn xuống.

Từ đầu đến cuối Doanh Thiên cũng không có xuất thủ, hẳn k có nghĩa vụ phải đem bọn hắn cứu, hẳn cũng lười. Dù sao hắn cũng k phải cái gì thiện nam tín nữ.

Tại ăn hết đám người về sau, hắc ám sinh linh tựa hồ huyết khí có chút tăng lên, mặc dù không nhiều, nhưng vừa đủ để nó sử dụng ra thủ đoạn kia.

Chỉ thấy hắc ám khi vụ ngập tràn thiên địa bị nó hấp thu hết về thể nội, đây là muốn thi triển ra vô thượng thủ đoạn, muốn phân ra thắng bại.

Doanh Thiên bình thân chờ đợi, hắn cũng không có xuất thủ trước, bởi vì hắn không lo lắng mình sẽ thua, cho dù hắn hiện tại thực lực không có bao nhiêu cũng sẽ không thua bởi một cái sinh linh hắc ám này.

Con mắt đóng chặt trên người hắc ám sinh linh kia vậy mà động, chỉ một chút động này, vậy mà đem cả thiên địa nơi này đều động.

Cuối cùng con mắt kia chậm chậm mở ra, tại mở ra hết về sau, một luồng u tối quang mang chiếu rọi thiên địa này. Bên trong con mắt này vậy mà có đến 8 cái con ngươi xếp liền nhau, nhìn qua có chút đáng sợ.

8 cái con ngươi này liên tục đảo một vòng. Sau đó một luồng huyết sắc bắt đầu hội tụ.

Hắc ám sinh linh trầm giọng nói: "Đây là ta bản mệnh thần thông, sau khi dùng xong ta sẽ triệt để suy yếu, nếu ngươi đỡ được ta liền tùy ngươi xử trí, nếu đỡ không được, vậy ta hôm nay liền có một bữa ăn ngon".

"Tốt, chuẩn bị xong vậy liền tới đi". Doanh Thiên hứng thú cười.

Không tiếp tục nói nhảm, hắc ám sinh linh động thủ, một cỗ ánh sáng huyết sắc từ con mắt trước ngực nó phát ra nhắm thẳng Doanh Thiên mà chiếu tới. Luồng huyết sắc này mang theo uy lực tuyệt đối là hủy thiên diệt địa, dưới ánh sáng này, tựa hồ ngươi là cái gì Thần Đế, Tiên Nhân, Thánh Nhân đều phải chết, dưới ánh sáng này mặc kệ ngươi tới đâu cường đại đều không có cách nào sống sót.

Thế nhưng Doanh Thiên một kiếm nơi tay, hắn nghiêng lưỡi kiếm một cái, sau đó đơn giản vô cùng chém lên. Một chém này, không có bất kỳ cái gì hoa mỹ. Cũng không có toát ra cái gì kinh thiên động địa uy lực. Càng không có bất luận một cái gì linh lực. Chỉ đơn thuần chính là vùng kiếm lên.

Thế nhưng là cái vùng kiếm này chính là đơn giản đem luồng kia huyết quang chém tán loạn. Sau đó từng đạo Oanh minh vang lên.

Nge được Oanh...Oanh...Oanh, khắp nơi trong bí cảnh này vì thế mà như muốn tan vỡ. Khắp nơi đều có thể thấy không gian nhanh chóng sụp đổ xuống, lấy tốc độ nhanh chóng lan rộng khắp bí cảnh, tựa hồ muốn đem bí cảnh triệt để hủy diệt đi. Nham tương, nham thạch trong bí cảnh cũng vì vậy mà đều rơi vào không gian hư vô.

May mắn là bí cảnh này kết giới bảo vệ cực kì vững chắc. Một kích kia cũng không thể đem nó hủy đi.

Nếu là ở bên ngoài Doanh Thiên cũng sẽ không gây động tĩnh lớn như vậy. Hắn hiện tại tình huống nhạy cảm. Gây động tĩnh lớn liền sẽ bị cảm ứng.

Thế nhưng là trong bí cảnh này hắn không cần cố kỵ. Bởi vì bí cảnh này đc bố trí bởi Viêm Đế. Đây là một cái cường giả đỉnh tiem trong thiên địa. Hắn bố trí ra bí cảnh tuyệt đối là vô cùng vững chắc.

Tại bên trong bí cảnh, nơi này đã không còn cái gì nham tương hoá vũ. Thay vào đó khắp nơi đều là hư vô đen ngòm. Chỉ còn lại Doanh Thiên và hắc ám sinh linh. Không, chính xác thì thêm cả Mộc Phi Vũ, nàng vẫn còn sống. Đương nhiên nàng sống tốt là bởi vì Doanh Thiên một mực che trở nàng, nếu không giờ phút này nàng liền đã hoá thành một nắm tro bụi bị hư vô nuốt chửng. Mặc dù vậy nàng vẫn phải chịu thương thế vô cùng nghiêm trọng.

Hắc ám sinh linh lúc này có chút cứng đờ, nó khó nhọc nói ra: "Ngươi vậy mà đem mình kiếm vực bao trùm lấy toàn bộ bí cảnh, ta thế mà không có nhận ra".

Kiểm vực, hay còn gọi là Đạo Vực, cái này tùy vào ngươi tu luyện đại đạo gì thì có thể diễn hoá ra Đạo Vực tương ứng. Ví dụ như Kiếm Đạo có Kiếm Vực, Không Gian Chi Đạo có Không Gian Lĩnh Vực, Tử Vong Chi Đạo thì có Tử Vong Táng Tràng,.....v.....v.....

"Ngay từ lúc ta đến bí cảnh đã đem trọn bí cảnh bao phủ trong ta Kiếm Vực, nếu không lấy ta chút thực lực hiện tại muốn đối phó ngươi cần phải bỏ chút gân cốt, mà ta thì lười" Doanh Thiên không có chút nào giấu nói ra.

Cái này để hắc ám sinh linh có chút im lặng, dù sao nó cũng là một cái khủng bố sinh linh, thế mà lại vì lười mà muốn dùng thủ đoạn. Cái này để nó có chút ảm ức.

Doanh Thiên ném đi thang kiếm đen về phía nó, chỉ thấy kiếm xuyên qua đầu lâu của nó không có chút nào trở ngại đem đầu nó quay lại chỗ Doanh Thiên, thì ra ngay tại một kiếm trước đó Đầu nó đã bị chặt đứt, chỉ là không có lập tức rơi đi mà thôi.

Mặc dù vậy nó vẫn là còn sống. Doanh Thiên muốn đem nó trấn áp lại. Cái đầu lâu ngạc nhiên nói: "Ngươi không giết ta?".

"Không vội, ta còn cần đến ngươi" Nói đoạn Doanh Thiên đem nó trấn áp lại. Sau đó hay nhìn về bộ thân thể không đầu kia của nó.

.....

Chương 1 và 2 đều đã sửa xong, khả năng sẽ dần sửa hết đến xong vụ Thái Âm Cốc. Nội dung thì chỉ có 2 chương đầu là thay đổi nhiều. Những chương về sau sẽ chỉ sửa câu chữ cho bớt lủng củng, vì nhưng chương đầu mới viết nên dùng từ không được ổn lắm. Mong ae vẫn sẽ ủng hộ. Cho mình động lực viết.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Thu Lấy Đế Diễm

Bộ thân thể không đầu của hắc ám sinh linh lúc này đã thu về như cũ, lân phiến cũng đã hiện ra trở lại.

Doanh Thiên lập tức bày ra phong ấn, đem bộ thân thể này phong ấn lại, sau đó đem nó trấn áp vào thức hải cùng với chiếc đầu lâu kia.

Cuối cùng, ánh mắt của hắn hướng về Đế Diễm, ngay khi hắn chuẩn bị tiến về Đế Diễm thì Mộc Phi Vũ thanh âm vang lên.

“Tạ công tử cứu giúp. Ân tình này nhất định Phi Vũ ghi nhớ trong lòng”.

Doanh Thiên gật đầu: “Tien tay mà thôi, Sát Lục Chi Đạo cũng hiếm người, để người chết ở đây liền uổng phí”.

Nói xong Doanh Thiên hướng Đế Diễm bước tới, về phần Mộc Phi Vũ cũng nhanh chóng rời đi. Nơi này bí cảnh đã tan vỡ, không còn hắc ám sinh linh chủ đạo, bí cảnh phong bế cũng đã mở ra.

Lúc này bên ngoài bí cảnh đã tụ tập đông đảo rất nhiều ng. trong đó chính là có nữ tử đến từ Thiên Sơn kia và Lang Tử Tự, ngoài ra còn có lấy 2 vị Thần Vương khác. Tất cả 4 người bọn họ đều tại trọng thương.

Lúc trước có khá nhiều Thần Vương tiến vào bí cảnh, khi bọn hắn đang ở trong bí cảnh thì bị xúc tu kéo tới muốn xiên lấy bọn hắn. Bọn hắn liều mạng bỏ ra thâm đại giới mới có thể thoát đc một kiếp. Ngay khi phong bế bí cảnh mở ra, bọn hắn liền chạy ra ngoài.

Cái này không phải vì hắc ám sinh linh không đủ sức bắt bọn hắn mà vì đối mặt Doanh Thiên nó cũng không có thể phân quá nhiều tinh lực đi bắt bọn hắn. Nếu nó thật nghiêm túc, bọn hắn 4 cái tuyệt chạy không thoát.

Lúc này bên ngoài đang bàn tán.

“Bên trong xảy ra chuyện gì, vì sao mấy vị Thần Vương đều trọng thương”.

“Sợ là vì tranh đoạt bảo vật đi, hoặc là có một vị nào đó Thần Tôn tại, đem bọn họ đánh ra”.

“Có hay không muốn vào xem xét?”

“Muốn chết người liền đi, ta mới không có như vậy đi tìm chết”.

.....

Cuối cùng phong bế bí cảnh hoàn toàn lộ ra, chỉ thấy nơi này bí cảnh hiện tại chỉ còn lại toàn là không gian sụp đổ, khắp nơi đều có không gian loạn lưu, vết nứt không gian đầy đặc trông vô cùng đáng sợ. Kẻ tiến vào không cẩn thận tuyệt đối sẽ bị không gian xé nát, dù là Thần Vương cũng như vậy phải chết.

Ở đây cũng k có ai dám đi thử, dù sao bọn hắn đều là thần, trẻ nhất tuổi cũng sống mấy trăm năm, kẻ sống lâu tới cả vạn năm, bọn hắn đều không ngốc.

Ngay lúc này một cái thân ảnh từ trong không gian loạn lưu chạt vật chạy ra, chính là Mộc Phi Vũ, nàng hiện tại thương thế nghiêm trọng, lại có thể từ không gian loạn lưu thoát ra ngoài. Không thể nói nàng thật có bản sự.

Nàng đi ra ngoài để ở đây mọi ánh mắt đều đổ dồn về phía nàng đem theo chút khiếp sợ cùng ngạc nhiên. Nhất là Lang Tử Tự, bởi vì nàng có chút biến hoá thật lớn, mặc dù nàng trọng thương thế nhưng sinh mệnh khí tức của nàng lại vô cùng dạt dào. Bên ngoài dung nhan cũng đã thay đổi. Từ đây hắn suy đoán có thể nàng đã đạt đc kỳ ngộ gì đó.

Cuối cùng nàng cũng không có để ý đến người xung quanh, lập tức chuẩn bị rời đi, ngay lúc này Lang Tử Tự vội hỏi: “Đạo Vũ Thần Vương, Trương Vũ thể nào?”.

“Hắn chết rồi”. Mộc Phi Vũ nói xong liền lập tức rời đi.

Câu này đủ để khiến ở đây lập tức sôi trào lên, bởi vì có rất nhiều người chứng kiến có gần 10 vị Thần Vương tiến vào, hiện tại chỉ có 5 người đi ra. Đây đồng nghĩa những người còn lại đã chết. Không những thế mà còn rất nhiều thần cũng không có đi ra. Đây là toàn quân bị diệt.

Thần Vương nha, đây tại thần giới đã là tồn tại có thể gánh vác một phương, tại thần giới đều có thể đi ngang, vẫn lạc một cái đều sẽ gây lên oanh động lớn. Hôm nay thế mà chết đi 5 vị. Tin tức này truyền ra, tuyệt đối là để một số những cái đại nhân vật cầm quyền thần giới kia để ý.

“Nơi này đầy thị phi, rời đi trước. Chờ những cái kia nhân vật tiến tới, chúng ta sợ sẽ dính vào” có người sợ liên lụy trước tiên rời đi

Ngay sau đó đám đông rất nhanh đều giải tán. Chỉ còn lại một số ít kiên nhẫn chờ đợi.

....

Đối diện Doanh Thiên lúc này chính là Đế Diễm. Ngọn lửa này cũng không có lớn lắm, chỉ khoảng một đám củi lửa bình thường trong bếp. Nhiệt độ nó phát ra cao đến dọa người. Cái này nhiệt độ đã không thể dùng từ để hình dung.

Xung quang đế diễm lúc này chỉ có duy nhất hỏa diễm pháp tắc còn tồn tại, ngoài ra không có bất luận cái gì pháp tắc, bởi vì tất cả đều bị nó thiêu cháy. Cho dù là không gian, thời gian đều không có ngoại lệ. Sở dĩ nơi này không gian trở thành hư vô bởi vì chính nó bị đế diễm thiêu đốt. Thử nghĩ một ngọn lửa có thể đốt cháy không gian, vậy nó đáng sợ đến cỡ nào.

Doanh Thiên nhìn chằm chằm Đế Diễm màu đen, cũng không có lập tức thu lấy, mà là xếp bằng ngồi xuống, hắn muốn thông qua Đế Diễm dò xét vài thứ.

Hắn nâng lên tay phải của mình, chỉ thấy nơi bàn tay hắn từng đạo từng đạo pháp tắc bắt đầu nổi lên lưu động, đây là thời gian pháp tắc. Thời gian đại đạo chính là một trong Nguyên Thủy Đại Đạo, ảo diệu độc nhất vô nhị, Nguyên Thủy Vũ Trụ to lớn vô biên, thế nhưng người có thể chạm đến Thời Gian Đại Đạo là ít đến đáng thương. Người có được thành tựu lại càng ít. Bởi vậy thấy được, Đại Đạo Nguyên Thủy là cỡ nào khó khăn lĩnh hội.

Nhưng Doanh Thiên thì khác, hắn đối với thời gian lý giải chính là tại đỉnh phong, không nói quá khi hắn có thể tiến vào thời gian trường hà để tiến về quá khứ là hoàn toàn có thể làm tới.

Chỉ thấy từng đầu thời gian pháp tắc kia xen lẫn nhau hướng Đế Diễm quần lấy, nhưng đế Doanh Thiên không ngờ là, thời gian pháp tắc vừa chạm tới Đế Diễm liền bị thiêu cháy, cái này đế Doanh Thiên bật cười: “Ngược lại là rất cứng đầu nha, thế nhưng chỉ là một cái hỏa chủng mà thôi, cũng không phải toàn thịnh Đế Diễm, cứng đầu với ta liền không có chỗ tốt”.

Chỉ thấy Doanh Thiên vẫy tay còn lại, một cỗ hàn băng chỉ khi từ tay hắn tuôn ra, lập tức nơi này thiên địa vốn dĩ cực kỳ nóng bỏng thì bỗng nhiên nhiệt độ hạ xuống vô cùng, thay vào đó dần dần trở nên vô cùng lạnh lẽo. Chỉ thấy không gian xung quang cũng nhanh chóng khôi phục trở lại, bởi vì nhiệt độ hạ xuống, không gian xung quanh cũng không bị thiêu cháy nữa nên bắt đầu khôi phục lại, sau khi khôi phục lại, không gian nơi đây trở nên vững chắc hơn trăm ngàn lần, nguyên nhân chính là hàn băng chỉ khí Doanh Thiên xuất ra khiến nơi này hoàn toàn bị đông cứng. Đế Diễm cũng vì đó mà âm thầm đi, thu nhỏ lại chỉ còn một nắm tay.

Đây cũng không phải vì Đế Diễm yếu, mà hiện tại nó chỉ là hỏa chủng, cũng không phải toàn thịnh trạng thái, nếu nó trạng thái toàn thịnh thì thế gian không có bất kỳ cái gì hàn băng có thể áp chế nó, thậm chí còn bị nó thiêu cho cháy.

Đương nhiên nếu Doanh Thiên cũng toàn thịnh thì không cần phải dùng tới hàn băng chỉ khí áp chế nó. Trực tiếp đem nó thu là được.

Giờ này trên tay Doanh Thiên là một ngọn cỏ 6 lá màu xanh dương, trên ngọn cỏ này có từng đường vân kì lạ, nó phát ra hào quang xanh dương dịu nhẹ êm ái, hàn khí chính là do nó tán đi ra.

Đây là Băng Bích Thiên Tinh Thảo, trong thiên địa thập đại linh căn một trong, chính là chí âm chí hàn một loại linh vật trong thiên địa.

Doanh Thiên sở hữu nó cũng đã lâu, một mực cất sâu trong thức hải. Hiện tại liền đem ra dùng một chút.

Tiếp tục, Doanh Thiên lần nữa đem thời gian pháp tắc quần đi lên, lần này cũng không có cái gì xảy ra ý muốn, thành công.

Sau đó Doanh Thiên tâm thần giống như đi vào một cái thiên địa khác, nơi này cùng hư vô có chút tương tự, chỉ khác là hư vô không tồn tại bất cứ thứ gì, còn nơi này thì tràn ngập một loại khí tức cổ xưa, hơn nữa trong đây thời gian pháp tắc cực kỳ tràn ngập.

Ngoài ra nơi này còn có một dòng sông cực kỳ lớn, dòng sông này cũng không giống như bình thường sông, nó là một dòng nước lớn vô cùng vô tận, nhìn từ bên ngoài giống như trong dòng nước ấy có vô vàn tinh tú lấp lánh, dòng sông này chảy cực kỳ chậm rãi, giống như từ bắt đầu nó đã chảy chậm như vậy, bây giờ và mãi về sau cũng sẽ như vậy không thay đổi.

Nếu là người biết rõ, liền sẽ biết đây chính là trong truyền thuyết Thời Gian Trường Hà, Thiên địa thời gian đều từ đây khởi nguồn, cũng chính là một trong Thập Đại Thiên Căn của Thiên Địa. Thập Đại Thiên Căn chính là Thiên Địa Linh Căn, sinh ra cùng với thiên địa, mọi thứ trong thiên địa chính là từ Thập Đại Thiên Căn mà thành.

Cũng không do dự, Doanh Thiên nhảy vào Thời Gian Trường Hà, ngược dòng mà đi, tại ngược dòng trở về quá khứ, thảnh thơi Doanh Thiên có nhìn thấy từng cái bóng người ẩn hiện, đây cũng không có gì lạ, đó là trong quá khứ những người kia có Thành Tựu thời gian tiến được đến địa phương này ngộ đạo, hoặc giống hắn đi về quá khứ dạng này, thậm chí hắn còn nhìn thấy chính bản thân mình, mà còn không phải một lần.

Dù sao trong quá khứ hắn đã từng tiến vào nơi này rất nhiều lần.

Cuối cùng hắn dừng lại, sau đó hắn đi ra ngoài, đoạn này thời gian trường hà chính là nơi hắn cần đến, hắn muốn nhìn một chút năm đó đến cùng là vì sao Viêm Đế đặt Đế Diễm ở thần giới.

Doanh Thiên kết ấn, từng đạo pháp tắc thời gian thẩm thấu tiến vào thời gian trường hà.

Cuối cùng từng cái hình ảnh hiện lên trên dòng sông, một cái lão giả tóc đỏ xuất hiện,.....

Tại thế giới thực (Đây là cảnh ở thế giới bên ngoài, hay chính xác là quá khứ, lúc này Doanh Thiên đang từ trong thời gian trường hà quan sát bên ngoài chứ không phải hoàn toàn bước về quá khứ giống như doremon có cỗ máy thời gian nhé ^^).

Viêm Đế bỏ trí ra bí cảnh, hắn đem Đế Diễm lấy ra, sau đó tách ra bản nguyên Đế Diễm, chính là Hoả chủng, hắn để hoả chủng lại, sau đó thở dài: "Nên đi, nếu thật ta sai, cũng nên trả một chút nợ cho hắn".

Sau đó Viêm Đế phá không mà đi, nơi hắn đến, là một cái tận sâu trong vũ trụ nguyên thủy một cái hắc động, hắc động này thỉnh thoảng chớp ra quang mang thần thánh.

Không do dự, Viêm Đế tiến vào, tại thời điểm hắn tiến vào, hiện ra trước mắt hắn là một cái thần thánh đại diện vô cùng khổng lồ. Viêm Đế bước tiến vào Đại diện. Đáp vào mắt hắn là một cái nữ tử đang lơ đãng bị trôi treo lên một thanh thập tự giá.

Thân thể của nàng lúc này khắp nơi đều là vết thương, huyết khí của nàng giống như là bị thứ gì đó hấp thu lấy, từ từ chạy theo vết thương mà hướng đi khắp nơi.

Thấy cảnh tượng này, Viêm Đế ánh mắt đỏ lên, gầm lên một tiếng: "Tĩnh nhĩ". Sau đó muốn xông lên giải cứu.

Chỉ gặp đại diện bỗng dưng vô tận quang minh chiếu rọi, từng cái thân ảnh mang theo khí tức quang minh vô cùng thần thánh xuất hiện. Đặc biệt là những cái này hình dáng đều rất tương tự hắc ám sinh linh mà Doanh Thiên vừa trấn áp bên ngoài. Chỉ khác là bọn nó quang minh chiếu rọi vô tận không dứt, còn hắc ám sinh linh thì tràn ngập khí tức tà ác cùng hắc ám.

Bỗng dưng, tại trên cao nhất một cái thân ảnh quang minh như có chút phát giác, nó nhìn về hướng Doanh Thiên, cái này để Doanh Thiên tương đương ngạc nhiên: "Vậy mà cảm ứng được".

Thân ảnh này trên người nó tràn ngập quang minh, chính là Doanh Thiên hiện tại cũng không có đem nó nhìn thấu chân diện mục, nó mở miệng: "Các hạ lại có thể đi vào thời gian trường hà nhìn trộm chúng ta, cái này đã kết xuống nhân quả, ta đã ân ân cảm ứng được ngươi bộ dáng, tương lai chúng ta tất nhiên sẽ gặp mặt".

Bên ngoài Doanh Thiên nở nụ cười nhạt, hắn cũng không có đem cái kia sinh linh để vào mắt, bởi vì hắn hiểu rõ bọn hắn là ai.

Về phần Viêm Đế cũng như vậy có chút phát giác, hắn cũng nhìn về hướng Doanh Thiên, trong lòng hắn cũng đã đoán ra được, thế nhưng hắn cũng không có nói gì. Chỉ im lặng.

Ngay sau đó một màn sáng chiếu rọi, đem hình ảnh Doanh Thiên nhìn thấy che đi, khỏi nói cũng biết là cái kia sinh linh đem bọn hắn sự việc che đi, ngay tại cuối cùng thời khắc hình ảnh biến mất, Viêm Đế mở miệng nói gì đó. Không ai biết hắn nói gì cũng không ai nghe thấy. Thế nhưng là Doanh Thiên lại biết.

Hắn thở dài: "nếu khúc mắc đã giải, vậy Đế Diễm này ta liền nhận".

Cuối cùng Doanh Thiên trở về thực tại, hắn nâng ngón tay chạm vào đế diễm, lập tức từng ngọn lửa quán theo ngón tay Doanh Thiên giống như rần rạo lên tay hắn, sau đó quán quanh thân hắn, bởi vì Viêm Đế khúc mắc đã giải, Đế Diễm cũng không có bài xích Doanh Thiên mà nó đã chấp nhận Doanh Thiên là chủ mới.

Thông qua Đế Diễm, hắn ân ân cảm nhận được Viêm Đế hắn là còn sống, dù sao Đế Diễm và Viêm Đế có một mối liên kết vô hình.

Cuối cùng, Doanh Thiên đem đế diễm vào thức hải, sau đó rời đi bí cảnh.

.....

Giải thích 1 chút, thập đại linh căn vs thập đại Thiên căn khác nhau nhé. Thập đại linh căn là người có thể đoạt để trở thành mình linh căn. Còn thập đại Thiên Căn chính là linh căn của thiên địa. Lấy ví dụ thiên địa là một người thì thiên căn chính là linh căn của nó. Cái này không ai có thể đoạt, kể cả main ^^

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Nguyệt Nhi Gây Hoạ

Tại Doanh Thiên bước ra bí cảnh về sau, hấn ngoảnh đầu lại nhìn một chút. Nơi này không gian sẽ như vậy hỗn loạn cho tới rất lâu về sau, bởi vì lực lượng của hấn và hắc ám sinh linh còn tồn tại gây nên phá hư không gian. Có lẽ nhanh cũng sẽ mất mấy vạn năm nữa, nơi này mới có thể khôi phục lại như cũ.

Ngay lúc này một cái âm thanh gọi lên: "Ta liền biết công tử sẽ đi ra mà".

Người lên tiếng không ai khác chính là Mộc Hiến còn chờ bên ngoài, hấn cũng k còn gọi Doanh Thiên là đạo hữu, mà xưng công tử, hiển nhiên lúc này Doanh Thiên địa vị trong lòng hấn đã k giống với.

Thử nghĩ một chút, mấy cái Thần Vương đi vào có cái nào không bị trọng thương chạy ra. Thế nhưng là Doanh Thiên lại nhàn nhã như vậy, nửa điểm vết thương cũng k có. Người ngu cũng biết đây là ý tứ như thế nào.

Doanh Thiên cười nói: "Tốt một cái biết thời thế, vậy mà thật không có đi vào".

Mộc Hiến chấp tay: "May mắn có công tử nhắc nhở, nếu không e rằng hiện tại ta đã là một cái người chết".

Doanh Thiên mỉm cười gật đầu nói: "Không có gì, nể tình Mộc Thiên Ân, tiện tay mà thôi". Nói đoạn Doanh Thiên thân ảnh lập tức biến mất.

Thế nhưng câu này lại để Mộc Hiến giật nảy mình, Mộc Thiên Ân là hấn Mộc Gia Tiên Tổ, cho dù là người Mộc Gia cũng k có quá nhiều người biết đến cái tên này, cho dù là hấn cũng mới gần đây đc biết, khi hấn tỉnh lại thời điểm, Doanh Thiên đã không còn thấy tăm hơi.

....

Trở lại Cực Huyền Giới, đi vào Tinh Vãn Các, Doanh Thiên lập tức thấy được có điều không đúng.

Tinh Vãn Các giờ phút này đúng là mở ra hộ các đại trận, đem hoàn toàn Tinh Vãn Các bao phủ vào, lại thêm từng cái thân ảnh đang cấp tốc đi lại, đây rõ ràng là có đại sự,

Doanh Thiên lắc mình liền xuất hiện tại trong hấn trang viên, ngay tại hấn xuất hiện thời điểm, Mộng Điệp cùng Ma Âm, Từ Nghiên đều lập tức đi ra đón hấn.

Ma Âm và Từ Nghiên hiện tại đều đạt tới Linh Tôn cấp, về phần Mộng Điệp đã vô hạn tiếp cận Thông Thần cảnh. Cái này là tiến bộ cực nhanh.

"Nguyệt Nhi đâu" Doanh Thiên hỏi. Bởi vì ngay từ lúc hấn vào Tinh Vãn Các liền phát hiện Nguyệt Nhi không tại.

Ma Âm vội nói: "Tại 2 ngày trước, Nguyệt Nhi trốn đi ra ngoài, sau đó gặp phải người bắt nạt, Nàng tức giận liền đem người kia chém giết, không nghĩ tới đó là một cái người có bối cảnh cực lớn, chính là có Thần Linh phía sau. Sau đó nàng bị bắt đi. Bên đó tới đưa tin sẽ diệt chúng ta Tinh Vãn Các trả thù".

Mộng Điệp tiếp lời: "Ta có đi qua muốn cứu nàng về liền bị 3 tên Thông Thần ngăn cản, nếu không phải ta chạy nhanh giờ này có lẽ cũng đã chết".

Doanh Thiên ánh mắt âm trầm, hấn tối kị nhất 3 điều, một trong đó là đụng tới hấn bên cạnh người. Đây là hấn cực kì không thích. Bởi vì hấn là một cái bao che khuyết điểm người, hơn nữa là một cái cực kì bao che khuyết điểm.

Trong quá khứ, đã từng có Đạo Quân vì đụng tới hấn bên người mà bị hấn đánh chết, cái này gây ra Thiên Biến khiến cả Vũ Trụ hỗn loạn một thời gian.

"Được rồi, nếu bọn chúng muốn tới liền tới, Nguyệt Nhi hiện tại vẫn tốt, không cần vội" Doanh Thiên nói, bởi vì hấn thần thức vừa tìm tới Nguyệt Nhi, nàng hiện tại tốt, bởi vì có chút thủ đoạn bọn hấn đúng là không làm gì đc Nguyệt Nhi.

Sau đó Doanh Thiên rời đi tìm Thương Lan Y.

"Thế nào, đối diện một cái tiểu thần liền để các ngươi cẩn trọng vậy". Doanh Thiên ngồi đối diện Thương Lan Y hỏi.

Nge vậy đứng bên cạnh Thương Lan Y là Hoàng Cát vội nói: "Cái này..... hiện tại chúng ta cũng là thân bất do kỷ, tu vì chưa có khôi phục, lại thêm bên dưới môn đồ kia rục rịch..... không thể không cẩn trọng a".

Doanh Thiên lắc đầu: "Các ngươi dạng này một lần vấp ngã hiện tại liền quá cẩn thận đi, đôi khi ở đời cũng nên cuồng một chút, k cần như vậy co đầu rụt cổ".

Thương Lan Y và Hoàng Cát nge vậy đều rơi vào trầm mặc, bọn hấn rõ ràng Doanh Thiên có ý gì. Bọn hấn trước đây đều là đại nhân vật, thế nhưng là không may vấp ngã mới trở nên như hiện tại khốn khổ. Cái này cũng làm cho bọn hấn không còn như trước cái kia ngạo khí, khiến bọn trở nên có chút nhu nhược đi. Đây là liên quan tới bọn hấn tâm cảnh. Doanh Thiên cũng chỉ có thể nhắc nhở như vậy. Còn lại đều dựa vào chính bọn hấn. Ai cũng k thể giúp.

Cuối cùng Thương Lan Y đánh vỡ bầu không khí này: "Vào đi". Nàng hướng bên ngoài động thiên nói.

Ngay lập tức một cái thân ảnh đi vào. Đây chính là Từ Ngọc Linh Đế, đương nhiệm các chủ Tinh Vãn Các.

Tại nàng đi vào thời điểm, trông thấy Doanh Thiên khiến nàng có chút ngạc nhiên, càng ngạc nhiên là Doanh Thiên thế mà ngồi đối diện bình khôi bình tọa với Thương Lan Y. Cho dù là Hoàng Cát cũng chỉ có thể đứng.

Tại Tinh Vãn Các rất ít người biết đến sự tồn tại của Thương Lan Y. Ngoại trừ mấy vị Thái Thượng Trưởng Lão cùng với nàng vị này đương nhiệm các chủ mới có thể biết tới chân chính các chủ là Thương Lan Y. Bình thường trưởng lão cùng đệ tử Tinh Vãn Các thật đúng là không có ai biết tới nàng tồn tại.

Cũng chỉ có bằng đó người biết được Hoàng Cát cùng với vị này các chủ có quan hệ không bình thường, bởi vì Hoàng Cát đối với bên ngoài đệ tử chỉ là một cái ngoại môn trưởng lão bình thường, và lại hãn hành động vô cùng điệu thấp. Không có ai nghĩ tới hãn là một cái nhân vật không tầm thường cả.

Từ Ngọc Linh Đế chấp tay nói với Thương Lan Y: "Su Tỗ, bên ngoài tôi rất nhiều cường giả, là của Thần Xạ Thần Quốc người tới".

Thương Lan Y nghe xong liền hướng Doanh Thiên nói: "Thần Xạ Thần Quốc chính là cái thế lực đem Nguyệt Nhi bắt đi, bọn hãn có được 3 tôn thần linh, tại Cực Huyền Giới có thể xếp vào top 10 thế lực đỉnh tiêm".

Doanh Thiên cười vô vị đáp: "Một cái đại thế giới vậy mà chỉ có như vậy vài mống thần, thật không có hứng thú". Doanh Thiên một bộ k có hứng thú nói.

Thương Lan Y hướng Từ Ngọc Linh Đế lệnh: "Chuyện này ngươi không cần nhúng tay, đem Tinh Vãn Các thật tốt bảo toàn, chuyện này tự có người xử lý".

Nghe vậy Từ Ngọc Linh Đế có chút giật mình, dù sao Tinh Vãn Các là một cái không tầm thường môn phái, ở tại tây vực này cũng là nhất lưu môn phái. Thế nhưng so với những cái kia có thần tồn tại siêu cấp thế lực liền lộ ra có chút không đủ. Nàng biết vị này sư tổ tu vi thâm sâu không lường được thế nhưng là làm sao đầu lại thần.

Ngay lúc này Doanh Thiên bình thân lên tiếng: "Đề ta tới đi, dù sao người cũng cần trấn áp đồ vật kia, không nên để nó chạy mất". Doanh Thiên nói xong liền bước ra ngoài.

Thương Lan Y nhìn Doanh Thiên rời đi, không rõ nàng nghĩ gì, cuối cùng nàng vẫy tay để Từ Ngọc rời đi. Sau đó quay lại nói với Hoàng Cát: "Nên trở lại thời điểm". Trong mắt nàng hiện lên một tia quyết liệt.

Nghe vậy Hoàng Cát trên người khí thế cũng trở nên không giống với, ánh mắt của hãn cũng giống Thương Lan Y một vẻ. Đã đến lúc bọn hãn trở lại rồi, không cần co đầu rút cổ nữa.

Tại bên ngoài Tinh Vãn Các lúc này, mấy chục chiếc chiến hạm khổng lồ đang bao vây lấy tinh vãn các, thêm vào đó từng cái từng cái thân ảnh mang theo linh lực khủng bố ẩn hiện. Cái này để Tinh Vãn Các chư vị trưởng lão cùng đệ tử đều cảm thấy khó thở.

Thần Xạ Thần Quốc hành động này để cho xung quanh tây vực vô số môn phái để ý tới. Dù sao tây vực đã lâu không có quy mô lớn chiến tranh như vậy, hiện tại làm ra động tĩnh lớn như vậy khiến không người có thể không hiếu kỳ.

"Thần Xạ Thần Quốc đây là làm gì, muốn diệt Tinh Vãn Các sao".

"Hắc, người không biết sao, nghe nói Tinh Vãn Các Thiên Tài mới nổi vậy mà đem Nhi tử của Duệ Thần chém giết, người đoán".

"Cái gì, đây là thật?"

"Thật đến không thể thật hơn, ta có một vị sư huynh tận mắt chứng kiến, vị kia nhi tử Duệ Thần tu vi đã đạt tới Địa Sư, thế nhưng là bị một cái tiểu cô nương Địa Nguyên Cảnh chém giết".

"Làm sao có thể, Địa Nguyên Cảnh chém giết Địa Sư đây là không thể nào".

"Mặc người không tin, đây là sự thật, vì thế mới đem Tinh Vãn Các dẫn tới ngập đầu tai họa".

Lúc này một cái Thân ảnh to lớn bước ra, hãn là một cái đại tráng hãn, trên người hãn cơ bắp cuộn cuộn, ẩn chứa một cỗ lực lượng vô cùng khủng khiếp, tựa hồ một quyền hãn oanh xuống đều khiến thiên địa vì thế mà sụp đổ. Tu vi của hãn vậy mà là Thông Thần Tam Trọng Thiên.

Hãn đứng trên cao nhìn xuống Tinh Vãn Các có chút khinh thường nói lớn: "Tinh Vãn Các người đâu, ra đây". Trong lời nói của hãn có kèm theo linh lực khiến cho hãn mỗi lời nói đều giống như sấm sét rền vang vọng khắp bầu trời, cho dù là cách xa cả vạn dặm đều có thể nghe tới.

Hơn nữa có kèm theo sóng âm công kích, cái này không khỏi để Tinh vãn Các những cái kia yếu kém đệ tử đều là người ngã ngựa đổ, thất khiếu đều chảy máu. Cảnh tượng cực kỳ máu me. Cho dù là những cái kia trưởng lão tu vi không kém cũng bị hãn làm cho huyết khí sôi trào.

Cuối cùng từ bên trong Tinh Vãn Các đi ra một nhóm khoảng 200 người, 200 người này vậy toàn bộ đều là Linh Đế phía trên cường giả, còn có mười mấy vị Thái Thượng trưởng lão đều là Linh Thánh, lấy Từ Ngọc Cầm đầu đi ra đối diện với tráng hãn kia, hiển nhiên ở đây hơn 200 vị này là Tinh Vãn Các toàn bộ nội tinh.

Trông thấy đoàn người này, Tráng hán kia căn bản không có để bọn hán vào mắt, hán lạnh lùng nói:”Các ngươi gây ra họa lớn, có hay không biết tội”.

Từ Ngọc vội đáp:” Cái này là do Tinh Vãn Các người không quản tốt đệ tử để bọn hán gây ra họa, vẫn mong Thần Quốc có thể triệt binh cùng ngồi xuống hảo hảo bàn luận”.

Nge vậy Tráng Hán kia ánh mắt phát lạnh:”Bàn Luận, không có cái gì tốt bàn luận, các ngươi giết Duệ Thần Nhi tử, hiện tại liền cầm cả các ngươi tông môn tới đền mạng”.

Tại hán nói xong câu này, từng cái thân ảnh từ trong chiến hạm vun vút lao ra, vậy mà có tới hơn một ngàn vị Linh Đế, Linh Thánh cũng có tới gần một trăm cái. Luận về số lượng chính là hoàn toàn đè nát Tinh Vãn Các.

Trông thấy số lượng lớn cường giả như vậy, Tinh Vãn Các bên này đều là sắc mặt biến đổi, bọn hán biết cái này nợ máu thật không dễ trả, thế nhưng là vẫn ôm hi vọng có thể buông xuống mà đền bù, nhưng hành động của Thần Quốc bên kia hiển nhiên là muốn diệt môn bọn hán. Cái này để bọn hán tương tương hoảng sợ, dù sao với đội hình này của Thần Quốc thì e rằng chỉ qua một canh giờ Tinh Vãn Các sẽ tan thành mây khói.

Tráng hán kia cười lạnh nhìn Tinh Vãn Các cường giả, hán đã vô cùng tiếp cận thần cảnh, hiện tại muốn lập lên công lao, không chừng vị kia Duệ Thần có thể ban cho hán cơ duyên thành thần, không nói Tinh Vãn Các bảo tàng kia tuyệt đối không ít, nếu có thể đem nó đoạt vào túi liền là một món lớn phát tài. Đây là 2 nguyên nhân hán xung phong đi làm việc này.

“Mẹ nó, không phải chỉ là chiến một trận sao, chiến liền chiến, tới đây ta liền giết tới mẹ ngươi không nhận ra ngươi”. Nói chuyện là một cái tóc đỏ lão già, hán là một vị Thái Thượng trưởng lão Tinh Vãn Các, nổi tiếng là nóng tính. Nge vậy xung quanh đều khuyên:”Thái lão, bình tĩnh một chút”.

“Bình Tĩnh, các ngươi bảo ta làm sao bình tĩnh, các ngươi tông môn sắp bị người ta diệt còn ở đó bình tĩnh, mẹ nó, tới hết cho lão tử, hôm nay muốn giết cái thống khoái” Thái Lão điên cuồng nói.

Nge Thái Lão nói vậy, Tráng hán kia cũng có chút nổi giận:”Tốt, vậy liền thành toàn các ngươi, qua hôm nay, Tinh Vãn Các liền trở thành quá khứ”. Nói đoạn hán ra hiệu động thủ.

Ngay lập tức từng đạo linh lực điên cuồng bộc phát bao trùm không gian, dưới linh áp này cho dù là Linh Hoàng bước vào cũng bị ép thành thịt vụn, đây là Linh Đế chiến trường, dưới Linh Đế căn bản không có tư cách đặt chân.

Ngay tại 2 bên chuẩn bị động thủ thời điểm, một cái thanh âm nhàn nhả vang lên:”Khoan đã, muốn đánh đã hỏi ta chưa?”.

.....

Cầu chút nguyệt phiêu hoặc đậu đi ^^ lấy tí động lực viết truyện.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: Ngông Cuồng

Đang giữa lúc 2 bên đang căng thẳng, thanh âm kia vang lên lộ ra có chút quỷ dị.

Tất cả mọi người đều hướng thanh âm kia nhìn sang, đó là một cái thanh niên tuấn mã, một bộ bạch y, một mái tóc trắng, làm cho mọi người ngoài ý muốn nhất là, hán vậy mà nằm dài trên một cái liễn. So ra trong hoàn cảnh này lộ ra quái lạ.

Tráng hán kia hướng Doanh Thiên lạnh giọng quát:”Tiểu tử, ngươi là ai, có biết Thần Xạ Thần Quốc làm việc k cho phép người khác xen vào”.

“Ồ, nghe thật ghê gớm nha, đứng cho vững nge ta giới thiệu, ta là thủ tịch đại đệ tử của Tinh Vãn Các.....,thế nào, sợ hết hồn chưa” Doanh Thiên một bộ không sợ trời k sợ đất hời hợt đáp.

Nge vậy không chỉ tráng hán kia là tất cả mọi người xung quanh đều im lặng k biết nói gì. Liền ngay cả chư vị trưởng lão của Tinh Vãn Các cũng á khẩu không thôi.

Bọn hán biết rõ ràng Doanh Thiên đc vị kia thần bí các chủ chỉ định làm thủ tịch đại đệ tử, thế nhưng là bọn hán cũng k có rõ ràng Doanh Thiên thực lực gì, dù sao hán quá trẻ, cao lắm cũng chỉ Linh Vương, Linh Vương cũng đc xem như cường giả, thế nhưng trong tràng diện này. Linh Vương căn bản k có chỗ chơi. Dù sao thăm dò cỡ nào hán căn bản k có cái gì tu vi.

Thái Lão nge vậy rốt cuộc cười to:”Tốt.. tiểu tử, ngươi đây là làm nỡ mặt mày chúng ta Tinh Vãn Các, nếu bọn hán được một nửa ngươi đảm lượng, ta thật không còn gì mong hơn” Thái lão vừa nói vừa chỉ bên dưới những đệ tử kia. Nghe vậy những đệ tử kia một bộ xấu hổ không có dám ngẩng đầu lên.

Dù sao hôm nay bọn hán cũng có thoát khỏi diệt môn kiếp nạn, đổi lại bất kỳ ai đều sợ hãi mà thôi.

Doanh Thiên cũng cười nói với Thái Lão: “Lão đầu nguoi cũng có cốt khí lắm, ta thích”.

“Hừ”

Tiếng hừ lạnh này là tráng hán thanh âm, hần cười lạnh: “Một cái còn con thủ tịch đệ tử cũng dám ở đây khoa môi múa mép, liền xem như các nguoi các chủ cũng không dám trước mặt ta nói như vậy, nguoi đây là muốn chết”.

“Ân, ta đây đích thật muốn chết a, tiếc thay, ta mệnh lớn, mãi mà không chết, đáng buồn thay”. Doanh Thiên một bộ hận không thể chết lác đầu thờ dài nói.

Cái này để những cái kia người chứng kiến đều có xung động muốn đập chết hần, ở đời, làm gì có kẻ nào ngai sống lâu, thế mà còn tên này còn ở đó vô sỉ nói muốn chết. Đây là trêu nguoi.

“Ta nói, các nguoi vì sao bắt tiểu nha đầu nhà ta đi” Doanh Thiên tiếp tục hỏi.

“Nha đầu kia giết Duệ Thần nhi tử, nguoi nói có hay không đáng chết”. Bên cạnh tráng hán kia một cái nữ phụ lên tiếng. Nàng chính là vị kia Duệ Thần nhi tử nguoi bảo hộ, tu vi đạt tới Linh Thánh đỉnh phong. Tên là Ưu Hà

Nàng vốn có nhiệm vụ bảo vệ vị kia Duệ Thần nhi tử, khi đó hần cùng Nguyệt Nhi chiến đấu, nàng cũng chủ quan cho rằng một cái nha đầu Địa Nguyên Cảnh không có cách nào đánh lại Địa Sư. Ai ngờ nha đầu kia kiếm pháp cô quái, vậy mà một kiếm liền đem vị nhi tử của Duệ Thần một kiếm chém giết. Căn bản là nàng k kịp trở tay.

Vì việc này khi nàng trở về đã bị vị Duệ Thần kia trừng phạt vô cùng đáng sợ, tu vi cũng rút xuống Linh Thánh sơ kỳ, đây là đối với nàng vô cùng tổn thất. E rằng cả đời nàng liền không thể tiến thêm một bước. Vì thế nàng lần này muốn lập công chuộc tội.

“Ân, rất đáng chết, thế nhưng đang chết là cái tên kia, vậy mà dám đối Nguyệt Nhi nhà ta động thủ, chết tốt chết rất tốt” Doanh Thiên gật đầu cười nói.

“Nguoi nói lại” Ưu Hà quát lớn một tiếng, sau đó lập tức một chương cách không hướng Doanh Thiên đánh tới.

Một chương Linh Thánh tùy tiện, thế nhưng là có kèm theo thiên địa lực lượng, cho dù Linh Đế cũng không dám đón đỡ. Linh Hoàng dính một chương này cũng sẽ nổ tung. Ưu Hà vốn cho rằng một chương này đủ đem

Doanh Thiên diệt sát.

Thế nhưng là một chương này của nàng cách Doanh Thiên chỉ một tác liền hư không tiêu thất. Cái này để không chỉ nàng mà tất cả mọi người đều ngạc nhiên không thôi.

“Hừ, vậy mà có chút bản lĩnh, Tiếp theo xem nguoi thế nào đón đỡ”. Ưu Hà không tin tà, nàng thế mà đem chính mình tuyệt sát thi triển đi ra. Quyết tâm muốn đem Doanh Thiên giết mới thôi.

“Tụ Linh Phiên Thiên Chương”. Ưu Hà hét lớn toàn lực đánh ra một chương. Chương này đánh ra một cái thủ ấn nhỏ bé bình thường. Thế nhưng là nó lại mang theo cực kỳ khủng bố linh lực, nơi nó đi qua không gian cũng bị rung động không thôi. Một chương này Oanh xuống đại địa tuyệt đối có thể đem mây vạn dặm đại địa đều đánh sập.

Đáng tiếc là....Tiêu thất, đúng thế, một chương này đánh tới Doanh Thiên vẫn như cũ tiêu thất. Cái này để Ưu Hà kinh hãi không thôi. Tráng hán kia cũng là nhìn lại Doanh Thiên ánh mắt đã không giống. Hần rút cuộc nghiêm túc nhìn lại Doanh Thiên.

Doanh Thiên vẫn nằm đó, một bộ nhàn nhả tự tại không có sợ hãi. Đây là hần thật không sợ, hay là cố diễn. Nếu hần cố diễn lại có thể làm cho Ưu Hà 2 chương đều tiêu thất sao.

Thế nhưng là nhìn đi nhìn lại hần không có bất luận cái gì tu vi.

Tráng Hán trong lòng thầm nói: “Tiểu tử này..... tà môn”.

Hần giờ phút này cũng có chút cẩn thận, dù sao hần tu luyện hơn một ngàn năm, cũng k phải cái gì ngu dốt nguoi. Hần nhìn ra được, Doanh Thiên không đơn giản.

Rốt cuộc Doanh Thiên chậm rãi ngồi dậy, hần lòi ra một bầu rượu, vừa uống vừa từ từ bay lên trước đám Tinh Vãn Các cường giả, sau đó hướng tráng hán các loại chậm rãi nói: “Ta nói các nguoi nghe, Nguyệt Nhi là ta đệ tử, nàng muốn giết ai, kẻ đó liền phải chết, vì sao ư, vì nàng là ta đệ tử, mà ta.... ân, ta chính là một cái bao che khuyết điểm”, nói tới đây Doanh Thiên uống thêm rượu sau đó nói tiếp: “đừng nói nàng chỉ giết một cái thần nhi tử, liền xem như nàng giết thần phụ mẫu, cũng là bọn hần đáng chết, cái gì Duệ Thần, ta thấy là Dụ Thần thì đúng hơn”.

Doanh Thiên quăng đi bầu rượu sau đó nói tiếp: “Ta chưa có tìm các nguoi tính sổ, vậy mà dám tới tìm ta gây chuyện, nếu đã tới vậy hôm nay toàn bộ đều ở lại đi”.

Dứt lời một chương oanh ra, một chương này không có bất kỳ cái gì uy thế. Cũng không có bất kỳ cái gì linh lực xuất ra. Thế nhưng là... bên dưới kia trăm vạn đại quân vậy mà có tới hơn chục vạn nguoi cứ thế thân thể nổ tung thành huyết vụ.

Cái này để bọn hấn trở tay không kịp. Bọn hấn căn bản không có nghĩ tới Doanh Thiên vậy mà có như thế thực lực.

“To gan, dám đối Thần Quốc chiến sĩ xuống tay, muốn chết”

Lập tức một đám mây chục cái Linh Đế lao tới muốn áp chế Doanh Thiên.

Thấy vậy bên này Tinh Vẫn Các người cũng muốn xông lên ứng cứu. Thế nhưng là bọn hấn lại bị Từ Ngọc Linh Đế cản lại.

“Các chủ, người làm gì, tại sao lại cản bọn ta”

“Đúng vậy, hôm nay tất chiến một trận”

Mấy vị trưởng lão nhao nhao hỏi.

Từ Ngọc Linh Đế lắc đầu nói với bọn hấn, “ta có lệnh không được nhúng tay”.

Nge vậy mấy vị Thái Thượng Trưởng lão đều lộ ra ngoài ý muốn. Bọn hấn biết lệnh là từ ai.

Thế nhưng là đa số trưởng lão lại tỏ ra nghi hoặc.

“Cái gì lệnh”

“Là ai ra lệnh, chuyện này là sao”.

Từ Ngọc khoát tay nói: “Chuyện này để nói sau đi”.

Bên kia đứng giữa vòng vây hơn chục tên Linh Đế vây quanh, Doanh Thiên hỏi họ nói: “Ít như vậy, lên hết một lượt đi, đỡ phải giải quyết nhiều”.

Trong đó một vị Linh Đế quát: “Chết đến nơi còn ngông cuồng, động thủ”.

Ngay lập tức bọn hấn xuất thủ, linh lực bọn hấn lập tức phóng xuất ra tạo thành một cái vòng xoáy linh lực, mà Doanh Thiên đang ở trong đó, vòng xoáy này cực kỳ cuồng bạo, tựa hồ muốn đem Doanh Thiên xoáy thành thịt vụn.

Đối mặt cái này thủ đoạn, Doanh Thiên một bộ lắc đầu: “Không có ý tứ “.. chỉ thấy Doanh Thiên vung nhẹ cánh tay, vòng xoáy linh lực trong nháy mắt liền bị đánh tan, không những thế hơn mười vị Linh Đế kia bị chính vòng xoáy lực lượng toả ra đánh trúng nhao nhao lùi lại.

Chưa hết, Doanh Thiên đảo tay một cái, trong tay hấn vậy mà xuất hiện mấy cái vòng xoáy nhỏ bé, sau đó hấn vung tay lên, mỗi cái vòng xoáy hướng một vị Linh Đế bay tới.

Chỉ gặp những vòng xoáy kia khuếch đại lên, lập tức khoá chặt lấy những cái kia Linh Đế. Thấy vòng xoáy lao tới, có người chọn đối cứng, cũng có người lựa chọn tránh né. Thế nhưng là cho dù bọn hấn như nào tránh né đều không có tác dụng, vền vền mấy hơi thở, toàn bộ đều bị vòng xoáy hút vào trong.

Sau đó là một màn khiến tất cả kinh hãi.

Từng cái âm thanh thảm thiết vang lên, từng đạo gào thét cứu mạng hét vang khắp bầu trời. Sau đó từng cái vòng xoáy kia dần dần chuyển sang màu đỏ, cuối cùng tán đi để lộ ra một đám huyết vụ bay theo gió.

Nháy mắt diệt sát hơn mười vị Linh Đế để ở đây tất cả phải nhìn lại Doanh Thiên. Đây dù sao cũng là Linh Đế, tại thế giới này đều là đứng trên đỉnh cường giả. Đừng nhìn tại đây tụ tập nhiều cường giả như vậy. Cực Huyền Giới không lồ vô cùng, so với Cửu Hà Giới liền gấp 100 lần hơn. Số lượng sinh linh không có mấy chục ức tỉ cũng không kém là bao. Thế nhưng là đã từng có thống kê, Linh Đế toàn bộ Cực Huyền giới không quá mười vạn. Thử nghĩ chút 10 vạn so với mấy chục ức tỉ sinh linh, đây quả thực là nhỏ bé vô cùng.

Đây cũng là lý do Linh Đế là cỡ nào tồn tại. Tại một cái thế lực, mặc dù Thần số lượng là trọng yếu. Linh Thánh là lực lượng Tinh Anh. Thế nhưng Linh Đế mới là chiến lực chính.

“Tiểu bối chó có ngông cuồng” một cái Linh Thánh lão già hét lớn lao tới, theo hấn là 4 vị Linh Thánh nữa.

Cuồn cuộn Linh Thánh uy áp kéo tới, không có chút nào giữ lại. Bọn hấn muốn dùng thủ đoạn lôi đình diệt sát Doanh Thiên. Thế nhưng là không đợi bọn hấn đến gần, Doanh Thiên tay chỉ hư không, lập tức 5 vị Linh Thánh giống như là gặp phải trùng kích vô hình, nhao nhao từ trên không rơi xuống. Tại bọn hấn chạm đất, sinh cơ đã tuyệt.

Vô hình giết người, Doanh Thiên thủ đoạn này mang tới trấn nhiếp cực lớn, lúc này vô số ánh mắt hướng tới Doanh Thiên tràn ngập sợ hãi. Tráng hấn kia cũng nhìn Doanh Thiên trong mắt đầy kiêng kỵ. Bảo hấn một chưởng đánh chết 5 10 cái Linh Thánh hấn hoàn toàn làm được. Thế nhưng là chỉ tay hư không giết người, hấn làm không được. Đây là hấn kiêng kỵ cái thứ nhất, thứ 2 là hấn từ đầu đến cuối thăm dò không cách nào nhìn thấu Doanh Thiên rốt cuộc là cái gì cảnh giới. Đây là hấn kiêng kỵ nhất. Đáng sợ không phải là biết kẻ địch mạnh hơn, đáng sợ nhất là đối với kẻ địch hoàn toàn không biết.

Doanh Thiên thu tay về, sau đó nói một câu: “Ta lười động thủ, tiếp theo liền đưa tất cả các người xuống địa ngục, ta vốn là cái nhân từ người, cho các người thời gian một chén trà để hưởng thụ nốt cuộc sống”.

Tráng hán kia rút cuộc động, hắn nói: “Người rất mạnh, thế nhưng là ta khuyên người tốt nhất không cần nhúng tay, chỉ cần người rút đi, bọn ta diệt Tinh Vẫn Các sẽ không có truy cứu người, nếu không sẽ tự chuốc lấy cho mình hậu quả, người phải biết đây là lệnh của Thần”. Hắn nói giọng uy hiếp.

“Người biết không, ta gét nhất là bị người uy hiếp, kẻ uy hiếp ta không sai biệt lắm đều đã chết sạch” Doanh Thiên chậm rãi nói.

“Nói như vậy người nhất định nhúng tay, nếu vậy hôm nay e rằng người sẽ chết” Tráng Hán lạnh giọng.

“Sai, ta đã nói, các người hôm nay một cái cũng không thể đi, người chết là các người”.

Doanh Thiên k đề ý nói.

Lúc này tráng hán cũng thật giận dữ, hắn chưa có bị khinh thường như vậy, nhất là trước đông đảo người như vậy bị khinh thường, mặc dù hắn kiêng kỵ Doanh Thiên nhưng không có nghĩa là hắn sợ.

“Tốt, ta cũng muốn lĩnh giáo người một.....”

Tráng hán chưa nói hết lời liền bị Doanh Thiên cắt ngang: “Hết giờ, CHẾT”.

Một chữ “Chết” đi ra. Bên dưới kia mấy trăm vạn quân, bao gồm hơn ngàn cái linh đế, linh thánh đều giống như là bị sét đánh. Tu vi dưới Linh Vương quân đội đều chốc lát nổ tung thân thể. Từng cái âm thanh bạo hưởng vang lên.

Trong mấy cái hơi thở, mấy trăm vạn quân đội, vậy mà biến thành huyết vụ.

Máu nhuộm rộng khắp đại địa, trong gió kèm theo mùi máu tanh nồng nặc.

Một màn này để những cái kia quan tông phái tới quan sát đều là trắng bệch mặt mũi. Không ít người trực tiếp nôn ọe.

Những cái kia Cường giả có thể lăng không đều là nhao nhao rớt xuống nằm la liệt trên mặt đất, mỗi cái đều là thất khiếu chảy máu. Tinh thần tán loạn.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Trắng Trợn Đồ Sát

Tinh Vẫn Các xung quanh đại địa lúc này, đất đai thấm đẫm một màu đỏ, trong không khí huyết vụ lượn lờ. Không gian im ắng đến lạ thường. Chỉ còn nghe thấy từng tiếng rên rĩ không thôi.

Lúc này đây, bất kể là ai đều bị một màn trước mắt này kinh hãi không nói lên lời.

Mấy trăm vạn đại quân, cứ như vậy bốc hơi, hơn ngàn Linh Đế, Linh Thánh toàn bộ trọng thương. Tràn diện như vậy, e rằng chỉ có trong truyền thuyết mấy trận cổ lão chiến tranh mới có thể trông thấy.

Lúc này, những trưởng lão Tinh Vẫn Các cùng rất nhiều đệ tử đều trợn mắt há mồm. Bọn hắn căn bản không thể tưởng tượng nổi, Doanh Thiên vậy mà cường đại đến trình độ này, đây là vượt qua bọn hắn thường thức.

Rất nhiều đệ tử trước đây không phục Doanh Thiên lên làm thủ tịch đệ tử lúc này cũng đều lạnh toát trong lòng. Bọn hắn thầm may mắn trước đó không có làm gì quá phận. Nếu không e rằng kết cục không quá tốt.

Chư vị trưởng lão càng là bị trấn nhiếp, bọn hắn không cách nào nghĩ tới, cái tên nhìn thế nào cũng ra phạm nhân kia vậy mà như thế khủng bố.

Từ cách hắn ra đờ đờ, từ cách hắn ra đòn, không có bất kì cái gì tràn diện uy thế. Chỉ là đơn giản vung tay mấy cái, chỉ là đơn giản nói một câu, vậy mà mấy trăm vạn đại quân cứ như vậy bị diệt. Đây là cỡ nào thực lực.

Lúc này đây, tráng hán kia đã là kinh hãi vô cùng, hắn cũng không có ngoại lệ bị rút xuống, hắn đã là vô cùng tiếp cận thần linh, thế nhưng mặc kệ hắn thế nào chống đỡ, vẫn như cũ bị oanh rơi xuống. Hắn lúc này huyết khí hỗn loạn, tâm thần hoảng sợ.

Phải, hắn hoảng sợ đến tột cùng, khắp cả người hắn đều run rẩy không thôi, hắn chưa từng nghĩ sẽ có ngày mình rơi vào cái này hoàn cảnh, hắn vốn là cho rằng hôm nay tất lập đại công, sau đó hắn sẽ được ban thưởng lớn để hắn hưởng lợi cả đời, thế nhưng là hôm nay, hắn đã phải thiết bản.

Hắn không thể nghĩ tới, Tinh Vẫn Các vậy mà cất dấu một cái khủng bố nhân vật như vậy.

Doanh Thiên nhàn nhả trở lại giường liễn, hần phui ống tay áo, sau đó lại lôi ra một bầu rượu, hần uống.

Cuối cùng hần chậm rãi nói: "Con người ta xưa nay ưa thích nhàn rồi, ta không muốn gây phiền phức, thế nhưng ta cũng không có sợ phiền phức, muốn cùng ta gây phiền phức liền có giác ngộ sẽ phải chết"... dừng một chút lại nói: "Đừng tới ta bên cạnh người, nhất định phải hỏi qua ta, nếu không, kết cục liền sẽ rất rất thảm, đem tất cả bọn hần bắt lại cho ta" Doanh Thiên hạ lệnh.

Ngay sau đó, Mộng Diệp, Ma Âm cùng Từ Nghiên đi ra, bắt đầu đem những cái kia cường giả bắt giữ, cuối cùng đệ tử Tinh Vãn Các cùng chư vị trưởng lão cũng nhao nhao đi ra giúp một tay.

Đối với những đệ tử kia đều thật là mỗi cái đều hào hứng không thôi, bọn hần tu vi căn bản là không đủ nhìn, thế nhưng là hôm nay lại được như vậy bắt sống những cái kia Linh Đế, Linh Thánh, đây là cỡ nào tự hào sự tình.

Mặc dù nói Linh Đế, Linh Thánh bị trọng thương một đầu ngón tay cũng có thể diệt sát bọn hần. Thế nhưng là tất những cái kia Linh Đế, Linh Thánh đều bị một cỗ lực lượng khoá chặt linh lực khiến bọn hần không cách nào vận chuyển linh lực, chỉ có thể thúc thủ chịu trời.

Sau hơn một canh giờ. Bên ngoài Tinh Vãn Các xuất hiện một cái cảnh tượng.

Hơn mười vạn cường giả, tất cả đều là Linh Vương trở lên bị trói quỳ xếp hàng tại đó. Mỗi cái trên thân đều là máu me khắp người.

Tại bình thường, bọn hần cái nào cái nấy đều là hô mưa gọi gió, vạn người kính ngưỡng, thế nhưng là hôm nay lại phải tại đây bị trói quỳ gối, đây là cỡ nào đau khổ sự tình.

Doanh Thiên nhàn nhả từ trên cao nhìn xuống, cuối cùng hần đưa cho Mộng Diệp một thanh kiếm, kiếm này gọi là Đoạn Hồn Kiếm. Đã từng rất lâu về trước, thanh kiếm này đã chém xuống không biết bao nhiêu sinh mạng, căn bản là một con số khổng lồ không cách nào đong đếm, thời điểm đó, Doanh Thiên chưa thành đạo, hần đã từng có nhập ma thời điểm, điên cuồng chém giết. Tại thời điểm đó, hần dùng chính là kiếm này.

"Chém bọn hần, nhớ chém từng cái một, thật chậm rãi". Doanh Thiên chậm nói.

Mộng Diệp tiếp kiếm, trực tiếp gạt đầu, sau đó nàng tiến tới chỗ đám người bị bắt kia, bắt đầu chém giết.

Nàng chính là làm theo lời Doanh Thiên, chém giết thật chậm rãi, rất chậm, cơ hồ một canh giờ đi qua mới có hơn 100 cái chết đi.

Cái này chính là đánh vào bọn hần tâm lý. Đạt đến bọn hần trình độ này cường giả, tâm tình ít nhiều cũng có chút cứng rắn, nếu như trực tiếp đem bọn hần chém giết một loạt liền không có ý tứ. Doanh Thiên muốn bọn hần nhìn người phe mình từng cái chết đi. Sau đó lại chờ đến lượt bọn hần. Hơn nữa Mộng Diệp cũng không có một kiếm giết người, nàng chính là gọt đi bọn hần tai, sau đó chặt tứ chi, cuối cùng mới giết.

Như vậy thể thảm hạ tràng, từng cái từng cái đều là kêu réo thảm thiết, tràng diện này vô cùng máu me tàn nhẫn. Thế nhưng hiệu quả nó mang đến vô cùng tốt.

Cuối cùng có người chịu không được nhao nhao đập đầu cầu xin.

"Ta sai rồi,, xin Công Tử, xin chư vị tha cho ta một mạng, ta sẽ trâu làm ngựa suốt đời".

"Xin nguoi, xin nguoi đừng giết ta, ta không muốn chết".

"....."

Có một số thì cứng rắn hơn, bọn hần chửi mắng Doanh Thiên.

"Tiểu súc sinh, nguoi chết không được an lành"

"Ta có làm ma cũng sẽ không tha cho nguoi".

"....."

Hành quyết đứng một ngày, lúc này toàn bộ Linh Vương đã chết đi, rốt cuộc chỉ còn lại hơn một ngàn vị Linh Đế Linh Thánh kia.

Giờ phút này, hơn mười vạn bộ thi thể tàn khuyết ở phía sau bọn hần đều đã đổ. Giờ phút này, bọn hần chỉ có sợ hãi, vô cùng sợ hãi.

Đối mặt cái chết, cho dù là bọn hần giờ phút này cũng không cách nào bình tĩnh.

Cuối cùng, Doanh Thiên liếc nhìn lên trời, hần thầm nói: "Vậy mà thật không chịu tới, tốt, ta xem có thể nhịn được bao lâu nữa".

Doanh Thiên trao tay một cái, liền một trăm cái linh đế bị tóm tới trước mặt hần.

Doanh Thiên không có nói nhiều, trực tiếp một chương đánh ra, lập tức một tên linh đế thân thể chia 5 xẻ 7 mà ra, sinh mệnh tuyệt, cứ như vậy, sau khi hơn 50 tên Linh Đế đã chết đi. Ngay tại Doanh Thiên tiếp tục động thủ thì một cỗ Thần uy cuộn cuộn kéo tới.

Trên bầu trời Tinh Vãn Các lúc này xuất hiện một cái vòng xoáy cực đại khổng lồ, gió vùn mây vũ cuốn cuốn, sau đó một con mắt khổng lồ xuất hiện trên bầu trời.

Con mắt này hướng Doanh Thiên nhìn chăm chăm đi, đối mặt nó Doanh Thiên không có chút nào bận tâm, hần bình thần trực tiếp nhìn đối diện nó.

Thấy cảnh tượng này, vô số người chú ý động tĩnh nơi này đều là giật mình kinh hãi.

“Rốt cuộc đến, Duệ Thần tới,.... tiểu tử kia chết chắc”.

“Ta nhìn chưa hẳn, nếu thật Duệ Thần muốn động thủ liền đã động thủ, k cần như vậy chờ đến giờ mới hiện thân”.

Có một vài cường giả như có điều suy nghĩ, cuối cùng chầm chậm nói ra:”Ta e rằng cái kia trẻ tuổi thanh niên thậm chí cũng là thần đi”.

“Cái gì, không thể nào đi, hần trẻ như vậy”.

“Không có gì không thể, thần, không phải chúng ta có thể đoán”.

Tại đối diện nhau thật lâu, cuối cùng một cái thanh âm uy nghiêm vang vọng khắp trời vang lên:”Đạo hữu, ngươi làm quá”.

Doanh Thiên nhàn nhạt đáp:”Không có cái gì quá”.

Thanh âm kia hừ lạnh một tiếng, cuối cùng vẫn là nói tiếp:”Cần thế nào ngươi mới có thể thả người”.

“Thả người? Ta nói bọn hần nhất định phải chết ở nơi này” Doanh Thiên lạnh nhạt đáp.

Sau đó không có chờ đợi Duệ Thần đáp lời, Doanh Thiên một cái búng tay, một loạt thanh âm bạo hưởng vang lên, chỉ thấy toàn bộ người bị trói còn lại kia toàn bộ đều là nổ tung mà chết đi. Cái này nhanh đến mức không ai nghĩ tới Doanh Thiên vậy mà trực tiếp giết người, hơn nữa là giết người trước mặt Duệ Thần.

Duệ Thần mất thấy Doanh Thiên trắng trợn đồ sát hần một đám thuộc hạ, cái này để hần thực sự nổi giận, Nhi Tử bị chém giết, nay hơn một nửa lực lượng thể lực phải đi cũng toàn quân bị diệt. Cái này để hần thực sự bão nổi.

“Ngươi muốn chết”. Duệ Thần nổi giận quát. Chỉ thấy thần quang chiếu rọi, một thanh thần kiếm phá không mà ra trực tiếp hướng Doanh Thiên chém tới. Thần uy từ thanh thần kiếm này phát ra bao trùm toàn bộ không gian. Thần uy mạnh mẽ trấn nhiếp toàn bộ người quan sát. Có không biết bao nhiêu người kinh hãi giật mình muốn chạy trốn.

“Thần chiến sắp nổ ra, mau lùi lại”.

Khó trách bọn hần như vậy Hoảng sợ, Thần cấp chiến đấu, dù chỉ là dư ba cũng vô cùng đáng sợ. Chỉ một tia dư ba tuyệt đối để cho Thông Thần cảnh cường giả cũng phải bỏ mạng.

Thế nhưng là,ngoài bọn hần dự đoán. Doanh Thiên vung tay một cái, Thanh thần kiếm lập tức vỡ nát, trong nháy mắt Thần uy bị quét sạch, vòng xoáy trên không kia cũng vì thế mà tan rã. Con mắt kia thì trực tiếp bị đánh nổ.

“Cút”. Doanh Thiên chỉ một câu như vậy.

Ngay lúc này, thiên địa im ắng đến lạ thường. Giờ phút này, không biết bao nhiêu ánh mắt run rẩy hướng Doanh Thiên nhìn tới. Có thể vung tay một cái đem thần đánh lui. Đây là cỡ nào lực lượng.

“Chắc chắn là thần, Tinh Vãn Các vậy mà có thần Tồn tại”. Giờ phút này có vô số người chắc nịch một ý nghĩ như vậy.

Chỉ có thần mới có thể đối với thần công kích hoá giải.

....

Thần Xạ Thần Quốc lúc này, sâu trong một toà cổ điện, một cái thanh âm giận dữ vang lên:”Tên khốn, chờ đây cho ta, nhất định ta sẽ đem ngươi chém thành trăm mảnh”.

Không lâu lắm bên ngoài vang lên một cái thanh âm:”Tam Đệ, ngươi làm sao?”.

Nge được thanh âm này Duệ Thần vui mừng đáp tới:”Đại Ca, Nhị Ca, rốt cuộc 2 người trở về, tốt lắm”.

Xuất hiện trong đại điện là 2 cái thân ảnh, mỗi cái đều có thần uy lượn lờ. Hiện nhiên cũng đều là thần, mà so với Duệ Thần là mạnh hơn không ít.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Tam Thần Giá Lâm

2 cái thân ảnh kia chính là 2 vị thần còn lại của Thần Xạ Thần Quốc, Bọn hần thần quốc có 3 Thần tồn tại, tại tây vực chính là đỉnh tiêm nhất thế lực. Bọn hần là 3 huynh đệ theo thứ tự gọi là Hùng Hải, Hùng Minh và Hùng Duệ. Người ngoài gọi bọn hần theo tên của mình chính là Hải Thần, Minh Thần và Duệ Thần.

Tại cách đây không lâu, Hải Thần và Minh Thần có việc cần rời đi Cực Huyền Giới. Hiện tại vừa vãn trở về.

Hải Thần hỏi: "Tam Đệ có chuyện gì, nói rõ một chút". Bọn hần 2 người vừa từ bên ngoài trở về, thấy bên trong Thần Quốc có chút không đúng, lấy bọn hần nhãn lực liền có thể nhìn ra quân đội thần quốc và số lượng cường giả hiện tại thiếu mất hơn một nửa. Cái này để bọn hần hai người đều giật mình, lập tức tiến đến hỏi Duệ Thần.

Duệ Thần vội đáp: "Nhi tử của ta bị người chém giết, Đại ca, ngươi nhất định phải giúp ta báo thù, lực lượng chúng ta hơn một nửa cũng diệt rồi".

Nge vậy Hải Thần và Minh Thần đều ngạc nhiên, sau đó là nổi giận, Minh Thần âm trầm nói: "Kẻ nào to gan, lại dám giết cháu ta".

Duệ Thần lạnh giọng: "Là một cái nam tử, hần rất mạnh, Đệ nhìn không thấu hần". Duệ Thần đem Doanh Thiên miêu tả lại, từ một lần giao phong kia, hần biết Doanh Thiên mạnh hơn hần, cho dù lần đó hần chỉ gửi đi một đạo thân thức, thế nhưng dù sao hần cũng là thần. Mà Doanh Thiên chỉ vung tay một cái liền đem hần thân thức đánh tan.

Trầm ngâm một lát. Duệ Thần nói tiếp: "Hai người đi theo ta". Một lát sau, Duệ Thần dẫn hần 2 vị huynh trưởng đi vào một cái cực lớn sân đá.

Tại giữa sân đá này có bố trí trận pháp nghiêm ngặt, ở giữa sân đá là một cái tôn thân ảnh khá lớn, tôn thân ảnh này hình dáng một cái nữ nhân, trên thân mặc lấy một bộ huyết sắc chiến giáp nguy nga. Toàn bộ thân ảnh này tản mát ra cực kỳ đáng sợ khí tức. Bên trong tôn thân ảnh này là một cái nhỏ bé nữ hài tử. Chính là Nguyệt Nhi.

Tại bị bắt về sau, Nguyệt Nhi chính là liều mạng đem toà Đạo Thân mà Doanh Thiên luyện chế cho nàng tể ra. Nhưng là lấy nàng chút thực lực hiện tại căn bản không chế không được, chỉ có thể để nó tự hộ chủ. Cũng chính vì thế mà Duệ Thần thật không thể làm gì được nàng.

Hải Thần mắt nhìn chăm chăm tôn thân ảnh này sau đó vô cùng ngạc nhiên hỏi: "Đây là..... pháp thân?".

Duệ Thần có chút phức tạp trả lời: "Có lẽ vậy, ta dùng toàn bộ lực lượng cũng không có cách nào lay chuyển nó".

Duệ Thần cũng là bất đắc dĩ, tại Nguyệt Nhi bị bắt về, hần lập tức muốn đem nàng giết để trả thù cho nhi tử của hần. Thế nhưng là Nguyệt Nhi thời khắc kia lại đem đạo thân tể ra. Thật đúng là khiến hần không thể làm

Gi. Cho dù hần tiêu hao một thân thần lực cũng không có thể lay chuyển toà đạo thân này mảy may.

Đúng lúc này, Nguyệt Nhi tỉnh lại, sau khi nhìn thấy 3 người. Nguyệt Nhi nói lớn: "Mấy tên các ngươi nếu không thả ta ra, chờ sự tôn của ta tới giết các ngươi, sự tôn ta vô cùng lợi hại, một đầu ngón tay cũng có thể đem các ngươi đè bẹp".

Duệ Thần tức giận quát: "Nha đầu, muốn chết". Tại dưới cơn tức giận, hần thần uy hạo hạo cuốn tới. Cái này lập tức để Nguyệt Nhi giật mình im lặng. Nàng tin tưởng trong toà đạo thân này bọn hần sẽ không thể làm gì. Thế nhưng là hiện tại..... nàng đối. Lập tức nước mắt rom rớm "sư Tôn, người ở đâu, đến cứu Nguyệt Nhi a, Nguyệt Nhi hứa sẽ không làm loạn nữa".

Tại Tinh Vãn Các, Doanh Thiên đang nằm liền nở nụ cười nhạt: "Vẫn nên cho nó chịu chút đau khổ, cần phải rèn luyện".

Bên cạnh Từ Nghiên đang bóp đùi cho hần nghe hần nói vậy tò mò hỏi: "Công tử, ngài vừa nói gì?".

"Àn, không có gì, tôi bóp vai cho ta".

..

Hải Thần quan sát Nguyệt Nhi cùng toà đạo thân này thật lâu. Cuối cùng hần quay lại nói với mình 2 vị huynh đệ.

"Tam đệ, ta không có ý gì, thế nhưng là thù này có thể bỏ qua liền bỏ qua đi". Hải Thần ngập ngừng nói.

Nge vậy, Duệ Thần hừ lạnh nói: "Đại ca, ngươi là ý gì. Muốn ta bỏ qua liền không thể nào".

Bên cạnh Minh Thần cũng tiếp lời: "Phải đó đại ca, Nhi tử của tam đệ cũng là cháu chúng ta, hơn nữa dưới trướng một đám thủ hạ lại bị giết, nếu không đòi lại công đạo, chúng ta làm sao ở Cực Huyền Giới đặt chân".

Nge chính mình 2 cái đệ đệ nói như vậy, Hải Thần càng là thờ dãi bất đắc dĩ. Bởi vì hần biết, chỉ một toà pháp thân này, bọn hần 3 người toàn lực công

kích cũng k có khả năng phá huỷ. Như vậy cái kia sư tôn trong miệng Nguyệt Nhi là cỡ nào cường đại, hắc không khỏi giải thích:”Nhi Đệ. Tam đệ, 2 người các ngươi cũng không phải là không thấy, chỉ bằng một toà pháp thân này, chúng ta 3 người đều phá không nổi, như vậy người kia cường đại đến trình độ nào”.

Dừng một chút lại nói tiếp:”Ta không phải sợ hãi, chỉ là muốn nhắc nhở đệ một chút, chúng ta 3 huynh đệ thành thân không phải dễ, chúng ta hao tổn bao công sức mới có thể xây dựng lên thân quốc”.

Nghe được vậy, 2 người trầm mặc, Duệ Thần không phải là không nghĩ tới người kia rất mạnh, chỉ là hắc thật sự rất yêu thương chính mình nhi tử. Nhi tử bị giết, cho dù là hắc cũng không có cách nào bình tĩnh. Cuối cùng hắc nói:”Nếu đã vậy, chuyện này tự do ta tới giải quyết, 2 người không cần nhúng tay”.

Minh Thần vội ngắt lời,:”Tam đệ ngươi nói gì, chúng ta 3 huynh đệ không có cách nào rời nhau, nếu đệ quyết tâm trả thù, ta và đại ca sẽ bồi đệ đến cùng. Cùng lắm là chết, không có gì đáng sợ”. Minh Thần vỗ vai Duệ Thần. Dù sao hắc rất yêu thương mình cái tam đệ này, bọn hắc một nhà 3 người. Chính là trải qua bao nhiêu gian khổ mới có được hôm nay thành tựu. Tự nhiên là tình cảm vô cùng gắn bó.

Cuối cùng Hải Thần nói:”Nếu như đệ Quyết báo thù, vậy thì đi thôi, chúng ta 3 người cùng đi, đi”.

.....

Tinh Vẫn Các một sáng này, Doanh Thiên vẫn là một bộ nhân hạ nằm đó phơi nắng. Bên cạnh là Tử Nghiên đang rót rượu, một bên là Ma Âm đang bóc trái cây. Mộng Điệp thì vì hắc mà bóp đùi. Chính là lộ ra vô cùng tận hưởng.

Ngay lúc này, trời nổi gió.

Một ngọn gió thổi Doanh Thiên một ngọn tóc vắt qua mặt hắc, hắc nhếch miệng cười:”Tới”.

Một cỗ thần uy, không, chính xác là 3 cỗ thần uy cùng một chỗ điệp gia lên nhau mà tới, chỉ thấy từ xa phương tây, thần quang chiếu rọi một vùng trời. Đứng trong thần quang là 3 cái thân ảnh uy nghiêm, 3 cái thân ảnh này đứng đó, tựa hồ như thiên hạ đại thế đều giống như bị bọn hắc trấn áp.

Giờ khắc 3 cái thân ảnh này xuất hiện, lập tức gây ra động tĩnh lớn. Xung quanh Tinh Vẫn Các vô số tông môn đại giáo cũng lập tức chú ý tới. Chỉ thấy từng cái từng cái thiên kính từ khắp nơi chiếu tới muốn xem nơi này diễn biến.

Không chỉ có vậy, sâu trong đám mây kia còn ẩn ẩn thần uy, không nghi ngờ gì đó là những thần đang quan sát. Dù sao thần chiến mỗi lần phát động đều gây ra động tĩnh lớn. Có nhiều người muốn chứng kiến cũng k phải lạ.

Giờ phút này, tam thần đã giá lâm đến Tinh Vẫn Các bên cạnh, Tinh Vẫn Các hiện tại là một mảnh im lặng. Chư vị trưởng lão cùng đệ tử đều là nhận được lệnh đóng cửa trong phòng không ra.

Doanh Thiên bình thân lẳng không tới đối diện tam thần cười nói:”Tìm ta?”.

Đứng đầu tam thần là Hải Thần lúc này cũng đang quan sát Doanh Thiên, càng quan sát lâu hắc càng nhíu mày, bởi vì hắc nhìn không thấu Doanh Thiên. Cho dù hắc nhìn như thế nào đều thấy Doanh Thiên bất quá chỉ là một cái phạm nhân, thế nhưng là nếu ai tin hắc là phạm nhân thì mới thực là ngu ngốc. Phạm nhân nào có thể lẳng không, phạm nhân nào có thể một tay đồ sát trăm vạn đại quân.

“Các hạ chính là thủ tịch đại đệ tử Tinh Vẫn Các” Hải Thần cất lời.

“Chính là ta” Doanh Thiên mỉm cười gật đầu đáp.

“Không biết tên tuổi các hạ là gì”

“Doanh Thiên”.

“Doanh Thiên?”. Hải Thần lẩm bẩm cái tên này thật lâu, trong trí nhớ của hắc, Cực Huyền Giới thần không có một cái nào như vậy. 3 người bọn hắc tại Cực Huyền Giới cũng hơn 4000 năm, có thể nói là rất quen thuộc thần ở đây, có vài tôn thần là bọn hắc cũng chưa từng gặp, thế nhưng là đều nghe tên qua. Nhưng căn bản không có cái nào giống tên trước mặt này. Giờ phút này Hải Thần nội tâm xiết chặt, hắc dám chắc trước mắt người này chính là thời gian gần đây mới tiến vào Cực Huyền Giới. Nghĩ tới đây hắc không khỏi có một chút to gan suy đoán. Hắc thầm nghĩ trong lòng:”Nếu thật là người kia, vậy hôm nay liền thăm”.

Doanh Thiên cười nói:”Thế nào, muốn tìm ta báo thù”.

Lúc này Duệ Thần cũng là đứng ra, hắc lạnh giọng:”Theo như ngươi nói, đồ đệ ngươi giết ta nhi tử, ta có nên báo thù không?”.

“Ân, nhất định phải báo, nếu ta là ngươi, ta cũng nhất định báo”. Doanh Thiên gật đầu cười đáp. Sau đó hắc lại nói tiếp:”Thế nhưng là, muốn báo thù nhất định phải có lực lượng báo thù, nếu không đó không phải là báo thù, đó là tự tìm đường chết”.

“Chết, chết không có gì đáng sợ, chỉ cần vì ta nhi tử báo thù, chết lại có làm sao”. Duệ Thần ngữ khí lạnh lẽo. Có thể thấy, hắc hôm nay là mang tâm lý liều mạng muốn báo thù cho hắc nhi tử. Dù sao hắc rất yêu thương chính mình nhi tử, nếu không cũng không có để một cái Linh Thánh đỉnh cao bảo hộ. Tiếc là lại đụng phải Nguyệt Nhi, nếu không hắc nhi tử căn bản sẽ không chết.

Nge vậy, Doanh Thiên cười cười không đáp. Bởi vì hắn hiểu. Có nói cũng không có giải quyết được chuyện gì.

Sau một lát Doanh Thiên hỏi: "Vậy các ngươi 3 người cùng tới, hay là để một mình hắn tới?". Doanh Thiên vừa nói vừa chỉ Duệ Thần.

Nghe được Doanh Thiên nói như vậy, Duệ Thần quay lại nói với Hải Thần cùng Minh Thần: "Đại ca, nhị ca, đây là chuyện của riêng ta, hai người không cần phải nhúng tay, nếu là ta có chuyện hôm nay, hai người cũng không cần vì ta báo thù. Yên ổn ở thần quốc là được". Có thể nghe ra hắn lời nói là rất chân thành, dù sao hắn có thể thấy được Doanh Thiên mạnh hơn hắn không ít, hôm nay khả năng cao là hắn sẽ vẫn lạc tại đây, hắn cũng không muốn liên lụy mình 2 vị huynh trưởng.

Minh Thần vội vỗ vai hắn nói: "Tam đệ ngươi nói cái gì, chúng ta hôm nay cùng tới thì cùng đi, nếu không thì không cần đi, bất kể đệ làm gì, ta và đại ca nhất định sẽ ủng hộ đến cùng".

Bên cạnh Hải Thần cũng gật đầu.

Có thể thấy bọn hắn 3 người huynh đệ là tình cảm đến thế nào.

Doanh Thiên cũng có chút thương thức bọn hắn gật đầu hài lòng nói: "Tốt một cái Tình huynh đệ, tốt một người cha, tới đi, 3 người các ngươi cùng lên, cho các ngươi cơ hội xuất thủ".

Giờ phút này có rất nhiều người chứng kiến nơi này đều im lặng. Đối với những cái kia chưa đạt tới thần cảnh, đây là bọn hắn mong chờ trận chiến. Có thể quan sát thần chiến đối với bọn hắn sẽ có thật nhiều chỗ tốt.

Còn đối với những thần kia, bọn hắn đều là trầm mặc, bọn hắn biết hôm nay nhất định sẽ có thần vẫn lạc. Thành thần là cỡ nào khó khăn, bọn hắn đều rõ ràng. Thế nhưng là thành thần thì sao, vẫn như cũ nhỏ bé đến không ngờ.

Lúc này đây có vài đạo thần niệm đều tại giao lưu.

"Huynh đệ bọn hắn liên thủ, có thể thắng không".

"Không rõ, dù sao Cực Huyền Giới hiện tại tình huống có chút không đúng".

"Bọn hắn đây là lỗ mãng, quá lỗ mãng".

"Chưa hẳn đi, có khi người kia đã đi rồi".

"Tốt nhất là quan sát".

"Ân"

...

Hải Thần bước lên chấp tay nói: "Hôm nay bọn ta vô si đành phải lấy 3 đánh một, xin các hạ thứ lỗi".

Doanh Thiên lộ ra có chút không quan trọng gật đầu đáp: "Tốt, tới đi, dùng ra mạnh nhất thủ đoạn, nếu không liên không có cơ hội".

Cuối cùng đạt được ăn ý về sau, bọn hắn 3 người đều là cấp tốc lùi lại, sau đó mỗi người đều chiếm giữ lấy một cái địa phương đem Doanh Thiên bao vây lại.

Không ai nói ai, 3 người bọn hắn cùng Doanh Thiên vậy mà cùng nhau di chuyển tới thật cao trên bầu trời. Cho tận tới khi gần như sắp tiến ra ngoài tinh không mới dừng lại. Dù sao thần chiến quá mức kinh khủng, nếu là tại mặt đất chiến đấu, e rằng có thể đem tây vực Cực Huyền giới đều san bằng.

Thế giới chia làm 3 cái cấp độ, tiểu thế giới, trung thế giới và đại thế giới.

Giống như Cửu Hà Giới tại rất lâu trước đây đã từng là một cái cực kỳ huy hoàng đại thế giới. Thế nhưng là năm tháng trải dài khiến nó suy thoái trở thành một cái tiểu thế giới, tất nhiên việc này cùng Doanh Thiên tinh lại có quan hệ.

Đánh giá mỗi cái thế giới qua rất nhiều điều kiện, diện tích, nhân số, linh khí, tổng chiến lực.

Cửu Hà giới dạng kia tiểu thế giới căn bản không có cách nào dẫn sinh ra thần, ngay cả cường giả thông thần cảnh đều chỉ có một hai, cỡ đó thế giới chỉ cần để 3 tên Thông Thần Cảnh toàn lực công kích một lát liền có thể đem toàn bộ thế giới cho nổ tung.

Về phần Cực Huyền Giới này so với Cửu Hà giới đều lớn mạnh gấp trăm lần, mỗi cái thời đại đều có thể xuất hiện vài cái thần, không gian kết cấu cũng vô cùng bền vững. Có thể chịu được thần công kích. Mặc dù xa xa không thể đem Cực Huyền Giới đánh nổ, nhưng có thể đại quy mô tàn phá bề mặt.

Chính vì thế mỗi lần xuất hiện thần chiến đều diễn ra trong tinh không hoặc trong khí quyển để tránh tình trạng hủy diệt bề mặt thế giới.

Giờ phút này, tại trong khí quyển. Vô tận thần uy bộc phát. Cái này lập tức kinh động đến vô số tông môn quốc gia trên Cực Huyền Giới. Dù sao lúc

trước bọn hán chỉ ở tây vực nên tam vực còn lại sẽ không đề ý.

Thế nhưng là hiện tại thần uy mệnh mông trên bầu trời khiến cả Cực Huyền Giới đều bị kinh động. Vô số đại giáo lão tổ nhao nhao thức tỉnh, vô số cao nhân cũng vì đó mà nhìn lên. Giờ phút này hàng vạn cái thiên kính hướng thiên không mà dòm tới. Muốn đem sự tình đều nhìn rõ.

Không những thế, hiện tại Cực Huyền Giới thần tất cả đều không ngoại lệ nhìn tới. Bọn hán cũng muốn biết một trận chiến này sẽ như thế nào.

“Các ngươi chuẩn bị xong chưa, nếu là xong có thể ra tay”. Doanh Thiên cười nói.

Giờ đây, 3 huynh đệ bọn hán thần uy phát ra tới cực điểm. Thần lực của bọn hán trào ra đem không gian đều nhuộm vàng.

Trong tay bọn hán 3 người xuất hiện lấy một thanh trường thương, hiển nhiên bọn hán là cùng tu một loại công pháp. Cùng giống nhau sử dụng chiến khí.

“Khải trận” Hải Thần hét lớn.

Chỉ thấy dưới chân 3 người vậy mà xuất hiện một cái đồ án. Sau đó từng đạo thần văn xuất hiện đem 3 cái đồ án liên kết với nhau. Cuối cùng tạo thành một toà không lồ đại trận. Mà Doanh Thiên chính là bị vây trong trận đó.

Trận này hình thành về sau, một cỗ uy áp khủng bố từ nó phát ra đem vô số sinh linh bên dưới đều dọa sợ. Chỉ thấy giờ phút này bầu trời tối sầm lại. Gió bão cũng vì đó mà nổi lên. Cho dù là tại khí quyển chiến đấu thế nhưng là vẫn gây ra không nhỏ ảnh hưởng tới bên dưới.

Giờ phút này không biết bao nhiêu người bị dọa sợ. Những cái kia đại giáo lão tổ, những cái kia tông môn cao nhân đều sợ hãi đứng lên.

“Thần, thật đáng sợ, chưa chiến đấu mà đã gây ra to lớn như thế uy năng”.có người sợ hãi than.

Oanh.Oanh.Oanh... từng cái âm thanh bạo hưởng từ trên thiên không truyền xuống. Chỉ thấy giờ này 3 người bọn hán đều té ra thương của mình. Lập tức hàng trăm vạn thương ảnh xuất hiện chỉ chít. Mỗi một cái thương ảnh đều hướng đầu về phía Doanh Thiên. Trên mũi thương đều tản mát nồng đậm tức sát chi khí.

Có thể tưởng tượng nếu là bị những thương ảnh này đâm vào, tuyệt đối so tổ ong còn nhiều lỗ.

Chỉ gặp bọn hán 3 huynh đệ tay giống nhau kết ra một loạt ấn quyết phức tạp. Toàn bộ thần lực của bọn hán cũng đều quán chú vào trận pháp này. Rất hiển nhiên bọn hán cũng không có cái gì thăm dò. Trực tiếp đem ra mạnh nhất thủ đoạn muốn đem Doanh Thiên diệt sát.

Đối mặt như thế không lồ trận pháp. Doanh Thiên cũng có chút tán thưởng:“Trận pháp tốt, thương đạo cũng không tầm thường, đáng tiếc là lực lượng kém một chút”.

Trông thấy Doanh Thiên như thế mà coi thường bọn hán, Duệ Thần gầm lên:“Thử một chút Tứ Cực Thiên Thương Trận uy lực “.

Ngay lập tức đầy trời thương ảnh hướng Doanh Thiên công tới.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Đồ Thần

Ngay một khắc này, tại dưới tam thần toàn lực thôi động, hàng trăm ngàn vạn thương ảnh kia hoá thành vô số đạo lưu quang hướng Doanh Thiên công đến.

Từng đạo thương ảnh đều là do thần lực phối hợp với trận pháp hoá thành, thế nhưng là ngưng thực không gì sánh được. Mỗi một đạo thương ảnh đều có được hủy thiên diệt địa lực lượng. Tựa hồ mỗi đạo thương ảnh này đều có thể đâm xuyên thế giới.

Ngay tại vô số thương ảnh bủa vây khắp nơi, Doanh Thiên vẫn là thần nhàn khí định đứng ở nơi đó. Không có bất kỳ cái gì hộ thể thần lực. Cũng không có bất kỳ cái gì thủ thế, càng không có lấy ra pháp bảo phòng ngự. Hán chỉ yên lặng đứng ở nơi đó. Tựa hồ như mọi chuyện xảy ra căn bản không liên quan đến hán. Tựa hồ vô số thương ảnh kia là nhắm người khác mà tới chứ không phải nhắm vào hán.

Giờ phút này trông thấy Doanh Thiên như vậy, không ít người đều là nghi hoặc đến tận cùng. Bọn hán không hiểu vì sao Doanh Thiên lại chỉ như vậy đứng yên. Không đón đỡ, lại càng không tránh né.

“Hán là định lấy nhục thân đi đỡ sao”.Một cái Thần ngạc nhiên hỏi.

“E là hán thật sự muốn lấy nhục thân đón đỡ ờ”

“Đây là muốn chết sao”.

Cuối cùng tại dưới mọi người ánh mắt. Những cái kia thương ảnh rớt cuộc toàn bộ đều đâm tới Doanh Thiên.

Một cỗ lực lượng bạt thiên địa bùng nổ trên bầu trời tây vực. Chỉ thấy trời xanh như muốn nổ tung. Toàn bộ mây trắng đều bị đánh bật để lộ ra bầu trời tràn ngập thần quang chiếu rọi xuống đại địa.

Lực lượng hủy diệt trùng kích hướng phía dưới lan tới. Chỉ thấy từng toà vạn dặm sơn phong bị bật đổ. Cảnh tượng vô cùng đồ sộ.

Ngay lúc này, vô số tông môn lão tổ cùng đệ tử đều là mồ hôi lạnh. Bọn hắn thâm than may mắn. Ngay tại đại chiến vừa bắt đầu toàn bộ đều đem đại trận hộ tông mở ra. Bọn hắn cũng cảm ơn trời vì những cái kia Thần đều là tại trong khí quyền chiến đấu.

Thử nghĩ một chút, chỉ là dư ba chiến đấu lan xuống đều gây ra như thế lực lượng hủy diệt. Nếu là một kích kia là đánh trên đại địa thì sao. E rằng toàn bộ tây vực sẽ vì đó mà trầm luân. Không biết bao nhiêu tông môn sẽ vì đó mà tai hoạ ngập đầu. Không biết bao nhiêu sinh linh sẽ vì đó mà biến mất. Đây là cỡ nào đáng sợ sự tình.

Cuối cùng, lực lượng hủy diệt tiêu tán đi. Giờ khắc này. Tam thần đều là vô cùng khẩn trương nhìn chăm chăm về hướng Doanh Thiên. Bọn hắn muốn biết một kích này có thể hay không giết được Doanh Thiên. Cho dù là không thì cũng muốn hắn bị trọng thương.

Thực tế cũng không ít thần đang quan chiến cho rằng Doanh Thiên không chết cũng phải trọng thương. Bởi vì 3 huynh đệ Hùng thị nổi danh khắp Cực Huyền giới bởi trận pháp hợp kích này. Bắn vào trận pháp này mà tại cực huyền giới, cơ hồ là không có đối thủ. Đó cũng là lý do vì sao bọn hắn có thể xưng đệ nhất tây vực.

Giờ này, toàn bộ lực lượng tiêu tán đi để lộ ra một cái thân ảnh. Trông thấy thân ảnh này, 3 huynh đệ Hùng thị đều là sắc mặt đại biến. Bởi vì Doanh Thiên giờ phút này là hoàn toàn vô sự. Đừng nói hắn bị thương, liền quần áo hắn mặc vẫn là như cũ chỉnh tề k một vết rách.

Trông thấy cảnh tượng này, những cái kia quan sát thần đều là hít vào lãnh khí. Bởi vì cái này chứng minh Doanh Thiên quá khủng bố. Cái này để bọn hắn đều âm thầm run rẩy. Thế là bọn hắn đều nhao nhao ẩn mình đi xuống, cũng không lại quan sát nữa, bởi vì bọn hắn biết kết cuộc đã định. 3 huynh đệ Hùng Thị chắc chắn phải bại vong. Thậm chí có không ít Thần to gan đưa ra một cái phỏng đoán sau đó liền dứt khoát rời đi Cực Huyền giới.

Doanh Thiên mỉm cười nói: “Trận pháp là không tệ, đáng tiếc Tứ Cực lại thiếu đi một cực, nếu không uy lực sẽ đâu chỉ gấp mười lần”.

Giờ phút này 3Huynh đệ Hùng Thị đều là sắc mặt khó coi. Nghe Doanh Thiên nói vậy lại càng giật mình.

Thực chất trận pháp này là do bọn hắn trong một toà cổ lão động phủ tìm thấy. Trận pháp này gọi là Tứ Cực Thiên Thương Trận, sở dĩ gọi là tứ cực, bởi vì nó yêu cầu 4 người mới có thể khai trận. Tại mỗi người nắm giữ một cái cực vị mới có thể phát huy trận pháp lớn nhất uy lực. Thế nhưng là bọn hắn chỉ có 3 người. Sau hơn 200 năm tìm hiểu rốt cuộc bọn hắn cải tiến trận pháp thành 3 người có thể sử dụng. Tiếc là uy lực sẽ yếu đi rất nhiều. Thế nhưng là chỉ dựa vào trận pháp này mà bọn hắn 3 huynh đệ có thể tại Cực Huyền Giới đặt vững chân mình. Trở thành tây vực bá chủ.

Giờ đây, tại dưới mạnh nhất một kích đều không thể đem Doanh Thiên đã thương. Bọn hắn đều là tâm như tro tàn. Có thể nói bọn hắn hôm nay là chết chắc. Gặp phải Doanh Thiên liền xem như hoàn chỉnh Tứ Cực Thiên Thương trận cũng không có làm nên trò trống gì.

“Tôi thiên ta”. Doanh Thiên mỉm cười nói ra.

Chỉ thấy hắn nâng lên bàn tay của mình, ngay một khắc hắn nâng lên bàn tay này, một cỗ lực lượng tuyên cổ mà hùng hậu tuôn ra.

Giờ phút này, thiên địa lực lượng đều như bị cỗ lực lượng tuyên cổ kia dẫn dắt mà điên cuồng hội tụ tới.

Tựa hồ như Doanh Thiên cũng không phải đơn giản nâng lên bàn tay của mình, giống như hắn nâng lên cả thiên địa, nâng lên thế giới.

Cuối cùng hắn nhẹ nhàng hướng về 3 huynh đệ Hùng Thị mà nhẹ nhàng ấn xuống.

Nhìn bên ngoài chỉ thấy như Doanh Thiên ấn tay xuống mà thôi. Thế nhưng là đối mặt Doanh Thiên tam thần giờ này lại khác.

Bọn hắn chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng không thể phản kháng giống như cả thương thiên đang đổ sập lên người bọn hắn.

“Lên”. Giờ phút này, bọn hắn hét lớn đồng thời đem thương chống lên với hi vọng có thể chống đỡ cỗ lực lượng này.

Thế nhưng là hét thây đều không làm nên trò trống gì. Tại dưới thiên địa lực lượng nghiền ép xuống. Tứ Cực Thiên Thương Trận cứ như vậy sụp đổ xuống dưới.

“Cách..., Cách”. Nghe được âm thanh vỡ nát vang lên. Chỉ thấy trận pháp kia hoàn toàn sụp đổ xuống, thần lực tiêu tán mà đi. Dưới lực lượng nghiền ép, trong tay bọn hắn trường thương cũng vì thế mà gãy đoạn.

Cuối cùng bọn hắn giống như lưu tinh cứ như vậy rớt xuống xuyên qua bầu khí quyền rơi xuống mặt đất.

Một lát sau khói bụi tán đi. Chỉ thấy trên đại địa đứng ra ba cái hố to. Trong mỗi hố là tam thần một người. Giờ phút này bọn hắn toàn thân thần huyết chảy xuôi dầm dìa, trông vô cùng thảm hại.

Duyệt Thần cùng Minh Thần là nằm im bất động. Khí tức bọn hắn cực kỳ yếu ớt. Tốt nhất là Hải Thần. Hắn vô cùng chặt vật từ dưới hồ bò lên vừa sợ hãi chỉ Doanh Thiên vừa thất thanh kêu lên: “Người.....người là người kia”.

Lời này của hắn cực kỳ vang dội. Nó giống như một quả bom thả vào mặt hồ. Tại Cực Huyền giới chư thần giờ này đều nhắc lên sóng to gió lớn. Mặc dù bọn hắn đều ẩn đi không quan chiến nữa. Nhưng tinh thần bọn hắn mỗi giây mỗi phút đều tại tập trung nơi này.

Giờ này Hải Thần câu nói kia k thể nghi ngờ là đem bọn hắn dọa sợ. Không ai nói ai, Cực Huyền Giới chư thần đều run rẩy hướng cái đại thủ khổng lồ còn treo tại sa mạc kia hướng nhìn.

Hơn 1 tháng trước, cái đại thủ kia xuất hiện đem Cực Huyền giới chư thần đều dọa sợ. Có người suy đoán chủ nhân đại thủ kia vẫn còn ở Cực Huyền Giới. Cũng có người suy đoán người kia đã rời đi.

Hiện tại Hải Thần nói đến người kia, chính là chỉ chủ nhân cái đại thủ kia. Thử hỏi bọn hắn làm sao không khiếp sợ.

Bọn hắn không có ai nghi ngờ Hải Thần nhìn nhầm. Bởi vì tại cái đại thủ ẩn kia xuất hiện mấy ngày, bọn hắn đều có tiến tới thăm dò, tại dưới thủ ấn áp chế, liền bọn hắn những thần này đều cùng phạm nhân không có gì khác nhau, cái này chứng tỏ chủ nhân đại thủ kia thần thông quảng đại đến rồi tình rồi mù. Tiện tay đều có thể đem Cực Huyền Giới đánh nổ.

Giờ này sợ hãi nhất không ai khác ngoài Hải Thần. Hắn từng dò xét qua cái thủ ấn kia. Cảm giác cùng với khi nãy bị Doanh Thiên ân một chương kia giống nhau đến không thể giống hơn.

Thật ra tại khi gặp Doanh Thiên hắn đã lo lắng Doanh Thiên là người kia một dạng. Bởi vì tự nhiên toát ra một cái gia hỏa cường đại có thể một chương đẩy lùi hắn tam đệ cùng lúc với thời gian thủ ấn kia xuất hiện. Cái này liền không thể không nói là trùng hợp.

Thế nhưng là hắn vẫn ôm tâm lý may mắn. Tiếc là sự thật tàn nhẫn. Giờ đây hắn biết bọn hắn 3 huynh đệ hôm nay chết chắc.

Không riêng Hải Thần, từ đầu Cực Huyền Giới chư thần liền đã có người ảm ảm to gan phán đoán. Chỉ là bọn hắn không chắc chắn mà thôi.

Doanh Thiên nhẹ nhàng từ trên bầu trời hạ xuống. Hắn lạnh lùng nói: “Nể tình các ngươi huynh đệ tình thâm, hắn ở lại, 2 người các ngươi có thể đi”. Vừa nói Doanh Thiên tay chỉ Duyệt Thần.

Ý hắn rõ ràng là muốn thả cho Hải Thần cùng Minh Thần con đường sống. Duyệt Thần thì không may mắn như vậy.

Cuối cùng một lát sau, hai người kia cũng là chặt vật dưới hồ bò lên, Duyệt Thần nghiêm túc nói: “Đại ca, nhị ca, tội ta gây ra liền để ta tới gánh, 2 người mau đi. Thần Xạ Thần Quốc còn cần các ngươi duy trì”.

Minh Thần vội đáp: “Tam đệ, ngươi nói gì, chúng ta ba huynh đệ cùng tiến cùng lùi, hôm nay nếu không thể cùng nhau rời đi liền cùng nhau chết tại đây”.

Hải Thần trầm mặc một lát rồi chấp tay hướng Doanh Thiên nói: “Đại Nhân, có thể hay không nhân từ tha cho ta tam đệ một mạng”. Giờ phút này xưng hô Doanh Thiên là Đại Nhân, cũng chứng minh hắn là công nhận Doanh Thiên thực lực không thể không cúi đầu.

Doanh Thiên nhìn Hải Thần khẩn cầu lạnh lùng đáp: “Không thể, ta đã cho hắn cơ hội, là hắn không biết quý trọng”.

Hải Thần lần này triệt để tuyệt vọng, hắn biết không có cách nào cải biến Doanh Thiên ý nghĩ, cuối cùng nói: “Nếu như vậy chỉ có thể xin Đại Nhân cho chúng ta cùng nhau chết”.

Doanh Thiên thờ dài lắc đầu hướng Hải Thần nói: “Ngươi đây là rất không khôn ngoan, tốt, không cần nói nhiều, thành toàn các ngươi”.

Dứt lời, 3 huynh đệ Hùng Thị đều vận chuyển cuối cùng thần lực còn sót lại làm ra một cái cuối cùng phản kháng, chỉ gặp 3 đạo thương ảnh giống như lời đình một dạng hướng Doanh Thiên công tới. Đây là bọn hắn liều mạng một lần cuối cùng, mặc dù biết là không có làm nên trò trống gì, thế nhưng là bọn hắn vẫn cố gắng.

Doanh Thiên chỉ nhẹ nhàng chỉ một cái, 3 đạo chỉ lực từ tay hắn đánh xuyên qua 3 đạo thương ảnh. Cuối cùng là tại mi tâm tam thần xuyên qua. Chỉ thấy bầu trời bỗng nhiên đỏ như máu. 3 cái thân ảnh ngã xuống mặt đất. Trong chớp mắt, đại địa mấy trăm vạn dặm liền bị thần huyết nhuộm đỏ.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Người Thần Bí Nhìn Trộm

Tại thời khắc 3 cái thân ảnh kia ngã xuống. Thiên địa bỗng nhiên yên tĩnh đến lạ thường.

Ngay lúc này đây, từ trên thiên kính nhìn cảnh tượng này, không biết bao nhiêu người khiếp sợ. Các tông môn lão tổ đều run rẩy sợ hãi. Bọn hán trong lòng lúc này chỉ có vô tận sợ hãi cùng kinh ngạc. Bởi vì bọn hán một đời này mục tiêu chính là ngày nào đó đăng lâm thần vị, thoát khỏi phạm nhân kiếp. Thành thần, bọn hán có thể đứng trên thế gian, quyết định vận sinh linh số mệnh, nhận được chúng sinh triều bái.

Thế nhưng kết cục hôm nay, để cho bọn hán hoàn toàn tuyệt vọng. Tại trong bọn hán suy nghĩ, thần chính là vô địch. Thế nhưng là hôm nay, ngay tại trước mắt bọn hán, 3 vị thần cứ như vậy bị người đánh giết. Hơn nữa là còn bị đồ sát.

Nhìn lại thân ảnh áo trắng kia. Giờ phút này không có ai dám nói lấy một câu, bởi vì bọn hán hiện tại đều biết, Tinh Vãn Các có một vị tồn tại vô cùng khủng bố, có được thực lực đồ thần. Ngay lập tức, từ trên đại lục vô số thiên kính đang nhìn về nơi này đều nhao nhao thu hồi, bởi vì bọn hán không dám nhìn, cũng vì sợ hãi, sợ hán không vui mà tìm đến, khi đó đối với bất kỳ cái nào tông môn, cường quốc đều là đại nạn.

Giờ đây phiên đại địa xung quanh Tinh Vãn Các đã bị thần huyết nhuộm đỏ. Cái này cũng không phải vì bọn hán 3 người máu nhiều đến như vậy, mà bởi vì bọn hán đều là thần, lực lượng vô cùng cường đại. Nói không ngoa, một giọt thần huyết của bọn hán nếu nhỏ xuống biển đều có thể đem 10 vạn dặm biển đều nhuộm đỏ.

Trong thời gian ngắn ngủi vài canh giờ. Xung quanh Tinh Vãn Các mọc lên vô số thảo dược trân quý. Thiên địa linh khí cũng vì đó mà dồi dào gấp mười lần. Cái này để vô số người thêm đồ mất. Thế nhưng đồ mất thì đồ mất. Cũng không có ai dám tới nhổ lấy chỉ một cây thảo dược. Bởi vì Tinh Vãn Các địa bàn giờ này phải ra rất đông dế tử đi thu thập thảo dược. Bọn hán cũng cứ ra mấy vị vô cùng cường đại lão tổ đi thu thập thần thi. Dù sao thần thi chính là một cái không lồ kho tàng. Thần huyết, thần nhục, thần cốt, da lông của thần đối với tu sĩ đều là vô giới chi bảo.

Trong thời gian ngắn ngủi mấy ngày, Tinh Vãn Các cương thổ linh khí thiên địa hội tụ ngày càng nhiều, hơn nữa linh khí cũng vô cùng thuần khiết. Nơi này bỗng chốc trở thành một cái thánh địa tu luyện.

Cực huyền giới lúc này trong các tông môn quốc gia đều có lệnh cấm tất cả đệ tử cùng truyền nhân không được cùng Tinh Vãn Các đệ tử gây chuyện. Bởi vì bọn hán biết, không bao lâu nữa Tinh Vãn Các sẽ quét khỏi vô cùng mạnh mẽ.

Cùng lúc này, ngày ngày đều có từng cái từng cái môn phái sứ giả, cùng quốc gia sứ giả dẫn đoàn đến bái phỏng cùng đưa lễ vật cho Tinh Vãn Các. Tất cả đều là tây vực môn phái. Bọn hán biết không bao lâu nữa Tinh Vãn Các sẽ là tây vực bá chủ, không ai có thể lay chuyển bọn hán địa vị.

Cuối cùng gần 1 tháng sau đó. Tại trên bầu trời xuất hiện một cái vô cùng khổng lồ thần hạm. Thần hạm này cũng chiếc thần hạm bị đánh rớt ở sa mạc tây vực kia chính là giống nhau như đúc. Không nghi ngờ gì chính là người của Nhật Nguyệt Thần Giáo tới tiếp đón đám người đang gặp nạn kia.

Trông thấy chiếc thần hạm này xuất hiện. Từ Nghiên đi tới trước mặt Doanh Thiên hành lễ. Sau đó ngáp ngừng như muốn nói gì.

Doanh Thiên lúc này đang nằm dài trên một chiếc võng. Hán bỏ vào miệng một quả nho sau đó nói: "Thế nào, muốn cùng bọn hán từ biệt?".

Từ Nghiên đáp: "Chính là".

"Đi thôi, về sớm" Doanh thiên hỏi hột đáp một câu rồi nâng lên chén rượu tự mình uống.

Từ Nghiên cúi đầu tạ hán sau đó rời đi. Nàng muốn cùng chính mình chực vị thúc bá, chực vị sư huynh muội từ biệt trước khi bọn hán rời đi.

Từ Nghiên rời đi không lâu sau đó. Doanh Thiên đang nhắm nghiền đôi mắt của mình chậm rãi mở ra. Trong con mắt của hán thâm thúy không gì sánh được. Cuối cùng hán chậm rãi mở lời.

"Lần thứ 300". Doanh Thiên đột nhiên nói câu này giống như cho ai đó nghe. Thế nhưng là trong cái biệt uyển này vốn không có người thứ hai ngoài hán ra. Sau đó hán lại nói tiếp: "đây là lần thứ 300 người nhìn lên ta, tại trước đây thời điểm người nhìn lên ta đều tại lúc ta chuyển thể trùng tu, hoặc là thời điểm tịch diệt kiếp".

Ngay lúc này, tại trong Thời Gian Trường Hà, một cái mờ ảo thân ảnh đứng bên trong dòng sông thời gian, trước mắt hán là hình ảnh Doanh Thiên đang nằm đó. Giờ phút này nghe được lời Doanh Thiên, thân ảnh này cũng có chút rung động. Người này không có nghĩ tới hán lại bị phát hiện. Nhưng sau đó người này cũng hiểu được, dù sao đạt đến bọn hán cấp độ này đều rất nhạy cảm, cho dù là đứng trong Thời Gian Trường Hà nhìn trộm đều không có thoát khỏi bị cảm ứng.

Thật ra, đúng như lời Doanh Thiên nói, hán chính là từ trong Thời Gian Trường Hà nhìn trộm Doanh Thiên. Người này thi triển vô cùng nghịch Thiên thủ đoạn thời gian tiến vào trong Thời Gian Trường Hà tiến hành quan sát Doanh Thiên.

Người này đi xuyên tới một cái kỷ nguyên xa xưa quan sát Doanh Thiên, sau đó hán dần dần trôi về tương lai tổng cộng chính là 300 lần nhìn trộm. Mỗi thời điểm hán dừng lại quan sát Doanh Thiên chính là lúc Doanh Thiên thực hiện chuyển thể trùng sinh, hoặc là Tịch Diệt kiếp thời điểm. Khi đó Doanh Thiên không có tinh lực đi chú ý hán.

Thật ra mỗi lần bị nhìn lên, Doanh Thiên đều biết, chỉ là mỗi lần như vậy hán đều đang tập trung việc khác nên không có cùng hán lật tẩy. Lần này thì khác, Doanh Thiên cũng không có thích bị người dòm ngó.

"Người đến cùng là ai, vì sao lại muốn nhìn trộm ta" Doanh Thiên chậm rãi hỏi. Sau đó hán lại nói tiếp: "Ta cảm nhận được đồ vật kia, cũng cảm nhận được người hình dáng. Ta thắc mắc là làm thế nào người có món đồ kia".

Món đồ kia chính là thuộc về Doanh Thiên. Mặc dù chưa rõ làm thế nào mà người này có được món đồ thuộc về Doanh Thiên, thế nhưng Doanh Thiên

biết được, người này có thể nhìn trộm được hẳn đều là dựa vào món đồ này. Bởi vì muốn ngược dòng về quá khứ nhìn một ai đó thì điều kiện là phải có được một đồ vật của người kia.

Giống như Doanh Thiên chính là dựa vào Đế Điểm mới tìm thấy hình ảnh của Viêm Đế trong Thời Gian Trường Hà.

“Mặc kệ người là ai, thế nhưng là ta cảm nhận được, tương lai không xa chúng ta liền sẽ gặp lại nhau, khi đó, thứ đồ kia ta sẽ thu hồi”. Nói đoạn vung tay lên, ngay lập tức hình ảnh trước mắt người kia liền bị xóa nhòa không còn thấy gì.

Cuối cùng người này cũng rời đi Thời Gian Trường Hà.

Về phần Doanh Thiên, hẳn nhẹ nhàng nâng thêm một chén rượu, sau đó hẳn lẩm bẩm “Có chút ý tứ”. Rồi mỉm cười tiếp tục nằm xuống nhắm mắt.

Cuối ngày, một chiếc thần hạm phá không mà rời khỏi Cực Huyền Giới. Cùng lúc chiếc thần hạm này rời đi. Treo trên thiên không cái thủ ấn kia cũng theo đó mà tiêu tán. Cái này chính là đem áp lực trong lòng vô số người giải tỏa. Bởi vì bọn hắn luôn lo sợ sẽ có một ngày cái thủ ấn kia rơi xuống đè bẹp bọn hắn.

Đêm đó, Mộng Điệp từ bên ngoài tiến vào biệt uyển. Nàng nhẹ nhàng gọi: “Công Tử, việc người giao, ta đã làm xong”.

“Tốt, Đưa nàng vào”. Doanh Thiên không có mở mắt nhẹ giọng nói.

Chỉ thấy từ bên ngoài đi vào một cái nữ tử. Nữ tử này ăn mặc chính là mạnh bạo, có chút hờ hang, thế nhưng là mỗi chỗ hở đều khoe ra một cái tuyệt mỹ đường cong. Khuôn mặt nàng này cũng cùng một dạng nghiêng nước nghiêng thành. Cùng mộng điệp so sánh chính là không có thua kém. Đặc biệt là mái tóc của nàng có một đoạn tóc trắng muốt. So Doanh Thiên một mái tóc trắng này còn muốn trắng.

Nàng chính là Tuyết Ngạo Linh. Ngay từ lúc gặp nàng ở nơi thần hạm rớt xuống. Doanh Thiên đã muốn đưa nàng về làm Đế Kiếm.

Bởi vì hắn hiện tại thật sự rất cần người, hắn đã quyết định bồi dưỡng một đám thủ hạ mới vì hắn làm việc. Bởi vì tương lai hắn thật sự rất nhiều việc cần làm. Kẻ thù của hắn cũng không có cái nào yếu đuối. Vì thế hắn cần thật kĩ lưỡng chuẩn bị. Hắn muốn ngày hắn lần nữa đăng lâm thiên địa. Thiên địa đều vì đó mà khiếp sợ.

Tuyết Ngạo Linh giờ phút này cũng không còn vẻ kiêu ngạo như trước. Mà thay vào đó là một bộ thành thật nghe lời. Doanh Thiên hài lòng nhìn qua nàng sau đó gật đầu “Thiên Phú không tệ, đặc biệt chính là cùng ta có duyên, người thích hợp làm kiếm cho ta, vậy từ nay người là Tuyết Linh Đế Kiếm của ta”. Nói đoạn đưa cho nàng một thanh kiếm.

Tuyết Ngạo Linh nhận kiếm cúi đầu nói: “Tạ công tử ban ân”. Sau đó nàng nhìn lên kiếm, đó là một thanh màu đen kiếm, kiếm này mỏng vô cùng, chính là so với những thanh kiếm bình thường đều mỏng gấp mười. Kiếm thể màu đen tuyền, trên lưỡi kiếm có từng đường vân màu nâu mỗi thời khắc đều đang luân chuyển. Tựa hồ mỗi đường vân đều đang ẩn chứa lấy vô thượng đại đạo cùng lực lượng vô cùng mạnh mẽ.

Tuyết Ngạo Linh tò mò hỏi: “Công tử, kiếm này tên gì”.

“Àn, nó gọi là Dạ Kiếm”. Doanh Thiên hỏi hột đáp lời.

“Dạ Kiếm?” Tuyết Ngạo Linh lần nữa cảm tạ sau đó lui ra ngoài. Chỉ còn Doanh Thiên cùng Mộng Điệp.

Lúc này Mộng Điệp mới lên tiếng hỏi. “Công tử, tiếp theo chúng ta sẽ làm gì”.

“Cũng đã đến lúc cần hoạt động rồi, bắt đầu tu luyện” Doanh Thiên ngồi dậy vươn vai mỉm cười nói.

Mộng Điệp có chút ngạc nhiên, dù sao nàng chưa từng thấy Doanh Thiên tu luyện qua. Nàng vốn nghĩ Doanh Thiên chính là không cần tu luyện. Dù sao hắn đã vô địch.

Thế nhưng sự thật là. Doanh Thiên trước giờ đều dựa vào bộ thân thể mới này của hắn và lực lượng đại đạo. Bộ thân thể này của hắn chính là một bộ thân thể từ vô số trân bảo uẩn dưỡng 3 cái kỷ nguyên mà thành. Nói một cách nào đó chính là bộ thân thể này có lực lượng rất khủng bố. Có thể dễ dàng cùng thiên địa hoà hợp. Hơn nữa Doanh Thiên tu luyện đại đạo thiên địa đều đến đỉnh phong. Vì thế hắn có thể điều động thiên địa lực lượng. Vì thế hắn cần tu luyện, một là để khôi phục thời kỳ đỉnh phong. 2 là gia tăng lực chiến đấu. 3 là để hắn linh hồn cùng bộ thân thể mới này hoà hợp hoàn mỹ. Dù sao đây cũng không phải bản thể của hắn. Độ dung hợp chưa có đạt tới hoàn mỹ.

....

Xin lỗi ae. Mình trở lại r đây. Hôn tháng qua công việc của mình rất vất vả. Đến mức k thể viết đc chữ nào. Một mõi. Cuối cùng cũng đã qua thời gian khó khăn nên mình tiếp tục viết truyện. Mong ae ủng hộ tiếp. Một tháng qua dù mình k viết. Nhưng mình cũng đã tranh thủ lên kế hoạch cho truyện, lên kế hoạch cốt truyện cùng suy nghĩ đào vài cái hố cho ae nhảy. Từ giờ mình sẽ cố gắng môt ngày một chương hoặc 2 ngày một chương tủy vào tình hình công việc. Mong ae ủng hộ nhé

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Bắt Đầu Trùng Tu

Đêm, trăng treo cao trên bầu trời. Tại một ngọn núi cao nhất tây vực. Núi này xưng Tiếp Thiên Sơn. Bởi vì núi này thực sự cao đến dọa người. Núi này chính là ngọn núi cao nhất tây vực. Thậm chí là cao nhất toàn bộ Cực Huyền Giới. Tại trên đỉnh núi mây vẫn gió cuốn. Dưới một cái tán cây ngồi đó một cái thân ảnh. Chính là Doanh Thiên.

Giờ phút này Doanh Thiên chỉ yên lặng ngồi xếp bằng tại đó. Hắn toàn thân đều không có một cái gì khí tức, tựa hồ như hắn đã chết. Thế nhưng là nếu người đến gần, người sẽ phát hiện hắn vẫn còn thở, thở rất đều.

Doanh Thiên hiện tại muốn chính là trùng tu. Bởi vì từ khi trùng sinh đến giờ, hắn luôn trong tình trạng uể oải cùng mệt mỏi. Đừng nhìn hắn cơ hồ vô địch, thật ra đối với hắn hay là mệt mỏi. Đơn giản là bởi vì bộ thân thể này của hắn tuy cường đại vô cùng, thế nhưng là lại không có hoàn toàn dung hợp với linh hồn của hắn.

Tại xa xôi kia, khi hắn bị kẻ thù vây công vẫn lạc. Linh hồn của hắn bị đánh tan thành ngàn vạn mảnh nhỏ phiêu tán trong thiên địa. Trải qua vô số năm mới có thể đem hắn linh hồn lần nữa tụ hội mới có thể khiến hắn trùng sinh.

Thế nhưng là không có hoàn hảo như vậy, tại trong tuế nguyệt đó, đều có không ít mảnh vỡ linh hồn của hắn tan biến triệt để. Khiến cho hắn linh hồn không có toàn vẹn. Gây nên hiện tại hắn lúc nào cũng mệt mỏi cùng uể oải.

Vì thế hắn cần lần nữa tu luyện. Thứ nhất là để linh hồn của hắn lần nữa toàn vẹn, thứ hai chính là để linh hồn cùng thân xác này dung hợp hoàn mỹ, thứ 3 chính là để khôi phục đỉnh phong.

Bởi vì hắn đã có cho mình vô cùng cường đại nền tảng. Cho nên đối với hắn tu luyện chính là quá đơn giản. Điều khó khăn đối với hắn hiện tại chính là thiên địa linh khí không đủ. Doanh Thiên là bức nào tồn tại, cho dù là đột phá tầng cảnh giới thứ nhất Linh Nguyên Cảnh cần linh khí đều gấp trăm vạn lần người thường. Mà hiển nhiên Cực Huyền Giới linh khí khó lòng đáp ứng hắn nhu cầu.

Mặc dù Doanh Thiên bảo vật hiện tại không thiếu. Thế nhưng là mỗi một món lấy ra đều gây ra động tĩnh kinh thiên. Cực Huyền Giới căn bản không thể thừa nhận những món bảo vật kia xuất hiện.

Doanh Thiên cuối cùng hít sâu một hơi, hắn bắt đầu vận chuyển công pháp, chỉ thấy ngay tại thời khắc hắn công pháp lưu chuyển, thiên địa linh khí cũng bắt đầu ồ ạt hội tụ về phía hắn. Doanh Thiên mỗi một lần hít thở đều đem không lồ thiên địa linh khí hấp thu. Nói không ngoa mỗi lần hắn hấp thu thiên địa linh khí đều có thể đem cường giả Linh Vương no bề bụng.

Trong chốc lát. Trên người Doanh Thiên phát sinh biến hoá, hắn làn da đều long lanh phát quang. Dưới da của hắn đều nhìn rõ từng đường vân huyền ảo cực kì lưu chuyển. Trên người hắn xuất hiện từng cái cổ lão ký tự.

Cuối cùng một vầng chân mệnh xuất hiện sau đầu của hắn. Chân Mệnh này chính là Nguyên Thủy Viên Mãn Chân Mệnh của Doanh Thiên. Là hắn lao tâm khổ tứ trăm ngàn vạn năm mới đạt được thành tựu. Sau đó là 81 cái chân mệnh khác xuất hiện. 81 cái chân mệnh này xấp xỉ thành một cái đồ án huyền ảo vô cùng. Đừng nói phạm nhân, liền xem như những tôn Thần Đế vô địch kia cũng không thể nhìn ra huyền ảo trong đó. 81 cái chân mệnh này có đủ loại màu sắc. Đây là Thái Sơ Chân Mệnh Viên mãn. Cái này Doanh Thiên cũng là bỏ ra bao nhiêu cái kỷ nguyên mới có thể được như hiện tại.

Liên quan đến chân mệnh, đây là đối với tu sĩ vô cùng quan trọng. Chân mệnh chia làm 3 giai. Mỗi giai lại chia làm 9 tính. Phạm chân mệnh, tiên chân mệnh cùng thánh chân mệnh. Phạm chân mệnh chính là đa số cùng đồng đạo nhất tu sĩ sở hữu. Tiên chân mệnh thì chính là hàng ức tỉ người mới có sở hữu. Về phần thánh chân mệnh, đó là chỉ trong truyền thuyết tiên nhân mới có.

Về số lượng chân mệnh. Sinh ra phạm nhân chính là không có chân mệnh, cái này định sẵn phạm nhân là không thể tu luyện. Chỉ có người có được chân mệnh mới có thể được thiên đạo tán đồng tu luyện.

Số lượng chân mệnh càng nhiều, tốc độ tu luyện càng nhanh. Một người có được 10 chân mệnh, tốc độ tu luyện so với người một chân mệnh chính là gấp mười lần. Người có 20 chân mệnh so người có 10 chân mệnh chính là nhanh gấp 100 lần. Người có được 40 chân mệnh so người 20 chân mệnh chính là nhanh gấp 500 lần. Về phần cực hạn 81 chân mệnh chính là so người thường gấp 1 triệu lần. Đây là con số khủng bố cực kì. Thử nghĩ người bình thường cần mấy năm thậm chí mấy ngàn năm mới có thể đề thăng một cảnh giới. Những cái kia thiên chi kiêu tử thậm chí chỉ cần vài canh giờ đến vài ngày liền có thể thăng cấp. Đây là cỡ nào chênh lệch.

Phạm giai chân mệnh quyết định người ngộ tính cùng thiên tư. Phạm giai chân mệnh càng cao người liền có ngộ tính cùng thiên tư càng cao.

Về phần Doanh Thiên hắn chính là đánh vỡ cực hạn, có được 82 cái chân mệnh chính. hơn nữa đều là trong truyền thuyết chân mệnh. Chưa kể hắn còn có vô tận chân mệnh.

Giờ phút này, từng cái chân mệnh của hắn sau khi hấp thu một lượt thiên địa linh khí thì đều lần lượt thu vào. Cuối cùng nghe được một tiếng oanh. Tiếng oanh này vang vọng khắp thiên địa. Chỉ cần người ở tại Cực Huyền Giới thì đều có thể nghe tiếng oanh này. Quả nhiên người có bực đại, thậm chí là bị điếc, tiếng oanh này sẽ vang vọng trong đầu người.

Ngay lập tức, Cực Huyền giới Thiên Địa Linh Khí giống như sôi trào lên, cấp tốc hướng Doanh Thiên mà tiến tới. Thử nghĩ một chút, khổng lồ như thế

thiên địa linh khí đều có thể đem thần đều nổ tung, thế nhưng là chỉ để Doanh Thiên đột phá Linh Nguyên Cảnh. Đây là cỡ nào đáng sợ sự tình.

Cái này động tĩnh để vô số sinh linh Cực Huyền Giới nom nớp sợ hãi. Bọn hắn đây sợ có tai nạn giáng xuống. Liền ngay cả những cái tông môn đại giáo lão tổ kia đều giật mình kinh hãi. Thậm chí vài kẻ ngủ say đều bị giật mình tỉnh lại.

Cuối cùng, thiên địa lần nữa im ắng trở lại. Mặc dù Cực Huyền Giới thiên địa linh khí bỗng chốc biến mất, thế nhưng là thiên địa lần nữa chậm rãi dần sinh linh khí.

Doanh Thiên mở ra đôi mắt của mình. Hắn vươn vai đứng dậy hài lòng gật đầu nói: "Tốt, cuối cùng đạt đến Linh Nguyên Cảnh. Linh hồn cùng bộ thân thể này có chút dung hợp tốt hơn".

Nếu như bây giờ có người biết hắn ở đây nhất định sẽ giật mình. Bởi vì trên người hắn khí tức đúng là Linh Nguyên Cảnh, trước đây hắn hoàn toàn chính là không có chút nào tu vi. Nhìn thế nào cũng ra hắn là phạm nhân. Thế nhưng hiện tại hắn chính là có tu vi, hơn nữa chính là cảnh giới thấp nhất Linh Nguyên Cảnh.

Kiểm tra một chút, Doanh Thiên tiếp tục ngồi xuống xếp bằng. Hắn muốn nhìn một chút mình Thức Hải.

Thức Hải chính là tu sĩ nội thể giới. Tu sĩ đạt đến cảnh giới nhất định sẽ có thể mở ra chính mình nội thể giới. Chính là thức hải cùng đan điền. Thức hải tồn tại ở mi tâm. Nói cách khác, thức hải chính là nơi cất chứa linh hồn, đạo căn, hồn lực, chân mệnh,....

Dan điền là nơi cất chứa linh lực.

Tại một thể giới tối tăm, nơi đây chính là Thức Hải của Doanh Thiên, hình dáng thể giới này chính là một cái khổng lồ biển cả, nước biển chính là hồn lực. Đây là vì sao gọi nó là thức hải. Tại trên vùng biển này có một cái đạo đài. Trên đạo đài ngồi lấy một cái thân ảnh gần như trong suốt. Hơn nữa lại Giống Doanh Thiên như đúc. Đây chính là Doanh Thiên Linh hồn. Hay chính xác là Doanh Thiên chủ hồn.

Xung quanh cái đạo đài này là 10 cái tế đàn xếp thành vòng tròn. Bên ngoài nữa là 81 cây cột đá xếp xung quanh. Trên 81 cây cột đá kia chính là 81 cái chân mệnh. Tại chính giữa treo trên bầu trời là một cái khổng lồ chân mệnh. Chính là Doanh Thiên chủ chân mệnh, Nguyên Thủy viên mãn chân mệnh. Chưa hết, trên bầu trời thức hải còn treo lấy vô số chân mệnh khác. Số lượng căn bản là vô tận đếm không xuể. Nếu có người nhìn thấy Doanh Thiên thức hải nhất định sẽ sợ hãi mà than.

Chỉ có điều giờ phút này thức hải của Doanh Thiên bầu trời có chút tối tăm. Trên bầu trời xuất hiện từng đạo kiếp lôi. Thịnh thoảng tàn phá thức hải.

Doanh Thiên nhìn từng đạo kiếp lôi này, hắn lạnh giọng nói: "Lão tặc Thiên, các ngươi cái này nhất định ngày nào đó ta sẽ đem cả vốn lẫn lời trả cho các ngươi". Sau đó hắn lại đưa mắt nhìn về mười cái tế đàn kia. Mím cười mẫn nguyện: "Ha ha, Thanh Liên, ngươi có chết cũng không ngờ ngươi lại thành toàn ta, để ta thu thập đủ mười cái, lần này trùng sinh, ta tất vô địch".

Năm đó Doanh Thiên đã tính ra kiếp nạn của mình. Trước khi ứng kiếp, hắn đem toàn bộ bảo khố giao cho đệ tử của mình, cũng đem

Một bộ phận chủ hồn cùng thức hải toàn bộ giấu đi. Mục đích là để mình thức hải không rơi vào tay kẻ thù. Và để chuẩn bị cho lần này trùng sinh.

Thăng cấp cảnh giới thành công. Doanh Thiên rời đi Tiếp Thiên Sơn, tiến vào một toà thành trì. Hắn cũng không có mục đích khi đi vào toà thành này. Hắn chỉ đơn giản là đi nhìn một chút chúng sinh.

Hắn làm đủ thứ chuyện, dừng bên đường xem một chút đồ vật người ta bày bán. Cũng có cho vài tên ăn mày chút tiền, cũng có khi đơn giản là mua một cây kẹo hồ lô.

Tại thời khắc đi qua một tiệm may, hắn bỗng dừng lại, bởi vì hắn nhìn thấy một thứ đồ rất quen thuộc. Đó là một bộ y phục màu đen treo trên giá.

Trong đầu hắn hiện ra một cái hình ảnh tiểu cô nương tự tay đan cho hắn một bộ hắc y. Bộ y phục kia cùng bộ y phục trước mắt này mặc dù không hoàn toàn giống nhau, thế nhưng là có đến 9 phần giống.

Hắn ngé lại hỏi: "Lão bản, bộ y phục kia bao nhiêu". Doanh Thiên vừa hỏi vừa chỉ bộ y phục màu đen kia.

Ông chủ tiệm vội vàng tiến lại gần tươi cười nịnh nọt: "Công tử đây là có mắt nhìn, bộ y phục đó là ta nấu thân mất 10 năm mới có thể may ra, mặc dù chất liệu không phải là tuyệt hảo, chỉ là vải bình thường, thế nhưng là từng đường kim mũi chỉ đều cực kỳ tinh xảo, không tin công tử cứ nhìn".

Doanh Thiên mỉm cười tiến lại gần quan sát, quả nhiên bộ y phục này chất liệu vải rất tầm thường, thế nhưng quả thật mỗi một đường kim mũi chỉ đều tinh xảo đến lạ thường, cơ hồ người may ra bộ y phục này mỗi một đường kim mũi chỉ đều dồn toàn bộ tâm huyết vào đây. Tinh xảo cỡ này, xét trên toàn bộ thể giới đó là lắc đầu không có mấy. Tất nhiên đây chỉ là xét trên khía cạnh phạm nhân.

Nếu so sánh với những bộ y phục được may bằng chất liệu đặc biệt của những cái cường giả đứng trên đỉnh đại lục kia. Bộ y phục này quả thật rất khó coi.

" Bao nhiêu tiền". Doanh Thiên nhanh chóng hỏi.

Ông chủ tiệm may xấu hổ cười nói: "100 lượng vàng". Sau đó hắn lại rút lại: " không, 80 lượng vàng thôi".

Doanh Thiên cười cười lắc đầu lấy ra một khối ngọc giản ném cho lão bản. Lao ta vội bắt lấy ánh mắt khó hiểu nhìn Doanh Thiên.

Lão bản này thực chất cũng là một tu sĩ, có được 1 cái phàm mệnh. Tu vi là Linh Nguyên cảnh sơ kỳ. Lão chậm rãi đưa mình thần thức thăm dò khối ngọc giản này, cuối cùng hần giật mình kinh hãi phát hiện. Khối ngọc giản này ẩn chứa một cái tuyệt thế công pháp đủ để hần tu luyện thành thần. Mặc dù hần đã từng xem qua rất nhiều công pháp, thế nhưng là với hần tư chất đều xem không hiểu, đừng nói cả đời này hần có thể đạt tới Linh Động cảnh hay không. Thế nhưng là công pháp trong khối ngọc giản này đều có thể để hần tu luyện thành thần. Đây là cỡ nào đáng sợ sự tình.

Doanh Thiên cũng không có để ý đến lão bản. Hần cảm lên bộ y phục màu đen kia trực tiếp rời đi.

Tại thời khắc lão bản tỉnh hồn lại, Doanh Thiên đã đi mất. Lão bản lập tức quỹ xuống dập đầu thật lâu.

Chính Doanh Thiên cũng không có nghĩ tới, ngần ngừ trăm năm sau đó, lão bản kia liền trở thành một cái Cực Huyền Giới cự đầu thần linh.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45: Đông Vực.Vạn Lý Thành

Biệt uyển cánh cửa mở ra, một cái nhỏ nhắn đầu người hé mắt qua cánh cửa nhìn xung quanh biệt uyển. Cuối cùng dường như nhìn không thấy ai. Liền lên vào trong. Thế nhưng là mới bước được vài bước thì một cái thanh âm nhàn nhàn vang lên.

“Lại ra ngoài gây phiền phức rồi”.

Thanh âm này khiến cái thân ảnh nhỏ nhắn kia giật mình trần trối. Sau đó đưa ánh mắt về phía một cái gốc cây. Tại gốc cây kia một cái thân ảnh mặc hắc bào, hơn nữa còn trùm kín đầu đang uống rượu. Chính là Doanh Thiên. Còn thân ảnh nhỏ nhắn kia không ai khác là Nguyệt Nhi.

Trông thấy Doanh Thiên, Nguyệt Nhi lộ ra một bộ lúng túng, vội vàng cười aa nói:”hì hì, sư tôn người không nên dọa ta như vậy chứ, và lại, người thế nào lại thay đổi phong cách, mặc kín như trộm thế kia”.

Bên dưới áo choàng Doanh Thiên cười đáp:”Nha đầu này, có phải hay không đạo này quá nhàn rồi, muốn lãnh phạt đâu”.

Nge được phạt, Nguyệt Nhi một bộ sợ hãi khẩn cầu:”Đừng, Nguyệt Nhi biết lỗi rồi, xin sư tôn không cần phạt”. Sau đó đôi mắt chính là rung rung.

Thực tế. Tại sau khi gây ra chuyện kia, Doanh Thiên liền đem nàng cấm cửa không cho ra ngoài. Thế nhưng là hiểu động Nguyệt Nhi lại như thế nào chịu ở yên một chỗ đâu. Nàng vẫn là thỉnh thoảng lên ra ngoài. Tất nhiên là không có cách nào dấu được Doanh Thiên ánh mắt. Chỉ là hần không có quản nàng mà thôi.

Lại nói, Nguyệt Nhi hiện tại cũng được xem như cường giả. Ngần ngừ thời gian tu vi liền đã đạt tới Thiên Sư cảnh giới. Tại trong thế nhân bình thường muốn làm khó dễ nàng căn bản là không có. Dù sao thì nàng chính là có được Viên mãn 81 chân mệnh. Hơn nữa còn là Thánh Phẩm cấp chân mệnh. Tốc độ tu luyện của nàng là không phải thường nhân có thể tưởng tượng.

Doanh Thiên lắc đầu, nha đầu này quả nhiên là lại ra ngoài quậy phá. Cuối cùng hần cũng không có để ý nàng nữa. Tiếp tục ngồi uống rượu.

Thế nhưng là Nguyệt Nhi cũng không có chạy đi, mà là lại gần Doanh Thiên nhẹ giọng hỏi:”Sư Tôn người có tâm sự sao”.

“Ân, vậy mà bị người nha đầu này nhìn ra được”. Doanh Thiên quả thật ngoài ý muốn nói ra. Dù sao Nguyệt Nhi cái này tâm cảnh còn ngây ngô, tiếp xúc sự việc chưa nhiều. Vậy mà vẫn nhìn ra Doanh Thiên có tâm sự, đây là không phải thường nhân có được ánh mắt. Dù sao Doanh Thiên tồn tại là một cái sống được vô số tuế nguyệt, nếu hần không có ý che giấu thì không phải ai cũng nhìn được hần tâm tư. Tất nhiên là hần lúc này cũng k có che giấu mình suy nghĩ. Dù gì Nguyệt Nhi cũng không phải ngoại nhân.

Nguyệt Nhi tiếp tục tò mò hỏi:”là liên quan đến bộ này y phục đi”. Nguyệt Nhi vừa nói vừa sờ bộ y phục màu đen Doanh Thiên đang mặc.

“Ừm”.

Sư Tôn đây là nhớ người yêu sao”.

Doanh Thiên bật cười gõ đầu Nguyệt Nhi:”Con nít không nên hỏi chuyện yêu đương, sau này lớn một chút người liền hiểu”.

“Đã muộn, về chuẩn bị một chút, ngày mai chúng ta đi” Doanh Thiên tiếp tục nói.

“Chúng ta đi đâu”

“Ta muốn đi gặp một người”.

....

Sáng sớm hôm sau. Tại trong biệt uyển đã tụ tập mấy người. Chính là Nguyệt Nhi, Ma Âm, Mộng Diệp, Tử Nghiên cùng Tuyết Ngạo Linh, còn có tiểu hùng.

Cửa phòng chậm rãi mở ra, Doanh Thiên từ trong đi ra ngoài. Không có nói lời nào liền chuẩn bị mở ra không gian chi môn rồi đi.

Ngay tại lúc này, một cái thanh âm dễ nghe vang lên: "Công tử chờ một lát".

Người nói chính là chủ nhân Tinh Vân Các Thương Lan Y cùng Hoàng Cát.

Chỉ thấy 2 người cùng nhau tiến vào biệt uyển sau đó đối Doanh Thiên hành lễ rồi nói: "Công tử không nói lời nào liền muốn rời đi sao".

Doanh Thiên cười cười nói: "Không có cái gì tốt nói, dù sao chúng ta cũng không phải cái gì thân quen, ta cũng không muốn nhìn cảnh tạm biệt".

Thương Lan Y như muốn nói gì đó, thế nhưng là lại thôi, dù sao nàng cũng không có muốn phiền Doanh Thiên. Thế nhưng là nàng làm sao qua được Doanh Thiên ánh mắt, hần nói: "Có chuyện gì cứ nói đi".

Thương Lan Y vẫn có chút ngập ngừng, thế nhưng là bên cạnh Hoàng Cát lại tiến lên một bước nói: "Công tử, là vật kia".

Doanh Thiên mỉm cười đáp lại: "Các người hai cái cũng không cần lo lắng, trước đó chỉ là dọa các người, một cái Đại thế giới bé nhỏ này căn bản sẽ không có người nào hưng thú tìm tòi, lại nói các người thực lực cũng không phải người thường so sánh được, rất nhanh người sẽ thành công".

Nói dứt lời liền mở ra không gian chi môn lập tức bước vào, Ngay sau đó mấy người cũng vào theo, để lại Thương Lan Y cùng Hoàng Cát cúi đầu thật sâu.

Một lát lâu sau 2 người mới ngẩng đầu lên. Hoàng Cát nói: "Đại tỷ, giờ chúng ta thế nào".

Chỉ thấy Thương Lan Y ánh mắt trở nên vô cùng thâm thúy, nàng dứt khoát đáp: "Chúng ta cần tăng tốc, sớm ngày trở về, ngày đó nhất định đem bọn hần đập xuống".

...

Đông vực, tại một toà khổng lồ trăm vạn dặm. Thành này gọi là Vạn Lý Thành. Gọi là Vạn Lý Thành không phải vì thành này rộng vạn lý. Mà bởi vì giữa thành này có một toà hắc tháp cao vạn lý. Tháp này chính là biểu tượng của Vạn Lý Thành. Nó gọi là Vạn lý tháp.

Doanh Thiên cùng đám người xuất hiện bên ngoài thành không xa. Sau đó lập tức tiến về thành. Mộng Diệp truyền âm nói cho mấy cái nữ tử đều đem mạng che mặt che vào. Dù sao các nàng mỗi cái đều là sắc nước hương trời, xinh đẹp tuyệt mỹ. Nếu là cùng nhau xuất hiện, chắc chắn sẽ gây ra oanh động lớn. Mặc dù Doanh Thiên nhóm người không sợ phiền phức, thế nhưng là cũng sẽ không chủ động đi tìm phiền phức.

Tại cửa thành có một toán binh lính canh gác. Từ bên ngoài thành vào nếu không có thẻ bài xác nhận là người trong thành đều bị thu phí 10 lượng bạc.

Tại thời điểm Doanh Thiên đám người đi tới cổng thành liền bị binh lính chặn lại, bọn hần hỏi: "Có thân phận lệnh bài không?".

Doanh Thiên cười đáp: "Không có".

"6 người, 60 lượng bạc". Binh sĩ canh cửa trực tiếp nói.

Ngay lập tức từ phía sau Mộng Diệp tiến tới đưa cho hần một khối hoàng kim nói: "Không cần trả lại".

Trông thấy khối hoàng kim kia. Đám thủ vệ thành ai nấy đều là mắt sáng lên. Bọn hần lập tức biết trước mắt nhóm người này không phải là người thường, nhất định là cái nào đó công tử nhà giàu.

Thái độ bọn hần lập tức thay đổi, nịnh nọt cười nói: "Mời công tử cùng chư vị vào".

Sau khi tiến vào thành bên trong, một cái vô cùng tấp nập cảnh tượng đập vào mắt Doanh Thiên đám người.

Vạn Lý Thành không hề là được xưng Đông Vực đệ nhất thành. toà thành này hình vuông. Mỗi chiều đều có trăm vạn dặm dài. Tường thành cũng cao tới ngàn dặm. Được xây bằng hắc thạch kiên cố vô cùng. Nếu từ xa nhìn lại, toà thành này giống một khối kim loại màu đen khổng lồ vậy.

Thế nhưng là bên trong thành lại khác, từng toà từng toà phủ đệ cùng lầu các mọc lên san sát. Dù loại màu sắc giăng đèn kết hoa cùng với nhân khẩu tấp nập tạo nên một cái phồn thịnh khung cảnh.

Đặc biệt là chính giữa thành toà Vạn Lý tháp kia. Chỉ cần người đứng ở ngoài đường, mặc kệ là vị trí nào trong thành, chỉ cần ngẩng đầu nhìn về phía trung tâm, người đều có thể nhìn thấy toà tháp cao xuyên qua mây kia. Toà tháp này giống như một cái trụ chọc trời vậy.

Vạn Lý Thành tồn tại không biết bao nhiêu vạn năm qua. Truyền ngôn nói, tại trước Khi vạn Lý Thành được xây dựng thì toà tháp kia đã từng sừng ở

đó.

Càng có cổ lão điển tịch ghi chép lại, tại xa xôi kỷ nguyên kia, từ thiên ngoại một toà tháp cứ như vậy rơi xuống Đông Vực từ đó đến nay. Liên quan tới toà tháp này là có đủ loại điển thuyết.

Sau đó, đông vực toàn bộ các thế lực cùng gia tộc lớn chính là cùng nhau hợp sức xây nên Vạn Lý Thành xung quanh toà tháp này. Cũng từ đó toà thành này được xưng là đệ nhất thành đông vực. Trải qua trăm vạn năm tích lũy cùng phát triển, liên tam vực còn lại của Cực Huyền Giới cũng muốn chen một chân vào toà Thành này, khiến cho thành này càng ngày càng phát triển. Hiện tại xem như toàn bộ Cực Huyền Giới đệ nhất thành.

Tại vừa bước vào trong thành, Doanh Thiên con mắt lập tức hướng đỉnh tháp nhìn lên. Trong con ngươi của hắn toát ra quang mang thần thánh như muốn nhìn xuyên lên đám mây kia nhìn vào đỉnh tháp.

Quan sát hồi lâu, hắn rốt cuộc thu hồi ánh mắt của mình. Hắn lầm bầm: "không có giống như trong tưởng tượng của ta".

Bởi vì hắn đến đây là có mục đích, hắn cũng suy nghĩ qua sự tình, mặc dù sau khi quan sát có không giống như Doanh Thiên đã dự liệu trước đó. Hắn cũng không có để tâm. Hắn đều sẽ có cách giải quyết.

Nguyệt Nhi bên cạnh hỏi: "Sur Tôn a, giờ chúng ta làm gì".

Doanh Thiên đáp: "Trước tìm một cái chỗ dừng chân".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Anh Hùng Bả

Đi một vòng. Cuối cùng 6 người 1 thú cũng tìm được một nơi đặt chân. Đó là một cái trang viên. Khung cảnh cũng gọi là tươi mát cùng đẹp đẽ. Tại trong Vạn Lý Thành này, nhà trọ dạng này chỉ dành cho phạm nhân hoặc nghèo khổ người. Còn về phần những cái kia cường giả tu sĩ hoặc thế lực lớn bên ngoài vào. Bọn hắn là trực tiếp thuê lấy một toà trang viên, thậm chí là biệt phủ cho riêng mình.

Chờ đến tối, Doanh Thiên đám người chính là cùng nhau đi tới một toà lầu xa hoa. Lầu này cao hơn mười tầng, vô cùng xa hoa tráng lệ. Lầu này gọi Bách Hoa Lâu, đây là lầu xếp thứ 3 trong thập đại lầu trong thành. Nơi này chỉ có những cái kia nhà giàu quyền quý hoặc xuất thân cao quý mới có thể tới, bởi vì đồ vật ở đây đắt đỏ đến không tưởng. Tùy tiện một cái bình rượu hay một món ăn nào đó đều là phạm nhân tích lũy cả đời cũng không đủ dùng một lần.

Nhiều món trân quý chính là phải dùng linh thạch làm tiền tệ. Giống như thịt ma thú, ở đây thậm chí là có ma thú cấp 8 cấp 9. Thậm chí là cấp mười. Đó là có thể sánh với linh hoàng cường giả. Thịt ma thú này đối với tu sĩ chính là đại bổ vô cùng. Thế nhưng giá cả cũng vì thế mà đắt đỏ đến dọa người.

Gọi một bàn, Doanh Thiên cũng không có hứng thú gì nhiều, hắn chỉ gọi tới một bình rượu ngon nhất, đắt nhất, còn lại mấy cái nữ tử cũng tùy tiện gọi món mình muốn ăn.

Nguyệt Nhi ngược lại tốt. Nha đầu này cơ hồ đem cả nhà bếp lầu đều muốn dọn lên bàn. Cái này khiến chư nữ cũng có chút xấu hổ. Còn Doanh Thiên thì là bật cười nói đùa: "Ăn nhiều, sau này liền béo, khi đó sẽ không có ai yêu đâu". Bên cạnh Nguyệt Nhi là tiểu hùng cũng đang ăn đầy mồm đầu gật gù vẻ đồng tình giống như muốn nói: "Ngươi béo lên ta sẽ không cho ngươi cười nữa vậy".

Nguyệt Nhi mồm nhai nhồm nhoàm một miếng thịt ma thú cười khi khi nói: "Mặc kệ. Sau này cứ theo sư tôn là được".

Doanh Thiên lắc đầu cười cười một bộ người hết thuốc chữa.

Gọi nhiều như vậy trân quý đồ ăn. Hiển nhiên là đều gây nên chú ý lớn. Hơn nữa ở đây năm 4 cái nữ tử mỗi cái đều là xinh đẹp động lòng người. Có không ít ánh mắt nóng rực đều hướng các nàng chăm chăm nhìn tới.

Ma âm hừ lạnh một tiếng, một cỗ rét lạnh khí tức từ người nàng dần lan tỏa ra. Cái này để những người kia hải nhiên thu hồi ánh mắt. Bọn hắn đều biết, mấy cái nữ tử này không dễ chọc.

Cũng có vài tôn cường giả thực lực cao cường không có để ý đến Ma Âm cảnh cáo. Bọn hắn chỉ là mỉm cười thú vị.

Trong lúc mọi người ăn uống nhiệt tình, thì bên ngoài lập tức ồn ào lên. Sau đó không biết có ai đó nói lớn: "Mau nhìn, Tuệ Tĩnh Công Chúa đang ở bên ngoài Bách Hoa Lâu".

Nge được Tuệ Tĩnh Công Chúa danh từ, bên trong Bách Hoa Lâu lập tức loạn thành một đoàn. Nhất là những cái kia nam tử trẻ tuổi hoặc công tử nào đó. Ai nấy đều tiến ra phía hành lang nhìn xuống dưới. Chỉ bên bên dưới là một chiếc xa giá cực kì bắt mắt.

Xa giá này được rèn bằng kim loại quý hiếm, tàn mát ra thần tình quang mang. Chưa hết trên xa giá khảm nằm lấy rất nhiều trân quý bảo ngọc, những bảo ngọc này đều có công dụng lớn như tụ linh khí, hỗ trợ tinh thần minh mẫn. Cũng có phòng ngự bảo ngọc.

Hơn nữa xa giá này được kéo bởi 4 con ma thú cấp 10. Phong Lôi Báo. Đây là ma thú sánh được với Linh Hoàng cường giả, đều đã đản sinh linh trí. Không thua kém nhân loại.

Nhìn qua liền biết, chiếc xa giá này xuất phát từ đại sư luyện khí, mà người ngồi trên xa giá lại càng không cần phải nói, chắc chắn là thế lực lớn một vị nào đó. Mà dựa theo ban nãy phản ứng, hẳn là Tuệ Tĩnh Công Chúa.

Chỉ thấy màn che vén lên, từ bên trong xa giá đi xuống một cái hồng y nữ tử, nữ tử này đeo một tấm lụa che mỏng. Đặc biệt là, nữ tử này quanh thân có từng đầu đại đạo quán quanh, mỗi bước chân của nàng đều để lại trên mặt đất một dấu chân màu vàng kim.

Có người biết được bên trong sự tình cảm thán: "Tuệ Tĩnh Công Chúa là cháu chính dòng của Tuệ Vương Thần, sinh ra liền có được đạo thể, từ nhỏ đã cùng đại đạo tiếp xúc. Chỉ cần nàng tu vi đạt tới Linh Thánh, liền sẽ cùng đầu đại đạo kia dung hợp. cái này định sẵn nàng sẽ trở thành Thần tương lai".

Có người nghi ngờ hỏi lại: "Thật sự như vậy kỳ diệu? Ta nghe nói thành thần cực kỳ khó, nào có dễ dàng như vậy".

Người vừa cảm thán lắc đầu khinh thường, sau đó tiếp tục giải thích: "Người có nhìn thấy xung quanh nàng từng đạo phù văn kia không, đó chính là pháp tắc đại đạo, bởi vì nàng có được đạo thể nên thu hút đại đạo, hiểu chưa, mà muốn thành thần thì đại đạo là mấu chốt".

"...."

Ngay lúc Tuệ Tĩnh Công Chúa chuẩn bị bước vào Bách Hoa Lâu, ngay lập tức một âm thanh vang lên: "Công chúa, xin dừng bước".

Nghe được câu nói này, Tuệ Tĩnh Công Chúa cũng liền dừng lại, chỉ thấy một vầng thái cầu vòng lướt qua bầu trời. Cuối cùng hướng Bách Hoa Lâu cửa hạ xuống.

Một cái mặc áo xanh nam tử từ từ trên cầu vòng bước xuống. Nam tử này ngũ quan thanh tú tuấn mĩ. Khí chất chính là hơn người, chỉ cần đem hán để vào chỗ đông người thì ngay lập tức có thể đem hán tìm ra, bởi vì hán khí chất thật sự quá nổi bật.

Chỉ cần là nữ tử nhìn thấy nam tử này đều sẽ đem lòng si mê.

Có người nhận ra nam tử này thấp giọng nói: "Đó là Hoàng Thiên Thái Tử, hẳn vậy mà cũng đến Bách Hoa lâu".

Bên cạnh có người ghen ghét nói: "Hừ, hẳn là người theo đuổi Tuệ Tĩnh Công Chúa, công chúa công khai đến Bách Hoa Lâu, hẳn không mò đến mới là quái sự".

"Suyt, nói bé, hẳn là Thần dòng dõi, người muốn chết".

"Yên tâm, hẳn đang tập trung vào công chúa, sẽ không để ý xung quanh".

Cũng có người hâm mộ sùng bái nói: "Hoàng Thiên Thái Tử tư thái thật là đẹp, quả nhiên là rồng trong loài người, không hổ là trên Anh Hùng Bảng bài danh thứ 7".

Bên cạnh một người hâm mộ khác đáp lời: "Người vậy mà không biết, ngày hôm qua Hoàng Thiên Thái Tử đánh bại Cuồng Long, đã trên Anh Hùng Bảng tăng lên xếp thứ 6".

"Thật vậy, hôm qua ta không có trong thành, vậy mà không thể xem thái tử chiến đấu. Thật là tiếc".

Anh Hùng Bảng chính là Đông Vực một cái bảng bài danh các anh kiệt tuổi trẻ, trên bảng bài danh 20 danh bài. Cũng ghi rõ tên tuổi, xuất thân cùng tu vi của 20 anh kiệt trẻ tuổi này, để tiến vào Anh Hùng Bảng chính là phải thông qua Anh Hùng Bảng đại hội 3 năm một lần. Hoàng Thiên Thái Tử xếp thứ 6 trên bảng.

Trông thấy nam tử này, Tuệ Tĩnh Công Chúa gật đầu cười chào, nàng nhẹ nhàng chào hỏi: "Thái tử điện hạ, người cũng tới".

Hoàng Thiên Thái Tử thân thiện cười đáp: "Ta đang ở gần đây có chút việc, nghe được tin công chúa đến Bách Hoa Lâu, liền bỏ việc tới đây muốn được diện kiến công chúa, thật may là tới kịp".

Tuệ Tĩnh Công Chúa mỉm cười gật đầu nói: "Tuệ Tĩnh lãnh Thái Tử ý".

Thấy được Tuệ Tĩnh Công Chúa tư thái thân thiện này, Hoàng Thiên Thái Tử trong lòng vô cùng thoải mái, hẳn tiếp tục hỏi: "Không hay công chúa hôm nay tới Bách Hoa Lâu là có việc".

"Àn, ta tới gặp một người quen". Tuệ Tĩnh Công Chúa trả lời nhẹ nhàng.

"Người quen, vậy có thể hay không cho tại hạ giới thiệu cùng người này". Hoàng Thiên Thái tử mở lời.

Nghe được vậy, Tuệ Tĩnh Công Chúa suy nghĩ một lát rồi nói: "Có thể, dù sao nàng cũng thích đông người náo nhiệt".

Hoàng Thiên Thái Tử giống như bắt được vàng cười lớn nói: "Nếu như vậy, hôm nay ta muốn mời công chúa cùng vị kia một bữa, mong công chúa đáp ứng".

Tuệ Tĩnh công chúa cũng không có gì miễn cưỡng. Chính là gật đầu đồng ý.

Đạt được công chúa nhận lời mời, Hoàng Thiên Thái Tử lập tức tiến vào trong gọi ra Bách Hoa Lô Quân sự nói: "Ta muốn bao trọn tầng 11, lập tức sắp xếp".

Nge được Hoàng Thiên Thái Tử yêu cầu, vị quân sự này tỏ ra khó xử ấp úng nói: "Thái tử, việc này.... việc này không được ạ".

"Thế nào, chẳng lẽ ta không đủ tư cách lên tầng 11". Hoàng Thiên thái tử nhún mày.

Tầng 11, chính là Bách Hoa Lô tầng cao nhất, cũng là tầng sang trọng và đắt tiền nhất, bởi vì một tầng này chỉ có một phòng, bình thường sẽ không mở cửa tiếp khách, chỉ khi có khách quý mới mở cửa đón khách.

Vị quân sự này đáp: "Không dám, không dám, là bởi vì,, Nhạc Vương Gia hiện tại đang ở trên đó".

Nge được vậy, Hoàng Thiên Thái Tử con mắt có chút ngạc nhiên: "Nhạc Viễn Thường vậy mà cũng ở, vậy liền sắp xếp tầng mười cho ta. Đem tất cả người tầng mười mời xuống. Tầng 9 cũng như vậy, Tuệ Tĩnh không thích ồn ào. Tiền ta thanh toán".

Sau đó hắn lên tầng 10 nói lớn: "Chư vị, hôm nay ta muốn mời Tuệ Tĩnh Công chúa dùng bữa tại tầng 10 này, mà công chúa lại thích yên tĩnh, mong các vị nể mặt ta một chút mà có thể rời bước, tiền mọi người dùng ta sẽ thanh toán hết". Sau đó hắn xuống tầng 9 cũng nói một lần như vậy. tầng 10 cùng tầng 9 số khách cũng không nhiều, bởi vì càng lên cao liền sẽ càng đắt. Có thể lên tầng mười vì bọn hắn đều là con nhà thế gia, hoặc có địa vị.

Thế nhưng là cùng Hoàng Thiên Thái Tử so sánh, bọn hắn chính là kém đến quá xa, cũng không có ai sẽ đi đắc tội hắn, dù sao bán hắn một cái nhân tình cũng không có gì thiệt, mặc dù có một số người chính là khó chịu nhưng cũng không dám nói gì. Cuối cùng mọi người đều lục tục đứng lên rời đi.

Sau đó Hoàng Thiên Thái Tử vội xuống lầu muốn mời Tuệ Tĩnh Công chúa lên, thì lập tức một giọng cười lớn vang lên: "Công chúa, đã lâu không gặp".

Chỉ thấy trên bầu trời một đầu đại ưng to lớn lao xuống, đại ưng này uy vũ khó lường, khí tức cường đại. Trên lưng nó ngồi lấy một cái bạch y thanh niên.

Trông thấy thanh niên này, có người hét to: "Là Vũ Thiếu Chủ, Anh Hùng Bảng thứ 5 bài danh".

Trông thấy thanh niên này Hoàng Thiên Thái Tử nhún mày lắm bả: "Vũ Văn Thượng Thanh".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Đừng Phiền Ta Uống Rượu

Nam tử tới này, hắn gọi là Vũ Văn Thượng Thanh, Là Kim Đỉnh Sơn thiếu chủ, hắn cũng là thần đồng dõi, bởi vì hắn là cháu đích tôn một vị thần, lại còn được vị thần này hết sức yêu quý.

Hắn cũng giống Hoàng Thiên Thái Tử, là một cái theo đuổi Tuệ Tĩnh Công Chúa người, hắn cũng từng đối ngoại tuyên bố, Tuệ Tĩnh Công Chúa là hắn nhất định có được. Kẻ nào cùng hắn đối đầu, đều phải chết.

"Công Chúa, từ 1 năm trước xa cách, ta thật sự rất nhớ nhưng công chúa". Vũ Văn Thượng Thanh cười nói với Tuệ Tĩnh Công Chúa.

Trông thấy Vũ Văn Thượng Thanh. Tuệ Tĩnh Công chúa cũng là gật đầu khách sáo chào lại: "Vũ Thiếu Chủ, đã lâu".

"Tốt, vậy hôm nay liền mời Công Chúa một lần tiệc, chẳng hay công chúa có đồng ý". Không có nói nhiều, Vũ Văn Thượng Thanh trực tiếp muốn mời Tuệ Tĩnh Công Chúa.

Ngay lúc này, Hoàng Thiên Thái Tử cắt lời: "Vũ Thiếu Chủ, Công Chúa đã đáp ứng ta mời, nếu là thiếu chủ muốn mời công chúa, xin hẹn dịp sau".

Nge được lời này, Vũ Văn Thượng Thanh con mắt có chút híp lại, hắn nhếch miệng nói: "Ra là Hoàng Thiên Thái Tử, nghe nói thái tử bị người đánh trọng thương, thế nhưng là trông thế nào cũng không giống nha".

Nge được Vũ Văn Thượng Thanh nói kháy. Hoàng Thiên Thái Tử con mắt có chút phát lạnh. Đây là hắn nổi đau, căn bản không muốn nhắc lại, Cách đây 3 tháng, hắn rời đông vực đi vào Hắc Ma Sâm Lâm ở bắc vực, muốn ở trong bắc vực rèn luyện đột phá cảnh giới. Thế nhưng là trong Hắc Ma Sâm Lâm hắn gặp một người, hắn cùng người này vì tranh đoạt một cái trân quý thảo dược mà đánh nhau, kết quả là hắn bị người kia đánh trọng thương, tay chân cũng bị đánh toàn bộ tàn phế, cơ hồ mất mạng.

Thế nhưng Hoàng Thiên Thái Tử là Thần dòng dõi, được thần ban cho hộ mệnh thủ đoạn. Tại thời khắc cuối cùng kia, hắn kích hoạt thủ đoạn hộ mệnh kia mới sống sót trở về. Cuối cùng vị thần kia hao tổn không ít tâm tư mới đem hắn cứu chữa, trải qua sinh tử một lần để hắn thành công đột phá cảnh giới, thực lực tăng mạnh, vì thế hôm qua mới trên anh hùng bảng khiêu chiến thành công.

Thế nhưng là bị người đánh gần chết đối với hắn cũng không có vẻ vang gì, thế là hắn cũng không có nói ra, cho nên chuyện này số người biết được là cực kỳ ít.

Nhưng là không biết làm cách nào Vũ Văn Thượng Thanh lại có thể biết được, hôm nay bị Vũ Văn Thượng Thanh một ngum nói toạc ra, khiến hắn cảm thấy khó chịu, nhất là tại trước mặt Tuệ Tĩnh Công Chúa, cái này để hắn thật sự nhục nhã.

Hoàng Thiên Thái Tử hít sâu một hơi sau đó nở nụ cười đáp lại: "Vũ Thiếu chủ nói quá. Lần đó chỉ là bị thương nhẹ mà thôi, dù sao đối phương cũng hơn ta một cảnh giới lớn".

Nge được Hoàng Thiên Thái Tử phân trần, Vũ Văn Thượng Thanh chỉ là nhếch miệng cười mà thôi. Cũng không tiếp tục nói cái gì.

Xunh quanh rất nhiều người lại tin tưởng, bởi vì Hoàng Thiên Thái Tử là một cái thiên tài, lại xếp trên Anh Hùng Bảng danh kiệt, hắn đi ra ngoài lịch luyện là lẽ đương nhiên, dù sao người kia cao hơn hắn một cái cảnh giới, bị thương nhẹ là chuyện bình thường, hơn nữa chuyện xảy ra ở bắc vực quá xa xôi, cũng không có ai biết rõ sự tình.

Thực tế lần đó nếu không phải Hoàng Thiên Thái Tử vận dụng thủ đoạn bảo mệnh chạy nhanh thì có lẽ hắn đã chết nơi rừng rậm. Và sự thật là người đánh bại hắn còn thấp hơn hắn một cái cảnh giới lớn.

"Nào, mời công chúa lên lầu" Hoàng Thiên Thái Tử thủ thế mời.

Tuệ Tĩnh Công Chúa nhẹ nhàng gật đầu, sau đó chậm rãi bước lên. Trông thấy công chúa lên lầu, Vũ Thiếu Chủ có chút không cam lòng, hắn mở lời nói: "Nếu là Thái Tử đã mời công chúa, vậy không hay ta có thể tham dự cùng".

Hoàng Thiên Thái Tử cười nói: "Nếu Vũ Thiếu Chủ muốn, vậy xin mời". Nói đoạn bước lên lầu. Hắn đây là cố ý muốn để Vũ Văn Thượng Thanh biết ngại mà lui. Vì dù sao bọn hắn đều là có thân phận người. Nếu người ta đã không mời mà còn ngó ý tham dự đều là đã mất mặt. Thế nhưng là Hoàng Thiên Thái Tử đều không có nghĩ tới, Vũ Văn Thượng Thanh thế mà thật theo lên.

Vũ Văn Thượng Thanh quả thật cũng cảm thấy mất mặt, thế nhưng là bỏ lỡ cùng Tuệ Tĩnh Công Chúa một chỗ hắn không cam lòng. Vì thế hắn vẫn là theo lên.

Ngay tại bọn hắn an vị trên tầng mười Bách Hoa Lâu. Thì bên dưới có chút ồn ào giống như tiếng cãi nhau. Sau đó còn chút thanh âm giống như là có người động thủ.

Bởi vì Bách Hoa lâu thật sự rất rộng lớn. Hơn nữa cách âm cũng tốt. Nếu là nói chuyện bình thường cách nhau một tầng căn bản là nghe không rõ. Muốn cách một tầng nghe thấy thì thanh âm phải là rất lớn.

Nge được thanh âm ồn ào. Hoàng Thiên Thái Tử nhú mày gọi một tên thị vệ lại gần dặn: "Mau xuống dưới xem xảy ra chuyện gì".

Ngay lập tức tên thị vệ kia dẫn theo khoảng mười tên thị vệ nữa cấp tốc đi xuống, thời điểm bọn hắn xuống đến nơi liền trông thấy bên cửa sổ kia ngồi lấy một nhóm người, Chính là Doanh Thiên nhóm người. Bên cạnh xung quanh nằm la liệt mấy tên tiểu nhị. Bởi vì được lệnh quân sự nên bọn hắn muốn mời đám người Doanh Thiên rời đi. Tiếc là bọn hắn dụng phải nhầm người. Bọn hắn muốn động thủ liền bị Tuyệt Ngạo Linh ra tay đánh cho tàn phế.

Bình thường Tuyệt Ngạo Linh là một cái vô cùng kiêu ngạo cô nương, dù sao nàng cũng có vốn liếng để kiêu ngạo. Nàng cũng nóng tính vô cùng, đối với người tốt nàng chính là mực kẻ, thế nhưng là kẻ muốn cùng nàng gây khó dễ, nhẹ thì tàn phế, còn lại đều đã chết. Bởi vì được Doanh Thiên chiêu mộ, lại được trong gia tộc lão tổ đồng ý nên nàng mới rời gia tộc đi theo Doanh Thiên bên cạnh. Bình thường trước mặt Doanh Thiên nàng chính là ngoan ngoãn một dạng. Thế nhưng là từ bên trong kiêu ngạo cùng nóng nảy sẽ không biến mất.

Bởi vì bọn hắn làm phiền nàng Công Tử uống rượu, cho nên nàng ra tay, Doanh Thiên cũng không có để ý tới, hắn vẫn một mực gác chân lên cửa sổ uống rượu.

Hơn mười tên thị vệ tiến lại gần lạnh giọng nói: "Hoàng Thiên Thái Tử đã có lệnh, người không phận sự liền rời đi, tránh cho phải đau khổ".

Nge được tên thị vệ này đe dọa, Tuyệt Ngạo Linh khinh thường đáp trả: "Từ đâu đến mấy con chó canh, sửa ỉnh ỏi, làm phiền ta dùng bữa".

Nge được Tuyệt Ngạo Linh đánh thếp, tên thị vệ này ánh mắt trở nên âm trầm, hắn nhìn lại những người còn lại. Sau đó ánh mắt hắn lại trở nên si mê. 1 tên nam tử, 4 cái nữ tử cùng 1 cái tiểu cô nương, thêm một con gấu nhỏ. Điều đáng nói là 4 cái nữ tử này đều vô cùng xinh đẹp, bọn họ chỉ là mặc trên mình những bộ bình thường y phục và không có trang điểm, nếu là thay lên y phục lộng lẫy cùng với trang điểm vào thì sẽ không biết đẹp tới mức nào.

Trên thực tế bởi vì Doanh Thiên hắn rất giản dị. Cho nên các nữ cũng đều là hiểu ý, các nàng đều ăn mặc bình thường, không trang điểm cùng che đi khí chất của mình, Nhưng cho dù là như vậy cũng không thể giấu đi sự xinh đẹp của các nàng, nếu là chỉ nhìn lướt qua, các nàng sẽ không có gì nổi bật, nhưng nếu người chỉ cần nhìn thêm vài giây, người sẽ bị các nàng hấp dẫn.

Nếu toàn bộ là đàn ông. E rằng tên thị vệ này sẽ không ngại ngần gì mà động thủ ngay, thế nhưng là trước mắt đây toàn là nữ tử, hơn nữa đều xinh đẹp,

hắn không động thủ được.

Cuối cùng hắn quyết định trở lại báo với Hoàng Thiên Thái Tử.

Đang cùng Tuệ Tĩnh Công Chúa nói chuyện, thị vệ bước vào ghé tai nói thầm gì đó. Hoàng Thiên Thái Tử nghe xong liền đứng dậy nói: "Công Chúa tự nhiên, ta đi giải quyết một chút việc". Sau đó hắn lập tức đi xuống tầng 9.

Ngay tại trông thấy đám người Doanh Thiên, Hoàng Thiên Thái Tử vô cùng ngạc nhiên. Bởi vì mấy cái nữ tử này cái nào cũng đều rất đẹp, mặc dù so với những cái tuyệt thế danh nữ trên Phương Bảng kia có chút không bằng, thế nhưng là không kém bao nhiêu.

Bởi vì đối phương đều là nữ tử nên hắn cũng không có lỗ mãng. Hắn lại gần hỏi, "không biết mấy vị cô nương ở lại là?"

"Ăn cơm, người không thấy sao". Tuyết Ngạo Linh không có chút khách khí đáp.

Hoàng Thiên Thái tử cũng không nghĩ tới nữ tử kia vậy mà không chút khách khí với hắn, Hoàng Thiên Thái Tử cũng không vì thế mà mất phong độ, hắn nói tiếp: "Ban ngày ta đã mời...."

"Bộ người đuổi là chúng ta phải đi sao, người là cái thứ gì". Tuyết Ngạo Linh trực tiếp cắt ngang.

Hoàng Thiên Thái tử con mắt có chút lạnh. Mặc dù đối phương là nữ. Hắn cũng đã cho mặt mũi, bởi vì bên trên kia Tuệ Tĩnh Công Chúa đang ở. Hắn không muốn làm lớn chuyện. Thế nhưng là trước mặt nữ tử này khinh thường hắn quá đáng.

Hắn lạnh giọng: "Ta vẫn khuyên các cô nương nên rời đi, bằng không..."

"Bằng không thì thế nào, người muốn làm gì ta, bắt ta sao hay là giết ta". Tuyết Ngạo Linh đứng lên thách thức.

Ngay lúc này một cái lười biếng thanh âm vang lên: "Ồn ào quá, uống rượu cũng không yên tĩnh, muốn ồn lên ra ngoài ồn".

Người nói chính là Doanh Thiên, nghe được Doanh Thiên nói, Tuyết Ngạo Linh liền im bặt, nàng yên lặng ngồi lại chỗ mình không nói gì.

Hoàng Thiên Thái Tử giờ phút này mới nhìn về Doanh Thiên, hắn đánh giá một chút nam tử này. Thực lực chỉ là Linh Nguyên Cảnh, không có chút nào đáng để ý. Thế nhưng hắn lại cảm thấy nam tử này có chút không bình thường.

Trong thâm tâm, trực giác nói cho hắn biết, người này không dễ chọc, giống như là trải qua sinh tử một lần, khiến hắn không giống như lúc trước lỗ mãng hành động.

Hoàng Thiên Thái Tử hít sâu một hơi chậm rãi hỏi: "Không hay các hạ là...?".

Doanh Thiên ngắt lời: "Là ai người cũng đừng hỏi, không có việc liên quan chỗ khác, đừng phiền ta uống rượu".

Thấy được đối phương một chút nể mặt mình cũng không có, Hoàng Thiên Thái Tử mặt mày đen lại là có chút nóng lên. Hắn có chút không tin tã, liền đưa tay hướng Doanh Thiên chụp tới nói: "Ta chỉ là muốn cùng các hạ nói chuyện, không cần thiết như vậy không nể mặt chứ".

Tiếc là tay của hắn chưa có chạm tới Doanh Thiên liền bị một bàn tay khác giữ lại, xuất thủ là Ma Âm, nàng lạnh lẽo nói: "Công tử nhà chúng ta để cho người cút, người liền cút, nói nhiều nhue vậy làm gì".

Bên cạnh đó Tử Nghiên cũng tiếp lời: "Nếu là rời đi, còn có thể nhặt về một cái mạng, không cần thiết chết uống phí như vậy".

Trần trụi coi thường, đây là trần trụi coi thường hắn, thế nhưng là lúc này đây Hoàng Thiên Thái tử nhận ra một cái vấn đề nghiêm trọng, vừa rồi hắn động thủ mặc dù không phải toàn lực, thế nhưng là cũng không phải người bình thường có thể ngăn cản hắn, vậy mà nữ tử kia chỉ hơi hột liền có thể chặn lại bàn tay. Càng chết là, hắn giờ mới nhận ra, ngoài cái nam tử Chỉ có Linh Nguyên Cảnh kia, vậy mà hắn nhìn không thấu bất cứ ai trên bàn này, bao quát tiểu nữ hài cùng với con gấu nhỏ kia. Bọn hắn hoàn toàn là một đoàn mê vụ. Hắn nhìn không thấu.

Nghĩ tới đây hắn cho rằng, trên người bọn họ là có che giấu tu vi đồ vật, thế nhưng là dựa vào vừa rồi Ma Âm ra tay, hắn có thể biết thực lực của nàng tuyệt không dưới hắn.

Thực tế Hoàng Thiên Thái Tử tu vi đã đạt tới Linh Hoàng cảnh trung kỳ, trong phạm nhân chính thức đã là một tôn cường giả. Về phần Ma Âm tu vi đã đạt tới Linh Đế Cảnh, bởi vì nàng tiếp nhận Cửu Diệu Thánh Tôn truyền thừa nên tu vi tăng mạnh một đoạn. Thế chất của nàng cũng được đề cao, vì thế tốc độ tu luyện của nàng cũng nhanh hơn trước nhiều lần.

Trong lúc bầu không khí ngưng trọng này, một tiếng cười nhạo vang lên: "Ta cứ tưởng thái tử đi đâu, hoá ra là ở đây trên hoa nguyệt nhai".

Lên tiếng chính là Vũ Văn Thượng Thanh, bởi vì một tên thủ hạ lên bẩm báo và cũng vì muốn xem trò vui nên hắn mời Tuệ Tĩnh Công Chúa cùng xuống tầng 9 xem náo nhiệt.

Nghe được Vũ Văn Thượng Thanh trào phúng, lại trông thấy Tuệ Tĩnh Công Chúa đang nhìn, Hoàng Thiên Thái Tử liền lấy lại phong độ của mình cười nói: "Vũ thiếu chủ nói vậy là không đúng, ta chỉ là muốn bao toàn bộ tầng 10 cùng 9 để chúng ta được yên tĩnh, thế nhưng là mấy vị này lại không chịu cho nên ta mới thương lượng với họ mà thôi".

Vũ Văn Thượng Thanh trực tiếp nói ra: “Đối với mấy cái phạm nhân cần gì phải thương lượng, trực tiếp ném bọn hần ra ngoài, hay là thái tử trông thấy các nàng có chút nhan sắc liền động lòng”.

Nge được vậy Hoàng Thiên Thái Tử vội đáp: “Ha ha, chúng ta là người có thân phận, thế nào cũng không thể cùng các cô nương động thủ được chứ, không lẽ Vũ Thiếu Chủ muốn động thủ sao”.

Vũ Văn Thượng Thanh cười khẩy: “Có gì không được, người đâu, đuổi mấy cái người kia ra ngoài”.

“Chậm đã”. Tuệ Tĩnh Công Chúa ngắt lời. Nàng nói tiếp: “Bọn họ là ở đây ăn uống, chúng ta không có quyền đuổi họ đi, Vũ Thiếu Chủ muốn cậy mạnh cũng không khỏi hơi quá mức, dù sao đây cũng là Bách Hoa Lâu”.

Nge được Tuệ Tĩnh Công Chúa nhắc nhở. Vũ Văn Thượng Thanh con mắt có chút phát lạnh, hần bây giờ mới nhận ra mình bị Hoàng Thiên Thái Tử hống, dù sao trước mặt Tuệ Tĩnh Công Chúa cũng nên điềm đạm phong độ, hần như vậy hành động liền đã mất điểm trong mắt công chúa. Nghĩ tới đây hần nhìn Hoàng Thiên Thái Tử con mắt càng âm trầm hơn.

“Quá ồn ào, các người hai cái tiểu tử muốn trước mặt gái tử diện diện rút ra chỗ khác, đừng ở đó làm phiền ta uống rượu”. Lên tiếng là Doanh Thiên, quả thật là hần muốn yên tĩnh uống rượu, thế nhưng là đám người này cứ neho neho bên tai khiến hần cảm thấy bức bối.

Nge được Doanh Thiên thanh âm, đang nhai nhồm nhoàm Nguyệt Nhi cũng gắt gù nói: “Nhúng nhó, các nhười,,,ực ực, nhác nhười mau đi đi, nhánh nhảm chư tôn nhôi giận.. nhồm nhồm... sẽ chết đoá”. Bởi vì vừa ăn vừa nói khiến nàng thanh âm có chút khó nge.

Trông thấy một cái thanh niên chỉ có Linh Nguyên Cảnh cùng một cái tiểu hài nữ khinh thường mình như vậy. Vũ Văn Thượng Thanh liền nổi giận lạnh giọng quát: “Tên kia, người đây là muốn chết”.

Hần vừa rồi bị Hoàng Thiên Thái Tử hống một vỏ khiến hần rất tức giận, giờ lại bị người ta khinh thường, cái này khiến hần bão nổi.

Bên kia Hoàng Thiên Thái Tử thì cười thầm, hần muốn mượn tay Vũ Văn Thượng Thanh thăm dò một chút đám người này thực lực.

.....

Giải thích 1 chút. Bách Hoa Lâu mỗi tầng đều có lối đi riêng, không nhất thiết là phải đi từ tầng dưới qua các tầng mới có thể lên tầng cao nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Phạt Tổ Một Tia Ý Chí

Nge được Vũ Văn Thượng Thanh hăm dọa, Doanh Thiên cười nhạt điềm đạm nói: “Trăm ngàn vạn năm đến nay, người muốn giết ta nhiều vô số kể, tiếc là chưa có kẻ nào thành công, còn về bọn hần không sai biệt lắm đều đã chết”.

“Hừ, nói khoác không biết ngượng, vậy hôm nay ta liền thành toàn người”. Vũ Văn Thượng Thanh trong mắt loé lên một tia sát ý. Thế nhưng là ngay lúc hần định ra tay, Tuệ Tĩnh Công Chúa liền đem hần ngăn lại.

“Vũ Thiếu Chủ, hôm nay ta tới Bách Hoa Lâu là muốn cùng hẹn người, xin Thiếu Chủ không nên làm như vậy”.

“Ta biết, thế nhưng là cái tên không biết trời cao đất dày này dám xúc phạm chúng ta. Ít nhất cũng muốn cho hần một bài học”. Vũ Văn Thượng Thanh trầm giọng nói. Hần đây là muốn nhất định phải cho Doanh Thiên một bài học mới có thể nuốt trôi cục tức này.

Dù sao bình thường hần đều là đứng trên vạn người, rất có ít người dám cùng hần đối đầu, bình thường người thấy hần đều cung kính hành lễ. Hần làm sao chịu được một tên chỉ có Linh Nguyên Cảnh xem thường mình.

Hần lạnh giọng: “Vi hôm nay không muốn làm hồng việc của Công Chúa, nên tha mạng cho người, thế nhưng là tội chết có thể tha, nhưng tội sống thì khó”. Dứt lời liền ra hiệu cho một cái bên cạnh thị vệ muốn đem Doanh Thiên ném ra ngoài Bách Hoa Lâu.

Tên thị vệ này nhận lệnh liền rút kiếm ra đi về hướng Doanh Thiên, chỉ là ngay tại hần bước qua Ma Âm thì dừng lại không đi tiếp được nữa.

Chỉ gặp chân hần bị một khối băng đông cứng lại dính trên sàn nhà, sau đó khối băng này chậm rãi hướng phía trên mà đông. Cuối cùng trong chốc lát, tên thị vệ này liền biến thành một khối băng điêu.

Ma Âm đẩy nhẹ một cái, khối băng điêu này hướng sàn nhà mà đổ vỡ xuống. Vô số mảnh băng vỡ cũng vì đó mà vãi vụn khắp sàn nhà, kể cả thân xác của tên thị vệ kia.

Phải biết, tên thị vệ kia là cận vệ tâm phúc của Vũ Văn Thượng Thanh, thực lực của hắn tuyệt đối không yếu. Chính là một tên Linh Vương Đình Phong.

Vũ Văn Thượng Thanh là thần đồng chính. Hắn luôn có được một tôn vô cùng cường đại đi theo bảo vệ trong bóng tối. Ở ngoài sáng cận vệ của hắn toàn bộ cũng là Linh Vương trở lên.

Trông thấy tên cận vệ của mình cứ như vậy chết đi. Vũ Văn Thượng Thanh chính là nổi giận, hắn quát: "To gan, muốn chết".

Chỉ gặp sau lưng hắn 2 bóng người loé lên, tốc độ nhanh khủng khiếp hướng Ma Âm lao tới, mục đích rõ ràng là muốn đem Ma Âm khống chế nhanh nhất.

Thế nhưng là Ma Âm còn nhanh hơn, chỉ thấy tay nàng vung một cái, một cỗ khổng lồ hàn khí linh lực bùng lên, chớp mắt tầng 9 Bách Hoa Lâu liền bị băng hàn bao phủ, 2 bóng người kia cũng liền bị băng phong tại đó. Không chỉ 2 bóng người kia. Ngoại trừ bản Doanh Thiên. Còn có mấy cái kịp phản ứng Hoàng Thiên Thái Tử, Vũ Văn Thượng Thanh, Tuệ Tĩnh Công chúa cùng vài tên cận vệ của họ thực lực cao cường phản ứng kịp xuất ra hộ thể linh lực. Còn lại hơn 20 tên cận vệ khác toàn bộ bị băng phong.

Cái này là rõ ràng một điều Ma Âm là muốn đem tất cả bọn hắn công kích. Phải biết, Tuệ Tĩnh Công Chúa 3 người bọn hắn đều có được không tầm thường thân phận, đều là thần con cháu, vậy mà Ma Âm muốn cùng lúc công kích bọn hắn, đây là muốn cùng 3 cái khổng lồ thế lực đồng vực gây sự.

Thế nhưng Ma Âm coi như không biết chỉ đạo một câu: "Vừa rồi chỉ là cảnh cáo, mau rút đi, đừng phiền bọn ta".

"Linh Đế". Giờ phút này trong lòng Hoàng Thiên Thái Tử bọn người đều nhảy một cái. Mặc dù nói Linh Đế cường giả trên đồng vực là không thiếu, không có một vạn cũng có 8 ngàn, mỗi một cái đều là nhân vật tiếng tăm, đều là bá chủ một phương, vậy mà ở đây lại tùy tiện toát ra một cái.

Mặc dù nói bọn Hoàng Thiên Thái Tử ba người đều có được riêng mình cường đại thị vệ, thế nhưng là cao nhất cũng chỉ có Linh Hoàng thực lực. Trong bóng tối người bảo vệ bọn hắn thực lực càng là Linh Thánh cường giả, thế nhưng là không đến sinh tử thời khắc. trong bóng tối người bảo vệ sẽ không xuất hiện.

"Hừ, thì ra là một cái Linh Đế, nhưng đừng tưởng chúng ta sẽ sợ, Linh Đế trên Kim Đình Sơn cũng có hơn ngàn". Vũ Thiếu Chủ lạnh giọng quát.

Tuệ Tĩnh Công Chúa ngược lại, nàng nhìn qua một lượt mấy cái nữ tử, sau đó ánh mắt tại trên thân Doanh Thiên dừng lại, càng nhìn, nàng trong lòng càng nghi hoặc, cuối cùng nàng hít sâu một hơi nói: "Làm phiền công tử rồi". Nói xong liền quay đầu lên lầu.

Hoàng Thiên Thái Tử cũng im lặng lên theo, về phần Vũ Văn Thượng Thanh hắn chỉ là quăng lại một câu đe dọa: "Chờ bị truy sát đi, đặc ta, dù ngươi là Linh Thánh cũng phải chết". Dứt lời lên tầng 10.

...

Tại tầng 11 Bách Hoa Lâu lúc này, trong đó ngồi lấy một cái nam tử râu quai nón, nam tử này thân thể vô cùng cường tráng, thân mặc hắc kì lân bào, khí tức cuộn cuộn, nhìn qua cũng biết là một cái khổng lồ cường giả, ngồi đối diện nam tử này là một cái nữ tử thân mặc y phục đỏ chói, đặc biệt là nàng bộ y phục này rất hở hang, để lộ ra từng cái quyền rũ đường cong mê người, nàng tuyệt đối là một cái vũ vật mà bất kì nam tử nào đều muốn ôm ấp. Trên mặt nàng cũng treo lấy một tấm lụa che mỏng. Mặc dù che mặt thế nhưng từ nàng có thể đoán ra tuyệt đối là một cái sắc nước hương trời khuôn mặt.

Nam tử này Chính là Nhạc Vương Gia. tên thật là Nhạc Viễn Thường, còn đối diện hắn nữ tử này tên là Xích Ý Lan.

Giờ phút này Nhạc Vương Gia hướng Xích Ý Lan hỏi một câu: "Tiểu thư thấy thế nào?".

Bên dưới tấm che mặt kia, Chỉ gặp nàng nhẹ nhàng cười một tiếng: "Mấy nữ tử kia thực lực tương đối xem được, chỉ có tên nam tử kia thì.....".

Nhạc Vương Gia hỏi tiếp: "Như thế nào".

"Nhìn không thấu". Xích Ý Lan trịnh trọng đáp.

Nhạc Vương Gia nghe được câu này thần thái trở nên trịnh trọng hẳn lên, hắn lần nữa hỏi lại: "Tiểu thư nói là thật".

"Thật, ta thật sự nhìn không thấu hắn". Xích Ý Lan nhẹ gật đầu.

Giờ phút này Nhạc Vương Gia giống như là có điều suy nghĩ, hắn biết thực lực của Xích Ý Lan, cũng biết nàng một đôi mắt kia có thể nhìn thấu thế gian vạn vật, tại thế giới này đồ vật có thể che giấu ánh mắt nàng là lác đác không có mấy. Liền xem như thần cũng có thể bị nàng nhìn thấu.

Nếu là nàng khẳng định nhìn không thấu nam tử này. Vậy thì nhất định nam tử này có vấn đề.

Cuối cùng Nhạc Vương Gia chấp tay cáo lui với Xích Ý Lan: "Vụ việc đã xong, ta liền trở về, mấy ngày nữa công việc sẽ nhiều".

Xích Ý Lan cười nhẹ nói: "Vương Gia chủ trì Vạn Lý Thập Đại Hội, trăm công ngàn việc, Vương gia cứ tự nhiên".

Sau khi Nhạc Vương Gia rời đi, Xích Ý Lan cười nhẹ nói thầm: "Thú vị, nhìn không thấu, ta lại càng muốn nhìn".

....

Doanh Thiên cùng các nữ sau khi ăn uống no say liền rời đi, các nữ cùng Nguyệt Nhi trở về biệt viện trước. Về phần Doanh Thiên, hẳn là muốn đi dạo một chút.

Nói là đi dạo, nhưng là hắn đi rất nhanh, chỉ một cái nháy mắt liền vượt qua vô số đường xá, cứ như vậy hắn đi loạn một vòng quanh thành, phải biết, thành này rộng lớn trăm vạn dặm, thường nhân muốn đi hết một vòng thành cũng cần rất nhiều ngày. Bởi vì Thành rộng lớn như vậy, cho nên trong thành có rất nhiều nơi là núi sông ao hồ đều còn tại, thậm chí còn có lấy rừng.

Nhìn thì có vẻ như Doanh Thiên đi loạn, Thế nhưng là xem xét kỹ lại, thì mỗi chỗ Doanh Thiên đi qua đều có được một cái thần bí quy luật, hẳn giống như là đang đo đạc cái gì đó.

Tại điểm dừng chân cuối cùng, đây là một cái vắng vẻ con đường. Bên cạnh là một cái ngọn núi nhỏ, trên ngọn núi có lấy một toà cổ tự.

Đi ngang qua ngọn núi này, Doanh Thiên giống như nhận ra cái gì đó, hắn đưa mắt nhìn về phía toà cổ tự kia, sau một lát hắn nở nụ cười hướng đỉnh núi mà đi lên.

Bước lên đỉnh núi, Đạp vào mắt Doanh Thiên là một toà cổ lão phật tự, toà phật tự này rêu phong bám đầy, có thể thấy được nó đã tồn tại rất lâu. Lâu đến vạn năm có thừa. Mặc dù cổ lão như vậy, nhưng là hương khói lại không thiếu, có thể thấy được từng dòng người tấp nập xếp hàng thắp hương khấn lễ.

Trong dòng người thắp hương này đa số đều là thường nhân, nhưng cũng thỉnh thoảng thấy được từng cái tu sĩ. Thậm chí có cả cường giả Linh Tôn đều bên trong.

Tại trong lịch sử Vạn Lý Thành có ghi chép lại, tại hơn 3 vạn năm trước, một tôn tượng phật phá không từ thiên ngoại đáp xuống đỉnh núi này. Lúc ấy có rất nhiều thần xem xét qua, đều không phát hiện được trên tượng phật này có được điều gì.

Cuối cùng có một vị thần cường đại đứng ra lập cho tôn tượng phật này một toà phật tự, lấy tên là Phật Lâm Tự. Một thời gian sau đó, vị thần kia tu vi đại tiến, trở thành một cái cự đầu thần giới. Sau đó ban lệnh không được ai tại phật tự làm càn, nếu không sẽ chịu không khiếp hậu quả.

Cũng có không ít kẻ coi thường tại phật tự gây rối. Sau khi trở về liền bị thần phạt từ thiên ngoại đánh chết, liền ngay cả tông môn gia tộc cũng đều liên lụy.

Sau đó không còn ai dám ở Phật Lâm Tự làm càn. Ngay cả Cực Huyền Giới chư thần cũng không dám.

Thời khắc Doanh Thiên chân đạp tới bậc thềm toà cổ tự này. Bên trong cổ tự tôn tượng phật kia bỗng chốc toả ra kim quang vạn trượng. Cái này kinh động toàn bộ người tới thắp hương cùng trong tự các hoà thượng, trụ trì.

Lập tức vô số người quỳ xuống khấn bái, về phần tu sĩ thì là chăm chăm nhìn về hướng tượng phật, bọn hắn muốn biết đến cùng là chuyện gì.

“Đức Phật hiển linh”. Có người quỳ dập đầu nói.

Nhưng là chớp mắt sau đó, mọi thứ đều im lặng, toàn bộ âm thanh đều biến mất, xung quanh mọi thứ đều trở nên bất động.

Chiếc lá rụng chưa chạm tới mặt đất liền dừng giữa không trung. Gió không còn thổi, dòng nước đang chảy cũng bị dừng lại, toàn bộ người ở đây cũng bất động.

Nếu là từ bên ngoài nhìn vào, không chỉ có ở Phật Lâm Tự mới xảy ra như thế, mà là toàn bộ Cực Huyền Giới đều như thế. Giống như Cực Huyền Giới thời gian và không gian toàn bộ bị đóng băng.

Về phần Doanh Thiên, hắn chỉ nhìn một màn này phát sinh, sau đó yên lặng chờ đợi.

Một lát sau, tôn tượng phật kia vỡ vụn ra để lộ một bóng người. Bóng người này đi tới trước mặt Doanh Thiên, ánh sáng tán đi, để lộ ra một thân ảnh đặc biệt thần thánh, người này trên thân khoác lấy một chiếc cà sa màu vàng, trên tay cũng cầm lấy một tràng hạt. Đằng sau lưng một vầng hào quang cũng rực rỡ tán mát.

Doanh Thiên nhàn nhạt nói: “Được rồi, không cần trước mặt ta làm màu như vậy”.

Nghe được Doanh Thiên lời, người này cười nhẹ nói: “Không dám, trước mặt Đạo Hữu ta nào dám làm màu đâu”.

Cắt lời toàn bộ phật quang đều biến mất, để lộ ra một cái hoà thượng, không là một cái phật, chỉ có điều phật này cùng Doanh Thiên hiện tại giống nhau là hết sức bình thường.

Thế nhưng là không ai dám nghĩ tôn phật này, chính là Phật Gia Thủy Tổ một trong Phật Tổ Như Lai, cùng với Nhiên Đăng Cổ Phật và Già La Phật Tổ là 3 tôn khai sáng nên phật đạo.

Tất nhiên trước mắt đây cũng chỉ là Phật Tổ Như Lai một đạo ý chí mà thôi. Nhưng là cho dù một tia ý chí đều có thể đem Cực Huyền Giới toàn bộ đóng băng cùng phong bế. Đủ thấy đây là thực lực đáng sợ cỡ nào.

Doanh Thiên không có ngạc nhiên, hần chỉ mỉm cười nói ra:”Như Lai, ta nên đoán đây là trùng hợp hay là ngươì đã ở đây chờ ta sẵn nha”.

....

Ae đọc truyện có gì cứ góp ý nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Nhân Quả Hố Đen

Nge được Doanh Thiên hỏi kháy, Phật Tổ Như Lai chỉ là điềm đạm cười đáp:”Vấn đề này đáp án, Đạo Hữu hần là đã rõ ràng trong lòng dĩ”.

“Ân, ta rõ ràng, thế nhưng là vì rõ ràng nên ta càng cần hỏi lại, bởi vì chuyện này..... quá mức kỳ quái”. Doanh Thiên một bộ suy tư cười nói.

“Thiên Địa này còn có sự tình có thể làm đạo hữu thấy kỳ quái sao”. Phật Tổ cười cười.

“Có, hơn nữa là rất nhiều.... tốt, có gì mau nói, có dấm mau thả”. Mặc dù là tại trước mặt Phật Tổ, Doanh Thiên chính là một bộ không có chút gọi là khách khí.

Phật Tổ nhẹ nhàng ngồi xuống bậc thềm rồi bắt đầu hỏi:”Đạo Hữu có hay không thắc mắc vì sao ta biết đạo hữu sẽ trùng sinh cùng xuất hiện ở đây không”.

Doanh Thiên trầm ngâm một lát rồi đáp:”Đây là ngươì mạo hiểm lớn nha, cường ép nhìn trộm Thiên cơ, cùng ta dính vào nhân quả, hậu quả không thể tưởng tượng”.

Một lát sau Doanh Thiên lại nói tiếp:”Ta là thắc mắc vì lý do gì Ngươì lại bốc lên phong hiểm đi dò xét ta”.

Phật Tổ thờ dài lắc đầu nói nhẹ:”Haizzz, nếu năm đó Thiên Đạo bên kia dám ngườì không đại dột đi trên chọc Đạo Hữu, thì Thiên Địa hiện tại cũng không loạn như vậy”.

“Ý ngươì như thế nào”. Doanh Thiên nhú mày.

“Đạo hữu hần là rõ bản thân mình không bị thiên địa gông xiềng giống như chúng ta”. Phật Tổ nói một câu.

Chỉ là một câu này khiến Doanh Thiên rơi vào trầm mặc, hần nhớ lại một cái trắng xóa tóc râu lão đầu, lão đầu này vì đem cho hần sinh cơ mà tổn hao vô số tâm huyết. Lão đầu này vì hần tương lai mà trải cho hần một con đường. Mặc dù con đường này trông gai mờ mịt, thế nhưng là nhờ con đường này hần mới có ngày hôm nay.

“Thì thế nào”. Doanh Thiên nhàn nhạt nói.

Phật Tổ bình tĩnh nói tiếp:”Chúng ta đạt tới cấp độ này đều đã đoạn nhân quả, thế nhưng đạo hữu cũng hiểu rõ hơn ai hết, nhân quả có để đoạn, nhưng không thể tuyệt”.

“Ân, mỗi một cái nhân quả sẽ kéo theo nhiều hậu quả, đó là vì sao ta thắc mắc, Phật Gia chính là không dính nhân quả, vậy mà ngươì mạo hiểm dò xét ta địa điểm trùng sinh, cái này đã đem ngươì dính vào ta nhân quả”. Doanh Thiên tiếp lời Phật Tổ.

Quả thật như vậy, nhân quả trong thiên địa được chi phối bởi Nhân Quả Hố Đen, đó là một trong Thập Đại Thiên Căn, Nhân Quả Hố Đen Chi Phối toàn bộ nhân quả trong thiên địa. Đạt đến một cái trình độ nhất định muốn tiến xa hơn đều phải chém đứt nhân quả mới có thể tiến thêm một bước.

Đạt đến trình độ giống như Doanh Thiên cùng Phật Tổ này càng là không dính nhân quả. Nói một cách khác đó là bọn hần đã nhảy ra Thiên Địa. Không chịu thiên địa xiềng xích, cho nên bình thường nhân quả sẽ không thể tác động đến bọn hần.

Chỉ có Nguyên Thủy Nhân Quả món đồ này mới có thể tác động lên bọn hần. Nguyên Thủy Nhân Quả là thứ có thể nói là rất vô hại, nhưng cũng là thứ đáng sợ bậc nhất Thiên Địa.

Năm xưa Doanh Thiên bị một đám Thiên Tôn cùng cấp vây giết. Chính cái này đã kéo lên bọn hần cùng Doanh Thiên nhân quả. Nếu năm đó bọn hần có thể đem Doanh Thiên hoàn toàn triệt để giết chết, nhân quả kia sẽ tự biến mất. Thế nhưng là Doanh Thiên còn sống, cái này sẽ kéo theo nhân quả biến đổi, gây nên hậu quả đáng sợ.

Nói cách khác, mỗi một hành động gây ra đều sẽ để nhân quả quán thân, giống như Doanh Thiên lần trước đi vào Thời Gian Trường Hà dò xét Viêm Đế, sau đó kết lên nhân quả với cái thân ảnh thần bí kia.

Điều đáng nói là, Doanh Thiên xuất thân chính là không chịu Thiên Địa ràng buộc, cho nên hắn không bận tâm nhân quả, hắn cũng chưa từng đoạn hết nhân quả ngoại trừ một lần. Cho nên trên người Doanh Thiên nhân quả tích lũy qua nhiều kỷ nguyên như vậy căn bản chính là vô số kể. Đó mới là điều đáng sợ. Bởi vì cũng Doanh Thiên kết lên Nhân quả sẽ gây ra vô cùng đáng sợ hậu quả.

Vậy mà phật tổ không để tâm chuyện này mà vẫn cố dò xét Doanh Thiên, đây là điều Doanh Thiên thắc mắc.

Phật Tổ điềm đạm nói tiếp: “Năm đó bọn hắn vây giết Đạo Hữu, sau đó trở về thì phát hiện nhân quả trên thân Hỗn Loạn, cái này làm bọn hắn hoảng sợ tìm đến Tây Thiên muốn dò xét Nhân Quả Hố Đen, tiếc là nhân quả hố đen cũng vì đó mà Hỗn Loạn vô cùng, thậm chí gây ra bạo động khiến cho thiên địa nhân quả trở nên hỗn loạn vô cùng”.

Dùng một lát Phật Tổ tiếp: “Sau đó còn kéo theo Vận Mệnh Vòng Xoáy cũng vì đó mà hỗn loạn theo, mặc dù thời gian qua nhìn thiên địa có vẻ yên tĩnh, thế nhưng bên dưới là một cơn sóng có thể nhấn chìm Thiên Địa này bất cứ lúc nào”.

Vận Mệnh Vòng Xoáy cùng Thời Gian Trường Hà, Nhân Quả Hố Đen đều là Thập Địa Thiên Căn, đặc biệt Nhân Quả Hố Đen Và Vận Mệnh Vòng Xoáy chính là có mối liên kết, nhân quả sẽ cải biến vận mệnh.

Doanh Thiên Nghe được cười ha ha nói: “Xem ra dính vào ta nhân quả khiến cho những năm này bọn hắn sống không dễ chịu gì nha”.

Phật Tổ mỉm cười nói: “Đúng vậy”.

“Thế nhưng là việc này cũng người không có liên quan gì, người cũng không cần thiết phải tìm ta”. Doanh Thiên hỏi tiếp.

“Cách đây không lâu, Nguyên Thủy Vũ Trụ đã bị thùng”. Phật Tổ chậm rãi nói.

Nghe được câu này, Doanh Thiên con mắt có chút trầm xuống, hắn đã dự đoán điều này, thế nhưng hắn vẫn mong là chưa tới. Vừa rồi Phật Tổ nói ra không nghĩ ngờ gì là ngày đó cũng đã tới.

“Có thứ gì đi vào”. Doanh Thiên hỏi.

“Rất nhiều, thế nhưng là chư vị Thiên Tôn đã kịp thời chặn lại” Phật Tổ đáp.

“Còn gì nữa không”. Doanh Thiên tiếp tục hỏi.

Phật Tổ hít một hơi nói tiếp: “Linh Bảo Thiên Tôn đã đi qua lỗ thùng dò xét qua, khi trở về bị thương không nhẹ, sau đó liền đem chính mình một Thế tu vi đem lỗ thùng lấp lại”.

“Nói như vậy người bốc lên phong hiểm tìm ta chính là vì chuyện này”. Doanh Thiên kết luận.

“Chính vậy, lại nói, Thiên Địa này ai hiểu rõ hơn bên ngoài kia, chỉ có Đạo Hữu mà thôi”. Phật Tổ cười cười gật đầu.

“Quả không hổ danh là Phật Tổ, đây là vì chúng sinh mà quên mình nha”. Doanh Thiên trêu chọc.

Giống như là không nghe thấy Doanh Thiên trêu chọc mình, Phật Tổ cười nói tiếp: “Thiên Địa chúng sinh nguy hiểm, ta nhất định phải ra một phần sức. Lại nói, tổ chim bị phá, trứng liệu còn nguyên vẹn?”.

“Tốt, việc này chờ ta trở về sẽ đích thân đến gặp Người đàm đạo”. Doanh Thiên đứng lên muốn rời đi.

“Phật Môn của luôn chờ đạo hữu trở về”. Phật Tổ nán thêm một câu.

Nghe được Phật Tổ câu này, Doanh Thiên bước đi bỗng dừng lại, một lát sau hắn nói: “Ta cùng phật môn đều đã hết duyên, năm đó ta rời đi cũng đem ta cùng phật môn nhân quả chặt đứt”.

“Đó là vì Đạo Hữu không muốn phiền cho Phật Môn ta”. Phật Tổ nói thêm.

“Cái gì đã qua liền để nó qua đi, không cần nhắc lại”. Dứt lời Doanh Thiên đi thẳng xuống núi.

Nhìn theo bóng lưng Doanh Thiên bước đi, Phật Tổ liền chấp tay lại phật hiệu một câu, sau đó nói thầm: “Lần nữa đáng lắm, nhất định là gió tanh mưa máu, thế nhưng là.....”.

Sau đó phật tổ thân ảnh liền trở nên hư ảo rồi biến mất hoàn toàn.

Cũng lúc này, mọi thứ xung quanh trở lại như cũ, từng người đều bàng hoàng, bỗng có ai hét lớn: “Tượng Phật không thấy”.

Giống như một quả bom, vô số ánh mắt đều hướng bên trong chùa, tôn tượng phật kia đã biến mất không còn. Giờ phút này ai nấy đều bàng hoàng.

“Chẳng lẽ chúng ta làm phật nổi giận”. Có người thất thần nói ra.

“Kẻ nào, kẻ nào làm điều gì khiến phật nổi giận rồi đi”.

Giờ phút này mọi người đều là nháo nhác hoảng loạn.

Ngay lúc đó, trên bầu trời mây đen vần vũ. Sau đó một cỗ thần uy khổng lồ xuất hiện đem Vạn Lý Thành chứng sinh đều ép quỳ xuống.

Chỉ gặp trên bầu trời kia, một con khổng lồ mắt chậm rãi mở ra, con mắt này thâm sâu khó lường, tại trong ánh mắt lại có kim quang sáng chói.

Con mắt này dò xét thật kỹ trong chùa, sau đó lại dò xét thành, tựa hồ Vạn Lý Thành mọi góc ngách đều không thể tránh khỏi ánh mắt này truy xét. Cuối cùng, giống như không truy xét ra điều gì. Con mắt này chậm rãi biến mất.

....

Tại một nơi xa xôi trong vũ trụ, một con mắt thâm thúy mở ra, tản mát ra kim quang khiếp người, sau đó nhỏ giọng nói: “Đến cùng là chuyện gì xảy ra”. giọng nói này tự hỏi.

“Ngươi xuất quan”. Một âm thanh nhỏ nhẹ vang lên.

“Ân, vừa rồi Cực Huyền Giới bị một lực lượng phong bế, ta không dò xét được, sau khi lực lượng này biến mất, tượng phật tổ cũng đã mất rồi”. Chủ nhân con mắt đáp.

“Nên cẩn thận, Thần Giới hiện tại vô cùng loạn, chờ ngươi đột phá rồi hãy tính”. Âm thanh nhỏ nhẹ kia lần nữa vang lên.

“...”

....

Rời khỏi chùa sau đó, Doanh Thiên một mình đi dạo trên đường phố, hần trầm mặc, bởi vì hần suy nghĩ rất nhiều, Nhân quả món đồ này hần không sợ, bởi vì hần là cái duy nhất sinh linh không phải thiên địa này sinh ra, cho nên thiên địa nhân quả không thể ảnh hưởng đến hần. Thế nhưng là cũng vì hần mà hiện tại nhân quả đang hỗn loạn, cái này gây nên Vận Mệnh cũng hỗn loạn. Đồng thời làm toàn bộ thiên địa rơi vào hỗn loạn theo.

Đây tuyệt đối là một hồi đại tai nạn, rơi vào nhân quả hỗn loạn, ngoại trừ Thiên Tôn đã nhảy ra Thiên Địa, cho dù là Đạo Quân cũng không thể tránh khỏi hậu quả thảm khốc.

Đặc biệt là Nguyên Thủy Nhân Quả thứ đồ này, chính là Thiên Tôn cũng phải sợ hãi.

Doanh Thiên một mực đi, cuối cùng hần dừng lại trước Vạn Lý Tháp. Giờ phút này Vạn Lý Tháp là giữa một cái rộng lớn quảng trường, trên quảng trường chỉ có lác đác vài người qua lại.

Doanh Thiên nhìn lên ngọn tháp xuyên qua vô tận tầng mây kia, cuối cùng hần nói thầm: “Nên đến, ta cũng cần lấy món đồ kia”.

....

Giải thích một chút cho ae, mình chỉ viết qua về nhân quả, cũng sẽ không đi sâu vào nhân quả giống như tôn thượng nên ae sẽ k sợ tau hoá nhập ma đầu, v.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Nguyên Thủy Vũ Trụ Thế Cục

Doanh Thiên sau khi đi ra cổ tự, hần k có lập tức đi về biệt viện, mà là tìm đến một đỉnh núi.

Đỉnh núi cao.

Gió mát.

Trăng treo cao.

Tóc trắng bay theo gió.

Doanh Thiên mắt hướng trăng nhìn tới, nếu là người đứng sau lưng hần giờ phút này, nhìn bóng lưng hần. Tự khắc người sẽ thấy được một mảnh cô độc.

Đúng thế, là cô độc.

Hắn trong lòng giờ này cũng không có suy nghĩ gì. Hắn chỉ đứng đó im lặng nhìn trăng, nhìn trời, nhìn cây cối.

Cuối cùng thật lâu sau đó hắn tự vỗ trán mình cười nói: "Thật đẹp".

Bởi vì chính hắn cũng không nhớ rõ, lần cuối cùng được ngắm một khung cảnh yên bình như thế này đã là bao lâu.

Tại hắn bước trên con đường này thời điểm, chỉ có là chém giết đi lên. Có thể nói, tại hắn bước đi trên con đường này, hắn là tắm trong máu đi lên. Hắn là lấy vô tận thân thể khô làm lót chân.

Cho đến ngày hắn thành đạo. Một ngày lại một ngày cùng những cái kia lão bất tử đối chí. Lại suy nghĩ tìm chính mình câu trả lời.

Có thể nói, hắn thời gian yên bình là lúc đó không có mấy.

Ngắm nhìn thời gian đủ lâu. Cuối cùng Doanh Thiên ngồi xếp bằng lại. Hắn muốn tiếp tục khôi phục tu vi của mình.

.....

Nguyên Thủy Vũ Trụ.

Tây Phương Phật Giới.

Tây Thiên

Trong bao la tinh hà, ngồi đó một tôn khổng lồ tượng phật. Tượng phật này toàn thân là kim quang chiếu rọi.

Tay là ngàn cái.

Xếp bằng trên một cái đài sen khổng lồ.

Trong không gian vang vọng lấy từng tiếng phật âm kéo dài.

Xung quanh tượng phật này trôi nổi từng cái thiên vực, có tới mấy chục cái.

Cái này có thể tưởng tượng, thử nghĩ một chút. Một cái Thiên Vực là có chứa lấy hàng tỉ cái tinh cầu. Mà trong hàng tỉ tinh cầu đó lại có tới hàng triệu toà thế giới.

Vậy mà một toà Thiên Vực ở trước mặt tượng phật này cũng chỉ giống như một cái bàn tay.

Có thể thấy được. Tôn tượng phật kia là to lớn đến cỡ nào. Tại trước mặt tượng phật này. Một toà thế giới cùng hạt bụi không có gì khác nhau.

Nếu như có người biết hàng đều sẽ nhìn ra. Đây là một toà Đạo Thân. Chủ nhân của nó không ai khác, Phật Tổ Như Lai.

Lúc này đây. Trên đỉnh đầu của toà Đạo Thân này, có một ngọn núi. Ngọn núi này phi thường to lớn. Chính là đem hơn trăm cái tinh cầu gộp lại mới có thể sánh.

Tất nhiên cho dù là ngọn núi này lớn. Nhưng nếu đem so với toà Phật Đạo Thân kia. Nó chỉ giống như một hạt gạo trên đầu mà thôi.

Núi này vì Vạn Phật Sơn.

Bởi vì núi này là ngụ lỵ toàn bộ Phật Vị Thánh Phật của Tây Thiên.

Truyền ngôn nói. Chứng Đạo quả vị thành Phật về sau, đều sẽ tới Vạn Phật Sơn cư ngụ.

Vạn Phật Sơn xưng là Thánh Phật chi địa.

Bởi vì nó là lấy thân thể của 2 vị Cổ Phật trước khi toạ hoá biến thành. Là Phật A Di Đà cùng với Phật Thích Ca Mâu Ni.

Cũng là vì Nhiên Đăng Cổ Phật cùng Phật Tổ Như Lai bản tôn cư ngụ.

Lúc này đây, trong một toà tiểu miếu, ngồi đó 2 người. 2 người này là đang đánh cờ. Nhìn vào bàn cờ này, sẽ thấy lạ là, bàn cờ này lớn vô cùng, chính là so với một cái bình thường bàn cờ đều lớn gấp mười.

2 người này mỗi một nước cờ đi đều phi thường lâu, tựa hồ mỗi một nước cờ đều phải suy nghĩ vô cùng cẩn trọng.

Nếu là có người đủ cường đại ở đây nhìn vào bàn cờ này đều sẽ khiếp sợ.

Bởi vì bàn cờ này chứa lấy vô tận ảo diệu, tựa như bên trong nó chứa đựng vô thượng đại đạo.

Mỗi một nước cờ di chuyển liền giống như đại đạo diễn hoá khôn lường. Tựa hồ như cả thiên địa đều giống như ở bên trong bàn cờ này.

Một cái tóc bạc trắng xoá lão nhân và một cái áo vải hoà thượng.

Áo vải hoà thượng chính là trước đó gặp mặt Doanh Thiên, Phật Tổ Như Lai.

Phật Tổ Như Lai, đây là tồn tại chí cao vô thượng, đây chính là mọi sinh linh đều biết đến danh tiếng. Đây là Thiên Địa phúc chủ, chính là tồn tại mà tất cả mọi sinh linh đều hướng tới quỳ bái.

Mà trước mặt ông lão tóc trắng kia nhìn rất bình thường. Thế nhưng là có thể cùng Phật Tổ Như Lai bình khởi bình toạ. Lại có thể là nhân vật cỡ nào.

Ván cờ này 2 người đã đánh cùng nhau hơn 1 ngàn năm vẫn chưa có phân ra thắng bại.

Cuối cùng hồi lâu sau, Phật Tổ Như Lai nhìn bàn cờ chậm rãi nói ra:”Hoà”.

“Lại là hoà”. Đối mặt Phật Tổ, ông lão tóc trắng cũng gật đầu mỉm cười:”Đây đã là ván thứ 10 vạn chúng ta hoà”.

“Nhanh như vậy đã là tròn 10 vạn ván rồi sao”. Phật Tổ trầm ngâm đáp.

“Thế nào”. Ông lão tóc trắng hỏi.

“Đạo Hữu hỏi cái gì thế nào?”

“Chẳng phải vừa rồi người vừa gặp hán”.

“Àn, vừa gặp” Phật Tổ gật đầu đáp:”Chỉ tiếc là cái gì cũng không hỏi được”.

“Là hỏi không được, hay là không hỏi đây”. Ông lão tóc trắng mỉm cười nhìn Phật Tổ hàm ý nói.

“Đạo Hữu đều đã có câu trả lời, lại cần gì phải hỏi đâu”. Phật Tổ cười cười đáp:”Lại nói, liên ta hỏi, Người kia cũng sẽ không trả lời đi”. Dừng một chút Phật Tổ nói tiếp:”Nhưng chắc chắn là, lần này người kia trở về, Thiên Địa ắt sẽ đại loạn”.

Đối mặt Phật Tổ ông lão tóc trắng cũng là thờ dài gật đầu:”Hán chưa trở về, nhưng là sóng ngầm cũng đã bắt đầu nổi lên rồi, nhìn bề ngoài thì có vẻ là yên tĩnh. Thế nhưng giấu bên trong là một con sóng giữ”.

“Bên kia Thiên Đạo đám người cùng Tam Thiên Đại Đạo thì sao”. Phật Tổ hỏi.

“Trước đó ta có đánh tiếng qua bọn hán thái độ.....”. Ông lão tóc trắng đáp:”bọn hán cũng không có rõ ràng, nhưng là chúng ta đều biết, bọn hán là không bỏ qua, đừng nói bọn hán chịu bỏ qua. Cho dù là bỏ qua thì người kia cũng nhất định không bỏ qua..... Về phần Tam Thiên Đại Đạo bọn hán trọng thương đến giờ còn chưa khỏi, nghe tới người kia Danh Tự đều sợ đến mất mật, cũng có vài cái không sợ chết có ý muốn trả thù đây”.

“Haizz, đây là nhân quả hỗn loạn gây ra”. Phật Tổ thờ dài nói:”bọn hán mặc dù trọng thương chưa khỏi. Nhưng là Đại Đạo Bản Nguyên đều nhanh chóng trọng diễn, cũng có không ít đều đã thức tỉnh”.

Bởi vì năm đó Doanh Thiên bị Đại Đạo Đạo Quân đến vây giết, trong tràng chiến đấu kia. Hán thắng tay đồ sát tới mấy trăm vị Đạo Quân. Không những thế mà còn triệt để đồ diệt đại đạo. Bóp vỡ Đại Đạo Chi Tâm, huỷ diệt Đại Đạo Bản Nguyên, phá tan Đại Đạo Áo Nghĩa. Khiến cho những đại đạo này triệt để huỷ diệt. Cái này khiến cho Thiên Địa rơi vào đại loạn.

Bởi vì khi Doanh Thiên huỷ diệt đại đạo, tức là đại đạo đó sẽ biến mất khỏi Thiên Địa.

Ví dụ như. Người tu luyện Hoà Đạo. Nếu như Hoà Đạo Bản Nguyên, Hoà Đạo Chi Tâm bị vỡ nát. Người toàn bộ tu vi Hoà Đạo sẽ bị đánh rớt.

Đại Đạo 3000. Thế nhưng là trong thiên địa sinh linh căn bản là vô cùng vô tận.

Thử nghĩ một chút, số người tu luyện những đại đạo kia là nhiều đến không thể tưởng tượng nổi. Trong chớp mắt đại đạo tan vỡ. Vô số tu sĩ tu luyện đại đạo kia đều bị đánh rớt về phạm nhân, bất kể tu vi cao thấp. Cái gì Tiên Đế, cái gì Thánh Giả đều không ngoại lệ đều bị đánh rơi về phạm nhân.

Cho dù còn sống những cái kia Đạo Quân đều không ngoại lệ may mắn. Toàn bị Doanh Thiên đánh cho trọng thương. Đại Đạo Bản Nguyên bị thương nặng khiến cho rơi vào ngủ say.

Chính vì thế sau trận chiến đó, đại đạo suy yếu. Gọi là Kỳ Nguyên Đạo Suy.

Thời gian trôi qua, Đại Đạo trọng thương cũng bắt đầu khôi phục, những cái kia Đại Đạo bị huỷ diệt cũng được Thiên Địa lần nữa diễn hoá đi ra.

“Quan trọng là Thiên Đạo bên kia đám người” ông lão tóc trắng cười cười nói:”Nếu Thiên Đạo bên kia chỉ rõ thái độ, thì bọn hán mới sẽ làm.... còn không thì sẽ chưa đâu, dù sao cũng không ai muốn tự mình đi làm pháo hôi cả”.

“Bọn hấn đều muốn mình làm người đánh cờ”.Phật Tổ gật đầu đáp.”Thế nhưng là bàn cờ này rộng lớn cùng phức tạp, đến cùng ai là người đánh cờ đều chưa có rõ ràng”.

“Chưa kể, bên ngoài những cái khách nhân kia, bọn hấn đều là biến số lớn”. Ông lão tóc trắng suy tư nói ra.

“Đúng vậy, là biến số lớn”.

.....

Thiên địa linh khí tụ hội. Chỉ thấy trên đầu Doanh Thiên tụ thành một cái vòng xoáy linh lực.

Vòng xoáy này đang điên cuồng thôn phệ linh lực Cực Huyền Giới. Cho tới khi linh lực thiên địa gần như cạn kiệt.

Lúc này vòng xoáy mới biến mất vào trong thân thể Doanh Thiên.

Lúc này trong đan điền hấn xuất hiện một cái vòng xoáy. Gọi là Linh Động.

Tất nhiên, hấn đã đạt tới Linh Động Cảnh.

Linh Nguyên Cảnh là tụ linh khí thành Linh Nguyên. Linh Động Cảnh là đem Linh Nguyên diễn hoá thành Linh Động.

Linh Động Cảnh tu sĩ chính là một cái đặc biệt cảnh giới. Tại cảnh giới này, cho dù là ăn ngủ, nằm chơi, tùy thời tu sĩ đều có thể hấp thu linh khí để tu luyện. Mặc dù nói không thể sánh bằng việc chuyên tâm tu luyện.

Thế nhưng là mỗi giờ mỗi khắc đều có linh khí hấp thu. Đây là làm ít công to, đối với ai cũng đều có lợi ích.

Giờ phút này Doanh Thiên trên thân khí tức cũng đã thay đổi tới Linh Động cảnh.

Hấn cũng không có tiếp tục tu luyện. Mà là lấy ra một đồ vật.

Đồ vật này là một khúc gỗ.

Khúc gỗ này chỉ lớn cỡ cánh tay, đây là năm xưa hấn từ trong một cái Hung Địa đạt được. Bề ngoài khúc gỗ này cùng bình thường thân cây không có gì khác nhau, chỉ là trên thân khúc gỗ có lấy vết cháy xém, và nó bị người chặt đứt. Nếu là từ mặt cắt khúc gỗ này vào sẽ thấy có tới hàng trăm đường vân gỗ. Nhưng đường vân gỗ này cũng không phải là bình thường vân gỗ.

Bởi vì Doanh Thiên nhìn ra được, những cái này vân gỗ không bình thường cho nên hấn mới lưu lại. Bởi vì khúc gỗ này giấu đến một cái bí mật vạn cổ.

Quan sát khúc gỗ này hồi lâu Doanh Thiên lẩm bẩm:”Quái lạ, cái này cũng quá lạ lùng đi, theo lý mà nói thì không thể nào như vậy.... tựa hồ là.....”.

Doanh Thiên đưa tay sờ sờ những đường vân gỗ kia. Sau đó giống như hiểu được gì đó, hấn mỉm cười nói:”Có lẽ là như vậy đi, xem ra là làm sự tình không muốn người biết nha”.

P/s:

Mình không rành lắm về khoản truyền thuyết tàu.

Cho nên tên nhân vật mình có thể lấy, còn về phần cốt truyện nhân vật và bối cảnh các thứ sẽ không giống hoàn toàn truyền thuyết trung quốc.

Nên ae đọc truyện k cần ném đá nha. ^^

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Bách Cổ Lâu

Doanh Thiên mê mẩn khúc gỗ kia một hồi, hấn từng thử qua thăm dò thần thức, đại đạo diễn hoá ảo ảnh....vân vân.

Tiếc là lấy hấn tu vi hiện tại căn bản dò xét không ra, nếu là cường ép thăm dò thì là vẫn có thể, chỉ là như thế sẽ gây ra động tĩnh lớn sẽ kéo tới chú ý không cần thiết.

Lại nói, Thiên Địa bí mật mà hần chưa biết là lác đác không có mấy, bởi vậy hần hứng thú, hần cũng có được đầu mối về cái này bí mật, chỉ là từ ngày đạt được khúc gỗ này hần đều bận chưa có xem xét được qua, hiện tại tốt, có thời gian xem xét thì tu vi lại không đủ.

Cái này có thể nói là tương đương đen đui.

Thế nhưng là cũng tốt, đối với hần mà nói, lâu lâu hoạt động chút tay chân liền hứng thú, nếu là cái gì cũng đều trực tiếp đi nhìn, vậy thì quá là nhàm chán.

Hơn nữa khúc gỗ này giấu đến cũng không phải là một cái bình thường bí mật, mà là một cái không tầm thường bí mật, một cái vạn cổ mê bí.

Để giải cái này mê bí, vạn cổ đến nay có không biết bao nhiêu hạng người vô địch đi tìm tòi, bao nhiêu thiên tài vạn cổ mê đắm vào con đường này. Tiếc là cuối cùng đều không thể giải khai.

Cuối cùng khúc gỗ kia là lại hướng Doanh Thiên rơi vào tay.

Doanh Thiên đem khúc gỗ cất đi, hần hướng Vạn Lý Tháp đi tới. Hần đi rất chậm, có lẽ dừng bên đường xem chút đồ vật, cũng có lẽ ghé quán rượu mua lấy bình rượu uống.

Thậm chí hần còn mua lấy một xiên kẹo hồ lô vừa đi vừa ăn. Dạng này lại là lộ ra kỳ quái, bởi vì ai cũng biết hồ lô kẹo này thường là chỉ có trẻ con mới thích, mặc dù nói Doanh Thiên bộ dáng hiện tại là một cái thanh niên, lại mặc lấy hắc y trùm đầu, tay cầm hồ lô kẹo, vừa ăn lại vừa uống rượu, lộ ra có chút quái đản.

Doanh Thiên dừng lại trước một tiệm đồ cổ, hần đi vào.

Bên trong tiệm đồ cổ này trưng bày rất nhiều món đồ cổ, hơn nữa bên dưới đều có ghi chú lấy niên đại cùng công dụng.

Có thể nói, tiệm đồ cổ này mỗi một món đồ đều là báu vật trân quý, có được rất nhiều đồ vật từ cường giả để lại, thậm chí có cả Thần đồ vật.

Doanh Thiên vào tiệm đồ cổ này là vì một món đồ, hần cần món đồ này để làm việc.

Tiếp đón hần là một cái thanh y thiếu nữ, nàng tên là Kiều Oản. Nàng làm công tác giới thiệu và hướng dẫn khách mua đồ.

Lại nói, nàng này quả thật là xinh đẹp, từ khuôn mặt, cho tới vóc dáng đều là cực phẩm, trong tiệm lúc này có đến không ít người, đa số là nam nhân, có tới 8 phần ánh mắt đều là hướng nàng bờ mông cùng ngực nhìn tới, trong mắt bọn hần đều lộ ra vẻ dâm tà.

“Khách nhân, ngài muốn mua gì”. Kiều Oản đưa tay vuốt tóc hướng Doanh Thiên kiều mỵ nói.

“Ta muốn mua một cái Chân Thần”. Doanh Thiên mỉm cười đáp.

“Chân Thần?”. Nghe được Doanh Thiên nói như vậy, Kiều Oản ban đầu là ngạc nhiên, sau đó lại là uyển chuyển cười nói “Khách nhân liền đùa, ở đây không có Chân Thần”.

“Ta chính là muốn mua một cái Chân Thần”. Doanh Thiên kiên trì cười nói.

Nghe vậy, Kiều Oản là nhú mày. Nàng đây là suy nghĩ liệu có phải tên này là tới đùa đùa hay không. Nhưng là, Vạn Lý Thành vạn năm đến nay căn bản không có ai dám tới tiệm gây rối.

Tiệm đồ cổ này tên là Bách Cổ Điểm. Là Bách Cổ Thương Hội một cái chủ chốt địa điểm. Mà Bách Cổ Thương Hội là thương hội lớn mạnh nhất Vạn Lý Thành này. Nói cách khác, đứng sau Bách Cổ Điểm chính là Bách Cổ Thương hội, kể cả trước đó Bách Hoa Lâu cũng là tài sản của Bách Cổ Thương Hội.

Quan trọng là, Bách Cổ Thương Hội là do một vị Chân Thần một tay dựng nên.

Nhiều năm trước, Bách Cổ Điểm có được một món đồ quý giá. Món đồ kia gây nên rất nhiều Linh Đế, Linh Thánh, thậm chí Thông Thần cường giả đều muốn tranh đoạt.

Kết quả chọc giận vị Chân Thần kia, hần đem thần lực giáng xuống, đem toàn bộ những kẻ kia xóa bỏ. Từ đó đến nay đã gần vạn năm không có ai dám đến quấy rối.

Mà vừa rồi Doanh Thiên là lớn tiếng muốn nói mua Chân Thần, đây có phải hay không là muốn gây rối đây.

Thực tế tại Doanh Thiên nói ra muốn mua một cái Chân Thần liền đã đem xung quanh mọi người chú ý đến hần.

“Tiểu tử này to gan thật, đây là tự tìm đường chết”.

“Sắp có trò hay để xem”.

“Bách Cổ Điểm thủ hộ giả trước tiên nhất định là sẽ giáo huấn hần”.

“...”

Ngay lúc này từ trên lầu đi xuống một cái lão nhân. Lão nhân này bước xuống hỏi chuyện Kiều Oản. Nàng đem chuyện vừa rồi kể lại.

Nge được nàng kể lại, ánh mắt lão nhân này hướng Doanh Thiên nhìn tới.

“Là Các Lão, chủ sự Bách Cổ Điểm”.

“Các Lão vậy mà tự mình xuất hiện”.

“Xong, tiểu tử này xong đời”.

“...”

Ở đây rất nhiều người đều sẽ cho rằng Doanh Thiên nhất định sẽ bị trừng trị. Bởi vì lão nhân này chính là một cái hung ác nhân vật, tu vi thâm sâu không lường được. Còn trẻ thời điểm, bởi vì có người xúc phạm hấn gia tộc, cho nên hấn trong đêm đem người kia gia tộc già trẻ lớn bé trong một đêm giết sạch.

Tiếc là sự việc lại không có giống như trong tưởng tượng của bọn hấn.

Lão nhân kia giọng khàn khàn nói ra: “Ta Bách Cổ Lâu đồ vật rất nhiều, khách nhân muốn mua đồ vật gì liền mua, nếu là có ý gây rối, vẫn là khuyên mau chóng rời đi”.

Nge được lão nhân nói câu này. Ở đây rất nhiều người đều là ngạc nhiên vô cùng. Bởi lẽ lão nhân này hung danh vang xa. Thế nào hôm nay lại dễ dàng nói chuyện như vậy.

Doanh Thiên lắc đầu cười nói: “Các người thấy qua ta gây rối sao, các người thấy ta nói gì gây rối sao”.

Xung quanh mọi người nghe Doanh Thiên cười nói như vậy đều cảm thấy lạ.

Ai cũng biết, Bách Cổ Lâu có được Bách Cổ Thương Hội làm hậu thuẫn. Bách Cổ Thương Hội lại được một vị Chân Thần dựng nên, Doanh Thiên ở đây lớn tiếng muốn mua một cái Chân Thần. Đây rõ ràng là si nhục vị kia Chân Thần. Là đánh mặt Bách Cổ Thương Hội.

“Khách nhân quả thật không gây rối, nhưng là chúng ta Bách Cổ Lâu cũng không có cái gì Chân Thần có thể bán”. Lão nhân híp mắt nói ra.

Doanh Thiên lắc đầu cười nói: “xem ra là các người hiểu lầm, ta muốn mua....gọi là Chân Thần Đản đi.

Nge được “Chân Thần Đản” ba chữ, lão nhân kia giật mình biến sắc. Sau đó lão nhìn chằm chằm Doanh Thiên, muốn tra xét Doanh Thiên.

Tiếc là ngoài một cái Linh Động Cảnh tu vi thì lão nhân căn bản nhìn không ra một thứ gì. Nhìn một hồi lâu sau, căn bản không có thu hoạch gì, lão nhân thu hồi ánh mắt, sau đó hít một hơi nói: “Không hay khách nhân muốn mua Chân Thần Đản để làm gì”.

Doanh Thiên một bộ suy tư nói ra: “Để xem, nếu nói theo các người thì là Bách Cổ Chân Vương đi”.

Giống như là bị sét đánh, Lão nhân kia là giật mình lùi về sau mấy bước, sợ hãi nhìn Doanh Thiên.

Lão nhân này, bên ngoài người ta chỉ biết gọi hấn là Các Lão. Thế nhưng không có ai biết hấn thân phận thực sự là một cái quan trọng cao tầng của Bách Cổ Thương Hội.

Mà “Chân Thần Đản cùng Bách Cổ Chân Vương” là dính lứu đến một cái thiên đại bí mật của bọn hấn thương hội. Mấy chữ này ý nghĩa không phải thường nhân có thể tưởng tượng.

Lão nhân một lúc sau mới có thể bình tĩnh. Hấn cúi người nói: “Phiền công tử lên lầu chờ một lát, ta đi cáo tri người”.

Sau đó lão nhân phân phó Kiều Oản hướng Doanh Thiên chiêu đãi thật tốt, nhất định không để điều gì sơ sót.

Điều này khiến Kiều Oản là vừa ngạc nhiên vừa sợ hãi. Nàng biết Các Lão lạc dạng người gì, vậy mà thanh niên trước mặt này có thể khiến Các lão cúi đầu, đây là sự tình gì.

Nàng cũng là muốn nhìn kỹ Doanh Thiên, tiếc là nhìn không ra bất cứ thứ gì. Linh Động Cảnh giống như Doanh Thiên này chính là tùy tiện đều có thể lấy ra một bộ.

Nói không ngoa. Liền một tên phục của Bách Cổ Lâu tu vi cũng đều là Địa Sư trở lên.

Thế nhưng là nàng cũng không phải cái gì ngu ngốc người, nàng biết sự tình không có đơn giản. Nàng vẫn là tiếp Doanh Thiên lên căn phòng đẹp nhất, sang trọng nhất. Bày lên sơn hào hải vị. Vẫn là đem ngon nhất rượu bày lên mời Doanh Thiên.

Doanh Thiên cũng không có làm màu mè, hấn trực tiếp ăn uống thoải mái.

Mặc dù nói hần cái gì tiên trên thánh tửu chưa dùng qua, thế nhưng là bình tâm thưởng thức đồ ăn dân dã cũng là một cái nho nhỏ thú vui. Tất nhiên đồ ăn dân dã là trong mắt hần mà thôi. Còn với thường nhân đây là làm cả đời cũng không ăn nổi một bữa này.

Một lát lâu sau. Cửa phòng mở ra, đi vào là một cái thanh niên, thanh niên này nhìn chính là hết sức bình thường. Đi theo sau chính Các Lão.

Thanh niên này không có ngồi vào bàn mà là lẳng lặng đứng đó nhìn Doanh Thiên.

Doanh Thiên cũng là mặc kệ, hần vẫn cứ bình thân ăn uống.

Tối hơn một canh giờ sau, Doanh Thiên mới là dùng bữa xong. Hần đánh cái no nê vron vai nói: “Đã lâu không có ăn uống thoải mái như vậy nha”.

Thanh Niên kia lúc này mới nhẹ nhàng tiến lại gần chấp tay nói: “Tại hạ Thanh Tiêu, không hay công tử quý danh”.

“Doanh Thiên”. Doanh Thiên hỏi hột đáp

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Tuyệt Ngạo Linh Tâm Tình

Thanh Tiêu ngẩn người, “Doanh Thiên” cái danh tự này là hần xưa nay chưa từng nghe qua. Đối với hần là vô cùng lạ lẫm.

Thanh Tiêu chậm rãi hỏi tiếp một câu: “Về sự tình Bách Cổ Chân Vương....?”.

Doanh Thiên ngắt lời: “Cái này không vội, trước hết ta có sự tình cần nói rõ”. Doanh Thiên mỉm cười nói.

Nghe vậy, Thanh Tiêu chỉ là nhẹ nhàng gật đầu trả lời: “Mời công tử nói”.

“Ngươi hẳn phải biết rõ ràng, sự tình này không đơn giản, cũng không phải ngươi dạng này có thể hiểu rõ ràng, ta là muốn biết.... ngươi có thể đại diện chứ”. Doanh Thiên nói.

“Mặc dù ta không thể toàn quyền quyết định, nhưng là ta có thể hoàn toàn đại diện”. Thanh Tiêu tự tin trả lời.

“Tốt”. Doanh Thiên mỉm cười thâm ý nói: “Ta chỉ sợ đám lão già nhà các ngươi sót ruột đi”. Dừng một chút Doanh Thiên nói tiếp: “Vậy ta muốn thứ đồ vật mà các ngươi chôn sâu dưới lòng đất kia”.

Nghe được như vậy, Thanh Tiêu thất sắc hoảng hốt kêu lên: “Không thể”.

Sau đó giống như là ý thức được mình thất thố. Thanh tiêu vội chấp tay: “xin công tử thứ lỗi, vừa rồi là ta vô ý”.

“Không có gì”. Doanh Thiên cười nói: “Ngươi cứ chuyển lời, ta cũng không vội, lại nói sự tình kia cũng chỉ có ta mới có thể giúp các ngươi mà thôi”.

Dứt lời Doanh Thiên đi ra ngoài, bỏ mặc Thanh Tiêu cùng Các Lão thần thờ ở đó.

Sau khi Doanh Thiên rời đi một lúc lâu. Các Lão mới nhỏ giọng nói: “Thiếu chủ, nên làm gì”.

Thanh Tiêu trầm mặc một lát, sau đó hít một hơi nói: “Sự việc trọng đại, ta không cách nào quyết định nổi, đi... chúng ta đi gặp chư lão... e rằng chỉ có đánh thức tiên tổ mới có thể quyết định”.

....

Lại nói về Doanh Thiên, ta thường thấy hần là đi dạo bên trong Vạn Lý Thành, nhưng thực chất là hần đang tại đó đặc một chút vận thế, đo đạc ảo diệu của thành này.

Doanh Thiên mục đích tới Vạn Lý Thành cũng là vì bên trong Vạn Lý Tháp kia. Mà muốn vào tháp, hần cần một món đồ. Món đồ kia lại đang lưu tại Bách Cổ Thương Hội.

Bách Cổ Thương Hội cất giấu lấy một cái cổ lão chi bí. Bí mật này lớn kinh thiên, nếu là để lộ ra ngoài, e rằng liền sẽ gây nên Vạn Lý Thành một trận gió tanh mưa máu.

Lại nói, Đồ vật Doanh Thiên muốn thì thiên hạ căn bản không có người giữ được, chỉ là hần đối với việc này vẫn là không cần.

Dù sao Doanh Thiên dạng này tồn tại đều là bá chủ thiên địa, đối với một cái món đồ không nhất định cần đi cướp đoạt, nếu để cho mấy lão người quen của hắn biết được, e rằng sẽ bị cười chết.

Về phần Bách Cổ Thương Hội bí mật kia, nếu là so với bình thường nhân thế quả thật là một cái khủng bố bí mật, thế nhưng là đối với Doanh Thiên tới nói, chỉ là tiện tay mà thôi. Dù sao Doanh Thiên cũng chỉ là đi lại một vòng thành đều có thể nhìn thấu bọn hắn bí mật.

...

Tại bên dưới Vạn Lý Thành một cái mật thất. Mật thất này sâu đến vạn trượng, xung quanh mật thất ngoại trừ vài ngọn đèn mờ ra liền lộ ra tối tăm lạnh lẽo.

Lúc này đây có 2 cái thân ảnh bước vào mật thất. 1 cái nam tử cùng lão nhân.

Nam tử là Thanh Tiêu.

Lão nhân là Các Lão.

Bước vào mật thất sau khi. Thanh Tiêu hướng bên trên bái một cái sau đó nói: "Thanh Tiêu tử tôn có việc tới thỉnh chư vị Lão Tổ".

Tại Thanh Tiêu nói ra câu này đằng sau, đáp lại hắn là một mảnh im lặng. Ngoại trừ im lặng chính là im lặng.

Chờ một lát, Thanh Tiêu lại tiếp tục nói: "Bẩm chư vị lão tổ, sự tình liên quan tới Bách Cổ Chân Vương cùng Chân Thần Đản".

Ngay tại Thanh Tiêu dứt lời, từng cỗ uy áp khiến người hướng Thanh Tiêu phóng tới, những cỗ uy áp này nhiều tới mấy chục cỗ, từng cái đều là kinh khủng áp lực.

Uy áp này đem cả Thanh Tiêu cùng Các Lão bức lùi ra sau mấy bước. Thế nhưng là Thanh Tiêu liền nhanh chóng ổn định lại, trên người Thanh Tiêu khi chất nhanh chóng biến hoá, giống như một tôn vương giả giáng lâm.

Thấy vậy, đằng sau Thanh Tiêu là Các Lão trong mắt đều hiện lên vẻ tán thưởng, đối mặt chư vị lão tổ khủng bố uy áp mà Thanh Tiêu vẫn có thể bình tĩnh như vậy, đây là kỳ tài trăm năm khó gặp.

Cuối cùng, một đạo già nua thanh âm từ bên trên vang lên: "Nói đi".

"Bẩm lão tổ, Có người xuất hiện nói muốn mua Chân Thần Đản, cùng nhắc tới Bách Cổ Chân Vương". Thanh Tiêu nghiêm nghị đáp.

"Người này trông thế nào". Âm thanh già nua kia lại vang lên.

"Rất trẻ tuổi, ngoại trừ một thân tu vi Linh Động Cảnh ra, từ tôn cái gì đều nhìn không ra". Thanh Tiêu nghiêm túc nói ra.

"Chúng ta đã biết, lui ra đi".

Nghe vậy, Thanh Tiêu cùng Các lão đều là lui ra.

Sau khi 2 người rời đi, trong mật thất vang lên thanh âm khác, thanh âm này cùng một dạng già nua như ban nãy, nhưng là giọng điệu hoàn toàn khác. Rõ ràng là một người khác.

"Xuất hiện rồi, chúng ta từng cái từng cái thế hệ thay nhau thủ hộ trăm ngàn vạn năm cuối cùng đã đến ngày đó".

Một cái thanh âm khác vang lên: "Vẫn là nên cẩn thận một chút, dù sao chúng ta cái gì cũng chưa rõ ràng".

"Có lẽ vẫn là nên đánh thức Tổ Sư".

"Phải, nên đánh thức Tổ sư, để người quyết định".

.....

"Oa, sư tôn, người về rồi". Nguyệt Nhi trông thấy Doanh Thiên liền nhào tới vào lòng hắn làm nũng.

Doanh Thiên xoa đầu Nguyệt Nhi hài lòng cười nói: "Tốt, mới mấy ngày tu vi liền đạt tới Thiên Sư Cảnh, khá lắm nha đầu".

Bên cạnh Tử Nghiên nhẹ nhàng nói ra: "Công tử không rõ, Nguyệt Nhi ra đường đều đem người dọa chết khiếp, mới chừng ấy tuổi tu vi liền đạt tới Thiên Sư".

Tuyệt Ngạo Linh cũng là từ xa đi tới, nàng vẫn là phong cách ăn mặc táo bạo kia, y phục bó sát thân thể khoe ra từng cái đường cong mê người, nàng cười nói: "Công tử, có hay không muốn đi tắm cho thoải mái đầu".

Nghe được như vậy, bên cạnh Tử Nghiên cũng là đỏ mặt, dù sao nàng cũng là cái kia nữ tử nhà lãnh, từ nhỏ cũng không có cùng nam nhân yêu đương

quá, đối với chuyện này vẫn là có chút thẹn thùng.

Doanh Thiên cũng là có chút hứng thú, dù sao sinh hoạt phạm nhân dạng này từ lâu hắn cũng không có làm. Thế nhưng là hưởng thụ một chút lại cũng không mất gì.

“Tốt, chuẩn bị đi, lát nữa ngoi rồi ta tắm”. Doanh Thiên chỉ Tuyết Ngạo Linh cười nói.

Nghe được vậy, Tuyết Ngạo Linh khuôn mặt cũng là có chút lúng túng, sau đó nàng rời đi chuẩn bị.

Lại nói, Tuyết Ngạo Linh tại Tuyết gia cũng là một cái truyền kỳ nữ tử. Nàng là Tuyết gia truyền nhân, tại ngày nàng ra đời, chính là có dị tượng hiển hiện. Được chư thần chúc phúc.

Nàng thiên phú cũng được xem là một cái tuyệt thế Thiên Tài. Chân mệnh 23 cái, Linh căn Thánh phẩm. Đây là có thể xem là được trời ưu ái.

Mặc dù nói Tuyết Ngạo Linh tính cách mạnh mẽ, ăn mặc bạo người. Thế nhưng nàng dù sao vẫn là một cái thiếu nữ. Tắm cho nam nhân khác, đây vẫn là lần đầu tiên.

Mặc dù nàng bị Doanh Thiên trực tiếp lệnh đến, bắt nàng rời khỏi ra tộc, đi theo hắn làm một cái nha đầu. Vì hắn làm Đế Kiếm Thế nhưng nàng là rất cam tâm tình nguyện.

Dù sao trông thấy Doanh Thiên một tay đồ sát liền 3 vị thần, tư thái kia của hắn để bất kì cái nào nữ nhân đều đồ gục.

Doanh Thiên hiện tại khuôn mặt cũng không giống như lúc mới trùng sinh, lúc mới trùng sinh, Doanh Thiên là một cái có thể mê đảo thiên hạ toàn bộ nữ nhân. Quả thật, khuôn mặt của hắn lúc đó quá mức tuần mỹ. Đẹp tới làm cho nam nhân cũng muốn yêu.

Hiện tại còn đỡ. Hắn cũng tốn không ít công sức sửa lại dung mạo của mình, mặc dù không còn như trước tuyệt mỹ nam tử, nhưng cũng là anh tuấn một dạng.

Mặc dù nói Tuyết Ngạo Linh theo Doanh Thiên cũng mới mấy ngày, cũng k cùng Doanh Thiên tiếp xúc nhiều, nhưng là trong lòng nàng, Doanh Thiên hình tượng đã là cố định tại đó.

Mỗi đêm nàng đều đem thanh kiếm mà Doanh Thiên ban cho ra ngắm.

Một lát sau, Tuyết Ngạo Linh trở lại nói với Doanh Thiên: “Công tử, nước tắm đã chuẩn bị xong, mời công tử đi tắm”.

Bỗng nhiên Ma Âm ở bên ngoài đi vào kiều mỹ cười nói: “Tuyết Muội, có hay không tắm được, nếu là tắm không được liền nhường cho ta”.

Nghe được Ma Âm trêu chọc, Tuyết Ngạo Linh mặt liền có chút đỏ, sau đó vẫn là cứng rắn nói ra: “Có gì khó, chẳng phải chỉ là bởi công tử tắm thôi sao”.

“Tốt, vậy liền đi tắm, cũng đã lâu không có tắm ướt người”. Doanh Thiên vừa nói vừa đứng lên đi về phía phòng tắm.

Vừa bước vào phòng tắm, Doanh Thiên có chút dở khóc dở cười, trước mặt Doanh Thiên cái này bồn tắm để hắn có chút không biết nói gì.

Nước tắm là nước hương liệu, khói bay nghi ngút kèm theo hương thơm dịu.

Trên mặt nước là rất nhiều cánh hoa hồng trái lầy.

Hắn mẹ đây rõ ràng là nữ nhi bồn tắm.

Doanh Thiên mặc dù nói hắn có tắm qua đủ loại tiên thủy thánh thủy gì đó. Nhưng là trái hoa hồng dạng này hắn trước giờ đều chưa có thử qua. Bởi vì hắn vốn dĩ cho rằng, dạng này chỉ có nữ nhi mới ưa thích.

“Công tử, mời”. Tuyết Ngạo Linh lên tiếng giục Doanh Thiên.

Cuối cùng, Doanh Thiên vẫn là lắc đầu lắc bả: “Vẫn là nên thử một chút nhân sinh a”.

Sau đó hắn trực tiếp đem quần áo cởi ra, hướng bồn tắm ngồi vào. Cái này để Tuyết Ngạo Linh mặt mỗ liền đỏ như than. Nàng vẫn là đem tay che mắt lại.

Về phần Doanh Thiên hắn liền không thêm để ý, trực tiếp ngâm mình vào nước.

Lập tức, một cỗ nóng hổi lan toả khiến cho hắn cảm thấy thoải mái vô cùng.

Sau đó Tuyết Ngạo Linh đi ra phía sau hướng hắn bờ vai nhẹ xoa bóp.

“Đây là nhân sinh a”. Doanh Thiên vừa hưởng thụ vừa nói.

Một lát sau, Doanh Thiên mở miệng nói: “Nha đầu, có hay không hối hận đâu”.

“Tuyệt đối không hối hận”. Tuyết Ngao Linh vừa xoa bóp vừa vội nói ra: “Được ở bên cạnh công tử hầu hạ, là ta đời này lớn nhất vinh dự, ta tuyệt không hối hận”.

“Trên kiểm công pháp đã tới đâu lĩnh hội rồi”. Doanh Thiên hỏi tiếp.

“Ta tư chất yếu kém, công pháp lại quá thâm ảo, tới giờ vẫn chưa tìm hiểu được gì”. Tuyết Ngao Linh có chút khiêm tốn nói.

“Người cái này Sát Tẩn Đạo Thể cũng không phải hư danh. Từ cổ chí kim đến nay, cũng không có hơn trăm cái, bằng không, ta cũng không nhìn trúng người”. Doanh Thiên cười nói.

Thực tế, trên kiểm mà Doanh Thiên đưa cho Tuyết Ngao Linh có giấu một cái tuyệt thế công pháp, là phù hợp nhất với nàng. Doanh Thiên là muốn nàng tự mình tìm hiểu trên đó công pháp. Lại nói về phần nàng, nàng có được Sát Tẩn Đạo Thể, đạo thể này trên Đạo Thể bảng bài danh thứ 11.

Thiên địa thân thể có nhiều loại.

Bảo thể, Bá Thể, Thần Thể, Tiên Thể, Thánh Thể, Đạo Thể các loại.

Mỗi loại thân thể đều có được bảng bài danh. Giống như Tuyết Ngao Linh, Đạo Thể của nàng xếp hạng tới bài danh thứ 11.

Cũng không phải vì Sát Tẩn Đạo Thể tiềm năng thua kém những Đạo Thể bài danh trước nó. Mà bởi vì rất nhiều kỷ nguyên qua đi, Sát Tẩn Đạo Thể xuất thế cũng không qua 100 cái.

Thế nhưng là mỗi một cái xuất thế đều gây nên oanh động lớn, đều làm ra một đoạn truyền kỳ.

Đã từng có một cái Sát Tẩn Đạo Thể đem đạo thể bài danh thứ 2 là Thiên Mệnh Đạo Thể chém giết.

Cho nên Doanh Thiên rất là coi trọng nàng, vì thế mà ngay lúc nhìn thấy nàng, hắn đã muốn bồi dưỡng nàng.

....

Ngày hôm nay, Vạn Lý Thành giống như thức tỉnh, trên phố sầm uất đều so với mọi hôm gấp mấy lần. Tuy thời đều có thể thấy rất nhiều cường giả bay lượn trên không. Cũng có các loại ma thú kéo xe bay vút trên bầu trời.

Hôm nay Vạn Lý Thành các phương nhân kiệt, đủ loại thể lực đều kéo về đây, liền xem như tam vực còn lại cũng có người đến.

Bởi vì hôm nay là bắt đầu Vạn Lý Thành lớn nhất Thịnh hội. Vạn Lý Đăng Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Xích Hương Quả

Vạn Lý Đăng Thiên. Đây là Vạn Lý Thành lớn nhất một cái thịnh hội. Cũng là đông vực lớn nhất thịnh hội. Thậm chí nói Cực Huyền Giới lớn nhất hội cũng không ngoa.

Bởi vì Vạn Lý Đăng Thiên hội là một cái mang đến lợi ích khổng lồ thịnh hội, tài nguyên để phục vụ cho nó cũng vô cùng khổng lồ. Đây là tích lũy trăm vạn năm của Vạn Lý Thành.

Vạn Lý Đăng Thiên một ngàn năm mới mở ra một lần.

Đây là nơi mà vô số thiên tài khắp nơi tụ họp, các phương hào kiệt, các thể lực siêu cấp của Cực Huyền Giới tề tụ lại.

Bởi vì tại đại hội này, sẽ có rất nhiều tuổi trẻ thiên tài một bước lên mây, dương danh thiên hạ, cũng có thiên tài sẽ làm đá lót chân cho kẻ khác mà ngã xuống.

Vạn Lý Đăng Thiên là được toàn bộ các thể lực lớn của đông vực chung tay góp sức mà mở ra. Tam vực còn lại thì chỉ có những cái kia siêu cấp thể lực mới có thể đến góp vui.

Bởi vì tứ vực của Cực Huyền Giới là bị ngăn cách nhau bởi vô tận hải. Đường đi xa xôi hung hiểm vô cùng. Cũng chỉ có những cái siêu cấp thể lực kia mới có thể mở ra thông đạo không gian, vượt qua trùng điệp xa xôi tới đông vực này.

Hôm nay, Vạn Lý Thành đón tiếp tập nập khách nhân, người người ra vào đông đủ. Ước chừng chỉ qua một canh giờ liền có tới mấy chục vạn người nhập thành.

Thình thoảng lại có từng chi đội ngũ cường đại, có to lớn ma thú kéo xe. Cũng có bay vút trên bầu trời phi cầm. Từng cái thân ảnh mang theo khí tức cường đại bay vun vút qua thành.

Dẫn đến rất nhiều người bàn tán.

Có người hô lớn: “Nhìn, đó là Thiên Thủy Quốc đại Hoàng Tử”. Chỉ thấy người này vừa nói vừa chỉ vào một cái hoàng kim xa giá, trên xa giá ngồi lấy một cái mặc long bào nam tử. Nam tử này lưng đeo một thanh đại kiếm khắc long văn, xung quanh nam tử này hoàng khí trùng thiên, tựa như một tôn hoàng đế giáng lâm.

“Thiên Thủy Đại Hoàng Tử nghe nói đã đạt tới Linh Tôn cảnh giới, tiếc là hắn xưa nay không gặp người nên không có nhập Anh Hùng Bảng”.

“Nhìn xem bên cạnh hắn là Thanh Vân Tông Thánh Nữ”. Có người chỉ ngồi bên cạnh Thiên Thủy Hoàng Tử một cái nữ nhân che mặt nói.

“Nghe đồn Thiên Thủy Quốc cùng Thanh Vân Tông sắp thông gia, không lẽ là thật”.

“....”

“Nhìn xem bên đó, kia là Thần Chiếu Cung thiếu chủ Thương Toạ”.

“Trẻ tuổi quá, không biết tu vi đạt đến trình độ nào”.

“Hắc hắc, nói ra sợ hù chết người, thảng trước hắn từ trong tay một vị Linh Thánh chạy thoát, không những thế còn hỏ vị Linh Thánh kia một vố”.

“Là thật, e rằng cũng chỉ có Linh Đế mới có thể chạy thoát từ trong tay Linh Thánh đi”.

“....”

“Đó là Tuệ Tĩnh Công Chúa, Vũ Thiếu Chủ cùng Hoàng Thiên Thái Tử, 3 người đó vậy mà lại cùng nhau một chỗ”.

“Người không biết Hoàng Thiên Thái Tử Cùng Vũ Thiếu Chủ là cùng truy cầu Tuệ Tĩnh Công Chúa sao, hắc, không bám mới lạ”.

Có người tò mò hỏi: “Nàng kia là ai, vậy mà cùng 3 người họ một chỗ ngang hàng”. Vừa nói vừa chỉ một cái thiếu nữ đang đi bên cạnh Tuệ Tĩnh Công Chúa. Thiếu nữ này ăn mặc gọn gàng, tóc buộc hai bên, nhìn rất hoạt bát.

“Có lẽ là một cái thể lực lớn nào đó ẩn thể truyền nhân đi”. Có người suy đoán.

....

Trên đường phố tập nập, Doanh Thiên đang dẫn Nguyệt Nhi đi xem náo nhiệt. Bởi vì hôm nay đường phố phi thường đông vui, cho nên Nguyệt Nhi là nhất định đòi đi ra ngoài.

Doanh Thiên có để cho Tử Nghiên cùng Mộng Điệp dẫn nàng đi. Tiếc là nàng không chịu, nhất định muốn cùng Doanh Thiên.

Cuối cùng Doanh Thiên vẫn là chiều ý nàng.

Nha đầu này cười trên lưng tiểu hùng đi lại, ngược lại trông rất ra dáng con nhà giàu.

Chỉ là trên đường thấy thứ gì hay hoặc ăn ngon là đều ghé lại đòi Doanh Thiên mua cho.

Cũng may Doanh Thiên trước đó phân phó Mộng Điệp đi tìm cho hắn một chút Kim tệ.

Bỗng nhiên, Doanh Thiên trông thấy bên đường một cái quầy hàng, khách khứa rất đông, đa số đều là tu sĩ.

Hắn ghé lại quầy hàng này bởi vì hắn ngửi thấy một cái mùi vị quen thuộc.

Đến gần quầy hàng, ánh mắt Doanh Thiên lập tức hướng tới một góc quầy hàng.

Đó là một cái chum quả, chum quả này tản mát ra tươi mát hương vị, màu sắc đỏ chói. Trông đặc biệt bắt mắt.

Doanh Thiên chính mình cũng không có nghĩ tới, này quả lại xuất hiện ở đây.

Nói tới đây cũng không phải cái gì trân quý loại quả, nó tên Xích Hương quả.

Doanh Thiên quen thuộc loại quả này, bởi vì đây là hắn phi thường yêu thích quả.

Bởi vì quả này độ ngon có thể xưng tuyệt phẩm, nếu là nhắm chung với rượu, liền càng thể hiện được nó tinh tế mùi vị. Và đặc biệt, loại quả này không tính là trân quý, thế nhưng là đặc biệt hiếm hoi. Bởi vì nó thật sự rất khó tìm kiếm. Trên một cái thế giới thì 1000 năm cũng chỉ có thể mọc lên một cây mà thôi. Tất nhiên là bên trong đó có bí mật mà rất ít người biết được.

Quan trọng cũng là vì nó liên quan tới một cái cố sự của Doanh Thiên. Nhìn chòm quả này, trong đầu Doanh Thiên không khỏi hiện lên một cái tuyệt sắc nữ tử.

“Thiên Lang, ta rất yêu thích quả này, ngươi có thể trồng cho ta ăn mãi được không?”

Một câu nói này không khỏi vì thế mà hiện quanh quẩn trong trí nhớ của hắn.

“Chủ quầy, chòm quả này, ta muốn”. Doanh Thiên chỉ chòm Xích Hương quả nói.

“Ha ha, công tử thật có mắt nhìn, chòm quả này là ta thiên tâm vạn khổ từ trong rừng sâu lấy ra. Là vô cùng trân quý bảo vật, về giá cả..... mười cái Linh Thạch”. Chủ quầy vừa xoa tay vừa a a cười nói mời chào Doanh Thiên.

Doanh Thiên mỉm cười lấy ra linh thạch.

Chỉ là hắn liền chợt nhớ ra, trên người hắn hiện tại liền một viên cấp thấp nhất linh thạch cũng không có.

Cũng không phải vì hắn nghèo, mà là hắn trên người đồ vật mỗi một thứ đều là giá trị khủng bố, thế nhân không cách nào tưởng tượng.

Đừng nói linh thạch, liền thần thạch tiên thạch gì đối với hắn đều là rác rưởi, cho nên hắn k có thu. Hiện tại tốt, lúc cần liền không có.

Ngay lúc ấy, Nguyệt Nhi kéo tay hắn, nâng trong túi móc ra mấy viên linh thạch đưa cho Doanh Thiên. Doanh Thiên hỏi: “Ngươi ở đâu có?”

“Là mộng điệp ti ti đưa cho ta, liền có mấy trăm vạn khoả”. Nguyệt Nhi vừa nhấc túi lên vừa khoe.

Doanh Thiên vỗ trán tỉnh, sao hắn lại quên mất chứ. Mộng điệp trước đó tốt xấu gì cũng là một cái Linh Thánh cấp bậc cường giả, lại là Cửu Đại Thần Điện một trong Cửu Hà Giới. Tài phú tích lũy cũng gọi là tương đương khổng lồ.

Trước đó hắn kim tệ, cùng ăn uống chi trả đều là do nàng đảm nhiệm.

Doanh Thiên cười cười tiếp lấy chỗ linh thạch, chỗ kia linh thạch đều là cực phẩm, hắn cũng k nhìn trực tiếp muốn ném cho chủ quầy.

Thế nhưng là ngay lúc đó, một bàn tay đem hắn chặn lại, sau đó một thanh âm dễ nghe vang lên sau lưng hắn: “Một cái Hồng Diệp quả cũng đáng giá 10 khối linh thạch. Mặc dù hiếm có là thật, thế nhưng là tác dụng liền ngoài làm đồ ăn chính là hết. Vậy liền đáng giá 10 khối linh thạch. Chủ quầy, ngươi đây là lừa đảo sao?”

Chỉ thấy chủ nhân Thanh Âm này là một cái Hoàng y nữ tử. Nàng thân hình cao ráo, mái tóc mượt đen dài kết hợp với khuôn mặt khả ái kia. Tuyệt đối là đủ khiến nam nhân mê muội.

Trông thấy nữ tử này lên tiếng, ban đầu chủ quầy cũng là khó chịu, thế nhưng nhìn kỹ lại nữ tử kia, hắn cũng là phải nhịn xuống, lúng túng cười nói: “Ra là Vân Tiêu Thư, a a, đây là hiểu lầm nha. Ta vừa rồi là nói nhầm. Là một, một khối linh thạch đi?”

Doanh Thiên cười cười, hắn không để ý. Vẫn là ném chỗ linh thạch kia xuống, muốn cầm lên Xích Hương quả. Vừa rồi nữ tử kia gọi nó là Hồng Diệp quả là bởi vì ở đây ít người biết nó tên chân chính, chỉ là nàng ở trong sử sách thấy qua ghi chép mà thôi.

Trên thực tế liền tên chủ quầy cũng không biết được quả này tên gì. Chỉ là hắn trong một lần mạo hiểm gặp được. Hắn trước giờ căn bản chưa từng nghe qua, cũng chưa từng thấy qua. Cho nên hắn nghĩ rằng đây là một thứ trân quý quả.

Kết quả đây, hắn đem về, mang đi giám định liền mới vỡ lẽ. Quả này ngoại trừ ăn được, căn bản một chút tác dụng khác đều không có.

Cho nên hắn vẫn là giữ lại, muốn đi lừa đảo một chút tên ngu ngốc

Tiếc là bày bán từ sáng liền không có ai thèm mua. Cũng có mấy người hỏi tới, tiếc là không có ai tin tưởng đây là trân quý quả.

Mãi cho tới giờ liền gặp được Doanh Thiên muốn mua. Hắn thầm nghĩ liền gặp được một mối lớn. Ai zè bị nữ tử kia cho cản lại, hắn là oán không thôi.

Ngay tại Doanh Thiên muốn lấy chòm quả kia. Nữ tử kia lần nữa ngăn lại hắn, nàng nói: “Ngươi không nghe thấy ta nói sao, quả này ngoại trừ để ăn ra liền không có tác dụng gì. Ngươi vẫn còn mua?”

Doanh Thiên cười nói: “Ta chính là muốn mua để ăn”.

“Mua để ăn?” Nữ tử sững sờ. Nàng đều có chút mộng. Bỏ mười khối linh thạch mua lấy một chòm quả để ăn, đây là cái gì thế loại người.

Bình thường tới nói. Đối với những cái kia tu sĩ nhà giàu. Đồ ăn bọn hắn đều giá trị kinh người. Một thứ đồ ăn liền có giá mấy trăm thậm chí mấy ngàn linh thạch.

Thế nhưng đó là các loại linh dược, thịt ma thú. Ăn vào đều có tác dụng tăng tốc độ tu luyện, luyện thể, tăng tu vi các loại.

Về phần đồ ăn bình thường cho phạm nhân liền chỉ tính giá bằng kim tệ. Sẽ không có ai đem linh thạch đi mua đồ chỉ để ăn cả.

Lại nói về nữ tử kia. 10 cái linh thạch đối với nàng căn bản không tính là gì.

Nhưng là Doanh Thiên, hẳn ngoại trừ một thân quần áo ăn mặc chỉnh tề, liền không có cái gì giống người có tiền. Hơn nữa hẳn một cái Linh Động cảnh kia liền minh chứng rõ ràng hẳn không phải cái gì thể gia tu sĩ. Mà đối với dạng này nghèo tu sĩ. Mười khối linh thạch không phải số tiền ít ỏi gì.

Doanh Thiên không để ý đáp: "Chính là mua để ăn". Doanh Thiên chậm rãi đưa tay với chùm quả.

Chỉ là ngay lúc ấy, một cái bàn tay nhỏ nhắn nhanh tay hơn thỏ lấy chùm quả kia.

Sau đó một cái lạnh lẽo tiếng nói cất lên: "Oa, là Xích Hương quả. Chủ Quầy, ta mua quả này, bao nhiêu". Chỉ thấy đó là một cái cô nương ăn mặc gọn gàng. Tóc buộc 2 bên. Trông rất xinh xắn.

"Thật thứ lỗi, quả này đã bán cho vị khách nhân này". Chủ quầy chỉ Doanh Thiên nói.

"Hừ, hẳn mua bao nhiêu, ta trả ngươi gấp đôi". Cô nương này cao giọng nói ra.

Sau đó một cái ngạc nhiên thanh âm khác vang lên: "Là Ngươi".

Chỉ thấy sau lưng tiểu cô nương kia đi tới 3 người. Chính là Tuệ Tĩnh Công Chúa, Hoàng Thiên Thái Tử, Vũ Văn Thượng Thanh 3 người.

Người lên tiếng chính là Vũ Văn Thượng Thanh. Sau đó hắn tiến lên nói: "Chủ quầy, hẳn mua cái này quả bao nhiêu".

Hiển nhiên chủ quầy là sợ hãi, hẳn đương nhiên nhận ra thân phận 3 người này. Cái này để hắn có chút lắp bắp: "mười, mười khối linh thạch, nếu là Vũ Thiếu Chủ cần, liền chỉ cần một khối".

"Trông gì". Ngay sau đó Vũ Văn Thượng Thanh trực tiếp móc ra một cái túi. Ném cho chủ quầy, chủ quầy tiếp lấy xem. Hẳn là vừa sợ vừa mừng. Bởi vì bên trong túi ít nhất liền là hơn trăm khối linh thạch.

Vũ Văn Thượng Thanh hài lòng cười nói: "Tĩnh sư muội, quả này ta mua cho muội, yên tâm cầm lấy".

Tiểu cô nương kia cười vui vẻ nói: "Cảm ơn ngươi".

Sau đó Vũ Văn Thượng Thanh hướng Doanh Thiên ánh mắt coi thường.

Cuối cùng, mấy người Tuệ Tĩnh Công Chúa căn bản không có tiếp tục để ý Doanh Thiên mà trực tiếp rời đi.

Chỉ là ngay tại thời điểm bọn hắn muốn đi. Nguyệt Nhi giận dữ kêu lên: "Khốn kiếp, các ngươi mấy người này đây là cái thể loại gì người. Cũng dám đoạt sư tôn ta đồ vật, muốn chết sao".

Chỉ gặp Nguyệt Nhi một bộ dáng đùng đùng nổi giận đi ra quát tháo. Cái này khiến xung quanh mọi người ai ấy đều kinh ngạc không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Nguyệt Nhi Oai

Giờ phút này, bởi vì nơi đây náo nhiệt cho nên có rất nhiều người đều một chỗ tụ tập lại xem. Đa phần đều là tu sĩ. Trong đó có không ít lợi hại cường giả.

Vì vừa rồi Nguyệt Nhi khoe khoang có hơn trăm vạn linh thạch. Dẫn đến nhiều kẻ tham lam nhìn chăm chăm. Cũng vì có sự xuất hiện của mấy người Tuệ Tĩnh Công Chúa khiến cho nơi này càng ngày càng tụ tập nhiều người.

Lại thêm vừa rồi Nguyệt Nhi lớn tiếng quát mắng, khiến cho ai nấy đều chú ý vào nàng.

Vũ Văn Thượng Thanh lạnh lùng quay lại hướng Nguyệt Nhi đe dọa: "Nha đầu, ngươi muốn chết".

Nguyệt Nhi cũng là cứng rắn không có chịu thua quát lại: "Phải, ta muốn chết đây, thế nào, dám đụng ta không, đụng ta liền thần cũng phải nằm".

Nguyệt Nhi câu này là chói tai, Thần. Đây là tồn tại chí cao vô thượng ở Cực Huyền Giới này. Xúc phạm thần đều là tội chết.

Về phần Doanh Thiên thì hẳn chỉ là ở một bên mỉm cười xem vui.

Xung quanh cũng vì đó mà ồn ào lên. Có người bàn tán.

“Nha đầu này không biết là nhà ai con cái, cũng quá không biết trời cao đất dày đi”.

“Dám xúc phạm thần linh, cũng không biết là ai dạy ra tới”.

“Lại nói, không cần tới thần nổi giận trừng phạt, kia Vũ Thiếu Chủ gây sự, liền chết chắc rồi”.

Cũng có người tỏ ra thương cảm nói: “Tội nghiệp, mới có mấy tuổi liền như vậy chết”.

Chỉ gặp cái kia vừa cướp đoạt Doanh Thiên chùm Xích Hương Quả tiểu cô nương đứng ra kêu ngạo nói: “Tiểu muội muội, không nên ăn nói lung tung, nề người không biết gì, với lại hôm nay tâm trạng của ta rất vui, nên tha cho người nha”. Tiểu cô nương này rất ngạo nghễ nói ra.

“Người lại tính là cái thứ gì”. Nguyệt Nhi không chịu thua tức giận nói: “Có ngon liền tới, lão nương liền đánh cha mẹ người đều không nhận gia”.

“Người nói gì”. Tiểu cô nương kia ánh mắt giận giữ.

Nàng tên gọi là Tinh Giải Hân.

Nàng là một cái có thân thể khủng bố, tại ngày bình thường, không có ai dám trước mặt nàng quát tháo.

Tại nam vực kia, nàng chính là nổi tiếng một cái tiểu ma đầu, cho dù những cái kia đại giáo tông môn lão tổ bị nàng chọc phá cũng không dám làm gì nàng.

Từ lâu nàng đã thành cho mình một cái không sợ trời không sợ đất thói quen.

Bởi vì bất kì cái gì tai họa nàng gây ra đều có cho mình người dọn dẹp.

Hôm nay nhân dịp Vạn Lý Đăng Thiên Hội. Cho nên nàng cất công tới đông vực này. Trước đó nàng đã có quen biết với Tuệ Tĩnh Công Chúa. Người mà Tuệ Tĩnh Công Chúa chờ đợi hôm đó lại Bách Hoa Lâu chính là nàng.

“Ta nói người có bản lĩnh liền tới”. Nguyệt Nhi một bộ không sợ trời đất nói lớn: “Ta sẽ đánh người cha mẹ đều không nhận”.

“Chết”. Chỉ gặp Tinh Giải Hân một chương vỡ tới. Một cỗ nóng rực linh lực từ tay nàng ầm ầm hướng về Nguyệt Nhi mà tới.

Có thể nghĩ, nếu Nguyệt Nhi chỉ là bình thường một cái nha đầu, dưới một đòn giận dữ này. Chết chắc.

Xung quanh mọi người cũng đều nhao nhao lui lại.

3 người Tuệ Tĩnh Công Chúa, cùng rất nhiều cường giả ở đây, bao gồm những cái kia âm thầm quan sát từ xa cường giả đều giật mình kinh ngạc. Bởi vì Tinh Giải Hân tu vi vậy mà đã là Linh Vương. Cũng được xem như cường giả.

Trước đó bởi vì nàng trên người có được che giấu tu vi đồ vật nên không ai nhìn ra nàng cảnh giới.

Cho nên không có ai nghĩ nàng là một cái linh vương. Càng sẽ không có ai nghĩ rằng một cái tiểu cô nương chừng 13 tuổi liền có Linh Vương cảnh giới.

Đây đã là một cái sự tình đáng sợ. Ở trước mặt nàng, rất nhiều thiên tài đều ảm đạm phai mờ.

Về phần Nguyệt Nhi, cũng không có ai nhìn ra nàng là tu sĩ. Bởi vì công pháp Doanh Thiên truyền cho nàng đặc thù, nếu nàng không có ý hiển lộ ra ngoài, căn bản không có ai biết nàng cảnh giới tu vi.

Lại nói, lúc bình thường ra ngoài đi chơi, nàng đều muốn cho người biết, để chính mình tận hưởng cảm giác vạn người chú mục. Hơn nữa lại có Mộng Diệp mấy người đi cùng.

Mà hiện tại lại đi cùng Doanh Thiên, cho nên nàng lại ần tàng đi chính mình tu vi.

Tinh Giải Hân một chương kia oanh tới. Ngay lúc ai nấy đều cho rằng Nguyệt Nhi chết chắc. Thì một màn không tưởng xảy ra.

Chỉ thấy một cái Hùng trào tấp qua. Đem công kích của Tinh Giải Hân hoá giải đi.

Ngay lúc mọi người định thần lại, chỉ thấy Tiểu Hùng lúc trước vốn là một cái con gấu nhỏ, hiện tại đã hoá thành một cái to lớn Đại Hùng. Ma thú cuồng nộ khí tức khiến cho người run rẩy.

Tiểu Hùng trong miệng gào lên: “Dám ra tay với chủ tử ta, lão từ đem người nhai sống”.

Tiểu Hùng lúc này trông rất là oai vệ, thân cao hơn 3 trượng, nó cách đây mấy hôm đã đạt tới cấp 10 ma thú. Đây là tương đương Linh Hoàng nhân loại. Bởi vì theo Doanh Thiên, cho nên công pháp cùng tu luyện tài nguyên căn bản là không cần lo lắng.

Ngay lúc này, Tuệ Tĩnh Công Chúa đám người đều nhao nhao phòng bị. Bởi vì Ma thú cấp 10 loại này đều tương đương khó giải quyết. Bọn hắn đều là Linh Tôn mà thôi.

Nhưng Nguyệt Nhi lại nói: “Tiểu Hùng, đi ra, hôm nay cô nãi nãi sẽ ra oai”. Vừa nói Nguyệt Nhi vừa đem kiếm gỗ rút ra.

Tiểu Hùng nghe vậy giống như là được ân xá. Lập tức nó liền hoá nhỏ lại luo ra sau.

Thật ra bản thân nó vốn lười biếng, mặc dù đạt tới Linh Hoàng cảnh giới, thế nhưng là bên kia 3 người Tuệ Tĩnh Công Chúa đều đạt tới Linh Tôn Đỉnh cao. Hơn nữa 3 người này đều thuộc hàng thiên tài.

Nếu là hợp sức lại, nó cái này vừa tấn cấp Linh Hoàng chưa chắc ngăn được. Mặc dù nó biết Doanh Thiên là sẽ không để nó chết, thế nhưng là ăn chút đau khổ vẫn là đi.

Thời điểm Nguyệt Nhi rút kiếm gỗ ra. Xung quanh người cũng đều lui ra thật xa, bởi vì bọn hắn đều sợ liên lụy mình. Cũng không muốn dính vào phiền phức.

Về Doanh Thiên, hắn là không biết từ đâu kéo tới một cái ghế, liền ngồi xuống xem một màn trước mắt. Hắn đây là cũng muốn một chút ma luyện Nguyệt Nhi.

“Nha đầu thối, nếu ngươi muốn, ta liền bồi ngươi, lát nữa đừng chạy về mách mẹ”. Tinh Giải Hàn cười lạnh nói.

Chỉ thấy Nguyệt Nhi rút kiếm ra sau đó. Nàng giải trừ trên mình che giấu khi tức, một cỗ thiên tiên chi khí bùng phát đi ra.

Ngay một khắc này, ở đây những cái kia cường giả cùng rất nhiều người đang ở xa quan sát đều là giật mình kinh hãi. So với ban nãy Tinh Giải Hàn còn muốn kinh hãi.

Bởi vì vừa rồi Tinh Giải Hàn để lộ tu vi là Linh Vương sơ kỳ. Khí tức vẫn còn chưa ổn định, rõ ràng là nàng vừa mới tấn cấp không lâu.

Còn hiện tại Nguyệt Nhi là một cái đỉnh phong Thiên Sư, hơn nữa linh lực hùng hậu gấp nhiều lần Thiên Sư bình thường. Linh lực cũng cực độ thuần khiết. Mà nàng mới có bao lớn, rõ ràng là tiểu cô nương 7,8 tuổi mà thôi.

Rất nhiều người nhin không được thì thảo.

“Đây là cái dạng gì yêu nghiệt, mới chừng ấy tuổi liền có Thiên Sư cảnh giới”.

“Là thể lực nào bồi dưỡng ra thiên tài. Tư chất như vậy tại sao chưa từng nghe qua”.

“....”.

“Tới đây, để cô nãi nãi đập ngươi”. Nguyệt Nhi vẫy vẫy tay khiêu khích nói.

Chỉ thấy Tinh Giải Hàn tay nâng lên, trong tay nàng bùng lên một cái ngọn lửa, lửa này nhìn qua thì bình thường, thế nhưng là người tinh mắt đều biết. Lửa này không thể coi thường.

Ngay sau đó, Tinh Giải Hàn tay ấn pháp quyết, chỉ gặp ngọn lửa kia vậy mà theo pháp quyết biến hoá. Trong nháy mắt hoá thành một cái hoạ điều to lớn.

Hoạ điều này lập tức nhắm Nguyệt Nhi mà lao tới.

Đối diện hoạ điều, Nguyệt Nhi cũng không có chần chừ, nàng vận chuyển linh lực, linh lực biến hoá. Trong tay thanh kiếm gỗ kia nổi lên từng cái thần thánh đường vân ảo diệu.

Một cỗ lạnh lẽo hàn khí hướng 4 phương 8 hướng lan toả đi ra. Chỉ gặp sau lưng nàng vậy mà xuất hiện một cái băng phượng hoàng.

Phượng hoàng này hướng hoạ điều bay lên muốn đối đầu.

Tại hoạ điều cùng băng phượng cách nhau không xa. Băng phụng vậy mà hót lên một tiếng, sau đó đơn giản đem hoạ điều hút vào trong miệng.

Sau đó băng phượng cũng lập tức hoá thành từng cái điểm sáng tan rã biến đi.

“Hoá giải”. Có người thét lên: “Vậy mà hoá giải, đây là vượt giai chiến đấu nha”.

Tinh Giải Hàn giờ phút này sắc mặt có chút khó coi, vừa rồi nàng là nghiêm túc xuất chiêu, không nghĩ tới vậy mà bị đơn giản hoá giải.

Cũng không biết nàng từ đâu lòi ra một đoạn trường tiên. Trường tiên này của nàng cũng là một cái cực phẩm Linh khí, tuyệt không phải hàng phổ thông.

Nàng vung lên trường tiên hướng Nguyệt Nhi quát tới. Trường tiên mang theo hùng hậu linh lực lao đi.

Nàng đây là muốn cùng Nguyệt Nhi cận thân chiến đấu.

Nguyệt Nhi căn bản không sợ, nàng vung lên kiếm gỗ đón lấy. Trong thoáng chốc, 2 người vậy mà chiến thành một đoàn.

Tàn phá bừa bãi linh lực hướng 4 phương 8 hướng bùng ra. Rất nhiều các loại nhà cửa lâu các bị dư âm đánh trúng mà sụp đổ.

Xung quanh lúc này những cái kia yếu kém tu sĩ hoặc phạm nhân lúc này đều đã chạy mất tăm. Bởi vì nếu chẳng may bị dư ba đánh trúng, bọn hắn không chết cũng trọng thương.

Chỉ một lát, một khu phố phường vậy mà bị 2 người đánh cho san bằng. Mặc dù Tinh Giải Hàn cao hơn Nguyệt Nhi một cái cảnh giới lớn. Thế nhưng 2 người đánh đến bất phân thắng bại. Rõ ràng Nguyệt Nhi so với Tinh Giải Hàn đều mạnh mẽ hơn.

“Vậy mà cùng Tinh Nhi đánh tới trình độ như vậy, nha đầu này đến cùng thân thể như nào”. Tuệ Tĩnh Công Chúa trong lòng thầm nghĩ. Sau đó ánh mắt nàng hướng Doanh Thiên nhìn.

Chỉ thấy Doanh Thiên vẫn là gác chân ngồi đó, tay nâng bình rượu, một bộ lười biếng.

Cái này để cho Tuệ Tĩnh Công Chúa hoài nghi không thôi.

Nàng nhớ lại lúc trước ở Bách Hoa Lâu gặp Doanh Thiên, lúc đó còn có mấy cái nữ tử. Mỗi cái tu vi đều cao thâm nhìn không ra.

Nàng thầm nghĩ nhất định phải tra ra thân phận của người này.

Đánh nhau một hồi, 2 người mới từ trong tràng chiến đấu dứt ra. Trông 2 người hiện tại đều là có chút chật vật, trên người đều bị thương.

“Tốt nha đầu, vậy mà mạnh như vậy”. Tinh Giải Hàn lau đi vết máu khoé miệng nói: “Đã Như vậy, hôm nay liền cho ngươi chứng kiến ta thủ đoạn”.

Chỉ thấy Tinh Giải Hàn vậy mà ném đi trường tiên, nàng chính là đem tay mình cắn một cái. Sau đó đem trên tay máu vạch lên trán mình một đường. Rồi kết một loạt ấn quyết phức tạp.

Ngay sau đó, từng cái từng cái chân mệnh hiển hiện lên, nhiều tới 30 cái.

“30 chân mệnh”. Có người kinh hãi hét to: “Cái này, cái này cũng quá nghịch thiên đi”.

“Trương lai nhất định thành thần”.

“Tinh nhi định sử dụng cấm thuật đó”. Tuệ Tĩnh Công Chúa thầm suy nghĩ.

Chỉ thấy được, thiên địa linh khí vì đó mà kịch liệt rung chuyển, cùng lúc đó, trên trán Tinh Giải Hàn xuất hiện từng đạo thần văn màu vàng. Thần văn này nhanh chóng lan toả ra toàn thân nàng.

Một cỗ thần uy vì đó mà dâng lên, ép cho rất nhiều người không khỏi vì đó mà rét run.

Rốt cuộc, trên bầu trời xuất hiện một cái cự đại vòng xoáy, vòng xoáy này kịch liệt xoay tròn, đem thiên địa linh khí điên cuồng thôn phệ.

“Thần thuật, đây là thần thuật”. Có cường giả nhận ra thất thố nói.

Thần thuật là thần linh thuật pháp, đừng nói Linh Vương, liền Linh Thánh muốn thi triển đều khó khăn mười phần.

Tất nhiên Tinh Giải Hàn thần thuật là vừa mới nhập môn mà thôi, thế nhưng là uy lực tuyệt đối đủ đem Linh Tôn đánh chết.

Cuối cùng, một cái hư ảnh thần thánh xuất hiện sau lưng nàng, tựa như một tôn thần linh giáng thế vậy, cái này để ở đây người quan sát trong lòng không khỏi nổi lên kinh ý.

Đổi mặt không bố như thế tràng diện, chỉ thấy Nguyệt Nhi khinh thương cười nói: “Tiểu kỹ mà thôi”.

Nguyệt Nhi không thua kém, tay ấn quyết.

Chỉ trong nháy mắt, một cỗ khí vụ màu đỏ từ thân thể nàng bốc lên, mái tóc đen cũng hoá thành đỏ rực.

“Cửu Thiên Thập Địa. Bát Hoang Lục Hợp, Duy Ngã Độc Tôn, Vô Địch Thiên Hạ”. Nguyệt Nhi hét lớn.

Cái này để Doanh Thiên không khỏi bật cười, đây là Doanh Thiên trước đó truyền cho nàng 3 chiêu kiếm pháp. Vì muốn trêu nàng mà hắn mới đặt tên như vậy.

Nháy mắt, sau lưng Nguyệt Nhi cũng hiện lên từng cái chân mệnh. Chính là xuất hiện 40 cái. Chưa hết, một cái thân ảnh xinh đẹp cùng thần thánh uy nghiêm cũng xuất hiện.

Đây là đạo thân mà trước đó Doanh Thiên chế tạo cho nàng.

Khi 40 cái chân mệnh bày ra, từ xa rất nhiều quan sát cường giả đều là đập bàn đứng dậy. Bọn hắn trong nội tâm khiếp hãi không thôi.

40 cái chân mệnh, so Tinh Giải Hàn vừa rồi còn nhiều hơn 10 cái, 7,8 tuổi liền có Thiên Sư đỉnh cao, lại có 40 cái chân mệnh, nàng thi triển thuật cũng có thần uy lượn lờ. Rõ ràng cũng là thần thuật.

“Nha đầu này đến cùng là cái gì thân phận”.

“Mau điều tra cho ta, xem rốt cuộc là thế lực nào bí mật bồi dưỡng đi ra thiên tài”.

“40 chân mệnh, đây là Thần cùng không có nhiều như vậy dĩ”.

Thấy Nguyệt Nhi bày ra 40 chân mệnh, cái này để Tinh Giải Hàn khiếp sợ không thôi. Đương nhiên phần nhiều vẫn là gen gét.

Nàng hét lớn một tiếng: “Thần Quang Chiêu Độ”.

Lập tức, thân ảnh thần thánh sau lưng nàng 2 tay đưa lên hướng Nguyệt Nhi chụp tới. Cùng lúc đó, trên bầu trời vòng xoáy kia từ trung tâm phát ra một đạo thân quang bắn ra.

Đối mặt như thế công kích, Nguyệt Nhi lập tức đánh ra 3 chiêu kiếm.

Tại 2 chiêu cùng nhau ra chạm.

“Oanh”.

Một tiếng nổ lớn vang lên, thân quang chiếu rọi loá mắt. Linh lực tàn phá bừa bãi đem rất nhiều nhà cửa lâu các san bằng.

“Má ơi, đây là Linh Vương cùng Thiên Sư chiến đấu sao”.

“Ta nhìn đều thấy giống 2 cái Linh Hoàng liều mạng chiến đấu dĩ”.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Thanh Tiêu Thực Lực

Tinh Giải Hàn cùng Nguyệt Nhi một kích chọi cứng về sau, khói bụi dần dần tán đi.

Chỉ thấy Tinh Giải Hàn ở đó quỳ một chân, trên miệng nàng trào máu, trên thân cũng là đầy vết thương, bộ dáng chật vật khỏi nói.

Về phần Nguyệt Nhi, mặc dù cũng là bị thương, thế nhưng là không có giống Tinh Giải Hàn thương nặng như vậy. Hơn nữa nàng thân hình vẫn là đứng thẳng lên.

Thế nhưng là trạng thái của nàng lúc này có chút không đúng. Bởi bị ánh mắt của nàng lúc này rất vô hồn, đây là do lực lượng tịch diệt trong cơ thể ảnh hưởng.

Doanh Thiên cũng nhận ra điều này, thế nhưng hắn vẫn bình thần ngồi đó. Hắn muốn Nguyệt Nhi tự mình khống chế cỗ lực lượng kia.

Chỉ thấy Nguyệt Nhi vậy mà chậm chậm vùng kiếm lên, một kiếm chém về phía đỉnh đầu Tinh Giải Hàn, rõ ràng là muốn lấy mạng nàng.

Nhưng là ngay lúc đó, Tuệ Tinh xuất thủ ngăn cản, nàng chỉ là vận dụng linh lực ngăn lại một kiếm kia, sau đó ánh mắt nhìn qua Doanh Thiên nói: “Các hạ vẫn nên là khuyên nàng thu tay lại, Tinh Nhi thân phận không dễ chọc, tin tưởng các hạ không muốn đắc tội thần linh dĩ”.

“Thần Linh nha, thật làm cho người sợ hãi”. Doanh Thiên sờ sờ cằm nhân nhợt cười nói: “Nha đầu, trở về dĩ”.

Nguyệt Nhi lạnh lùng thu kiếm về, sau đó từ trên thân Tinh Giải Hàn đoạt về trâm quả kia. Mang về cho Doanh Thiên.

“Trà Xích Hương Quả cho ta”. Mặc dù bị thương, Tinh Giải Hàn vẫn là cố chấp.

Thế nhưng là Nguyệt Nhi k có để ý nàng.

Nhận lấy Xích Hương Quả, Doanh Thiên đưa ngón tay ấn lên mi tâm của Nguyệt Nhi, ngay sau đó, ánh mắt Nguyệt Nhi trở lại bình thường.

“Nha đầu, vẫn nên là luyện thêm Tinh Tâm Kinh đi”. Doanh Thiên khuyên bảo.

“Vâng”. Nguyệt Nhi cười nhí nhảnh đáp, so với bây giờ bộ dáng đáng yêu thì ban nãy khác hẳn một cái nha đầu đặng đặng sát khí. Để cho người ngoài hiểu không nổi.

Ngay lúc đó, Tinh Giải Hàn hướng 3 người Tuệ Tĩnh truyền âm nói: “Xích Hương Quả bên trong chất chứa Thế giới pháp tắc, thần cũng thèm muốn, nếu mọi người cùng đoạt lại đều có phần”.

Nghe được Tinh Giải Hàn truyền âm, Tuệ Tĩnh Công Chúa, Hoàng Thiên Thái Tử, Vũ Văn Thương Thanh trong lòng đều giật mình kinh hãi.

Bọn hắn là biết qua quả này, trong một số sách cổ đều viết qua, trong sách cổ gọi nó là Hồng Diệp quả, mặc dù cực kỳ hiếm có, thế nhưng là không ai biết được nó tác dụng.

Cũng có rất nhiều cổ lão tiên hiền kỹ càng tra xét qua, thế nhưng là đều không biết nó có ảo diệu gì bên trong.

“Tĩnh Nhi, lời muội nói là thật đi”. Vũ Văn Thương Thanh truyền âm đáp lời.

“Cái này có thật hay không, dù sao từ xưa đến nay đâu có ai biết”. Hoàng Thiên Thái Tử cũng hoài nghi.

Tuệ Tĩnh Công Chúa thì im lặng suy tư.

“Ta đảm bảo là thật”, Tinh Giải Hàn chắc nịch nói: “Đây là chính Gia gia nói cho ta biết, các ngươi hẳn không nghi ngờ gia gia ta đi”.

Nghe được Tinh Giải Hàn nhắc đến gia gia nàng, 3 người đều không khỏi nổi lên kinh ý. Gia Gia Tinh Giải Hàn là một cái vô cùng cường đại thần linh. Hắn cũng được biết đến là vị thần cổ lão nhất Cực Huyền Giới.

Cuối cùng bàn bạc một phen, bọn hắn vẫn là quyết định tranh đoạt một lần.

Vũ Văn Thương Thanh đứng ra quát: “Hừ, nha đầu kia, tuổi còn nhỏ liền đã tu luyện ma công, làm điều ác, nhất định phải chịu Vạn Lý Thành trừng phạt”.

“Ma Công?”. Doanh Thiên cười lạnh.

“Chẳng lẽ không phải”. Vũ Văn Thương Thanh nói lớn: “Vừa rồi nha đầu kia thi triển công pháp, huyết vụ dày đặc, rõ ràng là hấp thu khí huyết người khác mà luyện ma công”.

Hoàng Thiên Thái Tử cũng tiếp thêm một câu: “Chắc hẳn mọi người đều biết, gần đây bên ngoài Vạn Lý Thành có mấy cái thôn trang bị người ta giết trong một đêm, hơn nữa... huyết khí đều bị hút sạch”.

Quả nhiên, nghe đến đây rất nhiều người đều là sôi trào lên.

“Quả thật, vừa rồi rất nhiều màu đỏ khí vụ đi”.

“Còn nữa, lúc đó nha đầu kia liền giống như là nhập ma đi”.

“Ta cũng nghe đồn mấy ngày gần đây có rất nhiều thôn trang bị người giết sạch, khí huyết bị hút hết, không lẽ là đều do nha đầu này làm đi”.

“....”

Nghe được nhiều người bàn tán, Nguyệt Nhi liền một bộ tức giận quát lớn, “các ngươi mấy cái người này, đánh không lại liền vu oan giá họa, thật không biết liêm sỉ”.

“Hừ, liêm sỉ sao có thể cùng ngươi cái này tiểu ma đầu so sánh”. Vũ Văn Thương Thanh cười lạnh.

“Không cần nói nhiều, trực tiếp bắt về giao cho Vạn Lý Thành chấp pháp đường xử lý”. Vũ Văn Thương Thanh quát: “Tên kia cùng nha đầu này liên quan, chắc chắn là đồng đảng”. Hắn chỉ Doanh Thiên lạnh lùng nói.

Ngay sau đó hắn vận chuyển công pháp, muốn trực tiếp đem Doanh Thiên cùng Nguyệt Nhi bắt về.

Lại nói mặc dù vừa rồi Nguyệt Nhi bộc phát chiến lực, thế nhưng hiện tại rõ ràng suy yếu. còn về Doanh Thiên một cái Linh Động cảnh, hẳn không để trong mắt.

Vũ Văn Thương Thanh rất tự tin vào chiến lực của mình, hắn đã là Linh Tôn đỉnh phong, chỉ kém một bước liền có thể đạt tới Linh Hoàng cảnh giới. Hắn không tin một cái Linh Động cảnh cùng 1 cái Thiên Sư có thể gây nên bọt nước gì.

Nhưng là ngay tại hấn muốn động thủ. Một cái thanh âm vang lên: "Dừng tay".

Ngay sau đó là một người xuất hiện, người này vậy mà từ lúc nào xuất hiện ở đó, liền không có ai biết. Chỉ có Doanh Thiên biết mà thôi.

Người tới không ai khác, là Thanh Tiêu.

Thanh Tiêu xuất hiện sau đó, trực tiếp gây nên chấn động.

"Nhìn, đó là Thanh Tiêu Thiếu Chủ".

"Thanh Tiêu Thiếu Chủ vậy mà cũng đến".

"Oa, đẹp trai quá". Có mấy cô nương gào lên.

Thì ra Thanh Tiêu chính là Bách Cổ Thương hội thiếu chủ, cũng là truyền nhân của Bách Cổ Lô. Hơn nữa hấn trên Anh Hùng Bảng liền xếp thứ 2.

Trông thấy Thanh Tiêu, Vũ Văn Thương Thanh nhủ mày nói: "Thanh Tiêu, đây là chuyện của chúng ta, ngươi không nên nhúng tay vào".

"Thật xin lỗi". Thanh Tiêu nhẹ nhàng cười nói: "Doanh Công Tử là chúng ta Bách Cổ Lô khách quý, sẽ không để ngươi đối Công Tử ra tay".

"Khách Quý???". Vũ Văn Thương Thanh nhủ mày, hấn lạnh lùng nghĩ: "Tại sao ta không biết gì".

Xung quanh nhiều người cũng rất hoài nghi.

"Tên này đến cùng là ai, vậy mà là Bách Cổ Thương Hội khách quý".

"Hắn hẳn phải có thân phận bí mật nào đó".

"..."

"Hơn nữa ta hương mọi người đảm bảo, tiểu cô nương này tuyệt đối không phải cái gì tu ma công, mong mọi người tin tưởng ta". Thanh Tiêu chấp tay hướng xung quanh mọi người nói: "hơn nữa ở đây tàn phá đều do Bách Cổ Thương Hội đứng ra đền bù gấp mười lần".

Lại nói, Thanh Tiêu quả thực danh khí rất lớn, mọi người đều đối với hấn có một loại kì lạ tín nhiệm.

"Nếu Thanh Tiêu Thiếu Chủ đã bảo đảm, hấn là sẽ không phải đi".

"Ta tin tưởng Thiếu Chủ".

"....."

Thanh Tiêu hướng Doanh Thiên một cái thủ thế nói: "Mời Công Tử một chuyến hồi Bách Cổ Lô, nhà ta lão đầu muốn gặp công tử".

"Ồ, tốt". Doanh Thiên cười đáp.

Ngay tại Thanh Tiêu cùng Doanh Thiên muốn đi. Thì Vũ Văn Thương Thanh lần nữa lên tiếng.

"Chậm đã".

"Có chuyện gì". Thanh Tiêu hỏi.

"Phải để Xích Hương Quả lại". Tinh Giải Hàn nói ra.

Doanh Thiên cười cười móc ra Xích Hương Quả, hấn nhẹ nhàng vật lấy một quả thần nhiên cho vào miệng.

"Ân, chính là hương vị này". Doanh Thiên mỉm cười hưởng thụ.

Sau đó hấn là trực tiếp nhét toàn bộ còn lại mấy quả cho Nguyệt Nhi nói: "Ăn hết đi".

Nguyệt Nhi nghĩ cũng không nghĩ trực tiếp cho hết vào miệng nhai nhồm nhoàm.

Trông thấy cảnh này, Tinh Giải Hàn cũng Vũ Văn Thương Thanh đều có chút nổi điên.

Vũ Văn Thương Thanh trực tiếp động thủ, hấn vậy mà đem ra một cái cung tên. Toàn lực bắn thẳng về phía Nguyệt Nhi.

Chỉ thấy tên này bay với một cái khùng bố tốc độ, mang theo tiếng rít kinh hoàng cùng linh lực hủy diệt nhằm thẳng Nguyệt Nhi.

Nhưng là.

Một cánh tay vậy mà nhẹ nhàng bắt lấy mũi tên. Là Thanh Tiêu xuất thủ, ngay sau đó một cổ để uy bùng nổ.

Trên người Thanh Tiêu để uy cuộn cuộn trào ra, đem xung quanh người đều dọa hết hồn.

Oanh.... giống như là bị trong kích.

Vũ Văn Thượng Thanh người bay ngược ra sau, đụng ra một cái hố lớn.

Chỉ thấy hấn nằm yên đó, máu me đầy người, không biết sống chết.

Hoàng Thiên Thái Từ lúc này mồ hôi lạnh toát, hấn giật mình nín thở: "Linh Đế".

Hấn không nghĩ tới, bọn hấn mấy cái này trên Anh Hùng Bảng đều là Linh Tôn cảnh giới, thế nhưng là Thanh Tiêu vậy mà vượt trước bọn hấn 2 cái cảnh giới, trở thành Linh Đế.

Hấn cũng âm thầm may mắn, bởi vì hấn rất tiết chế, nếu không e rằng người nằm kia đã là hấn.

Về phần Tinh Giải Hàn cùng Tuệ Tinh Công Chúa cũng im lặng, bọn hấn không giám làm gì. Đừng nói 1 cái Vũ Văn Thượng Thanh. Cho dù bọn hấn 3 cái này Linh Tôn xông lên cũng tuyệt đối tiếp không nổi Thanh Tiêu một chiêu.

Doanh Thiên mỉm cười chỉ chỉ Vũ Văn Thượng Thanh cùng Tinh Giải Hàn nói: "Các ngươi 2 người liền hảo hảo hưởng thụ vài ngày, mạng các ngươi ta nhất định lấy".

Nghe được Doanh Thiên lời nói, Tinh Giải Hàn sắc mặt rất khó coi, thế nhưng là nhìn Doanh Thiên nụ cười kia, nàng lại có một cổ hết hồn hết vía sợ hãi.

Sau đó, Doanh Thiên cùng Nguyệt Nhi theo Thanh Tiêu rời đi.

Tinh Giải Hàn hướng Tuệ Tinh nói: "Muội trở về nói với Gia Gia". Ngay sau đó lập tức rời đi.

Vũ Văn Thượng Thanh cũng được người đưa về.

Hoàng Thiên Thái Từ nói với Tuệ Tinh Công Chúa: "Công Chúa, chuyện này càng ngày càng phức tạp, có lẽ sẽ xảy ra biến cố lớn, chúng ta k nên nhúng tay vào làm gì".

Tuệ Tinh trầm mặc một lát rồi nói: "Thái Từ nói đúng, người tên Doanh Thiên kia rất thần bí. Hấn cho ta cảm giác rất kỳ lạ, mặc dù ta cùng Tinh Nhi quan hệ rất tốt, thế nhưng là liên quan cái kia Xích Hương Quả, vẫn là nên trở về báo lại, không cần thận liên dẫn đến thần chiến".

P/s: Việt nam vô địch:v

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Bách Cổ Chân Vương

Ngày hôm đó, Vạn Lý Thành dường như sôi sục lên. Vô số những lời bàn tán trao đổi. Tin tức cũng nhanh chóng lan truyền chóng mặt. Chỉ trong ngắn ngủi thời gian. Trăm vạn dặm Vạn Lý Thành vốn đã náo nhiệt vì Vạn Lý Đăng Thiên hội lại càng náo nhiệt hơn.

Tin tức Thanh Tiêu Thiểu Chủ 1 chiêu đánh Vũ Thiểu Chủ thừa sống thiếu chết lan truyền chóng mặt.

Một cái thiên tài 13,14 tuổi liền đã có tu vi Lịn Vương, lại có được 30 cái chân mệnh xuất thế, làm cho người người khó mà tin tưởng.

Nhưng là lại bị một cái khác tuyệt thế thiên tài mới 7,8 tuổi có tu vi Thiên Sư đánh bại, đáng sợ là nàng lại có tới 40 cái chân mệnh.

Truyền thuyết nói. Chân mệnh cực hạn là 81. Thế nhưng là từ cổ chí kim, từ vạn cổ đến nay, toàn bộ Cực Huyền Giới liền không có cái nào vượt qua con số 33. Cực hạn là 33.

Vậy mà bây giờ liền có được 40 chân mệnh xuất thế. Đây là cỡ nào oanh động.

Rất nhanh, vô số các thế lực.các đại phái tông môn nhanh chóng cho người đi điều tra thân phận.

Nhất là những cái kia đỉnh điểm thế lực, bọn hấn càng là muốn lôi kéo Nguyệt Nhi.

Đừng nói, 40 chân mệnh là con số to lớn ngoài sức tưởng tượng. Tương lai định sẵn thành thần. Thành thần về sau, càng là cường giả trong thần.

Nếu là có được như thế một tôn cường giả, tông môn sẽ hướng tới một cái phát triển khổng lồ. Thậm chí tại trong vũ trụ thần giới đều có tiếng tăm

....

Lại nói về Doanh Thiên. Sau khi được Thanh Tiêu đưa về Bách Cổ Lâu. Thanh Tiêu liền hướng Doanh Thiên nói:”Công tử, mời nghỉ ngơi chốc lát, ta đi sắp xếp”.

Doanh Thiên cũng không nói gì, hần chỉ nhẹ nhàng gật đầu mà thôi.

Ngay sau đó, Thanh Tiêu liền rời đi.

Một lát sau, Thanh Tiêu cùng Các Lão lần nữa xuất hiện ở trong mật thất kia.

Lúc này đã đứng đó hơn 20 lão giả, mỗi một cái đều là tóc trắng xóa đầy đầu, thậm chí có mấy cái đều là đã sắp chết.

Thanh Tiêu hành lễ sau đó, hần hướng bên trên nói:”Tiên Tổ, đã mời người đó trở về”.

Chỉ gặp tại Thanh Tiêu nói xong, từ bên trên kia, vậy mà không gian bắt đầu méo mó. Cuối cùng, từ trong không gian méo mó chậm rãi xuất hiện một cái quan tài.

Quan tài này toàn thân đen kịt, bên trên bố trí đủ các loại phong ấn kỳ ảo. Rõ ràng là tồn không ít tâm huyết lên cỗ quan tài này.

Chỉ thấy cỗ quan tài đóng kín kia vậy mà rung lên nhẹ nhẹ. Ngay sau đó, nắp quan tài hé ra.

Chỉ ngay khi quan tài hé ra, một cỗ thần uy khủng bố từ trong quan tài bùng phát đi ra.

Thần uy này đem ở đây toàn bộ đâm lão giả, bao gồm Thanh Tiêu cùng Các Lão đều cho quỳ xuống.

Quan tài bật nắp, trong đó ngồi dậy một cái khoảng 70 lão nhân.

Chỉ thấy, hần nhẹ nhàng đứng đó, nhưng đem đến cho người có mặt trong mật thất này đều không thờ nổi cảm giác.

Nhưng là, giống như không muốn để cho đám lão giả này bị áp lực. Lão nhân kia thu hồi lại hết Thần uy, hần lúc này cùng một cái bình thường lão nhân liền không có gì khác nhau

Cũng lúc này, ở trên Cực Huyền Giới rất nhiều thần đều cảm ứng được. Có người nghi hoặc.

“Đến cùng là ai, thật cường đại”.

...

Lão nhân này bề ngoài giống như chỉ có 70. Thế nhưng hần ở đây sống là lớn tuổi nhất, cũng là cường đại nhất của Bách Cổ Thương Hội hiện tại.

“Cung nghênh tiên tổ xuất quan”. Chúng lão giả cùng Thanh Tiêu đồng loạt quỳ lạy hô.

“Người đó đâu”. Lão nhân này nhìn Thanh Tiêu hỏi.

“Bẩm tiên tổ, người đó đang đợi bên trên”.

Thanh Tiêu cúi người đáp.

“Mau mời tới cấm phòng gặp ta”. Lão nhân vội vã nói ra. Ngay sau đó, hần lập tức đi vào một cái thông đạo hướng xuống dưới lòng đất đi tới.

Thanh Tiêu cũng là giật mình. Bởi vì hần biết cấm phòng.

Đó chính là Bách Cổ Thương Hội tuyệt mật nhất, bí mật nhất, cũng là cấm địa.

Đừng nói hần dạng này tiểu bối. Liền xem như tất cả ở đây lão giả, cũng chưa có ai được phép xuống tới cấm phòng. Bọn hần chỉ là biết được chút ít thông tin mà thôi.

Lại nói, lão nhân kia như vậy lời nói, tức là để Thanh Tiêu cũng có thể tiến vào cấm phòng. Cái này để hần mong chờ không thôi.

Càng làm hần suy nghĩ là. Doanh Thiên đến cùng là ai, vậy mà để hần gặp tiên tổ cùng dẫn tới cấm phòng. Thanh Tiêu quả thực rất tò mò.

Hần cũng không chần chừ, lập tức đi mời Doanh Thiên.

Bên trong cấm phòng lúc này, lão nhân kia giống như là hồi hộp cái gì đó, hần cũng rất khẩn trương, vậy mà đi đi lại lại.

Chính giữa cấm phòng lúc này, vậy mà lại có 1 chiếc quan tài khác. Chiếc quan tài này chẳng chịt các loại cấm chế, các loại cấm văn dày đặc. So với chiếc quan tài mà lão nhân chui ra ban nãy, đều có hơn mười lần.

Đúng lúc này, Doanh Thiên cùng Thanh Tiêu tới.

Thời điểm lão nhân nhìn thấy Doanh Thiên, hần liền giống như trời chông một dạng.

Lão nhân quan sát Doanh Thiên hồi lâu, rất lâu.

Cuối cùng, xảy ra một màn đề Thanh Tiêu đều sợ hãi đến run rẩy.

Lão nhân kia vậy mà quỳ xuống dập đầu với Doanh Thiên.

Đúng, là dập đầu với Doanh Thiên.

Thanh Tiêu sợ hãi không thể tưởng tượng nổi, hần không suy nghĩ gì cũng lập tức quỳ xuống, bởi vì tiên tổ bọn hần quỳ, hần là không được phép đứng.

Thanh Tiêu lúc này điên cuồng suy nghĩ, hần không hiểu, không biết, hần muốn biết. Thế nhưng là ai có thể giải thích cho hần đây.

“Đại nhân”. Lão nhân kia vừa dập đầu vừa xúc động nói: “Ta rốt cuộc vậy mà chờ được đại nhân trở về”.

Nhìn lão đầu này, hần chỉ mỉm cười lắc đầu nói: “Ngươi nhầm, ta cũng không phải hần”.

“Không phải?”. Lão nhân kia ngẩn ngơ, nhưng là lão lại lần nữa quỳ lạy: “Không nhầm, ta là nhận không thể nhầm, nhất định là đại nhân”.

Doanh Thiên lần nữa khẳng định lại: “Ta đã nói, ta không phải hần. Ngươi nhận sai người”.

“Sai, thật sai sao?”. Lão nhân nghe Doanh Thiên nói vậy, hần giống như là thất thần. Bởi vì hần ở đây đã rất lâu, lâu đến chính hần đều không nhớ mình đã ở bao lâu. Hần một mực chờ đợi. Chờ đợi người kia.

“Nhưng là”. Doanh Thiên mỉm cười nói: “Ta với hần cũng không xa lạ gì, hần cùng ta không sai biệt lắm”.

Nghe được Doanh Thiên câu này, lão nhân kia là chột hiểu, hần hiểu ra, hần rốt cuộc hiểu ra vấn đề trong đó.

Cuối cùng, lão nhân vẫn là đứng lên, hần nói: “Đại nhân tới, là muốn đem món đồ kia lấy”.

“Àn, ta muốn lấy, có một chút đồ vật, ta là muốn làm rõ ràng”. Doanh Thiên gật đầu đáp lời.

Lão nhân nghe xong liền hướng bên kia đang quỳ Thanh Tiêu nói: “Mau đi lấy Chân Thần Đản ra đây”.

Nghe được lão nhân nói Thanh Tiêu là giống như được đại xá, hần rốt cuộc rời đi. Trong cấm phòng chỉ còn lại Doanh Thiên cùng lão nhân.

Doanh Thiên cất lời: “Năm đó, là xảy ra chuyện gì”.

“Năm đó, mọi chuyện xảy ra quá nhanh, hơn nữa, lúc đó ta còn rất nhỏ tuổi, chỉ là một cái 5 tuổi hài đồng, có rất nhiều chuyện đều không hiểu”. Dừng một chút, lão nhân nói tiếp: “Sau này khi ta nhận lại trọng trách này, mới nghe Sư Tôn kể lại. Năm đó không biết vì chuyện gì, người kia vượt ra tình không, ở ngoài đó đánh một trận thiên băng địa liệt. Trận chiến kia kinh động Thần Đình, rất nhiều Thần Binh Thần Tướng được phái đến. Chỉ là khi họ đến thì mọi chuyện đã xong. Bọn hần tìm hiểu không ra chuyện gì”.

“Sau đó thế nào”. Doanh Thiên hỏi tiếp.

“Sau đó, ta và sư tôn đều cho rằng người kia k trở về nữa. Thì bất ngờ, hơn trăm năm sau đó, toà tháp kia hạ xuống, người đó cũng trở về. Sau đó bày xuống bố trí, giao cho sư tôn canh gác, cuối cùng từ biệt mà đi”. Lão nhân kể lại.

Doanh Thiên có chút hiểu, hần nói: “Xem ra hần có để lại cho ta một chút tốt đồ vật đi”.

Lão nhân trịnh trọng gật đầu: “Đại nhân, quả thật là có chút đồ vật, chỉ là sư tôn hần.....”. Nói tới đây, lão nhân dừng lại không nói nữa.

Doanh Thiên ánh mắt hướng quan tài, sau đó hần tiến tới, một tay chạm lên quan tài. Hần nói: “Đây là Bách Cổ Chân Vương”.

Lão nhân cúi người trả lời: “Vâng”.

Cũng lúc này, cổ quan tài kia vậy mà nhẹ nhàng rung lên. Thấy vậy, Doanh Thiên đem quan tài ấn nhẹ xuống lắc đầu nói: “Không cần, gắng gượng tới nay đều không phải dễ dàng gì, ta cũng vẫn nên là làm chút việc nên làm đi”.

Cũng ngay lúc đó, Thanh Tiêu đi vào, trên tay hắn bê lấy một cái hộp nhỏ. Theo lão nhân phân phó, Thanh Tiêu dâng hộp lên cho Doanh Thiên.

Nhận lấy hộp về sau, Doanh Thiên trực tiếp mở hộp đi ra, chỉ thấy bên trong hộp vền vền nằm đó 1 cục đá. Chính xác hơn là một viên trứng đá.

Viên trứng đá này cùng bình thường hòn đá không có gì khác nhau, chỉ là nó vậy mà có rất nhiều vết nứt li ti.

Đặc biệt là, những vết nứt kia cũng không phải là bị người va đập ra vết nứt, mà là tự hồ từ lúc trứng đá tồn tại, những vết nứt này cũng đã xuất hiện ở đó.

Nếu nhìn kỹ, những vết nứt kia là chẳng chịt k có quy tắc, nhưng nếu người cẩn thận dùng tâm thần đi xem xét, người sẽ thấy những vết nứt kia ảo diệu khó hiểu vô cùng.

Doanh Thiên cầm lên trứng đá gật đầu nói:”Ân, năm đó hấn để lại món đồ này cho các người, tiếc là các người vậy mà không biết sử dụng đi”.

Lão nhân sững sốt, hấn cũng k biết chuyện này, năm xưa nhận lại trọng trách này, hấn chỉ được sư tôn dặn dò phải cất kỹ thứ này, hấn cũng từng nghiên cứu qua, thế nhưng là mấy vạn năm tìm hiểu đều không tìm hiểu ra thứ gì.

Doanh Thiên cười cười nói ;”Tốt, ra ngoài đi, trăm vạn năm khổ cực, cũng nên đền đáp người một chút”. Doanh Thiên nhìn nhìn cổ quan tài.

Thanh Tiêu cùng Lão nhân thối lui ra ngoài. Chỉ để lại bên trong cấm phòng một mình Doanh Thiên.

Doanh Thiên cũng không có vội vàng, hấn lặng lẽ ngồi xuống, hấn muốn xem xét một chút trước khi bắt đầu.

“Huyết mạch như vậy, đáng tiếc đều đã bỏ lỡ”. Doanh Thiên lắc đầu tiếc nuối.

Cuối cùng hấn bắt tay vào bố trí. Hấn đem một cái trận pháp vẽ ra, cũng không tiếc lời ra vài thứ đồ tốt bày xung quanh cổ quan tài kia.

Cuối cùng hấn cầm lên Chân Thần Đan, để nó ở một cái mắt trận.

Hấn kết mấy đạo thủ ấn.

Chỉ vậy mà, trên quả trứng đá kia từng vết nứt vậy mà sáng rực lên, một cỗ thanh quang chiếu rọi khắp cấm phòng.

Theo đó là một cái không lồ sinh mệnh chi khí cũng được dẫn phát đi ra. Đừng nói bên trong cấm phòng này, sinh mệnh chi khí này cũng hướng bên ngoài lan toả.

Bên ngoài kia, hơn 20 lão giả đầu tóc bạc trắng kia, cùng lão nhân và Thanh tiêu đang đứng chờ.

Thì một cỗ nồng đậm không gì sánh được sinh mệnh chi khí kéo ra ngoài.

Ngay lập tức, bọn hấn hít vào sinh mệnh chi khí.

“Cái gì, thọ nguyên của ta tăng lên”. Có một lão giả giật mình kêu lên.

“Ta cũng vậy”

“Ta cũng thế”.

Liền lão nhân lúc này cũng cảm giác được, hấn thọ nguyên cũng kéo dài một đoạn.

Lão nhân vung tay, đem toàn bộ mật thất khoá chặt lại, hấn không muốn người ngoài biết được.

Bên trong cấm phòng, cổ quan tài kia đang điên cuồng hấp thụ lấy sinh mệnh chi khí.

Mãi cho tới hơn một canh giờ sau mới dừng lại.

Doanh Thiên có chút hài lòng gật đầu nói:”Tốt rồi, không lâu nữa người liền có thể đi ra, ta cũng nên làm việc của mình thôi”.

Chỉ gặp cổ quan tài kia vậy mà chậm rãi rung lên, sau đó nó hướng phía sau trượt đi, để lộ ra bên dưới quan tài một miếng giấy,

Không sai, là một miếng giấy vàng.

Doanh Thiên bắt lấy tờ giấy này, hấn gật đầu chào:”Bảo trọng”.

Cuối cùng đi ra.

Ở bên ngoài trông thấy Doanh Thiên đi ra. Lão nhân liền biết hấn đã xong việc, không chần chừ, lão nhân quỳ xuống dập đầu xức đông nói:”Tạ đại nhân cứu giúp”.

Trông thấy lão nhân quỳ lạy, Thanh Tiêu liền đỡ, dù sao hắn cũng đã quen qua.

Bù lại những cái lão già kia đều giặt mình thon thót, bọn hắn sợ hãi không thể nghĩ. Cuối cùng cũng một loạt quỳ xuống.

Doanh Thiên cười nói “Không cần đa lễ, việc làm đã xong, ta cũng có được đồ vật ta muốn, vẫn nên là rời đi”.

“Đại nhân liền muốn đi”. Lão nhân có chút kỡ nỡ nói.

Doanh Thiên mỉm cười nói: “Có duyên ắt sẽ lại gặp, các ngươi cũng nên đón chào lấy một hồi thịnh thế, Thế giới nhỏ bé này các ngươi cũng không nên cảm ọc. Thiên địa ngoài kia rộng lớn, hãy thử một lần xông pha đi”.

Sau đó, Doanh Thiên ném cho Lão nhân viên Chân Thần Đan kia nói: “Nó là vốn liếng, cầm lấy đi”.

Lão nhân tiếp lấy viên trứng đá, sau đó lại dập đầu cảm tạ: “Tạ đại nhân ban ân”.

Chỉ gặp khi bọn hắn ngẩng đầu lên, Doanh Thiên đều đã biến mất.

Thanh Tiêu vội hỏi: “Tiên tổ, đây là thế nào”.

Không chỉ có Thanh Tiêu, ngay cả những cái lão già đều là tò mò không thôi.

“Ngươi biết Bách Cổ Gia truyền thuyết chứ”.

Lão nhân giống như chìm vào một chút hồi ức hồi.

“Đã biết, ghi lại rằng, tiên tổ cùng sư tôn của người tại xa xôi kia được một vị cổ thần chỉ điểm, sau đó, tiên tổ cùng sư tôn tu vi tiến mạnh, tiếp đến lại nhận trọng trách thủ hộ Vạn Lý Thành, trăm vạn năm qua đi, chúng ta Bách Cổ Gia vẫn là ở đây một lòng thủ hộ”.

“Vậy các ngươi liền tự xem đi”. Lão nhân lấy ra một cái quyển trục đưa cho Thanh Tiêu.

Thanh Tiêu trình trong tiếp lấy, sau đó hắn mở ra xem. Chỉ thấy trên quyển trục vẽ lấy một bức hoạ, trên bức hoạ này có 3 người.

Một cái tiểu hài đồng. Một cái trung niên nam tử cùng một cái thanh niên.

Nhìn bức hoạ này, không chỉ Thanh Tiêu cùng các Lão già đều giặt mình kinh hãi.

Bọn hắn hiểu, bọn hắn rốt cục hiểu, vì lý do gì mà tiên tổ bọn hắn đều phải quỳ.

Nếu Doanh Thiên ở đây, hắn đều sẽ nhận ra, trên bức tranh kia là vẽ lấy hắn.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 57: Vạn Lý Đăng Thiên

Sáng.

Trời là trong xanh nắng đẹp.

Người là tung bừng nhộn nhịp.

Vạn Lý Thành hôm nay, sẽ là chính thức một cái long trọng nhất đại hội. Vạn Lý Đăng Thiên.

Đối với người ngoài tới nói, đây chẳng qua liền là một cái to lớn đại hội mà thôi.

Thế nhưng là đối với Đông Vực các thế lực tới nói. Vạn Lý Đăng Thiên hội có ý nghĩa không thể coi thường.

Lý do đại hội này những 1 ngàn năm mới có thể một lần tổ chức, là bởi vì có liên quan tới Vạn Lý Tháp.

Vạn Lý Tháp này, chính là ngàn năm liền mở ra một lần, để cho người ngoài tiến vào.

Bên trong tháp có đủ loại kỳ ngộ. Đã từng có người thành thần nhờ vào kỳ ngộ trong đó.

Cho nên hôm nay người có thể tiến vào Vạn Lý Tháp đều rất mong chờ.

Nhất là những cái kia Thiên tài các loại. Bọn hắn là muốn một lần chứng minh chính mình. Nếu như thể hiện tốt, liền nhất cử đương danh, nếu là vận khí tốt, liền nắm được cách thành thần.

Đây chính là đối với rất nhiều người dụ hoặc không thể cưỡng lại.

Thậm chí, có rất nhiều thế lực có được Thiên tài tuổi trẻ liền đem bọn hắn phong ấn xuống chờ ngày này. Cũng có người là hận mình không sinh muộn hơn.

Lúc này đây, Quảng trường to lớn bên dưới Vạn Lý Tháp kia đều đã chật kín người. Số lượng cũng tới mấy trăm vạn người.

Những người này chen chúc nhau, đa số là tới xem náo nhiệt. Bởi vì cũng chỉ có những cái kia truyền nhân các thế lực mới có tư cách đi vào Vạn Lý Tháp.

Cũng lúc này, bên dưới chân Vạn Lý Tháp đã tụ tập hơn 600 người. 600 người này đều là người trẻ tuổi. Tháp nhất cũng có được Linh Vương tu vi.

Giờ phút này, ai nấy đều nhận ra, 600 người này vậy mà chia ra thành 4 nhóm. Lớn nhất một nhóm liền có tới hơn 300 người, 2 nhóm hơn 100 người. Nhóm cuối chỉ có mấy chục người.

Giờ phút này, có rất nhiều người không biết chuyện hỏi.

“Nhóm người đông nhất đều là chúng ta Đông Vực trẻ tuổi thiên tài, trong đó ta nhận ra khá nhiều, nhưng là 3 nhóm kia một người đều chưa từng gặp qua, không biết là ai”.

Có người biết bên trong nội tình liền giải thích.

“Bọn họ đều là Thiên tài đến từ Tam Vực khác, bởi vì khoảng cách xa xôi, cho nên số lượng có hạn, thế những nhìn kỹ xem, bọn họ ít người nhưng đều không thua kém chúng ta đông vực Thiên Tài”.

Cũng lúc này, xung quanh Vạn Lý Tháp đã dựng sẵn 4 cái đài quan sát, 4 đài quan sát này đều vô cùng rộng lớn, có thể chứa tới mấy trăm người.

4 đài cao này chính là dành cho chư vị cao tăng lão tổ của 4 vực. Bọn hắn là người dẫn đội của các tông môn đại phái.

Hiển nhiên, được ngồi trên đài quan sát này, tất cả đều là người có máu mặt, tu vi cường đại khôn cùng. Linh Thánh, Linh Đế nhiều vô cùng. Thậm chí có mấy vị đại nhân vật Thông Thần Cảnh cũng tại.

“Đông Vực Thiên Tài cơ hồ đều tới đầy đủ, có trên Anh Hùng Bảng ngoại trừ đệ nhất Cuồng Long đều đã tới hết, ngoài ra còn rất nhiều”.

“Kia là Thiên Thủy Hoàng tử, bên cạnh là Thanh Vân Tông Thánh nữ. Còn có Thương Toạ thiếu chủ, Hoàng Thiên Thái tử, Tuệ Tĩnh Công Chúa, kia là Vân Long thần tử. Còn có Thanh Hà Thánh nữ, đó là Thanh Tiêu thiếu chủ, nghe nói hắn 1 chiêu đánh bại Vũ Thiếu chủ. Nhắc tới Vũ Thiếu Chủ hắn vẫn chưa tới, xem chừng là bị đánh k dấy nổi đi..... lần đầu trông thấy Đông Vực Thiên Tài toàn bộ tụ hội, tam vực còn lại xem chừng là yếu thế đi”. Có người điểm danh các thiên tài, sau đó hăm mộ nói ra.

“Ha, ếch ngồi đáy giếng”. Có người khinh thường đáp.

“Ngươi có ý gì”.

“Nói cho ngươi cũng chẳng sao, nhìn nhóm người bên nam vực kia. Ngươi thấy nữ tử áo đen chứ, nàng gọi Dạ Uyển, nói cho ngươi biết, nàng năm nay 19 tuổi, Linh Hoàng tu vi. Đã từng vượt giai đánh bại Linh Đế”. Dừng một chút lại nói tiếp: “Nam tử lưng đeo đao lớn kia, hắn gọi Tuần Hải, hắn là thần dòng dõi, tu vi Linh Đế, ngươi biết hắn từng đồ sạch một cái quốc gia trong một đêm không”.

“Bên kia tây vực....ngươi thấy nam tử mặc thanh bào kia không, hắn là đệ nhất Thiên Tài của Thái Huyền Tông, cũng là Thiên Tài đệ nhất Tây Vực, Bạch Thần”. Sau đó người này đều sẽ đem mấy cái đỉnh cấp Thiên tài của tam vực đều giới thiệu qua. Người nghe kia mỗi lần nghe tới một cái tên cùng thành tích tu vi đều sẽ khiếp sợ một hồi. Cuối cùng hắn cũng đều nhận mình ếch ngồi đáy giếng.

Nếu dám người Ma Âm ở đây, bọn hắn đều sẽ nhận ra trong mấy cái Thiên tài tây vực kia có Bạch Vũ trong đó. Mà Bạch Thần kia lại cùng Bạch Vũ dung mạo tương tự, hắn là có quan hệ huyết thống.

Ở phía trên đài quan sát, mấy vị lão tổ cũng đang nói chuyện với nhau.

“Tây vực năm nay hơi ít người tham gia nhĩ”. Có một vị lão tổ hỏi thăm.

“Chứ sao, ở đó tồn tại một cái khủng bố nhân vật, chém giết 3 vị thần, bên đó không trầm lắng xuống mới lạ”.

“Cũng không nghĩ tới một vị nhân vật khủng bố như vậy lại đi tới Cực Huyền Giới”.

“Ta chỉ hi vọng không gặp phải như thế người”.

“Đầu dễ dàng như vậy, yên tâm đi, vị kia đã rời đi Thế Giới này”.

“Thật đã rời đi”.

“Thật, Bên tây vực Tinh Vãn Các đã hướng bên ngoài thông báo vị nhân vật kia đã rời đi rồi”. Vị này lão tổ chắc nịch nói.

Trên thực tế. Từ sau khi biết Doanh Thiên ngụ tại Tinh Vãn Các. Toàn bộ tây vực các môn phái từ lớn tới nhỏ đều lũ lượt kéo đến bá phò.

Cho đến khi Doanh Thiên rời đi, vì để tránh phiền phức. Cho nên Tinh Vãn Các hướng bên ngoài thông báo Doanh Thiên đã rời đi. Để cho các môn phái kia không cần tới nữa.

Cũng lúc này, chỉ nghe thấy một tiếng long ngâm, tiếng long ngâm này ngân nga trong thiên địa, tựa hồ toàn bộ Vạn Lý Thành đều có thể nghe thấy.

Từ phía chân trời bên kia, một đầu khổng lồ quái vật đang cấp tốc hướng Vạn Lý Tháp bay tới. Lại gần một chút, người ta đều nhìn ra. Đó là một đầu Giao Long khổng lồ, tại trên đầu của nó, ngồi lấy một cái trẻ tuổi nam tử.

Nam tử này thân mặc lam bào, khí định thần nhàn, nhưng lại mang cho người ta cảm giác cuồng bạo tột điểm.

Người này chính là xếp trên Anh Hùng Bảng đệ nhất bài danh, Cuồng Long.

Trông thấy Cuồng long, ở đây rất nhiều Thiên tài đều lộ ra vẻ kiêng kỵ. Cho dù là những cái kia nhất đẳng thiên tài của tam vực đều không ngoại lệ.

Bọn hắn đều là cảm nhận được một cỗ khí tức nguy hiểm từ trên người Cuồng Long.

Một lát sau, có một vị Lão Tổ đứng lên, dùng linh lực phát tán nói: “Chư Vị, lão phu Toàn Quân, xin thay mặt cho Vạn Lý Thành hoan nghênh chư vị hôm nay tới đây tham dự Vạn Lý Đăng Thiên”.

Dừng một chút, lão tổ này nói tiếp: “Như các vị đều biết, Vạn Lý Đăng Thiên hội là Thiên Tài của người trẻ tuổi. Trong chúng ta đều có không ít người cũng từng tham gia, ta sẽ nhắc lại một chút quy củ”.

“Vạn Lý Tháp ngàn năm mới mở ra một lần, đây là cơ hội cho người trẻ tuổi phát triển, bên trong Vạn Lý Tháp là tự thành thế giới, kỳ ngộ vô số, thế nhưng hung hiểm cũng không phải ít”.

“Mỗi lần Vạn Lý Tháp mở ra, đều sẽ có người nhất phi trùng thiên, sau này trở thành một phương bá chủ, nhưng cũng có Thiên Tài ở bên trong Vạn Lý Tháp rơi rụng, trở thành đá lót đường cho người khác”.

“Lại nói, Bên trong Vạn Lý Tháp nghiêm cấm chém giết, nhưng là không cấm tranh đoạt, cho nên ai tay to hơn liền đến được đồ tốt, hơn nữa bên trong Vạn Lý Tháp quy tắc sẽ đem các người toàn bộ ép xuống Linh Vương sơ kỳ”.

“Muốn vào Vạn Lý Tháp cần đi lên Đăng Thiên Đài ít nhất 20 bước, yêu cầu tu vi từ Linh Vương tới Linh Đế”.

Bởi vì Vạn Lý Tháp quy tắc hạn chế,

Cho nên chỉ có người tu vi từ Linh Vương tới Linh Đế có thể qua cửa, người dưới hoặc vượt qua sẽ bị Vạn Lý Tháp cấm bên ngoài không cách nào tiến vào, ngoài ra sau khi vào tháp, mặc kệ người cường đại cỡ nào đều sẽ bị ép xuống Linh Vương cảnh sơ kỳ.

“Đăng Thiên Đài, mở”. Vị lão tổ này vung tay lên.

Chỉ thấy vậy mà từ trên không trung rơi xuống một cái to lớn đài cao. Đài cao này có tổng cộng 100 bậc thang.

Đài cao này tản mát ra vận vị khác thường, thần uy lượn lờ, rõ ràng là một món không tầm thường Thần Khí.

Có nhiều Thiên Tài lần đầu thấy đài cao này đều là ngạc nhiên tò mò.

“Đây là Đăng Thiên Đài sao”. Có một cái Thiên Tài hỏi.

“Chính nó, đây là một kiện Địa Thần Binh, Do một vị cổ thần lưu lại”. Có thiên tài biết chuyện nói ra”.

“Bởi vì để tăng lên độ cạnh tranh, vị cổ thần kia mới lưu lại Đăng Thiên Đài, cùng với nguyên tắc 20 bậc, đây là để khảo nghiệm liệu người có xứng đáng để vào tháp hay không”. Có thiên tài giải thích thêm.

“Chỉ là leo 20 bậc mà thôi, có gì khó”. Cũng có thiên tài kiêu ngạo nói ra.

“Hắc, chờ người leo lên rồi biết”. Một vị thiên tài khác biết được nội tình nói.

Lúc này, vị kia lão tổ nói tiếp: “Được rồi, nếu đã sẵn sàng, liền bắt đầu lên đài đi.

Nghe được hiệu lệnh. Toàn bộ ở đây thiên tài đều chuẩn bị nhao nhao leo lên Đăng Thiên Đài.

Nhưng đúng lúc này.

Một đạo lười biếng thanh âm vang lên.

“Chậm đã”.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Nhận Sợ Hãi

“Chậm đã”. 1 câu vang lên, đây là đặc biệt chói tai.

Phải biết, ở đây là tụ tập 4 phương 8 hướng các loại thiên tài. Cũng tụ tập lấy Cực Huyền Giới đại lượng lão tổ.

Vậy mà có kẻ lại dám như vậy cắt ngang.

Giờ phút này, tất cả mọi người đều hướng thanh âm kia nhìn qua.

Người nói câu đó là một cái thanh niên trẻ tuổi.

Áo đen là.

Tóc trắng tung bay là.

Không phải Doanh Thiên thì là ai.

Chỉ thấy hắn hiện tại nhàn nhã bước tới, sau lưng hắn là Ma Âm mấy người.

Trông thấy Doanh Thiên đi tới, có lão tổ khó chịu nói ra: “Tiểu bối to gan, có biết đây là đâu”.

Doanh Thiên một bộ k để ý tới đáp: “Nha, liên chẳng phải là cái gì Vạn Lý Đăng Thiên sao, ta muốn tham gia nha”.

“Cái gì, muốn tham gia, hẳn đủ tư cách sao”. Ở đây có không ít thiên tài đều bĩu môi khinh thường Doanh Thiên.

Dù sao hắn để lộ ra chỉ là một cái Linh Động cảnh. Mà nơi này tụ tập lấy ngàn vạn người mà tính, Linh Động cảnh như hắn, liên tư cách bước vào quảng trường đều không có.

Giờ phút này, rất nhiều người đều nhao nhao nghị luận Doanh Thiên không biết sống chết.

“Ha, tiểu tử này gan cũng lớn, không sợ bị mấy vị kia ngựa mất 1 chường chụp chết sao”. Có người quan sát hứng thú nói ra.

Cũng có người cười trên nỗi đau người khác: “Hắc, là hắn tự tìm chết. Liên trách ai”.

“...”

Có một vị lão tổ đứng lên nói: “Tiểu bối, hôm nay là Vạn Lý Thành thịnh hội, ta cũng không muốn để cho không khí mất vui, lui xuống đi, nếu không đừng trách”.

Doanh Thiên vẫn thản nhiên đứng đó mỉm cười nói ra: “Không phải nói, ai cũng có thể đi vào Vạn Lý Tháp hay sao”.

Trên thực tế là như vậy, lúc trước Vạn Lý Tháp đều không cấm người đi vào. Chỉ là chính Vạn Lý Tháp có hạn chế.

Chỉ có Linh Vương tới Linh Đế có thể đi vào, hơn nữa số tuổi cũng không thể vượt quá 100. Đây là lý do vì sao Vạn Lý Đăng Thiên hội mới để cho người trẻ tuổi đi vào.

Trong số những Thiên tài kia. Cũng không hoàn toàn đều xuất thân từ các đại phái tông môn. Cũng có những cái Thiên tài xuất thân nghèo hèn, tự mình đi lên.

Vị lão tổ này nhũn mày nói: “Chẳng lẽ ngươi không biết, chỉ có Linh Vương tu vi cùng dưới 100 tuổi mới có thể vào tháp sao”.

Doanh Thiên gật đầu cười trả lời:”Vậy đúng rồi, ta đều chưa tới 100 tuổi. Hơn nữa đây là trước nay Vạn Lý Tháp hạn chế, cũng không phải là các người định ra quy định đi”.

Nghe được Doanh Thiên lời nói này, ở đây rất nhiều người đều ngẩn ra.

Nhưng là ngẫm lại, bọn hắn thấy Doanh Thiên nói đều đúng.

Trăm vạn năm đến nay, chỉ có tu vi Linh Vương tới Linh Đế cùng dưới 100 mới có thể đi qua cửa vào tháp, chứ không phải ai đặt ra quy định đó.

Tức là ai ai cũng có thể thử vào tháp 1 lần, được hay không là do chính người đó.

Trải qua năm tháng lâu dần, cho nên mọi người đều hiểu nhầm thành đó là luật được định ra. Thực thể Vạn Lý Tháp trước giờ đều không cấm người đi vào. Chỉ là ai vào được, ai không vào được mà thôi.

Cũng lúc này, có một Vị khác lão tổ đứng lên nói:”Đúng thế, ta nghĩ, nếu vị công tử này muốn vào, liền để cho hắn thử 1 lần đi”.

Có người nhận ra vị lão tổ này ngạc nhiên nói:”Là Bách Cổ Thương hội Thái Thượng Trưởng Lão, hắn vậy mà đứng ra”.

“ta nhớ ra rồi, tên kia gọi là Doanh Thiên, mấy ngày trước hắn cùng một cái cô nương đánh nhau với người ta, kết quả dẫn tới Thanh Tiêu Thiếu Chủ đem hắn dẫn đi, còn vì hắn mà cùng Vũ Thiếu Chủ ra tay”. Có người bừng tỉnh nói ra.

“Ta cũng nhớ ra, thì ra là hắn, lúc đó tiểu cô nương kia còn gọi hắn là sư tôn đi”.

“...”

Cũng lúc này, các vị lão tổ đều bắt đầu cùng nhau bàn bạc.

Bọn hắn muốn cùng nhau nói xem có nên để cho Doanh Thiên lên tháp hay không. Hơn nữa mọi người đều tập trung vào Doanh Thiên.

Cho nên không có ai để ý tới, tây vực những cái thiên tài cùng lão tổ kia. Thần thái đều rất khác thường.

Bọn hắn bây giờ trong lòng đều lạnh lẽo, toàn thân đều lạnh toát giống như trong hầm băng, đặc biệt là những cái kia lão tổ.

Giờ phút này bọn hắn mỗi một cái đều là muốn mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Bọn hắn sợ hãi đến run rẩy, bởi vì bọn hắn nhìn ra, cái người kia, cũng vị đã từng chém giết 3 vị thần kia là giống nhau như đúc.

Đừng nói, chính là hắn.

Đặc biệt là cái kia Bạch Vũ, hắn giờ phút này đều nhanh muốn chạy trốn, chỉ tiếc là chân hắn giờ này đều không nghe theo ý mình.

Bởi vì hắn dám khẳng định, người kia chính là.

Lần đó bên dưới Thần Hạm, hắn đã từng thấy qua Doanh Thiên, cũng thấy qua mấy nữ tử bên cạnh hắn.

Giờ phút này, nhìn thấy các nàng, hắn đều dám chắc mình nhận không lầm.

Trận chiến đồ thần kia, có thể nói, toàn bộ tây vực không ai đều không biết mặt Doanh Thiên.

Bởi vì trận chiến đó toàn bộ tây vực tông môn đều đem thiên kính chiếu lại.

Đừng nói những cái này Thiên tài tây vực, liền những lão tổ đến từ tây vực cũng đều chết lặng, bọn hắn muốn nói gì đó, nhưng là lại giống như bị mắc nghẹn trong họng vậy.

Một lời đều nói không ra.

Bởi vì bọn hắn đều không phải người ngu gì. Không nói những cái kia thiên tài trẻ tuổi, bọn hắn thiên phú hơn người, được xưng Thiên Tài, cho nên bọn hắn đều có được chính mình thông minh, bọn hắn biết nên nói gì, không nên nói gì. Bọn hắn chỉ biết câm lặng đứng đó.

Những cái kia lão tổ cũng vậy, bọn hắn sống lâu lắm. Bọn hắn không biết Doanh Thiên xuất hiện ở đây làm gì. Những bọn hắn cũng không dám nói gì, nếu lỡ chẳng may chọc giận hắn. Hắn đem toàn bộ đều giết làm sao bây giờ.

Doanh Thiên mỉm cười nói:”Ta đến chính là có việc của ta, mọi người cứ làm chính mình việc, không cần để ý ta, không cần sợ”.

Doanh Thiên thốt ra câu này, đều làm cho mọi người khó hiểu.

“Hắn nói gì vậy, ta không hiểu”.

“Hắn nói cái gì sợ??”.

Chỉ có đến từ tây vực những cái kia người khi nghe được Doanh Thiên câu này liền giống như được ân xá vậy.

Bọn hắn đều là người thông minh. Bọn hắn mỗi người đều hiểu, đây là Doanh Thiên nói cho bọn hắn nghe.

Lại nói, bọn hắn cái này sợ hãi sắc mặt làm sao qua được Doanh Thiên ánh mắt. Với lại, hắn cũng không có thói quen đi phá người khác công việc. Cho nên Doanh Thiên vẫn là mặc kệ bọn hắn. Muốn làm gì thì làm. Chỉ cần k chọc lên đầu hắn là được.

Trải qua 1 phen các lão tổ bàn bạc. Cuối cùng vẫn là vị lão tổ kia đứng lên nói.

“Như mọi người đều biết, trăm vạn năm đến nay, Vạn Lý Tháp chỉ có người từ Linh Vương tới Linh Đế cảnh, cùng với dưới 100 tuổi, nhưng đó cũng không phải luật lệ đặt ra, hiện tại có thể để cho hắn thử 1 lần”.

Nghe được vị lão tổ này nói, mọi người đều hiểu, Vạn Lý Thành chủ vị lão tổ đã đồng ý để Doanh Thiên thử 1 lần vào tháp.

Nhưng là cũng dấy lên rất nhiều bàn tán.

“Hắc, hắn nghĩ hắn là ai, một cái Linh Động cảnh cũng mơ tưởng đi vào Vạn Lý Tháp”. Có một Thiên Tài khinh thường nói ra.

“Phải, trăm ngàn năm tới nay đều chưa từng có ngoại lệ, hắn muốn làm cái gì”. Có người khác nghi hoặc.

“Có lẽ hắn là cùng Bách Cổ Thương Hội có quan hệ gì đó, cho nên chủ vị lão tổ mới để cho hắn thử đi”.

“Àn. Dù sao Bách Cổ Thương Hội chính là Vạn Lý Thành, không, là toàn bộ đông vực lớn mạnh nhất Thương Hội”.

“...”

Tại đủ loại bàn tán bên dưới, Doanh Thiên đều không có để ý tới, hắn chỉ yên lặng đứng đó mà thôi.

Nhưng là, đúng lúc này, có một người bước ra nói lớn: “Chủ vị lão tổ, để cho hắn thử một lần đi vào Vạn Lý Tháp là có thể, nhưng là hắn nhất định phải qua được Đấng Thiên Đài mới được”.

Người lên tiếng, chính là Cuồng Long, đệ nhất Anh Hùng Bảng.

“Là Cuồng Long, hắn vậy mà muốn khó dễ tên Doanh Thiên kia”. Có người ngạc nhiên.

“Hắc, trước đây hắn cùng Bách Cổ Thương Hội có chút xích mích, mà tên Doanh Thiên kia lại cùng Bách Cổ Thương hội có quan hệ, lần này tên Doanh Thiên kia là xui xẻo”. Cũng có người cười trên nỗi đau kẻ khác.

Trông thấy Cuồng Long đứng ra, các lão tổ cũng là gật gù, đúng là rất lâu về trước Vạn Lý Thành đề ra quy định, muốn vào tháp phải đi lên Đấng Thiên Đài, mà đây là hậu thiên đề ra quy định cho nên cần phải tuân theo.

“Đúng vậy, Đấng Thiên Đài là luật lệ bao lâu nay, không thể cho hắn ngoại lệ, hắn vẫn phải lên Đấng Thiên Đài”. Rất nhiều người đều nhao nhao nói lên.

Vị lão tổ kia cũng gật đầu, hắn quay ra hỏi Doanh Thiên: “Tiểu tử, thế nào, muốn vào tháp là có thể, nhưng ngươi vẫn phải qua ải Đấng Thiên Đài, nếu là ngươi hiện tại liền thôi vẫn có thể”.

“Đấng Thiên Đài mà thôi, có gì khó, như thế nào”. Doanh Thiên một bộ không để ý nói.

Trông thấy Doanh Thiên bộ dáng này, rất nhiều thiên tài đều là ngửa mặt, đừng nói liền những cái kia lão tổ cũng nhìn Doanh Thiên không thuận mắt.

Vị lão tổ kia mỉm cười giải thích: “Đấng Thiên Đài có tổng 100 bậc thang, lên cao một bậc liền có áp lực càng lớn, nếu ngươi lên được 20 bậc liền thông qua”.

“100 bậc mà thôi, lại nhiều thêm ngàn bậc với ta cũng liền nước chảy mây trôi”. Doanh Thiên một dạng khoác lác nói ra.

“Nói khoác không biết ngưng mồm, chờ lát ngươi Lên Đấng Thiên Đài liền đẹp mặt”. Có thiên tài hướng Doanh Thiên chế nhạo.

“Một tên không biết trời cao đất dày, hắn còn không biết Đấng Thiên Đài thế nào đi”. Có người coi thường nói.

“Được rồi, đừng lại nói nhiều” vị lão tổ kia nói lớn: “Bắt đầu đi, lên đài”.

Tại dưới hiệu lệnh của vị lão tổ kia, toàn bộ thiên tài tham gia đều nhao nhao hướng Đấng Thiên Đài leo lên, rất nhanh liền có người đi qua bước 20, cũng có người vất vả mới qua được.

Thậm chí có rất nhiều đều là bị kẹt lại một bậc nào đó, gian nan đều không thể lên tới bậc tiếp theo.

Bởi vì Đăng Thiên Đài áp lực, chính là tu vi càng cao, áp lực càng lớn, mỗi bậc sau áp lực đều gấp nửa bậc trước.

Quan trọng là, lên được càng cao bậc, chỗ tốt nhận được liền càng lớn.

Năm xưa vị cổ thần kia để lại Đăng Thiên Đài cùng vô số bảo vật, chính là để ban thưởng cho người leo đài. Nhưng là phải vượt qua 40 bậc mới có thể nhận tới phần thưởng.

Cho nên rất nhiều kiệt xuất thiên tài cho dù đã vượt qua 20 bậc đều cố gắng leo tiếp. Vì phần thưởng. Cũng là vì đoạt tới cho mình vinh quang.

Dù sao nơi này vạn chúng chú mục, nếu là đạt được cao thành tích liền sẽ trở thành mọi người đề tài ngưỡng mộ, cũng sẽ đưa tên tuổi danh khí lên cao.

Lúc này, có người nhìn ra một chút không đúng chỉ tay nói: “Nhìn, bên kia thiên tài đến từ tây vực không lên đài sao?”.

“Àn, là có chuyện gì, không lẽ bọn hán không dám leo đài?”.

“Có lẽ vì đông người, bọn hán định chờ bớt người mới lên đi. Nhìn lại tam vực cũng có rất nhiều người chưa lên mà”. Một người nhận định.

Thực tế là, bởi vì Doanh Thiên chưa có lên đài, cho nên bọn hán cũng k dám lên.

Lại nói, ở đây ai dám đi trước Doanh Thiên.

Có một vị đến từ Nam Vực lão tổ lại gần hỏi 1 vị tây vực lão tổ: “Minh huynh, tại sao này giờ bên này mọi người im lặng vậy?”.

Vị lão tổ được gọi Minh huynh này vội giật mình đáp: “Không có gì, không có gì, chỉ là đường xa nên mệt mà thôi”.

“Mệt?”. Vị nam vực lão tổ kia có chút ngẩn.

Dù sao bọn hán những này lão tổ tu vi thâm hậu, di chuyển hàng tỉ dặm đều không thành vấn đề, nói là mệt do đi xa liền không hợp lý. Hơn nữa là bọn hán vượt qua không gian trùng động mà tới.

Biết đối phương không muốn nói, vị nam vực lão tổ này cũng là trở về chỗ của mình.

Ngay lúc hán định trở về thì vị lão tổ tây vực kia gọi lại: “Kỳ huynh, xin chờ đã”.

“Có chuyện gì”. Vị lão tổ nam vực hỏi.

“Nề tình chúng ta đã từng có giao tình, ta vẫn là nhắc nhở huynh 1 câu”. Vị tây vực lão tổ chậm rãi nói.

“Câu gì”.

Vị tây vực lão tổ kia hít sâu một hơi, sau đó thận trọng nói ra: “đi dạo đêm tiêu dao, ngàn vạn lần không nên đi chọc Doanh Thiên kia, cho dù là huynh cũng vậy, nếu không, hậu quả khôn lường”.

“Lời này thế nào”. Vị nam vực lão tổ có chút không hiểu.

“Ta không thể nói, ta chỉ có thể nói như vậy”. Tây vực lão tổ đáp.

Trên thực tế, hán là không dám nói. Hấn sợ tiết lộ thân phận Doanh Thiên, để Doanh Thiên tới tìm hấn tính sổ. Hấn rõ ràng, ở đây mỗi một người hành động cùng lời nói đều không qua khỏi mắt Doanh Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Leo Đăng Thiên Đài

Lúc này đây, rất nhiều thiên tài đều đã trên Đăng Thiên Đài đi xuống. Có nhiều người là đạt đến 20 bậc, cũng có nhiều người vượt qua.

Thế nhưng là cũng có 1 số ít là không cách nào lên tới bậc 20. Cho dù bọn hán đã vận dụng hết thủ đoạn cũng không cách nào lên nổi.

Những kẻ thất bại này, khi đi xuống mỗi cái đều là mặt mày thất lạc, có kẻ đều trực tiếp khụy xuống dập đầu khóc than.

Cũng phải, trước mắt một cái to lớn kỳ ngộ cứ như vậy vụt mất, thử hỏi làm sao đều không buồn.

Phải biết, đây là 1000 năm mới có 1 lần. Hơn nữa mỗi người cả đời đều chỉ có 1 lần. Nếu bỏ qua cơ hội, vậy là hoàn toàn mất.

“Nhìn, có người leo qua bậc 40”. Có người giật mình hô.

Chỉ thấy lúc này trên Đấng Thiên Đài, một cái thanh niên cố hết sức mình leo đến bậc 40. Lúc này, thanh niên kia cũng là nỗ lực hết đà, hấn uể oải từ trên đài rơi xuống.

Thanh niên này một bộ hữu khí vô lực nằm dài trên mặt đất thờ hồng hộc.

Ngay lúc này, từ trên Đấng Thiên Đài vậy mà rơi xuống một đoàn ánh sáng.

Thanh niên này vui mừng đón lấy. Chỉ thấy khi ánh sáng tán đi về sau, vậy mà để lộ ra một viên đan dược.

Viên đan dược này xuất hiện, chính là lập tức đem đan hương lan toả xung quanh, khí linh sôi trào.

Viên đan dược này màu đỏ như máu, trên đan lưu chuyển từng đường vân thần kỳ.

Có người kiến thức ngạc nhiên kêu lên: “Vậy mà nhận được Xích Huyết Linh Đan, thật may mắn”.

“Xích Huyết Linh Đan?? Là đan dược gì”. Một người khác không biết công dụng liền hỏi.

Người có kiến thức kia liền đáp: “Xích Huyết Linh Đan, đan dược thượng phẩm, tu vi dưới Linh Đế phục dụng liền trực tiếp tăng một cảnh giới lớn, người nói có hay không trân quý?”

“Dưới Linh Đế trực tiếp tăng lên một cảnh giới?”. Người này khiếp sợ nói.

Phải biết, Linh Đế cảnh đã là gần như đứng đầu đại lục cường giả, chỉ dưới Linh Thánh.

Bình thường người cả đời đều không đạt tới 1 bước này, nhất là những cái kia Linh Hoàng cường giả, rất nhiều kẻ đều bị kẹt tại Linh Hoàng đỉnh phong không thể đột phá. Nếu là đạt được 1 viên đan dược này, chính là có thể tiến tới một cái hoàn toàn mới cảnh giới.

Đây là vô số người ao ước linh đan.

Không lâu sau đó, đều có lục tục người vượt qua 40 bậc, thậm chí càng nhiều bậc hơn.

Những người này, phần thưởng nhận được cũng là đủ loại. Có đan dược các loại.

Mỗi loại đan dược so mỗi loại đều trân quý.

Cũng có những người nhận được các loại binh khí cường đại, đao kiếm đều có đủ. Thậm chí có cả các loại lợi hại công pháp.

Đồng dạng đều là cực phẩm.

Cuối cùng, sau khi tất cả mọi người đều đã lên đài. Bên dưới chỉ còn gần 200 người chưa lên.

Bao gồm Doanh Thiên, đến từ tây vực Thiên Tài cùng một số các Thiên Tài kiệt xuất của tam vực còn lại. Cũng bao gồm Anh Hùng Bảng thiên tài.

Bọn họ đều chọn lên sau, bởi vì bọn họ đều biết, lên sau, sẽ nhận được người người chú ý. Nếu chính mình có được tốt nhất thành tích. Vậy liền trở nên danh tiếng vang xa. Nhất phi trùng thiên.

Rất nhanh, bọn hắn cũng đều đi lên. Bao gồm Hoàng Thiên Thái Tử, Tuệ Tĩnh Công Chúa, Thương Toạ, các loại này nổi bật Thiên Tài cũng đều đi lên.

Lại nói, bọn hắn chính là không hổ danh kiệt xuất thiên tài. Rất nhanh chóng đều cùng nhau vượt qua 20 bậc. Bọn hắn hướng càng cao bậc đi lên.

Ban này thành tích cao nhất cũng là 58 bậc.

Vậy mà hiện tại đều có mấy người vượt qua 60 bậc đi lên.

“Nhìn, Thương Toạ vậy mà trực tiếp leo tới 69 bậc. Thiếu 1 bước liền đạt 70”. Có người thất thanh hô.

Lúc này, chỉ thấy Thương Toạ vậy mà đang đứng ở bậc thứ 69, hắn chỉ kém một bước liền đạt tới 70 bậc.

Giờ phút này, Thương Toạ cũng là cố hết sức.

Hắn điên cuồng huy động trong cơ thể mình linh lực. Sau đó cắn răng bước lên 1 bước.

Chỉ thấy ngay tại thời khắc hắn lên tới bậc thứ 70. Nghe được ỳnh 1 tiếng.

Thương Toạ vậy mà bị áp lực ép quỳ một gối xuống đất.

Thương Toạ sau khi thành công lên 70 bậc. Hắn cũng không có cố gắng lên tiếp. Mà là trực tiếp nhảy xuống.

Chỉ thấy khi hắn vừa xuống mặt đất.

Một cái bình nhỏ rơi vào tay hắn.

Không ai biết hay đoán hắn đến cùng là đạt được phần thưởng gì. Chỉ thấy hắn hé ra xem, sau đó trên khuôn mặt hiện lên nét mừng như điên.

Sau đó hắn trực tiếp cất cái bình nhỏ kia đi.

Tiếp đến. Đều có người đạt đến 70 bậc. Đó là Thiên Thủy Hoàng Tử, Hoàng Thiên Thái Tử, Tuệ Tĩnh Công Chúa cùng Tinh Giải Hàn cũng đều bước đến 70 bậc.

Ngay cả Vũ Văn Thượng Thanh cũng leo tới 70 bậc.

Ban đầu ai cũng nghĩ hắn trọng thương không tới. Vậy mà tại thời điểm lên đài hắn tự nhiên xuất hiện. Hơn nữa khoẻ mạnh như không có gì xảy ra.

Đặc biệt Tuệ Tĩnh Công Chúa vậy mà đi tới bậc thứ 77 mới phải dừng lại.

Nàng nhận được một thanh trường kiếm.

Kiếm này trên thân khắc 2 chữ Thanh Sương. Trên kiếm toát ra băng hàn khí tức. Tựa hồ chỉ cần chạm nhẹ đều có thể đem Linh Tôn cường giả cho đông băng. Kiếm khí cường hoành bá đạo toả ra khiến cho ở đây rất nhiều người đều muốn rét run.

Đặc biệt, có 2 cái thiên tài tới từ bắc vực và nam vực, 1 nam 1 nữ.

2 người này vậy mà cùng nhau leo qua bậc 80. Đạt tới tay một bộ công pháp cực phẩm.

Cuối cùng, ngoại trừ tây vực chưa có ai lên đài. Cũng chỉ còn lại lúc đó 10 người.

Nhưng là 10 người này đều thuộc hàng tuyệt đỉnh thiên tài. Tu vi cơ hồ đều tại Linh Đế cảnh.

Bao gồm Cuồng Long, Thanh Tiêu, Bạch Thần,.... các loại.

Bọn hắn hiện tại mới bắt đầu trèo lên đài.

Cơ hồ chỉ trong nháy mắt toàn bộ 10 người đều là đi thẳng qua tới 50. Tốc độ cũng không hề chậm lại. Thẳng cho tới 70 bậc tốc độ bọn hắn mới chậm lại 1 chút.

Một lát sau liền có người đầu tiên chạm tới bậc 80. Đó là một cái to lớn nam tử.

Hắn gọi là Đại Phong, Đại Phong thân cao hơn 2 trượng, là thuộc về cự nhân tộc.

Chỉ thấy trên người hắn cơ bắp nổi lên cuộn cuộn, mơ hồ có thể nhìn thấy được bên dưới da của hắn luân chuyển từng đầu phù văn. Rất hiển nhiên là hắn đang toàn lực vận dụng công pháp vận chuyển linh lực để leo đài.

Người tiếp theo lên bậc 80 chính là Cuồng Long. Rất nhanh hắn liền đuổi kịp Đại Phong. Hơn nữa còn muốn vượt mặt.

Tiếp đó đồng thời lên bậc 80 là Thanh Tiêu cùng 1 cái nữ tử.

Cuối cùng không sai biệt lắm 10 người bọn hắn đều đi qua bậc 80.

Một lát sau, bọn hắn đều dừng lại. Bởi vì áp lực trên đài quá lớn, khiến bọn hắn không thể đi tiếp.

Hiện tại có 3 người đứng tại bậc thứ 89.

Là, Thanh Tiêu, Cuồng Long và nữ tử kia. Nàng này là thiên tài đỉnh cao đến từ nam vực.

7 người còn lại đều đứng ở bậc 88 hoặc 87.

Rất cuộc 7 người kia vẫn đều là bỏ cuộc. Dù sao lên tới hơn 80 bậc đã đều là kinh điển. Hơn nữa nhất định phần thưởng đạt được sẽ không phải những người qua 40, 50 bậc kia nhận được phần thưởng có thể so sánh.

Thanh Tiêu cùng nữ tử kia cũng đang cố gắng hết sức. 2 người bọn hắn là muốn trùng kích bậc thứ 90. Thế nhưng là cho dù cố gắng đến đâu, đôi chân cũng liền không thể nhấc lên nổi.

Không thể nghi ngờ là áp ực tại bậc thứ 99 quá mức kinh khủng.

Về phần Cuồng Long kia. Hắn vậy mà đem ngón tay cắn đứt. Vận dụng ra 1 cái bí pháp. Chỉ trong nháy mắt. Trên thân Cuồng Long khí tức vậy mà nhảy vọt lên cơ hồ chạm tới Linh Thánh cánh cửa.

Sau đó hắn gầm lên 1 tiếng. Chỉ thấy thể nội hắn vậy mà bay ra 2 cái hư ảnh chân long.

Tiếng long ngâm vang vọng toàn trường.

Cuối cùng hắn cắn răng bước lên 1 bước.

Chỉ thấy tại thời điểm hắn đặt chân lên bậc thứ 90. Chân của hắn da thịt vậy mà giống như nổ tung ra, da chân bị xé rách, huyết nhục đầm đìa.

Ngay sau đó hắn lập tức nhảy xuống.

Ngay lập tức có rất nhiều người vì hắn tung hô.

“Bậc 90, Cuồng Long vậy mà đạp lên bậc 90”. Có người hâm mộ hô lên.

“Đã mấy vạn năm qua đi đều không có ai lên tới bậc 90, đây là 1 cái kỳ tích”. Một vị lão tổ gật gù nói.

“Phải, trong ghi chép, tốt nhất thành tích là bậc 93. Nhưng là đã không biết bao nhiêu vạn năm rồi”. Một vị lão tổ khác tiếp lời.

“Cũng không biết hắn sẽ đạt tới cái gì phần thưởng”. Có người đối với Cuồng Long phần thưởng rất tò mò.

Chỉ thấy trên đài hạ xuống 1 đoàn ánh sáng. Rất nhanh Cuồng Long liền đem đoàn ánh sáng này bắt lấy.

Cuối cùng ánh sáng tán đi, để lộ ra một thanh long đao màu tím.

Long đao này to lớn vô cùng, trên thân đao khắc lấy 8 đạo long văn, còn trang trí lấy một con rồng.

Cuồng Long dò xét qua thanh long đao này một chút, chỉ thấy hắn giống như kích động không thôi.

Hắn đem đao vung thử. Đao khí cùng long tức cuồng bạo lập tức bao trùm quảng trường. Uy thế này thậm chí để một chút vị lão tổ đều lạnh gáy. Hơn nữa trên đao khi đi ra còn kèm theo thần uy.

Không nghi ngờ gì. Đao này hiển nhiên là 1 kiện thần khí.

“Vậy mà đạt được thần khí, không khỏi quá may mắn đi”. Có một vị lão tổ hâm mộ nói ra.

Có một vị lão tổ khác, tu vi đạt tới Linh Thánh đỉnh phong thờ dài nói ra: “Ta thiên tân vạn khổ mới có được đến một thanh bán thần khí, vậy mà.....”. Nói đến đây, hắn thờ dài: “Tuổi trẻ thật tốt a”.

Mặc dù nói bọn hắn những lão tổ này tu vi cường đại, thế nhưng là ở đây rất ít người có đến được thần khí. Cơ hồ chỉ có mấy vị đạt tới Thông Thần cảnh kia là có được thần khí mà thôi.

Bình khí phẩm nhân gọi là linh khí. Chia làm thập giai. Tương ứng từ Linh Nguyên cảnh cho tới Linh Đệ sử dụng.

Vượt qua thập giai linh khí gọi là Cực Giai linh khí. Chuyên môn để Linh Thánh sử dụng. Trên nữa là bán thần khí cùng thần khí.

Thần khí chính là thần chuyên môn sử dụng, thử nghĩ một chút, hiện tại Cuồng Long vậy mà đạt tới một kiện thần khí, đây là cỡ nào vui mừng sự tình.

Trông thấy Cuồng Long món thần khí kia. Thanh Tiêu cũng rất khát vọng. Thế nhưng là dù có cố gắng đến mấy hắn cùng nữ tử kia cũng không cách nào bước thêm 1 bước.

Cuối cùng 2 người bọn hắn vẫn là từ bỏ.

Mặc dù nhận được phần thưởng rất nghịch thiên, thế nhưng là cùng kiện thần khí kia so sánh, không thể nghi ngờ là kém đi rất nhiều.

Cuối cùng, cũng chỉ còn Doanh Thiên cùng Tây vực thiên tài kia chưa có leo đài.

Một vị lão tổ đứng lên nói: “Thế nào, các người không lên đài sao”.

Thế nhưng là bên kia đám tây vực thiên tài đều cúi đầu không nói gì. Cho dù bên này những lão tổ tây vực cũng giống như thế. Bọn hắn im lặng khiến cho người người đều khó hiểu.

Cuối cùng, Bạch Thần cũng là cắn răng một cái: “Lên đài”.

Sau đó hắn thận trọng từng bước lên đài, đừng nói là hắn, giờ phút này các thiên tài tây vực cũng đều không dám thờ ơ.

Nhưng là, trông thấy Bạch Thần lên đài sau đó, Doanh Thiên vẫn là bình thường đứng đó. Hắn cũng không có để lộ ra cái gì thái độ.

Cuối cùng Bạch Thần vậy mà cũng leo lên tới 90 bậc. Nhận về 1 thanh thần khí.

Cái này để quảng trường lần nữa sôi trào lên.

Trông thấy Bạch Thần yên ổn về sau. Đám thiên tài tây vực cũng là không còn cố kỵ, cùng nhau lên đài.

Doanh Thiên mỉm cười nói: "Lại đây".

Ngay tại hắn nói ra câu này, đang leo đài tây vực thiên tài đều nhao nhao dừng lại, bọn hắn nghe thấy Doanh Thiên cất lời đều là hồn vía lên mây.

"Có thấy hay không kỳ lạ, đám người đến từ tây vực này thế nào không đứng". Có thiên tài đến từ vực khác hoài nghi.

"Có lẽ bọn hắn là bị trận kia thần chiến ảnh hưởng đi". Có người suy đoán.

Sau đó Doanh Thiên lại nói: "Nguyệt Nhi lại đây".

Nghe được câu này bọn hắn mới thờ phào nhẹ nhõm. Rồi lại tiếp tục leo đài.

"Sự tôn có chuyện gì". Nguyệt Nhi chạy tới hỏi.

"Người cũng lên đài đi". Doanh Thiên phản phò.

"Ta??? Lên đài". Nguyệt Nhi 2 mắt mở to hỏi lại.

"Ân". Doanh Thiên gật đầu.

Mấy ngày trước. Nguyệt Nhi tích cực tu luyện, tu vi cũng đã đạt tới Linh Vương cảnh. Doanh Thiên là muốn để nàng lên đài.

Trông thấy Nguyệt Nhi, rất nhiều người, đặc biệt là những cái kia lão tổ ánh mắt đều là hiện ra dị sắc.

Bọn hắn đều đã nghe nói 1 cái tiểu cô nương có tới 40 chân mệnh. Lại mới có 7,8 tuổi liền đạt tới Thiên Sư cảnh giới.

"Thế nào mấy hôm trước mới là Linh Sư, hiện tại đã là Linh Vương rồi. Mới qua mấy ngày". Có một người chứng kiến trận chiến hôm nọ thất kinh nói ra.

"Cái này là yêu nghiệt phương nào, nếu là để cho nàng tu luyện trăm năm nữa, đều chẳng phải sẽ thành thần đi".

"Ta thấy nào cần trăm năm, liền 50 năm có thể".

"Quá kinh khủng".

Nguyệt Nhi cũng không có để ý tới xung quanh lời nói. Nàng trực tiếp hướng Đăng Thiên Đài nhảy lên.

Nhảy mất liền đi qua 60 bậc không chút trở ngại nào.

Sau đó vẫn là hướng bên trên phóng tới. Rất nhanh liền qua 70 bậc. Sau đó là 80 bậc. Lúc này, nàng đã là vượt lên dẫn đầu toàn bộ.

Đến lúc đã vượt qua 80 bậc. Nguyệt Nhi mới là vận chuyển công pháp. Đem thể nội Tịch Diệt chi khí vận dụng đối kháng với Đăng Thiên Đài áp lực.

Đừng nói, toàn bộ mọi người ở đây đều nín thở nhìn xem nàng.

"Oanh".

Ngay tại thời điểm này, Nguyệt Nhi vậy mà bước lên bậc 90. lúc này tốc độ mới chậm lại.

"Bậc 90 rồi, quá kinh khủng đi".

"Nhìn, nàng vẫn còn đi tiếp".

Chỉ thấy Nguyệt Nhi vậy mà vẫn hướng bên trên leo tới. Mặc dù nói hiện tại mỗi một bước đều là gian nan, thế nhưng là nàng không có dừng lại.

91 bậc, 92 bậc, 93 bậc. 94 bậc.

Ngay tại Nguyệt Nhi bước lên 94 bậc. Ở đây rất nhiều người đều đồng thanh hô lên. Bởi vì trong lịch sử ghi chép lại, người cao nhất cũng bắt quá 93 bậc.

Mà hiện tại, Nguyệt Nhi là đã vượt qua kỷ lục. Hơn nữa còn không có dừng lại.

“Nàng có thể hay không đang đỉnh đây?”

“Không biết”.

“95”.

“96”.

“97”.

Lúc này, ở đây người quan sát đều là đồng thanh đếm lên. Bọn hắn là đang mong chờ xem Nguyệt Nhi có thể hay không đang đỉnh.

Đừng nói những người quan sát này. Liền những Thiên tài cũng chư vị lão tổ trên kia cũng là đang nín thở chăm chú dõi theo Nguyệt Nhi.

“99 bậc rồi”. Mọi người kích động hô lên.

Giờ phút này, bọn hắn đều đang tại cổ vũ Nguyệt Nhi.

“Cố lên tiểu cô nương, 1 bước nữa thôi”.

“Cố lên, đang đỉnh”.

“Cố lên, cố lên”.

Lúc này toàn trường đều đang tại cổ vũ Nguyệt Nhi.

Một vị lão tổ vận dụng linh lực đem lời nói phát tán ra toàn trường.

“Mọi người im lặng”.

Vị lão tổ này tu vi cường đại cực điểm. Chính là Thông Thần Cảnh tuyệt đỉnh cường giả.

Tại trong lời nói của hắn mang theo chấn nhiếp tâm thần. Rất nhanh, toàn bộ quảng trường là im lặng xuống.

Nhưng là lúc này, ở trong lòng mỗi người đều vẫn là hò hét cổ vũ.

Mắt bọn hắn nhìn chăm chăm cái thân ảnh nhỏ bé kia không rời.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: 100 Tầng, 100 Thế Giới

Giờ phút này đây, bên trong quảng trường này bầu không khí giống như là bị bóp nghẹt lại.

Không còn ai hò hét, bởi vì tất cả mọi người ánh mắt đều dính tại trên thân Nguyệt Nhi.

Lúc này, Nguyệt Nhi cũng là đang cố gắng hết sức.

Leo được tới bậc 99 này, có thể nói rằng nàng cũng là hao tổn không ít sức lực.

Cuối cùng, chỉ thấy Nguyệt Nhi trên thân huyết khí sôi trào.

Lập tức, huyết khí trùng thiên, xuyên thẳng qua thiên khung đám mây kia.

Rốt cuộc, nàng đặt chân lên bậc 100.

“Oa”.

Giống như là bị dồn nén quá nhiều, xung quanh toàn trường giống như là nổ tung vậy.

Mọi người la ó. Hò hét, giống như không phải ai khác mà chính bọn hắn leo tới 100 bậc vậy.

“Cái gì là yêu nghiệt thiên tài, đây chính là yêu nghiệt thiên tài”. Có một vị lão tổ xúc động nói ra.

“Những cái gọi là thiên tài, trước mặt nàng đều là rác rưởi”. Một vị lão tổ khác cảm khái nói.

Đúng thật, giờ phút này những cái kia thiên tài ai nấy đều cảm thấy xấu hổ, mười phần mất mặt.

Cái gì danh xưng thiên tài, lại trước mặt Nguyệt Nhi đều là đồ bỏ.

Tất nhiên cũng có người rất là ghen ghét. Không phục.

Nhưng là mặc kệ bọn hắn không phục thế nào. Giờ phút này Nguyệt Nhi vẫn là nhận lấy hết lời khen ngợi cùng hâm mộ.

Giờ phút này, ai nấy đều trông chờ, bọn hắn muốn biết được, Nguyệt Nhi sau khi đăng đỉnh sẽ là nhận được dạng gì tuyệt thể trân bảo.

Lúc này, đứng trên 100 bậc Đăng Thiên Đài, đập vào Nguyệt Nhi ánh mắt, là một cái tế đàn. Tế đàn này cũng không lớn.

Nhưng là bên trên tế đàn có khắc lấy ngàn vạn mà tính các loại minh văn.

Đột nhiên, bên trên tế đàn kia giống như là bị cái gì đó mở ra.

Nghe được “Uỳnh” 1 tiếng. Chỉ thấy từ tế đàn 1 cỗ bằng bạc thần uy xông thẳng lên thiên khung.

Cỗ thần uy này giống như phiến giang hải lăng cuộn cuộn mà bạo phát. Đem ở trên đài quan sát những cái lão tổ kia đánh bay xuống.

Không những thế, cỗ thần uy này còn đem không ít thần đang ở Cực Huyền Giới ánh mắt đều chú ý tới.

“Thật cường đại”. Có một vị thần cảm khái nói ra.

Giờ phút này, ở trên đỉnh đài, Nguyệt Nhi là thấy được ở bên trong tế đàn là phun ra nuốt vào thất thải thần quang.

Rất nhanh, những thần quang này vậy mà hướng Nguyệt Nhi xông tới, lập tức chui vào nàng thể nội.

Chỉ trong chớp lát, tu vi của Nguyệt Nhi vậy mà kéo lên một mảng lớn, lập tức thăng tới Linh Vương hậu kỳ.

Không những thế, cỗ thất thải lực lượng kia còn đem cơ thể Nguyệt Nhi tẩy hoá 1 lần. Lục phủ ngũ tạng, gân cốt kinh mạch, giống như là được tẩy rửa, thoát thai hoá cốt.

Lại nói, mặc dù những cái này là Doanh Thiên có thể làm ra tới, nhưng là hiện tại hắn trên người đồ vật để Nguyệt Nhi sử dụng được liền ít đến thương cảm.

Phải biết, hắn đồ vật đều là thể gian vô song nhất trân bảo, ánh mắt của hắn là cao đến nhường nào, đồ vật có thể vào pháp nhãn của hắn lại há có thể tầm thường.

Đừng nói dạng này Nguyệt Nhi 1 chút tu vi. Liền xem như Thanh Hư dạng này tuyệt đỉnh Tiên Đế cũng vô pháp sử dụng.

Cuối cùng, tới hơn 1 canh giờ sau đó. Thần quang tán đi. Thất thải lực lượng cũng bị Nguyệt Nhi hấp thu xong.

Đề lộ ra 1 cái viên thất thải sắc châu.

Viên thất thải sắc châu này to chừng nắm tay người, có được thất thải chi quang lượn lờ.

Trên nó mang theo một loại đạo vận thần kỳ.

Đừng nói là ở đây, cho dù là thần cũng đều thèm khát viên châu này.

Nhìn thấy viên thất thải sắc châu này, ở đây chư vị lão tổ đều rơi vào trầm mặc.

Cuối cùng, 1 vị vô cùng già nua lão tổ lên tiếng, hắn là Vạn Lý Thành một trong những lão tổ sống lâu nhất. Hắn tuổi tác so với nhiều vị Thần ở Cực Huyền Giới còn muốn già nua.

“Chẳng lẽ là nói..... đây là trong truyền thuyết viên kia sao”.

“, đây là trong truyền thuyết vô cùng thần kỳ báu vật, là vị cổ thần kia để lại sao”. Có lão tổ không tin nói.

Đạt được viên kia thất thái sắc châu. Nguyệt Nhi là trực tiếp cảm lấy leo xuống đài, sau đó chạy tới trước mặt Doanh Thiên đưa lên nói.

“Sur tôn, cái này có phải đồ tốt không”.

Doanh Thiên mỉm cười nhìn viên châu này, mặc dù nói viên châu này đối với hắn tới nói không phải là cái gì trân quý đồ vật, hắn tùy tiện lôi ra 1 món, cho dù là cây kiếm gỗ mà hắn đưa cho Nguyệt Nhi lúc trước đều so viên châu này trân quý gấp trăm vạn lần.

Nhưng là không nghi ngờ gì, lấy Nguyệt Nhi hiện tại, sử dụng viên châu này là hợp lý. Hắn nói:”Cũng tính là không tệ đồ vật, phù hợp ngươi”.

Câu nói này đối với Nguyệt Nhi là hết sức bình thường. Thế nhưng là rơi vào tai những cái kia lão tổ cùng thiên tài đều hết sức chói tai.

Phải biết, viên châu kia cổ lão không gì sánh đc, lại là cất chứa vô cùng vô tận huyền diệu, cho dù là những tôn thần linh cao cao tại thượng kia cũng đều thêm muốn.

Vậy mà tới Doanh Thiên lại nói là không tệ đồ vật. Vậy bọn hắn những cái này đồ vật chẳng phải đều là rác rưởi hay sao.

Có thiên tài khó chịu nói ra:”Nói khoác không biết ngượng, dù sao cũng không phải hắn đạt được đi”.

Có thiên tài khác thì cười khỏ nói ra:”Không nghe thấy nàng ta gọi hắn là sư tôn sao, không biết chừng còn đem dâng cho hắn”.

“Hừ, tên Doanh Thiên này vận khí thật tốt, thu được một cái tốt như vậy đồ đệ”. Có người ghen ghét nói ra.

“Ta thấy là hắn dụ dỗ nàng, không biết hắn dùng thủ đoạn gì mà có thể mê hoặc nàng ta, có lẽ nàng còn quá nhỏ, không hiểu chuyện đi, đáng tiếc”. Cũng có người suy đoán.

Doanh Thiên không có để ý tới những bàn tán kia, hắn cười 1 tiếng rồi nói:”Tốt, nên tới phiên ta lên đài”.

Giờ phút này, Doanh Thiên là chuẩn bị lên đài, mặc dù nói Doanh Thiên cái này Linh Động cảnh tu vi đều không được ai để vào mắt.

Nhưng là giờ phút này ai nấy cũng đều đối với hắn chú ý.

Bởi vì Nguyệt Nhi, 1 cái siêu cấp thiên tài, 1 cái yêu nghiệt vạn cổ có 1. Gọi hắn là sư tôn. Đây cũng là lý do để mọi người đi chú ý hắn.

Thêm vào đó, ai nấy đều nhìn ra, mấy cái nữ tử đi cùng Doanh Thiên mỗi 1 cái đều là tuyệt thế mỹ nữ, hơn nữa tu vi cũng đều là cao cường.

Dựa vào 2 điều này, ai cũng đối với Doanh Thiên tràn ngập tò mò, đủ loại suy đoán Doanh Thiên thân phận, từ đâu tới, các loại.

Ngay tại Doanh Thiên đạp chân vào bậc thứ nhất thời điểm, trái với mọi người suy nghĩ, ai nấy đều cho rằng hắn sẽ thoải mái đi tới ít nhất là 5, 10 bậc, thì ngay tại bậc đầu tiên hắn đã lộ ra là có chút cố hết sức.

Đúng thế, Doanh Thiên bây giờ bộ dáng đúng là cố hết sức. Giống như 1 lão nhân tuổi xế chiều phải leo một ngọn núi cao vậy.

Trông thấy Doanh Thiên bộ dáng này, có người không khỏi vì đó nghi ngờ:”Cái này cũng quá không hợp thói thường đi, cho dù là yếu kém đến đâu đều có thể đơn giản đi qua 5 bậc đầu tiên”.

“Cũng có thể hắn đúng là phế vật trong phế vật”. Có người chế nhạo nói ra.

Không ít người trong nội tâm đều là ghen ghét, muốn Doanh Thiên không qua được 20 bậc. Từ đó chế nhạo hắn.

“Ha ha, không biết hắn cái này Linh Động cảnh có vào nổi tháp hay không, hiện tại đoán chừng Đăng Thiên Đài đều qua không nổi”. Có người chế nhạo Doanh Thiên.

Sau đó Doanh Thiên lại hương lên trên leo tiếp, mỗi một bậc đều lộ ra như vậy một mõi giống nhau.

Nhưng là làm mọi người ngạc nhiên là, cho dù hắn lộ ra vẻ cố hết sức, thế nhưng là hắn mỗi một bậc đều thuận lợi đi qua, mặc dù chậm chạp, nhưng là không có chút dừng lại.

Chỉ một lát, hắn đã leo tới 20 bậc.

Ngoài dự đoán của mọi người, vậy mà Doanh Thiên trực tiếp thả người nhảy xuống.

“Hắn không có leo thêm sao”. Có rất nhiều người đều là hỏi câu này, dù sao tại bình thường, ai nấy đều sẽ cố gắng kiểm lấy phần thưởng, nhưng là Doanh Thiên sau khi leo tới 20 bậc, đủ điều kiện vào tháp liền không leo nữa.

Có một chút thiên tài là chế nhạo:”Có lẽ hắn biết mình leo không lên nổi nữa, cho nên nhảy xuống đỡ mất mặt đi, ha ha”.

“Đúng thế, Nhìn hắn ít nhất cũng là 18,19 tuổi, vậy mà mới có Linh Động cảnh, cũng không khỏi quá phế vật đi”.

Đối với những lời nói này, Doanh Thiên là không có để ý tới. Hắn chỉ là đi về đứng cạnh Nguyệt Nhi mà thôi.

Trông thấy Doanh Thiên cùng toàn bộ thiên tài đã hoàn thành thử thách. Một vị lão tổ phụ trách đứng lên nói: "Tất cả 629 người lên đài. Có 597 người qua tới 20 bậc hoặc hơn, có thể tiến vào tháp, những người không leo lên tới 20 bậc, bị loại".

Tại dưới thanh âm vị lão tổ này, khoảng chừng 30 người bị loại kia ai nấy đều mặt mày ủ rũ. Có người là trực tiếp quỳ xuống thất thần.

Dù sao bọn hắn có thể ở đây tham gia đều được xưng danh thiên tài, nhưng là cuối cùng lại xuất hiện trong một nhóm rất ít người bị đào thải.

Có thể nghĩ, bọn hắn bị đá kích thế nào.

Rất nhanh, những người đã qua Đăng Thiên Đài đều tụ tập bên dưới chân tháp, ngay trước 1 cánh cửa to lớn.

Chỉ một lát sau, nghe được "Két,Két". Thanh âm, cánh cửa khổng lồ kia rốt cuộc chậm chậm mở ra.

Quang mang chói mắt từ trong cửa hướng bên ngoài chiếu rọi.

Cho đến khi cánh cửa hoàn toàn mở ra, một cỗ hồng hoang khí tức từ bên trong trào ra đập vào mặt mọi người.

Bên trong cánh cửa vẫn là ánh sáng chói mắt. Không ai nhìn thấy bên trong cửa là gì.

Lúc này, có một vị trung niên nhân đứng lên.

Trung niên nhân này tu vi vậy mà đạt tới Thông Thần Cảnh, chỉ kém một chút liền có thể thành Thần. So với rất nhiều lão tổ ở đây hắn rõ ràng rất cường đại.

Hắn gọi là Nhạc Viễn Thường, chính là Vạn Lý Thành người cầm quyền.

Cũng chính là trong miệng Hoàng Thiên Thái Tử "Nhạc Vương Gia" lúc trước ở Bách Hoa Lâu ngồi trên tầng 11.

Nhạc Viễn Thường âm thanh trầm thấp nói ra: "Mọi người đối với Nhạc Mỗ hẳn không có gì xa lạ, ta sẽ giải thích 1 chút tình huống bên trong Vạn Lý Tháp".

Trông thấy Nhạc Viễn Thường đứng lên nói, có không ít đến từ tam vực lão tổ đều là bàn tán.

"Tu vi thật mạnh, cơ hồ đã đến vô hạn gần thần".

"Ta đoán không đến 50 năm nữa, hắn sẽ thành thần đi".

"Không cần, chỉ e 10 năm sau, chúng ta liền phải bái lạy hắn rồi đi".

Nhạc Viễn Thường là tại 2000 năm trước đã từng 1 lần đi vào Vạn Lý Tháp. Hắn tại 2000 năm trước cũng xưng là 1 cái nổi danh thiên tài.

"Bên trong Vạn Lý Tháp tổng cộng 100 tầng, mỗi tầng đều có không gian riêng, bên trong tháp có đủ loại kỳ ngộ cùng bảo vật, công pháp, thần thạch, linh thảo trân quý đều có, thế nhưng là cũng có vô số hung hiểm". Dừng 1 chút lại nói: "Bên trong Vạn Lý Tháp sẽ có rất nhiều các loại yêu ma quỷ quái, mạnh yếu đều có, ta đã từng gặp qua so với Thông Thần cảnh quái vật, Bên trong Vạn Lý Tháp sẽ có rất nhiều phúc địa, cũng có nhiều hung địa".

"Muốn lên tầng trên cần phải đi tới chính giữa một tầng, nơi đó sẽ có thông đạo đi lên tầng cao hơn, tầng càng cao, kỳ ngộ cùng trân bảo giá trị sẽ càng lớn, nhưng cũng đồng nghĩa hung hiểm càng ác liệt".

"Vào trong Vạn Lý Tháp, tu vi sẽ đều bị áp chế xuống tới Linh Vương Sơ kỳ. Nếu là gặp phải quái vật cảnh giới cao hơn, tốt nhất nên chạy, bởi vì bên trong quái vật sẽ không bị áp chế".

"Vạn Lý Tháp mở ra là 30 ngày, tranh thủ tìm cho chính mình cơ duyên, bên trong không cấm tranh đấu cướp đoạt, nhưng không được phép giết người, nếu giết người sẽ bị bên trong tháp lực lượng thần bí xoắn giết".

"Gặp được nguy hiểm tính mạng chỉ cần hô lớn: "Ta bỏ cuộc" là sẽ được truyền tống ra ngoài".

"Đi vào đi thôi".

Giải thích xong xuôi, Nhạc Viễn Thường ngồi xuống, đúng lúc này, Cuồng Long lên tiếng hỏi 1 câu.

"Nhạc Vương Gia, năm đó ngài leo tới tầng thứ bao nhiêu".

Đối với Cuồng Long câu hỏi này, Nhạc Viễn Thường cười đáp: "Tầng 48".

Cuối cùng, tất cả người có tư cách đi vào tháp đều nhanh chóng đi vào.

Cuối cùng chỉ còn lại Doanh Thiên cùng Nguyệt Nhi.

Đối với Nguyệt Nhi, ai nấy đều không suy nghĩ.

Thế nhưng là Doanh Thiên, hắn cái này có vào được hay không vẫn là thử mới biết được.

Ai cũng biết, trăm vạn năm đến nay chưa từng có ai dưới Linh Vương có thể vượt qua cánh cửa kia đi vào tháp.

Giờ phút này ai nấy đều nhìn chằm chằm Doanh Thiên, xem hắn có thể hay không làm nên kỳ tích.

Tất nhiên là trong mọi người suy nghĩ không có ai quá tin tưởng Doanh Thiên sẽ vào được tháp.

Lúc này, Doanh Thiên ra hiệu cho Nguyệt Nhi đi vào. Sau đó hắn cũng chậm rãi đi vào.

Một màn xảy ra khiến cho mọi người đều muốn á khẩu, Doanh Thiên vậy mà thật vượt qua tấm màn ánh sáng kia mà biến mất trên trong tháp.

Cái này để rất nhiều người đều không tin vào mắt mình.

“Hắn vào được, hắn vậy mà thật vào được”.

“Không thể nào đi, trăm vạn năm tới nay đều không có ngoại lệ, hắn là làm sao vào được”.

Có một vị phụ trách Vạn Lý Tháp lão tổ tiến tới kiểm tra. Hắn đem chụp tới 1 cái Linh Động cảnh tu sĩ ném vào, tên tu sĩ kia vừa chạm vào màn sáng liền bị đánh bay ra ngoài.

“Không có vấn đề, rốt cuộc, tên Doanh Thiên kia là làm thế nào”. Vị lão tổ này lẩm bẩm.

....

Bên trong tháp lúc này, thân ảnh Doanh Thiên xuất hiện.

Đạp vào mắt hắn là một cái thế giới xanh biếc, đủ các loại cây cối núi sông, các loại phi cầm tẩu thú bay lượn trên bầu trời.

Lúc này, Nguyệt Nhi chạy lại ngạc nhiên hỏi: “Sur Tôn, nơi này giống như là 1 toà thế giới vậy”.

Doanh Thiên mỉm cười đáp: “Đúng thế, toà tháp này chính là có người đem 100 toà thế giới luyện thành, mỗi tầng chính là 1 toà thế giới, 100 tầng, 100 toà thế giới”.

Nghe được Doanh Thiên lời nói này, có một cái thanh âm đáp lại: “Công tử lời nói này là thế nào”.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 61: Xích Ý Lan

Thanh âm dễ nghe kia vang lên, chỉ thấy đó là một cái nữ tử thân mặc y phục màu đỏ.

Nàng chính là Xích Ý Lan, trước đó cùng Nhạc Viễn Thường ngồi trên Bách Hoa Lôu tầng thứ 11.

Thân phận của nàng cực kỳ thần bí, chỉ bằng Nhạc Viễn Thường là người cầm quyền của Vạn Lý Thành vẫn phải xưng nàng 1 tiếng tiểu thư là đủ biết.

Giờ phút này, Xích Ý Lan là phong hoa vạn chủng, gió thổi nhẹ qua làm cho y phục của nàng tung bay, để lộ ra bên dưới y phục ẩn ẩn hiện hiện phong mang.

Quả thực, nàng là 1 cái tuyệt thế vu vật, so với Tử Nghiên cùng Tuyết Ngạo Linh đều không kém chút nào.

Xích Ý Lan hỏi xong liền hỏi tiếp: “Ý công tử là có đại năng giả đem 100 toà thế giới luyện hoá thành Vạn Lý Tháp này sao”.

Doanh Thiên gật đầu đáp: “Đúng thế”.

Lúc này, 1 cái thanh âm khác mang theo ý khinh bỉ vang tới: “Nói khoác, Vạn Lý Tháp là 1 kiện vô cùng cường đại thần khí, bên trong là tự thành thế giới, có đại năng đem không gian diên hoá đi ra, lại dám nói là đem thế giới bên ngoài luyện hoá đi vào”.

Chủ nhân thanh âm này, chính là Tinh Giải Hàn, nàng cũng vượt qua Đãng Thiên Đài, tiến vào Vạn Lý Tháp.

Mặc dù Doanh Thiên thành công đi vào trong tháp, nhưng lúc này ở đây cũng không còn nhiều người, mà chỉ còn lác đác, dù sao Doanh Thiên là vào tháp cuối cùng, mà những người khác sau khi vào tháp đều vội vã đi mất. Cho nên cũng không có ai để ý đến hắn.

Nàng đối với Doanh Thiên cùng Nguyệt Nhi rất có thành kiến, bởi vì trước đó bị Nguyệt Nhi đánh bại, lại bị cướp đi Xích Hương Quả, đối với nàng quả thật là nhục nhã.

Mặc dù Doanh Thiên thành công đi vào tháp khiến nàng rất ngoài ý muốn, nhưng là nhìn không được vẫn muốn chế nhạo hắn.

Không chờ Doanh Thiên đáp lại, Nguyệt Nhi đã hùng hùng lên tiếng: "Sư tôn ta nói tòa tháp này do 100 tòa thế giới luyện thành thì chính là 100 tòa thế giới luyện thành, làm sao, không phục, có tin cô nãi nãi đem người đánh tiếp".

"Người,....". Giờ phút này Tinh Giải Hàn cũng là khó chịu, nàng mặc dù nuốt không trôi khẩu khí này, thế nhưng là Nguyệt Nhi cường đại hơn nàng, lại đến được 1 viên, bây giờ nàng khó có thể là đối thủ.

Mặc dù nói trong Vạn Lý Tháp không thể giết người, Thế nhưng là bị người ta tra tấn cùng đánh 1 trận cũng không phải tốt đẹp gì.

Rốt cuộc, không lãng phí thời gian, nàng cũng là rời đi, dù sao nàng cũng cần đi tìm chính mình cơ duyên.

Lại nói, Vạn Lý Tháp tầng thứ nhất trải qua trăm vạn năm đào móc đã sớm không còn nhiều đồ tốt.

Cho nên tất cả mọi người đều hướng lên tầng trên đi tới. Mục tiêu tất cả mọi người đều là tầng 10 trở lên.

Nhanh chóng, nơi này liền đã không còn 1 ai, chỉ còn lại Doanh Thiên, Nguyệt Nhi cùng Xích Ý Lan 3 người.

Lúc này, Nguyệt Nhi mới lên tiếng hỏi Xích Ý Lan: "Này, lão nhân gia người không có đi sao".

"Lão....lão nhân gia". Đối với Nguyệt Nhi xưng hô này, Xích Ý Lan rất là ngoài ý muốn, hơn nữa cũng rất khó chịu. Cho dù nàng tu tâm dưỡng tính tốt cũng không khỏi trong lòng buồn bực.

Dù sao nàng bên ngoài là 1 cái trẻ tuổi nữ tử, nhan sắc mê người, phong tình vạn chủng.

Có thể nàng mỗi cái nhăn mày, nụ cười đều có thể đốn ngã 1 đám nam nhân, thế nhưng là vào tới nhà đầu Nguyệt Nhi này lại thành Lão nhân gia.

Xích Ý Lan bèn cúi xuống lấy nụ cười thân thiện nói nhẹ nhàng: "Tiểu muội muội, đừng gọi ta lão nhân gia, gọi ta tí ti được rồi, dù sao năm nay ta mới 83 tuổi".

Phàm nhân trung bình tuổi thọ là 100.

83 tuổi so sánh với những phàm nhân không tu luyện mà nói, chính là một con số không nhỏ, phàm nhân tuổi này đều sẽ già nua cùng bệnh tật đủ thứ mà chết đi.

Nhưng là so sánh với tu sĩ liền lộ ra có chút không có ý nghĩa.

Dù sao 1 cái tu sĩ Linh Nguyên Cảnh thấp nhất cũng sẽ có tới 300 năm tuổi thọ.

Hiện tại Xích Ý Lan tu vi cũng là tại Linh Đế sơ kỳ, hơn nữa nàng lại là chủ tu Hồn Lực. Tuổi thọ của nàng ít nhất là 3 vạn năm.

83 tuổi quả thật không có gì gọi là lớn.

Thế nhưng là Nguyệt nhi lại không có như vậy hiểu chuyện, hoặc là cố ý chọc nàng, bèn nói: "Oa, 83 tuổi người ta đều là tóc bạc răng rụng, người lão bà bà lại vẫn như vậy trẻ đẹp, thật là kỳ diệu".

"Lão....Lão....lão bà bà". Xích Ý Lan giờ này quả thật buồn bực không thôi. Ban nãy gọi nàng lão nhân gia, bây giờ chuyển qua thành lão bà bà, quả thật đem nàng tức muốn thổ huyết.

Sau cùng, nàng quyết định mặc kệ Nguyệt Nhi, không có để ý tới nàng. Xích Ý Lan hỏi Doanh Thiên: "Không biết công tử mục tiêu là tầng thứ bao nhiêu đâu".

"100". Đối với Xích Ý Lan câu hỏi này, Doanh Thiên chỉ là vờ vờ trả lời 1 câu.

"100". Xích Ý Lan có chút ngẩn người. Từ cổ chí kim tới nay, vẫn chưa có người nào vượt qua tầng 60 Vạn Lý Tháp. Cao nhất trong lịch sử ghi lại cũng là tầng 59.

Tầng 59 hung hiểm cho dù là Linh Thánh đi tới cũng khó mà toàn mạng trở về. Chưa kể ở trong Vạn Lý Tháp còn bị áp chế thực lực.

Vậy mà Doanh Thiên cái này Linh Động Cảnh tu vi lại dám nói lên tới 100 tầng, đây quả thực không biết là cuồng vọng hay là thật có thể làm tới.

Nhưng là nghĩ lại, Xích Ý Lan rất mong chờ, bởi vì Doanh Thiên vậy mà thật có thể không nhìn quy tắc mà vượt qua cửa Vạn Lý Thập, cái này làm cho nàng rất hứng thú với Doanh Thiên.

Rốt cuộc, Doanh Thiên hướng trung tâm tầng này thế giới mà đi.

Thấy vậy, Nguyệt Nhi cùng Xích Ý Lan nhanh chóng đuổi theo.

Mặc dù nói Doanh Thiên cái này Linh Động cảnh có chút khó coi, nhưng là tốc độ di chuyển của hắn lại nhanh đến không hợp thói thường.

Tốc độ của hắn so với Xích Ý Lan còn muốn nhanh, cái này để nàng kinh ngạc không thôi.

Phải biết, đạt tới Linh Vương cảnh đều có thể lăng không phi hành, tốc độ nhanh chóng, có thể đạt tới tốc độ âm thanh.

Rất nhanh, 3 người đều đi tới trung tâm tầng thế giới này.

Tại trung tâm tầng thế giới này, tồn tại một cái trận pháp to lớn.

Trận pháp này dĩ nhiên là truyền tống trận, dùng để truyền tống lên tầng trên.

Không có chân chừ, 3 người liền đi vào, ánh sáng loé lên, lập tức thân ảnh 3 người biến mất.

Xuất hiện ở tầng 2 cùng tầng 1 không có gì khác nhau, vẫn là một bộ dáng như vậy.

Tại từ tầng 2 tới tầng 9. 3 người Doanh Thiên liền 1 bóng người đều không nhìn thấy.

Rõ ràng những người đã vào trước đều chọn mục tiêu từ tầng 10 trở lên.

Cho đến khi xuất hiện tại tầng 10. Thế giới này mới có thay đổi.

Đó là 1 cái băng giá thế giới, thế giới này lạnh lẽo vô cùng, tuyết rơi cùng cương phong thổi đầy, cho đến lúc này, 3 người Doanh Thiên mới bắt gặp lúc đặc vài người.

Những người này trông thấy Doanh Thiên đều kinh ngạc không thôi, nhưng là cũng không có ai nói gì, bọn hắn đều tập trung chính mình công việc.

Ngoài ý muốn là, Doanh Thiên vậy mà bắt gặp Bạch Thần cùng Bạch Vũ 2 người.

2 người này trông thấy Doanh Thiên đều cúi đầu không nói gì. Bạch Thần liền tốt, về phần Bạch Vũ thì là cả người run rẩy, nhìn thấy Doanh Thiên làm cả người hắn lạnh toát.

So với giá rét nơi đây còn muốn rét hơn.

Doanh Thiên mỉm cười hướng Bạch Thần đi tới.

Đối mặt Doanh Thiên đi tới, Bạch Thần là hít 1 hơi sâu, bình tĩnh nói: "Bái kiến đại nhân".

Bên cạnh Bạch Vũ cũng run rẩy bái theo.

Trông thấy cảnh tượng này, Xích Ý Lan trong lòng khiếp sợ không thôi.

Nàng biết Bạch Thần, hắn là đệ nhất Thiên Tài tây vực, so với nàng đều muốn mạnh mẽ. Vậy mà lại đi bái Doanh Thiên, cái này để nàng nhấc lên trăm ngàn điều không hiểu.

Doanh Thiên nhàn nhạt gật đầu nói: "Ta giao nha đầu này cho ngươi, dẫn nó đi. Chờ ra ngoài thập ta sẽ tìm ngươi sau".

Nghe được Doanh Thiên phân phó, Bạch Thần mới đầu không hiểu, nhưng hắn cũng không có từ chối liền đáp: "Đại nhân phân phó, ta sẽ nhất định bảo hộ nàng chu toàn".

"Không cần bảo hộ nàng, chỉ cần để nàng lịch luyện chút là được rồi". Dứt lời Doanh thiên bèn rời đi.

Nguyệt Nhi cũng không có nói gì, chỉ là ngoan ngoan lưu tại bên Bạch Thần mà thôi,

Ngược lại Xích Ý Lan có chút không biết phải làm thế nào. Nàng vội vàng hỏi Bạch Thần: "Bạch Công Tử, rốt cuộc hắn là ai".

"Không thể nói". Bạch Thần trực tiếp cắt ngang.

Đối với Bạch Thần câu trả lời này, Xích Ý Lan là không hài lòng, nàng gắng hỏi tiếp: "Tại sao không thể nói".

Bạch Thần không mẫn không nhát đáp lại: "Sự tình liên quan tới tính mạng người, cùng với cả tông môn gia tộc, người có thể tùy tiện nói sao". Dứt liền liền mang Nguyệt Nhi rời đi.

Lúc này đây, trong lòng Xích Ý Lan nổi lên từng cái to gan suy nghĩ, đủ loại giả thiết ở trong lòng nàng lướt qua.

Rốt cuộc nàng cũng đi.

Về phần Doanh Thiên, hắn nhanh chóng vượt qua tầng thứ 30. Trên đường lúc này hắn gặp rất nhiều người.

Có người thi đang tại tranh đoạt bảo vật. Cũng có người cùng các loại ma thú quái vật đại chiến.

Lại có đoàn đội cùng nhau đi tới.

"Nhìn, đó chẳng phải Doanh Thiên sao, hắn vậy mà thật đi vào được tháp". Có người nhìn thấy Doanh Thiên ngạc nhiên kêu lên.

"Cũng không biết là hắn làm cách nào"

"Ta đoán hắn chỉ là ăn may đi".

Bất kỳ ai trông thấy Doanh Thiên đều là cảm thấy ngạc nhiên. Nhưng cũng chỉ là ngạc nhiên mà thôi. Dù sao mỗi người đều có chính mình việc cần làm.

Từ tầng 30 trở lên, mỗi một tầng đều là lộ ra khác nhau hoàn toàn. Có thể giới bằng giả, cũng có thể giới là nóng nực đầy lửa. Lại có thể giới ngập tràn nước biển. Dù loại đều có.

Rốt cuộc 1 mạch xuyên tới, Doanh Thiên đi tới tầng thứ 40.

Có thể nói, tại đây lúc này tập trung số lớn nhất thiên tài từ đầu tới giờ, chính là hơn 200 người.

Tầng 40 là 1 cái hoang vu vùng đất, nơi này đất đai khô cằn, 1 màu đất đỏ trải rộng khắp tầm mắt mọi người.

Nơi này đại địa giống như là bị hoá diễm sấy qua. Khô cằn không chịu được.

Đừng nói là sinh linh, liền 1 cọng cỏ khô đều tìm không thấy.

Giống như là hết thảy đều bị thiêu thành tro bụi vậy.

Lúc này, có một nhóm thiên tài đang tụ tập 1 chỗ. Một người trong đó nói ra: "Ở bên trong gia tộc ta ghi chép, tầng 40 này tồn tại lấy 2 cái cực kỳ mạnh mẽ quái vật, có thể so sánh với Thông Thần Cảnh cường giả. 2 con quái vật này đều là sử dụng hoá diễm, bọn nó đánh nhau liên miên, tầng thế giới này cũng bởi vì chúng nó đánh nhau bao nhiêu vạn năm nay mới biến thành bộ dáng hiện tại".

Có một thiên tài khác cũng gật đầu nói: "Đúng thế, trong ghi chép của tộc ta cũng nói bọn nó mỗi lần đánh mở sẽ tỉnh dậy, vì thế phải hết sức cẩn thận.

Thực ra, trải qua trăm vạn năm trôi qua, có không biết bao nhiêu người đã đi vào Vạn Lý Tháp, cho nên rất nhiều người đều ghi chép lại bên trong tháp tình huống, để cho con cháu sau này có tư liệu tham khảo, từ đó dễ dàng đi vào tháp.

Đúng lúc này, tại phương bắc tầng thế giới này, dâng lên ngập trời quang mang đỏ chói, giống như muốn đâm phá bầu trời.

Chỉ cần là thân tại tầng 40 này, đều có thể trông thấy quang mang này.

"Mau nhìn, đó là gì". Có người hô lên.

Lúc này đây có rất nhiều ánh mắt đều hướng về phương bắc kia.

Có một thiên tài kinh nghiệm nói: "Thiên chiếu dị tượng, tất có bảo vật xuất thế, có lẽ thế giới này uẩn dưỡng được cái gì trân quý báu vật đi".

Doanh Thiên cũng tiện nhìn về phương kia, hắn mỉm cười nói: "Không tệ, coi như là đồ tốt".

Nghe được Doanh Thiên câu nói này, Xích Ý Lan tò mò hỏi, không lẽ công tử biết nó là vật gì sao.

"Đương nhiên biết". Doanh Thiên mỉm cười đáp.

"Công tử phải chăng muốn đoạt lấy sao". Xích Ý Lan thăm dò hỏi.

Doanh Thiên liếc mắt nhìn nàng 1 cái sau đó cười nói: "Àn, mặc dù ta dùng không được, nhưng là sẽ có người dùng được".

Doanh Thiên nói câu này đều có chính mình dụng ý, nói thật ra, cái gọi là báu vật xuất thế kia đối với hắn đều không có chút tác dụng gì. Hắn không thiếu đồ tốt, nhưng là đám người Nguyệt Nhi, Ma Âm các nàng đồ tốt hiện tại quá ít ỏi.

Hắn là muốn thu lấy một chút đồ vật về bồi dưỡng các nàng. Bởi vì tu vi các nàng hiện tại quá mức nhỏ bé, đồ trong kho tàng của Doanh Thiên, các nàng dùng không nổi.

Lúc trước Doanh Thiên đem 1 nhóm đồ vật đưa cho Huyết Tỳ dẫn theo chư thần trong Táng Thần Chi Địa rồi đi cơ hồ đều là những đồ vứt xó trong kho của hắn, nhưng đó là đối với Doanh Thiên thì là vậy.

Nhưng là đối với chư thần kia thì đồ Doanh Thiên đưa cho cơ hồ đều là báu vật nghịch thiên, đừng nói bọn hắn mấy cái Chân Thần, Thiên Thần, cho dù là Thần Đế đều điên cuồng thèm muốn.

Hiện tại tốt, Doanh Thiên cũng muốn thu lấy 1 chút đồ vật về dùng. Dù sao với hắn cũng chỉ là tiện tay mà thôi.

Tại nơi hào quang đỏ rực kia lúc này cơ hồ là tập trung lấy toàn bộ người trong tầng này. Lúc này bọn hắn đang tập trung nhìn về bên kia.

Tại đó tồn tại lấy 1 cái khổng lồ dung nham hồ. Tại chính giữa hồ lúc này, xuất hiện lấy 7 đoá đỏ rực bông sen, chúng toát ra quang mang thần thánh vô cùng.

Nhìn thấy những bông sen này, có người không nhịn được nuốt nước miếng nói ra: "Vây mà là Diễm Thần Liên, đây là chân chính thần dược".

"Hơn nữa còn mọc tới 7 đoá, tính ra là 70 vạn năm tuổi". Một người khác kinh sợ nói ra.

Diễm Thần Liên, đây là chân chính thần dược, xem như thần cũng thèm muốn không thôi. Diễm Thần Liên 10 vạn năm mới sinh trưởng ra một đoá, hiện tại chỗ này có 7 đoá, hiển nhiên là đã 70 vạn năm.

"Cũng quá kỳ lạ đi, 70 vạn năm thần dược tồn tại mà trước đó không ai biết sao". Có một thiên tài không hiểu được nói ra.

"Không có gì lạ, cấp độ này thần dược đều đã có linh trí, nếu nó ẩn giấu xuống thì không ai tìm được, hơn nữa tầng 40 hoàn cảnh đặc thù, không ai tìm ra cũng không có gì lạ". Một cái thanh niên bước ra, hắn trên người khí chất đặc thù, tại trong số những thiên tài ở đây thuộc về nổi bật nhất người.

Hắn gọi Thường Hạ Nguyên, là thiên tài đến từ bắc vực, tu vi Linh Tôn đỉnh phong.

"Nhưng là tại sao nó không tiếp tục ẩn giấu xuống mà lại xuất thế ra, không sợ chúng ta thu mất sao". Một người khác tò mò hỏi.

"Thần dược bản thân nó đã vô cùng cường đại, 1 số đỉnh cấp thần dược đều có được thần chiến lực, gốc này Diễm Thần Liên ta đoán nó cũng phải có Thông Thần Cảnh chiến lực đi". Thường Hạ Nguyên con mắt tinh quang nói ra.

Dùng một chút hắn lại nói tiếp: "Hơn nữa nơi này đặc thù, là hình thành tự nhiên trận pháp, hung hiểm vô cùng, lấy chúng ta bị áp chế Linh Vương Cảnh không có cách nào lấy được".

Đúng lúc này, một cái âm thanh khác vang lên: "Sẽ có cơ hội, sở dĩ nó xuất thế là vì muốn độ kiếp, sau khi độ kiếp sẽ suy yếu vô cùng, đó là cơ hội".

Chỉ thấy đi tới là 2 nữ 1 nam, chính là Tinh Giải Hàn, Tuệ Tinh Công Chúa cùng Vũ Văn Thượng Thanh.

Nói đến cũng thật trùng hợp khi Doanh Thiên cũng ở chỗ này, đây gọi là oan gia ngõ hẹp.

"Độ kiếp, nó muốn độ kiếp gì". Một người không hiểu hỏi lên.

"Nó đã sinh trưởng cực hạn, hiện tại muốn tiến thêm 1 bước cần độ kiếp, độ qua nó sẽ tiến lên độ cao mới, còn có thể hoá hình người". Tinh Giải Hàn giải thích.

....

P/s: ae có đóng góp hay góp ý gì cho truyện cứ bl a, mình sẽ tiếp thu và cải thiện cho truyện

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Chém Giết, Thiên Kiếp

70 vạn năm thần dược, một khi độ kiếp thành công, nó sẽ có được Thần chiến lực, hoá thành hình người, trở thành một tôn chân chính thần linh. Được ức vạn sinh linh quỳ bái.

Nghĩ đến đây, không biết bao nhiêu người đều có riêng mình suy nghĩ. Ai cũng đều thèm muốn đạt được dù chỉ 1 mảnh cánh hoa này.

Lúc này, Doanh Thiên cùng Xích Ý Lan chỉ là ở 1 bên im lặng mà thôi. Nhưng là rất nhanh liền có người tìm tới gây chuyện.

Không ai khác. Vẫn là Tinh Giải Hàn cùng Vũ Văn Thượng Thanh.

“Hừ, cũng dám tới đây muốn kiếm chén canh, hạng như người mơ tưởng đạt được thứ gì”. Tinh Giải Hàn đối với Doanh Thiên khiêu khích.

Vũ Văn Thượng Thanh cũng nhanh chóng góp phần: “Một dạng phế vật, chỉ dựa vào may mắn mới có thể đi được vào tháp. Nhưng là ai biết sẽ chết ở địa phương nào trong tháp đây”.

Nghe được 2 người đối với Doanh Thiên khiêu khích. Xung quanh toàn bộ người ánh mắt cũng liền hướng về bên này.

Dù sao bọn hắn giờ phút này đều muốn chờ đợi, lại thêm nhân rồi. Xem một chút trò vui cũng không tệ. Lại thêm ở đây rất nhiều người đều đối với Doanh Thiên tò mò.

Bởi vì cách đây mấy ngày không ai biết hắn là ai. Nhưng là hắn có quan hệ cùng Bách Cốt Thương Hội, Bách Cốt Thương Hội vì hắn đứng ra nói chuyện để cho hắn thử vào tháp.

Hơn nữa là thật bị hắn đi vào được, thêm đó bên cạnh Doanh Thiên còn chui ra một cái không khí bổ thiên tài. Còn có mấy nữ tử xinh đẹp thực lực cường đại. Để rất nhiều người đối với hắn tò mò. Rất cuộc hắn là ai.

Nói đến Ma Âm mấy người, Doanh Thiên cũng không đề cho các nàng đi vào tháp, bởi vì đối với hắn toà tháp này không có gì đặc biệt, hắn chỉ có 1 mục đích mà thôi. Hắn đề Nguyệt Nhi đi vào là vì muốn lịch luyện năng 1 chút.

“Các ngươi nhắc ta mới liền nhớ, ta đã nói các ngươi liền tận hưởng nốt mấy ngày, mạng các ngươi, hôm nay ta thu”. Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra.

Không hiểu sao khi nghe Doanh Thiên nói câu này, bên cạnh 1 mực im lặng Xích Ý Lan liền tự nhiên rung mình. Nàng cơ hồ đã nghĩ thấy mùi máu tươi.

Chính bản thân nàng liền cũng không rõ vì sao mình lại cảm thấy như vậy.

Về phần Tinh Giải Hàn cùng Vũ Văn Thượng Thanh thì giống như là nghe được cái gì lớn nhất chuyện cười. 2 người bọn hắn cười phá lên.

“Muốn mạng ta, chỉ dựa vào ngươi sao”. Vũ Văn Thượng Thanh khinh thường nói.

“Chỉ dựa vào ta”. Doanh Thiên bình thản đáp lời.

Nghe được ngữ khí kia của Doanh Thiên. Vũ Văn Thượng Thanh có chút nổi giận.

Rõ ràng là Doanh Thiên đang khinh thường hắn, hắn cười lạnh: “Tốt, hôm nay ta liền muốn xem xem, ngươi như thế nào muốn mệnh ta. Ta đứng cho ngươi đánh. Ngươi đánh nổi sao”.

“Ngươi thật là muốn đứng cho ta đánh?”. Doanh Thiên mỉm cười nói.

“Ta chính là đứng cho ngươi đánh”. Dù sao Vũ Văn Thượng Thanh thực lực đã là Linh Tôn đỉnh phong cấp, hắn không tin một cái Linh Động cảnh tu sĩ có thể gây cho hắn cái gì thương thế.

Đừng nói Linh Động cảnh dạng này yếu đuối, chỉ có Thiên Sư trở lên mới có thể gây cho bọn hắn thương tích mà thôi.

Đây còn là trong trường hợp hắn đứng yên bất động không dùng khí hộ thể.

Nếu đề hắn toàn lực phòng ngự lên, e rằng Linh Vương toàn lực công kích cũng không có gây ra cái gì thương tích.

“Vậy. Ngươi liền đứng một chút cho ta đánh”. Doanh Thiên lại gần.

Lúc này Vũ Văn Thượng Thanh liền đứng ra, hắn nói: “Nếu ngươi có thể gây ta thương tích, ta ngay chỗ này quỳ xuống dập đầu 1 vạn cái với ngươi, nếu là ngươi đánh ta không nổi, liền dập đầu lại 1 vạn cái, thế nào”.

Dù sao bên trong tháp có được thần bí lực lượng quân thức, giết người sẽ bị xoắn giết, cho nên Vũ Văn Thượng Thanh mới như vậy nghĩ ra 1 vạn cái dập đầu.

Đổi lại chỗ khác, chỉ e hắn đã trực tiếp giết người.

Bên ngoài lúc người quan sát cũng cảm thấy hứng thú vô cùng. Bọn hắn cũng thật không tin 1 cái Linh Động cảnh có thể gây thương tích cho Linh Tôn cảnh.

Dù sao là 2 bên chênh lệch ròng rã 5 cái cảnh giới lớn. Chênh lệch 2 bên là không cách nào bù đắp. Đây là từ cổ chí kim sự thật.

Doanh Thiên mỉm cười chậm rãi đi tới trước mặt Vũ Văn Thượng Thanh.

Chỉ thấy Doanh Thiên chậm rãi nhấc lên tay của mình, sau đó vỗ xuống.

Tại bên ngoài mọi người nhìn thấy chỉ là Doanh Thiên nhẹ nhàng vỗ 1 cái mà thôi. Không có cái gì gọi là khí lực.

“Hắn đây là muốn phui bụi cho Vũ Văn Thượng Thanh sao”. Có người quan sát bật cười nói.

Thế nhưng là tiếp theo 1 màn để hắn đang cười liền im bật.

Chỉ thấy đang bình thân Vũ Văn Thượng Thanh lúc này, ngay tại thời điểm tay Doanh Thiên sắp chạm tới hắn.

Không biết vì sao, trong lòng báo động, một cổ nguy hiểm khí tức bốc lên, không chần chừ, Vũ Văn Thượng Thanh trong nháy mắt đem toàn thân linh lực bộc phát đi ra. Toàn lực đón lấy một tay này của Doanh Thiên.

Thế nhưng là, nghe được “Oanh” 1 tiếng, chỉ thấy Vũ Văn Thượng Thanh thân thể bay vút ra phía sau, nặng nề mà đập lên trên đại địa, để lộ ra một cái to lớn hố sâu.

Ở bên ngoài đám người quan sát kia giờ phút này đều là nghẹn họng trân trối nhìn một màn này. Có người không khỏi dụi mắt nhìn lại: “Ta không có hoa mắt a, đây là có chuyện gì”.

“Hắn đến cùng là làm cách nào được, quá tà môn a”.

Xích Ý Lan cũng là cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, năng vốn ban đầu hoài nghi Doanh Thiên là che giấu tu vi của mình, thế nhưng là vừa rồi Doanh Thiên 1 tát kia, chính là k có 1 chút gì linh lực dao động.

Đây hoàn toàn là dựa vào thân thể lực lượng.

Nàng tin tưởng, Doanh Thiên thật sự chỉ có Linh Động cảnh, nhưng theo nàng suy đoán ra. Thân thể của hắn e rằng mạnh mẽ khủng bố mới có thể làm tới.

Nằm bên trong hố Vũ Văn Thượng Thanh giờ này cũng là nhấc lên kinh hãi vô cùng, hắn lúc này chính là không biết phải nghĩ gì.

Hắn vốn tin tưởng mình tu vi cao thâm, tuyệt đối không có khả năng bị 1 cái Linh Động cảnh 1 tát trọng thương.

Tại vừa rồi ngay khi trực giác báo động, nhanh như chớp hắn liền đem toàn thân khí lực lên phòng thủ. Chỉ là hắn không thể nào nghĩ tới, người ta 1 cái tát hắn đều đỡ không nổi.

Hắn cảm nhận 1 chút thân thể mình, toàn thân kinh mạch cơ hồ đứt đoạn, đan điền vỡ nát. Xương cốt cơ hồ cũng đều nát vụn 1 mảnh.

Hắn hiện tại chính là 1 cái phế nhân.

Không chấp nhận sự thật này, Vũ Văn Thượng Thanh khuôn mặt thất thần lâm bảm “Không thể nào,..... tại sao có thể như vậy..... ta không thể nào thua 1 cái Linh Động cảnh”.

Doanh Thiên chậm rãi đi tới, nhìn Vũ Văn Thượng Thanh nằm đó, không nhanh không chậm nói ra: “Ta đã nói ngươi liền tốt hưởng thụ mấy ngày vừa rồi, mạng của ngươi hiện tại ta liền thu”.

Nghe được Doanh Thiên câu nói này, Vũ Văn Thượng Thanh trong lòng nhấc lên hoảng sợ, hắn muốn cử động, nhưng là hiện tại hắn đã thành phế nhân, căn bản không thể động nổi.

Hắn sợ hãi, hắn không muốn chết, hắn là thiên tài, hắn là thần linh dòng dõi, hắn không thể nào chết ở 1 chỗ như thế này được.

“Ngươi muốn làm gì, đừng có tới”. Vũ Văn Thượng Thanh sợ hãi run rẩy nói ra.

Nhưng là Doanh Thiên không có để ý, hắn nhẹ nhàng nhấc lên 1 chân của mình, tựa hồ là muốn đạp nát đầu Vũ Văn Thượng Thanh.

Ngay lúc này, Tuệ Tĩnh Công Chúa vội vàng đứng ra nói: “Doanh Thiên công tử, thủ hạ lưu tình. Vũ Văn Thượng Thanh là cháu trai của Kim Vũ Thần Tổ, ông ta hết mực yêu thương hắn, nếu giết hắn sẽ để ông ta nổi giận. Còn nữa, bên trong tháp có lực lượng thần bí, không thể giết người, nếu không sẽ bị xoắn giết”.

Nghe được Tuệ Tĩnh Công Chúa đứng ra nói, giống như là vớ được phao cứu sinh. Vũ Văn Thượng Thanh vội vàng đạo: “Đúng thế, gia gia ta chính là Thần cường đại vô cùng, hơn nữa nếu giết ta ngươi cũng sẽ chết trong này”.

Vừa rồi do quá sợ hãi, cho nên Vũ Văn Thượng Thanh cũng liền quên đi mất mình cái này hộ mệnh. Hắn tin tưởng, Doanh Thiên sẽ không ngu xuẩn gì giết hắn, vì nếu làm thế. Doanh Thiên cũng chết chắc.

Chỉ là hắn vừa nghĩ xong điều này, chỉ thấy một cái bàn chân đã tiếp cận lên mặt của hắn. Vũ Văn Thượng Thanh chỉ kịp hét lên: “Ngươi điên.....”

Nghe được búp 1 tiếng, giống như là trái dưa hấu vỡ vụn 1 dạng, đầu lâu của Vũ Văn Thượng Thanh chính là như thế tan vỡ.

Trong thấy 1 màn này, Tuệ Tĩnh Công Chúa sắc mặt biến đổi, nàng không nghĩ tới Doanh Thiên thế mà làm thật.

1 bên Tĩnh Giải Hàn đã sớm không dám nói gì, nàng đã bị sợ hãi từ ban nãy. Chỉ là núp sau Tuệ Tĩnh mà thôi.

Nhưng người khác bao gồm Xích Ý Lan giờ phút này cũng đều nghĩ Doanh Thiên bị điên rồi.

Đừng nói bên ngoài kia Kim Vũ Thần Tổ sẽ nổi cơn lôi đình, hắn có thể sống sót qua tháp hay không còn chưa biết.

Không ai nói gì, mọi người yên lặng chờ đợi, chờ lực lượng thần bí xuất hiện xoắn giết Doanh Thiên.

Nhưng là, 1 phút qua đi, 5 phút, căn bản là không có bất cứ cái gì xảy ra.

“Chuyện gì, chẳng phải nói giết người trong tháp sẽ bị lực lượng thần bí xoắn giết hay sao, tại sao hắn không bị gì”.

“Chẳng lẽ nói, tháp có vấn đề gì sao”.

“Đây là như thế nào”..

Doanh Thiên lạnh lùng hướng sang Tĩnh Giải Hàn, hắn trên khuôn mặt 1 chút biểu tình cũng không có, thản nhiên vô cùng. Giống như vừa rồi giết người không phải hắn.

“Đến lượt nha đầu nguoi”. Doanh Thiên chậm rãi nói ra.

Tĩnh Giải Hàn sắc mặt trắng bệch núp sau lưng Tuệ Tĩnh Công Chúa. Tuệ Tĩnh Công Chúa cũng là bất đắc dĩ nói: “Công Tử, xin hãy tha cho Giải Hàn 1 mạng, nàng còn nhỏ tuổi, lại được nuông chiều quá nhiều, sự tình đều hiểu chưa rõ, nàng cũng không đáng chết”.

“Xin cho nàng, liền cả nguoi đều giết 1 lượt”. Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra.

Nghe vậy, Tuệ Tĩnh Công Chúa cũng là biến sắc. Nàng tự nhận chính mình cường đại hơn Vũ Văn Thượng Thanh 1 đoạn. Nhưng cũng chỉ là 1 đoạn mà thôi.

Nàng biết chính mình căn bản không phải đối thủ của Doanh Thiên. Nhưng là Tĩnh Giải Hàn có quan hệ sâu sắc cùng nàng. Nàng khó có thể thấy chết không cứu: “Công tử, Giải Hàn chỉ là 1 đứa trẻ, công tử có thể tha cho nàng lần này được không”.

Doanh Thiên cách không đánh ra 1 quyền. 1 quyền này không có cái gì hoa mỹ. Chỉ là 1 quyền bình thường phổ thông.

Nhưng là 1 quyền này lại đánh cho nghe được tiếng gió rít vù vù.

Nghe được “Xoẹt” 1 tiếng.

Tĩnh Giải Hàn thân thể bay ngược ra sau, hộc máu ngắt đi.

Tuệ Tĩnh Công Chúa vội vàng kiểm tra nàng.

“Còn tốt, vẫn còn sống”. Tuệ Tĩnh Công Chúa thở phào 1 hơi. Sau đó hướng Doanh Thiên cúi đầu nói: “Tạ công tử thủ hạ lưu tình”.

Mặc dù nói vừa rồi Doanh Thiên không có trực tiếp giết chết nàng. Nhưng là hắn 1 quyền kia đã phé đi 1 cánh tay của nàng, trừ phi có được nghịch thiên thần dược mới có thể đem nàng cánh tay kia khôi phục.

Doanh Thiên cũng là chỉ trừng phạt mà thôi. Dù sao hắn cũng không giết 1 đứa bé. Đối với Doanh Thiên mà nói, Tĩnh Giải Hàn quả thật là 1 cái hết sức trẻ con.

Cũng ngay lúc này, tầng thế giới này bỗng nhiên tối sầm lại, chỉ thấy trên bầu trời kia mây đen đang điên cuồng tụ họp lại.

“Đến rồi, Diêm Thần Liên muốn độ kiếp”. Có người không khỏi nói lên.

Trên bầu trời kia vậy mà nhanh chóng hình thành 1 cái vòng xoáy khổng lồ. Giống như 1 đầu quái thú muôn thôn phệ thế gian hết thấy đồ vật vậy.

Có thiên tài không khỏi thốt lên: “Thiên kiếp là thuộc về thiên địa lực lượng, chẳng lẽ lực lượng thiên kiếp có thể đánh xuyên Vạn Lý Tháp tiến vào đây sao”.

P/s. Sắp tới nghỉ tết dương nha ae ^^

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Độ Kiếp

Đối với thiên tài kia thắc mắc. Ở đây cũng không có người lý giải.

Bọn hắn đều tin rằng, bên trong tháp này là hoàn toàn cùng với bên ngoài tách biệt. Đáng lý ra thiên kiếp không thể đánh tới.

Đối với vấn đề này, Xích Ý Lan cũng tò mò không thôi. Nàng vẫn là nhịn không được hỏi Doanh Thiên.

“Công tử, đây là vì sao?”.

Doanh Thiên mỉm cười đáp ;”Không có vì sao, nó độ chính là thế giới này kiếp, không phải bên ngoài kiếp”.

Nghe được Doanh Thiên lời này, bên kia những thiên tài kia đều lộ ra có chút không hiểu. Nhưng cho dù không hiểu thì bọn hắn cũng không dám nói gì.

Bởi vì Doanh Thiên thực lực cường đại tại đó, cũng không ai cho rằng Doanh Thiên nói bậy bạ cái gì.

Rốt cuộc vẫn là có người nhịn không được muốn hỏi, đó là 1 cái thiếu niên trẻ tuổi. Hắn hỏi ;”Doanh Công Tử lời vừa rồi là như thế nào”.

Đối với thiếu niên này đặt câu hỏi, trái với mọi người suy nghĩ rằng Doanh Thiên sẽ khinh thường trả lời, hắn ngược lại là cười đáp:”Mỗi 1 tầng tháp đều là 1 thế giới, 1 thế giới sẽ đều có riêng cho mình pháp tắc thế giới cùng lực lượng, nó sinh ra ở trong này, đương nhiên phải độ kiếp thế giới này”.

Lời vừa ra, tất cả mọi người ở đây chợt hiểu, đúng vậy, nếu nó muốn hoá thành người, lại muốn rời đi Vạn Lý Tháp ra bên ngoài, đương nhiên phải vượt qua thế giới này thử thách.

Lúc này, bầu trời trong này đã hoàn toàn bị mây đen che phủ. Có thể nghe thấy trên bầu trời kia ầm ầm từng đạo kiếp lôi.

Rất nhanh, một cổ đặc biệt uy áp không lồ vô biên từ bầu trời hạ xuống.

Đối diện cái này không bỏ thiên địa uy thế, các thiên tài đều là mặt mũi trắng bệch, bọn hắn cảm tưởng mình giống như 1 chiếc lá trong cơn bão vậy, bất cứ lúc nào đều có thể bị thổi bay.

Đối diện dạng này không bỏ tràng diện, bất kì ai đều sẽ cảm thấy nhỏ bé vô cùng.

Nói tới, thiên kiếp cũng có rất nhiều loại thiên kiếp. Mà ở đây các thiên tài đa số cũng chỉ là nghe qua mà thôi. Cũng chưa có ai tận mắt chứng kiến thiên kiếp.

Nghe đồn rằng bên trong thiên kiếp có ẩn chứa đại đạo thiên địa, nếu là có thể may mắn quan sát thiên kiếp từ đó ngộ ra đại đạo, con đường thành thần tiên sẽ dễ dàng rất nhiều.

Nghe được trên bầu trời kia thanh âm “ừ ừ”. Nhanh chóng, 1 đạo kiếp lôi xuyên thẳng từ trên bầu trời hạ xuống chính giữa Diễm Thần Liên kia.

“Uỳnh...”. 1 tiếng nổ lớn vang lên, tiếng nổ này giống như muốn đem toàn bộ thế giới nổ tung 1 dạng.

Tại dưới thiên kiếp trùng kích đi xuống, toàn bộ hồ dung nham bị đánh nổ tung toé, dung nham bay đầy trời.

Có vài người đứng quá gần chính là bị thiên kiếp lan tới, đều không kêu thảm 1 tiếng liền tan thành tro bụi.

Còn lại đều bị lực lượng trùng kích đánh bay ra phía sau, hộc máu.

“Thật kinh khủng”. Có thiên tài vừa rồi bị dính dư ba âm thâm kinh hãi.

Có được người làm gương, tất cả mọi người đều nhanh chóng lui lại phía sau, bởi vì bọn hắn đều nghe nói, thiên kiếp mỗi 1 đạo sau đều mạnh hơn đạo trước.

Trên bầu trời lại lần nữa tụ hội thiên kiếp. Uy thế càng mạnh hơn 1 phần, hiển nhiên đạo kiếp lôi tiếp theo sẽ mạnh hơn rất nhiều.

“Xoẹt”. Không báo trước, kiếp lôi trực tiếp giáng thẳng xuống đoá Diễm Thần Liên kia.

Uy thế lần này không chỉ gấp mười.

Rất nhanh khói bụi tan đi.

Mọi người nhìn lại chỉ thấy đoá Diễm Thần Liên kia lúc này toàn thân trào ra quang mang thần thánh, mặc dù trên thân có 1 chút rách nát, nhưng rất

nhanh chóng liền chữa trị lại.

“Đã xong sao?”. Có người hỏi.

“Chưa, vẫn còn”. Có Thiên tài ánh mắt nhìn lên bầu trời về mặt ngưng trọng nói ra.

Chỉ thấy vậy mà cái vòng xoáy trên bầu trời kia đã tan rã. Thay vào đó là một cái đồ án hình tròn.

Đồ án này màu vàng, bên trên nó có đủ loại hoa văn rườm rà kỳ lạ vô cùng.

“Ông Ông”. Nghe được từng cái cộng hưởng thanh âm vang lên. Thiên địa uy áp lại càng mạnh hơn so với lúc trước. Chính là 100 lần đều ít.

Rốt cuộc, có thiên tài chịu không nổi uy áp này mà trực tiếp bị ép quỳ xuống.

Rất nhanh, có rất nhiều cũng chịu không nổi mà bị ép cho quỳ.

Cảm thấy không ổn, ở đây thiên tài đều là dùng hết sức mình muốn tránh xa khỏi nơi này càng xa càng tốt.

Doanh Thiên mỉm cười nói ;”Vậy mà chiêu đến Phá Diệt Thiên Kiếp, đồa hoa này cũng đủ đen đủi rồi”.

Phá Diệt Thiên Kiếp, đây là đối với bất kỳ dạng nào tu sĩ cường giả, ma thú hoặc các loại sinh linh, thậm chí là đồ vật đều cảm thấy sợ hãi nhất thiên kiếp.

Phá Diệt Thiên Kiếp, tên như ý nghĩa, một khi xuất hiện chính là phá diệt.

Nó tồn tại bởi Thiên Đạo chế bá quy tắc, tại Thiên Địa nhận định một thứ gì đó, bao gồm 1 người, 1 đồ vật như là binh khí hay các loại ma thú, linh được,..... không được phép tồn tại.

Thì thiên địa sẽ buông xuống phá diệt thiên kiếp để hủy diệt nó.

Mỗi lần Phá Diệt đều có nắm chắc đến 10 phần có thể hủy diệt đồ vật độ kiếp. Cho nên, vạn cổ tới nay, có thể độ qua Phá Diệt Thiên Kiếp là lác đác không có mấy.

Cái này để hấn có chút hồi tưởng, năm xưa hấn lừa gạt Thiên Đạo để tu luyện. Cho nên hấn mỗi 1 lần độ kiếp là đều mang Phá Diệt Thiên Kiếp xuống độ hấn.

Chính hấn liền cũng không nhớ mình đã độ qua bao nhiêu lần Phá Diệt Thiên Kiếp. Vì một số nguyên nhân khiến hấn bắt từ bắt diệt.

Nhưng là tại những năm tháng kia, khi tu vi chưa đủ. Hấn vẫn là nhận đủ loại đau đớn muốn chết đi sống lại.

Xích Ý Lan có chút tò mò hỏi Doanh Thiên:”Công tử, liệu nó có thể hay không độ qua”.

”Không thể”. Doanh Thiên nhàn nhạt nói 1 câu. Hấn dám bảo đảm, chỉ 1 cái 70 vạn năm thần dược không có cách nào độ qua Phá Diệt Thiên Kiếp.

Hấn từng nhìn qua 1 gốc Thánh Dược tồn tại mấy cái kỷ nguyên đều không thể độ qua. Phá Diệt Thiên Kiếp là vô cùng khủng khiếp.

”Nếu như nó độ không qua, vậy chẳng phải liền tan thành mây khói. Như vậy làm sao lấy”. Xích Ý Lan có chút không hiểu.

”Đơn giản, độ kiếp giúp nó là được”. Doanh Thiên mỉm cười nói.

”Cái gì, độ kiếp thay”. Không chỉ Xích Ý Lan mà ngay cả những người bên ngoài kia đều giật mình.

Bọn hấn mặc dù chưa từng độ kiếp. Nhưng là ai cũng đều biết, cá nhân độ kiếp khó khăn không nói, nếu là có thêm người đứng gần phạm vi độ kiếp. Thiên kiếp sẽ nhận định thêm người độ kiếp.

Uy lực lúc đó sẽ tăng lên không chỉ mười lần. Độ hung hiểm tăng lên là không thể nghi ngờ.

Lúc này, Thiên uy đã ép đến nặng nề. Không gian như đông kết lại. Giờ phút này muốn di chuyển đều mười phần khó khăn.

Chỉ thấy bên trên bầu trời đồ án kia lúc này đã càng khuếch đại đến không gì sánh được.

Mà bên dưới mặt đất, đồa Diễm Thần Liên kia thần quang phun ra nuốt vào. Quang mang thần thánh ngập tràn thiên địa.

Một cái cự đại không gì sánh được hư ảnh thần liên xuất hiện.

Rõ ràng. Đồa Diễm Thần Liên này muốn toàn lực phòng ngự trước Phá Diệt Thiên Kiếp này.

Rốt cuộc, trên bầu trời thiên kiếp đã ngưng tụ xong lực lượng.

"Xoẹt....Oanh". 5 đạo khổng lồ ngũ sắc kiếp lôi từ trên cao oanh thẳng xuống.

Hư ảnh liên hoa kia lúc này đã ngưng thực vô cùng, tạo thành rắn chắc nhất tường phòng hộ. Tựa hồ cho dù trời có sụp xuống đều không thể đem nó phá vỡ.

"Rắc.....Rắc".

Nhưng là, dưới không khí kiếp lôi kiếp huỷ diệt. Hư ảnh liên hoa kia nhanh chóng bị vỡ nát. Tinh hoa tung toé bay đầy trời.

Có thể nghĩ, 1 khi hư ảnh thần liên kia hoàn toàn bị đánh vỡ. Diễm Thần Liên sẽ bại lộ dưới thiên kiếp.

Đổi mặt không bỏ như vậy thiên kiếp. Nó chắc chắn phải tan thành mây khói không thể nghi ngờ.

Cuối cùng, Nghe được "Phanh" 1 tiếng. Hư ảnh thần liên rốt cuộc chịu không được lực lượng Thiên kiếp trùng kích mà hoàn toàn vỡ nát đi ra.

Không có gì ngăn trở, kiếp lôi tiếp tục hướng bản thể Diễm Thần Liên đánh tới.

Ngay tại thời khắc lôi kiếp sắp chạm tới. Một cái thân ảnh lấy tốc độ so với thiên kiếp còn muốn nhanh hơn xuất hiện chắn giữa Diễm Thần Liên.

Rốt cuộc, ngũ sắc kiếp lôi trực tiếp trên thân thể Doanh Thiên đánh vào.

Chỉ thấy ánh sáng chói lóa khắp cả 1 vùng. Kiếp lôi vô cùng vô tận đánh xuống. Tựa hồ như không huỷ diệt Diễm Thần Liên thì sẽ không dừng lại.

Cuối cùng 1 lát sau. Lôi kiếp dừng lại. Nhưng là trên bầu trời mây đen cùng đồ án cũng chưa có tiêu tán.

Khói bụi tan đi để lộ ra Doanh Thiên. Lúc này, Doanh Thiên chính là hoàn hảo. Không có chút tổn hại.

Trông thấy cảnh này, Xích Ý Lan con mắt co rụt lại.

Những cái thiên tài kia cũng là mồm miệng há hốc. mắt mũi trọn trùng không thể tin trước mắt một màn này.

Bọn hắn đều chưa từng tin tưởng sẽ có người bên dưới thiên kiếp lại có thể hoàn hảo vô hại như thế. Hơn nữa đây là không khí thiên kiếp như thế.

Ngay tại lúc này. Từng đạo từng đạo thiên văn xuất hiện dày đặc trên bầu trời.

Hiển nhiên, Doanh Thiên đứng ra độ kiếp thay khiến cho thiên đạo giận dữ. Nó chuẩn bị mang mạnh mẽ hơn thiên kiếp bùng xuống. Muốn tru diệt Doanh Thiên cùng Diễm Thần Liên 1 lượt.

Chỉ thấy lần này. Cả tầng thế giới này đều rung lên bần bật. Tựa hồ như muốn đem toàn bộ thế giới này nổ tung 1 dạng.

"Mau nhìn, đó là cái gì". 1 cái thiên tài giật mình kêu lên. Tay chỉ vòng xoáy trên bầu trời.

Lúc này. Ánh mắt mọi người cũng đều hướng tới vòng xoáy kia.

Chỉ thấy bên trong vòng xoáy lúc này dần dần thò ra 1 vật.

Chính xác là 1 đầu lưỡi kiếm màu vàng. Đầu lưỡi kiếm này to lớn vô cùng. Nó chậm rãi từ trong vòng xoáy đi ra.

Trông thấy lưỡi kiếm này dần dần đi ra. Xích Ý Lan ánh mắt co rụt lại sợ hãi lắm lắm."Trong truyền thuyết Phá Diệt Thiên Kiếp, vậy mà thật sự tồn tại".

Phá Diệt Thiên Kiếp là biến thể cấp độ thứ nhất của Phá Diệt Kiếp.

Nó tụ tập toàn bộ uy lực của thế giới này. Muốn đánh ra 1 kích mạnh nhất. 1 kích hoàn toàn có thể đem bên dưới đóa Diễm Thần Liên cùng Nhân Loại kia đánh giết thành tro bụi.

Cuối cùng, Thanh kiếm kia hoàn toàn lộ ra bên ngoài.

Nó dài tới mấy vạn trượng. Trên thân kiếm phủ dày đặc các loại phù văn khiến người xem không hiểu.

Thân kiếm phát ra khí tức không khí khiến cho người đều thờ không nổi.

Ngay lúc này, bên trong tầng thế giới này toàn bộ lực lượng đang điên cuồng tụ hội trên thân kiếm. Uy thế càng lúc càng mạnh.

"Không xong, chúng ta mau rời khỏi đây. Đạo thiên kiếp này hoàn toàn có thể huỷ diệt tầng thế giới này". 1 cái Thiên Tài kinh hãi nói ra. Sau đó lấy tốc độ nhanh nhất hướng truyền tống trận chạy đi.

Những cái khác thiên tài cũng nhao nhao bỏ chạy. Mặc dù nói bọn hắn thêm muốn Diễm Thần Liên. Nhưng mà mạng sống quan trọng hơn. Không có ai

chịu mạo hiểm ở lại.

Xích Ý Lan cũng có chút do dự. Cuối cùng nàng nhìn thật sâu Doanh Thiên 1 lần. Hắn vẫn là bình thản đứng đó. Không chút biểu cảm, không sợ hãi, cũng không muốn chạy.

Rốt cuộc, Xích Ý Lan vẫn là quyết định tránh đi. Nàng quay đầu tiến tới truyền tống trận.

Ngay tại thời điểm nàng đặt chân vào truyền tống trận lên tầng trên. Nàng nghe thấy 1 tiếng nổ đĩnh tai nhức óc. Cả Thiên địa tràn ngập trong quang hoả.

Sau đó nàng biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Hoả Diễm Quái Vật

Lúc này đây, thiên địa giống như sụp xuống 1 dạng.

"Oanh".

Trên bầu trời thanh cự kiếm kia chính là kấy tốc độ khủng bố nhất tại hướng Doanh Thiên lao xuống.

Đối mặt thanh cự kiếm này, Doanh Thiên chính là lộ ra vô cùng nhỏ bé 1 dạng. Giống như là 1 chiếc lá chơi vơi giữa cơn bão vậy. lúc nào cũng có thể tan biến 1 dạng.

Nhưng là mặc kệ thanh cự kiếm kia lao tới, Doanh Thiên vẫn là bình thản vô cùng. Hắn cũng không có đi vận dụng cái gì đại đạo, cũng không vận dụng bất cứ cái gì đi đỡ lấy thiên kiếp này, chủ ý của hắn. Chính là đem bộ thân thể này đón nhận thiên kiếp.

Tại thời điểm thanh cự kiếm này chạm tới Doanh Thiên thân thể. Một cái đĩnh tai nhức óc tiếng nổ vang lên. Cả tòa thế giới này giống như nổ tung 1 dạng. Dưới lực lượng khủng bố như vậy trùng kích, tầng thế giới này điên cuồng rung chuyển.

Nếu là thời điểm này, còn có người ở tại tầng thế giới này, e rằng sẽ bị lực lượng này đánh cho tan xương nát thịt.

Cả tầng thế giới này bị bao phủ bởi 1 màn ánh sáng chói lòa. nếu là có người ở đây, chính là đưa bàn tay đều không nhìn thấy.

Mà bên trong thiên kiếp, Doanh Thiên lúc này đang điên cuồng hấp thu lực lượng thiên kiếp. Đúng thế, chính là hấp thu, hắn muốn đem lực lượng thiên kiếp tới rèn bộ thân thể này. Để linh hồn của hắn dung hợp hoàn mỹ hơn.

Tại dưới thiên kiếp tới rèn. Thân thể Doanh Thiên cũng là phát sinh biến hóa khôn lường. Thân thể lực lượng ngày càng được nâng cao. Từng cái từng cái khiếu huyết liên tục thu nạp thiên kiếp lực lượng mở rộng ra.

Không những thế. Tu vi của Doanh Thiên cũng đang nhanh chóng tăng lên, bình thường tới nói, Linh Động Cảnh tu sĩ muốn tấn thăng lên Địa Nguyên Cảnh chính là cần đem chân mệnh dung hợp vào Linh Động để diễn hóa thành Địa Nguyên Tâm.

Địa Nguyên Tâm 1 khi hình thành chính là Địa Nguyên Cảnh. Sau đó liên tục hấp thu Địa Linh Khi để nuôi dưỡng Địa Nguyên Tâm. 1 khi Địa Nguyên Tâm đạt đến trình độ nhất định sẽ thoát biến thành Thiên Nguyên Tâm.

Tất nhiên đó là đối với bình thường tu sĩ mà thôi. Về phần Doanh Thiên thì không có rắc rối như vậy. Hắn trực tiếp diễn hóa ra 1 viên Địa Nguyên Tâm bên trong Linh Động của mình.

Nghe được trong thể nội Doanh Thiên bạo hưởng 1 tiếng, hắn vậy mà thành công tấn thăng lên tới Địa Nguyên Cảnh

Dưới tình huống thiên kiếp điên cuồng đi vào cơ thể Doanh Thiên giống như trút nước. Bên trong thức hải của Doanh Thiên vậy mà dần dần hình thành 1 vùng lõi hải.

Đối với tình huống này, Doanh Thiên cũng không để ý. Hắn càng muốn hấp thu nhiều hơn thiên kiếp lực lượng.

Trải qua hơn 3 canh giờ, cuối cùng thiên kiếp vẫn là dừng lại. Nó biết căn bản không giết được Doanh Thiên mà chỉ làm cho hắn được như ý. Cuối cùng nó vẫn là đem thiên kiếp thu hồi.

Doanh Thiên cũng là đã dự liệu chuyện này. Hắn liếc nhìn bầu trời nhàn nhạt nở nụ cười: "Keo kiệt"

Cuối cùng hắn nhìn 1 chút xung quanh tình huống.

Lúc này đại địa bị đánh ra 1 cái hộ to mấy vạn trượng, sâu tới vạn trượng.

Mặc dù nói Doanh Thiên đã đem phần lớn thiên kiếp đều cho chặn lại. Nhưng đóa Diễm Thần Liên giờ phút này cũng trở nên tàn phá không chịu nổi. Cánh hoa của nó bị đánh cho thủng rất nhiều chỗ, quang mang trên thân cũng là trở nên vô cùng ảm đạm.

Doanh Thiên trực tiếp duỗi tay ra đưa nó ngắt lấy.

“Grào”.

Ngay tại thời điểm Doanh Thiên đem Diễm Thần Liên thu vào, 1 tiếng kêu lớn vang vọng khắp tầng thế giới này.

Chỉ thấy tại phía chân trời kia bỗng nhiên tràn ngập hỏa diễm

Hỏa diễm lấy tốc độ cực nhanh hướng chỗ Doanh Thiên lao tới.

Cuối cùng, xuất hiện trong tầm mắt là 1 cái vô cùng to lớn quái vật, quái vật này trông giống như 1 đầu bạch tuộc vậy. Trên người nó có tới mấy trăm cái xúc tu. Toàn thân nó bốc lên màu tím hỏa diễm điên cuồng thiêu đốt.

Hỏa diễm này nhiệt độ cực kỳ cao. Cả không gian cũng giống như bị cho thiêu đốt đến vạn vẹo.

Rất rõ ràng. Đầu quái vật này chính là bị thiên kiếp cho thức giấc. Nó cũng hướng Doanh Thiên mà tới, nói chính xác, chính là hướng Diễm Thần Liên mà tới.

Doanh Thiên cười nói: “Thông Thần cảnh, nếu là nuốt lấy Diễm Thần Liên liền có thể sánh với Thần”

Trên thực tế, tại tầng thế giới này vốn dĩ có 2 cái hỏa diễm quái vật. Chúng nó đánh nhau qua bao nhiêu vạn năm. Cuối cùng chính là đầu quái vật trước mắt này chiến thắng đem con quái vật còn lại hoàn toàn thôn phệ.

Bây giờ nó chỉ còn kém 1 bước liền có thể đạt tới thần cảnh. Mà cơ hội trước mắt chính là đóa Diễm Thần Liên trong tay Doanh Thiên. Nó há có thể bỏ qua cơ hội này.

Rất nhanh, đầu quái vật này vùng toàn bộ xúc tu của nó hướng Doanh Thiên công tới.

Trong chớp mắt, phô thiên cái địa hỏa diễm ngập trời lao tới.

Hỏa diễm cuồng bạo giống như muốn đốt cháy toàn bộ thế giới này 1 dạng.

Đối mặt dạng này công kích. Doanh Thiên nhẹ nhàng gãy ngón tay của mình.

"Leng Keng".

Chỉ gặp tại dưới ngón tay của Doanh Thiên dẫn dắt, từ bên dưới mặt đất xuyên lên từng đầu từng đầu băng xích.

Từng đầu xích này được tạo nên từ hàn băng lạnh lẽo dưới lòng đất. Mỗi một đầu băng xích đều thô to vô cùng.

Toàn bộ băng xích này chính là hướng quái vật hỏa diễm công tới, trong nháy mắt chính là đem quái vật hỏa diễm khóa lại.

Thời điểm băng xích này khóa trên thân quái vật hỏa diễm. Nghe được "Tư Tư Tư" thanh âm vang lên.

Chỉ thấy tại nơi băng xích chạm vào thân thể hỏa diễm quái vật bốc lên nghi ngút khói trắng cùng hơi nóng.

Trong chốc lát, khói trắng lan toả khắp vùng thiên địa này. Toàn bộ vùng thiên địa này ngập trong sương mù dày đặc.

Bị xích sắt khóa lại, đầu quái vật này kêu lên những tiếng thảm thiết. Tựa hồ như nó rất đau đớn.

Sau đó nó điên cuồng giãy giụa, đem xung quanh đại địa đều cho tàn phá vô cùng bừa bãi.

Nhưng là hết thấy đều làm không nên trò trống gì. Mặc kệ nó như thế nào giãy giụa, mặc kệ nó như thế nào phản kháng. Hết thấy băng xích đều đem nó trói chặt lại không có cách nào thoát ra.

"Trước mặt ta chơi lửa, nguoi quá đen đui". Doanh Thiên cười nói, sau đó hất nhấc lên ngón tay của mình. Chỉ thấy trên đầu ngón tay trở của Doanh Thiên xuất hiện một đốm nhỏ bé ngọn lửa.

Ngọn lửa này nhỏ bé vô cùng, hơn nữa liên tục lung lay ảm đạm. Tựa hồ như bất kỳ lúc nào cũng có thể tan biến một dạng.

Nhưng là tại thời điểm đốm lửa này xuất hiện. Đầu hỏa diễm quái vật kia giống như là nhìn thấy cái gì kinh khủng nhất 1 dạng.

Nó càng gãy giữa mạnh hơn, càng làm ra điên cuồng phản kháng. Nó muốn chạy, chạy thật xa khỏi ngọn lửa kia.

Nhưng là, Doanh Thiên nhẹ nhàng búng đi ngón tay của mình. Chỉ thấy đốm lửa kia từ từ bay tới chỗ hoả diễm quái vật.

"Phùng".

Ngay tại thời điểm đốm lửa kia chạm tới, từ 1 cái đốm lửa nhỏ bé vô cùng. Nó bỗng nhiên biến thành một đám vô cùng khổng lồ hoả diễm màu vàng.

Mắt thường đều có thể nhìn thấy, từ hoả trên người quái vật nhanh chóng bị ngọn lửa màu vàng thôn phệ.

"Ô Ô Ngao".

Quái vật hoả diễm đau đớn gào thét liên tục, băng xích ban đầu không bị từ hoả thiêu đốt. Nhưng là tiếp xúc với ngọn lửa màu vàng này liền nhanh chóng tan chảy.

Ngọn lửa vàng không ngừng lan rộng, nó hướng xung quanh liên tục khuếch đại. Không gian bị đốt ra thành từng cái hố đen ngòm. Đại địa bị nung chảy thành dung nham.

Chỉ 1 nén hương sau. Toàn bộ tầng thế giới này hoàn toàn chìm trong hoả diễm. Khắp nơi không gian bị thiêu đốt tan vỡ thành hư vô. Toàn bộ mặt đất chỉ có dung nham.

Tầng thế giới này hoàn toàn biến thành thế giới hoả diễm.

Toà truyền tống trận bên kia cũng bị thiêu cháy. Có thể nói, từ nay về sau. Sẽ không có người có thể vượt qua tầng 40 này.

Bởi vì thông đạo duy nhất đã bị huỷ đi. Mà Vạn Lý Thập muốn đi qua phải tuần tự. Mà cho dù có người tiến lên được tầng 40 này hẳn đều phải chết.

Dưới tình huống hoả diễm đốt cháy này. E rằng cần đến 10 vạn năm mới có thể tắt.

Đứng bên trong hoả diễm lúc này. Doanh Thiên đưa tay bắt 1 viên màu đỏ tinh thạch. Chính là hoả diễm quái vật hạch tâm còn sót lại.

Món đồ này mặc dù hẳn không để vào mắt, nhưng là sẽ có người có thể dùng được.

Doanh Thiên cũng không chần chờ. Hắn muốn tiếp tục đi lên. Mặc dù nói truyền tống trận bị huỷ đi. Nhưng là căn bản không làm khó được hắn.

Doanh Thiên đưa 2 tay lên trời. Sau đó trực tiếp xé rách không gian. Nghe được "Xoẹt" 1 tiếng. 1 mảng lớn không gian bị xé toạc ra. Để lộ ra một cái đen ngòm thông đạo.

Không chần chờ, Doanh Thiên trực tiếp thả mình bay lên.

Tại thời điểm hắn lần nữa chạm mặt đất. Đây là một cái đầy nước thế giới.

Từng đầu thủy thú bơi lội bay nhảy trên mặt nước, trên bầu trời từng đàn phi cầm bay lượn. Có là lao xuống mặt nước săn bắt. Cũng có là đang cùng nhau tìm bạn.

Một luồng gió mát lạnh thổi vào người.

Lúc này Doanh Thiên đang đứng trên một hòn đảo nhỏ. Chỉ thấy bên tai lúc này vang lên tiếng Nguyệt Nhi." Sư tôn, mau cứu đồ nhi".

Doanh Thiên quay đầu nhìn qua, chỉ thấy lúc này Nguyệt Nhi đang bị hơn 60 tên thiên tài vây lấy. Trên người Nguyệt Nhi lúc này có ít nhiều thương tích, rõ ràng là vừa bị người ta hành hung.

Doanh Thiên ánh mắt phát lạnh. Hắn chậm rãi bước tới. Hắn cười.

Nếu là có người quen thuộc Doanh Thiên nhìn thấy nụ cười này hẳn sẽ run rẩy khiếp sợ.

Bởi vì khi hắn nở nụ cười này. Có kẻ sắp đen đuôi. Máu chảy chần sẽ chảy

P/s: cầu nguyệt phiếu các loại. Không thì cmt cũng được. Lấy động lực viết:v

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: Giết Sạch

Trông thấy Doanh Thiên bước đến. Đa số thiên tài đều là lộ ra có chút ngạc nhiên. Nhưng cũng chỉ là ngạc nhiên mà thôi.

Bởi vì Doanh Thiên Địa Nguyên cảnh khí tức kia bọn hắn đều không có để vào mắt.

"Hắn vậy mà đi tới nổi tầng này. Không khỏi quá may mắn đi". Một cái thiên tài không khỏi nói ra.

"Hừ. Chỉ là ăn may mà thôi. Không chừng lát nữa sẽ bỏ mạng nơi đây". Một cái khác thiên tài nói ra.

"Đây là chuyện gì". Doanh Thiên lạnh nhạt hướng Nguyệt Nhi hỏi tới.

Nguyệt Nhi giống như tìm thấy phao cứu sinh liền một bộ đáng thương mếu máo nói, kếm chút là nước mắt rơi ra:" Sư tôn. Đồ đệ tìm thấy một viên thần thạch. Bọn hắn liền muốn cướp đi".

"Như thế nào thần thạch".

Nguyệt Nhi liền đem móc ra 1 viên thần thạch to cỡ chậu rửa mặt. Viên thần thạch này tinh khiết vô cùng. Nhìn qua liền biết cực phẩm.

Trông thấy viên thần thạch này. Xung quanh đám thiên tài kia con mắt đều phát sáng lên. Bọn hắn dạng này tu sĩ mặc dù từng thấy qua thần thạch. Nhưng là to lớn như vậy thần thạch thì căn bản còn chưa nghe qua.

Một viên thần thạch này e rằng đủ chèo trống bọn hắn tu tới thần cảnh.

Rất nhanh liền có người nhện không nổi muốn xuất thủ cướp đoạt.

Tên này vừa ra tay chính là vận dụng nhanh nhất thủ đoạn muốn cướp đi thần thạch.

Nhưng là, tại thời điểm hắn sắp chạm tới viên thần thạch kia. Hắn liền cảm giác thân thể mình bị giữ lại.

Hắn kinh hãi nhìn ra sau. Chỉ thấy không biết từ lúc nào, Doanh Thiên đã túm lấy hắn. Sau đó không chút lưu tình quật hắn xuống mặt đất.

"Rầm"

Chỉ thấy mặt đất bị đập ra một cái chằng chịt vết nứt hỏ lớn.

Tên kia giờ phút này thất khiếu chảy máu. Toàn thân xương cốt cùng kinh mạch đều vỡ vụn cùng đứt gãy. Mặc dù chưa có chết. Nhưng là cũng chỉ còn lại hơi tàn.

Ngay tại vừa rồi. Khi tên này ra tay. Cũng có rất nhiều người phản ứng kịp muốn đồng loạt tranh cướp.

Nhưng là tên kia bị Doanh Thiên trong nháy mắt đánh gần chết khiến những cái này người muốn ra tay đều kinh hãi. Bọn hắn đều nhao nhao dừng lại.

Bọn hắn đều không ai có thể ngờ. Doanh Thiên vậy mà mạnh mẽ đến trình độ này.

Rất nhanh liền có thiên tài nhìn ra mảnh khóc. Hắn nói:"Thân thể của hắn rất mạnh".

Lúc này nhiều người nhao nhao nhìn lại. Quả thật vừa rồi Doanh Thiên sử dụng hoàn toàn là thân thể lực lượng. Không một chút linh lực ba động.

"Hừ, thân thể mạnh thì thế nào. Ta không tin chúng ta đông người như vậy còn không trị được hắn". Có thiên tài hừ lạnh nói.

"Dù sao cũng nên cẩn thận. Tránh đem hắn giết. Nếu không lực lượng thần bí..... ". Một cái thiên tài khác thận trọng nói ra.

Lúc này, Doanh Thiên mới chậm rãi hỏi:"Tiểu tử kia đâu". Doanh Thiên ý hỏi Bạch Thần.

Nguyệt Nhi bèn vội đáp:"Sư tôn, người để tên mặt trắng kia chiếu cô ta. Nhưng hắn đem ta tới đây liền bỏ lại. Người phải trừng trị hắn". Nguyệt Nhi một đáng thương kia

Doanh Thiên bật cười đáp lại:"Người cái nha đầu này thế nào lời nói không đáng tin đi".

Nghe được Doanh Thiên lời này, Nguyệt Nhi có chút chột dạ, nàng lẩm bầm:"Người ta nói là sự thật mà".

Trên thực tế. Khi lên tới tầng thế giới này. Nhóm Bạch Thần phát hiện viên thần thạch kia. Nhưng là gặp phải một con quái vật mạnh mẽ. Kết quả khi đang chiến đấu Nguyệt Nhi liền ôm thần thạch bỏ chạy, bỏ mặc đám Bạch Thần vất vả chiến đấu.

Chạy tới hòn đảo này liền bị đám người này phát hiện. Sau đó muốn đoạt. Tại chiến đấu một, mặc dù bị áp chế cùng cảnh giới. Nguyệt Nhi vẫn là mạnh mẽ vượt trội.

Nhưng là kẻ địch quá đông. Nàng đối phó không nổi liền bị đánh thương. May mắn Doanh Thiên tới kịp.

Doanh Thiên lúc này kiểm tra 1 chút liền phát hiện hấn đang ở tầng 46. Vì đi xuyên qua vách ngăn không gian nên hấn trực tiếp vượt qua 5 tầng.

Lúc này, bên kia có người đứng ra nói: "Ta khuyên hai người vẫn là để thần Thạch lại, Tránh cho ăn đau khổ".

Đối với lời nói này Doanh Thiên nhàn nhạt đáp lại: "Các ngươi có thể thử".

"Hừ không biết Trời cao đất dày, xem chiêu". Một cái Thiên Tài lập tức xuất thủ.

Hấn vừa ra tay chính là đánh ra trăm Quyền. hơn 100 cái quyền ảnh hưởng Doanh Thiên bay tới mang theo Linh Lực cuồng bạo.

Đổi lại là người khác, 100 quyền này tuyệt đối sẽ đánh gãy toàn bộ xương cốt không thể nghĩ ngờ.

Nhưng là đối mặt quyền ảnh này, Doanh Thiên căn bản không có để ý. Hấn thần nhiên để cho quyền ảnh đánh lên trên thân.

"Bốp..... Bốp"

Nghe được từng cái âm thanh bạo hưởng vang lên, những cái kia Thiên Tài tưởng chừng sẽ gây thương tích cho Doanh Thiên.

Nhưng là khi hấn một lần nữa xuất hiện, trên người hấn căn bản không có lấy một vết thương.

Đương nhiên. Thiên Kiếp uy lực khủng bố đều không thể gây thương tích cho hấn, một cái Linh Vương sơ kỳ Làm sao có thể làm nên trò trống gì.

Trông thấy Doanh Thiên hoàn hảo không tổn hại, tên Thiên Tài này kinh hãi không thôi.

Hấn Mặc dù biết Doanh Thiên thân thể mạnh mẽ, cho nên vừa rồi đánh ra một kích kia đều không có giữ lại. Nhưng mà hấn không thể ngờ, chính mình rất mạnh một kích đều không thể lưu lại một vết xước trên người Doanh Thiên.

Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra: "Các ngươi mấy cái tốt nhất đều lên một lượt. Chớ để tổn thời gian của ta".

Nghe được doanh Thiên Câu nói này ở đây mấy cái Thiên Tài đều là tức giận không thôi. Bọn hấn mỗi một cái đều là thiên tài trăm năm có một, khi nào lại chịu qua người khinh bỉ như vậy. Hơn nữa còn là 1 cái Địa Nguyên Cảnh nhỏ bé.

Một cái Thiên Tài tức giận quát lên: "Được. như ý ngươi muốn".

Chỉ thấy lập tức tất cả những thiên tài có mặt ở đây đồng loạt ra tay, bọn hấn chính mình đánh ra một kích mạnh nhất.

Bọn hấn cũng không sợ sẽ lỡ tay giết chết Doanh Thiên bởi vì bọn hấn biết, Doanh Thiên thân thể cường đại, rất khó bị đánh giết.

Đủ các loại linh lực công kích liên tục đánh lên người Doanh Thiên, nhưng là hết thấy đều không làm nên trò trống gì. Doanh Thiên vẫn một mực bình yên vô sự.

Rất cực Doanh Thiên động. Hấn chậm rãi bước lên lạnh nhạt nói: "Nên đến lượt ta".

Doanh Thiên 1 cước đạp xuống, 1 cước này của hấn vô cùng nặng nề, tựa hồ như một cước này mang theo cả một tòa thế giới vậy.

Tại thời điểm một cước này đạp xuống. Đại địa này đều chịu không nổi lực lượng trùng kích. Nhanh chóng bị tan vỡ, vô số những vết nứt lấy trung tâm là Doanh Thiên hướng xung quanh lan rộng ra.

Không chỉ có như vậy. Tại một cước này đạp xuống, không khí xung quanh cũng như nổ tung mang theo lực lượng cuồng bạo trùng kích xung quanh. Những cái Thiên Tài kia đều nhanh chóng mang linh lực hộ thể nhưng là vẫn đều bị đánh bay.

Tại thời điểm bọn hấn định thần lại tất cả đều kinh hãi.

"Mạnh như vậy". Một cái Thiên Tài run rẩy nói.

Giờ phút này bọn hấn đều biết chính mình đụng phải thiết bản.

Chỉ thấy Doanh Thiên thân ảnh lóe lên. Lúc hấn xuất hiện lại đã là ở sau lưng một cái thiên tài. Doanh Thiên một quyền oanh thẳng vào đầu hấn.

Nghe được "Bụp" một cái thanh âm vang lên. Đầu lâu của tên thiên tài kia liền giống như một trái dưa hấu nổ tung ra vậy.

Trông thấy cảnh này tất cả mọi người ở đây đều là trợn trừng con mắt, bọn hấn không bao giờ nghĩ tới Doanh Thiên vậy mà thật dám giết người.

"Điên rồi, hấn không sợ chết sao".

"Tiểu tử này chết chắc".

Những Thiên Tài này để cho rằng Doanh Thiên hẳn phải chết không thể nghi, ngờ bởi vì trăm vạn năm đến nay chưa có ai giết người trong tháp mà còn sống đi ra cả.

Bọn hắn yên lặng chờ đợi nhưng là rất lâu sau đó đều không có chuyện gì xảy ra.

Một cái thiên tài nhi hoặc hỏi:"Chuyện gì xảy ra, tại sao hắn không bị xoắn giết".

" Chẳng lẽ nói lực lượng thần bí đã biến mất". Có người suy đoán.

" Nếu đã như vậy toàn lực công kích giết chết hắn". Một cái khác Thiên Tài quả quyết nói ra.

Quả nhiên bọn hắn đều chuẩn bị mạnh nhất công kích. Bọn hắn mỗi một cái đều toàn lực ra tay. Chính là muốn đem Doanh Thiên giết chết.

Nhưng là, một cái thanh âm lạnh lẽo vang lên, khiến bọn hắn đều nổi lên gai ốc. Từ trong khí tức trong nháy mắt ập lên tâm trí bọn hắn.

Doanh Thiên thân ảnh lóe lên, chỉ thấy trong nháy mắt, huyết vụ bay đầy trời. Từng đoạn thi thể gồm tay chân các chi cùng đầu lâu rơi xuống.

Trong chốc lát liền có hơn 10 tên thiên tài bị Doanh Thiên xé nát thân thể.

Trông thấy cảnh này, không còn ai còn có ý chí chiến đấu tiếp tục. Trong mắt những cái thiên tài kia giờ này. Doanh Thiên tựa như một tôn ác ma địa ngục.

Bọn hắn giờ phút này trong nội tâm đều là sợ hãi. Bọn hắn bỏ chạy. Bọn hắn chỉ muốn tránh thật xa nơi này.

"Muốn đi, trẻ". Doanh Thiên thanh âm lạnh nhạt không chút cảm tình vang lên.

Chỉ thấy ngay tại Doanh Thiên dứt lời. Không gian nơi này đều giống như nổ tung.

Từng cái thiên tài đang bỏ chạy kia thân thể bỗng nhiên nứt toác. Từ chi của bọn hắn đều nổ tung.

Từng cái nhân còn rơi xuống đất. Có kẻ chịu không nổi mà bỏ mình. Cũng có kẻ vẫn còn thoi thóp.

Đối với những kẻ này. Doanh Thiên căn bản không thương hại. Hắn giết qua quá nhiều người. Chính hắn liền đếm không hết.

Hắn giết đến chán. Bình thường tới nói, một đám người cho dù chửi rủa lăng mạ hắn. Gây sự cùng hắn, muốn giết hắn. Doanh Thiên cũng sẽ không để ý.

Nhưng là, động tới hắn bên người vậy liền thảm. Mặc kệ người là ai đều phải đem mạng sống ra trả giá.

Đã từng tại xa xôi kỷ nguyên kia. Chấp chương chư thiên vạn giới đương kim Thiên Đế, chính là đem hắn một cái người bên cạnh cho giết. Kết quả là hắn nhập Thiên Đình, đồ sát ngàn vạn thiên binh thiên tướng. Đem cả Thiên Đế kia gia tộc giết chó gà không tha.

Cuối cùng mấy vị Thiên Tôn đồng loạt xuất hiện khuyên bảo mới khiến hắn dừng tay lại.

Nói cho cùng, hắn người thân cận, là ranh giới cuối cùng của hắn, Doanh Thiên chính là một cái thích bao che khuyết điểm.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: Khiếp Sợ

Đúng lúc này, từ xa có một đám người nhanh chóng bay tới.

Chính là đám người Bạch Thần.

Giờ phút này, trông thấy một màn này bọn hắn mấy người chính là không khỏi biến sắc.

Vùng đất này cơ hồ trông giống như một tràng luyện ngục.

Doanh Thiên lạnh lùng đứng đó, khắp nơi đều có thi thể bộ phận rơi vãi. Vài tên còn sống sót kêu lên những tiếng rên rỉ đến rợn người. Mùi máu tanh nồng nặc quanh quẩn trong không gian.

Vài người định lực yếu kém chính là trực tiếp nôn mửa.

Bạch Vũ sắc mặt trắng bệch. Bọn hắn từ xa tới. Không hiểu chuyện gì xảy ra. Nhưng là nhìn vào hiện trường liền biết. Là Doanh Thiên ra tay.

Bạch Thần giờ phút này cũng là tâm thần căng cứng. Doanh Thiên để cho hắn chiếu cố Nguyệt Nhi. Nhưng là trong lúc lo là để Nguyệt Nhi lạc mất.

Cứ việc hắn là tây vực đệ nhất thiên tài. Định lực rắn chắc. Nhưng là đối mặt Doanh Thiên dạng này tồn tại. Hắn cũng không khỏi run rẩy.

Rốt cuộc. Hít sâu một hơi. Bạch Thần bước tới Doanh Thiên trước mặt cúi đầu thành khẩn nói:"Ta vô năng, không thể làm tốt việc đại nhân giao, xin người thứ tội".

Doanh Thiên nhìn Bạch Thần nhàn nhạt đáp lại:"Không có việc gì, làm tốt lắm". Dừng một chút Doanh Thiên nói tiếp:"Tiếp theo đó các ngươi nên rời khỏi đây đi".

Nghe được Doanh Thiên nói vậy, Bạch Thần đám người không khỏi nghi hoặc. Bọn hắn vất vả đi tới tầng này vậy mà hiện tại Doanh Thiên lại muốn bọn hắn rời đi.

Cứ việc không cam lòng, nhưng là ai dám trái Doanh Thiên lời, dù sao bọn hắn một đường chạy tới tầng này đều thu thập được không ít bảo vật. Cho dù hiện tại rời đi cũng không có gì đáng tiếc.

"Đưa nàng ra giao cho Tuyết Ngao Linh mấy người bên ngoài". Doanh Thiên chỉ Nguyệt Nhi phân phó cho Bạch Vũ.

Dứt lời hắn liền tiếp tục hướng tầng trên đi lên.

Ngay tại thời điểm hắn đặt chân lên tầng 47. Từng cái âm thanh chiến đấu liên tục vang lên.

Chỉ thấy lúc này một đám người đang vất vả chiến đấu với một làn thú triều.

Thú triều này toàn bộ là Phong Lang. Phong Lang là ma thú cấp thấp. Con trưởng thành bắt quá là cấp 4 tương đương Địa Nguyên Cảnh, yếu kém còn có cấp 3 và cấp 2.

Mặc dù thực lực yếu kém nhưng là bọn chúng lại đông vô cùng vô tận. Cơ hồ có tới ngàn vạn con.

Con trước bị chém giết con sau lại lao lên. Tựa như không đem đám nhân loại này giết chết liền không dừng.

Lúc này có tới mấy chục vạn con Phong Lang đã bị chém giết. Xác chết chất cao như núi. Nhưng là số lượng vẫn là quá đông.

Bên này đám người cũng đều là chật vật.

Bình thường nếu là toàn thịnh tu vi bọn hắn có lẽ đều không sợ. Bởi vì lên tới tầng này cơ hồ đều là cấp cao nhất thiên tài. Bao gồm Thanh Tiêu, Cuồng Long,... các loại. Ngay cả Hoàng Thiên Thái Tử Cũng ở bên trong.

Nhưng là hiện tại bọn hắn đều bị áp chế tại Linh Vương sơ kỳ. Không cách nào phát huy chiến lực chân chính.

Tại thời điểm Doanh Thiên xuất hiện, mặc dù đang vất vả chiến đấu. Nhưng là vẫn có người nhận ra.

Bọn hắn thầm mừng sẽ có người giúp sức. Nhưng là nhìn thấy Doanh Thiên cái này Địa Nguyên Cảnh khí tức, rất nhanh liền thất vọng xuống.

Quả thật, nếu là thêm 1 cái thực lực không kém thiên tài liền có thể cùng bọn hắn chia sẻ áp lực. Nhưng là Doanh Thiên dạng này một cái Địa Nguyên Cảnh e rằng không đến nhảy mất liền sẽ bị đàn Phong Lang này ăn đến tinh quang.

Lúc này, bên trái Doanh Thiên có 2 cái thiên tài đang bị rất nhiều Phong Lang quần lấy. 2 tên này giờ phút này đều đã là nỗ lực hết sức. Trên người thương tích chồng chất.

Bọn hắn đang dần dần bị bức lui. Ánh mắt 2 người nhìn về phía Doanh Thiên. Rất nhanh bọn hắn ánh mắt liền trao đổi. Sau đó thầm gật đầu.

2 người này chậm rãi lui về phía Doanh Thiên.

Ngay tại thời điểm đến bên cạnh Doanh Thiên. Trong đó 1 tên lập tức lấy tốc độ nhanh nhất xuất hiện sau lưng Doanh Thiên.

Hắn toàn lực đánh ra một kích vào người Doanh Thiên. Mục đích là muốn đẩy Doanh Thiên vào bầy Phong Lang. Tranh thủ cho bọn hắn vài giây thoát thân.

Nhưng là, làm hắn kinh hãi là. Hắn một kích này giống như đánh lên thiết bản. Âm thanh va chạm nặng nề vang lên.

Hắn chỉ cảm thấy tay mình chết lặng. Giống như là đánh vào một khối thép vậy.

Doanh Thiên mỉm cười túm lấy tay của hắn nhàn nhạt nói:"Đề ta giúp ngươi".

Chỉ thấy Doanh Thiên chính là trực tiếp ném đi. Tên kia một chút phản kháng đều không có. Thân thể của hắn bị ném bay vào trong đàn Phong Lang.

Ngay lập tức. Hắn bị Phong Lang bắt lại. Từng cái thanh âm nhai nuốt ghê rợn kèm theo đó là tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Cái này để cho tên còn lại mặt mũi tái nhợt. Hắn không nghĩ tới Doanh Thiên vậy mà mạnh mẽ như vậy. Hắn lập tức quay đầu bỏ chạy.

Nhưng là thân thể của hắn lại không chịu nổi điều khiển. Giờ phút này. Hắn chỉ cảm thấy thân thể của mình nặng nề vô cùng. Muốn nhấc chân lên đều không thể.

Ngay lúc này. Mấy trăm con Phong Lang nhào tới. Đem hắn thân thể xé rách. Rất nhanh tên này liền bạch cốt cũng không còn.

Sau đó. Doanh Thiên một chương úp xuống. Chỉ thấy ngàn vạn con Phong Lang trong nháy mắt liền bị hóa thành huyết vụ.

Trong chốc lát, khắp nơi trong không khí bay đầy huyết vụ. Những cái kia đang chiến đấu đều là trợn mắt há mồm nhìn một màn này.

Sau đó bọn hắn ánh mắt lại nhìn về phía Doanh Thiên. Trong con mắt tràn đầy kinh sợ.

Giờ phút này. Doanh Thiên giống như một tôn thần linh vậy.

Bọn hắn không khỏi tin vào mắt mình. bọn hắn chưa bao giờ thấy qua điều gì tương tự. Cái này đánh vỡ bọn hắn thường thức. Từ lúc nào 1 cái Địa Nguyên Cảnh lại khủng bố đến vậy.

Cho đến lúc này. Cũng không có ai tin tưởng Doanh Thiên thật chỉ là Địa Nguyên Cảnh cả.

Thanh Tiêu là người nhanh nhất lấy lại tinh thần. Hắn cúi đầu chấp tay nói:"Tạ đại nhân ra tay giúp đỡ".

Đối với dạng này, Doanh Thiên chỉ là gật đầu mà thôi. Dù sao việc này đối với hắn mà nói chính là tiện tay mà thôi.

Người lo sợ nhất lúc này chính là Cuồng Long cùng mấy cái thiên tài lúc bên ngoài dè dặt Doanh Thiên.

Bọn hắn tâm thần bất định. Sợ Doanh Thiên tính sổ với bọn hắn.

Nhưng là Doanh Thiên căn bản không có để ý tới những người này.

"Rời đi đi, nơi này không nên ở lâu". Doanh Thiên chỉ để lại 1 câu sau đó liền rời đi.

Nghe được Doanh Thiên lời nói. Thanh Tiêu cũng là trực tiếp chuẩn bị rời tháp.

Lúc này Cuồng Long bèn ngăn hắn lại hỏi:"Người kia đến cùng là ai".

"Không thể nói, khuyên các ngươi tốt nhất không nên tìm hiểu. Chộc tới người đó, ai cũng không cứu được các ngươi, Ta muốn rời tháp". Chỉ vừa dứt câu. Thanh Tiêu liền bị truyền tống ra ngoài. Để lại 1 đám thiên tài vẫn đang sợ hãi.

Doanh Thiên nhanh chóng đi qua từng tầng thế giới. Mục đích của hắn là tầng cuối cùng.

Tại từ tầng 60 trở đi. Mỗi một tầng hoàn cảnh đều giống nhau. Chính là đều một mảnh hoang vu khô cằn đại địa một dạng.

Giống như tất cả sự sống của các tầng này đều bị thứ gì đó hút đi. Liền một cọng cỏ. 1 viên đá đều mất đi sinh khí. Hoàn toàn là một dạng tử vong thế giới.

Rất nhanh. Doanh Thiên đi tới tầng thứ 99.

Tầng 99 này lộ ra có chút khác biệt.

Khắp nơi đều có từng cây trụ đá to lớn vô cùng. Mỗi cây trụ đá đều cao xuyên qua tầng mây. Căn bản nhìn không thấy đỉnh.

Tại trên mỗi cột đá lại quấn lấy một sợi thô to vô cùng xích đen.

Xích đen này giống như được làm từ một loại vô thượng thần kim. Vô cùng bền chắc.

Nếu là người lên đủ độ cao nhìn xuống. Người liền sẽ thấy những cây cột đá này có tới gần vạn cây.

Đặc biệt là chúng cũng không phải ngẫu nhiên đặt xuống. Mà là theo một cái phức tạp trình tự. Tạo thành một cái tuyệt thế vô song đại trận.

Trận pháp này giống như là đang trấn áp một cái gì đó vậy.

Doanh Thiên chậm rãi đi tới. Rốt cuộc hắn đi tới trung tâm trận pháp này. Ở đó xuất hiện lấy một cái to lớn tế đàn.

Bên trên tế đàn còn có lấy một cánh cửa đá. Trên cửa đá chạm khắc lấy hoa văn rườm rà.

Doanh Thiên bước lên tế đàn. Hắn đi một vòng quanh tế đàn giống như là xem xét cái gì, sau đó mỉm cười nói 1 mình: "Chuẩn bị cũng quá kỹ lưỡng đi. Đây là giọt nước đều không lọt nha".

Ngay sau đó. Chỉ thấy Doanh Thiên chính là vạch phá ngón tay. Ngay lập tức. Một giọt huyết của hắn rơi xuống chính giữa tế đàn.

Giống như là được dẫn dắt. Cả tòa tế đàn giống như là sống lại. Huyết quang từ tế đàn xông phá thiên khung.

Trên cánh cửa đá kia hoa văn giờ phút này cũng đều sáng rực lên. Sau đó. Chính giữa cánh cửa này vậy mà xuất hiện một cái khe.

Cái khe này vô cùng nhỏ bé. Tựa hồ chỉ có thể nhét vào một trang giấy.

Ngay lúc này. Doanh Thiên đem ra một mảnh giấy vàng. Mảnh giấy này chính là ở Bách Cổ Thương Hội chỗ Bách Cổ Chân Vương hắn đạt được.

Sau đó Doanh Thiên trực tiếp đem mảnh giấy đưa vào cái khe kia.

Tại thời khắc mảnh giấy biến mất trong cái khe này. Cánh cửa đá mới chậm rãi mở ra.

Một cỗ tà ác đến cực điểm khí tức từ bên trong cánh cửa tràn ra. Tựa hồ như bên trong cánh cửa là nơi ở của ác ma vậy.

Cho đến khi cánh cửa hoàn toàn mở ra. Chỉ thấy bên trong là một mảnh đen kịt không gian. Không ai biết bên trong không gian này có đồ vật gì.

Doanh Thiên mỉm cười lạnh lẽ bước vào.

Ngay tại thời khắc Doanh Thiên biến mất sau cánh cửa. Một cái khàn khàn thanh âm vang lên bên tai.

"Ngươi trở lại".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67: Vân Đồ

Giờ phút này. Doanh Thiên thân đang ở trong một cái hư vô không gian.

Nơi này khắp chỗ đều tối đen như mực. Không có bất kỳ thứ gì tồn tại. Cho dù là mặt đất cũng không.

"Ngươi vậy mà lần nữa quay lại, chỉ tiếc, hết thảy đều vô nghĩa, ha ha". Cái âm thanh kia lại một lần nữa vang lên.

Âm thanh này quanh quẩn khắp không gian. Từ khắp nơi vọng lại. Tựa hồ như mỗi chỗ trong không gian hư vô này đều có sự tồn tại của nó.

Doanh Thiên mỉm cười lắc đầu đáp lại thanh âm này: "Ngươi sai. Ta cũng không phải là hắn. Vẫn là lần đầu ta tới nơi này".

Nghe được Doanh Thiên nói câu này. Một tiếng "Di" ngạc nhiên vang lên.

"Ngươi là ý gì". Cái âm thanh kia lại lần nữa hỏi.

Đối với câu hỏi này. Doanh Thiên cũng không có đáp lại. Hắn đưa tay trao một cái. Không gian đen tối nơi này giống như một bức màn bị xé xuống vậy.

Tại bức màn đen bị kéo xuống, để lộ ra một cái vô cùng to lớn thân ảnh.

Thân ảnh này toàn thân đen kịt. Nhưng lại lộ ra không ổn định. Liên tục mờ ảo. Trên khuôn mặt của nó cũng chỉ lộ ra một đôi con mắt màu trắng. Không nhìn rõ khuôn mặt nó ra sao.

Nếu nhìn kỹ một chút liền thấy rõ. Đây cũng không phải là bình thường thân xác thật. Mà thực chất. Nó là 1 dạng linh hồn thể.

Lúc này linh hồn thể này bị vô số xích sắt to lớn từ khắp nơi trong hư vô khóa chặt lại. Trên xích còn bốc lên hỏa diễm thiêu đốt.

Tựa hồ đối với cái linh hồn thể này rất đau đớn.

Nhìn qua linh hồn thể này một dạng. Doanh Thiên mỉm cười nói: "Tung hoành vạn thế, Từ Vong Thiên Quân Vân Đồ. Vậy mà lưu lạc tới cái này trình độ.

Đáng thương a".

Linh hồn thể kia ánh mắt có chút nghi hoặc. Nó lần nữa nhìn kỹ lại Doanh Thiên. một lúc sau đó nó khiếp sợ hét lên:"Ngươi..... Ngươi..... Là..... Thật".

"Phải, ta chính là thật". Doanh Thiên bình thản đáp lại.

Giờ phút này. Linh hồn thể được gọi là Vân Đồ kia trong lòng là nhấc lên sóng to gió lớn. Hẳn cả đời này không muốn gặp lại nhất chính là trước mắt người này.

Có thể nói. Doanh Thiên đối với Vân Đồ là một cái cự đại bóng ma không cách nào xóa mờ.

Nếu nói trong thiên địa này. Những ai hiểu rõ Doanh Thiên nhất. Không nghi ngờ gì Vân Đồ cũng được tính là một cái.

"Làm thế nào, làm thế nào mà ngươi có thể..... ". Vân Đồ phẫn nộ hét lên.

Doanh Thiên rút ra một bầu rượu. Hắn xếp bằng xuống tại trong hư không. Chính là 1 ngum tu hết bầu rượu này. Sau đó chậm rãi đạo:"Thế nào, ngạc nhiên sao".

"Không có khả năng. Chính ta đã thấy ngươi nhục thân chia năm xẻ 7.Linh Hồn tan vỡ thành ngàn vạn phiêu tán. Làm sao ngươi có thể lần nữa sống lên". Vân Đồ gắt lên.

"Tên kia. Hẳn cũng chỉ như vậy. Nhưng ngươi làm thế nào có thể..... ".

"Nếu như ta nói. Năm đó 1 kiếp kia. Đều nằm trong ta tính toán. Ngươi nghĩ thế nào". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra.

"Không thể. Kế hoạch kia kỹ lưỡng chu toàn. Ngươi không thể nào biết được... Chắc chắn không thể.... Trừ phi.....Ngươi có món đồ kia". Vân Đồ thét lên. Tiếng nói của hắn cuồng bạo vô cùng. Làm cho không gian nơi này đều kịch liệt rung chuyển đi lên.

Đổi lại là nơi khác. E rằng toàn bộ không gian đã bị chấn vỡ.

Đúng lúc này. Trên người hắn xích sắt chính là hóa diễm thịnh vượng lên. Sinh sinh đem hắn trấn áp xuống. Mới khiến hắn lần nữa bình tĩnh lại.

Chờ cho Vân Đồ hoàn toàn im lặng xuống. Doanh Thiên mới gật đầu cười nói:"Đoán đúng, tiếc là không có phần thưởng".

"Làm thế nào. Món đồ kia tại trong thời gian liền đã biến mất. Ngươi từ khi nào có được". Vân Đồ hỏi tới.

"Vậy ngươi đoán xem nó biến mất khi nào". Doanh Thiên chỉ đáp lại 1 câu đơn giản.

Nhưng là Vân Đồ chợt hiểu. Món đồ kia lại lịch kinh thiên. Cho dù là hắn cũng chỉ nghe qua truyền thuyết. Tại hắn tìm hiểu qua. Món đồ kia chỉ duy nhất 1 lần xuất thế qua.

Lần đó chính là dẫn đến một trận chiến vô cùng kinh thiên động địa. Liên Đạo Quân cũng có mấy người vẫn lạc.

Kể từ đó món đồ kia đã biến mất hoàn toàn. Không còn ai biết tung tích của nó.

Vân Đồ hiểu rằng. Từ lần đó, đồ vật kia hẳn đã rơi vào Doanh Thiên trong tay.

"Vân Đồ à Vân Đồ. Ngươi là hận ta quá mức. Lại tự cho mình thông minh. Kết quả đây. Ngươi rơi vào kết cục này, đáng tiếc a". Doanh Thiên một bộ tiếc hận cười nói.

Đối với Doanh Thiên châm biếm. Mặc dù tức giận. Nhưng là Vân Đồ cũng không có phát tác. Hẳn biết cho dù phát tác hiện tại cũng không làm nên chuyện gì, hắn cười gằn:"Ngươi đây là mèo khóc chuột sao? ".

"Ân, nếu ngươi cho là vậy liền như vậy". Doanh Thiên a a cười.

Suy nghĩ một chút, Vân Đồ vẫn là mở miệng:"Ngươi tới là muốn giết ta? ".

"Không, ta vốn là một người rất nhân từ. Ta sẽ không giết một kẻ bị trấn áp". Doanh Thiên bình thản nói ra

Nghe được Doanh Thiên câu nói này. Giống như là bị đùng chạm gì đó. Vân Đồ như phát điên gào lên:"Khốn kiếp, Ngươi cũng dám xứng với nhân từ 2 chữ này, nếu như ngươi nhân từ, năm đó tại sao đem ta ức vạn tộc nhân đều giết sạch không còn một mống, ngươi còn dám nói mình nhân từ".

"Đó là do bọn hắn làm ra lựa chọn. Nếu không phải bọn hắn chọc lên trên đầu ta, ta cũng sẽ không sờ tới chúng, với lại, ta chẳng phải tha ngươi 1 mạng sao". Doanh Thiên bình thản đáp lại.

Nghe được Doanh Thiên ngữ khí bình thản kia càng làm cho Vân Đồ giận dữ. Hắn lại hét lên:"Chọc lên đầu ngươi, vậy ngươi tìm người chọc lên đầu ngươi là được. Ưc vạn tộc nhân vô tội kia. Bọn hắn làm gì để ngươi giết sạch già trẻ lớn bé. Nếu như năm đó không phải nàng cầu xin cho ta. Ta còn có

thể sống tới hôm nay sao".

Đối với vấn đề này, Doanh Thiên cũng không muốn nói nhiều. Năm đó quả thật hắn đem Vân Đồ tộc nhân đem giết sạch. Chính là có tới ức vạn. Nhưng là hắn cũng không có nhiều suy nghĩ. Chuyện này bên trong còn một chút ẩn tình không muốn thể nhân biết.

Cuối cùng Doanh Thiên nói:"Ta đều là giúp bọn hắn. Nếu không sau này kết cục của bọn hắn càng thảm".

"Giúp mẹ ngươi, bọn hắn ra sao đều mặc kệ. Ai cần ngươi quản, ngươi đây là nhân bi không có chuyện gì làm sao". Vân Đồ phần nộ quá lớn. Sau đó hắn lại nói tiếp:"Nếu như ngươi không giết ta liền dứt, ta không muốn thấy ngươi".

Doanh Thiên bật cười nói:"Ngươi đây là muốn đuổi ta đi sao, tiếc là việc ta làm chưa xong, hắn đã cất công bày xuống cho ta. Nếu như không nhận liền thật có lỗi với bản thân mình đi".

Nghe được Doanh Thiên câu nói này tới. Vân Đồ trong lòng vẫn là trầm xuống, hắn biết mình căn bản không qua mặt được Doanh Thiên. Nhưng là hắn vẫn nói:"Ngươi muốn làm gì".

"Làm gì lát ngươi liền biết. Trước không vội. Ta muốn cùng ngươi hỏi một số chuyện. Coi như gặp lại người quen trước tiên hàn huyên đi". Doanh Thiên cười nói tới.

Sau đó Doanh Thiên hỏi tiếp:"Năm đó sau khi ta bị đánh rụng. Ngươi đến cùng là xảy ra chuyện gì".

Vân Đồ hừ lạnh không đáp. Hắn không muốn trả lời Doanh Thiên.

Nhưng là Doanh Thiên cũng không có để ý. Hắn tiếp tục nói:"Chắc hẳn bọn hắn nhận ra bị ngươi cho hổ. Cho nên mới xuống tay với ngươi, đáng thương cho ngươi, mượn tay bọn hắn muốn diệt trừ ta. Đáng tiếc. Ta hay là vẫn mạnh khỏe sống tới. Còn ngươi chỉ còn là một cái linh hồn thể. Đây là bất gả không được còn mất năm thóc. Ha ha".

"Hừ. Ít ra ngươi thân thể vẫn là bị đánh phá. Không thể hoàn mỹ trùng sinh lần cuối. E rằng ngươi sẽ tồn vô cùng thời gian để hồi phục như trước". Vân Đồ lạnh lẽo nói ra.

Trong ngữ khí của hắn có lấy một cỗ tự hào.

Phải biết, Doanh Thiên là ai. Là kẻ đã từng xưng đệ nhất Thiên Địa Chí Tôn. Thiên Địa này bên trong có kẻ nào dám cùng hắn đối cứng.

Hắn là kẻ mà không ai muốn nguyện ý nhắc tới. Cho dù là những cái Thiên Tôn vô địch kia cũng kiêng kỵ không thôi.

Hết chưa, không có, Doanh Thiên đã từng tự mình khai sáng một cái kỷ nguyên vô cùng thịnh vượng. Tại kỷ nguyên này, cường giả vô số, nhưng là hắn một mình chế bá thiên địa. Ban lệnh cấm xưng đế. Gọi là Vô Đế Kỷ Nguyên.

Tại kỷ nguyên kia, không có ai dám trái lời hắn xưng đế. Cái gì Thần Đế, gì Tiên Đế,... Đều là không tồn tại. Bởi vì hắn ngự trị trên đầu chúng sinh.

Người ta xưng hắn Doanh Thiên Đế Tôn. Thiên Địa Chi Chủ, Duy Đế Độc Tôn. Bởi vì chỉ có duy nhất hắn xứng với Đế chữ này.

Hết chưa. Chưa hết. Ai cũng biết, Thiên Đình tồn tại để chăm sóc quản chư thiên vạn giới sinh linh. Mỗi một cái kỷ nguyên qua đi. Thiên Đình đều sẽ tồn tại.

Bởi vì Thiên Đình hậu thuẫn quá mức khủng bố. Đằng sau nó là Tam Thiên Đại Đạo chư vị Đạo Quân cùng sáng lập. Còn có cả Thiên Đạo. Liền Thiên Tôn cũng có tới không dưới 20 vị hậu thuẫn cho.

Nhưng là, hắn ban lệnh giải tán Thiên Đình. Phế truất Thiên Đế.

Thiên Đế không nghe. Cậy chính mình có hậu thuẫn cường đại lớn tiếng nhục mạ Doanh Thiên. Kết quả đây.

Thiên Đế bị Doanh Thiên cho chặt đầu Treo lên cổng Thiên Nam Môn của Thiên Đình. Không biết bao nhiêu Thiên Quan, Thiên Tướng, Thiên Binh bị đồ sát. Sau đó hắn đem toàn bộ Thiên Đình cho chôn vùi.

Từ đầu đến cuối những cái kia Đạo Quân, Thiên Tôn cũng không thấy một ai ra mặt ngăn cản.

Từ đó về sau. Một cái kỷ nguyên thịnh vượng. Nhưng lại vô cùng yên bình. Bởi vì bên trên ngự lấy một tôn chí cao vô thượng tồn tại.

Thử nghĩ một chút. Một nhân vật như Doanh Thiên vẫn là chịu ngã qua tay mình. Đủ khiến Vân Đồ tự hào.

"Xem ra, ngươi hay là tự hào đi". Doanh Thiên cười nói.

"Khắc khắc. Nói thế nào, ngươi vẫn là ngã qua tay ta". Vân Đồ khắc khắc cười nói.

Doanh Thiên lúc này chợt nở một cái bí hiểm nụ cười. Trông thấy nụ cười này. Vân Đồ trong lòng chợt nhảy. Hắn bỗng nhiên cảm thấy không đúng.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 68: Thần Nỗi Giận

Nhìn thấy Doanh Thiên nụ cười bí hiểm kia. Vân Đồ có chút chột dạ. Hắn không biết mình sai chỗ nào. Nhưng là lấy hắn với Doanh Thiên hiểu biết. Hắn biết sự việc không ổn.

Hồi lâu sau, Doanh Thiên bật cười nói: "Ta đã nói, ngươi đây là tự cho rằng mình thông minh. Nhưng là hết thảy mọi chuyện. Đều là trong ta tính toán".

Vân Đồ ánh mắt chột nháy. Hắn trầm mặc suy nghĩ, một lát sau hắn mới nói: "Ngươi có ý gì".

Doanh Thiên nâng lên bàn tay của mình hắn nhìn Vân Đồ cười nói ra: "Ngươi thử nhìn xem. Đây là vật gì".

Chỉ thấy trên tay Doanh Thiên lúc này vậy mà xuất hiện một đóa Thanh Liên. Đóa Thanh Liên này tràn đầy thần kỳ đạo vận. Nó tán mát ra vô thượng khí tức. Hồng môn lơ lửng.

Hơn nữa có thể thấy trên đóa Thanh Liên này giống như được bao phủ lấy bởi tinh không vô tận. Tựa hồ như nó uẩn dưỡng lấy một tòa vũ trụ vậy.

Trông thấy trên tay Doanh Thiên đóa Thanh Liên này. Vân Đồ ánh mắt liền co rụt lại. Hắn lúc này hoàn toàn là vô cùng khiếp sợ.

Hắn quả thật đang rất sợ hãi. Bởi vì hắn biết đóa Thanh Liên này lai lịch. Và nó liên quan tới một cái bí mật của Doanh Thiên.

Vân Đồ run rẩy gần từng chữ: "Thanh.... Liên.... Thiên... Tôn... Hồng.... Môn... Thanh.... Liên".

Đúng thế. Đóa Thanh Liên này chính là một trong Thập Đại Linh Căn.

Thập Đại Linh Căn xếp từ thấp đến cao theo thứ tự là. Ngô Đồng Thụ. Nguyệt Quế Thụ. Băng Bích Thiên Tinh Thảo. Thủy Tinh Hồ Lô Đăng. Hoàng Mai. Huyết Đào. Khổ Trúc. Hồng Môn Thanh Liên. Hồn Độn Thụ. Thái Sơ Đạo Đăng.

Hồng Môn Thanh Liên tại xếp thứ 3. Hơn nữa. Hồng Môn Thanh Liên này trước đó là thuộc về một cái tồn tại chí cao vô thượng nhân vật. Thanh Liên Thiên Tôn.

Thanh Liên Thiên Tôn. Một cái bá chủ cự đầu thiên địa. Một cái chân chính vô địch tồn tại. Biệt hiệu Thanh Liên của hắn cũng bởi vì Hồng Môn Thanh Liên mà ra.

Nếu là người khác biết được Doanh Thiên có được Hồng Môn Thanh Liên thì cũng thôi. Cho rằng đó là điều đương nhiên. Bởi vì Doanh Thiên là tồn tại cỡ nào.

Nhưng đối với Vân Đồ thì khác. Doanh Thiên có được Hồng Môn Thanh Liên là một cái kinh thiên động địa tin tức.

Bởi vì tại trước đó rất lâu kia. Vân Đồ đã từng có lấy một đoạn thời gian bên cạnh Doanh Thiên. Vì thế có thể nói. Vân Đồ hiểu rất rõ Doanh Thiên. Và cũng biết một số bí mật của hắn.

Trong đó một cái bí mật mà rất ít người biết, đó là Doanh Thiên đã bỏ hàng trăm cái kỳ nguyên để thu thập Thập Đại Linh Căn.

Và, hắn đã có 9 cái, chỉ còn thiếu một. Chính là đóa Thanh Liên này.

Hiện tại, rõ ràng Doanh Thiên chính là đã có đủ Thập Đại Linh Căn trong tay. Cái này sẽ là sự tình cỡ nào đáng sợ.

Nói về Thập Đại Linh Căn. Tuy nói trong thiên địa mỗi một cái linh căn đều chỉ có duy nhất. Nhưng là đối với Doanh Thiên dạng này nhân vật thì cũng chưa hẳn.

Bởi vì khi đạt được Thập Đại Linh Căn về sau. Doanh Thiên sẽ thi triển ra vô cùng nghịch thiên thủ đoạn đem nó cùng thiên địa bên ngoài chặt đứt. Khiến cho thiên địa nhận định nó đã bị hủy diệt từ đó sẽ đản sinh ra cái mới.

Nói về vấn đề thu thập đủ Thập Đại Linh Căn này. Doanh Thiên cũng không phải cái duy nhất nghĩ tới. Những Thiên Tôn khác cũng sẽ có suy nghĩ này. Nhưng có lẽ, hắn là cái duy nhất đến nay thành công.

Đối với Thiên Tôn cấp độ này việc chặt đứt liên hệ của Thập Đại Linh Căn với thiên địa cũng không phải cái gì quá khó khăn.

Cho dù là Doanh Thiên cũng không rõ ràng trong Thiên Địa đến nay. Tồn tại bao nhiêu cái Thập Đại Linh Căn.

Thu thập Thập Đại Linh Căn có thể nói khó khăn vô cùng. Bởi vì mỗi một lần đản sinh ra nó sẽ đều ẩn giấu đến vô cùng kỳ lường. Muốn đem nó tìm ra chính là cực kỳ khó khăn. Lại nói, chỉ có duyên mới có thể được nó nhận chủ.

Càng thêm khó khăn chính là việc đem chúng cùng 1 chỗ dung hợp.

Linh căn bình thường hay Thập Đại Linh Căn đối với tu sĩ chính là tồn tại bên trong thức hải.

Mỗi người chỉ có một cái linh căn.

Muốn thu thập thêm linh căn khác loại đưa vào mình thức hải sẽ gây nên không thể tưởng tượng hung hiểm. Nhẹ thì linh căn vì xung đột mà hủy diệt. Nặng thì thức hải tan vỡ mà mất mạng.

Cho dù là Doanh Thiên cũng là tổn hao hàng trăm cái kỷ nguyên dài đằng đẵng cho đến hiện tại mới có thể đem Thập Đại Linh Căn thu đủ.

Trong quá khứ tại thời điểm hấn dung hợp linh căn đều là cưỡng ép dung hợp. Thất bại vô số lần. Thập Đại Linh Căn bị hấn hủy đi cũng không dưới 100 cái. Sau đó hấn đều phải chờ thiên địa uẩn sinh cái mới rồi lại bắt đầu thử lại từ đầu.

Có thể nói. Hấn là hao tổn tâm huyết cực khổ mới có thể đạt được đủ 10 cái hôm nay.

Tại trận chiến kia. Trong 9 cái Nguyên Thủy vây công hấn. Thanh Liên Thiên Tôn chính là một trong số đó. Tại thời khắc cuối cùng. Hấn bộc phát vô địch chiến lực kéo theo 2 cái Nguyên Thủy Vẫn lạc. Chính là có Thanh Liên Thiên Tôn.

Cũng không biết hấn làm cách nào đoạt đến tay Linh Căn của Thanh Liên Thiên Tôn.

Nhưng là lúc đó cũng không có mấy ai đủ năng lực đi dò xét. Bởi vì trận chiến kia quá mức kinh thiên động địa. Một mảnh Nguyên Thủy Vũ Trụ bị bọn hấn đánh tới hoàn toàn hủy diệt. Hàng vạn cái Thiên Vực tan thành mây khói. Úc ti sinh linh tai bay vạ gió mà chết đi.

Đạo Quân tham chiến toàn bộ bị thương. 7 cái Nguyên Thủy còn sống sót đến nay cũng chưa biết đã tỉnh dậy hay chưa.

Vân Đồ cũng không biết. Một khi Thập Đại Linh Căn tề tựu đủ sẽ là phát sinh dạng gì biến hóa. Nhưng là hấn biết chắc. Đó sẽ là một sự kiện đáng sợ bậc nhất thiên địa này.

Giờ phút này Vân Đồ tâm hoàn toàn chìm xuống đáy cốc. Hấn khó khăn nói: "Ngươi..... Không lẽ tất cả đều nằm trong ngươi tính toán".

Doanh Thiên mỉm cười không đáp.

Vân Đồ lại nói tiếp: "Ngươi một thân nhập hắc ám. Trở ra về sau lại giả vờ bị thương. Muốn dụ chúng ta ra tay, tất cả đều là ngươi sắp đặt sao".

Cuối cùng, Vân Đồ ngửa mặt lên cười như điên đại một hồi, sau đó hấn giống như mất hết tinh thần thều thào: "Ta quá tự tin a, ta quá ngu ngốc a, ta.....".

Vân Đồ không nói nữa. Hấn đã không còn tâm trí để suy nghĩ.

Doanh Thiên cũng là lắc đầu. Hấn chậm rãi quay lưng đi. Buông lại một câu.

"Ta sẽ để ngươi sống. Để ngươi có thể nhìn thấy ta một lần nữa đang lâm thiên địa, khi đó..... ". Doanh Thiên biến mất. Để lại Vân Đồ cùng với không gian hư vô này. Chìm vào trong yên lặng.

Lần nữa Doanh Thiên xuất hiện là quay lại tầng thứ 99.

Lúc này, Doanh Thiên lần nữa đặt chân lên tế đàn.

Hấn kết một loạt ấn quyết. Chỉ thấy cả tòa tế đàn này bỗng nhiên khởi động lên. Những cây cột đá kia bên trên lập tức nổi lên dày đặc phù văn.

Từng sợi xích sắt cũng như vậy như sống lại phát sáng lên.

"Kết..... "

Nge được thanh âm to lớn. Những cây cột đá này chính là sinh sinh chìm xuống mặt đất. Đem xích sắt toàn bộ kéo căng.

Lúc này. Ở bên ngoài Vạn Lý Tháp chính là buổi trưa. Tính từ lúc các cái thiên tài kia đi vào tháp hiện tại cũng đã hơn 10 ngày.

Vạn Lý Đăng Thiên hội là náo nhiệt vô cùng. Các loại buôn bán giao dịch diễn ra vô cùng tấp nập. Vô số người tham gia các loại náo nhiệt. Có cờ bạc. Có đấu võ trường. Các loại buôn bán đồ vật. Cũng có đấu giá hội được tổ chức.

Đúng lúc này. Chính là phát sinh một trận âm ỉ. Chỉ thấy có người loan tin.

"Người đi vào Vạn Lý Tháp không biết vì sao đồng loạt đi ra".

Sau đó từng cái tin tức giạt mình lan truyền.

"Doanh Thiên thực lực cường đại đem rất nhiều thiên tài đuổi ra ngoài tháp".

"Doanh Thiên giết người trong tháp nhưng lại bình yên vô sự".

Trong nhất thời. Dù các loại bàn tán vang lên.

"Doanh Thiên này đến cùng là thần thánh phương nào, thủ đoạn lại quỷ dị như vậy".

"Trước leo Đãng Thiên Đài không nói, còn có thể đi vào Vạn Lý Tháp, sau đó giết người không bị xoắn giết, lại có cường đại chiến lực, hẳn là làm thế nào".

"Liên Vũ Thiếu Chủ cũng là trong tay hắn ngã xuống".

"... "

"Oanh". Một cỗ thần uy ngập trời xông phá thiên khung lao lên.

Có người nhận ra phương hướng này kinh hãi kêu lên. "Là Kim Đỉnh Sơn, Kim Đỉnh Sơn có thần linh hiện thân".

"Vũ Thiếu Chủ bị người giết. Là nhất mạch của vị thần kia. Hắn không giận dữ mới là lạ". Có người suy đoán nguyên nhân.

Chỉ thấy cỗ thần uy kia hiển hiện lên, sau đó một cái to lớn hư ảnh che kín bầu trời xuất hiện, hư ảnh này là một cái trung niên dạng. Nó nhìn qua Vạn Lý Thành một hồi. Sau đó chính là một chưởng ập xuống.

Một chưởng này chính là có trăm dặm bên dưới. Nếu là thật đánh xuống. Chính là không biết bao nhiêu thường dân chết đi.

Đặc biệt là, một chưởng này chính là lấy đám người Ma Âm, Mộng Diệp,..... Làm trung tâm. Rõ ràng chính là hướng các nàng mà đến.

Mộng Diệp tu vi cao nhất. Nàng biến sắc đem toàn bộ lực lượng lên phản kháng. Nhưng là đều làm không nên chuyện gì.

Thần chân chính, cùng với phạm nhân chênh lệch không thể đền bù.

Mắt thấy sắp chết dưới một chưởng này. Một cỗ khác, không, chính là 4 cỗ thần uy khác cùng xuất hiện. Đem 1 chưởng này ngăn lại.

"Hừ, các ngươi tại sao ngăn ta lại". Âm thanh giận dữ vang lên quanh quẩn khắp Vạn Lý Thành.

Chỉ nghe thấy một cái giọng êm ái vang lên:"Kim Dã. Ngươi tốt xấu cũng là thần. Vậy mà hướng phạm nhân xuất thủ".

Nghe được câu này. Thanh âm giận dữ kia lần nữa vang lên:"Ta mặc kệ, cháu ta đã chết. Liên quan người nhất định đều phải chết theo".

"Nếu đã như vậy, chờ người giết cháu trai ngươi xuất hiện liền tìm hắn tính sổ, những người này không liên quan".

"Hừ, vậy ta sẽ chờ hắn đi ra, nếu là hắn không đi ra, vậy đám người này nhất định phải chết theo cháu ta, lúc đó đừng có ngăn cản".

Nghe được đoạn đối thoại giữa mấy vị thần linh. Có người không khỏi run rẩy.

"Thần nổi giận nha, thật nguy hiểm, kém chút liền xảy ra thần chiến".

"Doanh Thiên tên kia đen đủi. Lần này e rằng hắn lành ít dữ nhiều".

".... "

Đối với Doanh Thiên bị thần muốn giết. Đó là nổi lên đủ các loại lời nói, đa phần đều cho rằng Doanh Thiên hẳn là chết chắc.

Tuy nhiên bên tây vực những cái kia người thì lại khác. Đối với bọn hắn. Người xui xẻo lại chính là Kim Đỉnh Sơn vị thần kia. Nói không chừng sau chuyện này. Kim Đỉnh Sơn sẽ tan thành mây khói.

....

P/s: cầu ủng hộ

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Sinh Mệnh Tổ Phù

Ngay tại thời điểm nhiều người đang bàn luận âm ỉ.

Thì bỗng nhiên.

Nghe được "Oanh..... Oanh"

Từng tiếng oanh minh vang vọng khắp thiên địa.

Sau đó là Vạn Lý Thành kịch liệt rung chuyển. Chấn đến nỗi vô số người thất điên bát đảo, đứng đều không vững.

Cái này để cho toàn bộ người ở trong thành đều hoảng sợ.

Những cái đại giáo lão tổ kia đều toàn bộ bị kinh động. Bọn hắn đều không biết chuyện gì xảy ra.

Bởi vì trăm vạn năm tới nay. Vạn Lý Thành một mực bình an vô sự. Chưa từng xảy ra chuyện tương tự.

Cái này để cho vô số người đều hoang mang sợ hãi. Bọn hắn lo lắng tai nạn xảy ra.

Lúc này, ở bên trong cấm phòng bên dưới Bách Cổ Lô kia. Lão nhân đôi mắt mở ra, sau đó chậm rãi nói:"Nên tới vẫn là tới, trăm vạn năm trách nhiệm, cuối cùng kết thúc". Sau đó thờ dài một hơi liền tiếp tục nhắm mắt lại.

Bên trong Vạn Lý Tháp các tầng thế giới lúc này cũng như nhau một dạng rung chuyển kịch liệt.

Bên trong tháp người còn chưa đi ra đều sợ hãi nhao nhao đi ra.

Bọn hắn còn tưởng rằng bên trong tháp xảy ra vấn đề. Cho đến khi ra ngoài liền phát hiện bên ngoài cũng một mảnh hỗn loạn tương tự.

Khắp đông vực lúc này tại mấy cái địa điểm xuất hiện từng đạo thần quang phóng lên trời.

Từng cái thân ảnh vĩ ngạn xuất hiện bên trên đám mây kia quan sát Vạn Lý Thành tình huống.

Bọn hắn những thần này đều là bị kinh động phải hiện thân. Không chỉ có như thế. Toàn bộ Cực Huyền Giới cũng đang bị lay động.

Toàn bộ thần linh trên Cực Huyền Giới cũng đều bị cỗ lực lượng này chú ý.

Ở thời điểm này, đất đai xung quanh Vạn Lý Thành đều cấp tốc sụp đổ xuống thành những cái hố sâu vạn trượng.

Từng đạo vết nứt chẳng chịt kéo dài hàng ngàn hàng vạn dặm hướng xung quanh mà lan tỏa đi ra.

Không những thế. Bên dưới mặt đất đều trào lên từng đạo khí vụ màu đen có sức ăn mòn cực mạnh.

Bất kể ai hay cái gì cây cỏ một khi bị khí vụ này chạm tới đều mất đi sinh khí trở thành tử vong một dạng.

Tựa hồ như bên dưới thành có một tôn vô cùng tà ác khổng lồ quái vật muốn thoát đi ra.

Bên trong thành lúc này tình huống vô cùng hỗn loạn. Phàm nhân đều là loạn thành một đoàn. Cho dù những tu sĩ cường giả kia cũng ít người giữ được bình tĩnh.

Ngay lúc này, một vị vô cùng cường đại lão tổ giật mình kêu lên:" Cái này,..... Đây là".

Chỉ gặp một cái vô cùng đồ sộ cảnh tượng đang diễn ra.

Nếu là đứng ở xa liền có thể nhìn thấy. Toàn bộ Vạn Lý Thành vậy mà bay lên.

Thử nghĩ một chút. Vạn Lý Thành chính là vương vấn 4 cạnh. Mỗi một cạnh đều có tới trăm vạn dặm dài. Đây là con rất lớn. Rất nhiều phàm nhân cả đời đều chưa từng đi ra Vạn Lý Thành.

Vậy mà hiện tại, một tòa khổng lồ như thế thành chậm rãi bay lên.

Rất nhanh, có thể thấy được chỉ chít bóng người cực tốc bay ra khỏi thành, bởi vì bọn hắn đều sợ hãi sẽ xảy ra tai họa. Về phần phàm nhân cũng những tu sĩ yếu kém kia thì đành chịu. Bọn hắn không có năng lực kia.

Bên trên đám mây kia, lúc này chư thần đang quan sát ánh mắt cũng là co rụt lại. Bọn hắn cũng kinh ngạc không thôi.

Nếu nói tùy tiện phá hủy Vạn Lý Thành thì bọn hắn ở đây ai cũng đều làm được.

Nhưng là nếu để bọn hắn bùng lên tòa thành này thì bọn hắn đều không ai làm được.

Không nói việc đem toàn bộ thành cùng nhà cửa và hàng tường thành kia nguyên vẹn bùng lên. Chỉ nói tới trọng lượng thôi cũng đủ đè chết bất kỳ vị thần nào ở đây.

Phải biết Vạn Lý Thành nền móng cùng với tường thành chính là xây dựng bởi một loại kỳ thạch đặc biệt gọi là Trọng Hắc thạch.

Gọi là Trọng Hắc Thạch bởi vì nếu là một viên đá nặng 1 cân thì cùng thể tích đó Trọng Hắc Thạch sẽ nặng tới 300 cân. Thêm vào đó nó có màu đen tuyền cho nên mới có tên gọi như vậy.

Nói không chút nào ngoa. Liền Vạn Lý Thành trọng lượng đủ cùng một cái tiểu tinh cầu so sánh.

Nhưng là mặc kệ nó cỡ nào nặng nề. Hiện tại đây chính xác là nó đang bay lên.

Nghe được "Leng... Keng".

Chỉ thấy Vạn Lý Thành bên dưới chính là có từng đầu thô thô xích sắt khổng lồ đang kết nối tại lòng đất.

Rõ ràng những sợi xích này là giữ lại Vạn Lý Thành. Nếu không, quả thật mà muốn bay đi.

Lúc này đây, một vị thần ánh mắt phát ra tinh quang giạt mình kêu lên: "Bên dưới, Đó là cái gì".

Không chỉ vị thần này mà toàn bộ thần linh ở đây ngay từ đầu đều chú ý tình huống bên dưới mặt đất.

Chỉ thấy lúc này đây, bên dưới Vạn Lý Thành mặt đất đã hoàn toàn sụp đổ xuống bên dưới tạo thành một cái vô cùng khổng lồ hố sâu.

Nói không ngoa, nếu là hiện tại Vạn Lý Thành rơi xuống liền sẽ lọt thỏm vào cái hố này.

Lúc này, bên dưới hố sâu đại lượng hắc vụ khí tràn ra.

May mắn. Vạn Lý Thành xung quanh không có cái khác thành trì hay thôn trang. Nếu không, hậu quả có thể nghĩ.

Nhưng là giờ phút này không có ai để ý đến cái kia hắc khí vụ. Mà bọn hắn tập trung nhìn vào trong hố sâu.

Tại bên dưới đáy hố sâu này. Có một thứ vô cùng khổng lồ. Chính nó liền so với Vạn Lý Thành đều không kém.

Không chỉ là thần, mà các tu sĩ cường giả cũng đều phát hiện đồ vật này.

Rất nhanh, bọn hắn đều nhìn ra chân diện mục đồ vật này. Trông thấy nó đằng sau. Bọn hắn không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Một vị tu vi đạt tới Linh Thánh sợ hãi nói: "Ta nhìn không lầm đi, làm sao lại có thể to lớn cỡ này".

Một vị Thông Thần Cảnh cường giả cũng là cảm thán: "Rốt cuộc là cái dạng gì sinh linh mới có thể to lớn như vậy.

Chỉ thấy hiện tại, bên dưới hố sâu kia vậy mà nằm đó một khối đầu lâu.

Chính xác là một khối đầu lâu.

Đầu lâu này to lớn chính là so Vạn Lý Thành đều muốn lớn hơn 1 phần.

Đừng nói bọn hắn phàm nhân tu sĩ này, liền xem như những cái thần linh kia cũng chưa từng thấy qua to lớn như vậy đầu lâu.

Nếu là đem nó đặt lên thành, dám nói Vạn Lý Thành sẽ bị nó đè sập.

Khối đầu lâu này toàn thân một màu đen kịt. Nó liên tục toát ra khí vụ màu đen. Ngoài ra, nó chính là bị những cái kia xích sắt quấn chặt lại.

Một vị thần cường đại nghi hoặc: "Một cái như vậy tồn tại, làm sao chúng ta xưa nay đều chưa từng phát hiện".

Cái này chính là ở đây thần nghi hoặc.

Tại nhiều thời điểm. Bọn hắn đều là đã từng tra xét qua Vạn Lý Thành, dò xét lòng đất, nhưng là cái gì đều không có phát hiện.

Hiện tại toát ra một cái như vậy to lớn đầu lâu. Làm sao bọn hắn không nghi hoặc đâu.

Lúc này, một vị nữ giới thần suy đoán nói: "Có lẽ nó được phong ấn cường đại, chúng ta đều không thể phát giác được, hơn nữa Vạn Lý Thành khởi nguyên ta đã từng tìm hiểu qua rất kỹ, trong đó có vài vấn đề rất khó hiểu, giống như là đã bị xóa đi".

Tại thế nhân đều biết. Vạn Lý Thành khởi nguyên từ Vạn Lý Tháp mà xây dựng lên. Nhưng thật ra trong đó cất giấu bí mật đã bị xóa đi.

Bọn hắn những thần này lớn nhất tuổi cũng có hơn 60 vạn năm tuổi thọ. Cũng không thể chân chính biết được bên trong bí mật.

Giờ phút này bọn hắn là đang suy nghĩ, rốt cuộc là cái dạng gì tồn tại mới có thể bày lên cái này bố cục.

Bên trong tháp.

Lúc này đứng trên tế đàn. Doanh Thiên vẫn là có thể biết được ngoại giới hết thảy.

Nhìn qua khóa đầu lâu kia. Doanh Thiên ánh mắt lóe lên dị sắc, sau đó hắn nở một nụ cười nồng đậm.

Chính hắn cũng liền không nghĩ tới, vậy mà phát hiện đồ vật ngoài ý muốn.

Doanh Thiên cười nói: "Nghĩ không tới, người vậy mà có được nó".

Doanh Thiên câu này chính là nói cho Vân Đồ nghe một dạng. Cho dù cách nhau một tầng thế giới nhưng là lấy bọn hắn thực lực căn bản không thể làm khó.

Vân Đồ hoàn toàn nghe rõ Doanh Thiên câu nói. Chỉ là hắn không có đáp lại mà thôi.

Đối với Vân Đồ im lặng. Doanh Thiên không ngoài ý muốn. Hắn tiếp tục nói: "Ta đã từng hao tổn không ít thời gian đi tìm kiếm nó, tiếc là cái gì cũng không tìm được, không nghĩ tới nó lại ở trong tay người, người ẩn giấu cũng quá sâu đi".

Vân Đồ rốt cuộc đáp lại: "Đừng giả ngây, người tới đây liền có 8,9 phần đoán ra là nó".

Doanh Thiên mỉm cười không đáp. Hắn quả thật đã từng hao tổn vô số thời gian đi tìm kiếm đồ vật này. Tại thời điểm nhận lấy tờ giấy vàng ở chỗ Bách Cổ Chân Vương hắn đã đoán ra, chỉ là hắn không nắm chắc mà thôi.

Dù sao món đồ này đã biến mất trong dòng thời gian, dù là Doanh Thiên cũng chưa từng thấy qua.

Rốt cuộc, Doanh Thiên lấy ra tờ giấy vàng, sau đó hắn kết một cái kỳ lạ ẩn quyết. Chỉ thấy tờ giấy vàng phát ra từng đạo kỳ dị lực lượng.

Bên ngoài thành.

Khỏa to lớn đầu lâu kia lúc này phát ra dị động.

Chỉ thấy nó bỗng nhiên nổi lên từng đạo phù văn kỳ lạ lưu chuyển. Những phù văn này vô cùng tối nghĩa khó hiểu. Hơn nữa lại dày đặc chi chít vô số.

Đừng nói những cái kia tu sĩ phạm nhân. Liền xem như những thần kia cũng không cách nào đếm hết có bao nhiêu phù văn.

Có thần thậm chí thử đi lĩnh ngộ những phù văn này, chỉ là hắn vừa thử lĩnh ngộ liền bị phản phệ tới trọng thương.

Vị thần này ánh mắt sợ hãi cũng ngưng trọng. Lấy hắn thiên phú cùng tu vi vậy mà không cách nào hiểu tới một chút ảo diệu. Một chút cũng không.

Thấy cảnh này, ở đây thần cũng không ai dám đi thử dò xét.

Chỉ thấy những phù văn kia lưu chuyển càng ngày càng nhanh, sau đó nó giống như bị bóc ra khỏi đầu lâu vậy.

Đúng thế. Toàn bộ phù văn giống như bị lực lượng nào đó dẫn dắt, cưỡng ép đem nó bóc ra ngoài.

Cùng lúc đó, bên trong tháp, Vân Đồ gầm lên đau đớn. Hắn cổ đau đớn này chính là không thể tưởng tượng. Cho dù là Thần cũng chịu không nổi.

Hắn điên cuồng gào thét đi lên.

Chỉ thấy tiếng gào thét thảm thiết của hắn vậy mà đi ra khỏi Vạn Lý Tháp, đem toàn bộ Vạn Lý Thành rung chuyển kịch liệt.

Phạm nhân liền đỡ, bọn hắn chỉ là bị đình tai nhức óc. Nhiều người là lỗ tai chảy máu.

Về phần những tu sĩ kia liền thảm. Có người thất khiếu chảy máu. Có người điếc. Có người thì bị chấn đến toàn thân rách nát. Chính là tu vi càng cao chịu thương thể càng nặng.

Cho dù là những thần kia đều nhao nhao lùi thật xa.

Chỉ thấy vô tận phù vân kia chính là hướng đỉnh tháp bay lên. Sau đó chui vào bên trong.

Rất nhanh, tiếng gào thét biến mất. Vạn Lý Thành cũng yên ắng lại.

Bên trong tháp. Vô tận phù vân chính là xung quanh Doanh Thiên lượn lờ, hần nâng lên tờ giấy vàng. Lập tức, vô tận phù vân giống như thủy triều bị hút lại, điên cuồng nhập tờ giấy vàng.

Doanh Thiên cầm lên tờ giấy này, chỉ thấy nó hiện tại phát sinh kinh người biến hóa.

Toàn bộ trang giấy một mảnh kim quang sáng chói. Bên trên chậm rãi lưu chuyển phù vân. Một cỗ sinh mệnh tươi mát khổng lồ phát ra.

Ngay lập tức, tầng thế giới này vậy mà đủ các loại cây cối hoa cỏ mọc lên. Không thiếu các loại trân quý thảo dược đua nhau phát triển. Không tới 10 hơi thở. Cả tầng thế giới vốn dĩ khô cằn này liền tràn ngập màu xanh. Biến thành một cái xinh đẹp thế giới.

"Sinh Mệnh Tổ Phù, rốt cuộc tới tay". Doanh Thiên hài lòng cười nói.

Đúng thế, trong tay Doanh Thiên hiện tại, chính là Thập Đại Thiên Căn uẩn dưỡng đi ra Thiên Bảo gọi là Sinh Mệnh Tổ Phù.

Sinh Mệnh Tổ Phù chính là do Sinh Mệnh Tam Thụ dưỡng đi ra.

Tại truyền ngôn nói, bên trong thiên địa sinh linh đều là Sinh Mệnh Tam Thụ sinh đi ra. Mà Sinh Mệnh Tổ Phù lại do nó diễn hóa đi ra. Ân chứa vô cùng cường đại sinh mệnh.

Đồn rằng, có được Sinh Mệnh Tổ Phù chính là nắm trong tay bắt tử bắt diệt năng lực. Đây là Thiên Bảo, thiên địa duy nhất có một. Cho dù là Thiên Tôn cũng thèm khát không thôi.

Nếu là lộ ra bên ngoài, e rằng Vân Đồ đều sống không tới hôm nay.

Kỳ thật, viên đầu lâu bên dưới Vạn Lý Thành chính là Vân Đồ đầu lâu. Năm đó hần bị đánh giết cuối cùng chỉ có một viên đầu lâu và linh hồn chạy thoát. Sau đó lại bị trấn áp ở đây. Có lẽ Sinh Mệnh Tổ Phù chính là nguyên nhân vì sao Vân Đồ bị đánh đến chỉ còn một viên đầu lâu vẫn có thể chạy trốn sống sót xuống dưới.

Thu Sinh Mệnh Tổ Phù lại. Doanh Thiên mỉm cười nói: "Danh xưng Tử Vong Thiên Quân, vậy mà nắm trong tay Sinh Mệnh Tổ Phù, không biết nên mừng hay là mỉa mai người đây".

Thực tế Vân Đồ tu luyện chính là tử vong đại đạo. Cho nên dù hần có được Sinh Mệnh Tổ Phù nhưng vì tương khắc cho nên hần không cách nào chân chính vận dụng.

Đổi lại là người khác thì đã sớm tái tạo thân thể khôi phục thực lực mà thoát ra.

Có thể nói, Vân Đồ là vừa may mắn cũng vừa đen đủi.

Có được Sinh Mệnh Tổ Phù mà nói, đối với Doanh Thiên hiện tại chính là cần thiết. Hần có thể tăng tốc độ khôi phục lại như xưa. Thêm vào đó, hần là có mục đích với Sinh Mệnh Tổ Phù sau này. Tất nhiên hiện tại còn quá sớm để nói về vấn đề này.

Việc cần làm đã xong. Doanh Thiên cũng không cần thiết ở lại thêm nữa. Hần động liền biến mất.

Lần nữa Doanh Thiên hiện thân chính là trên đỉnh Vạn Lý Tháp.

Vạn Lý Tháp quả thật cao vượt tầng mây. Đứng trên đỉnh tháp liền có thể đem Vạn Lý Thành trọn trong tầm mắt.

Thời điểm Doanh Thiên hiện thân. Tất cả thần đang quan sát đều phát hiện. Trông thấy Doanh Thiên bộ dáng này. Chính là có đến 8 phần thần ở đây đều lộ ra kinh hoàng thần sắc. Bọn hần lấy nhanh nhất tốc độ rời đi.

Chỉ có vài người nghi hoặc không hiểu.

Ngay lúc này, một cái hoàng kim cự chưởng phá không lao tới. Tựa hồ muốn đem Doanh Thiên bắt tới.

Trông thấy cảnh này, có thần vừa trốn thối than: "Ngu xuẩn, lần này xong".

.....

P/s: Mấy ngày rồi công việc bù đầu. Không có chương, thật xin lỗi.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Thần Linh?. Trong Mắt Ta Đều Là Sâu Kiến

Đại thủ hoàng kim này mang theo uy thế không thể đỡ. Tại nơi nó đi qua, không gian đều âm âm sụp đổ xuống. Để lại từng cái vết rách không gian đen ngòm đáng sợ.

Chỉ thấy thời điểm đại thủ này sắp chạm tới Doanh Thiên. Bên trong Vạn Lý Thành một đạo thần uy cường đại bá vũ hoành không mà lên.

Chỉ gặp một đạo kiếm mang quét qua.

Ngay lập tức đại thủ hoàng kim kia vậy mà bị cắt là làm đôi.

Nghe được một cái thanh âm đau đớn vang lên. Lúc này, tại trên đỉnh núi kia. Người xuất thủ tay đã xuất hiện 1 đạo vết chém. Thần huyết từng giọt chảy xuống.

"Ai". Một tiếng thét giận giữ vang lên.

Chỉ gặp thần quang trùng thiên. Một cái bóng dáng to lớn như muốn che lấp thiên địa hiển hiện bên trên Vạn Lý Thành. Ánh mắt như muốn chiếu rọi thiên địa nhìn về nơi sâu nhất trong Vạn Lý Thành.

Chỉ thấy bên trong thành lúc này bay lên một cái lão già già nua cực kỳ. Tay mang theo một thanh trường kiếm.

Lão già này chính là bên dưới Bách Cổ Lão già kia. Chính là Thanh Tiêu tiên tổ.

Tại thời điểm lão già này xuất hiện. Thân ảnh thần thánh kia ánh mắt giống như kim châm, nhìn chăm chăm lão già này. Như muốn dò xét hần căn nguyên.

Nhưng là hết thảy đều không nhìn ra cái gì, lão già này xa lạ đến không thể xa lạ hơn. Hần không biết lão già này đến cùng là ai.

Rốt cuộc hần mở miệng hỏi:"Các hạ là ai, vì sao muốn cản ta".

Chỉ là, lão già này đối với hần không chút nào để ý. Cái này để cho Kim Dã có chút muối mặt. Dù sao tại Cực Huyền Giới, hần cũng là một cái cường đại thần. Hơn nữa hần là có bên ngoài quan hệ. Tại Cực Huyền Giới chính là một cái máu mặt tiếng nói.

Chợt. Có một vị thần có kiến thức nhìn lão già này thật lâu. Sau đó đưa ra một cái suy đoán nói:"Chẳng lẽ nói, hần là..... Thanh Trường Hải".

3 chữ. Thanh Trường Hải danh tự này vang lên. Đây là khiến cho ở đây chư thần đều giật mình.

Đúng thế. Lão già này gọi là Thanh Trường Hải. Sở dĩ danh tự của hần để cho ng khác giật mình bởi vì.

Tại trăm vạn năm trước đó. Hần đã là một cái tiếng tăm thần linh ở Cực Huyền Giới.

Nói chính xác hần là một tôn cổ thần có thể nói là lâu năm nhất tại Cực Huyền Giới. Hần đã từng góp xuống không ít công sức cho Vạn Lý Thành.

Cũng bởi vì hần là một trong mấy vị cổ thần đặt nền móng cho Vạn Lý Thành.

Cũng vì hần danh tiếng. Cho nên trăm vạn năm qua Bách Cổ Thương Hội một mực sùng sảng tại đệ nhất thương hội vị trí này.

Những vị cổ thần kia. Đầu lần lượt rời đi Cực Huyền Giới, tìm kiếm cao hơn cảnh giới. Cũng có người thọ nguyên đến cuối mà tọa hóa.

Tại trong thế nhân đều cho rằng Thanh Trường Hải cũng đã tọa hóa. Không ai nghĩ hần còn sống cả.

Rất nhanh. Chư thần cũng đều phần mình một cái lễ.

Nhưng là, hết thảy Thanh Trường Hải đều không để ý. Hần tới trước mặt Doanh Thiên cúi đầu nói:"Chúc mừng đại nhân, đại công cáo thành".

Đối với Thanh Trường Hải lễ. Doanh Thiên thần nhiên nhận. Nhưng là bên kia chư thần đều là giật mình. Người biết chuyện thì cũng thôi. Người chưa biết chuyện chính là ngạc nhiên không hiểu.

Cái này cũng không có gì lạ. Tại thời điểm Doanh Thiên đồ thần. Thần ở Cực Huyền Giới đều đã thấy mặt Doanh Thiên. Nhưng là cũng có một số thần tại thời điểm đó là thần không tại Cực Huyền Giới. Bọn hần đều đi có việc. Cho nên hiện tại có một số vẫn là chưa biết.

Về phần cáo tri bọn hần thì cũng thôi đi. Ai biết Doanh Thiên cỡ nào đáng sợ. Chư thần cũng không ai nguyện ý đi bàn tán. Tránh cho rước họa vào thân.

Doanh Thiên nhàn nhật nở nụ cười nói: "Tiện tay thu lấy mà thôi. Cũng không tính là cái gì đại công cáo thành".

Sau đó, Doanh Thiên hướng Kim Dã lạnh nhạt hỏi một câu: "Ngươi muốn gì".

Chỉ gặp Kim Dã ánh mắt chính là bắn ra sát khí nói: "Chính ngươi giết Vũ Văn Thượng Thanh cháu ta".

"Vũ Văn Thượng Thanh?? Đúng thế, chính là ta giết". Doanh Thiên nhàn nhạt cười nói.

Nghe được Doanh Thiên câu nói này. Kim Dã chính là thần uy cuồng bạo. Hấn tức giận quát lên: "Nếu như vậy, ngươi liền đi theo cháu ta bồi đi".

Kim Dã xuất thủ. Chỉ thấy từ Kim Đình Sơn lóe lên một đạo đao mang.

Nghe được "Keng" 1 tiếng.

Từ Kim Đình Sơn bay lên một thanh to lớn thần đao. Thần đao này thân dài 3 thước. Trên thân đao khắc lấy long văn. Đao khí tung hoành giữa trời đất.

Trông thấy cảnh này. Có thần âm thâm lắng đầu: "Đây là tự tìm đường chết".

Có thần thi cảm thán: "Long Vũ Đao, tiếp cận Địa Thần Bình. Đáng tiếc, hết thầy đều không làm nên chuyện gì".

Kim Dã tay bắt lấy thanh đao này. Sau đó hấn huy đao chém tới Doanh Thiên.

Chỉ thấy ngàn vạn mà tính đao quang như xé rách không gian vây lấy Doanh Thiên cùng Thanh Trường Hải.

Những đao quang này chính là xuyên qua không gian. Nhắm tới Doanh Thiên cùng Thanh Trường Hải toàn bộ yếu hại bộ phận, cùng lúc đó chính là phong tỏa 2 người bọn hấn mọi cái phương hướng.

Nếu là để yên cho những đao quang này chém qua. Tuyệt đối sẽ bị cắt thành ngàn vạn mảnh.

Nhưng là, Thanh Trường Hải xuất thủ. Chỉ thấy trong tay hấn trường kiếm lóe lên. Từng đạo kiếm tề minh vang vọng.

Lập tức. Một cái hư ảnh to lớn vạn trượng trường kiếm xuất hiện trên bầu trời.

Thời điểm hư ảnh trường kiếm này xuất hiện. Toàn bộ không gian giống như đông cứng lại. Sau đó là kiếm khí tung hoành.

Những kiếm khí này dễ như trở bàn tay đem toàn bộ đao quang đều chặt đứt.

Không dừng lại. Thanh Trường Hải vùng kiếm. Chỉ thấy một kiếm này vùng lên lập tức đem toàn bộ không gian đều xé rách.

Nơi kiếm mang đi qua, không gian chính là bị sinh sinh cắt ra. thế không thể đỡ.

Cảm nhận được nguy hiểm khí tức. Kim Dã chính là ngưng trọng lên. Hấn trong tay Long Vũ Đao hiện ra từng đạo sáng chói long văn. Muốn đem một kiếm kia chặn lại.

Chỉ nghe được "Ngaooooo" một tiếng long ngâm.

Trên bầu trời xuất hiện lấy từng đầu long ảnh. Những long ảnh này ngưng thực không gì sánh được. Tựa hồ như chính là thật.

Trông thấy cảnh này. Có thần giạt mình nói: "Dùng chân long luyện thành đao, quả nhiên không tầm thường".

Chỉ thấy từng đầu long ảnh đều là há mồm cắn tới, muốn đem kiếm kia cho chặn lại.

Chỉ là, nghe được từng cái vỡ nát thanh âm. Toàn bộ long ảnh bị kiếm mang chém đứt.

"Xoẹt".

Kim Dã thân thể bay ngược về sau mấy trăm dặm. Máu tươi cuồng phun.

Chỉ thấy hấn trên ngực lúc này xuất hiện một cái đáng sợ vết chem. Có thể nhìn thấy nội tạng. Thần huyết điên cuồng chảy.

Hiển nhiên. Kim Dã chặn không được một kiếm này.

Cái này cũng không khiến cho chư thần quan sát ngoài dự kiến.

Dù sao tại trăm vạn năm trước. Thanh Trường Hải đã là một tôn vô cùng cường đại cổ thần. Không ai biết hấn hiện tại đạt tới cảnh giới gì. Nhưng là không phải một cái Kim Dã Nguyên Thần Cảnh có thể sánh tới.

Kim Dã lúc này vừa sợ vừa giận. hấn cũng không phải là Cực Huyền Giới bản địa thần.

Mà là từ bên ngoài đến. Cho nên đối với Cực Huyền Giới cũng không có quá nhiều hiểu biết. Chỉ là giờ phút này hắn biết. Lão già trước mắt này, hắn chọc không nổi.

Thanh Trường Hải trong tay trường kiếm nhắc lên chỉ Kim Dã lạnh nhạt hỏi:"Ngươi muốn chết thế nào".

Nghe được câu này, Kim Dã ánh mắt co lại. Nhưng là hắn cũng không có sợ hãi. Bởi vì hắn trong tay có được át chủ bài.

Hắn hít sâu một hơi nói ra:"Chuyện này vốn không liên quan tới ngươi, ngươi hà tất xía vào".

"Ta xuất thủ, chính là ngươi may mắn. Nếu là đại nhân tự mình xuất thủ, ngươi xui xẻo". Thanh Trường Hải nhàn nhạt nói ra.

Câu này nói ra để Kim Dã không khỏi nhìn lại Doanh Thiên một lần. Nhưng là càng nhìn hắn chỉ thấy Doanh Thiên một cái Địa Nguyên Cảnh. Không tin tã, Kim Dã hét lên một tiếng.

Sau đó chỉ thấy tay hắn kết từng đạo kỳ quái ấn pháp.

Lập tức, Kim Dã trên thân thần quang nờ rộ.

Cũng tại lúc này, trên Kim Đỉnh Sơn từng đạo thần quang phun trào. Kim Dã đã quyết tâm hôm nay nhất định phải giết Doanh Thiên. Cho nên hắn vận dùng mình mạnh nhất thủ đoạn.

Chỉ thấy trên Kim Đỉnh Sơn kia thần quang càng lúc càng mạnh. Cuối cùng từ bên trên đỉnh núi đi ra một vật.

Nói chính xác là một viên thái dương.

Viên thái dương này mặc dù không thể so với trên trời thái dương. Nhưng là nó cũng có được mấy vạn dặm đường kính. Có thể so với một viên tiểu tinh cầu.

Trông thấy viên thái dương này. Bên trong Vạn Lý Thành vô số sinh linh đều khiếp sợ. Bởi vì nó tỏa ra nhiệt lượng vô cùng kinh khủng. Trong nháy mắt để Cây cối đều bốc cháy. Bên trong Vạn Lý Thành đều xảy ra hỏa hoạn.

Nhưng là rất nhanh có cường giả xuất thủ đem lửa dập xuống. Nhưng sức nóng kia y nguyên để người cảm thấy khó chịu.

Một vị thần nhìn chăm chăm viên thái dương này nói ra:"Thái Dương Châu, Địa Thần Bình chân chính". Trong ánh mắt lộ ra vẻ kiêng kỵ nồng đậm.

Thái Dương Châu này chính là một vị vô cùng cường đại thần linh xuất thủ đem một viên thái dương luyện thành Địa Thần Bình. Uy lực tuyệt luân.

Nêu là toàn lực đánh ra một kích có thể đem một tòa thế giới cho thiêu cháy.

Năm xưa khi Kim Dã đến Cực Huyền Giới muốn xây dựng chính mình thế lực. Chư thần bản địa đều không đồng ý.

Cuối cùng xảy ra thần chiến. Kim Dã chính là dựa vào Thái Dương Châu này mà đặt nền móng Kim Đỉnh Sơn. Trở thành một trong những thế lực lớn nhất Cực Huyền Giới.

Thanh Trường Hải muốn tiếp tục xuất thủ. Nhưng là bị Doanh Thiên ngăn lại. Hắn nói:"Được rồi. Đều đã già, sống tới đều không dễ dàng gì, hảo hảo cùng con cháu an ổn xuống dưới, chớ lại lo chuyện bao đồng".

Thanh Trường Hải cúi đầu cung kính đáp:"Vi đại nhân giải quyết một chút phiền phức chính là nhờ vinh dự".

Doanh Thiên bật cười:"Cái này cũng tính là phiền phức, bất quá là tiện tay mà thôi".

Nge Doanh Thiên cùng Thanh Trường Hải đối thoại. Để cho Kim Dã mặt mũi nóng bừng. Những lời lẽ kia rõ ràng chính là không có đem hắn để vào trong mắt.

Kim Dã quát lên:"Tiểu bối, dám khinh thường Thần Linh, nhất định phải chết, sau khi giết ngươi sẽ đem bên cạnh ngươi mấy cái đều táng theo". Ý chỉ Ma Âm mấy người.

Đổi lại. Doanh Thiên thần tình bình thản nhìn Kim Dã nói:"Thần Linh sao??. Trong mắt ta bất quá đều là sâu kiến".

"Chết". Kim Dã cuồng hồng.

Chỉ thấy từ Thái Dương Châu kia đột nhiên phóng xuất ra vô cùng đáng sợ hỏa diễm. Tựa hồ như nó có thể đem thế gian vạn vật đều đốt cháy. Nếu là hỏa diễm này rơi lên Vạn Lý Thành, tuyệt đối sẽ để Vạn Lý Thành chìm trong biển lửa.

Những hỏa diễm này giống như nước trút một dạng phô thiên cái địa hướng Doanh Thiên cuốn tới.

"Trước mặt ta nghịch lửa, Ngươi liền không có tư cách". Doanh Thiên lắc đầu.

"Phùng"

Chỉ thấy trong nháy mắt. Doanh Thiên chính là bị hỏa diễm cuốn lấy. Sau đó điên cuồng xoắn. Tạo thành một cái hỏa diễm cầu.

Tại hỏa diễm cầu điên cuồng thiêu đốt. Những tướng Doanh Thiên sẽ bị đốt thành tro bụi,nhưng là Kim Dã rất nhanh liền cảm thấy không đúng.

Hỏa diễm cầu kia nhanh chóng tan rã. Hay nói đúng hơn là tiêu thất.

Khi hắn nhìn kỹ lại thì phát hiện. Những hỏa diễm kia vậy mà bị Doanh Thiên thu vào thân thể.

Lúc này đã tránh sang một bên Thanh Trường Hải lắc đầu nói:"Ngu xuẩn không ai bằng, nếu là ta, ngươi liền chết, nếu là đại nhân, ngươi sẽ không như vậy đơn giản chết đi".

Câu nói này, Thanh Trường Hải cũng không có ý che giấu gì. Cho nên những thần khác đều có thể nghe thấy.

Bọn hắn đều cảm thấy lạnh gáy giống nhau một dạng.

Tựa hồ như nói, đôi khi, chết chính là một loại dễ dàng.

Kim Dã không tin tã, liên tục điều động bên trong Thái Dương Châu hỏa diễm. Lần này hắn cơ hồ là độc toàn lực.

Chỉ thấy vô cùng vô tận hỏa diễm kia bốc lên đem toàn bộ bầu trời đều cho che khuất. Giờ phút này ngẩng đầu nhìn lên chỉ thấy một bầu trời hỏa diễm. Thiên khung đều bị hỏa diễm này lấp đi.

Sau đó từng đầu hỏa long ngưng tụ đi ra. Trăm đầu, ngàn đầu, vạn đầu.

Cuối cùng. Mấy chục vạn đầu hỏa long xuất hiện. Bay lượn khắp nơi. Cảnh tượng đồ sộ có thể nghĩ.

Trông thấy cảnh này. Có Linh Thánh cường giả quỳ xuống ôm đầu:"Má ơi, đây là muốn đem toàn bộ đông vực thiêu cháy sao".

Quả thật. Nếu là màn trời hỏa diễm kia ập xuống. Thật sẽ mang Đông Vực đốt cháy toàn bộ. Khi đó không biết bao nhiêu sinh linh. Bao nhiêu đại giáo tông môn. Bao nhiêu quốc gia sẽ gặp nạn.

Doanh Thiên rút cuộc động. Hắn bay lên thật cao. Chính là bay ra xa khỏi Vạn Lý Thành. Cũng thời điểm này. Mấy chục vạn đầu hỏa long kia ập tới.

Nhưng là một màn tiếp theo khiến mọi người đều trợn mắt há mồm.

Doanh Thiên tay vung một cái. Mấy chục vạn đầu hỏa long vậy mà đổi hướng bay.

Mục tiêu chính là Kim Đỉnh Sơn. Chỉ trong chớp mắt. Toàn bộ Kim Đỉnh Sơn bị hỏa diễm bao lấy. Giống như là Hỏa Diễm Sơn một dạng.

Kim Đỉnh Sơn hộ sơn trận pháp khởi động. Từng đạo trận văn hiển hiện muốn đem hỏa diễm ngăn tại bên ngoài.

Bất quá, tại dưới mạnh mẽ như vậy hỏa diễm thiêu đốt. Trận pháp hộ sơn chính là sinh sinh bị đốt ra từng cái lỗ hổng. Hỏa diễm tràn vào.

Trong nhất thời từng tiếng khóc thét thảm thiết vang lên ngập trời.

Hết thảy diễn biến đều quá nhanh.

Kim Dã vội vàng xuất thủ đem hỏa diễm thu lại.

Đáng tiếc đều đã muộn. Kim Đỉnh Sơn chìm trong biển lửa.

Doanh Thiên tại lúc ra tay chính là sử dụng không gian thủ đoạn. Dem hỏa long xuyên qua không gian trong nháy mắt cuốn lấy Kim Đỉnh Sơn.

Nếu không chỉ đơn giản là đổi hướng bay của hỏa long. Kim Dã vẫn là có thể kịp phản ứng đem Kim Đỉnh Sơn cứu lấy.

Nhìn Kim Đỉnh Sơn chìm trong biển lửa. Kim Dã con mắt là muốn nứt. Bởi vì hắn mấy vạn năm kinh doanh đều đã chìm trong biển lửa.

Nếu chỉ có như vậy thì cũng thôi. Để cho hắn nổi điên là. Cả nhà hắn đều ở tại Kim Đỉnh Sơn.

Tại mấy vạn năm trước khi hắn tiến đến Cực Huyền Giới chính là đem theo cả nhà, gồm 6 người vợ. Hơn 40 đứa con cùng gần trăm đứa cháu. Hắn chính là một cái yêu thương tử tôn một dạng. Nếu không hắn cũng không vì Vũ Văn Thượng Thanh chết đi mà ra mặt.

Hiện tại tất cả đều chìm vào lửa.Cái này để cho hắn muốn cuồng bạo.

"Ta nhất định, xé ngươi thành trăm mảnh". Kim Dã con mắt đỏ ngầu điên cuồng gào thét.

Chỉ thấy hấn trên người bốc lên một ngọn lửa đỏ sẫm.

Trông thấy cảnh này, chư thần đều thở dài. Bởi vì bọn hấn biết, Kim Dã đang thiêu đốt chính mình khí huyết. Sau trận chiến này cho dù hấn không thua thì cũng phải chết không nghi ngờ.

Chưa hết. Chỉ thấy Thái Dương châu điên cuồng trút tinh hỏa vào trong Long Vũ Dao. Đầy trời hỏa diễm cũng nhang chóng thu về.

Thái Dương Châu thể tích càng lúc càng nhỏ đi. Tựa hồ Thái Dương Châu đang bị Long Vũ Dao hấp thu vậy.

Nhưng là Long Vũ Dao tựa hồ cũng như vậy không chịu nổi Thái Dương Châu lực lượng.

Chỉ thấy Long Vũ Dao trên thân xuất hiện từng đạo vết nứt. Trong nháy mắt vết nứt lan rộng chẳng chịt.

Tựa hồ Long Vũ Dao có thể vỡ nát bất cứ lúc nào.

Cuối cùng, đầy trời hỏa diễm biến mất. Thái Dương Châu biến mất. Thần quang cũng không còn. Thiên địa im ắng trở lại.

Chỉ gặp trong không gian kia. Kim Dã thân thể im lặng đứng đó. Tóc của hấn giờ phút này đều đã bạc trắng. Làn da nhăn nheo vô cùng. Đây là hậu quả của việc thiêu đốt khí huyết và thọ nguyên.

Thân thể của hấn giờ phút này cũng đã bị thần huyết nhuộm đỏ. Trong tay Long Vũ Dao hiện tại cùng một thanh nứt vỡ trường đao không có gì khác nhau.

Nhưng là ai nấy đều biết. Kim Dã sắp tới một kích chính là hủy thiên diệt địa lực lượng.

Chư thần ai nấy đều chuẩn bị. Cho dù bọn hấn không sợ. Nhưng là những cái kia tu sĩ phàm nhân chính là tai bay vạ gió. Bọn hấn mặc dù là thần. Nhưng là cũng không thể lơ đãng nhìn những cái kia sinh linh chết đi.

Giờ phút này Vạn Lý Thành trận pháp cũng đã toàn bộ khởi động. Đi vào tình trạng cao nhất phòng thủ.

Kim Dã chậm rãi nâng lên cây đao. Sau đó hấn hữu khí vô lực một chém vung xuống.

Một chém này. Chính là yếu ớt nhất 1 chém. Nhưng là.

"Oanhhhhh".

Tại bên trong Long Vũ Dao một cổ kinh khủng lực lượng bạo phát mà ra. Đem Long Vũ Dao chấn vỡ. Cũng đem nó triệt để hủy đi.

Một đao này chém xuống. Cả Đông Vực đều nhận trùng kích mà rung chuyển.

Một đao này chém tới, toàn bộ không gian đều trong nháy mắt vỡ nát. Trên bầu trời cũng giống như bị cắt thành hai nửa.

Một đao này chính là mang theo Thái Dương Châu toàn bộ lực lượng, cũng mang theo Long Vũ Dao toàn bộ lực lượng. Thêm cả toàn bộ huyết khí của Kim Dã.

Nói không chút nào giả. Một kích này chính là có thể so với Thần Vương toàn lực một kích. Nếu là đánh xuống đại địa. Tuyệt đối đủ để đông vực vì đó mà trầm luân. Cực Huyền Giới cũng có thể bị đánh thành 2 nửa.

P/s. Mấy ngày này vừa ốm vừa đau mắt. Viết được mấy dòng nước mắt nước mũi trào ra. Chịu thua. Chờ tới khi hấn lại viết vậy

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Trời Sập

Dưới một đao kia tuyệt luân vô bì uy lực. Ở đây chúng thần đều là kinh hãi không thôi. Bọn hấn trong lòng đều tự nhận là không cách nào đỡ nổi một đao này.

Nghĩ cũng phải. Thái Dương Châu là một kiện chân chính Địa Thần Binh. Chính là Thần Vương chuyên sử dụng binh khí.

Lại nói. Thực chất để đánh ra một kích này. Quả thực Kim Dã là quá lãng phí. Đồng dạng là Địa Thần Binh. Nếu là tại trong tay Thần Vương liền có thể đánh ra trăm lần, vạn lần công kích.

Nhưng là Kim Dã tu vi hiển nhiên không kịp Thần Vương. Cho nên muốn đánh ra một kích Thần Vương cái giá là quá đắt. 1 kiện Địa Thần Bình hủy đi. Đây là quá lãng phí.

Một đao hoành không mà tới. Uy thế một dạng vô địch. Đối mặt dạng này công kích. Doanh Thiên vẫn là vô cùng bình thản 1 dạng.

Chỉ gặp hấn một tay nhấc lên. Sau đó vẽ một cái. Chỉ thấy một cái đồ án to lớn hiện ra.

Đồ án này bên trên có lấy vô thượng thiên chương. Tối nghĩa ảo diệu vô cùng.

Đây là Doanh Thiên sáng tạo một chiêu. Tuyệt Hậu Sơ Tinh.

Chỉ gặp đồ án kia chính là lập tức diễn hóa ra vô thượng đại đạo. Ngập trời cổ tự hiển hiện.

Chỉ gặp những cổ tự này vậy mà đan xen với nhau tạo nên một cái bức tường bằng cổ tự.

Một đao kia chính là tại trên bức tường cổ tự này chém vào.

Mặc dù một đao kia thế không thể đỡ. Tuyệt đối có thể đem Cực Huyền Giới bỏ ra làm đôi. Nhưng là tại chém lên bức tường cổ tự này chính là lập tức bị ngăn lại. Không thể tiến thêm dù chỉ một tấc.

Chỉ thấy những cổ tự kia vậy mà lần lượt đem công kích kia hóa giải hấp thu.

Chỉ trong chốc lát. Đáng sợ công kích liền hoàn toàn bị phá giải.

Nhưng là không có dừng lại ở đó.

Từng cái cổ tự bay lượn. Chính là hướng Kim Dã lao tới. Chỉ trong nháy mắt, toàn bộ cổ tự đã chui vào bên trong thân thể của Kim Dã.

Mặc dù nói Kim Dã muốn phản kháng. Thế nhưng là hiện tại hấn không có năng lực kia. Hấn hiện tại hoàn toàn vô lực.

Tại nhìn thấy chính mình bỏ ra toàn bộ đại giới đánh ra một kích bị Doanh Thiên dễ dàng phá giải. Kim Dã chính là tâm như tro tàn. Hấn biết, hôm nay mình triệt để xong.

Sau khi những cổ tự kia xâm nhập thân thể Kim Dã. Chỉ thấy hấn toàn thân chính là phát sáng lên.

Kim Dã lập tức phát hiện những cổ tự kia làm gì. Giờ phút này những cổ tự kia chính là đem thác ấn xuống thể nội của hấn.

Sau đó những cổ tự này bay ra quay trở lại về tay Doanh Thiên.

Nhìn một đầu cổ tự trên bàn tay. Lúc này trên cổ tự kia lượn lờ một đầu huyết mạch màu đỏ tím.

Nhìn thấy quen thuộc đầu huyết mạch này. Doanh Thiên con mắt phát lạnh. Hấn không cảm tình nói: "Hèn gì liền rất quen thuộc, Quả nhiên dư nghiệt".

Sau đó Doanh Thiên liền nhìn Kim Dã nói: "Người huyết mạch này mặc dù mỏng đến không có. Nhưng là tránh không khỏi dính líu, để cho ta nhìn thấy, chính là người tận mạng".

Tại Doanh Thiên nhìn thấy Kim Dã thời điểm, hấn liền cảm thấy một cái quen thuộc khí tức. Chính là huyết mạch của Kim Dã.

Kim Dã huyết mạch này mặc dù yếu ớt vô cùng. Hầu như không có. Nhưng là không cách nào qua được Doanh Thiên con mắt.

Cho nên hấn mới đối với Kim Dã dò xét thân thể. Kết quả là phát hiện ra huyết mạch này.

Tại rất lâu trước kia. Có một cái vô cùng tà ác bộ tộc xuất hiện. Bộ tộc này lập tức đại triển khai giết chóc cùng cướp đoạt. Chính là làm cho sinh linh đồ tẩn.

Tại lúc đó. Doanh Thiên trùng sinh một thể. Ký ức cùng thực lực đều cất giấu đi. Cho nên lúc đó hấn chỉ là một cái yếu đuối nhân tộc.

Tại dưới bộ tộc này họa loạn. Có không biết bao nhiêu sinh linh biến thành trong miệng chúng đồ ăn. Mỗi nơi chúng đi qua. Đều là máu chảy thành sông thì chất như núi. Thủ đoạn tàn ác vô cùng.

Mà khi đó Thiên Đình lại không quan tâm chúng sinh. Bởi vì Thiên Đế lúc đó chính là một tên chỉ đam mê tửu sắc, hoang dâm vô độ. Khiến cho chúng sinh oán hận lên tận trời.

Khi đó, Doanh Thiên chính là dẫn dắt một đám cường giả đứng lên chiến đấu. Chính là trải qua mấy vạn năm khổ cực đại chiến. Mới là đem bộ tộc kia đè xuống.

Cuối cùng, Doanh Thiên lần nữa đăng lâm đỉnh phong. Thu về ký ức cùng thực lực. Sau đó hấn tiến về Thiên Đình chất vấn Thiên Đế.

Cuối cùng vì để Doanh Thiên bớt giận. Chư vị Đạo Quân quyết định phé đi Thiên Đế. Thay lên một vị khác. Lại điều quân đi đối phó bộ tộc kia.

Doanh Thiên sau đó tự mình xuất thủ đem bộ tộc kia nơi ẩn ấp tìm ra. Sau đó đem bọn hán đều diệt sạch. Lúc đó mới trả lại yên bình cho chúng sinh thiên hạ.

Doanh Thiên vốn cho rằng bộ tộc này đã hoàn toàn bị hán diệt. Cho nên cũng không có để ý. Hán không nghĩ tới. Hiện tại vậy mà lần nữa nhìn thấy loại huyết mạch này.

Cái này khiến hán không khỏi có ý muốn, hán nói:"Cái này chính là do ta sơ sót nha, xem ra là có cá lọt lưới".

Doanh Thiên trong mắt hiện lên một đạo quang mang.

Kỳ thật, tại trong chuyện này xảy ra một chút cố sự, cái này mới khiến hán đối với bộ tộc này căm ghét.

"Huyết Minh". Doanh Thiên tay nắm chặt lại. Đem huyết mạch kia bóp vỡ nát.

Đúng tại lúc này. Chỉ thấy trên bầu trời kia không gian biến đổi. Vô cùng cường đại lực lượng từ thiên ngoại oanh xuống Cực Huyền Giới giới bích tạo thành một cái lỗ hồng.

Sau đó, từ lỗ hồng kia. Một cái to lớn môn hộ trống rỗng xuất hiện.

Tại môn hộ này xuất hiện thời điểm. Một cỗ nặng nề khí tức hàng lâm trên Cực Huyền Giới. Rất nhanh từ môn hộ này đi ra từng cái bóng người. Có tới 23 tôn.

Chỉ thấy 23 người này mỗi một cái đều thần uy khiếp người, hiển nhiên đều là thần tồn tại.

Trông thấy 23 tôn thần linh này. Vô số sinh linh đều là quỳ xuống dập đầu. Bọn hán không hiểu chuyện gì xảy ra.

Có vài vị thần biết được nội tình thầm nói:"Cuối cùng cũng đến. Nhưng là có thể sao".

Chỉ thấy giữa 23 tôn thần linh này đi ra một cái cùng Kim Dã diện mạo tương tự. Hán nhìn một chút tình huống, sau đó ánh mắt nhìn tới Kim Dã. Tại nhìn thấy Kim Dã, ánh mắt hán co rụt lại. Sau đó cấp tốc lao tới bên cạnh đỡ lấy Kim Dã hỏi thăm:"Đại ca, xảy ra chuyện gì".

Không sai. Hán gọi Kim Dã là đại ca. Bởi vì hán chính là Kim Dã đệ đệ, gọi là Vũ Văn Cập.

Kỳ thật Kim Dã cũng không phải hán tên thật, hán tên thật là Vũ Văn Đồ. Kim Dã chỉ là hán lấy một cái tên khác mà thôi.

Vũ Văn thế gia., chính là thần giới một cái khổng lồ gia tộc. Bọn hán có thể được xem là một cái đứng đầu thần giới một trong. Tại trong lịch sử bọn hán gia tộc đã có mấy lần chấp chương Thần Đình. Cai quản thần giới.

Về phần Vũ Văn Đồ. Hán chính là Vũ Văn thế gia một cái chi thứ truyền nhân. Bởi vì một số nguyên nhân. Hán rời đi gia tộc. Tiến về Cực Huyền Giới.

Nhưng là dù vậy hán vẫn là giữ liên lạc với một số thành viên gia tộc. Dù sao đây cũng là hán chỗ dựa. Cũng chính vì có chỗ dựa này cho nên hán mới có đến Địa Thần Bình Thái Dương Châu.

Trước đó hán đã gửi đi tin tức nhờ cứu viện. Cho nên người trong tộc hán mới cường ép mở một đầu thông đạo đưa người xuống tiếp ứng.

Tất nhiên thời điểm Vũ Văn Đồ gửi đi tin tức cứu viện. Doanh Thiên đều biết. Hán không ngăn cản là vì hán muốn câu thêm vài con cá. Từ đó tìm đc thứ hán muốn.

Vũ Văn Đồ hữu khí vô lực chỉ Doanh Thiên thêu thảo nói:"Hán giết cả nhà ta, ngươi chị dâu, ngươi cháu ruột đều là chết dưới tay hán".

Vũ Văn Cập ánh mắt tràn đầy sát khí nhìn qua Doanh Thiên, hán thật sự nổi giận.

Bởi vì, hán rất yêu quý hán đại ca. Bởi vì đại ca hán chính là nhường hán làm truyền nhân mà rời đi gia tộc. Hiện tại đại ca của hán rơi vào kết cục như vậy. Đủ khiến hán đau lòng.

"Ngươi là ai". Vũ Văn Cập trầm giọng quát.

"Doanh Thiên". Doanh Thiên hời hợt đáp

"Ngươi có biết, đã phạm vào tội lớn". Vũ Văn Cập lạnh giọng

"Tội lớn???. Trên đời này không có cái gì với ta là tội lớn". Doanh Thiên bật cười nói.

"Vũ Văn gia tộc, không phải ai cũng có thể chọc vào, ngươi hôm nay nhất định phải chết". Vũ Văn Cập ánh mắt lạnh băng.

Hắn xuất thủ, hắn muốn vì đại ca của mình báo thù.

Chỉ thấy hắn một quyền oanh tới Doanh Thiên. Một quyền này mang theo uy thế sấm sét đánh tới Doanh Thiên. So với Vũ Văn Đồ đều mạnh hơn không ít. Hiển nhiên Vũ Văn Cập so với Vũ Văn Đồ còn mạnh hơn mấy lần.

Doanh Thiên liếc nhìn qua một lượt 23 người này. Hiển nhiên bọn hắn trên người đều có huyết mạch tà ác kia. Mặc dù mỏng manh, nhưng có vẫn là có.

Chỉ thấy Vũ Văn Cập một quyền kia khi đánh tới trên thân Doanh Thiên liền vô tung vô ảnh tiêu thất. Cái này để Vũ Văn Cập cảnh giác lên.

Hắn tại vừa rồi ra tay chỉ là muốn thăm dò qua Doanh Thiên.

Dù sao Doanh Thiên lúc này khí tức chính là một cái Địa Nguyên Cảnh. Nhưng là hắn lại có thể đem Vũ Văn Đồ đánh bại. Cái này tất có yêu.

Quả nhiên tại thăm dò. Doanh Thiên bên ngoài Địa Nguyên Cảnh chính là lừa người.

Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra: "Các người tới chỉ có như vậy". Sau đó ánh mắt thâm thúy nhìn lên môn hộ kia. Tựa hồ như chờ đợi cái gì.

Vũ Văn Cập cũng là nghiêm túc trở lên. Hắn biết, Doanh Thiên hay là khó nhằn. Cho nên hắn hiện tại hoàn toàn nghiêm túc.

"Bày trận". Vũ Văn Cập quát lên.

Trong nháy mắt, 23 cái thân kia lập tức bao vây lấy Doanh Thiên. Khóa chặt hắn mọi cái phương vị. Từng đạo trận văn hiển hiện. Vẽ lên hư không tạo thành một cái to lớn trận pháp vây lấy Doanh Thiên.

Hiển nhiên là muốn tuyệt đường lui của Doanh Thiên.

Vũ Văn Cập chủ trì trận pháp lạnh giọng nói: "Hôm nay, mở ra thần chiến, chém xuống đầu người, để cho thiên hạ thấy, Vũ Văn Thế Gia không thể chọc".

Nghe được câu này hăm dọa. Ở đây chư thần đều là sắc mặt biến hóa. Hiển nhiên bọn hắn là muốn giết gà dọa khỉ. Chỉ là, con gà này có thể giết sao.

Doanh Thiên hơi không kiên nhẫn nói ra: "Chớ lại trước mặt ta sinh. Cái gì thần chiến, bất quá chỉ là tiểu đả tiểu nháo, nếu các người thật có bản sự. Liền đi đi lên Cửu Thiên cùng những cái kia Chủ Thần Giới lẫn lộn. Chớ lại đi về những cái hẻo lánh địa phương trước mặt phạm nhân ra oai".

Dừng một chút lại nói: "Các người dạng này mấy cái tiểu thần, trước mặt phạm nhân là oai phong uy vũ, nhưng là ném lên những địa phương kia tùy tiện trào lộng một bó lớn".

Doanh Thiên câu này chửi tai thật sự.

Không chỉ 23 người kia đều nghe. Mà Cực Huyền Giới chư thần đều nghe một dạng.

Bọn hắn không khỏi cúi đầu xấu hổ.

Quả thật, tại những năm tháng trước kia phạm nhân. Bọn hắn một ngày lại một ngày cố gắng thành thần. Để nhận chúng sinh quỳ bái. Để nắm trong tay sinh tử người khác.

Thế nhưng là thành thần về sau. Bọn hắn mới rõ ràng, chính mình bản thân liền quá nhỏ bé. Thế giới ngoài kia to lớn vô cùng.

Chính như Doanh Thiên nói, tại Cửu Thiên kia. Tại những Chủ Thần giới kia. Bọn hắn dạng này thần chính là chạy đầy đường như chó. Nhiều so với rau cải trắng đều muốn nhiều.

Bọn hắn tu vi này bước lên Cửu Thiên chính là làm gác cửa đều không có tư cách.

Cho nên bọn hắn những cái này yếu kém mới chọn tiến về những cái xa xôi hẻo lánh thế giới này để tận hưởng mà thôi.

Không tiếp tục nói nhiều. Bọn hắn 23 người lập tức khởi động công kích. Muốn đem Doanh Thiên đánh giết.

Chỉ thấy bọn hắn 23 ng trên thân đều nổi lên phù văn. Sau đó trên đầu bọn hắn mỗi người đều xuất hiện lấy một thanh cự kiếm.

23 thanh cự kiếm này chính là bọn hắn thần lực kết hợp trận pháp nhưng tự đi ra. Bên trong ẩn chứa vô cùng đáng sợ lực lượng hủy diệt.

"Ra tay đi. Có cái gì thủ đoạn liền tung hết ra, ta cho các người một cái cơ hội". Doanh Thiên hơi hột nói ra.

"Giết". Vũ Văn Cập hét lên.

Chỉ thấy trên đầu hắn thanh cự kiếm kia phun ra tinh hỏa. Mà những thanh kiếm các cũng đồng loạt toát ra các loại khác nhau lực lượng. Có băng hàn. Có lôi điện. Có phong bạo.

Đủ các loại lực lượng trong chốc lát bày ra. Uy thế khủng bố vô cùng.

Đối mặt như thế trận pháp. Doanh Thiên thân ở bên trong chính là lộ ra nhỏ bé vô cùng.

Tựa hồ như bất cứ lúc nào Doanh Thiên cũng có thể bị ma diệt.

Rốt cuộc. Những cỗ lực lượng kia chính là cuốn lấy nhau. Tạo thành một cái không lồ vòng xoáy.

Vòng xoáy này đủ các loại lực lượng cuốn lấy nhau. Tàn phá bừa bãi.

Trong chốc lát chính là đem bên dưới mặt đất đều xới tung. Cái gì to lớn cổ thụ. Cái gì vạn trượng núi cao. Tại dưới lực lượng vòng xoáy tàn phá bừa bãi đều bị san bằng.

Cái này khiến cho vô số sinh linh quỳ lạy. Bọn hắn những cái này nhỏ bé phạm nhân tu sĩ bên dưới thần chiến chính là bất cứ lúc nào cũng có thể tan biến.

May mắn. Chư thần Cực Huyền Giới chính là ra tay ngăn cách vòng xoáy đối với những nơi có phạm nhân ở. Nếu không hậu quả chính là sinh linh tai bay vạ gió.

Vòng xoáy kia chính là lập tức cuốn lên trên người Doanh Thiên. Vô cùng cuồng bạo đáng sợ lực lượng siết chặt lấy.

Tựa như muốn đem Doanh Thiên nghiền nát thành cát bụi một dạng.

Tại dưới vòng xoáy lực lượng. Không gian cũng chính là bị xoắn lại. Tạo thành một cái không gian vòng xoáy. Cuối cùng đem không gian chấn vỡ.

Lúc này bên ngoài 23 vị thần đều dốc toàn lực thôi động trận pháp. Bọn hắn đây là quyết tâm muốn giết chết Doanh Thiên.

Nhưng là tiếp theo một màn làm cho bọn hắn đều run rẩy.

Chỉ nghe thấy một cái nhàn nhã thanh âm vang lên: "Chỉ có như vậy, Quá yếu".

Sau đó từ bên trong vòng xoáy chậm rãi đi ra một người. Chính là Doanh Thiên.

Nhìn thấy Doanh Thiên bóng dáng. 23 thần đều là ánh mắt co rụt lại. Có người giật mình quát: "Làm thế nào, hắn làm sao đi ra".

Vũ Văn Cập giờ phút này con mắt tròn trĩnh. Hắn mặc dù đoán không ra Doanh Thiên tu vi. Nhưng hắn tin tưởng, bọn hắn 23 người liền đầy đủ để giết Doanh Thiên.

Hiện tại hắn liền biết mình sai. Doanh Thiên cường đại so với hắn tưởng tượng còn muốn xa.

"Nên đến phiên ta". Doanh Thiên nói ra một câu. Sau đó chỉ thấy hắn một ngón tay nhấc lên.

Tại thời khắc ngón tay này đưa lên. Chư thần đều cảm thấy phát lạnh trong lòng. Tựa hồ như đầu ngón tay của Doanh Thiên chính là một cái sắc bén trường thương kê tại trên cổ bọn hắn.

Rất bình thường 1 chỉ đâm ra. Một chỉ này không có cái gì chấn động không gian uy thế. Không có cái gì uy năng hủy diệt.

Chỉ đơn giản là một chỉ mà thôi.

Nhưng là, trong nháy mắt, thân thể bọn hắn 23 người đều là bị đánh xuyên.

Trên người bọn hắn đều bị thủng một lỗ. Thần huyết từ đó chảy ra.

Bọn hắn đều bị đánh cho bay ngược ra sau. Máu tươi cuồng phun.

Một màn này để Cực Huyền Giới chư thần đều phát lạnh. Một chỉ đơn giản liền đem 23 vị thần đánh rớt. Đây là cỡ nào lực lượng.

Về phần những phạm nhân kia lại càng hoảng sợ.

Bình thường thần linh trong bọn hắn suy nghĩ đều là cao cao tại thượng. Vô song vô địch một dạng.

Nhưng là hôm nay có tới 23 vị thần liên thủ đều bị người đánh rớt. Một màn này là bức nào khó quên.

Nhất là những cái kia trước đó cùng Doanh Thiên không vừa mặt lại càng run rẩy sợ hãi.

Doanh Thiên đưa tay bắt một cái. Chỉ thấy trong tay hắn xuất hiện một đạo mờ mịt kiếm khí.

Đạo kiếm khí này mờ mịt vô cùng. Nhưng là chư thần đều có thể nhìn thấy nó mang theo tử vong khí tức. Tựa hồ như là tử thần kiếm khí vậy.

Một kiếm chém ra.

"Xoẹt".

Từng cái đầu lâu bay lên.

Từng cái thân thể ngã xuống. Thần huyết nhuộm đỏ đại địa.

Vũ Văn Cập hoảng sợ hét lớn: "Gia gia. Mau cứu".

"Hừ".

Chỉ nghe một tiếng hừ lạnh vang lên. Tiếng hừ này mang theo thần lực trùng kích vô cùng khủng bố. Toàn bộ thiên địa như đổ sụp một dạng.

Dưới tiếng hừ này. Chư thần Cực Huyền Giới đều là bị chấn thương. Hộc máu mà ra.

Một cái thần ánh mắt nhìn về môn hộ trên không kia nhìn tới, sau đó từng chữ nói ra: "Thần Vương".

Nhưng là mặc kệ mọi thứ. Doanh Thiên vẫn là vung lên kiếm. Muốn đem Vũ Văn Cập cùng Vũ Văn Đồ đầu lâu chặt.

Lập tức. Một cái đại thủ từ trong môn hộ kia thò ra. Thời điểm đại thủ này thò ra tới. Toàn bộ thiên địa dưới đại thủ này đều lộ ra nhỏ bé vô cùng. Tựa hồ đại thủ này chụp xuống tới liền có thể đem tòa thể giới này tóm lại.

"Làm càn". Một cái già nua âm thanh vang lên.

"Rắc.... Rắc". Lập tức. Xung quanh Cực Huyền Giới giới bích đều xuất hiện vết nứt. Chỉ trong chốc lát, toàn bộ giới bích đều vỡ vụn ra.

Không chỉ có vậy. Toàn bộ không gian xung quanh Cực Huyền Giới cũng giống như thủy tinh vỡ vụn một dạng. Toàn bộ sụp đổ đi xuống.

Khiến cho Cực Huyền Giới hoàn toàn rơi vào không gian hư vô.

Chư thần Cực Huyền Giới giờ phút này đều là tỏ ra bất lực. Bọn hắn dưới lực lượng như vậy chính là không thể làm gì. Chỉ có trợ mắt chịu chết một dạng.

"Thần Vương, quá kinh khủng". Một vị thần thảm thán.

Thần Vương, đây chính là vương giả trong thần. Lực lượng vô cùng đáng sợ.

Đạt tới Thần Vương cảnh giới này liền có thể trích tinh hoá nguyệt. Tùy tiện đều có thể đem một tòa thể giới phá hủy.

"Má ơi, đây là muốn tận thế sao". Có người không khỏi gào thét.

Nhìn bầu trời tan vỡ kia, có người thần thò nói: "Trời sắp sao".

Lúc này, toàn bộ sinh linh trên Cực Huyền Giới đều là ôm đầu khóc than.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 72: Một Kiếm Giết Chi

Thần Vương ra tay. Đó chính là hủy thiên diệt địa.

Lúc này, Cực Huyền Giới toàn bộ đều đã rơi vào bên trong không gian hư vô. Tình hình có thể nói là nguy hiểm vô cùng.

Nếu là lúc này không có người cứu vớt. Thì Cực Huyền Giới chốc lát sẽ bị không gian hư vô nuốt chửng. Từ đây hoàn toàn biến mất trên thế gian.

Thế gian lại không Cực Huyền Giới.

Nghĩ đến cảnh này. Chư thần cùng tu sĩ cường giả trên Cực Huyền Giới lúc này đều tâm lạnh ngắt. Bọn hắn giờ phút này chỉ có thể ký thác lên Doanh Thiên trên thân.

Hi vọng Doanh Thiên có thể cải biến cục diện.

Trước đó bọn hán tin tưởng bình thường thần linh căn bản không phải Doanh Thiên đối thủ. Thế nhưng là hiện tại khác.

Đối mặt Doanh Thiên chính là một tôn Thần Vương cường đại. Tại thần giới. Thần Vương chính là cấp bá chủ một phương.

Có thể Doanh Thiên mạnh mẽ. Nhưng là trước đó bọn họ thể hiện qua chiến lược cũng không có Thần Vương mạnh như vậy.

Thần Vương bên trong môn hộ kia sau khi xuất thủ ném Cực Huyền Giới vào không gian hư vô. Đại thủ kia liền lập tức nắm lại.

Bởi vì một số chế định. Cho nên Thần Vương này mới ném Cực Huyền Giới vào không gian hư vô. Mục đích là để không ai phát hiện hắn xuất thủ.

Tại đại thủ kia nắm lại phía dưới. Toàn bộ không gian Cực Huyền Giới chính là hướng bên trong nghiền ép lại.

Cực Huyền Giới biến đổi nhanh chóng không ngừng.

Các đại lực bị ép sát lại với nhau. Tứ vực cũng vì thế mà bị hợp lại một chỗ. Các loại động đất, thiên tai xảy ra trên quy mô toàn giới.

Trong chốc lát, không biết bao nhiêu sinh linh cùng các đại giáo cương quốc gặp nạn.

Có thể nghĩ. Tại đại thủ kia nắm chặt xuống hoàn toàn. Cực Huyền Giới cũng sẽ vỡ vụn tan nát.

Rốt cuộc. Doanh Thiên xuất thủ.

Một ngón tay nhấc lên. Định thiên địa.

Một chỉ này của Doanh Thiên. Chính là đem không gian định trụ lại. Khiến cho không gian không cách nào nghiền ép.

Tại dưới 1 chỉ này. Doanh Thiên chính là đem không gian toàn bộ yên ổn lại.

Mặc kệ Thần Vương kia như thế nào vận dụng lực lượng đều không thể mấy may khiến không gian rung động.

Doanh Thiên bộ dáng không cảm tình nói ra: "Tại theo ta được biết. Thần Vương cấp trở lên là không được đối với các thế giới phạm nhân xuất thủ, người không sợ Thần Chiếu sao".

Tại bên trong môn hộ kia một đạo hừ lạnh. Sau đó một cái khăn khăn mà lạnh lùng thanh âm vang lên.

"Thần chiếu?, xem ra ngươi là biết không ít. Thân phận hắn không tầm thường. Nhưng là ta cho ngươi biết, nếu là tại Cửu Thiên hoặc những Chủ Thần Thế Giới kia ta liền không có cách vi phạm. Nhưng là tại một cái hẻm lách thế giới xa xôi trong vũ trụ này. Ngươi nghĩ sẽ có người quản sao".

Doanh Thiên mỉm cười nói: "Tốt một câu không có người quản, nếu vậy, liền để ta tới quản".

Dứt lời. Doanh Thiên trên thân bùng lên một cỗ lực lượng trùng thiên.

Đáng nói là, cỗ lực lượng này chỉ là Địa Nguyên Cảnh. Nhưng là cũng không phải đơn giản như vậy Địa Nguyên Cảnh.

Mà là giống như có hàng vạn, hàng tỉ cái Địa Nguyên Cảnh một chỗ cùng nhau bộc phát vậy.

Trong bát giác. Địa Nguyên Cảnh khí tức chính là ngập tràn vùng Thiên Địa này.

Cùng lúc đó. Trên thân Doanh Thiên phát quang chiếu rọi. Từng tiếng Phật âm rì rào trong không gian.

Hiện tại. Doanh Thiên liền giống như là một tôn vô thượng Phật chủ đang độ hóa chúng sinh vậy. Tại dưới Doanh Thiên hiển hóa dị tượng. Liền giống như một cái to lớn Phật quốc hiển hiện. Bên trong Phật quốc kia chìm nổi từng tòa cổ lầu miếu tự. Bên trong miếu tự có đầy đủ các loại La Hán, Bồ Tát, Phật đang tụng kinh.

Cảnh tượng hùng vĩ vô cùng.

Tại bên dưới nhìn lên cảnh này. Nguyệt Nhi gãi đầu thắc mắc hỏi: "Sur Tôn từ bao giờ lại cạo đầu làm sư".

Nghe được Nguyệt Nhi câu này ngu ngơ. Ma Âm mấy người cũng không khỏi mỉm cười. Nha đầu này quả thực chính là sợ thiên hạ không loạn một dạng.

Bên trong môn hộ kia. Vị Thần Vương này có lẽ đã nghiêm túc lên. Chỉ thấy lần này bên trong môn hộ vậy mà lộ ra một con mắt.

Con mắt này toát ra khiếp người quang mang. Tựa hồ như có thể nhìn thấu thế gian hết thảy mọi việc. Cho dù là Chân Thần, e rằng cũng sẽ bị con mắt này nhìn xuyên mà bỏ mạng.

Thế nhưng là mặc kệ con mắt này cỡ nào dò xét. Chính là không thể nhìn ra trên người Doanh Thiên một cái gì tới.

Doanh Thiên cũng không có tiếp tục dây dưa. Chính là lập tức nâng lên bàn tay.

Tại thời điểm bàn tay hắn nâng lên. Đằng sau hắn phật quốc kia cũng như vậy nâng lên. Một cỗ phật lực từ phật quốc ngưng tụ thành một cái thân ảnh. Thân ảnh này chính là một cái vô thượng phật tổ. Thân ngồi trên đài sen. Tôn phật tổ này có tới 8 tay. Ngoại trừ 2 tay phật hiệu trước mặt. 6 tay còn lại đều nâng một món bảo vật.

Có phật tháp, có phật chùy, cũng có phật châu, phật trượng....

Mặc dù chỉ là phật lực ngưng tụ đi ra hư ảnh. Nhưng là lại ngưng thực không gì sánh được. Đặc biệt là mấy món bảo vật kia, lại càng giống như phật môn chí bảo vậy.

Doanh Thiên đứng trên đỉnh đầu tôn thánh phật này. Sau đó một chương đánh lên. Đồng dạng bên dưới tôn thánh phật kia 6 món bảo vật cũng đều phát ra công kích.

Cũng lúc đó. Từ bên trong môn hộ kia thò ra thêm một cái đại thủ khác.

2 cái đại thủ này xuất hiện. Chính là một chỗ hợp lại với nhau. Một chương cùng một quyền đánh ra đối kháng lại Doanh Thiên.

"Oanh".

Một cái tiếng nổ rung chuyển cả Cực Huyền Giới vang lên. Tại trên thiên khung kia giờ phút này chính là không còn cái gì tồn tại. Bất luận không gian hay thời gian đều bị đánh cho băng diệt.

Tại dưới một kích này. Tất cả đều trong nháy mắt bốc hơi.

Một tiếng đau đớn vang lên trong môn hộ. Có thể thấy bên trong bay ra từng giọt thần huyết.

Thần huyết này nồng đậm mà nặng nề vô cùng. Khi thần huyết rơi xuống Cực Huyền Giới chính là đem một phiến hải vực đều nhuộm đỏ. Rơi xuống đại địa liền làm cho đại địa sụp đổ thành từng cái không đáy hố sâu.

"Bên trong Thần Vương đã bị thương". Cực Huyền Giới chư thần kinh hãi nói.

"Chẳng lẽ, đây là Thần Tôn, thậm chí.... ". Một cái khác thần run rẩy nói ra.

Tại vừa mới bắt đầu. Bọn hắn đa số đều biết Doanh Thiên cường đại. Nhưng là cũng không ai biết hắn cường đại tới đâu.

Dù sao kẻ địch cũng là Thần Vương cấp tồn tại. Bọn hắn mấy người còn cho rằng Doanh Thiên sẽ không phải vị Thần Vương kia đối thủ. Dù sao Thần Vương là quá khủng khiếp.

Nhưng là hiện tại vị Thần Vương kia rõ ràng bị thương. Cái này chứng tỏ Doanh Thiên cường đại xa xa bọn hắn tưởng tượng.

Lúc này. Doanh Thiên dị tượng đã hoàn toàn tiêu tán. Phật Quốc đã biến mất. Tôn thánh phật kia cũng không còn nữa.

Doanh Thiên ánh mắt lạnh lùng nhìn về môn hộ kia. Sau đó hắn lại nhìn về một cái phương hướng khác trầm trầm nói:"Bức tượng kia, vẫn còn sao".

Hai ngón tay dẫn lực. Một đạo kiếm khí hình thành. Chỉ thấy đạo kiếm khí trên tay Doanh Thiên này, chính là có lấy rất nhiều đại đạo quy tắc. Hiển nhiên. Một kích sắp tới chính là không người có thể cản.

"Huyết Minh, ta sẽ sớm diệt tận gốc, tạm thời lấy ngươi bắt đầu". Doanh Thiên một câu nói ra. Sau đó đem đạo kiếm khí này đánh thẳng tới môn hộ kia. Trong chớp mắt. Đạo kiếm khí kia xé rách không gian đâm xuyên qua môn hộ.

Lúc này, tại một tòa Chủ Thần Thế Giới.

Bên trên thế giới này một tòa vô cùng khổng lồ thần thành. Nếu là so sánh. Tòa thần thành này so với Cực Huyền Giới Vạn Lý Thành đều to gấp mấy chục vạn lần.

Tại bên trong thần thành một cái địa phương. Một đôi mắt giắt mình mở ra. Chủ nhân đôi mắt này giờ phút này toàn thân đều là mồ hôi lạnh toát. Bởi vì hắn cảm nhận được từ vong khí tức tới gần.

Lúc này. Ở trước mặt hắn mở lấy một cái môn hộ không gian. Người này vội vàng cường ép đem cái môn hộ này đóng lại. Sau đó chính là vận dụng toàn thân lực lượng đem toàn bộ thủ đoạn phòng ngự của mình khởi lên.

Chỉ trong nháy mắt thần quang trùng thiên. Thần Vương chỉ uy bề ngễ thiên địa càn quét khắp nơi.

Cái này động tĩnh để cho trong tòa thần thành này ai nấy đều kinh động.

Có người không khỏi ngạc nhiên nói ra:"Hương đó là, Vũ Văn Gia".

"Thần Phủ Thần Vương xuất thủ, đây là có chuyện gì". Một cái khác tò mò thắc mắc.

Thần Vương xuất thủ, tất nhiên là có kinh thiên đại sự.

Hắn xuất thủ. Trong nháy mắt để trong tòa thần thành mấy vị tồn tại đều cảm ứng đc.

Mấy đôi mắt trong bóng tối mở ra nhìn về phương hướng này, một cái thanh âm chậm rãi vang lên:"Vũ Văn Thần Phủ lão già này đây là muốn làm gì".

"Vũ Văn Gia tiến nhập phòng ngự sao? ".

Chỉ thấy toàn bộ lãnh vực thuộc về Vũ Văn Gia hiện tại chính là đếm không hết trận pháp phòng ngự đều khởi động lên. Lít nha lít nhít trận văn hiển hiện. Toàn bộ Vũ Văn Gia tiến nhập trạng thái phòng ngự cao nhất.

Nói không ngoa, chính là 10 tôn Thần Vương cùng xuất thủ cũng không cách nào phá được dạng này phòng ngự.

"Đây là muốn làm gì". Một vị Thần Vương nghi hoặc.

Nhưng là ngay lúc này vị Thần Vương này biến sắc:"Đó là.....".

Lúc này đây. Toàn bộ người bên trong tòa thần thành này đều cảm thấy hồn vía lên mây.

"Ừng Ừng Ừng".

Từng cái dồn dập âm thanh vang vọng khắp nơi. Tựa hồ như có cái gì khổng lồ quái vật sắp đi ra.

"Phanh".

Ngay sau đó. Không gian bên trên bầu trời chính là bị phá rách đi ra. Một đạo vô địch kiếm khí phá không xuất hiện. Đạo kiếm khí này tràn ngập tuyên cổ khí tức. Các loại đại đạo pháp tắc hiển hiện.

Mặc dù môn hộ kia đã bị Vũ Văn Thần Phủ cưỡng ép đóng lại. Nhưng là Doanh Thiên đã đem nơi này tọa độ không gian khóa chặt. Đạo kiếm khí kia vẫn là xuyên phá không gian mà tới.

Đạo kiếm khí này chính là sinh sinh đem bầu trời tòa thần thành này chém làm đôi. Sau đó chính là hướng Vũ Văn Gia chém tới.

Đổi mặt đạo kiếm khí này. Vũ Văn Gia toàn bộ lãnh vực thần quang rạn nứt. Một cỗ to lớn thần lực bùng phát đi lên.

Tựa như mỗi một tắc đất lực lượng đều toàn bộ bị rút ra một dạng.

Vũ Văn Thần Phủ huy động toàn thân thần lực. Kết hợp với toàn bộ Vũ Văn Gia lực lượng. Chính là đối với đạo kiếm khí kia triển khai đối kháng.

Một cái to lớn không gì sánh được Thái Dương từ Vũ Văn Gia mọc lên. Sau đó hướng đạo kiếm khí tuyên hoành kia đánh tới.

Trái với mọi người suy nghĩ sẽ có một cái kinh khủng va chạm. Tại dưới một kiếm này, thái dương kia trong nháy mắt bị chém tan. Sau đó không gì ngăn cản chạm tới Vũ Văn Gia.

Mặc cho trận pháp thủ hộ cỡ nào chắc chắn. Cỡ nào cường đại. Một kiếm này chạm tới chính là không có chút nào ngăn cản. Trận pháp liền bị đánh xuyên.

Một cái quang trụ to lớn bốc lên, trong nháy mắt đem toàn bộ thần thành đều rung chuyển.

Tại một lát sau. Quang trụ biến mất. Khói bụi cũng tản đi. Vô số con mắt hướng Vũ Văn Gia nhìn tới.

Trông thấy cảnh tượng trước mắt khiến không biết bao nhiêu người hít một hơi khí lạnh.

Tại Vũ Văn Gia địa phương kia. Đã không còn cái gì Vũ Văn Gia. Toàn bộ lãnh thổ Vũ Văn Gia dưới một kiếm này chính là hoàn toàn biến mất. Không có bất kỳ sót lại cái nào người sống.

Nếu có, chỉ là một cái khổng lồ hố sâu không đáy.

Phải biết Vũ Văn Gia lãnh thổ trong tòa thần thành này có tới mấy trăm vạn dặm. Nhưng mà hiện tại toàn bộ đều biến mất không còn tăm hơi.

Nói không ngoa chút nào. Tòa Chủ Thần Thế Giới này chính là suýt bị một kiếm này đánh xuyên.

"Rốt cục là đắc tội tồn tại nào, ra tay cũng quá độc ác a". Một vị Thần Vương không khỏi suy nghĩ.

Cùng lúc đó. Tại xa xôi trong vũ trụ.

Nơi này là một cái thần điện. Bên trong một cái từ đường.

Tại bên trong từ đường này có treo lấy hơn vạn cái thanh đăng. Bên trong mỗi ngọn thanh đăng đều có lấy một ngọn lửa to nhỏ không giống nhau. Tại mỗi ngọn thanh đăng lại có một cái danh tự.

Lúc này ngồi đó một cái lão giả. Lão giả này trông vô cùng bình thường. Hắn là người trông coi từ đường này.

Đúng lúc này. "Rắc".

Một ngọn thanh đăng đột nhiên vỡ nát. Nhìn xuống dưới chính là Vũ Văn Thần Phủ danh tự.

Lão giả này lập tức mở ra con mắt. Trong mắt tràn đầy nghi hoặc. Sau đó là chuyển sang lạnh lẽo vô cùng. Hắn đưa ngón tay bắn ra mấy đạo tin tức. Sau đó lập tức thân ảnh biến mất.

Hắn bước một bước chính là vượt qua ức vạn không gian. Xuyên qua hàng trăm cái Thiên Vực.

Tại hắn lần nữa xuất hiện thời điểm. Chính là bên trên tòa thần thành kia. Con mắt âm trầm nhìn chăm chăm về cái hồ sâu kia.

Không lâu sau đó. Mấy cái thân ảnh khác phá không mà ra. Từng cái trên thân thần lực khiếp người. Cho dù là Thần Vương cũng cảm thấy áp lực.

"Thế nào". Một cái thân ảnh mở miệng hỏi.

Lão giả kia lắc đầu đáp lại: "Bị người một chiêu diệt sát, không biết Thần Phủ hắn đắc tội ai".

"Có biết ai làm không".

"Không biết, lực lượng này chưa từng thấy qua, cũng không từng xuất hiện". Vừa rồi lão giả này đã là dò xét qua. Thế nhưng là cái gì cũng dò không tới. Không biết cổ lực lượng này là ai xuất thủ. Cũng không biết từ đâu mà tới.

"Tra. Nhất định phải tra rõ, đến cùng là ai làm. Mặc dù nơi này chỉ là một cái chi thứ Vũ Văn Gia. Nhưng là dù sao Thần Phủ hắn cũng đã tiến vào từ đường nhận tổ quy tông, đây là đánh mặt Vũ Văn Gia Tộc. Vũ Văn Gia Tộc chúng ta, cũng không dễ dàng như vậy thiệt". Thân ảnh kia thanh âm lạnh ngắt nói ra.

Vũ Văn Gia nơi này chính là chỉ một cái chi thứ mà thôi. Cùng dòng chính Vũ Văn Gia trên Cửu Thiên đã xa cách mấy cái thời đại.

Tại Vũ Văn Gia Tộc dòng chính đã quy định. Bên ngoài những cái chi thứ kia nếu là có người đạt tới Thần Vương cấp độ liền có thể hồi tộc. Nhận tổ quy tông. Từ đó nhận được dòng chính che chở.

Đáng tiếc. Vũ Văn Thần Phủ khổ cực tu luyện mấy cái thời đại mới có thể đạt tới Thần Vương cấp độ này. Lần nữa đạt được dòng chính tán thành. Nhưng là hôm nay liền vô thanh vô tức tan thành mây khói.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73

Rất nhanh chóng. Vũ Văn Gia một chi bị người diệt sát tin tức lan tỏa khắp Thần Giới.

Mặc dù nói kia chỉ là một cái chi thứ. Nhưng dù sao cũng có được một tôn Thần Vương, lại được nhận tổ quy tông. Xét cho cùng vẫn là thuộc về Vũ Văn Gia.

Vũ Văn Gia. Đây là một cái siêu cấp khổng lồ quái vật. Chân chính Thần Giới cự đầu bá chủ.

Vũ Văn Gia truyền thừa cực kỳ xa xưa cổ lão. Tại nghe rằng từ trước Đạo Suy kỷ nguyên kia liền đã truyền thừa xuống.

Mỗi một cái thời đại Vũ Văn Gia đều có thể bồi dưỡng đi ra Thần Đế. Trong lịch sử đã không ít lần chấp chương Thần Đình.

Tại Thần Giới. Có thể cùng Vũ Văn Gia lật bàn tay. Ngoại trừ vài cái ẩn thế siêu cấp tồn tại có lẽ cũng vượt không qua mười cái thế lực. Có thể thấy Vũ Văn Gia là cỡ nào đáng sợ.

Vì lẽ đó. Vũ Văn Gia người căn bản không có ai dám đi trêu chọc. Nhưng là hôm nay. Một cái chi thứ có được Thần Vương tọa trấn bị người diệt sát. Đây là khiến cho Vũ Văn Gia trên dưới tức giận. Cũng trở thành bàn tán đề tài khắp thần giới.

Trở lại Cực Huyền Giới.

Lúc này mọi chuyện đều đã yên lặng xuống.

Vạn Lý Đăng Thiên Hội nhanh chóng giải tán. Ai về nhà nấy. Vạn Lý Thành rơi vào im ắng lạ thường.

Lúc trước, Sau khi đánh giết Vũ Văn Thần Phủ, Doanh Thiên thi triển không gian lực lượng, đem Cực Huyền Giới bên trong hư vô kéo ra. Trong nháy mắt na di đưa Cực Huyền Giới xuất hiện tại một góc khác của Thần Giới.

Cái này mục đích là để che giấu Cực Huyền Giới vị trí. Bởi vì sự tình kia, Nhất định sẽ tra xuống. Hẳn liền không sợ. Nhưng là Cực Huyền Giới vô số sinh linh lại khác.

Dựa trên phong cách làm việc của chủng tộc kia, Cực Huyền Giới bị diệt là không khó. Cho dù bị diệt cũng không ai để ý một tòa thế giới như vậy.

Cực Huyền Giới lúc này mọi sự đều trở nên yên tĩnh.

Vô số cương quốc lãnh thổ đóng cửa an phận. Vô số tông môn trở về phong kín sơn môn. Cấm đệ tử ra ngoài.

Chư thần Cực Huyền Giới cũng đều lui về ẩn thân.

Có thể nói, Cực Huyền Giới từ giờ cho đến rất lâu về sau sẽ là một mảnh an bình.

Tại Bách Hoa Lâu lúc này trên cao nhất 1 tầng kia. Tụ tập lấy một đám người.

Tại trong gian phòng to lớn xa hoa này. Bày lên một mâm lớn rượu thịt. Thịt là vô cùng cường đại thịt thú. Có thể so với Linh Thánh cảnh. Rượu là áp ủ mấy vạn năm rượu quý.

Doanh Thiên ngồi tại chính giữa. 1 chân gác lên. Tay cầm bầu rượu chính là ủng ực tu lấy.

Bên dưới kia. Ngồi im lặng lấy một đám người. Chính là Ma Âm, Mộng Diệp các nàng. Còn có Thanh Trường Hải lão giả kia cùng Thanh Tiêu.

Bên dưới nữa liền có cả Xích Ý Lan cùng Nhạc Viễn Thường cũng có mặt.

Thanh Trường Hải cùng Thanh Tiêu có mặt là dễ hiểu. Về phần Xích Ý Lan. Nàng là người quản lý Bách Hoa Lâu. Chính là Nguyệt Nhi yêu cầu nàng ngồi xuống. Tất nhiên là để cho nàng gọi món ăn.

Về phần Nhạc Viễn Thường. Hẳn là đại diện cho Vạn Lý Thành tới bồi tội Doanh Thiên.

Trong phòng. Ngoại trừ Doanh Thiên bình thần uống rượu. Cùng với Nguyệt Nhi và Tiểu Hùng 1 bộ ăn uống nhiệt tình thì không khí có chút trầm lắng xuống.

Rốt cuộc. Doanh Thiên bỏ xuống bầu rượu nhìn xung quanh một lượt nói:"Thế nào yên lặng như vậy. Tới. Đánh cái uống no say".

Rốt cuộc. Thanh Trường Hải chậm rãi mở miệng ra nói:"Đại nhân, người sắp đi sao".

Đối với Thanh Trường Hải câu nói này, ở đây mấy người trong lòng đều động. Bọn hắn cũng không nghĩ Doanh Thiên nhanh như vậy muốn đi.

"Ân, ở đây sự tình đều đã xong. Nên rời đi thôi đi". Doanh Thiên trên mặt không chút biểu tình nhàn nhàn nói ra.

Nói tới. Doanh Thiên mục đích chính đến Cực Huyền Giới ngoài việc lấy được truyền thừa Cửu Diệu Thánh Tôn giao cho Ma Âm. Chính là Sinh Mệnh Tổ Phủ sự tình. Hiện tại mọi việc đều đã xong. Hẳn cũng nên rời đi thôi đi.

Vạn Lý Tháp người kia sắp đặt một số thứ. Để cho Doanh Thiên một chút tin tức. Hẳn cũng nên đi xem xét thời điểm.

Thanh Trường Hải nâng 1 chén mời Doanh Thiên nói:"Nguyện đại nhân trường tồn vĩnh cửu".

"Đại nhân". Lúc này Nhạc Viễn Thường mới ấp úng nói ra.

Hắn là đại diện Vạn Lý Thành tới muốn bồi tội cho Doanh Thiên. Dù sao trước đó là có một số người có mắt không trông. Mạo phạm đại nhân. Tiểu nhân thay mặt bọn hắn tới bồi tội với đại nhân".

"Nói đi". Doanh Thiên liếc Nhạc Viễn Thường nói.

Nhạc Viễn Thường thở dài một hơi sau đó nói:"Trước đó Vạn Lý Thành có mấy người có mắt không trông. Mạo phạm đại nhân. Tiểu nhân thay mặt bọn hắn tới bồi tội với đại nhân".

Đang ngồi bên cạnh Doanh Thiên, Ma Âm khinh bỉ cất lời:"Mặt mũi của Nhạc Vương Gia cũng quá lớn đi, cho dù là thần, muốn bồi tội với chúng ta công

tử cũng không có tư cách".

Nghe được Ma Âm câu này, Nhạc Viễn Thường toát mồ hôi lạnh. Hắn là được Vạn Lý Thành cao tăng, cùng mấy vị thần cử tới. Muốn nhìn Doanh Thiên một chút thái độ. Nhưng là hắn một cái Thông Thần Cảnh nhỏ bé này. Thật sự là gánh không nổi mặt mũi kia.

Quả thật như Ma Âm nói. Cho dù là thần trước mặt hắn cũng chỉ có nước quỳ. Hắn lấy tư cách gì cùng Doanh Thiên nói chuyện đây.

Doanh Thiên bật cười nói với Ma Âm "Tốt, không cần trêu chọc hắn". Dừng chút lại nói "Không có gì lớn sự tình, bất quá là hài tử chơi đùa mà thôi, tuổi trẻ mà, hơn nữa ta cũng sắp rời đi, không có gì đáng để nói".

Nghe được Doanh Thiên lời nói, Nhạc Viễn Thường giống như được ân xá một dạng. Hắn thở dài một hơi.

Quả thật đối với hắn, thậm chí là toàn bộ Cực Huyền Giới, Doanh Thiên rời đi là một cái tốt nhất tin tức. Dù sao hiện tại Cực Huyền Giới vị trí đã đổi. Cũng sẽ không lo lắng có người tìm tới.

Cuối cùng, Nhạc Viễn Thường là cáo lui rời đi.

Thanh Trường Hải lên tiếng hỏi "Đại nhân bao giờ đi".

"Hiện tại liền đi".

"Vội như vậy? "

"Có một số sự tình. Nên là làm cho xong xuôi, tranh thủ chút thời gian". Doanh Thiên ánh mắt xa xăm nói ra. "Các người trăm vạn năm thù hận đã hoàn thành. Nên là các người tung hoành thời điểm, thần giới rộng lớn kia. Tin tưởng sẽ có một ngày danh chấn vạn giới".

"Tạ đại nhân đánh giá". Thanh Trường Hải chấp tay cúi đầu.

"Ta chỉ nói sự thật mà thôi".

Rốt cuộc, sau khi ăn uống no say. Doanh Thiên chuẩn bị rời đi.

Xích Ý Lan từ đầu tới cuối đều không nói gì, giờ phút này rốt cuộc lên tiếng "Công tử. Có thể cho ta đi theo không".

Đối với Xích Ý Lan đề nghị này. Nguyệt Nhi nhanh nhẩu cười hi hi nói ra "Thế nào, lão nhân gia người phải lòng ta sư tôn sao. Muốn đi theo hầu hạ hắn".

Nghe Nguyệt Nhi trêu chọc câu này khiến Xích Ý Lan một mặt liền đỏ lên.

Doanh Thiên một gõ khiến cho Nguyệt Nhi nhảy lên kêu đau. Sau đó cười nói "Nha đầu, muốn hay không ta treo người lên đánh". Sau đó lại nhìn về Xích Ý Lan lắc đầu nói ra "Có một số chuyện là không thể theo ý mình. Người vẫn là nên cố gắng tu luyện. Sớm ngày thành thần".

Xích Ý Lan trong lòng lập tức trở nên thất vọng. Nàng rõ ràng. Doanh Thiên đây là từ chối nàng.

Ngay sau đó, Từ Nghiên liền hỏi "Công tử, chúng ta đi đâu".

Doanh Thiên móc ra một viên huyết thạch. Viên huyết thạch này chính là lúc trước trên thần hạm Từ Nghiên tự tay lấy cho hắn.

Nhìn trên tay viên huyết thạch này. Doanh Thiên mỉm cười liếc nhìn Từ Nghiên sau đó nói "Có lẽ, trở về người quê hương một lần đi".

"Trở về ta quê hương?". Từ Nghiên ngạc nhiên. Sau đó là một chút thần thờ.

Doanh Thiên nói tới. Chính là Nhật Nguyệt Giới. Nơi đó có Nhật Nguyệt Thần Giáo là nơi nàng xuất thân.

Lúc trước Doanh Thiên muốn đưa nàng đi. Cái này có chút đột ngột. Nơi kia nàng có rất nhiều người quen. Hiện tại có cơ hội một lần trở về từ biệt. Cái này khiến nàng trong lòng có chút hồi hộp.

Doanh Thiên không có đợi lâu. Hắn thông qua viên huyết thạch kia. Khóa chặt lấy một cái tọa độ không gian. Sau đó xuất thủ

Đại lượng không gian pháp tắc diễn hóa. Lập tức mở ra một đầu thông đạo không gian.

Thanh Trường Hải, Thanh Tiêu cùng Xích Ý Lan cúi đầu cung kính nói "Cung tiễn đại nhân".

Rốt cuộc Doanh Thiên đám người đều rời đi hết.

Ngay sau đó, Thanh Trường Hải dẫn Thanh Tiêu trở về. Để lại Xích Ý Lan có chút thất lạc.

Cuối cùng thật lâu sau đó. Nàng trong mắt lóe lên một vẻ kiên định.

Chính Doanh Thiên cũng liên không biết. Thanh Tiêu cùng Xích Ý Lan vài năm sau liền kết thành đạo侶. Ngán ngùi vài vạn năm sau đó. Bọn hán 2 người vợ chồng chính là nổi tiếng khắp thần giới.

Lúc này đây. Xuyên qua ức vạn tinh không. Rốt cuộc. Doanh Thiên đám người đi đến Viêm Dương Thiên Vực.

Tòa Thiên Vực này vô cùng to lớn. Bên trong có lấy hàng tỉ viên tinh thần. Cũng có hơn 10 triệu tòa thể giới to nhỏ.

Lúc này đây. Doanh Thiên đám người lơ lửng bên ngoài tinh không. Trước mặt họ là một tòa thể giới to lớn. Cơ hồ có thể cùng Cực Huyền Giới so sánh.

Từ Nghiên nhìn tòa thể giới này, ánh mắt tràn ngập ngạc nhiên không thể tưởng tượng nổi. Ban đầu nàng còn tưởng rằng Doanh Thiên đưa nàng đi nhầm chỗ. Nhưng là xem xét lại. Tòa thể giới trước mắt chính là Nhật Nguyệt Giới quê hương của nàng.

Sở dĩ nàng ngạc nhiên vì hiện tại Nhật Nguyệt Giới phát sinh biến hóa khổng lồ.

Lúc trước. Nhật Nguyệt Giới hay là một tòa Trung Thế Giới mà thôi. Chỉ nhỏ bằng 1/100 lần Cực Huyền Giới. Nhưng là hiện tại. Nhật Nguyệt Giới không biết vì lý do gì mà trở nên to lớn hơn rất nhiều.

Lại nói về phân chia các thể giới. Từ 10 tỉ sinh linh đổ xuống gọi là Tiểu Thế Giới. Giống như Cửu Hà Giới trước đó chính là Tiểu Thế Giới.

Từ 50 tỉ sinh linh xuống đến 10 tỉ chính là Trung Thế Giới.

Từ 50 tỉ sinh linh trở lên gọi là Đại Thế Giới. Cực Huyền Giới mặc dù ở nơi xa xôi hẻo lánh trong vũ trụ. Nhưng là có tới hơn 200 tỉ sinh linh tồn tại. Có thể xưng là Siêu Cấp Đại Thế Giới.

Ngoài ra còn có Thần Thế Giới. Chính là dựa vào số lượng Thần mà quyết định.

Thế giới có số lượng thần đạt tới 1000, gọi là Tiểu Thiên Thế Giới.

Thế giới có số lượng thần đạt tới 1 vạn. Gọi là Trung Thiên Thế Giới.

10 vạn thần đổ lên gọi là Đại Thiên Thế Giới.

Ngoài ra còn có Chủ Thần Giới. Thần số lượng rất nhiều. Căn bản đếm không hết.

Từ Nghiên nhìn trước mắt to lớn Nhật Nguyệt Giới nói ra: "Hắn là đã có đại sự phát sinh".

Doanh Thiên nhìn Nhật Nguyệt Giới một lượt. Trong mắt hiện lên ý cười nói: "Có chút ý tứ".

Ngay sau đó. Chính là xuất hiện tại bên ngoài Nhật Nguyệt Thần Giáo sơn môn.

Tại thời điểm tiến vào sơn môn. Một cái băng lãnh thanh âm vang lên: "Dừng lại. Có biết đây là Nhật Nguyệt Thần Giáo lãnh địa". Chỉ thấy một đám đệ tử canh gác sơn môn chạy tới ngăn không cho Doanh Thiên mấy người đi vào.

"Ta muốn lên Nhật Nguyệt Sơn". Từ Nghiên nói ra.

"Không phải đệ tử giáo ta, không thể lên núi". Một cái đệ tử nói ra.

Ngay lúc này, một cái giọng nữ tử vang lên: "Từ Nghiên tỉ tỉ. Ngươi trở về".

P/s: cuối năm, công việc nhiều. Chương ra chậm. Thành thật xin lỗi. Vẫn mong mọi người ủng hộ.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 74: Nhật nguyệt thần giáo

Ngoảnh lại sau. Liền nhìn thấy từ xa chạy tới mấy cái nữ tử. Những nữ tử này chính là cùng Từ Nghiên một đám tỉ muội.

Lại nói. Doanh Thiên cũng là từng thấy qua các nàng. Lúc trước, tại trên thần hạm kia. Khi Doanh Thiên tiến vào Từ Nghiên khuê phòng liền cùng các nàng gặp qua. Chỉ là sau đó hắn thi triển ra Thiên Địa Thất Sắc. Đem các nàng đóng băng lại mà thôi.

"Tử Nghiên tí tí, tí đi đâu lâu như vậy, muội nhớ tí muốn chết luôn". Một cái chừng 17 tuổi cô nương nhào tới ôm cổ Tử Nghiên làm nũng nói.

Chỉ thấy Tử Nghiên trong mắt tràn đầy yêu thương vuốt mái tóc của cô nương này nói:"Tiểu Hằng ngoan. Tí tí chẳng phải về thăm ngươi sao".

Bên kia một cái khác nữ tử cười cười nói ra:"Tử Nghiên tí không biết, lúc biết tí không có trở về, Tiểu Hằng chính là nước mắt chảy dài mấy ngày".

Trong chốc lát. Một đám nữ tử chính là một chỗ huyên náo. Đủ các loại truyện muốn nói.

Một lát sau. Một cái nam tử tiếng nói vang lên.

"Có chuyện gì ở đây vậy".

Chỉ thấy đi tới là một cái nam tử có chút cao lớn. Nam tử này chính là lúc trước bên trên Thần Hạm. Hắn gọi là Hùng Nguyên.

Trông thấy Hùng Nguyên đi tới. Một cái nữ tử tên là Thanh Tâm vui mừng cười nói:"Sur Huynh. Ngươi xem ai trở về".

Hùng Nguyên ánh mắt lập tức rơi trên người Tử Nghiên. Ánh mắt tràn đầy ngạc nhiên. Lúc sau, hắn không khỏi nở nụ cười nói ra:"Từ sư muội, rốt cuộc muội cũng trở về, có biết ta ngày đêm nhớ muội".

Nghe được Hùng Nguyên chào hỏi, Tử Nghiên cũng là gật đầu chào:"Sur huynh".

Ngay sau đó. Hùng Nguyên ánh mắt chính là hướng về Ma Âm mấy người. Lập tức trong mắt hắn hiện lên vẻ si mê. Bởi vì Ma Âm, Mộng Diệp, Tuyết Ngạo Linh 3 người này chính là mỗi cái đều xinh đẹp khó tả.

Tại trước đây hắn luôn cho rằng. Chỉ có Tử Nghiên là đệ nhất mỹ nhân. Không nghĩ tới hiện tại một lúc liền toát ra 3 cái. Mỗi cái đều có thể cùng Tử Nghiên một chỗ so sánh.

Phải biết, các nàng hiện tại chính là bình thường ăn mặc một dạng. Ai biết một khi trang điểm lên sẽ là cỡ nào mỹ lệ đâu.

Không khỏi. Hùng Nguyên là tiến tới hỏi thăm"Sur muội, mấy vị này là..... ". Vừa nói vừa chỉ mấy người Ma Âm.

Tử Nghiên nghe vậy chính là một bộ lúng túng. Nàng cũng không biết nên trả lời thế nào cho đúng. Bởi vì nàng không dám tiết lộ Doanh Thiên thân phận.

"Bằng hữu mà thôi". Doanh Thiên vội vội nói ra.

"Àn, bằng hữu sao". Hùng Nguyên ánh mắt có chút nghi ngờ nhìn nhìn Doanh Thiên. Bầu không khí có chút trầm xuống.

Thấy không khí có chút không đúng. Tử Nghiên vội vàng nói ra:" Phải rồi, Sur huynh. Nhật Nguyệt Giới đến cùng xảy ra chuyện gì".

Hùng Nguyên thu lại ánh mắt. Nhìn tới Tử Nghiên nhẹ nhàng nói:"Sự việc nói ra rất dài, trước đó vẫn nên hỏi sơ. Sau đó lại nói".

"Phải đó, sư tỉ, trước hỏi sơ. Lần này tí về nhất định phải dạy cho Cát Ngân cái kia gia hỏa một bài học". Tiểu Hằng có chút giận dữ nói ra.

"Cát Ngân?". Tử Nghiên có chút ngạc nhiên hỏi:"Nàng ta làm sao".

"Hừ. Tí không trở về, ả ta nhân cơ hội liền leo lên Thánh Nữ vị của tí. Còn đuổi bọn muội đi ra Thánh Nữ Cung. Những ngày này bọn muội sống rất khổ sở". Tiểu Hằng mếu máo.

Tử Nghiên trong lòng chợt hiểu. Cát Ngân nàng kia lúc trước chính là một cái cùng nàng tranh giành vị trí Thánh Nữ của Nhật Nguyệt Thần Giáo. Trải qua rất nhiều các loại thử thách. Cuối cùng Tử Nghiên vẫn là vượt lên một bậc. Đoạt tới Thánh Nữ Vị. Việc này hẳn là khiến nàng ôm hận trong lòng.

Trải qua Cực Huyền Giới nạn kia. Nàng không có trở về. Hẳn là Cát Ngân liền nhân cơ hội này leo lên Thánh Nữ Vị. Cái này Tử Nghiên cũng không có ngạc nhiên. Dù sao nàng rời bỏ vị trí Thánh Nữ. Thần giáo tất nhiên sẽ đưa người lên thay thế.

Sau đó. Mọi người tiến lên Nhật Nguyệt Sơn.

Nhật Nguyệt Sơn là bên trong 9 ngọn chủ phong của Nhật Nguyệt Thần Giáo.

Làm Nhật Nguyệt Giới đệ nhất giáo phái. Nhật Nguyệt Thần Giáo là có được vô cùng rộng lớn lãnh thổ. Nói trắng ra. Toàn bộ Nhật Nguyệt Giới đều thuộc về Nhật Nguyệt Thần Giáo.

Chỉ tính riêng khu vực quân hạt liền chiếm tới 1 phần 5 toàn bộ Nhật Nguyệt Giới diện tích.

Về phần lãnh địa giáo phái chính là có tới hơn 8 vạn tòa đại sơn to lớn.

Trong 8 vạn tòa đại sơn này có 9 ngọn chủ phong. Nhật Nguyệt Sơn là nơi xử lý toàn bộ công vụ của thần giáo.

Nhật Thần Sơn cùng Nguyệt Thần Sơn là nơi 2 vị Giáo Chủ ngụ tại. Còn lại 6 vị chủ phong khác là do 6 vị vô cùng cường đại Thái Thượng Trưởng Lão ngụ lấy.

Trên đường đi lên Nhật Nguyệt Sơn. Liền có thể thấy được núi này to lớn hùng vĩ cỡ nào. Các loại đỉnh đài lầu các xây cạnh nhau nhiều vô số kể. Trên mây ẩn hiện từng tòa kiến trúc. Bên trong phát ra cường đại khí tức. Nhìn qua liền biết bên trong giấu lấy cường giả.

Trên đường đi 3 bước lại nhìn thấy một đám đệ tử đi lại. 5 bước lại thấy một nhóm chấp pháp đệ tử canh gác. Nhân khí phải nói là vô cùng hưng thịnh. Trên bầu trời kia từng đạo bóng người bay vút qua lại. Các loại phi cầm thú nhiều không thể tả. Mây trắng vờn vờ. Có thể nói đây là một hội thịnh thế chưa từng có của Nhật Nguyệt Thần Giáo.

Rốt cuộc Doanh Thiên đám người đều đã được an bài tại một cái biệt viện.

Biệt viện này nằm tại đằng sau Nhật Nguyệt Sơn. Nơi này là Tử Nghiên cho xây dựng sau khi nàng lên làm Thánh Nữ. Mục đích là để mỗi khi mệt mỏi đều tới thư giãn.

Biệt viện bên trong khuôn viên có thể nói là rất rộng lớn. Có được một cái to lớn hồ, bên dưới nước trong thấy đáy. Các loại cá bơi lội vô cùng thích mắt.

Chưa hết. Ngoài ra còn có các loại hoa do tự tay nàng trồng. Tỏa ra mùi hương thơm ngát dễ chịu vô cùng.

Tiểu Hằng ôm lấy Tử Nghiên nói: "Từ sau khi bị Cát Ngân đuổi ra Thánh Nữ Cung. Bọn muội chính là đến đây ở".

Tử Nghiên nhìn Tiểu Hằng nhẹ nhàng nói ra: "Các muội chịu khổ rồi".

Cũng may, lúc trước xây dựng biệt viện này. Chính là có tới mấy chục phòng lớn. Cho dù hiện tại nhiều thêm Doanh Thiên mấy người ở. Vẫn là thừa phòng.

Cũng trong ngày hôm đó. Tin tức Tử Nghiên trở về nhanh chóng lan tỏa trong giáo. Cái này để trong giáo không khỏi sôi sục lên.

"Cái gì, Thánh Nữ trở về, thật hay giả".

"Thiên chân vạn xác, đích thân ta thấy qua nàng".

"Ta nghe nói một vị cường đại tồn tại đưa nàng đi, sao lại trở về".

"Tốt quá rồi, cuối cùng là trở về".

"Hắc, lần này có người xui xẻo".

"Cát Ngân kia lần này chính xác xui xẻo".

Đa số người nghe tin Tử Nghiên trở về đều là lộ ra vui mừng. Bởi vì trước đó nàng làm Thánh Nữ chính là rất được lòng người. Cho dù những cái kia trường lao cũng rất quý mến nàng.

Tại Thánh Nữ Cung kia. Một cái vận bạch ngân y phục nữ tử đang ngồi. Nàng này thân hình có thể nói là tuyệt mỹ. Làn da trơn mịn trắng không tì vết. Khuôn mặt tinh xảo đẹp đẽ. Chỉ là đôi mắt của nàng hơi xéch lên. Tạo cho người ta một cảm giác thâm độc.

Nàng này chính là Cát Ngân. Lúc này, Cát Ngân trên tay bỏ một viên linh quả vào miệng nhẹ nhàng ăn xuống.

Sau đó chậm rãi nhìn trước mặt một cái khác nữ tử nói: "Tử Nghiên ả tiện nhân kia trở về sao, tốt, ta muốn xem. Nàng ta đến cùng muốn làm cái gì".

Về phần Doanh Thiên. Sau khi tiến vào biệt viện. Hắn lập tức tiến vào phòng đóng cửa.

Không ai biết hắn ở bên trong làm cái gì.

Mà Ma Âm mấy người cũng giống hắn một dạng. Ngoại trừ Nguyệt Nhi cùng Tiểu Hùng chơi đùa nhảy nhót. Mấy người các nàng đều im lặng tu luyện.

Rất nhanh. Biệt viện đón khách.

Người đến. Là một cái trung niên tử.

Người này cũng không phải ai xa lạ. Chính là lúc trước được Doanh Thiên cứu qua một mạng Tà Lãnh Thiên.

Hắn đối với Tử Nghiên giống như con gái một dạng. Nàng từ nhỏ liền đã được hắn nuôi lớn. Cái này đối với nàng là ân nghĩa không thể chối cãi.

Trông thấy Tử Nghiên đằng sau. Tà Lãnh Thiên cũng là có chút xúc động. Hắn nói: "Trở về là tốt rồi, trở về là tốt rồi".

Rốt cuộc, 2 người chính là ngồi xuống hàn huyên. Tử Nghiên kể lại cho hắn một chút chuyện. Tất nhiên bao gồm Doanh Thiên sự việc. Nàng tin tưởng

Tà Lãnh Thiên sẽ không tùy tiện.

Nghe lại Từ Nghiên kể chuyện. Cũng khiến cho Tà Lãnh Thiên kinh hãi. Nhưng là hắn hiểu. Chuyện này không thể nói lung tung.

Từ Nghiên lúc này mới hỏi:"Tà đại nhân, Nhật Nguyệt Giới phát sinh sự việc gì".

Về vấn đề này trước đó nàng đã hướng các tỉ muội hỏi qua. Chỉ là bọn họ bên trong ẩn tình cũng là không rõ ràng. Cho nên nàng mới hướng Tà Lãnh Thiên hỏi lại. Tin tưởng hắn sẽ không giấu giếm nàng.

Tà Lãnh Thiên nhấp một ngụm trà, sau đó chậm rãi nói ra:"Mọi chuyện là từ lúc chúng ta trở về, Nhật Nguyệt Giới bị người đánh phá".

"Cái gì, bị người đánh phá, là ai". Từ Nghiên kinh ngạc.

"Là một tòa thế giới khác, bọn hắn kéo sang muốn xâm chiếm thế giới này". Tà Lãnh Thiên chậm chậm nói.

"Sau đó thế nào".

"Nhật Thần cùng Nguyệt Thần xuất thủ. Xảy ra một trận khủng bố thần chiến, may mắn chúng ta chiến thắng".

"Nhưng nếu là chiến tranh thì hiện tại... ". Trong lòng nàng nghĩ. Một khi xảy ra chiến tranh. Hắn phải là cảnh tượng tàn phá. Nhưng là tình huống không giống.

Hiện tại Nhật Nguyệt Giới diện tích tăng lên 100 có thừa. Nhân khí thịnh vượng. Nào có giống như trải qua một hồi chiến tranh đâu.

Tà Lãnh Thiên nhìn ra trong lòng nàng ý nghĩ bèn cười nói:"Ngạc nhiên sao, Nhật Thần cùng Nguyệt Thần tu vi đột phá. Chính là thành Thần Vương".

"Thần Vương sao". Từ Nghiên nghe vậy vô cùng ngạc nhiên. Tại theo nàng biết. Mặc dù 2 vị thần này tu vi cường đại. Nhưng vẫn là chưa có đạt tới Thần Vương cấp độ kia.

"Chẳng lẽ là.... ". Từ Nghiên chợt nghĩ tới 1 số đồ vật. Dù sao lấy nàng lúc trước Thánh Nữ thân phận. Chính là biết đến một số bí mật cao tầng.

Tà Lãnh Thiên nói tiếp:"Sau đó họ tiến về Thần Đình. Nhận lấy Thần Đình che chở. Đạt được Thần Đình tán thành. Sau khi trở về, họ tự mình xuất thủ, bắt lấy hơn 100 tòa thế giới cùng một chỗ dung luyện. Mới đem Nhật Nguyệt Giới có hôm nay bộ dáng".

Nghe tới đây. Từ Nghiên chính là khiếp sợ không thôi. Bắt lấy hơn trăm tòa thế giới dung luyện tạo thành thế giới mới. Đây quả thực là Thần Vương thủ đoạn.

Đúng lúc này. Tà Lãnh Thiên đưa tay bắt lấy một đạo tin tức. Xem qua đạo tin tức này, Tà Lãnh Thiên nhú mày nói ra:"Nhanh như vậy".

"Có chuyện gì sao".

"Cát Ngân nha đầu kia nhắm vào ngươi. Nói ngươi tự ý đem bí mật thần giáo cho người ngoài, muốn triệu tập chư vị trưởng lão tra hỏi ngươi". Tà Lãnh Thiên hừ lạnh nói ra.

Đối với Cát Ngân hành động này. Từ Nghiên đều không có ngoài ý muốn. Nàng ánh mắt lóe lên ánh sáng nói ra:"Ta đều không có đụng nàng. Nàng liền chủ động gây ta. Vậy liền nào một trận".

Lúc này. Tại Nhật Nguyệt Sơn một tòa đại điện. Bên trong tụ tập rất nhiều người. Hơn nữa mỗi người đều là cường giả đỉnh cao. Khí tức tuyên hoành. Bá đạo.

Không nghĩ ngờ gì bên trong đại điện này đều là có chức vụ ở Nhật Nguyệt Thần Giáo. Có chấp sự. Có trưởng lão. Bên trên cao nhất kia còn ngồi lấy 3 tôn thần linh.

Một cái bạch ngân nữ tử đồng dạng nói ra:"Từ Nghiên. Trên cương vị thánh nữ thần giáo. Nhưng là lại đem bí mật thần giáo đi cáo tri với người ngoài. Sau đó bỏ trốn. Hiện tại nàng ta trở về. Ta lại là tân Thánh Nữ. Có trách nhiệm tra cứu chuyện này. Cho nên mong chư vị trưởng lão ở đây soi xét".

"Cát Ngân. Ngươi đây là hồ ngôn, Từ Nghiên chính là vì muốn cứu Thiết Thần đại nhân cùng giáo chúng gặp nạn mới làm vậy, đây là có công không tội". Một vị trưởng lão quát.

Cát Ngân cười nhìn vị trưởng lão này nói ra:"Minh trưởng lão. Ai không biết ngài cùng Từ Nghiên quan hệ gần gũi. Lời ngài nói không thể nào là công tâm được".

"Hừ, ngươi nói gì". Vị Minh Trưởng Lão này tức giận quát. Hắn cùng với Từ Nghiên lúc trước rất có giao tình. Cho nên tất nhiên không nhận được nàng bị vu khống.

"Ta chỉ nói sự thật mà thôi. Bí mật kia liên quan tới thần giáo tồn vong. Lộ ra ngoài chính là tội chết. Thêm nữa. Nàng ta từ bỏ Thánh Nữ Vị. Chủ động bỏ trốn, đây chính là minh chứng cho âm mưu phản giáo". Cát Ngân lời lẽ hùng hồn nói ra.

Tại nàng nói ra câu này. Ở đây chư vị đều có chút trầm mặc. Dù sao như nàng nói. Bí mật kia thuộc về nhất đẳng bí mật. Một khi lộ ra. Chính là tội chết. Đích thân 2 vị giáo chủ đã ban lệnh.

Bỗng nhiên. Từ bên ngoài một bóng người thướt tha đi vào cười nói:"Cát Ngân. Cô vẫn một dạng tiểu nhân như xưa. Ta còn chưa đến. Cô liền cho ta chụp mũ rồi".

Nhìn thấy người đi vào chính là Từ Nghiên. Chư vị trưởng lão đều nhìn qua nàng. Bởi vì nàng trở về tin tức đều đã lan truyền. Nhưng là từ lúc trở về cũng không có mấy người nhìn thấy nàng.

Từ Nghiên hành lễ:"Thánh Nữ Từ Nghiên. Thỉnh an tam thân. Thỉnh an chư vị trưởng lão, chấp sự".

Trông thấy Từ Nghiên đi vào. Cát Ngân ánh mắt trầm xuống nói:"Thánh nữ. Ngươi cho rằng mình vẫn là Thánh Nữ sao".

Đối với Cát Ngân lời nói này. Từ Nghiên mỉm cười từ trong tay áo lấy ra một vật. Vật này là một cái lệnh bài. Sau đó nói:"Đương nhiên. Ta là đương kim Thánh Nữ. Thánh nữ lệnh bài. Thánh nữ ấn ký. Ta nhận thân giáo 2 vị giáo chủ sắc phong, mọi thứ ta đều có đủ. Ta tất nhiên là Thánh nữ".

Nghe Từ Nghiên nói chuyện. Ở đây chư vị trưởng lão ánh mắt đều lộ ra tán thưởng. Bởi vì Từ Nghiên đây là cứng rắn đối mặt. Không vì bị chụp mũ mà sợ hãi loạn.

Trên cao kia. Một tôn thần linh ánh mắt mở ra. Hắn chính là Thiết Thần. Lúc trước bị thương trên thần hạm kia. Hắn nhìn qua Từ Nghiên trong mắt lộ ra vẻ ngạc nhiên

....

P/s: Tạo ra một dàn harem mà không cho các em ấy đất diễn thì hơi mờ nhạt. Từ đầu đến giờ tập trung quá nhiều vào Main. Hiện tại nên khai thác một chút các nàng. Không các bạn lại nói các nàng không được đi sâu khai thác. Bắt đầu từ Từ Nghiên. Tien lập tạm 1 cái hồ bé bé.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Tranh đấu

Thiết Thần giờ phút này tương đương giật mình. Bởi vì hắn nhìn qua liền thấy được Từ Nghiên phát sinh biến hóa to lớn vô cùng to lớn.

Chỉ riêng về tu vi. Mặc dù do công pháp Từ Nghiên tu luyện mà tu vi sẽ không hiển lộ ra ngoài. Nhưng là Thiết Thần vẫn là nhìn thấu tu vi của nàng.

Lúc trước tại thời điểm gặp nạn trên thần hạm kia, Từ Nghiên tu vi bất quá chỉ là Linh Vương đỉnh phong mà thôi. Nhưng là hiện tại cũng đã là Linh Đế. Mặc dù chỉ là sơ kỳ, nhưng tuyệt đối có thể cùng Linh Đế hậu kỳ đối cứng.

Nhìn một chút càng khiến Thiết Thần thêm khiếp sợ. Hắn nhìn ra được bên trong Từ Nghiên ẩn chứa một đầu vô thượng đại đạo. Cho dù là hắn đều nhìn không ra một chút huyền ảo.

Đầu đại đạo kia là do tự tay Doanh Thiên ban cho nàng. Đừng nói dạng chân thần như Thiết Thần. Liền xem như những cái kia Thần Đế cũng đừng mong hiểu ra cái gì.

Mặc dù nói tại Doanh Thiên truyền cho nàng công pháp cùng một đầu đại đạo liền không có chỉ điểm cho nàng cái gì. Nhưng là đầy đủ để cho nàng hưởng lợi cực lớn. Ngắn ngủi thời gian liền đề cho tu vi của nàng tăng tiến nhanh chóng vô cùng.

Thiết Thần chậm rãi mở miệng:"Việc này trước tạm thời khép lại, Thánh Nữ vấn đề đích thân 2 vị Giáo chủ mới có quyền xử lý, chờ 2 vị giáo chủ xuất quan ta sẽ bẩm báo lại sau, giải tán đi".

Tại dưới một tôn thần linh mệnh lệnh. Bên dưới cũng không có ai dám nói gì. Rất nhanh chóng liền lui đi ra hết.

Lúc này bên trong đại điện chỉ còn lại 3 tôn thần linh. trong đó một vị ngồi bên trái Thiết Thần nói ra:"Từ Nghiên này. Rất lạ".

Nghe được vị thần này nói vậy. Bên kia một vị thần nữa cũng gật đầu nói ra:"Đúng vậy, rất lạ. Đầu đại đạo kia...".

Nói đến đây, hắn chợt chùng. Bởi vì hắn nhìn rất rõ trên người Từ Nghiên đầu đại đạo pháp tắc kia. Vô cùng bí ẩn. Cái này khiến hắn phải trầm tư.

"Không có gì lạ, đó là đương nhiên". Thiết Thần bất chợt lên tiếng. Trên miệng còn treo nụ cười bí ẩn.

"Đại ca tựa hồ biết được chuyện gì sao". Một vị thần lên tiếng. Sở dĩ, hắn gọi Thiết Thần là đại ca. Bởi vì bọn hắn 3 người chính là huynh đệ kết nghĩa.

Thiết Thần mở miệng nói ra: "Các đệ còn nhớ chuyện ta đã kể sao".

Nghe được như vậy. 2 người còn lại đều giật mình nói: "Chẳng lẽ nói, người kia đến chúng ta thần giáo sao".

"Có thể, cũng không, ta không cảm nhận được người kia ở đây, có lẽ nên đi xác nhận một phen". Thiết Thần chậm rãi nói ra.

Nghe được "Người kia" 2 chữ. Đủ để làm nhĩ thần đều giật mình.

Bởi vì quan hệ rất thân thiết cùng Thiết Thần. Cho nên Thiết Thần không có giấu giếm bọn hắn. Đều đem chuyện kể lại.

Đối với nhĩ thần mà nói, Người kia là kinh khủng vô cùng. Mặc dù nói chỉ là nghe kể lại. Nhưng là "Thiên Địa Thất Sắc" kia. Không phải bọn hắn dạng này Chân Thần có thể làm tới. Cho dù là Thần Vương hay Thần Tôn cũng không thể.

Ngay trong ngày. Tin tức 2 vị Thánh Nữ tại trên đại điện đối chọi gay gắt lan tỏa trong giáo. Làm dậy lên vô số lời đồn đoán.

Có người cho rằng, Từ Nghiên là bị vu khống. Cát Ngân vu oan cho nàng. Lại cũng có người thật cho rằng, Từ Nghiên tiết lộ bí mật Thần Giáo cần phải nghiêm trị.

Rất nhanh, trong giáo nổi lên 2 phe đối lập, một phe đứng về Từ Nghiên. 1 phe đứng về Cát Ngân. Đa số đều là các đệ tử trẻ tuổi ngưỡng mộ 2 vị Thánh Nữ.

Một buổi sáng sớm. Tại lúc mọi người vẫn còn đang ngủ. Từ Nghiên thức dậy. Nàng muốn thu thập một chút Linh Sương để pha trà cho Doanh Thiên.

Linh Sương. Chính là sương sớm buổi sáng vương trên lá của Lam Tinh Thảo. Đặc biệt là sương sớm này chính là Lam Tinh Thảo tiết ra kết hợp với thiên địa linh khí mà tạo thành.

Đối với phạm nhân hoặc thấp kém tu sĩ mà nói. Dạng này Linh Sương là trân quý không gì sánh được.

Lam Tinh Thảo sinh trưởng cực kỳ đặc thù. Chỉ có những môn phái thế lực có Thần tồn tại mới có thể trồng lấy Lam Tinh Thảo.

Nước trà được pha từ Linh Sương có tác dụng an thần. Thanh lọc cơ thể. Hỗ trợ tu luyện. Được các môn phái sử dụng cho đệ tử tu luyện.

Tất nhiên cái dạng này Linh Sương đối với Doanh Thiên chính là bình thường mà thôi. Nhưng là do Từ Nghiên tự mình tuyển chọn từng giọt. Cho nên hương vị có thể nói là tuyệt phẩm.

Chỉ là thời điểm nàng bước ra khỏi phòng liền nhìn thấy Doanh Thiên đang ở bên bờ hồ cho cá ăn.

Nàng thấy vậy liền tiến lại gần nói nhỏ: "Công tử, dậy sớm như vậy??".

Doanh Thiên không có ngoảnh đầu lại nhìn nàng. Hắn vẫn là cho cá ăn. âm thanh vang lên: "Ở đây cũng không có người ngoài tại. Gọi ta thiếu gia đi".

"Vâng, Thiếu Gia". Từ Nghiên nhỏ nhẹ đáp.

"Ta tại nghe nói, ngươi là gặp phiền phức sao". Bỗng nhiên Doanh Thiên cất lời hỏi.

Nghe vậy. Từ Nghiên rất là ngạc nhiên. Bởi vì từ lúc tiến vào thần giáo. Doanh Thiên là không có đi ra ngoài biệt viện này. Cho dù là nàng cũng không có mấy lần nhìn thấy mặt hắn.

Nàng vốn cho rằng Doanh Thiên là sẽ không để ý một chút con con chuyện như vậy. Không nghĩ tới Doanh Thiên vậy mà hỏi tới.

Giống như là thấu được trong lòng nàng suy nghĩ. Doanh Thiên mỉm cười tạm dừng cho cá ăn. Hắn quay lại nhìn nàng nói: "Làm sao, rất ngạc nhiên sao".

Tại dưới ánh mắt của Doanh Thiên. Không hiểu vì sao Từ Nghiên là giật mình. Nàng ấp úng đáp lời: "Không có, ta tại cho rằng, Thiếu Gia sẽ không để ý chuyện như vậy".

"Người là ta bên người, ta tất nhiên sẽ để ý". Doanh Thiên cười cười nói ra. Dừng một chút lại nói tiếp: "Thế nào, cần ta ra tay sao".

"Không cần, một chút việc nhỏ, không cần Thiếu Gia phải bận tâm. Ta tự có thể giải quyết ổn thỏa". Từ Nghiên vội vàng nói.

Nàng căn bản là không dám để Doanh Thiên ra mặt. Ai biết được một khi Doanh Thiên xuất thủ sẽ gây nên dạng gì hậu quả. Dù sao Nhật Nguyệt Thần Giáo là nơi nàng lớn lên. Ở đây có rất nhiều người quen của nàng.

Nàng tin tưởng một khi Doanh Thiên ra tay, mọi chuyện sẽ dễ dàng giải quyết. Nhưng là ai biết sẽ có bao nhiêu máu đổ đây.

Tất nhiên cái này suy nghĩ của nàng đều bị Doanh Thiên nhìn thấu, hắn cũng không có để ý gì, chỉ chậm rãi nói: "Người không tìm phiền phức, nhưng là phiền phức sẽ chủ động tìm đến người. Người càng nhượng bộ, phiền phức sẽ càng nhiều. Chỉ khi người lộ ra nanh vuốt của mình, triệt để đem nó giải quyết. Có như vậy phiền phức mới sẽ dừng lại". Nói xong hắn liền tiếp tục cho cá ăn.

Nghe Doanh Thiên câu nói này. Đẻ Từ Nghiên tương đương ngạc nhiên. Nàng đây là hiểu Doanh Thiên muốn nàng làm gì. Nhưng là cái này để nàng có chút khó giải quyết.

"Có ta tại. Hết thấy đều dễ dàng". Doanh Thiên tiếp tục bồi thêm một câu.

"Tạ thiếu gia". Dứt lời nàng liền muốn đi thu Linh Sương.

Nhưng là thời điểm nàng chuẩn bị quay đầu đi. Doanh Thiên lại bất chợt lên tiếng.

"Đã như vậy, liền truyền cho người 1 chiêu này".

Từ Nghiên lần này vô cùng ngạc nhiên. Nàng không nghĩ tới Doanh Thiên bỗng nhiên nổi hứng truyền thụ cho nàng. Nàng không biết mình sắp được truyền thụ môn đồ gì. Nhưng là nàng biết. Nhất định là kinh thiên.

"Tập trung quan sát đi". Doanh Thiên nói xong. Sau đó liền cho cá ăn.

Ban đầu Từ Nghiên là không rõ ràng Doanh Thiên định làm gì. Nhưng là nàng vẫn là tập trung chăm chú quan sát.

Tại lúc đầu, nàng là cái gì đều không nhìn ra. Chỉ cho đến một lúc sau nàng nhìn xuống đàn cá kia liền phát hiện.

Đàn cá mà Doanh Thiên đang cho ăn đang bơi lượn theo một cái vô cùng huyền ảo quỹ tích.

Đàn cá này tuy nói đủ các loại cá. Nhưng là tại thời điểm bọn nó bơi lượn để lấy thức ăn thì lại giống như là một cái cao thâm trận pháp. Nhưng là nhìn càng kỹ người lại thấy nó vô cùng tự nhiên. Tựa hồ như đàn cá này tự nhiên bơi lội mà thôi.

Trong chớp lát, trong đầu Từ Nghiên hiện lên một cái sơ đồ vận chuyển kinh mạch. Sau đó bất tri bất giác nàng rơi vào ngộ đạo trạng thái.

Một lúc lâu sau. Khi nàng mở mắt ra. Tại trong con mắt của nàng lóe lên thất thái quang mang. Nàng thì thào:"Ngư Long Bách Biến".

Đến khi nàng hoàn toàn tỉnh táo trở lại thì Doanh Thiên không biết đã đi nơi nào.

Cũng lúc đó. Tại trên đỉnh một ngọn sơn phong. Nơi này chỉ có một cái đình đài đơn sơ.

Trong đình đài đơn sơ này ngồi lấy 2 người.

Chính là Doanh Thiên cùng Thiết Thần.

Tại từ trên đại điện trở về sau đó. Thiết Thần liền chuẩn bị tới bái phỏng Doanh Thiên. Chỉ là hắn cũng không có chắc chắn Doanh Thiên có thật ở cùng Từ Nghiên hay không mà thôi.

Cho đến khi hắn tự mình đến liền thật nhìn thấy Doanh Thiên. Hắn liền mời Doanh Thiên tới.

"Đại nhân, không nghĩ tới đại nhân vậy mà đích thân đi tới nơi này". Thiết Thần thận trọng nói ra.

"Thế nào, ngạc nhiên lắm sao. Hoặc là nói, không chào đón ta". Doanh Thiên chậm rãi cười cười nói.

Thiết Thần vội đáp:"Không phải, chỉ là không rõ đại nhân tới là có đại sự gì đâu".

"Không cần thiết phải thăm dò ta, việc ta làm. Không tính là cái gì đại sự. Chỉ là giải quyết chút vấn đề mà thôi".

Thiết Thần giật mình. Hắn trong lòng lúc này quả thật là nhảy lên. Bởi vì lúc trước sự tình. Hắn thật muốn biết Doanh Thiên định làm gì. Có lẽ là đánh chủ ý Nhật Nguyệt Thần Giáo đồ vật kia.

Tất nhiên suy nghĩ này của hắn làm sao qua mắt được Doanh Thiên. Hắn cười nói:"Sợ ta cuỗm mất đồ chơi của các người sao".

"Không dám. Đại nhân vô song, món đồ kia làm sao vào được đại nhân pháp nhãn đâu".

Doanh Thiên lắc đầu cười nói ra:"Làm sao lại trở nên như vậy nhút nhát, ta nhớ lúc trước gặp người liền rất cứng rắn mà".

Nghe được Doanh Thiên châm chọc. Thiết Thần cũng là cười khò. Tại lúc trước ở trên Thần Hạm. Hắn thật đúng là không sợ chết. Nhưng là sau khi nhặt trở về một mạng. Càng nghĩ hắn liền càng cảm thấy Doanh Thiên khủng bố. Thêm vào đó, Doanh Thiên đã biết được bọn hắn bí mật. Lại đích thân tới nơi đây. Thử hỏi làm sao hắn không thận trọng đây.

"Người yên tâm. Ta sẽ không làm gì. Chỉ là. Nếu có kẻ không có mắt tìm tới, ta liền không chừa". Doanh Thiên lạnh nhạt nói.

Nghe vậy, Thiết Thần thở dài một hơi. Hắn tin tưởng Doanh Thiên lời nói.

Cho đến lúc Doanh Thiên trở về biệt viện. Hắn liền nhìn thấy nơi này tập trung rất nhiều đệ tử thần giáo. Đang âm thầm chuyện gì đó.

Đi lại gần liền nhìn thấy 2 nhóm người đang đối chọi gay gắt.

Một bên chính là cái kia tiểu cô nương Tiểu Hằng cùng mấy vị ti muội của Từ Nghiên. Một bên khác lại là mấy cái nữ tử. Nhìn thế nào liền giống mấy cái nha hoàn.

"Na Ngọc, ngươi khinh người quá đáng, dựa vào đâu liền bắt chúng ta dòi đi". Tiểu Hằng tức giận quát lên.

Nữ tử tên là Na Ngọc kia khinh thường nói ra:"Cát Ngân Thánh nữ có lệnh. Gần đây Thần Giáo có rất nhiều đệ tử gia nhập. Muốn dẹp tòa biệt viện này để xây dựng khu nhà ở cho các đệ tử".

"Hừ, nơi này là Từ Nghiên Thánh Nữ ở. Nàng ta lấy tư cách gì muốn dẹp đây, lại nói Thần Giáo 8 vạn tòa đại sơn. Thiếu gì chỗ ở, đây là định lừa trẻ con sao". Tiểu Hằng cười lạnh nói ra.

"Từ Nghiên Thánh nữ sao. Nàng ta sắp tới chính bản thân mình liền giữ không nổi. Còn lo nơi này được sao". Na Ngọc cao ngạo cười nói.

Nghe được lời này. Ở đây mấy cái ti muội của Từ Nghiên vô cùng tức giận quát lên:"Cút đi, nơi này không chào đón các ngươi".

Na Ngọc ánh mắt trầm xuống lạnh lẽo nói ra:"Để cho các ngươi dọn đi, các ngươi liền không nghe sao".

"Không, đây là nơi Từ Nghiên ti tử tự mình thiết kế. Bọn ta sẽ bảo vệ nơi này". Tiểu Hằng kiên quyết nói ra.

Chỉ là, Na Ngọc chậm rãi lấy ra một cuộn giấy. Nói:"Đừng nói các ngươi, liền là Từ Nghiên cũng giữ không nổi nơi này, đây là Đại Thái Thượng Trường Lão ban lệnh".

Nhìn thấy cuộn giấy này cùng với "Đại Thái Thượng Trường Lão" danh tự. Lập tức khiến cho Tiểu Hằng sắc mặt biến đổi.

Bởi vì ai nấy đều biết. Cát Ngân chỗ dựa. Chính là vị Đại Thái Thượng Trường Lão này.

Vị này bên trong giáo quyền lực chỉ thua kém 2 vị giáo chủ. Lại nói 2 vị giáo chủ rất ít khi quản việc trong giáo. Cho nên đa số mọi sự việc đều do vị Đại Thái Thượng Trường Lão này làm chủ. Vị này chính là một tôn vô cùng cường đại thần linh. Tại bên trong giáo cũng chỉ thua kém 2 vị giáo chủ mà thôi.

"Thế nào, hiện tại các ngươi có thể cuốn gói đi rồi chứ". Na Ngọc khinh bỉ nói.

Về phần mấy người Tiểu Hằng thì rất tức giận. Nhưng là lại không thể làm gì. Dù sao Đại Thái Thượng Trường Lão quyền lực quá lớn. Khiến cho nàng không chút nào dám cãi.

Đúng lúc này. Một cái lười biếng thanh âm vang lên:"Ồ đâu đến ồn ào như vậy. Không cho người khác nghỉ ngơi hay sao".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76: Giáo huấn

Nghe được thanh âm lười biếng này. Ở đây mọi người ánh mắt đều nhìn tới. Chỉ thấy một cái thanh niên đang chậm rãi đi tới.

Người tới không ai khác, chính là Doanh Thiên.

Trông thấy Doanh Thiên tiến lại gần, Na Ngọc ánh mắt lạnh lẽo hừ lạnh nói:"Ồ đâu tới một cái súc sinh. Dám nói lớn như vậy".

Doanh Thiên không để ý lời Na Ngọc mà hướng Tiểu Hằng hỏi tới:"Nha đầu, dẹp mấy thứ a miêu a cầu này đi, ta muốn nghỉ ngơi".

Thấy Doanh Thiên căn bản coi mình như không khí. Lại nói mình là a miêu a cầu. Na Ngọc lập tức có chút tức giận.

Mặc dù nàng chỉ là bên người Cát Ngân Thánh Nữ một cái thị nữ. Nhưng là do Cát Ngân Thánh Nữ bên trong giáo thế lực chỗ dựa cực kì lớn. Cho nên bình thường thậm chí một số trưởng lão đều phải nể mặt nàng.

Bên kia Tiểu Hằng lại có chút rụt. Mặc dù bình thường nàng đều không sợ. Nhưng là Đại Thái Thượng Trường Lão đã ban lệnh. Nàng căn bản kháng không được. Dù sao vị kia quyền lực quá mức khủng bố. Cơ hồ 1 tay che trời.

"Sợ cái gì, có ta tại, hết thảy đều không thành vấn đề, đuổi đi". Doanh Thiên lạnh nhạt nói.

Không biết vì sao nghe được Doanh Thiên lời nói này. Khiến cho Tiểu Hằng trong lòng dấy lên một cỗ can đảm lạ thường. Giống như nàng đối với

Doanh Thiên tự nhiên sinh ra một cỗ tin tưởng.

Ngược lại. Bên kia Na Ngọc khinh thường xi nói:"Đuổi ta, dựa vào mấy người các ngươi sao". Quả thật Na Ngọc rất tự tin. Mặc dù nói nàng hay là một cái bên cạnh Cát Ngân, nhưng là nàng được đích thân Cát Ngân chỉ dạy tu luyện. Tu vi không thể nói là tầm thường. Cũng đã đạt tới Địa Sư đỉnh phong. Có thể đứng cấp cao nhất bình thường đệ tử.

Tiểu Hằng cắn răng một cái đưa ra quyết định:"Được, vậy chơi lớn một lần".

Ngay sau đó nàng vận chuyển công pháp. Linh lực bùng phát đi ra ngoài. Lập tức để cho bên kia mấy người Na Ngọc giật mình.

Mặc dù tuổi còn nhỏ. So với ở đây người nàng cũng tính là thiên tài. Tu vi đạt tới Thiên Sư đỉnh phong. Kém chút liền bước vào Linh Vương Cảnh. So ra chính là cao hơn Na Ngọc một cái cảnh giới lớn.

Thiên Sư cảnh. Chính là đặt một chân vào Thiên Địa. Có thể sơ bộ mượn tới một bộ phận Thiên Địa lực lượng. Từ đó phát huy ra uy lực mạnh hơn rất nhiều.

Trong chớp mắt. Tiểu Hằng xuất thủ. Nàng là muốn đem đám người Na Ngọc cho đuổi đi. Mà đám người kia lại cũng không chịu thua. Cho nên rất nhanh liền chiến thành một đoàn.

Mặc dù nói Tiểu Hằng tu vi cao cường. Nhưng là bên kia cũng không có yếu kém bao nhiêu. Cho nên trong lúc nhất thời vẫn là ngang sức.

Cũng không biết bao lâu. Một cái lưỡi nhấc thanh âm vang lên.:"Nhàm chán. Đánh nhau gì yếu ớt vậy".

Chỉ thấy đi tới là một cái tiểu nha đầu. Nha đầu này mặc một thân y phục màu đỏ. Trên tay vẫn còn cầm tới que xiên thịt nướng.

Không ai khác chính là Nguyệt Nhi.

Na Ngọc vừa rồi chính là bị Tiểu Hằng cho đánh lên mặt. Nàng tức giận quát.:"Tiểu Hằng, ngươi tốt to gan. Dám cấu kết người ngoài. Kháng lại lệnh của Đại Thái Thượng Trưởng Lão. Lần này ai cũng không cứu được ngươi".

"Một cái nô tì cây chủ mà thôi cũng lớn tiếng như vậy. Sư Tôn. Để ta giáo huấn nàng". Nguyệt Nhi có chút nhịn không được nói ra.

Doanh Thiên chỉ là mỉm cười gật đầu.

Đạt được Doanh Thiên tán thành. Nguyệt Nhi ném xuống cây thịt nướng kia một bộ xấn ống tay đi tới nói:"Sư tôn ta nói, các ngươi làm hấn mất giấc ngủ. Để ta tới trừng trị các ngươi".

Trông thấy Nguyệt Nhi cái này bộ dạng để mọi người ở đây đều nói không nên lời. Một cái 7. 8 tuổi nha đầu. Một bộ bà cụ non, đúng thật là không biết trời cao đất dày.

Tiểu Hằng có chút lo lắng. Dù sao Nguyệt Nhi còn quá ít tuổi. Cho dù là từ trong bụng mẹ tu luyện thì hiện tại cũng bắt quá tới đâu.

Về phần Na Ngọc lúc này thì đã nổi giận. Nàng không nghĩ tới một cái nha đầu cũng dám hô to gọi nhỏ với nàng. Na Ngọc cười lạnh nói:"Nha đầu, ngươi muốn chết? ".

"Không. Ta không muốn chết. Ta muốn đánh các ngươi". Nguyệt Nhi cười cười âm hiểm nói ra.

Ngay sau đó. Cuồng bạo linh lực sôi trào. Một cỗ to lớn lực lượng từ trên thân Nguyệt Nhi bạo phát đi ra. Chỉ dựa vào cỗ lực lượng này liền đã đem đám người Na Ngọc cho ngã túi bụi.

Một cỗ thuộc về Linh Tôn uy áp ép cho ở đây mọi người thở không nổi.

"Đó là. Linh Tôn". Một cái đệ tử bình thường giật mình nói ra.

"Làm thế nào, đây là dạng gì yêu nghiệt".

Linh Tôn cấp cường giả. Mặc dù nói trong Nhật Nguyệt Thần Giáo tính không thiếu. Nhưng là đa số đều là thuộc về những cái kia cấp cao nhất đệ tử thân truyền.

Đạt tới Linh Tôn cấp đều có thể đảm nhận chức vị trong giáo như là chấp sự. Quản sự. Hoặc vị trí bình thường trưởng lão.

Về phần bình thường đệ tử. Cơ hồ đại đa số đều là dưới Linh Vương. Đạt tới Linh Vương đều có thể coi là nổi bật.

Trong Nhật Nguyệt Thần Giáo. Trẻ tuổi nhất Linh Tôn cũng đạt tới hơn 50 tuổi. Bỗng nhiên từ đâu đi ra một cái Nguyệt Nhi thử hỏi làm sao không sợ hãi đâu.

Lại nói. Sở dĩ Nguyệt Nhi tiến nhanh tu vi như vậy chính là nhờ Xích Hương Quả lúc trước ăn vào.

Xích Hương Quả chân chính bí mật. Có thể nói là một tòa thế giới uẩn dưỡng đi ra linh dược.

Tại thế nhân bên trong mắt. Xích Hương Quả có thể nói là vô cùng hiếm hoi. Nhưng là lại không phải cái gì trân quý linh dược.

Nhưng là nó thật ra được uẩn dưỡng bởi thiên địa pháp tắc. Mỗi một tòa thế giới. 1000 năm cũng chỉ có thể sinh ra một gốc.

Bên trong nó ẩn chứa bộ phận pháp tắc Thiên Địa. Nếu biết cách khai thác có thể dễ dàng tìm hiểu Thiên Địa quy tắc.

Doanh Thiên hướng dẫn Nguyệt Nhi khai thác tinh hoa trong đó. Từ ban đầu Nguyệt Nhi đã là một cái siêu cấp thiên tài. Ngũ tính. Đạo tâm. Điều thuộc dạng vạn cổ ít có. Cho nên tu vi tiến nhanh là không có gì lạ.

Linh Tôn cùng Địa Sư, đây là cách biệt như trời với đất. Cho dù vạn cái Địa Sư tới đều sẽ bị Linh Tôn một chương chụp chết. Đó là chênh lệch.

Nguyệt Nhi trong nháy mắt đánh ra một chương. Một chương này nương theo hướng gió. Đem phong bạo lập tức cho nổi lên. Chỉ thấy vô số cương phong cắt qua. Trong nháy mắt xuyên qua đám người Na Ngọc.

Tại lúc mọi người còn cho rằng đám người Na Ngọc hẳn là bị cương phong cắt thành thịt vụn. Thì bọn hắn vẫn là bình yên vô sự đứng đó.

Chỉ là.... Trên thân bọn hắn y phục toàn bộ bị cắt nát. Cùng đó là đếm không hết vết cắt trên thân thể. Lập tức máu chảy như suối.

Một màn này để ở đây người không khỏi kinh hãi. Nha đầu này thủ đoạn cũng quá độc ác.

Giờ phút này đám người Na Ngọc toàn thân chính là trần như nhộng. Lại thêm máu chảy đau đớn toàn thân. Chính là nhục nhã vô cùng.

Na Ngọc giận dữ. Nàng vừa xấu hổ vừa thấy nhục nhã vô cùng."Tiện Nha Đầu. Dám dă thương bọn ta. Ai cũng không cứu được ngươi".

Đổi lại Nguyệt Nhi bĩu môi khinh thường đáp:"Vẫn còn nói lớn, tin hay không hiện tại đem ngươi giết chết".

Nghe vậy. Na Ngọc cũng là đánh run một cái liền lập tức im miệng. Dù sao nếu còn sống thì hay là còn báo thù cơ hội. Nếu là chết rồi thì nàng biết hướng ai kêu đây.

Rất nhanh nàng liền tay che hạ thân chạy đi. Không quên buông lại một câu hăm dọa:"Có gan liền tại đó đợi".

Doanh Thiên cũng là lắc đầu cười nói:"Nha đầu, ngươi từ đâu học tới dạng này thủ đoạn".

"Là Tuyệt tỷ tỷ dạy cho ta, Sư Tôn. Tuyệt Ti ti nói, đối với dạng này nữ nhân liền đem quần áo lột sạch. Để mọi người nhìn thấy. Đó là nhát nhục nhã". Nguyệt Nhi một bộ ngày thơ nói ra.

Doanh Thiên cũng là không biết nói gì. Hắn thầm nghĩ Tuyệt Ngạo Linh đây là muốn dạy hư Nguyệt Nhi.

Tiểu Hằng lúc này mới run lập cập đi tới hỏi:"Công Tử. Cái kia,,, chúng ta phải làm sao".

Nàng đây là sợ sắp tới nhất định sẽ bị trả thù. Hơn nữa cũng không phải đơn giản trả thù kia. Đến lúc đó. Quả thật là nàng cái mạng nhỏ này khó giữ.

"Không có gì phải lo lắng, yên tâm đi". Doanh Thiên nói một câu sau đó đi vào phòng.

Nguyệt Nhi cũng là hướng Tiểu Hằng nói:"Vị sư tỷ này. Ngươi yên tâm. Có sư tôn ta ở đây. Hết thấy đều không thành vấn đề. Hi hi".

Nghe vậy. Tiểu Hằng cùng mấy vị tỉ muội cũng là 2 mắt nhìn nhau. Bọn họ đều không biết Doanh Thiên là lấy ở đâu ra tự tin.

Lúc này. Mọi người cũng đã cùng nhau giải tán. Bởi vì đây chính là chuyện lớn. Ai cũng biết, vị kia Đại Thái Thượng Trưởng Lão là cỡ nào đáng sợ. Người chống đối lại hắn trước nay đều không có cái gì kết quả tốt.

Bọn hắn đều cho rằng. Lần này Từ Nghiên Thánh Nữ là gặp họa lớn.

"Lần này xong. Từ Nghiên Thánh Nữ vậy mà chọc tới Đại Thái Thượng Trưởng Lão. Ai biết sẽ nhận hậu quả gì".

"Tất cả là tại tên điên kia. Hắn không xúi dục Tiểu Hằng phản kháng thì làm sao mọi chuyện đến nước này".

"Cũng không biết hắn là ai, vậy mà ngu xuẩn".

"Nghe nói là hắn trở về cùng Thánh Nữ".

"Cũng không biết Thánh Nữ hiện tại nơi nào. Tại sao lại để xảy ra chuyện".

"Ta tại nghe nói. Nàng đã đi vào Vô Ngục".

"Cái gì, đi vào Vô Ngục sao. Đây là muốn làm gì".

Cùng lúc đó. Trong thần giáo nhanh chóng lan truyền ra tin tức. Một cái tiểu cô nương chỉ có 7,8 tuổi có được Linh Tôn cấp tu vi xuất hiện.

Tin tức này lập tức gây nên cực lớn oanh động.

Thậm chí mấy vị thần linh đều bị kinh động tới. Lập tức cho người tìm hiểu.

Tại trong một tòa đại điện tối tăm.

Một cái thân ảnh nhanh chóng đi vào. Sau đó hần quỳ xuống nói:"Sur tôn. Đã điều tra ra. Nha đầu kia gọi là Hồng Nguyệt. Năm nay mới 8 tuổi. Tu vi quả thực là Linh Tôn. Dựa vào suy đoán. Chỉ ít có tới hơn 40 chân mệnh".

Tại sâu bên trong đại điện lúc này. Trên một tòa thần tọa ngồi đầy một người. Hình dáng của hắn bị hắc vụ che kín. Không ai nhìn thấy hắn là bộ dáng gì. Chỉ thấy hần đôi con mắt chậm rãi mở ra. Trong mắt lóe lên tinh quang nói:"Thật là tốt, ta rốt cuộc sắp được cứu. Còn gì nữa không".

Người kia cung kính nói:"Nha Đầu kia gọi một người tên là Doanh Thiên là sư tôn. Đệ tử đã tra rõ hần chỉ có Địa Nguyên Cảnh tu vi. Bọn hần là cùng Từ Nghiên trở về".

"Cùng Từ Nghiên trở về sao?. Được rồi. Lui ra đi". Ngồi trên thần tọa thân ảnh kia chậm rãi nói.

Sau khi người kia đã rời đi đại điện. Tại bên trong đại điện phát ra tiếng nói:"Dù ai cũng cản không được ta".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Tứ đại chấp pháp trưởng lão

Ngày hôm nay. Nhật Nguyệt Thần Giáo chính là trở nên vô cùng sôi nổi. Lý do là vì, một cái tuyệt thế yêu nghiệt xuất hiện.

Cái này đầy đủ làm kinh động mọi người.

8 tuổi. Linh Tôn tu vi. Ít nhất 40 chân mệnh. Phóng nhãn toàn bộ Nhật Nguyệt Thần Giáo. Thậm chí toàn bộ Nhật Nguyệt Giới. Chính là tìm không ra cái thứ 2.

Dù sao tại trước đó không lâu. Nhật Nguyệt Giới vẫn chỉ là một tòa Trung Thế Giới mà thôi. So sánh với Cực Huyền Giới trước đó chính là kém xa một trời một vực.

Xung quanh biệt viện mà nhóm người Doanh Thiên đang ở. Giờ phút này chính là vô cùng đông đúc. Rất nhiều cường giả tại giá lâm. Bọn hần là muốn nhìn Nguyệt Nhi. Trong đó không thiếu Linh Đế, Linh Thánh dạng này cường giả.

Đa số bọn hần là phục lệnh mấy vị thần linh đi thăm dò một chút. Bởi vì Nguyệt Nhi dạng này 40 chân mệnh. Tương lai là không thể hạn lượng. Dù sao cho dù là 2 vị giáo chủ có được Thần Vương cường đại tu vi cũng không có 40 chân mệnh. Đây ý nghĩa nếu trưởng thành Nguyệt Nhi sẽ còn tiến xa hơn 2 vị giáo chủ.

Chỉ là. Tất cả đều bị ngăn bên ngoài không cho tiến vào. Người ngăn bên ngoài, không ai khác chính là Mộng Điệp.

Hiện tại Mộng Điệp cũng đã có được Thông Thần Nhất Trọng tu vi. Tiếp cận thần linh cường đại.

Cho nên cũng không ai dám làm càn.

Cái này cũng dễ cho mọi người đều giật mình. Dù sao lần này Từ Nghiên Thánh Nữ trở về bên cạnh liền toát ra một cái Nguyệt Nhi cũng thôi. Vậy mà giờ liền xuất hiện thêm một cái Thông Thần Cảnh cường giả. Để cho nhiều người cũng là không giám vọng động.

Dù sao tại trước đó tin tức Từ Nghiên vì cứu thoát Thiết Thần mà nguyện ý cùng một vị vô cùng cường đại Thần Linh đã lan truyền. Hơn nữa lại là chính Thiết Thần nói ra. Cái này dễ không ai nghi ngờ gì.

Lúc này. Bên trong biệt viện.

Doanh Thiên chính là một bộ gác chân nằm ngửa. Bên cạnh là Ma Âm cùng Tuyết Ngạo Linh đang hầu hạ. Các nàng người rót rượu. Người bón linh quả. Rất có đại thế gia công tử bộ dáng.

Cái này dễ bên cạnh Nguyệt Nhi đang ăn uống cũng không khỏi khinh bỉ nói:"Sur Tôn a. Người nói chúng ta đến đây có việc. Nhưng là người tối này uống rượu mỹ nhân. Đây là muốn làm gì a".

Đáp lại. Doanh Thiên chỉ là cười cười: "Không vội. Trước hết liền ăn chơi một chút. Đại sự nào cũng không quan trọng bằng việc ăn chơi".

"Xì". Nguyệt Nhi chỉ là xì một tiếng rồi nói tiếp: "Ngươi xem. Bên ngoài kia một đám người muốn tới bắt ta. Từ Nghiên tí ti lại đi mãi không về. Ngươi không lo cho tí ấy sao".

"Từ bao giờ lại biết cho cho người khác nha". Doanh Thiên mỉm cười nói ra: "Ngươi yên tâm. Từ Nghiên sẽ hoàn hảo trở về".

Ở bên cạnh Ma Âm cũng là kiêu mị nói vào: "Công Tử. Người có thể hay không bật mí một chút".

Không thể nói. Ma Âm bộ dáng hiện tại chính là yêu tinh chết người. Bất luận cái dạng gì nam nhân sẽ bị nàng câu hồn dẫn.

Lúc bình thường. Ma Âm chính là lạnh lẽo băng sương. Giống như một tòa băng sơn vậy. Chỉ khi ở bên cạnh Doanh Thiên nàng mới lộ ra cái này kiêu mị bộ dáng.

"Không vội. Rất nhanh sẽ liền biết". Doanh Thiên cười cười nói.

Lúc này đây. Ở bên ngoài nghe đến một trận huyên náo.

Có thể cảm nhận được từng cỗ cường hoành khí tức lần lượt giá lâm. Rất nhanh chóng liền có tới 4 cỗ Thông Thần Cảnh cường giả khí tức.

Ở bên ngoài. Mộng Điệp đối mặt với 4 người. 4 người này chính là 3 nam 1 nữ.

3 nam thì một cái lão già bộ dáng. Một cái trung niên. Và một cái khá trẻ tuổi.

Còn một nữ kia thì là một cái nữ phụ trung tuổi.

Cả 4 người này đều có tu vi Thông Thần Cảnh.

Trông thấy 4 người này xuất hiện đằng sau. Không ít người nhìn ra 4 người này thân phận. Giật mình nói: "Tứ đại chấp pháp trưởng lão. Bọn họ làm sao lại tới đây".

"Không lẽ là vì chuyện mấy cái đệ tử kháng lệnh Đại Thái Thượng Trưởng Lão sao". Có người đặt nghi vấn.

"Cái gì kháng lệnh hay không kháng lệnh. Chỉ là mấy cái tiểu đệ tử còn cần tới Tứ Đại Chấp Pháp Trưởng Lão cùng xuất thủ sao". Có người cười lạnh nói.

"Như thế nào". Người này nghi hoặc hỏi lại.

"Ngươi cũng suy nghĩ 1 chút. Từ Nghiên Thánh Nữ trước đó đi theo một vị cường đại thần linh. Hiện tại lại trở về. Hơn nữa lại đem theo một cái tiểu yêu nghiệt. Lại có cường giả Thông Thần đi theo, ngươi nghĩ". Người kia giải thích.

Nghe được rõ ràng giải thích. Người này không khỏi lập tức hiểu ra bên trong sự tình.

Lúc này. Trong 4 người. Trẻ tuổi nhất lên tiếng. Hắn nở nụ cười nói: "Vị đạo hữu này, có thể hay không để chúng ta vào nói chuyện". Người này tên gọi Vạn Bằng. Hắn là bên trong Tứ Đại Chấp Pháp Trưởng Lão trẻ tuổi nhất người. Lại là thân cận cùng vị kia Đại Thái Thượng Trưởng Lão.

Nhưng là đối lại Mộng Điệp lạnh nhạt đáp: "Không có chuyện gì có thể nói, thức thời liền rời đi. Nếu không cũng đừng trách ta không khách khí".

Nghe được Mộng Điệp ngữ khí không cho mặt mũi kia. Vạn Bằng trên mặt nụ cười kia cũng là thu lại. Hắn không nghĩ tới đối phương vậy mà trực tiếp ném mặt hắn.

Nữ phụ đi cùng hắn con mắt cũng là phát lạnh. Trong con mắt tràn đầy vẻ gen gét. Nàng gọi là Trạch Mân. Nàng quát lạnh: "Hừ. Đây là Nhật Nguyệt Thần Giáo địa phương. Ở đâu đến nha đầu cũng dám hô to gọi nhỏ". Dừng một chút lại nói tiếp: "Không cần cùng nàng dây dưa".

Tiếp đó nàng hướng xung quanh mọi người nói ra: "Từ Nghiên Thánh Nữ tiết lộ Thần Giáo bí mật. Lại bỏ trốn không về. Hiện tại trở về chịu phạt. Đã bị đẩy vào Vô Ngục. Đại Thái Thượng Trưởng Lão ban lệnh thu hồi tòa biệt viện này để xây dựng cho đệ tử mới chỗ ở. Nhưng là ở bên trong người lại cậy có Từ Nghiên Thánh Nữ. Ngang nhiên kháng lệnh. Nghe lời người ngoài ra tay đã thương đồng môn đệ tử. Đại Thái Thượng Trưởng Lão đã ban pháp. Bắt giữ bên trong toàn bộ người chờ xử phạt".

Nghe được Trạch Mân đồng dạng từng câu nói. Khiến ở đây không ít người giật mình.

"Cái gì. Từ Nghiên Thánh Nữ bị đẩy vào Vô Ngục sao. Nơi đó 10 người đi thì 9 người không trở về. Nàng làm sao lại bị đẩy đi Vô Ngục". Có người ủng hộ nàng không tin tưởng nói ra.

Mặc dù tin tức Từ Nghiên đi vào Vô Ngục đều có không ít người biết. Thế nhưng là vẫn có rất nhiều người chưa biết.

"Hừ. Đây là muốn bịt mắt người sao, Từ Nghiên Thánh Nữ cứu được mọi người cứu được Thiết Thần. Lẽ ra phải là to lớn công lao mới đúng. Làm sao

lại biến thành tội đồ". Có người vì Từ Nghiên bất bình.

"Còn không phải vì Cát Ngân kia sao. Nàng ta cậy Đại Thái Thượng Trưởng Lão là chỗ dựa liền muốn một tay che trời. Hừ". Có người khác tức giận.

"Chẳng phải vì nàng ta ganh ghét Từ Nghiên Thánh Nữ sao".

Bên trong Nhật Nguyệt Thần Giáo số lượng người ủng hộ Từ Nghiên rất nhiều. Dù sao trước kia nàng luôn đối xử rất tốt cùng giúp đỡ mọi người rất nhiều. Cho nên nàng rất được lòng người.

"Tốt, không cần nói nhiều, chúng ta 4 người, trấn áp nàng lại. Sau đó san bằng nơi này". Rốt cuộc lớn tuổi nhất vị lão giả kia lên tiếng.

Nghe vậy. Mộng Điệp cũng là nghiêm túc lại. Mặc dù nàng không sợ, bởi vì có Doanh Thiên tại. Bất luận chuyện gì đều không thành vấn đề. Nhưng là nàng cũng muốn tự mình thử một chút bản thân sức lực. Dù sao nàng mục đích theo Doanh Thiên chính là bảo vệ hắn. Để Thuận chính là như vậy.

Trong chốc lát. Khí tức cường hoành bạo phát. Cuồng bạo linh lực như thủy triều tuôn ra. Khí tức đối chọi nhau gay gắt.

Mặc dù bên kia 4 người nhưng là lại không cách nào hoàn toàn đè ép thế của Mộng Điệp. Rất rõ ràng nàng cường đại cũng không phải Thông Thần Cảnh bình thường cường giả có thể sánh bằng.

Đây là chênh lệch lợi thế. Nàng có được Doanh Thiên ban cho vô thượng đại đạo. Lại có được Vô Thượng công pháp. Bàn về độ hùng hậu linh lực cùng chất lượng đều so 4 người kia vượt trội.

Đổi lại bên kia 4 người trong mắt đều là hiện lên dị sắc. Bọn hắn ban đầu còn cho rằng lấy 4 người bọn hắn liền có thể dễ dàng ép Mộng Điệp. Không nghĩ tới Mộng Điệp cường đại xa xa bọn hắn tưởng tượng.

Nếu là tại 1 chọi 1. Đoán chừng trong vòng trăm chiêu bọn hắn liền bị nàng chém rụng.

Xung quanh mọi người cũng là nhanh chóng lui ra xa. Dù sao Thông Thần Cảnh cấp độ đại chiến bọn hắn không thể tham dự.

Thông Thần cường giả đã có được ban đầu thần tính. Cường đại vô cùng. Cho dù là Linh Thánh đỉnh phong bị trúng phải dư ba cũng phải tan xác.

"Các người 4 người muốn lên một lượt hay là luân phiên đây. Đều lên đi. Nếu không sẽ bị ta chém toàn bộ". Mộng Điệp lạnh nhạt nói ra.

Dù sao nàng vẫn là có được kiêu ngạo của mình. Tại Cửu Hà Giới địa phương kia. Nàng là thiên chi kiều nữ. Nữ tử truyền kỳ. Là một trong chín tòa thần điện điện chủ. Nàng tâm tính cũng không phải bình thường người có thể sánh tới.

"Tốt. Hôm nay chúng ta ý đồng hiệp ít. Có thua cũng chớ trách". Vạn Bằng quát lên.

Bọn hắn tin tưởng lấy 4 người nhất định có thể đánh bại Mộng Điệp. Một khi Mộng Điệp ngã xuống. Hết thảy đều dễ làm. Bọn hắn có thể hoàn thành nhiệm vụ.

"Tới đi". Mộng Điệp quát.

Ngay sau đó. Phía sau lưng nàng dựng lên một cái khổng lồ hư ảnh. Một đôi Điệp Vũ khổng lồ như muốn che lấp bầu trời hiện hiện mang theo một cỗ thương cỗ khí tức.

Tại trên đỉnh núi xa xôi kia. Có thần linh đang quan sát nhìn không được nói ra: "Chẳng lẽ là trong truyền thuyết Thái Cổ Mộng Huyền Thần Điệp".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 78: Chiến tứ đại chấp pháp trưởng lão

Thái Cổ Mộng Huyền Thần Điệp. Đây là chân chính thần thú. Còn là Thái Cổ Thần Thú.

Tại trong truyền thuyết một khi trưởng thành liền có được Thần Đế chiến lực. Chỉ cần vẫy cánh liền có thể để cả Thần Đế đều rơi vào huyền cảnh.

Tất nhiên đây cũng chỉ là vị thần linh này suy đoán mà thôi. Dù sao hắn cũng chưa bao giờ nhìn thấy Thái Cổ Mộng Huyền Thần Điệp. Chỉ là dựa vào truyền thuyết đặc điểm mà suy đoán thôi.

Trên thực tế. Mộng Điệp là đạt được một mảnh nhỏ truyền thừa tại Cửu Hà Giới kia. Cái này có chút liên quan cùng Doanh Thiên. Cho nên hắn mới thu nàng làm Huyền Tĩnh Đế Thuần.

"Phanh".

Cuồng bạo đến cực điểm linh lực gào thét mà bùng phát. Trong nháy mắt. Toàn bộ Nhật Nguyệt Sơn bị chấn động.

Ngay lúc này. Trên Nhật Nguyệt Sơn phát ra quang mang. Một cái lồng ánh sáng xuất hiện đem 5 người chỗ chiến đấu bao phủ lại.

"Có thần ra tay đem bọn hần ngăn cách". Không khỏi có người giật mình nhận ra.

Nhưng là nghĩ lại liền đứng. Dù sao Thông Thần Cảnh cường giả đều đã có được bài sơn đào hải thực lực. Nói không ngoa. Nếu là cho một vị Thông Thần Cảnh cường giả toàn lực xuất thủ cùng đẩy đủ thời gian liền có thể đem bề mặt một tòa thế giới cho san bằng.

Nếu như không đem bọn hần cách đi ra. Chỉ trong một lát liền có thể đem Nhật Nguyệt Sơn đánh cho sụp đổ.

Lúc này, 4 người kia đều riêng phần mình tế ra binh khí. Lão giả cùng trung niên kia giống nhau binh khí đều là trường kiếm.

Vạn Bằng thì là một cây trường thương. Về phần Trạch Mân là một đoạn trường tiên.

Tất nhiên binh khí của bọn hần đều là bất phàm. Thuộc về cấp cao nhất trong bán thần khí.

Lập tức. mỗi người chiếm cứ một cái phương vị. Đem Mộng Điệp cho bao vây lại.

Chỉ gặp lão giả kia cùng trung niên nhân đạt thành ăn ý vô cùng. 2 người kiếm pháp giao nhau tạo thành một cái huyền diệu kiếm trận.

Lập tức kiếm trận khuếch tán ra phạm vi lớn. Đem Mộng Điệp cho vây lại. Bên trong kiếm trận là vô số kiếm cương tung hoành. Nếu là đem Linh Thánh cường giả ném vào bên trong. Chỉ e là trong chưa đầy một hơi thở liền có thể đem xay thành mảnh nhỏ.

Thân ở bên trong kiếm trận. Mộng Điệp không có chút nào hoảng. Nàng lập tức vận dụng cái kia bí pháp mà trước đó Doanh Thiên truyền thụ "Huyền Tinh Đế Thuần".

Cái này bí pháp là năm xưa đích thân Doanh Thiên vì chính mình 7 vị Đế Thuần mà sáng tạo nên.

"Huyền Tinh Đế Thuần" phòng ngự cường đại vô song. Đã từng hơn 5000 vị Tiên Đế cùng một chỗ đều không thể đem nó công phá. Tất nhiên đây là đại thành.

Mộng Điệp bất quá hay là chỉ tìm hiểu tới bên ngoài da lông mà thôi. Tuy nhiên vẫn là đầy đủ cường đại.

Vô số kiếm cương kia chém lên người nàng đều không thể gây chút nào thương tổn.

Trông thấy Mộng Điệp một mực vô sự. Tứ Đại Chấp Pháp Trường Lão ánh mắt nhìn nhau. Trong mắt tràn đầy kinh hãi.

Bọn hần đều biết kiếm trận kia lợi lại cỡ nào. Thông Thần Cảnh cường giả rơi vào cũng sẽ sinh sinh bị mài chết.

Rốt cuộc, Vạn Bằng xuất thủ. Hần trong tay trường thương phát ra chói mắt quang mang. Chỉ gặp một cỗ màu tím lôi điện lập lòe xuất hiện. Bên trong lôi điện màu tím ẩn chứa lực lượng hủy diệt cực kì đáng sợ.

Trong nháy mắt. Thương ánh phá không mà đâm xuyên tới. Chính là nhắm lồng ngực Mộng Điệp mà đánh.

Trường thương kia đâm xuyên qua không gian. Tiến vào kiếm trận, không có chút nào trở ngại xuyên thẳng qua Mộng Điệp.

Nhưng là, thân ảnh Mộng Điệp bỗng nhiên tiêu tán. Hiển nhiên vừa rồi chỉ là tàn ảnh của nàng mà thôi.

Vạn Bằng lúc này bất chợt toàn bộ lông tóc dựng lên. Một cỗ tử vong khí tức bao trùm lấy hần.

Không biết từ lúc nào. Mộng Điệp đã xuất hiện đằng sau. Một chưởng đánh xuống đầu hần.

Ở bên kia Trạch Mân vội vàng hét:"Cẩn thận". Sau đó trong tay nàng trường tiên phóng đi ra. Hướng Vạn Bằng lao tới.

Chỉ thấy đoạn trường tiên kia lập tức cản lại Mộng Điệp cánh tay. Tranh thủ cho Vạn Bằng chạy thoát thời gian.

Rút lui về sau. Vạn Bằng trong lòng toát mồ hôi lạnh. Vừa rồi nếu là Trạch Mân không kịp thời xuất thủ. Đầu lâu của hần chắc chắn đã bị đánh nổ.

Xuất thủ bất thành. Mộng Điệp lần nữa lui về phòng thủ.

Vừa rồi 4 người cũng chỉ là ra tay thăm dò mà thôi. Tiếp theo đó mới là chính thức chiến đấu.

Rốt cuộc. Cả 4 người đồng thời xuất thủ. Trong nháy mắt liền có hơn vạn chiêu liên xuất. Mỗi một chiêu đều là toàn lực công kích. Mỗi một chiêu đều nhắm tới Mộng Điệp một cái yếu vị.

Bạn hẳn đây là không cho nàng né tránh. Chỉ có thể nganh đỡ mà thôi.

"Oanh". Tại thời điểm Mộng Điệp ngạnh kháng toàn bộ công kích. Không gian cũng vì đó chấn động. Tại dưới như thế lực lượng cuồng bạo. Đem bên dưới đại địa đều cho sụp xuống.

May mắn. Mộng Điệp toàn lực thi triển "Huyền Tinh Đế Thuần". Cho nên toàn bộ đem vừa rồi công kích cho chặn xuống.

Nhưng là không cho nàng thời gian thở dốc. Đợt thứ 2 công kích liền đã tới.

Chớp mắt. Mộng Điệp trên tay kết một loạt thủ ấn kỳ dị. Hư ảnh Thần Điệp khổng lồ lần nữa hiện ra. Một cỗ hùng hồn không gì sánh được Hồn Lực giống như đại hải sôi trào phát ra.

Hồn Lực như biển lập tức đem Mộng Điệp bao phủ lại. Bảo vệ nàng khỏi lượt thứ 2 công kích.

"Nàng, lại là Hồn Sư. Thông Thần Cảnh cấp Hồn Sư". Trạch Mân đôi mắt tròn trừng hết lớn.

Khó trách bạn hẳn ngạc nhiên như vậy. Bởi vì Hồn Sư tu luyện cực kì khó khăn cùng ít ỏi. Tu luyện đến Thông Thần cảnh cấp Hồn Sư cả Nhật Nguyệt Giới hiện tại đều không có lấy một cái.

Tại thời điểm chưa có gặp Doanh Thiên. Mộng Điệp chính là chủ tu hồn lực. Thực lực đạt tới Hồn Thánh cấp bậc.

Hiện tại nàng đương nhiên càng thêm lợi hại.

Hồn Sư thủ đoạn cực kỳ quỷ dị. Có thể là điều khiển thiên địa dị tượng. Cũng có thể tạo ra huyền cảnh. Cũng có thể trực tiếp công kích linh hồn. Khó lòng phòng bị.

Lập tức. 4 cỗ hồn lực hùng hậu hướng 4 người phóng tới.

Cơ hồ cùng lúc. Cả 4 người đều cảm nhận được bên trong thức hải đau nhức. Đây là linh hồn công kích. Vô hình vô ảnh. Cho nên không cách nào ngăn chặn. Chỉ có thể đem cơn đau cho nhịn xuống mà thôi.

Đây là vì bạn hẳn đã đầy đủ cường đại. Đổi lại yếu kém hơn tu sĩ liền đã bị nàng đánh tan linh hồn biến thành xác chết từ lâu.

Chưa dừng lại ở đó. Mộng Điệp liên tục vận dụng hồn lực câu thông thiên địa lực lượng.

"Ừm, ừm".

Chỉ thấy trên bầu trời mây đen tụ hội. Từng đạo thiên lôi ẩn hiện.

Cùng lúc đó bên dưới đại địa cũng vì thế mà thay đổi. Lúc này trên mặt đất nứt toác trào ra từng đạo sắc hồng chỉ khí. Liên tục hướng Mộng Điệp hội tụ đi tới.

Xa xa có một vị Linh Thánh ánh mắt tinh tường giật mình nói ra: "Hồn Lực Thông Thần, thiên địa chi lực, Thiên Lôi, Địa Hỏa. Nàng đây là đang điều động thiên địa lực lượng kháng địch".

Đổi mặt Mộng Điệp thi triển ra dị tượng. Tứ Đại Chấp Pháp Trường Lão ánh mắt đều lộ ra kiêng kỵ vô cùng. Nếu là Mộng Điệp chỉ là một cái Thông Thần Cảnh cũng thôi đi. Ai ngờ được nàng còn là một cái Hồn Sư.

Nói tới mượn thiên địa lực lượng. Tại tu sĩ Linh Tôn cảnh liền đã có thể một chút mượn tới thiên địa lực lượng. Nhưng là cũng chỉ là mượn mà thôi. Hồn Sư đặc thù. Bạn họ chính là điều động tới thiên địa lực lượng.

Nếu nói 1 vị Linh Tôn có thể mượn tới bao nhiêu thiên địa lực lượng. Thì một vị Hồn Tôn có thể điều động tới gấp 10 lần. Đó là chênh lệch.

Lúc này. Đè ép bên trong thức hải đau nhức. Tứ Đại Chấp Pháp Trường Lão cũng liều mạng thi triển ra các loại thủ đoạn phòng ngự. Bởi vì bạn hẳn biết Mộng Điệp sắp tới công kích chính là vô cùng khủng khiếp.

Bạn hẳn cũng không có lựa chọn trốn tránh. Bởi vì bạn hẳn đều biết Hồn Sư lợi hại. Mộng Điệp hồn lực đều đã khóa chặt bạn hẳn. Cho dù chạy cũng chạy không thoát.

Bởi vì thiên địa lực lượng khí cơ đã hoàn toàn vây chặt bạn hẳn. Trừ khi bạn hẳn nhảy ra ngoài Nhật Nguyệt Giới. Bằng không liền sẽ tránh không nổi đòn này.

Lúc này. Mộng Điệp trên đầu đã ngưng tụ ra một cái khổng lồ hồng sắc cầu. Hồng sắc cầu này toát ra nhiệt độ vô cùng khủng khiếp. Đây là địa hỏa tinh hoa. Chỉ có ở trung tâm một tòa thể giới mới có.

Địa Hỏa tinh hoa nếu là đầy đủ liền có thể đem một cái thần linh cho đốt diệt.

Chưa hết. Bên trên bầu trời kia lôi vân cũng đã ngưng tụ đến cực điểm. Có thể nhìn thấy trên bầu trời ẩn sau từng đám mây kia là một thanh lôi kiếm to

lớn.

Mộng Điệp vẫy tay. Hồng sắc cầu lấy cực nhanh tốc độ bay đi.

Đổi mặt sắp tới công kích. 4 người đều không chút nào giữ lại. Tất cả đều toàn bộ đem linh lực bùng phát cùng một chỗ. Linh lực ngưng tụ thành một lớp bảo vệ đem bọn hắn giấu bên trong. Chưa kể 4 người liền tế ra mấy chục món bảo vật. Đầu là giữ mạng đồ vật.

Hồng sắc cầu chạm tới lớp linh lực bảo vệ kia. Không giống như mọi người dự đoán sẽ xảy ra một vụ lớn va chạm. Mà là hồng sắc cầu lấy tốc độ chậm rãi đem toàn bộ lớp linh lực kia cùng 4 người cho bao phủ lại.

Thấy cảnh này. 4 người trong lòng đều trầm xuống. Bọn hắn tính sai.

Nếu là hồng sắc cầu kia nổ tung chính diện mà nói. Bọn hắn có lẽ là có được khả năng thoát thân. Nhưng là hiện tại liền bị vây bên trong. Như vậy tình huống là càng hồngбет.

Chỉ thấy lớp linh lực kia chậm rãi bị Địa Hỏa Tinh Hoa thẩm thấu vào bên trong. Đem lớp linh lực này từ từ ăn mòn.

"Không tốt. Cứ như vậy chúng ta sẽ chết bên trong". Lão giả kia trầm giọng quát lên.

Lập tức. 4 người đồng thời xuất thủ. Bọn hắn muốn đánh phá hồng sắc cầu bao vây thoát ra ngoài.

Từng chiêu từng thức liên tục đánh ra. Đem hồng sắc cầu đánh cho biến dạng. Tựa hồ thật có thể đem nó xuyên thủng.

Nhưng là vào lúc này. Mộng Điệp lần nữa phát động linh hồn công kích gia trì.

Cả 4 người bên trong thức hải đều nghe được "Oanh" một tiếng. Đau nhức kịch liệt phát sinh không cách nào đè ép.

Cả 4 người cũng không khỏi ôm đầu một chút.

"Tiện nhân, mau dừng lại. Nếu không ngươi sẽ chết không toàn thây". Trạch Mân ôm đầu gào thét nói ra.

"Nói nhảm. Chết chính là các ngươi". Mộng Điệp lạnh nhạt đáp lời. Sau đó nàng ngón tay vẫy nhẹ.

Bên trên bầu trời thanh lôi kiếm kia lập tức nhắm hồng sắc cầu lao tới. Một cỗ thiên uy như có như không phát ra.

"Xoẹt..... Oanh..... Oanh".

Cuồng bạo lực lượng không gì sánh được hướng 4 phương 8 hướng bạo tạc đi ra. Tại chỗ hồng sắc cầu kia toàn bộ không gian cũng nổ tung để lộ ra từng vết rách không gian đen ngòm.

Tứ Đại Chấp Pháp Trường Lão thân ở bên trong lúc này chịu lấy cực kì khủng bố công kích.

Tại dưới lôi kiếm công kích. Lớp bảo vệ bị xuyên thủng. Địa hỏa tinh hoa trào vào bên trong thiêu đốt bọn hắn. Chưa kể cộng thêm cực kỳ đáng sợ thiên lôi cũng đều ở trên người bọn hắn đánh tới.

Lúc này. Vạn Bằng toàn thân bị đánh rách tả tơi. Hắn lấy hết sức còn lại hét lớn: "Đại nhân. Cứu mạng".

"Hừ". Chỉ nghe một tiếng hừ lạnh vang lên. Tại một đỉnh núi khác cách đó mấy trăm dặm. Một cái đại thủ phá không bay tới.

Một cỗ thần lực to lớn như đại sơn áp xuống. Đem Mộng Điệp ép rơi xuống mặt đất. Cũng đem Thiên Lôi. Địa Hỏa toàn bộ đánh tan.

Rốt cuộc. 4 cái thân ảnh rơi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Thần giới rung chuyển

Lúc này. Tứ Đại Chấp Pháp Trường Lão vô cùng chật vật. Bọn hắn toàn thân cháy xém. Trên người da thịt nổ tung không có một chỗ hoàn hảo.

Nhất là Trạch Mân kia. Nàng lồng ngực xuất hiện một cái lỗ thủng to lớn. Bên trong máu tươi chảy ra ròng ròng.

Không nghi ngờ gì. Tại dưới khủng bố như thế công kích. Cả 4 người bọn hắn đều bị trọng thương.

Về phần Mộng Điệp. Nhìn có vẻ như nhẹ nhàng. Nhưng thực ra tình huống của nàng cũng liên không tốt. Vừa rồi nàng là vận dụng toàn bộ thực lực. Toàn thân Linh Lực cơ hồ đều sử dụng đi ra. Hồn lực cũng tiêu hao không còn nhiều.

Dù sao nàng đối mặt cũng là 4 người cùng cấp độ. Nhất là Lão giả kia tu vi còn cao hơn nàng 1 cái trọng thiên.

Lúc này. Tại trên bầu trời xuất hiện một cái khổng lồ thân ảnh.

Tại thời điểm thân ảnh này xuất hiện. Một cỗ thần uy nặng nề đè ép lên toàn bộ người ở đây. Ép cho mọi người đều quỳ xuống thậm chí không thể ngẩng đầu lên.

Lúc này ai nấy trong lòng mồ hôi đều lạnh toát. Thần, quá mức kinh khủng.

"Đại Thái Thượng Trưởng Lão đích thân hiện mình". Có cường giả giật mình nói ra.

"Lần này chơi lớn, e là trời muốn sập".

Mặc dù tất cả mọi người đều là bị thần uy ép cho quỳ xuống. Nhưng là vẫn còn một người đứng đó ngẩng cao đầu.

Chính là Mộng Điệp. Nàng tu vi Thông Thần cũng không phải dạng bình thường. Mặc cho thần uy đè ép nhưng vẫn là không đủ khiến cho nàng quỳ xuống.

Giống như tức giận. Cỗ thần uy này vậy mà lập tức tập trung lên nàng. Uy áp gia tăng gấp bội. Đây là muốn nàng phải quỳ xuống.

Đối mặt như thế kinh đào hải lãng thần uy. Mộng Điệp trong mắt trào ra tinh quang. Nàng đã tự nhủ, một kiếp này, chỉ cần nàng còn sống. Người duy nhất nàng quý chỉ có Doanh Thiên một người mà thôi. Còn lại bất kỳ ai đều không có tư cách này.

Không khỏi dưới thần uy đè ép càng ngày càng mạnh. Ép cho Mộng Điệp đôi chân cũng trùng xuống.

Nàng thét dài. Trong cơ thể Linh Lực cùng Hồn Lực điên cuồng vận chuyển.

Bỗng nhiên. Giống như là có cái gì đó được mở ra. Một cỗ thần kỳ không hiểu cảm giác xuất hiện.

Cho dù là tất cả mọi người ở đây đều bất chợt cảm giác được như có như không một cỗ thần lực.

Lúc này một màn kỳ diệu phát sinh đi ra. Dưới áp bức như thế. Mộng Điệp là đánh tan xiềng xích. Nhất cử đột phá tới Thông Thần Cảnh Tam Trọng Thiên. Hơn nữa không chỉ dừng lại như vậy. Trên người nàng ầm ầm một cỗ nhỏ bé thần lực xuất hiện.

Thông Thần Cảnh Tam Trọng Thiên chính là quá độ lên Thần cảnh giới. Tại cảnh giới này. Một bộ phận Linh Lực sẽ chuyển hóa thành Thần Lực. Nhưng là chỉ xảy ra ở Thông Thần Cảnh Tam Trọng Đỉnh Phong mà thôi. Vì thế cảnh giới này còn gọi là Bán Thần Cảnh.

Mộng Điệp mặc dù mới đột phá lên tam trọng thiên đã xuất hiện dạng này biến hóa. Đủ thấy nàng không phải tầm thường.

Thấy vậy. Trên bầu trời thân ảnh kia hừ lạnh một tiếng. Tự tay xuất thủ muốn đem nàng gạt bỏ.

Một chương buông xuống. Thần lực khủng bố đè nát không gian giáng xuống. Tại dưới một chương này. Cho dù Mộng Điệp có lợi hại hơn nữa cũng phải tan thành mây khói.

Nhưng là tiếp theo đó một cái sự tình khác xuất hiện. Liên tục 3 cỗ thần lực từ 3 nơi khác hiển hiện. Đem đạo thần lực muốn đánh giết Mộng Điệp kia đánh tan.

Trên bầu trời thân ảnh kia "Di" một tiếng. Sau đó một cái âm thanh trầm thấp vang vọng khắp Nhật Nguyệt Thần Giáo: "3 người các ngươi vì sao cản lại ta".

Lúc này. Liên tục 3 cái khác thân ảnh hiện ra. Đi ra trong đó một người. Không ai khác chính là Thiết Thần. Nói: "Cần Đại Nhân. Người đường đường một tôn Thiên Thần. Vậy mà lại hướng một cái Thông Thần Cảnh xuất thủ. Không khỏi quá mất mặt a".

Cần Khôn. Chính là tên của Đại Thái Thượng Trưởng Lão.

Cần Khôn lúc này đồng dạng nói ra: "Nàng ta vốn là người ngoài. Vậy mà lại dám ở bên trong Thần Giáo đánh trọng thương Trưởng Lão bản giáo. Lại còn cấu kết với đệ tử bản giáo kháng lệnh, nhất định phải trả giá".

Nghe được Cần Khôn nói như vậy. Thiết Thần bình thần cười nói: "Cần Đại Nhân nói như vậy là sai quá sai. Thứ nhất nàng là giáo ta khách nhân. Là đích thân Thánh Nữ mời tới khách nhân. Nếu là chúng ta đối với khách nhân ra tay. Nhật Nguyệt Thần Giáo mặt mũi liền để đâu. Toàn bộ Nhật Nguyệt Giới ai sẽ phục".

Dừng một chút lại nói tiếp: "Thứ 2. Chấp Pháp Trưởng Lão đây là xuất thủ trước. Nàng ta chỉ là tự vệ mà thôi. Thứ 3. Nơi này là Thánh Nữ nơi ở. Thánh Nữ thân phận đặc thù. Ngoại trừ 2 vị giáo chủ. Cho dù là ngài cũng không thể bừa bãi phân xét đi".

Nghe vậy, Càn Khôn con mắt có chút trầm xuống. Hắn gần giọng nói:"2 vị giáo chủ trước đi rồi đi liền đã để ta toàn quyền định đoạt Nhật Nguyệt Thần Giáo sự việc. 3 người hẳn nên biết a".

Thiết Thần vẫn là ung dung cười nói:"Chúng ta biết. Cho nên ta hay là cất công đi Thần Đình tìm 2 vị giáo chủ. Xin chỉ thị". Nói đoạn liền rút ra một cái lệnh bài.

Lệnh bài này bên trên tuyền khắc rườm rà thần văn. Tàn mắt ra một cỗ vương giả thâm uy. Nó chính là chỉ cao lệnh bài của Nhật Nguyệt Thần Giáo. Thấy lệnh bài như thấy Giáo Chủ.

Thấy vậy, Càn Khôn trong con mắt hiện lên ngạc nhiên vô cùng. Hắn không nghĩ tới. Thiết Thần vì chuyện này mà tự mình đi tìm 2 vị giáo chủ xin lệnh bài. Làm cho hắn ngạc nhiên hơn nữa là. 2 vị giáo chủ vậy mà đáp ứng hắn.

"Trong này ắt có nội tình". Càn Khôn trầm nghĩ. Sau đó hắn nói ra:"Nếu đã như vậy. Chuyện hôm nay liền bỏ qua. Chờ 2 vị giáo chủ trở về ta sẽ đích thân đi hỏi".

Ngay sau đó. Càn Khôn biến mất. Ngập trời thần uy cũng là tiêu tán.

Về phần Thiết Thần. Ánh mắt hắn nhìn về bên trong biệt viện kia. Nhưng là bên trong hoàn toàn không có cái gì động tĩnh.

Cái này khiến hắn trong lòng mờ mờ lạnh chảy rờn. Cuối cùng. Hắn hay là chờ dài một hơi. Ngoại trừ mấy người bọn hắn. Toàn bộ Nhật Nguyệt Thần Giáo không có ai biết. Bọn hắn chính là vừa thoát qua một kiếp.

Sở dĩ Thiết Thần làm như vậy. Là vì ngay từ đầu hắn vẫn luôn để ý biệt viện chỗ Doanh Thiên ở. Cho nên ngay từ lúc xảy ra mâu thuẫn kia. Hắn liền biết có đại sự không tốt. Hắn cấp tốc rời Nhật Nguyệt Giới đi tới Thần Đình tìm 2 vị giáo chủ.

Cũng may mắn hắn trở về kịp. Nếu không hậu quả chính là khó lường.

Ngay sau đó tam thần cũng là rời đi. Nhân cơ hội này. Tất cả người xem náo nhiệt cũng vội vã chạy về. Bọn hắn vừa rồi là hoảng sợ không thôi. Chẳng may mấy vị thần ra tay đánh nhau. Vậy chẳng phải bọn hắn dám phạm nhân này tại bay vạ gió.

Bên trong biệt viện. Mộng Điệp một thân trở về. Nàng lúc này lộ ra có chút chật vật. Nhưng là trên người khí chất lại biến hóa không ngừng.

Doanh Thiên vẫn là một bộ nhàn nhã uống rượu. Trông thấy nàng liền mỉm cười hỏi:"Thế nào. Oán trách ta chăng".

Mộng Điệp vội vàng đáp. Trong lời nói lộ ra kiên nghị:"Nếu là mọi sự đều phải Công Tử đến che chở. Vậy ta đi theo người có ích gì".

Doanh Thiên hài lòng gật đầu tán thưởng:"Tốt, vất vả rồi. Nghỉ ngơi một chút. Đoán chừng không tới 1 tháng. Người liền có thể thành Thần".

Vừa rồi một tràng chiến đấu mặc dù không phải cái gì sinh tử quyết chiến. Nhưng là lúc đối chọi thần lực kia. Lại khiến cho nàng có cơ hội nhìn trộm thần đạo. Từ đó ngộ ra rất nhiều thứ. Nàng cũng nắm chắc trong vòng một tháng liền có thể thành Thần.

Thành Thần. Đây là bước đi rất quan trọng. Nàng biết. Hết thảy đều là Doanh Thiên ban cho. Nếu không gặp được Doanh Thiên. Có lẽ nàng hay vẫn là có thể thành Thần. Nhưng là còn không biết tới ngày tháng năm nào.

Nghe được Mộng Điệp có thể sớm thành thần. Dù làm cho Ma Âm cùng Tuyết Ngạo Linh Hâm mộ. Dù sao các nàng hiện tại bất quá vẫn chỉ là Linh Đế. Thành Thần đối với các nàng mà nói. Vẫn còn khá xa.

Nhìn thấu các nàng dạng này tâm tư. Doanh Thiên mỉm cười nhẹ nhàng nói:"Không có cái gì tốt hâm mộ. Chỉ cần cố gắng liền rất nhanh có thể đạt tới. Thành Thần, bất quá chỉ là đại đạo bắt đầu. Rất nhanh các ngươi sẽ liền thấy. Thần, bất quá chỉ là cát bụi mà thôi".

Doanh Thiên câu nói này bên trong ẩn chứa một chút tin tức kinh người. Tại mọi người trong mắt. Thần là vượt trên tất cả. Là chí cao vô thượng. Nhưng là bên trong Doanh Thiên lời nói lại chỉ là cát bụi. Đây là ý vị gì.

Mặc dù nói các nàng biết mình Công Tử cường đại vô song. Cho dù là Thần Vương đều không phải là đối thủ.

Ngoại trừ vậy. Các nàng đối với Doanh Thiên vẫn là mù tịt. Các nàng không biết hắn đến cùng là ai. Từ đâu đến. Cường đại đến cỡ nào. Tất cả đều không biết.

Đúng lúc này. Đại địa chấn động tựa như một trận động đất. Toàn bộ Nhật Nguyệt Giới đều rung nhẹ.

Trên thực tế. Không chỉ là Nhật Nguyệt Giới. Mà là toàn bộ Thần Giới đều rung chuyển.

Tựa hồ như là có một tôn khổng lồ quái vật muốn chui vào bên trong Thần Giới vậy.

Tại Thần Đình. Vô số đạo Thần Quang chiếu rọi. Từng cái Thần Kính soi xét không gian. Giống như là muốn tìm ra nguyên nhân.

Từng tôn Thần Đế hiện diện dò xét thiên địa.

"Nhìn. Đó là Thành Đô Thần Đế,.... Hấn hiện thân". Có người giật mình nói.

"Còn có Minh Hà Thần Đế, Thái Ân Thần Đế, bên kia là Trạch Sơn Thần Đế,..... Trời ạ. Đây là có chuyện gì". Thần giới rất nhiều người đôi mắt tròn trừng nói.

Tại bình thường, Thần Đế là rất ít khi hiện thân. Nhưng là hiện tại từng tôn từng tôn Thần Đế liên tiếp xuất hiện. Cái này để vô số người vì đó mà kinh hãi. Cho rằng thật sự có đại sự.

"Oanh". Thần Đế chỉ uy phóng lên ức vạn trượng. Một tôn vĩ ngạn thân ảnh hiện thân. Để uy tràn ngập bữa bãi khắp thiên địa.

"Đây là.....Nguyên Hoàng Thần Đế. Hấn vậy mà cũng hiện thân". Nhìn thấy tôn thân ảnh vĩ ngạn này. Một vị Thần Hoàng kinh hãi nói ra.

Nguyên Hoàng Thần Đế. Là thời đại này gánh chịu Thiên Mệnh chấp chương Thần Giới. Trong mắt thế nhân cường đại nhất Thần Đế.

Mặc cho chư đế soi xét tìm kiếm. Mặc cho các loại Thiên Kính chiếu rọi. Nhưng là hết thấy đều không tìm ra bất cứ đồ vật gì.

Rốt cuộc. Rung động im lặng đi xuống. Chư thần chúng đế tìm không thấy gì cũng đành từ bỏ.

Doanh Thiên ngược lên mỉm cười nói:"Có ý tứ". Sau đó hấn hướng chư nữ nói ra:"Ta đi một chút liền trở về".

Lập tức thân ảnh của hấn biến mất.

Một lát sau. Hư không chấn động. Doanh Thiên thân ảnh hiển hiện ra ngoài. Đây là một viên văn thạch. Trên viên văn thạch này không có bất cứ gì. Ngoại trừ một người.

Nói chính xác hơn là một cái thiếu niên trẻ tuổi.

Thiếu niên này chính là vô cùng tuấn mỹ một dạng. Hấn độ xinh đẹp thậm chí có thể khiến nam nhân đều muốn đồ gục. Hấn chân trần. Trên thân mặc một kiện bạch y trắng muốt. Lộ ra cực kỳ không nhiễm bụi trần.

Lúc này. 2 người ánh mắt nhìn nhau. Tại thời điểm này. Không gian thời gian như ngưng đọng lại. Rất lâu về sau Doanh Thiên rốt cuộc lên tiếng:"Người chính là cái tên đi khắp nơi gây sự kia? ".

- - -

Mọi người đoán xem ai nào:v

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Thiếu niên thần bí

Vô tận tinh hải. Lấp lánh từng khóa tinh cầu ánh sáng soi rọi.

Một dải văn thạch bay với tốc độ cực kì cao vun vút lao đi trong vũ trụ.

Trên một viên văn thạch. Có 2 người đang ngồi đối diện nhau. Cùng nhau uống rượu.

Chính là Doanh Thiên cùng thiếu niên kia. 2 người chính là liên tục uống rượu. Trong chốc lát liền đem mấy trăm đàn rượu cho uống sạch. Tuy nhiên tại bên trong quá trình này. Không ai nói câu gì.

Rốt cuộc. Thiếu niên kia ngừng uống. Hấn xoa xoa đôi bàn tay cười nói ra:"Rượu tốt, tuy nhiên cũng không phải ta đồ vật khoái khẩu. Nên dừng".

Đổi lại. Doanh Thiên vẫn là một mực uống lấy. Vừa uống vừa nói:"Gặp nhau. Chính là có duyên. Đây là chuyện mừng, đáng để uống".

Thiếu niên kia bật cười:"Vừa rồi người nói ta đi khắp nơi gây sự. Ta như thế nào lại mang cái này tai tiếng".

"Ta nói là sự thật mà thôi". Doanh Thiên mỉm cười ý vị nói ra.

Thiếu niên kia cười khò. Hấn cả đời tung hoành vô địch. Một tay có thể che lấp thiên. Một chân có thể đạp sập địa.

Tại hấn trước mặt. Bất luận dạng gì tồn tại hấn đều chưa từng để vào mắt. Cho dù là trước mặt nam tử này hấn cũng tự tin có thể chiến ngang tài ngang

sức. Bởi vì trước mắt nam tử này độ cường đại thật không có chút nào thua kém hắn. Hắn cường đại, so với bất cứ kẻ nào hắn từng gặp qua đều muốn cường đại.

Thế nhưng là lại có người nói hắn chuyên môn đi gây sự đây.

Thiếu niên này cười hỏi:"Tại sao lại nói như vậy đâu".

Doanh Thiên uống tiếp một ngụm rượu sau đó nói:"Là có người nói với ta như vậy".

"Kẻ nào đây". Thiếu niên con mắt có chút lạnh.

"Người đoán". Doanh Thiên mỉm cười hỏi ngược lại.

"Họ Tần, Họ Giang,..... ". Thiếu niên bộ dáng giống như có chút suy nghĩ nói ra.

Doanh Thiên mỉm cười không nói.

"Đều không phải. Vậy hắn là tên họ Lý kia đi". Thiếu niên gật gù nói.

"Cả 3 người đó đều nói như vậy. Người đến chỗ người ta rồi quây banh nóc. Còn hậu quả liền để người ta thay người dọn dẹp. Vậy có phải hay không là đi gây sự đây". Doanh Thiên ha ha cười nói.

Thiếu niên này nghe Doanh Thiên có chút mỉa mai giọng nói kia đầu cũng là đầy hắc tuyến. Nhưng là hắn cũng không có cái gì phản bác. Quả thật hắn là đi khắp nơi tìm hiểu cùng giao lưu. Thời gian đó cũng đúng là làm một số chuyện huyền ảo.

Doanh Thiên tiếp tục hỏi:"Làm thế nào người tìm được ta".

Hỏi câu này Doanh Thiên cũng là có chút tò mò. Doanh Thiên tin tưởng. Thiếu niên này mục đích đi tới nơi này. Là vì tìm hắn.

Thiếu niên bèn lấy ra một quyển trục. Quyển trục này có chút cũ nát. Giống như nó đã tồn tại thật lâu. Bên trên quyển trục có thể nhìn thấy từng dòng văn tự vô cùng rườm rà cùng huyền ảo. Mặc dù cũ nát. Nhưng là nó vẫn tỏa ra từng đạo kỳ dị thánh quang. Nhìn qua liền biết đó là vô thượng bảo vật.

Tại trông thấy quyển trục này. Doanh Thiên liền biết vì sao thiếu niên này có thể tìm được hắn. Bởi vì thật lâu về trước. Quyển trục này là tự tay hắn viết ra. Sau đó hắn tặng cho một người.

Rõ ràng người đó lại đem quyển trục cho thiếu niên này. Nhờ đó mà thiếu niên này mới có thể tìm được hắn.

Thiếu niên tiếp tục nói:"Ta rất thương thức những gì người viết bên trong. Ta muốn cùng người hoàn thiện nó".

Doanh Thiên mỉm cười:"Chung Cực sao. Hoàn thiện nó. E là rất khó. Chúng ta tình huống đều không giống nhau. Vì thế mỗi người hoàn thiện đều phải dựa vào chính mình".

"Ta biết. Nhưng là món đồ này tham khảo rất tốt. Nó cũng giúp ích rất nhiều. Chúng ta mỗi người đối với Chung Cực lý giải đều khác nhau. Nếu là cùng nhau tham khảo đều phải không tốt hơn sao. Người hắn là cũng nghĩ vậy. Nếu không người sẽ không đưa nó cho tên họ Giang kia". Thiếu niên mỉm cười nói ra.

Nghe vậy. Doanh Thiên lại lắc đầu. Hắn chậm rãi nói ra:"Trước đó chính mình còn cho rằng. Chung Cực dễ dàng. Nhưng là trải qua một đoạn thời gian mới rõ. Thật không chút nào dễ dàng đi. Đến cuối cùng vẫn là phải dựa vào mình đi tìm hiểu. Tham khảo hay không tham khảo, cũng không quan trọng.

Nghe được Doanh Thiên lời nói này. Để cho thiếu niên kia gật gù. Hắn cười to một đoạn. Sau đó trên tay quyển trục kia chính là bốc lên cuồng bạo chân hỏa.

Tất nhiên. Doanh Thiên tự tay viết ra quyển trục cũng không phải bình thường chân hỏa tùy tiện có thể đốt cháy. Nhưng là thiếu niên kia chân hỏa cũng tuyệt đối không phải hạng tầm thường. Tuyệt đối có được đốt cháy thiên địa uy lực.

Rất nhanh. Quyển trục kia liền bị đốt thành tro bụi. Lại là. Doanh Thiên từ đầu đến cuối cũng không có cái gì thái độ. Dù sao đó cũng là tự tay hắn viết ra.

Sau khi đốt cháy hoàn toàn quyển trục này. Thiếu niên cười nói:"Người nói hay là đúng. Chúng ta vất vả tìm kiếm con đường này. Ai cũng không giống ai. Vẫn là phải tự mình cố gắng mà thôi".

"Họ Giang kia hiện tại hắn cũng rất kính người đi". Doanh Thiên mỉm cười hỏi nhỏ.

"Đó là đương nhiên". Thiếu niên kia mỉm cười nói:"Ta vốn nghĩ, chính mình đã rất rảnh rồi. Nhưng là không nghĩ tới, người so với ta rảnh rồi còn muốn sớm".

"Không có gì, chính là đi mở mang 1 chút tầm mắt mà thôi". Doanh Thiên a a nói ra. Sau đó lại nói tiếp:"Chúng ta tình huống. Hắn là tương tự nhau đi".

"Ân, quả thật giống nhau". Thiếu niên kia cũng gật gù nói.

Nói đến giống nhau tình huống. Chính là năm xưa Doanh Thiên bị ám toán phải trùng sinh một dạng. Nhưng là đây hết thầy cũng nằm trong hần tính toán.

Về phần thiếu niên kia. Hần cũng là tương tự Doanh Thiên phải trùng sinh. Mặc dù bọn hắn còn xa xa không đạt tới đỉnh phong thời kỳ. Nhưng là hiện tại vẫn là đầy đủ dùng.

Thiếu niên kia nói tiếp: "Nhưng là như vậy. Ta còn đường lại càng dễ dàng tiến một bước. Ta chắc chắn một thể này có thể đạp vào bước kia".

Nói đến "bước kia" thiếu niên trên khuôn mặt cũng là tỏ ra hưng phấn.

Bình thường tới nói. Đối với người ngoài. Hắn sẽ không để lộ trên mặt biểu cảm này. Bởi vì bọn hắn căn bản chưa có tư cách này.

Nhưng là Doanh Thiên thì khác. Bọn hắn mặc dù vừa gặp nhưng lại đã quen từ lâu. Có câu nói "Vừa gặp liền thành tri kỷ". Hoàn toàn phù hợp hoàn cảnh này.

Uống xuống một ngụm rượu. Doanh Thiên thu hồi chính mình nụ cười. Hắn khuôn mặt lại trở nên bình thản một dạng. Sau đó hỏi: "Từ bên ngoài đi loạn. Người hắn là đã thấy Chúng".

Nghe đến "Chúng" chữ này. Thiếu niên kia cũng là thu về vẻ cười. Nói ra: "Đã thấy qua, cũng đã động thủ qua, nhưng là cũng chỉ là sâu kiến một đám mà thôi. Duy nhất có.....".

Nói đến đây. Thiếu niên dừng lại. Hắn không khỏi nhớ lại chính mình nhìn thấy cảnh tượng kia.: "Thứ đó, hắn là rất tiếp cận Chung Cực đi".

Doanh Thiên gật đầu nói ra: "Đúng thế, đã rất tiếp cận. Hơn nữa, thứ người nhìn thấy vẫn chỉ là một phần của nó mà thôi".

Nghe được Doanh Thiên nói như vậy. Thiếu niên cũng là dự đoán được: "Ta biết. Lần đó ta vẫn là cảm thấy nó không toàn vẹn". Sau đó nhìn nhìn Doanh Thiên nói tiếp: "Người đối với thứ đó tìm hiểu hay là rất rõ a".

"Đương nhiên, có lẽ là trận chiến cuối cùng". Doanh Thiên ánh mắt hít lại nói ra.

"Cuối cùng một trận chiến, đây là người hạnh phúc nhất địa phương". Thiếu niên có chút thâm ý nhìn Doanh Thiên nói.

"Tin tưởng. Người cũng sẽ có một trận chiến cuối cùng". Doanh Thiên đối với thiếu niên đáp lại.

"Có lẽ vậy". Thiếu niên ánh mắt có chút xa xăm. Sau đó hắn đứng lên.

Tại thời điểm hắn đứng lên. Giống như toàn bộ thiên địa đều bị hắn gánh lên vậy.

Mặc dù thân hình của hắn nhỏ bé. Nhưng lại làm cho người ta cảm giác hắn to lớn vô cùng. Tựa hồ như là một tôn cự nhân đứng giữa trời đất vậy.

Doanh Thiên mỉm cười hỏi: "Thế nào. Nhịn không nổi nữa".

Lúc này, thiếu niên con mắt chính là chăm chăm nhìn vào Doanh Thiên. Trên người hắn chiến ý nồng đậm toát ra. Đem mấy ngàn vạn dặm hư không đều chấn động.

Bình thường tới nói. Bọn hắn dạng này tồn tại xuất thủ chính là tùy ý. Nhưng là chỉ có 2 người cũng không cần như vậy. Nói trắng ra. Cả 2 người đều là một cái cuồng nhân chiến đấu. Bọn hắn ưa thích chiến đấu, cũng không phải là cách không đấu pháp hay là thi triển đại đạo kia, mà chính là một chỗ vật lộn. Đó mới là bọn hắn ưa thích.

Nhưng là, giữa toàn bộ thế gian. Lại có mấy ai có thể để bọn hắn tự mình vật lộn đây.

Cho nên hiện tại. Nhìn thấy Doanh Thiên. Để cho thiếu niên này không khỏi nổi lên chiến ý.

Doanh Thiên lúc này cũng là đứng lên. Hắn trên mặt nụ cười sáng lạng. Bởi vì trước mắt thiếu niên này quả thật hiểu ý hắn.

Hắn rất muốn làm nóng một phen. Nếu để cho Doanh Thiên có thể làm nóng một trận. Nhất định có thể để bộ thân thể này càng dung hợp hoàn mỹ hơn. Nói không chừng liền không cần tụ tập phần còn lại linh hồn bị phân tán trong thiên địa kia liền có thể hoàn toàn đạt đến cực mỹ dung hợp.

Nếu có người ở đây. Nhất định liền biết. 2 người sắp ra tay đánh nhau.

Tất nhiên ở đây đánh nhau cũng không phải là sinh tử quyết chiến kia. Mà chính là chiến đấu vì ham muốn mà thôi.

Doanh Thiên cũng thiếu niên kia vô cùng ăn ý. 2 người cùng lúc đưa tay về lên hư không một cái vòng tròn. Sau đó chậm rãi để 2 ngón tay một chỗ chạm vào nhau.

Tại thời điểm ngón tay 2 người chạm nhau. Toàn bộ vùng không gian này chính là bị đóng băng lại. Sau đó âm ỉ sụp đổ đi xuống.

Bọn hấn đây là cùng nhau tạo nên một cái bên ngoài hư vô sản đầu. Bởi vì bọn hấn dạng này tồn tại quá mức khủng bố. Nếu là tại trên Thần Giới động thủ sẽ gây ra hậu quả cực kỳ nghiêm trọng.

Tất nhiên động thủ ở đây cũng không phải là trước đó mấy cái tiểu đả tiểu nháo. Bọn hấn động thủ sẽ là hoàn toàn nghiêm túc. Nhất định sẽ dốc toàn lực mà chiến.

Rốt cuộc. 2 người thân ảnh hoàn toàn chìm vào hư vô. Chỉ có bên cạnh một vùng không gian sụp đổ.

Lúc này. 2 người tiến sâu vào hư vô.

Tại bên trong hư vô. Không có bất luận cái gì tồn tại. Không có thiên. Không có địa. Không có pháp tắc. Không có thời gian. Cho dù là không gian cũng không phải là không gian nữa.

"Oanh". Thiếu niên kia khí tràng dâng cao. Trong nháy mắt cực kỳ khủng bố uy lực tản mát mà ra. Phía sau lưng hấn dâng lên một tòa khổng lồ đại nhật. Tòa này đại nhật cũng không phải bình thường đại nhật.

Đây là thiếu niên này tổn hao không biết bao nhiêu thời gian. Tổn hao bao nhiêu công sức mới có thể đạt được "Đại Nhật Chí Tôn Luân".

Không những thế. Phía sau lưng hấn còn nổi lên 9 đầu đạo luân cực kỳ huyền ảo. Đây là tượng trưng cho chí cao tồn tại "Tuyên Cổ Vô Song" cấp bậc.

Doanh Thiên bên này cũng không có chút nào thua kém.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Chiến một trận sáng khoái

Phía sau hấn cũng là dâng lên một đầu vô thượng chân mệnh.

Đây là Doanh Thiên hao tổn vô số tâm huyết vô số thời gian rèn đúc "Nguyên Thủy Đại Viên Mãn Chân Mệnh".

Chưa hết. 81 đầu "Thái Sơ Viên Mãn Chân Mệnh" cũng đều hiển hóa.

Bên trong hư vô. Trên đầu thiếu niên kia "Đại Nhật Chí Tôn Luân" tỏa ra ánh sáng chiếu rọi khắp hư vô. Nếu là ở bên trong thần giới hiển hóa. Tất có được chiếu rọi cửu thiên thập địa năng lực.

Chưa kể 9 đầu đạo luân phía sau hấn toát ra từng đầu vô thượng đại đạo. Huyền ảo kỳ bí vô song. Toát ra khí tức tuyên cổ vô địch.

Phía Doanh Thiên. Chủ chân mệnh của hấn cũng là phun ra nuốt vào quang mạng thần thánh. Từng đạo kỳ dị thương cổ khí tức toát ra. Tựa hồ như đạo chân mệnh này chính là từ khởi nguyên đi tới.

Nguyên Thủy Chân Mệnh. Đây là tượng trưng cho Nguyên Thủy cấp bậc tồn tại. Là vô địch Thiên Tôn trong mắt thế nhân.

81 đầu "Thái Sơ Chân Mệnh" cũng là tập hợp thành một cái chí cao vô thượng đồ đằng. Bên trong chất chứa chí cao đại đạo vô địch.

Bởi vì bọn hấn hệ thống tu luyện là hoàn toàn khác nhau. Cho nên trạng thái cũng không giống với.

Nhìn Doanh Thiên chủ chân mệnh kia. Thiếu niên ánh mắt không khỏi nhúc nhích. Có chút ham muốn nói:"Đồ tốt, toàn bộ thiên địa này e rằng chỉ có một cái đi".

Doanh Thiên mỉm cười đáp lại:"Đương nhiên. Ngươi đi khắp thế gian cũng tìm không ra cái thứ 2, lại nói, ngươi viên Đại Nhật kia cũng là độc nhất vô nhị. Tuyên cổ vô song".

Thiếu niên mỉm cười không đáp.

Lúc này, 2 người khí tràng chính là không ai thua kém ai.

"Phanh". Cùng một lúc, 2 người xuất thủ.

Trong nháy mắt này. Bọn hấn là lập tức áp sát vào nhau. Đối với đối phương thi triển quyền cước.

Quyền cước ở đây cũng không phải là bình thường quyền cước. Bọn hấn mỗi một đạo quyền đều có để đánh cho tinh hà băng diệt. Mỗi một cước đạp

xuống liền có thể để thiên địa trầm luân.

Đáng nói là, bọn hắn ra tay cực kì nhanh. Chớp mắt liền ngàn vạn chiêu đi qua. Tại trong hư vô đều không nhìn thấy bọn hắn thân ảnh. Chỉ có từng đạo khủng bố chấn động lan truyền mà thôi.

Lúc này. Ở bên trong Thần Giới. Tại cái lỗ hổng không gian kia. Từng đạo từng đạo mạnh mẽ đến cực điểm sóng hủy diệt lan đi ra ngoài.

Mặc dù Doanh Thiên cùng thiếu niên kia đã tiến rất sâu vào bên trong hư vô không gian. Nhưng là bọn hắn dư ba chiến đấu quả thực quá mức khủng bố.

Dư âm chiến đấu vậy mà theo lỗ hổng không gian thoát đi ra ngoài.

Tại dưới khủng bố nhục vậy dư ba trùng kích. Đem lỗ hổng không gian càng ngày càng phá toái trở nên to lớn hơn. Không gian chập trùng cũng vì đó mà rách tả tơi.

Không những thế xung quanh vùng không gian này toàn bộ vẫn thạch cùng các tinh cầu đều bị dư ba chấn cho nát vụn.

Cũng may mắn vùng không gian này cực kì hoang vu. Cũng không có nơi nào có người ở. Nếu không liền chết thế nào cũng không biết.

Tất nhiên. Dư ba khủng bố lập tức để thần giới mấy vị chí cao tồn tại phát hiện. Bọn hắn lập tức để mắt tới nơi này.

Không ít vị đều là mạng chân thân chạy tới.

Trong chớp lát. Đứng ở bên ngoài lỗ hổng không gian liền đã tụ tập mấy chục thân ảnh. Có là hư vô mờ mịt không thấy rõ khuôn mặt. Cũng có là chân thân giáng lâm.

Duy nhất giống nhau chính là trên người bọn hắn Đế uy cuộn cuộn không ngừng. Rõ ràng bọn hắn mỗi người đều có Thần Đế thực lực.

Lúc này. Bọn hắn đôi con mắt kia phát ra thần quang. Bọn hắn đôi mắt đều có thể nhìn thấu cửu thiên. Nhìn xuyên thập địa.

Nhưng là lúc này hết thảy lại đều vô dụng.

Bọn hắn thiên nhãn nhìn vào hư vô muốn biết chuyện gì phát sinh. Nhưng là hết thảy đều không nhìn thấy cái gì.

Chỉ có từng đạo chấn động khủng bố toát ra mà thôi.

"Bên trong xảy ra chuyện gì". Một vị Thần Đế mở miệng hỏi.

Nhưng là hết thảy đều không ai nói gì. Một lát sau. Một vị áo trắng Thần Đế mới mở miệng đáp:"Hắn là có tồn tại cường đại ở bên trong chiến đấu".

"Ý của Đạo Vương là bên trong có người chiến đấu sao, Nhưng là.....".

"Nhưng là cái này cũng không khỏi quá cường đại đi".

Lúc này. Một vị thân thể to lớn thần đế đi tới nói lớn:"Muốn biết liền đi vào xem liền chẳng phải rõ".

Chỉ thấy vị này Thần Đế vậy mà lập tức tiến đến lỗ hổng không gian muốn tiến vào bên trong.

Nhưng là thời điểm hắn vừa tiến vào. Liền bị một cỗ lực lượng chấn bay ra ngoài.

Vị Thần Đế này xem xét lại chính mình liền không khỏi giật mình kinh hãi. Hắn Thần Khu là cỡ nào rắn chắc, là cỡ nào bền vững. Toàn bộ thần giới liệu có mấy người có thể đem hắn thần khu đánh nát.

Nhưng là hiện tại. Hắn thần khu chính là rách nát không chịu nổi. Cơ hồ muốn phá toái mà ra. Cũng may mắn đây chỉ là bên ngoài vết thương mà thôi. Hắn dựa vào thần lực cường đại duy trì thần khu không cho phá toái. Lập tức, hắn liền rất nhanh rút lui. Hắn phải lập tức chữa trị chính mình thân thể.

Hắn thể thậm chí chưa vị Thần Đế ở đây không khỏi kinh hãi. Dù sao bọn hắn đều là tồn tại vô địch ở thần giới. Nhưng là đối mặt như thế cường đại lực lượng không khỏi để bọn hắn hãi nhiên.

Đương nhiên. Doanh Thiên cùng Thiếu niên kia chiến đấu chính là hoàn toàn ở một đẳng cấp khác biệt. Chỉ riêng dư ba liền có thể đem Thần Đế đánh cho trọng thương.

Đây còn là bọn hắn thuận tay va chạm mà thôi. Nếu là dưới tình huống bọn hắn vận dụng đạo pháp. Dư ba cũng đủ đem Thần Đế oanh cho hồi phi yên diệt.

Rốt cuộc. Chư vị Thần Đế lập tức liền thủ muốn đem vùng này không gian cho giữ vững. Ngăn lại không gian sụp đổ.

Lập tức. Hàng ngàn đầu đại đạo pháp tắc hiển hóa. Thần Lực cường đại khủng bố đến cực điểm cuộn cuộn đi ra. Trong bát giác, đế uy tràn ngập thiên

địa. Kinh động toàn bộ thần giới cường giả.

Cái này để vô số cường giả không khỏi vì đó mà kinh hãi.

Lập tức, vô số ánh mắt nhìn xuyên không gian hướng địa phương này nhìn tới, muốn biết xảy ra chuyện gì.

Chỉ thấy lúc này. Tại xa xôi vũ trụ kia. Từng đạo sáng chói thần quang chiếu rọi vô tận không gian. Như muốn chiếu xuyên cửu thiên thập địa một dạng.

Từng đạo Thần Đế minh văn hiển hiện. Điền cuồng Thần Lực cùng một chỗ trùng điệp gia trì lên nhau tạo thành một tòa vô cùng khổng lồ trận pháp.

Trận pháp này độ to lớn có thể cùng mấy trăm tòa Thiên Vực cùng một chỗ so sánh.

Tất nhiên cái này cũng là không có gì lạ. Dù sao đây là do chư vị Thần Đế cùng một chỗ liên thủ đi ra trận pháp.

Tất nhiên động tĩnh quá mức to lớn cũng khiến cho toàn bộ Thần Giới chư Thần đều có thể cảm ứng được.

Bọn hắn đều nhìn chăm chăm về nơi này. Từng tòa Thần Giáo. Thần Môn, Thần Tông đều mở Thiên Kính chiếu về nơi này muốn biết tình huống. Nhưng là bên dưới trận pháp che phủ. Không ai biết rõ chuyện gì xảy ra.

Một vị cường đại Cổ Thần con mắt thâm sâu nhìn về nơi này lâm bẩm nói:"Một ngày này, đến cùng là xảy ra cái gì đại sự đây, Thần Giới sắp biến thiên sao".

Lúc này bên trong trận pháp. Chư vị Thần Đế con mắt cũng là nghiêm trọng nhìn về lỗ hồng không gian. Bọn hắn thi triển ra trận pháp phong bế nơi này. Trấn thủ nó để phòng đại sự phát sinh.

Bên trong hư vô không gian. Lúc này 2 người cũng đã ngừng chiến đấu.

Doanh Thiên lúc này toàn thân hằn vết thương chồng chất. Nhất là đôi cánh tay kia cơ hồ vỡ nát hoàn toàn. Tại lồng ngực địa phương kia cũng là bị đánh cho sụp đổ. Phần eo của hắn cũng là thủng một cái lỗ lớn. Toàn thân huyết nhục be bét. Thánh huyết nhiễm đỏ.

Về phần thiếu niên kia. Hắn tình huống cũng không khác gì Doanh Thiên. Đôi cánh tay cũng y như Doanh Thiên vỡ nát một dạng. Nhất là phần đầu kia cũng bị đánh vỡ một mảnh. Vai trái của hắn cũng là một cái lỗ thủng dọa người.

Mặc dù bị thương nghiêm trọng như vậy. Nhưng cả hai người trên mặt đều là toát ra hưng phấn một dạng.

Doanh Thiên cười lớn:"Sảng khoái. Không biết bao nhiêu lâu mới được sảng khoái như vậy".

Thiếu niên kia cũng là cười to một dạng đáp lời:"Quả thực sảng khoái đến vô cùng, thật khoanh biết đến bao giờ mới có thể lại một lần như vậy đây".

Cả hai người bọn hắn trong nội tâm lúc này mặc kệ toàn thân đau nhức. Chỉ có một cỗ thoải mái vô cùng. Bởi vì thật lâu không có hoạt động qua. Cái này để bọn hắn 2 người cảm thấy nhàm chán vô cùng.

"Thế nào, tiếp tục? ". Doanh Thiên hỏi.

"Được, liền một lần xuất ra bản lĩnh, hi vọng ngươi có thể đứng vững". Thiếu niên kia hào sảng đáp lời.

Chỉ thấy hắn lúc này toàn thân khí chất biến đổi. Không còn giống như vậy tùy tiện nữa. Đế Hoàng chỉ uy cuồng bạo phóng xuất. Đằng sau hắn tòa Đại Nhật kia bên trên nổi lên vô cùng rườm rà phù văn ảo diệu. 9 đầu đạo luân liên kết với nhau hiển hóa ra tính ức ti mà tính đại đạo pháp tắc.

Thiếu niên này đây là chuẩn bị thi triển đi ra hắn tâm đắc nhất cả đời tuyệt học, đây là hắn thiên tân vạn khổ, tự mình tìm tòi sáng tạo ra độc nhất vô nhị tuyệt học của hắn.

Thiếu niên này dựa vào một chiêu này mà tung hoành thiên địa. Quét ngang mọi vô địch tồn tại.

Chỉ cần nghe tên một chiêu này liền để vô số người vì đó mà thất sắc.

"Một chiêu này gọi là "Đế. Đạo. Vô. Song". Là ta cả đời tuyệt học, hi vọng ngươi đừng để cho ta thất vọng đi". Thiếu niên cười nói.

"Đế Đạo Vô Song, tốt một cái tên bá đạo, yên tâm, nhất định để ngươi vui mừng". Doanh Thiên không có chút nào nao núng.

Chỉ thấy Doanh Thiên từng đầu chân mệnh xoay tròn. Chủ chân mệnh của hắn phát ra vô tận quang mang. Trong chốc lát, vô số cổ lão văn tự hiển hiện khắp nơi tạo thành một bản vô thượng thiên chương.

81 Thái Sơ Chân Mệnh cũng là lấy đủ loại phương thức thần kỳ liên kết với nhau. Ưc ti mà tính đại đạo pháp tắc xuất hiện.

Một cỗ khác Đế Hoàng uy áp cũng từ trên thân Doanh Thiên bạo xuất đi ra.

Tựa hồ tại trên thế gian này. Cũng chỉ có bọn hắn 2 người mới xứng đáng với Đế Hoàng danh tự này. Tựa hồ chỉ có duy nhất 2 tôn Đế Hoàng mà thôi.

Tại trước mắt 2 tôn Đế Hoàng này. Bất luận cái gì Thần Đế. Tiên Đế, đều lộ ra không có ý nghĩa. Bất quá là bụi bặm mà thôi.

Doanh Thiên rất tôn trọng trước mắt mình thiếu niên này. Hắn cũng sẽ thi triển chính bản thân mình mạnh nhất tuyệt kỹ. Chiêu này cũng chính là tự mình Doanh Thiên hao tổn vô số tâm huyết sáng tạo đi ra. Bao gồm cả một đời hắn đạo pháp.

Năm xưa. Doanh Thiên chính là dựa vào một chiêu này mà đem Thiên Đạo đánh cho vỡ nát một nửa.

Hư vô không gian lúc này tràn ngập tuyên cổ vô địch khí tức. Cho dù là không gian hư vô cũng có dấu hiệu chịu không nổi lực lượng này. Ân ân có sụp đổ dấu hiệu.

"Đế. Đạo. Vô. Song". Thiếu niên hét lớn một tiếng. Một chương vô địch đánh ra.

Dưới một chương này. Bất luận cái gì đại đạo. Bất luận cái gì pháp tắc. Bất luận là dạng gì vô địch tồn tại đều sẽ hồi phi yên diệt.

"Đến hay lắm". Doanh Thiên thét dài một tiếng. Cũng riêng phần mình đánh ra một chương.

"Đế. Tôn. Thái. Thượng".

Dưới một chiêu này. 3000 đại đạo đều sẽ vì đó mà hủy diệt. 3000 thế giới cũng sẽ vì đó mà băng vỡ. Dưới một chiêu này hết thảy đều sẽ vì đó mà biến mất. Toàn bộ thời gian không gian hay là thiên địa pháp tắc cũng sẽ băng diệt.

"Oanh,, Oanh,.....".

Liên tiếp không ngừng tiếng nổ lớn kinh thiên động địa vang lên liên tục.

Toàn bộ không gian hư vô cũng vì đó mà chấn động.

Tại địa phương giao chiến kia. Cho dù là hư vô cũng hoàn toàn sụp đổ. Dưới 2 chiêu thức khủng bố như vậy va chạm. Hết thảy đều bị hủy diệt trở về bản nguyên.

Không. Cho dù là bản nguyên cũng đều bị hủy diệt.

Cực kỳ khủng bố chấn động va chạm tạo thành dư ba hướng bên ngoài lỗ hổng không gian bừa bãi quét đi ra.

Dưới bất ngờ như vậy khủng bố lực lượng. Chư vị Thần Đế cho dù đề phòng nhưng là vẫn không cách nào ngăn chặn.

Tất cả đều bị đánh bay. Máu tươi cuồng phun. Cho dù là tòa trận pháp kia cũng là kịch liệt rung chuyển.

May mắn dư ba cũng là không nhiều. Trận pháp cuối cùng là không vỡ nát.

Chư vị Thần Đế ôm ngực kinh hãi nhìn về lỗ hổng kia. Bọn hắn chưa từng nghĩ sẽ gặp phải tình huống như vậy.

Tất nhiên cho dù Doanh Thiên cùng thiếu niên kia còn xa xa không có đạt tới đỉnh phong. Nhưng là cũng không phải Thần Giới có thể tiếp nhận bọn hắn lực lượng.

Lúc này. Cả hai người đều đang ở bên trong Hư Vô Vô Nguyên Không Gian. Đây là cấp độ sâu nhất của không gian hư vô. Nơi này chính là trong truyền thuyết không có bất luận cái gì tồn tại.

Không có thiên. Không có địa. Không có thời gian. Không gian. Không có đại đạo. Không có thiên địa pháp tắc. Nơi này hết thảy đều không có bất cứ thứ gì.

Doanh Thiên mỉm cười nói:"Thế nào, thất vọng sao".

"Rất tuyệt, rất tuyệt". Thiếu niên kia ha hả cười nói.

Giờ phút này 2 người bọn hắn tình huống càng thêm nghiêm trọng. Cả hai người cánh tay đều đã phá toái. Trở thành người cụt một dạng.

Thân thể cơ hồ vỡ nát.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 82: Mở rộng chân mệnh

Doanh Thiên trong lòng cảm thấy một cổ khoái ý trào lên.hắn hiện tại chính là từ lúc trùng sinh đến giờ cảm thấy vui sướng nhất.

Đã từ lâu,hắn thật quên đi cái này cảm giác.một cái vi diệu cảm giác chỉ có người có ham muốn chiến đấu mới có được mà thôi.

Mặc dù cả 2 người hiện tại tình huống thê thảm vô cùng. Nhưng là hiện tại cả 2 người đều cảm thấy thư sướng vô cùng.

Rốt cuộc Doanh Thiên lên tiếng:"Tốt a, lần tới có dịp liền tới thêm một lần".

Thiếu niên kia mỉm cười đáp:"Đương nhiên".

Cuối cùng 2 người cùng nhau đi ra không gian hư vô. Xuất hiện bên trong Thần Giới.

Lúc này. Chư vị Thần Đế ai nấy đều đang ôm ngực thở dốc. Bởi vì vừa rồi hứng chịu dư chấn thật sự quá mức nguy hiểm.

May mắn bọn hắn đề phòng bày ra tuyệt thế đại trận. Nếu không e rằng bọn hắn hôm nay khó thoát một kiếp.

Đúng lúc này. Một cổ duy ngã độc tôn thiên địa chi uy xuất hiện.

Cái này để chư vị Thần Đế ánh mắt không khỏi co lại.

Bọn hắn hướng lỗ hổng không gian nhìn tới.

Chỉ thấy từ bên trong bước ra 2 cái thân ảnh.

Một cái thiếu niên cùng một cái thanh niên.

2 người này trên thân rách nát không chịu nổi. Máu me be bết. Tất nhiên là vừa trải qua một trận khủng bố chiến đấu.

Nhưng là dù vậy. Bọn hắn trên người khí tức cũng đủ để ép cho chư vị Thần Đế đều ngạt thở.

Nguyên nhân đơn giản là vì Doanh Thiên cùng thiếu niên kia tại chiến đấu. Nhiệt huyết vẫn còn chưa giảm. Để lộ ra khí tức kinh khủng mà thôi.

Cái này cũng chưa phải đáng sợ nhất địa phương.

Đáng sợ là. Chỉ riêng khí tức bọn hắn phát ra liền đem không gian ép cho vặn vẹo không chịu được. Cơ hồ muốn phá toái. Đại trận tuyệt thế kia dưới khí tức khủng bố như vậy cũng ần ần có không chịu được dấu hiệu.

Trong lòng chư vị Thần Đế lúc này. Chỉ có một suy nghĩ:"Tiên Nhân".

Đúng thế. Không ai nói ai. Bọn hắn đều dám khẳng định. Trước mắt 2 người này nhất định là Tiên Nhân.

Chỉ có Tiên Nhân mới có thể để bọn hắn không có chút nào lực lượng kháng cự như vậy.

Bọn hắn tin chắc. Tùy tiện một trong 2 người ra tay thì bọn hắn hôm nay không có bất kỳ ai có thể rời đi.

"Nha. Náo nhiệt như vậy". Doanh Thiên mỉm cười liếc nhìn chư vị Thần Đế.

Nghe được Doanh Thiên lời nói. Để chư vị Thần Đế trong lòng không khỏi nặng xuống.

Thiếu niên kia cười cười nói ra:"Xem chừng chúng ta gây ra động tĩnh có chút lớn đi".

"Ân, nên kết thúc". Dứt lời. Doanh Thiên cùng thiếu niên kia thân ảnh lập tức biến mất.

Cái này để chư vị Thần Đế không khỏi ngạc nhiên. Bọn hắn vừa là thờ phào nhẹ nhõm. Vừa là lo lắng.

Rốt cuộc. Một vị nữ tính Thần Đế lên tiếng:"2 vị này đến Thần Giới. Không biết là muốn làm gì".

Đạo Vương trầm ngâm một lát rồi lên tiếng đáp lời:"Yên tâm. Nếu là bọn họ có ý xấu thì đã làm rồi. Và lại cho dù như vậy chúng ta cũng ngăn không nổi".

Nghe Đạo Vương lời này nói xong. chư vị Thần Đế không khỏi cười khỏ.

Bọn hắn dù sao cũng là cao cao tại thượng Thần Đế. Đứng đầu nhất Thần Giới chiến lực. Bọn hắn đôi hình này tuyệt đối có thể quét ngang Thần Giới. Thậm chí 7 giới còn lại. Nhưng là đứng trước 2 người kia liền không có năng lực phản kháng.

Đây là cỡ nào chênh lệch.

Không khỏi. Bọn hấn trong mắt lóe lên vẻ kiên định. Đây mới là bọn hấn truy cầu đại đạo.

Doanh Thiên cùng thiếu niên kia lúc này đã xuất hiện ở một cái địa phương khác.

Nơi này cũng không phải cái gì thần kỳ địa phương. Chỉ là một tòa phạm nhân thế giới bình thường.

Chỗ này là một cái bên dòng suối chỗ cháy. Bên cạnh đó. Doanh Thiên cùng thiếu niên kia chính là đang ngồi nướng cá ăn.

Bọn hấn giờ phút này trên người vết thương đều đã lành lặn.

Doanh Thiên nắm trong tay Sinh Mệnh Tổ Phù. Nháy mắt liền để vết thương hoàn hảo khôi phục.

Về phần thiếu niên kia thủ đoạn tất cũng kinh người. Chốc lát toàn bộ liền hoàn hảo.

Bọn hấn chỗ nướng cá cũng không phải cái gì trân quý cá. Cũng không phải là cái gì linh thú, yêu thú cá. Mà chỉ đơn giản là cá bình thường phạm nhân ăn mà thôi.

Rượu cùng cá. 2 người lại tiếp tục kéo lên một bàn nhậu.

"Sau đó ngươi sẽ làm gì". Doanh Thiên hỏi một câu.

"Ân, nên trở về, làm chính mình công việc". Thiếu niên kia đáp.

Hắn trên người cũng có rất nhiều chuyện cần làm. Hắn tình huống cùng Doanh Thiên không có khác nhau là mấy. Hắn cũng có chính mình việc cần làm. Hắn cũng có thù cần báo.

"Mỗi người. Đều có chính mình bận rộn". Doanh Thiên gật đầu. Sau đó nói tiếp:"Lại nói, chúng ta con đường này từ ban đầu đã là xác định sẽ khó đi. Chung Cực khó khăn, nếu không vạn cổ đến nay cũng không có người đạp vào một bước kia".

"Một bước kia. Vạn cổ tới nay, có không biết bao nhiêu người vì đó mà cố gắng. Người trước ngã xuống lại tiếp bước. Nhưng là đều chưa có ai có thể thành công đâu". Thiếu niên kia gật đầu.

"Mà hết thấy ngăn lại. Chính là Thiên Đạo". Doanh Thiên nói.

"Nhắc tới Thiên Đạo, nơi kia lão tặc Thiên quả thật khôn khiếp. Ta cùng hắn vẫn là còn một món nợ lớn đây". Thiếu niên cười nói một câu. Trong mắt bắn ra hàn mang.

Năm xưa hắn bị ám hại. Chính là lão tặc thiên sau cùng một kích.

Doanh Thiên hứng thú cười nói:"Tựa hồ ngươi ở trong tay Thiên Đạo ăn thiệt thòi không nhỏ nha".

"Cũng không tính cái gì. Dù sao ta vẫn là lợi được nhiều hơn". Thiếu niên ha ha cười nói.

"Nơi này Thiên Đạo đã từ lâu không còn là Thiên Đạo. Hết thấy bị chi phối. Đáng tiếc". Doanh Thiên lắc đầu nói ra.

Tại thế nhân trong mắt. Thiên Đạo đứng đầu Thiên Địa. Thiên lý công bằng.

Nhưng là mấy ai biết. Vạn cổ đến nay. Thiên Đạo đã từ lâu cũng không còn là Thiên Đạo.

Tất nhiên. Cái này có liên quan đến việc Thiên Đạo đã từng bị đánh vỡ 2 lần.

Nge vậy. Thiếu niên mỉm cười đáp:"Các ngươi thật thú vị. Nhưng chung quy. Hết thấy đều là lòng người".

"Ân".

Sau đó. 2 người chính là cùng nhau uống rượu cùng nói chuyện phiếm.

Tất nhiên chuyện phiếm của bọn hấn cũng không phải cái gì chuyện phiếm.

Bọn hấn mỗi lời mỗi câu đều là vạn cổ bí mật ít người biết được. Để lộ ra ngoài đều sẽ gây nên sóng gió.

Lúc này. Tại tòa biệt viện nơi đám người Doanh Thiên ở kia.

Một cỗ cường hoành khí tức phóng lên trời. Chỉ thấy một cỗ hàn băng lực lượng nhanh chóng lan tỏa. Lập tức để cho khắp nơi nhấc lên một tầng băng dày.

Một cái tuyệt mỹ thân ảnh bay lên. Khắp Nhật Nguyệt Sơn linh khi điên cuồng hướng bên này tụ hội. Lập tức kinh động toàn bộ đệ tử cùng trưởng lão.

Vô số ánh mắt lập tức hướng biệt viện kia nhìn tới.

Chỉ thấy lúc này trên không trung là một cái cực kỳ xinh đẹp nữ tử. Nàng mái tóc đen dài kia tung bay trong gió. Cảnh tượng cực kỳ kiều diễm.

Cái làm cho người ta thán hải chính là nàng khí tức toát ra quá mức lạnh lẽo. Để cho người ta không giám tới gần.

Chính là Ma Âm. Nàng rút cuộc đột phá tới Linh Thánh cảnh giới.

Hơn nữa nàng cường đại cũng không phải Linh Thánh bình thường có thể so sánh. Nàng hiện tại mới vừa tấn cấp Linh Thánh. Nhưng là để một cái Linh Thánh trung kỳ đi ra nàng vẫn có thể chiến một trận.

Chỉ thấy Ma Âm đỉnh đầu treo lấy 9 cái chân mệnh.

9 cái chân mệnh. Vứt tại những cái phạm nhân thế giới kia như Cửu Hà Giới. Nàng chính là vạn cổ yêu nghiệt thiên tài.

Nhưng là tại Nhật Nguyệt Giới một tòa tân tấn Đại Thế Giới này. 9 cái chân mệnh của nàng quả thực khó coi đến mức không tưởng.

Chỉ thấy Ma Âm vận chuyển điên cuồng công pháp. Bên trong 9 cái chân mệnh một cái bay lên.

Lúc này. Ma Âm chính là đem toàn bộ tinh lực rót vào chân mệnh này. Đây là quá trình đúc lên Chủ Chân Mệnh.

Tại Linh Thánh Cảnh. Sau khi thức hải hoàn thiện. Chính là rèn đúc đi ra Chủ Chân Mệnh.

Chủ Chân Mệnh chính là trực tiếp cùng Linh Hồn tu sĩ kết nối. Cũng trực tiếp kết nối với đại đạo của tu sĩ.

Chỉ thấy Ma Âm trên người từng đầu hàn băng đại đạo pháp tắc luân chuyển. Hướng chủ chân mệnh đi tới.

Cái này để cho mọi người kinh hải không thôi.

Nhất là những cái kia Linh Thánh ánh mắt càng sợ hãi.

Bởi vì ai cũng biết tại Linh Thánh cảnh bắt đầu tìm hiểu đại đạo.

Nhưng là hiện tại Ma Âm trên người đại đạo có thể nói là rất nhiều. Hơn nữa lại huyền ảo vô cùng. Tương lai nàng thành thần nhất định chính là cường giả trong thần.

Ngay lúc mọi người tưởng chừng kết thúc.

Một màn tiếp theo xảy ra lập tức để cho mọi người con mắt trợn trừng.

Từng đầu đại đạo nhập Chủ Chân Mệnh về sau. Ma Âm tiếp tục thi triển một môn bí pháp.

Cái này bí pháp là tự tay Doanh Thiên truyền cho nàng.

Chỉ thấy nàng toàn thân lực lượng câu thông cùng thiên địa.

Lập tức Nhật Nguyệt Sơn thiên địa quy tắc phát sinh biến hóa. Thay đổi hoàn toàn kết cấu.

Trên bầu trời từng đạo Thiên Lôi ẩn hiện.

Rõ ràng nàng thi triển bí pháp này là khiến cho thiên khiên.

Lập tức. Tại trên đầu nàng mở ra một cái rộng lớn môn hộ.

Mọi người đều có thể nhìn vào bên trong.

Đằng sau môn hộ kia. Đó là một cái rộng lớn vô biên thế giới. Tiên quang ẩn hiện. Từng đạo kỳ dị linh khí tràn xuống.

Lập tức để cho Nhật Nguyệt Sơn phát sinh biến hóa cực kỳ lớn.

Tu sĩ bình thường hấp thu cái này kỳ dị linh khí lập tức khiến cho tu vi bay vọt.

Các loại cây cối linh dược cũng vì đó mà phát triển lấy mắt thường có thể nhìn thấy tốc độ.

Chưa hết. Có không ít tu sĩ từ lâu mắc kẹt tại bình cảnh trong bỗng chốc lại thông hiểu. Lập tức đột phá mà lên.

Phía sau thế giới kia còn ẩn hiện 3 cây đại thụ.

3 cây đại thụ này vô cùng khổng lồ. Tinh cầu so sánh với nó đều như hạt bụi.

3 cây đại thụ này cắm rễ hư không.

Trên cây ẩn hiện cực kỳ huyền bí phù văn.

Rốt cuộc.

Chỉ thấy từ trong môn hộ bay ra 6 cái chân mệnh.

Mỗi một cái đều là Thánh cấp chân mệnh. Vô cùng hiếm có.

"Cái đó là, chân mệnh sao". Có người con mắt tròn trĩnh không tin tưởng nói.

Chỉ thấy 6 cái chân mệnh kia vậy mà cùng với chủ chân mệnh cùng 8 cái chân mệnh còn lại của Ma Âm hình thành kỳ diệu kết nối.

Một lát sau, Ma Âm vậy mà có được tất cả 15 chân mệnh. Nàng thành công mở rộng chân mệnh của mình. Tiếp đó là đón thiên kiếp.

Dù sao, Nghịch thiên cải mệnh. Tất phải chịu thiên phạt.

Lúc này, Mọi người đã loạn thành một đoàn.

Mở rộng số lượng chân mệnh. Đây là đánh vỡ bọn hán suy nghĩ. Dù sao, trăm ngàn vạn năm đến nay cũng chưa có như vậy sự việc.

Nhưng là hôm nay. Như vậy sự việc lại ở trước mắt bọn hán diễn ra.

"Cái này. Không thể nào đi. Chân mệnh cố định. Làm sao có thể tăng thêm". Một vị tu sĩ thất thần nói ra.

Đừng nói là tu sĩ bình thường. Giờ phút này có không ít thần linh đều tại quan sát. Dù sao nàng làm ra động tĩnh cũng quá lớn.

"Cái này đến cùng là làm thế nào". Một vị Thần ngạc nhiên vô cùng.

Hắn cái này Thần. Chân mệnh cũng chỉ có hơn 20 cái. Hắn cũng chưa từng nghe qua có cái gì công pháp có thể mở rộng chân mệnh.

"Không chắc. Ta từng tại một cái cực kỳ cổ xưa tài liệu có đọc qua. Tại cổ lão xa xưa có công pháp có thể mở rộng chân mệnh. Bất quá là từ trước Đạo Gian thời đại. Có lẽ trải qua thời gian lâu như vậy khiến nó thất truyền đi".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 83: Dậy sóng

Tại cực kỳ cổ lão xa xưa thời đại kia. Xa xưa đến mức không thể ngược dòng tìm hiểu.

Tại trong truyền thuyết lưu truyền lấy một loại có thể đem chân mệnh mở rộng.

Bình thường tới nói. Tu sĩ sinh ra số lượng chân mệnh là cả đời sẽ không thay đổi.

Nhưng là ở thời đại cổ lão kia. Từng vị tiên hiền vì đó mà cố gắng tìm tòi nghịch thiên phương thức. Tìm ra cách ra tăng số lượng chân mệnh.

Nhưng là hết thấy. Đều theo thời đại kia biến mất mà thất truyền.

Nhưng là hôm nay. Cái này bí pháp gia tăng chân mệnh vậy mà lần nữa hiển hiện thế gian.

Cái này nhất định sẽ gây nên một trận gió tanh mưa máu.

Bởi vì chân mệnh chính là căn cơ tu sĩ. Số lượng càng nhiều. Chính là càng có lợi thế. Tốc độ tu luyện. Sinh mệnh lực. Đều sẽ gia tăng một mảng lớn.

Cái này để cho vô số người sẽ vì đó mà đổ mắt.

Ma Âm cũng biết mình gây nên chú ý. Nhưng là nàng cũng không có cách nào. Bởi vì nàng nhất định phải đột phá không có chần chừ.

Nàng cũng không có gì lo lắng. Bởi vì Doanh Thiên tại. Thế gian hết thảy mọi chuyện đều dễ dàng.

Một ngày này.

Nhật Nguyệt Thần Giáo vì đó mà trở nên sôi trào.

Nguyên nhân là vì chư thần Nhật Nguyệt Thần Giáo vậy mà toàn bộ hiện thân tiến đến biệt viện kia.

Lúc trước chỉ là một tòa trung thế giới. Nhật Nguyệt Thần Giáo thần số lượng có khoảng hơn mười tôn.

Nhưng là theo Nhật Nguyệt Giới đàn sinh ra 2 vị Thần Vương. Lại sau cái biến. Trở thành một tòa đại thế giới.

Nhật Nguyệt Giới số lượng thần chỉ ít có hơn trăm tôn.

Chỉ riêng Nhật Nguyệt Thần Giáo liền muốn chiếm một nửa.

Những này thần là đều từ các tòa thế giới khác tới gia nhập.

Lúc này. Nhật Nguyệt Sơn tình huống cực kỳ hoành tráng.

Bởi vì có tới mấy chục vị thần cùng lúc giáng lâm.

Thần quang chiếu rọi khắp nơi. Thần uy cuộn cuộn đè lên nhau. Cái này để cho toàn bộ yếu kém tu sĩ không khỏi chịu không nổi toàn bộ đều phải rút lui.

Dù sao thần cùng phạm nhân cách biệt quá lớn. Nếu là hứng chịu không nổi thần uy liền có thể bị ép chết.

Lúc này trên Nhật Nguyệt Sơn cũng chỉ có Linh Thánh, cùng Thông Thần cảnh cường giả mới có tư cách ở lại xem náo nhiệt mà thôi.

Bên trong biệt viện lúc này cũng chỉ có 4 người một thú nếu tính thêm tiểu hùng.

Chính là Ma Âm. Mộng Điệp. Tuyết Ngạo Linh cùng Nguyệt Nhi.

Giờ phút này cũng chỉ có Mộng Điệp là có chút bình tĩnh.

Về phần 3 người còn lại đều bị Thần uy ép cho không thở nổi.

Nếu là một vài vị thần tới liền không nói. Nhưng là hôm nay thần tới quá nhiều. Tràn diện quá mức khủng bố. Doanh Thiên lại chưa trở về. Các nàng cũng là bất lực.

"Bên trong người mau đi ra". Một cái hùng tráng thanh âm mang theo cường đại thần lực vang lên.

Rốt cuộc. Mộng Điệp vẫn là đi ra.

Tại nàng xuất hiện bên ngoài. Chính là đứng đó từng tôn vĩ ngạn thần linh.

Nàng chấp tay nói:"Chư thần không biết giáng lâm có chuyện gì".

"To gan. Đối diện thần linh. Vậy mà không quỳ". Một vị thần linh quát lên.

Mộng Điệp cứng rắn đáp trả:"Tại sao ta lại phải quỳ".

"Thần Linh không thể khinh nhờn. Một cái Thông Thần Cảnh còn phải hỏi lý do sao". Vị này thần thanh âm lạnh lẽo.

Đổi lại. Nếu là người khác. Đối diện như vậy nhiều thần. Chỉ sợ đã sớm quỳ dập đầu.

Nhưng là Mộng Điệp đây. Nàng vẫn là đứng thẳng sống lưng. Kiên quyết không quỳ.

"Các vị hôm nay tới đây chỉ là để bắt ta quỳ sao". Mộng Điệp ánh mắt co lại nói ra.

"Hừ. Bọn ta muốn ngươi giao ra bí pháp gia tăng chân mệnh". Không có chần chừ. Một vị thần trực tiếp đi vào vấn đề.

"Tại sao ta phải giao ra". Mộng Điệp ngữ khí bình thản.

"Cùng Thần Linh cống hiến. Nên là ngươi phúc phận".

"Không bằng nói trắng ra là các ngươi muốn cướp bọn ta bí pháp đi".

Nghe Mộng Điệp nói câu này. Không khỏi để chur thần vì đó mà tức giận. Nhưng là cũng chỉ hừ lạnh mà thôi.

Dù sao bọn hần là không có lý do. Lại muốn người ta đồ vật. Quả thực cùng ăn cướp không có khác gì nhau.

Nhưng là vì cái kia bí pháp. Bọn hần cam tâm tình nguyện ném mặt mũi.

"Cần gì nói nhảm như vậy. Trực tiếp bắt lại. Tra khảo. Đảm bảo nhất định sẽ khai ra". Một vị nữ tính thần linh ánh mắt phát lạnh quát.

Đúng lúc vị thần này chuẩn bị động thủ đem Mộng Điệp bắt lại.

Từ xa một cái thanh âm vang lên:"Chậm đã".

Chỉ thấy từ xa chạy tới. Chính là Thiết Thần cùng hần 2 vị huynh đệ.

"Thiết Thần. Đây là có ý gì". Vị kia nữ thần hỏi.

Thiết Thần giờ phút này trong tâm là một mảnh đau đầu.

Hần đây là oán đám người này chính là có mắt như mù. Cũng cảm thấy mấy người Doanh Thiên là một cục nam châm hút phiền phức.

Thiết Thần lên tiếng:"Chư vị. Cái này trọng đại. Không nên quá vội vàng".

"Cái gì trọng đại. Bí pháp ngay tại trước mặt. Chỉ cần đoạt lấy. Chúng ta cũng sẽ sớm có ngày đăng đỉnh Thần Vương". Vị này nữ tính thần linh ánh mắt có chút điên cuồng.

Dù sao nàng tư chất không tốt. Mặc dù thành thần. Nhưng là đã hao hết tiềm lực. E rằng cả đời đều sẽ kẹt tại Hư Thần Cảnh một bước này.

Nhưng là hôm nay một cái cơ hội mở ra. Không chỉ nàng. Mà toàn bộ thần ở đây đều nhanh muốn nắm lấy.

Dù sao bọn hần cũng chỉ là thần linh bình thường. Muốn trở thành thần trong cường giả. Nhất định phải tiến về những cái kia Thần Thế Giới.

Nhưng là những Thần Thế Giới kia độ khắc nghiệt so với phạm giới đều muốn trăm vạn lần. Cho dù là thần đều không cẩn thận liền sẽ lập tức mất mạng. Cho nên bọn hần cần vốn liếng. Mà trước mắt, chính là vốn liếng dạng này.

Thiết Thần còn muốn nói gì đó ngăn cản. Nhưng là đúng lúc này. Tại bên trong biệt viện xảy ra biến cố.

Chỉ thấy một cái to lớn cột sáng từ bên trong biệt viện phóng lên trời. Cái này để chur thần đều giật mình.

Ngay sau đó. Tại dưới chur thần tra xét. Phát hiện bên trong biệt viện đã không còn ai.

Lập tức. Thần niệm không lồ tại trên Nhật Nguyệt Thần Giáo quét qua. Nhưng là. Điều không phát hiện cái gì.

Mấy người Mộng Điệp. Vậy mà hoàn toàn vô tung vô ảnh.

Cái này biến cố để chur thần đều không kịp trở tay.

Rốt cuộc đều phải rút về. Sau đó từng đạo thần dụ truyền xuống. Lập tức vô số người được phái đi truy tìm tung tích mấy người Mộng Điệp.

Thậm chí có thần linh đích thân tự mình đi khắp Nhật Nguyệt Giới tìm.

Dù sao bọn hần suy đoán có thể có người đưa bọn hần đi. Tất nhiên sẽ là thần linh. Nếu không. Không có phạm nhân nào có thể dưới mí mắt bọn hần biến mất được.

Vài ngày sau đó.

Một cái động tĩnh xảy ra lại khiến cho Nhật Nguyệt Thần Giáo lần nữa sôi trào.

Chỉ thấy từng con chấn động liên tục. Toàn bộ Nhật Nguyệt Thần Giáo vậy mà rung chuyển đi lên.

Ngay sau đó. Tại một cái xa xôi địa phương kia. Nơi đó chính là Vô Ngục.

Huyết quang cùng kim quang xen lẫn cùng nhau phóng lên thiên khung. Vô địch cuồng bạo lực lượng toát ra bừa bãi khắp nơi.

Chỉ thấy trên bầu trời kia xuất hiện một cái phong hoa tuyệt đại nữ tử.

Nàng một thân y phục màu tím giờ phút này có chút rách nát. Nhưng là trên người khí chất lại giống như trên bầu trời kia thần nữ giáng thế.

Mái tóc dài của nàng giờ phút này có chút pha ánh tím.

"Ngaooooo". Một tiếng long ngâm vang lên.

Chỉ thấy một cái hư ảnh Thần Long màu tím hùng vĩ xuất hiện bay xung quanh nàng. Long tức tràn ngập tựa như một tôn Chân Long xuất thế.

Trông thấy cái này nữ tử. Để cho người trong Nhật Nguyệt Thần Giáo không khỏi vì đó mà hãi nhiên: "Đó là. Từ Nghiên Thánh Nữ".

Có người nhận ra Từ Nghiên thét to.

"Nàng vậy mà từ Vô Ngục đi ra. Lại tựa hồ như đoạt được to lớn cơ duyên".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Từ Nghiên Xuất Quan

Từ Nghiên đi ra từ Vô Ngục.

Cái này tin tức đủ làm cho Nhật Nguyệt Thần Giáo trên dưới một lần sôi trào.

Bởi vì từ khi Nhật Nguyệt Thần Giáo lập giáo đến nay. Chưa có ai có thể đi vào Vô Ngục mà còn sống đi ra.

Tất nhiên đây là dưới Thần Cảnh mà thôi. Đạt tới Thần Cảnh thì hoàn toàn có đi đi lại lại bình thường.

Nhưng là dưới Thần Cảnh. Đi vào chính là chết.

Nhật Nguyệt Thần Giáo xưa nay không cấm đệ tử đi vào Vô Ngục. Bởi vì chính 2 vị Giáo Chủ tại ban bố lệnh.

Chỉ cần dưới Thần Cảnh có người có thể sống sót đi ra Vô Ngục. Liền có thể nhận được 2 vị Giáo Chủ thừa nhận. Trở thành người kế vị Giáo Chủ. Không những thế còn có thể đạt được 2 vị Giáo Chủ đích thân ban thưởng cực lớn.

Về phần thưởng. Chính là khiến cho Thần đều phải thèm muốn. Đây chính là đích thân 2 vị Giáo Chủ ban bố.

Cho nên. Không biết bao nhiêu thế hệ đi qua. Nhật Nguyệt Thần Giáo có không ít người được coi là Thiên Tài tình nguyện thử sức.

Nhưng là hết thầy chưa có ai thành công.

Hôm nay. Từ Nghiên vậy mà có thể từ bên trong Vô Ngục đi ra. Cái này đầy đủ để cho nàng đứng lên đầu sóng ngọn gió.

Tại Thánh Nữ Cung.

Cát Ngân giờ phút này vô cùng tức giận cùng ghen tỵ. Nàng ta làm thế nào đều không thể tin tưởng. Từ Nghiên vậy mà có thể từ Vô Ngục đi ra.

Tại lúc ban đầu. Khi nghe tin Từ Nghiên xông Vô Ngục. Nàng còn vui mừng cười nhạo Từ Nghiên đây là tự đi tìm đường chết.

Nhưng là hết thầy lại không như nàng ý muốn. Từ Nghiên khỏe mạnh hoàn hảo đi ra. Chưa kể nàng tu vi cũng vì đó tiến mạnh. Để cho Cát Ngân cảm thấy áp lực cực lớn.

Trở về biệt viện.

Lúc này chỉ có một mình Từ Nghiên trong biệt viện này.

Nàng tiến vào Vô Ngục. Trải qua rất nhiều khó khăn. Cũng suýt mất mạng mấy lần. Rốt cuộc đạt được như ý thành tựu.

Nhưng là tại lúc nàng trở về. Hết thầy đều không có ai. Cái này không khỏi để nàng có chút loạn. Cho rằng Doanh Thiên hay là rời bỏ nàng.

Nhưng là khi nàng kéo mấy người lại hỏi thăm thì mới rõ ràng sự việc.

Từ Nghiên là người thông minh. Nàng biết Doanh Thiên thường hay ra ngoài một mình.

Trước giờ đều như vậy. Về phần Mộng Diệp các nàng hẳn là có người cứu đi. Nhưng là nàng cũng không dám chắc chắn. Hiện tại nàng có thể làm chỉ là yên lặng chờ đợi Doanh Thiên trở về mà thôi.

Cũng may. Mấy tí muội Tiểu Hằng đều trở lại.

Từ Nghiên trở lại. Cũng không có ai dám đến biệt viện làm khó.

Ngày hôm sau.

Thiết Thần giá lâm.

Hắn đây là muốn hỏi Từ Nghiên một số chuyện.

Ngồi đối diện Từ Nghiên. Thiết Thần lên tiếng: "Ngươi có hay không đoán được ai cứu các nàng".

Từ Nghiên có chút không dám khẳng định đáp lời: "Cái này ta liền không dám chắc. Có thể là công tử. Cũng có thể không".

"Vì sao lại nói như vậy". Thiết Thần nghe ra trong lời Từ Nghiên có ý khác. Bèn hỏi lại.

"Bởi vì..... Nếu là công tử xuất thủ. Chư thần, hắc đều đã chết. Chứ sẽ không im hơi lặng tiếng như vậy". Từ Nghiên thận trọng nói ra.

Nghe được Từ Nghiên lời nói. Thiết Thần chính là giật mình. Hắc lúc này mới vỗ đầu. Quả thực. Doanh Thiên đây là dạng gì người. Chọc đến trên đầu hắc, hậu quả chính là khó tưởng tượng. Làm sao có thể yên ắng như vậy.

"Nói như vậy. Là có người khác ra tay cứu bọn hắc sao". Thiết Thần suy đoán: "Nhưng đến cùng là ai. Và có mục đích gì".

"Cái này,... Tạm thời liền chờ công tử trở về. Sẽ do ngài ấy đến định đoạt". Từ Nghiên nói ra.

Gạt chuyện này sang một bên. Thiết Thần tiếp tục hỏi: "Ngươi bên trong Vô Ngục đạt được cái gì".

Về vấn đề này. Thiết Thần đương nhiên tò mò. Hắc không phải là chưa từng đi vào Vô Ngục.

Cho nên hắc hiểu rõ bên trong Vô Ngục hung hiểm. Hung hiểm cỡ đó cũng chỉ có Thần mới có thể vượt qua. Mà Từ Nghiên lại an toàn trở ra.

Cái này đầy đủ làm hắc tò mò.

Nhưng là. Từ Nghiên lại nói: "Đại Nhân cũng không cần hỏi. Chính công tử nói ta đi vào. Về phần bên trong. Ta cũng không thể nói".

Nghe vậy. Thiết Thần liền hiểu.

Hóa ra việc Từ Nghiên đột nhiên bước vào Vô Ngục chính là Doanh Thiên phân phó. Về phần bên trong nàng đạt được cái gì. Có lẽ chỉ có nàng cùng Doanh Thiên biết rõ mà thôi.

Liên quan đến Doanh Thiên sự việc. Thiết Thần cũng là không nguyện ý đi hỏi nhiều. Bởi vì hắc biết, hắc biết càng nhiều. Hắc tính mạng sẽ càng nguy hiểm mà thôi.

Về phần bí pháp gia tăng chân mệnh. Hắc cũng không đi hỏi. Mặc dù hắc tin tưởng Từ Nghiên tất nắm trong tay. Nhưng là hắc thật không có tư cách từ trong tay nàng đòi đồ vật.

Nhưng là. Từ Nghiên hay là chủ động đưa ra cho hắc một bản nói: "Bên trong là bí pháp gia tăng chân mệnh. Đại nhân có thể giữ".

Thiết Thần vô cùng ngạc nhiên. Hắc đều không nghĩ tới. Từ Nghiên vậy mà thật đưa hắc bí pháp này.

Phải biết. Bí pháp này. Phóng nhãn toàn bộ thần giới chính là chưa chắc sẽ có cái thứ 2. vậy mà hiện tại lại đưa tới trước mặt hắc.

Thiết Thần cũng không khách sáo. Hắc lập tức tiếp lấy. Đưa hồn lực vào dò xét.

Ngay sau đó. Hắc nở nụ cười khổ.

Quả nhiên như dự đoán. Bí pháp này cực kỳ thâm ảo huyền diệu. Để cho hắc một mình tìm hiểu cũng là không biết tới ngày tháng năm nào.

Chưa kể bên trong hung hiểm cực lớn.

Nghịch thiên cải mệnh tất phải nhận thiên phạt.

Sở dĩ trước đó Ma Âm dễ dàng vượt qua Thiên phạt là vì nàng có được chính xác nhất phương thức. Lại thực lực vượt xa người thường.

Đổi lại là người khác đã sớm bị Thiên phạt đánh tan xác.

Xem xét một hồi. Thiết Thần là đem trả lại Từ Nghiên: "Món đồ này. Ta không có năng lực đi cầm".

Sở dĩ hần nói vậy. Là vì bí pháp kia quá mức thâm ảo. Hần thật sự không có năng lực đi tìm hiểu.

Thêm vào đó. Món đồ kia quá bông tay. Có thể đưa tới hần họa sát thân.

Cho nên hần vẫn là từ chối.

Từ Nghiên cũng là thu lại. Nàng hiểu.

Bí pháp này nếu là không có Doanh Thiên đi chỉ điểm.

Thì cho dù là nàng cũng không có cách nào thấu được.

Rốt cuộc. Thiết Thần dặn dò nàng nên một chút cẩn thận. Sau đó rời đi.

Cũng trong ngày. Tả Lãnh Thiên cũng tới thăm nàng. Dù sao 2 người quan hệ là thân thiết. Có nhiều chuyện cần nói.

Tại Thiết Thần rời đi. Hần nhìn xung quanh một lượt. Sau đó thở dài một hơi: "Quả nhiên là nhìn chăm chăm".

Hóa ra. Rất nhiều thần niệm đều đang khóa chặt nơi này.

Dù sao Từ Nghiên chính là đi cùng đám người Doanh Thiên trở về. Cho nên bọn hần khẳng định. Từ Nghiên nhất định có bí pháp kia.

Nhưng là hiện tại Từ Nghiên vừa mới đi ra Vô Ngục. Lại e ngại 2 vị Giáo Chủ. Cho nên cũng không có ai dám làm gì khó nàng.

Lúc này. Bên trong tinh không vô tận.

Có thể nhìn thấy một đạo lấp lóe thần quang đang chiếu sáng. Tại bên trong thần quang này. Có một bóng người. Chính là Doanh Thiên.

Doanh Thiên đang đứng trong tinh không. Cuốn cuộn như thủy triều thiên địa linh khí điên cuồng trào vào bên trong thể nội hần.

Hần đây là đang tu luyện.

Chỉ thấy khí tức không ngừng tăng cao.

Rốt cuộc. Hần đột phá. Bước vào Thiên Nguyên Cảnh.

Tu sĩ bình thường tới nói. Địa Nguyên một khi hấp thụ đủ Địa Linh Khí liền thoát biến trở thành Thiên Nguyên khiến cho tu sĩ tiến vào Thiên Nguyên Cảnh.

Về phần Doanh Thiên. Mặc dù tên gọi cảnh giới là như vậy. Nhưng thực chất hệ thống tu luyện của hần lại hoàn toàn khác.

Nói chính là hệ thống tu luyện của hần khác với người thường. Bởi vì hần sinh mệnh linh hồn không do thiên địa thai nghén. Cho nên hần không cách nào tu luyện theo hệ thống bình thường.

Mà hần tự sáng tạo ra chính mình hệ thống. Quá trình này khiến hần mất vô số thời gian.

Sở dĩ tên gọi vẫn giống như hệ thống tu luyện bình thường là bởi vì hần lười đi đặt tên mà thôi.

Với lại ngoài hần ra. Cũng không có ai có thể tu luyện theo con đường này.

Lúc này. Khí tức trên người Doanh Thiên chính là Thiên Nguyên Cảnh khí tức. Hơn nữa lại giống như có hàng tỉ cái Thiên Nguyên Cảnh một chỗ vậy.

Đánh giá một chút bản thân. Doanh Thiên hài lòng.

Trải qua một trận chiến cùng thiếu niên kia. Hiện tại Doanh Thiên linh hồn cùng thân thể mới đã đạt đến tình trạng hoàn mỹ. Coi như không cần thu thập một chút tàn hồn còn thiếu sót cũng không có vấn đề gì.

Lại nói về thiếu niên kia. Hần cùng Doanh Thiên một chỗ luận đạo. Trải qua hơn 1 tháng. Rốt cuộc thiếu niên kia từ biệt mà đi.

Doanh Thiên đứng trong tinh không. Con mắt hần nhìn về nơi xa. Cuối cùng. Hần nở nụ cười lấy ra một vật.

Vật này chính là chiếc đầu lâu của hắc ám sinh linh lúc trước mà Doanh Thiên gặp ở chỗ Đế Diễm.

Thời điểm đầu lâu lấy ra. Ngập trời ma khí thao thao bất tuyệt trào ra. Lập tức đem tinh không cho ăn mòn. Xung quanh những cái kia tiểu hành tinh bị ma khí ăn mòn thủng lỗ chỗ.

Không những vậy. Thậm chí thiên địa quy tắc cũng bị ăn mòn.

Cái này mà khí quả thực quá mức tà ác. Thậm chí có thể ăn mòn Thần Đế.

Đứng bên trong ma khí. Doanh Thiên là không chút nào nhận ảnh hưởng. Hắn cười nói:"Đều đã chết. Liền thành thật cho ta".

"Phùng".

Đế Diễm theo tay hắn trào ra lập tức đem ma khí cho quét sạch.

Sau đó hắn mỉm cười nói:"Thời điểm, nên câu cá".

Doanh Thiên đem bên trong đầu lâu huyết dịch rút đi ra. Trong chốc lát. Một đoàn huyết dịch đen sì to lớn như một viên tinh cầu được rút đi ra.

Đừng nhìn viên đầu lâu kia nhỏ. Nhưng là bên trong huyết dịch vô cùng nhiều. Doanh Thiên rút ra cũng chỉ là một phần nhỏ mà thôi.

Cũng đừng nói dạng này khủng bố hắc ám sinh linh. Cho dù là thần linh bình thường huyết dịch rơi xuống có thể tạo thành hồ. Nếu đủ cường đại thần linh liền có thể máu hóa thành hải.

Dạng này sinh linh khủng bố huyết dịch liền có thể nhấn chìm một cái thế giới là bình thường.

Doanh Thiên vẫy tay. Lập tức đoàn huyết dịch khổng lồ này hóa thành ức vạn giọt phá không bay đi khắp nơi.

Về phần chúng bay đi đâu. Doanh Thiên cũng không quan tâm. Hắn đây là đang thả mồi mà thôi

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 85: Kiểm có gây sự

Không biết qua bao lâu.

Rốt cuộc tại trong vũ trụ tĩnh không. Một bóng người đưa tay bắt lấy.

Trên tay hắn chính là một giọt huyết dịch mà Doanh Thiên thả đi kia.

Người này ngửi ngửi một chút rồi thềm nói:"Mùi này, là hắn".

Sau đó hắn nhìn về hướng xa xôi kia. Thềm nói:"Cuối cùng, nên tới".

Nhật Nguyệt Giới.

Từ Nghiên đang ngồi bên trong phòng. Nàng mấy ngày này quả thực rất buồn chán. Ngoài tu luyện ra chính là không có làm gì.

Nàng đang rất lo lắng. Lo lắng Doanh Thiên không trở về.

Đúng lúc này. Một cái bóng người bất chợt xuất hiện bên trong phòng.

Trông thấy bóng người này. Từ Nghiên vui mừng nói:"Công Tử, người rốt cuộc trở về".

Doanh Thiên gật nhẹ đầu nhìn nàng đáp:"Thế nào, thu hoạch được sao".

"Không phụ công tử giao phó, vẫn là thu được". Nói đoạn nàng liền lấy ra một vật.

Vật này chỉ là một viên châu nhỏ màu vàng kim. Lúc này. Trên viên châu này lấp lánh kim mang. Lộ ra cực kỳ thần thánh khí tức.

Trông thấy viên châu này. Doanh Thiên gật đầu nói:"Tốt, đạt được nó. Coi như ngươi được hắn tán thành. Bên trong nó chất chứa hắn truyền thừa. Hảo hảo tìm hiểu".

"Vâng". Từ Nghiên dạ nói. Sau đó nàng lại hỏi tiếp:"Nguyệt Nhi bọn họ.....".

"Không cần lo lắng, ta đã biết". Doanh Thiên ngắt lời nói.

Hắn mặc dù thân không tại. Nhưng là hết thảy mọi việc đều không có nhảy khỏi mắt của hắn. Hắn biết ai đưa mấy người Nguyệt Nhi đi.

Hắn cũng biết bọn họ còn tốt. Nếu không, hắn cũng không bình thân như vậy.

Sáng hôm sau.

Doanh Thiên một thân một mình tại trong Nhật Nguyệt Sơn hành tẩu.

Tại hắn đi bộ. Có không ít con mắt tại hướng vào hắn. Cũng có đủ lời bàn tán.

"Nhìn, hắn chẳng phải là tên tiểu tử đi cùng Tử Nghiên Thánh Nữ sao. Hắn làm sao lại ở đây xuất hiện. Chẳng phải trước đó có người đưa bọn hắn đi sao". Một vị đệ tử nói.

"Ta nhìn không chắc. Lúc trước hắn là không có hiện thân. Có lẽ cũng không được cứu đi a". Một vị đệ tử khác đáp lời.

"Người lời này nói tới sai. Lúc đó chư thần đích thân dò xét. Bên trong biệt viện là không có ai. Nếu hắn còn tại đã bị chư thần lôi ra. Lấy hắn chút đạo hạnh kia làm sao có thể trốn dưới mắt thần". Có người suy nghĩ nói ra.

"Vậy thật kỳ lạ".

Bỗng nhiên có người phát hiện điều gì bèn nói:"Nhìn, là Uyên Minh, có trò vui để xem".

Chỉ thấy từ xa một nhóm đệ tử đi tới.

Nhóm này đệ tử ăn mặc so với các đệ tử khác sang trọng hơn không ít. Rõ ràng bọn hắn xuất thân cao quý. Có lẽ là dòng dõi mấy vị có quyền lực trong giáo.

Dẫn đầu nhóm này chính là một cái thanh niên. Thanh niên này một bộ tuấn tú. Trên mặt mang nét kiêu ngạo. Chính là trong đám đệ tử này nổi bật nhất một người.

Hắn gọi là Uyên Minh. Chính là một vị Thần Linh dòng dõi. Tại bên trong Nhật Nguyệt Thần Giáo có được cao quý thân phận.

Chỉ thấy dưới sự dẫn dắt của Uyên Minh này. Nhóm đệ tử kia chính là hướng Doanh Thiên đi tới.

Sau đó chính là chặn lại Doanh Thiên bước đi.

Bị chặn lại đằng sau. Doanh Thiên mỉm cười nói:"Có chuyện gì".

"Chuyện gì là chuyện gì, người đây là cản đường chúng ta đi". Uyên Minh nhếch miệng nói ra.

"Như vậy sao". Doanh Thiên nhàn nhạt cười đáp.

"Còn không mau tránh ra, chẳng lẽ còn muốn ta nhường người đường hay sao". Uyên Minh con mắt híp lại một bộ cao cao tại thượng nhìn Doanh Thiên.

"Ân. Tựa hồ là không tôi chủ ý". Doanh Thiên cười đáp.

Nghe được Doanh Thiên lời nói, tựa hồ là nghe được cái gì buồn cười nhất thế gian. Bọn hắn một đám nhao nhao lên cười.

Trong đó một tên đệ tử khác đi ra chỉ mặt Doanh Thiên quát:"Tiểu tử. Có biết trước mặt người là ai sao".

Doanh Thiên lắc đầu đáp:"Không biết".

"Hừ, vậy vênh lên tai chó của người nghe cho kỹ. Đây là Uyên Minh thiếu gia. Chính là cháu ruột của Uyên Vân Thần". Người đệ tử kia đồng dạng từng chữ nói ra.

Tương chừng như Doanh Thiên sẽ vì vậy mà khiếp sợ. Nhưng là tiếp theo biểu hiện của hắn lại làm cho bọn hắn thất vọng.

"Ân. Tựa hồ rất ghê gớm". Doanh Thiên vẫn bình thản đáp lời.

"Người....".

Uyên Minh đưa tay ngăn lại tên đệ tử kia. Sau đó nhếch miệng cười nói với Doanh Thiên:"Người chính là kẻ đi cùng Tử Nghiên trở về kia sao".

"Đúng thế".

"Ha ha. Một người như Tử Nghiên làm sao lại có thể đi cùng hạng người như người, hay nói người chính là nàng người hầu sao". Uyên Minh cười ha ha nói lớn.

Hắn điệu cười này có thể nói là rất lớn. Khiến cho rất nhiều người chú ý lại.

Tại lúc đầu Uyên Minh dẫn người tới tìm Doanh Thiên phiền phức liền đã có không ít người chú ý.

Hiện tại lại càng nhiều hơn người chú ý về phía này.

Bọn hắn cũng không can dự gì. Mà chỉ đơn giản là xem náo nhiệt mà thôi.

Dù sao Uyên Minh sau lưng chỗ dựa không nhỏ. Tại cùng thế hệ. Có thể cùng hắn đối đầu bên trong giáo có không nhiều.

Nguyên nhân thứ 2 bọn hắn biết vì sao Uyên Minh tới tìm Doanh Thiên gây sự. Đơn giản vì Uyên Minh chính là người ái mộ Cát Ngân Thánh Nữ.

Hắn đây là muốn lấy lòng nàng.

"Sai, nàng là ta người hầu". Doanh Thiên bình thản nở nụ cười đáp lại.

Nhưng là như thế một câu bình thản đi vào tai những người kia lại lộ ra chói tai cực kỳ.

Bởi vì dù sao Từ Nghiên đường đường chính chính là Thánh Nữ. Đích thân 2 vị Giáo Chủ phong hào.

Nàng phong hoa tuyệt đại. Thiên phú cao tuyệt. Tu vi cũng là cao cường. Làm sao có thể làm người hầu một tên như vậy chỉ có Thiên Nguyên Cảnh thực lực.

Ban đầu. Những người ái mộ Từ Nghiên kia cũng thật thông cảm chkh Doanh Thiên.

Nhưng là tại dưới câu này lại khác.

Bọn hắn cho rằng Doanh Thiên đây là vũ nhục Từ Nghiên.

Có người không khỏi tức giận quát:"Tiểu tử này lại dám ăn nói như vậy, đáng đời bị Uyên Minh phiền phức".

"Cũng không biết Từ Nghiên Thánh Nữ lấy ở đâu ra hạng người vô sỉ như vậy". Có người vì Từ Nghiên bất bình.

Uyen Minh nhếch miệng cười nói:"Người nói Từ Nghiên chính là người người hầu sao". Lời này hắn chính là đem linh lực vận dụng khiến cho hắn lời nói vang xa không ngừng.

"Đúng thế". Doanh Thiên đáp lại. Đồng dạng không kém.

"Ha ha. Các ngươi nghe a. Tiểu tử này nói Từ Nghiên Thánh Nữ chính là hắn người hầu nha". Một đám người đi cùng Uyên Minh a a cười nói.

Mà lại cười nói đến rộn ràng. Bọn hắn đây là cố ý nói thật to để cho người xung quanh đều nghe thấy.

Tại xa xa. Trên một tòa sơn phong. Cát Ngân nhếch miệng nhìn một màn này mỉm cười nói thầm:"Tên này đúng là có chút bản sự".

Nàng đây là thật hài lòng. Dù sao cũng có thể một chút vũ nhục Từ Nghiên. Khiến cho nàng nội tâm cũng có chút thoải mái.

Đang cười nói Uyên Minh bỗng nhiên khuôn mặt trở nên lạnh lẽo. Hắn nghiêm giọng nói ra:"Người dám vũ nhục Thánh Nữ bản giáo. Đây là tội chết".

Cái này Uyên Minh thái độ khiến cho người xung quanh không khỏi ngạc nhiên.

Tại vừa rồi hắn còn một dạng khoái trá. Thế nào hiện tại lại như là đang đứng về Từ Nghiên một phe. Cái này để người ta không khỏi trở tay không kịp.

Cho dù là Doanh Thiên cũng không khỏi buồn cười nói ra:"Người như thế nào liền lật mặt nhanh như vậy".

Có người thầm nghĩ rồi nói ra:"Hắn cũng không phải là cái gì bênh vực Thánh Nữ. Hắn đây là kiếm cớ gây sự mà thôi. Tiểu tử kia xui xẻo rồi".

Lời này nói ra không khỏi để cho nhiều người tỉnh ngộ. Quả thật như vậy. Thánh Nữ bản giáo là đích thân Giáo Chủ sắc phong. Quyền quý vô cùng. Chính là bộ mặt bản giáo.

Nếu là bị vũ nhục cũng chính là đối với thân giáo vũ nhục. Đối với 2 vị giáo chủ bất kính.

Bọn hắn đây là chụp cho Doanh Thiên cái này mũ.

"Tội chết nha". Doanh Thiên cười đáp:"Tiếc là ta mệnh rất dai, khó chết".

"Hừ. Chờ ngươi bị đưa đến lao ngục liền sẽ biết thế nào là chết". Đằng sau Uyên Minh có mấy người hừ lạnh nói.

Doanh Thiên nghiêng đầu nhìn mấy tên này cười cười đáp lại:"Cẩn thận kéo thiên thạch rơi trúng đầu".

Lập tức. Mấy tên kia liền ha hả cười to."Tiểu tử. Ngươi bị điên sao, đang yên đang lành. Thiên thạch làm sao rơi trúng đầu. Lại nói, ta thật mong bị thiên thạch rơi trúng nha".

Nghe xong bọn hắn lại cười lớn một trận.

Nhưng là Doanh Thiên chỉ mỉm cười mà thôi. Cũng không nói gì.

Đúng lúc này.

"Oanh".

Tiếng nổ lớn cùng mù mịt khói bụi lập tức bùng lên. Để cho không người kịp trở tay.

Tại dưới khói bụi tan đi. Cảnh tượng để cho người ta không khỏi vì đó mà sửng sốt.

Chỉ thấy lúc này. Tại chỗ đám người Uyên Minh vừa đứng kia. Có một viên văn thạch ước chừng lớn 3 trượng.

Viên văn thạch này bên trên vẫn còn đỏ rực. Nó rơi xuống tạo thành một cái hố hơn 10 trượng hố sâu.

Tại bên dưới nó. Chính là mấy người vừa mới nói muốn thiên thạch rơi trúng đầu. Chỉ là lúc này bọn hắn máu thịt đã là nát bét hòa cùng nhau một thể.

Về phần Uyên Minh cùng mấy người khác may mắn bị dư chấn đánh bay ra xa. Vì thế may mắn giữ lại một mạng.

Nhưng là nhìn cảnh này bọn hắn không khỏi ngừng thở.

"Thật là bị thiên thạch rơi trúng". Có người thoát chết lập bắp nói. Sau đó nhìn về Doanh Thiên đầy sợ hãi.

Viên thiên thạch này rơi xuống tốc độ thật sự quá nhanh. Khiến cho không ai có bất kì cái gì cảm giác.

Tại dưới như thế trùng kích. Cho dù là Linh Đế cũng không dám tùy tiện đi đón đỡ.

Trong khi đó Uyên Minh cao nhất cũng chỉ là Linh Tôn mà thôi.

Uyen Minh con mắt trầm xuống. Hắn nhảy lên chỉ mặt Doanh Thiên quát lớn:"Ngươi đã làm cái gì".

Doanh Thiên một bộ vô tội lắc đầu nói:"Con mắt nào của ngươi thấy ta làm gì nha".

Câu này đi ra để cho Uyên Minh không khỏi cứng họng.

Quả thực vừa rồi Doanh Thiên chỉ là đứng yên một chỗ. Nhưng là hắn câu nói kia. Uyên Minh suy nghĩ mãi cũng không hiểu làm thế nào một cái câu nói liền có thể thành sự thật.

"Trùng hợp sao". Uyên Minh không khỏi suy đoán.

Đúng lúc này. Từ Nghiên từ xa chạy tới.

Nàng lập tức đoán được chuyện gì xảy ra.:"Công Tử, có chuyện gì xảy ra".

"Không có gì, lỡ mồm nói gở liền thành sự thật mà thôi". Doanh Thiên cười nói.

"Vâng".

Sau đó. Mặc kệ xung quanh. Doanh Thiên cùng Từ Nghiên chậm rãi rời đi.

Cho đến lúc 2 người hoàn toàn đi khuất. Có người lúc này mới tỉnh lại nói với bên cạnh:"Ngươi có nghe hay không. Vừa rồi thánh nữ gọi hắn là công tử. Lại còn rất lễ phép".

"Ta không nhìn nhầm a. Cái này là có chuyện gì".

Uyen Minh con mắt âm trầm nhìn theo. Hắn trong lòng lúc này không khỏi có rất nhiều suy nghĩ.

Rốt cuộc hắn vẫn là nhện xuống. Dù sao có Từ Nghiên tại. Hắn cũng không thể làm gì Doanh Thiên.

"Lập tức điều tra viên văn thạch kia". Uyên Minh lập tức chỉ lệnh cho mấy tên đệ tử khác. Hắn thật không tin còn có như vậy trùng hợp.

P/s: mấy ngày này công việc bận rộn. Chương chậm a

Chương 86: Làm áp lực

"Thánh Nữ. Nàng cũng nên đi xem xét một chút. Từ Nghiên nàng ta thật giống như tên tiểu tử kia người hầu đi". Uyên Minh hướng lên Cát Ngân nói một câu.

Lúc này. Ngồi bên kia Cát Ngân không khỏi nhếch miệng cười đáp:"Cũng không biết nàng ta đây là bị làm sao, đây là đối với thân phận Thánh Nữ bôi nhọ. Nếu là để 2 vị Giáo chủ biết được. Ất đưa tới nỗi giận".

"Nhưng là, 2 vị giáo chủ giờ đã là Thần Vương. Đối với trong giáo sự tình đã không quản. Chúng ta nên làm thế nào". Uyên Minh hỏi thăm.

Đối với Uyên Minh đặt câu hỏi. Cát Ngân cười cười trả lời:"Người thật ngu ngốc. Như vậy liền càng tốt. Hiện tại trong giáo Đại Thái Thượng Trưởng Lão đang nắm quyền. Đó là chỗ dựa lớn nhất chúng ta. Chỉ cần 2 vị giáo chủ không quản tới. Chúng ta liền có thể 1 tay che trời".

Sau đó nàng nói tiếp:"Về phần Từ Nghiên. Nàng ta mặc dù có nhiều người ủng hộ. Nhưng là lần này hành động của nàng ta liền để cho nhiều người không hiểu. Sẽ đưa tới nhiều người phản đối. Đó là chúng ta cơ hội tốt".

Nhật Nguyệt Thần Giáo mấy ngày hôm nay. Một cái cảnh tượng để cho người ta không khỏi vì đó mà ngạc nhiên.

Đó là ngày nào cũng thấy Doanh Thiên chính là đi bộ khắp nơi.

Nếu là hần đi một mình thì cũng thôi đi. Đằng này phía sau hần. Từ Nghiên chính là đi theo. Mà lại như hầu gái một dạng.

Chỉ thấy Từ Nghiên chính là tay xách một chiếc giỏ. Bên trong đầy ắp các loại linh quả. Còn Doanh Thiên tay cầm bình rượu. Chính là vừa đi vừa uống.

Cái này thật giống thiếu gia nhà giàu đi dạo một dạng.

Cái này cảnh tượng. để cho không ít nam đệ tử ngứa mắt.

Dù sao kia chính là Từ Nghiên. Đường đường Thánh Nữ. Lại đi bung quả rót rượu cho một tên tiểu tử vô danh. Để cho người ta thật không cách nào hiểu nổi.

Cũng nguyên nhân vì. Số người ái mộ Từ Nghiên bên trong giáo. Thật sự rất nhiều.

Thậm chí có Thần từng lên tiếng muốn nàng gả cho mình.

Lúc này. Doanh Thiên chính là chọn được một cái to lớn mát mẻ gốc cây. Trực tiếp dựa vào. Bên cạnh Từ Nghiên cũng là nhẹ nhàng ngồi xuống đem linh quả cho hần ăn.

Cái này cảnh tượng để cho người ta đi qua cũng không khỏi đứng lại nhìn.

"Cái này,.... Thánh Nữ đây là bị làm sao, nàng tại sao lại giống như đang hầu hạ hần". Có nam đệ tử con mắt trừng lên nhìn một màn này.

"Tiểu tử này có cái gì tài cán. Mà lại có thể được đến Thánh Nữ ưu ái vậy đây". Đây là câu hỏi vô số người nghi hoặc lúc này.

Chỉ thấy Từ Nghiên vậy mà đem rượu bung lên tận miệng cho Doanh Thiên uống. Linh quả cũng là tỉ mỉ lột vỏ bỏ vào miệng cho hần. Cái này thật giống như là hầu gái một dạng.

Chưa hết. Tiếp đó, nàng là đem ra một cây đàn. Sau đó trực tiếp đàn cho hần nghe.

Bên trong tiếng đàn mang theo âm luật kỳ diệu. Dù làm cho người say đắm. Âm luật huyền ảo cho người nghe không khỏi vì đó mà thoải mái.

Trông thấy cảnh tượng này. Không biết bao nhiêu người không khỏi ao ước.

Bọn hần trong mơ cũng muốn chính mình được như Doanh Thiên hiện tại. Có được mỹ nhân ưu ái. Thử hỏi ai không muốn.

Từ xa kia. Uyên Minh con mắt chính là hằm hằm nhìn sang bên này. Trong mắt hần nổi lên từng tia ghen tị.

Trước đó, hần ái mộ cũng không phải là Cát Ngân Thánh Nữ. Mà chính là Từ Nghiên.

Chỉ là hần lao tâm khổ tứ. Dốc sức đi lấy lòng nàng nhưng đều bị từ chối. Từ Nghiên chính là không quan tâm tới hần.

Cho nên hấn thành ra hận nàng.

Hiện tại. Trông thấy Doanh Thiên được nàng ưu ái. Hấn càng hận hơn. Cũng vì đó mà hận Doanh Thiên. Trong mắt hấn thậm chí lóe lên sát ý.

Đúng lúc này.

Từ xa đi tới một nhóm người.

Người tới không ai khác chính là Cát Ngân cùng nàng thân cận mấy người.

Chỉ thấy Cát Ngân chậm rãi đi lại gần. Sau đó một bộ ngạc nhiên hướng Từ Nghiên thốt lên: "Nha. Đây chẳng phải Từ Nghiên sao. Làm ta còn tưởng là nha hoàn nào cơ đây".

Câu này nói ra rõ ràng có ý mỉa mai. Ai cũng có thể hiểu được bên trong hàm ý.

Nhưng là Từ Nghiên lại giống như một bộ không có nghe thấy. Nàng chỉ im lặng mỉm cười mà thôi.

Cát Ngân cũng chưa có dừng lại. Nàng tiếp tục nói: "Từ Nghiên. Ta nghe nói cô ở bên trong Vô Ngục đạt được to lớn cơ duyên".

"Không tính cái gì to lớn cơ duyên. Chỉ là kiếm được chút đồ vật mà thôi". Từ Nghiên mỉm cười đáp lại.

"Ta vốn thắc mắc. Không biết vị này đến cùng là ai". Cát Ngân chỉ Doanh Thiên hỏi tới.

"Doanh Thiên". Doanh Thiên nhàn nhạt đáp.

Từ Nghiên cũng là nói ra: "Là ta Công Tử".

"Cái gì công tử hay không công tử. Rõ ràng chỉ là một tên tiểu tử bình thường". Bên cạnh Cát Ngân một cái thiên kim tiểu thư khinh thường nói ra.

Nghe vậy Cát Ngân liền đưa tay cản lại nói: "Sao lại nói vậy, ta thấy vị công tử này cũng là tuấn tú. Tu vi cao thâm. Thật là xuất chúng. Rất thích hợp để cho Từ Nghiên Thánh Nữ hầu hạ nha".

Trong lời này tràn đầy trào phúng. Nghe được vậy. Đi theo Cát Ngân người đều nhao nhao cười lớn.

Cái này để cho người xung quanh ủng hộ Từ Nghiên không khỏi tức giận. Tức giận vì Từ Nghiên bị vũ nhục. Càng giận hơn chính là Doanh Thiên. Chỉ vì tên tiểu tử này mà Từ Nghiên mới bị nhục nhã.

"Ài, ở đâu tới mấy thứ không biết điều. Ôn ào nhưc đầu". Đúng lúc này, Doanh Thiên lên tiếng.

Hấn lên tiếng để cho đám người đang cười kia không khỏi dừng lại.

Một cái có vẻ quyền quý tiểu thư chỉ mặt Doanh Thiên quát lên: "Tiểu tử. Có biết trước mặt ngươi là ai sao".

"Là ai nha". Doanh Thiên nhìn cũng không nhìn. Bình thản uống một hớp rượu nói.

Thấy Doanh Thiên bộ dáng này để cho người ta không khỏi ngứa mắt. Liền quát: "Nghe cho kỹ. Đây là Cát Ngân Thánh Nữ".

"Thánh Nữ nha, nghe như thật to lớn. Không biết". Doanh Thiên bình thản nói.

Hấn bộ này khẩu khí không quan tâm liền làm cho mấy người cũng không khỏi vì đó mà tức giận. Cho dù là Cát Ngân cũng nhịn không được nhú mày.

Nàng dù sao cũng là Thánh Nữ. Trong giáo không ai không biết. Người người tôn kính. Nhưng là cái tên trước mắt này từ đầu đến giờ liền nhìn nàng cũng không nhìn. Cái này để nàng cũng cảm thấy có chút khó chịu.

"Được rồi. Nếu không có việc liền đi chỗ khác. Chớ phiền ta tâm trạng". Doanh Thiên phẩy phẩy tay. Muốn đuổi người đi một dạng.

Chỉ chờ có thể. Lập tức một tên nam tử nhảy ra chỉ vào mặt Doanh Thiên quát lớn: "To gan. Ngươi dám bắt kính với Thánh Nữ. Đây là tội lớn".

"Đúng vậy. Hấn nghĩ mình là cái dạng gì. Dám đối với Thánh Nữ bắt kính". Lúc này nhiều người đối với Doanh Thiên liên tục công kích.

Doanh Thiên không có để ý đến bọn hấn. Hấn quay qua nói với Từ Nghiên: "Đuổi chúng đi".

Nghe được Doanh Thiên phân phó. Từ Nghiên bèn đứng dậy.

Tại thời điểm nàng đứng dậy. Bên trong cơ thể Linh Lực điên cuồng vận chuyển. Khiến cho không khí rung động.

Lập tức, một cỗ uy thế to lớn bao trùm lên tất cả mọi người ở đây.

Cổ uy thế này ép cho bọn hắn đều muốn thờ không nổi.

Lúc này. Mới có người chợt nhớ ra. Từ Nghiên lúc này đã không còn là lúc trước Từ Nghiên. Nàng là một tôn hàng thật giá thật Linh Thánh.

Cho dù là Cát Ngân. Mặc dù cũng xưng hào Thánh Nữ. Nhận hết thần giáo bồi dưỡng tài nguyên. Nhưng hiện tại tu vi cũng chỉ là Linh Hoàng mà thôi.

Linh Hoàng so với Linh Thánh. Đây là cách xa một trời một vực.

Từ Nghiên chân mệnh ngoại phóng. Lập tức, tròn 30 cái chân mệnh hiển hiện. Trong đó chủ chân mệnh sáng rực rõ nhất, phóng xuất ra tinh thuần đạo vận.

Trông thấy cảnh này. Ở đây người đều là trợn mắt há mồm.

Không khỏi có người lắp bắp:"30.... 30 cái chân mệnh.... Cái này... Làm sao có thể".

30 chân mệnh hiển hiện. Đủ làm cho người ở đây nhìn thấy đều phải giật mình.

30 chân mệnh. Coi như 2 vị giáo chủ cũng không có đạt tới số lượng này.

Phải biết. Chân mệnh càng nhiều. Tốc độ tu luyện càng nhanh. Sinh mệnh lực cũng càng cường đại. Đồng nghĩa thọ nguyên cũng càng nhiều.

Chợt. Có người nhớ ra điều gì giật mình nói ra:"Không đúng. Trước đó ta nhớ Từ Nghiên Thánh Nữ chân mệnh chỉ là 24 cái. Hiện tại lại thế nào 30".

Câu này vừa thốt đi ra. Lập tức ai cũng đều nghĩ đến một điều:"Bí pháp mở rộng chân mệnh".

"Bí pháp mở rộng chân mệnh". Cát Ngân nghiêng răng nói thầm.

Trước đó nàng cùng Từ Nghiên tranh đoạt Thánh Nữ vị. Nàng chân mệnh cũng tương đương Từ Nghiên.

Nhưng là hiện tại lại cách đến quá xa. Bất luận tu vi thực lực. Chân mệnh cùng tiềm năng. Nàng đều so với Từ Nghiên thua kém.

"Lui đi". Từ Nghiên nhẹ giọng quát một câu. Nhưng mà bên trong ẩn chứa cường đại lực lượng.

Đem mấy người Cát Ngân chấn cho lui về phía sau.

Từ Nghiên cường đại. Các nàng cũng là không cách nào chống lại. Cho nên dứt khoát rút lui.

3 ngày sau đó.

Biệt viện chỗ Doanh Thiên ở lại trở nên náo nhiệt.

Nguyên nhân là vì hôm nay. Một đám trưởng lão cùng nhau tiến đến.

Trong sân biệt viện. Lúc này chư vị trưởng lão chính là kéo tới mấy chục người. Tu vi cơ hồ đều là Linh Thánh cùng Thông Thần Cảnh.

Một vị trưởng lão lên tiếng nói với Từ Nghiên:"Thánh nữ. Ta nghĩ ngươi vẫn là nên công bố bí pháp mở rộng chân mệnh thì hơn".

"Đúng vậy, người nên vì bản giáo mà cống hiến". Mấy vị trưởng lão khác phụ họa theo.

Từ Nghiên lúc này yên lặng nhìn xung quanh một lượt. Trong những người hôm nay tới, nàng đều nhận ra rất nhiều. Đa số chính là phe phái của Đại Thái Thượng Trưởng Lão. Cũng có vài người trước đó là thân thiết cùng nàng. Nhưng xem ra hiện tại đều đã đầu nhập vào phe bên kia.

Nàng thờ dài nói ra:"Là Đại Thái Thượng Trưởng Lão bảo các ngươi tới muốn ta giao ra bí pháp sao".

"Thánh Nữ nói vậy là không đúng, chúng ta cũng vì bản giáo mà suy nghĩ. Thử nghĩ một chút, bí pháp chân quý, nếu là có được bản giáo thực lực sẽ tăng lên mạnh lớn. Bản giáo sẽ càng hưng thịnh". Một vị già cả trưởng lão một bộ chân thành khuyên nhủ.

Lúc này Cát Ngân cũng tới, nàng ta nói:"Ngươi thân là Thánh Nữ bản giáo, chính là nên vì bản giáo mà suy nghĩ. Không thể như vậy ích kỷ".

Cát Ngân sau khi trở về chính là bẩm báo lên trên. Để cho Đại Thái Thượng Trưởng Lão làm ra áp lực. Ép Từ Nghiên giao ra bí pháp.

Cũng vì Đại Thái Thượng Trưởng Lão cũng rất thèm khát bí pháp này. Cho nên mới đồng ý.

"Ta không thể, bí pháp này các ngươi cũng không thể tu luyện. Cho nên không cần phải ham muốn". Từ Nghiên lạnh nhạt nói ra.

"Hừ. Ngươi đây là ích kỷ. Không muốn vì bản giáo cống hiến". Cát Ngân lạnh giọng.

"Bớt cho ta chụp mũ. Có tin hay không ta liền giết ngươi". Từ Nghiên lúc này đã có chút tức giận.

Nàng tức giận là vì đám người này tham lam ngu xuẩn. Làm tốt liền đỡ. Làm không tốt, toàn bộ Nhật Nguyệt Thần Giáo sẽ gặp đại họa.

Mà nàng lại sinh ra lớn lên ở đây. Nàng thật không muốn nó gặp chuyện gì.

Cát Ngân cũng là không sợ. Dù sao xung quanh trường lão không ít. Nàng thật không tin Từ Nghiên có thể làm gì nàng. Dù tu vi yếu kém. Nhưng nàng vẫn là Thánh Nữ.

"Từ Nghiên. Ngươi trước đó để lộ thân giáo bí mật. Hiện tại lại không muốn vì bản giáo cống hiến. Chẳng lẽ tâm ngươi không còn ở bản giáo sao". Cát Ngân cười lạnh nói ra.

"Tâm ta từ lâu đã không tại". Từ Nghiên nhàn nhạt nói ra.

Sở dĩ Cát Ngân nói như vậy. Chính là gài bẫy Từ Nghiên. Chỉ cần nàng thừa nhận không còn quan tâm Thần Giáo. Liền có thể chụp cho Từ Nghiên cái mũ phản bội.

"Quả nhiên. Ngươi đã phản bội thân giáo. Nếu vậy ngươi nên tiếp nhận thẩm phán đi". Cát Ngân quát lên.

"Các ngươi trong mắt hiện tại chỉ có bí pháp. Làm gì còn có cái gì vì bản giáo. Nói cho các ngươi. Bí pháp này một khi lộ ra. Đừng nói các ngươi, toàn bộ Nhật Nguyệt Thần Giáo sẽ vì đó mà gặp họa. Một khi lộ ra. Đừng nói Thần Vương. E rằng càng cường đại hơn Thần Vương cũng sẽ tìm tới". Từ Nghiên giải thích.

Quả thật. Phóng nhãn toàn bộ Thần Giới. Bí pháp này cũng là không có cái thứ 2. nếu lộ ra ngoài. Sẽ dẫn đến Thần Giới điên cuồng. Khi đó sẽ dâng lên một trận gió tanh mưa máu.

Nhưng là lúc này. Cũng không có ai để ý nàng lời nói. Bọn hắn trong mắt chỉ có bí pháp mà thôi.

"Không cần nàng nói nhảm. Thân làm Thánh Nữ. Lại không vì bản giáo. Ích kỷ. Phản bội bản giáo. Nên bắt giam lại chờ xét xử". Cát Ngân đồng ý nói.

Lập tức. Mấy vị Trường Lão Thông Thần Cảnh lập tức muốn bắt lại Từ Nghiên.

Bọn hắn hôm nay đến đều đã chuẩn bị. Cho nên cũng không có gì lo lắng.

Tin tưởng cho dù là 2 vị giáo chủ có trở về cũng không thể trách phạt bọn hắn.

Nhưng là thời điểm bọn hắn muốn bắt Từ Nghiên lại.

Một cái lưới biếng thanh âm vang lên: "Nếu đã đến, hôm nay cũng đừng rời đi. Tất cả đều ở lại đi".

P/s: phạm nhân giai đoạn. Cũng không có gì đặc sắc. Sẽ cho nó nhanh gọn trong khoảng đến churòn 100 là kết thúc.

Chờ lên Thần Cảnh sẽ mở rộng câu chuyện. Mở rộng máp. Sẽ có chiến tranh cấp độ vũ trụ. Có âm mưu và đảo hố dễ hơn.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Đồ một cũng là đồ, đồ ngàn vạn cũng là đồ

Chỉ thấy Doanh Thiên lúc này đang hồ hững đi tới. Ánh mắt của hắn nhìn qua một lượt tất cả những người có mặt ở đây nhàn nhạt nói ra: "Vốn dĩ không muốn cùng các ngươi so đo. Nhưng là hết lần này đến lần khác quấy rối ta thanh tịnh. Cái này đích thật là tội đáng chết".

Nghe được Doanh Thiên ngữ khí kia không khỏi để chư vị Trường Lão ở đây cảm thấy buồn cười.

Một tên tiểu tử cũng dám ở đây hô to gọi nhỏ. Phải biết bọn hắn hôm nay tụ tập cũng có hơn 50 người. Toàn bộ đều là Linh Thánh. Thông Thần Cảnh liền có tới 5 vị.

Vậy mà một tên tiểu tử chỉ có Thiên Nguyên Cảnh kia cũng dám mở miệng đòi giết bọn hắn. Cái này quả thực là chuyện cười.

"Một tên chỉ có Thiên Nguyên Cảnh cũng dám hô to gọi nhỏ. Ngươi đây là muốn chết? ". Cát Ngân con mắt lạnh lùng nhìn Doanh Thiên nói ra.

"Thiên địa này người muốn giết ta nhiều vô số kể. Đáng tiếc bọn hắn đại đa số đều đã xuống hoàng tuyền". Doanh Thiên mỉm cười đáp lời.

"Khẩu khí thật lớn, vậy liền để ta tới giáo huấn ngươi". Cát Ngân hừ lạnh.

Ngay sau đó nàng lập tức động thủ.

Nàng muốn trong nháy mắt chế ngự Doanh Thiên.

Dựa vào Cát Ngân suy đoán Doanh Thiên đối với Từ Nghiên là rất trọng yếu. Chỉ cần trước tiên đem hắn không chế lại, còn sợ Từ Nghiên ngoan cố sao.

Cát Ngân tin tưởng có chư vị trưởng lão tại. Từ Nghiên muốn cản lại nàng cũng là không thể nào.

Cát Ngân bàn tay mang theo cường đại linh lực muốn lập tức đem Doanh Thiên trấn áp lại.

Thế nhưng là lúc này. Biến cố xảy ra.

Chỉ thấy Cát Ngân còn không có chạm tới Doanh Thiên nàng liền dừng lại đó.

Trông thấy cảnh này. Chư vị trưởng lão còn là không hiểu nàng muốn làm gì.

Nhưng là cũng không có ai biết nàng hiện tại trong nội tâm là gặp cỡ nào sợ hãi.

Lúc này đây. Một cỗ khủng khiếp ý chí tại đè nặng lên trên Cát Ngân linh hồn. Đem nàng ép cho không thở nổi.

Trong mắt Cát Ngân hiện tại. Doanh Thiên thân ảnh bỗng chốc trở lên to lớn vạn lần. Tựa như hắn xòe bàn tay liền có thể đem thiên địa che lấp.

Doanh Thiên trong mắt nàng giờ này chính là trở nên vĩ đại như thế. Tại dưới hắn. Bất kể cái gì thần linh đều lộ ra nhỏ bé vô cùng. Giống như hắn mới là chân chính thần linh vậy.

Doanh Thiên mở miệng hướng Từ Nghiên nhân nhạ nói ra:"Đem bọn hắn toàn bộ giết đi". Vừa nói vừa chỉ đám trưởng lão kia.

Nghe thấy Doanh Thiên nói vậy. Làm cho tất cả mọi người đều cảm thấy Doanh Thiên giống như là bị điên rồi.

Từ Nghiên là Thánh Nữ bán giáo. Nàng sẽ làm sao nghe lời một tên tiểu tử đối với người mình ra tay. Điều này là không thể nào.

Hoặc cho dù Từ Nghiên có thật sự muốn giết bọn hắn. Nhưng nàng có bản sự này sao.

Phải biết bọn hắn ở đây bất kỳ một người đều có thể cùng Từ Nghiên ngang hàng. Chưa kể có rất nhiều Linh Thánh Hậu Kỳ cùng Đình phong. Thông Thần Cảnh cường giả.

Từ Nghiên căn bản không phải đối thủ của bọn hắn.

"Ta xem tên tiểu tử này hay là bị điên rồi". Một vị trưởng lão khinh thường nói ra.

"Cát Ngân Thánh Nữ. Ngươi còn không đem hắn bắt lại đi". Một vị trưởng lão khác nói với Cát Ngân.

Cát Ngân giờ phút này chính là hối hận không thôi. Nàng hiện tại chính là động còn không nổi. Chớ nói gì đến việc bắt giữ Doanh Thiên.

Về phần Từ Nghiên. Nàng hay là thờ dài. Rốt cuộc Doanh Thiên vẫn là không tha cho bọn hắn. Nàng nhẹ giọng nói ra:"Công Tử, bọn hắn tội đáng chết. Nhưng là bọn hắn đây là vô tri. Mà vô tri không có tội. Công Tử có thể hay không tha cho bọn hắn".

"Ngươi muốn vì bọn hắn cầu tình". Doanh Thiên khuôn mặt không có biểu cảm nói ra.

"Mặc dù bọn hắn không phải người tốt lành gì. Nhưng là có không ít người ta quen thuộc từ nhỏ. Bọn hắn cũng thuộc về nơi này. Mà nơi này là nơi ta lớn lên. Ta cũng không muốn hại bọn hắn". Từ Nghiên thành thật nói ra.

Quả thật. Nàng từ nhỏ lớn lên tại Thần Giáo. Trong đám trưởng lão kia có không ít người nàng quen thuộc.

Nàng cùng thần giáo có tình cảm sâu đậm. Cho nên nàng tất nhiên muốn thần giáo phát triển.

Hiện tại muốn giết bọn hắn. Nhất định sẽ vì thần giáo ảnh hưởng. Sau đó còn sẽ kéo theo thần linh can dự vào. Lúc đó nhất định sẽ là một tràng đại biến. E rằng Nhật Nguyệt Thần Giáo vừa mới phát triển không được bao lâu liền sẽ lập tức suy sụp.

Doanh Thiên là biết nàng tâm trạng này. Hắn lắc đầu nói:"Bọn hắn vô tri không phải tội. Nhưng là bọn hắn tham lam. Vậy đây nhất định là tội".

Dừng một chút lại nói tiếp:"Tại thiên địa này. Ngươi không giết người. Người ta sẽ giết ngươi. Ngươi sẽ cam lòng sao. Đừng nói người ngươi quen thuộc. Thậm chí người đối với ngươi rất thân cận không chừng cũng sẽ có một ngày đâm sau lưng ngươi".

"Nhưng là,..... ". Từ Nghiên còn muốn nói gì đó. Nhưng lại bị Doanh Thiên ngắt lời.

"Cơ hội ta đều đã cho bọn hần. Chỉ là bọn hần chính mình không biết trân trọng". Doanh Thiên nói:"Đồ một người cũng là đồ. Đồ ngàn vạn cũng là đồ. Nếu là hiện tại ngươi không thể ra tay. Vậy sau này đối mặt càng cường đại hơn địch nhân. Đối mặt ức tí quân thù. Ngươi có thể làm gì. Nếu như vậy. Ta còn cần ngươi sao".

Nghe được Doanh Thiên ngữ khí lạnh nhạt kia. Từ Nghiên là hiểu. Nàng rốt cuộc cũng phải trở thành kẻ giết người.

Từ nhỏ đến lớn. Nàng chính là còn chưa có giết người qua. Bất quá chỉ là động thủ đánh gục mà thôi.

Hiện tại. Doanh Thiên là muốn để nàng nhuộm máu.

Rốt cuộc hít sâu một hơi. Nàng đưa ra quyết định. Hôm nay nàng phải biết vị máu người chết. Nàng là Doanh Thiên Đế Thuần. Tương lai sẽ phải cùng rất nhiều cường địch chiến đấu. Nếu là cứ mềm yếu làm sao có thể hoàn thành chức trách.

Về phần chư vị trưởng lão. Bọn hần chính là ngay người nghe Doanh Thiên cùng Từ Nghiên đối thoại.

Bọn hần chính là cảm thấy 2 người là muốn phát điên. Chính là nói những nói cuội.

Nhưng là. Bọn hần rất nhanh ý thức được. Đại sự không ổn.

Chỉ thấy một cỗ khủng bố giống như sóng thần hồn lực điên cuồng từ Doanh Thiên thân thể trào ra.

Trong nháy mắt. Cỗ hồn lực này đem toàn bộ Nhật Nguyệt Sơn bao phủ tạo thành một cái lồng giam.

Tại dưới cỗ hồn lực đáng sợ này. Bất kỳ ai đều phải run rẩy.

"Chuyện gì thế này". Có một vị trưởng lão sợ hãi nhìn xung quanh.

"Hần..... Hần vậy mà là Thần". Một vị Thông Thần Cảnh run rẩy chỉ Doanh Thiên nói.

Cái này lập tức để cho chư vị trưởng lão ở đây đều phát lạnh. Ai mà ngờ tới. Một cái tiểu tử không có gì đặc biệt kia lại sẽ là Thần.

Như vậy biến cố. Lập tức để cho toàn bộ Thần ở Nhật Nguyệt Thần Giáo chú ý tới.

Bọn hần lập tức nhao nhao hiện thân. Trong chớp lát, thần uy hạo đặng ngập tràn trong thiên địa.

"Đây là ai, muốn làm gì". Một vị thần lập tức tiến hành thôi diễn. Muốn xem ai ra tay đem Nhật Nguyệt Sơn phủ lại.

Chỉ là tại dưới thôi diễn. Vị Thần này chính là lập tức nhận phản phệ. Khiến cho học máu. Thần huyết chảy ròng ròng.

Vị thần này kinh hãi không thôi. Hần câu thông lực lượng thiên địa muốn thôi diễn sự việc. Nhưng là lại bị Thiên Địa phản phệ. Cái này chứng tỏ người ra tay tu vi cực kỳ cao siêu.

Lập tức có thần khác xuất thủ thăm dò. Muốn đem hồn lực bao phủ Nhật Nguyệt Sơn đánh tan.

Chỉ là hần không nghĩ tới. Cỗ hồn lực kia cực kỳ cường hoành. Đem toàn bộ thần lực của hần xoắn đứt.

Bên dưới.

Lúc này đã loạn thành một tràng. Bọn hần đều đang sợ hãi. Bọn hần biết hôm nay rốt cuộc đã trúng thiết bần.

Lập tức mấy vị trưởng lão quỳ xuống xin tha:"Đại Nhân. Chúng tiểu nhân có mắt không trông. Xin đại nhân tha tội". Dù sao hiện tại phát hiện đối phương ít nhất cũng là Thần. Quý xuống xin tha cũng không có cái gì mất thể diện.

"Hiện tại mới xin. Trễ". Doanh Thiên mỉm cười nói.

Một vị Thông Thần Cảnh khác lên tiếng:"Vị đại nhân này. Đây là Nhật Nguyệt Thần Giáo. Chư Thần đều tại. Xin ngươi không nên mạnh động".

Hần đây là muốn uy hiếp Doanh Thiên. Cho dù Doanh Thiên có là Thần. Nhưng là ở đây chính là Nhật Nguyệt Thần Giáo địa phương. Có chư thần tại. Nếu là Doanh Thiên thật muốn động thủ. Sẽ kéo lên chư thần quần công. Một mình Doanh Thiên cũng khó lật lên cái gì bọt nước.

"Ngươi uy hiếp ta sao". Doanh Thiên lắc đầu cười nói. Ngay sau đó hồn lực sôi trào.

Một đạo kinh khủng hồn lực ngưng tụ lại. Đem tên Thông Thần Cảnh kia trong nháy mắt xoắn thành huyết vụ.

Cái này để cho chư vị trưởng lão không khỏi giật mình. Bọn hần thật không nghĩ tới Doanh Thiên vậy mà trực tiếp giết người.

Cũng có người cho rằng vị Thông Thần Cảnh kia ngu xuẩn. Dám uy hiếp Thần. Quả thực là muốn chết.

Rốt cuộc Doanh Thiên lên tiếng: "Nếu có thê giết nàng. Các ngươi liền có thể rời đi".

Doanh Thiên câu này để bọn hắn không khỏi ngạc nhiên. Dù sao hắn cùng Tử Nghiên chính là cùng một chỗ. Hiện tại lại muốn bọn hắn giết nàng. Cái này không khỏi để bọn hắn có chút vui mừng.

Chỉ cần đem Tử Nghiên giết đi liền có thể sống sót rời đi. Về phần hậu quả. Chính là không thể so với mạng sống quan trọng.

Rốt cuộc. Tử Nghiên cũng muốn chiến.

Nàng lấy một thứ. Chính là viên châu màu hoàng kim kia.

Viên châu này chính là nàng trong Vô Ngục đạt được. Giờ phút này nàng phải vận dụng nó. Dù sao nếu lấy sức bình thường đi đối chiến nhiều cao thủ như vậy thì e rằng trong vòng 3,5 chiêu nàng liền sẽ bị đánh thành thịt vụn.

Chỉ thấy Tử Nghiên rút ra chính là một cái song đao.

Song đao này dài mỏng. Khá nhỏ nhắn. Trên thân đao khắc lấy từng đầu thiên long màu tím. Đao lóe lên từ sắc quang mang lạ thường.

Tại Tử Nghiên cầm lấy song đao này. Nàng giống như một tôn Thiên Nữ long tộc hạ phàm vậy.

Lập tức. Viên kim châu kia lơ lửng trên đầu nàng. Rủ xuống từng đạo ánh sáng thần thánh.

Một cỗ không hiểu lực lượng thần bí từ viên kim châu này rót xuống. Điện cuồng tràn vào cơ thể Tử Nghiên.

Chỉ thấy trên thân nàng phun ra nuốt vào kim sắc cùng từ sắc quang mang.

Nàng khí tức cũng theo đó vùn vụt tăng lên.

Chỉ trong chốc lát. Nàng tu vi đã tiếp cận Thông Thần Cảnh cường giả. Sau đó mới đình chỉ tăng lên.

Mặc dù chỉ tiếp cận Thông Thần Cảnh cường giả. Nhưng là nàng chân thực chiến lực so với bất kỳ vị Thông Thần Cảnh nào có mặt ở đây đều muốn mạnh hơn. Có lẽ cái nàng thiếu chỉ là kinh nghiệm chiến đấu mà thôi.

30 cái Chân Mệnh hiển hiện. Chân mệnh gia trì. Nàng lập tức chính là xông vào trong đám người kia triển khai chém giết.

Đám trường lão kia mặc dù kinh hãi. Nhưng là đứng trước sống còn. Bọn hắn cũng là điên cuồng lên.

Không có gì giữ lại. Hơn 50 vị Linh Thánh lập tức triển khai công kích.

Vô số đạo linh lực bạo phát đi ra.

Chỉ trong mấy hơi thở. Biệt viện này bị đánh nát. Chiến trường cũng nhanh chóng lan rộng ra toàn bộ Nhật Nguyệt Sơn.

Cũng may. Nhật Nguyệt Thần Giáo đệ tử không bị áp chế. Có thể tùy tiện rời đi. Giờ phút này Nhật Nguyệt Sơn ngoài trừ người bị Doanh Thiên không cho ra còn lại đều đã tránh đi.

Tùy tiện một cái Linh Thánh toàn lực công kích liền có thể đem Nhật Nguyệt Sơn đánh cho sụp đổ.

Ở đây hơn 50 vị Linh Thánh ra tay trong chốc lát đem Nhật Nguyệt Sơn đánh cho muốn vỡ tung.

Cũng may bọn hắn đối với lực lượng khống chế là khá tốt. Cho nên đối với đại địa phá hư cũng giảm xuống mức thấp nhất.

Doanh Thiên chấp tay yên lặng nhìn xuống một màn này.

Giờ phút này. Tử Nghiên đã không còn là cái kia nhu mì Tử Nghiên. Nàng hiện tại lại giống như một tôn chiến thần đang lâm trận sa trường.

Nàng một thân một mình đứng giữa vòng vây của chư Thánh. Tiếp nhận đủ mọi loại công kích. Vừa công vừa thủ.

Song đao trong tay nàng tung bay cực kỳ hoàn mỹ. Mỗi một đao chém ra đều có được lăng lệ ý chí. Mỗi một đao đều muốn lấy mạng người.

Chỉ thấy lúc này song đao cũng không còn là song đao. Mà là hàng ngàn hàng vạn cây đao đang bay lượn khắp nơi.

Đủ loại màu sắc linh lực cuốn vào nhau. Đủ loại linh lực phát nổ gây lên tiếng động lớn. Đây quả thật là một tràng khốc liệt chiến đấu.

Một người vì mình mệnh lệnh mà chiến. Còn những người còn lại chính là vì mình mạng sống mà chiến.

Rốt cuộc. Cũng có người ngã xuống.

Một vị Linh Thánh thân thể bị chém thành hơn 10 mảnh rơi xuống đất. Máu nhuộm đỏ cả một vùng.

Sau đó là liên tiếp có người ngã xuống. Từng bộ thi thể từ trên không trung rơi xuống. Có là nguyên vẹn. Có là bị chặt cụt đầu. Cũng có mất đi tứ chi. Thậm chí là bị chém thành cả ngàn mảnh.

Càng nhiều người ngã xuống. Bọn hán lại càng điên cuồng. Công kích tới Tử Nghiên lại càng mãnh liệt. Muốn đem nàng đánh giết.

Tử Nghiên lúc này cũng là đã giết đỏ cả mắt. Nàng trên thân thể cũng đã có không ít vết thương.

Tại phần vai của nàng kia chính là bị bóc xuống một mảng lớn da thịt.

Phần bụng cũng bị đánh xuyên. Nàng cả người cũng đã máu nhuộm đỏ. Có là máu của nàng. Cũng có là máu của người khác.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Toàn bộ đánh giết

Doanh Thiên lúc này lẳng không đứng lên.

Hắn rời khỏi Nhật Nguyệt Sơn. Xuất hiện phía trên Nhật Nguyệt Sơn.

Hắn xuất hiện. Lập tức khiến cho chư thần chú ý tới.

Giờ phút này chư thần đều là hãi nhiên. Bởi vì hiển nhiên bọn hắn đều cảm nhận được cỗ hồn lực khủng bố kia trên người Doanh Thiên.

Cái này để cho chư thần đều giật mình.

Tại trước đó Doanh Thiên lộ ra ngoài bất quá chỉ là một tên tiểu tử bình thường mà thôi. Không có ai nghĩ tới, hắn vậy mà cũng là thần. Hơn nữa còn là Thần tu hồn lực.

Xem xét qua. Bọn hắn đều xác nhận. Doanh Thiên mạnh mẽ hơn bất kỳ ai có mặt tại đây.

Lúc này. Một vị Thần đáng đáp trung niên đứng ra nói chuyện: "Vị đạo hữu này. Ngươi đem Nhật Nguyệt Sơn vây lại là có ý gì".

Bởi vì Doanh Thiên hồn lực cực kỳ cường đại. Lại thêm che khuất phía dưới. Cho dù là ở đây chư thần đều bị cỗ hồn lực này che lại cảm nhận. Cho nên đối với tình huống bên dưới Nhật Nguyệt Sơn đều là không rõ. Không hay biết rằng bên dưới chính là đang xảy ra một tràng đại chiến.

Doanh Thiên mỉm cười nói ra: "Không có gì, chỉ là giải quyết chút phiền phức mà thôi".

Nghe Doanh Thiên nói vậy. Nhưng là cũng không có ai tin tưởng. Bọn hắn mới thật không tin cái gì chút phiền phức.

Dù bọn hắn không biết tình huống. Nhưng là có thể đoán được. Đám trưởng lão bị vây bên dưới cơ hồ là đang bị giam cầm.

"Đạo hữu. Ngươi ở trong Nhật Nguyệt Thần Giáo xuất thủ giam cầm người của giáo chúng ta. Có hay không hơi quá đáng. Vẫn là nên thả bọn hắn ra trước. Sau đó lại nói". Một vị Chân Thần đứng ra nói.

Doanh Thiên mỉm cười đáp: "Các ngươi nếu biết bọn hắn tình huống không tốt thì cũng nên tự nhận về mình trách nhiệm. Bởi vì chính các ngươi là đẩy bọn hắn tới".

Nghe Doanh Thiên nói vậy liền làm chư thần đều im lặng. Bởi vì quả thật chính là bọn hắn cừ tới đám người kia muốn Tử Nghiên giao ra bí pháp.

Đổi lại là bọn hắn. Nếu như có phạm nhân tới tận cửa đòi đồ thì bọn hắn lập tức đánh giết. Dù sao đối với Thần mà nói, phạm nhân bất quá chỉ là sâu kiến mà thôi. Không có cái gì đáng để bận tâm.

"Hiểu lắm. Hết thầy là hiểu lắm mà thôi. Đạo hữu trước tiên đem bọn hắn thả. Có gì lại từ từ nói". Vị kia Chân Thần tiếp tục mềm.

Nhưng là Doanh Thiên cười lắc đầu nói: "Các ngươi muốn gây liên gây. Không gây nổi liền muốn rút. Thiên hạ làm gì có chuyện dễ dàng như vậy đâu".

Lúc này. Một vị đáng đáp đại hán Thần Linh đứng ra nói lớn: "Rốt cuộc ngươi muốn thế nào mới thả người".

"Không muốn thế nào cả. Thứ ta muốn các ngươi không có, cũng không có nổi". Doanh Thiên nhàn nhạt đáp. Trong lời nói tràn đầy sự khinh thường. Nghe được Doanh Thiên khinh bỉ. Cái này lập tức để cho một số Thần Linh ở đây đều tức giận.

Dù sao ở đây vẫn là trên địa bàn của bọn hắn. Lại người đông thế mạnh. Cho nên Doanh Thiên có cường đại hơn đi nữa. Bọn hắn cũng không sợ.

Mặc dù Doanh Thiên trên người Thiên Nguyên Cảnh khí tức kia cực kỳ rõ rệt. Nhưng là giờ này ai cũng biết Doanh Thiên có Thần thực lực.

Mặc dù không ai nhìn thấu hắn thực lực. Nhưng là dựa vào suy đoán. Bọn hắn cũng không cho rằng một mình Doanh Thiên có thể cùng một đám mấy chục vị Thần ở đây đối kháng.

"Hừ. Ngươi chó có càn rỡ. Đây cũng không phải địa phương ngươi có thể". Một vị Thần Linh quát lên.

"Thiên địa này còn không có địa phương có thể ngăn ta càn rỡ đâu". Đối với vị Thần kia quát. Doanh Thiên chỉ là lạnh nhạt nói.

Thấy vậy. Vị thần này xuất thủ. Hắn muốn thăm dò một chút Doanh Thiên thực lực.

Chỉ thấy hắn thần lực tập trung lên lòng bàn tay. Sau đó đánh ra một chưởng.

Một chưởng này điều động thiên địa linh khí ngưng tụ ra một cái to lớn hơn mười dặm thần ấn. Hướng Doanh Thiên nhấn tới.

Thần Linh xuất thủ. Cùng phạm nhân chính là cách biệt một trời một vực.

Nếu là Thông Thần Cảnh cường giả có thể một chưởng đánh sập mười vạn dặm đại địa.

Thì Thần Linh một chưởng có thể đem một cái tiểu thế giới đánh nổ. Chỉ xét riêng về lực lượng đã là chênh lệch cực kỳ khổng lồ.

Cũng may là. Tại trong chiến đấu. Bất kể là ai đều muốn đem lực lượng khổng lồ chế tập trung lại. Vừa có thể giảm thiệt hại đối với xung quanh. Lại vừa có thể tăng lực công kích.

Nếu không. Vạn cổ đến nay xảy ra chiến tranh. E rằng Thần Giới đều bị đánh cho tan thành mây khói.

Thần ấn to lớn hơn mười dặm kia trong nháy mắt chụp tới Doanh Thiên.

Nhưng là tại thời điểm sắp chạm tới. Liền bị Doanh Thiên hồn lực xoắn nát.

Doanh Thiên hiện tại sau khi trùng sinh. Nếu xét về lực lượng bản thân chính là cùng thời kỳ đỉnh phong kém xa tí tắp. Nhưng là nếu xét về hồn lực. Chính là có thể đạt tới lúc đỉnh phong khoảng 1%.

Đừng nhìn 1% này ít ỏi. Chỉ cần dựa vào 1% hồn lực này. Doanh Thiên vẫn là có thể quét sạch Thần Giới.

Trông thấy đòn công kích của mình bị dễ dàng hóa giải. Cái này để vị Thần Linh kia có chút ngạc nhiên. Mặc dù vừa rồi hắn tùy tiện xuất thủ. Nhưng là bất kỳ ai ở đây đều không thể dễ dàng hóa giải như vậy.

"Có đi liền có lại. Tiếp ta một chiêu". Doanh Thiên cười nói.

Sau đó Doanh Thiên hồn lực ngưng tụ. Lập tức, một cái hư ảnh khổng lồ quái vật hiện hiện trên không trung.

Đầu hư ảnh quái vật này to lớn vô cùng. Nó giống như long nhưng lại không phải long. Chiều dài đạt tới mấy trăm dặm. Thân nó trơn láng, không có vảy. 4 chân như rồng.

Đặc biệt. Trên cái đầu kia có một chiếc sừng. Đầu quái vật này chỉ có một con mắt rất lớn. Nhìn vào vô cùng quái dị.

Lúc này đầu quái vật này con mắt chính là nhắm nghiền lại.

Trông thấy hư ảnh quái vật này. Để cho chư thần ở đây đều không khỏi cảm thấy lạnh gáy.

"Đây là cái gì quái vật". Một vị thần linh không biết hỏi lên.

Nhưng là cũng không có ai đáp lời hắn. Bọn hắn dù sao cũng chưa từng thấy quá dạng này quái vật. Cho nên không biết là chuyện thường.

Lúc này. Một vị khá già nua Thần Linh đoán:"Ta từng xem qua một cái cổ lão điển tịch. Thấy qua. Cái này gọi là Hoang".

"Hoang sao?". Chư Thần đối với cái tên này đều là bất ngờ. Dù sao bọn hắn nghe cũng chưa từng nghe qua.

Trên thực tế. Hoang chính là một loại Thái Sơ sinh linh. Thực lực của nó vô cùng cường đại. Nó mạnh nhất chính là công kích bằng hồn lực từ con mắt của nó.

Doanh Thiên năm xưa chính là đã gặp qua Hoang. Còn động thủ với nó. Tiếc là nó chạy mất. Về sau, Doanh Thiên chính là cảm thấy hứng thú cho nên phỏng chế lại chiêu thức của Hoang.

Lúc này, con mắt trên đầu Hoang chậm rãi mở ra. Mở ra vô cùng chậm.

Nhưng là, tại thời điểm nó hé mở. Đủ để làm cho Chư Thần ở đây đều thấy run rẩy.

Một cỗ chấn nhiếp tâm thần khí tức mở ra đem toàn bộ Nhật Nguyệt Thần Giáo cho bao phủ.

Lúc này. Con mắt kia giống như một cánh cửa đang chậm rãi mở ra. Cánh cửa kia lại giống như là dẫn đến tử vong một dạng.

Một cỗ tử vong chi khí theo con mắt tràn ra. Cỗ tử vong này mang theo thương cỗ khí tức. Tựa hồ như nó từ quá khứ vượt qua hàng tỉ năm đi tới.

Lúc này. Lấy nó làm trung tâm. Thiên địa linh khí đều bị nó hấp thụ. Bên dưới đại địa cây cỏ đất đá đều bị nó toàn bộ hấp thụ. Rất nhanh chóng phương viên ngàn dặm đại địa đều biến thành một vùng tử địa.

Cũng may có thần linh ra tay tiếp ứng toàn bộ thần giáo đệ tử chạy ra ngoài ảnh hưởng phạm vi. Nếu không bọn hắn đều bị hút thành xác khô.

Rốt cuộc. Con mắt kia hoàn toàn mở ra. Sau đó một tia thần quang u ám từ con mắt này chiếu thẳng tới vị Thần Linh kia.

Vị Thần Linh kia lúc này kinh hãi vô cùng. Bởi vì hắn cảm thấy khí tức tử vong vô cùng đáng sợ.

Vị Thần Linh này hiện tại chính là đem một thân thần lực toàn bộ điều động. Tề ra hơn mười kiện bảo vật. Toàn bộ đều muốn đi ngăn cản một chiêu này của Doanh Thiên.

Tiếc là hết thảy cố gắng đều không làm nên cái gì. Tia thần quang u ám kia không chút cản trở chiếu xuyên qua hắn.

Hơn mười kiện bảo vật trong nháy mắt tan ra. Toàn bộ lực lượng bị phân giải. Thần lực của hắn dưới tia thần quang u ám này toàn bộ lộ ra không có ý nghĩa.

Rốt cuộc. Hắn chỉ kịp hét thảm một tiếng. Sau đó chính là cái gì cũng không còn.

Dưới tia thần quang kia. Hắn liền hóa thành cát bụi theo gió bay đi.

Trông thấy cảnh này. Chư Thần ở đây đều không khỏi kinh hãi. Không tiếp nổi một chiêu. Chỉ một chiêu. Một vị thần cứ như vậy vẫn lạc.

Chư Thần hay là còn đỡ.

Từ xa quan sát những cái kia giáo chúng đệ tử giờ phút này đều tái mét mặt mũi.

Bởi vì Nhật Nguyệt Thần Giáo hôm nay chính thức xảy ra đại biến. Dù sao cũng là thần. Lại bị đánh giết trên chính mình địa bàn, trước mặt những người khác.

Cái này quả thực khiến Nhật Nguyệt Thần Giáo muốn ném mặt.

Lập tức. Vô số kèn trống hiệu lệnh vang lên khắp nơi. Toàn bộ Nhật Nguyệt Thần Giáo tiến vào trạng thái chiến tranh.

Từng tòa đại sơn trên đỉnh lúc này dâng lên ngập trời quang mang. Rốt cuộc chỉ vài cái hơi thở. Nhật Nguyệt Thần Giáo đại trận hộ giáo toàn bộ được triển khai.

Sau đó từng cỗ kinh khủng lực lượng tập trung lại. Khóa chặt lấy Doanh Thiên. Bất cứ lúc nào cũng có thể đem hắn đánh giết.

Dù sao trận pháp hộ giáo của Nhật Nguyệt Thần Giáo cũng không thể coi thường. Đây là tiêu tốn tài nguyên khổng lồ cùng Chư Thần tự tay gia trì. Tuyệt đối có được đồ thần uy lực.

Đối mặt sát cơ khóa chặt mình kia. Doanh Thiên cũng là bình thản. Hắn nói: "Bây giờ các ngươi là muốn lên một lượt. Hay là tiếp tục từng cái đây".

Câu này đi ra khiến cho Chư Thần cũng không khỏi trả lời. Doanh Thiên mạnh mẽ quá mức. Nếu là đơn đả độc đấu. E rằng cũng không có ai qua nổi hắn một chiêu.

"Có lẽ. Chỉ có Đại Thái Thượng Trưởng Lão mới có thể đấu lại hắn". Một vị Chân Thần nói ra.

Nhắc đến Đại Thái Thượng Trưởng Lão. Ở đây Chư Thần đều không khỏi giật đầu.

Dù sao Đại Thái Thượng Trưởng Lão tu vi cực kỳ cường hoành. Chỉ kém 2 vị giáo chủ.

"Nếu Đại Thái Thượng Trưởng Lão ra tay. Có lẽ có thể đánh bại hắn đi". Một vị Thần nhận định.

Bỗng nhiên lúc này. Bên dưới Nhật Nguyệt Sơn hồn lực bao phủ tiêu tán. Để lộ ra bên dưới tình huống.

Lúc này một cái cảnh tượng để người ta kinh hãi.

Từ Nghiên hiện tại khắp người vết thương chồng chất. Cả người nàng nhuộm đỏ huyết dịch. Thậm chí nàng một cánh tay cũng bị chém đứt lìa.

Lúc này nàng cũng không còn giống Thánh Nữ hiền lành kia. Mà giống như một tôn Huyết Ma Yêu Nữ hơn.

Xung quanh nàng hiện tại cũng không có một người sống. Toàn bộ là mấy chục cỗ thi thể. Có chân tay đứt lìa. Có đầu lâu lẫn lóc. Cũng có bị chặt thành ngàn mảnh vụn.

Toàn bộ tràng diện đều lộ ra cực kỳ huyết tinh.

Từ Nghiên lúc này cũng hoàn toàn kiệt sức. Có thể nói là nguy hiểm. Bởi vì nàng trên người thương thể cực kỳ nghiêm trọng. Nếu là không lập tức cứu chữa liền sẽ vì đó mà bỏ mạng.

Lúc này nàng chính là một tay chống lên cây đao kia. Đôi mắt của nàng có chút vô thần.

Mặc dù vẫn còn tỉnh táo. Nhưng là nàng nội tâm vẫn còn chưa quen thuộc. Dù sao nàng hay là chưa từng giết người. Nhưng là hiện tại tràng diện huyết tinh này lại là chính nàng gây nên. Hơn nữa còn có người nàng quen thuộc bên trong.

Cái này để nội tâm nàng có chút đau khổ.

Giờ phút này. Ở thật xa quan sát kia. Từng cái đệ tử thần giáo vì đó mà điên cuồng:"Đó là Thánh Nữ. Nàng làm sao trở nên như thế, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra".

"Nàng sẽ làm sao lại giết hết trưởng lão bọn hắn. Ta không tin a".

Giờ phút này vô số người vì đó mà than. Bởi vì bọn hắn chưa từng nghĩ sẽ có một ngày trông thấy chính mình ái mộ người trong bộ dạng như vậy.

Đừng nói bọn hắn đám đệ tử này. Cho dù là chư vị trưởng lão khác cùng Chư Thần đều không thể tưởng tượng.

Một vị Thần giận dữ gầm lên:"Từ Nghiên. Người thân là Thánh Nữ mà lại dám ra tay đồ sát bản giáo người. Tội nhất định không thể tha".

Nói đoạn. Vị thần này rút kiếm chém tới. Hắn muốn chém giết Từ Nghiên thanh lý môn hộ.

Nhưng là một kiếm này của hắn lập tức bị Doanh Thiên cản lại.

"Nàng là người của ta. Ta không cho phép. Thiên địa này ai cũng không giết được nàng". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: Đại thái thượng trưởng lão

Ngăn lại một kiếm kia. Doanh Thiên không có để ý tới Chư Thần. Hắn nhẹ nhàng đáp xuống bên cạnh Từ Nghiên. Con mắt của hắn chính là nhìn nàng đầy tán thưởng.

Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra:"Không có cái gì tốt phải suy nghĩ, Thiên hạ này, chính là cường giả vi tôn. Chỉ có chân chính cường đại thực lực, người mới có thể nắm giữ mình số mệnh. Nếu không người cũng chỉ là sâu kiến bị người khác dẫm đạp mà thôi".

Doanh Thiên lời này. Chính là muốn cảnh tỉnh nàng. Quả thật. Như lời hắn nói, tại Thiên Địa này bên trong. Cho dù là bất cứ nơi nào. Chỉ có cường đại thực lực mới có thể nhận người tôn trọng. Nếu không. Chính mình chết như thế nào cũng đều không biết.

Doanh Thiên tiếp tục nói:"Tin tưởng ta. Muốn tại Thiên Địa này hành tẩu. Người trong lòng chỉ ít cần một viên sát tâm. Nếu không, lòng người khó đoán. Người cho rằng người sẽ lại những cái kia lão yêu quái sống ngàn vạn năm sao".

"Sát tâm? ". Từ Nghiên thì thảo. Tất nhiên nàng đối với Sát Tâm 2 chữ này rất mơ hồ.

"Đúng vậy, Sát Tâm". Doanh Thiên nhàn nhạt đáp lời.

Sát Tâm trong miệng hắn cũng không phải là dạng kia thị sát hiếu chiến chi tâm. Mà là có thể đối với những kẻ gây mình bất lợi không chần chừ xuống tay. Có như vậy chính mình lợi ích mới có thể chân chính đảm bảo. Dù sao tại thế gian này. Hết thấy đều đặt lợi ích lên hàng đầu.

Cái gọi là Sát Tâm kỳ thật có thể gọi là Đạo Tâm. Nhiều người cho rằng Đạo Tâm là kiên nghị với ý chí riêng của mình. Không vì ngoại vật tác động mà thay đổi.

Cũng có người cho rằng Đạo Tâm chính là thuận theo tự nhiên. Chính bản thân mình muốn làm gì thì nên làm cái đó. Không cần để ý đến ngoại nhân suy nghĩ.

Đối với Đạo Tâm. Mỗi người đều có lý giải riêng của mình. Đa số không có ai giống ai.

Về phần Doanh Thiên, Đạo Tâm của hắn chính là khác người. Hắn luyện một viên thuận theo tự nhiên chi tâm.

Cái gọi là thuận theo tự nhiên kia cũng không phải đơn giản chỉ là thuận theo tự nhiên.

Đạo Tâm của hắn chính là có Sát Tâm, Kiên Nghị Chi Tâm, Đại Tự Tại Chi Tâm,.... Các loại Đạo Tâm dung hợp một chỗ.

Nói dễ hiểu. Hắn đối với Đạo Tâm lý giải cực kỳ vượt xa người thường.

Sau đó, Doanh Thiên đưa tay ra. Từ trên tay hắn một cỗ bằng bạc sinh mệnh chi lực điên cuồng truyền vào trong thân thể của Tử Nghiên.

Trong chốc lát. Có thể thấy bằng mất thường, vết thương trên người Tử Nghiên nhanh chóng khép lại. Hoàn hảo như chưa từng bị thương qua.

Cho dù là cánh tay bị đứt kia lúc này cũng lấy tốc độ cực kỳ nhanh mọc lại như cũ.

Chưa đến 10 hơi thở. Tử Nghiên đã hoàn hảo vô sự. Chưa kể năng hiện tại khí chất biến hóa cực kỳ lớn. Chính như một tôn Thiên Nữ vậy. Cực kỳ thần thánh.

Nàng trên người làn da sáng bóng như ngọc. Dưới da ẩn ẩn hào quang cực kỳ đẹp mắt.

Hiển nhiên vừa rồi trải qua trận chiến. Lại được Sinh Mệnh Tổ Phù lực lượng tẩm bổ. Khiến cho nàng có được cực kỳ lớn lợi ích.

Sinh Mệnh Tổ Phù là Thập Đại Thiên Bảo một trong. Đừng nói chữa trị một cái Linh Thánh như Tử Nghiên.

Cho dù nàng đã chết nó cũng có thể đưa nàng sống lại.

Năm xưa lý do vì Vân Đồ tu luyện Tử Vong Chi Đạo. Cho nên đối với Sinh Mệnh Tổ Phù xung khắc. Khiến cho Sinh Mệnh Tổ Phù không cách nào chấp nhận hắn. Mới khiến cho hắn không thể khôi phục.

Đổi lại là người khác đã sớm hoàn hảo. Có thể nói. Vân Đồ hay là đen đủi.

Trông thấy Doanh Thiên trong nháy mắt chữa trị cho Tử Nghiên.

Đet cho Chư Thần con mắt không khỏi mở thật lớn.

Bởi vì bọn hắn cho dù là Thần. Nhưng là cũng không có biện pháp có thể giúp người khác trong nháy mắt mọc lại tay như vậy.

Nói cho đúng. Cho dù là Thần. Một tay bị chặt đứt đều không thể vì chính mình mọc lại chứ đừng nói là làm giúp người khác.

"Trên người hắn hẳn phải có bảo vật sinh mệnh cực kỳ cường đại đi". Một vị Chân Thần suy đoán.

Doanh Thiên lúc này lại bay lên. Đối diện với Chư Thần cười cười nói ra: "Đúng vậy. Ta có bảo vật sinh mệnh cực kỳ trân quý".

Nói đoạn liền đem chính Sinh Mệnh Tổ Phù lấy ra.

Chỉ thấy tám Tổ Phù kia khi xuất hiện.

Một cỗ cực kỳ bằng bạc tươi mát sinh mệnh như thủy triều trào ra.

Trong Thiên Địa lập tức xuất hiện tràn đầy sinh mệnh quy tắc huyền ảo.

Bên dưới đại địa nguyên bản khi nãy bị Doanh Thiên sử dụng Hoang chiêu vốn dĩ đã biến thành một mảnh đất chết hiện tại nhanh chóng bùng bùng sinh cơ.

Các loại cây cỏ thảo dược nhanh chóng mọc lên. Thậm chí có cây vượt qua vạn trượng. Biến thành một mảnh sâm lâm rộng lớn.

Trông thấy Sinh Mệnh Tổ Phù xuất ra. Khiến cho Chư Thần không khỏi chấn động.

Trong bất giác sát cơ ngập tràn thiên địa.

Lúc này đây. Ai nấy đều đối với món đồ này đỏ mắt.

"Tới đi. Nếu đoạt được chính là thuộc về các ngươi". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra.

"Giết". Trong chớp mắt. Không cần ai nhắc nhở. Chư Thần đồng loạt ra tay.

Bởi vì bọn hắn đều biết được. Món đồ kia tuyệt đối là vô thượng bảo vật. Lúc này ai nấy đều muốn cướp đoạt.

Cho nên bọn hắn không còn đi suy nghĩ. Lập tức xuất thủ.

Chỉ thấy trong nháy mắt. Trên trời đại trận không lồ vốn dĩ đã tập trung vào Doanh Thiên lập tức lấy thế lôi đình đem ra cuồng bạo nhất công kích đánh về phía Doanh Thiên.

Một đạo thần quang ngưng thực không gì sánh được mang theo hủy diệt lực lượng trong nháy mắt đánh xuyên qua thân thể Doanh Thiên.

Chưa kể đến chư thần đều ra tay. Bọn hắn đều phần mình tể lên binh khí.

Đủ loại binh khí hiện trong chớp mắt hiện ra.

Nào là bảo tháp. Bảo chung. Kiếm, chùy, kích,.... Các loại binh khí xuất hiện.

Hiển nhiên mỗi một kiện đều là Thần Khí. Trong đó thậm chí còn có cả Địa Thần Binh.

Từng kiện Thần khí toát ra ngập trời thần quang. Kết hợp với Thần lực của chủ nhân nó.

Liên tục đánh ra từng đạo từng đạo cuồng mãnh công kích.

Trong bất giác. Toàn bộ thiên địa đều bị thần quang bao phủ. Cường đại lực lượng đem từng tòa sơn phong đều đánh cho sụp đổ. Đại địa chấn động vỡ nát bằng toái.

Hàng vạn dặm đại địa trong nháy mắt bị san bằng.

Cho dù là đang ở bên trong Nhật Nguyệt Thần Giáo. Nhưng là giờ phút này cũng không có ai đi quan tâm nữa.

May mắn lúc này 3 huynh đệ Thiết Thần thi triển thần thông đưa hết đám đệ tử bản giáo đi thật xa.

Lúc này đang ở bên ngoài vòng chiến nhìn vào. Thiết Thần lắc đầu thở dài nói:"Bọn hắn đây là tham đến phát điên rồi".

Thiết Thần cũng là vô lực. Hẳn 3 người không có khả năng đi ngăn lại trận chiến này. Chỉ có thể đứng ngoài quan sát mà thôi.

Bên cạnh hắn một vị huynh đệ quay sang nói:"Đại ca. Doanh Thiên kia thật sự mạnh mẽ tới vậy sao".

Thiết Thần đáp:"Chờ một lát liền biết. Chúng ta không nên đi những vùng nước đục này".

Chỉ thấy tại dưới điên cuồng công kích như vậy. Không gian đều bị đánh cho sụp đổ.

Một lát sau. Chư Thần mới là dừng công kích. Bọn hắn muốn biết Doanh Thiên đã chết hay chưa.

"Hừ. Thật không tin hắn còn sống". Một vị Thần hung ác nói lớn.

Nhưng là một cái thanh âm vang lên khiến cho hắn cảm thấy lạnh gáy. Hắn chưa bao giờ cảm thấy Từ Vong gần đến thế.

Âm thanh này chính là sau lưng hắn vang lên:"Đáng tiếc. Ta còn sống".

Sau đó một quyền đánh ra.

Chỉ một quyền. Không có bất kỳ cái gì phản ứng. Vị Thần kia thân thể lập tức phá bạo thành huyết vụ bay đi.

Cái này biến cố để chư thần không khỏi kinh hãi.

Bọn hắn vốn dĩ cho rằng cho dù không chết. Doanh Thiên hẳn cũng phải trọng thương. Nhưng là hiện tại Doanh Thiên trên người chính là một vết bầm cũng còn không có.

Doanh Thiên vung tay. Lập tức. Thiên Địa quy tắc trong nháy mắt từ bốn phương 8 hướng điên cuồng tụ hội lại tạo thành một cái to lớn vòng xoáy trên bầu trời.

Sau đó. Từng đạo từng đạo thiên kiếm từ vòng xoáy này đi ra.

Tùng đạo thiên kiếm hoàng kim này chính là do thiên địa quy tắc ngưng tụ mà thành. Trong chốc lát liền xuất hiện mấy chục cái.

Tại thời điểm tùng đạo thiên kiếm này xuất hiện. Thiên địa quy tắc cũng hoàn toàn bị biến đổi biến thành kiếm đạo quy tắc. Khắp nơi tràn ngập kiếm khí.

Lúc này mỗi một ngọn cỏ. Viên đá. Từng chiếc lá cây bên dưới kiếm đạo quy tắc đều phát sinh biến hóa khôn lường. Hóa thành từng đạo kiếm khí.

Từng cọng cỏ lúc này cũng như một thanh kiếm sắc bén. Từng chiếc lá cây cũng tràn ngập kiếm đạo chi khí.

Toàn bộ vùng Thiên Địa này giờ phút này đều giống như trở thành một thanh kiếm. Một thanh vô hình chi kiếm kề lên cổ của tất cả mọi người.

Cho dù là ở bên ngoài quan sát những cái kia đệ tử giờ phút này đều cảm thấy cổ mình đau rất.

Có người không khỏi sờ lên cổ mình. Sau đó kinh hãi phát hiện không biết từ bao giờ cổ mình liền bị cắt đến chảy máu. May mắn chỉ là một cái vết thương nhẹ mà thôi.

"Vô Ngã Kiếm Trận". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra. Sau đó hất vẩy ngón tay.

"Xoẹt". Không có bất kỳ cái gì dấu hiệu báo trước. Chư Thần đều kinh hãi phát hiện bọn hắn toàn thân không biết từ lúc nào đã bị kiếm khí vây quanh. Lập tức cắt lên thân thể bọn hắn.

Trong bất giác. Thần huyết bay đầy trời.

Lấy hàng ngàn mà tính vết cắt xuất hiện trên thân thể bọn hắn. Có kẻ xấu số thậm chí tứ chi liền bị cắt rời.

Kẻ nào kháng cự càng nhiều kết quả càng thảm. Có hơn mười vị liễu mạng thoát ra. Kết quả bị kiếm khí chém thành ngàn vạn mảnh rơi xuống.

Chưa hết. Ngay sau đó từng đạo thiên kiếm phá không bay tới. Đem bọn hắn những kẻ còn sống toàn bộ đóng đinh trên mặt đất.

Một màn này tràng diện cực kỳ hoành tráng. Chư thần bị thiên kiếm găm xuống tạo thành từng cái không lồ hố sâu.

Giờ phút này đâu còn cái gì Thần Linh cao cao tại thượng. Bọn hắn hiện tại chính là khổ sở vô cùng.

Tại dưới thiên kiếm kia trấn áp. Bọn hắn là không cách nào đứng lên. Chỉ có thể nằm yên tại đó.

Lúc này. Ở xa những cái kia đệ tử đều là hít một hơi khí lạnh. Bọn hắn giờ phút này đều run rẩy quỳ tại đó.

Doanh Thiên quá khủng khiếp. Trong chớp mắt đem mấy chục vị Thần đình tại đó. Cái này khiến bọn hắn cực kỳ rung động.

Dù sao Thần đối với bọn hắn vẫn luôn là vô địch. Nhưng là hôm nay vô địch trong lòng bọn hắn đều đã tan vỡ.

Cái này để cho nhiều người đều trở thành tâm ma. Không còn muốn truy cầu Thần Cảnh nữa.

Thiết Thần quay sang 2 vị huynh đệ của mình cười khổ nói:"Thế nào. Đã tin sao".

Vị kia ban nãy còn nghi ngờ Doanh Thiên lúc này đều run run giọng thì thào:"May mắn chúng ta đều không có tham gia. Nếu không kết cục....".

Lúc này. Doanh Thiên chậm rãi nhìn qua một lượt nói:"Một đám Hư Thần cùng Chân Thần nhỏ nhoi cũng muốn tham lam".

Câu này nói ra để cho Chư Thần đều không khỏi vừa xấu hổ vừa thẹn.

Quả thật. Bọn hắn đối với phạm nhân chính là cao cao tại thượng vô địch. Nhưng là đi lên Thần Giới những địa phương kia. Bọn hắn cùng phạm nhân cũng không có gì khác nhau.

Tại trong mắt chân chính cường giả. Bọn hắn chính là sâu kiến nhỏ nhoi.

Bọn hắn cũng biết. Hôm nay chính mình đã phải thiết bản.

"Đại Thái Thượng Trường Lão. Ngươi còn muốn trốn đến bao giờ". Rốt cuộc một vị Chân Thần hết lớn.

Bọn hắn bây giờ hi vọng chỉ có vị kia Đại Thái Thượng Trường Lão ra tay mới có thể có một đường sống.

Dù sao Doanh Thiên mạnh mẽ khủng bố. Chỉ có Đại Thái Thượng Trường Lão mới có thể đấu lại.

Rốt cuộc. Tại rất xa một ngọn sơn phong. Một cái thân ảnh chậm rãi đi tới.

Hắn đi không có cái gì thần quang. Cũng không có khiếp người thần uy. Chỉ là lặng lẽ bay tới mà thôi.

Sau đó. Hắn đối diện Doanh Thiên. Nhìn thật sâu hắn. Không có bất cứ cái gì lên tiếng.

Doanh Thiên cũng là có chút hứng thú nhìn hần mỉm cười nói: "Thú vị, giao ra mấy người của ta. Ta liền cho ngươi sống".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 90: Nhật nguyệt thần giáo bí mật

Trong miệng Doanh Thiên mấy người. Chính là chỉ đám người Ma Âm trước đó bị người đưa đi.

Tại lúc trước. Khi bị Chư Thần gây sức ép giao ra bí pháp mở rộng chân mệnh. Tại lúc kia, mấy người Ma Âm chính là bị người cứu đi.

Về phần ai cứu đi, thì là không ai biết.

Người đưa bọn hần đi. Chính là Đại Thái Thượng Trưởng Lão.

Tất nhiên Doanh Thiên đều đã suy tính ra. Chỉ là bọn Ma Âm cũng không có cái gì nguy hiểm. Cho nên hần cũng mặc kệ.

Hiện tại. Đại Thái Thượng Trưởng Lão đã hiện thân. Doanh Thiên cũng nên đòi người.

Nghe Doanh Thiên câu nói này. Chư Thần bị găm dưới mặt đất đều là hiểu ra.

Hóa ra lúc trước người đưa đi mấy người Ma Âm chính là Đại Thái Thượng Trưởng Lão.

Chỉ là lý do vì sao hần dấu tất cả mọi người đem mấy người Ma Âm dấu đi thì không có ai biết. Có lẽ là vì hần muốn một mình độc chiếm bí pháp. Hoặc là nguyên nhân khác.

Lúc này. Càn Khôn (tên thật của Đại Thái Thượng Trưởng Lão) con mắt chăm chăm nhìn Doanh Thiên. Trong mắt lộ ra vẻ kiêng dè chưa từng có.

Thật lâu sau đó. Rốt cuộc Càn Khôn mở miệng nói: "Ngươi yên tâm. Bọn chúng đều tốt".

Doanh Thiên mỉm cười đáp: "Còn không phải vì ngươi không làm gì được nha đầu kia. Nếu không ngươi đã sớm đoạt xá nó".

Doanh Thiên chỉ một câu nói toạc ra trong lòng hần bí mật. Cái này để càn khôn giật mình. Hần híp con mắt lại hỏi: "Làm thế nào ngươi biết".

"Trên thế gian này. Sự việc ta không biết có rất ít. Tất nhiên ngươi không nằm trong đó". Doanh Thiên bình thản đáp.

Cái này để cho Càn Khôn có chút trầm mặc. Người ngoài luôn cho rằng hần hay chỉ là một cái Thiên Thần.

Nhưng lại không có ai biết được. Năm xưa hần vốn dĩ là một vị Thần Tôn cường đại vô cùng. Đáng tiếc về sau đắc tội một vị hung nhân. Kết quả dẫn đến bị vị hung nhân kia hành hung. Khiến cho tu vi rơi xuống đến Thiên Thần. Lại còn mang theo đáng sợ thương thế.

Rốt cuộc hần ôm ám thương chạy trốn. Cuối cùng trở thành Đại Thái Thượng Trưởng Lão của Nhật Nguyệt Thần Giáo.

Nhưng là ám thương khiến hần sống cực kỳ thống khổ. Nếu không có phương pháp chữa trị thì chỉ còn khoảng 10 năm nữa hần sẽ chết.

Cuối cùng Nguyệt Nhi xuất hiện để cho hần hi vọng. Hần muốn đoạt xá nàng. Lần nữa trùng tu.

Cho nên mới xuất thủ cứu đi mấy người.

Chỉ tiếc là tại thời điểm hần muốn đoạt xá Nguyệt Nhi. Nguyệt Nhi lại té ra một cái kỳ quái pháp thân. Khiến cho hần dốc toàn bộ thủ đoạn đều không thể làm gì.

Nguyệt Nhi chính là đem Nguyên Thủy Tịch Diệt Thân mà trước đó Doanh Thiên luyện chế cho té ra tự bảo vệ mình. Nguyên Thủy Tịch Diệt Thân là cỡ nào cường đại. Tất nhiên không phải một cái Thiên Thần có thể phá giải. Cho dù là Càn Khôn toàn thịnh lúc còn là Thần Tôn cũng mơ tưởng có thể gây một vết xước.

Càn Khôn mở miệng nói: "Chỉ cần ngươi để nha đầu kia cho ta. Ta có thể đáp ứng mọi điều kiện của ngươi".

Mặc dù hiện tại không có cách đoạt xá Nguyệt Nhi. Nhưng là hần vẫn nắm các nàng trong tay. Coi như thế đánh bài với Doanh Thiên. Hần vẫn ôm hi vọng.

Nhưng là Doanh Thiên lắc đầu cười cười nói ra: "Không. Ngươi không hiểu tình thế của mình rồi, hiện tại thả các nàng. Ta có thể tha ngươi một mạng.

Đề người tự sinh tự diệt".

Càn Khôn có chút trầm xuống. Hắn thật không nghĩ Doanh Thiên vậy mà không quan tâm đến hắn ra điều kiện. Hắn cũng đoán sai tầm quan trọng của Nguyệt Nhi.

"Nếu như ta không thả người thì sao". Càn Khôn con mắt lạnh xuống.

"Người có thể thử". Doanh Thiên đưa tay ra vẫy:"Tôi đi. Cho người một cơ hội xuất thủ".

"Oanhhhh". Vô cùng kinh khủng thần lực từ trên người Càn Khôn bạo phát đi ra.

Đem thiên địa linh khí quấy đến rối tinh rối mù. Cường đại thần lực đem đại địa tàn phá bừa bãi.

Càn Khôn chính là quyết định một lần đánh cược.

Dù sao Nguyệt Nhi thân thể dù hoặc quá lớn. Hắn không cam tâm bỏ đi cơ hội này. Ít nhất 40 chân mệnh. Lại cả bí pháp mở rộng chân mệnh. Nếu là có thể đoạt tới tay. Hắn tương lai nhất định có thể đăng đỉnh Thần Đế. Cũng có thể báo thù kẻ đã làm hắn ra hoàn cảnh này.

Coi như hiện tại Càn Khôn trọng thương. Tu vi chỉ có Thiên Thần. Nhưng là một mình hắn phát ra thần lực đều mạnh mẽ hơn mấy lần ban nãy Chư Thần hợp lại.

Dù sao Thiên Thần cùng Chân Thần và Hư Thần vẫn là cách xa tít tắp. Cho nên Chư Thần tất nhiên không thể nào cùng hắn so sánh.

Nói không chút nào ngoa. Một mình Càn Khôn cũng có thể đánh giết toàn bộ chư thần ở đây.

Chỉ thấy Càn Khôn té ra một thanh hai đầu trường thương. Thanh trường thương này toàn thân đen nhánh. Toát ra tức sát khí cực kỳ đáng sợ.

Hiển nhiên đã có không biết bao nhiêu người trở thành oan hồn dưới mũi của nó. Lệ khí cực kỳ nặng nề.

Nhìn thấy Càn Khôn té ra thanh trường thương này. Bên dưới một vị Chân Thần nén đau nhức lại thì thào nói ra:"Đó là,... Thiên Thần Bình".

Thiên Thần Bình. Chính là đẳng cấp so với Địa Thần Bình cao hơn 1 bậc. Chính là để cho Thần Tôn chuyên dùng.

Mặc dù nói như vậy. Nhưng là tuyệt đại đa số Thần Tôn đều không có sở hữu Thiên Thần Bình.

Phải biết, mặc dù chỉ là hơn một bậc. Nhưng là mỗi một kiện Thiên Thần Bình đều mạnh hơn ngàn lần Địa Thần Bình. Cho nên Thiên Thần Bình có thể nói là vô giới bảo vật.

Doanh Thiên lắc đầu cười nói:"Một kiện tàn phế bình khí. Có thể làm nên cái gì trò trống".

Càn Khôn im lặng không nói gì. Hắn đang âm thầm tụ tập thần lực. Muốn lấy mạnh nhất, nhanh nhất công kích nhất kích tất sát.

Trên thực tế. Năm xưa kiện trường thương này là hắn trong một cái cổ lão bí cảnh mạo hiểm đạt được.

Lúc đó kiện trường thương này chính là hoàn hảo vô khuyết. Cùng hắn chinh chiến bao nhiêu năm. Giúp hắn giết vô số địch. Đáng tiếc, tại trận chiến kia. Hắn trọng thương chạy trốn. Cây trường thương này cũng bị đánh hỏng.

Mặc dù hiện tại uy năng so với lúc đầu không thể sánh được. Nhưng là vẫn không thể coi thường.

"Canh".

Càn Khôn lấy nhanh nhất tốc độ xuất thủ.

Trong tay hắn trường thương lấy tuyệt luân vô bì tốc độ. Trong nháy mắt xuyên qua không gian. Cơ hồ không có chút nào độ trễ đã chạm tới Doanh Thiên mi tâm. Ý đồ muốn đem hắn đầu lâu đánh xuyên.

Dưới nhanh như vậy tốc độ. Toàn bộ không gian trên đường đi của nó đều trở nên lệch vị trí.

Rốt cuộc. Đoạn trường thương kia là xuyên qua Doanh Thiên đầu lâu.

"Trúng sao". Bên dưới Chư Thần con mắt nhìn chăm chăm lên.

Chỉ tiếc là không có giống bọn hắn mong chờ. Tất nhiên không có cảnh Doanh Thiên rơi xuống.

Chỉ thấy mặc dù trường thương là xuyên qua đầu lâu. Nhưng là hắn vẫn bình thản đứng đó.

Cái này để cho Càn Khôn con mắt không khỏi co lại.

Cho dù là bên dưới Chư Thần đều không rõ vì sao. Nhưng là hắn lại nhìn ra một chút manh mối.

Tại thời điểm trường thương xuyên qua kia, Doanh Thiên mặc dù đứng tại đó. Nhưng thực ra cũng không phải đứng đó.

Lúc ấy. Không gian có chút động.

Cái này là bởi vì Doanh Thiên quá nhanh. Cho dù là Càn Khôn xuất thủ nhanh cỡ nào. Nhưng là Doanh Thiên đều muốn nhanh hơn vạn lần.

Hắn nhẹ nhàng bước ra một bước. Bởi vì tốc độ quá nhanh, nhanh tới mức hắn không còn tồn tại ở đó.

Tại thời điểm hắn bước ra. Chính là bước xuyên qua thời gian. Cho nên mặc dù hắn là đứng đó. Nhưng là bản thân Doanh Thiên đã bước về tương lai một bước. Hình ảnh đó chính là tương lai.

Cái này để cho Càn Khôn trầm xuống. Hắn vẫn là đánh giá sai Doanh Thiên thực lực.

Doanh Thiên nhàn nhạt nói: "Chỉ có như vậy? "

"Chưa đâu". Càn Khôn trầm giọng nói.

Từng đầu chân mệnh hiển hiện.

Càn Khôn đem chân mệnh bày ra. Sau đó điên cuồng kết hàng ngàn đạo ấn quyết.

Chỉ thấy Càn Khôn vậy mà có tới 32 đầu Chân Mệnh. Cái này coi như thuộc hàng hiếm có.

Chỉ là Chân Mệnh của hắn bên trên đều xuất hiện từng đạo vết nứt. Tựa hồ như lúc nào cũng có thể tan vỡ. Hiển nhiên là di chứng còn lưu lại.

"Tình thế của ngươi hồng бет như vậy. Thảo nào lại liều mạng ôm lấy chút hi vọng kia". Doanh Thiên lắc đầu.

Hiện nhiên tình trạng của Càn Khôn chính là hồng бет vô cùng. Mà sống càng lâu càng là sợ chết. Vì mình mạng sống mà hắn chấp nhận liều một phen.

"Thương Huyết Thiên Đồ". Càn Khôn hét lớn.

Chỉ thấy trong tay hắn trường thương bạo phát ra hủy diệt khí tức. Sau đó sau lưng hắn một cái đỉnh thiên lập địa thân ảnh hiển hiện.

Đây là một cái cực kỳ to lớn hư ảnh chiến thần. Vị chiến thần này thân mặc hoàng kim chiến giáp. Tay cầm chính là song đầu trường thương. Ấn ấn từng tia để hoàng uy áp xuất hiện.

"Chiêu này. Chính là một vị cổ lão Thần Đế lưu lại. Ta may mắn đạt được. Từ trước đến nay cũng chỉ dùng tới 2 lần. Lần này chính là lần thứ 3. Liệu ngươi có thể đỡ hay không". Càn Khôn trầm giọng nói.

Trước mặt hư ảnh chiến thần khổng lồ kia. Doanh Thiên lộ ra cực kỳ nhỏ bé. Chính là cùng con kiến không khác gì nhau.

Nhưng là Doanh Thiên một mực bình thản. Không có chút nào sợ hãi nói: "Một chiêu này. Ngươi có thể phát ra mấy phần uy lực đâu".

"Rất nhanh ngươi sẽ biết". Càn Khôn quát.

Sau đó một màn xảy ra khiến cho Chư Thần bên dưới đều kinh hãi.

Chỉ thấy Càn Khôn vậy mà đem trong tay trường thương xuyên qua Chân Mệnh của mình. Trong chốc lát. Hắn đem toàn bộ 32 đầu Chân Mệnh xâu lên trường thương.

Trên khuôn mặt hắn lộ ra thống khổ. Hiển nhiên làm như vậy khiến hắn chịu tổn thương vô cùng lớn.

"Điên rồi. Làm gì có ai tự đánh xuyên Chân Mệnh của mình như vậy, đây là đi tìm chết". Chư Thần nhao nhao phản ứng.

Chân Mệnh cùng sinh mạng liên quan chặt chẽ. Nếu là Chân Mệnh tổn thương. Hiển nhiên sẽ gây nên không thể tưởng tượng thương thế.

Rõ ràng Càn Khôn đây là dốc toàn bộ vốn liếng trong một chiêu này.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 91: Chân chính đòn sát thủ

"Keng".

Hắc ảnh trường thương oanh minh mà lên.

Tại giữa thiên địa. Từng đạo từng đạo thương đạo pháp tắc từ 4 phương 8 hướng tụ hội tới trên tay Càn Khôn trường thương.

Thần. Đã có thể điều động lực lượng đại đạo. Dưới Càn Khôn không chế. Chỉ thấy từng đạo thương đạo pháp tắc kia xen kẽ lẫn nhau hòa vào Chân Mệnh bên trên trường thương.

Tại sau lưng hắc. Hư ảnh Chiến Thần che lấp thiên địa kia ngày càng ngưng thực. Tựa hồ như là một tôn chân chính Thần Đế bề ngỗ thiên địa một dạng.

Rốt cuộc. Càn Khôn động.

Chỉ thấy trong tay hắc trường thương nhấc lên. Sau lưng hắc hư ảnh Chiến Thần kia cũng đồng dạng đưa lên chiến thương.

Sau đó toàn lực một kích đâm xuống.

Một thương này nặng nề mà uy vũ. Một thương này cũng không phải đơn giản như vậy. Nó đâm xuống, tựa hồ như là mang theo cả bầu trời sụp xuống.

Tại thời khắc này. Toàn bộ Thiên Địa tối sầm lại.

"Rắc".

Thanh âm vỡ nát liên tiếp vang lên. Cũng không phải cái gì vỡ nát. Mà là không gian cũng chịu không nổi lực lượng như vậy. Giống như mặt kính vỡ nát đi ra.

"Má ơi". Có cường giả từ xa quan sát không khỏi run rẩy ớn lạnh. Dù sao tràng diện quá mức khủng bố. Bọn hắc cái này phạm nhân có chút chịu không nổi.

Một thương này Càn Khôn đã tính toán đủ. Hắc khí cơ khóa chặt lấy Doanh Thiên.

Cho dù là Doanh Thiên có tránh đi đâu. Có nhanh cỡ nào cũng đều tránh không khỏi một thương này. Tất nhiên đây là hắc tin tưởng như vậy.

Rốt cuộc. Không gặp chút nào cản trở. Một thương kia trực tiếp đánh thẳng lên người Doanh Thiên. Sau đó tiếp tục hướng mặt đất xuyên tới.

"Oanhhh".

Tại dưới khủng bố như vậy lực trùng kích. Bên dưới đại địa trực tiếp bị đánh xuyên.

Nhật Nguyệt Thần Giáo toàn bộ trận pháp bị uy lực một kích này đánh cho tan rã. Hơn trăm tòa sơn phong bao gồm Nhật Nguyệt Sơn bị đánh cho nổ.

Không những thế. Toàn bộ Nhật Nguyệt Giới đều bị đánh xuyên.

Nếu là lúc này có cường giả ở trong tinh không quan sát liền sẽ nhìn thấy một đạo thần lực đánh thủng Nhật Nguyệt Giới.

Mặt bên kia Nhật Nguyệt Giới chính là một tòa to lớn đại giáo.

Chỉ là giờ này hết thảy đều tan thành mây khói. Người ta chỉ thấy từ dưới mặt đất một cỗ khủng bố thần lực đem tòa đại giáo này thổi tung.

Một lúc lâu sau. Toàn bộ thiên địa trở nên im ắng.

Không ai nói gì. Người chứng kiến đều bị dọa sợ.

Lúc này một vị Thần đang bị giam ở nơi đó thảm thán."Chân Thần cùng Thiên Thần. Chênh lệch lớn như vậy sao". Vị thần này là một cái tân tân Chân Thần.

Hắn luôn tin tưởng cho dù gặp phải Thiên Thần. Hắn đều có thể an toàn rút lui.

Nhưng là hôm nay hắn mới biết. Thần Cảnh cấp độ ở giữa. Càng về sau chênh lệch càng khủng bố.

Khói bụi tán đi. Để lộ ra một cái đường kính trăm dặm không lồ hố sâu.

Doanh Thiên thân ảnh không thấy.

Lúc này. Càn Khôn vẫn như cũ cảnh giác. Hắn cũng không nắm chắc đã đem Doanh Thiên gạt bỏ hay chưa. Bởi vì hắn trực giác vẫn chưa tin tưởng. Dù sao đường như quá dễ dàng.

"Thất vọng, một chiêu này ngươi lĩnh hội không đến một phần trăm". Một cái thanh âm bình thản vang lên.

Rất cuộc. Tại chỗ trước đó Doanh Thiên đứng. Không gian trở nên vận vẹo. Sau đó giống như kính một dạng tầng tầng lớp lớp mở ra.

Sau đó một cái thân ảnh bước ra. Chính là Doanh Thiên.

Giờ phút này hắn hoàn hảo vô sự. Liền một hạt bụi cũng không nhiễm.

Nhìn thấy Doanh Thiên. Bên dưới Chư Thần đều giật mình kinh hãi.

"Như vậy đều không chết, hắn còn là người sao". Một vị Thần kinh hãi.

"Hắn tu vi rốt cuộc đạt tới cái trình độ gì".

Lúc này. Càn Khôn con mắt cũng là co rụt lại.

Hắn quả thực nghĩ không thấu. Doanh Thiên vậy mà tránh thoát được hắn một thương này. Dù sao hắn đã khóa chặt Doanh Thiên trước đó.

Thực ra cũng không có gì lạ.

Tại một thương kia đánh tới.

Doanh Thiên chính là vận dụng một chút thủ đoạn không gian. Đem ngàn vạn lớp không gian chồng chất lên nhau. Đem lực công kích chuyển dời không đến hắn.

Cho dù Doanh Thiên lấy thân thể trực tiếp đỡ một đòn này cũng đừng hòng gây nên một vết xước.

Chỉ là Doanh Thiên là không muốn bản y phục mà thôi.

"Một chiêu này. Ngươi lĩnh hội không ra làm sao cả. Đáng thất vọng". Doanh Thiên không mặn không nhạt mỉm cười nói.

Cái này để Càn Khôn trong lòng trầm xuống.

Quả thật đối với "Thương Huyết Thiên Đồ" một chiêu này. Càn Khôn cũng là lĩnh ngộ chưa tới 1% ảo diệu.

Chân chính "Thương Huyết Thiên Đồ". Nào chỉ là đánh xuyên một tòa thế giới. Mà là có thể đánh xuyên hàng trăm tòa Thiên Vực.

"Ngươi đến cùng là ai". Càn Khôn trầm giọng.

"Doanh Thiên". Doanh Thiên bình thản đáp:"Đến phiên ta. Cho ngươi nhìn một chút. Cái gì gọi là Thương Đạo".

Doanh Thiên một tay đưa ra.

Sau đó trong thân thể hắn tuôn ra từng đầu thâm ảo đại đạo pháp tắc. Toàn bộ đều là Thương Đạo. Mà lại là cực kỳ chí cao Thương Đạo.

Sau đó. Những pháp tắc này chính là hội tụ một chỗ tại bàn tay Doanh Thiên. Hóa thành một cây thương thương.

Trường thương này hoàn toàn là do Thương Đạo pháp tắc ngưng tụ thành. Trên thân nổi lên từng đạo phù văn thâm sâu huyền ảo.

Cho dù là tất cả Chư Thần ở đây đều nhìn không hiểu những này phù văn.

Càn Khôn kinh hãi. Cho dù là hắn cả đời chìm trong Thương Đạo. Nhưng là đại đạo hắn tìm hiểu được. Cùng với trong tay Doanh Thiên Thương Đạo. Chính là một trời một vực.

Nếu nói hắn Thương Đạo giống như một đứa trẻ cầm thương đùa nghịch. Thì Doanh Thiên Thương Đạo lại chính là một tôn vô địch chiến tướng. Thiên hạ vô song. Cái này chênh lệch không thể dùng từ ngữ để hình dung.

"Một chiêu này, ta cũng vừa nghĩ ra gọi là "Thương Thần Doanh Thiên" đi". Doanh Thiên mỉm cười nói ra.

Quả thực. Một chiêu này Doanh Thiên là vừa tùy tiện nghĩ ra mà thôi. Cũng không tính là cái gì lợi hại chiêu thức.

Một thương đâm ra.

Toàn bộ thiên địa giống như đều chịu ảnh hưởng mà run lên.

Bất kỳ ai đều cảm thấy một thương kia giống như xuyên qua mình cổ họng.

Mỗi một cọng cỏ. Mỗi một viên đá. Đều bị đại đạo pháp tắc cho ảnh hưởng mà run lên.

"Giết". Càn Khôn gầm lên.

Trong tay hấn trường thương cũng điên cuồng đánh ra. Muốn ngăn lại Doanh Thiên một kích kia.

"Canh".

Song thương chạm nhau. Vô số tinh hỏa giống như núi lửa phun trào mà ra. Lực lượng cường đại hướng 4 phương tám hướng tàn phá bờ bãi mà đi.

"Rắcccccccc".

Không có dấu hiệu báo trước. Trường thương của Càn Khôn xuất hiện từng đạo vết nứt. Chân Mệnh của hấn lúc này vết nứt cũng càng dày đặc hơn.

Hiển nhiên là chịu không nổi Doanh Thiên lực lượng.

Rốt cuộc. Trong tay Càn Khôn trường thương hoàn toàn vỡ vụn. Hóa thành trăm mảnh mà rơi vãi khắp nơi.

Chân Mệnh của hấn lúc này hoàn toàn âm đạm đi xuống. Tựa hồ lúc nào cũng có thể vỡ nát một dạng.

Bản thân hấn cũng bị lực lượng trùng kích đánh cho bay xa mấy trăm dặm. Va đổ hàng loạt tòa đại sơn.

Lúc này. Càn Khôn chính là thần huyết nhuộm đỏ toàn thân. Vô cùng chật vật.

Hấn rất vất vả mới có thể đứng lên. Nhưng là hấn vừa mới đứng lên. Doanh Thiên đã là tại trước mặt hấn mỉm cười.

Nụ cười kia để cho Càn Khôn không khỏi run lên.

Doanh Thiên chậm rãi nói:"Sai lầm lớn nhất của ngươi. Chính là nhắm tới ta bên cạnh người".

Hiển nhiên, Doanh Thiên chính là một cái cực kỳ bao che khuyết điểm người.

Đụng tới hấn bên cạnh người. Tất phải vì thế mà trả một cái cực kỳ lớn đại giới.

Lúc trước Doanh Thiên nói nếu Càn Khôn thả ngươi sẽ tha cho hấn là vì hấn trước đó là cứu bọn họ đi. Đáng giá để tha cho hấn một mạng.

Nhưng là Càn Khôn lại không biết quý trọng cơ hội này. Một mực muốn chết. Doanh Thiên liền thành toàn hấn.

"Nói đi. Ngươi muốn chết thế nào? ". Doanh Thiên mỉm cười.

Nhưng là Càn Khôn trong con mắt lóe lên vẻ điên cuồng. Hấn ngửa mặt lên trời cười lớn:"Ta còn chưa có muốn chết".

Ngay sau đó. Biến cố xảy ra.

Chỉ thấy Càn Khôn toàn thân nổi lên từng đạo đen ngòm hoa văn.

Những hoa văn này chuyển động giống như sinh vật sống vậy. Trong chớp mắt đem toàn bộ thân thể Càn Khôn bao phủ lấy.

Đối mặt cái này tình huống. Doanh Thiên cũng không có đi ngăn cản. Hấn chỉ yên lặng nhìn một màn này.

Sau đó. Trên thân Càn Khôn mọc ra từng đầu xúc tu. Trong chốc lát chính là mọc ra tới hàng vạn cái. Trùm kín khắp thân thể của hấn.

Từng đầu xúc tu này cũng không phải là huyết nhục. Mà là do huyết dịch đen ngòm cấu thành.

Những xúc tu này chính là xuyên xuống mặt đất. Hương 4 phương 8 hướng lan đi.

Tất nhiên cũng có vài trăm cái hướng Doanh Thiên lao tới. Nhưng là chưa có đến gần liền bốc cháy. Giống như là xung quanh Doanh Thiên có một màn lửa vô hình vậy.

Một lát sau. Từng tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Chỉ thấy Chư Thần bị dính trên mặt đất kia lúc này bị những xúc tu này xuyên qua thân thể. Những cái xúc tu này lập tức hút đi bọn hấn thần lực, thần huyết, tinh khí. Toàn bộ sự sống của bọn hấn chính là bị hút đi.

Trong chốc lát liền đã có mấy vị Thần bị hút thành thây khô.

"Thiết Thần, mau cứu chúng ta". Rốt cuộc một vị Thần không cam lòng hướng Thiết Thần hét lên.

Bọn hấn nghĩ dù sao Thiết Thần cũng là đồng môn. Cho nên nhất định sẽ cứu.

Nhưng là Thiết Thần cũng lắc đầu.

"Ta không có cách".

Không phải hấn không muốn cứu người. Mà quả thật hấn không có năng lực này. Doanh Thiên còn tại đó. Hấn dám cứu sao. Đây là tự tìm đường chết.

Rốt cuộc kiên trì không nổi. Vị Thần kia cũng đã bị hút khô. Ngay tại trước khi chết. Hấn không cam lòng gào lên: "Thiết Thần. Người nhất định sẽ so chúng ta chết thảm".

Chỉ một lát sau đó. Toàn bộ Chư Thần đều bị hút chết.

Sau đó những xúc tu kia là phát triển chóng mặt. Đem toàn bộ những gì nó bắt được hút lấy.

Từng cái cây. Ngọn cỏ. Viên đá. Bất kì cái gì nó chạm tới đều sẽ bị nó hút đi toàn bộ linh khí.

Càng ngày càng lan rộng.

"Không tốt". Thiết Thần sắc mặt đại biến. Hấn lấy thần lực hét lớn. "Tất cả mọi người, mau rút lui. Tránh xa khỏi những xúc tu kia. Cường giả liền đem những cái kia yếu kém đệ tử đưa đi".

Ngay sau đó hấn cũng là thi triển thủ đoạn. Tiếp ứng những cái kia yếu kém đệ tử chạy trốn. 2 vị huynh đệ của hấn cũng vậy.

Rốt cuộc trải qua một đoạn thời gian. Chỉ thấy Nhật Nguyệt Thần Giáo toàn bộ đều biến thành tử vong chi địa.

Gần vạn tòa đại sơn lãnh địa giờ phút này đều đã biến thành đất chết. Cho dù là dưới mặt đất mấy chục đầu linh mạch đều đã bị hút sạch.

Không ngừng lại. Nó còn hướng càng xa lan đi.

Nếu là không có biện pháp ngăn lại. E rằng toàn bộ Nhật Nguyệt Giới đều sẽ bị nó hút sạch.

Đúng lúc này. Từ Nghiên bay tới hướng Doanh Thiên khẩn cầu nói: "Công Tử. Người mau ra tay. Nếu không toàn bộ nơi này sẽ chết".

Từ Nghiên lúc này chính là cực kỳ khẩn trương. Nàng đang lo lắng Nhật Nguyệt Giới sẽ bị hủy diệt. Dù sao nơi này là nhà của nàng.

Doanh Thiên không nói gì. Hấn vung tay lên. Ngay lập tức cường đại hỏa diễm như thủy triều trào ra. Hướng những xúc tu kia bay tới.

"Phùng". Trong chốc lát những xúc tu kia chính là bắt lửa. Toàn bộ đều bốc cháy. Những xúc tu này bị cháy đằng sau liền không cách nào hướng bên ngoài tiếp tục lan tới.

Rốt cuộc. Toàn bộ xúc tu tự cắt đứt những chỗ bị cháy. Sau đó thu về.

Lúc này. Càn Khôn đã lại long sinh hoạt hổ. Hấn điên cuồng cười nói: "Ta có chết. Cũng liền phải đưa các ngươi một chỗ mai táng".

Ngay sau đó. Hấn trên tay kết một loạt đạo pháp quyết.

Rốt cuộc. Nhật Nguyệt Thần Giáo rung chuyển. Không. Toàn bộ Nhật Nguyệt Giới đều rung chuyển.

Mặt đất liên tục nứt toác ra. Từng đạo vết nứt to lớn dài cả ngàn dặm liên tục xuất hiện.

Sau đó một cổ hắc ám chi khí từ dưới mặt đất trào lên.

Cổ khí tức này cực kỳ tà ác. Tựa như một tôn ác ma địa ngục hơi thở vậy.

"Đây là....". Từ Nghiên trong con mắt lộ ra sợ hãi. Nàng nghĩ đến thứ mà nàng nhìn thấy trong Vô Ngục kia. Đến giờ nàng vẫn không khỏi rung động. Dù sao thứ kia quá đáng sợ.

Sau đó. Từ dưới lòng đất trời lên vô số tinh thạch màu đỏ như máu.

Những viên tinh thạch này chính giống với lúc trước Từ Nghiên từ trên Thần Hạm lấy cho Doanh Thiên.

Lúc này chính là xuất hiện đầy trên đại địa. Số lượng nhiều không kể hết.

Ngay lập tức. Từ trong huyết thạch này vậy mà chảy ra từng đạo huyết dịch đỏ tươi. Nhưng huyết dịch này số lượng cực kỳ nhiều. Chính là hướng Càn Khôn chảy tới. Sau đó bị Càn Khôn toàn bộ hấp thu.

"Hắn đây là đang hấp thu lực lượng của Huyết Ma Thạch". Từ xa Thiết Thần con mắt co lại: "Hắn làm thế nào, chẳng lẽ đã từ lâu bố trí sao". Thiết Thần không khỏi suy nghĩ.

Rốt cuộc. Hấp thu toàn bộ sự sống cùng huyết dịch kia. Càn Khôn thân thể biến đổi.

Hắn biến thành một cái to lớn quái vật. Toàn thân đỏ như máu. Trên người trải đầy xúc tu. Lại có khí vụ màu đen bao phủ. Để cho người ta một cảm giác quỷ dị kinh khủng.

"Hắn lúc này. So với 2 vị giáo chủ còn mạnh hơn". Cảm thụ trên người Càn Khôn lực lượng. Thiết Thần giật mình.

"Gràooooooooo".

Càn Khôn giờ phút này giống như đã thủ gào lên.

Chỉ riêng hắn phát ra tiếng gào. Liền đem trước mặt hắn đại địa cho san bằng. Tất nhiên đối với Doanh Thiên cũng không có tạo thành cái gì ảnh hưởng.

Doanh Thiên mỉm cười: "Thú vị. Hi vọng nên sớm tới một chút". Lúc này một câu như thế để cho người nghe cũng không hiểu Doanh Thiên là có ý gì.

Càn Khôn lúc này đã trở nên điên cuồng. Mất đi lý trí. Giờ phút này có lẽ hắn chỉ còn là một cái khát máu quái vật.

Lấy tốc độ kinh khủng. Càn Khôn xuất hiện trước mặt Doanh Thiên.

Một tay hóa trào vô đi xuống.

Một trào này bị Doanh Thiên một tay ngăn lại.

Nhưng là dưới sức ép khủng bố như vậy. Phương viên vạn dặm đại địa đều bị đánh cho sụp xuống hàng ngàn trượng. Hóa thành một cái khổng lồ thung lũng.

Tiếp đó Doanh Thiên một cước đá ra.

Chỉ thấy nặng nề một cước này đem Càn Khôn đá bay. Trên người xúc tu rụng đi không ít.

Càn Khôn lần nữa đứng lên. Hắn điên cuồng gào thét. Tiếng gào thét chói tai vang xa trăm vạn dặm. Đem những cái kia người nghe được thét cho chảy máu tai.

Rốt cuộc. Từ dưới mặt đất mọc lên một đầu to lớn xúc tu. Ngay sau đó là hàng loạt xúc tu khác mọc lên.

Xúc tu này to lớn tới khoảng 50 người ôm không hết. Độ dài tới hàng vạn trượng. Trên xúc tu có từng đạo màu đen hoa văn luân chuyển. Cực kỳ quỷ dị.

Những xúc tu này phân bố khắp Nhật Nguyệt Thần Giáo mà mọc lên.

"Đó là cái gì". Có người không khỏi sợ hãi hỏi.

Lúc này ngoại trừ Thiết Thần cùng hắn 2 vị Huỳnh Đệ và Tử Nghiên. E rằng toàn bộ Nhật Nguyệt Thần Giáo người đều không biết nó là cái gì.

Chỉ thấy trên đỉnh những xúc tu kia lúc này chính là mọc ra từng cái miệng rộng lớn.

Những cái miệng này chứa hàng ngàn cái nhọn hoắt răng nhọn chi chít. Trông cực kỳ đáng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 92: Bại trốn

Lúc này đây. Từng đầu xúc tu kèm theo những cái miệng kia chính là trực chỉ Doanh Thiên mà hướng về.

Ngay sau đó. Trên mỗi chiếc xúc tu cái miệng kia há ra thật lớn.

Một cỗ lực lượng hủy diệt cực kỳ khủng bố được ngưng tụ bên trong nó.

Tại bên trong mỗi cái miệng lớn kia tựa hồ tồn tại một cái lỗ đen khổng lồ. Có thể thôn phệ Thiên Địa vạn vật.

Kinh khủng khí tức tàn mát mà ra đem Nhật Nguyệt Giới toàn bộ rung chuyển.

Lúc này. Trên Nhật Nguyệt Giới toàn bộ sinh linh đều bị cỗ khủng bố khí tức này trấn cho nằm bẹp xuống.

Về phần Chư Thần còn lại. Bọn hân đều đã sớm chạy ra Nhật Nguyệt Giới đứng trong tình không mà quan sát.

Cho dù là Thần. Đều cảm thấy cực kỳ nguy hiểm.

"Doanh Thiên. Ta cũng không tin ngươi có thể đỡ một chiêu này". Càn Khôn hét lớn.

Quả thực. Để làm ra một cái này thủ đoạn. Hẳn là hao tổn vô số tâm huyết

Bỏ ra cực kỳ khổng lồ đại giới. Nếu là thất bại. Hẳn cái mạng này cũng khó mà giữ nổi.

Rốt cuộc. Bên trong miệng của những cái xúc tu kia bạo phát đi ra một tia hắc ám lực lượng cực kỳ cuồng bạo. Tất cả đều hướng Doanh Thiên bắn tới.

Cỗ lực lượng này hoàn toàn đem toàn bộ Nhật Nguyệt Thần Giáo lãnh địa cho san bằng.

Cũng may. Cỗ lực lượng này đã đc khống chế để có thể nâng cao nhất sức sát thương. Nếu không, chỉ riêng lực lượng bạo phát đi ra đều có thể đem Nhật Nguyệt Giới cho nổ tung. Khi đó ức vạn sinh linh cũng sẽ tan thành mây khói.

Tại thời điểm những tia hắc ám lực lượng kia bắn tới. Doanh Thiên bàn tay lật lại. Lập tức, từng dòng cổ lão ký tự hiển hiện.

Những ký tự này vô cùng cổ lão huyền ảo. Tựa như từ thừa sơ khai mới bắt đầu liền đã hình thành. Nó giống như một bản vô thượng thiên chương. Cát chứa vô thượng đại đạo chân lý.

Chỉ thấy từng dòng ký tự này diễn hóa vô cùng ảo diệu. Để cho người xem không hiểu.

Sau đó những dòng ký tự này chính là hướng những tia lực lượng hắc ám cuốn tới.

Lực lượng hắc ám cỡ nào kinh khủng. Cỡ nào hủy diệt. Từng dòng ký tự cổ lão kia lộ ra có chút không có ý nghĩa.

Nhưng là thời điểm lực lượng hắc ám cùng cổ lão ký tự chạm vào nhau. Giống như hắc ám gặp phải thần thánh quang minh.

Từng tia lực lượng hắc ám trong nháy mắt tan rã. Giống như một tôn ác ma gặp phải một vị Thánh Phật. Trong nháy mắt bị độ hóa.

Khắp Thiên Địa lúc này tràn đầy phật lực. Từng tiếng phật âm vang vọng khắp nơi. Tựa hồ như có ngàn vạn tôn thánh phật cùng nhau tụng kinh vậy.

Tại dưới phật lực thâm thấu. Lúc này bất cứ nhánh cây, cọng cỏ, hòn đá đều tràn đầy phật tính. Cả vùng đất này trở nên giống như một mảnh phật thổ.

Phật lực cường đại đem toàn bộ hắc ám lực lượng đều tịnh hóa rồi.

Những xúc tu kia lúc này đều đã bị vô thượng cổ lão ký tự in lên.

Những ký tự này lập tức đối với xúc tu tiến thành tịnh hóa. Từng đạo cổ lão ký tự phát ra vô tận phật quang tiến hành trấn áp.

Chỉ trong chớp lát. Vừa rồi còn là tà ác vô cùng xúc tu liền nhanh chóng biến đổi.

Chỉ thấy từng cái miệng máu kia lúc này tách ra, những chiếc răng nhọn cũng tùy theo mà biến đổi. Rốt cuộc chiếc miệng máu kia hóa thành một đóa khổng lồ kỳ lạ hoa. Mà xúc tu cũng là bị mộc hóa biến thành mộc thụ.

Toàn bộ xúc tu biến đổi đằng sau. Nhật Nguyệt Thần Giáo chính thức biến thành một mảnh phật thổ. Trở nên thần thánh vô cùng. Không còn tà ác khí tức.

Càn Khôn lúc này cũng đã bị vô thượng thiên chương trấn áp hoàn toàn.

Từng đầu ký tự ẩn trong thân thể hắn. Khiến cho hắn thống khổ gào thét vang trời.

Doanh Thiên lắc đầu nói ra:"Thất vọng. Lực lượng của nó cỡ nào cường đại. Ngươi rốt cuộc đều không kéo ra nổi 1".

"Nhàm chán". Doanh Thiên đưa tay ra chụp một cái.

Lập tức xung quanh Càn Khôn không gian lập tức sụp đổ.

Cái này cũng không phải là sụp đổ không gian đơn giản như vậy. Mà là có bao gồm thời không loạn lưu. Không gian yên diệt.

Cái này là triệt để đem thời gian cùng không gian pháp tắc tại nơi đó phá hủy rồi. Khiến cho thời không hỗn loạn.

Cái này cho dù là Thần cũng vô pháp thoát khỏi.

Lập tức. Càn Khôn thân thể quái vật kia bị không gian loạn lưu xé nát. Máu tươi bắn tung tóe khắp nơi. Sau đó lại bị hư vô thôn phệ. Cái gì cũng không có để lại.

Nhưng là trong khoảnh khắc kia. Một tia nhỏ bé hắc khí vẫn là đào thoát. Chui xuống mặt đất biến mất vô tung.

Tất nhiên cái này làm sao qua nổi Doanh Thiên con mắt. Chỉ là hắc khí không có đi ngăn cản mà thôi. Nhưng là trên miệng hắc khí lóe lên một tia như có như không ý cười.

Lúc này. Toàn bộ đều yên tĩnh trở lại.

Thật lâu sau đó. Từ Nghiên mới là chạy đến hỏi:"Hắc khí đã chết sao? ".

Doanh Thiên mỉm cười đáp lại:"Coi như đi".

Cũng lúc này. Thiết Thần cùng 2 vị huynh đệ của mình mới dám tiến lại gần. Chắp tay đối với Doanh Thiên hành lễ:"Tạ đại nhân ra tay cứu vớt Nhật Nguyệt Giới".

Mặc dù Nhật Nguyệt Thần Giáo coi như đã hủy bỏ. Nhưng là người còn. Nhật Nguyệt Giới còn. Chỉ cần lần nữa xây dựng lại là được.

Sau đó hắc khí cười khò:"Không biết 2 vị giáo chủ trở về sẽ là cảm tưởng gì đây".

2 vị giáo chủ rời đi Nhật Nguyệt Giới đã lâu. Lần này trở về chắc hẳn sẽ nhận to lớn bất ngờ.

"Nguyệt Nhi bọn hắc khí.... ". Từ Nghiên vội nói.

"Yên tâm, còn tốt". Doanh Thiên mỉm cười sau đó nói tiếp:"Còn không đi ra, muốn trốn tới bao giờ".

Quả nhiên. Tại dưới lòng đất phát ra trầm đục thanh âm. Tựa như có món đồ gì đó muốn phá đi ra.

Ngay sau đó. Một cái to lớn thân ảnh từ dưới mặt đất chui lên.

Thân ảnh này tràn đầy Tịch Diệt khí tức. Cực kỳ cổ lão tang thương.

Trông thấy cái này, để cho Thiết Thần con mắt không khỏi co lại. Hắc khí tinh tế cảm thụ một chút liền không khỏi giật mình kinh hãi.

Nói không ngoa chút nào. Bên trong thân ảnh này lực lượng cực kỳ khủng bố. Chỉ một ngón tay ấn xuống đều có thể đem cái này Nhật Nguyệt Giới đều ấn nổ.

Tất nhiên đây là trong trường hợp lực lượng có thể bạo phát đi ra.

Lúc này. Bên trong thân ảnh này nhảy ra 4 người một thú. Chính là Nguyệt Nhi. Ma Âm. Mộng Điệp. Tuyết Ngao Linh cùng tiểu hùng con gấu kia.

"Thế nào có vui hay không". Doanh Thiên liếc Nguyệt Nhi nói.

"Hừ. Lão đầu kia muốn hại ta, lại không làm gì được ta. Thật đáng chết". Nguyệt Nhi một bộ chống nạnh hừ hừ nói ra. Một dáng rất là uy khuất.

Trên thực tế. Lúc ấy, Càn Khôn là đem bọn họ bắt đi. Ban đầu còn tưởng là hắc khí ra tay cứu giúp. Nhưng là sau đó hắc khí lập tức muốn đoạt xá Nguyệt Nhi. Tất nhiên mấy người Ma Âm không đủ năng lực ngăn cản hắc khí.

Đúng lúc đó. Nguyệt Nhi đem Nguyên Thủy Tịch Diệt Thân thể ra. Đem mấy người bao bọc lại. Khiến cho Càn Khôn không thể làm gì được.

Tiếc là Nguyệt Nhi không đủ năng lực. Nếu không chỉ cần dựa vào Nguyên Thủy Tịch Diệt Thân thể liền có thể đem Càn Khôn ấn chết.

"Tốt, trở về ăn uống một lượt. Ta cũng mệt". Doanh Thiên một bộ mệt mỏi nói ra.

Rất nhanh. Dưới sự huy động toàn bộ lực lượng nhân sự. Nhật Nguyệt Thần Giáo lần nữa tạm thời trùng kiến lại. Ổn định chỗ ở cho các đệ tử.

Ngay lúc toàn bộ Nhật Nguyệt Thần Giáo trên dưới bận rộn.

Doanh Thiên cùng Từ Nghiên đã đứng phía trước lối vào Vô Ngục.

Vô Ngục. Đây là địa phương năm đó 2 vị giáo chủ phát hiện. Nhật Nguyệt Thần Giáo cũng lấy nó làm nền móng mà xây dựng lên.

Rốt cuộc. Doanh Thiên dẫn Từ Nghiên tiến vào trong.

Bên trong Vô Ngục thực chất là một dạng hang động. Chỉ là cái này hang động cực kỳ to lớn cùng rắc rối. Chính là như mê cung một dạng.

Thêm vào đó bên dưới Vô Ngục tồn tại kỳ quái lực lượng. Ngăn cản tu sĩ hồn lực. Cho dù là Thần cũng cần hao tổn không ít thời gian mới có thể không lạc lối.

Càng đi vào sâu. Lực lượng kỳ dị bên trong càng ngày càng tăng lên. Lúc này. Cho dù là Tử Nghiên cũng đã cùng phạm nhân không khác gì nhau. Toàn bộ lực lượng của nàng đều bị áp chế.

Lúc này tại trên đường đi đã có thể thấy được từng cỗ từng cỗ thi thể. Những thi thể này là những người đã từng tiến vào Vô Ngục và chết ở trong.

Bọn hán thi thể có chút quái lạ. Giống như là bị biến thành quái vật một dạng. Nhưng lại chết khô cứng đờ.

Lúc trước Tử Nghiên nhìn thấy con cho rằng đây là bên trong Vô Ngục quái vật đây. Nhưng là nhìn kỹ lại trên người bọn hán vẫn còn lại y phục Nhật Nguyệt Thần Giáo. Cho nên nàng suy đoán đây là người trước đó tiến vào Vô Ngục. Trên thực tế cũng là như vậy.

Lúc này trong không khí đã xuất hiện từng dòng lượn lờ quỷ khí. Chúng giống như rắn bay lượn trong không trung vậy. Lập tức muốn tiến vào thân thể 2 người. Chỉ là thời điểm lại gần đều vô thanh vô tức tiêu tán đi.

Lúc trước nếu không phải Doanh Thiên trên người Tử Nghiên đụng tay chân thì e rằng Tử Nghiên đã sớm biến thành một bộ thi thể kia.

Lúc này trên mặt đất xuất hiện đại lượng màu đỏ tinh thạch. Càng sâu bên trong số lượng tinh thạch màu đỏ càng lớn. Rốt cuộc toàn bộ hang động đều do tinh thạch màu đỏ này tạo thành.

Càng đi sâu vào trong. Số lượng thi thể càng ít đi. Nhưng là chứng tỏ khi còn sống bọn hán càng cường đại.

Rốt cuộc. Tại liên tục đi sâu xuống dưới. Cũng không biết qua bao lâu. 2 người rốt cuộc tới đáy hang động.

Nơi đây chính là giống như một cái khác biệt thế giới. Toàn bộ đều cấu thành từ tinh thạch màu đỏ.

Tràn ngập tà ác khí lực quanh quẩn trong không gian. Tại địa phương này, coi như Thần cũng mơ tưởng an toàn.

Lúc này. Thứ hấp dẫn ánh mắt Doanh Thiên chính là phía dưới kia.

Thứ đồ vật kia vô cùng khổng lồ. To lớn đến giống như một dãy sơn mạch vậy. Đồ vật này giống như một tôn khổng lồ quái thú đang nằm yên tại đó. Nó phát ra cực kỳ tà ác khí tức.

Bất kể là ai, đứng tại đây thời điểm nhìn lên đồ vật kia đều không khỏi rợn tóc gáy.

Nếu là tầm mắt của người đủ lớn. Người nhất định sẽ giật mình khi phát hiện. Thứ đồ vật này chính là một cái kỳ quái cánh tay. Trên cánh tay này mọc lên mấy cái xúc tu cùng vài chiếc sừng nhọn.

Thật khó tưởng tượng chủ nhân của cánh tay này là cỡ nào to lớn.

Lúc trước. Tử Nghiên nhìn thấy cánh tay này đều hoảng sợ không thôi. Nàng cũng thắc mắc không biết đến cùng là dạng gì sinh linh thân thể mới to lớn như vậy.

Đi tiếp một chút. Đến đoạn kia, liền có thể nhìn thấy cánh tay này bị chặt đứt, tại chỗ vết thương kia còn chảy ra màu đỏ sậm huyết dịch. Mà lại, huyết dịch này hay là có sinh mệnh. Cực kỳ linh động.

Chỉ thấy huyết dịch này chính là thấm xuống dưới. Sau đó vô thanh vô tức lặn mất.

Cái này liền rõ ràng, xung quanh nơi này màu đỏ tinh thạch, chính là do huyết dịch từ cánh tay này chảy xuống thấm vào đại địa mà hình thành.

Trên thực tế. Năm đó 2 vị giáo chủ là tìm thấy nơi này. Sau đó bọn hán phát hiện bên trong tồn tại loại tinh thạch màu đỏ này. Mà loại này tinh thạch màu đỏ chính là bảo vật tu luyện. Cho dù là Thần cũng có tác dụng cực kỳ lớn.

Cho nên bọn hán phong bế nơi này. Lấy tinh thạch màu đỏ làm căn cơ. Xây dựng lên Nhật Nguyệt Thần Giáo.

Hiện nay 2 vị giáo chủ đã là Thần Vương. Nhất định cùng nơi này có liên quan cực lớn.

Tất nhiên, về phần cánh tay này tồn tại, e rằng cũng chỉ có 2 vị giáo chủ biết tới. Về phần người khác, có lẽ chỉ biết nơi này có một mỏ tinh thạch bảo vật mà thôi.

Mà lại, một mỏ khổng lồ như thế tinh thạch nếu là để lộ ra ngoài, tất sẽ đưa tới vô số kẻ tranh đoạt. Cho nên cái này liệt vào bí mật của Nhật Nguyệt Thần Giáo.

Lúc này. Doanh Thiên nhìn chằm chằm vào vết chém. Ở đó vẫn còn lưu lại từng đạo kim quang lực lượng.

Mà lại, những đạo kim quang này ẩn chứa cực kỳ khủng bố đao tức.

Tinh tế cảm thụ một chút, Doanh Thiên mỉm cười:"Tiểu tử này, khá lắm".

Tất nhiên là Doanh Thiên biết được người đã đem cánh tay này chém xuống là ai.

Sau đó hắn đưa tay lên. Toàn bộ kim quang còn sót lại lập tức bị hấp thu lấy. Sau đó đưa cho Từ Nghiên.

Lúc trước. Kim quang lực lượng còn sót lại là rất nhiều. Nhưng là đã bị Từ Nghiên thu đi. Tại thời điểm đó, nàng căn bản chịu không nổi lực lượng ở nơi này. Cho nên quyết định rút đi, khiến cho còn sót lại một chút.

Doanh Thiên nói:"Người có thể hấp thu lực lượng này. Chúng ta có được tư cách nhận tiểu tử kia truyền thừa, chờ hoàn toàn đem nó tiếp thu. Có thể đạt được hoàn chỉnh truyền thừa của hắn".

Từ Nghiên nhẹ nhàng gật đầu, sau đó nhìn cánh tay khổng lồ kia hỏi:"Công tử, rốt cuộc là dạng gì sinh linh".

"Rất nhanh người liền biết". Doanh Thiên mỉm cười.

"Mạnh cỡ nào". Từ Nghiên lại hỏi.

"Người cho rằng vô địch là cái dạng gì đâu".

Từ Nghiên trầm ngâm đáp:"Thần Đế sao".

"Nó, đồ Thần Đế như gà". Doanh Thiên chỉ cánh tay kia cười đáp.

Cái này để Từ Nghiên không còn dám tưởng tượng. Lấy nàng hiện tại thực lực. Kiến thức quá nhiều liền không tốt. Cho nên nàng không tiếp tục hỏi.

Lúc này. Tại một thế giới khác.

Thế giới này cực kỳ quái lạ. Nơi này thế giới chính là không có bầu trời. Bên trên là một mảnh vô ngần tinh không. Toàn bộ Thiên Địa chính là một mảnh đen tối yên tĩnh vô cùng.

Bên trên đại địa. Nơi này mọc đầy các loại trân quý tiên dược, thánh dược, thậm chí có tiên dược, thánh dược sống qua hàng kỷ nguyên. Đã dần sinh ra linh trí.

Chưa kể. Các loại vô cùng quý hiếm bảo thạch. Tiên kim, thánh thạch rải đầy trên mặt đất.

Nếu là có cường giả ở đây nhìn thấy đảm bảo con mắt liền sẽ hóa đỏ. Trân quý tiên dược mọc đầy như cỏ dại, quý hiếm thánh thạch rải đầy đất như đá vụn. Đây là một cái cỡ nào khổng lồ tài phú. Để bất kỳ ai cũng phải đi thềm muốn. Để bất kỳ ai cũng không dám đi tưởng tượng.

Tại thế giới này. Khí tức cực kỳ kỳ dị. Vừa có một loại cổ lão tang thương. Chứng tỏ nơi này đã có lịch sử vô cùng dài đằng dặc. Đã trải qua vô số thương hải tang điền.

Vừa có một loại đế hoàng khí tức, từng tia đế khí trôi nổi trong không gian. Lại vừa có một loại kỳ dị tử khí.

Loại tử khí chỉ có ở nơi có người chết một dạng.

Trên đại địa khổng lồ. Sắp xếp lấy từng tòa khổng lồ kiến trúc. Nếu là nhìn kỹ liền phát hiện. Mỗi một tòa khổng lồ kiến trúc này đều giống như phần mộ một dạng.

Tại những phần mộ này đế hoàng khí tức cực kỳ nồng đậm. Đế uy kinh khủng hạo đặng phát ra. Nói không chút nào ngoa. Nếu là có Thần Đế ở đây trong nháy mắt đều sẽ bị Đế Uy này đè chết. Mà lại trên mỗi một tòa phần mộ đều sẽ có thuộc vệc riêng mình ẩn ký.

Lúc này. Tại một tòa phần mộ bỗng nhiên bạo phát đi ra cực kỳ khủng khiếp đế uy. Thánh quang phóng lên chiếu rọi thiên địa.

Ngay sau đó. Chỉ thấy một bóng người từ phần mộ đi ra.

Đây là một cái nam tử.

Nam tử này bề ngoài ước chừng 25,26 tuổi. Thân mặc một bộ hắc long bào. Hắn khuôn mặt cực kỳ tuấn tú. Lộ ra chính là thiên tử một dạng.

Đúng lúc này. Từ xa chạy tới một cái lão giả. Lão giả này mặc dù mặt mũi già nua vô cùng. Râu tóc trắng tinh. Ăn mặc vô cùng bình thường chính là một kiện áo bố. Nhưng là trên người lão giả này Đế Uy không thể so với nam tử kia yếu. Thậm chí còn mạnh hơn.

Nhưng là lão giả này lại đối với nam tử kia cung kính hỏi:"Đế Quân, có chuyện gì kinh động".

Nam tử kia liếc nhìn lão giả này nói:"Ngọc Lão, một thế này do ngươi đến canh mộ sao".

Lão giả kia cung kính gật đầu:"Bẩm Đế Quân, chính là".

Nam tử khuôn mặt có thể nói là không có cảm xúc. Nhưng là lại lóe lên một tia hưng phấn cùng xúc động. Hắn chậm rãi đáp:"Phụ Thân đã tỉnh, ta vừa cảm nhận được hắn".

Nghe nam tử này nói vậy, lão giả kia cũng không khỏi xúc động theo. Mang theo một vẻ vui mừng hỏi lại:"Là thật. Đế Tôn đã tỉnh lại sao".

"Ân, chắc chắn, vừa rồi ta cảm thụ được, nhất định không sai". Nam tử kia gật đầu chắc chắn nói.

Ngay lập tức. Lão giả kia vui mừng nói lớn:"Đế Tôn đã trùng sinh".

Ngay sau câu nói này.

Khắp nơi trong thế giới này. Từng tòa mộ phần đều là phát ra thánh quang. Sau đó từng đạo thân ảnh đua nhau hiện thân.

Có là lão giả, có là lão ấu. Cũng có trung niên, trẻ tuổi. Thậm chí nữ hài cũng nam hài bộ dáng đều có, cũng có không phải hình người. Có là long tộc. Phượng tộc. Thú tộc,...

Nhưng là bọn hắn điểm chung chính là tất cả đều có kính người Đế Uy.

Hơn trăm người trong chốc lát đều tiến về chỗ nam tử kia. Đồng loạt hành lễ:"Bái kiến Đế Quân".

Ngay sau đó bọn hắn đồng loạt hỏi tới:"Đế Quân, Đế Tôn đã tỉnh sao? ".

"Ân, phụ thân đã tỉnh. Đoán chừng một thế này liền sẽ trở. Lại". Đế Quân đáp lời.

"Tốt quá, vậy chúng ta lại sắp có thể lần nữa tái hiện nhân gian". Một vị trong đó mừng rỡ nói ra.

"Bây giờ còn sớm. Phụ Thân vừa vận thức tỉnh. Vẫn còn chưa hồi phục. Còn cần một đoạn thời gian. Chúng ta cũng nên làm một chút chuẩn bị để tiếp đón phụ thân đi". Đế Quân nói ra.

"Xin nghe Đế Quân phân phó". Ở đây chư vị đều đồng thanh đáp.

Đế Quân hướng lão giả kia nói ra:"Ngọc Lão. Ngươi ra ngoài, đem toàn bộ Đế Tử bên ngoài đều gọi trở về, cũng thông báo cho toàn bộ Thiếu Đế hành sự cẩn trọng. Phụ Thân tỉnh lại chắc chắn không gạt được Thiên Đạo đám lão giả kia. Nhất định bọn hắn sẽ có động tĩnh".

Dừng một chút lại nói tiếp:"Thông báo cho bên ngoài chư vị Đế Vương triển khai kế hoạch. Kêu mấy vị Đế Chủ sẵn sàng chờ lệnh, về phần mọi người cũng không cần lo lắng, phụ thân bản lĩnh các ngươi đều rõ. Trở về thôi".

Nghe phân phó, chư vị ở đây cũng là nén lại vui mừng trở về phần mộ của mình. Tiếp tục ngủ say xuống. Bọn hắn đang rất mong chờ một ngày tái hiện nhân gian. Đem kẻ thù vùi dập một lần.

Lúc này Ngọc Lão mới chậm rãi hỏi:"Đế Quân. Vậy còn Đế Hoàng cùng Đế Tổ bọn hắn".

Lúc này. Đế Quân ánh mắt hướng về phía sâu bên trong kia. Nơi đó tồn tại một đám phần mộ khác nói ra:"Bọn hắn do đích thân phụ thân phong ấn xuống. Cũng chỉ có phụ thân mới có thể mở ra phong ấn. Bọn hắn tình huống cũng không tốt. Nên chờ".

"Vậy tiếp theo ngươi làm gì?". Ngọc Lão hỏi tiếp.

"Ta sắp đột phá. Chờ đột phá sẽ ra ngoài một phen". Nói đoạn con mắt hướng lên bầu trời nhìn tới. Trong mắt lóe lên từng tia sâu thẳm tinh quang.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 93: Mọi câu

Nhật Nguyệt Thần Giáo hôm nay vẫn như mọi hôm. Trên dưới vẫn là đang bận rộn trùng kiến.

Bỗng nhiên trời đất bỗng nhiên tối sầm. Toàn bộ bầu trời trở nên âm u vô cùng.

Ngay tại thời điểm mọi người vẫn còn chưa hiểu chuyện gì. Một vầng minh nguyệt dâng lên toát ra êm dịu ánh sáng chiếu rọi khắp nơi.

Ngay sau đó. Trên vầng minh nguyệt này xuất hiện một cái mĩ lệ bóng người. Không có ai nhìn rõ nàng ra sao bộ dáng. Nhưng là tuyệt có thể khẳng định. Đây nhất định là một cái tuyệt mĩ nữ tử.

Quan trọng là nữ tử này trên thân thần uy hạo đẳng. Vương giả khí tức tràn ngập thiên địa. Dấu hiệu cho Thần Vương cảnh giới.

Lúc này, bất kỳ ai đều có thể đoán được. Nữ tử này chính là một trong 2 vị giáo chủ Nguyệt Thần.

Nguyệt Thần nhìn thật lâu Nhật Nguyệt Thần Giáo bộ dáng. Trong lòng không khỏi cảm khái. Rồi đi không lâu. Khi trở về lại là bộ dáng này.

Trên thực tế nàng đã nhận được Thiết Thần cấp báo. Biết được chuyện xảy ra. Cho nên mới cấp tốc trở về. Về phần Nhật Thần. Hẳn là còn có sự tình không thể dứt ra. Cho nên không thể trở về cùng nàng.

Rất nhanh. Một bóng người xuất hiện bên cạnh nàng. Chính là Thiết Thần. Hẳn đối với Nguyệt Thần nói gì đó. Sau đó cả 2 biến mất.

Lúc này. Doanh Thiên chính là đang ngồi trước cánh tay khổng lồ kia hộ đạo cho Tử Nghiên.

Dưới Doanh Thiên trợ giúp, Tử Nghiên chính là đang tiếp nhận truyền thừa.

Phải biết, truyền thừa này thuộc về một vị cực kỳ khủng bố nhân vật. Người này cùng Doanh Thiên chính là cực kỳ thân thiết.

Lúc này đây, viên kim châu kia lơ lửng trên đầu Tử Nghiên. Từng dòng văn tự từ trên viên kim châu này ào ạt truyền vào trong thức hải của nàng.

Cực kỳ khổng lồ tin tức cùng kiến thức trong nháy mắt tiến vào khiến cho nàng đại não đau nhức. Cũng may có Doanh Thiên hộ pháp. Bằng không thậm chí có thể khiến cho nàng nổ banh não.

Đúng lúc này. Không gian có chút động.

Phát hiện điều này, Doanh Thiên nhẹ nhàng đưa ngón tay ra ấn một cái. Lập tức không gian Vô Ngục trở nên cực kỳ kiên cố. Giờ phút này cho dù là Thần Vương cũng đừng hòng đem không gian làm cho nổi một gợn sóng.

Trải qua hơn 1 canh giờ sau đó. Tử Nghiên rốt cuộc hoàn thành tiếp nhận truyền thừa.

Lúc này nàng khí chất lại càng khác biệt. Tựa hồ như một tôn nữ đế, lại vừa như một đầu chân long.

Long tức cùng đế khí trên người nàng tán mát ra cực kỳ thần thánh. Dù để cho trên thế gian mỹ nhân đều ảm đạm phai mờ.

Sau đó. Doanh Thiên liền đối với không gian giải khai phong bế. Lập tức có 2 bóng người từ trong không gian nhảy ra. Bộ dáng có chút chật vật.

2 người kia chính là Thiết Thần cùng Nguyệt Thần.

Thiết Thần ban đầu nói muốn dẫn Nguyệt Thần tới gặp Doanh Thiên. Nhưng là Nguyệt Thần lại trực tiếp sử dụng không gian na di cuốn Thiết Thần trực tiếp tới gặp Doanh Thiên.

Nhưng là không ngờ lại bị Doanh Thiên giam cầm trong không gian. Cái này thủ đoạn để nàng cực kỳ chấn động.

Dù sao nàng hay là một tôn Thần Vương hàng thật giá thật. Ném tại Thần Giới chính là bá chủ một phương. Cho dù là tại Thần Đình kia nàng cũng có được một cái Vương Vị.

Nhưng là hết thảy tại trước mắt nam nhân này đều lộ ra không có ý nghĩa gì. Đều sao, hẳn một ngón tay đều có thể đem nàng giam tại trong không gian. Nếu là hắn muốn nặng tay một chút, e rằng giờ này nàng đã chết.

Nén lại sợ hãi. Nguyệt Thần vẫn là tới trước mặt Doanh Thiên. Nhẹ nhàng ngồi xuống hỏi thăm "Không hay quý tính đại danh của Công Tử là gì".

"Doanh Thiên".

"Doanh Thiên? ". Nguyệt Thần lâm bầm. Nàng trước kia tại phiến Thiên Vực này nghe qua không ít tên đại nhân vật. Thời gian vừa rồi tại Thần Đình lần lộn cũng là càng nghe nhiều. Nhưng là không hề có Doanh Thiên danh tự này.

"Không hay công tử là từ đâu tới. Lại muốn đi đâu". Nàng hỏi tiếp.

Đối với vấn đề này, Doanh Thiên mỉm cười nhân nhạ đáp: "Đến từ nơi nên đến. Đi nơi cần đi".

Trả lời như vậy để Nguyệt Thần có chút mộng. Nàng lúng túng một chút rồi chỉ tới cánh tay khổng lồ kia thận trọng hỏi: "Công tử tới là vì nó sao".

"Không. Ta tới vì chủ nhân của nó". Doanh Thiên đáp lời.

"Chủ nhân của nó? ". Cái này để Nguyệt Thần còn mắt co rụt lại.

Mặc dù nói, nàng cùng Nhật Thần chính là cùng cánh tay này tiếp xúc lâu nhất. Nhưng là nàng cũng chưa hề biết, cũng chưa hề nghe qua đến cùng là dạng gì tồn tại mới là chủ nhân cánh tay này. Tồn tại này nhất định cực kỳ khủng bố đáng sợ.

"Các ngươi hay là may mắn". Doanh Thiên liếc nhìn nàng ý vị thâm trường nói ra.

"Xin công tử chỉ giáo". Nguyệt Thần trịnh trọng nói ra. Nàng rất tò mò muốn biết.

Bởi vì năm xưa. Nàng cùng Nhật Thần vốn là huynh muội. Tại thời điểm thành thần về sau. 2 người chính là may mắn tìm thấy nơi này. Ban đầu tìm thấy huyết thạch kia còn cho rằng đây là một mỏ bảo thạch mà thôi.

Nhưng là khi tiến sâu vào trong Vô Ngục liền phát hiện ra cánh tay này. Khi đó, lấy bọn hắn thần cảnh tu vi còn thiếu chút mất mạng.

Cho đến về sau lợi dụng huyết thạch tu luyện khiến cho tu vi nâng cao 2 người mới lại lần nữa thăm dò cánh tay này. Cũng chính là nhờ có đại lượng huyết thạch kia. Mới khiến cho 2 người tu vi đại tăng. Nhất cử trở thành Thần Vương.

Trở thành Thần Vương về sau. Bọn hắn tiếp tục tìm hiểu cánh tay kia. Chỉ tiếc là bất kỳ cái gì đều không tìm hiểu ra tới.

Doanh Thiên cũng không có vòng vo trực tiếp nói ra: "Đồ vật này, không phải các ngươi có thể nhúng đồ vật. Vẫn là rời đi đi thôi".

Nghe vậy. Nguyệt Thần có chút khó xử. Dù sao đây là bọn hắn tìm thấy. Nếu là có thể giải khai trong đó bí mật. Có lẽ sẽ đạt được kinh người thành tựu.

Vì cánh tay này. Bọn hắn tiến về Thần Đình làm rất nhiều chuyện. Tìm hiểu rất nhiều thứ.

Nhưng là hiện tại Doanh Thiên lại muốn nàng rời đi. Cái này để nàng không cam lòng.

Nhưng là đúng lúc này. Toàn bộ Vô Ngục như rung chuyển. Cái này rung động giống như dưới lòng đất có một tôn khổng lồ quái vật di chuyển vậy.

Chỉ thấy trên cánh tay khổng lồ kia mấy ngón tay vậy mà cử động. Chính nó đã gây nên Vô Ngục rung động.

Nhưng là hết thảy chỉ động một lát mà thôi. Sau đó lại im ắng xuống.

Doanh Thiên mỉm cười nói: "Sắp tới".

Cái này để Nguyệt Thần giật mình. Bởi vì từ trước đến nay nàng đều chưa thấy qua cánh tay này di động.

"Chẳng lẽ nó còn sống sao". Không hiểu sao nàng bất chợt hỏi như vậy.

Hỏi đến câu này nàng đều không dám chắc. Bởi vì nếu như nó chỉ là một cánh tay chết mà nói. cũng không có gì lạ.

Nhưng nếu là cánh tay này còn sống. Vậy liền đáng sợ. Cực kỳ đáng sợ.

Doanh Thiên liếc nhìn nàng nói ra: "Nó vẫn luôn còn sống, chỉ là bị phong ấn xuống mà thôi".

Quả thực. Tại thời điểm cánh tay này bị chém xuống. Người chém xuống cánh tay này có lưu lại trên vết chém lực lượng cường đại. Phong ấn cánh tay này lại.

Nhưng là cỗ lực lượng kia đã bị Doanh Thiên hoàn toàn thu lấy. Cho nên cánh tay này muốn sống lại.

Lúc này. Xa xôi trong tinh không kia. Một nhóm người đang cấp tốc tiến về Nhật Nguyệt Giới.

Nhóm người này có 7 người. 2 nữ và 5 nam.

Dẫn đội chính là một cái cực kỳ trẻ tuổi thanh niên. Nhưng là hắn trên người khí tức hoàn toàn vượt trội những người còn lại.

Mà lại. 6 người kia trên người vương giả khí tức hiển hiện. Rõ ràng đều là Thần Vương cảnh giới.

Có thể nói, một nhóm này Thần Vương cường giả tại trong tinh không vượt qua. Đều đem rất nhiều thần linh yếu kém dọa cho giật mình.

"Sắp tới hay chưa". Lúc này thanh niên dẫn đội kia mở miệng hỏi.

Bên cạnh hắn là một cái nam tử khác. người này trên thân có một cỗ nhiệt nóng bỏng. Đối với thanh niên kia cực kỳ cung kính đáp: "Bẩm Viễn Thiệu, đã sắp tới, vượt qua 2 cái thiên vực nữa là tới".

"Vậy lập tức vượt qua không gian". Thanh niên này ra lệnh. Sau đó không gian pháp tắc hiển hóa. Một cái trùng động không gian lập tức mở ra. Đem nhóm người này đưa vào.

Trong nháy mắt. Trước mặt bọn hắn đã là Nhật Nguyệt Giới.

Nhìn tòa thế giới này. Một cái nữ tử xinh đẹp bữu môi khinh thường nói ra: "Hừ, một cái phàm nhân thế giới này liệu có được cái gì báu vật".

Đối với nữ tử này coi thường. Cũng không có ai nói gì. Sau đó bọn hắn lập tức giáng lâm.

Ngay lập tức. Trên Nhật Nguyệt Giới toàn bộ sinh linh đều giật mình. Bởi vì từ thiên ngoại một cỗ không thể kháng cự uy áp giáng lâm.

Sau đó trên thiên không xuất hiện 7 đạo to lớn thân ảnh. Lộ ra uy nghiêm cực kỳ.

Chúng sinh linh đều không tự chủ được mà cúi đầu dập bái.

Về phần chư thần Nhật Nguyệt Giới đều là hiện thân bá kiến: "Bá kiến chư vị Thần Vương".

Bọn hắn mấy cái này thần chỉ là ở trên Nhật Nguyệt Giới. Cũng không có gia nhập Nhật Nguyệt Thần Giáo.

Cho nên không có chết trong trận chiến kia.

Ở bên trong Vô Ngục. Nguyệt Thần nhíu mày. Nàng thật không nghĩ tới đám người này sẽ tìm đến tận nơi.

"Ta ra ngoài một chút". Nguyệt Thần nói.

Nhưng là nàng còn chưa có đi ra. 7 đạo thân ảnh đã xuất hiện.

Nhìn thấy bên cạnh thanh niên kia nam tử. Nguyệt Thần lộ ra vẻ không vui nói ra: "Đại ca. Ngươi sao lại đưa bọn hắn tới".

Thì ra. Nam tử kia chính là Nhật Thần. Cũng chính là Nguyệt Thần huynh trưởng.

"Không có gì, Viễn Thiếu sẽ giúp chúng ta". Vừa nói dứt câu. Nhật Thần con mắt hướng Doanh Thiên nhìn tới nói ra: "Hắn là ai".

Nghe Nhật Thần hỏi. Nguyệt Thần cũng là chưa biết trả lời ra sao. Cuối cùng đành nói: "Vị công tử này là Doanh Thiên".

"Công tử?. Một cái phàm nhân mà thôi, liên cút ra ngoài". Vị nữ tử xinh đẹp kia liền lên tiếng.

Nàng gọi là Huyền Ảnh. Chính là Thánh Hư Cung đời này truyền nhân. Chính là một cái nổi danh Thần Giới nữ tử.

Nhưng là Nguyệt Thần ngăn lại nói ra: "Huyền Ảnh. Nơi này cũng không phải Thánh Hư Cung. Ngươi không nên quá phận.

Lúc này. Thanh niên gọi là Viễn Thiếu kia con mắt chính là nhìn chằm chằm vào cánh tay này. Trong mắt hắn hiện lên từng dòng đạo văn kỳ lạ. Giống như đang dò xét.

Bởi vì hắn có được một đôi Thần Nhãn. Gọi là Thiên Mục. Có thể dò xét thế gian hết thảy đồ vật.

Càng dò xét, trên khuôn mặt hắn càng lộ ra vẻ khiếp sợ cùng vui mừng. Bởi vì hắn phát hiện cánh tay này quá mức kinh khủng. Nếu là có thể khai thác được lực lượng trong cánh tay này. Liên có thể để hắn một thế này thậm chí có thể vấn đỉnh Thần Đế.

Tại dò xét về sau. Hắn rút cuộc thu lại ánh mắt nhìn tới Nguyệt Thần lộ ra vẻ yêu mến mỉm cười nói ra: "Nguyệt Cô Nương. Lại gặp mặt".

Đối với Viễn Thiếu thân thiện. Ngược lại Nguyệt Thần chỉ là gật đầu.

Đúng lúc này ánh mắt Viễn Thiếu trên người Doanh Thiên đảo qua. Trong mắt lộ ra ngạc nhiên. Bởi vì hắn Thiên Mục vậy mà không nhìn thấy Doanh Thiên bất kỳ cái gì.

Nói rõ ràng. Ngoài bên ngoài khí tức Thiên Nguyên Cảnh. Doanh Thiên giống như một đoàn mê vụ. Cái gì đều nhìn không thấu.

"Vị này là....? ". Viễn Thiếu hỏi.

"Doanh Thiên". Doanh Thiên nhàn nhạt trả lời. Hắn lúc này chính là ngồi trên một phiến đá. Nhẹ nhàng uống rượu. Bên cạnh Tử Nghiên vì hắn châm tửu.

Thấy Doanh Thiên có vẻ vô lễ. Nữ tử xinh đẹp kia con mắt lạnh xuống quát lên: "Hừ. Một cái phàm nhân cũng dám ăn nói trước mặt Viễn Thiếu".

Nhưng là chưa nói hết liền bị Viễn Thiếu đưa tay ngăn lại. Sau đó truyền âm nói: "Người này. Không đơn giản".

Nghe vậy. Bọn hắn mới nhìn lại Doanh Thiên một chút. Quả thực nếu là phàm nhân. Đã sớm bị bọn hắn Thần Vương khí tức ép cho nằm bẹp tại đó. Làm gì có chuyện ngồi uống rượu bình thản như vậy.

Bởi vì thường này bọn hắn cũng không cùng phàm nhân tiếp xúc. Cho nên cũng liền quên mất. Phàm nhân gặp thần chính là phải quỳ.

Doanh Thiên lúc này mới nhẹ nhàng mỉm cười nói ra: "Tôi như vậy mỹ vị. Nhất định là mỗi câu tốt".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 94: Chuẩn bị thu lưới

Tại thời điểm Doanh Thiên nói ra câu này. Không có ai biết trong miệng hắn "mỹ vị" kia đến cùng là có ý nghĩ gì. Nhưng là có thể nghe ra được trong lời nói hắn tràn đầy trào phúng.

Lúc này. Nhật Thần mới mở miệng nói tiếp: "Vị công tử này, ngươi đến đây là có mục đích gì".

Hắn lần này đem theo trợ giúp trở về. Muốn khai thác bên trong cánh tay này lực lượng. Tất nhiên không nguyện ý có người ngoài nhúng tay.

Về phần Nhật Nguyệt Thần Giáo sự tình kia. Hắn đã sớm biết, nhưng là hắn cũng không có quan tâm. Dù sao, những người kia sống chết cùng hắn không có quan hệ gì.

Ban đầu hắn còn cho rằng. Người ra tay kia hắn là một vị nào đó cường giả. Thật không nghĩ Doanh Thiên lại như vậy bình thường bộ dáng.

Nhưng là hiện tại hắn cũng không có chút nào coi thường Doanh Thiên. Hắn biết, Doanh Thiên nhất định không tầm thường.

"Ta muốn nó". Doanh Thiên nhẹ nhàng nói ra. Tất nhiên hắn cũng không có nói rõ "nó" ở đây là cái gì.

Nhưng là mọi người đều cho rằng

Hắn muốn chính là cánh tay này.

"Hừ. Ngươi ở đâu đến. Cũng muốn nhúng chân vào vật này. Cánh tay này chính là thuộc về Viễn Thiếu". Một cái nam tử khác kiểu ngạo nói ra.

Hắn gọi là Chính Hải. Người người gọi là Chính Hải Thần Vương. Hắn cùng Viễn Thiếu có quan hệ cực kỳ thân cận. Chính là hộ vệ của hắn.

Nhưng là Viễn Thiếu đưa tay lên ngăn lại mỉm cười nói: "Cánh tay này lại lịch cực kỳ phi phạm. Cho dù lấy chúng ta hiện tại thực lực cũng không có cách nào có thể di chuyển nó". Suy nghĩ một chút lại nói tiếp: "Theo ta, nên là mọi người cùng nhau nghĩ cách. Vị Công Tử này. Ngươi nghĩ sao".

Hắn đây là muốn hướng Doanh Thiên đưa cảnh ô liu. Nếu là để Doanh Thiên độc chiếm. Bọn hắn tất sẽ không thể đồng ý. Nhưng là nếu chia phần đầu. Hắn tin tưởng. Doanh Thiên nhất định sẽ gật đầu.

Nhưng là Doanh Thiên lắc đầu bật cười: "Các ngươi muốn gì liền làm. Cùng ta không có quan hệ".

Nghe vậy. Khiến cho bọn hắn 7 người hết sức ngạc nhiên. Cho dù là Nguyệt Thần cũng không ngoại lệ. Nàng cũng đều cho rằng. Doanh Thiên tới đây mục đích là cánh tay này đây.

Nhưng là lời hắn vừa nói tựa hồ chính là đối với cánh tay này không có hứng thú.

"Nói như vậy. Ngươi là không muốn cùng bọn ta chia phần sao". Một cái dáng dấp to lớn Thần Vương trầm giọng nói ra.

Doanh Thiên chỉ là gật đầu không đáp.

Rốt cuộc. Viễn Thiếu vẫn là lên tiếng: "Nếu Doanh Thiên công tử không muốn, vậy chúng ta tự mình tìm hiểu một chút".

Ngay sau đó bọn hắn truyền âm trao đổi một đoạn. Tiếp đến là phân chia nhau ra đi khắp cánh tay này xem xét. Có thể nghĩ, bọn hắn đối với cánh tay này cực kỳ xem trọng.

Lúc này. Đứng bên cạnh Doanh Thiên, Từ Nghiễn nhẹ giọng hỏi: "Công tử, để mặc bọn hắn vậy sao".

Bình thường tới nói, đối mặt 8 vị Thần Vương. Nàng một cái Thông Thần Cảnh đã sớm bị đè bẹp. Nhưng là đứng bên cạnh Doanh Thiên. Hết thảy uy áp đều tiêu tán.

Doanh Thiên nhấp một chén rượu cười cười: "Sâu kiến mà thôi, có thể làm nên cái gì, chỉ có cái gọi là Viễn Thiếu kia. Có chút thú vị".

Doanh Thiên liếc mắt liền có thể nhìn ra trên người Viễn Thiếu bí mật. Cái này để hắn cảm thấy thú vị một chút.

Lúc này. Đám người Viễn Thiếu liên tục thăm dò cùng tìm hiểu. Thành thạo lại vận dụng lực lượng đi đã động cánh tay này một chút. Thế nhưng là hết thấy đều bất động.

Chỉ có Viễn Thiếu, thành thạo con mắt lại hướng về Doanh Thiên nhìn tới.

Bất tri bất giác 2 canh giờ thời gian trôi qua. Bọn hắn rốt cuộc cũng không có tìm hiểu tới cái gì.

Viễn Thiếu con mắt ngưng lại trầm ngâm nói:"Sinh linh này, chỉ e so với Thần Đế đều muốn mạnh hơn, có thể là trong truyền thuyết Tiên".

"Tiên, thế gian lại có Tiên". Mấy người còn lại đều giật mình.

Tại trong Thần Giới một mực lưu truyền. Tại phía trên Thần. Còn có Tiên.

Bất quá vạn cổ đến nay. Tiên có thật hay không vẫn còn là một câu hỏi. Không có cái gì chứng minh. Cũng không có ai nhìn thấy.

Tiên. Một mực là trong truyền thuyết tồn tại.

Tại trong truyền thuyết. Tiên chính là trường sinh bất tử.

Trường sinh bất tử nha. Đây chính là vạn cổ đến nay người người truy cầu.

Bởi vì cho dù là Thần. Mặc kệ ngời cường đại đến đâu. Mặc kệ ngời phục dụng cái gì kéo dài mạng sống thần được. Chung quy lại vẫn sẽ có ngày thọ nguyên hao hết mà chết đi.

Nói trở lại. Viễn Thiếu ngồi xuống đối diện Doanh Thiên mở miệng nói:"Không hay Công Tử tông môn là đâu".

Viễn Thiếu hỏi câu này. Là vì hắn muốn biết Doanh Thiên lai lịch.

Mặc dù hắn không rõ Doanh Thiên tu vi đạt đến trình độ gì. Nhưng là hắn tin tưởng, bất quá cũng là Thần Vương.

Mà đã là Thần Vương. Nhất định sẽ có liên hệ với Thần Giới.

Nhưng là câu trả lời lại khiến hắn nhũn mày.

"Không có". Doanh Thiên nhàn nhạt đáp.

Lập tức. Viễn Thiếu cho rằng. Doanh Thiên đây là cố ý muốn che giấu.

Nhưng là hắn cũng không có suy nghĩ nhiều. Trên miệng hắn nở một nụ cười lạnh nói ra:"Nói như vậy, nếu ngời chết tại đây, hắn là sẽ không ai biết đi".

Ngay sau đó. Một cổ sát khí tập trung vào hắn.

"Kengggg".

Từng đạo giống như xiềng xích dựng lên. Trong nháy mắt. Một cái trận pháp được dựng lên. Đem toàn bộ Vô Ngục phong bế. Sát cơ cũng đem Doanh Thiên khóa chặt lại.

Thì ra tại vừa rồi. Bọn hắn đã âm thầm bố trí trận pháp này. Mà lại, trận pháp này cực kỳ cao thâm. Im lặng không dấu vết. Khó lòng phòng bị.

Hiển nhiên bọn hắn đây là muốn giết người diệt khẩu.

Bởi vì. Cánh tay kia quả thực quá mức trọng yếu. Đối với Viễn Thiếu là nhất định phải đạt được.

Hắn tuyệt không thể để người ngoài tiết lộ ra ngoài. Bằng không đừng nói hắn. Liền hắn gia tộc cũng khó bảo toàn.

Lập tức. Nguyệt Thần đứng lên lạnh giọng nói:"Viễn Thiếu. Ngươi muốn làm gì".

Viễn Thiếu cười trừ miễn đáp:"Nguyệt Cô Nương. Ngươi nên biết, một khi tiết lộ ra ngoài sẽ gây nên cái gì hậu quả. Ta cũng vì ngươi suy nghĩ".

Nhật Thần lúc này cũng đứng ra khuyên:"Muội. Ngươi vẫn là nên đứng sang bên này một chút. Chúng ta đến nước này đã không có đường lui".

Nghe vậy. Nguyệt Thần trong lòng liền cảm thấy chuyện không ổn. Lập tức hướng Nguyệt Thần truyền âm:"Ca, ngời lần này sai lớn. Người này cường đại cực kỳ. Cho dù các ngời một chỗ cũng khó lòng giết được".

Nghe vậy. Nhật Thần không khỏi sửng sốt. Hắn tin tưởng lời Nguyệt Thần nói. Nhưng là nghĩ đến Viễn Thiếu thủ đoạn kia. Hắn lòng tin chắc nịch truyền âm đáp lời:"Yên tâm. Viễn Thiếu lần này tới, chính là đem theo một kiện Chứng Đế Chi Bảo".

Nguyệt Thần không khỏi im lặng. Nàng lúc này cực kỳ lo lắng. Không khỏi hồi hận vì dẫn sói vào nhà.

Rốt cuộc nàng hướng Doanh Thiên chấp tay nói: "Xin lỗi công tử. Ta không can nổi họ". Sau đó Nguyệt Thần trực tiếp rời đi.

Cũng không có ai ngăn cản nàng.

"Giết người diệt khẩu sao". Doanh Thiên lộ ra cực kỳ bình tĩnh cười nói.

Lúc này, Viễn Thiếu trên khuôn mặt còn treo nụ cười. Hắn dang tay một bộ áy náy nói ra: "Thật xin lỗi. Nếu là người đã biết về cánh tay này. Nhất định không thể để người còn sống đi ra được".

"Ta hiểu được". Doanh Thiên bình thản đáp lời.

Doanh Thiên một bộ bình chân như vại kia. Để cho bọn hắn mấy người đều nghi hoặc.

Dù sao hiện tại Doanh Thiên tình thế cực kỳ nguy hiểm. Cho dù hắn có là Thần Vương. Nhưng là bên kia lại có tới 7 vị Thần Vương. Nhất là Viễn Thiếu kia đã là đỉnh phong Thần Vương.

Lại có thêm trận pháp cao thâm này khóa chặt. Cho dù là Thần Vương đều cảm thấy nguy hiểm vô cùng.

Thế nhưng là hết lần này đến lần khác Doanh Thiên vẫn là bình thản

Thậm chí còn ung dung nhấp rượu. Giống như Viễn Thiếu không phải nhắm vào hắn mà là người khác vậy.

"Hừ. Chết đến nơi còn làm ra vẻ". Huyền Ảnh Thần Vương lạnh giọng nói ra. Dù sao ngay từ đầu nhìn thấy Doanh Thiên, nàng đều đã không ưa.

Mặc dù Doanh Thiên bộ dáng có chút tuấn tú. Nhưng là cùng Viễn Thiếu so sánh. Chính là như gà cùng phượng hoàng một dạng.

Lại nói Viễn Thiếu bối cảnh cực kỳ kinh khủng. Nàng vốn là ưa thích theo đuổi hắn.

Nàng cũng là muốn thể hiện một chút, để lấy lòng hắn: "Viễn Thiếu. Lập tức giết hắn sao? "

"Không vội, trước nên hỏi hắn vài câu". Đối với Doanh Thiên mệ vụ kia. Viễn Thiếu cảm thấy rất có hứng thú.

"Ta Thiên Mục xưa nay chưa từng bị cái gì ngăn trở. Ta rất muốn biết. Trên người người có đồ vật gì có thể che đậy ta Thiên Mục".

"Không có cái gì. Do người mất mùi mà thôi". Doanh Thiên cười nói.

Cái này để Viễn Thiếu con mắt trầm xuống. Hắn cười lạnh: "Tốt. Chờ một lát giết người. Lại tìm cũng không muộn".

Ngay sau đó bọn hắn lập tức muốn động thủ.

6 người còn lại. Đầu riêng phần mình tế ra binh khí. Điều động Thần Lực cường đại. Đánh về phía Doanh Thiên.

Tất nhiên trong tình huống này. Bọn hắn đối với lực lượng không chế cực kỳ tinh xảo. Đủ để bảo toàn xung quanh đại địa.

Bằng không. Với Thần Vương tu vi. Chỉ cần một chương, toàn bộ Nhật Nguyệt Giới cũng sẽ bị đánh nổ.

Đối mặt 6 đạo công kích. Doanh Thiên cũng không có làm ra cái gì tư thế phản kích. Hắn chỉ là ngồi yên tại đó.

Lập tức, 6 đạo công kích đánh xuyên qua hắn.

Cái này để bọn hắn giật mình. Chỉ có Viễn Thiếu là nhìn ra. Vừa rồi Doanh Thiên thân hình trở nên xuyên thấu. Cho nên toàn bộ công kích đều không chạm tới hắn.

Chỉ là Viễn Thiếu cũng không nhìn ra

Doanh Thiên đến cùng là dùng thủ đoạn gì để cho thân thể có thể xuyên thấu như vậy.

Hắn lập tức hướng bên cạnh Từ Nghiên đánh ra một chương. Nhưng là kết quả lại cũng như vậy.

Thực tế. Doanh Thiên chính là vận dụng không gian thủ đoạn. Khiến cho thân thể trở nên hư hư thực thực. Có thể không nhìn mọi loại công kích. Cũng đồng thời áp lên người Từ Nghiên. Bảo vệ nàng.

Bọn hắn không tin tã. Liên tục đánh ra từng đạo công kích. Thế nhưng là hết thấy đều xuyên qua, không có gây chút nào thương tổn.

Đứng ở bên ngoài. Viễn Thiếu vận dụng Thiên Mục. Quan sát thật kỹ. Hồi lâu sau hắn mỉm cười: "Không nghĩ tới. Người không gian tạo nghệ. Lại cao như vậy". Sau đó hắn nói tiếp: "Vừa hay trận pháp này lại có thể định trụ không gian".

Sau đó hấn 2 tay tạo ấn. Ngay lập tức đem trận pháp thôi động. Một cỗ kỳ dị lực lượng đem không gian bên trong Vô Ngục hoàn toàn khóa lại. Khiến cho không gian trở nên rắn chắc vô cùng.

Chưa hết. Viễn Thiếu té ra một món báu vật.

Món bảo vật này. Hình dáng chữ thập lớn chừng 2 trượng. Bên trên tuyền khắc hoa văn rườm rà. Khảm nạm từng viên thần thạch.

Một cỗ ấn ấn để uy từ trên cây thập giá này toát ra.

"Đây là Viễn Đế Thập Tự Luân, chính là chúng ta gia tộc một vị Thần Đế để lại". Viễn Thiếu nói ra. Trên mặt không nhịn được vẻ tự hào.

Dù sao hấn gia tộc. Chính là trên Thần Giới nổi danh gia tộc. Đã từng đi ra không chỉ một vị Thần Đế.

Viễn Đế Thập Tự Luân phát ra uy năng cường đại. Gia trì phía trên trận pháp. Khiến cho không gian càng thêm rắn chắc. Giờ phút này, cho dù Thần Vương cũng khó lòng phá vỡ không gian.

Nhưng là bọn hấn vẫn còn chưa kịp ra tay. Doanh Thiên lại đứng lên vươn vai uể oải nói ra: "Tốt, mỗi câu đã đủ. Nên ta thu lưới thời điểm".

P/s: sắp tới vài chương sẽ là một cái cao trào chiến đấu. Cũng sẽ kết thúc phần nhân giai đoạn.

Đi lên những thế giới to lớn hơn. Nơi mà thần linh chạy đầy đất như kiến.

Tại Thần giai đoạn. Sẽ đào một số hố lớn cho mọi người tha hồ suy đoán.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Khủng bố hàng lâm

Doanh Thiên bỗng nhiên đứng lên. Để cho Viễn Thiếu mấy người không khỏi ngạc nhiên.

Hộ vệ của Viễn Thiếu còn cười lạnh cho rằng. Tại dưới trận pháp cùng Chứng Đế Chi Bảo áp chế. Khiến cho Doanh Thiên thủ đoạn không gian mất đi tác dụng. Cho nên hiện tại mới làm ra phản kháng.

"Đáng tiếc. Hiện tại mới làm ra phản kháng. Trẻ". Huyền Ảnh Thần Vương cười lạnh.

Bọn hấn đều đối với Doanh Thiên khinh thường.

Duy chỉ có Viễn Thiếu giờ phút này. Đôi Thiên Mục kia của hấn hiện lên một vẻ ngưng tụ.

Bởi vì vừa rồi hấn cảm nhận được. Một cỗ không hiểu lực lượng từ Doanh Thiên trên thân. Cỗ lực lượng này. Để cho Viễn Thiếu cảm thấy nguy hiểm. Bởi vì từ trước đến nay. Hấn chưa từng gặp qua dạng này lực lượng.

Trên thực tế. Cái này cũng không phải Doanh Thiên vận dụng cái gì thâm ảo quy tắc.

Chỉ là vì hấn hệ thống tu luyện hoàn toàn khác với thường nhân. Lại thêm hấn đại đạo quá mức thường nhân có thể tưởng tượng. Cho nên phát ra khí tức kì lạ mà thôi.

Đứng lên một chút. Doanh Thiên nhìn Viễn Thiếu nở nụ cười nồng đậm nói ra: "Người bộ thân thể này. Mặc dù không thể nói là cái gì trân quý. Nhưng là đối với nó đói khát lâu năm. Nhất định là mỹ vị".

6 người kia còn chưa hiểu Doanh Thiên nói gì. Nhưng là Viễn Thiếu trong lòng chợt nhảy.

Bởi vì hấn minh bạch. Doanh Thiên trong lời nói có cái khác ý tứ.

Bởi vì hấn trên thân thể. Có một cái cực kỳ lớn bí mật. Mà ngoại nhân không ai hay biết.

"Hừ. Nói nhảm cùng hấn làm gì. Trước giết hấn đi". Huyền Ảnh quát lên.

Ngay sau đó. Nàng là người đầu tiên động thủ.

Trong nháy mắt. Từng tia đại đạo pháp tắc ẩn hiện. Một cỗ mê hoặc thần lực xuất hiện. Hướng Doanh Thiên bao trùm lại.

Thần Vương. Đây là đã cùng Đại Đạo có được thành tựu nhất định. Mà Huyền Ảnh. Chủ tu chính là Huyền Đạo. Nàng cũng là Hồn Lực Thần Vương.

Nàng thi triển ra huyền ảnh. Đưa Doanh Thiên vào mê hoặc.

Nàng thiên phú trên Huyền Đạo cực kỳ cao. Có thể mê hoặc Thần Vương. Cho nên nàng đời này đã được tiếp nhận là truyền nhân của Thánh Hư Cung.

Tại thời điểm nàng thi triển ra huyền ảnh. Thậm chí 5 vị còn lại. Ngoại trừ Viễn Thiếu đều có chút thất thần.

Cái này đủ chứng minh nàng thực lực.

Bởi vì tại Thần Vương cấp độ này quyết đấu. Mỗi giây mỗi khắc. Thậm chí một cái chớp mắt đều có thể phân ra thắng bại.

Ngay trong lúc nàng cho rằng Doanh Thiên đã rơi vào huyền cảnh. Trong tay nàng phi đao lập tức bắn ra.

Phi đao của nàng là một kiện chân chính Thiên Thần Binh. Uy lực không thể xem thường. Cho dù nơi này không gian đã bị cầm cố. Nhưng là nó vẫn có thể cắt ra một đoạn dài hư không.

Mắt thấy phi đao sắp xuyên qua Doanh Thiên mi tâm thì một màn xảy ra để nàng giật mình.

"Keng". Âm thanh kim loại va chạm vang lên. Chỉ thấy mũi đao sắc bén kia giờ phút này đã bị Doanh Thiên một ngón tay cản lại.

Huyền Ảnh kinh hãi. Bởi vì nàng hiểu rõ hơn ai hết phi đao này sắc bén. Cho dù là Thần Tôn tại không phòng bị thời điểm cũng sẽ bị nó xuyên thủng.

"Hắn vậy mà lấy tay không đi đỡ Đoạn Thiên Đao của ta". Huyền Ảnh sợ hãi nói ra.

"Đồng loạt ra tay". Viễn Thiếu ra lệnh.

Ngay lập tức. Nhặt Thần trên đầu hiện lên một viên Thái Dương. Đây là hắn tự mình đi bắt tới một viên mặt trời luyện chế mà thành Địa Thần Binh.

Về phần những người khác cũng là đem chính mình Thần Khí thôi động. Rót vào điên cuồng Thần Lực bạo phát ra khủng bố công kích.

Viễn Thiếu điều động Chứng Đế Chi Bảo Viễn Đế Thập Tự Luân.

Từ trên thập tự luân lập tức bắn ra 4 đạo xiềng xích muốn đem Doanh Thiên bắt lại.

Tất nhiên hân tu vi hiện tại không thể điều động toàn bộ một kiện Chứng Đế Chi Bảo. Mà chỉ là một phần nhỏ mà thôi. Nhưng là đây đã là rất không tầm thường.

Chỉ là tại dưới mọi đòn công kích lấy tốc độ cực kỳ nhanh chạm tới Doanh Thiên. Thì Doanh Thiên còn muốn nhanh hơn gấp vạn lần.

Thân ảnh của hắn lập tức biến mất. Chỉ để lại một vệt dài tàn ảnh.

Ngay tại thời điểm đám người Viễn Thiếu còn chưa định thần. Huyền Ảnh trực giác kịch liệt cảnh báo nguy hiểm. Nhưng là thời điểm nàng chỉ vừa quay đầu lại. Nàng lập tức chạm vào một đôi mắt.

Thông qua đôi mắt này. Nàng nhìn thấy một cái cảnh tượng mà có lẽ cả đời này sẽ ám ảnh nàng.

Bên trên cửu thiên. Một cái vĩ ngạn thân ảnh đang yên lặng đứng tại đó. Hắn chỉ đứng yên như vậy. Nhưng là có thể che lấp thiên địa. Cái gì quang minh đều là âm đạm. Cái gì hắc ám đều là tiêu tán. Chư thần chúng đế dưới chân hắn đều lộ ra không có ý nghĩa.

Cái gì vạn cổ vô song Thần Đế. Cái gì tuyệt thế vô địch Thần Quân. Dưới chân hắn đều lộ ra cực kỳ nhỏ bé. Giống như tại Thiên Địa. Chỉ có duy nhất hắn là chí tôn.

Dưới chân hắn đặt từng tòa to lớn thần sơn. Từng tòa thần sơn này so với Thiên Sơn tại Thần Giới kia còn muốn to lớn gấp vạn lần.

Nhìn kỹ lại. Từng tòa thần sơn kia vậy mà lấy vô tận thi thể, vô tận huyết nhục cùng bạch cốt chồng chất lên nhau mà thành.

Cái này chỉ sợ là phải đồ diệt cả Thần Giới cũng chưa đủ sinh linh. Cảnh tượng này để cho Huyền Ảnh run rẩy không thôi.

Rốt cuộc. Chịu không nổi cái này cảnh tượng. Huyền Ảnh là phun ra một ngụm thần huyết. Cấp tốc ngã về phía sau.

Nàng lúc này nằm nhoài trên mặt đất. Khuôn mặt vô thần cùng run rẩy giọng nói lắp bắp:"Chạy.... Mau chạy... Hắn là quái vật. Đánh..... Không lại".

5 người kia giờ phút này đều giật mình. Không hiểu Huyền Ảnh đến cùng là gặp phải chuyện gì.

Hộ vệ của Viễn Thiếu quát lớn:"Người đối với nàng làm cái gì".

Doanh Thiên không có đi trả lời hắn.

Chỉ yên lặng nhìn Viễn Thiếu.

Giờ phút này Viễn Thiếu cũng biết là mình hôm nay rốt cuộc đã trúng thiết bản. Hắn tin tưởng Huyền Ảnh lời nói.

Mặc dù hắn cũng không biết nàng đến cùng gặp cái gì. Nhưng hắn tin tưởng lời nàng nói. Bởi vì nàng chưa bao giờ lừa hắn.

"Rút lui". Không có chân chữ. Viễn Thiếu hạ lệnh.

Cái này để cho 5 người còn lại đều khó hiểu.

Mặc dù Doanh Thiên khá cường đại. Nhưng là bọn hắn liên thủ vẫn là có thể hạ được hắn. Tại sao lại phải rút lui.

Mặc dù thắc mắc. Nhưng là cũng không có ai đi hỏi cái gì. Bọn hắn đều tin tưởng Viễn Thiếu.

Rất nhanh. Bọn hắn muốn điều động trận pháp. Đưa bọn hắn rời đi nơi này.

Viễn Thiếu biết, chỉ cần rút lui. Sau đó trở về gia tộc bẩm báo lão tổ. Cứ đến cường đại hơn lão tổ. Nhất định vẫn có thể thu lấy cánh tay này. Còn có thể giết chết Doanh Thiên.

Hắn tin tưởng. Doanh Thiên cũng không thể thu đi cánh tay này. Bởi vì nếu thu được hắn đã sớm thu.

Nhưng là. Bọn hắn vẫn chưa kịp rút đi. Doanh Thiên bàn tay lật xuống. Dưới hắn một bàn tay này. Nặng nề vô song. Giống như 3000 thể giới đè ép. Tại dưới sức nặng khủng bố như vậy. Không gian đều bị ép cho vận vẹo. Trận pháp kia cũng chịu không nổi mà tan vỡ.

6 người kia trong nháy mắt bị ép bẹp trên mặt đất. Thân thể xuất hiện từng đạo vết nứt. Thần huyết theo đó mà chảy ra.

Chỉ có Viễn Thiếu là có thể chống chịu một hai. Hắn lúc này nửa quỳ trên mặt đất. Trên đầu treo lấy Thập Tự Luân. Phát ra uy năng đến đối kháng Doanh Thiên.

Nhưng là cũng không được bao lâu. Viễn Thiếu cũng là bị ép cho ngã. Về phần Thập Tự Luân. Nó quay tròn sau đó bay thẳng tới. Muốn đánh lên Doanh Thiên thân thể.

"Đồng nát sắt vụn". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra. Sau đó một quyền vung ra. Một quyền này sinh sinh đem Thập Tự Luân đánh cho méo mó.

Sau đó. Nó phá không bay đi.

Trông thấy cảnh này. Viễn Thiếu đôi Thiên Mục kia trợn trừng lên.

Hắn quá kinh hãi.

Có thể tay không đánh sập Chứng Đế Chi Bảo. Đây là Thần Tôn. Thậm chí Thần Hoàng cũng không thể làm tới.

"Ngươi... Ngươi đến cùng là ai". Viễn Thiếu giờ phút này run rẩy nói ra.

"Ta. Chính là ta". Doanh Thiên nhàn nhạt đáp lời.

Sau đó Doanh Thiên một cước dẫm tới. Đem Viễn Thiếu lồng ngực sụp xuống. Đại lượng huyết dịch theo đó chảy ra.

"Đừng, ngươi không thể giết ta. Ta chính là thiếu chủ Viễn Gia. Viễn Gia có Thần Đế tọa trấn. Ngươi không thể giết ta". Giờ phút này. Viễn Thiếu quá sợ hãi. Hắn chỉ có thể đem chính mình gia tộc nói lên. Hi vọng Doanh Thiên có thể kiêng kỵ mà buông tha hắn.

"Nha. Cường đại như vậy thế gia sao". Doanh Thiên mỉm cười.

Nghe vậy. Viễn Thiếu vui mừng. Hắn còn cho rằng Doanh Thiên là đang kiêng kỵ đi. Hắn tiếp tục nói:"Chỉ cần buông tha ta. Ngươi có thể làm Viễn Gia cung phụng. Nhất định sẽ được đến trọng dụng".

"Tốt như vậy sao". Doanh Thiên một bộ suy nghĩ.

"Ta nói chính là thật". Viễn Thiếu vội vàng đáp.

Doanh Thiên nhìn tới Viễn Thiếu lắc đầu:"Đáng tiếc. Ta không có hứng thú".

Sau đó. Doanh Thiên ngồi xuống. Giống như đang chờ đợi cái gì.

Lại nói về 7 người Viễn Thiếu. Bọn hắn trên người đều có thủ đoạn bảo mệnh. Chỉ là tại dưới lực lượng tuyệt đối nghiền ép. Bọn hắn thậm chí không thể

động không thể nói. Nào có thể lấy ra thủ đoạn gì.

Lúc này, Nguyệt Thần bắt ngờ xông vào. Trông thấy cảnh đám người Viễn Thiếu bị trấn áp. Nàng không khỏi giật mình. Nhìn tới Nhật Thần. Nàng đau lòng hướng Doanh Thiên nói tới: "Cầu công tử tha cho ta đại ca một mạng".

Tại vừa rồi ở bên ngoài. Nàng nhìn thấy Thập Tự Luân bay ra. Biết được bên trong đã xảy ra chuyện. Cho nên cấp tốc tiến vào.

"Đây là hấn tự mình tìm đau khổ". Doanh Thiên bình thản đáp.

Nguyệt Thần trực tiếp quỳ xuống. Nàng giờ phút này cũng không để ý cái gì mặt mũi Thần Vương. Khẩn cầu: "Hấn là bị lực lượng mê hoặc. Cũng không có mắt. Nhưng là hấn trước giờ đều là người tốt".

Doanh Thiên không có đáp lời. Hấn chỉ vèn vèn liếc Nhật Thần một cái mà thôi.

Đúng lúc này. Từ dưới lòng đất. Chỗ Viễn Thiếu kia. Một đạo huyết sắc quang mang lóe lên. Chui thẳng vào trong thân thể hấn.

Ngay lập tức. Viễn Thiếu cảm nhận được. Trong thân thể mình có một cỗ kỳ lạ lực lượng.

Trong nháy mắt. Hấn tinh thần ý chí bị áp chế hoàn toàn. Sau đó một đạo thần thức thay thế hấn.

Chỉ thấy Viễn Thiếu vậy mà có thể thoát khỏi Doanh Thiên áp chế lực lượng. Đứng lên cười ha ha nói: "Tiểu tử. Lần này để xem ngươi có thể làm gì".

Nguyệt Thần không khỏi ngạc nhiên nói: "Càn Khôn?. ngươi không chết".

"Ta mạng rất dai. Sao có thể dễ dàng chết đi như vậy". Càn Khôn ha ha cười lớn.

Quả thực. Tại trước đó. Khi hấn bị Doanh Thiên oanh sát. Linh hồn của hấn chạy thoát. Trốn đi.

Tất nhiên là Doanh Thiên cố ý thả hấn mà thôi.

Càn Khôn lúc này điều khiển Viễn Thiếu thân thể. Hải lòng nói: "Ta linh hồn đã đạt được nó chấp thuận. Thêm một bộ Thần Đế thân thể. Nhất định có thể lần nữa đăng lâm".

Viễn Thiếu bí mật. Chính là hấn thân thể. Từ nhỏ hấn đã được ghép linh hồn vào thi thể của một vị Thần Đế.

Đây là hấn tổ tiên Viễn Đế để lại thân thể. Cũng vì vậy mà hấn mới có thể điều khiển Thập Tự Luân.

Thần Đế thân thể cực kỳ mạnh mẽ.

Cho nên mới khiến Càn Khôn vui mừng như vậy.

"Ngươi vui mừng quá sớm". Doanh Thiên lắc đầu.

"Hừ". Càn Khôn không đáp. Hấn đưa tay trao một cái. Từ bên trong cánh tay không lồ kia một cỗ lực lượng hắc ám điên cuồng trút vào thân thể hấn.

Cỗ lực lượng hắc ám này vô cùng vô tận. Khiến cho Càn Khôn tu vi liên tục tăng cao. Cơ hồ không có chút nào dừng lại.

"Gian ngoan mất linh". Doanh Thiên lần nữa nói ra.

Chỉ thấy hấn một chương đánh ra.

Một chương này. Đơn thuần chỉ là một chương mà thôi.

Nhưng là lại đem Càn Khôn đánh cho học máu.

Càn Khôn thất kinh. Hấn không tin tưởng. Đã có được cánh tay này lực lượng. Vậy mà vẫn không phải Doanh Thiên đối thủ.

Lập tức Càn Khôn muốn trốn.

Nhưng là đúng lúc này. Từ trên cánh tay không lồ kia. Một đạo xúc tu bay ra. Xuyên thẳng qua hấn thân thể.

Lập tức. Càn Khôn linh hồn bị hút đi.

Viễn Thiếu tỉnh lại.

Hấn nhìn lại mình đang bị xuyên lấy. Đáng sợ là chính mình khí huyết đang bị hút đi. Mà lại hấn không thể gãy dạ.

Từ vong đến gần. Hấn điên cuồng hét lên. "Cứu ta, Nguyệt Cô Nương. Cứu ta. Các ngươi mau cứu ta". Hấn đối với đám người Nhật Thần hò hét.

Chỉ tiếc hiện tại bọn hắn cũng chỉ có nước nhìn hẩn như vậy. Bọn hắn hoàn toàn bất lực.

Cũng thời điểm này.

Bên ngoài Nhật Nguyệt Giới. Thiên địa trở nên hoàn toàn u ám.

Một đám hắc vụ khổng lồ từ bên ngoài tinh không kéo tới. Đem Nhật Nguyệt Giới hoàn toàn bao phủ cùng phong bế.

Sau đó. Hắc ám ma khí trào tới. Đem Nhật Nguyệt Giới thấm lấy.

Một cỗ tà ác cực kỳ khủng bố tiến đến gần. Một cỗ kinh hoàng uy áp xuất hiện. Đem vô số sinh linh giật mình sợ hãi. Vô số cường giả bị kinh động.

Chớp mắt. Toàn bộ cây cối chạm phải ma khí kia lập tức lụi tàn.

Trên Nhật Nguyệt Giới giờ phút này chính là một mảnh đại loạn.

Toàn bộ sinh linh. Bao gồm các loại ma thú, linh thú, phạm thú. Cho đến nhân loại từ phạm nhân đến tu sĩ. Bị ma khí kia lây nhiễm. Lập tức ma hóa biến thành hắc ám quái vật.

Có cường đại cường giả thì là lập tức trốn thật kĩ. Đem chính mình cường đại nhất thủ đoạn đem ma khí ngăn cách. Nhưng là cũng không có được bao lâu. Hẩn hoàn toàn bị ma khí lây nhiễm.

Cho dù là thần. Giờ phút này cũng chịu không nổi mà biến thành quái vật.

Toàn bộ Nhật Nguyệt Giới trong chốc lát liền biến thành một cái thế giới từ vong tràn đầy quái vật.

Bên trong Vô Ngục. Cảm thụ cỗ khí tức kia. Để cho Nguyệt Thần run rẩy. Nàng rốt cuộc biết. Doanh Thiên nhắc tới chủ nhân cánh tay kia. Nhất định đã tới bên ngoài.

Về phần Doanh Thiên. Hẩn mỉm cười nói: "Rốt cuộc đến. Để ta chờ đủ lâu".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 96: Lại Thấy Hắc Ám Sinh Linh

Nhật Nguyệt Giới giờ phút này. Hoàn toàn bị hắc ám khí vụ bao phủ.

Từ vong khí tức ngập tràn mọi ngõ ngách trong thế giới này.

Rốt cuộc. Tại trong vô tận hắc ám, xuất hiện một đạo cao lớn thân ảnh.

Thân ảnh này xuất hiện thời điểm, toàn bộ thiên địa đều giống như bị hẩn dẫm đạp dưới chân.

Hẩn, giống như một tôn tử thần tại địa ngục đi ra. Muốn gạt hái toàn bộ thế giới này sinh linh.

Thân thể của hắn được bao bọc bởi một lớp khí vụ dày đặc. Không ai biết hắn chân diện mục đến cùng là như thế nào.

Đừng nói Thần Vương. Liền xem như Thần Đế, cũng không có cách nào nhìn xuyên qua hẩn lớp kia khí vụ.

Nhưng là, thời điểm này, 2 điểm màu đỏ trên lớp khí vụ kia xuất hiện. Tựa như 2 viên đại nhật chiếu rọi thế gian. Lại càng giống một đôi mắt chiếu rọi thế gian.

Giờ phút này đây. Trên Nhật Nguyệt Giới cũng chỉ có đếm trên đầu ngón tay cường giả có thể chịu đựng.

Bọn hắn run rẩy lên lút nhìn lên kia. Thời điểm nhìn vào 2 con mắt màu đỏ kia. Bọn hắn linh hồn liền giống như bị lọt vào hố đen.

Trong chớp mắt, đôi mắt kia liền rút đi linh hồn của bọn hắn.

Sau đó. Một đôi mắt này hướng Vô Ngục nhìn tới. Nó quan sát thật lâu không có cử động.

Lúc này. Dưới Vô Ngục.

Viễn Thiệu đã là sắp chết. Hắn tình khi đều đã bị cánh tay kia hút lấy không sai biệt lắm.

Bây giờ. Hắn đưa con mắt oán hận nhìn lên Doanh Thiên khó nhọc nói ra: "Người lừa ta.....".

"Nếu không, người chịu động thủ sao. Ta chỉ là giúp người ra quyết định mà thôi". Doanh Thiên lạnh nhạt nói ra.

Đối với Viễn Thiệu không chút nào thương xót

Thực tế. Tại thời điểm gặp Doanh Thiên lúc đầu. Viễn Thiệu trong lòng đã động sát ý.

Phải biết. Hắn lần này hành động cực kỳ trọng đại. Được trong gia tộc cực kỳ đề ý. Nếu làm tốt nhất định địa vị của hắn trong gia tộc sẽ càng lớn.

Càng quan trọng là. Việc này một khi lộ ra ngoài. Nhất định sẽ đưa đến vô số cường giả tại Thần Giới đến tranh đoạt. Thậm chí có thể dẫn tới Đế chiến cấp độ kia.

Cho nên. Nhìn thấy Doanh Thiên. Hắn liền muốn giết người diệt khẩu. Chỉ là lúc ấy hắn Thiên Mục vậy mà nhìn thấu Doanh Thiên. Cái này để hắn không có chút nào dám lỗ mãng hành động. Vạn nhất Doanh Thiên là một vị tuyệt thế cường giả. Vậy chẳng phải bọn hắn sẽ gặp đại họa.

Cho nên. Hắn mặc dù lấy cố quan sát cánh tay kia. Nhưng là tùy thời lực chú ý đều đặt tại Doanh Thiên trên thân.

Hắn trong lòng suy nghĩ toàn bộ đều bị Doanh Thiên cho nhìn thấu.

Mà Doanh Thiên cũng sẽ không tùy tiện giết người. Đừng nhìn hắn đồ sát vô số người. Nhưng là những kẻ đó hết thảy đều đáng chết.

Doanh Thiên sinh thời rất là tôn trọng một thứ. Sinh Mệnh, Doanh Thiên tôn trọng Sinh Mệnh. Cho nên những kẻ mắt mù kia muốn tìm hắn gây sự. Hắn đều sẽ cho người một lần cơ hội. Cũng tùy theo hắn tâm trạng mà cơ hội có thể lớn. Cũng có thể mong manh vô cùng.

Tại lúc kia, Doanh Thiên cố ý toát ra một tia lực lượng cực kỳ nhỏ bé. Nhỏ bé đến mức 6 vị Thần Vương còn lại đều không thể cảm giác tới. Chỉ có Viễn Thiệu đôi Thiên Mục này phát hiện ra.

Mà cỗ lực lượng kia. Chính là tương đồng với Thần Vương cấp.

Cho nên suy đoán Doanh Thiên cũng là Thần Vương về sau, Viễn Thiệu cũng hạ quyết định sẽ vây giết Doanh Thiên. Cho nên bọn hắn âm thầm bố trí trận pháp.

Đáng tiếc bọn hắn âm mưu hết thảy đều là nằm trong Doanh Thiên bàn tay.

Giờ phút này. Viễn Thiệu ngẫm lại. Hắn liền biết mình bị Doanh Thiên lừa gạt. Hắn không cam lòng nói ra: "Người như vậy cường đại. Tại sao không trực tiếp ra tay. Cần phải tính toán chúng ta".

"Rất đơn giản, ta không tùy tiện giết người. Trừ phi kẻ đó tìm đường chết". Doanh Thiên nhàn nhạt đáp.

Đúng lúc này. Vô Ngục điên cuồng rung chuyển. Chỉ thấy cánh tay kia vậy mà cử động. Nó cử động, khiến cho đại địa âm âm sụp đổ đi xuống.

Chỉ thấy Nhật Nguyệt Thần Giáo từng tòa to lớn kiến trúc còn chưa có trùng kiến xong. Liền bị chôn vùi vào trong đại địa.

Trên đại địa từng vết nứt dài hàng ngàn, hàng vạn dặm hướng 4 phương 8 hướng lan ra.

Cánh tay khổng lồ kia lúc này bỗng nhiên mọc ra thêm mấy cái xúc tu nữa. Hướng Nhật Thần, Huyền Ảnh mấy người đâm tới.

Nguyệt Thần vội vàng cầu xin: "Kính xin công tử có thể cứu hắn một mạng. Ta nguyện vì công tử làm trâu ngựa".

Nguyệt Thần đối với mình huynh trưởng là cực kỳ kính trọng. Tại năm tháng xa xưa kia, bọn hắn chính là 2 cái cô nhi nghèo đói. Chính là đói đến mức tưởng chết.

Đối với Nguyệt Thần, nàng sẽ không bao giờ quên, vì cứu nàng tính mạng. Mà Nhật Thần lúc ấy vẫn còn là một tiểu hài. Cẩn rằng cắt xuống một miếng thịt trên người hắn nướng lên cho nàng ăn. Cũng nhờ miếng thịt kia, nàng mới có thể sống tới.

Tại những năm tháng cùng nhau lẫn lộn. Hắn huynh trưởng luôn chăm lo mọi thứ cho nàng. Có thể nói, hắn cực kỳ yêu thương nàng. Cũng có thể cảm nhận được tình huynh muội thủ túc.

Hiện tại Nhật Thần hay là sắp chết. Nàng có thể nhắm mắt làm ngơ sao.

Rốt cuộc. Doanh Thiên vẫn là vùng tay lên. Một đạo quang mạng cắt ra. Đem xúc tu đang xuyên qua Nhật Thần cắt đứt. Kéo về hắn một mạng.

Ngay lúc này. Toàn bộ cánh tay kia phá tung Vô Ngục mà bay lên. Để cho đại địa hoàn toàn sụp đổ thành một片片 hố sâu thăm thẳm.

Cánh tay khổng lồ cấp tốc thu nhỏ lại và bay về phía cái thân ảnh trong ma khí kia.

Rất cuộc. Ma khí tiêu tán một chút. Để lộ ra một cái kỳ lạ sinh linh.

Hắn trên thân giống như mặc lấy một bộ hắc giáp đầy gai nhọn. Trên đầu có 3 cái sừng. Sau lưng hắn ngoài một đôi cánh xương. Còn có một chiếc đuôi dài.

Hắn hình dạng cực kỳ tương tự trước đó Doanh Thiên đã từng giết qua hắc ám sinh linh bên trong bí cảnh Đế Diễm.

Chỉ là, hắn thiếu một cánh tay. Chỉ thấy cánh tay khổng lồ kia thu nhỏ lại về sau. Liền lập tức nối vào chỗ bị đứt kia. Trong nháy mắt hoàn hảo vô khuyết.

Lúc này, trên cánh tay kia còn treo lấy 6 người. Chính là đám người Viễn Thiếu.

Sinh linh hắc ám kia không chần chừ. Lập tức bắt lấy một người, chính là Huyền Ảnh, sau đó hắn đem nàng bỏ vào miệng nhai lấy.

Toàn bộ quá trình lộ ra cực kỳ man rợ.

Đám người Viễn Thiếu giờ phút này đều là quá mức sợ hãi. Chỉ là bọn hắn thân thể hoàn toàn vô lực. Không cách nào làm ra bất kỳ cái gì phản kháng. Liền mở miệng nói chuyện đều không có được.

Cuối cùng, từng người một bị hắn ăn sạch. Viễn Thiếu chính là kẻ cuối cùng.

Tại hắn ăn hết đám người Viễn Thiếu đằng sau. Doanh Thiên mới chậm rãi bay lên nhìn tới hắc ám sinh linh cười nói: "Tựa hồ ăn tới rất ngon nha".

"Ăn ngon, Thần Đế chi thân, vẫn là tạm được, bây giờ nên là món chính". Hắc ám sinh linh con mắt lộ ra vẻ thêm thường nhìn tới Doanh Thiên. Giọng nói của hắn giống như từ u minh vạn dặm kéo tới. Tựa như bên trong bóng tối một bóng ma gào thét. Cực kỳ khó nghe một dạng.

Nghe hắc ám sinh linh nói như vậy, Doanh Thiên cười cười lắc đầu đáp lại: "Không, ta vừa rồi chính là cắt công chuẩn bị cho ngươi bữa ăn cuối cùng. Đó chính là món chính rồi".

"Không, ta lại thấy. Bọn hắn bắt quá là khai vị mà thôi. Ngươi lại càng thích hợp làm món chính hơn đâu". Hắc ám sinh linh nói ra.

"Cái này phải xem ngươi dạng này trọng thương, có hay không có thể đâu". Doanh Thiên một bộ bình thản.

"Ban đầu. Ta còn cho rằng sẽ gặp người quen đi, đáng tiếc không phải". Hắc ám sinh linh nói ra.

"Không, người nhất định quen". Chỉ thấy Doanh Thiên vậy mà lộ ra một vật. Chính là đầu lâu của hắc ám sinh linh Luca trước kia. Tại lấy ra thời điểm. Doanh Thiên cười nói: "Thế nào, quen sao? "

Trông thấy chiếc đầu lâu này. Hắc ám sinh linh không có biểu tình nói ra: "Ngươi có thể giết hắn. Cũng là có bản sự. Đáng tiếc, ta cũng không phải hắn dạng này xếp bết có thể so tới".

"Ồ. Nói như vậy. Tại trong 56, ngươi có thể xếp vào 5 vị trí đầu sao". Doanh Thiên một bộ hứng thú cười nói.

Nghe Doanh Thiên nói vậy. Để cho hắc ám sinh linh không khỏi ngoài ý muốn: "Xem ra, ngươi biết khá nhiều về chúng ta".

"Đem các ngươi giết tới hơn mười, đương nhiên hiểu". Doanh Thiên cười đáp.

"Vậy liền xem ngươi nói thật hay không... Tới". Hắc ám sinh linh quát lên.

Ngay lập tức. Toàn bộ ma khí như sôi trào. Ẩn ẩn trong ma khí ẩn hiện lấy một tòa khổng lồ Quỷ Quốc, bên trong Quỷ Quốc này có ức vạn tôn ma quỷ hung dữ. Cực kỳ khát máu một dạng. Đủ loại hình dạng đáng sợ.

Sau đó, từ trong Quỷ Quốc kia, ức vạn tôn ma quỷ lao ra từ ma khí. Tạo thành một cái thiên quân vạn mã khí thế. Hướng Doanh Thiên lao tới.

"Trò mèo". Doanh Thiên cười một câu.

Sau đó, trên người Doanh Thiên tuôn ra đại lượng tà sát chi khí.

Những tà sát chi khí này có màu đỏ sẫm như huyết vụ. Nhanh chóng lan rộng khắp nơi.

Những cái kia hắc vụ ma khí một khi chạm phải tà sát chi khí đều bị đánh tan. Trong chốc lát, Nhật Nguyệt Giới liền bị tà sát chi khí cùng với hắc vụ ma khí chia thành 2 nửa. Một bên đỏ sẫm. Một bên đen kịt. Lộ ra đối nghịch gay gắt.

Đối lại bên kia một tòa Quỷ Thành. Bên này Doanh Thiên lại là một tòa Phong Đô.

Tại bên trong Phong Đô này, có ngũ lấy từng tôn lại từng tôn Quỷ Chủ, cũng có từng tôn Ma Vương bề ngỗ.

Bên dưới cũng là ức vạn tà ma.

Ức vạn tà ma này cũng lao ra, điên cuồng cùng ma quỷ bên kia chém giết.

Cái này cũng không có gì lạ. Năm xưa, Doanh Thiên chính là Đạo Tổ Tà Đạo, hấn tại Phong Đô ngộ đạo. Cuối cùng chứng Tà Đạo tại Phong Đô. Nhất cử đem Tà Đạo lên 3000 Đại Đạo một vị trí.

Cũng vì thế. Sinh linh tại Phong Đô đối với Doanh Thiên tôn xưng Tà Tổ.

Hiện tại Doanh Thiên chính là thi triển ra Tà Đạo chí cao áo nghĩa "Phong Đô Quý Thành".

Mặc dù nhìn giống như là 2 cái khổng lồ thể lực cử ra ức vạn đại quân chiến đấu. Nhưng trên thực tế cũng chỉ là Doanh Thiên cùng hắc ám sinh linh đầu pháp mà thôi.

Ức vạn cái ma quỷ cùng ta ma triển khai chém giết. Trong chốc lát chính là phủ kín thiên địa. Toàn bộ Nhật Nguyệt Giới hiện tại lại giống như tu la tràng một dạng.

Cùng lúc này.

Trên khắp Thần Giới. Tại từng cái xa xôi mà cổ lão địa phương. Có từng con mắt mở ra. Nhìn xuyên qua vô tận không gian hướng Nhật Nguyệt Giới nhìn tới.

Trong đó một đôi mắt thì thào "Hắn làm sao mạo hiểm đi ra ngoài gây sự đâu".

"Kê kia là ai, vậy mà cùng hấn đấu tới như vậy". Một đôi mắt khác lóe lên nghi hoặc.

Theo lý mà nói. Cường đại như vậy. Bọn hắn tất sẽ nhận biết. Nhưng là người này lại hoàn toàn xa lạ.

Lúc này. Hắc ám sinh linh gia tăng lực lượng. Chỉ thấy phía trên Quý Quốc kia. Lại mở ra một tầng thế giới.

Trong thế giới này. Khắp nơi đều tràn ngập tử vong. Tử vong chi khí dày đặc tuôn chảy ra ngoài như thác.

Tử vong chi khí như lũ quét tới. Đem tà ma quét lui.

Doanh Thiên gật đầu cười "Có ý tứ".

Ngay sau đó. Hắn hai tay chấp lại.

Một cái Phật tự hiển hiện.

Lập tức. Bên trên Phong Đô cũng xuất hiện thêm một cái Phật Quốc to lớn.

Bên trong Phật Quốc này, có vô số chùa chiền miếu tự. Bên trong những chùa chiền miếu tự này. Có ngôi lấy từng tôn Kim Cương La Hán. Cũng có là từng vị Bồ Tát. Càng là có từng tôn Thánh Phật cùng nhau tụng lên vô thượng kinh văn.

Chỉ thấy trong Phật Quốc to lớn kia. Phật Quang tuôn trào ra ngoài. Đối với tử vong chi khí tiến hành thanh tẩy. Đem ác quỷ xua tan. Hoàn toàn là áp đảo một dạng.

Cái này cũng không có gì ngạc nhiên. Năm xưa, Doanh Thiên cùng Phật Gia có xâu xa. Cũng bởi vì Phật Đạo đối với ác quỷ có cực lớn lực áp chế.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 97: Chiến Băng Thiên

Tại thời điểm Doanh Thiên thi triển ra Phật Đạo đằng sau. Vô thượng Phật pháp nhanh chóng đem cái kia hắc ám sinh linh lực lượng hoàn toàn xua tan.

Chỉ trong chốc lát. Ác quỷ cùng tử vong lực lượng hoàn toàn bị áp chế liên tục bại lui.

Mất thấy mình yếu thế. Hắc ám sinh linh không khỏi ngưng lại con mắt. Hắn vốn cho rằng, Doanh Thiên tuy dù mạnh mẽ, thế nhưng hắn là không theo kịp hắn. Nhưng tình huống hiện tại có lẽ là không đúng.

Doanh Thiên mỉm cười nhìn một màn này nói ra: "Người vẫn là nên xử xuất ra chân chính thực lực đi. Nếu không liền quá nhàm chán".

"Tốt, liền chiêu người ý". Hắc ám sinh linh trầm giọng.

Chỉ thấy hắc lần nữa bạo phát đi ra hắc ám lực lượng. Lần này cỗ lực lượng kia ngưng thực không gì sánh được. Tựa như chất lỏng một dạng. Ngưng tụ thành một con khổng lồ sóng thần. Có được quét sạch Nhật Nguyệt Giới uy năng.

Doanh Thiên hừ một tiếng, một bàn tay tóm lấy. Vận dụng ra không gian áp súc. Đem Nhật Nguyệt Giới thu đến trong lòng bàn tay. Ném đi ra thật mạnh.

Nhật Nguyệt Giới nhận Doanh Thiên lực lượng. Bay vun vút ra xa rồi đi phiến chiến trường này.

Lúc này Doanh Thiên cùng Hắc ám sinh linh chiến trường đã rời đến bên ngoài tinh không. Một tòa thể giới như Nhật Nguyệt Giới tất nhiên không thể nào chịu nổi lực lượng trùng kích kia. Nếu là ở gần, tất sẽ bị đánh nổ thành tro bụi.

May mắn. Tòa thiên vực này ở vào biên giới vũ trụ. Tương đối hẻo lánh. Nguyên một tòa thiên vực cũng chỉ có đếm trên đầu bàn tay tinh cầu có sự sống. Bằng không, dạng này tràng chiến đấu có thể thổi bay vô số tinh cầu.

Tại thời phát lực lượng đến cực hạn. Hắc ám sinh linh gầm lên một tiếng. Chỉ thấy thân thể của hắc cấp tốc biến lớn.

Rốt cuộc. Cho dù là Nhật Nguyệt Giới lúc này trước mặt nó bất quá cũng chỉ khoảng một quả bóng mà thôi.

Đây mới chân chính là hắc ám sinh linh hình thể. Phải biết, nó nguồn gốc cực kỳ không tầm thường, sinh ra đã là to lớn như vậy.

Đối mặt hắc ám sinh linh thân thể khổng lồ kia. Doanh Thiên cũng là mỉm cười. Sau đó hắc một tay đưa lên niệm

Tà sát chi khí cùng phật đạo lực lượng vậy là điên cuồng xoắn lấy nhau. Dung hợp một chỗ.

Phải biết, tà sát cùng phật đạo chính là cực kỳ tương khắc. Nhưng là dưới Doanh Thiên hết thảy khống chế vậy mà liền lộ ra cực kỳ hợp điệu.

Rốt cuộc. Một cái to lớn thân ảnh ngưng tụ đi ra. Cùng với hắc ám sinh linh thân thể to lớn ngang nhau.

Thân ảnh này tựa như một tôn Phật Gia Minh Vương. Lại vừa như một tôn Tà Ác Minh Vương. Nó có tới 6 cái tay, trên mỗi tay cầm lấy một thanh kiếm dài (kiếm nhật nhé:v).

Trên đầu một đôi sừng nhọn dài hướng ra phía trước, khuôn mặt một bộ tà ác. Toàn thân phát ra nồng đậm tà khí.

Nhưng là phía sau nó lại là một mảnh kim quang. Phật quang hiển hiện vô cùng thần thánh.

Đây là Doanh Thiên lấy lực lượng bản thân ngưng tụ ra một tòa pháp thân. Lúc này Doanh Thiên thân thể đứng bên trong pháp thân cười nói: "Tôi đi, làm một trận sáng khoái".

Hắc ám sinh linh xòe rộng đôi cánh của mình. Đôi cánh khổng lồ kia xòe ra thời điểm, cuồng phong khủng bố đem xung quanh tinh cầu đều quạt bay, những viên tinh cầu này va chạm vào nhau ầm ầm sụp đổ.

Tại trên đôi cánh của hắc. Có lấy vô cùng phức tạp hoa văn. Những hoa văn này vô cùng sống động. Tựa hồ như vật sống một dạng.

Ngay lúc này. Từng cái hoa văn kia lập tức chuyển động điên cuồng. Một cỗ kinh khủng lực lượng ngưng tụ trên đôi cánh kia.

Có thể tưởng tượng. Một khi hắc ám sinh linh vẫy lên đôi cánh kia. Tuyệt đối sẽ đem mảnh thiên vực này thổi bay tán loạn.

Không có chờ hắc ám sinh linh ngưng tụ lực lượng.

Pháp thân của Doanh Thiên 6 tay vung lên. Trong chớp lát chém ra ngàn vạn đường kiếm.

Tại dưới ngàn vạn đường kiếm này. Đem không gian chém thành ngàn vạn mảnh. Vô số tinh cầu đều bị chém đứt.

Nhưng là hắc ám sinh linh vậy mà lấy thân thể sinh sinh ngạnh đỡ. Không có chút nào tổn thương.

Ngay sau đó hắc đôi cánh hướng phía trước Doanh Thiên vung tới.

2 cái khổng lồ ma trảo từ trong cánh phát ra công tới. Lực lượng cường hoành không thể đỡ. Trên đường nó đi qua, không gian ầm ầm sụp đổ. Không biết bao nhiêu tinh cầu đều bị cuốn vào.

Đối mặt công kích như vậy. Doanh Thiên pháp thân giờ cao 6 thanh kiếm dài. Trên mỗi thanh kiếm lại ngưng tụ lên 6 loại khác nhau lực lượng. Sau đó chồng chéo lên nhau mà chém ra. Uy lực khủng bố tuyệt không thể so với hắc ám sinh linh yếu.

"Oanh".

Rốt cuộc. 2 đạo công kích toàn lực va chạm vào nhau. Tạo thành cực kỳ khủng khiếp vụ nổ.

Tại dưới không gian như vậy áp lực. Không gian xung quanh hoàn toàn chịu không nổi. Kết cấu không gian ầm ầm sụp đổ. Đem một mảnh to lớn tinh không hóa thành hư vô.

Cuồng bạo dư lực hướng 4 phương 8 hướng bừa bãi tàn phá đi ra.

Dưới mạnh mẽ như vậy dư ba, không biết bao nhiêu viên tinh cầu bị nổ thành cát bụi. Vụ nổ kia hoàn toàn đem mảnh Thiên Vực này hủy diệt. Thậm chí, ở Thiên Vực khác đều có thể cảm nhận lấy cỗ lực lượng này.

Lúc này. Ở Thần Đình kia, rốt cuộc có cường giả cảm ứng được, ngay lập tức hơn mười đạo thần quang vun vút lao đi. Bọn hắn muốn tới xem đến cùng là xảy ra chuyện gì.

Bọn hắn tốc độ cực kỳ nhanh, không tới mười hơi thở liền đã tới nơi.

Nhưng là nơi này hết thảy đều là một mảnh bừa bãi.

Nơi đây một mảnh Thiên Vực hoàn toàn bị xóa sổ. Từ nay về sau hoàn toàn biến mất trong vũ trụ.

Chưa kể. Nơi kia là một cái không gian lỗ hổng cực kỳ to lớn. Dư lực lượng kia tàn phá, cũng không biết cần bao nhiêu vạn năm mới có thể khép lại.

Ngay thời điểm bọn hắn còn chưa có manh mối gì. Từ một phương hướng khác liền phát ra tương tự chấn động.

Không có chân chủ. Bọn hắn lại lập tức đổi vị trí.

Nhưng là bọn hắn vẫn tới chậm một bước. Trước mắt bọn hắn chỉ có vô số tinh thần bị đánh vỡ. Thậm chí có thể giới có sinh linh tồn tại cũng bị vạ lây. Toàn bộ sinh linh đều hồi phi yên diệt.

Rốt cuộc. Từng đạo chấn động từ khắp nơi truyền tới. Đem Thần Giới náo động một hồi.

Thực ra, Doanh Thiên cùng hắc ám sinh linh chiến đấu, chính là liên tục đổi vị trí. Cái này không phải là bọn hắn tránh né cái gì.

Mà là Doanh Thiên cố ý đem hắc ám sinh linh đánh vào hư vô. Cố gắng đem thiệt hại tới Thần Giới ít nhất.

Nhưng là hắc ám sinh linh mỗi lần rơi vào hư vô lại tìm cách phá thoát ra ngoài. Mỗi lần địa điểm lại khác nhau. Cho nên mới xảy ra chuyện như vậy.

Cái này là bởi vì Thần Giới đã không phù hợp bọn hắn dạng này tồn tại. Bởi vì quá mức cường đại, khiến cho Thần Giới không chịu nổi.

Rốt cuộc. Doanh Thiên cũng không có tiếp tục cố gắng đem hắc ám sinh linh đẩy vào hư vô. Lấy hắn thực lực hiện tại, muốn hoàn toàn áp đảo hắc ám sinh linh vẫn là kém một chút.

Một chiêu phân thắng bại vẫn là hơn.

Doanh Thiên pháp thân đứng yên lặng trong tinh không. Hắn quyết định toàn lực đánh ra một kích. Muốn đem hắc ám sinh linh hạ.

Hắc ám sinh linh cũng vậy. Hắn cũng không muốn đem tràng chiến đấu này tiếp tục kéo dài. Vì sẽ càng bất lợi với hắn.

Doanh Thiên pháp thân 6 tay xòe ra. Trên đỉnh đầu hiển hiện 33 tầng trời.

Sau lưng hiện lên một cái to lớn môn hộ.

Môn hộ này không giống với bình thường môn hộ. Nó hình tròn, ở giữa tồn tại lấy một đạo vòng xoáy cực kỳ mạnh mẽ. Xung quanh xếp lấy 6 đạo cánh cửa. Bên trên tuyên khắc lấy cực kỳ thâm ảo đạo văn.

Chưa hết. Nguyên Thủy Chân Mệnh hiển hiện. Rủ xuống từng tia vô thượng pháp tắc. 81 Thái Sơ Chân Mệnh một chỗ tạo thành đồ án huyền bí.

Vô tận lực lượng dâng lên. Để cho Thiên Địa cũng vì đó mà run rẩy.

Doanh Thiên thi triển ra chính là "Tam Thập Tam Thiên", "Luân Hồi Chi Môn" cùng "Thái Sơ Thiên Đồ". Đây đều là thuộc về hắn cường đại nhất thủ đoạn.

Giờ phút này. Khắp nơi trên Thần Giới từng con mắt đều hướng nơi này nhìn tới. Có là sợ hãi. Có là ngạc nhiên. Cũng có là nghi hoặc.

Hắc ám sinh linh nhìn một màn này ánh mắt cũng không khỏi ngưng lại. Rốt cuộc. Hắn 2 tay đưa lên trước ngực.

"Rắc rắc".

Hắc ám sinh linh vậy mà sinh linh xé toạc chính mình lồng ngực. Nói chính xác là xé bỏ bên ngoài lớp giáp kia.

Mặc dù nói là giáp. Nhưng thực chất chúng đều thuộc về hắc ám sinh linh một bộ phận thân thể.

Chỉ thấy máu đỏ sẫm chảy xuống.

Nhìn lại, giữa lồng ngực kia vậy mà có lấy một cái to lớn con mắt. Con mắt này tà dị không gì sánh được, toát ra u ám quang mang. Bên trong nó vậy mà có tới 9 cái con ngươi.

Con mắt này một khi nhìn tới. Liền Thần Đế cũng sẽ vì đó mà hồn phi phách tán.

Chưa hết. Hắc ám sinh linh liên tục đem chính mình lớp vỏ ngoài hoàn toàn bóc xuống.

Lúc này mới để lộ ra, hần trên hai vai, dưới bụng, đầu gối đều có lấy những con mắt. Chúng đều tương tự nhau có lấy 9 con ngươi cực kỳ tà dị.

"Cửu Mục Cửu Đổng Ma". Hắc ám sinh linh trầm giọng nói ra.

Phải biết, hần sinh ra thời điểm. 9 con mắt trên thân thể hần chính là bản mệnh. Hần thủ đoạn này cũng chính là hần át chủ bài, đây là hần Thiên Phú. Chỉ có nguy hiểm nhất thời điểm hần mới có thể sử dụng đi ra.

Hiển nhiên, Doanh Thiên thủ đoạn kia. Để cho hần cảm thấy cực kỳ nguy hiểm. Có được nguy cơ vẫn lạc.

Rốt cuộc. Doanh Thiên ra tay.

33 tầng trời trên đỉnh đầu hần ép sập mà xuống. Mang theo khí thế cực kỳ mạnh bạo. Có được áp sập thiên địa uy năng.

Sau lưng hần Luân Hồi Chi Môn liên tục xoay tròn. 6 đạo xiềng xích bắn ra, muốn đem hắc ám sinh linh bắt lại.

Doanh Thiên một tay đưa lên đỉnh đầu đỡ lấy 33 tầng trời kia đang ép sập xuống. Một tay lật ngược lại. Đem nó úp về phía hắc ám sinh linh, muốn đem nó trấn áp.

Thái Sơ Thiên Đồ thì là đem Thiên Địa cầm cố. Không gian được gia trì cực kỳ chắc chắn. Sau đó 81 Thái Sơ Chân Mệnh gia trì lên người Doanh Thiên khiến cho hần lực lượng càng mạnh mẽ hơn.

Hắc ám sinh linh trong nháy cảm thấy nặng nề. Bởi vì 33 tầng trời kia đang đè lên hần. Không gian cũng hoàn toàn bị áp chế. Lại thêm Luân Hồi Chi Môn xiềng xích quán lại.

Nhưng là nó cũng không có hoảng hốt.

Chỉ thấy 9 con mắt trên thân thể nó lóe lên ánh sáng. 9 con ngươi bên trong cũng đồng dạng phát quang.

Một cỗ cực kỳ kinh khủng lực lượng ần ần xuất hiện. Cái này để cho Doanh Thiên không khỏi nhú mảy.

Một khi cỗ lực lượng kia bạo phát đi ra. Tất sẽ đem mảnh tinh không này triệt để hủy diệt. Đoán chừng hơn ngàn tòa Thiên Vực sẽ bị chôn vùi đi theo.

Chỉ thấy Thái Sơ Thiên Đồ lập tức vận chuyển. Trong tinh không vậy mà xuất hiện một khối to lớn lập phương.

Khối lập phương này chính là do không gian ngăn cách tạo thành. Đem nơi này chiến trường cùng bên ngoài không gian chia cách.

Rốt cuộc, 9 con mắt kia hoàn toàn bạo phát. Khủng bố lực lượng theo 9 con mắt hoàn toàn trào ra. Đem bên trong khối lập phương hoàn toàn cho nổ tung.

Dưới lực lượng hủy diệt khủng bố như vậy. 33 tầng trời đều lần lượt bị nổ sập. Luân Hồi Chi Môn cũng bị đánh cho tan vỡ, xiềng xích đứt đoạn.

Thái Sơ Thiên Đồ cũng là mảnh liệt rung chuyển. Nhưng là không có bị phá vỡ.

Doanh Thiên thân thể bị đánh bay, va chạm trên khối lập phương kia.

Một lát sau. Lực lượng hoàn toàn tiêu tán đi. Để lộ ra một mảnh hư vô, bởi vì dưới cỗ lực lượng hủy diệt kia. Đem thiên địa quy tắc đều hủy diệt không còn.

Doanh Thiên lúc này mới chậm rãi xem lại thân thể mình.

Vừa rồi nhận quá lớn trùng kích, để hần không khỏi cảm thấy ê ẩm. Cũng may bộ thân thể này chắc chắn. Ngoài một chút vết thương cũng không có gì đáng ngại.

Doanh Thiên cũng không có để ý vết thương của mình. Mà là hướng bên kia nhìn tới.

Lúc này, hắc ám sinh linh thân thể trời nổi, nó một nửa thân thể đã bị tan nát, tựa hồ bị thương rất nặng.

Tại bình thường. Một khi thi triển ra Cửu Mực Cửu Đồng Ma nó sẽ không bị thương nhiều như vậy.

Chỉ là thời điểm kia, Doanh Thiên vậy mà nhắm tới 9 con mắt tiến hành áp chế. Khiến cho lực lượng không thể khống chế. Mới gây nên như vậy thương tích.

Nó lúc này tựa hồ đã chết.

Doanh Thiên chậm rãi tiến lại gần. Đưa nó thân thể lật lại.

Chỉ thấy một tia lực lượng hắc ám lấy tốc độ không gì sánh kịp đánh thẳng tới mi tâm của Doanh Thiên.

Chuyện xảy ra quá mức nhanh. Nhưng là nó cũng không có gây ra vết thương gì. Chỉ là để lại một vết đen nhỏ trên mi tâm mà thôi.

Doanh Thiên đưa tay sờ sờ một chút vết đen này. Trên miệng nở nụ cười khó tả. Tựa như mãn nguyện một dạng.

Sau đó, hắn giải trừ Thái Sơ Thiên Đồ. Lập tức rời đi phiến không gian này.

Thời điểm hắn vừa đi, từng cái thân ảnh liên tục hiện thân.

"Vừa rồi là ai. Kinh khủng như vậy". Một vị không khỏi run rẩy nói ra.

"Ta từng gặp qua người đó". Lúc trước hắn cùng một người khác chiến đấu. Cũng gây ra động tĩnh lớn như vậy.

"Chẳng lẽ, hắn thật là Tiên sao???".

Doanh Thiên tìm tới Nhật Nguyệt Giới. Hắn vung tay đem lực lượng hắc ám còn sót lại xóa đi. Khiến cho sinh linh ở đây từ quái vật biến trở lại thành người. Mọi thứ hết thảy đều trở lại như cũ.

Về phần đám người Nguyệt Nhi. Chính là đều không có chuyện gì. Dù sao Nguyên Thủy Tịch Diệt Thân đều bảo vệ bọn hắn.

Doanh Thiên phân phó một chút. Sau đó lập tức bế quan.

Lúc này, Doanh Thiên tiến vào thức hải của chính mình.

Tại thời điểm này, hắn mỉm cười nói ra."Thời điểm ngươi chui vào ta thức hải, cũng chính là ngươi tự chui đầu vào lưới".

Trước mắt Doanh Thiên chính là Hắc ám sinh linh linh hồn đang bị trấn áp trong thức hải của Doanh Thiên

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Trấn áp

Lúc này, bên trong thức hải của Doanh Thiên. Hắc ám sinh linh chính là đang chịu tầng tầng áp chế.

Bởi vì thức hải của Doanh Thiên quá mức đặc thù. Cho nên thời điểm hắc ám sinh linh tiến vào liền không kịp trở tay. Bị sinh sinh trấn áp xuống.

Thực tế. Trước đó Doanh Thiên thi triển ra lực lượng quá mức mạnh mẽ. Cho dù hắc ám sinh linh có lấy ra bản mệnh thiên phú, nhưng là vẫn không thể chọi cứng với Doanh Thiên. Kết quả là bị trọng thương.

Cho nên nó nảy ra ý định muốn chiếm đoạt Doanh Thiên bộ thân thể kia.

Bởi vì nó nhìn ra Doanh Thiên chính là người trùng sinh. Mặc dù lực lượng Doanh Thiên mạnh mẽ hơn nó một đoạn. Nhưng là cường độ linh hồn nhất định sẽ vì trùng sinh mà đại giảm, không theo kịp nó.

Chỉ cần tiến vào thức hải của Doanh Thiên tiến hành tàn phá là có thể nhất cử thành công, đoạt lấy Doanh Thiên bộ thân thể này. Về sau đối với nó hành động sẽ càng dễ dàng, có thể nói là trăm lợi không hại.

Chỉ tiếc, nó tính toán vẫn là sai lầm. Doanh Thiên thức hải cực kỳ đặc thù.

Thời điểm nó vừa tiến vào liền bị một loạt khủng bố lôi điện đánh vào trên thân. Chưa kể vô số đạo cực kỳ rắn chắc xiềng xích từ khắp nơi khóa chặt nó

lại.

Hắc ám sinh linh con mắt trầm xuống. Hường Doanh Thiên cất giọng:"Ngươi cố ý cho ta tiến vào thức hải? "

"Đoán đúng, đáng tiếc không có phần thưởng". Doanh Thiên cười đáp.

Bởi vì Doanh Thiên thực lực hiện tại quá mức suy yếu, tại thời điểm thi triển ra thủ đoạn kia, đã là dốc toàn lực. Mà hắn đối với hắc ám sinh linh tương đối hiểu rõ. Bọn hắc sinh mệnh cực kỳ ương ngạnh, rất khó bị giết chết.

Cho nên Doanh Thiên cố ý sơ hở, để cho hắc ám sinh linh tiến vào thức hải của mình.

Bên trong thức hải của Doanh Thiên bầu trời u ám tràn ngập đủ các loại lôi kiếp.

Đây là năm xưa bị Thiên Đạo đánh lén, để lại dấu vết. Nhưng là những lôi điện này hiện tại lại trở thành công cụ giúp Doanh Thiên trấn áp hắc ám sinh linh.

Hắc ám sinh linh bình tĩnh quan sát thật kỹ thế giới thức hải này. Hắn rốt cuộc biết, muốn thoát khỏi cơ hồ là không có cơ hội.

Bởi vì bên trong thức hải của Doanh Thiên bố trí cực kỳ khủng khiếp.

Trên bầu trời vô tận chân mệnh treo lơ lửng, 81 cái Thái Sơ Chân Mệnh thả xuống xiềng xích khóa chặt hắn. Lại thêm Nguyên Thủy Chân Mệnh rủ xuống thần bí pháp tắc, tiến hành luyện hóa nó.

Chưa kể xung quanh bày lấy 10 cây cột đá khắc đầy huyền ảo phù văn. Bên trên sinh trường lấy Thập Đại Linh Căn cũng đối với nó tiến hành áp chế.

Đủ loại thủ đoạn áp chế khiến cho hắc ám sinh linh không thể động.

Doanh Thiên lúc này mới chậm rãi đến gần trước mặt nó cười nói:"Thế nào, tuyệt vọng sao".

"Hừ, ta từ khi sinh ra còn chưa có biết tới tuyệt vọng". Hắc ám sinh linh cười lạnh.

Sau đó nó bùng phát lực lượng. Vậy mà đem thế giới thức hải quấy đến điên cuồng rung chuyển.

Nhưng là mặc kệ nó cỡ rung chuyển. Những xiềng xích kia vẫn là rắn chắc không suy yếu. Vẫn trên người nó khóa chặt.

"Đừng phí công vô ích, đừng nói ngươi hiện tại. Cho dù khi ngươi toàn thịnh thời điểm. Rơi vào đây cũng mơ tưởng thoát được". Doanh Thiên cười nói.

Nghe vậy. Hắc ám sinh linh trầm mặc. Bởi vì nó biết Doanh Thiên nói là thật.

Bởi vì một số nguyên nhân. Nó thực lực cũng là đại giảm. Nếu không, lấy nó toàn thịnh trạng thái, cho dù là 10 cái Doanh Thiên hiện tại cũng không thể thắng được nó. Nhưng là, trên đời này không có nếu không.

"Ngươi đến cùng là ai, lấy ngươi như vậy, không thể nào không có tên tuổi gì". Hắc ám sinh linh hỏi. Nó biết, lấy Doanh Thiên dạng này tồn tại. Nhất định là đỉnh thiên lập địa uy danh. Tuyệt không phải vô danh hạ đẳng người.

"Doanh Thiên". Doanh Thiên chậm rãi đáp một câu.

"Doanh Thiên? ". Hắc ám sinh linh trầm ngâm. Nó lục lại trí nhớ của mình muốn tìm ra một cái tương ứng danh tự.

Qua hồi lâu, như chợt nhớ ra cái gì. Hắc ám sinh linh con mắt co rút lại nói:"Ngươi chính là cái kia cấm kỵ".

Hắc ám sinh giờ phút này trong đầu hiện lên một cái danh tự.

Cái danh tự kia tại trong năm tháng xa xưa kia chính là biểu tượng vô địch. Không biết bao nhiêu kẻ nghe đến liền sợ vỡ mật.

Mặc dù hắc ám sinh linh chưa có chân chính gặp qua. Thế nhưng là đủ loại truyền thuyết để hắn không khỏi than. Hắn biết, nếu quả thực Doanh Thiên là người kia, hắn lần này chỉ sợ lạnh ít dữ nhiều.

Doanh Thiên mỉm cười đáp lời:"Không tính là cái gì cấm kỵ. Chỉ là bọn hắn tự nói mà thôi". Dừng một lát, Doanh Thiên nói tiếp:"Trước nói một chút chính sự, các ngươi là thế nào lại thi nhau luân lạc tới thế giới này đâu".

Theo lý mà nói, hắc ám sinh linh dạng này tồn tại, hắn là không nên tại Thần Giới xuất hiện. Dù sao bọn hắn quá mức cường đại. Ở Thần Giới liền sẽ đánh mất cân bằng, thậm chí đưa tới hủy diệt.

"Nếu ngươi giết chúng ta hơn mười, hắn là phải rõ hơn ai hết lý do". Hắc ám sinh linh cười lạnh.

Hắn rõ ràng Doanh Thiên là biết trong đó nguyên nhân. Nhưng là vẫn cố tình hỏi. Tựa như là đang trêu chọc nó vậy.

Doanh Thiên mỉm cười: "Àn, cũng không tính là rõ ràng, chỉ là ta muốn biết vì sao các ngươi lại phải chạy trốn đâu".

"Nếu là không trốn. Liền sẽ chết, nếu là ngươi, ngươi sẽ cam lòng chịu chết hay sao". Hắc ám sinh linh nói ra. Trong lòng có một cỗ khó chịu khó tả.

Theo lý mà nói, nó dạng này khủng bố tồn tại, nhất định sẽ là tung hoành thiên địa, nhưng là kết quả lại bị truy giết đến lưu lạc như vậy.

Doanh Thiên tiếp tục hỏi: "Theo lý mà nói, các ngươi là cùng nguyên cội, thế nào lại xảy ra phân tranh đâu".

"Mỗi người trong lòng đều có chính mình định hướng, bọn ta muốn ăn thỏa thích, còn bọn hắc thì lại muốn giữ lại, tất nhiên sẽ xảy ra chiến tranh". Hắc ám sinh linh nói ra. Nó cũng không cần thiết phải giấu giếm Doanh Thiên. Bởi vì nếu cần, hắc tùy thời đều có thể tra ra.

"Ta nhớ không lầm, bọn hắc là có tới 99, trong khi các ngươi chỉ có 56, hắc là thua kém đâu". Doanh Thiên nói tiếp.

Nghe vậy. Hắc ám sinh linh coi thường cười lạnh đáp: "Đồng thì thế nào, còn không phải vẫn thua dưới tay chúng ta". Nói đến đây, hắc ám sinh linh trong con mắt bỗng nhiên hiện lên bất đắc dĩ: "Nếu không phải tại trong trận chiến cuối cùng kia....".

"Nếu không phải tên kia nổi điên, đem các ngươi giết ngược, hắc là các ngươi đã thắng sao". Doanh Thiên tiếp lời.

Nghe Doanh Thiên nói như vậy. Hắc ám sinh linh cười lạnh: "Xem ra ngươi đều nắm trong lòng bàn tay".

"Tốt, câu hỏi cuối cùng, tại thời điểm các ngươi vượt qua hư vô, có thấy cái gì sao". Doanh Thiên câu hỏi này bỗng nhiên trở nên nghiêm túc một dạng. Quả thực, liên quan đến vấn đề kia, để cho Doanh Thiên cũng phải coi trọng.

Nghe được Doanh Thiên câu hỏi, khiến cho hắc ám sinh linh không khỏi trầm mặc. Qua hồi lâu nó mới cất tiếng nói ra: "Ý ngươi là, bên ngoài kia cái xác kia". Nói đến đây, hắc ám sinh linh cũng không khỏi coi trọng lên.

Tại thời điểm nó vượt qua hư vô. Chính là bắt gặp "cái xác". Để cho hắc cũng đều cảm thấy rung mình.

"Như vậy là các ngươi đã thấy". Doanh Thiên gật đầu.

"Ha ha, nói cho ngươi một tin, nó hắc là sắp tỉnh". Hắc ám sinh linh cười lạnh.

Doanh Thiên cũng là không có ngạc nhiên, dù sao chuyện này cũng nằm trong hắc suy đoán.

"Tốt, nói chuyện phiếm đã đủ, ngươi có thể nhắm mắt". Doanh Thiên gật đầu cười nói. Sau đó thả ra vô thượng đại đạo tiên hành luyện hóa hắc ám sinh linh.

Doanh Thiên cũng không phải là muốn hấp thu hắc ám sinh linh. Mà là muốn đoạt lấy trí nhớ của nó, hắc tin tưởng, trong trí nhớ của hắc ám sinh linh sẽ có rất nhiều tin tức thú vị.

Hắc ám sinh linh tất nhiên sẽ không cam lòng chịu để Doanh Thiên luyện hóa. Một khi hắc thành công, đồng nghĩa với việc nó chết chắc.

Trong giây lát, kinh khủng ma khí điên cuồng trào ra, đem thế giới thức hải tràn ngập ma khí, khắp thế giới thức hải đều nhấc lên sóng to gió lớn.

Hiển nhiên là nó muốn làm ra giãy giụa cuối cùng.

Vô cùng vô tận ma khí kia trong nháy mắt lây nhiễm trên bầu trời vô tận chân mệnh, có không ít chân mệnh đều bị nhiễm bẩn.

Thậm chí có cả Thái Sơ Chân Mệnh đều bị nhiễm theo.

Nhưng là Doanh Thiên cũng không có vội vàng. Hắc chỉ bình tĩnh nhìn lấy một màn này.

Một lát sau hắc chậm rãi nói: "Đây là ta thức hải, cũng không đến phiên ngươi làm loạn".

Một ngón tay ấn xuống. Trên bầu trời cuồng bạo lôi điện hướng hắc ám sinh linh oanh thẳng mà xuống, đem nó oanh đến vô cùng tả tơi.

"Đây là... Thiên Đạo ". hắc ám sinh linh con mắt ngưng lại.

"Tin tưởng, ngươi đối với lão tặc thiên khí tức rất quen thuộc". Doanh Thiên mỉm cười.

Thần giới giới bích.

Lúc này hư không vỡ ra, một cái thân ảnh từ bên trong đi ra.

Hắc là một cái tuổi trẻ thanh niên. Đáng nói là, hắc khuôn mặt kia có thể nói là tuấn mỹ vô song. Cùng với trước đó Doanh Thiên gặp mặt Cổ Huyền Thiên tương tự mỹ mạo.

Hắc một mái tóc đen dài tới tận gót chân, chân trần. Thân hắc mặc lên một bộ trường bào màu đen kỳ lạ. Trường bào này tựa hồ như được tạo thành

bởi vô số hạt li ti kết hợp một chỗ mà thành.

Khuôn mặt hắn lộ ra một nét ngây ngô cùng hiền lành. Hắn trên thân cũng không có bất kỳ cái gì khí tức. Hoàn toàn là một người bình thường.

Thanh niên này con mắt nhìn quanh một lượt, trong miệng lầm bầm "Rõ ràng vừa rồi cảm nhận được một đạo kỳ lạ khí tức...".

Sau đó hắn con mắt lóe lên huyết quang, trong con mắt tựa hồ có thể nhìn thấu tuyên cổ, vượt qua thời gian không gian mà nhìn thấu thiên địa hết thảy.

Bỗng nhiên hắn lại mỉm cười: "Xem ra là người quen nha".

Sau đó thân ảnh của hắn mờ ảo biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 99: Thập niên thành thần

Nhật Nguyệt Giới từ sau trận biến cố kia. Thực lực coi như đại giảm.

Lúc trước kia, số lượng Thần lên tới hơn 60, hiện tại liền chưa đủ mười đầu ngón tay. Không đại giảm mới là lạ.

Nhưng là, dưới Nguyệt Thần tích cực điều dẫn. Xây dựng lại Nhật Nguyệt Thần Giáo. Trải qua đến nay mười năm đã có được lại một chút phong thái.

Về phần Nhật Thần, sau trận suyết chết kia, cũng là bế quan không thấy xuất hiện.

Hiện tại đây, Nhật Nguyệt Giới vẫn là Nhật Nguyệt Thần Giáo một giáo độc tôn.

Toàn bộ các loại quốc gia, đại giáo tông môn sau tràng biến cố kia thực lực đều đã đại giảm. Thậm chí có cường quốc đại giáo nguyện ý giải thể, sáp nhập Nhật Nguyệt Thần Giáo.

Trải qua mười năm. Nhật Nguyệt Thánh Giáo cũng là dần sinh ra thêm vài vị Thần. Dù sao trước đó có không ít người đạt đến đỉnh tiên Thông Thần cảnh. Dưới Nguyệt Thần cực lực bồi dưỡng. Vẫn là có thể Thành Thần.

Hôm nay đám người Ma Âm, Mộng Điệp, Tuyết Ngạo Linh cùng Tử Nghiên đều đã toàn bộ Thành Thần.

Dù sao bọn hắn đều có được Doanh Thiên ban cho vô thượng công pháp cùng vô thượng đại đạo pháp tắc. Thành Thần là điều dễ hiểu.

Mười năm. Đối với nhiều người có lẽ là một đoạn dài đằng đặc thời gian, nhưng là đối với cường giả tu sĩ. Mười năm bất quá là một cái chớp mắt.

Hôm nay. Trên Nhật Nguyệt Giới, đám người Ma Âm đã là nổi danh không ai không biết. Phần là vì bọn họ mười năm qua trên Nhật Nguyệt Giới đi lại đã để lại nhiều loại vang danh. Cũng là vì cùng vị "Đại Nhân" có công lao cứu vớt Nhật Nguyệt Giới kia quan hệ.

Ma Âm được người đời xưng là Băng Chủ. Tử Nghiên thì vừa là Nhật Nguyệt Thần Giáo Thánh Nữ, lại vừa được tôn xưng là Tử Long Thần Nữ.

Về phần Tuyết Ngạo Linh, người ta gọi nàng là Linh Sát Thần. Bởi vì tại trong mười năm qua nàng tại trên Nhật Nguyệt Giới hành tẩu, có không biết bao nhiêu cường giả vì đắc tội nàng mà bị nàng chém rụng.

Về phần Mộng Điệp thì là cao nhất tu vi, được người trong thiên hạ xưng là Điệp Hoàng.

Ngày hôm nay. Nhật Nguyệt Giới vẫn là như mọi ngày.

Bỗng nhiên. Thiên địa dị tượng nổi lên, gió mây vần vũ.

Tại trên thiên khung, đại đạo quy tắc tụ hội một chỗ, mở ra một cái vòng xoáy lớn.

Sau đó, từ trong vòng xoáy lớn kia rút cuộc một vật vô cùng to lớn từ từ đi ra. Tại nó đi ra thời điểm, liền có thể nhìn rõ ràng, đây là một tòa to lớn đại môn.

Đại môn này to lớn đến cực điểm. Bên trên tuyên khắc thần văn rườm rà, thần quang chiếu rọi thiên địa. Cùng đó là vô thượng thần uy đè ép mà xuống.

Sau đó, đại môn không lồ kia chậm rãi mở ra. Rút cuộc, từ bên trong đại môn một cái hư ảnh thần kiêu xuất hiện.

Thần kiều này mở ảo vô cùng, các loại âm dương chi khí, ngũ hành chi khí vờn quanh chấp chôn. Tựa như trong tiền cảnh đi ra một cây cầu.

Cây cầu này lập tức bắc từ đại môn không lồ kia hướng đến đỉnh một ngọn đại sơn cao vút.

Trông thấy đại môn cùng cây cầu này đằng sau, rất nhiều cường giả đều giật mình.

"Thần Đạo Chi Môn, Đăng Môn Thần Kiều..... Tân Thần Sinh..... Có người thành Thần". Một vị đạt tới Thông Thần Cảnh đỉnh phong hâm mộ nói.

Mặc dù nói, hẳn đã là một cái cực hạn phạm nhân. Một chân đã bước vào Thần Cảnh, chỉ kém một bước liền có thể thành Thần.

Nhưng là, một bước kia còn không biết tới ngày tháng năm nào mới có thể đạt tới.

Muốn trở thành Thần, yếu tố quyết định chính là phải ngộ ra một loại Đại Đạo ảo nghĩa.

Một khi người có thể ngộ ra một loại Đại Đạo ảo nghĩa. Cùng với đó là tu vi tích lũy đầy đủ. Thiên địa sẽ tự động cảm ứng, hạ xuống Thần Đạo Chi Môn cùng Đăng Môn Thần Kiều.

Chỉ cần người bước lên Đăng Môn Thần Kiều, vượt qua Thần Lộ đi vào Thần Đạo Chi Môn. Liền có thể nhất cử thành Thần, bước chân vào Thần Cảnh.

Tất nhiên Thần Lộ bên trên Thần Kiều không phải dễ đi. Trên Thần Lộ sẽ có đủ các loại Thần Kiếp buống xuống khảo nghiệm. Nếu là vượt không qua, sẽ phải trả giá cực lớn.

Nhệ thi là Thần Kiều gãy đoạn. Từ nay về sau vô duyên với Thần Cảnh. Nặng thì là trực tiếp bị đánh cho thần hình câu diệt. Biến thành tro bụi.

Vạn cổ đến nay, cứ 10 người leo lên Thần Kiều thì ít nhất có 2 người thất bại.

"Không biết đến cùng là ai muốn thành Thần đây". Lúc này có rất nhiều người một chỗ suy đoán cùng bàn tán. Dù sao mười năm qua tại Nhật Nguyệt Giới liên tiếp có tân Thần sinh ra. Rất nhiều người đều đã quen.

Nhưng là mỗi lần như vậy đều đưa tới mọi người chú ý.

Dù sao chứng kiến Thần sinh ra đối với phạm nhân tu sĩ đều có lợi ích cực lớn. Nhất là cường giả Thông Thần Cảnh kia. Có thể nhìn trộm Thần Cảnh, đối với sau này thành Thần có lợi ích rất lớn.

Cho dù là Thần cũng sẽ tới quan sát, bởi vì bên trên Thần Đạo Chi Môn cùng Đăng Môn Thần Kiều ẩn chứa sâu sắc Thần Đạo. Nếu là có thể tìm hiểu tới đối với Thần Linh đều có lợi ích.

Rốt cuộc. Tại trên đỉnh núi kia xuất hiện một bóng người.

Nàng thân hình mảnh khảnh, trên thân mặc một bộ màu đỏ nhạt y phục. Mái tóc kia cũng là một màu đỏ rực.

Nàng thân hình tuyệt mỹ vô song, khuôn mặt đầy đặn tinh tế. Giống như Cừu Thiên Thần Nữ giáng lâm một dạng. Lại vừa có nét nghiêm nghị uy phong, giống như một vị đế hoàng tồn tại.

Trông thấy thân ảnh này, có người không khỏi thất thố hét to:"Hong Nguyệt Nữ Đế.... Nàng vậy mà muốn thành Thần".

Đúng thế, bóng hình tuyệt mỹ kia chính là nha đầu Nguyệt Nhi. Nàng hôm nay đã là một cái thiếu nữ. Cũng nhận được người người tôn xưng là nữ đế.

Lúc này, vô số người vì đó mà điên cuồng cùng hâm mộ. Cũng có người sợ hãi thán phục.

Điên cuồng hâm mộ là vì sao. Hong Nguyệt nhan sắc tuyệt thế kia, lại thêm thiên tư tuyệt đỉnh. Tu vi cũng là đứng trên đỉnh đại lục. Không biết bao nhiêu cao nhân tiền bối đều trong tay nàng đại bại.

Thậm chí nàng đã từng khiêu chiến một vị Tân Thần. Có thể cùng vị Tân Thần kia chiến 3000 chiêu mới bại lui.

Thần cùng phạm nhân ở giữa. Chênh lệch cực kỳ không lồ không cách nào bù đắp. Thế nhưng là nàng có thể cùng Thần chiến qua một trận, nhất cử đề cho nàng danh tiếng lên đỉnh. Đề cho vô số nam nhân vì đó mà điên cuồng, đề cho đủ các loại thiên tài khắp nơi thương nhớ.

Liền nữ nhân, cũng đều cho nàng là thần tượng. Muốn được như nàng.

Sợ hãi thán phục là vì sao. Nàng, năm nay mới có 18 tuổi.

18 tuổi thành Thần. Đây là tự cổ chí kim chưa từng có, cũng chưa từng nghe qua.

18 tuổi thành Thần. Đề cho những lão già sống mấy ngàn năm kia đều vì đó mà hổ thẹn. Cho dù là Thần cũng đều tự ti.

Lúc này, Nguyệt Nhi ánh mắt chăm chú nhìn lên Thần Môn to lớn kia. Cũng quan sát cây Thần Kiêu này. Trong ánh mắt lộ ra hưng phấn.

Mười năm qua, Doanh Thiên vẫn bế quan chưa từng có đi ra.

Không có hấn quân thúc, nàng được đà chính là đi khắp Nhật Nguyệt Giới gây loạn.

Mười năm, nàng đã trải qua rất nhiều sự việc. Đã nhìn qua đủ loại sự đời. Nàng coi như đã trưởng thành.

Hôm nay chỉ cần bước tới Thần Môn kia. Nàng liền có thể thành tựu Thần Linh. Được Doanh Thiên dẫn lên những địa phương to lớn mà nàng vẫn ao ước kia.

Lúc này, vô số cường giả từ 4 phương 8 hướng tụ tập về đây xem náo nhiệt.

Cho dù là bầu trời hay mặt đất đều chật kín người xem. Tất nhiên chỉ có cường giả mới có được tư cách lơ lửng trên không nhìn lấy.

Tại trong mây mờ, từng đạo Thần Ảnh đều đứng yên lặng quan sát.

Một vị Thần hươu Nguyệt Thần nói ra: "Nguyệt Thần Đại Nhân, người tại Thần Đình đi lại, liệu có ai có thể cùng nàng so sánh sao".

Nguyệt Thần ánh mắt không rời lác đầu đáp: "Nhìn toàn bộ Thần Giới, từ phạm nhân tu luyện thành Thần, trong sử sách ghi lại cũng là 57 năm. Nha đầu này hôm nay là muốn phá vỡ ghi chép".

Tất nhiên Nguyệt Thần không có so sánh cùng những cái kia xuất thân to lớn. Vừa sinh ra đã là Thần.

Cái này cũng không có gì lạ. Chỉ cần có được tu vi Thần Vương trở lên, sinh ra con cái đã là Thần.

Nguyệt Thần hiện tại nếu là mang thai, khi sinh ra con cũng nhất định đã là Thần. Cái này chính là bình thường sự tình.

Rốt cuộc. Nguyệt Nhi cất lên bước đầu tiên đạp vào Đấng Môn Thần Kiêu.

Lúc này, không ít cường giả đều tại chăm chú quan sát.

"Nhìn. Nàng muốn bắt đầu". Có người hét to.

Chỉ thấy tại thời điểm Nguyệt Nhi một chân bước lên Thần Kiêu.

Từ bên trong Thần Đạo Chi Môn lập tức tuôn trào ra hỏa diễm. Hỏa diễm này uy lực cực kỳ ghê gớm, có thể trong nháy mắt đem cường giả Thông Thần Cảnh đốt làm tro.

Mà lại. Hỏa diễm này trên Thần Kiêu trải dài, không có cách nào đi tránh né nó, nếu là muốn, chỉ có duy nhất là nhảy ra Thần Kiêu. Nhưng là một khi làm như vậy, Thần Kiêu sẽ rút đi, đồng nghĩa người mất đi tư cách thành Thần.

Cho nên chỉ có thể ngạnh kháng.

Nguyệt Nhi không có chùn bước, nàng để mặc cho hỏa diễm kia bao phủ lấy mình. Để mặc cho thân thể bốc cháy hừng hực.

Nhưng là, nàng y nguyên hướng phía trước tiến lên, không có chút nào chùn bước.

Đi được hơn 1 dặm về sau, Hỏa diễm tiêu tán đi, nhưng là trong Thần Môn lại toát ra một loại hàn khí cực kỳ âm độc.

Hàn khí này lạnh đến nổi, trong nháy mắt để cho thiên địa nhiệt độ cấp tốc giảm xuống. Cho dù là ở bên ngoài quan sát tu sĩ đều cảm thấy run cầm cập.

Nguyệt Nhi lại lần nữa hứng chịu hàn khí này, lúc này trên người nàng đã có băng tuyết đóng lấy, trên mái tóc kia cũng là có tuyết đọng lại.

Nhưng là nàng vẫn cứ bước về phía trước.

Lại đi ra một dặm. Hàn băng biến mất. Thay vào đó là hàng trăm, hàng ngàn đạo lôi điện như xà lao tới đánh lên trên thân thể nàng.

"Ta cảm giác, Nữ Đế độ Thần Kiếp so với mấy vị trước đó Thần Linh uy năng đều gấp mười lần đi". Một vị lão giả đã nhiều lần quan sát tân Thần đàn sinh cảm ứng một chút rồi nói.

"Cái này cũng không lạ, dù tiềm lực càng lớn, Thần Kiếp sẽ càng mạnh mẽ. Nữ Đế từ Thông Thần Cảnh liền đã có được Thần chiến lực, Thần Kiếp đương nhiên muốn khốc liệt". Một vị trí giả khác đáp lời.

Từ trên Thần Kiêu đi tới. Mỗi một dặm đường, Nguyệt Nhi sẽ phải trải qua một loại Thần Kiếp.

Có đủ loại Thần Kiếp nào là Ma Kiếp, Tâm Kiếp, Dục Kiếp, Thủy Hỏa Lôi Điện các loại thay phiên nhau mà tới.

Càng về sau, Thần Kiếp uy lực càng mạnh mẽ.

Nhưng là đều không có cản nổi Nguyệt Nhi bước chân.

"Nguyệt Nhi Thần Kiêu vậy mà dài tới hơn 300 dặm. Quả thật là quá mức yêu nghiệt". Lúc này bên dưới, Ma Âm vui mừng nói ra.

Nàng thời điểm thành Thần, Thần Kiêu hạ xuống là hơn 200 dặm. Có thể nói là vượt xa Thần Linh khác. Nhưng là cùng Nguyệt Nhi so sánh lại là thua kém vô cùng.

Bên cạnh Từ Nghiên, Tuyết Ngạo Linh cùng Mộng Diệp đều gật gù.

Tại Đẳng Môn Thần Kiêu hạ xuống, độ dài ngắn cũng sẽ tương đương người tiềm lực.

Bình thường Thần Linh tới nói. Thường thường Đẳng Môn Thần Kiêu chỉ dài 100 dặm. Tùy theo mỗi người mà độ dài Thần Kiêu sẽ khác nhau.

Rốt cuộc, trải qua hơn 3 canh giờ về sau. Nguyệt Nhi chỉ còn cách Thần Đạo Chi Môn một dặm đường.

Đứng trước Thần Đạo Chi Môn lúc này, Nguyệt Nhi lộ ra vô cùng nhỏ bé.

Trước mặt nàng là Đại Môn khổng lồ nguy nga kia. Một cỗ cực kỳ to lớn Thần uy ép lên trên thân nàng.

Đứng tại vị trí này. Nguyệt Nhi có thể nhìn thấy, ẩn ẩn sau cánh cửa kia, chính là một cái to lớn Thiên Địa mà nàng chưa từng tưởng tượng.

Đằng sau đó chính là Thần Cảnh mà vô số sinh linh hướng đến.

Nàng tiếp tục tiến lên.

Nhưng là đúng lúc này. Lại xảy ra một chuyện khiến cho không biết bao nhiêu người giật mình ngạc nhiên.

Từ trong Thần Môn kia. Một cỗ lực lượng bài sơn đào hải uy lăng cực kỳ khủng khiếp trào ra.

Cỗ lực lượng này vậy mà đem Nguyệt Nhi đẩy cho lùi. Cơ hồ muốn rút trở về đỉnh núi kia.

May mắn. Tại thời khắc kia, nàng kịp vận dụng lực lượng bản thân. Bám trụ tại trên Thần Kiêu.

Nguyệt Nhi con mắt ngạc nhiên không hiểu nhìn về Thần Môn kia. Trong mắt hiện lên vô số nghi hoặc.

"Chuyện gì xảy ra, làm sao nữ đế lại bị đẩy lùi đâu". Có cường giả giật mình nói ra.

Bởi vì cái này chuyện là bọn hắn cũng chưa từng nghe qua. Chỉ có người không vượt nổi Thần Kiếp mà táng thân trên Thần Kiêu.

Cũng có người chủ động rời đi Thần Kiêu. Nhưng là bị Thần Môn đẩy lùi thì lại là chưa từng có.

"Cái này đến cùng là xảy ra chuyện gì..... Đó... Đó... Là". Một vị cường giả còn đang không hiểu. Thì một màn xảy ra để cho hắn còn muốn giật mình.

Chỉ thấy Thần Đạo Chi Môn vậy mà hướng lên trên cao bay đi. Khiến cho Thần Kiêu kéo dài ra. Cuối cùng, Thần Kiêu đạt tới 1000 dặm mới dừng lại.

"1000.... 1000 dặm Thần Kiêu.. Cái này là thật sao? "

"Ta mơ ngủ sao, cái này sao có thể. Quá mức vô lý đi".

Cho dù là Thần linh. Nguyệt Thần hay đám người Ma Âm đều vô cùng khó hiểu. Cái này giống như là có ý làm khó Nguyệt Nhi vậy.

Nguyệt Nhi bình tĩnh nhìn hết thấy tiếp diễn. Rốt cuộc hồi lâu về sau, nàng buông xuống một câu khiến cho nhiều người không khỏi vì đó mà im lặng:"Hắn mẹ lão tặc thiên. Người muốn chơi lão nương sao, tin hay không ta liền đánh mẹ ngươi không nhận ra".

Cái này để không ít người run rẩy. Xúc phạm Thiên Đạo, không sợ bị buông xuống Thiên phạt sao.

Nhưng là thời điểm này. Bỗng nhiên có nam tử không khỏi vì đó mà hét:"Nữ đế uy phong, vượt Thần Kiêu, đập mặt Thiên Đạo".

Cái này hô hào để cho không ít người ngạc nhiên. Nhưng là rất nhanh sau đó, đều là đồng thanh vang lên:"Nữ Đế uy phong, vượt Thần Kiêu, đập mặt Thiên Đạo".

Cái này một đám các loại công tử ở dưới hô hào, liền các loại công chúa tiểu thư đều cũng vì đó mà cổ vũ.

Trong chốc lát, tiếng hô hào kia liền muốn vang vọng trời đất.

Một lát sau. Từ trên bầu trời một cỗ khó hiểu Thiên uy buông xuống. Giống như Thiên nổi giận một dạng.

Cái này để cho những cái kia đại giáo lão tổ, trường bối các loại đều nháo nhào đi bịt miệng đám người trẻ tuổi kia. Sợ Thiên Phật buông xuống đem bọn hắn toàn diệt.

Nguyệt Nhi lần này coi như uất ức.

Nàng bạo phát đi ra toàn lực. Chỉ thấy Tịch Diệt khí tức trong chớp mắt lan tỏa.

"Keng, keng".

Từng đạo oanh minh vang lên không ngừng.

Chỉ thấy từng cái Chân Mệnh hiển hiện. Trong chốc lát, 81 cái Chân Mệnh toàn bộ xuất hiện trên bầu trời. Tự mình chống ra một mảnh thiên khung. Đối kháng lại Thiên Uy cùng lực lượng từ Thần Môn.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Đạp môn

81 Chân Mệnh trong chốc lát hiện lên. Bàng bạc sinh mệnh khí tức rủ xuống đem mọi người ở đây đều cảm thấy mát mẻ dễ chịu.

Toàn bộ người quan sát giờ phút này đều là trợn trừng con mắt nhìn lên.

Bọn hắn con mắt, chính là chăm chăm vào 81 cái Chân Mệnh kia. Lộ ra không thể tin nổi.

Cho dù là chư Thần đang tại quan sát đều là thất thố phải bật lên.

Bọn hắn chính là không thể tưởng tượng nổi. Bởi vì 81 Chân Mệnh kia. Một mực là chỉ có trong truyền thuyết.

Tại xa xôi cổ lão bên trong truyền thuyết kia ghi chép lấy. Số lượng Chân Mệnh cực hạn chính là 81.

Tại toàn bộ Thần Giới tính đến. 81 Chân Mệnh cũng chỉ duy nhất một lần xuất hiện.

Đó là thuộc về Thiên Đồ Thần Đế, nhưng là bất kể là Thiên Đồ Thần Đế, hay là 81 Chân Mệnh kia, đều là thuộc về quá xa xưa truyền thuyết. Thậm chí có nhiều người còn hoài nghi truyền thuyết có hay không đúng sự thật.

Nhưng là hôm nay. Một mực tại trong truyền thuyết 81 Chân Mệnh lại hiện ra trước mặt bọn hắn. Cái này làm sao không khiến cho người vì đó phát cuồng đâu.

"81 Chênh Mệnh.... Hồng Nguyệt Nữ Đế vậy mà 81 Chân Mệnh... Ta không nhìn sai đi". Giờ phút này có người không khỏi liên tục dụi mắt nhìn.

Cho dù là Nguyệt Thần đều không khỏi lộ ra động dung. Dù sao tại Thần Giới nhìn lên. Đại đa số Thần Đế cũng bất quá khoảng 60 Chân Mệnh.

Cái này chẳng phải là nói, Hồng Nguyệt tương lai nhất định đăng đỉnh Thần Đế sao.

Tại dưới 81 Chân Mệnh cheo trống. Nguyệt Nhi lại tiếp tục từng bước đi lên.

Lần này tốc độ nàng đi rất chậm. Kéo theo đó là Thần Kiếp buông xuống. Uy lực so với lần trước đều mạnh hơn mấy lần.

Chư Thần tại nhìn qua một màn này đều không khỏi cảm thán:"Má ơi, cái này còn là khảo nghiệm Thần Kiếp sao. Rõ ràng là muốn dồn người vào chỗ chết".

Chư Thần biết chắc, nếu là mình tại thành Thần thời điểm. Đối mặt dạng kia Thần Kiếp. Nhất định sẽ tan biến thành tro bụi.

Mặc kệ Thần Kiếp cỡ nào cường hoành uy mãnh. Mặc kệ Thần Kiếp cỡ nào khốc liệt nguy hiểm. Nhưng là Nguyệt Nhi vẫn là bảo trì chậm rãi tốc độ mà tiến lên.

Trải qua hơn 12 canh giờ sau đó. Lúc này trời đã tối. Nhưng là một mảnh đại lục kia vẫn là đủ loại ánh sáng rực rỡ chiếu rọi.

Nguyệt Nhi lúc này đã là đi tới được nửa chặng đường. Tương ứng với 500 dặm Thần Kiếp.

Lúc này Nguyệt Nhi cũng đã là lộ ra chật vật. Trên người đã xuất hiện vài vết thương. Quần áo cũng là bị rách tả tơi. Để lộ ra da thịt trắng muốt, lại

nhuộm chút máu đỏ.

Nguyệt Nhi kiên trì cắn răng. Đưa lên 2 cánh tay kết vài đạo ấn quyết.

Ngay tức khắc, một cái tuyệt mỹ mà cao lớn hư ảnh ngưng tụ đi ra. Hình dáng cùng Nguyệt Nhi vô cùng tương tự.

Nguyệt Nhi rốt cuộc vẫn là phải gọi là Nguyên Thủy Tịch Diệt Thân lên chống đỡ.

Trải qua mười năm. Lấy năng tư chất cùng ngộ tính. Cũng đã là tìm hiểu tới khá huyền diệu bên trong nó.

Tại thời điểm Nguyên Thủy Tịch Diệt Thân hiển hiện, trong chốc lát Tịch Diệt khi tức tràn ngập khắp nơi.

Cảm nhận được cỗ nguy hiểm khí tức này, Nguyệt Thần vội vàng ra tay đem khu vực kia cách ly để tránh nó lây lan.

Có được Nguyên Thủy Tịch Diệt Thân chống đỡ. Tốc độ của Nguyệt Nhi tăng lên không ít. Trong chốc lát liền đi tới mấy chục dặm.

Nhưng là thời điểm Nguyệt Nhi chạm tới 600 dặm mốc. Thì trên bầu trời kia Thiên Uy cường mãnh lại là tăng lên.

Thiên Uy đối với tu sĩ chính là có lực chấn nhiếp từ trong tâm hồn, giờ phút này dưới Thiên Uy cương mãnh kia. Tu sĩ cường giả bên dưới nhao nhao quỳ xuống.

Cái này là do bọn hắn từ tận sâu trong tâm hồn sợ hãi. Không tự chủ được mà quỳ xuống.

Nguyệt Nhi con mắt kiên định không sợ hãi. Nàng một mực bước lên phía trước.

Nhưng là, Thiên Đạo giống như một mực muốn làm khó nàng, cho nên tại thời điểm này, rốt cuộc xảy ra biến hóa.

Chỉ thấy Thiên Uy cuộn cuộn kia vậy mà giờ phút này điên cuồng hội tụ lại một chỗ. Sau đó ngưng tụ ra một tòa hư ảnh Thần Sơn to lớn.

Tòa Thần Sơn này hư hư thực thực. Nhưng là tràn ngập Thiên uy nặng nề mà giáng xuống.

Tòa Thần Sơn này trong chốc lát liền đè nát 81 Chân Mệnh gánh lên tầng trời kia. Âm âm mà hạ xuống bên trên Nguyên Thủy Tịch Diệt Thân.

Nguyên Thủy Tịch Diệt Thân trên vai gánh lấy tòa Thần Sơn này. Trong chốc lát kịch liệt rung chuyển.

Nhưng là, một mực không ngã.

Lấy lại cân bằng về sau. Nguyệt Nhi vai gánh Thần Sơn. Tiếp tục hướng phía trước tiến lên.

100 dặm tiếp theo. Trên bầu trời lại tiếp tục thả xuống thêm một ngọn Thần Sơn. Đem cả Thần Kiều đều mãnh liệt rung chuyển.

Cái này để vô số người vì đó mà trợn mắt há mồm. Độc nhất vô nhị như vậy leo Thần Kiều. Có lẽ đây là vạn cổ duy nhất.

Thậm chí có người trong nội tâm không khỏi có ý nghĩ:"Chẳng lẽ nàng kiếp trước làm chuyện gì nghịch thiên tày đình, nên kiếp này bị trời tru đất diệt đầu".

Gánh lên 2 tòa Thần Sơn. Để cho nàng đôi vai nhỏ nhắn kia không khỏi trùng xuống.

Cái này khiến Nguyệt Nhi không khỏi chửi đổng một câu:"Hắn mẹ Lão Tặc Thiên, ta phi".

Mặc dù nặng nề. Nhưng Nguyệt Nhi ý nguyên không có lùi bước. Nàng vẫn. Một mực hướng phía trước đi lên.

Cho tới 800 dặm.

"Oanh".

Lại thêm một tòa Thần Sơn hạ xuống, 3 tòa Thần Sơn trùng điệp. Nặng nề đến mức Thần Kiều cũng vì đó mà trùng xuống. Tựa như sắp gãy đứt một dạng.

May mắn là điều đó không có xảy ra.

Nguyệt Nhi giờ này đã là uất ức. Trên khuôn mặt kia đã chảy tới 2 giọt nước mắt. Cũng không phải vì nàng đau đớn, mà vì nàng cảm thấy uất ức không chịu được.

"Sur Tôn, người ra mà xem, có người bắt nạt ta". Nguyệt Nhi một bộ khóc nhè. Dù sao nàng hay chỉ là một cái 18 tuổi thiếu nữ. Dễ rơi nước mắt.

Nhưng là cảnh này rơi vào mắt người khác lại lộ ra đặc sắc vô cùng.

Khiến cho người khác đều im lặng không biết nói gì.

Có người vừa leo Thần Kiều vừa khóc sao. Có người leo Thần Kiều bị Thiên Đạo chơi cho uất ức sao.

"Có lẽ đây là màn leo Thần Kiều đặc sắc nhất mà vạn cổ đến nay mới có một". Một vị Chân Thần không khỏi cười khỏ nói ra.

"Nữ đế, cố lên. Người tuyệt không thể bỏ cuộc". Giờ phút này một cái tuổi trẻ Hoàng Tử một cái cương quốc hô lớn.

Cái này giống như dây chuyền một dạng. Trong chốc lát, tiếng cổ vũ reo hò lại tiếp tục vang lên. Cổ vũ cho Nguyệt Nhi.

Lần này. Cũng không có ai đi ngăn đám người trẻ tuổi.

Bởi vì kể cả những cái kia đại giáo lão tổ. Trường bối các loại đều đi nắm chặt tay. Trong lòng cũng là hò hét không thôi.

Cái này giống như chính bọn hắn leo Thần Kiều mà không phải ai khác.

Cho dù là Thần Linh. Trong lòng cũng nảy ra một cỗ ủng hộ.

900 dặm. May mắn, lần này không có cái gì Thần Sơn hạ xuống. Nguyệt Nhi vẫn là tiếp tục đi lên.

999 dặm.

Rốt cuộc. Chỉ còn 1 dặm Nguyệt Nhi liền có thể đi tới Thần Đạo Chi Môn.

Ngay lúc này. Từ sâu thẳm trong thiên khung. Một đạo diệt thế chi lôi màu vàng oanh tới.

"Đến rồi, cuối cùng Thần Kiếp, Thần Cách Thiên Lôi tới". Nguyệt Thần ngưng trọng nói ra.

Thần Cách Thiên Lôi. Chính là đạo Thần Kiếp cuối cùng. Uy lực vượt xa trước đó Thần Kiếp cả trăm lần.

Trong lịch sử tới nói. Có không biết bao nhiêu người cố gắng đi hết Thần Kiều. Nhưng là đối mặt đạo cuối cùng Thần Kiếp lại thất bại. Cuối cùng bỏ mình trong nuốt tiếc.

Thần Cách Thiên Lôi uy lực cực kỳ kinh khủng. Trong nháy mắt đánh tan 3 tòa Thần Sơn. Thậm chí Nguyên Thủy Tịch Diệt Thân đều bị đánh ra vết nứt.

Cái này không phải do Nguyên Thủy Tịch Diệt Thân yếu. Mà là trước đó Nguyệt Nhi chưa có chính thức dung hợp. Cho nên Nguyên Thủy Tịch Diệt Thân không thể phá, nhưng là cũng không thể sử dụng lực lượng của nó.

Hiện tại nàng đã sơ bộ dung hợp. Cho nên uy lực sẽ tăng dần theo tu vi. Hiện tại đương nhiên sẽ yếu đi.

Thần Cách Thiên Lôi rốt cuộc công phá Nguyên Thủy Tịch Diệt Thân phòng ngự. Đem nó đánh vỡ tan thành vô số điểm sáng, sau đó oanh trực tiếp lên thân Nguyệt Nhi.

Thiên Lôi đem nàng da thịt cắt ra rất nhiều vết thương. Thậm chí đem nàng đẩy lùi về sau.

Nhưng là mặc kệ Thiên Lôi cỡ nào nguy hiểm hung mãnh.

Nguyệt Nhi vẫn là cắn răng kiên trì lấy.

Lúc này. Tại xa xa một tòa sơn phong.

Tòa sơn phong này không tính là cao nhất. Nhưng là cũng thuộc về đại sơn một dạng.

Lúc này, tại dưới một gốc cây. Thanh niên áo đen kia ngồi đó lẳng lặng nhìn trước mắt một màn này. Sau đó hắn mỉm cười nói thầm:"Nha đầu này, đúng là hạt giống tốt, nếu là bị hủy ai biết tên diên kia sẽ làm ra chuyện gì".

Sau đó ánh mắt hắn trở nên thâm thúy vô cùng. Tựa hồ như bên trong con mắt hắn chưa lấy cả một tòa vũ trụ.

Hắn nhìn lên bầu trời kia lẩm bẫm:"Đây là bất công lộ liễu nha,.... Xem ra bọn hắn là ngồi không yên".

Rốt cuộc hắn nâng lên tay trái của mình. Nhẹ nhàng búng ra một cái.

Cái búng tay này nhìn như vô cùng bình thường. Nhưng là, sau cái búng tay này, Thần Cách Thiên Lôi vô cùng khủng khiếp kia vậy mà giống như bị đánh tan một dạng. Hoàn toàn biến mất.

Tất nhiên sẽ không có ai biết nguyên nhân bên trong. Người ta chỉ cho rằng Thần Kiếp kết thúc mà thôi.

Ngay sau đó. Sau lưng thanh niên này vang lên một cái lười biếng thanh âm:"Ta liền nghe có người nói xấu ta nha".

Về phần Nguyệt Nhi. Nàng rút cuộc thờ đốc. Thần Kiếp hoàn toàn kết thúc. Nhìn trước mắt Thần Môn gần trong gang tấc kia. Nguyệt Nhi lấy nhanh nhất tốc độ đi đến phía trước nó.

Đứng tại Thần Môn trước mặt. Nguyệt Nhi lộ ra nhỏ bé như một con kiến.

Nhưng là, theo lý mà nói, khi người vượt Thần Kiếp cuối cùng thì Thần Đạo Chi Môn tất sẽ mở ra.

Nhưng là hiện tại lại đóng chặt.

Nguyệt Nhi con mắt trầm xuống, tức giận vén lên tay áo của mình. Sau đó cúi xuống..... Vén lên chính mình y phục. Kéo tới trên đùi thon kia, để cho bên dưới không ít tuổi trẻ nam nhân con mắt đều sáng lên, sau đó linh lực cuộn cuộn hội tụ xuống chân phải, rút cuộc một cước đạp lên cửa.

"Tốt bá đạo tính tình". Có người hâm mộ vì đó nói ra.

Thần Đạo Chi Môn y nguyên đóng chặt. Cái này để Nguyệt Nhi thật sự tức giận.

Nàng chính là liên tiếp đạp lên Thần Môn, đem chính mình uất ức xả ra. Muốn đem cánh cửa này phá ra.

Rút cuộc trải qua hơn ngàn cước về sau. To lớn cánh cửa kia rút cuộc mở tung ra.

Một cỗ kỳ lạ lực lượng trong nháy mắt đem nàng hút vào bên trong Thần Môn.

Xa xa nhìn cảnh này. Thanh niên áo đen hướng Doanh Thiên nói ra:"Quy tắc vẫn là quy tắc, cho dù là nhúng tay nhưng vẫn là có hạn".

Doanh Thiên gật đầu đáp:"Chờ nha đầu này trưởng thành, ta sẽ dẫn nàng đi gặp bọn hần. Để cho nàng đích thân xả giận".

P/s: góc trung cầu.

Mọi người thích main nhiều gái hay ít gái. Ta đang ước tính cho main tầm 3 vợ là ok. K nhiều không ít. Về phần gái gú khác coi như là có duyên hoặc thu làm đệ.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Ma La Vô Thiên

Trên đỉnh núi xa xa kia. Lúc này Doanh Thiên cùng vị áo đen thanh niên kia đang đối diện một chỗ.

Cũng không biết là bọn hần từ đâu lấy tới một chiếc bàn đá.

Lúc này trên bàn đá bày lên một đĩa thịt thỏ nướng. Cùng 1 bầu rượu.

Thỏ nướng là Doanh Thiên tiện tay bắt lấy. Cũng không phải dạng gì mà thú trân quý, đơn giản chỉ là một con thỏ rừng mà thôi.

Rượu cũng vậy, bắt quá là một bầu rượu bình thường 2 xu ngoài chợ.

Nhìn trước mắt cái này đậm bạc một bàn nhậu, thanh niên áo đen không khỏi lắc đầu:"Ngươi vậy mà đến mức keo kiệt, chính là cho ta ăn thịt thỏ".

Phải biết, thanh niên áo đen tu vi cực kỳ kinh khủng, mặc dù so với Doanh Thiên toàn thịnh thời kỳ đều là kém một bước, nhưng là lấy hiện tại Doanh Thiên cho dù là xử dụng hết toàn lực cũng đừng mơ gây hấn một vết xước.

Tại toàn bộ Thiên Địa tới nói, cho dù là Thiên Tôn đều kiêng nể hần vô cùng. Thậm chí kính sợ.

Hần dạng này tồn tại, còn có cái gì mỹ vị trân tàng chưa có thưởng thức qua. Nhưng là hôm nay lại có người bày lên cho hần một đĩa thịt thỏ.

Doanh Thiên không có để ý tới hần, mà là chính mình một tay bốc lên một miếng thịt thỏ bỏ vô miệng ăn lấy. Sau đó là nhấp lên một ngụm rượu cười nói:"Cái này cũng không phải làm cho ngươi, ta biết ngươi cái này Thánh Phật tất sẽ ăn chay, cho nên ta là làm cho riêng mình ăn mà thôi".

Thanh niên áo đen lộ ra vẻ lắc đầu cười đáp:"Ta trước nay vốn không có ăn chay".

Mặc dù biết Doanh Thiên tới trêu chọc, nhưng là thanh niên áo đen rất vui vẻ hợp tác. Không có đi phát hỏa.

Sau đó thanh niên áo đen đưa tay vào hư không, hần lấy ra một miếng thịt rất lớn.

Miếng thịt này toát ra cực kỳ nồng đậm long tức. Bên trên còn tràn ngập thất thái quang mang. Thậm chí còn có thể nghe rõ tiếng long ngâm cùng long ảnh bay lượn vờn quanh.

Tất nhiên những cái này dĩ tượng đều là bị thanh niên áo đen đề cho ép xuống. Nếu không những dĩ tượng kia nhất định trùng thiên. Hấp dẫn ánh mắt người khác.

Tiếp đến hần lấy ra 2 vò rượu lớn. Chưa nói đến rượu, chỉ riêng cái kia bên ngoài vò đựng đã là kinh người.

Vò rượu kia được chế tạo cực kỳ tinh xảo, chất liệu lại càng kinh người, dạng kia vật liệu liền Thần Đế cũng sẽ đỏ mắt mà liều mạng tranh đoạt.

Khi mở nắp ra, một cỗ nồng đậm mùi rượu thơm ngát lan tỏa trong không gian. Tại phần miệng nắp còn hiển hiện lên một tòa tinh không kỳ lạ, thậm chí còn nghe lấy tiếng phật âm tụng kinh.

Nhìn tới 2 vò rượu cùng miếng thịt lớn kia. Doanh Thiên không khỏi hai mắt phát sáng lên nói: "Thái Hư Long Tổ thịt, Phật Đà Thiên Vũ Tửu. Người mời ta sao".

Đối với Doanh Thiên dạng này vô sỉ. Thanh niên áo đen cũng là mỉm cười đáp lời: "Không mời người vậy ta lấy ra làm gì nha".

"Vậy ta liền không khách khí". Doanh Thiên một bộ trịnh trọng gật đầu. Sau đó nhắc lên một vò rượu ừng ực tu lấy.

Tay hần toát ra để diễm mang miếng thịt kia nướng lên. Trong chốc lát liền ăn tới tinh quang.

Doanh Thiên một bộ đánh chén không có để ý tới thanh niên áo đen kia.

Cái này cũng dễ nói. Dù sao Doanh Thiên đều tự nhận mình là một cái tục nhân. Lại hần rất thích uống rượu.

Hôm nay vậy mà có được Thái Hư Tổ Long thịt cùng với Phật Đà Thiên Vũ Tửu, đủ làm trong lòng hần nhắc lên thích thú.

Thái Hư Tổ Long, chính là Thái Hư Kỳ Nguyên long tộc long tổ. Nó thực lực đều có thể sánh với Đạo Quân.

Thịt của nó tất nhiên được xếp vào thiên địa cực phẩm mỹ vị. Nhưng là vạn cổ đến nay liền có mấy người dám đối với nó ăn đâu, ngoại trừ những cái cực kỳ khủng bố Thiên Tôn kia. Ai lại dám.

Về phần Phật Đà Thiên Vũ Tửu. Lại chính là Phật Môn bí truyền luyện tửu, chính là trong thiên địa cực phẩm thánh tửu.

Ăn uống no say. Rốt cuộc Doanh Thiên cất lời: "Người nhấp niết bàn thất bại sao". Hỏi ra câu này, Doanh Thiên là hỏi rất chậm rãi.

Thanh niên áo đen gật đầu đáp lời: "Một bước kia, vẫn là thất bại, quả nhiên là cùng người chênh lệch quá lớn".

Thanh niên áo đen trước đó tu vi cực hạn. Muốn một lần đột phá, nhưng là cuối cùng hần thất bại. Mặc dù đối với hần không có tổn thất gì, nhưng là cũng để hần cảm thấy một mối.

"Thái Thượng một bước, quả thật rất khó đi, năm đó ta bước lên một bước này, cũng chính là vạn tử nhất sinh, may mắn vẫn là thành công". Doanh Thiên không khỏi cảm khái đáp lời.

Thái Thượng, chính là những vị chứng đạo Nguyên Thủy tồn tại kia một mực hướng tới.

Nhưng là từ vạn cổ đến nay, ngoại trừ Doanh Thiên dạng này, cũng không đủ một bàn tay. Có thể thấy một bước kia là cỡ nào khó khăn.

"Trăm ngàn vạn năm bế quan. Coi như xong, nhưng là ta đã có cảm ngộ mới, lần sau nhất định sẽ thành công". Thanh niên áo đen mỉm cười.

Quả thực, vì chuẩn bị cho một bước kia. Hần hao tâm tổn huyết trăm ngàn vạn năm. Nhưng là rốt cuộc thất bại, thế nhưng hần đã nắm tới một tia huyền diệu, cho nên hần tự tin lần sau nhất định sẽ thành công.

"Ta thắc mắc, người đạo ý chí này, như thế nào lại xuất hiện ở Thần Giới". Doanh Thiên hỏi.

Kỳ thật, thanh niên áo đen này bất quá là một tia ý chí của hần mà thôi. Bản tôn hần quá mức xa xôi, nhưng là cho dù vậy, việc hần tại Thần Giới xuất hiện chính là một việc lạ.

"Người ở đây không rõ, cách đây không lâu, Thiên Đạo dị biến, có tin tức của Đạo Phần truyền ra ngoài. Cho nên không chỉ ta, mà rất nhiều người đều nhao nhao đi ra tìm kiếm". Thanh niên áo đen cười đáp.

Đạo Phần, chính là thần bí nhất, ít người gặp nhất Thập Đại Thiên Căn một trong.

Là nơi Đại Đạo tàng thân. Là nơi chôn cất Đại Đạo. Nó cất dấu một cái cực kỳ to lớn bí mật cùng lực lượng. Đủ khiến cho Thiên Tôn đều đỏ mắt. Tất

nhien thanh niên áo đen cũng muốn tìm tới.

"Ngô, ra là vậy, nếu là Đạo Phần, vậy cũng dễ hiểu". Doanh Thiên gật đầu.

Nhắc tới đây, thanh niên áo đen không khỏi nhìn Doanh Thiên một chút nói ra:"Ta nhớ được, món đồ liên quan đến Đạo Phần kia là trong tay ngươi".

"Ân, chính là, muốn đoạt sao". Doanh Thiên mỉm cười nói.

"Bỏ đi". Thanh niên áo đen khoát tay.

Một lát sau Doanh Thiên nói:"Cách đây không lâu, Như Lai có tới tìm ta".

Nhắc đến Phật Tổ Như Lai, Doanh Thiên nụ cười trở nên vô cùng thâm thúy. Ánh mắt tràn đầy ý vị nhìn tới thanh niên áo đen.

Nhưng là thanh niên áo đen lại đem nụ cười kia trả lại cho hắn đáp:"Vậy hắn có nói với ngươi Già La Tự đã bị giải tán sao".

Nghe được thanh niên áo đen lời nói. Doanh Thiên không có ngạc nhiên đáp lời:"Cái này ta đã sớm nghĩ tới, dù sao ta cùng Phật Gia duyên đã hết".

"Nhưng là người bên trong đều bị giết sạch". Thanh niên áo đen nụ cười nồng đậm nói ra.

Nghe được vậy. Doanh Thiên con mắt không khỏi phát lạnh. Hồi lâu sau, hắn chậm rãi nói ra:"Là ai làm đâu".

"La Mật tiểu tử kia". Thanh niên áo đen đáp.

Doanh Thiên gật đầu không có trả lời, hắn trong lòng đã có dự tính.

Ngay sau đó thanh niên áo đen hỏi tiếp:"Ta cũng có một câu hỏi ngươi".

"Nói đi".

"Năm đó ta cùng Như Lai, Nhiên Đăng trở mặt, vì sao ngươi không có đi cản ta". Thanh niên áo đen hỏi.

Nói đến đây. Doanh Thiên không khỏi nhớ lại năm tháng xa xôi kia.

Kỷ Nguyên thứ 3. Hỗn Độn Kỷ Nguyên.

Tại kỷ nguyên kia có lấy 2 vị Thánh Phật. Đó là Phật A Di Đà cùng Thích Ca Mâu Ni.

Bọn hắn 2 người chính là đặt lên nền móng cho Phật đạo. Cũng được xưng là 2 vị cổ Phật.

Nhưng là cuối cùng, 2 người kia chứng đạo thất bại, tu vi tan biến.

Bọn họ sau đó liền đem Phật pháp truyền thụ cho 4 người phạm nhân.

4 người phạm nhân này nhận lấy Phật pháp, tiếp tục tu sửa cùng hoàn chỉnh Phật Đạo. 7

Bọn hắn trải qua vô số hung hiểm sóng gió. Rốt cuộc cùng nhau thành đạo, khai sáng ra Phật Đạo vô thượng. Trở thành Phật Tổ.

Một người lấy vị Như Lai Phật Tổ, một người lấy vị Nhiên Đăng Cổ Phật.

Người thứ ba xưng Ma La Phật Tổ. Người còn lại thì gọi là Già La Cổ Phật.

Nhưng là, sau khi chứng đạo, giữa Ma La cùng Như Lai và Nhiên Đăng xảy ra mâu thuẫn về Phật Lý, rốt cuộc không thể điều giải mà trở mặt cùng nhau.

Ma La rời đi Phật Môn. Sau đó tự mình dựng lên Ma La Thiên Môn. Coi như trở thành một hướng khác của Phật Gia.

Nhưng là lại bị Phật Gia coi là không chính thống. Gọi là Tà Phật, người theo Ma La bị gọi là tà tăng cùng tà Phật.

Ma La cũng đổi thành Ma La Vô Thiên.

Trở lại thực tại. Doanh Thiên mở miệng nói ra:"Mỗi người đều có mình ý nghĩ, vì sao phải ngăn lại ngươi đâu, chẳng phải nói, ta hiện tại cùng Phật Gia cũng đã hết duyên, tất cả đều tại trong ý niệm mà thôi".

Ma La Vô Thiên gật đầu, hắn không khỏi cảm khái một chút:"Những năm tháng kia, quả thật để hoài niệm nha".

"Chuyện đã qua, cũng không nên giữ trong lòng". Doanh Thiên gật gù.

"Người dự định bao giờ sẽ đăng lâm".

"Ta còn một chút chuẩn bị cần làm, thời điểm kia nhất định là phải liên tục hoạt động, cho nên làm một chút chuẩn bị đằng sau". Doanh Thiên nói ra.

"Người vẫn như vậy nước không lợ".

"Nếu không ta làm sao sống tới hiện tại đâu".

Trong lúc Doanh Thiên cùng Ma La Vô Thiên nói một chút chuyện.

Lúc này ở bên kia. Tòa Thần Môn kia đã trải qua một nén nhang.

Rốt cuộc, từ bên trong Thần Môn, một cái bóng hình đi ra. Người này tất nhiên là Nguyệt Nhi.

Lúc này trên người nàng vết thương đã hoàn toàn khép lại. Mặc dù y phục có chút rách rưới. Nhưng là y nguyên không che đi cái kia tuyệt mỹ phong thái.

Nàng lúc này khí chất đã hoàn toàn thay đổi. Một cỗ thần uy nặng nề ép xuống đến người ta khó thở.

Không biết bao nhiêu người nhìn nàng hâm mộ, thần tượng các loại.

Chỉ thấy sau lưng nàng ầm ầm xuất hiện một tòa thế giới, khí tức chập trùng như có như không. Hư hư thực thực.

Nhìn thấy nàng về sau. Một vị lão tổ không khỏi hâm mộ nhìn lên nói ra:"Hư Hư Thực Thực.... Hư Thần Cảnh".

Lúc này, Nguyệt Nhi đã là Thần Linh.

Ở bên trong Thần Đạo Thiên Môn đối với Nguyệt Nhi tảo lễ để nàng có được vô cùng to lớn lợi ích.

Tại bên trong là tràn ngập các loại Thần Đạo quy tắc, khiến cho nàng Linh Lực chuyển hóa thành Thần Lực.

Thân thể phàm thai cũng là chuyển biến thành Thần Khu.

Linh Hồn cũng đã trở thành Thần Hồn.

Nói tóm lại. Trở thành Thần chính là trải qua một loạt cực kỳ lớn thuế biến từ thân thể tới linh hồn mà phàm nhân không thể nào tưởng tượng.

Chỉ tính riêng tới thọ nguyên. Một vị Thông Thần Cảnh cực hạn chính là 1 vạn năm. Nhưng là thành Thần về sau, cho dù là Thần cấp thấp nhất cũng liền có 10 vạn năm thọ nguyên. Nếu là có được đầy đủ kéo dài thọ được. 20 vạn năm đều không thành vấn đề.

Lúc này, có không ít Thần Linh đều tiến tới chúc mừng nàng. Dù sao nàng cũng đã là Thần, cùng bọn hắn bình khởi bình tọa.

Lại thêm nàng cái kia khủng bố thiên tư, còn có một vị thần bí sư tôn. Ai dám lãnh đạm nàng.

Đúng lúc này. Nguyệt Nhi giống như cảm nhận được cái gì. Nàng lập tức hướng một bên bay đi.

Lúc nàng xuất hiện, trước mắt nàng chính là 2 người, một người thì xa lạ, một người chính là nàng sư tôn.

Trông thấy Doanh Thiên, Nguyệt Nhi chính là nhào tới hồ hồ:"Sư Tôn, người nhìn, ta đã là Thần".

"Ân, khá lắm". Doanh Thiên mỉm cười. Sau đó hân hướng qua Ma La Vô Thiên nở nụ cười thân thiện:"Đây là Ma La, người có thể gọi hắn là Ma La Sư Thúc".

"Chào Ma La Sư Thúc". Nguyệt Nhi cũng không nghĩ ngợi gì lập tức quay qua chào.

Ma La Vô Thiên lắc đầu cười. Hắn nào không biết Doanh Thiên có ý gì. Chụp cho hắn cái mũ Sư Thúc, nếu là không có quà ra mắt, đáng gọi là Sư Thúc sao.

Ma La bèn lấy ra một chuỗi màu đen Phật châu. Bên trên chuỗi Phật châu này mỗi một viên châu đều có khắc lấy một cái Phật tự cổ lỗ. Cái này do chính tay Ma La khắc nên. Nhìn qua hoàn toàn chính là một chuỗi bình thường Phật châu. Chỉ là có chút cũ kỹ mà thôi.

Sau đó hắn đưa cho Nguyệt Nhi nói:"Cái này cho người, coi như quà ra mắt".

Nguyệt Nhi thông minh cỡ nào, nàng lập tức biết đây là vật quý, đương nhiên sẽ thu lại cất đi.

Ngay thời điểm này. Bỗng nhiên Ma La và Vô Thiên con mắt đều lộ ra khác thường nhìn về một bên.

Sau đó cả 2 vậy mà cùng đồng thanh cười nói:"Đã lâu không gặp".

Chỉ thấy, tại trong rừng đi ra một cái áo bào tro thanh niên.

Hắn cũng mỉm cười gật đầu nhìn Doanh Thiên và Ma La đáp lại: "Đúng là đã lâu không gặp".

P/s: Trong truyền thuyết thì Như Lai chính là Thích Ca Mâu Ni. Nhưng là mình sẽ tách ra thành hai người riêng biệt.

Giải thích cho mọi người đỡ ném đá mình không biết gì về Phật cũng đòi viết.v.

Mình cũng sử không có bôi nhọ phi báng gì mấy vị Phật này.

Tất nhiên là những vị Phật khác mà mình bịa ra sẽ không đảm bảo là có chút nói xấu. Nhưng là cho dù là tác trung quốc cũng khỏi ông nói xấu phật đạo. Cho nên mọi người không cần làm quá.

Cảm ơn.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Tội ác khởi nguyên

Thanh niên áo bào tro này, hẳn một thân bình thường, chỉ có mái tóc kia là một màu trắng toát, thậm chí là lộ ra có chút bạch quang, hẳn khuôn mặt kia mặc dù không tính là cái gì mỹ nam giống như Ma La Vô Thiên.

Nhưng là khuôn mặt kia lại làm cho người ta biết đến cảm giác hiền lành vô cùng.

Tựa hồ hẳn cả đời không dính một chút khí sát nào. Hẳn thậm chí so với một tôn phật từ bi còn muốn từ bi.

Tất nhiên đây chỉ là cảm giác mà thôi.

Thanh niên áo bào tro này chào hỏi xong Doanh Thiên cùng Ma La liền lập tức tiến tới ngồi xuống.

Sau đó Doanh Thiên bật cười mở miệng: "Náo nhiệt a, không nghĩ tới hôm nay có thể thấy người quen".

"Không có gì ngạc nhiên, mấy ngày này ai cũng không chịu ngồi yên". Thanh niên áo bào tro lạnh nhạt nói ra.

"Xem ra lần này Đạo Phần xuất thế, tất sẽ gây nên một trận to lớn thay đổi". Doanh Thiên mỉm cười dạo.

"Không dễ dàng như vậy, không có món đồ kia, tìm đến Đạo Phần cũng là không phải dễ dàng". Thanh niên áo tro nói ra. Nhìn nhìn Doanh Thiên một chút.

"Đừng nhìn ta, hiện tại ta cũng không cảm". Doanh Thiên tất hiểu thanh niên áo tro này ý nghĩ. Cho nên xua tay nói ra.

Doanh Thiên nói ra lời này, bầu không khí có chút chậm lại.

Rốt cuộc, Doanh Thiên vẫn là tiếp tục nói: "Ta nói, các ngươi 2 cái đều đã là lão già bất tử, 1 tên thì chơi tới một bộ tuyệt thế mỹ nam". Vừa nói Doanh Thiên vừa chỉ tới Ma La.

Sau đó lại quay ra thanh niên áo tro nói ra: "Còn ngươi, xưng lên tội ác khởi nguyên, chấp chương Địa Ngục, thế mà khoác lên một bộ hiền lành, ta thấy Như Lai một bộ từ bi kia so với ngươi còn muốn kém".

Đúng thế, thanh niên áo tro này, hẳn chính là được xưng lên tội ác khởi nguyên, hẳn là chủ nhân 18 tầng Địa Ngục, một mình chấp chương A Tỳ Vô Gian Địa Ngục.

Xưng lên danh tự A Tỳ Vô Gian Ác A Tu La.

Hắn độ tàn nhẫn cùng độc ác thủ đoạn chính là đứng đầu Thiên Địa, thậm chí vượt hơn Doanh Thiên một bậc. Nếu là nhìn vào hẳn khuôn mặt hiền lành kia mà cho rằng hẳn vô hại vậy quả thực quá mức tai hại.

Lời Doanh Thiên nói ra mang theo trêu chọc cực kỳ, nhưng là 2 người kia cũng chỉ là bật cười mà thôi.

Dù sao ở đây 3 người. Ai không không phải là một cái tuyên cổ tồn tại.

Thế nhưng là Ma La Vô Thiên thì là trông vô cùng trong sáng ngay thơ, về phần Doanh Thiên, mặc dù khuôn mặt có dễ nhìn nhưng là lại trông bình thường đến không thể bình thường hơn.

A Tu La dạng người hung ác kia thì diện mạo lại hiền lành đến không thể hiền lành hơn. Bọn hắn 3 người về ngoài đều là lừa đảo người nhìn một dạng.

Bọn hắn 3 người tại trong toàn bộ thiên địa này đều là cấm kỵ nhắc đến. Nhắc đến bọn hắn bất kỳ ai, cho dù là Đạo Quân, thậm chí Thiên Tôn dạng này tồn tại đều không khỏi vì đó mà biến sắc.

Đúng lúc này, Nguyệt Nhi bên cạnh không khỏi con mắt tròn trũng hướng A Tu La ngạc nhiên nói ra: "Sur Tôn, hắn chính là kẻ đứng đầu Địa Ngục sao, làm sao lại giả như vậy".

Nghe Nguyệt Nhi nói vậy, Doanh Thiên cùng Ma La đều là bật cười.

Nếu là có người quen thuộc A Tu La ở đây nghe được Nguyệt Nhi nói như vậy tất sẽ vì đó mà sợ hãi. Đừng nói năng dạng này một cái tiểu thần.

Đây là đại bất kính, nếu chọc hắn nổi giận lên, cho dù đem hết Thần Đế ở Thần Giới này đến trước mặt hắn đều bị hắn đồ sạch không còn một mống.

Chỉ là A Tu La cũng sẽ không phát tác, hắn mỉm cười nhìn Nguyệt Nhi một cái, trong mắt lóe lên vẻ tán thưởng sau đó hỏi tới: "Nha đầu, nói xem ta tại sao lại là giả đâu".

"Ta nghe nói, ở Địa Ngục có Diêm Vương. Vô cùng xấu xa độc ác, hình dáng cực kỳ xấu xí, làm sao có thể trông như người". Nguyệt Nhi một bộ hồn nhiên đáp.

A Tu La lắc đầu không đáp, hắn cũng lười cùng nàng đi giải thích, dù sao hắn cũng là thượng thức nàng.

Sau đó, hắn khoát tay một cái, chỉ thấy trên bàn bày lên mười đàn rượu.

Mười đàn rượu này đều là đựng bên trong một cái bạch cốt đầu lâu. Lộ ra có chút kinh dị.

Nhưng là nhìn thấy 10 đàn rượu này, Doanh Thiên con mắt chính là sáng lên, hỏi: "Tu La Vô Thường Tử?"

A Tu La gật đầu.

Lập tức, Doanh Thiên trên miệng nở lên nụ cười đặc sắc, hướng Ma La Vô Thiên tươi cười nói ra: "Mau lấy ra nhìn một chút".

Ma La Vô Thiên cũng là không có cách nào, bèn đem 10 vò Phật Đà Thiên Vũ Tử bày ra.

Tiếp đó Doanh Thiên cũng là riêng phần mình lấy ra tiếp 10 bầu rượu.

Rượu của hắn gọi là Hồn Độn Chân Tiên Tử, chính là ngang hàng với rượu của Ma La Vô Thiên cùng A Tu La.

Phải biết, 3 loại rượu này chính là đứng trên đỉnh của các loại rượu, được xưng Thiên Địa Tuyệt Tam Tử.

Sau đó, Doanh Thiên tiếp tục đem ra một cái hồ lô thủy tinh. Hồ lô này chính là từ trên Thập Đại Linh Căn một trong Thủy Tinh Hồ Lô Đằng vật xuống.

Ngay lập tức, Doanh Thiên trút toàn bộ 3 loại rượu có trên bàn lại, bịt kín lại, sau đó chỉ thấy hắn nhẹ nhàng lắc tròn.

Chỉ hơn 10 hơi thở về sau, Doanh Thiên chậm rãi đem nắp mở ra.

"Oanhhh".

Ngay lập tức từ bên trong thủy tinh hồ lô giống như núi lửa một dạng, phun trào đi ra dị tượng hiển hóa.

Mà lại, dị tượng này thanh thể phi thường to lớn, đem không biết bao nhiêu người kinh động.

Chỉ thấy trên bầu trời kia, đại đạo diễn hóa khôn lường, vân vụ xoay tròn vô cùng ảo diệu, từ bên trong vân vụ bước ra 3 cái to lớn mà uy nghiêm thân ảnh.

Một cái tựa như tận thế ma chủ từ địa ngục đi tới, một cái thì là Phật lực tuyên hoành vô song, một cái thì là như Chân Tiên giáng lâm.

Kèm theo đó mà lộ cổ khủng bố uy áp hạ xuống, sau đó một cái nồng đậm mùi rượu lan tỏa trong không khí.

"Đó là cái gì". Giờ phút này không biết bao nhiêu người kinh sợ nhìn lên 3 cái to lớn thân ảnh kia.

Sau đó có người giật mình hét lên: "Tu vi của ta, làm sao tăng lên nhanh như vậy".

Lúc này không ít người vội vàng nhìn lại, chỉ thấy chính bản thân mình tu vi đang tăng lên một cách chóng mặt.

Thậm chí lúc này, có vài vị Thông Thần đỉnh cao cường giả, vừa nhìn lên trên bầu trời đại đạo dị tượng. Lại vừa hít lấy mùi rượu. Lập tức đạt được to lớn cảm ngộ. Vậy mà trực tiếp muốn độ.

Trong chốc lát, vậy mà có tới mấy chục người muốn độ Thần Kiếp, chỉ thấy các loại thần quang từ trên thiên khung hạ xuống.

Nhưng là Thần Đạo Chi Môn một mực không có hạ xuống, cái này để trong nội tâm của những cường giả này đều là giấy nẩy.

Dù sao thành Thần ở trước mắt, nếu là Thần Đạo Chi Môn không hạ xuống, vậy chẳng phải quá đau đớn.

"Cái này,,, làm sao Thần Đạo Chi Môn không giáng lâm đâu". Giờ phút này ai nấy đều không hiểu.

Nguyệt Thần con mắt hướng lên bầu trời, chậm rãi nói ra:"Là cái kia dị tượng, nó áp chế Thiên Địa quy tắc, không cho Thần Đạo Chi Môn giáng lâm". Nguyệt Thần dù sao cũng có Thần Vương tu vi. Nàng vẫn là nhìn ra bên trong mảnh khốc.

Chỉ là nàng hoặc bất kỳ ai đều sẽ không thể tưởng tượng nổi, hết thảy chỉ là do một bình rượu tạo ra mà thôi.

Rốt cuộc, dị tượng trên bầu trời hoàn toàn tán đi, tất nhiên là do Doanh Thiên đem dị tượng áp chế lại.

Lúc này đây, chỉ thấy trên bầu trời xuất hiện từng cái vòng xoáy lớn. Sau đó Thần Đạo Chi Môn liên tiếp giáng lâm, có tới mấy chục cỗ.

Sau đó mỗi người độ Thần Kiếp đều tiến riêng về phần mình Thần Đạo chi môn tiến hành độ kiếp.

Cái này một tràng diện để cho vô số người có lẽ sẽ khó quên cả đời.

Dù sao hôm nay quá nhiều chuyện lạ.

Đầu tiên là Hồng Nguyệt có một màn độ kiếp quá mức ác liệt không giống ai. Tiếp đến là đại đạo dị tượng đem thực lực của Nhật Nguyệt Giới trực tiếp tăng lên một mảng lớn.

Sau cùng là mấy chục người cùng nhau thành Thần. Có thể nói là từ xưa đến nay chưa từng có.

Lúc này, tại đỉnh núi kia, 3 người Doanh Thiên cũng không có quan tâm bên ngoài sự việc.

Hắn nhẹ nhàng rót từ hồ lô thủy tinh ra 3 chén rượu, sau đó không có chần chừ lập tức uống tới.

Cảm nhận trong miệng vị rượu khó tả kia, Doanh Thiên quả thực mãn nguyện, hắn là một cái ưa thích rượu người.

Hôm nay có thể thưởng thức đến cực phẩm trong cực phẩm rượu ngon tới, đương nhiên để hắn.

Ma La Vô Thiên cùng A Tu La cũng riêng phần mình nhắc lên chén, bọn hắn cũng là người biết thưởng rượu. Nếu không cũng không có đem theo bên mình như vậy rượu ngon.

Rốt cuộc qua hồi lâu, A Tu La vẫn là mở miệng nói ra:"Ta muốn biết tung tích đồ vật kia".

Nghe A Tu La nói vậy, để cho Doanh Thiên không khỏi bật cười:"Xem ra ngươi hẳn là đang tại mấu chốt thời kỳ".

"Có thể nói như vậy, ta còn thiếu một chút mà thôi, lại nói, người đi qua Đạo Phần, cũng chỉ có ngươi". A Tu La nhàn nhạt đáp lời.

Ma La Vô Thiên bên cạnh cũng không khỏi ngạc nhiên. Hiển nhiên hẳn vốn không nghĩ tới, A Tu La vậy mà hướng Doanh Thiên mượn đồ.

"Cái này có gì khó, chỉ là..... ". Doanh Thiên nụ cười ảm ý nói ra.

"Thiên hạ đều không có com trừa miễn phí, nhưng là ta giúp đỡ ngươi nhi tử, tin tưởng ngươi hẳn phải biết". A Tu La thần sắc bình thản.

"Không, tin tưởng trong lòng ngươi hiểu rõ, ngươi đây là muốn chọc tức ta, và lại Đạo Phần ý nghĩa quan trọng, ngươi hẳn phải rõ ràng". Doanh Thiên một bộ thâm ý đáp.

Kỳ thực, tại năm tháng xa xưa kia, A Tu La đã là từng trong tay Doanh Thiên ăn qua thiệt thòi, cho nên tại thời điểm Thiên Minh, nhi tử lớn của Doanh Thiên gặp nạn. Hắn là cố ý đưa Thiên Minh bao che lại, đây là muốn Doanh Thiên mắc nợ hắn.

Tại thời điểm Doanh Thiên vừa gặp nạn. Thiên Minh cũng là điên cuồng đối với Thiên Đình triển khai đồ sát.

Kết quả dẫn tới Thiên Đình sai phái đi ra rất nhiều cường giả tiến hành truy sát.

Sau đó Thiên Minh tiến vào Địa Ngục né tránh, kết quả là được A Tu La một mực bao che, cho nên mới có thành tựu như hiện tại.

"Nói đi, điều kiện thế nào". A Tu La mở miệng. Hắn biết, muốn ở trong tay Doanh Thiên chiếm tiện nghi, quả thực là mơ mộng hão huyền.

Nhưng là, cái kia liên quan đến Đạo Phần sự tình đối với hắn là rất trọng yếu. Coi như hắn nhận Doanh Thiên cái này ghi nợ cũng là đáng giá.

"Cũng liền không có cái gì to tát, chỉ là tại tương lai kia, thời điểm mấu chốt cần người xuất thủ mà thôi". Doanh Thiên mỉm cười đáp.

A Tu La nghe vậy, một mực trầm mặc, rốt cuộc hắn vẫn là đáp ứng:"Không vấn đề".

"Tốt". Doanh Thiên gật đầu hài lòng.

Sau đó hắn đưa tay vẽ ra một đạo yin tức đưa cho A Tu La.

Bên cạnh Ma La Vô Thiên nhìn một màn này trong lòng cũng không khỏi rục rịch.

Hắn cũng là muốn biết tới Đạo Phần hạ lạc vị trí, nhưng là cuối cùng, hắn vẫn là nhịn xuống không hỏi.

A Tu La xem qua một đạo tin tức kia, trong mắt lóe lên một tia tinh quang.

Tiếp đến A Tu La nói ra:"Nói cho người một chút tin tức, chúng ta nơi này thời gian qua là có không ít khách từ xa đến thăm".

Khách đến thăm trong miệng A Tu La tất nhiên cũng không phải cái gì tốt lành.

Doanh Thiên lộ ra như đã biết gật đầu.

Sau đó A Tu La đứng lên nói:"Ta đi trước".

Ngay lập tức, thân ảnh của hắn mờ ảo biến mất, nhưng là trong không gian vẫn là quanh quẩn hắn âm thanh:"Nha đầu, coi như quà ra mắt".

Chỉ thấy trên tay Nguyệt Nhi lập tức xuất hiện một cái bạch cốt lệnh bài cực kỳ đơn giản. Bên trên khắc lấy 2 chữ Vô Gian.

Nguyệt Nhi liền đã có kinh nghiệm, hơn hờ đem lệnh bài kia cất vào.

Ma La Vô Thiên cũng không khỏi ngạc nhiên:" tên kia vậy mà cũng ưa thích nha đầu này đi".

Doanh Thiên ý vị thâm trường nhìn qua Ma La Vô Thiên nói tới:"Thế nào, hối hận sao, hoặc là nói, người không muốn".

Doanh Thiên hỏi ra câu này, khiến cho Ma La gần như trầm mặc, quả thực. Hắn rất muốn biết đến Đạo Phần vị trí, nhưng là hắn một mực kiềm chế lại.

Cái này cũng không phải vì hắn ngại Doanh Thiên hay A Tu La. Mà bởi vì Nhân Quả.

Phật Gia, e ngại nhất chính là Nhân Quả món đồ này.

Mặc dù nói, bọn hắn cấp độ này đều đã nhảy ra Thiên Đạo, cũng nhảy ra Thiên Địa. Nhân quả bình thường tất sẽ không ảnh hưởng tới.

Nhưng là Nguyên Thủy cấp độ nhân quả đâu, đó là cái có thể ảnh hưởng đến Thiên Tôn. Đó mới là đáng sợ.

Nhân quả có thể đoạn, nhưng không thể tuyệt.

Phải biết, cùng Doanh Thiên giao dịch, tất sẽ kéo lên hắn cùng Doanh Thiên nhân quả, nếu đổi lại là người khác hắn liền không sợ mà đi làm giao dịch. Nhưng là Doanh Thiên lại khác, hắn nhân quả quá mức rắc rối, dính tới hắn tất sẽ để cho hắn rất có khả năng cả đời sẽ khó tăng tiến thêm.

Doanh Thiên đương nhiên biết vấn đề này. Rốt cuộc hắn cười cười nói:"Yên tâm, thời điểm tiến đến, hắn sẽ là tìm đến người".

Nghe được Doanh Thiên nói vậy để Ma La Vô Thiên cảm thấy nghi hoặc, nhưng là ngay sau đó hắn mỉm cười:"Xem ra mọi chuyện không có đơn giản như vậy".

Lúc này, tại A Tỳ Vô Gian Luyện Ngục.

Nơi này chính là được thiên hạ xưng 18 tầng địa ngục tầng sâu nhất, chính là nơi vị kia A Tu La chỉ tôn địa ngục bản tôn cư ngụ.

Một cỗ uy áp có thể trấn áp chư thiên từ nơi sâu nhất A Tỳ Vô Gian Luyện Ngục phát ra, đem không biết bao nhiêu lão quái vật, không biết bao nhiêu ác ma kinh động nhìn về.

"Chỉ Tôn tỉnh dậy". Một vị cổ lão ma chủ giật mình nói ra.

A Tu La bản tôn đang ngồi trên một chiếc đại tọa, hắn mở ra đôi mắt của mình giống như sau một giấc ngủ dài, hắn cảm nhận một chút gì đó, sau đó trên miệng nở nụ cười kỳ quái.

Tiếp đến, bên dưới đi vào một đạo thân ảnh.

Đó là 1 cái thanh niên trẻ tuổi. Hắn đi vào trên thân toát ra một loại tà dị vô cùng khi tức, hắc khuôn mặt vô cùng anh tuấn, mang theo một loại bề ngỗ thiên địa.

Nhưng là ở trước mặt A Tu La, hắn cũng là thu liễm lại nói ra: "Người cho gọi ta".

A Tu La gật đầu nói: "Ta vừa rồi có gặp qua phụ thân ngươi".

Nhắc đến phụ thân 2 chữ này, thanh niên kia lộ ra cực kỳ chấn động. Rốt cuộc hồi lâu sau hắn miễn cưỡng nói ra: "Hắn còn tốt sao".

"Tốt, phi thường tốt, hắn sẽ sớm đăng lâm thôi". A Tu La đầy thâm ý nhìn tới thanh niên này.

Hắn chính là nhi tử lớn của Doanh Thiên. Gọi là Thiên Minh, hiện tại cũng là một vị đại năng vô địch, được xưng là Thiên Minh Đạo Tôn hoặc là Tà Tổ.

Có thể ngang hàng cùng với những cái kia bá chủ địa ngục như Xi Vu, Hình Thiên các loại.

"Chuẩn bị đi, cùng ta đi một chuyến". A Tu La chậm rãi nói.

Nghe vậy, Thiên Minh không khỏi lộ ra ngạc nhiên, bởi vì A Tu La bản tôn đã không biết bao nhiêu lâu chưa có đi ra ngoài, không biết vì lý do gì hắn vậy mà muốn xuất thế.

Thiên Minh cũng không hỏi nhiều. Chỉ là gật đầu.

Nhật Nguyệt Giới.

Trải qua ngày hôm qua, Nhật Nguyệt Giới chính thể thực lực tăng lên một mảng lớn, trong một ngày đản sinh đi ra mấy chục vị Tân Thần. Chưa kể bên dưới phạm cảnh phạm nhân cũng là tăng lên rất nhiều.

Có thể dự đoán, ước chừng chỉ mấy trăm năm tới, Nhật Nguyệt Giới nhất định sẽ đản sinh thêm càng nhiều Thần.

Từ sau khi Ma La Vô Thiên rời đi. Doanh Thiên một mực cùng Ma Âm, Mộng Diệp các nàng ở cùng một chỗ.

Cũng không phải hắn đối với các nàng làm chuyện gì. Mà là một mực truyền thụ cho các nàng không ít kiến thức, tiếp đến là giảng đạo, chỉ điểm các nàng tu luyện, liên Nguyệt Thần cũng là tới xin nghe giảng. Tất nhiên Doanh Thiên không có keo kiệt với nàng.

Trải qua một tháng liên tục truyền đạo. Rốt cuộc hắn để cho các nàng tự mình tìm hiểu lấy.

Sau đó hắn tìm một chỗ rồi bế quan.

Trong thức hải của Doanh Thiên.

Lúc này Hắc ám sinh linh đã là phi thường suy yếu. Trải qua mười năm liên tục bị luyện hóa, nó đã là nỏ mạnh hết đà, chỉ là dưới ý chí kiên cường chèo chống, vẫn một mực còn sống sót.

"Ta khuyên ngươi nên từ bỏ, tránh cho đau đớn". Doanh Thiên nhìn tới hắc ám sinh linh mỉm cười nói ra.

P/s: một chương này đáng lẽ viết xong từ hôm qua. Nhưng là lại phát hiện cùng phía trước nội dung không khớp. Kết quả phải xóa đi hơn nửa chương tiến hành viết lại. Cho nên muộn.

Nhân đây nói luôn, nếu là mọi người phát hiện chỗ nào bị bug, vui lòng góp ý ngay đề tại hạ sửa chữa.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Hai thành

Trông thấy hắc ám sinh linh một mực kiên trì lấy, Doanh Thiên cũng không khỏi lắc đầu.

Tất nhiên hắn hiểu được. Đạt đến bọn hắn trình độ này, muốn khuất phục cơ hồ là không thể nào, đổi lại là Doanh Thiên hắn cũng sẽ kiên trì đến cùng.

Nhưng là Doanh Thiên hôm nay cũng không muốn cùng hắc ám sinh linh dây dưa. Hắn cần đem nó luyện hóa, đoạt lấy nó trí nhớ. Từ đó biết đến càng nhiều tin tức, dù sao tại gần 3 kỷ nguyên ngũ say, hắn là bỏ lỡ rất nhiều.

Hắc ám sinh linh mặc dù không có cam lòng chịu chết, nhưng là lấy nó hiện tại trạng thái, cũng chỉ có thể kiên trì kéo dài hơi tàn.

"Đổi lại là người khác, thật có thể bị người đoạt xa, chỉ tiếc lần này gặp phải ta". Doanh Thiên cười cười.

Hắc ám sinh linh cũng là kêu khổ trong lòng. Doanh Thiên thức hải bố trí quả thực quá mức khủng bố, phòng ngự vô cùng kín đáo, cho dù hắc lại mạnh, muốn công phá Doanh Thiên thức hải, nuốt linh hồn, chiếm thân thể cũng là không thể nào.

Bầu trời treo lên vô tận Chân Mệnh. 81 Thái Sơ Viên Mãn Chân Mệnh thả xuống xiềng xích pháp tắc khóa chặt nó.

Nguyên Thủy Viên Mãn Chân Mệnh càng là rủ xuống vô thượng pháp tắc đem nó luyện hóa.

Bên ngoài Thập Đại Linh Căn cũng thả ra đủ loại đạo tắc đem nó ma khí tịnh hóa.

Chưa kể còn có khủng bố Thiên Kiếp chi lôi oanh xuống đem nó đánh cho thùng lỗ chỗ.

Quả thực nơi này đối với nó còn đáng sợ gấp 10 lần địa ngục.

Doanh Thiên đưa tay lên niệm một cái, lập tức từ khắp nơi trong thế giới thức hải bỗng chốc bốc lên hỏa diễm.

Hỏa diễm này tất nhiên là Đế Diễm.

Chỉ thấy vô hình Đế Diễm cuồng bạo thiêu đốt, đem ma khí khắp nơi đều đốt cho tán, sau đó Đế Diễm bao phủ lấy hắc ám sinh linh.

Có thể nói, Doanh Thiên là muốn dốc toàn lực đem nó luyện hóa.

Hắn cũng nhân cơ hội này tranh thủ một chút đem thực lực khôi phục lên mức nhất định.

Đề mặc hắc ám sinh linh bị luyện hóa bên trong. Doanh Thiên trở lại bên ngoài. Hắn. Lấy ra thủy tinh hồ lô đựng rượu kia.

Lúc trước nhìn rõ ràng, cũng chỉ là 3 chén mà thôi. Hiện tại hắn lấy ra chính là có mục đích riêng của mình.

Phải biết, 3 loại đứng đầu thiên địa thánh tửu cùng nhau pha trộn một chỗ. Tất sẽ tạo ra một loại không thể tưởng tượng rượu ngon.

Quan trọng là, nó là vật đại bổ.

Phật Đà Thiên Vũ Tửu, đây là được ủ từ quả Bồ Đề cùng rất nhiều loại Phật gia trân quý như Hồng Liên cánh hoa.... V... V.

Bồ Đề Thụ chính là thánh thụ mà năm xưa đức Phật Thích Ca ngồi dưới ngò đạo. Vẫn còn bảo tồn đến nay.

Hồng Liên thì chính là Liên Tọa mà chỉ có thành Bồ Tát trở lên mới có thể ngồi tới.

Tương tự Hồn Độn Chân Tiên Tửu cùng Tu La Vô Thường Tửu cũng như vậy. Đều ra do các loại vô cùng quý hiếm vật liệu ủ đi ra.

Nói tóm lại, một bầu rượu này có thể để cho Doanh Thiên khôi phục tới không ít thực lực.

Không lại chờ đợi. Doanh Thiên lập tức đem hồ lô rượu kia uống vào, cơ hồ là gần nửa.

Chỉ thấy thời điểm rượu chảy xuống, một cỗ to lớn bàng bạc lực lượng thẩm thấu xuống, đem hắc bộ thân thể này tắm bổ.

Hắn bộ thân thể này mặc dù vô cùng cường đại rắn chắc, có thể xưng là bất khả xâm phạm, nhưng là bởi vì tu vi của hắn hiện tại quá yếu, không cách nào chống đỡ toàn bộ thân thể của hắn, cho nên hắn luôn luôn ở một trạng thái mệt mỏi.

Thường thấy hắn nằm một chỗ uống rượu cũng là vì lý do này, càng là hắn lười.

Mặc dù hắn có được Sinh Mệnh Tổ Phù dạng này Thiên Bảo, nhưng là Sinh Mệnh Tổ Phù chỉ có thể chữa trị sinh mệnh. Lại không có tác dụng lên tu vi.

Uống xuống hơn phân nửa hồ lô rượu kia. Thân thể của hắn giống như đang hạn hán gặp mưa rào vậy. Nó điên cuồng hấp thụ lấy bên trong rượu lực lượng. Đem thân thể tắm bổ tới.

Không những thế. Được lực đi vào để cho tu vi của hắn cấp tốc khôi phục, tu vi cũng theo đó mà tăng lên nhanh chóng.

Lúc trước tu vi của hắn là Thiên Nguyên Cảnh, hiện tại vậy mà liên tục kéo lên. Trong chớp lát liền đột phá tới Địa Sư, dẫn động trong Thiên Địa linh khí trở nên cuồng bạo.

Không dừng lại ở đó, chỉ trong mấy hơi thở, hắn lại tiếp tục đột phá lên tới Thiên Sư Cảnh Giới. Tiếp đó là Linh Vương, Linh Tôn,.....

Hắn động tĩnh gây ra quá mức to lớn, đem không biết bao nhiêu tu sĩ cường giả kinh động.

Giờ phút này ai nấy đều biết, gây ra động tĩnh lớn như vậy, chỉ có vị đại nhân thần bí kia.

"Rốt cuộc là dạng gì tồn tại, mới có thể kinh khủng như thế". Một vị Thần nhìn về địa phương kia khiếp sợ nói.

Khí tức Doanh Thiên lúc này đều đã là ngập tràn bên trong Thiên Địa. Cho nên ai nấy đều có thể cảm nhận tới tu vi của hắn.

Nhưng là hắn mỗi lần đột phá cảnh giới, tràn diện so với bọn hắn cái này Thần còn muốn lớn.

Doanh Thiên thân thể lúc này giống như một cái lỗ đen khổng lồ một dạng, điên cuồng đem thiên địa linh khí hút tới.

"Không tốt, cứ như vậy. Nhật Nguyệt Giới thể giới chi linh cũng sẽ bị hút khô". Một vị Tân Thần đều lộ ra sợ hãi chi sắc.

Bọn hắn cái này Thần tùy thời đều có thể rời đi Nhật Nguyệt Giới.

Nhưng là còn bọn hắn người thân quen đâu. Dù sao đa số trên Nhật Nguyệt Giới đều là Tân Thần, cũng chưa thể hoàn toàn dứt ra phạm nhân chi tâm.

Doanh Thiên một tay vẽ lên, chỉ thấy tính bằng ức đạo văn diễn hóa đi ra. Trong chớp lát bay khắp nơi trên Nhật Nguyệt Giới.

Những đạo văn này liên kết cực kỳ chặt chẽ với nhau, hóa thành một cái to lớn đại trận.

Nói cách khác, hiện tại Nhật Nguyệt Giới bản thân chính là một tòa tụ linh trận.

"Vù..... Vù.... ".

Thiên địa linh khí cuồng bạo tụ hội đến mức mắt thường liền có thể nhìn thấy.

Từ bên ngoài tinh không, Nhật Nguyệt Giới đem linh khí bên ngoài thể giới này điên cuồng hút tới.

Doanh Thiên tu luyện tất nhiên cần đại lượng linh khí chèo chống.

"Đây là thủ đoạn gì. Quá ghê gớm!". Có người thì thảo luận ra.

Rốt cuộc, Doanh Thiên tu vi kéo lên tới Linh Thánh Cảnh Giới.

Linh Thánh cảnh. Coi là phạm nhân cực hạn, một khi đạt tới linh thánh cảnh giới, tu sĩ sẽ chọn ra một cái Chân Mệnh để trở thành Chủ Chân Mệnh.

Chủ Chân Mệnh hết sức quan trọng. Đây là nơi chưa đựng tu sĩ sinh mệnh. Nó cũng trực tiếp kết nối tới linh hồn.

Nếu là tu sĩ Chủ Chân Mệnh bị đánh xuyên, nếu như không chết, thọ nguyên, tu vi, linh hồn đều sẽ nhận cực kỳ lớn trọng thương. Coi như người đã mất nửa mạng. Những Chân Mệnh khác sẽ không cách nào chèo chống người tu luyện. Cả đời chỉ có thể dừng bước.

Doanh Thiên Chủ Chân Mệnh đã là trong Thiên Địa cường đại nhất Chân Mệnh. Hắn cũng sẽ không quan tâm tới điều này.

Rốt cuộc tu vi của hắn thăng tới Thông Thần Cảnh đỉnh phong mới dừng lại.

Nhưng là chỉ một lát như vậy mà thôi. Ngay sau đó mọi thứ đều tiêu tán biến mất như chưa từng xuất hiện.

Doanh Thiên lại trở về bộ dáng bình thường như cũ. Bình thường đến không thể bình thường hơn. Lúc này hắn cũng không có cái gì khí tức như lúc trước. Mà là trở về giống như lúc mới trùng sinh một dạng.

Doanh Thiên trên miệng nở một nụ cười. Bởi vì hắn cũng vừa mới hoàn thành ma diệt hắc ám sinh linh kia. Đoạt lấy nó trí nhớ. Trải qua một đoạn tiêu thụ cùng sàng lọc, trong đầu hắn xuất hiện không ít thông tin có ích.

Trong đó có một cái tin tức để cho hắn cảm thấy rất hứng thú.

Doanh Thiên đứng lên. Vươn vai một chút, sau đó mỉm cười nói ra:"Hai thành, coi như không tệ".

Hai thành, đúng thế, Doanh Thiên hiện tại thực lực coi như đạt tới 2/10 thời kỳ toàn thịnh.

Cũng không đơn giản như là 5 cái Doanh Thiên hiện tại cộng lại liền bằng hắn thời kỳ toàn thịnh.

Mỗi một thành thực lực chính là cách xa nhau tới 1 trời 1 vực. Coi như hiện tại 10 cái Doanh Thiên cộng lại cũng chưa chắc tới được 3 thành thực lực.

Doanh Thiên con mắt sâu xa hướng tới bên ngoài tinh không vô tận kia nhìn tới.

Nhật Nguyệt Giới sự tình, hắn coi như đã làm xong, hắn mục đích chỉ là hắc ám sinh linh. Hiện tại hắc ám sinh linh đã bị hắn ma diệt, cũng đã đoạt tới trí nhớ của nó, tiếp đến việc cần làm càng quan trọng hơn.

Trở về một chút, hiện tại bên cạnh hắn mấy người Ma Âm đều đã thành Thần, liền con gấu Tiểu Hùng kia cũng đã đạt tới Bán Thần.

Hắn cũng nên đưa các nàng đi tới nơi rộng lớn hơn để các nàng lịch luyện. Dù sao tương lai chém giết là không thể tránh khỏi, các nàng chính là cần tự mình đi lên.

Nếu như mọi việc đều cần hắn ra tay, vậy hắn bồi dưỡng các nàng liền có ý nghĩa gì.

Nhìn Doanh Thiên bộ dáng nghiêm túc kia. Các nàng cũng là hiểu, hắn có chuyện nghiêm túc cần nói tới.

Doanh Thiên chậm rãi mở miệng: "Hiện tại đều đã là Thần, cũng nên đi chém giết một phen để rèn luyện".

Nghe được Doanh Thiên nói như vậy, Mộng Điệp cùng Ma Âm đều là bình tĩnh. Dù sao các nàng đã sớm trải qua chém giết rất nhiều, cho nên không có gì thất sắc.

Chỉ có Tuyết Ngạo Linh cùng Tử Nghiên hay là còn kém một chút. Dù sao thời gian ở bên cạnh Doanh Thiên, các nàng tu luyện quá mức dễ dàng, thiếu máu tươi rèn luyện.

"Chúng ta sắp rời đi sao". Tử Nghiên giọng nói có chút run run.

Doanh Thiên gật đầu: "Đi chào một chút".

Tử Nghiên cũng là lui ra ngoài. Nàng trước hết phải cùng người nàng thân quen một lượt tạm biệt. Dù sao đây vốn là nhà của nàng.

"Hai người trước tiên đi ra ngoài một lần, ngắm nhìn Thiên Địa rộng lớn". Doanh Thiên hướng Ma Âm cùng Mộng Điệp phân phó.

Hắn đối với các nàng không có gì lo lắng, bởi vì các nàng niên kỷ mặc dù không tính là cao, nhưng là về trí tuệ hay là thiên phú hiện tại đều thuộc về thiên tài đỉnh cấp. Các nàng đi ra ngoài cũng sẽ không cần hắn lo lắng.

Lại nói, nếu như các nàng không may vẫn lạc. Cũng coi như các nàng không có tư cách trở thành hắc Đế Thuần.

Thất Tinh Đế Thuần. Chính là vì Doanh Thiên vào sinh ra tử. Chính là hắn một cánh tay. Nhất định phải có đủ tư cách mới có thể.

Lại nói, hắn nếu muốn bồi dưỡng ra Đế Thuần mới, tùy tiện đều có thể chọn tới một nắm Thiên Tài vượt xa các nàng, nói đi nói lại, vẫn là Duyên một chữ.

Nếu như Ma Âm không phải có được Cực Âm Thể. Phù hợp Cửu Diệu Thánh Tôn truyền thừa, hắn sẽ thu nàng sao.

Nếu không phải Mộng Điệp có được một mảnh truyền thừa từ một vị Đế Thuần khác, hắn cũng sẽ thu nàng sao.

Hết thầy đều tại Duyên.

Ma Âm con mắt có chút buồn. Dù sao nàng vốn chỉ muốn ở bên cạnh hầu hạ Doanh Thiên. Nhưng là hiện tại lại không thể.

Về phần Mộng Điệp, nàng vốn ít nói, hiện tại cũng là trầm mặc.

Doanh Thiên cũng không có đưa cho 2 người cái gì kinh thế bảo vật. Ngoại trừ những kiến thức hắn đã giảng giải trước đó. Ma Âm nhận lấy một thanh mâu xanh trường kiếm.

"Kiếm này gọi là Băng Sương Lãnh Tuyết. Chính là Cửu Diệu bội kiếm. Bên trong ta đã bố trí 100 tầng phong ấn, theo tu vi tăng lên người có thể mở". Doanh Thiên chậm rãi nói ra. Lúc trước hắn đưa Ma Âm đến nhận Cửu Diệu Thánh Tôn truyền thừa cũng đã lấy hết đồ vật nàng để lại.

Băng Sương Lãnh Tuyết chính là một thanh tuyệt thế bảo kiếm. Ném tới Thần Giới nhất định sẽ khiến cho một đám Thần Đế tranh nhau tới vỡ đầu chảy máu. Cho nên hắn phải đem nó phong ấn lại, tránh để lộ ra bên ngoài. Nếu không sẽ đưa tới Ma Âm họa sát thân.

Về phần Mộng Điệp, hắn cũng đưa cho nàng một viên Dạ Minh Châu.

Viên Dạ Minh Châu này chỉ là bên trong bảo khố của Doanh Thiên cấp thấp nhất đồ vật. Nhưng là nó có thể cùng những Chứng Đế Chi Bảo kia so sánh.

Cũng không phải hắn thiên vị Ma Âm. Mà vì hiện tại nàng phù hợp nhất là món đồ này. Chờ đến sau này hắn sẽ dẫn nàng đi lấy đến hoàn chỉnh truyền thừa dành riêng cho nàng.

Nhận lấy đồ vật. Ma Âm cũng là kim không được nhào tới ôm lấy Doanh Thiên. Mặc kệ đối với hắn bất kính. Nàng chính là hôn lấy.

Doanh Thiên cũng không có từ chối gì. Tiến hành một trận sờ soạng cùng ôm hôn.

Mộng Điệp bên cạnh nhìn một màn này cũng không khỏi nhin được. Nàng cũng là chủ động tiến tới.

Doanh Thiên hai tay ôm mỹ nữ. Thiếu một chút chính là làm tới. Chỉ là Nguyệt Nhi còn mắt chữ o mồm chữ a bên cạnh nhìn tới.

Nguyệt Nhi nụ cười gian xảo lộ ra nói: "Sur Tôn là thâm tặc". Sau đó chạy vội ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104: Đây Mới Là Thần Giới

Một trận ô mấp qua đi. Doanh Thiên rút cục dứt ra 2 nàng. Hắn cũng không có đối với các nàng làm cái gì quá đáng. Chỉ là ôm hôn vậy mà thôi.

Tại thời điểm dứt ra. 2 nàng mỗi người trên mặt đều là đỏ bừng một dạng. Dù sao các nàng cũng chưa từng trải qua nam nữ tình cảm như vậy.

Rốt cuộc. Doanh Thiên nói ra: "Tốt, nên lên đường thôi đi".

Chỉ thấy hắn đưa tay lên, 2 cái không gian thông đạo mở ra, hắn cũng không có ý để các nàng đi chung 1 chỗ. Mà là muốn 2 người tự mình lần lộn.

Ma Âm ngày bình thường vốn dĩ lạnh lùng kia giờ phút này con mắt cũng có chút đỏ. Nàng nghẹn ngào: "Công Tử, chàng bảo trọng".

Mộng Diệp cũng là cúi đầu: "Người bảo trọng, hẹn ngày gặp lại".

Doanh Thiên gật đầu đáp: "Bảo trọng, hẹn ngày tái ngộ".

Sau đó, 2 người phân biệt đi vào 2 cái thông đạo không gian kia, biến mất vô tung.

Đối với Doanh Thiên mà nói, cái này liền quá mức bình thường. Nhưng là đối với 2 nàng, đây là một bước đi lớn.

Bên ngoài kia sẽ mở ra một cái rộng lớn thế giới cho các nàng đi lại.

Một lát sau, Tuyết Ngạo Linh cùng Tử Nghiên trở lại. Tuyết Ngạo Linh đi cùng Tử Nghiên đi chào những người thân quen kia. Cũng coi như là trải qua một màn chia ly.

Không thấy Ma Âm cùng Mộng Diệp, hai người cũng là hiểu được, họ đã đi trước một bước.

"Công tử, chúng ta cũng phải đi sao". Tuyết Ngạo Linh chậm rãi hỏi tới. Nàng cho rằng, Doanh Thiên tất sẽ để cho nàng cùng Tử Nghiên theo gót Ma Âm cùng Mộng Diệp. Tự mình lần lộn.

"Không, các ngươi đi cùng ta". Doanh Thiên cười đáp.

Nghe được Doanh Thiên nói như vậy. Không hiểu sao để hai nàng trong lòng tự nhiên nổi lên một cỗ vui mừng.

Doanh Thiên biết, các 2 nàng tuổi đời coi như còn quá trẻ, lại cũng chưa từng trải qua chém giết ma luyện. Một khi ném lên những thế giới to lớn kia. E rằng các nàng sẽ gặp phải trắc trở lớn.

Trước tiên, vẫn nên là để các nàng bên cạnh một chút.

Rốt cuộc, bọn hắn chuẩn bị rồi đi.

Hôm nay, Nhật Nguyệt Giới chư Thần đều tới.

Bọn hắn đây coi như là đến đưa tiễn Doanh Thiên.

Tại trên bầu trời, từng đạo thần quang ẩn hiện trong mây, từng cái thân ảnh to lớn hiển hiện tượng trưng cho chư thần.

Ở bên dưới, vô số cường giả lơ lửng trong không trung nhìn về đỉnh núi kia.

Lúc này tại trên đỉnh núi chính là Mấy Người Doanh Thiên. Ngoài ra còn có Nguyệt Thần cùng Thiết Thần.

"Tốt, không cần khoa trương như vậy. Ta có thể tự đi". Doanh Thiên bật cười.

"Nguyện công tử thượng lộ bình an". Nguyệt Thần chậm rãi nói ra. Nếu là được, nàng hẳn là mong muốn có thể cùng Doanh Thiên đi cùng.

Nhưng là nàng biết nàng không có duyên phận này, cho nên nàng chỉ có thể cất giữ trong lòng mà thôi.

"Thiên chi cao, tin tưởng một ngày ngươi sẽ đứng đỉnh Thần Giới". Doanh Thiên mỉm cười nói ra.

Rốt cuộc không có lại dây dưa. Doanh Thiên trực tiếp mang theo Nguyệt Nhi, Tiểu Hùng, Tuyết Ngạo Linh cùng Tử Nghiên mà đi.

Hắn lần này cũng không có mở thông đạo không gian. Mà là muốn một lần ngao du tinh không.

Ở đây ngoại trừ Tử Nghiên là đã từng một lần đi thần hạm nhìn bên ngoài tinh không. Thì Nguyệt Nhi cùng Tử Nghiên cũng chưa từng đi xa bên ngoài tinh không.

Mặc dù sau khi thành Thần. Hai người cũng đã là đi thử ra ngoài, nhưng là cũng không có đi bao xa liền trở về.

Dù sao bên ngoài tinh không quá mức rộng lớn. Cho dù là Thần cũng không cách nào một mực ở bên ngoài tinh không.

Tinh không, được xưng vô cùng vô tận không có điểm cuối.

Nhiều người trong suy nghĩ cho rằng, bên ngoài tinh không hẳn là một mực chìm trong bóng tối, vô cùng tịch mịch.

Tất nhiên đây chỉ là đại đa số phàm nhân suy nghĩ mà thôi.

Tại lúc ban đầu đi ra, quả thật cũng không có gì đặc sắc, bên ngoài Nhật Nguyệt Giới vài ức tỉ dặm cũng chỉ có lấy những viên tinh thần đen kịt mà thôi, thỉnh thoảng cũng có thể thấy được vài viên lưu tinh bay qua.

Đi mãi về sau, rốt cuộc bọn hắn rời ra phiên thiên vực này. Tiếp tục hướng phía trước tiến lên.

Cũng không biết qua bao lâu, không biết đi qua bao nhiêu cái thiên vực. Rốt cuộc một ngày này, mọi thứ trở nên khác biệt.

Lúc này đây, tùy lúc đều có thể nhìn thấy từng chiếc Thần Hạm khổng lồ vượt không mà đi, cũng có thể thấy được từng vị Thần tại trong không gian bay qua bay lại.

Xung quanh không gian cũng trở nên đặc sắc vô cùng.

San sát nhau từng khóa tinh cầu to lớn, nhật nguyệt tinh thần phát ra ánh sáng rực rỡ.

Xa xôi ức tỉ dặm có lấy từng đoàn tinh vân đủ màu sắc. Trong tinh không vun vút từng khóa lưu tinh qua lại.

Tại trên một tòa thế giới to lớn gấp trăm lần Nhật Nguyệt Giới, bề mặt của nó lấp lánh hào quang, hiển nhiên thế giới này là có lấy vô cùng đông đúc người sống.

Lúc này Doanh Thiên đã là thả chậm tốc độ lại. Để cho các nàng kiến thức một chút.

Nguyệt Nhi cùng Tuyết Ngạo Linh đều là con mắt sáng rực lên. Hiển nhiên nơi này so với các nàng tưởng tượng có rất lớn khác biệt.

Liền Tử Nghiên đã từng đi lại trong tinh không cũng là cảm thấy vô cùng ngạc nhiên.

"Thế nào, ngạc nhiên sao". Doanh Thiên mỉm cười hỏi.

"Đẹp quá". Nguyệt Nhi không khỏi vì đó mà cảm thán. Dù sao nàng hay là một thiếu nữ 18 đầu. Cũng chưa từng nhìn qua dạng này tràng diện.

Rốt cuộc, không biết đi tới bao lâu. Tràng diện càng ngày càng phồn thịnh. Trong tinh không có lấy từng đoàn thần hạm khổng lồ nối đuôi nhau mà đi.

Chư thần qua lại không ngớt, có nhiều vị trên thân tản mát ra khiếp người Thần uy. Hiển nhiên là cường giả trong Thần.

Lúc này, nhìn về xa xôi phương hướng kia. Liền phát hiện, tại nơi kia vậy mà có lấy một vật giống như một tòa tháp to lớn giữa tinh không.

Tại phía đó vật giống tòa tháp xa xôi kia. Cuồn cuộn thần uy nguy nga hướng xung quanh tinh không lan tỏa, thất thải quang mang cũng là chiếu rọi tinh không.

Nhưng là, tại thời điểm nhìn kĩ lại. Ngươi sẽ liền phát hiện. Cái đồ vật kia cũng không phải cái gì tháp. Mà là 9 tòa siêu cấp khổng lồ đại lục xếp chồng lên nhau.

Nói là xếp chồng lên nhau. Nhưng cho dù là Chân Thần, trong trường hợp liên tục phi hành cũng là mất mấy trăm năm mới có thể đi từ 2 tòa liền kề nhau đại lục đi lại.

9 tòa đại lục khổng lồ này chính là sắp xếp từ dưới lên trên nhỏ dần. Nhưng là cho dù tòa đại lục trên đỉnh kia nhỏ nhất cũng cần hơn ngàn tòa Thiên Vực gộp lại một chỗ mới có thể sánh bằng.

Về phần tòa bên dưới cùng kia thì là cần hàng lấy hàng vạn tòa Thiên Vực mà tính.

Nhìn lấy 9 tòa đại lục kia, Nguyệt Nhi không khỏi vì đó nghẹn họng trên trời: "Đó là địa phương nào? "

Bên cạnh Từ Nghiên suy nghĩ một chút rồi chợt nói ra: "Chẳng lẽ chính là Cửu Thiên".

Hoàn toàn chính xác chín tòa đại lục kia gọi là Cửu Thiên.

Bởi vì có 9 tòa Đại Lục, mỗi một tòa xưng lấy một Thiên. Cho nên mới có Cửu Thiên danh tự này.

Nhưng là Doanh Thiên chỉ lắc đầu cười nói: "Nhái theo mà thôi, chân chính Cửu Thiên, càng là to lớn".

Tất nhiên Doanh Thiên lời nói các nàng cũng không có ý kiến, dù sao các nàng đều tuyệt đối tin tưởng lời hắn.

Mặc dù Cửu Thiên là xuất hiện bên trong tầm mắt, nhưng là từ nơi đó đến chỗ hiện tại đám người Doanh Thiên đang đứng, là quá mức xa xôi.

Lấy Nguyệt Nhi hiện tại tu vi, coi như bay tới vạn năm cũng chưa có thể tới.

"Sur Tôn, Hiện tại chúng ta liền tới đó sao? ". Nguyệt Nhi hào hứng hỏi tới. Nàng rất mong chờ có thể bước chân lên Cửu Thiên.

Nhưng là Doanh Thiên lắc đầu: "Không vội, trước đi mấy cái địa phương".

Sau đó Doanh Thiên đem các nàng hương một nơi khác bay đi.

Thời điểm dừng lại. Trước mắt mọi người là một tòa phi thường to lớn đại lục. Tòa đại lục này ước chừng lớn bằng 5,6 tòa Thiên Vực cộng lại.

"Đây là... Thần Thế Giới". Từ Nghiên chậm rãi nói ra.

Quả thật, Thần Thế Giới không giống thế giới bình thường. Đại đa số Thần Thế Giới đều là đại lục hình dáng, chỉ có rất ít Thần Thế Giới đặc thù có bộ dáng tình cầu mà thôi.

Giống như Nhật Nguyệt Giới hay Cực Huyền Giới trước đó đều được gọi là siêu cấp đại thế giới.

Nhưng chỉ là trong phạm trù phạm nhân mà thôi. Hơn nữa hai cái thế giới này bất quá chỉ là ở bên trong một tòa Tiểu Thiên Vực xa xôi hẻo lánh tại biên giới vũ trụ mà thôi.

Thiên Vực cũng là có phân chia. Tiểu, Trung, Đại, Siêu Cấp.

Hiện tại bọn hắn là đang ở bên trong một cái Siêu Cấp Thiên Vực.

Tòa đại lục trước mắt này. Đoán chừng ném lên mấy trăm vạn cái Nhật Nguyệt Giới đều có thể đựng.

Thần Giới, là tên gọi của vũ trụ này. Nhưng chân chính Thần Giới, chính là trung tâm vũ trụ, Cửu Thiên kia.

Ở nơi này, Thiên địa linh khí vô cùng nồng nặc. Phạm nhân ở đây cho dù không cần tu luyện cũng tùy tiện có được Linh Đệ tu vi. Thậm chí tại vừa lúc sinh ra đã có được Thiên Sư, thậm chí Linh Vương cảnh giới.

Thần Thế Giới, không có phạm nhân. Chỉ có tu vi đạt tới Bán Thần, mới có thể đi vào Thần Thế Giới.

Cái này cũng không phải vì lệnh cấm.

Mà là vì tại Thần Thế Giới Thần Linh nhiều như cỏ rác. Nếu là đem 1 cái Thông Thần Cảnh tu sĩ ném lên, tất sẽ bị Thần Tức ép cho mà chết.

Thần Tức, chính là Thần Uy. Chỉ là phạm nhân không phân biệt được, cho nên gọi là Thần Uy mà thôi. Thực chất đó chỉ là khí tức của Thần.

Thần Cảnh tu luyện gồm có 9 đại cảnh giới theo thứ tự là Hư Thần, Địa Thần, Chân Thần, Nguyên Thần, Thiên Thần, Thần Vương, Thần Tôn, Thần Hoàng cùng Thần Đế.

Tại Thần cảnh tu luyện, mỗi một cảnh giới đều là cách xa nhau một trời một vực. Nhất là từ giai đoạn Thần Vương về sau càng là khó khăn. Cho nên tại Thần Giới có câu nói: "Thần Vương mới là Thần chung chi Vương".

Rốt cuộc, Doanh Thiên mang mấy người hạ xuống tòa đại lục này.

Trên tòa đại lục này có được mấy ngàn tòa thành trì to lớn. Nếu là so sánh cùng Vạn Lý Thành dạng kia mà nói, liền giống như một cái thôn trang nhỏ một dạng.

Đi bộ một đoạn, rốt cục đi tới một tòa thành. Tòa thành này có được rất cao lớn tường thành. Chỉ tính riêng độ cao kia liền có thể đạt tới hơn trăm vạn dặm. Về độ dày cũng là như thế.

Trăm vạn dặm với phạm nhân là quá xa xôi. Nhưng là với Thần mà nói, bất quá là vài bước đi mà thôi.

Lúc này, ở trước cửa thành vậy mà có lấy 4 vị Chân Thần đang canh giữ lấy.

Nhìn thấy 4 vị Chân Thần này, Tuyết Ngao Linh cùng Tử Nghiên không khỏi vì đó mà cảm thán.

Tại trước đó các nàng kiến thức, Thần chính là tồn tại cao thượng. Trong mắt phạm nhân chính là vô địch.

Nhưng là ở đây vậy mà lấy Chân Thần đi canh cổng. Quả thực là đem các nàng đá kích.

"Đi vào mỗi người cần 5 viên hạ phẩm Thần Thạch, riêng con súc sinh này chưa đạt tới Thần cảnh, cần 10 viên hạ phẩm Thần Thạch". Trong đó một vị Chân Thần chặn lại cổng nói hướng mấy người Doanh Thiên nói ra.

Về phần Doanh Thiên bộ dáng bình thường kia. Bọn hắn cũng không có để ý quá nhiều. Dù sao bọn hắn là gặp qua không ít người che giấu tu vi.

Nếu là phạm nhân tu sĩ. Cần hấp thu linh khí hoặc linh thạch để tu luyện. Thì Thần, chính là cần Thần Thạch để tu luyện. Thần thạch cũng chính là tiền tài thông dụng nhất Thần Giới.

Thần Thạch cũng có phân chia phẩm cấp, thượng, trung, hạ.

Một viên thượng phẩm thần thạch bằng 1 vạn trung phẩm thần thạch. 1 viên trung phẩm thần thạch bằng 1 vạn hạ phẩm thần thạch.

Lúc này, cho dù là Doanh Thiên cũng là lộ ra lúng túng. Bởi vì hắn trên người quả thật là không có nổi một viên thần thạch.

May mắn, lúc này Tử Nghiên vội vàng lấy ra thần thạch đưa cho người canh cổng. Hơn nữa còn là thượng phẩm thần thạch.

Cái này là lúc trước Nguyệt Thần đưa cho nàng hơn ngàn viên. Nguyệt Thần tốt xấu cũng là Thần Vương. Thượng phẩm thần thạch vẫn là bỏ ra được khá nhiều.

Nhìn thấy Tử Nghiên tùy tiện đưa ra 1 viên thượng phẩm thần thạch. Để cho mấy vị Chân Thần vui mừng khôn xiết, dù sao Chân Thần tu luyện cũng vẫn chỉ cần tới hạ phẩm thần thạch mà thôi. Lần này bọn hắn coi như vớ được món lớn.

"Cho hỏi một chút, đây là nơi nào". Tử Nghiên chậm rãi hỏi.

Lúc này. Mấy người canh cổng liền biết, đám người Doanh Thiên hẳn là con nhà quyền quý lần đầu ra ngoài. Cho nên cũng là vui vẻ trả lời.

"Thành này gọi là Hóa Vân Thần Thành, là một trong 700 tòa Thần Thành trên Thiên Hóa Đại Lục. Tòa đại lục này thuộc về Viêm Thần Tinh Vực". Vị này Chân Thần giải đáp.

Đạt được câu trả lời như ý. Doanh Thiên dẫn người đi vào.

Lập tức đập vào mắt chính là một cái phồn hoa vô cùng cảnh tượng.

Thần, chính là chạy đầy đất. Không sai, bởi vì ở đây số lượng người đông đúc vô cùng, hơn nữa thấp nhất cũng là Bán Thần.

Thần ở đây cùng phạm nhân không có cái gì khác nhau. Có người thì là bày bán rao hàng. Cũng có người kì kèo mặc cả.

Thậm chí liền có cả thanh lâu. Kỹ nữ cũng là Thần.

Trên bầu trời có thể thấy được từng vị cường giả qua lại. Có thì là phi hành bay qua. Cũng có là cưỡi các loại thần thú, hay là cưỡi xe kéo. Tràn ngập đặc sắc vô cùng.

P/s: ham chơi quên ra chương. Xin lỗi mọi người

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105: Bày bán

Nhìn bên trong Hóa Vân Thần Thành náo nhiệt, Nguyệt Nhi không khỏi vì đó mà mở mang tầm mắt.

Dù sao nàng hay là ưa thích náo nhiệt, tính tình lại trẻ con, đối với dạng này náo nhiệt đương nhiên là háo hức.

Doanh Thiên cũng không có vội. Chỉ chậm rãi đi bộ trên đường phố, tùy tiện cho mọi người ngắm cảnh.

Hỏa Vân Thần Thành không hổ là Thần Thành, chỉ riêng đường phố liền được lát đầy trân quý khoáng thạch. Đỉnh đài lầu các cao hàng trăm tầng san sát gần nhau. Lộ ra cao quý vô cùng.

Dù sao Thiên Hỏa Đại Lục có được mấy ngàn tòa thành trì. Nhưng là chỉ có 700 tòa được xưng là Thần Thành mà thôi.

Mà lại, mỗi một tòa Thần Thành đều có Thần Vương tọa trấn.

Những vị Thần Vương này, là nhận được Thần Đình sắc phong, ban cho đất thưởng.

Nói lại, dù sao nơi này là gần trung tâm Thần Giới, tiếp cận Cửu Thiên, cường giả nhiều như mây cũng không có gì lạ.

Tại rong chơi thời điểm, Nguyệt Nhi hay là mua được khá nhiều đồ vật, đa số đều là đồ trang sức hoặc chơi được đồ vật.

Lúc này. Phía trước xảy ra một trận huyên náo. Tiến lại gần liền phát hiện, ở đây có người đang rao bán trân quý đồ vật.

Nguyên lai có một vị Nguyên Thần tại trong bí cảnh tìm tới một món bảo vật, sau đó đem ra bày bán.

"Vạn Thần Hoa, chỉ ít 50 vạn năm tuổi, giá chỉ 200 viên thượng phẩm thần thạch". Vị này Nguyên Thần rao bán.

Chỉ thấy trên tay hắn cầm lấy một đóa trắng muốt hoa.

Vạn Thần Hoa, coi như là trân quý thần dược. Sinh trưởng ở nơi pháp tắc giao nhau. Có thể nói là hiếm thấy.

Vạn Thần Hoa công dụng chính là dưới Thiên Thần phục dụng có thể để cho tu vi tăng lên một mảng lớn. Thậm chí có thể hỗ trợ đột phá đại cảnh giới. Niên đại càng cao công dụng càng lớn.

Nghe được rao bán, rất nhiều người đều tập trung lại. Đa số đều là Chân Thần hoặc Nguyên Thần. Dù sao đây là đối tượng sử dụng tốt nhất.

Mặc dù Vạn Thần Hoa công dụng lớn. Nhưng là 200 thượng phẩm thần thạch coi như đắt đỏ, bình thường Chân Thần rất khó lấy ra được.

Doanh Thiên đối với cái này cũng không có hứng thú gì. Hắn chỉ là kiểm lấy một góc phố. Sau đó trực tiếp ngồi bệt xuống đất bày ra mấy cái đồ vật.

Lại nói, đồ vật hắn lấy ra vậy mà chỉ là 3 viên đen xỉ hòn đá, ngoài ra còn có 1 tấm da rắn. Tấm da rắn này chỉ là da rắn bình thường khi lột xác mà thôi, nhìn qua không có bất kỳ giá trị gì.

Mà lại, Doanh Thiên bộ dáng bày bán kia giống như người nghèo một dạng, ăn mặc thì bình thường, ngồi bệt xuống đất liền một cái chiếu cũng không có. Cho nên cũng không có ai thèm để ý tới hắn.

Nguyệt Nhi nhìn không được bật cười nói:"Sur Tôn, ngươi dù gì cũng là đại năng thông thiên triệt địa, ít nhất cũng cần có chút dáng dấp chứ".

Doanh Thiên chỉ là cười trừ mà thôi.

Từ Nghiên lắc đầu nói với Nguyệt Nhi:"Công tử làm việc, tất có đạo lý".

Bày ra đồ vật hồi lâu, cũng không có người hỏi tới, tất nhiên thỉnh thoảng cũng là có người hiếu kỳ lại nhìn một chút.

Hiếu kỳ là vì hắn bộ dáng nghèo đến không thể nghèo hơn. Nhưng là bên cạnh lại có mấy vị mỹ nhân ngồi cùng.

Tuyệt Ngạo Linh, Từ Nghiên, Nguyệt Nhi, mỗi một cái đều là xinh đẹp động lòng người, khí chất cao quý. Tất thu hút ánh mắt người khác.

Cái này để cho người ta hiếu kỳ, vì sao mấy vị xinh đẹp nữ tử này lại cùng một tên như vậy một chỗ.

Có một vị Địa Thần có lòng hỏi:"Vị bằng hữu này, ngươi đây là bày bán đồ vật gì đâu".

"Vô giá báu vật, nếu là có thể ra giá liền thuộc về ngươi". Doanh Thiên mỉm cười đáp.

Vị này Địa Thần tất không khỏi nghi hoặc. Liền lập tức nhặt lên mấy viên đá kia xem xét, chỉ là hắn lật đi lật lại, thử dùng hồn lực, hoặc thần lực đi dò xét, cũng là không phát hiện ra cái gì đặc biệt. Cho dù là tấm da rắn kia cũng như vậy.

Rốt cuộc hắn chỉ đành lắc đầu bỏ đi.

Cũng là, có không ít người ghé qua xem xét, nhưng không có ai phát hiện được điều gì thần kỳ, cho nên cũng không có mua đi.

Đúng lúc này, chợt một cái thanh âm vang lên:"Ồ, công tử cũng ở đây".

Nghe được giọng nói này, Doanh Thiên ngẩng đầu lên, chỉ thấy trước mặt hắn đứng lấy một người.

Người này lộ ra khá trẻ tuổi, bề ngoài ước chừng 30.

Thấy Doanh Thiên dường như không nhớ, người này bèn nói tiếp: "Ta là Mộc Hiên, tại trước đó chúng ta đã gặp qua tại hỏa điểm bí cảnh kia".

Doanh Thiên gật đầu: "Ân".

Đúng thế, trước mặt Doanh Thiên người này, chính là Mộc Hiên.

Lúc trước tại chỗ Đế Diễm, Doanh Thiên là gặp qua hắn.

Mộc Hiên lúc này hào hứng nói: "Cũng may có công tử nhắc nhở, nếu không lần đó e rằng ta coi như xong".

Nghĩ đến đây, Mộc Hiên tự cảm thấy may mắn cùng mang ơn Doanh Thiên vô cùng.

Nếu như không phải Doanh Thiên nhắc một câu. Có lẽ hắn thật sẽ đi vào bí cảnh kia. Và rồi chết thể nào cũng không hay.

Nguyệt Nhi thắc mắc hỏi: "Sư Tôn, người quen hắn sao".

"Ân, coi như quen biết". Doanh Thiên gật đầu đáp. Tất nhiên bên trong đó càng là một loại duyên đi.

Lúc này, Mộc Hiên mới là nhìn hướng sang bên Nguyệt Nhi. Nhìn kỹ một chút liền khiến cho hắn giật mình không thôi.

Sau đó hắn nhìn sang Tử Nghiên cùng Tuyết Ngao Linh. Đều là cho hắn một cỗ cảm thán.

Phải nói, Mộc Hiên con mắt hay là tinh tường, hắn nhận ra, ở đây 3 nữ tử trước mắt này đều chưa có tới 50 tuổi. Thế nhưng đã là Thần.

Phải biết, cho dù là Thần Giới ghi nhận trong lịch sử cũng là hơn 50 tuổi mới thành thần. Đây cũng là ngắn nhất thời gian ghi lại được.

Nhưng là ở đây liền toát ra 3 cái chưa đến 50 đã là Thần.

Tất nhiên mấu chốt là hắn cảm nhận được trên người các nàng một loại tu luyện bài bản kia, có nghĩa là các nàng tu luyện từ phạm nhân thành thần. Chứ không giống với loại người vừa sinh ra đã là Thần kia.

Tại Thần Giới, chỉ cần cha mẹ tu vi là Thần Vương, liền sinh con ra đã là Thần. Nhưng là bởi vì sinh ra đã là Thần, thiếu đi cảm ngộ đại đạo, cho nên tu luyện sẽ chậm hơn người từ phạm nhân tu lên.

Ví dụ như người từ phạm nhân tu thành Hư Thần cảnh. Nếu là nhanh, liền có thể trong ngàn năm đạt tới Địa Thần cảnh. Nhưng nếu vừa sinh ra đã là Thần, thời gian này có thể mất tới 3000 năm. Thậm chí vạn năm.

Tất nhiên không nói tới những dạng thiên tài kia.

Mộc Hiên cũng là không biết nói cái gì tốt, hắn cũng không có đi hỏi tới, chỉ là giữ trong lòng mà thôi.

Bởi vì tin tức này một khi lộ ra, tất sẽ đưa tới oanh động.

Mộc Hiên tiếp tục hỏi: "Công tử đây là bày bán thứ gì".

Doanh Thiên nhìn nhìn Mộc Hiên cười đáp: "Báu vật, mau tới mua, có thể giảm giá cho ngươi".

Nhìn nhìn lại mấy viên đá đen xỉ cùng một mảnh da rắn kia. Mộc Hiên cũng là cười khổ, hắn mặc dù biết được Doanh Thiên sâu không lường được, nhưng là nhìn đi nhìn lại cũng không thấy mấy món đồ vật bày ra kia là cỡ nào báu vật.

Nhưng là hắn cũng hỏi tới giá cả một chút: "Công tử bán thể nào".

"Một vạn thượng phẩm thần thạch một viên, giảm cho ngươi 5 thành". Doanh Thiên nhẹ tênh báo giá.

Nghe được cái này dọa người giá cả, để cho Mộc Hiên giật mình không thôi, hắn cười khổ. Mặc dù Doanh Thiên nói là giảm tới 5 thành. Nhưng con số vẫn y nguyên cao vút. Hắn nhất thời là cảm không ra nổi.

Mộc Hiên một xấu hổ gãi cổ nói: "Ta không có nhiều tiền như vậy".

Đúng lúc này, một chút gió thoảng qua. Mộc Hiên không biết từ lúc nào mình lại bị đẩy sang một bên.

Chỉ thấy lúc này ở trước gian hàng của Doanh Thiên đã đứng lấy 2 cái lão giả. Một cái đã là râu tóc bạc phơ, một cái mặc dù già nua không kém, nhưng là râu tóc vẫn là đen nhánh.

2 cái lão giả này nhìn chằm chằm vào 3 viên đá đen xỉ kia. Sau đó nhặt lên lật qua lật lại xem xét vô cùng kỹ lưỡng.

Qua hồi lâu vị lão giả tóc trắng lên tiếng:"Vị Công tử này. Có thật là bán 1 vạn một viên sao".

Doanh Thiên gật đầu:"Chính là".

"Vậy ta liền mua tất". Vị lão giả tóc trắng vội vàng giống như là sợ bị ai đoạt mất vậy.

Đúng lúc này vị lão giả tóc đen lên tiếng ngăn lại:"Chiêu lão đầu. Ta và ngươi cùng tới, cơ gì ngươi có thể một mình đoạt".

"Hừ ta đến nhanh hơn ngươi chính là một khắc". Lão giả tóc trắng một bộ đắc ý.

"Hừ, ngươi muốn một mình nuốt trọn là không thể nào, cần phải chia đều". Lão giả tóc đen kia quát lên.

"Hừ, họ Tôn, ta đến trước, dựa vào đâu muốn cùng ngươi chia đều". Lão giả họ Chiêu không chịu quát lên.

Nghe được 2 người tranh cãi. Doanh Thiên mỉm cười cất lời:"Thế này đi, ai trả giá cao hơn ta liền bán cho hắn".

Nghe được Doanh Thiên nói ra câu này, 2 cái lão giả mới là im lặng. Bọn hắn không hèn mà đều nhìn tới Doanh Thiên.

"Tốt". Một lát sau 2 người đều là đồng thanh đáp.

"2 vạn một". Lão giả họ Chiêu ra giá.

Nghe vậy. Lão giả họ Tôn bật cười:"Chiêu lão đầu, ngươi vẫn ki bo như ngày nào, 5 vạn một".

Chiêu lão nghe Tôn lão khiêu khích, cũng là cảm thấy nóng mặt. Cho nên là liều mạng ra giá. Lần này coi như đem hần tài sản hơn trăm vạn năm tích góp coi như tiêu sạch:"20 vạn một".

Nghe được Chiêu lão hét lên giá cả này, khiến cho Tôn lão cũng là giật nảy mình, hần chỉ là trêu tức Chiêu lão một chút mà thôi. Không có nghĩ tới Chiêu lão vậy mà dốc hết vốn liếng như vậy.

Hết xong giá cả này, liền Chiêu lão cũng thầm hô:"Không ổn". Hắn vừa rồi nóng mặt hô lên, chính là đem tài sản vét sạch. Nếu thật trả số tiền kia, hắn coi như nghèo rớt mồng tơi.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 106: Tắm da rắn kia

Một bên nhìn 2 lão giả này hết giá. Mộc Hiên là một bộ há hốc mồm.

20 vạn thượng phẩm thần thạch, 3 viên là 60 vạn. Đây coi như là có thể vét sạch một cái tông môn, có thể mua tới mấy tòa cấp cao thế giới.

Mộc Hiên trong lòng tương đương hối hận. Hắn là người thông minh. Đương nhiên nhìn ra hai cái lão giả này đều là phi phạm.

Giờ phút này hắn cũng là biết 3 viên đá đen kia nhất định là vô giới chi bảo, quả thật lúc trước Doanh Thiên ra giá giảm cho hắn 5 thành, chính là tiện nghi hắn.

Mặc dù nói 5 ngàn thượng phẩm thần thạch rất lớn, nhưng là Mộc Hiên cố hết sức vẫn là lấy ra được. Chỉ tiếc hắn không có nắm lấy cơ hội này.

Chiêu Lão khuôn mặt nhăn nhoe kia nở ra một cái nụ cười thân thiện, chỉ là hần nụ cười này lộ ra đặc biệt khó coi.

"Vị Công Tử này. Không, vị đại nhân này, vừa rồi ta lỡ lời, có thể hay không rút lại". Chiêu Lão một bộ khẩn cầu.

Doanh Thiên lắc đầu cười đáp:"Giá ngươi đã báo, há có thể rút lại, nếu không ta đem toàn bộ đập cho hắn, tin tưởng hần vẫn là nguyện ý". Doanh Thiên vừa nói vừa chỉ tới Tôn Lão.

Tôn Lão lúc này mới là lên tiếng, hần tỉnh tỉnh so với Chiêu Lão vẫn là trầm ổn.

"Đại Công Tử, không biết người là từ đâu lấy tới mấy viên đá này". Tôn Lão lời này chính là lộ liễu thăm dò, hần cũng biết điều này, chỉ là liên quan trọng đại, cho nên hần vẫn là liều mạng hỏi tới.

"Nhặt được". Doanh Thiên nhàn nhạt đáp, sau đó lại nói tiếp:"Thế nào, mua không mua, liền đi chỗ khác, tin tưởng sẽ có người ra giá càng cao".

"Mua". Tôn Lão giật mình vội nói, hẳn thật sợ Doanh Thiên sẽ không bán cho mình.

"Ở đây 3 viên, các ngươi mỗi người một viên rưỡi, chớ lại tranh nhau". Doanh Thiên mỉm cười nói ra.

Nghe Doanh Thiên câu nói này để 2 cái lão già kia đều cảm thấy buồn cười.

Chia, làm sao chia, chẳng lẽ nói chính là đem viên đá kia chặt làm đôi. Lại nói, dù muốn chặt làm đôi cũng không thể nào làm tới.

Doanh Thiên lắc đầu, bèn trực tiếp nhặt lên một viên, sau đó nghe được "rắc" một tiếng, viên đá kia sinh sinh bị hấn bẻ làm đôi.

Trông thấy cảnh này, 2 cái lão già con mắt đều là giật nảy. Bọn hắn chính không dám tin vào mình con mắt.

"Cái này, cái này cũng có thể đi". Chiêu Lão lấp bắp nói ra.

Bẻ đôi một hòn đá, đây hẳn là một cái quả đồi bình thường sự tình. Vấn đề ở đây là, viên đá kia tất không phải bình thường viên đá.

Bởi vì 2 cái lão già này, bọn hắn tự nhận chính mình dốc đến toàn lực cũng không có cách nào bẻ đôi viên đá kia.

Phải biết, bọn hắn 2 cái đều là danh chấn Thần Giới đại nhân vật, tuyệt không phải hư danh hạng người, thực lực tuyệt đối là vô cùng cường đại. Nhưng là cho dù dốc toàn lực tới, bọn hắn cũng mơ tưởng đem viên đá kia bẻ gãy.

"Đưa tiền, cầm lấy rồi đi đi, chớ lại nhiều". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra.

Nghe vậy, hai cái lão già cũng không có chậm chạp. Bọn hắn lập tức lấy ra mỗi người 30 vạn thượng phẩm thần thạch giao cho Doanh Thiên.

Sau đó Tôn Lão con mắt nhìn về tấm da rắn kia ngập ngừng hỏi:"Tấm da rắn này, bán thế nào".

"Đi thôi, đồ vật này, người mua không nổi". Doanh Thiên khoát tay.

Rốt cuộc. 2 cái lão già vẫn là thức thời trực tiếp rời đi. Bọn hắn hôm nay coi như là vớ được món hời, tương lai xán lạn vô cùng.

"Sur Tôn, người tùy tiện bán vài hòn đá liền trở thành đại gia". Nguyệt Nhi sung sướng nói ra.

Nói tới, Doanh Thiên trong lòng đều cảm thấy buồn cười. Kỳ thật, 3 viên đá kia chính là trong bảo khố của hắn rác rưởi nhất đồ vật, hắn bán ra cũng chỉ là lấy chút tiền mà thôi.

Nghĩ đến đây, hắn liền cảm thấy chính mình trò cười. Đường đường một vị vô địch Thiên Tôn, đã từng huyết tẩy vô số thế lực lớn, tên tuổi của hắn có thể khiến Thiên Đạo cũng phải kiêng kỵ, trở thành cấm kỵ trong thiên địa.

Thế nhưng là hiện tại lại phải bán đồ lấy tiền tiêu, quả thực là trò cười.

Doanh Thiên cũng không có giữ thần thạch, toàn bộ đều đưa cho Từ Nghiên giữ lấy.

Lúc này, Mộc Hiến mới là chậm rãi lại gần lần la hỏi:"Công Tử, ta.... Cái kia".

Mộc Hiến một bộ lấp bắp.

Doanh Thiên cười cười đáp:"Thế nào, hối hận rồi".

Mộc Hiến lúc này triệt để im lặng, hắn biết, cơ hội là đã vụt mất, chỉ có thể trách hắn không biết nắm bắt mà thôi.

Doanh Thiên cũng không để ý đến hắn, nhắm mắt lại một bộ ngủ gật.

Cũng không biết bao lâu sau, rốt cuộc Doanh Thiên gian hàng này lại có người ghé thăm.

Người đến, đồng dạng là một cái lão già. Chỉ là lão già này trông lại vô cùng khác người.

Hắn rất cao, ước chừng cao hơn Doanh Thiên nửa người, nhưng lại rất gầy, cả thân thể của hắn nhìn vô cùng ốm yếu, giống như một con gió cũng có thể thổi bay hắn vậy.

Hắn một mái tóc hoa râm lù xù kia giống như là đã thật lâu không có chải qua.

Quan trọng là, má phải của hắn có lấy từng nét hoa văn kỳ dị. Mà nếu nhìn kỹ liền sẽ phát hiện, những hoa văn này tương tự hoa văn trên tấm da rắn kia.

Lão già này lộ ra hết sức bình thường, cùng một cái gần đất xa trời lão nhân không có gì khác nhau.

Nhưng là Mộc Hiên ở bên cạnh hắn lúc này đều cảm thấy áp lực.

Nếu là người khác liền sẽ không cảm thấy gì, nhưng là Mộc Hiên lại khác, hắn gia tộc huyết thống đặc thù. Cho nên có thể cảm giác được, lão nhân này so với hai cái lão giả trước đó còn nguy hiểm gấp bội.

Nhìn chằm chằm lên tấm da rắn kia hồi lâu, rốt cuộc lão nhân này run run hỏi một câu: "Không biết vị công tử này là từ đâu lấy được da rắn này".

Hắn hỏi ra câu này, cả người đều run rẩy, ai cũng có thể nhìn ra, hắn lúc này tương đối xúc động.

"Tin tưởng, người so bất kỳ ai đều hiểu rõ về nó". Doanh Thiên nhìn lên lão nhân kia cười đáp một câu.

Rốt cuộc, lão nhân kia không kiềm chế nổi xúc động, vội vàng quỳ xuống dập đầu: "Xà Ảnh bá kiến đại nhân".

Có thể thấy, lão nhân giờ phút này vô cùng xúc động, hắn trên thân không tự chủ được mà toát ra một chút khí tức.

Chỉ là một tia khí tức này lại khiến cho Mộc Hiên bên cạnh giống như rơi vào kinh đảo hải lãng. Kém chút liền bị tia khí tức kia ép cho quỳ xuống.

Trong Hòa Vân Thần Thành lúc này, có không ít tồn tại cường đại đều là mở ra con mắt. Hiên nhiên là bị kinh động.

Có người thử dò xét một chút, thea nhưng là không thể phát hiện điều gì, cũng tìm không ra nơi phát ra tia khí tức kia.

Doanh Thiên nhìn lão nhân này đang quỳ dập đầu tại đó, lắc đầu nói: "Đứng lên đi, cũng đều đã già rồi, không cần cầu kỳ như vậy".

"Không, thuộc hạ đã chờ ngày này quá lâu rồi. Đã quá lâu rồi". Lão nhân tên Xà Ảnh này một mực quỳ tại đó không có đứng lên.

Lúc này, Doanh Thiên cũng chỉ biết cảm thán một câu: "Thương hải tang điền, còn có thể nhớ, đã là không dễ dàng".

Hắn trong lòng đều cảm thấy chính mình bồi hồi. Dù sao, một kẻ sống từ tuyên cổ tới nay như hắn, cái gì tràng diện đều chưa từng gặp qua, có nhiều việc, hắn cũng sớm quên.

Doanh Thiên nhặt lên tấm da rắn, đưa cho Xà Ảnh nói: "Cầm đi, nó hay là thuộc về các ngươi".

Xà Ảnh trong con mắt kia lộ ra chút ướt át, hắn đôi tay run run kia rốt cuộc vẫn là không dám cầm lấy.

"Cầm đi, thời gian sắp tới cần ngươi ra sức". Thấy Xà Ảnh này do dự, Doanh Thiên bồi thêm một câu.

Nghe được câu nói này, Xà Ảnh rốt cuộc cầm lên tấm da rắn kia, hắn lần nữa dập đầu quỳ lạy: "Tạ đại nhân ơn, thuộc hạ nguyện hết sức".

Cầm lên tấm da rắn kia, Xà Ảnh là nâng niu vuốt ve vô cùng, tựa như là đang nâng niu một món vô thượng bảo vật vậy.

Doanh Thiên cũng không có đi ngăn hắn nổi niềm.

Hồi lâu qua đi, Xà Ảnh rốt cuộc bình tĩnh lại.

Lúc này Doanh Thiên mới lên tiếng hỏi: "Các ngươi lão tổ tông là như thế nào". Hỏi đến câu này, Doanh Thiên trong lòng là vẫn còn hi vọng.

Nhưng là Xà Ảnh trả lời liền làm hắn thờ dài.

"Năm đó đại nhân bị ám toán, Lão Tổ hắn cũng là liều mạng đi báo thù cho đại nhân, kết quả, hắn bị người ta moi tim mật, còn thân thể liền bị ngâm rượu". Nói tới đây Xà Ảnh đều hai tay nắm chặt.

Doanh Thiên cũng là cảm thấy không còn gì để nói: "Cần gì phải như vậy chứ".

Trên thực tế, năm xưa Doanh Thiên bị ám toán kia, không chỉ riêng hắn mấy cái đệ tử. Mà còn có rất nhiều người cùng hắn mạng ơn, hoặc là các chiến tướng thuộc hạ của hắn đều điên cuồng tiến hành trả thù cho hắn. Chuyện này gây nên một trận hỗn loạn lớn trong thiên địa.

Xà Ảnh tiếp tục nói ra: "Những người kia sau đó đều bị Thiên Đạo trấn áp, rất thê thảm hạ tràng, rất ít người có thể trốn thoát đi".

Trong trận trấn áp kia, có không biết bao nhiêu hạng người vô địch, có không biết bao nhiêu hạng người kinh diễm, thậm chí ngay cả Đạo Quân cũng vẫn lạc, rơi vào vạn kiếp bất phục hoàn cảnh.

"Lão Tổ ngươi, là bị ai hại". Doanh Thiên hỏi.

"Nhâm, con thứ 7 Thanh Long". Xà Ảnh nói ra, kèm theo cực kỳ căm thù trạng thái.

"Hừ, cùng ta khó dễ, sớm muộn cũng sẽ có ngày, ta làm thịt rồng". Doanh Thiên con mắt híp lại. Nói đến Thanh Long, trong tràng chiến đấu kia, Thanh Long cũng là có chân trong đó. Hắn cùng Doanh Thiên hiềm khích đã lâu.

"Đại nhân tiếp theo suy tính thế nào". Xà Ảnh hỏi tiếp.

"Không vội, trước đi mấy cái Thần Thổ, thế nào, ngươi có tuyến sao". Doanh Thiên cười nhìn hắn.

"Hắn là có, mấy tháng tới, Thần Thú Phần là có một trận náo nhiệt, đại nhân có thể tới xem thử". Xà Ảnh nói ra.

"Thần Thú Phần nha, có thể". Doanh Thiên gật đầu, trong mắt lộ ra một tia hứng thú.

Lúc này, Xà Ảnh mới là quay sang nhìn Mộc Hiên một chút rồi nói:"Tiểu tử, nha đầu Mộc Tổ Tổ còn sống chứ".

Nghe nhắc đến Mộc Tổ Tổ danh tự, Mộc Hiên đều là giật mình kinh hãi. Cũng không biết vừa rồi Doanh Thiên cùng Xà Ảnh nói chuyện, là cố ý để cho hắn nghe, hay là không để ý đến hắn.

Nhưng là bên trong câu chuyện kia có không ít tin tức kinh người. Mặc dù đa số Mộc Hiên đều nghe không hiểu, nhưng là hắn vẫn có thể lờ mờ đoán được vài cái sự tình.

Mộc Hiên vội vàng chấp tay hướng Xà Ảnh nói:"Bẩm tiên bối, tiên tổ vẫn khỏe".

Đúng thế, trong miệng Xà Ảnh gọi là nha đầu Mộc Tổ Tổ kia, chính là bọn hắn Mộc Gia tiên tổ, chính là vị lão tổ cường đại nhất, cổ lão nhất còn sống đến hiện tại.

Xà Ảnh gật đầu:"Xem ra Mộc Gia vẫn là có người có mắt đi".

Mộc Hiên cũng là không biết Xà Ảnh câu nói này là khen hay là chế giễu hắn. Cho nên chỉ là im lặng đứng một chỗ.

"Đi thôi, tùy tiện tìm một chỗ ở tạm". Doanh Thiên đứng lên nói ra.

"Nếu là đại nhân không chê, trước đi Thần Lôi Sơn cứ điểm dừng chân một chút, thuộc hạ sẽ cáo tri bọn hắn". Xà Ảnh chậm rãi gọi ý.

"Tùy tiện đi". Doanh Thiên không có quan tâm nhiều vấn đề đó. Cho nên gật đầu đồng ý.

Ngay sau đó, Xà Ảnh đưa cho Doanh Thiên một cái vị trí, Doanh Thiên cũng là lập tức lên đường tới đó.

Doanh Thiên đi khuất sau đó. Mộc Hiên mới là chậm rãi hỏi Xà Ảnh:"Tiên bối, người cùng nhà ta tiên tổ quen biết sao".

Xà Ảnh liếc nhìn Mộc Hiên sau đó gật đầu trả lời:"Quen".

"Vậy, người đó.... ". Mộc Hiên vừa nói ánh mắt vừa nhìn về nơi Doanh Thiên đi khuất.

"Trở về hỏi người lão tổ, có lẽ nàng sẽ giải đáp ngươi". Bỏ lại câu này, Xà Ảnh biến mất vô tung.

Mộc Hiên lúc này cũng là hết sức tò mò, hắn vội vàng lập tức trở về. Muốn đem cái này câu chuyện đi hỏi hắn tiên tổ.

Bên trong Hóa Vân Thần Thành, đa số đều là thành trì bộ dáng, ngoài ra còn có không ít các đại môn phái, tông môn, cương quốc đặt cứ điểm tại đây.

Nói là cứ điểm, nhưng thực chất nó không có khác gì một cái chi nhánh của các tông môn kia.

Dù sao có thể đem cứ điểm đặt trong thành, đều là tam lưu tông môn, cương quốc trở lên. Mà lại, cũng không phải là chỉ một cái cứ điểm mà thôi.

Ví dụ như Thần Lôi Sơn mà Doanh Thiên sắp đến, nó Tổng Đàn chính là riêng một tòa đại lục to lớn khổng lồ, diện tích bằng tới một nửa Thiên Hòa Đại Lục này.

Mà lại, trên Thiên Hòa Đại Lục này 700 tòa Thần Thành, mỗi một tòa đều có cứ điểm của Thần Lôi Sơn.

Mà mỗi cái cứ điểm, đều so với Nhật Nguyệt Giới đều lớn hơn.

Thần Giới phân chia thế lực chính là Siêu Cấp, Nhất Lưu, Nhị Lưu cùng Tam Lưu. Ngoài ra còn có bất nhập lưu thế lực.

Đối với Tam Lưu thế lực, yêu cầu chính là phải có ít nhất 100 vạn Chân Thần, cùng 1000 Thần Vương mới có thể được công nhận làm Tam Lưu thế lực.

Mà Thần Lôi Sơn, tại trong Tam Lưu thế lực, coi như thuộc về top đầu.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Vừa tới liền muốn giết người

Phía bắc Hỏa Vân Thần Thành, ở đây có một mảnh to lớn đại địa, tại trên mảnh đại địa này xây lên san sát các loại đình đài lâu các vô cùng rộng lớn.

Tại trung tâm mảnh đại địa này, còn có một mảnh nhỏ đại lục lơ lửng trên không trung.

Trên mảnh đại lục lơ lửng kia, dựng lên một cái khổng lồ Thần Điện, tòa Thần Điện này to lớn nguy nga vô cùng, đoán chừng chỉ riêng tòa Thần Điện này đều có thể lớn bằng Vạn Lý Thành ở Cực Huyền Giới kia. Mỗi cạnh ước chừng trăm vạn dặm.

Nếu là ném một cái phàm nhân lên tới, e sợ sẽ cho rằng đây là một cái đại tông môn thế lực nào đi.

Nhưng là toàn bộ nơi này, bất quá là một cái cứ điểm của Thần Lôi Sơn mà thôi.

Thần Lôi Sơn là bên trong tam lưu thế lực thuộc về top đầu, Chân Thần có tới hơn 400 vạn, Thần Vương, chính là có tới gần 4000 vị. Về phần những Thần giống như Hư Thần, Địa Thần chính là nhiều đếm không xuể.

Càng cao tồn tại, chính là có 8 vị Thần Tôn tọa trấn, nghe nói vị Thần Lôi Sơn Chủ kia, tu vi đã đạt tới vô hạn gần Thần Hoàng tồn tại.

Trải qua gần một ngày di chuyển. Đám người Doanh Thiên mới là đi tới biên giới cứ điểm này, tất nhiên đây đã là tốc độ rất chậm.

Đứng tại cứ điểm nhìn vào, liền có thể thấy tòa Thần Điện kia tỏa ra hào quang rực rỡ.

Mặc dù còn là tại cứ điểm biên giới, nhưng địa phương này chung quy là náo nhiệt, trên bầu trời từng đội tuần tra bay vun vút qua lại, mỗi người đều là Bán Thần hoặc là Hư Thần.

Mặc dù tu vi không cao, nhưng là đầy đủ để tuần tra.

Ở cứ điểm biên giới này vậy mà tụ tập không ít người, đại đa số đều là Thông Thần Cảnh, bọn hắn chính mình tự mở chợ buôn bán.

Doanh Thiên dẫn đầu chậm rãi đi tới. Một bộ nhân nhả vô cùng.

Lập tức, có không ít ánh mắt nhìn tới bọn hắn, tất nhiên cũng không có ai để ý Doanh Thiên, mà là sau lưng hắn 3 cái nữ tử.

Mỗi một cái đều mỹ lệ động lòng người.

Nhưng là cũng không có ai dám lơ đãng gì, dù sao bất quá là một đám Thông Thần Cảnh, cũng sẽ không đi trêu chọc Thần Cảnh người.

Đúng lúc này, từ bên kia bay qua một đám người, chỉ thấy đám người này gồm 20 người. Tất cả đều là Hư Thần.

Dẫn đầu là một cái trẻ tuổi nam tử, hắn khuôn mặt tuấn tú, một bộ lẫm lẫm hiên ngang, tại trong đây là thuộc về nổi bật nhất người.

"Lư Tùng, hắc hắc, lần này có người xui xẻo". Một cái Bán Thần cười lạnh thâm nghị.

Người nam tử kia, hắn gọi là Lư Tùng, tu vi cảnh giới là Chân Thần. Ở đây thuộc về cao nhất tu vi.

Lư Tùng một bộ tự nhiên đi đến trước mặt Doanh Thiên mấy người, nhưng là trực tiếp bỏ qua Doanh Thiên mà hướng về sau nở nụ cười thân thiện hỏi:"Tại hạ Lư Tùng, đội trưởng đội tuần tra, xin hỏi mấy vị cô nương có cần giúp đỡ".

Lư Tùng vừa rồi là dẫn người đi tuần, tại đi ngang qua thời điểm, hắn là nhìn thấy Từ Nghiên mấy người.

Nhìn thấy các nàng xinh đẹp, cho nên hắn lập tức tiến lại gần làm quen.

Chỉ là các nàng không có đi trả lời hắn, một bộ coi như hắn không tồn tại.

Cái này để Lư Tùng mặt mày có chút nóng hổi, hắn không nghĩ các nàng vậy mà không cho hắn mặt mũi.

Lư Tùng ho khan một tiếng nói:"Mọi người đều là người lạ, cho nên ta chỉ là muốn kiểm tra một chút, dù sao đây là ta trách nhiệm".

Lư Tùng lời này, cốt chỉ là gỡ đi vừa rồi xấu hổ, nhưng là cũng có là thật.

Hắn mỗi ngày đều tại cứ điểm biên giới đi lại mấy vòng, cho nên hắn nhìn liền biết được người lạ.

Lúc này đây, Doanh Thiên mới chậm rãi lên tiếng:"Có người mời chúng ta tới".

Doanh Thiên câu nói này, lập tức khiến nhiều người hướng hắn nhìn tới.

Bởi vì, Doanh Thiên một bộ binh thường kìa, quả thực dễ cho người ta không đi chú ý.

Lưu Tùng nhú mày nhìn sang Doanh Thiên, sau đó vẫn là hỏi: "Không biết là ai mời tới đâu".

"Người này, người hẳn là chưa đủ tư cách để biết". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra.

Câu nói kia, dễ cho không biết bao nhiêu người giật mình, bởi vì nó thật sự quá chói tai, đây là trần trụi khinh thường Lưu Tùng.

Phải biết, Lưu Tùng thanh danh, cũng không phải cái gì tốt đẹp người, ở vùng biên giới này, có không ít người đều là trong tay Lưu Tùng ăn thê thảm.

Hắn là con trai độc nhất của một vị trưởng lão rất có quyền thế tại cứ điểm này, cho nên rất ít người dám đắc tội hắn.

"Tiểu tử, cẩn thận cái miệng, có biết đây là ai không". Bên cạnh Lưu Tùng đi theo một cái lên tiếng. Người này là muốn lấy lòng Lưu Tùng.

"Không biết, cũng không quan tâm". Doanh Thiên hời hợt trả lời. Một bộ không để ý tới.

Lưu Tùng lúc này trong mắt đã lóe lên một tia lạnh lẽ, hẳn tại đây sống hơn 300 năm. Cũng chưa từng có ai dám đối với hắn coi thường.

Thế nhưng là hôm nay, hắn bị một cái tiểu tử trần trụi coi thường, cái này khiến hắn tâm nổi lên muốn giết người.

"Người đến Thần Lôi Sơn cứ điểm, đều phải tra xét thật kỹ mới có thể tiến vào, nếu không thì bắt buộc phải ở ngoài". Lưu Tùng lúc này một bộ hiên ngang nói ra. Trên thực tế là hắn cố ý làm khó Doanh Thiên.

Hắn tin tưởng, nếu là Doanh Thiên thật sự muốn đi vào, nhất định phải hạ nước với hắn. Sau đó hắn sẽ từ từ tìm cách đoạt lấy mỹ nhân.

Chỉ cần Doanh Thiên bước vào trong, còn không phải tùy hắn sắp đặt.

Thế nhưng là, Doanh Thiên không có tiếp tục để ý đến hắn. Mà là ghé vào ven đường một cái quán nhỏ.

Doanh Thiên bình thân ngồi đó, giống như là chờ đợi cái gì.

3 người Nguyệt Nhi cũng ngồi xuống bên cạnh hắn, cái này để Lưu Tùng có chút ghen ghét, dù sao có tới 3 cái mỹ nhân bên cạnh, cũng không biết Doanh Thiên đến cùng có cái gì tốt.

Lưu Tùng tiếp tục nói: "3 vị cô nương này, nếu là muốn đi vào, chỉ cần nói một câu, ta liền lập tức đưa các vị vào, không cần phải ngồi đây mệt nhọc".

Bên cạnh Lưu Tùng tên kia cũng là hòa theo: "Phải đấy, 3 vị cô nương xinh đẹp tuyệt mỹ. Cần gì phải cùng cái tên khổ rách áo ôm này một chỗ, Lưu Ca là con trai của Trưởng Lão Thiên Hình, đi vào cùng Lưu Ca, nhất định sẽ khoan đãi nồng nhiệt".

Nghe được bên cạnh nhin nọt. Lưu Tùng trên miệng nở nụ cười hài lòng.

Lúc này, Nguyệt Nhi đã có chút không nhịn nổi, muốn đứng lên phát tác.

Chỉ là nàng chưa có phát tác cái gì, thì bên cạnh Tuyết Ngạo Linh đã là đứng lên trước rút ra trường kiếm chỉ về hướng Lưu Tùng lạnh nhạt nói ra: "Không có việc của các người liên tục, chớ làm phiền công tử ta, nếu không đừng trách ta không khách khí".

Nhìn thấy Tuyết Ngạo Linh rút kiếm. Một đám người xung quanh đều là lắc đầu.

"Nàng này từ đâu tới, đây là nông nổi".

"Xong, coi như xong".

Có nhiều người thầm nghĩ.

Lưu Tùng chỉ chờ có vậy, trên miệng hắn nở nụ cười, sau đó quát lên: "Hừ, dám tại Thần Lôi Sơn cứ điểm gây rối, nói, các người là được ai sai tới phá hoại".

Rất nhanh, Lưu Tùng đã là có cái có để xuất thủ.

Bọn hắn thế mạnh người đông. Chẳng lẽ lại không trấn áp được 3 cái Hư Thần.

Về phần Doanh Thiên thì coi như hắn lại mạnh hơn cũng không thể nào sánh cùng.

Lập tức, hơn 20 cái đi theo Lưu Tùng đều là lăm lăm binh khí, bất cứ lúc nào cũng có thể ra tay.

Lưu Tùng trên thân Chân Thần khí tức bộc phát ra ngoài, chỉ dựa vào khí lưu liền đã có thể đem Tuyết Ngạo Linh lùi lại mấy bước.

Dù sao Chân Thần cùng Hư Thần cách biệt một 2 cái cảnh giới lớn, chênh lệch cực xa.

"Ngoan ngoan chịu trói, chớ để ta ra tay lại ăn đau khổ". Luru Tùng trầm giọng nói ra.

Hắn tự tin với thực lực Chân Thần của mình, trấn áp 3 nàng chỉ trong tích tắc mà thôi.

Lúc này, Nguyệt Nhi cùng Tử Nghiên cũng đã đứng lên lấy ra binh khí, Chuẩn bị chiến đấu.

Tuyết Ngạo Linh sát khí ngưng thực, tựa như một tôn sát thần, nàng trên kiếm sát ý kia, giống như sinh ra chỉ để giết chóc.

Nguyệt Nhi tịch diệt khí tức toát ra, giống như muốn hủy diệt hết thảy.

Tử Nghiên trên thân long tức trào ra, một cái Chân Long hư ảnh hiển hiện, tựa như một vị long nữ giáng thế.

3 người tạo thành khí tức cuồng bạo tức sát, so với vừa rồi nhân nhả yếu đuối là hoàn toàn khác.

Mặc dù thực lực thua xa đám người Luru Tùng, nhưng là trên khí tức mà nói liền đem bọn hắn đè ép.

Nói không ngoa, giờ phút này đám người kia và ngay cả Luru Tùng đều cảm thấy rợn tóc gáy.

"Hừ, giả thần giả quỷ". Luru Tùng quát lớn, sau đó một chương oanh ra, một chương này của hắn mang theo thần lực cường đại đem khí tràng của 3 người Tử Nghiên cho đánh tan.

Đúng lúc hắn muốn tiếp tục xuất thủ.

Thì hắn cảm thấy một cổ cực kỳ nguy hiểm cảnh báo vang lên trong đầu. Lập tức Luru Tùng đem thần lực hộ thể, bạo phát đi ra cường đại lực lượng đem xung quanh hắn chấn đi ra, liền ngay cả xung quanh hắn mấy người cũng là bị đánh bay ra ngoài.

Luru Tùng chỉ cảm ngực mình đau nhói. Tại thời điểm nhìn xuống, không biết từ bao giờ, trên ngực hắn đã có một cái to lớn lỗ thủng, có thể nhìn xuyên ra sau lưng. Trai tim của hắn không biết từ lúc nào đã bị đào ra. Thần huyết của hắn chảy đầy xuống dưới.

Thần, sinh mệnh lực đã là cường đại, cho nên dù là mất đi trái tim, thậm chí đầu bị chặt đứt vẫn như cũ có thể sống sót, nhưng là tất nhiên sẽ gây nên cực kỳ to lớn tổn thương cùng ảnh hưởng.

Luru Tùng tay ôm ngực, hắn hoảng sợ đưa mắt nhìn xung quanh. Muốn biết đến cùng là ai ra tay.

Chỉ thấy Tuyết Ngạo Linh thân ảnh bỗng nhiên như cát bụi tiêu tán đi.

Sau đó, từ một cái vị trí khác, không gian ba động, Tuyết Ngạo Linh chậm rãi xuất hiện.

Nàng lúc này trên khóe miệng chảy xuống máu tươi, hiển nhiên là bị thương không nhẹ.

Nhưng là lúc này, trên cánh tay thon dài của nàng chính là cầm lấy một viên trái tim, trái tim này vẫn còn đập, từng giọt thần huyết rơi xuống mặt đất.

Nhìn thấy cảnh này, Luru Tùng cùng những người ở đây đều là kinh hãi. Nhất là Luru Tùng, hắn thật không biết làm cách nào Tuyết Ngạo Linh có thể yên lặng đến gần hắn như vậy.

Đừng nói một cái Hư Thần như nàng. Cho dù cùng cảnh giới Chân Thần như hắn. Muốn che giấu ánh mắt hắn cũng là cực kỳ khó khăn.

Và lại, coi như nàng có thể đến gần hắn, nhưng là 1 cái Hư Thần cho dù dốc toàn lực muốn trọng thương Chân Thần cũng là không thể nào.

Bình thường tới nói, Chân Thần đứng yên tại chỗ cho Hư Thần toàn lực công kích, nếu may mắn có thể gây ra một chút thương thế mà thôi.

Lúc này, cũng không ai lỗ mãng gì, dù sao Luru Tùng cường đại như vậy vẫn bị ám toán thâm, ai biết mình ra tay sẽ lãnh hậu quả gì đâu.

Trên thực tế, tại thời điểm vừa bắt đầu, Tuyết Ngạo Linh đã thi triển ra ẩn pháp, để lại một cái phân thân. Còn bản thể nàng là tiến nhập không gian, tiến hành ám sát Luru Tùng.

Nàng thi triển ra ẩn pháp, là sát thủ một loại cao thâm ẩn pháp. Gọi là Ẩn Sát.

Sau khi tiếp cận Luru Tùng, Tuyết Ngạo Linh mục đích vốn là đem hắn đầu lâu chặt xuống.

Chỉ là nàng vẫn chưa chân chính có thể toàn bộ nắm giữ Ẩn Sát, cho nên hành động có nhiều sơ hở, lại thêm chênh lệch tu vi quá xa, khiến cho nàng bị phát hiện.

Tại thời điểm Luru Tùng phản kích kia, nếu là nàng thu tay lại thì nhất định có thể không bị thương mà an toàn trở ra.

Chỉ là nàng không cam lòng, cho nên thời khắc kia nàng cắn răng chịu trùng kích, lấy Dạ Kiếm mà Doanh Thiên đưa cho từ đằng sau phá tan hắn lòng

ngực, sau đó đào đi trái tim của hắn.

Nhìn lấy trái tim của mình ở trên tay Tuyết Ngạo Linh, Lưu Tùng khó nhọc cất lời: "Trà..... Cho.. Ta".

Tuyết Ngạo Linh lúc này khuôn mặt lạnh lùng, nàng không để ý đến Lưu Tùng lời nói, mà là đem trái tim kia ném cho Tiểu Hùng.

Con gấu này lập tức gặm ăn lấy. Dù sao Thần trái tim là đại bổ.

Nhìn thấy tim của mình bị một con gấu ăn mất, Lưu Tùng là tức đến nổi con mắt.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 108: Dạ Minh Tâm

Lưu Tùng giờ phút này ngoài kinh hãi là tức giận.

Đường đường một cái Chân Thần, lại bị một cái Hư Thần móc đi trái tim, đã vậy lại còn bị một con gấu ăn mất, cái này để cho hắn quả thực là muốn phát điên.

Nếu là có thể lấy lại trái tim kia, vẫn như cũ có thể gắn lại, để cho hắn trong thời gian ngắn có thể khôi phục lại như cũ.

Nhưng là hiện tại trái tim bị ăn mất, cho dù sau này mọc ra thêm một trái tim khác thì vẫn là không thể sánh bằng. Thực lực của hắn sẽ đại giảm, thậm chí không thể tăng tiến.

Lưu Tùng đây là hận đến phát điên.

"Các ngươi... Nhất định phải chết". Lưu Tùng con mắt đỏ như máu cắn hận nói ra. Sau đó hắn tiếp tục nói: "Lên, đem con gấu kia cùng tiểu tử kia băm thành trăm mảnh cho ta, về phần các nàng, chờ ta xả giận sẽ cho các ngươi hưởng".

Nghe được Lưu Tùng lời nói, đi theo hắn thuộc hạ đều là con mắt sáng rực. Dù sao ở đây 3 cái nữ nhân đều là quá mức động lòng người, cho dù là bị Lưu Tùng dùng qua, nhưng tin tưởng rất nhiều người vẫn là thêm muốn.

Cho nên lúc này bọn hắn đều là rục rịch, chuẩn bị ra tay.

"Khoan đã"

Đúng lúc này, một cái bén nhọn thanh âm từ xa vang tới.

Chỉ thấy từ bên ngoài vọt đến một cái thanh niên cấp tốc đi tới.

Trong nháy mắt, hắn đã xuất hiện trước mắt mọi người, đem đám người kia ngăn lại.

Thanh niên này tuấn dật vô cùng, khí chất đường hoàng, nhìn qua liền biết đây là một cái quân tử người.

Thanh niên này ngăn lại, đám người kia cũng không dám làm gì, bởi vì thân phận người này không đơn giản, và lại tu vi cường đại vô cùng, không dễ chọc.

"Dạ Minh Tâm". Nhìn thấy thanh niên này, Lưu Tùng khẽ nhíu mày, hắn không nghĩ tới đúng lúc này Dạ Minh Tâm sẽ xuất hiện gây cản trở.

"Hừ, Dạ Minh Tâm, cũng không phải chuyện của ngươi, mau tránh ra". Lưu Tùng quát lên, muốn Dạ Minh Tâm không cản trở mình trả thù.

Nhưng là Dạ Minh Tâm không có để ý đến hắn, mà là hướng về Doanh Thiên chấp tay hỏi: "Xin hỏi vị công tử này có phải gọi là Doanh Thiên".

"Chính là". Doanh Thiên mở miệng đáp nhẹ một câu.

Nghe được Doanh Thiên xác nhận, Dạ Minh Tâm trong lòng thở dài một hơi, may mắn hắn vẫn là đến kịp nên không có xảy ra chuyện gì.

Sau đó Dạ Minh Tâm mới quay lại nhìn Lưu Tùng lạnh lùng nói: "Doanh Công Tử là ta khách quý, chớ lại làm phiền".

"Lại là hắn khách mời". Lưu Tùng có chút không tin tưởng. Ban đầu nghe được Doanh Thiên nói có người mời tới, hắn còn không tin, nhưng là hiện tại, mọi chuyện quả thực là như thế.

Lưu Tùng không cam lòng nói tiếp: "Nàng ta ám sát ta, hại ta mất đi trái tim, nguoi như thế nào cho ta công đạo".

Biết không thể nào bắt bẻ tới Doanh Thiên, Lưu Tùng là nhắm tới Tuyết Ngao Linh.

"Đừng tưởng ta không biết, hết thấy đều là nguoi tự tìm lấy, lại nói, có tin ta móc nốt nguoi bộ não". Dạ Minh Tâm giọng nói lạnh lùng, rất có bộ dáng lập tức ra tay.

"Nguoi..... Đừng có khinh người quá đáng". Lưu Tùng căm giận nói, hấn quả thực không dám làm gì.

Bởi vì Dạ Minh Tâm thân thể mặc dù cùng hấn giống nhau, đều là con trường lão.

Dạ Minh Tâm tuổi trẻ hơn hấn tới vài trăm, đã vậy tu vi mặc dù cùng hấn là Chân Thần một dạng, nhưng là vẫn xa xa vượt trên Lưu Tùng một đoạn.

Quả thực nếu động thủ, Lưu Tùng nhất định không phải đối thủ của Dạ Minh Tâm, huống chi hiện tại hấn còn trọng thương.

Dạ Minh Tâm con mắt khinh thường đáp: "Ta chính là khinh người quá đáng, nguoi có thể làm gì".

Bị sỉ nhục như vậy, Lưu Tùng tức đến thổ huyết, hấn căm thù nói: "Dạ Minh Tâm, nguoi chờ đấy. Chúng ta đi".

Sau đó, Lưu Tùng dẫn đoàn người rời đi.

Lúc này, Dạ Minh Tâm mới lại thay đổi thái độ nói với Doanh Thiên: "Công tử thứ lỗi, vừa rồi tại hạ đến chậm, để công tử không thoải mái".

"Không sao, gà đất chó sành mà thôi, nếu nguoi không tới kịp, bọn hấn đã là người chết". Doanh Thiên phong vân đạm mạc nói ra.

Nghe vậy, Dạ Minh Tâm đều giật mình, mặc dù lời Doanh Thiên nói rất bình thường, nhưng là không hiểu vì sao, hấn ngửi thấy bên trong đó mùi máu tươi, hấn thậm chí ảo giác lấy cảnh tượng Lưu Tùng bọn hấn chết thảm.

Kỳ thật, tại nhìn thấy Doanh Thiên thời điểm, hấn vẫn là hoài nghi, bởi vì hấn từ phụ thân hấn nhận được căn dặn, đi tiếp đón Doanh Thiên.

Mà lại, cũng không phải là tiếp đón bình thường, phụ thân hấn bộ dáng đặc biệt nghiêm trọng căn dặn. Nhất định phải tiếp đón Doanh Thiên tốt nhất có thể, hấn muốn gì đều cố gắng hết sức đáp ứng, quan trọng nhất là không được trái hấn bất cứ điều gì. Lại phải giữ bí mật, không nên lộ ra ngoài.

Dạ Minh Tâm quả thực tò mò vô cùng, cho nên hấn gắng hỏi phụ thân hấn, kết quả phụ thân hấn cũng chỉ lắc đầu nói cho hấn là Tổ Phụ truyền lệnh xuống.

Nghe được tin tức này, để Dạ Minh Tâm rất là giật mình, bởi vì hấn Tổ Phụ, chính là bên trong Thần Lô Sơn một vị Thần Vương cường đại vô cùng.

Ban đầu Dạ Minh Tâm vốn cho rằng Doanh Thiên là một cái rất đặc biệt người, nhưng khi nhìn thấy Doanh Thiên liền để hấn hoài nghi.

Dù sao Doanh Thiên bộ dáng quá mức bình thường, không có gì đặc biệt ngoài khuôn mặt dễ nhìn kia.

Trong lúc Dạ Minh Tâm còn đang suy nghĩ, thì Doanh Thiên lời nói vang lên: "Thế nào, không đưa ta vào sao".

Dạ Minh Tâm giật mình vội đáp: "Thất lễ, công tử, mời".

Dạ Minh Tâm bố trí Doanh Thiên chỗ ở, chính là trên một tòa lơ lửng đảo nhỏ, đảo nhỏ này phương viên chỉ chừng hơn trăm dặm, chính là thuộc về bé nhất một trong.

Trên mảnh đại địa này có không ít lơ lửng trên không trung, có thì lớn như đại lục, cũng có thì cỡ một tòa đại sơn, càng nhiều thì là một hòn đảo, to nhỏ đều có.

Ban đầu hấn còn định bố trí Doanh Thiên ở tại tòa đại lục trung tâm kia. Nhưng là nhớ lại căn dặn không được phô trương, cho nên hấn mới bố trí Doanh Thiên tới một chỗ vắng vẻ.

Ban đầu Nguyệt Nhi còn là trách móc hấn cho tới nơi xa xôi. Để hấn cảm thấy có chút khó xử.

Nhưng là Doanh Thiên lên tiếng: "Tốt chỗ ở, hợp ý ta". Để cho hấn thở dài một hơi.

"Ta lui trước, nếu có việc công tử chỉ cần gọi tên, ta liền tới". Dạ Minh Tâm là người thức thời, cho nên để lại lời này về sau, hấn liền lập tức rời đi. Hấn cần quay về báo cáo phụ thân hấn một chút.

Thời điểm Dạ Minh Tâm rời đi đằng sau, không lâu lắm, một cái thân ảnh xuất hiện bên trong nơi ở của Doanh Thiên.

Người tới đương nhiên là Xà Ảnh.

"Thế nào". Doanh Thiên hỏi.

"Bẩm đại nhân, đã xem xét qua, chính xác là 2 tháng 7 ngày, Thần Thú Phần sẽ mở ra". Xà Ảnh bầm lên.

Hắn đã đi điều tra một chút chính xác thời gian Thần Thú Phần mở ra, vì Doanh Thiên chuẩn bị.

"Bên trong lão đầu kia, hẳn là còn tại". Doanh Thiên mỉm cười nói một câu.

Nghe đến "Lão đầu kia" danh tự. Cho dù là cường đại như Xà Ảnh cũng đều run rẩy, bởi vì bên trong Thần Thú Phần tồn tại một cái cực kỳ khủng bố.

Tại trong lịch sử lâu dài, đã có không ít cường giả như Thần Đế chết bên trong, thậm chí đã từng có Thần Thiên đem Thiên Mệnh tiến vào, kết quả vẫn là vẫn lạc.

Không phải vậy, Thần Thú Phần nào sẽ được xưng là 28 Cẩm Địa một trong.

Thần Giới, tồn tại 28 mảnh Cẩm Địa, bên trong mặc dù hung hiểm vạn phần, liền Thần Đế tiến vào đều có vẫn lạc nguy cơ, nhưng là, cơ duyên cũng nhiều vô cùng.

O

Cho nên từ vạn cổ đến nay, có không biết bao nhiêu người mặc dù biết nguy hiểm nhưng vẫn là đâm đầu tiến vào tìm kiếm cơ duyên.

"Hẳn là còn". Xà Ảnh suy nghĩ.

Hắn mặc dù chưa từng thấy qua bên trong Thần Thú Phần tồn tại kia, nhưng đã từng cùng bên trong chủ nhân một lần so chiêu, kết quả, chỉ cần một chiêu Xà Ảnh đều suýt chết. Cho nên hiện tại vẫn còn sợ hãi.

"Đó là đương nhiên, dù sao nơi đó hay là một cái Kỳ Nguyên Táng Địa". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra.

"Kỳ Nguyên Táng Địa?". Xà Ảnh kinh hãi nói ra. Hắn biết bên trong bí mật rất nhiều điều. Cũng biết Kỳ Nguyên Táng Địa tượng trưng cho cái gì.

Nghĩ tới đây, hắn thẳm ôm ngực may mắn, cùng một cái Kỳ Nguyên Táng Địa chủ nhân đọ chiêu, còn sống đã là kỳ tích.

"Nhìn người bộ dáng, rất là sợ đi". Doanh Thiên mỉm cười trêu chọc.

"Đại Nhân chê cười, thuộc hạ cũng là may mắn". Xà Ảnh cười khổ nói ra.

"Không có cái gì may mắn, trong tay lão đầu kia đỡ được một chiêu mà sống sót, người coi như rạng rỡ". Doanh Thiên cười nói.

Quả thực, lấy Xà Ảnh thực lực, đỡ được một chiêu của tồn tại kia, đã là khiến cho hắn có thể dương danh.

"Đại nhân tính đi hết Cẩm Địa sao". Xà Ảnh hỏi một câu, bởi vì Thần Giới 28 Cẩm Địa, mỗi một cái đều hung hiểm vạn phần. Tất nhiên lấy Doanh Thiên thực lực đi vào sẽ không có vấn đề gì.

Chỉ là đi vào cũng không có mục đích mà thôi.

"Không, chỉ đi vài cái, Thần Thú Phần là đúng dịp thôi". Doanh Thiên chậm chậm nói.

Quả thật, Doanh Thiên muốn làm việc, chính là đều có mục đích, mà lại Thần Thú Phần này vừa hay trùng hợp, cho nên Doanh Thiên tuyên trước. Hắn còn một chút sự tình chưa làm xong cần làm.

Trước tiên, để cho các Tử Nghiên các nàng trước tăng lên tu vi.

Xà Ảnh rời đi về sau. Doanh Thiên đem các nàng tới một cái rộng rãi vườn hoa.

Vườn hoa này đủ các loại màu sắc hoa tươi, lấp lánh ánh sáng, lộ ra xinh đẹp vô cùng.

Sau đó, hắn vung lên cánh tay của mình thì triển ra thời gian thủ đoạn.

Lấy Doanh Thiên dạng này tồn tại có thể nhìn trước tương lai, lùi về quá khứ, đùa nghịch thời gian chính là sự tình đơn giản.

Hắn pháp tắc thời gian bao trùm lấy phương viên 30 trượng, thì triển ra một dòng thời gian khác biệt.

Đương nhiên các nàng đều cảm nhận được thời gian khác biệt, Tử Nghiên ngạc nhiên:"Thời gian khác biệt 1 trên 100".

Đúng thế, Doanh Thiên thời gian lực lượng chính là đem nơi này thời gian cải biến, bên trong 100 ngày, bên ngoài mới một ngày.

"Trước tiên đem tu vi tăng lên, tại Thần Thú Phần mới có thể đoạt tới cơ duyên". Doanh Thiên chậm rãi nói.

Nhưng là Nguyệt Nhi lại hồ hởi:"Có sư tôn tại, không có gì cần phải lo".

Doanh Thiên con mắt lạnh nhạt nhìn tới, đem Nguyệt Nhi bộ dáng kia thu lại. Sau đó nói: "Cơ duyên chính là tự mình tìm tới, ta sẽ không quản, nếu chẳng may chết tại đó, ta cũng không quan tâm".

Doanh Thiên lạnh nhạt, để cho các nàng đều hiểu, quả thực các nàng quá thiếu ma luyện, nhân cơ hội này Doanh Thiên muốn để các nàng lần lợi một phen.

"Đại Đạo cơ sở đã có, đầu tiên đem Đại Đạo pháp tắc luyện ra". Doanh Thiên nói với các nàng, sau đó rời đi.

Thần tu luyện, chính là Đại Đạo lực lượng, cho nên cần phải tu luyện ra Đại Đạo pháp tắc, số lượng càng nhiều tu vi càng cao.

Hư Thần sở dĩ gọi là Hư Thần, bởi vì ngoại trừ Linh Lực đã chuyển hóa thành Thần Lực, ngoài ra còn có da thịt, huyết nhục là đã trải qua thuế biến.

Nhưng là bên trong xương cốt, kinh mạch, lại mới chỉ hiểu sơ một tia Đại Đạo, cho nên mới gọi là Hư Thần.

Hư Thần muốn tăng lên tới Địa Thần, yêu cầu chính là phải ngưng luyện ra 1000 đầu Đại Đạo pháp tắc, sau đó đem 1000 đầu Đại Đạo pháp tắc này hoàn toàn dung hợp vào linh hồn, từ đó định hướng ra bản thân Đại Đạo.

Đại Đạo hư vô phiêu miểu, cho dù chỉ là một loại Đại Đạo, 1 vạn người tìm hiểu sẽ đi ra 1 vạn hướng khác nhau. Cho nên mỗi người sẽ có con đường riêng của mình.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: Đại đạo pháp tắc

Trong vườn hoa lúc này, 3 người Nguyệt Nhi, Tuyệt Ngạo Linh, Tử Nghiên đang cố gắng ngưng luyện ra Đại Đạo pháp tắc.

Nhưng vì đây là lần đầu tiên, cho nên sẽ vô cùng khó khăn, không dễ dàng gì thành công.

Đại Đạo 3000, Tiểu Đạo 10 vạn, đây là ai cũng biết, nhưng là phóng nhãn toàn bộ Thần Giới, thậm chí những Thần Đế kia, ai có thể tìm hiểu quá 100 loại Đại Đạo, cái này căn bản là không có.

Mỗi một loại Đại Đạo, đều có thuộc về riêng mình pháp tắc, chỉ cần tu sĩ có thể dựa vào ngộ tính mà tìm hiểu ra tới, liền có thể ngưng luyện ra pháp tắc.

Đại Đạo pháp tắc chính là lực lượng căn bản của Thần.

Nói dễ hiểu về Hòa Đạo, phạm nhân từ Thông Thần trở xuống, mặc kệ người có thể tu luyện ra cái gì hòa diễm, hay là cái gì chân hòa, nhưng là không có pháp tắc lực lượng bên trong, thì nó vẫn chỉ là hòa diễm được tạo ra bởi linh lực mà thôi.

Nhưng là sau khi thành Thần, dung hợp hòa diễm pháp tắc vào bên trong, có thể để cho hòa diễm kia thoát biến đến một cái cấp độ cao mới, xưng là Đạo Hòa hoặc là Đại Đạo Chân Hòa.

Một cái Thông Thần hòa diễm cùng một cái hòa diễm Hư Thần dung hợp 1 đạo pháp tắc, chênh lệch có thể lên tới mấy ngàn lần, thậm chí vạn lần.

Hoặc là 1 cái hòa diễm dung hợp 10 đạo pháp tắc cùng trăm đạo pháp tắc cũng là chênh lệch tới hơn trăm lần.

Nói tóm lại, đại đạo pháp tắc chiếm vai trò cực kỳ quan trọng trong việc phát huy ra Đại Đạo lực lượng.

Lúc này, ngưng luyện ra một đạo pháp tắc đối với Tử Nghiên các nàng là một cái cột mốc cực kỳ quan trọng, chỉ cần có thể ngưng luyện ra đạo pháp tắc đầu tiên thì về sau sẽ dễ dàng hơn.

Trước mặt Nguyệt Nhi hiện tại lơ lửng một bức đồ án, đồ án này rườm rà đạo văn phức tạp vô cùng, trên đồ án toát ra tịch diệt khí tức nồng đậm.

Cái này đồ án, chính là Tịch Diệt Thiên Đồ mà lúc trước Vãn Thiên tặng cho nàng, hiện tại nàng mới đem nó ra ngộ đạo.

Tịch Diệt Thiên Đồ lai lịch không tầm thường, là Doanh Thiên từ một vị tu luyện Tịch Diệt Đại Đạo cấp độ Thiên Tôn lấy tới, uy lực cực kỳ nguy hiểm, về sau hắn đem cho đệ tử thứ 6 của hắn là Vãn Thiên để phòng thân.

Hiện tại chính là chuyển cho Nguyệt Nhi.

Nguyệt Nhi tại lúc vừa sinh ra đã là nhận Tịch Diệt Đại Đạo chú đỉnh, có được Tịch Diệt Chi Thể.

Cho nên nàng đối với Tịch Diệt Đại Đạo có cực kỳ miễn cảm. Lúc này, nàng đang quan sát bức Tịch Diệt Thiên Đồ này, muốn từ bên trong ngộ ra một chút huyền ảo.

Nói về Tịch Diệt Chi Thể, đây chính là thể chất xếp hạng thứ hai trên Vạn Đạo Thể Chi Bảng. Chỉ xếp sau Đại Đạo Thánh Thể xếp hạng thứ nhất.

Cái này kỳ thật cũng không phải Tịch Diệt Chi Thể thua kém Đại Đạo Thánh Thể, mà là bởi vì vạn cổ đến nay, người sở hữu Tịch Diệt Chi Thể đa số đều sống không được lâu.

Tuyệt đại đa số người có được Tịch Diệt Chi Thể chính là không cách nào khống chế bên trong cơ thể Tịch Diệt Chi Khí, cho nên khiến cho Tịch Diệt Chi khí bạo phát, dẫn đến tự mình hủy diệt chính mình.

Số ít còn lại mặc dù có thể tìm ra cách khống chế Tịch Diệt Chi Khí, đạt được một chút thành tựu. Nhưng cũng đều là bị người giết đi.

Phải biết, Tịch Diệt chính là tượng trưng cho hủy diệt, tàn phá, cho nên rất nhiều người cực kỳ sợ hãi Tịch Diệt.

Để lộ ra ngoài, tất sẽ dẫn tới thiên hạ tiểu trừ.

Coi như Doanh Thiên, từ khi hấn sinh ra tới nay, người có thể đi tới Tịch Diệt Đại Thành, cũng chỉ có 2 người.

Một người chính là vị Thiên Tôn đưa cho hấn bức Tịch Diệt Thiên Đồ kia.

Còn người còn lại, chính là sai lầm trong tu luyện, dẫn đến bị Tịch Diệt Đại Đạo nuốt chửng, sau đó trở nên điên cuồng, dẫn phát ra một trận Tịch Diệt Kiếp sớm. Đem cả một cái Kỷ Nguyên hủy diệt sớm.

Có thể thấy, Tịch Diệt Đại Đạo là cỡ nào đáng sợ.

Năm xưa Doanh Thiên cũng chỉ vì tu luyện Tịch Diệt, mới khiến cho chư vị Đạo Quân, Thiên Tôn cùng Thiên Đạo có lý do tới vây giết hấn.

Rốt cuộc, trải qua hồi lâu quan sát tìm hiểu, Nguyệt Nhi đã bắt được bên trong đó một tia huyền diệu.

Nàng cẩn thận khống chế lực lượng, từ bên trong Tịch Diệt Thiên Đồ rút ra một đạo nhỏ Tịch Diệt pháp tắc.

Đạo pháp tắc này giống như một con rắn nhỏ cực kỳ sống động, giống như có được sinh mệnh ở trong tay nàng lưu chuyển.

Tay trái Nguyệt Nhi giữ lấy đạo pháp tắc này, con tay phải thì là bốc lên Tịch Diệt Chi Khí.

Trải qua hơn mười ngày liên tục dung luyện cùng cô đọng thất bại vô số lần.

Lúc này tay phải của nàng cũng có lấy một đạo Tịch Diệt pháp tắc, cùng bên trái đạo pháp tắc kia giống hệt.

"Rốt cuộc thành công". Nguyệt Nhi thở phào một hơi. Nàng rốt cuộc thành công ngưng luyện ra Đại Đạo pháp tắc.

Đã có kinh nghiệm, tiếp theo tiếp tục ngưng luyện pháp tắc sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Nguyệt Nhi nhìn sang Tuyết Ngạo Linh cùng Tử Nghiên, 2 nàng vẫn là chưa có thu hoạch gì. Dù sao Nguyệt Nhi thiên tư là vượt xa hai người kia. Cho nên cái này cũng không có gì lạ.

Nguyệt Nhi cũng không có làm phiền 2 nàng. Mà là tiếp tục đem Đại Đạo pháp tắc tu luyện ra tới.

Tuyết Ngạo Linh lúc này trên khuôn mặt xinh đẹp kia không khỏi nhăn mày thật sâu.

Nàng đã thử mọi cách nhưng vẫn là không cách nào có thể đem đạo pháp tắc đầu tiên ngưng luyện ra tới, bởi vì cái này thật quá mức khó khăn.

Dù sao nàng cũng không phải giống Nguyệt Nhi dạng tuyệt thế yêu nghiệt kia, thiên tư của nàng là thua kém rất nhiều.

Mặc dù nàng có được Sát Tẫn Đạo Thể, nhưng là thiên tư ngộ tính của nàng lại không theo kịp nàng thân thể, cái này khiến nó trở thành một cái rất lớn trở ngại.

Sát Tẫn Đạo Thể, đây là chú định nàng nhất định phải tu luyện Sát Lục Chi Đạo, mới có thể đem Đạo Thể này phát huy ra lớn nhất tác dụng.

Sát Lục Chi Đạo, chính là sinh ra để giết chóc, người tu luyện Sát Lục Chi Đạo tuyệt đại đa số đều sẽ đi theo sát thủ con đường này.

Cũng chính vì lý do này mà Doanh Thiên mới chọn nàng làm Đế Kiếm chứ không phải Đế Thuần.

Đây là muốn nàng làm kiếm cho hấn, tùy thời đều có thể giết người vì hấn.

Trải qua hơn 1 tháng, Tuyết Ngạo Linh như cũ không có thu hoạch được gì.

Nhưng là đúng lúc này, không hiểu vì sao, trong lòng nàng bỗng nhiên có mình ngộ.

Rốt cuộc, nàng rút ra Dạ Kiếm chính là tự mình đem Dạ Kiếm xuyên thẳng qua ngực mình.

Đau đớn, đau muốn chết đi sống lại. Đây chính là cảm giác của Tuyết Ngao Linh lúc này, một cỗ Sát Lục Chi Khí từ Dạ Kiếm truyền thẳng vào trong thân thể nàng, đem bên trong nàng tàn phá bừa bãi.

Tuyết Ngao Linh hành động này chính là cực kỳ nguy hiểm, nếu không cẩn thận, chính là tự đem mình hại chết.

Rốt cuộc, Tuyết Ngao Linh chính là tiến đến tử vong biên giới. Đúng lúc này, một cỗ mình ngộ lóe lên, để nàng hiểu được Sát Lục Chi Đạo huyền diệu trong đó.

Sát Lục, chính là lấy giết chóc làm tu luyện, lấy sinh tử làm bàn đạp. Chỉ có tiếp cận sinh tử càng nhiều, mới có thể ngộ ra càng sâu đại đạo, chỉ có giết chóc càng nhiều, thực lực mới có thể tăng lên.

Tất nhiên sinh tử ở đây là tại sinh tử chiến đấu mà có được, chứ không phải là giống nàng dạng này tự mình làm vậy, cách này chỉ có hiệu quả một lần, sau này bình cảnh, nàng nhất định phải trải qua chém giết sinh tử.

Về phần Tử Nghiên. Lúc này đây, có thể thấy rõ ràng trên cánh tay của nàng, trên cổ nàng xuất hiện một ít vảy rồng màu tím lấp lánh, những vảy rồng này không có làm cho Tử Nghiên xấu xí đi, mà còn làm cho nàng trở nên cao quý, xinh đẹp gấp bội.

Tử Nghiên trên thân long tức càng ngày càng đậm, tựa như nàng sắp biến thành một đầu chân long, nàng nhân tộc khí tức càng ngày càng yếu, nếu là cứ như vậy tiếp diễn, có lẽ nàng sẽ hoàn toàn bị long hóa.

Cái này nguyên nhân, đến từ nàng truyền thừa, sở dĩ nàng có hiện tại như vậy trạng thái, là bởi vì truyền thừa của nàng có từ Long Tộc nguồn gốc, bởi vì lực lượng truyền thừa cường đại, đem nàng nhân tộc huyết mạch chỉnh sửa, khiến cho nàng bị long hóa.

Bình thường tới nói, huyết mạch truyền thừa, đa số chính là di truyền mà truyền thừa xuống.

Nhưng là chỉ cần cường đại lực lượng truyền thừa xuống liền có thể khiến cho huyết mạch phát sinh biến hóa.

Kỳ thật truyền thừa giống như Tử Nghiên dạng này có ẩn chứa cực kỳ lớn nguy cơ, nếu là không chế không tốt, sẽ bị huyết mạch hoàn toàn nuốt chửng, đem nàng biến thành một con ác long chỉ biết ăn thịt người.

Không chỉ riêng Tử Nghiên, mà cả 3 người ở đây ai cũng có thuộc về mình nguy cơ.

Giống như Nguyệt Nhi, nếu là không chế không tốt Tịch Diệt Đại Đạo, liền sẽ bị Đại Đạo nuốt chửng, biến thành Tịch Diệt Đại Đạo khô lồi.

Hay như Tuyết Ngao Linh, một khi không cẩn thận cũng sẽ bị Sát Lục Chi Đạo bao phủ, khiến cho nàng nhập ma, biến thành một cái quái vật chỉ biết giết chóc.

Đại Đạo, cũng có mặt trái của nó, chỉ cần sai lầm, đều phải trả giá cực lớn.

P/s: hôm nay đọc lại mấy chương đầu tập viết, quả thực thấy rất khó đọc, rất muốn sửa chữa, nhưng quả thật là không có thời gian. Muốn sửa chữa chỉ có thể quyet chương mới được.

Nhưng nếu quyet chương tất sẽ đưa tới mọi người phản nộ. :v

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Đến cửa gây sự

Bên ngoài đảo nhỏ nơi Doanh Thiên cư ngụ, lúc này đã tụ tập 8 người.

Trong nấy người này, chính là có Lưu Tùng trước đó bị Tuyết Ngao Linh đến trái tim đảo ra, nhưng là hôm nay cũng không phải Lưu Tùng dẫn đội, mà là một cái khác nam tử.

Nam tử này một bộ trầm ổn, chỉ tính riêng tu vi thực lực, đã là Chân Thần đỉnh phong, vượt xa Lưu Tùng.

Không chỉ vậy, ở đây 7 người còn lại, ai nấy đều là Chân Thần, bất kỳ ai so với Lưu Tùng đều mạnh hơn.

Dù sao Lưu Tùng bắt quả là Chân Thần Nhất Trọng Thiên, mà những người kia thấp nhất cũng là Nhị Trọng Thiên trở lên.

Lưu Tùng lúc này một bộ khép nép nói với nam tử dẫn đầu kia: "Sur Huynh, người nhất định phải đòi lại cho ta công đạo, tên Dạ Minh Tâm kia là cố ý hại ta".

Nam tử được Lưu Tùng gọi là sư huynh này, hần tên là Bách Nộ, chính là sư huynh của Lưu Tùng.

Lần trước Lưu Tùng bị trọng thương, trở về chữa thương, mặc dù vết thương đã lành, nhưng là khiến cho tu vi của hần thật lùi một đoạn, không có vạn năm khổ tu, căn bản không cách nào để tu vi khôi phục như ban đầu.

Cái này để hần cực kỳ căm hận, cho nên hôm nay hần nhân cơ hội Dạ Minh Tâm không có ở cứ điểm, bèn mời sư huynh của hần tới báo thù.

Bách Nộ đương nhiên biết Lưu Tùng là hạng người gì, cũng biết hần đây là tự mình chuốc lấy đau khổ, nhưng dù sao hần vẫn là mình sư đệ, cho nên Bách Nộ ra mặt.

Bách Nộ thần thức tiến vào đảo nhỏ thăm dò một hồi, sau đó nhú mảy nói: "Người chắc chắn bọn hần ở đây".

Lưu Tùng không hiểu bèn nói: "Chắc chắn, tại thời điểm bọn hần đi vào, ta vẫn luôn giám sát".

"Ta vừa rồi thăm dò, liền không thấy có người". Bách Nộ có chút nghi ngờ.

Lưu Tùng nghe vậy liền giật mình, hần cũng lập tức đem thần thức tiến vào, quả nhiên không có phát hiện ra người nào.

Kỳ thật từ ban đầu hần vốn dĩ định dùng thần thức giám sát, nhưng là sợ rằng sẽ bị phát hiện, khiến cho Doanh Thiên cảnh giác, cho nên mới không có làm vậy.

Trên thực tế, trên đảo nhỏ này vẫn đầy đủ người, chỉ là bọn hần dạng này không có thực lực đi thăm dò mà thôi.

"Trước vào xem thử". Bách Nộ nói ra, sau đó trực tiếp dẫn người lên đảo.

Đặt chân lên đảo thời điểm, Lưu Tùng nhận không được quát lên: "Tiểu tử họ Doanh, bước ra đây chịu chết".

Lưu Tùng câu này chính là đem thần lực truyền vào, đem toàn bộ đảo nhỏ đều nói oang oang.

Đúng lúc này, tại một cái nhà nhỏ, cánh cửa mở ra, chỉ thấy bên trong đi ra một cái ẻo oải thanh niên, hần vừa đi vừa ngáp, tựa hồ như vừa ngủ một giấc say.

"Ồ đâu tới ồn ào, không có lịch sự sao". Doanh Thiên một bộ khó chịu nói ra.

Bách Nộ quan sát một chút trước mặt mình thanh niên này, càng nhìn càng thấy tầm thường, nào có ra dáng một bộ gì công tử đâu. Cho nên hần có nghi ngờ quay sang hỏi Lưu Tùng: "Là Hần? "

Lưu Tùng vội vàng gật đầu đáp: "Sư huynh, chính là hần".

Bên cạnh hần đi theo mấy cái Chân Thần giờ phút này đều cảm thấy buồn cười: "Cái tên này có gì đặc sắc sao, Lưu Tùng, người ăn hại đến mức này sao, ha ha".

Bị một đám người trêu chọc, Lưu Tùng cũng là cảm thấy rất mặt, hần chống chế: "Tiểu tử này làm sao có thể cùng ta so sánh, chỉ là ta không cần thận bị đánh lên mà thôi".

Bách Nộ ra hiệu cho bọn hần im lặng, sau đó lên tiếng nói với Doanh Thiên: "Vị này, không biết xưng hô thế nào".

"Doanh Thiên". Doanh Thiên nhàn nhạt đáp. Sau đó lại nói tiếp: "Có chuyện gì".

Bách Nộ một bộ chính đáng đồng dạng nói ra: "Lúc trước ta sư đệ chính là bị bên cạnh đạo hữu một vị cô nương ám toán, ta cũng chỉ muốn xin một cái công đạo".

"Dừng, cái gì công đạo không công đạo, tự hần chuốc đau khổ mà thôi". Doanh Thiên cắt ngang nói, vừa rồi hần thật vất vả ngủ tới một giấc, lại bị người đến làm phiền, đương nhiên cảm thấy khó chịu.

"Đạo hữu lời này không khỏi quá đáng đi, dù sao sư đệ ta chỉ là theo lệnh mà làm, vậy mà vị cô nương kia không giảng đạo lý, ra tay ám sát, thật coi Thần Lôi Sơn chúng ta không người sao". Bách Nộ có chút nhú mảy nói ra, hần không nghĩ tới Doanh Thiên vậy mà không chút nào nề mặt.

"Nín, đừng lại trước mặt ta nói gì, đều là hạng người gì, chính mình tự biết đừng ở đây giả bộ". Doanh Thiên lạnh nhạt nói ra, hần hiện tại không tốt tâm tình, cho nên không muốn cùng Bách Nộ dây dưa: "Thức thời liền rút, tha cho các người toàn mạng, chớ lại làm phiền ta".

Lưu Tùng tức giận quát lên: "Họ Doanh, người chớ quá đáng, nơi này là Thần Lôi Sơn, cũng không phải người có thể làm bậy".

"Thần Lôi Sơn thì lại thế nào, chọc ta nổi giận, đừng nói một cái nho nhỏ cứ điểm, liền đem các người tổng đàn hủy đi". Doanh Thiên con mắt lạnh

xuống.

Câu này nói ra, thậm chí để Bách Nộ sắc mặt đều biến, nói cái gì không nói, liền nói muốn diệt Thần Lô Sơn, cái này nếu là để mấy vị Thần Tôn trên kia nghe được, e là sẽ nổi giận mà trừng phạt.

Lúc này, một vị Chân Thần cũng nhìn không được Doanh Thiên bộ dáng kia bèn nói: "Sur huynh, tiểu tử này thật không coi ai ra gì, để ta giáo huấn hắn, cho hắn biết thế nào là lễ độ".

"Đúng vậy, đem đầu chó của hắn chặt xuống, bắt lấy hắn linh hồn, đem luyện ngàn năm, cho hắn lãnh đủ khổ ải". Xung quanh nhao nhao nói lên. Bọn hắn chỉ muốn lập tức đem Doanh Thiên hại tới.

Nghe được những người này lời nói, Doanh Thiên con mắt híp lại, trên miệng hắn nở ra nụ cười nồng đậm.

Nếu là có người quen thuộc Doanh Thiên nhìn thấy nụ cười này, nhất định sẽ hãi hùng khiếp vía, bởi vì nhất định sắp có kẻ xui xẻo.

Nhưng là Bách Nộ lại là trầm giọng nói tới: "Đạo hữu lời này không thể nói bừa, mặc dù ngươi là Thần Lô Sơn khách, nhưng cũng không thể không coi ai ra gì".

"Ta chính là không coi ai ra gì, thế nào, các ngươi có thể làm gì ta". Doanh Thiên mỉm cười nói.

"Hôm nay Dạ Minh Tâm cũng không có ở đây, để xem ai sẽ cứu ngươi đây". Lưu Tùng con mắt oán độc nói ra, dường như hắn đã nhìn thấy cảnh Doanh Thiên bị hắn phanh thây vậy.

"Sur huynh, để ta lên chém xuống đầu chó của hắn". Một cái Chân Thần xung phong đi lên.

"Hạ sur huynh, không cần huynh phải lên, chỉ cần ta là đủ". Một cái Chân Thần khác nói ra.

"Không, thù này của ta, ta sẽ tự mình báo, trước đem hắn giết, lại tính toán mấy cái nữ nhân kia". Lưu Tùng cười lạnh nói.

Nhìn thấy cảnh này, Doanh Thiên chậm rãi đứng lên, hắn xắn lên tay áo của mình bước tới cười cười nói ra: "Không cần tranh nhau, các ngươi... Cùng lên đi".

....

Một cỗ sát ý ngưng tụ thành một thanh sát kiếm lơ lửng trước mặt Tuyết Ngạo Linh, nàng rút cuộc đem Sát Lục Chi Đạo pháp tắc ngưng luyện ra.

Trước mặt nàng thanh kiếm kia, chính là 237 đạo Sát Lục Chi Đạo pháp tắc ngưng tụ lại mà thành, nàng một hơi đem 237 đạo pháp tắc ngưng tụ ra, đã là cực hạn, muốn tiếp tục ngưng tụ pháp tắc, cần phải trải qua chém giết mới được.

Tuyết Ngạo Linh hiện tại khí chất cùng trước đó hoàn toàn khác biệt, nàng coi như chính thức nhập Sát Đạo, trên người lượn lờ một cỗ sát ý, cho dù là người cùng cảnh giới với nàng đều sẽ cho một cảm giác lạnh tóc gáy, về phần yếu kém hơn nàng tu vi, hắn là sẽ cảm thấy hãi hùng khiếp vía, nàng giống như một cái thần chết sứ giả vậy.

Trên khuôn mặt xinh đẹp kia càng có nhiều hơn một nét lạnh lùng. Hiện tại cho nàng giết người, nhất định là mặt không biến sắc, bởi vì nàng đã có được Sát Tâm, tùy thời đều có thể cho kiếm uống máu.

Từ Nghiên hiện tại cũng đã thành công ngưng tụ ra 244 đạo pháp tắc, nhiều hơn vài đạo so với Tuyết Ngạo Linh, 244 đạo pháp tắc này giống như 244 con từ long nhỏ bé đang bay quanh nàng lộ ra rất xinh đẹp.

Từ Nghiên chung quy là không có bị Long lực truyền thừa nuốt chửng, nàng vẫn giữ chính mình bản tâm là một cái nhân tộc, cho nên đã thành công khống chế cỗ lực lượng truyền thừa kia, không có rơi vào mất đi ý thức.

Nàng hiện tại bên trong thân thể nhân tộc huyết mạch cùng long tộc huyết mạch chính là cân bằng ở mức hoàn hảo, cái này khiến cho nàng luôn ở trạng thái tốt nhất.

Trên người Từ Nghiên lúc này vậy rồng đã rất nhiều, trên cánh tay thậm chí đã phát triển giống long trảo một dạng, cái này càng khiến cho nàng trở nên vạn phần quyền rũ.

Rút cuộc, nàng thu lại long tức, vậy rồng cũng dần dần biến mất, nàng lại trở lại như cũ.

Lúc này, 2 người các nàng đều là nhìn sang Nguyệt Nhi, sau đó cả hai triệt để im lặng, bởi vì hiện tại Nguyệt Nhi Tịch Diệt pháp tắc đã đạt tới 999 đạo, chỉ kém một đạo, liền có thể độ Sơ Đạo Kiếp.

"2 vị tí ti làm sao nhìn ta như vậy". Nguyệt Nhi không hiểu hỏi ra.

"Ân, không gì". Từ Nghiên cười khổ đáp.

Quả thật, 2 nàng cùng Nguyệt Nhi chênh lệch quá mức xa xôi. Cái này còn tính là người sao.

Sau đó, cả 3 người đều là rời đi vườn hoa, tiến đến chỗ Doanh Thiên.

Nhìn thấy Doanh Thiên thời điểm Nguyệt Nhi chính là ngạc nhiên hỏi: "Sur Tôn, bọn hấn là ai a".

....

Dạ Minh Tâm lúc này lòng như lửa đốt, hấn đang lấy hết tốc độ cấp tốc trở về, bởi vì hôm nay hấn có việc cần phải đi ra ngoài.

Nhưng là chưa được bao lâu liền nhận được tin báo Lưu Tùng dẫn theo Bách Nộ đi tới chỗ Doanh Thiên.

Cái này để hấn thăm hồ "Không tốt". Sau đó hấn liền lập tức trở về.

Khó nổi hấn hiện tại chính là ở một tòa Thần Thành khác, cách xa Hóa Vân Thần Thành ước chừng mấy trăm cái Thần Thành, muốn trở về nhanh chóng cũng là không dễ.

Trải qua hơn 1 canh giờ điên cuồng di chuyển, Dạ Minh Tâm rốt cuộc chạy về đến Thần Lôi Sơn cứ điểm, sau đó hấn ngay lập tức hướng hòn đảo nhỏ nơi Doanh Thiên ở chạy tới.

Đến nơi thời điểm, đập vào mắt Dạ Minh Tâm là một cái cực kỳ kinh hãi cảnh tượng.

Cảnh tượng này để cho Dạ Minh Tâm cũng không khỏi ghen ở cổ họng, hấn nghĩ không tới, chỉ rời đi vài canh giờ liền xảy ra chuyện lớn như vậy.

"Lần này lớn chuyện". Dạ Minh Tâm trong lòng chỉ có một suy nghĩ như vậy.

Bởi vì trước mặt hấn hiện tại, là một cái vô cùng máu me cảnh tượng.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 111: Hạ tràng

Bách Nộ giờ phút này hoảng sợ vô cùng, toàn thân hấn đều là run rẩy không cách nào khống chế.

Thân thể của hấn lúc này nhuộm đầy máu tươi, tại phần bụng kia chính là bể toác ra, nội tạng bên trong đều bị moi ra hết, chưa kể hấn chân trái cùng tay trái giờ phút này cũng không tại trên thân.

Bách Nộ ngã tại đó, liều mạng lết lùi lại phía sau, hấn chỉ có một ý nghĩ, muốn rời khỏi nơi này, nơi này quá đáng sợ.

Nhưng là lấy hấn hiện tại trạng thái, muốn đứng lên cũng là không vững, làm thế nào chạy trốn đây.

Hấn con mắt kia kinh hoàng tốt độ nhìn tới Doanh Thiên, giống như là nhìn thấy một cái gì đó cực kỳ kinh khủng.

Lúc này trước mặt Bách Nộ, chính là hấn mấy cái sư đệ tàn chi thân thể, bọn hấn thần khu bị xé thành nhiều mảnh vương vãi khắp nơi, thần huyết nhuộm đỏ cả hòn đảo nhỏ này.

Tại lúc kia, Doanh Thiên tiến đến động thủ, bọn hấn còn cho rằng Doanh Thiên là bị điên rồi, cũng dám lấy sức một mình đi đối đầu 8 người bọn hấn.

Nhưng là rất nhanh bọn hấn liền biết, Doanh Thiên đáng sợ như thế nào.

Hấn chỉ dựa vào thân thể lực lượng, liền đem bọn hấn hoàn toàn áp chế, sau đó đối với từng người tiến hành tra tấn.

Bình thường tới nói, Chân Thần chiến đấu tất nhiên sẽ gây ra động tĩnh lớn, nhưng là không biết vì sao, có một cỗ lực lượng đem bọn hấn vây chết ở chỗ này, không cách nào thoát ra ngoài.

Bách Nộ coi như đỡ nhất, về phần những người khác chính là bị Doanh Thiên phanh thây.

Bọn hấn bị Doanh Thiên rút ra xương sống cùng đầu lâu, cắm thành một hàng trên mặt đất.

Nhưng là bọn hấn chưa có chết, bọn hấn vẫn là còn sống, nhưng là hiện tại bọn hấn chỉ mong có thể chết đi.

"Người... người đối chúng ta làm cái gì". Lưu Tùng cái đầu lâu kia khó nhọc hét lên, bởi vì hiện tại bọn hấn linh hồn chính là chịu cực kỳ khủng khiếp tra tấn, cái này chính là chỉ muốn chết đi đau đớn.

"Vừa rồi các ngươi còn muốn đem ta lĩnh hồn luyện ngàn năm, vì thế ta đem các ngươi thử một chút". Doanh Thiên mỉm cười nói ra.

Nói về tra tấn thủ đoạn, Doanh Thiên có thể nói là vô số, hắn cũng không có thua kém ai về khoản này, đã từng có Thiên Tôn quỳ lạy xin chết vì chịu không nổi Doanh Thiên tra tấn.

Dạ Minh Tâm nhìn thấy cảnh này, liền vội vàng chạy tới cạnh Doanh Thiên nói: "Công tử, có chuyện gì".

"Không có gì, chỉ là ngứa tay một chút mà thôi".

Nghe vậy, Dạ Minh Tâm đều là toát một trận mồ hôi hột. Đây vẫn chỉ là ngứa tay sao.

"Công tử, cái này không ổn lắm, bọn hắn dù sao cũng là Thần Lôi Sơn bên dưới mấy vị nhân vật". Dạ Minh Tâm khó xử nói ra.

Quả thật, Bách Nộ bọn này thân phận không dễ chọc. Nếu là giết đi bọn hắn, nhất định sẽ để trên kia mấy vị cao tăng nổi giận.

"Sâu kiến mà thôi, tin tưởng bọn hắn sẽ biết phải trái, nếu không.....". Doanh Thiên không có để ý nói ra.

"Nếu không..." hai từ kia nói ra, không hiểu vì sao để Dạ Minh Tâm đều lạnh toát cả người. Hắn mơ hồ nhìn thấy cảnh tượng máu chảy thành sông, thi chất như núi một dạng.

"Dạ Minh Tâm... Chúng ta dù sao vẫn là đồng môn, ngươi chẳng lẽ vì một tên người ngoài mà thấy chết không cứu". Bách Nộ hét lên.

Hắn lúc này ngọn cỏ cứu mạng, có lẽ chỉ có Dạ Minh Tâm mà thôi.

Dạ Minh Tâm cũng là khó xử, hắn thật muốn đem Bách Nộ cứu ra, nhưng là khi hắn nhìn lại Doanh Thiên bộ dáng kia, trong lòng lại chập chùng không thôi.

Rốt cuộc, Dạ Minh Tâm là lắc đầu mặc kệ: "Ngươi tự tìm đường chết, ta cũng không có cách nào".

"Khốn kiếp Dạ Minh Tâm, ngươi chết không toàn thây... U". Bách Nộ điên cuồng hét lên, nhưng là không có hét xong, liền bị một thanh kiếm khí xuyên qua đầu.

Kiếm khí này kéo theo thân thể của Bách Nộ găm hẳn lên một cái cây gần đó.

Ra tay chính là Tuyết Ngạo Linh, nàng lạnh lùng nói ra: "Hò hét um sùm".

Doanh Thiên lúc này mới nhìn tới các nàng, tán thưởng: "Không tệ, coi như có chút thành tựu".

Dạ Minh Tâm nhìn thấy Bách Nộ bị đình tại đó, hắn cũng chỉ lắc đầu thở dài, sau đó hắn nhìn lại Từ Nghiên 3 người, lập tức khiến hắn giật mình không thôi.

Mới một ngày trước, các nàng hay vẫn là Hư Thần Nhất Trọng Thiên, nhưng là hiện tại, trên người các nàng đã có lấy một tia Đạo Vận.

Cái này chứng tỏ các nàng đã là ngưng luyện ra Đại Đạo pháp tắc. Đạt tới Hư Thần Nhị Trọng Thiên. Nhưng là chỉ qua một ngày.

Nhìn lại mình, Dạ Minh Tâm đều cảm thấy xấu hổ. Năm đó hắn ngưng luyện ra đạo pháp tắc đầu tiên, chính là mất gần 20 năm.

Dạ Minh Tâm không có lại đi suy nghĩ, hắn là người hiểu chuyện, cho nên dứt khoát lại không đi hỏi.

"Công tử, để ta dọn dẹp". Dạ Minh Tâm nói.

"Không cần, cứ để như vậy, tránh cho lại tới tìm ta gây chuyện". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra.

....

Thần Lôi Sơn cứ điểm hôm nay một phen sôi trào.

"Nghe gì sao, Bách Nộ bọn hắn vừa bị giết".

"Cái gì, là ai giết".

"Nghe nói là Dạ Minh Tâm người quen".

"Bọn hắn chết rất thảm, hiện tại thi thể vẫn chưa có người thu đi".

Vô số lời bàn luận ra vào, Bách Nộ cái chết trở thành Thần Lôi Sơn chủ đề bàn tán.

"Cũng không biết người kia là ai, dám tại Thần Lô Sơn cứ điểm giết người".

"Hắc, Bách Nộ, Lưu Tùng phụ thân đều là hạng người gì. Nhất định sẽ không bỏ qua".

"Đắc tội hai cái Thiên Thần, đây là ngu xuẩn nha".

Giữa những lời bàn tán kia, Dạ Minh Tâm cũng là khó xử, hắn đã đem việc này bẩm lên phụ thân hắn. Nhưng là chỉ nhận lại một câu:"Không cần để ý, tiếp tục hầu hạ Doanh Thiên công tử là được".

...

Doanh Thiên trước mặt chính là Sinh Mệnh Tổ Phù, hắn đang tiến hành luyện hóa đồ vật này.

Doanh Thiên muốn trước tiên đem cái Thiên Bảo này hoàn toàn luyện hóa.

Nhưng là cho dù Doanh Thiên, muốn đem một món Thiên Bảo luyện thành của mình cũng cần tiêu hao không ít thời gian.

Dù sao đây cũng là Thiên Bảo, tại trong Thiên Địa cũng chỉ có 10 món tồn tại.

Thập Đại Thiên Bảo, chính là từ Thập Đại Thiên Căn cùng sinh, bên trong ẩn chứa vô thượng Áo Nghĩa. Cho nên dù là Thiên Tôn cũng thèm khát không thôi.

Chỉ cần đem Sinh Mệnh Tổ Phù hoàn toàn luyện hóa, để nó dung hợp với chính mình, cho dù lần nữa đối mặt một trận Đạo Quân, Thiên Tôn, Thiên Đạo vậy giết, Doanh Thiên nhất định có thể chiến đến mãi mãi.

Bởi vì Sinh Mệnh Tổ Phù cung cấp sinh mệnh không ngừng nghỉ.

Tất nhiên, Doanh Thiên mục đích dung hợp Sinh Mệnh Tổ Phù không chỉ có như vậy, hắn là hướng đến một cái mục tiêu cao hơn. Một cái mục tiêu trăm ngàn vạn năm theo đuổi.

Úc ngàn vạn đạo pháp tắc liên tục thẩm thấu vào bên trong, nhưng là trải qua mấy canh giờ, đều không có nhiều tiến triển.

Nhưng là Doanh Thiên cũng không nóng vội, hắn rõ ràng bất kỳ điều gì cần phải từ từ, huống chi đây hay là Thiên Bảo.

"Nhìn đủ chưa đủ?". Bỗng nhiên, Doanh Thiên cất lời.

Ngay sau đó một cái mỹ lệ thân ảnh tiến nhanh tới chớp mắt đã đứng trước mặt hắn.

Đây là một cái thanh lệ nữ tử, nàng một thân y phục màu xanh lục, trên đầu cài phượng trăm, trên mặt treo một tấm lụa mỏng, ngũ quan thanh tú hoàn hảo.

Thân thể nàng đầy đặn vô cùng, chỗ cần lời thì lời, chỗ cần lờ thì lờ.

Tính về nhan sắc, chính là cùng Tử Nghiên, Tuyết Ngạo Linh so sánh, nhưng là nàng một thân cường giả khí tức so với 2 nàng kia đều là vượt xa. Cái này chứng tỏ nàng tu vi cực cao.

Doanh Thiên chỉ là mỉm cười nhìn nàng, ánh mắt của hắn trên người nàng đảo lấy, lộ ra vô cùng thô tục.

Tại dưới ánh mắt của hắn, nữ tử mỹ lệ này cảm giác giống như hoàn toàn bị hắn nhìn thấu, giống như nàng trần truồng trước mặt hắn vậy.

Xấu hổ, nữ tử này hành lễ cất lên nhỏ nhẹ giọng nói:"Sở Thanh Lăng, bái kiến đại nhân".

"Từ đâu đến nha đầu". Doanh Thiên mỉm cười hỏi. Mặc dù hắn biết rõ ràng nàng xuất thân, nhưng là vẫn cứ hỏi một câu.

"Trong nhà Lão Tổ để cho ta tới hầu hạ đại nhân". Sở Thanh Lăng cúi thấp đầu nói ra.

Thực tế, tại thời điểm mấy vị lão tổ yêu cầu nàng đến hầu hạ hắn. Nàng kịch liệt phản đối, dù sao nàng hay là thân phận cao quý, lại là thiên chi kiêu nữ băng thanh ngọc khiết. Nào có chuyện đi hầu hạ một cái chưa từng gặp nam tử.

Mặc kệ chư vị lão tổ như thế nào khuyên bảo. Nào là vì tốt cho nàng, vì cả tông môn tương lai. Nào là nàng phải biết trân trọng cơ hội này các loại. Nàng như cũ không có đồng ý.

Cho đến khi một vị cổ lão nhất, cường đại nhất gia tộc lão tổ đích thân xuất quan tự mình gặp nàng nói chuyện, mới khiến cho nàng miễn cưỡng đồng ý.

Ban đầu vì còn hoài nghi, cho nên nàng một mực nhìn trộm. Tất nhiên từ khi nàng đến, Doanh Thiên đều đã biết, chỉ là hắn tập trung luyện hóa Sinh Mệnh Tổ Phù, cũng không cần thiết che đậy mà thôi.

Nhìn trộm Doanh Thiên thời điểm. Thấy hắn thi triển ra vô thượng đại đạo cao thâm huyền ảo, để cho Sở Thanh Lăng trong bất giác trở nên si mê.

Doanh Thiên cười cười nói ra: "Hầu hạ như thế nào đâu".

"Thế nào..... cũng có thể". Sở Thanh Lăng một bộ e thẹn nói nhỏ, nàng âm thanh kia nhỏ đến chỉ có chính nàng tự nghe.

"Tốt, vậy liền đem y phục cởi xuống". Doanh Thiên gật đầu đứng dậy nói.

"Ta..... cái này.... cái kia, thật phải cởi sao". Sở Thanh Lăng giật mình, nàng thật không có nghĩ tới Doanh Thiên vậy mà trực tiếp yêu cầu như vậy. Cái này bỗng nhiên để nàng không biết làm thế nào cho phải.

"Nếu không làm thế nào hầu hạ đâu". Doanh Thiên nhú mày nhìn nàng.

Rốt cuộc, Sở Thanh Lăng không có cách nào kháng cự, Doanh Thiên lời nói giống như mệnh lệnh tuyệt đối, để trong lòng nàng không cách nào từ chối.

Nàng chậm rãi đem bên ngoài y phục tháo xuống, ngay lập tức để lộ ra bờ vai gầy trắng muốt, da thịt mịn màng sáng bóng, có thể thấy được nội y nhỏ nhắn ôm chặt lấy đôi bông đào căng tròn kia.

Sở Thanh Lăng khuôn mặt có chút hồng, đôi gò má kia càng hồng hào, lộ ra vô cùng quyến rũ, dù sao nàng cũng chưa từng có trải qua chuyện như vậy, càng là trước mặt một cái nam tử lần đầu cởi xuống y phục.

Doanh Thiên im lặng nhìn một màn này, hấn một tay tự vỗ lên trán mình, một tay đưa nàng cản lại nói: "Ta nói là cởi y phục cho ta, ta muốn đi tắm".

Nhìn thấy Sở Thanh Lăng đem y phục của nàng cởi xuống, Doanh Thiên cũng bất ngờ, hấn vậy mà không ngờ nàng lại hiểu lầm ý hấn như vậy.

Nghe được Doanh Thiên câu nói kia, Sở Thanh Lăng giật mình tỉnh, nàng ban đầu là đứng thất thần nơi đó, một lát sau khuôn mặt chính là đỏ bừng một dạng.

Nàng vội vàng nhặt lên y phục rơi trên mặt đất kia mặc lại, cho dù vậy khuôn mặt của nàng vẫn đỏ bừng, hơi thở gấp gấp khiến cho bờ ngực kia đập chùng.

Cũng không biết trong lòng nàng lúc này là xấu hổ, e thẹn, hay là oán hận đâu.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112: Doanh Thiên Đạo

Doanh Thiên từ trong bồn tắm bước ra, trên người hấn nước nóng vẫn còn bốc lên khói mờ, lộ ra một cái mở ảo cảnh tượng.

Doanh Thiên lồng ngực rắn chắc, mái tóc đen dài xổ xuống lộ ra một vẻ phong trần, thân thể của hấn rắn chắc cân đối hoàn hảo.

Nhìn tấm lưng trần của Doanh Thiên kia để cho Sở Thanh Lăng có chút si mê.

Mặc dù nói Doanh Thiên bình thường nhìn qua không có gì đặc sắc, nhưng là chỉ cùng hấn tiếp xúc qua một đoạn liền cảm thấy hấn rất quyến rũ.

"Nhìn đủ chưa". Doanh Thiên thanh âm vang lên để cho Sở Thanh Lăng bừng tỉnh.

Nàng vội vàng lên y phục khoác lên cho hấn, khuôn mặt vẫn chưa hết đỏ, dù sao, đây vẫn là lần đầu tiên nàng hầu hạ nam nhân.

Doanh Thiên đem y phục mặc lại, sau đó hướng nàng nói ra: "Chuẩn bị đi, coi như cho ngươi một cái cơ duyên".

Sở Thanh Lăng còn chưa hiểu gì, đã bị Doanh Thiên đẩy ra ngoài, lúc này bên ngoài Nguyệt Nhi đã chờ sẵn, nàng lấy bộ dáng tinh nghịch dò xét Sở Thanh Lăng một hồi nói ra: "Ti tỉ mới đến này, Sư Tôn rất lớn sao".

"Lớn?.... Cái gì lớn". Sở Thanh Lăng không khỏi mặt đỏ tía tai lắp bắp đáp lời.

"Vậy không phải hai người vừa làm gì trong đó". Nguyệt Nhi một bộ nghi ngờ hỏi.

"Không..... Không có làm gì hết". Sở Thanh Lăng vội xua tay chối bỏ: "Tiểu muội này ngươi đừng suy đoán linh tinh".

"Thật là không làm gì nha..... Hừm". Nguyệt Nhi không có buông tha Sở Thanh Lăng, một bộ sờ cảm hoài nghi.

"Thật là không có mà". Sở Thanh Lăng bộ dáng giống như sắp khóc dên nơi.

"Nha đầu thối, chớ lại trên chộc nằng, đi kêu Ngao Linh cùng Từ Nghiễn lại, đưa các người đi mở mang một chút tầm mắt". Đúng lúc này, Doanh Thiên thanh âm vang lên phía sau.

Chỉ thấy lúc này Doanh Thiên đã quần áo chỉnh tề đi ra.

Hắn bộ dáng lộ ra tương đối nghiêm túc. Bởi vì hắn sắp tiến hành một cái nghiêm túc công việc.

Một cái công việc mà hắn trùng sinh 3108 lần để hoàn thành nó, hiện tại là lúc hắn thu hoạch.

Doanh Thiên đại thủ mở ra, tại trong lòng bàn tay hắn, đại đạo nhảy múa, vô số đạo pháp tắc đan xen, cấu thành lên một cái thế giới kỳ diệu nhỏ bé.

Sau đó, hắn hướng phía trước nhấn một cái, chỉ thấy trong tay hắn đại đạo pháp tắc lan tỏa xung quanh, tác động lên không gian.

Dưới pháp tắc cải biến, không gian nhanh chóng biến hóa cực kỳ khôn lường, sau đó một cái môn hộ mở ra.

Môn hộ này bên trong toát ra cực kỳ nồng đậm đại đạo khí tức, tựa hồ đằng sau môn hộ này chính là nơi đại đạo cư ngụ.

Doanh Thiên lập tức bước vào, sau đó 4 người Nguyệt Nhi cùng Tiểu Hùng cũng bước vào theo.

Đây là một cái tối đen như mực thế giới, bên trong thế giới này giống như không tồn tại bất cứ thứ gì, thời gian, không gian, đại đạo, thiên địa pháp tắc hoàn toàn không có.

"Đây là nơi nào đâu". Nguyệt Nhi tò mò hỏi.

"Gọi nó là Đạo Quả Giới đi". Doanh Thiên mỉm cười đáp.

Hướng bên trong không gian di chuyển liên tục một lúc, rốt cuộc, cảnh tượng trước mặt biến hóa.

Chỉ thấy trước mắt là một cái vô cùng to lớn sống động cảnh tượng. Là một cái vô cùng hùng vĩ xinh đẹp bộ dáng.

Phía trước kia, có đủ các loại trong truyền thuyết thánh thú lượn lờ.

Có to lớn hàng tỉ dặm Chân Long, cũng có sải cánh có thể che lấp thiên địa Chân Phụng, có hùng vĩ Kỳ lân tồn tại, các loại Quỷ Ngưu, Côn Bằng, Bệ Thú, Thiên Mãng.... v.... v

Còn có thân hình khổng lồ cự nhân, hòa diễm cự nhân, thạch cự nhân, 3 đầu 6 tay hoặc là có cánh lớn cự nhân, đầy đủ thiên kỳ bách quái bộ dạng. Mỗi một cái đều là đỉnh thiên lập địa bộ dáng.

Thêm vào đó là các loại vô cùng khổng lồ binh khí như Kiếm, Dao, Thương, Cung các loại đều có đầy đủ. Nhìn lên màu sắc rực rỡ giống như trân quý nhất Thần Binh.

Ngoài ra còn có một số mờ mờ ảo ảo không rõ hình thù.

Nhưng là nhìn kỹ lại, liền sẽ phát hiện. Hết thấy trước mắt những Chân Long, Chân Phụng, hay là hình người bộ dáng, hoặc là binh khí kia, hết thấy đều được tạo nên bởi vô số đạo phù văn lít nha lít nhít.

Nhưng phù văn này cổ lão mà thâm ảo, toát ra cực kỳ ảo diệu khí tức.

4 người Sở Thanh Lăng, Từ Nghiễn chính là vô cùng ngạc nhiên nhìn cảnh tượng này, có thể nói, đây chính là hùng vĩ nhất cảnh tượng mà các nàng từ khi sinh ra mới có thể nhìn thấy.

Si mê nhìn một hồi, Sở Thanh Lăng vô thức cất lời hỏi:"Đây là.... cái gì".

Doanh Thiên mỉm cười bình thản đáp:"Là đạo quả của ta".

"Đạo Quả? ". Cả 4 người đều đồng thanh, hiển nhiên Đạo Quả đối với các nàng là quá mức xa lạ, các nàng chưa từng tiếp xúc tới.

"Đạo Quả, chính là Đại Đạo kết tinh, là Đại Đạo thành tựu. Khi các người đem Đại Đạo tu luyện tới một cái cảnh giới nào đó, sẽ ngưng luyện ra Đạo Quả, nó tượng trưng cho chính bản thân người Đại Đạo, cũng là căn nguyên Đại Đạo". Doanh Thiên chậm rãi giải thích cho các nàng.

Sau đó, hắn đưa tay vẫy một cái, chỉ thấy trước mặt những Chân Long, hình người, binh khí kia nhanh chóng tan rã thành vô cùng vô phận đạo văn.

Sau đó nhanh chóng tụ hội lại, thành chính xác 3108 điểm sáng.

Những điểm sáng này cấp tốc bay tới trước mặt Doanh Thiên.

Chỉ thấy 3108 điểm sáng này bộ dáng giống như một viên minh châu lớn tầm nắm tay, bên trên minh châu này đạo văn lượn lờ.

"Đây chính là Đạo Quả". Tuyết Ngạo Linh không khỏi tò mò sờ tay lên thử.

Bàn tay Tuyết Ngạo Linh vừa mới chạm lên. Nàng ngay lập tức cảm thấy một cổ cực kỳ khổng lồ lực lượng trong nháy mắt tràn vào thân thể nàng. Cổ lực lượng này cũng không phải gia tăng cho nàng cái gì, mà là đem nàng tàn phá.

Cũng may, bàn tay Doanh Thiên đặt lên vai nàng, mới khiến cổ lực lượng kia nhu hòa đi.

Cái này diễn ra cơ hồ là đồng thời, nếu không, Tuyết Ngạo Linh đã bạo thể mà chết.

"Đây là ta Đạo Quả, nó không thuộc về người khác, cho nên nếu bị xâm phạm. Nó sẽ tự vệ". Doanh Thiên nói ra.

"Vậy làm như thế nào để ngưng luyện ra Đạo Quả đâu". Tử Nghiên đặt câu hỏi. Nàng hiển nhiên hiểu được Đạo Quả tầm quan trọng, cho nên thật muốn biết, rốt cuộc phải như thế nào mới có thể ngưng ra Đạo Quả.

"Hiện tại vẫn chưa đến lúc, muốn chứng Đạo Quả, con đường còn rất dài". Doanh Thiên đáp lời.

Hắn nhìn nhìn một chút chính mình 3108 Đạo Quả thờ dài nói ra: "Đây là ta tự mình trùng sinh 3108 thế, mới có thể đạt đến".

Câu này thốt ra, để cho đám người đều là ngây ngốc.

3108 lần trùng sinh, đây là dài đằng đặc cỡ nào thời gian. Đây là cỡ nào cổ lão xa xưa.

"Không đúng, cho dù là Thần Đế, cũng sẽ không có trường sinh bất tử". Sở Thanh Lăng giật mình nói ra.

Nếu quả thực có thể hơn 3000 thế trùng sinh, cái này chứng tỏ Doanh Thiên tuổi tác đã không thể đếm.

Nhưng là tại Thần Giới, còn chưa có người có thể trường sinh bất lão.

Cho dù là Thần Đế tồn tại, bất quá chỉ có thể sống tới 100 cái thời đại.

Nói đến trường sinh, tại Thần Giới quả thật là có mấy cái, chỉ là rất ít người biết đến mà thôi.

"Trường sinh, cái này có gì khó". Doanh Thiên mỉm cười: "Thần Đế làm không được không có nghĩa ta làm không được".

Doanh Thiên một câu nói kia, tựa hồ như là đứng trên thế gian chi đỉnh mà nói vậy, giống như đối với hắn Thần Đế cũng chỉ bất quá như vậy.

"Tiên? ". Lúc này, Sở Thanh Lăng mới nghĩ tới một cái truyền thuyết. Một cái hư vô phiêu miểu truyền thuyết.

Trong truyền thuyết, Tiên Nhân chính là trường sinh bất lão, có được vô tận thọ nguyên, thực lực thông thiên triệt địa.

Nhưng, đây hay là chỉ truyền thuyết.

"Người còn chưa đủ tư cách tiếp xúc những vấn đề kia". Doanh Thiên mỉm cười nói với Sở Thanh Lăng.

Nghe vậy, Sở Thanh Lăng cũng là im lặng, bởi vì quả thật nàng hiện tại bất quá một cái Thiên Thần, nào có thể hiểu được trong thiên địa huyền bí.

"Sư Tôn, xem ra người hay là một cái già khom lão nhân, vậy mà vẫn còn tai họa mấy vin ti ti, thật vô sỉ". Đúng lúc này, Nguyệt Nhi thanh âm vang lên: "Lại còn tự xưng cái gì công tử, phải là lão nhân gia mới đúng".

Nguyệt Nhi lời này để Tử Nghiên các nàng không khỏi im lặng, kỳ thật, các nàng hay là muốn cười đau.

Doanh Thiên đầu đầy hắc tuyến trừng Nguyệt Nhi nói: "Tốt nha đầu, lần này trở về bế quan cho ta".

Nghe được Doanh Thiên nói "Bế quan" hai chữ. Để Nguyệt Nhi không khỏi lộ ra đau khổ.

Bởi vì nàng biết, nàng nhất định sắp ăn một trận chịu khổ.

"Lui ra xa đi". Doanh Thiên phân phó.

Sau đó, hắn tiến tới thật xa, 3108 Đạo Quả vây xung quanh hắn, giống như triều thần trung thành với hoàng đế vậy.

3108 Đạo Quả, chính là 3108 đại đạo.

Thế nhân đều nói, đại đạo 3000 tiểu đạo 10 vạn.

Nhưng trên thực tế, ngoài 3000 đại đạo cùng 10 vạn tiểu đạo, còn có 9 loại Nguyên Thủy Đại Đạo, 36 loại Thái Sơ Chi Đạo cùng 72 Hỗn Độn Thánh

Đạo.

Doanh Thiên trùng sinh 3108 thế, mỗi một thế liền sẽ đem một loại đại đạo chứng một viên Đạo Quả.

Về phần Đại Đạo Nguyên Thủy, không phải hần không thể chứng được Đạo Quả, mà là vì Đại Đạo Nguyên Thủy vốn dĩ không có Đạo Quả.

9 loại Nguyên Thủy Đại Đạo chính là từ Thiên Địa sinh ra đã tồn tại bao gồm Thời Gian, Không Gian, Tử Vong, Tịch Diệt, Nhân Quả, Vận Mệnh, Quang Minh, Hắc Ám cùng Thiên Đạo. Lấy Thiên Đạo đứng đầu.

Doanh Thiên lúc này bản thân tiến vào nhập đạo trạng thái. Mục đích hôm nay của hần, chính là đem toàn bộ đạo quả dung hợp, chứng ra một cái hoàn toàn mới đạo quả, cũng chứng ra một cái hoàn toàn mới đại đạo. Một cái chỉ thuộc về riêng hần đại đạo.

Vì chuẩn bị cho riêng hần loại đại đạo này, hần thế nhưng là tiêu tốn hơn 3000 lần chuyển sinh trùng tu, tiêu hao không biết bao nhiêu thời gian công sức. Hôm nay, coi như là thu hoạch thời điểm.

Chỉ thấy hần đôi tay diễn hóa ngàn vạn loại ấn quyết vô cùng phức tạp. Dưới ấn quyết biến hóa liên tục. 3108 viên đạo quả cũng là biến hóa.

Vô cùng vô tận đại đạo phù văn diễn hóa đi ra, sắp xếp với nhau thành hàng, giống như biến thành một bộ vô thượng thiên chương vậy.

Mỗi một viên đạo quả sẽ diễn hóa thành một bộ thiên chương, trong chốc lát, khắp nơi đều là đạo văn sắp xếp lầy.

Mấy người Nguyệt Nhi chính là trợn mắt há mồm nhìn một cảnh này, nhưng là ngay sau đó, bọn họ cùng đều ngồi xuống.

Đây là có một không hai cơ hội, cho dù nhìn không hiểu những đạo văn kia, nhưng là nơi này đại đạo khí tức vô cùng nồng nặc. Chỉ cần đem nó hấp thu lấy càng nhiều, tương lai ngộ đạo liền có vô cùng lớn lợi ích.

Đây cũng chính là trong miệng Doanh Thiên nói tới cơ duyên.

Doanh Thiên tâm thần hoàn toàn chìm vào trong từng bộ thiên chương này, hần tiến hành bóc tách từng bộ thiên chương một, muốn đem bên trong tinh túy nhất lấy ra, sau đó kết hợp chúng với nhau, cùng với chính hần bản thân lý giải, để tạo ra một cái hoàn toàn mới đại đạo.

Thế nhân nói "Đại đạo vô bờ". Nhưng đây cũng chỉ là thế nhân mà thôi.

Không nói đến những cái tồn tại cấp độ Thiên Tôn, chỉ riêng Đạo Quân mà nói, đã là đi tới tận cùng đại đạo.

Đạo Quân, chính là đi tới tận cùng Đại Đạo, hoàn toàn chấp chương Đại Đạo.

Nói cách khác, Mỗi một vị Đạo Quân, chính bản thân bọn hần là Đại Đạo.

Giống như Doanh Thiên những dạng tồn tại này, bọn hần đều có thể nhất niệm hóa vạn đạo. Bởi vì 3000 Đại Đạo đối với Thiên Tôn mà nói, đều là trong ý niệm mà thôi.

Bởi vì bọn hần nhìn thấu Đại Đạo bản chất, vạn đạo, đều là từ Nguyên Thủy mà thành.

Cho nên, đạt tới Doanh Thiên cấp độ này, muốn tiến xa hơn nữa, chính là tự mình đại đạo, thuộc về riêng mình độc nhất đại đạo, mới là con đường có thể tiến xa hơn.

Doanh Thiên không có vội vàng. Hần đối với mỗi bộ thiên chương đều tiêu hao một ngày để tiến hành bóc tách, tinh lọc.

Kỳ thật, 1 ngày đã là quá nhanh, đối lại người khác, thậm chí vạn năm, trăm vạn năm cũng chưa có thể làm được đâu.

Rất cuộc, trải qua trọn vẹn 3108 ngày, Doanh Thiên hoàn thành việc tinh lọc đại đạo.

Trước mặt hần hiện tại chỉ có lấy đúng 3108 đầu Đại Đạo pháp tắc, mỗi một đầu đều là cực kỳ to lớn, toát ra vô cùng thần thánh khí tức.

Từng đầu Đại Đạo pháp tắc vờn quanh giống như có sinh mệnh, giống như chúng là vật sống một dạng.

Không chần chừ, Doanh Thiên 2 tay hợp lại. Ngay lập tức, toàn bộ Đại Đạo pháp tắc liền dung hợp lại một chỗ.

Một cỗ hào quang đủ các loại màu sắc trong nháy mắt đem toàn bộ phiến thể giới này chiếu rọi, báo hiệu một cái vô thượng đại đạo sắp dần sinh, báo hiệu một cái chí cao đại đạo sắp xuất thế.

"Oanh... Oanh...".

Từng tiếng oanh minh không dứt đem thế giới này liên tục chấn động. Khắp nơi bên trong thế giới này xuất hiện từng vết rách to lớn. Giống như thế giới chịu không nổi lực lượng đại đạo cường hoành kia mà muốn sụp đổ.

....

Nguyên Thủy Vũ Trụ.

"Cái này là".

Một vị tồn tại cực kỳ khủng bố đang cảm nhận Thiên Địa Đạo Tắc. Liên phát hiện vậy mà có một cỗ lực lượng đại đạo kỳ lạ bí ẩn len lỏi vào giữa thiên địa, giống như muốn đem thiên địa cắn rứt vậy.

Cái này dễ vị tồn tại này không khỏi giật mình, bởi vì hắn tồn tại cực kỳ cổ lão xa xưa. Nhưng là hắn cả đời cũng chưa từng thấy qua loại lực lượng đại đạo này.

Ban đầu cỗ lực lượng này vô cùng nhỏ yếu, nếu không chú ý liền sẽ không phát hiện, cho nên ban đầu chỉ có vài vị là có thể nhận ra.

Nhưng là càng về sau, cỗ lực lượng kia càng trở nên mạnh mẽ.

Lúc này đã có rất nhiều người có thể cảm nhận được.

Chư vị Thiên Tôn đều mở mắt, Đạo Quân, Thánh Đế,... Ai nấy đều có thể cảm thụ một cỗ đại đạo lực lượng này đang ở giữa thiên địa khuếch tán.

Càng chết là, tất cả Thiên Tôn, tất cả Đạo Quân, Thánh Đế đều không có ai biết được cỗ đại đạo lực lượng này là từ đâu tới, nguồn gốc ra sao. Bởi vì nó vốn chưa từng xuất hiện qua.

Mặc dù không ai biết cỗ đại đạo lực lượng này từ đâu tới, nhưng là bọn hắn đều hiểu. Có người khai sáng đại đạo mới.

"Đã không biết bao lâu mới có người lại khai sáng đạo". Một vị Thiên Tôn lẩm bẩm.

"Đại Đạo mới xuất thế, lại có Đạo Tổ sinh ra".

"Đến cùng là Tự Thân Chứng Đạo, hay là Đại Thế Đạo đây".

Tự Thân Chứng Đạo, chính là cá nhân sáng tạo ra đại đạo mới, độc nhất vô nhị, chỉ có bản thân mình có thể tu luyện.

Đại Thế Đạo là sáng tạo ra đại đạo mở rộng, để cho Thiên Địa sinh linh cùng nhau tu luyện, nói dễ hiểu, Thiên Địa vô số sinh linh tu luyện Kiếm Đạo, vì thế Kiếm Đạo là Đại Thế Đạo.

Tại dưới cỗ đại đạo ảnh hưởng, Thiên Địa vạn đạo giống như sôi trào, đúng lúc này, một cỗ Thiên Uy hàng lâm.

"Thiên Đạo dò xét". Có người nhìn thấy cảnh này liền nói ra.

Quả nhiên, cỗ đại đạo lực lượng kia để cho Thiên Đạo chú ý, cho nên muốn dò xét nó nguồn gốc.

Nhưng là, mặc kệ Thiên Đạo như thế nào dò xét, đều không thể tìm ra nơi nó bắt đầu.

Đông phương vũ trụ. Đạo Gia Thiên Tông, bên trong Tiên Đạo Thành có Thánh Sơn, bên trên Thánh Sơn có Ngọc Hư Cung.

Một cái đạo cốt tiên phong thân mặc Âm Dương Lưỡng Nghi Bát Quái đạo bào lão giả trên miệng nở nụ cười nói: "Người kia làm việc nước không lọt, há có thể dễ dàng tìm thấy đâu".

Tây phương vũ trụ. Tây Thiên Phật Giới, Vạn Phật Sơn lúc này, Phật Tổ Như Lai nhìn nhìn một chút Thiên Đạo dò xét, chấp tay nói: "A Di Đà Phật".

Bắc phương Vũ Trụ. Chu Tước Thánh Vực. Một cái tuyệt thế mỹ lệ nữ tử đứng đó. Nàng sau lưng mọc lấy một đôi Chu Tước chi đực lộ ra cực kỳ diễm lệ. Nàng nhấp lên một chén rượu chậm rãi nói ra: "Hắn đã bắt đầu rồi".

A Tu La cùng Thiên Minh đang tại tinh không dò xét.

Bỗng nhiên Thiên Minh cảm nhận được cái gì ngạc nhiên hỏi: "Đây là....."

"Phụ thân ngài,.... Hắn rốt cuộc bắt tay vào làm". A Tu La mỉm cười nói, trong mắt lóe lên kỳ lạ ánh sáng.

...

"Oanh. Oanh".

Cường đại lực lượng liên tục áp tới, đem phiến không gian này muốn sụp đổ, mặc dù khắp nơi đều tồn tại vết rách, nhưng là tòa thế giới này một mực không có tan vỡ.

Tòa Đạo Quả Giới này là Doanh Thiên tự tay làm ra, chuyên môn để cất giấu Đạo Quả của hắn, cũng có thể che giấu hết thảy thiên cơ, bao gồm cả Thiên Đạo cũng đừng mơ dò xét.

Nhưng là lúc này, bên trong tòa thể giới này xuất hiện một cái cực kỳ khủng bố áp lực, áp lực này đặc thù vô cùng, giống như là thuộc về Thiên Đạo Thiên Uy.

Kỳ thực, đây hết thảy không liên quan tới Thiên Đạo. Mà là thuộc về Thiên Địa chi uy.

Thiên Đạo là đại biểu Thiên Địa, nhưng không có nghĩa là hoàn toàn thay mặt Thiên Địa.

Mặc dù Doanh Thiên có thể che giấu Thiên Đạo, nhưng là Thiên Địa không cách nào che giấu. Chỉ cần tại trong Thiên Địa, đều sẽ bị tìm ra.

Thiên Địa Chi Uy, công bằng quán nhất, đây cũng là đối với Doanh Thiên Đại Đạo khảo nghiệm.

Bất kỳ một loại nào Đại Đạo ra đời, đều sẽ phải nhận Thiên Địa khảo nghiệm.

Thành công, Đại Đạo xuất thế, thất bại, thân tử đạo tiêu.

Trong bất giác, một cái rườm rà đồ án đã hình thành bên trên nơi 3108 Đạo Quả dung hợp. Hiển nhiên khảo nghiệm đạo kiếp sẽ sớm hàng lâm.

Nhìn lên đồ án kia, Doanh Thiên lạnh lẽo nói ra: "Đạo ta vì ta, do ta, không do Thiên, không do Địa, hết thảy đều nằm trong tay ta, kháng lại ta, cho dù là Thiên Địa ta cũng táng".

"Lên". Doanh Thiên hét lớn. Nâng lên 2 tay của mình.

Lập tức, Đại Đạo điên cuồng xoắn lấy nhau tạo thành một cái vòng xoáy Đại Đạo hướng lên đồ án kia xoắn tới.

Cường đại vô song lực lượng bên trong đồ án bắn ra, muốn đem toàn bộ Đại Đạo hủy diệt hết thảy.

Lực lượng này, thuộc về Thiên Địa nguyên thủy nhất lực lượng, là lực lượng từ ban đầu Thiên Địa sinh ra đã tồn tại. Dưới công kích của nó, cho dù là Doanh Thiên đều bị đánh bay.

Chỉ một kích, một kích này đem Doanh Thiên toàn thân đều là máu me, thân thể cơ hồ tan vỡ.

Cũng đem bên dưới Đại Đạo vòng xoáy đánh đến tán loạn. Nhưng là vòng xoáy kia một mực chưa có tiêu tán.

Trên khuôn mặt kia của Doanh Thiên lại nở nụ cười hết lớn: "Đến hay lắm, lại tới".

Giống như nghe được Doanh Thiên khiêu khích, cỗ lực lượng kia lại tiếp tục oanh xuống, vô hình vô ảnh.

Doanh Thiên thân ở trong Đại Đạo vòng xoáy, trực tiếp lấy thân thể đi đón đỡ.

Hắn mục đích, chính là đem Thiên Địa lực lượng này thâm thấu, đem nó hấp thu tới.

Trải qua hơn 2 canh giờ, Doanh Thiên thân thể đã là vỡ nát, mỗi mảnh thân thể của hắn trôi nổi mỗi nơi trong không gian. Tựa như đã chết.

Nhưng là, trong chớp lát, một cỗ sinh mệnh bùng lên, đem các mảnh thân thể kéo lại một chỗ, da thịt mọc ra, dung hợp lại với nhau.

Một cái Doanh Thiên toàn thân hoàn hảo xuất hiện.

Hắn không khỏi cảm thụ một chút bên trong thân thể của mình. Mỗi một cái khiếu huyết, kinh mạch, đan điền, thức hải đều tràn ngập cỗ lực lượng thuộc về Thiên Địa kia. Doanh Thiên mỉm cười gật đầu hài lòng.

Hành động lần này, trả giá rất đắt, nhưng là thu hoạch lại là càng lớn.

Trước mặt Doanh Thiên, một đầu hoàn chỉnh Đại Đạo đã ngưng thực, đầu Đại Đạo này cũng mơ hồ nhiễm lên cùng Thiên Địa lực lượng kia tương tự khí tức.

Đầu Đại Đạo này toát ra một cái vô song tuyên cổ, một cái độc nhất vô nhị khí tức, tại trong Thiên Địa này, nó là duy nhất, độc nhất, vạn cổ đến nay duy nhất, cũng là từ nay về sau duy nhất.

"Doanh Thiên Đạo, tên của ngươi". Doanh Thiên chậm rãi nói ra, hắn lấy chính mình danh tự đặt tên cho Đại Đạo của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 113: Đánh nhỏ thì lớn ra

Lấy tên mình đặt cho chính mình Đại Đạo, kỳ thực cái này cũng không hiếm.

Vạn cổ đến, không biết bao nhiêu hạng người vô địch, không biết bao nhiêu tuyệt thế kinh diễm thiên tài tự thân chứng đạo, đều là lấy tên mình đặt cho.

Nhưng là Doanh Thiên đâu, hần cái tên này có được không tầm thường ý nghĩa.

Chỉ một chữ Doanh, tượng trưng cho phá, tượng trưng cho công phạt.

Này lại là Doanh Thiên, chính là muốn lật trời nha.

Doanh Thiên chậm rãi cảm nhận Đại Đạo, một lúc sau đó, trên miệng hần nở một nụ cười nhạt nói:"Quả nhiên, còn thiếu một bước".

Quả thật, cho dù Đại Đạo mới đã thành, nhưng bắt quá vẫn là sơ thành, chưa có đạt tới đỉnh cao kia.

Mặc dù vậy, cùng nó so sánh, bất kỳ cái gì 3000 Đại Đạo, Thái Sơ Chi Đạo, Hỗn Độn Thánh Đạo đoán chừng là đều cùng cỏ rác không khác gì nhau.

Liên xem như Đại Đạo Nguyên Thủy cũng muốn kém.

Cái này là đương nhiên, dù sao đây cũng là 3108 loại Đại Đạo tính túy hợp lại mà thành.

"Không vội, tương lai chuẩn bị một chút". Doanh Thiên mỉm cười.

Đối với kết quả này, hần đã là dự tính trước, phi thường hài lòng, về phần sau này, hần tất có chuẩn bị.

Giờ phút này, Doanh Thiên cùng đạo của hần hoàn toàn dung hợp, nói dễ hiểu, hần chính là Đại Đạo, mà Đại Đạo cũng chính là hần.

"Thế nào, thu hoạch được gì sao". Doanh Thiên vẫy 4 người Từ Nghiên tới hỏi.

Quan sát Doanh Thiên sáng tạo ra Đại Đạo, cùng với hấp thu lấy cực kỳ khổng lồ Đại Đạo Chi Khí, cái này để cho các nàng có được vô cùng lợi ích.

Liên coi như con gấu Tiểu Hùng kia, trong bất giác liền đột phá tới thẳng Địa Thần cảnh, trực tiếp vượt qua Hư Thần cảnh.

Như Doanh Thiên đã nói, Tiểu Hùng có được Thái Cổ huyết mạch đặc thù.

Nó cũng không cần tu luyện giống như nhân loại, chỉ cần liên tục hấp thụ các loại Thiên Địa Kỳ Khí, hoặc là ăn lên các loại bảo dược, liền có thể tăng lên tu vi.

Nó vừa rồi, nuốt đi không biết bao nhiêu Đại Đạo Chi Khí, khiến cho tu vi tăng mạnh.

Được lợi nhất, Chính là Nguyệt Nhi, nàng thiên tư tuyệt đỉnh, có thể xưng là Thiên Tài cấp Kỳ Nguyên, quan sát Đại Đạo của Doanh Thiên để cho nàng có được to lớn đối với Đại Đạo lý giải, từ đó ngưng ra đạo pháp tắc thứ 1000,sau đó dưới hỗ trợ của Đại Đạo chỉ lực mà dung hợp Đại Đạo, cũng đã đạt tới Địa Thần Cảnh.

Từ Nghiên cùng Tuyết Ngạo Linh cũng đã là ngưng tụ ra 999 đạo pháp tắc, chỉ cần không tới mấy ngày nữa cũng sẽ có thể ngưng tụ ra đạo thứ 1000.

Sở Thanh Lăng thu hoạch cũng là cực kỳ khổng lồ.

Phải biết, nàng tu vi đã là Thiên Thần Cảnh Nhị Trọng Thiên, hôm nay có được cơ duyên này, để nàng có nắm. Chắc tại trong 1 năm có thể đạt tới Tam Trọng Thiên.

Đương nhiên lợi ích các nàng nhận được không chỉ có vậy, sau này tu vi càng cao, lợi ích sẽ bày ra càng nhiều.

Sở Thanh Lăng kích động nói ra:"Tạ đại nhân ban ơn".

"Không cần, sau này gọi ta công tử đi". Doanh Thiên gật đầu đáp.

Nhìn một chút, tòa Đạo Quả Giới này đã là rách nát không chịu được, đã tới biên giới sụp đổ.

Dù sao vừa rồi nhận lấy lực lượng Thiên Địa cùng lực lượng Đại Đạo của Doanh Thiên va chạm trùng kích, không có lập tức sụp đổ đã là may mắn.

Nhưng là không bao lâu nữa, nơi này nhất định sụp đổ.

Cái này Doanh Thiên cũng không có để ý, dù sao mục đích đã hoàn thành, nhiệm vụ của nó cũng đã kết thúc, coi như mỹ mãn.

"Coi như xong, cũng nên trở về". Ngay sau đó, Doanh Thiên dẫn các nàng trở về.

Vừa xuất hiện trên mặt đất thời điểm, Sở Thanh Lăng giống như phát giác được cái gì ngạc nhiên nói ra: "Đây là..... giống như chúng ta rồi đi không bao lâu".

Từ Nghiên nhìn một chút sau đó bình thân nói ra: "Chính xác là 6 canh giờ".

"Làm thế nào,..... rõ ràng là chúng ta ở trong thế giới kia 3108 ngày". Sở Thanh Lăng cảm thấy không thể tượng tượng, sau đó nàng nghĩ tới một cái vấn đề.

Thời Gian Đại Đạo, trong gia tộc đã từng có trưởng bối nói với nàng, cường giả tu luyện Thời Gian Đại Đạo có thủ đoạn có thể gia tốc hoặc làm chậm thời gian.

Nhưng là Doanh Thiên đâu, hần vậy mà để 3108 ngày chỉ còn 6 canh giờ. Cái này đến cùng là cái loại gì khủng bố.

"Tiên Nhân, thủ đoạn ghê gớm đến như vậy sao". Sở Thanh Lăng không khỏi trầm nghĩ.

Giờ phút này, nàng đều cho rằng, Doanh Thiên chính là trong truyền thuyết Tiên Nhân.

Đúng lúc này, mây trời vẫn vũ, Thiên Địa chi lực bỗng nhiên sôi trào, khắp nơi đại đạo đều cuộn cuộn tụ hội trở về, tạo thành một cái to lớn vòng xoáy bên trên đảo nhỏ.

Đây là kiếp vận. Tượng trưng cho Thần Kiếp sắp hạ xuống.

Thần Kiếp giáng lâm, chính là nhắm tới Nguyệt Nhi cùng Tiểu Hùng.

Bởi vì khi ở trong Đạo Quả Giới, Nguyệt Nhi cùng Tiểu Hùng nhận được lợi ích trực tiếp tấn thăng tới Địa Thần Cảnh.

Mà Địa Thần Cảnh, chính là bước vào Đại Đạo cánh cửa, cần phải độ Sơ Đạo Kiếp mới có thể tăng lên.

Nhưng là bên trong Đạo Quả Giới đoạn tuyệt Thiên Cơ, ngăn cách hoàn toàn với bên ngoài, cho nên Thiên Địa không cách nào cảm ứng được, cũng không thể hạ Thần Kiếp.

Nhưng là hiện tại đi ra ngoài, Thiên Địa cảm ứng, đương nhiên sẽ hạ Thần Kiếp.

Nhưng là, đối với Sơ Đạo Kiếp này, cùng Nguyệt Nhi và Tiểu Hùng đều không có gì to tát.

Nguyệt Nhi thực lực cường hoành, vượt xa cùng cảnh giới, cho nên mặc kệ Sơ Đạo Kiếp oanh tới, nàng đều dễ dàng vượt qua.

Tiểu Hùng thì là càng không cần nói, nó thân là Ma Thú, thân thể rắn chắc, cũng đơn giản vượt qua.

Độ kiếp xong, chỉ thấy Dạ Minh Tâm lập tức chạy tới, hần hồn hể nói ra: "Công Tử, bọn hần tới".

Chỉ là hần chưa nói hết câu, liền thấy từ xa bên ngoài vọng tới giận dữ thanh âm: "Tiểu súc sinh, mau ra đây chịu chết".

Nghe được thanh âm này, ở đây ngoại trừ Sở Thanh Lăng cùng Dạ Minh Tâm cũng không có ai có biểu cảm gì.

Sở Thanh Lăng nhú mày, không biết là ai lại dám cả gan làm loạn.

Nàng nhận Lão Tổ mệnh lệnh, đương nhiên phải đảm bảo cho Doanh Thiên yên tĩnh, cho nên lập tức muốn đi ra ngoài.

Nhưng là Doanh Thiên liền ngăn nàng lại nói: "Tới là tìm ta, để ta ra xem".

Lúc này, Dạ Minh Tâm mới nhìn lại, liền phát hiện vậy mà có thêm một người, cũng là một cái tuyệt sắc nữ tử.

Nhìn thấy nữ tử này, để cho Dạ Minh Tâm trong lòng giật mình giống như nhớ ra cái gì, sau đó hần kinh hãi chấp tay hướng Sở Thanh Lăng cúi đầu nói: "Dạ Minh Tâm..... Bái kiến Đại Tiểu Thu".

Sở Thanh Lăng gật đầu, đối với Dạ Minh Tâm coi như có hảo cảm, bởi vì cách đây thật lâu, bọn hần từng có nhìn qua.

Doanh Thiên chậm rãi dẫn người đi ra ngoài, chỉ thấy bên ngoài lúc này trên không trung đứng đầy 3 người nam tử, đều là trung niên bộ dáng.

Đứng bên trái người kia nhìn thấy Doanh Thiên, con mắt không khỏi đỏ lên quát: "Chính là người giết con trai ta".

Doanh Thiên mỉm cười chỉ tay vào cái đầu lâu của Lưu Tùng nói: "Ý người là hần". Sau đó lại chỉ tay sang Bách Nộ đang bị găm vào thân cây gần đó: "Hay là hần".

Dạ Minh Tâm nhỏ giọng nói: "Công tử, hần là Lưu Hoành, chính là phụ thân của Lưu Tùng, đứng giữa là Bách Gia, phụ thân của Bách Nộ, về phần người bên phải kia, chính là Tịnh Hải huynh đệ của Bách Gia, trong số người bị công tử giết cũng có con của hần. Bọn hần 3 người đều là trưởng lão cứ điểm

này, đều là cường giả Thiên Thần Cảnh".

Dạ Minh Tâm cẩn thận nhắc nhở, hẳn biết Doanh Thiên khó lường, nhưng là cũng không biết đến đâu, trong lòng vẫn là lo lắng cho Doanh Thiên.

Dù sao đây là 3 vị Thiên Thần Cảnh cường giả. Thực lực vượt xa Chân Thần, chính là thêm một bước lớn là Thần Vương.

Nhìn thấy Doanh Thiên bộ dáng bình thản trên người kia, càng làm cho Lưu Hoành giận dữ.

Hắn tiêu hao gần ngàn năm mới có thể sinh ra một đứa con trai, đối với Lưu Tùng thương yêu cực kỳ.

Hiện tại Lưu Tùng chết thảm trong tay Doanh Thiên. Hắn làm sao không điên cuồng đâu.

Về phần Bách Gia, hẳn không có giống Lưu Hoành phát tác, hẳn chỉ âm trầm nhìn Doanh Thiên mà thôi.

Dù sao hẳn con cái rất nhiều, chết một cái cũng không có gì to tát, nhưng là làm phụ thân, nếu con mình cứ như vậy bị giết mà không ra mặt, há chẳng phải là thiên hạ trò cười.

Ba vị Thiên Thần Cảnh trưởng lão hưng sư vấn tội. Để cho Thần Lôi Sơn cứ điểm đều trở nên náo nhiệt, trong bất giác liền có tới hơn 10 vạn người tụ tập bên ngoài quan sát.

"Ta nói không sai, phụ thân Lưu Tùng bọn hắn nhất định sẽ tới báo thù". Một vị Chân Thần cười lạnh nói ra.

Trong một tòa đại điện, phụ thân của Dạ Minh Tâm lắc đầu nói: "Tự tìm đường chết".

Lúc này, cũng có không ít trưởng lão âm thầm quan sát, bọn hắn đều không có nhúng tay, đơn giản vì đây cũng không phải bọn hắn sự tình.

"Tiểu súc sinh, ngươi lại dám trên Thần Lôi Sơn cứ điểm ra tay giết người, thật coi Thần Lôi Sơn không có người". Lưu Hoành trầm giọng nói ra.

Cái này Lưu Hoành nói đến chính đáng vô cùng. Mặc dù ai nấy đều biết đây là Lưu Tùng tự mình tìm chết, nhưng là liên quan đến Thần Lôi Sơn mặt mũi, sẽ có người để ý.

"Nói nhảm nhiều như vậy, muốn động thủ liền tới, chớ có thả rắm thôi". Doanh Thiên trực tiếp gạt sang nói.

Hắn không quan tâm cái gì Thần Lôi Sơn, đối với hắn, bất quá là một chỗ ở tạm mà thôi.

...

Thần Lôi Đại Lục.

Thần Lôi Sơn tổng đàn.

Một tòa cực kỳ to lớn thần sơn toát ra cực kỳ cường hoành khí tức, bởi vì nơi này tụ tập lấy vô số cường giả trú ngụ.

Thần Vương khí tức tràn ngập, chỉ tính riêng bên trên tòa thần sơn này, chỉ ít tồn tại hơn 600 vị Thần Vương.

Tòa thần sơn này chính là Thần Lôi Sơn.

Lúc này, tại một nơi sâu nhất bên trong Thần Lôi Sơn, nơi này đơn giản là một cái động đá, động đá này phi thường to lớn. Vách đá bên trên lấp lánh ánh sáng, giống như là trên vách đá khảm nạm lấy vô số vì tinh tú.

Toàn bộ động đá lộ ra giống như tinh không một dạng.

Lúc này đây, bên trong có lấy 8 người.

8 người này có là già nua lão nhân, có là ấu phụ, cũng có trung niên nam tử cùng nữ.

Đặc biệt trong đó một người, chính là Xà Ảnh.

Xà Ảnh lúc này đang cùng một vị râu tóc trắng xóa lão nhân đánh cờ. Những người còn lại thì là đứng xung quanh.

Xung quanh 6 người đang đứng, bất luận cái nào đều là cường giả, đều có được thông thiên triệt địa thực lực, cho dù là Thần Vương, đối mặt bất kỳ ai đều đỡ không nổi một chiêu.

Nhưng là lúc này vẫn phải đứng hầu 2 người kia chơi cờ. Hiển nhiên Lão nhân kia cùng Xà Ảnh bối phận cực cao.

Lão nhân tóc trắng đi một nước cờ sau đó cười khỏ nói ra: "Tiền bối, người đưa chúng ta cái này tình huống, thật là khiến ta con tim muốn nổ".

Lão Nhân này, thực lực vô cùng cường đại, vượt xa 6 người còn lại, nhưng là cùng Xà Ảnh, vẫn phải xưng hắn một tiếng tiền bối.

Xà Ảnh đánh tiếp một nước cờ rồi cười nói: "Không có cách, các ngươi là tiện nhất, yên tâm, cùng lắm là một cái cứ điểm bị diệt mà thôi, công tử cũng sẽ không đi truy các ngươi".

Lão nhân không khỏi cười khò, một cái cứ điểm, đích xác là không có gì to tát, nhưng đây là vấn đề mặt mũi.

Xà Ảnh đương nhiên biết lão nhân suy nghĩ bèn nói: "Mặt mũi? Cùng tính mạng và tông môn hưng suy, cái nào hơn".

Quả thật, một cái cứ điểm, tùy tiện đều có thể dựng lại, nhưng là cả tông đàn bị hủy đâu, đây chính là đối với liệt tổ liệt tông thiên cổ tội nhân.

"Vân bối hiểu". Lão nhân gật đầu đáp.

Bỗng nhiên, Xà Ảnh trở nên nghiêm túc: "Thần Thú Phần sắp mở, mà nơi này rất gần, không tới mấy ngày, Công Tử sẽ tới, các ngươi nên cẩn thận tiếp đón. Nhưng cũng không được khoa trương".

"Vâng". Lão nhân nghe được Xà Ảnh đều rung động. Một cái chí cao vô thượng tồn tại sắp giáng lâm. Để cho hắn có chút áp lực.

"Nhớ kỹ ta dặn, Công tử vui, các ngươi có thể nhất cử lưỡng tiện, công tử giận, diệt môn ta cũng không cứu nổi". Xà Ảnh tận tình nói.

Nghe tới diệt môn 2 chữ. Lão nhân cùng 6 người đều là giật mình, hiển nhiên bọn hắn đều có chút lo lắng.

"Gần đây Di Huyền Tông có chút gây sự, không biết tiền bối có cách sao". Lão nhân đổi sang vấn đề khác.

"Ta thân mang áp chế, không cách nào giúp các ngươi giải quyết, Nhưng là công tử có thể". Xà Ảnh nói ra.

"Nói tóm lại, chuyện này ngươi không cần lo, một đám sâu kiến mà thôi".

....

"Đánh nhỏ thì lớn ra nha". Doanh Thiên mỉm cười nhìn Lưu Hoành nói: "3 người các ngươi cùng lên đi, cho các ngươi báo thù cơ hội".

"Đây là ngươi nói, chớ trách chúng ta lấy lớn hiếp nhỏ". Lưu Hoành trầm giọng.

Hắn biết Doanh Thiên tất sẽ không tâm thương, đoán không chừng cũng là Thiên Thần Cảnh.

Nếu là đồng loạt 3 người, hắn tin tưởng nhất định sẽ đem Doanh Thiên chém xuống.

"Ra tay đi, ta tiễn các ngươi xuống gặp mình nhi tử". Doanh Thiên một tay đưa ra vẫy.

P/s: Ài, dạo này công việc một mực tấp bận, viết có thể không đều.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 114: Lấy kẻ địch mạnh nhất thủ đoạn trả cho kẻ địch

"Vi con trai báo thù, đây là Thiên Kinh Địa Nghĩa, ta cho các ngươi cơ hội, ra tay đi". Doanh Thiên một tay vẫy vẫy.

Một tay khiêu chiến 3 vị Thiên Thần Cảnh. Đây tuyệt đối không phải bình thường sự tình.

Bất kể là Lưu Hoành, Bách Gia, hay là Tịnh Hải, đều là cường giả Thiên Thần Tam Trọng Thiên.

Mà Doanh Thiên muốn khiêu chiến một lúc 3 người, ít nhất cũng phải có cùng cấp độ cảnh giới.

Nhưng là ở đây ngoại trừ bên Doanh Thiên mấy người, ai sẽ tin tưởng Doanh Thiên một cái trẻ tuổi thanh niên có thể đạt tới cảnh giới kia.

"Cũng dám mở mồm muốn đánh giết 3 vị Thiên Thần Cảnh, đây là tự tìm đường chết".

"Cuồng vọng, không biết tự lượng sức mình".

"..."

Tuyệt đại đa số lời bàn luận, đều nói Doanh Thiên đây là quá cuồng vọng.

Nhưng là lại có một số là ôm kích hay để xem, cũng muốn một cái gì đó kỳ tích.

Lưu Hoành, Bách Gia, Tịnh Hải 3 người bọn hắn cũng không có ai đi coi thường Doanh Thiên. Bọn hắn chỉ ít đều lấy Thiên Thần Cảnh đi đánh giá Doanh Thiên.

Vạn nhất coi thường hắn, để hắn phản công, đây là tự hại mình, bọn hắn mỗi cái đều là lão bất tử sống cả chục vạn năm, tất nhiên sẽ không phạm sai lầm.

"Bày trận". Bách Gia quát một tiếng.

Chỉ thấy 3 người lập tức đạt thành ăn ý, trong chốc lát liền vây lấy Doanh Thiên 3 cái phương vị, đây là muốn khóa chặt đường lui của hắn.

Nhưng là Doanh Thiên căn bản không có để ý đến. Hắn chỉ là khinh vân đạm mặc đứng tại đó, tóc đen dài tùy ý lượn lờ theo gió, trên người y phất tung bay, lộ ra một vẻ phong trần.

"Hắn làm gì, không có đi phòng thủ sao, đây là muốn chết a".

"Chẳng lẽ là sợ đến bất động rồi".

Lúc này, trong mắt 3 người Lưu Hoành, Doanh Thiên là lộ ra vô số sơ hở trí mạng, chỉ cần 1 chiêu liền có thể đem hắn đánh gục.

Nhưng là 3 người bọn hắn đều là cảm thấy ngưng trọng, không có hấp tấp, bởi vì Doanh Thiên tư thái kia, tuyệt đối là không có đem bọn hắn để vào mắt, cái này chính là để cho bọn hắn cảm thấy vô cùng quý dị.

Một cái đỉnh lớn từ sau lưng Lưu Hoành hiện lên, miệng đỉnh phun trào ra hỏa diễm 3 màu, sức nóng cực kỳ khủng bố, trên thân đỉnh khắc lấy hỏa diễm hoa văn, thần quang chói lọi, nhìn qua liền biết là một kiện cường đại Thần Khí.

"Bách Luyện Đình Tam Muội Chân Hòa, Thất Kiếp Địa Thần Bình". Một cái Nguyên Thần có con mắt tinh tường nhận ra món đồ này không khỏi ngạc nhiên nói ra.

"Không đúng, đã là Bát Kiếp". Vị này Nguyên Thần sau đó giật mình nhìn lại.

Thần Khí, từ Địa Thần Bình trở lên, chính là phải độ Bình Kiếp mới có thể tăng lên, Địa Thần Bình phải độ Thập Kiếp mới có thể tiến hóa thành Thiên Thần Bình. Nếu là trong quá trình độ kiếp thất bại, bình khí cũng sẽ hủy đi.

"Lưu Trường Lão vậy mà lấy ra Bách Luyện Đình đi đối phó tiểu tử này, cũng quá coi trọng hắn đi".

"Nhìn, Bách Trường Lão cùng Tịnh Trường Lão".

Chỉ thấy Bách Gia xung quanh người bay lượn lờ 5 vòng xa luân, mỗi một vòng xa luân đều có khí tức khác nhau thuộc về ngũ hành.

Về phần Tịnh Hải, thì là trên tay đeo lấy một đôi quyền sáo, quyền sáo bên trên mu bàn tay có hình mai rùa.

Cả 2 món khí tức phát ra tuyệt không kém Bách Luyện Đình.

"Ngũ Hành Luân, Thần Quy, đây đều là cao giai Địa Thần Bình, cũng là bảo vật gia truyền của bọn hắn, vậy mà đồng thời lấy ra". Có người không khỏi hô to.

Địa Thần Bình, chính là Thần Vương chuyên dùng binh khí, đối với Thiên Thần mà nói, Có được Địa Thần Bình chính là mơ ước, hiển nhiên những món này đều là tổ tiên truyền thừa xuống.

Chúng nó uy lực vượt xa trước đây đã từng thấy qua Địa Thần Bình.

Giống như ở Cực Huyền Giới kia, Địa Thần Bình đều là đệ giai Địa Thần Bình, hơn nữa còn là tàn phế không hoàn chỉnh, cùng ở đây so sánh, chính là giống như Thần Kim so với sắt vụn.

"Các ngươi nếu khoe của xong, có thể động thủ rồi". Doanh Thiên lắc đầu nói, một bộ không kiên nhẫn.

"Tiểu tử, chết". Cả 3 người cùng nhau hét lớn, cũng đồng thời động thủ.

"Tam Muội Phần Thiên". Lưu Hoành hô lớn.

Bách Luyện Đình phun trào ra đại lượng Tam Muội Chân Hòa, hỏa diễm như triều trong chốc lát tràn xuống, hướng Doanh Thiên quét tới. Nhiệt độ của nó cực kỳ khủng bố, thậm chí khiến cho không gian vạn vật như muốn tan chảy.

Hơn nữa còn là hướng khắp nơi trên đảo nhỏ tràn đi.

Khiến cho Tử Nghiên các nàng đều phải rời xa chỗ khác tránh né.

"Ngũ Hành Diệt Quang".

Bách Gia không chế Ngũ Hành Luân phát động công kích, chính là thuộc về ngũ hành, Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, 5 loại khác nhau lực lượng hội tụ một chỗ tạo thành mãnh liệt hủy diệt đánh tới, uy thế cực kỳ kinh người.

Tịnh Hải cũng không kém:"Thần Quy Trấn Hải". Hắn trong nháy mắt đem quyền sáo nháy mắt đánh ra vạn ức đạo quyền, mỗi một quyền đều có uy lực đánh nổ tinh thần. Trong chớp mắt, quyền ảnh che lấp thiên địa.

3 đạo cực kỳ khủng bố công kích trong giây lát hội tụ Doanh Thiên trên thân.

Đáng nói là, Doanh Thiên bình thân đứng đó, hắn không có lấy cái gì đón đỡ, giống như không có chuyện gì vậy.

"Oanh".

Lấy tốc độ cực nhanh, 3 đạo công kích giáng tại Doanh Thiên trên thân

3 đòn cực mạnh công kích từ 3 hướng hội lại, lấy Doanh Thiên làm trung tâm va chạm một chỗ lập tức bạo phát ra ngoài.

Một cái khổng lồ vụ nổ hình cầu nổ ra, trong nháy mắt bao trùm lên toàn bộ đảo nhỏ này.

Dur kinh của nó bộc phát ra ngoài, đem người quan sát đều chấn cho bay, có không ít tu sĩ Thần Cảnh yếu kém là bị thương đến học máu.

"Mạnh quá, còn sống được sao".

Có người không khỏi kinh hãi nói ra.

"Dưới một kích này, cho dù Thiên Thần Đỉnh Phong cũng phải nuốt hận đi".

Một kích này là Lưu Hoành bọn hắn toàn lực đánh ra, không có giữ lại, bọn hắn muốn tốc chiến tốc thắng.

3 món cao giai Địa Thần Bình, kết hợp với 3 vị Thiên Thần toàn lực đánh ra một kích, uy lực này nếu là tại trong vũ trụ nổ lấy, có thể đem mấy chục viên sinh mệnh tinh cầu nổ tung, có thể dễ dàng gian sập đồ quy mô lớn.

Bởi vì những tòa Thần Thế Giới này có được kết cấu không gian cực kỳ vững chắc, cho nên hạn chế đi rất nhiều sự tàn phá.

Nhưng mặc dù vậy, đảo nhỏ này vẫn bị đánh nổ tung một mảnh không gian tại chỗ Doanh Thiên vẫn như cũ sập đổ.

"Chết sao". Bách Gia không khỏi nhủ mảy, tựa hồ quá mức dễ dàng. 3 người bọn hắn con mắt nhìn chăm chăm vào nơi kia.

Bách Gia con mắt không khỏi co lại, bởi vì hắn cảm nhận được Doanh Thiên khí tức.

"Không chết cũng nhất định trọng thương". Tịnh Hải tự tin nói ra.

Nhưng là một màn tiếp để bọn hắn đều kinh hãi không thôi.

Doanh Thiên từ bên trong không gian sập đổ chậm rãi bước ra ngoài, hắn vẫn như cũ bình thân bộ dáng, áo tóc tung bay.

Trên người Doanh Thiên hoàn hảo vô khuyết, không chút thương tích, thậm chí liên y phục của hắn cũng không nhiễm chút bụi bẩn.

Cái này để cho 3 người Lưu Hoành và những người quan sát kia con mắt đều muốn rớt.

"Đùa sao, làm thế nào hắn không chút tổn hại". Một vị Nguyên Thần không tin vào mắt mình, đổi lại là hắn, đã sớm tan thành tro bụi.

"Ngươi.... Ngươi đến cùng là ai". Lưu Hoành không khỏi giật mình lùi về phía sau lắp bắp nói.

Lúc này, 3 người Lưu Hoành mới phát hiện đại sự không ổn, bọn hắn đánh giá quá thấp Doanh Thiên, Doanh Thiên cường đại vượt quá bọn hắn tưởng tượng.

Doanh Thiên cũng không có trả lời hắn mà lắc đầu:"Cơ hội đã hết, nên đến phiên ta".

Lưu Hoành mặc dù sợ, nhưng là hắn như cũ không có chạy trốn, bởi vì hắn rất thương yêu con trai mình, coi như chết cũng nhất định phải báo thù. Hắn lập tức tiếp tục tấn công.

Cái này để Doanh Thiên gật đầu tán thưởng:"Ngươi hay là một người cha tốt, đáng tiếc ngươi dạy con sai".

Quả thật, đổi lại là Doanh Thiên, nếu hắn nhi tử cũng bị người giết hại, có lẽ sẽ có một màn thiên địa nhuộm máu, kỳ thực, năm xưa chỉ vì bên người hắn

một cái nha hoàn, hần liền đem một cái to lớn thể lực có lấy trăm tỉ người trong một đêm giặt sạch.

Doanh Thiên lời nói để Lư Hoành không khỏi cảm thấy đau lòng, quả thực, hần quá mức nuông chiều Lư Tùng, để cho hần tự mình rước họa vào thân, nếu là hần cẩn thận dạy dỗ, có lẽ mọi việc đã không như vậy.

"Để ta tiễn các ngươi cùng nhi tử đoàn tụ". Doanh Thiên nâng tay lên.

Lư Hoành cuồng hồng, hần nhắc lên Bách Luyện Đình, từ trong đình Tam Muội Chân Hóa ào ào đổ xuống thân thể hần, những hỏa diễm này giống như trùng len lỏi vào thân thể Lư Hoành, chỉ một lát, Lư Hoành biến thành một cái hỏa diễm cự nhân cao hơn trăm trượng.

Lư Hoành thân thể trăm trượng một tay bắt lấy Bách Luyện Đình, sau đó chính là úp ngược mà xuống, hần muốn dùng cái đình này đập chết Doanh Thiên.

Tam Muội Chân Hóa cuộn cuộn che lấp vạn dặm trên không, toát ra sức nóng khủng khiếp, thiêu đốt cả không gian, khắp vùng không gian này có dấu hiệu tan chảy.

"Đình Áp Thiên Địa".

Lư Hoành đây là thiêu đốt sinh mệnh của mình, hần chiêu này chính là ôm tâm lý phải chết. Coi như một chiêu này đắc thủ, hần cũng nhất định bỏ mạng.

Để cho mọi người ngạc nhiên là, nhân lúc Lư Hoành xuất thủ, Bách Gia cùng Tịnh Hải vậy mà lựa chọn chạy trốn. Bọn hần khác với Lư Hoành, coi tính mạng mình quan trọng, cho nên dứt khoát chạy trốn.

"Giờ muốn đi, trễ". Doanh Thiên mỉm cười nói.

Lập tức, Doanh Thiên động.

Đôi mắt Lư Hoành úp xuống Bách Luyện Đình, cánh tay trái Doanh Thiên bốc lên hùng lực hỏa diễm, đảo người vung lên một quyền, Đế Diễm hùng lực ngưng tụ thành chín con hỏa long cuộn tới.

"Phản Thiên Cửu Long Trận".

Cửu Long to lớn mấy ngàn dặm hướng màn trời hỏa diễm cuốn tới.

Ngay lập tức, đầy trời Tam Muội Chân Hóa tan rã, Bách Luyện Đình chưa có áp xuống, liền bị Cửu Long luyện thành nước sắt.

Lư Hoành hỏa diễm thân thể bị Cửu Long thôn phệ.

Ngay sau đó, Doanh Thiên thân ảnh lóe lên một cái, chớp mắt liền chặn đứng Bách Gia đường trốn.

Bách Gia kinh hãi vô cùng, hần không ngờ Lư Tùng vậy mà ngăn không nổi Doanh Thiên một giây.

Bách Gia không còn cách nào ngoài cách toàn lực ứng phó, hần Ngũ Hành Luân điên cuồng xoay tròn, như biển thần lực rót vào Ngũ Hành Luân, 5 màu thần quang chói lọi chiếu ra.

"Ngũ Hành Thần Quang". Bách Gia hét lớn.

Doanh Thiên tay phải nhắc lên, chỉ lấy trên 5 đầu ngón tay của hần xuất hiện 5 đầu đại đạo pháp tắc khác nhau, đều là thuộc về Ngũ Hành Đại Đạo.

Doanh Thiên 5 ngón tay co lại thành trảo, úp xuống lạnh nhạt nói ra: "Ngũ Hành Kiếm Sơn".

Bách Gia trong mắt lộ ra sợ hãi, ngạc nhiên, hần không ngờ Doanh Thiên cũng tinh thông Ngũ Hành lực lượng.

Dưới tay Doanh Thiên úp xuống, trên bầu trời xuất hiện một cái hình tròn đồ án, bên trong đồ án có 5 cái phương vị tương ứng ngũ hành.

Sau đó, từ bên trong 5 cái phương vị này phóng ra 5 thanh kiếm màu sắc khác nhau, mỗi một thanh kiếm lại mang theo khác nhau lực lượng.

5 thanh kiếm này khóa chặt Ngũ Hành Luân của Bách Gia, cấm thẳng xuống.

Ngũ Hành Luân cái Địa Thần Binh này uy năng rất mạnh, nhưng là đôi mắt 5 thanh kiếm kia, lộ ra cùng đồng nát sắt vụn như nhau, trong nháy mắt vỡ tan.

Sau đó 5 thanh kiếm kia chính là xuyên thẳng qua người Bách Gia. Cái này để hần khó lòng tiếp nhận, chỉ thấy thân thể hần chậm rãi rơi xuống.

Chưa hết, từ bên trong đồ án, một tòa Ngũ Hành Sơn to lớn, hạ xuống, liền đem Bách Gia thẳng trên mặt đất áp xuống.

Nghe được "Rầm" một tiếng lớn, Bách Gia hoàn toàn bị ép dưới Ngũ Hành Sơn.

Doanh Thiên thân ảnh lại lập tức biến hóa, chặn đường Tịnh Hải. Thân hình Doanh Thiên duỗi thẳng, một quyền oanh ra.

Một quyền kia lít nha lít nhít phát tự hiển hiện, rõ ràng là Phật Gia một loại cao thâm quyền pháp.

Tịnh Hải tuy hiện tại đã chạy xa hơn ngàn vạn dặm, tuy nhiên vẫn bị Doanh Thiên chặn lấy.

Hắn cũng không có hoảng loạn, mà là 2 tay hợp lại đánh ra một quyền cùng Doanh Thiên đối kháng.

Một cái Thần Quy hư ảnh hiển hiện. Một quyền kia nặng nề vô song, tựa hồ như một tòa Thần Thế Giới nặng vậy.

Nhưng là, cùng Doanh Thiên cánh tay kia chạm nhau, Thần Quy không chút lực phòng thủ giống như đồ sứ một dạng nứt vỡ đi ra, quyền kinh đem Tịnh Hải một nửa thân trên oanh thành huyết vụ, chỉ còn lại nửa thân dưới rơi xuống.

Một quyền kia đánh xuyên chân mệnh, phá tan thức hải, đan điền, triệt để đem Tịnh Hải đánh giết.

Lúc này xung quanh những kẻ kia đều là hít một hơi lạnh khí, bọn hắn im lặng nhìn một màn này, liền xem như tiếng kim rơi cũng có thể nghe thấy.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 115: Bị nhắm đến

Lưu Hoành thân thể hỏa diễm bị Cửu Long thôn phệ, nhục thân thì bị thiêu thành tro bụi phiêu tán theo gió.

Bách Gia thì đã trở thành đồng thịt vụn dưới Ngũ Hành Sơn, về phần Tịnh Hải, chỉ còn nửa bộ bên dưới thì thể rớt trên mặt đất.

Nói đến dài dòng, nhưng tính từ lúc Doanh Thiên động thủ tới lúc Tịnh Hải bị đánh giết, bất quá trong một khoảnh khắc mà thôi.

3 chiêu nhanh gọn, giải quyết 3 vị Thiên Thần Cảnh.

Mà lại mỗi một chiêu đều thuộc về đối phương am hiểu nhất thủ đoạn.

Cái này chính là lấy kẻ địch am hiểu nhất thủ đoạn đi giết kẻ địch.

Đây là một màn không thể nào tưởng tượng, dù sao ở Thần Lô Sơn cái cứ điểm này, trưởng lão Thiên Thần Cảnh cũng bất quá chưa đến 20.

Mà 3 người Bách Gia, thuộc về đỉnh tiêm nhất cấp độ, thế nhưng là, 3 người bọn hắn lại bị Doanh Thiên diệt dễ dàng như vậy.

"Người này đến cùng là ai, chẳng lẽ là Thần Vương". Một cái Nguyên Thần sợ hãi than.

"Ta nghĩ không phải, nếu là Thần Vương, chỉ cần đứng yên một chỗ cách không cũng có thể giết bọn hắn, không cần tự mình động thủ như vậy, có lẽ là nửa bước Thần Vương đi". Một cái Nguyên Thần khác suy đoán.

Kỳ thật, Doanh Thiên nếu muốn, chỉ cần đứng một chỗ, đem hồn lực phóng xuất 1 tia cũng đủ để đem ba người Lưu Hoành gạt bỏ ý thức, chỉ là hắn muốn hoạt động thân thể mà thôi.

Đúng lúc này, từng cái thân ảnh từ xa lao tới, mỗi một cái đều là cường giả Thiên Thần Cảnh, Thiên Thần khí tức cuộn cuộn, đem nhưng Chân Thần, Nguyên Thần kia bức lui.

"Đạo hữu, người tại Thần Lô Sơn cứ điểm giết người, không khỏi quá ngông cuồng đi". Một cái trưởng lão Thiên Thần Tam Trọng Thiên lên tiếng.

Hắn ban đầu muốn xuất thủ cứu người, sự tình diễn biến quá nhanh, khiến cho hắn trở tay không kịp. Cho đến lúc hắn định thân lại, 3 người Lưu Hoành đã là người chết.

Ngay lập tức, chư vị trưởng lão đều là xuất động.

"Thế nào, các người cũng muốn đi theo bọn hắn". Doanh Thiên hỏi họ nói ra.

Câu này nói ra cuồng ngạo vô cùng, đối diện cùng lúc gần 20 vị Thiên Thần Cảnh mà không chút nao núng, để cho người ta cảm thấy khó có thể tưởng tượng.

Nhưng là nghĩ lại liền thấy bình thường, nếu quả thật Doanh Thiên có được nửa bước Thần Vương chiến lực, coi như lại nhiều Thiên Thần đến đi chẳng

nữa, cũng sẽ bị giết đến tinh quang

"Đủ rồi".

Một cái thanh thúy thanh âm vang lên vô cùng dễ nghe.

Lời nói đủ nhẹ nhàng, nhưng lại mang theo một cỗ uy thế không thể cưỡng lại.

Chỉ thấy từ đằng sau Doanh Thiên đi ra một cái nữ tử, chính là Sở Thanh Lăng.

Trông thấy Sở Thanh Lăng, nhiều người đều không rõ nàng đến cùng là ai, cũng dám đối với chư vị trưởng lão quát dừng.

Nhưng là chư vị trưởng lão trong mắt lại hiện ra kinh ngạc không thôi, bởi vì bọn hắn đều là nhận biết Sở Thanh Lăng.

Chư vị trưởng lão không hẹn mà đồng thời cúi người chấp tay: "Bái kiến Đại Tiểu Thụ".

Một màn này để nhiều người không khỏi giật mình.

Một vị Nguyên Thần nhớ ra cái gì vội nói: "Ta đoán được, nàng chính là Đại Tiểu Thụ Sở Thanh Lăng".

"Cái gì, là nàng sao, nàng vậy mà xuất hiện ở đây". Có nhiều người lúc này mới bắt ngờ.

Hiển nhiên, Sở Thanh Lăng danh khí rất lớn, nhưng là ngoại trừ những vị trưởng lão kia, đại đa số đệ tử đều chưa từng thấy qua nàng.

Sở Thanh Lăng, chính là Thần Lô Sơn truyền nhân duy nhất, nàng tuổi tác rất trẻ, năm nay cũng chỉ 178 tuổi.

Nàng sinh ra đã là Hư Thần, ngắn ngủi 150 năm liền đạt tới Thiên Thần Cảnh tu vi, hiện tại càng là nửa bước Thần Vương, suy đoán đến 300 tuổi là nàng có thể đạt tới Thần Vương Cảnh.

Nàng được xưng là Thần Lô Sơn ngàn vạn năm nay đệ nhất thiên tài, có vận đỉnh Thần Đế tư cách. Có được 62 cái Chân Mệnh.

Phải biết, tuyệt đại đa số người sinh ra đã là Thần, do bị thiếu cảm ngộ về thiên địa quy tắc, cho nên sẽ một mực kẹt tại cảnh giới từ khi sinh ra rất lâu, chỉ ít vài trăm năm.

Nhưng là Sở Thanh Lăng, nàng thiên tư tuyệt đỉnh, ngộ tính siêu quần, thể chất đặc thù, cho nên không vướng rào cản này.

"Đại Tiểu Thụ giá lâm, không kịp nghênh đón, mong người thứ tội". Mấy vị trưởng lão đều là nhận lỗi.

Cho dù bọn hắn niên kỷ vượt xa nàng, nhưng luận về thân phận, hay là tu vi, đều thua kém nàng quá xa.

"Hôm nay đủ rồi, chớ làm phiền Đại Nhân, nếu không chết cũng không oan". Sở Thanh Lăng đi đến bên cạnh Doanh Thiên chậm rãi nói.

"Đại nhân?? ". Lúc này chư vị trưởng lão đều giật mình nhìn qua Doanh Thiên.

Bọn hắn trong lòng đều có chút không hiểu vội chấp tay hỏi: "Không biết đại nhân đây là.....".

Nhưng là chưa có hỏi hết câu liền bị Sở Thanh Lăng gạt sang nói: "Đủ rồi, lui đi, cũng không nên hỏi".

Sau đó, Sở Thanh Lăng tiếp Doanh Thiên nói: "Bọn hắn có mắt không trông, tiểu nữ kính xin đại nhân không trách tội".

Doanh Thiên chỉ là mỉm cười nhìn nàng không nói gì gật đầu.

Sau đó, Sở Thanh Lăng mời Doanh Thiên về tòa cung điện to lớn nhất cứ điểm kia. Để lại chư vị trưởng lão đều là thần thò.

"Chuyện lớn như vậy, làm sao tông đàn không có cái gì tin tức". Một vị trưởng lão mờ mờ hỏi toát ra.

Bọn hắn ai nấy đều sợ hãi, bởi vì Sở Thanh Lăng nửa bước Thần Vương, lại là truyền nhân của Thần Lô Sơn.

Nàng cùng Thần Lô Sơn Chủ có được quan hệ huyết thống, rất nhiều Thần Vương của Thần Lô Sơn đều phải nể mặt nàng mà gọi một tiếng tiểu thụ.

Nhưng là nàng lại đối với Doanh Thiên hành lễ, xưng một tiếng Đại Nhân.

Liền kẻ ngu cũng nhận ra, Doanh Thiên thân phận rất khủng bố.

"Đúng vậy, nhân vật như vậy giá lâm tại sao lại không có bất kỳ tin tức". Một vị trưởng lão lau đi mồ hôi trên trán.

"Đã có, chỉ là các ngươi không có chú ý mà thôi". Lúc này, một cái bình thanh âm vang lên. Chỉ thấy một cái trung niên nam tử đi tới, hắn bộ dáng cùng Dạ Minh Tâm có nhiều nét rất tương tự.

"Dạ huynh, người nói vậy là sao".

"Chẳng phải mấy ngày trước đã có lệnh để mọi người ở yên trong nhà, không đi ra ngoài sao".

"Thì ra là thế, chúng ta quá sơ suất".

...

Dạ Minh Tâm lúc này đang chuẩn bị cho Doanh Thiên nước tắm, hắn vừa làm vừa kích động, cũng sợ hãi, hắn quả thực không tin những gì mình thấy.

Hóa ra mấy ngày này hắn phục vụ một vị nhân vật như vậy, hắn cũng thầm cảm thấy may mắn vì không có chọc giận Doanh Thiên.

"Nhìn người rất sợ hãi đi". Tiếng của Doanh Thiên vang lên sau lưng Dạ Minh Tâm.

Dạ Minh Tâm đều là giật mình kém chút làm đổ nước tắm, hắn khó khăn lắm mới có thể bình tĩnh: "Đại nhân chê cười, tiểu nhân không sợ cũng không được".

"Mấy ngày này, người coi như vất vả, thưởng cho người". Doanh Thiên gạt đầu, ném cho Dạ Minh Tâm một viên ngọc giản.

Dạ Minh Tâm bắt lấy, sau đó xem xét một chút, chính là kích động không thôi. Bởi vì Doanh Thiên đưa cho hắn, chính là một bộ Đế Cấp công pháp, coi như hắn cả đời này không thể thành Thần Đế, nhưng là tuyệt đối cũng có thể đạt đến Tôn, Hoàng cấp độ kia.

...

Tắm rửa một phen sạch sẽ, Doanh Thiên bước ra ngoài đại điện.

Lúc này bên ngoài đã đứng chật kín người, có tới mấy trăm vạn. Bọn hắn ngăn nắp xếp hàng, long trọng nghi lễ vô cùng.

Chính giữa sân kia, là một cổ đại liễn xa hoa, nhìn qua liền biết là một món bảo vật vô giá. Đại liễn hình rồng, bên trên khảm lấy rất nhiều Thần Thạch, Thần Ngọc các loại.

Cũng tuyên khắc vô số Thần văn, có là phòng ngự, cũng có công kích.

Lúc này, Sở Thanh Lăng mới là lại gần nói nhẹ: "Đại nhân, Lão Tổ biết người sắp đi Thần Thú Phần, mà lại Tổng Đàn cách Thần Thú Phần tương đối gần, cho nên chuẩn bị để đại nhân giá lâm".

Nhìn một chút cái này long trong bộ dáng, Doanh Thiên không khỏi lắc đầu nói: "Cần màu mè phức tạp như vậy sao".

Nói đoạn, hắn đưa tay ra biến hóa, chỉ thấy trong chốc lát, cổ long liễn kia thay đổi hình dạng, trở nên đơn giản rất nhiều, không còn khép kín, mà là giống như một cái tọa giá.

"Cũng tốt, đi ngắm cảnh một phen". Doanh Thiên trèo lên tọa giá.

Không có chân chừ nhiều, lập tức khởi hành, hộ tống Doanh Thiên ngoại trừ mấy người Tử Nghiên đương nhiên sẽ đi cùng còn có Sở Thanh Lăng, Dạ Minh Tâm và hơn trăm người nữa, đều là Thiên Thần Cảnh được Tổng Đàn sai phái tới.

Đặc biệt dẫn đoàn còn là 3 vị Thần Vương.

Thời điểm khởi hành, trăm vạn người đều là quỳ xuống đồng thanh hô: "Cung tiễn Đại Nhân".

....

Đoàn hộ tống tại trong vũ trụ tinh không di chuyển lộ ra tương đối chậm, bọn hắn không có vượt qua không gian, mà là phi hành, cho nên tốc độ lộ ra rất chậm.

Cái này cũng không trách bọn hắn, dù sao Doanh Thiên nói là muốn ngắm cảnh đâu.

Đoàn hộ tống di chuyển chính là một mực yên bình, không có cái gì đáng nghi, cũng không có cái gì nguy hiểm.

Dù sao nơi này là thuộc về Thần Giới khá gần trung tâm, giống như Hải Tặc Tinh Không cũng sẽ không bén mảng lại gần. Hay như các loại Hư Không Hung Thú cũng đã sớm bị dẹp sạch.

Doanh Thiên mặc dù nói là ngắm cảnh, nhưng là hắn lại một mực tay chống lên má, mắt nhắm lại giống như đang ngủ.

Bọn hắn cứ như vậy lặng lẽ di chuyển.

Lúc này, không gian xung quanh đang lấy một loại vô thanh vô tức biến hóa khôn lường, cho dù là 3 vị Thần Vương, hay là Tử Nghiên các loại vẫn luôn

trong trạng thái cảnh giác, nhưng là lại không hề phát hiện loại biến hóa này.

Bao gồm Doanh Thiên, hắn cũng giống như hoàn toàn không phát giác cái gì bất thường một dạng, chỉ một mực nhắm mắt ngủ say.

Đoàn hộ tổng bảo trì tốc độ kia mà di chuyển, nhưng là, lúc này lại không có ai phát giác, Doanh Thiên đã biến mất, không còn ngồi trên tọa giá.

Đúng thế, Doanh Thiên chính là hư không tiêu thất, tựa như bóng ma một dạng biến mất, nhưng là lại không có ai phát hiện lấy.

Cho dù là Từ Nghiên, Nguyệt Nhi đi bên cạnh cũng không hề phát giác, giống như là hắn vẫn còn ngồi ở đó vậy.

...

Lúc này, Doanh Thiên chậm rãi mở ra con mắt, hắn một bộ uể oải nhìn xung quanh.

Nơi này vẫn giống tinh không vũ trụ, có đầy đủ nhật nguyệt tinh thần.

Nhưng là kết cấu không gian cùng pháp tắc lại hoàn toàn khác biệt, so sánh cùng Thần Giới không gian, chính là vượt xa cả vạn lần.

Cảm thụ một chút vùng tinh không này, Doanh Thiên chậm rãi nói ra: "Huyền Tinh Giới?.. Huyền Minh? "

"Không hổ là Doanh Thiên Đế Tôn, chỉ cần nhìn liền biết đây là thủ đoạn thuộc về Huyền Minh Thiên Tôn, vẫn bối quả thực khâm phục".

Một cái thanh âm từ xa vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 116: Ba Vị Thánh Quân

Tiếp sau âm thanh kia, là 3 cái thân ảnh xuất hiện.

Đây là 3 cái tuấn mỹ trẻ tuổi nam tử, bọn hắn mỗi một cái đều mặc một bộ y phục toát lên quyền uy.

Y phục hoàng kim, bên trên hoa văn rườm rà, đặc biệt là sau lưng thêu lấy một thanh trường kiếm lớn, thanh kiếm này đạo vận phi thường, giống như thiên địa chi kiếm.

3 người này đầu đeo hoàng quán hình mây, mỗi một cái đều toát ra một loại đạo vận cực kỳ khác người, đại đạo trên thân thể bọn hắn lượn lờ ẩn hiện, để cho người ta một loại quân lâm thiên hạ cảm giác.

Quan trọng là, bọn hắn 3 người vậy mà biết được Doanh Thiên là ai.

Đổi lại, Doanh Thiên đoán được bọn hắn thân phận, cũng đoán được bọn hắn từ đâu tới, nhưng là Doanh Thiên cũng chưa có từng thấy qua ba người này.

"Các người... là ai đâu". Doanh Thiên bình thản hỏi tới.

"Văn Bối Sinh Trường Quân, ra mắt Đế Quân". Đứng ở giữa nam tử kia chấp tay nói ra, lộ ra một vẻ cực kỳ khách khí.

Ngược lại hai bên còn lại thì lộ ra một vẻ ngạo khí, rất coi thường Doanh Thiên hất hàm báo danh.

"Y Huyền"

"Độ Nhiên".

Doanh Thiên mỉm cười: "Ba cái Thánh Quân, các người đây là muốn làm gì nha".

Y Huyền một bộ thần sắc kiêu ngạo nói ra: "Đến, chính là giết người".

Đổi lại Sinh Trường Quân vẫn rất là khách khí nói nhẹ: "Văn Bối thân bất do kỷ, phục Thiên Đạo y lệnh, hôm nay tới chính là muốn tiễn Đế Tôn một chặng đường".

Hiển nhiên, mục đích của ba người bọn hắn tới đây hôm nay, chính là muốn gạt bỏ Doanh Thiên.

"Thiên Đạo nha, đám lão già kia rốt cuộc ngồi không yên". Doanh Thiên mỉm cười.

Quả thật, thời gian gần đây, Doanh Thiên hoạt động không có chút cố kỵ, mà lại những lão già kia đều là thần thông quảng đại, muốn tìm đến Doanh Thiên không khó.

Nhất là gần đây, hắc dung hợp đại đạo, sáng tạo ra đại đạo mới, tất để cho nhưng kẻ đối đầu hắc cảm thấy uy hiếp, nếu là tiếp tục để cho Doanh Thiên đại đạo viên mãn, lúc đó mới là rất nguy hiểm, cho nên những lão già kia mới hành động, muốn lập tức gạt bỏ Doanh Thiên.

Sinh Trường Quân tiếp tục nói ra: "Văn bối từ nhỏ đã là thần tượng Đế Tôn, nghe qua Đế Tôn đủ loại truyền thuyết, cũng tự mình tìm hiểu Đế Tôn các loại truyền kỳ, quả thực để cho văn bối không khỏi bội phục vạn phần, chỉ tiếc, hôm nay trên người có lệnh, không có cách nào".

Lời Sinh Trường Quân nói, đều là sự thật, hắc từ nhỏ đã được nghe qua đủ loại về Doanh Thiên truyền thuyết, khiến cho hắc hâm mộ Doanh Thiên vô cùng, lớn lên hắc tự mình tìm hiểu các loại truyền kỳ kia, để cho hắc càng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Dù sao Doanh Thiên hay là một cái bóng ma quá lớn trong Thiên Địa này, không chỉ Sinh Trường Quân, mà rất nhiều vạn cổ thiên tài đều bị ám ảnh bởi hắc.

Sinh Trường Quân, danh xưng Kỷ Nguyên này Thập Đại Yêu Nghiệt, vẹn vẹn 3 ngàn vạn năm, liền có thể tu luyện tới Thánh Quân, bản thân hắc đã là một truyền kỳ.

Nhưng là cùng Doanh Thiên so sánh, hắc vẫn tự nhận mình như đom đóm cùng Nhật Nguyệt.

Doanh Thiên cũng không khỏi gật đầu tán thưởng nói ra: "Chừng ấy niên kỷ, có thể đạt tới cấp độ này, coi như không tệ".

Có thể nhận được Doanh Thiên tán thưởng, chính là một loại vinh dự, phải biết Doanh Thiên con mắt nhìn người, chính là thiên chân vạn xác.

Hắc một lời nói ra, chính là sự thật.

Nhận được Doanh Thiên một câu kia, Sinh Trường Quân không khỏi vui vẻ cười đáp: "Đế Tôn quá khen, văn bối không dám nhận".

"Chỉ tiếc..... Hôm nay phải chết ở đây". Doanh Thiên nở ra nụ cười nồng đậm. Sau đó hắc nhìn lên trên nói ra: "Các ngươi đây là đủ độc ác nha, cho ba cái văn bối đi chịu chết, chỉ để thăm dò ta".

Doanh Thiên lời này cũng không phải nói với ba người kia, mà là giống như nói với ai đó khác vậy, chỉ là cũng không có ai đi trả lời hắc.

Doanh Thiên biết, nhất định có người nghe được, nhưng là một mực im lặng mà thôi.

Nghe được vậy, Độ Nhiên không khỏi quát lên: "Doanh Thiên, ngươi cho rằng ngươi vẫn còn là Đế Tôn kia sao, ngươi hiện tại bọn ta tùy tiện đều có thể đem ngươi giết chết".

"Thì ra là vậy". Doanh Thiên không khỏi lắc đầu cười: "Các ngươi tâm tính này, tương lai một bước khó tiến, chẳng trách sẽ khiến bọn hắc phải đi".

Quả thực, trong mắt Doanh Thiên. Y Huyền cùng Độ Nhiên, tâm tính quá kém, tương lai sẽ trở thành chướng ngại khiến bọn hắc không thể tiến xa hơn.

Cái này cũng không phải bọn hắc thiếu lịch luyện, tuổi tác của bọn hắc cũng không nhỏ. Chỉ là từ khi sinh ra, bọn hắc đều đã ngập trong thiên tài danh tiếng, lại một mực chưa từng bại, cho nên mới đường ra cái dạng này ngạo khí, cũng khiến cho tâm tính ảnh hưởng nặng nề.

"Tiền bối nói vậy là không đúng, Thiên Đạo ban lệnh, là chúng ta tự mình đáp ứng, cũng không phải bị ép buộc". Sinh Trường Quân nhẹ nói ra.

Doanh Thiên nhìn Sinh Trường Quân gật đầu hỏi: "Ngươi tiểu tử này, coi như còn tạm được, nhưng là... tâm ngươi tại Thiên Đạo sao? "

Câu này của Doanh Thiên, coi như đánh trúng Sinh Trường Quân trái tim.

Không chờ Sinh Trường Quân trả lời, Doanh Thiên tiếp tục nói: "Ngươi chấp nhận đến đây, là muốn vì Thiên Đạo làm việc, hay đơn giản chỉ muốn một lần gặp ta đâu".

Quả thực, Sinh Trường Quân từ khi sinh ra, hắc một mực không có quan tâm Thiên Đạo, hắc đáp ứng Thiên Đạo đến đây giết Doanh Thiên, chỉ vì muốn được một lần thấy người mà hắc ngưỡng mộ, cũng muốn tự mình động thủ.

"Xin Đế Tôn không nên nói như vậy, Thiên Đạo công bằng, Đế Tôn uy hiếp thiên hạ chúng sinh, Thiên Đạo thân là đại diện Thiên Địa, tất sẽ phải quản". Sinh Trường Quân không khỏi vội nói.

Sinh Trường Quân mặc dù nói hắc không quan tâm Thiên Đạo làm cái gì, nhưng là hắc từ nhỏ đã được dạy. Thiên Đạo công bằng tuyệt đối, công minh phán xét.

Doanh Thiên ha ha cười lớn, giống như là nghe được cái gì buồn cười nhất thế gian câu chuyện vậy: "Thiên Đạo công bằng?. Đây là muốn tấu hài cho người xem sao, xem ra, các ngươi là bị nhồi nhét không ít".

"Đế Tôn nói vậy là sao đâu? ". Sinh Trường Quân không khỏi nghi hoặc nói ra.

Doanh Thiên cũng là mỉm cười nói:"Nếu như công bằng, còn phải chờ trò đánh lên, còn phải suy tính mưu kế sao".

Quả thực, Doanh Thiên cùng Thiên Đạo kết xuống thù sâu, cũng không phải ngày một ngày hai, cũng không phải chỉ một hai lần đơn giản như vậy, mà là rất nhiều lần, đã là không cách nào hòa giải.

Cũng không phải Doanh Thiên chủ động đi gây thù. Mà là năm lần bảy lượt Thiên Đạo đều âm mưu ám toán Doanh Thiên, mới khiến cho Doanh Thiên ra tay hành động một chút.

Thiên Đạo ra tay, trước giờ đều là âm thầm trong bóng tối, rất ít khi chính diện ra tay, vạn cổ đến nay có không biết bao nhiêu hạng người vô địch đều là ôm hận ở Thiên Đạo thủ đoạn.

"Đế Tôn, người tu luyện Tịch Diệt, uy hiếp chúng sinh vạn giới, uy hiếp Thiên Địa tồn tại, Thiên Đạo tất nhiên không thể đứng nhìn". Sinh Trường Quân không khỏi bảo vệ lập trường của mình.

"Sai, ta uy hiếp không phải vạn giới chúng sinh, cũng không uy hiếp Thiên Địa, mà là uy hiếp bọn hèn địa vị, một đám hèn nhát mà thôi". Doanh Thiên lắc đầu cười.

Đúng lúc này, Y Huyền không khỏi nhíu mày nói ra:"Sinh Trường Quân, người nói nhiều như vậy với hần làm gì, mau động thủ để còn trở về".

Y Huyền lúc này đã không có chút nhẫn nại, hần rất nóng lòng, muốn biết trong truyền thuyết cảm kỳ tồn tại kia rốt cuộc lợi hại chỗ nào. Hần ngạo khí rất lớn, cũng không cho rằng mình thua kém ai, hần cũng không tin, một cái vừa mới trùng sinh Thiên Tôn có thể mạnh hơn hần.

Ngược lại, Độ Nhiên thì cười lạnh:"Người vội như vậy làm gì, để cho hần nói một hồi, sau đó chà đạp, tra tấn hần chẳng phải sẽ thích thú hơn sao".

"Chỉ dựa vào ba người các người sao? ". Doanh Thiên không khỏi lắc đầu, hần cảm thấy buồn cười vô cùng.

Từ khi nào hần bị người coi thường như vậy, ba cái Thánh Quân tiểu tử liền đã lớn lối muốn diệt hần. Nếu là lộ ra ngoài, thật đúng là trò cười.

"Không cần 3 người, mình ta là đủ". Y Huyền bước lên, trên thân đại đạo lưu chuyển, tựa hồ muốn ra tay.

Chỉ thấy, đêm mãi không hết đại đạo pháp tắc hiển hiện, ngưng tụ thành một cái ngàn trượng thủ ấn màu đỏ.

Thủ ấn màu đỏ này lập tức hướng Doanh Thiên công tới.

Nhưng là còn chưa có chạm tới Doanh Thiên, thủ ấn này trong nháy mắt tan rã.

Cái này để cho Y Huyền không khỏi ngạc nhiên, hần vừa rồi ra tay bất quá là tùy tiện, nhưng là cũng không phải tầm thường, cho dù là một cái Thánh Quân khác cũng phải cẩn thận đối đãi, không thể đơn giản phá giải như vậy.

Kỳ thật, Bản thân Doanh Thiên cũng không có làm cái gì, chỉ đơn giản là Đại Đạo của Doanh Thiên vượt xa Y Huyền, cho nên nó tự động hộ chủ, trong nháy mắt phân giải thủ ấn màu đỏ kia.

"Trước mặt ta chơi Đại Đạo, các người nên làm cái gì đó thực tế một chút". Doanh Thiên bật cười nói ra.

Quả thật, Doanh Thiên Đạo của Doanh Thiên đã đạt đến một cái trình độ cực kỳ kinh người, đạt đến độ cao mà chỉ có thể ngược nhìn, 3 cái Thánh Quân lại muốn sử dụng đại đạo đi đùa nghịch với hần. Đây không biết phải nói là ngu ngốc. Hay là tự tin đầu.

Đạt tới Thánh Quân cảnh giới này, cũng sẽ không sử dụng duy nhất một loại đại đạo, mà là đã tìm hiểu cả 3000 đại đạo.

Mỗi một chiều một thức, đều sẽ bao gồm cả 3000 đại đạo bên trong, trừ những cái Thánh Đế chủ tu một loại đạo kia.

Đại Đạo Cửu Bộ, trên đại đạo đi được càng xa, uy lực thi triển càng mạnh.

Lúc này, Y Huyền không khỏi cẩn thận một chút, mặc dù nói hần kiêu ngạo, nhưng là cũng sẽ không phải mù quáng ngu ngốc.

"Nếu như là các người không lấy ra được cái gì ra đáng thủ đoạn, vậy hôm nay chúng ta chơi xong". Doanh Thiên 2 tay dang ra bình thản cười nói.

"Chớ có can rờ". Độ Nhiên quát lên, trong nháy mắt, một thanh trường kiếm xuất hiện trong tay của hần.

Trường kiếm này trong suốt, bên trong thân kiếm giống như chứa lấy một tòa vũ trụ tinh không vậy, có đủ các loại nhật nguyệt tinh thần lấp lánh.

Kiếm vừa xuất ra, dưới chân Độ Nhiên xuất hiện một dòng ức vạn dặm Thiên Hà chảy xuôi.

Quan trọng là, cả tòa thế giới này giống như là bị thanh kiếm này dẫn động, từ khắp nơi pháp tắc lũ lượt kéo về hội tụ trên thân kiếm.

Độ Nhiên giống như là cả thân thể dung hợp với thế giới này vậy, có được giống như Sáng Thế Chủ bộ dáng.

Nhìn thanh trường kiếm kia một chút, Doanh Thiên bật cười: "Tinh Không Kiếm?. Huyền Minh tiểu tử kia cũng là chịu bỏ ra đồ vật".

"Có thể chết dưới Tinh Không Kiếm, ngươi coi như đủ may mắn". Độ Nhiên cười lạnh, một kiếm chém ra.

Một kiếm này, tuyên hoành vạn cổ, chém đứt thời gian, không gian, dưới một kiếm kia, cái gì đại đạo pháp tắc, cái gì vạn cổ đạo pháp, đều sẽ bị chém đứt.

Mặc kệ ngươi là cỡ nào kinh diễm Thần Đế hay là Tiên Đế, dưới một kiếm này đều sẽ tan thành mây khói.

Doanh Thiên đối diện một kiếm này, giống như một chiếc lá trong cơn bão, tựa như lúc nào đều có thể tan biến.

Nhưng là Doanh Thiên bình thản cười một tiếng.

Chỉ thấy hoa một cái, trong tay Doanh Thiên xuất hiện một vật nhìn không rõ. Vật này bao phủ bởi một tầng khí lưu màu đen.

Doanh Thiên đưa vật này lên đỡ lấy Độ Nhiên chém xuống một kiếm kia.

Tại va chạm thời điểm, cả tòa thế giới này ầm ầm rung chuyển, vô số nhật nguyệt tinh thần bị dư âm chấn đến vỡ nát. Không gian trở nên hỗn loạn vô cùng.

Nhưng là Doanh Thiên chung quy là cản được một kiếm này.

Sau đó Doanh Thiên một cái động tác đâm ra. Động tác này vô cùng bình thường, cũng rất chậm, giống như tập dưỡng sinh một dạng. Nhưng là chỉ một cái bình thường động tác này, vô thanh vô tức, vai trái của Độ Nhiên xuất hiện một cái lỗ thủng, thánh huyết ầm ầm chảy ra.

Độ Nhiên kinh hãi, hẳn một kiếm kia đã dốc không ít lực, thế nhưng là vẫn bị Doanh Thiên ngăn được, lại còn có thể phản kích khiến hắn bị thương.

Độ Nhiên không chế vết thương, điều động sinh mệnh lực lượng tới chữa trị.

Lúc này mới nhìn rõ, trên tay Doanh Thiên là một thanh kiếm, mà lại, thanh kiếm này vô cùng đặc biệt.

Cả thanh kiếm dài một thước, bản rộng 4 phân, kiếm thể màu đen, liền mạch một khối.

Thanh kiếm đen này lộ ra vô cùng thô ráp một dạng, thân kiếm lồi lõm không đều, giống như bị búa gỗ lăm một dạng. Thân kiếm có nhiều vết nứt nhỏ li ti, lưỡi kiếm cũng không sắc bén, thậm chí còn không thẳng, trên lưỡi kiếm còn xuất hiện từng vết mẻ.

Những vết mẻ này cũng không phải là trong chiến đấu va chạm mà thành, mà là từ khi rèn đi ra đã có vậy.

Kiếm không có phần chắn tay, chuôi kiếm được cuốn lấy bằng vải màu trắng đã có vết ố cùng rách nát.

Thanh kiếm này giống như được một cái học nghệ thợ rèn trong lúc say rượu rèn ra vậy, toàn bộ thanh kiếm trông xấu xí vô cùng.

Nhưng là, bất kể là chất liệu rèn kiếm, hay là đoạn vải rách nát cuốn trên lưỡi kiếm kia, đều là vô thượng thánh vật tồn tại.

Nhìn kỹ liền phát hiện, bất kể là những vết lồi lõm trên thân kiếm, hay là những chỗ nứt mẻ kia, đều lộ ra hết sức tự nhiên, cùng Thiên Địa quy tắc phù hợp tương liên. Khí lưu màu đen xung quanh kiếm cũng là một loại đặc thù đại đạo pháp tắc.

Nhìn kỹ thanh kiếm này, Sinh Trường Quân không khỏi nghĩ tới một cái truyền thuyết cổ lão, giật mình nói: "Nguyên Sơ? Thanh kiếm đầu tiên trong thiên địa".

Đúng thế, trong tay Doanh Thiên thanh kiếm kia, gọi là Nguyên Sơ, cũng là thanh kiếm đầu tiên trong thiên địa.

Kiếm này, được Thiên Địa uẩn dưỡng vô số năm tháng, từ Nguyên Thủy đã bắt đầu. Mãi cho đến Hỗn Độn Kỷ Nguyên mới xuất thế mà ra.

Năm xưa, vì tranh đoạt thanh kiếm này, đã dẫn tới một trận họa kiếp, cuối cùng là về tay Doanh Thiên.

Khi đó, Kiếm Đạo còn chưa có tồn tại, cũng không có ai gọi nó là kiếm.

Kiếm Tổ mượn đến Doanh Thiên thanh kiếm này, sau đó cuốn lên đoạn vải kia, từ đó ngộ ra Kiếm Đạo, trở thành Kiếm Tổ.

Thanh kiếm kia cũng được xưng là thanh kiếm đầu tiên trong Thiên Địa. Gọi tên là Nguyên Sơ. Được người xưng là Nguyên Sơ Tổ Kiếm.

Về sau, thanh kiếm này trở về tay Doanh Thiên.

"Mắt nhìn không tệ, đây chính là Nguyên Sơ". Doanh Thiên gật đầu cười đáp.

Sinh Trường Quân cảm thấy không ổn. Bởi vì Doanh Thiên trùng sinh thời điểm, không thể nào có được như vậy bảo vật.

Dù sao thì Văn Thiên bí mật cảm tới bảo khổ cho Doanh Thiên cũng rất ít người biết.

"Toàn lực ra tay, nhất định phải cẩn thận". Sinh Trường Quân hướng Y Huyền cùng Độ Nhiên nói.

Lúc này, Y Huyền cùng Độ Nhiên cũng đã khác hoàn toàn ban nãy, bọn hắn đều biết Doanh Thiên khó chơi.

Lập tức, bọn hắn Chân Mệnh ngoại phóng, mỗi người 9 cái Chân Mệnh Đồ Đằng hiển hiện.

Vạn đạo quy tắc âm âm lưu chuyển.

Độ Nhiên tay cầm Huyền Tinh Kiếm. Sinh Trường Quân xuất ra một thanh loan đao.

Y Huyền thì ra cầm ra một thanh trường côn.

Mỗi một món đều phát ra khí tức kinh người, không thua kém Huyền Tinh Kiếm chút nào.

"3 cái Thiên Tôn Bảo Khí, đây là các ngươi vốn liếng sao? "

"Đế Tôn, đắc tội rồi". Sinh Trường Quân trầm giọng.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 117: Chiến Ba Vị Thánh Quân

Sinh Trường Quân, Y Huyền, Độ Nhiên lúc này lựa chọn liên thủ, bởi vì qua một chiều thăm dò, liền phát hiện Doanh Thiên sâu không lường được. Nếu như lơ là, rất có thể lật thuyền trong mương.

Vì chuẩn bị cho trận chiến này, mà những kẻ kia đã cất công chuẩn bị 3 món Thiên Tôn Bảo Khí "Tĩnh Không Kiếm, Thiên Dương Đao cùng Lục Hợp Chấn Thiên Côn".

Ba món này chính là tự tay 3 vị Thiên Tôn cất công rèn luyện, dùng vật liệu trân quý vô song, trải qua vô số lần thiên chuy bách luyện, uy năng cực kỳ mạnh mẽ.

Trong nháy mắt, 3 người bọn hắn lập tức chia ra chiếm giữ lấy 3 cái phương vị, trong khoảnh khắc, một cái trận pháp được khởi động.

Trận là Tam Tài, lại do ba vị Thánh Quân tự mình thi triển, uy năng có thể nói là cực kỳ ghê gớm, có được hủy thiên diệt địa lực lượng.

"Tam Tài Trận, đây là các ngươi dựa vào sao". Doanh Thiên không khỏi thất vọng lắc đầu.

Đối với Doanh Thiên mà nói, Tam Tài Trận, bất quá chỉ là một cái nhập lưu trận pháp mà thôi. Trong mắt hắn tràn đầy sơ hở.

"Khởi sát". Y Huyền lăng lệ quát lên.

Lập tức, trong tay Y Huyền "Lục Hợp Chấn Thiên Côn" bùng lên quang mang sáu màu, một côn này chống xuống, giống như khai phá bát hoang lục hợp.

Một côn này dựng lên, giống như chống lên cả bầu trời. Cực kỳ khủng khiếp chấn động từ trong côn hướng xung quanh quét ra, đem không gian âm âm chấn động.

Từ trên thân côn 6 cái hình chạm khắc dị thú thoát ra, ngưng tụ thành 6 loại dị thú cực kỳ đáng sợ, đều là trong truyền thuyết dị thú "Hoang, Phệ, Hủy, Tích, Hồn, Sợ".

Những dị thú này chiếm giữ không trung, uy áp cực kỳ khủng bố ép diệt mà xuống.

Độ Nhiên trong tay Tĩnh Không Kiếm diễn hóa tinh không, trong nháy mắt khai mở vũ trụ, ức vạn tỉ viên tinh thần trong nháy mắt tụ hội trên thân kiếm. Dưới chân hắn Thiên Hà cuộn cuộn chảy xuôi, tựa hồ bất cứ lúc nào cũng có thể quét sạch thiên địa.

Về phần Sinh Trường Quân, Thiên Dương Đao trong tay hắn bốc lên hùng hực đại đạo chân hỏa, sau lưng hắn mọc lên một viên ám nhật, ám nhật này quang mang u ám, giống như là từ Địa Ngục đi ra, thế nhưng là, nó sức nóng khiến cho thế giới này pháp tắc đều trở nên hỗn loạn, không gian vặn vẹo.

Doanh Thiên thân hình đứng thẳng, một tay chấp Nguyên Sơ, một tay đặt sau lưng, quanh người màu đen khí lưu luân chuyển, tư thái nhàn nhã vô cùng

nói ra: "Đến đây, có cái gì thủ đoạn đều lấy hết ra".

"Giết". Y Huyền quát lớn, sau đó trong tay hất Lục Hợp Chấn Thiên Côn vung lên.

"Ngao... Ô..... Grào....".

Ngay lập tức, 6 đầu dị thú há ra răng nanh của mình ầm ầm lao tới Doanh Thiên, rất có một bộ đem hấn ăn sạch.

Thế nhưng là, kiếm quang quét qua, trong nháy mắt đem bọn chúng thân thể chém thành hai nửa, sau đó tan vỡ thành vô số điểm sáng trong không gian.

Doanh Thiên chỉ vung lên một kiếm, liền đem bọn nó diệt, nhưng ngay sau đó, Y Huyền tiếp tục xuất thủ, hất một côn này nặng nề mà đập xuống. Giống như là 3000 thế giới tại trên thân côn gia trì.

Côn chưa đến, nhưng là chấn động khủng bố phóng ra đem không gian ầm ầm sụp đổ, thế giới pháp tắc hoàn toàn bị đứt gãy.

Một côn này đập xuống, coi như người có cái gì Bất Hoại Kim Thân, hay là Bất Hủ Thân Thể, đều sẽ bị đập cho bể.

Những tướng Doanh Thiên sẽ nâng kiếm lên đỡ lấy một côn này, nhưng là không, hất trước tiến huy kiếm vòng ra sau lưng.

Thời điểm đó, vừa hay ngăn lại Độ Nhiên đánh lên một kiếm.

Hóa ra, tại thời điểm Y Huyền xuất thủ công kích, Độ Nhiên thân nhập hư không, ẩn giấu khí tức, muốn cho Doanh Thiên một kiếm chí mạng. Thế nhưng là vẫn bị Doanh Thiên cản lại, không có thành công, bởi vì Doanh Thiên hoàn toàn nắm rõ hấn hành động.

Sau đó, Doanh Thiên một chân nhấc lên, dưới một chân này, phát tự hiển hiện, phát quang sáng chói, cái chân kia giống như biến thành phát cước một dạng, đập ra một cước.

Một cước này đập ra, mang theo chấn động khủng bố không chút nào kém so với Lục Hợp Chấn Thiên Côn.

Lập tức va chạm với nhau.

Hai cỗ chấn động cực kỳ mạnh mẽ va chạm, tạo nên cực kỳ khủng bố tàn phá, đem tòa thế giới này oanh đến hỗn loạn.

Phải biết, tòa thế giới này rộng lớn giống như một tòa chân chính vũ trụ.

Nhưng là giờ phút này, dưới chấn động kia, khắp nơi đều có thể thấy không gian sụp đổ cùng không gian loạn lưu.

Liền bên trong tòa thế giới này tinh thần cũng là lác đác không còn mấy, bởi vì vừa rồi dưới dư ba kia, đều đã bị đánh cho tan vỡ.

Thành công ngăn lại công kích của Y Huyền cùng Độ Nhiên, tuy nhiên vẫn còn một người.

Sinh Trường Quân tay nắm Thiên Dương đao lúc này đã gần như là kề sát cổ Doanh Thiên, chỉ tiến thêm một chút là có thể đem Doanh Thiên đầu chặt xuống.

Sinh Trường Quân từ ban đầu liền quan sát chặt chẽ chờ thời cơ, khi Doanh Thiên phải đối phó Y Huyền cùng Độ Nhiên tất sẽ lộ ra sơ hở.

Nhân cơ hội này, Sinh Trường Quân mới xuất thủ, nếu là kẻ khác, tất đã bị chém xuống đầu lâu.

Nhưng là, một cái thanh thúy thanh âm vang lên, chỉ thấy Doanh Thiên cái chỗ cổ kia vậy mà sinh sinh chặn cứng Thiên Dương Đao, cái này để cho Sinh Trường Quân đều phát mộng.

Doanh Thiên con mắt từ từ nhìn lên hấn, ánh mắt kia để cho Sinh Trường Quân đều cảm thấy lạnh tóc gáy, hấn vội vàng thu đao muốn rút về, nhưng là khi hấn nhìn xuống, liền đã thấy Doanh Thiên bàn tay còn lại đã xuyên vào lồng ngực của hấn.

Sinh Trường Quân nén lại đau nhức, liều mạng thoát ra ngoài.

Cùng lúc, Y Huyền cùng Độ Nhiên cũng là thu về công kích.

Tả đến thì nhiều, nhưng là vừa rồi hết thấy diễn ra chỉ trong một khoảnh khắc.

Một khoảnh khắc kia, bọn hấn phối hợp đến cực kỳ chặt chẽ, thế nhưng là hết thấy lại bị Doanh Thiên bắt thóp, không có đắc thủ, đã vậy còn có thể phản kích khiến Sinh Trường Quân bị thương.

Sinh Trường Quân ôm ngực, lúc này trong lòng hãi nhiên, hấn đương nhiên biết mình vừa ở Quỷ Môn Quan đi một vòng, cũng không biết vì sao, vừa rồi Doanh Thiên là nương tay, nếu không, hấn cũng đã là một bộ thi thể.

"Phối hợp đến tốt, tuy nhiên, lực là chưa đủ". Doanh Thiên bình thản cười nói.

Phải biết, vừa rồi bọn hán phối hợp cực kỳ ăn ý, Y Huyền bạo phát công kích khiến kẻ địch chú ý, từ đó mất đi tinh lực tập trung hai kẻ còn lại.

Độ Nhiên thì là ám toán phía sau, lại thêm Sinh Trường Quân nắm bắt cơ hội, ba chiêu liên tiếp nhau, đối với đại đa số người mà nói, chiêu vừa rồi là tuyệt sát.

Để cho ba người bọn hán kinh hãi là, vừa rồi ba người xuất thủ, đã dốc toàn lực, lại thêm Tam Tài Trận tăng phúc chiến lực, thêm cùng Thiên Tôn Bảo Khí, vậy mà không may mắn làm Doanh Thiên bị thương.

Nhất là, Thiên Dương Dao kia vậy mà không thể cắt qua Doanh Thiên, cái này cực kỳ bất khả tư nghị. Bởi vì dù sao Thiên Dương Dao hay là Thiên Tôn Bình Khí đâu.

"Thế nào, ngạc nhiên sao". Doanh Thiên cười nói.

"Không thể nào, cái này sao có thể". Độ Nhiên không khỏi sợ hãi than.

Bởi vì Thiên Tôn Bảo Khí uy lực cực kỳ khủng khiếp, liền Thiên Tôn cũng không dám lấy thân thể đi đón đỡ. Làm sao Doanh Thiên lại làm đến, đương nhiên sẽ để bọn hán cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Có 2 cái lý do để Doanh Thiên có thể đem Thiên Dương Dao chặn lại. Thứ nhất, Thiên Tôn Bảo Khí dù sao cũng là Thiên Tôn đồ vật, không phải một cái Thánh Quân có thể phát ra uy lực chân chính của nó.

Thứ hai là, bản thân bộ thân thể kia của Doanh Thiên cực kỳ cường đại rắn chắc, đã là một món vũ khí có thể cùng Thiên Tôn Bảo Khí so sánh.

"Nếu như là các ngươi không còn thủ đoạn khác, vậy chúng ta liền chơi xong". Doanh Thiên mỉm cười nói.

"Chưa hết đâu". Y Huyền giận quát.

Ngay sau đó, Y Huyền thân ảnh lóe lên, đã xuất hiện phía sau Doanh Thiên, một côn quét ngang, tựa hồ muốn đem Doanh Thiên đoạn làm hai mảnh.

Ngay lập tức, Lục Hợp Chấn Thiên Côn giống như đánh vào không khí, hóa ra, hán chỉ là đánh vào tàn ảnh của Doanh Thiên.

Y Huyền trực giác kịch liệt cảnh báo, lập tức một cơn vung ra phía sau.

Nhưng là hán còn chưa có động thủ, liền bị Doanh Thiên một chưởng đánh vào trên lưng.

Doanh Thiên một chưởng kia đem Y Huyền đánh bay xa ngàn dặm. Hán còn chưa có thu tay về, Tinh Không Kiếm của Độ Nhiên đã đâm tới trước mặt.

Những tưởng một kiếm này tất sẽ xuyên trúng mi tâm Doanh Thiên.

Thế nhưng là Tinh Không Kiếm bỗng nhiên bị chặn lại, không cách nào tiến thêm một ly.

Lúc này, Doanh Thiên dùng một đầu ngón tay sinh sinh chặn lấy Tinh Không Kiếm.

Độ Nhiên điều động trong cơ thể mình lực lượng, đại đạo vận chuyển thúc đẩy Tinh Không Kiếm.

Lập tức, trên thân kiếm hiển hiện vô số phù văn, một cỗ lực lượng tuyền hoành từ mũi kiếm toát ra. Khiến cho Doanh Thiên phải tránh lui về phía sau.

Một giọt tiên huyết chảy xuống, Doanh Thiên trên đầu ngón tay vậy mà thủng ra một lỗ nhỏ.

Không có cho hán nghỉ ngơi, Sinh Trường Quân đao lại công tới, chỉ thấy bên trong tòa thế giới này bỗng nhiên mọc lấy lấy vạn mà tính thái dương.

Những viên thái dương này đều có khổng lồ kích thước, từ bốn phương 8 hướng bay tới tập trung vào Doanh Thiên.

Doanh Thiên bình thân lấy hai ngón tay vuốt thân Nguyên Sơ Kiếm, sau đó hướng trong không trung viết lấy, chỉ thấy từng dòng thiên chương từ đầu ngón tay của Doanh Thiên hiển hiện, trong chốc lát chính là hoàn thành một bộ vô thượng thiên chương.

Mỗi một cái văn tự trên bộ thiên chương này đều là do các loại đại đạo pháp tắc thâm ảo ngưng tụ mà thành.

"Trường Hồng Quán Nhật". Doanh Thiên chậm rãi nói ra. Sau đó vung lên một kiếm.

Hàng vạn viên thái dương giống bỗng nhiên thoát ly Sinh Trường Quân khống chế, vậy mà hướng ngược lại bọn hán.

"Không tốt, là Đạo Gia bí pháp". Sinh Trường Quân sắc mặt đại biến.

Tại thời điểm những viên thái dương kia sắp công tới, bỗng nhiên trong thế giới này khắp nơi đều thấy dựng lên trường côn.

Từng cái trường côn hư ảnh to lớn dựng lên như là chống lên thiên địa, sau đó đập tới những viên thái dương kia.

Oanh..... Oanh..... Oanh

Từng viên thái dương dưới trường côn công kích mà ầm ầm bạo tạc, trong chốc lát, thái dương tinh hỏa tràn ngập khắp nơi, cả tòa thế giới này bị hòa điểm chiếu sáng.

"Lại là Đạo Gia bí pháp Tuyệt Hậu Sơ Tinh". Sinh Trường Quân giật mình kinh hãi.

Chỉ thấy Doanh Thiên không biết từ lúc nào đã viết ra thêm một bộ thiên chương.

Lập tức, Doanh Thiên vẫy ngón tay. Bộ thiên chương này lấy tốc độ không thể tưởng tượng bay đi, diễn hóa thành 3 cái lồng giam hình thái, đem 3 người kia vây lại.

Cả ba người đều vận dụng chính mình lực lượng, đem trong cơ thể đại đạo điên cuồng lưu chuyển, vô số đại đạo pháp tắc hiển hóa ra ngoài, muốn đem lồng giam của Doanh Thiên phá vỡ.

Nhưng là mặc kệ bọn hắn có làm thế nào, điên cuồng công kích, hay là đem Thiên Tôn Bảo Khí phá ra. Điều không thể phá vỡ lồng giam kia.

"Đại Đạo thật đáng sợ". Lúc này, Y Huyền mới thốt lên. Hắn giờ phút này mới cay đắng nhận ra, cái mà hắn gọi là Đại Đạo bản thân của mình cùng Đại Đạo của Doanh Thiên so sánh chính là rác rưởi.

Hiển nhiên, những lồng giam kia đều là do Doanh Thiên Đạo ngưng tụ mà thành.

"Vạn Xuyên Thu Thủy". Doanh Thiên nâng lên Nguyên Sơ Kiếm. Lập tức trong không trung ngưng tụ ra hàng vạn thủy tiễn.

Sau đó hắn đâm ra, hàng vạn thủy tiễn này lấy tốc độ cực nhanh lao tới, trong nháy mắt đánh xuyên thân thể của ba người bọn hắn.

Ba người Sinh Trường Quân lập tức kêu thảm.

Cho dù bọn hắn thân thể Thánh Quân, y nguyên vẫn không thể tiếp nhận Doanh Thiên công kích, trong chớp mắt bị đánh thành cái sàng.

Nhưng là, bọn hắn cũng chưa có chết, lồng giam cũng biến mất, để cho bọn hắn thoát ra.

Ngay khi thoát ra thời điểm, bọn hắn lập tức hô:"Dừng tới nó".

Chỉ thấy trong lòng bàn tay mỗi người bọn hắn đều là xuất hiện một đạo ấn ký kỳ lạ.

Nhìn thấy đạo ấn ký này, Doanh Thiên con mắt không khỏi híp lại.

Trong tay Sinh Trường Quân bọn hắn đạo ấn ký kia bỗng nhiên sáng chói lên.

Giống như là có cái gì đó khai mở một dạng, một cỗ cực kỳ cường đại lực lượng từ trên ấn ký toát ra, cỗ lực lượng kia giống như là từ tuyên cổ vượt thời gian mà tới, nó bao phủ khắp thiên địa, nắm giữ quy tắc hết thảy.

"Thiên Đạo Chi Lực". Doanh Thiên nói ra. Hắn đối với loại lực lượng này không có chút nào xa lạ. Mà là cực kỳ quen thuộc.

Ngay lập tức, toàn bộ cỗ lực lượng kia điên cuồng quán chú vào thân thể của ba người Y Huyền. Đem bọn hắn trên người thương thế hoàn toàn chữa khỏi, còn làm cho bọn hắn thực lực tăng lên gấp bội. So với Tam Tài Trận tăng phúc đầu chi gấp mười lần.

"Có thể làm cho các ngươi từ Dục Đạo đạt tới Cực Đạo, coi như không tệ". Doanh Thiên chỉ là mỉm cười gật đầu, đối với trường hợp này, hắn không bất ngờ, dù sao không có át chủ bài, bọn hắn sẽ không tùy tiện cử đến ba cái tiểu bối đi đối phó hắn.

Chỉ thấy trên thân ba người Sinh Trường Quân liên tục tăng lên, cường hoành tới cực điểm. Thậm chí có thể nghe thấy tiếng xiềng xích đứt vỡ. Đây là phá vỡ gông xiềng trạng thái.

Ngay sau đó, trên đầu bọn hắn 9 cái Chân Mệnh Đồ Đằng.

Cường giả tu luyện tới một trình độ, liền sẽ hợp nhất Chân Mệnh của mình.

9 cái Chân Mệnh hợp thành một bộ gọi là Chân Mệnh Đồ Đằng. Về phần những Chân Mệnh bị lẻ ra ngoài thì sẽ kết hợp với Hậu Thiên Chân Mệnh tạo thành Mệnh Cung.

Ba người Sinh Trường Quân có được 9 cái Chân Mệnh Đồ Đằng, không có mệnh cung, hiển nhiên là đều có được 81 Tiên Thiên Chân Mệnh, chính là siêu cấp thiên tài.

P/s.

Một chương này định mai viết tiếp. Nhưng là thấy sắp xong, cho nên cố viết nốt.

Về phần Chân Mệnh Đồ Đằng, chỉ là giải thích sơ qua một chút, sau này nhân vật đi đến tầng thứ cao hơn sẽ giải thích cặn kẽ.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Thiên Đạo Phân Thân

Nhận Thiên Đạo Chi Lực quán chú vào bên trong thân thể, ba người Sinh Trường Quân thân thể giống như thái dương nhập thể một dạng.

Toàn thân phát sáng chói lọi. Đây là nhận Thiên Đạo Chi Lực tẩy lễ xảy ra hiện tượng.

Phải biết, Thiên Đạo được xưng là Đại Đạo đứng đầu, là đại diện Thiên Địa ý chí, là tiếp quản Thiên Địa sự tình, nó lực lượng chính là vô cùng khủng bố, coi như chỉ một tia lực lượng, đều có thể có được sức mạnh kinh người.

Lúc này đây, 3 người Sinh Trường Quân toàn thân toát ra quang minh, trên người bọn hắn xuất hiện từng đạo hoa văn kỳ lạ, giống như quang minh thiên sứ, lại giống như Thiên Đạo sứ giả.

Đỉnh đầu bọn hắn chín cái Chân Mệnh Đồ Đằng chống lên một tầng trời, bên trong tầng trời này xuất hiện một cái to lớn nguy nga Thiên Đình, bên trong có vô số thiên binh thiên tướng.

Dưới chân bọn hắn diễn hóa một mảnh thánh thổ, tựa như thánh địa một dạng, tại tên thánh địa có vô số tiên môn truyền thừa, có được vô số sinh linh quý báu.

Thân tỏa hào quang, hoàng thiên tại thượng, hậu thổ tại hạ, tay chưởng Thiên Tôn Bảo khí, tựa như quân chủ Thiên Địa một dạng.

3000 Đại Đạo quán thân, 10 vạn tiểu đạo lượn lờ, đây là trọng trưng cho Thánh Quân.

Thánh Quân, là Thánh Giả Chi Quân, là Thánh Đạo Quân Chủ.

Lúc này không thể nghỉ ngơi, 3 người bọn hắn đã là đạt tới đỉnh tiêm nhất trạng thái.

"Không tệ". Bình thân nhìn một màn này, Doanh Thiên gật đầu.

Không thể phủ nhận, ba người bọn hắn bất kỳ cái nào đều là tuyệt thế thiên tài.

"Giết".

Cả ba người đồng thanh hô, sau đó cùng nhau phát động công kích, rất có không giết được Doanh Thiên không dừng tay bộ dáng.

Lần này bọn hắn lựa chọn, chính là áp sát cận chiến, chỉ có cận thân chiến đấu mới có thể phát huy ra mạnh nhất chiến lực.

Mặc kệ là từ phạm nhân, hay là cho đến Đạo Quân, Thiên Tôn dạng này tồn tại, cận thân chiến đấu, mới là có thể bạo phát đi ra lực chiến mạnh mẽ nhất.

Cận thân chiến đấu có thể phát huy toàn bộ thực lực, nhưng cũng ẩn chứa nguy hiểm phi thường to lớn.

Bởi vì một khi chiến bại, cơ hội rút đi rất nhỏ nhoi, một mực bị kẻ địch quán lấy, tất không thể rút ra.

Lựa chọn cận thân chiến đấu, chỉ khi muốn quyết chiến sinh tử, hoặc có tự tin đánh bại kẻ địch.

Ba người Sinh Trường Quân vẫn như cũ phối hợp cực kỳ chặt chẽ. Liên tục công kích vào Doanh Thiên yếu điểm.

Công kích như vũ bão, đao, kiếm cùng cơn liên tục ra đòn trí mạng, trong nháy mắt có thể xuất ra hàng ngàn hàng vạn chiêu.

Đổi lại, Doanh Thiên hay là nhàn nhai, trong tay hắn Nguyên Sơ kiếm tùy thời mà vung vẩy.

Mỗi 1 lần vung kiếm đều sẽ hóa giải ba người kia công kích, mà lại là vừa vặn thời gian nhất định.

Một tay chấp sau lưng, một tay chấp kiếm, lộ ra một bộ phiêu dật phong thái.

Mà ba người Sinh Trường Quân, lại là thể công vũ bão, ba người thân ảnh thoát ẩn thoát hiện, liên tục đổi vị trí cho nhau.

Nhưng là càng chiến, bọn hắn lại càng kinh hãi, bởi vì bọn hắn phát hiện, Doanh Thiên cơ hồ rất nhẹ nhàng đều có thể đem bọn hắn công kích hóa giải,

mà lại tùy thời đều có thể phản kích, gây cho bọn hán vết thương.

Doanh Thiên cùng ba người kia chiến đấu cận thân, nhưng là dư ba là cực kỳ khủng bố. Mỗi lần đao kiếm chạm nhau, đều tạo ra chấn động có thể hủy diệt thiên vực, tùy tiện một đạo chiêu thức dư âm, cũng có thể đem tinh hà băng diệt.

Cũng may, tòa thế giới này do Thiên Tôn tự tay gia trì, mới có thể chống chịu bọn hán, đổi lại nếu là ở trong Thần Giới, e rằng đã sớm đem Thần Giới đánh thành mảnh nhỏ, chìm vào Hư Vô.

Cũng không biết giao chiến qua bao lâu, cũng không biết bao nhiêu tỉ chiêu thức giao thủ qua, rốt cuộc bọn hán thu tay lại.

Lấy ba người Sinh Trường Quân tu vi Thánh Quân, cho dù lúc này cũng là thâm mật. Trong cơ thể thánh lực, hay là đại đạo đều có chút hỗn loạn.

Trên người bọn hán chỉ chút vết thương, mặc dù là không nghiêm trọng, nhưng là Nguyên Sơ kiếm gây ra vết thương, cũng không phải dễ dàng chữa lành.

Lúc này, bọn hán trên thân thánh quang cũng là đã âm đạm, hiển nhiên, Thiên Đạo Chi Lực cũng đã tiêu hao đáng kể, dù sao lực lượng kia cũng không phải thuộc về bọn hán.

Có thể thấy trong mắt bọn hán nhìn nhau lộ ra vẻ kinh hãi tốt độ, thậm chí đã là có ý muốn bỏ đi.

Nhưng là đây là Thiên Đạo Chi Lệnh, bọn hán ngoại trừ hoàn thành, cũng không có cách chạy trốn.

Sinh Trường Quân không khỏi bình tĩnh nói ra: "Doanh Thiên Đế Tôn không hổ là Đế Tôn, không hổ là đã từng Thiên Địa Chân Chủ, vẫn bồi tâm phục khẩu phục".

Bất kể là Y Huyền, Độ Nhiên, hay là luôn bình tĩnh Sinh Trường Quân, bọn hán đều là nhất đẳng thiên tài, được xưng yêu nghiệt. Cho nên cũng không tránh khỏi có ngạo khí.

Nhất là Y Huyền, Độ Nhiên.

Hai người bọn hán luôn cho rằng, mình sẽ không thua kém bất kỳ ai. Tương lai bọn hán đều sẽ vấn đỉnh Thiên Tôn, cho nên sẽ không thua một cái Thiên Tôn mới trùng sinh.

Về phần Sinh Trường Quân, hán mặc dù hâm mộ, hay là thần tượng Doanh Thiên, nhưng hán cũng có ý nghĩ mình sẽ không thua kém Doanh Thiên.

Thế nhưng là hiện thực quá không như mơ, Doanh Thiên quả thực vượt quá xa bọn hán.

Doanh Thiên lúc này không khỏi mỉm cười nói ra: "Nếu như ngươi không phải Thiên Đạo người, có lẽ ta hay là sẽ nhận ngươi làm đệ tử".

Lời này, không phải tùy ý nói ra, không phải hán nhắm tới Sinh Trường Quân tư chất hay ngộ tính thiên tài, mà là tâm tính.

Hiển nhiên Sinh Trường Quân tâm tính là vừa lòng hán.

"Đế Tôn nói đùa, vẫn bồi không xứng".

"Thế nào, còn thủ đoạn gì sao". Doanh Thiên cười cười nói ra.

Doanh Thiên lời còn chưa dứt, liền đã thấy trên tay bọn hán mỗi người xuất hiện một tấm phù lục. Bên trên có lấy không hiểu đạo văn.

Trên mỗi phù lục kia đều mơ hồ toát ra Thiên Tôn khí tức, nhìn qua liền biết, chính là phù lục do Thiên Tôn tự tay viết. Mà lại là chuyên môn đi đối phó hán.

Lập tức, chỉ thấy bọn hán lập tức đem phù lục hướng lên không trung dán lấy, lập tức ba tấm phù lục giống như khảm nam lên không gian một dạng. Tại chỗ không gian bị dán lên kia, lập tức từng đạo minh văn thần bí lan tỏa, đem không gian khai mở ra ba cái thông đạo.

Thông đạo khai mở đằng sau, giống như thủy triều một dạng vô cùng vô tận đại đạo pháp tắc từ bên trong ồ ạt tràn vào thế giới này. Những cái này pháp tắc, hiển nhiên là thuộc về Thiên Đạo pháp tắc.

Rốt cuộc, chịu không nổi những Thiên Đạo pháp tắc này, ba tấm phù lục cũng là vỡ nát, rốt cuộc đem thông đạo đóng lại.

Nhưng là lúc này bên trong thế giới này đã là có lấy vô số Thiên Đạo pháp tắc đi qua.

Trong chốc lát, vô số đại đạo pháp tắc đan xen cùng nhau trong khắp thế giới này, chằng chịt giống như tầng tầng lưới chong lên nhau.

Ngay sau đó, vô số đạo pháp tắc này vậy mà hội tụ một chỗ, trong nháy mắt hình thành một thanh kiếm to lớn.

Kiếm này, toát ra bề ngỗ Thiên Địa chi uy, toát ra chí cao vô thượng uy áp, cỗ uy áp kia có thể làm cho bất kỳ ai đều phải cúi đầu trước nó mà không có chút nào nảy sinh phản kháng ý niệm, nó giống như một thanh thần kiếm có thể phán xét Thiên Địa hết thảy sinh linh, có thể nắm giữ số mệnh toàn bộ sinh linh trong Thiên Địa.

Bình tĩnh nhìn hết thầy phát sinh, Doanh Thiên mỉm cười:"Thiên Đạo Phân Thân? ".

"Đế Tôn quả nhiên biết nhìn hàng". Sinh Trường Quân cười đáp.

Thanh kiếm này, gọi là Thiên Đạo Thiên Kiếm, hay cũng gọi là Thiên Đạo Phân Thân. Bởi vì nó đơn giản chính là Thiên Đạo diễn hóa ra một đạo Phân Thân.

Tất nhiên không thể cùng chân chính Thiên Đạo so sánh, nhưng là uy năng tuyệt đối có thể để cho người ta kinh hãi. Đây cũng là bọn hắn mạnh nhất thủ đoạn, cũng là mạnh nhất thủ đoạn, nói tới thủ đoạn, bọn hắn không thiếu, nhưng là Thiên Đạo Chi Lực đều không có tác dụng, thủ đoạn khác sẽ ăn thua sao. Cho nên bọn hắn trực tiếp vận dụng thủ đoạn này.

Vừa rồi mở ra thông đạo kia, chính là trực tiếp thông đến Thiên Đạo, để cho Thiên Đạo pháp tắc đi qua.

Coi như Doanh Thiên lúc này, nếu là để thanh kiếm kia xuyên lên thân, cũng sẽ nguy hiểm.

P/s: Nghi lễ hơi kỹ, mọi người thông cảmv

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 119: Thiên tôn hình bóng

Lúc này, Doanh Thiên cũng không thể không cẩn thận đối đãi, bởi vì lần này Thiên Đạo muốn giết hắn, cho nên dùng đến dạng này thủ đoạn. Tất nhiên là phải có nắm chắc.

Thiên Đạo Phân Thân, chính là dựa vào ba người Sinh Trường Quân đến điều khiển. Chỉ cần đem nó xuyên tới Doanh Thiên trên thân, liền có thể đắc thủ.

Nhưng là, muốn có thể chạm tới Doanh Thiên hay là cả một cái vấn đề lớn.

"Ừng... Ừng".

Đúng lúc này, toàn bộ thế giới này bỗng nhiên rung chuyển, pháp tắc thế giới trở nên có chút hỗn loạn.

Có thể cảm nhận được, hiện tại không gian bỗng nhiên trở nên đặc sệt, thân ở trong thế giới này sẽ cảm thấy cực kỳ khó di chuyển.

Cảm nhận một chút, Doanh Thiên liền biết được, toàn bộ thế giới này đang cấp tốc thu hẹp lại, mà là áp súc vào bên trong.

Hiển nhiên, có người bên ngoài tác động, đem tòa thế giới này áp súc lại, muốn hạn chế Doanh Thiên hành động.

Đối với dạng này thủ đoạn, Doanh Thiên cũng không có để vào mắt, hắn chỉ mỉm cười nói:"Chơi thủ đoạn không gian với ta? ".

Chỉ thấy Doanh Thiên tay chỉ một cái, đại lượng không gian pháp tắc thẩm thấu vào bên trong tòa thế giới này, giống như muốn cùng người kia tranh đoạt quyền chiếm hữu thế giới này.

"Không dễ dàng như vậy". Ở bên kia Y Huyền hét lớn.

Dưới điều động của hắn, Thiên Đạo Thiên Kiếm tuôn ra Thiên Đạo pháp tắc ngưng tụ ra hàng vạn thanh kiếm khác, những thanh kiếm này tương tự Thiên Đạo Thiên Kiếm, nhưng kích thước thì nhỏ hơn rất nhiều, sau đó toàn bộ đều hướng Doanh Thiên công tới.

Doanh Thiên vô cùng bình tĩnh, hắn một tay điều động Không Gian Chi Đạo cùng người kia đối kháng, một tay huy kiếm, đem những thanh kiếm kia lao tới đều đánh tan.

Nhưng là, những thanh kiếm nhỏ kia bất quá chỉ là để Doanh Thiên bận tay một chút.

Nhân cơ hội này, 3 người Sinh Trường Quân tay kết ấn quyết, trong nháy mắt thiên biến vạn hóa vô cùng phức tạp, bọn hắn đây là liên thủ thi triển ra một loại bí pháp, muốn dùng bí pháp này đến điều động Thiên Đạo Thiên Kiếm.

"Thái Ất Tam Thanh". Cả ba người đồng thanh quát, chỉ thấy 3 đạo khí lưu khác biệt cuốn lấy bọn hắn, dưới chân bọn hắn xuất hiện một cái Thái Cực đồ án, có âm dương bát quái, trong chớp mắt dẫn động Thiên Đạo Thiên Kiếm.

Đây là Đạo Gia bí pháp, Đạo Gia, chính là tìm hiểu trực tiếp Thiên Địa huyền cơ, có được cùng Thiên Đạo tương đồng, cho nên có thể kéo điều động

được Thiên Đạo Thiên Kiếm.

Lúc này, dưới Thái Ất Tam Thanh điều động, Thiên Đạo Thiên Kiếm mới toàn lực công tới.

Thiên Kiếm to lớn ầm ầm lao tới, vô số pháp tắc khóa chặt lấy Doanh Thiên, không cho hắn trốn thoát, bất kể là lúc này Doanh Thiên nhảy ra không gian khác, trốn vào hư vô, hay là nhảy tới thế giới khác, đều không có cách nào trốn thoát một kiếm này.

Doanh Thiên lúc này mới là lật lại bàn tay thu về, hắn cũng không cùng người kia dây dưa, bởi vì trước mắt hắn có mối nguy hiểm lớn hơn.

Dù sao đây cũng là Thiên Đạo lực lượng, tuyệt không thể xem thường.

Thời điểm Doanh Thiên thu tay về, không gian lập tức áp súc lại với tốc độ cực nhanh, lấy Doanh Thiên làm trung tâm.

Phải biết, một tòa thế giới to lớn như Huyền Tinh Giới, chính là cùng Thần Giới so sánh, một khi áp súc lại, tất nhiên sẽ tạo thành cực kỳ khủng bố áp lực, hạn chế Doanh Thiên hành động.

"Xem ra các ngươi cùng Đạo Gia có chút dây dưa". Doanh Thiên mỉm cười nói ra.

Nói đoạn, một tay Doanh Thiên thủ ấn, lập tức sau lưng hắn cũng đồng dạng xuất hiện một cái Thái Cực đồ án.

Chỉ khác là, đồ án này đầy đủ hơn rất nhiều so với đồ án của ba người kia. Chính là bao gồm Lưỡng Nghi Âm Dương, Tứ Cực, Ngũ Hành, Bát Quái.

Đây mới chân chính là Đạo Gia chi tối cao ảo nghĩa Thái Cực Càn Khôn.

Nhìn thấy Doanh Thiên thi triển ra Thái Cực Càn Khôn, để cho Độ Nhiên ba người đều cảm thấy càng kinh hãi, Y Huyền không khỏi lắp bắp: "Chẳng lẽ nói, truyền thuyết kia là thật".

"Để cho các ngươi kiến thức một chút Đạo Gia chân chính". Doanh Thiên bình thản nói.

Lúc này, Doanh Thiên khí chất lại là hoàn toàn thay đổi, hẳn lúc này đạo cốt tiên phong, hào nhiên chính khí, tựa như một cái Đạo Sĩ một dạng. Nếu là để hắn mặc lên một bộ bát quái đạo bào, tay cầm phát trần, sau lưng đeo kiếm, lại cười thêm một con tiên hạc, nhất định sẽ giống một vị cao thâm đặc đạo Đạo Sĩ.

Hai ngón tay vạch một cái, từng hàng cổ lão ký tự hiện hiện, ngay sau đó hắn hô: "Vô Ngã Kiếm Trận".

Chỉ thấy từ bên trong Thái Cực đồ án sau lưng hắn tuôn ra vô cùng vô tận Huyền Hoàng Chi Khí.

Những Huyền Hoàng Chi Khí này ngưng tụ thành ức vạn thanh thần kiếm, sau đó những thanh kiếm này gia điệp lên nhau, trong chớp lát tạo thành một bức tường bằng thần kiếm. Ngăn trở Thiên Đạo Thiên Kiếm.

"Kenggg".

Kiếm trận cùng Thiên Kiếm va chạm, khiến cho kiếm khí tung hoành, vô số đạo kiếm khí hướng bốn phương tám hướng tỏa ra ngoài.

Kiếm khí cực kỳ mạnh mẽ, có thể cắt đứt thời gian, không gian, cũng có thể cắt đứt thiên địa pháp tắc.

Dạng này dư uy va chạm, đừng nói là Thần Đế, liền xem như Thanh Hư dạng này tuyệt thế Tiên Đế nếu là bị đánh trúng, cũng sẽ thân tử đạo tiêu.

Tại dưới Thiên Đạo Thiên Kiếm mãnh liệt va chạm, đem Vô Ngã Kiếm Trận kịch liệt rung chuyển.

Nhưng là, Vô Ngã Kiếm Trận hay là vẫn cản lại được Thiên Đạo Thiên Kiếm.

Nhưng là, tại thời khắc này, bên trên không gian bỗng nhiên vỡ ra, tại bên trong không gian vỡ ra kia, có thể thấy được cuồng bạo kiếp lồi ngưng tụ.

"Oanh".

Thiểm điện kiếp lồi như biển giáng xuống, trong nháy mắt phun trào đi ra ức tỉ đạo lồi kiếp đánh thẳng lên trên Doanh Thiên thân thể.

Phải biết, đây là Thiên Đạo Phá Diệt Thiên Kiếp, cơ hồ là kiếp lồi mạnh nhất.

Dưới không có ứng phó tình huống, Doanh Thiên hoàn toàn bị kiếp lồi bao phủ.

Lập tức, Vô Ngã Kiếm Trận mất đi không chế, bị Thiên Đạo Thiên Kiếm công phá đến vỡ tan. Ầm ầm hướng Doanh Thiên công tới.

Thiên Đạo Thiên Kiếm kết hợp với Thiên Đạo Phá Diệt Thiên Kiếp, đây chính là tuyệt sát.

Lúc này, Doanh Thiên cũng chỉ có thể kịp thời lấy Nguyên Sơ dẫn lấy lồi kiếp, đem ba đạo lồi kiếp oanh về phía ba người Sinh Trường Quân.

Lúc này, ba người kia cũng đã hoàn toàn tiêu hao hết sạch, vừa rồi điều động Thiên Đạo Thiên Kiếm, đã đem bọn hắn vắt kiệt, đại đạo trong cơ thể cũng hoàn toàn khô kiệt. Cho nên tuyệt nhiên không thể tránh nổi một đòn này.

Cùng lúc ba người bị Doanh Thiên phản công, Thiên Đạo Thiên Kiếm cũng hoàn toàn xuyên thẳng lên Doanh Thiên thân thể. Tạo nên một cái sáng chói mắt địa phương.

Không có ai biết trong vòng sáng kia, Doanh Thiên tình huống là như thế nào.

Bị Phá Diệt Thiên Kiếp đánh trúng, ba người Sinh Trường Quân con đều là vô cùng thê thảm, trên người vết thương chồng chất, da thịt vỡ nát, hoàn toàn không còn bộ dáng quân lâm thiên hạ như lúc đầu, nhưng là bọn hắn cũng không để ý đến mình. Mà là con mắt chăm chú nhìn về Doanh Thiên phương hướng.

Lúc này, Phá Diệt Thiên Kiếp dần dần tiêu tán, Thiên Đạo Thiên Kiếm cũng đã hóa thành đại đạo pháp tắc tán đi.

Ánh sáng dần biến mất, một màn tiếp theo để ba người Sinh Trường Quân cơ hồ tuyệt vọng.

Liên ở những địa phương khác, một vài con mắt nhìn thấy cảnh này cũng đều co rụt lại.

Doanh Thiên lúc này chậm rãi bước ra, hắn trên người quần áo có chút rách rưới, tóc dài tung bay phiêu dật, trên thân lôi điện vẫn lập lòe, nhìn tựa như một vị Lôi Thần.

Cái đề cho người kinh hãi chính là xung quanh hắn tràn diện.

Sau lưng hắn, Thái Cực đồ án chậm rãi xoay tròn. Quanh người xếp lấy 81 cái Thái Sơ Chân Mệnh, sau đầu treo lên một cái Nguyên Thủy Chân Mệnh rú xuống pháp tắc bảo vệ hắn.

Chưa kể xung quanh hắn mười cái vị trí, Thập Đại Linh Căn mọc lên, toát ra thần thánh khí tức, đem hắn bảo vệ.

Doanh Thiên Đạo lượn lờ xung quanh.

Ngoài ra Sinh Mệnh Tổ Phù tại ngực hắn rót vào đại lượng Sinh Mệnh lực.

Bao khóa toàn bộ chính là một cái hư ảnh Thánh Phật tám tay, có thể nói là phòng ngự tầng tầng.

Doanh Thiên lúc này nhìn giống như là một vị Sáng Thế Chân Chủ, một vị tay nắm Thiên Địa chi chủ vậy.

Nhìn một màn này, để ba người Sinh Trường Quân đều như thất thần.

"Truyền thuyết đều là thật sao, như vậy chúng ta còn đánh sao". Lúc này, Độ Nhiên trong tay đã buông kiếm, hắn hoàn toàn mất đi ý chí chiến đấu.

Một người Thập Đại Linh Căn đều có thể tụ tập đủ, đánh vỡ cực hạn 81 chân mệnh, mà còn là cấp cao nhất Chân Mệnh, nắm giữ Phật Gia cùng Đạo Gia chí cao vô thượng áo nghĩa, lại còn có cả Thiên Bảo, cùng với độc nhất vô nhị Đại Đạo.

Đối mặt như thế một người, để cho ai nấy đều có một cảm giác tuyệt vọng thật sâu.

Kỳ thật, đây là Doanh Thiên cố ý bày ra, hắn muốn cho những lão già kia biết, cũng muốn đem bọn hắn dọa một phen, một khi hắn toàn thịnh trở lại, nhất định sẽ là một hồi ác mộng.

Kỳ thật vừa rồi, bất kể là Thiên Kiếp hay là Thiên Đạo Thiên Kiếm, tuyệt đại đa số đều bị Doanh Thiên hấp thụ.

Thiên Kiếp có thể đến rèn luyện hắn thân thể, Thiên Đạo lực lượng có thể để hắn hồi phục một mảng lớn, cho nên tất nhiên không thể lãng phí.

Đoán chừng, một khi đem những lực lượng này luyện hóa hoàn toàn. Hắn có thể khôi phục tới ba thành thực lực.

"Chơi xong, nên tiễn các ngươi lên đường". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra, ngay sau đó hắn vùng kiếm lên.

Nhưng là thời điểm này, một cỗ cực kỳ khủng bố uy áp xuất hiện, cũng không phải một, mà là hơn mười cỗ.

Hơn mười cỗ uy áp này tập trung lên Doanh Thiên, sau đó, trong thế giới này xuất hiện từng cái thân ảnh to lớn như muốn che lấp thiên địa.

Những thân ảnh này hư vô mờ mịt, không thấy rõ mặt mũi thân thể ra sao. Nhưng là uy áp nó phát ra khiến cho Thiên Địa đều run rẩy.

Đối mặt những hình bóng này, Doanh Thiên không khỏi bật cười: "Nếu là các ngươi không ngại trả giá, đem phân thân hoặc đạo thân tới, ta còn có thể phải lui, nhưng là dựa vào mấy người các ngươi in xuống hình bóng, muốn thu thập ta không khỏi quá buồn cười".

Nhưng là hồi lâu cũng không có ai đáp lời.

Đối lại ba người Sinh Trường Quân như bất được vàng. Bọn hắn vốn nghĩ hắn phải chết không nghi ngờ, nhưng là không ngờ tại giây phút sinh tử kia.

Mấy vị Thiên Tôn vậy mà xuất thủ.

Mặc dù chỉ là Thiên Tôn in xuống hình bóng, nhưng là đây chính là Thiên Tôn, không phải bọn hần mấy cái Thánh Quân có thể suy nghĩ.

Lập tức, hơn mười Thiên Tôn hình bóng tay nhắc lên, âm âm chụp tới Doanh Thiên.

"Đây là Thần Giới, cũng không phải địa phương các ngươi có thể nghịch".

Nói đoạn, Doanh Thiên bàn tay lật lại, ức vạn phù văn trong nháy mắt hướng khắp nơi bay đi. Đồng thời hần kết một loạt ấn quyết.

....

Lúc này, chỉ thấy ở tại Thần Giới, mấy cái cổ lão truyền thuyết địa phương vậy mà âm âm bốc lên từng cột ánh sáng. Những cột sáng này xuyên phá không gian, kinh động vô số người.

"Đó là Thần Long Tổ Địa".

"Còn có Thiên Giác Nhai, Thiên Hoàng Tổ Địa".

"Nhìn, kia là Thiên Sơn".

"Liên trong Thần Đình chỗ sâu cũng có".

"Cửu Thiên cũng có".

Kinh động này, để cho Thần Giới mấy cái tồn tại vô thượng đang ẩn nấp đều mở mắt ra nhìn.

Bên trong Thần Đình, ngồi tại Đế Vị Nguyên Hoàng Thần Đế đều giật mình mở mắt.

Không chỉ hần mà toàn bộ Thần Đế cường giả đều cảm thấy Thần Giới đang biến chuyển.

"Là Thần Giới bản nguyên lực lượng đang bị điều động".

....

Trong thế giới kia, khắp nơi bốn phương tám hướng không gian vỡ ra, Thần Giới bản nguyên lực lượng điên cuồng tràn vào cùng với Thiên Tôn hình bóng chống đỡ.

Thao thao bất tuyệt lực lượng điên cuồng đối kháng. Vậy mà có thể đem Thiên Tôn hình bóng đẩy lùi.

Một lát sau, vậy mà để cho một cái hình bóng tan vỡ.

Nhìn cảnh này, Sinh Trường Quân không khỏi ngẹn họng, hần nghĩ tới một cái truyền thuyết, một cái cực kỳ ít người biết tới truyền thuyết.

"Hần..... là Thần Tổ? "

Nói ra câu này, Sinh Trường Quân không khỏi cảm thấy khó thở.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 120: Thu Hoạch

Vô cùng vô tận Thần Lực gia trì, Doanh Thiên lúc này chính là hóa thân Thần Tổ.

Hần tựa như là vị Thần duy nhất trên thế gian, coi như trên thế gian này Thần có chết hết, Thần Đạo tuyệt lộ, nhưng hần vẫn còn, hần là vị Thần chân chính nhất đứng giữa Thiên Địa.

Lúc này, coi như chư vị Thiên Tôn in xuống hình bóng, muốn hạ Doanh Thiên cũng không có cách nào.

Đây là bản nguyên Thần Giới lực lượng, là một tòa vũ trụ chân chính lực lượng, nếu như không có được Đạo Quân trở lên chân thân đích thân tới, căn bản ngăn không nổi lực lượng này.

Dưới Thần Lực bản nguyên điên cuồng đứng mãnh, vậy mà đem từng cái Thiên Tôn hình bóng dần dần đánh tan.

Lúc này, chỉ còn 2 vị Thiên Tôn hình bóng có thể chống đỡ.

Cũng lúc này, tòa thế giới này không gian áp súc đến cực điểm, toàn bộ chỉ còn ngàn dặm nhiều.

Dưới lực áp súc kia, coi như ba người Sinh Trường Quân có là Thánh Quân, vẫn như cũ bị ép cho cơ hồ muốn bạo thể.

Bọn hắn rất muốn rời đi chiến trường này, nhưng là không thể. Bởi vì thế giới này bị chính Thiên Tôn phong tỏa, chính là để ngăn cản Doanh Thiên chạy trốn, cũng vô tình khóa chặt bọn hắn bên trong.

Mặc dù nói có Thiên Tôn muốn cứu bọn hắn ra, nhưng là chưa đến lúc, bởi vì muốn cứu bọn hắn, nhất định cần đã thông một lỗ hổng không gian, mà như thế, lấy Doanh Thiên bản lĩnh tất sẽ nhân cơ hội thoát ra.

Một khi Doanh Thiên thoát ra, bọn hắn lần này hành động coi như mất trắng.

Ba người Sinh Trường Quân cắn răng đau khổ chịu trận, trên người nhiều chỗ đã muốn nổ ra.

"Làm thế nào hắn có thể mạnh như vậy". Y Huyền không cam lòng nói ra, giờ phút này hắn buộc phải thừa nhận, bản thân kém xa Doanh Thiên tí tấp.

"Nếu không, làm sao xứng với Đế Tôn hai chữ đâu". Độ Nhiên cay đắng nói ra.

Lúc này, bọn hắn cái gì ngạo khí, cái gì tự tin đều bị đánh vỡ, không còn như lúc trước phong mang vô hạn kia.

Hiện tại, không gian áp súc đến chỉ còn có trăm dặm tả hữu liền không cách nào áp súc thêm. Bởi vì dưới tác động của Thần Lực bản nguyên, khiến cho không gian đạt đến cực hạn, nếu như sức mạnh tuyệt đối có thể ép tiếp không gian, sẽ khiến cho tòa thế giới này nổ tung.

Nhưng là cho dù nổ tung, tuyệt đối không thể khiến Doanh Thiên bỏ mạng, lấy hắn tạo nghệ không gian tuyệt thế vô song kia, cái này căn bản không có tác dụng.

Biết được điều này cho nên người kia chỉ giữ ở mức độ này, có thể khiến Doanh Thiên chậm chạp một chút.

"Hôm nay các ngươi mang đến đồ, ta liền nhận trước, sau này nhất định sẽ đem tận nơi trả lại". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra.

Rốt cuộc, Nguyên Sơ Kiếm chỉ thiên, Doanh Thiên Đạo pháp tắc lượn lơ trên thân kiếm, cuộn cuộn khủng bố để uy từ trên thân Doanh Thiên bạo phát đi ra.

Tại dưới đế uy này, cái gì Thần Đế, Tiên Đế hay là Thánh Đế, đều không xứng với một chữ Đế kia.

Tựa hồ trên thế gian chỉ có duy nhất Doanh Thiên xưng Đế một dạng.

"Duy Đế Độc Tôn". Sinh Trường Quân không khỏi thì thào.

Hắn rốt cuộc minh bạch, vì cái lý do gì, người ta có thể gọi Doanh Thiên là Vạn Cổ Độc Đế. Bởi vì trên thế gian này, chỉ có hắn mới có thể làm đến như vậy.

Tại dưới cổ đế uy này, coi như Thiên Địa cũng chỉ là Quân Thần, đại đạo cũng chỉ là tùy tùng. Về phần sinh linh, chính là nô bộc.

"Đế Tôn Thái Thượng". Doanh Thiên quát nhẹ một câu.

Trùng điệp tuyệt thế vô song lực lượng điên cuồng gia trì lên nhau, diễn hóa thành một cái Đế Thủ oanh lên, Đế Thủ này cường đại vô song, tuyệt thế vạn cổ.

Trong nháy mắt đem hai cái còn sót lại Thiên Tôn hình bóng đánh vỡ tan.

Đây là lần thứ hai từ khi trùng sinh hắn dùng đến một chiêu này. Nhưng là hiện tại uy lực của nó xa xa vượt qua lúc trước cùng Cổ Huyền Thiên đối chiêu, bởi vì thực lực của hắn kể từ lần đó khôi phục khá nhiều, lại có Doanh Thiên Đạo gia trì, tuyệt đối là vượt xa lần kia.

Tại dưới đế thủ lực lượng, cũng đem cả tòa thế giới này oanh vỡ, đem không gian áp súc hoàn toàn vỡ đi ra, lấy tốc độ khủng khiếp khôi phục lại như ban đầu.

Quan trọng là vừa rồi, hắn để bản nguyên Thần Giới lực lượng hoàn toàn cắt đứt tòa thế giới này với người điều khiển nó.

Muốn đoạt lại, chỉ có thể hủy diệt Thần Giới, nhưng là nếu làm vậy, tất sẽ gây nên một trận đại họa.

Doanh Thiên tin tưởng người kia mặc dù tức giận cỡ nào cũng sẽ không làm thế. Cho nên hắn bình thản.

Lúc này, thế giới này hoàn toàn yên lặng, chỉ còn Doanh Thiên cùng 3 người Sinh Trường Quân.

Thế giới này hiện tại cũng đã mất đi không chế. Trở thành vô chủ.

Lúc này, Doanh Thiên mới chậm rãi đi tới trước mặt ba người Sinh Trường Quân nhân nhậm nói ra: "Thế nào, hiện tại hối hận sao".

Hối hận... cực kỳ hối hận, Y Huyền cùng Độ Nhiên hối hận chính mình ngu xuẩn nhận lời đi tới nơi này, đây nào phải cái gì trừ hại cho Thiên Đạo, đây căn bản là đi tìm chết. Ngay từ ban đầu bọn hắn đã không có cửa thắng Doanh Thiên.

Thiên Đạo chi lực, Thiên Đạo phân thân, Thiên Tôn hình bóng, Phá Diệt Thiên Kiếp đều không thể giết nổi Doanh Thiên, bọn hắn còn đánh cái rắm.

Mấy lão già kia rõ ràng là lừa bọn hắn.

Chỉ có Sinh Trường Quân lúc này lộ ra rất nhẹ nhàng nói: "Có thể một lần thấy Đế Tôn tư thái, cũng có thể được chết trong tay Đế Tôn, ta còn cái gì nuối tiếc đâu".

Sinh Trường Quân lời này coi như thật lòng, hắn sống một đời trẻ tuổi, phong mang vô hạn, đắm chìm trong sung sướng, nhưng là hắn vẫn luôn cảm thấy chính bản thân thiếu sót.

Hiện tại đâu, hắn có thể được chính người mình ngưỡng mộ nhất ra tay, cái này chết hắn không chút nào nuối tiếc.

"Chuẩn bị tốt, ta tiễn các ngươi lên đường". Doanh Thiên dứt lời, liền vung lên Nguyên Sơ Kiếm.

Kiếm quang vừa ra, lập tức đầu của Y Huyền cùng Độ Nhiên bay lên, tại dưới một kiếm này, chặt đứt bọn hắn Đại Đạo, chém tan bọn hắn Linh Hồn, cũng đem bọn hắn Chân Mệnh cắt đứt.

Một ngọn Đế Diễm rơi xuống, đem bọn hắn thân thể thiêu thành tro bụi. Từ nay vĩnh viễn biến mất trên thế gian.

"Sinh Gia có thể đi ra một cái không tệ, đáng tiếc hôm nay phải táng thân nơi này". Doanh Thiên có chút tiếc nuối.

Hắn là một người yêu tài, mà lại, hắn biết Sinh Trường Quân những lời nói hoàn toàn là thật, cũng tiếc cho một đời tuổi trẻ.

Doanh Thiên kiếm chuẩn bị vung lên, mà Sinh Trường Quân cũng đã chuẩn bị xong xuôi để chết.

Nhưng là đúng lúc này, từ sau lưng Sinh Trường Quân không gian vỡ ra, một cái to lớn đại thủ thò vào chụp lấy Sinh Trường Quân, đồng thời một cỗ hủy thiên diệt địa lực lượng đánh thẳng lên thân Doanh Thiên, để cho hắn bay ngược về phía sau hàng tỉ dặm.

Đại thủ kia chớp mắt bắt lấy Sinh Trường Quân sau đó lập tức thu về, Thành công cứu đi Sinh Trường Quân.

Vừa rồi, thế giới này bị chặt đứt liên kết với người điều khiển nó, khiến nó mất đi liên lạc, đồng thời đem nó tọa độ không gian dịch chuyển. Khiến cho người kia nhất thời không thể tìm lại được.

Hiển nhiên người kia sau khi mất đi liên lạc với thế giới này liền lập tức tìm kiếm trở lại. Vừa vặn có thể cứu đi Sinh Trường Quân.

"Một cái hạt giống tốt, là không đành lòng vứt bỏ, vậy mà chịu bỏ ra đại giới cứu đi". Doanh Thiên lúc này trên khóe miệng chảy xuống một giọt máu.

Hiển nhiên vừa rồi dưới đại thủ kia công kích, hắn là bị thương. Nhưng là không có ai hay, trên khóe miệng chảy máu kia, là một cái như có như không nụ cười kỳ lạ.

Lúc này, trôi nổi bên trong thế giới này ngoại trừ 3 kiện Thiên Tôn Bảo Khí cùng với Y Huyền và Độ Nhiên Chân Mệnh.

Ba kiện Thiên Tôn Bảo Khí trong đó của Y Huyền và Độ Nhiên là Doanh Thiên lưu lại, dù sao đây cũng là hàng tốt, coi như hắn không để vào mắt, nhưng là người bên cạnh hắn còn thiếu đâu.

Về phần những đồ vật khác của hai người này thì đều đã bị Đế Diễm thiêu thành tro. Dù sao lần này hành động bọn hắn cũng không có mang theo cái gì.

Về phần Thiên Dương Đạo, là do bị rút lại, nếu là chần chừ dù chỉ một chút để thu lại, Doanh Thiên lập tức có thể để Sinh Trường Quân hoàn toàn mất đi cơ hội sống, cho nên bọn hắn dứt khoát vứt bỏ.

Còn Chân Mệnh của Y Huyền và Độ Nhiên, Doanh Thiên là đem nó liên kết với chủ nhân trước tiên chặt đứt sau đó lưu lại, cũng không có đem nó hủy diệt.

Những Chân Mệnh này Doanh Thiên mặc dù không để vào mắt, nhưng là hắn vẫn thu vào, sắp tới hắn cần dùng.

Trận chiến này, Doanh Thiên coi như bị thương không nhẹ. Nhưng là thu hoạch tương đối khổng lồ.

Hấp thu Phá Diệt Thiên Kiếp cùng với Thiên Đạo chi lực, để cho hắn tiêu hóa hoàn toàn có thể khiến cho hắn khôi phục tới ba thành thực lực. Thêm vào đó là ba món Thiên Tôn Bảo Khí.

Ngoài ra còn một món giá trị lớn nhất, chính là tòa thế giới này.

Phải biết, tòa Huyền Tinh Giới này thuộc về Huyền Minh Thiên Tôn, Huyền Minh Thiên Tôn vì luyện chế ra tòa thế giới này mà hao tổn không ít công sức cùng năm tháng, có thể cùng một tòa Đại Vũ Trụ so sánh. Giá trị của nó xa xa vượt qua Thiên Tôn Bảo Khí.

Với lại, vừa rồi người khổng chế tòa thế giới này cũng không phải Huyền Minh Thiên Tôn, nếu không cũng không phải dễ dàng đối phó như vậy.

Về phần nguyên nhân trong đó, Doanh Thiên cũng đã lờ mờ đoán ra.

...

Nguyệt Nhi nằm chán ngồi bên cạnh Doanh Thiên một bộ ngáp ngủ, đoàn hộ tống này đã đi tới gần một ngày, tốc độ quá chậm, khiến cho nàng có chút chán chán.

Lúc này, nàng nhìn qua Doanh Thiên, không biết từ bao giờ trên tay hắn xuất hiện một vật giống như một cái thủy tinh cầu một dạng.

Bên trong thủy tinh cầu này có lấy từng cái Thiên Vực hình dáng, có đầy đủ nhật, nguyệt, tinh thần, lộ ra rất đẹp đẽ.

Doanh Thiên lúc này tay cầm thủy tinh cầu kia tung lên rồi lại bắt lấy, lộ ra khá mệt mỏi.

Vừa rồi hắn biến mất, sau đó lại xuất hiện, nhưng là không hề có ai phát giác cái gì bất thường, ngoại trừ vừa rồi Thần Giới xảy ra một chút chuyện kỳ lạ, nhưng là bọn hắn cũng khó có thể thắc mắc nhiều, mọi chuyện diễn ra cực kỳ bình thường. Không ai biết vừa rồi đã xảy ra một trận kinh thiên động địa chiến đấu.

"Oa, sư tôn, người có đồ chơi gì, cho ta xem".

Doanh Thiên cũng không có giữ, hắn đưa cho Nguyệt Nhi nghịch ngợm một hồi.

"Sư tôn, đồ chơi này có tác dụng gì".

"Ném người, không ưa kẻ nào liền đem ném chết hắn". Doanh Thiên bật cười.

...

"Không nghĩ tới, hắn tại Thần Giới lưu lại dạng này thủ đoạn, lần này thất thủ, e rằng sau này muốn ra tay sẽ càng khó".

Tại Thiên Đạo chỗ kia, một cái mờ mịt thân ảnh nói ra.

"Nếu không, để ta không tiếc đại giới giáng lâm Thần Giới, nhất định có thể gạt bỏ hắn". Một cái thân ảnh khác nói ra.

Lúc này, một cái giả nua thanh âm vang lên: "Không nên, làm như vậy chỉ thiệt vào thân, nếu là để Thiên Địa cản trở, vậy người coi như xong, hiện tại chỉ có thể chờ hắn đăng lâm mà thôi".

...

Rốt cuộc, xuất hiện trước mắt đám người Doanh Thiên, là một tòa to lớn vô cùng đại lục.

Tòa đại lục so với trước đó Viêm Thần Đại Lục có được một nửa diện tích. Đại lục này chính là Thần Lôi Đại Lục.

Từ xa xa nhìn liền có thể thấy được, chính giữa Thần Lôi Đại Lục có một tòa to lớn Thần Sơn.

Tòa Thần Sơn này sừng sững chiếm giữ cao nhất vị trí, cao đến không thể ngược nhìn.

Dưới chân Thần Sơn có thể nhìn thấy san sát nhau từng cái ô vuông nhỏ. Mà nếu nhìn kỹ liền phát hiện, những ô vuông nhỏ kia chính là từng tòa to lớn Thần Thành.

Mà lại, tòa Thần Sơn kia lôi điện lập lòe, tựa hồ quanh năm suốt tháng đều có lôi điện quán quanh không tiêu tán. Đây chính là Thần Lôi Sơn tổng đàn.

"Đại nhân, đã tới Thần Lôi Sơn". Một vị Thần Vương lúc này chạy lại bẩm báo.

Doanh Thiên đưa mắt liếc một chút đỉnh núi kia nói: "Không tồi".

Vị Thần Vương kia có chút khó hiểu Doanh Thiên lời nói, nhưng là cũng không có hỏi nhiều, liền lui về. Chuẩn bị đáp xuống Thần Lôi Sơn.

Tại đoàn hộ tống bay ngang trời thời điểm. Liên kinh động không ít tu sĩ bên dưới.

"Là vị lão tổ Thần Tôn nào xuất hành trở về, vậy mà để ba vị Thần Vương lão tổ hộ giá". Có tu sĩ không khỏi giật mình.

Bạn hẳn vốn nghĩ. Nếu là để Thần Vương tùy hành, đương nhiên chỉ có Thần Tôn trở lên mới có tư cách này.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 121: Truyền thuyết thần lôi

Tại thời điểm đi vào Thần Lôi Đại Lục, liền có thể cảm nhận khắp nơi trong thiên địa đều tràn ngập lôi điện khí tức, toàn bộ Thần Lôi Đại Lục đều được bao phủ bởi lôi điện vậy.

Đoàn hộ tống của Doanh Thiên cũng không có đáp xuống chân Thần Lôi Sơn. Mà là trực tiếp hướng gần đỉnh núi bay đi.

Càng là đến gần Thần Lôi Sơn, lôi điện uy lực sẽ càng lớn. Có thể nghe thấy từng tiếng lôi điện "xẹt... xẹt" lướt qua, tùy thời cũng có thể nghe thấy từng tiếng sấm chớp ì ùng trên bầu trời. Hoặc là đánh lên trên từng tòa công trình kiến trúc khiến nó tóe ra tia lửa đỏ rực.

Tại gần đỉnh núi, có lấy một tòa to lớn Thần Thành, tòa Thần Thành này chỉ ít lớn gấp mấy lần những tòa Thần Thành bên dưới chân núi.

Lúc này, tòa Thần Thành này phi thường náo nhiệt, bởi vì hôm nay bọn hắn tiếp đón một vị đại nhân vật.

Lúc này, hai bên đường lộ lừng lẩy thành hàng lối cường giả, đều là cấp bậc trưởng lão Thiên Thần Cảnh xếp hàng chờ đợi. Có tới hơn vạn người.

Tại trước một tòa Thần Điện thì càng là có lấy hơn ngàn vị Thần Vương đã đứng đợi sẵn, tràng diện có thể nói là rất lớn.

Đoàn xa giá của Doanh Thiên chậm rãi đi qua, sau đó hạ xuống trước Thần Điện kia.

Lúc này một vị Thần Tôn tự mình lại gần đón Doanh Thiên xuống.

Nhìn thấy náo nhiệt như vậy tràng diện, Tuyết Ngạo Linh, Tử Nghiên đều cảm thấy một cổ kỳ lạ ý vị, tất nhiên những người này chào đón không phải các nàng, nhưng là có thể hưởng thụ một chút vinh hạnh này cũng đủ.

Về phần Nguyệt Nhi, chính là một bộ vui vẻ hào hứng, ngó dọc ngó nghiêng, rất là năng động.

Doanh Thiên thì là bình thản, mặc dù hắn không thích màu mè, nhưng là dù sao người ta là tiếp đón, hắn cũng không có trách móc gì.

Vị Thần Tôn kia cung kính cúi người thật sâu nói: "Cung nghênh Đại Nhân giá lâm Thần Lôi Sơn, mời đại nhân...".

Nói đoạn, chỉ thấy có hai cái Chân Thần chạy tới, đem một tấm thảm đỏ trải dài từ xa giá cho đến Thần Điện.

Doanh Thiên gật đầu, sau đó bước xuống, tùy ý mà đi, rất có một vị Đế Vương bộ dáng.

Cái này không lạ, dù sao hắn hay là Đế Tôn.

Vào đến đại điện to lớn kia. Bên trong chính là đủ loại màu sắc, đã có bày lên đại yến, các loại thần nữ nhảy múa, lộ ra một bộ rất hoan lạc vui vẻ.

Nhìn thấy những cảnh này, Doanh Thiên cũng không khỏi buồn cười, cái này nào phải cái gì tiếp đón đại sự, rõ ràng là muốn mời hắn ăn chơi mà.

Doanh Thiên vẫy Sở Thanh Lăng, sau đó nói với nàng vài câu.

Lập tức, một lát sau, nàng dẫn hắn đi vào một cái tầm cung, tầm cung này là chuẩn bị sẵn cho hắn, Doanh Thiên đi vào liền lập tức nằm trên một cái đệm dài, tựa hồ rất mệt mỏi bộ dáng.

Trận chiến vừa rồi quả thực để cho hắn cảm thấy uể oải, cần phải nghỉ ngơi một chút.

Về phần bên ngoài đại yến kia, liền để Nguyệt Nhi các nàng hưởng vậy.

Sở Thanh Lăng hiểu ý Doanh Thiên, cũng không tiếp tục làm phiền, mà là lui ra ngoài.

Lúc này, Doanh Thiên chính thức chìm vào giấc ngủ, hắn ngủ lần này chính là ngủ say, ngủ đến ngon lành.

Từ khi trùng sinh đến hiện tại, hắn tinh thần vẫn luôn ở một môi trạng thái, mặc dù có ngủ qua mấy lần, nhưng đều là nửa giấc, hắn lần này muốn nghỉ ngơi một lần thật đã. Tiếp đó muốn làm gì đều có thể, dù sao thời gian đến Thần Thú Phần còn dài.

Bên ngoài, có một người vốn dĩ định tiến vào bái kiến, nhưng là nhìn thấy Doanh Thiên bộ dáng ngủ say kia. Hắn cũng là nhịn xuống không dám làm

phiên.

Ai biết được, chẳng may chọc giận vị này, để hấn xuống tay đem Thần Lôi Sơn hủy đi, vậy liền quá oan uổng.

Bởi vì sợ có người chẳng may đem Doanh Thiên chọc giận. Nên đã ban lệnh xuống, cấm toàn bộ đệ tử bén mảng tới tòa tẩm cung này, cũng đã cặn dặn đệ tử các loại nếu nhìn thấy hấn tốt nhất liền đi đường vòng.

Đại yển linh đình qua đi, mặc dù Doanh Thiên không có tham gia, nhưng là Nguyệt Nhi các nàng đều tận hưởng cho đủ.

Các loại thần quả, thần tửu trân quý, các loại hi thể đồ ăn bày biện, để các nàng một trận đánh chén no nê.

Sở Thanh Lăng lấy chủ nhà thân phận, sau khi ăn uống no say, chính là đưa các nàng một vòng dạo chơi quanh Thần Lôi Sơn.

Thần Lôi Sơn cũng không phải chỉ có duy nhất một tòa Thần Thành bên trên này. Mà là khắp trên núi đều có lấy kiến trúc san sát nhau, ẩn trong tán cây mà xây dựng.

Quan trọng là, phong cảnh phi thường duy mỹ.

Đặc biệt nhất có lẽ chính là bầu trời, tại trên Thần Lôi Sơn bầu trời có màu tím xanh, lôi điện nhằng nhịt tùy thời đều ở trên đầu qua lại.

Trên núi các loại phi cầm thú thú dường như cũng đều chịu ảnh hưởng, nào là các loại Lôi Điều, Lôi Báo, Lôi Hồ.....

Tóm lại, ở trên Thần Lôi Sơn này, mỗi một nhánh cây ngọn cỏ, một viên đá hay là các loại ma thú đều tràn ngập lôi tính.

Liền từng cái ao hồ cũng có thể nhìn thấy lôi điện bên dưới.

Nhìn những cảnh này để cho Nguyệt Nhi không khỏi mở mang tầm mắt, dù sao nàng cũng chưa có gặp nhiều cái kỳ lạ như vậy cảnh tượng.

"Thanh Lăng tí ti, làm sao nơi này khắp nơi đều có lôi điện vậy". Nguyệt Nhi đối với vấn đề này phi thường thắc mắc.

Tuyết Ngạo Linh cùng Tử Nghiên cũng đều rất tò mò.

Liền ngay cả Tiểu Hùng con gấu kia cũng lộ ra một cái bộ dáng suy tư.

Sở Thanh Lăng lúc này mỉm cười:"Nói đến vấn đề này, chính là phải kể đến Thần Lôi Sơn truyền thuyết bắt đầu".

"Truyền thuyết sao, mau kể, ta tò mò quá". Nguyệt Nhi vội vàng giục.

Sở Thanh Lăng cũng là mỉm cười vui vẻ kể một chút:"Tại trong truyền thuyết mà tổ sư sáng lập Thần Lôi Sơn để lại kia, cũng không biết là thời gian nào, có lẽ là từ kỷ nguyên trước, cũng không có Thần Lôi Đại Lục, càng không có Thần Lôi Sơn, toàn bộ Thần Lôi Đại Lục chỉ là một cái mảnh vỡ của một tòa to lớn hơn đại lục, lúc ấy là một tòa siêu cấp thế lực".

Dừng một chút nàng lại nói tiếp:"Cũng không biết là trải qua dạng gì biến cố, tòa đại lục kia bị đánh vỡ tan thành nhiều mảnh, một mảnh trong đó chính là Thần Lôi Đại Lục hiện tại, sau đó trải qua năm tháng mới xuất hiện ngọn núi này, cho đến một ngày từ trên thiên khung một đạo Thần Lôi oanh xuống đỉnh núi mới tạo nên cái này tình cảnh".

Vừa nói, Sở Thanh Lăng vừa chỉ lên đỉnh núi, chỉ thấy ở đó lôi điện ngập tràn, dày đặc cuồng bạo, coi như Thần Vương cũng không dám tùy tiện đi lên.

"Chẳng lẽ nói, đạo Thần Lôi kia vẫn còn tồn tại trên núi sao". Tử Nghiên không khỏi ngạc nhiên. Bởi vì Thần Lôi Sơn trải qua vô số tuế nguyệt, nếu là không có cái gì đặc biệt làm sao có thể lưu lại một đạo Thần Lôi đâu.

Sở Thanh Lăng gật đầu đáp:"Chính là, Tổ Sư của Thần Lôi Sơn tình cờ phát hiện mảnh đại lục này, cảm thấy đây là một mảnh bảo địa, bèn đặt căn cơ ở đây, xây dựng lên Thần Lôi Sơn hiện tại, nơi này phi thường thích hợp cho tu sĩ tu luyện Lôi Điện Chi Đạo. Đặc biệt là, tại một số thời điểm, trong Thần Giới các loại Thần Lôi sẽ ở đỉnh Thần Lôi Sơn tiến đến".

Năm xưa, Tổ Sư của Thần Lôi Sơn tìm thấy Thần Lôi Đại Lục, hấn ở đây năm tháng tu luyện cùng cảm ngộ Lôi Điện Chi Đạo, rốt cuộc đại thành tu thành Thần Đế, nhất cử đăng thiên.

Từ đó Thần Lôi Sơn trở thành danh chấn Thần Giới thế lực.

Thần Lôi Sơn rất đặc biệt, ở nơi này các loại Lôi Điện Chi Đạo pháp tắc dày đặc, ở đây tu luyện cùng cảm ngộ Lôi Điện Chi Đạo cũng rất dễ dàng, cho nên trở thành thánh địa cho tu sĩ tu luyện Lôi Điện Chi Đạo.

Thêm vào đó, tại đỉnh núi kia thường thường sẽ tụ hội các loại Thần Lôi từ khắp Thần Giới, nếu là có cơ duyên, thậm chí có thể đạt được một loại Thần Lôi tán đồng nhận chủ, cho nên rất nhiều người đổ mắt.

Năm đó có từng tôn Thần Đế tọa trấn, Thần Lôi Sơn không ai dám động. Nhưng là sau đó, Thần Lôi Sơn xuống dốc, không còn có Thần Đế tọa trấn, đã dẫn tới không biết bao nhiêu kẻ muốn tới cướp đoạt, đã từng trải qua nhiều lần đại họa gần như diệt môn.

Nhưng là không rõ vì sao, Thần Lôi Sơn vẫn là gắng gượng qua được tai nạn, và cũng không có bị người cướp đi Thần Lôi Sơn, hiện tại mặc dù đã mất đi năm đó vinh quang, nhưng vẫn là có thể coi là một cái đại thế lực.

Có truyền ngôn nói, năm đó hơn mười vị Thần Đế cùng nhau giáng lâm Thần Lôi Sơn đỉnh, kết quả đều là trắng tay quay về, sau đó truyền ra ngoài, đơn giản là vì không ai có thể tiếp cận đỉnh núi bên trong, dù là Thần Đế cũng không thể.

Thậm chí có một vị vô cùng cường đại Thần Đế đã dùng đại thần thông muốn bùng đi Thần Lôi Sơn, kết quả là bị trên đỉnh núi lôi điện oanh cho chết thảm.

Nghe Sở Thanh Lăng say xua kể cũng đét cho Nguyệt Nhi cảm thấy rất hứng thú vội nói:"Chẳng lẽ, từ xưa tới nay không có ai có thể đi vào trong đỉnh núi".

"Có một người". Sở Thanh Lăng trình trọng đáp.

"Ai nha? "

"Thiên Đồ Thần Đế". Sở Thanh Lăng có chút ngưỡng mộ.

"Là vị Thần Đế duy nhất có 81 Chân Mệnh kia". Tuyết Ngạo Linh kinh ngạc, hiển nhiên nàng thật không nghĩ tới chuyện này.

"Đúng thế, năm đó Thiên Đồ Thần Đế đã từng giả lâm qua đỉnh núi, hắn cũng đi vào được, chỉ là sau khi đi ra cũng không lấy ra cái gì, chỉ buông lại một câu nói cho chúng ta mấy vị lão tổ". Sở Thanh Lăng gật đầu.

"Câu nói thế nào".

"Đã vỡ".

"Đã vỡ?.. Vậy là ý gì?".

"Không biết, cũng không ai biết"

Đúng lúc này, một cái thanh âm vang lên.

"Đúng là đã vỡ".

Đám người Sở Thanh Lăng giật mình quay lại, chỉ thấy không biết từ lúc này Doanh Thiên đã đi đến gần, hắn đôi mắt nhìn lên đỉnh núi kia nói ra.

Kỳ thật, đây chỉ là một tia ý chí của Doanh Thiên biến thành mà thôi, hắn chân thân vẫn là đang ngủ say, hoàn toàn không để ý đến nơi này sự tình, hắn để một tia ý chí đi ra chính là muốn nhìn một chút đỉnh núi kia, hắn với đồ vật trên đỉnh núi phi thường có hứng thú, nhưng là cũng không vội.

"Sur Tôn, Ngươi biết sao". Nguyệt Nhi hớn hờ hỏi tới

"Đương nhiên biết". Doanh Thiên mỉm cười nói.

"Nhanh nhanh nói nghe một chút".

"Không nói". Doanh Thiên lắc đầu cười cười.

Cái này để không chỉ Nguyệt Nhi, ngay cả Sở Thanh Lăng cũng đều có chút thất vọng.

Dù sao nàng thân là truyền nhân Thần Lôi Sơn, đương nhiên muốn biết, rốt cuộc trên đỉnh núi có gì, và Thiên Đồ Thần Đế lưu lại câu nói kia có ý gì. Thế nhưng là Doanh Thiên không muốn nói, nàng cũng không có cách nào.

Nhìn Nguyệt Nhi bộ dáng thất vọng kia, Doanh Thiên bèn cười nói tiếp:"Muốn biết, chính là đi lên xem".

"Đi lên?". Sở Thanh Lăng giật mình.

Khó trách nàng giật mình như vậy, bởi vì đỉnh núi bên trong liên Thần Đế cũng không thể đi vào, các nàng bắt quá vài cái tiểu Thần, làm sao đi lên đâu.

"Lúc nào rảnh liền đi". Doanh Thiên cười cười nói, sau đó phiêu tán biến mất.

Thật ra, Doanh Thiên tia ý chí này vừa rồi đã đi một vòng quang đỉnh núi, dò xét một chút đồ vật, nhưng là cũng không có đi vào đỉnh núi bên trong.

Bởi vì hắn tia ý chí này cực kỳ yếu ớt, cũng chỉ tương đương 1 cái Thần cảnh tu sĩ bình thường. Cho nên không thể đi vào đỉnh núi. Chờ chân thân của hắn ngủ dậy lại đi liền không muộn.

P/s: nói một chút, Đỉnh núi cùng bên trong đỉnh núi khác nhau nha mọi người,v, sợ mọi người đọc qua thấy khó hiểu.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 122: Di Huyền Tông Đến

Mười hai ngày.

Doanh Thiên chính xác đã ngủ mười hai ngày, hôm nay hắn mới tỉnh dậy.

Lúc này, hắn đi ra ngoài, vươn vai một lượt, hít thở một chút không khí trong lành, thư giãn gân cốt một chút.

Thậm chí, có thể nghe thấy trong cơ thể hắn phát ra tiếng động cực kỳ mãnh liệt, tựa như bên trong thân thể hắn có từng đầu giao long đang va chạm vậy.

Hắn chậm rãi đem ra một bầu rượu, rượu này chính là lúc trước pha lấy ba loại thánh tửu kia.

Doanh Thiên lập tức uống xuống một ngụm lớn.

Sáng khoái, cực kỳ sáng khoái, trải qua mười hai ngày say giấc, Doanh Thiên chính là cảm thấy tinh thần ý chí biến chuyển rất tốt.

Mười hai ngày này, Thập Đại Linh Căn liên tục uẩn dưỡng hắn linh hồn, cũng để cho hắn điều tức lại chính mình trạng thái, để cho hắn tinh thần trở nên sung mãn. Không còn mệt mỏi như trước.

Doanh Thiên đi tới bên cạnh một cái hồ lớn, giữa hồ dựng lên một cái đình nghỉ mát, trong hồ các loại trân quý thủy ngư bơi lội, thân liên từng đóa tỏa ra quang mang vô cùng đẹp đẽ.

Hắn không có chần chừ, lập tức tiến tới cái đình nghỉ mát này.

Lúc này, tại bên trong, chỉ có một bộ bàn ghế đá, bên trên bàn bày lấy một bàn cờ đã xếp sẵn, ngoài ra còn một đĩa hoa quả, tất nhiên là cực kỳ trân quý hoa quả.

Doanh Thiên mỉm cười nhìn bàn cờ này một chút, sau hắn nhẹ nhàng nhấc lên một quân cờ đặt xuống.

Hắn đặt xuống quân cờ kia thời điểm, lập tức bàn cờ trở nên biến hóa khôn lường, lúc này bàn cờ đã không còn là bàn cờ, mà là đại đạo luân chuyển, từng con cờ giống như đại đạo pháp tắc xen kẽ cực kỳ huyền ảo mà kết nối với nhau.

"Không nghĩ tới, đại nhân kỳ thủ lại như vậy cao siêu".

Lúc này, một cái thân ảnh đã xuất hiện bên trong đình. Hắn lộ ra một vẻ kích động nhìn chằm chằm bàn cờ kia nói ra: "Tiêu nhân tổn hao năm vạn năm, đều chưa có thể giải được cái này thế cờ, vậy mà đại nhân chỉ cần một nước đầu".

Người này, chính là lão già lúc trước đánh cờ cùng Xà Ảnh, hắn cũng chính là Thần Lô Sơn Chủ Sở Kiến Phong.

Sở Kiến Phong tu vi thực lực không tệ, chính là Thần Hoàng Nhất Trọng Thiên.

Người ngoài vốn nghĩ hắn bất quá là tiếp cận Thần Hoàng mà thôi, nhưng rất ít người biết, hắn đã là Thần Hoàng từ lâu.

"Chẳng lẽ, Xà Ảnh tiểu tử kia không có giúp ngươi giải". Doanh Thiên không khỏi bật cười.

"Xà Ảnh tiên bối nói, ngài ấy không dám múa rìu qua mắt đại nhân". Sở Kiến Phong không khỏi cười khổ.

Nghe vậy, Doanh Thiên không khỏi lắc đầu: "Hắn hay là quá cẩn thận, cẩn thận đến nhất".

Tất nhiên Doanh Thiên bên trong lời nói là có cái khác ý. Chỉ là Sở Kiến Phong không hiểu mà thôi.

Doanh Thiên chậm rãi ngồi xuống ghế đá, nhìn một chút bàn cờ này rồi nói tiếp: "Bàn cờ này không tệ, coi như đồ tốt".

"Đại nhân chê cười, bàn cờ này từ khi tổ sư khai sơn đến nay, cũng chưa có người giải được qua". Sở Kiến Phong không khỏi xấu hổ.

Bàn cờ này lai lịch không nhỏ. Rất thần bí, là tổ sư khai sơn của Thần Lô Sơn lưu lại cho hậu nhân. Cũng chỉ có Thần Lô Sơn Chủ mỗi đời mới có thể được phép cầm đến. Nói rằng "Giải được bàn cờ này, Thần Lô Sơn nhất định nhất phi trùng thiên".

Chỉ là trải qua vô số năm tháng đến nay, trải qua nhiều đời Thần Lôi Sơn Chủ, cũng chưa có người giải được.

Doanh Thiên không khỏi gật đầu nói: "Bàn cờ này lai lịch không tệ, bên trong cất giấu áo nghĩa rất nghịch thiên, nếu là có thể ngộ ra tới, vậy liền tốt".

Sở Kiến Phong không khỏi cảm thấy có chút tiếc nuối, dù sao hắn cũng không giải được bên trong bàn cờ này thâm ảo.

Phải biết, chỉ có người giải cờ mới có thể lĩnh ngộ bên trong ảo diệu. Coi như Doanh Thiên tại trước mặt Sở Kiến Phong giải cờ, thì Sở Kiến Phong cũng không hiểu.

"Hậu thế bất tài, đến nay còn chưa có người có thể giải, cũng không biết phải chờ đến năm tháng nào". Sở Kiến Phong có chút buồn rầu nói ra.

"Người đây là đang kể khổ? ". Doanh Thiên bật cười.

"Không, tiểu nhân thật không giám". Sở Kiến Phong vội đáp. Dừng một chút, hắn lại nói tiếp: "Đại nhân đã nhìn qua đỉnh núi sao? ".

"Nhìn qua".

"Vậy đại nhân có hứng thú sao".

"Có hứng thú, cũng không". Doanh Thiên trả lời một câu.

Mặc dù có chút khó hiểu, nhưng là Sở Kiến Phong cũng không có lại đi hỏi nhiều về vấn đề kia, hắn liền chuyển qua chủ đề khác.

"Không biết đại nhân lần này đi Thần Thú Phần làm gì nha". Sở Kiến Phong cười cười hỏi.

"Đi nhìn một chút mà thôi, có chuyện gì sao". Doanh Thiên hời hợt đáp.

Lúc này, Sở Kiến Phong mới lộ ra có chút xấu hổ xoa xoa hai bàn tay chậm rãi nói: "Nhà tiểu nhân nhà đầu kia đến nay còn chưa có lịch luyện nhiều, không biết đại nhân có thể hay không dắt ngài theo một chút".

Sở Kiến Phong lần này là muốn nhân cơ hội, để cho Sở Thanh Lăng có thể được đi bên cạnh Doanh Thiên một chút, tiện thể tại Thần Thú Phần kiếm một chút cơ duyên.

"Có thể". Doanh Thiên không khỏi nhìn nhiều Sở Thanh Lăng một chút, để hắn không dám ngáng đầu.

"Lại nói, có lẽ một thế này, ngài có thể giải được". Doanh Thiên bồi thêm một câu.

Nghe đến câu nói này, Sở Kiến Phong giống như bắt được vàng một dạng, khuôn mặt già nua kia nở lên nụ cười sán lạn nói: "Đại nhân lời này là thật".

"Ta trước nay chưa có nói đùa qua".

Đạt được Doanh Thiên khẳng định, Sở Kiến Phong trong lòng coi như thoải mái, nếu là Sở Thanh Lăng có thể giải được thế cờ này, thì một thế này, Thần Lôi Sơn, nhất định có thể đi ra một tôn Thần Đế, lúc đó, có thể lần nữa thấy lại vinh quang năm xưa.

....

Lúc này, bên ngoài Thần Lôi Sơn xuất hiện một chiếc to lớn Thần Hạm.

Thần Hạm này tựa như một tòa khổng lồ thành trì đang cấp tốc hướng Thần Lôi Sơn tiến đến.

Bên trên Thần Hạm lúc này, đang đứng lấy 20 người, 20 người này trên thân khí tức cực kỳ cường đại, đều đạt tới Thần Vương cảnh giới.

Nhưng là, đứng chính giữa đám người này là một cái trẻ tuổi thanh niên.

Thanh niên này khuôn mặt tuấn mỹ, lộ ra có chút yêu dị, hãn dạng này khuôn mặt càng là giống một cái nữ nhân, nhưng là nhìn lại hắn hoàn toàn cân đối, đồng tử thanh niên này có màu đỏ như máu. Thêm vào đó là trên mặt hắn bên phải có lấy một chút hoa văn cũng màu đỏ.

Những hoa văn này càng làm cho hắn trở nên đẹp hơn.

Lúc này, bên cạnh hắn một vị trung niên Thần Vương lên tiếng: "Thiếu chủ, lần này đến không biết bọn hắn có hay không chịu đáp ứng".

"Cảnh thúc yên tâm, lần này nhất định thành công, với nha đầu kia tính khí nhất định có thể lợi dụng điểm này". Thanh niên này lên tiếng. Trên miệng treo lấy một nụ cười nam hiểm.

Rốt cuộc, chiếc Thần Hạm này tiến vào Thần Lôi Đại Lục, lấy tốc độ nhanh hướng Thần Lôi Sơn tòa thành kia thẳng tiến.

Lúc chiếc Thần Hạm này vút qua. Không ít người đều giật mình nhìn lên.

Có người nhìn trên Thần Hạm là cờ giặt mình nói ra: "Là Dị Huyền Tông, không biết tới có chuyện gì".

Cũng khó trách bọn hắn ngạc nhiên, bởi vì hơn một ngàn năm nay, Dị Huyền Tông cùng Thần Lôi Sơn liên tục có xích mích, mặc dù còn chưa có đạt đến chiến tranh tình trạng, nhưng là cả hai bên đều không có ưa gì nhau.

Dị Huyền Tông cũng là tam lưu thế lực đứng đầu, thực lực tổng thể đều không chút nào thua kém Thần Lôi Sơn. Thậm chí còn mạnh hơn một đoạn.

Thần Lôi Sơn cùng Dị Huyền Tông vốn dĩ gần nhau, mỗi bên cai quản mấy cái thiên vực, địa phận cũng sát gần nhau, vốn dĩ là hòa bình, nhưng là thời gian gần đây, tại biên giới kia thường xuyên xảy ra tranh chấp. Thậm chí dẫn đến chiến đấu cỡ nhỏ gây nên thương vong. Vì thế Thần Lôi Sơn đệ tử chính là căm ghét Dị Huyền Tông.

Rốt cuộc, chiếc Thần Hạm kia đậu tại bên ngoài Thần Thành mấy chục dặm.

Lúc này, Thần Lôi Sơn mấy vị Thần Vương đã đi ra đón lấy.

Đi đầu là Ung Chính, hắn là một cái tương đối cường đại Thần Vương, đã đạt tới Nhị Trọng Thiên.

Ung Chính nhìn bên trên Thần Hạm ngữ khí bình thản nói ra: "Không biết hôm nay Dị Huyền Tông chư vị giáng lâm là có cái gì đại sự đâu".

Lúc này, Thanh niên trên Thần Hạm mới đi ra chấp tay nói: "Ung đại thúc nói quá, cũng không có gì đại sự, bất quá đúng là có chút chuyện cùng quý sơn bàn bạc".

Nhìn thấy thanh niên này, Ung Chính không khỏi ngạc nhiên, hắn không nghĩ tới, Dị Huyền Tông vị thiếu chủ này sẽ đích thân tới.

"Nếu vậy, mời chư vị vào thành".

....

Sở Thanh Lăng cùng mấy người Từ Nghiên đang một chỗ dạo chơi, nói đến chính là vui vẻ.

Đúng lúc này, một cái nữ hoàn hót hải chạy tới.

Nhìn thấy nha hoàn này bộ dáng, Sở Thanh Lăng liền biết có chuyện bèn hỏi: "Có chuyện gì sao".

"Tiểu thư, Dị Huyền Tông có người tới". Nha hoàn này vội nói.

"Là ai đến? ". Sở Thanh Lăng giọng lạnh xuống, dù sao nàng đối với Dị Huyền Tông không chút nào hảo cảm. Mấy năm này có không ít người của Thần Lôi Sơn chết trong tay Dị Huyền Tông.

"Là thiếu chủ của bọn hắn".

"Thành Đô?, hắn tới đây làm gì". Sở Thanh Lăng nhíu mày hỏi.

"Nghe nói, là tới cầu hôn tiểu thư người". Nha hoàn kia có chút ấp úng nói ra.

"Cái gì, hắn muốn cầu hôn ta, bọn hắn đây là âm mưu gì". Sở Thanh Lăng không khỏi phát lạnh.

Bình thường nói, hai phái mặc dù có chút mâu thuẫn, nhưng là còn chưa có đến tình trạng không chết không thôi.

Nếu là muốn hòa giải, liền không thiếu cách, cũng không cần phải cần đến cầu hôn, bên trong nhất định có âm mưu.

Nghĩ tới đây, Sở Thanh Lăng nói: "Đi, chúng ta tới đại điện, cũng muốn xem bọn hắn muốn làm gì".

...

Bên trong một tòa to lớn đại điện, Dị Huyền Tông người cùng Thần Lôi Sơn người chính là chia ra hai bên đối diện.

Ung Chính không khỏi cười nói ra: "Thành Thiếu Chủ nói đùa, vấn đề này cũng không phải do ta làm chủ. Trước không nói chúng ta Đại Tiểu Thư có đồng ý hay không, còn có lão tổ tông bên trên".

Thành Đô trên khoe miệng cười nhạt, hắn nói ra: "Hai phái liên hôn đại sự, nào có thể nói đùa, hôm nay vẫn bố trí đến, là thật lòng muốn cầu hôn Đại Tiểu Thư".

Dừng một chút Thành Đô lại nói tiếp: "Gần đây hai phái thường xuyên xảy ra mâu thuẫn, cái này là vì Dương Hành Thiên Vực hai bên đều có địa phận, nên mới xảy ra cơ sự như vậy, cho nên Dị Huyền Tông muốn nhân việc này cùng quý phái kết thân, sau này sẽ cùng nhau phát triển".

Dương Hành Thiên Vực, đây là một tòa thiên vực rộng lớn ở vào chính giữa Dị Huyền Tông cùng Thần Lôi Sơn.

Năm xưa hai bên đã định ra mỗi người quản lý một nửa tòa Thiên Vực này, trải qua năm tháng đều rất hòa bình, nhưng là thắng cho đến ngàn năm gần đây, Dịch Huyền Tông thường xuyên xâm lấn cùng gây hấn, mới khiến cho hai bên mâu thuẫn.

Nghe Thành Đô nói vậy, Ung Chính trong lòng cười lạnh, nhưng là bên ngoài vẫn bình thản nói ra: "Nếu như ta nhớ không lầm, chính Dịch Huyền Tông là bên khiêu khích trước tiên".

"Cái này tiền bối không rõ, Dương Hành Thiên vực vị trí xa xôi, Dịch Huyền Tông cũng không có chú ý tới, đến lúc biết được, đã là xảy ra mâu thuẫn, dù sao bên dưới quân hạt không minh đều là thuộc về lỗi của Dịch Huyền Tông, cho nên hôm nay dâng lên chút lễ mọn, mong Thần Lôi Sơn nhận lấy".

Nói đoạn, Dịch Huyền Tông cho người lấy ra mười chiếc hộp nhỏ. Mười chiếc hộp nhỏ này niêm phong đến vững chắc, không biết bên trong là cất món đồ gì.

Chỉ thấy mấy người mở ra. Lập tức, khắp tòa đại điện này quang mang lập tức chói lọi, một cỗ đan hương thơm ngát nồng nặc lan tỏa.

Nhìn kỹ lại một chút, chỉ thấy bên trong những chiếc hộp kia có lấy một khóa đan được lỏng lách.

Nhìn thấy những đan dược này, Ung Chính không khỏi ngạc nhiên kêu lên: "Là Huyền Cảnh Đan? "

"Đích xác là Huyền Cảnh Đan". Thành Đô mỉm cười nói.

Nói về đan dược, Thần Giới phân chia làm Phàm, Chân, Linh, Huyền, Địa, Thiên, Vương, Đế, Tiên Phẩm 9 loại. Mỗi loại ba cấp thượng, trung, hạ. Ngoài ra còn có cực phẩm. Chỉ là cực phẩm cực kỳ ít ỏi mới có thể luyện chế ra được.

Trong đó lấy từ Phàm, Chân, Linh, Huyền, Địa Phẩm đan dược là phẩm nhân phục dụng, từ Thiên Phẩm trở lên phù hợp cho Thần Cảnh tu sĩ.

Mà Huyền Cảnh Đan, thuộc về Vương Phẩm thượng giai đan dược, một viên có thể để cho Thần Cảnh tu sĩ có đến 100 vạn năm thọ nguyên, phục dụng tối đa 3 viên.

Đây tuyệt đối là đan dược trân quý, vậy mà Dịch Huyền Tông có thể lấy ra mười viên, đây coi như là đầy đủ thành ý.

Ung Chính nhìn chỗ đan dược kia, con mắt không khỏi nhấp nháy, hấn rất là muốn nhận lấy chỗ đan dược này, nhưng là cái này hấn không thể làm chủ.

Mặc dù nói lấy Thần Lôi Sơn thực lực, muốn lấy ra mười viên Huyền Cảnh Đan không khó, nhưng là tuyệt đối phải chi ra một khoản khổng lồ tài phú. Chỉ riêng mười ruộng đan dược này, có thể để cho Thần Lôi Sơn mấy vị Thần Vương đỉnh cấp kia kéo dài thọ nguyên.

Ung Chính không khỏi ho khan, hấn một bộ chính chính nói ra: "Cái này, để ta thông báo lên trên lão tổ, để hấn quyết định".

P/s: Mẫu thân ta bệnh, mấy ngày tới sẽ nhập viện, ước chừng 3 hôm sẽ không có chương, chư vị thông cảm.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123: Ba chiêu ước hẹn

"Chờ một lát, vẫn bối còn lễ vật chưa có dâng lên".

Thấy Ung Chính chuẩn bị báo lên trên, Thành Đô bèn cản lại một chút.

Sau đó, hấn từ trong nạp giới (nhẫn chứa đồ) lấy ra một cái khác bảo hộp.

Chiếc hộp này được làm từ một loại thần ngọc cực kỳ hi hữu, gọi là Tịnh Tùy Hàn Ngọc. Đây là cực kỳ trân quý thần ngọc, chính là có thể sử dụng để luyện khí, có thể rèn ra Thiên Thần Binh. Thậm chí có thể được sử dụng để rèn Chí Tôn Thần Binh.

Bên trên chiếc hộp tuyền khắc lấy vô cùng thần văn, phong ấn cực kỳ chắc chắn.

Nhìn chiếc hộp này, coi như Ung Chính cùng chư vị Thần Vương ở đây đều có chút cảm giác hồi hộp. Bởi vì bọn hấn cảm nhận được bên trong đồ vật cực kỳ phi phàm.

Rốt cuộc, Thành Đô chính là đem hộp ngọc hé ra một chút, sau đó lập tức đóng lại.

Nhưng là, chỉ hé ra một chút mà thôi, một cỗ lực lượng to lớn không gì sánh bằng xuất hiện bên trong đại điện, một cỗ lực lượng uy áp mãnh liệt quét ra. Dem dưới Thần Vương tu sĩ đều ép cho quỳ xuống.

Liền mấy vị Thần Vương Nhất Trọng cùng Nhị Trọng đều cảm thấy trong lồng ngực nhảy một cái.

"Cái đó là.....? ". Ung Chính giọng không khỏi run run một chút, bởi vì vừa rồi hắn thậm chí nhìn không rõ bên trong hộp đến cùng là dạng gì đồ vật, nhưng là trong lòng hắn đã mờ mờ đoán ra.

Thanh Đô một bộ mỉm cười nói ra:"Đây là Phá Hoàng Đan".

Oanh

Một câu kia, đề cả đại điện này bỗng chốc rung lên, chỉ ba từ Phá Hoàng Đan, đề cho chư vị Thần Vương của Thần Lô Sơn đều không khỏi vì đó mà kinh hãi.

Phá Hoàng Đan, Đế Phẩm Trung Giai đan dược, một viên có thể đề cho Thần Tôn cường giả đỉnh cao có thêm 4 thành xác xuất đột phá Thần Hoàng.

Đây là Thần Hoàng nha, tuyệt đối là cái thể cường giả, đứng trên đỉnh Thần Giới.

Phải biết, muốn được Cửu Thiên công nhận trở thành Nhị Lưu Thế Lực. Không cần biết ngươi có bao nhiêu Thần Vương, hay là Thần Tôn, nếu như không có Thần Hoàng tọa trấn, tuyệt không thể được công nhận trở thành Nhị Lưu Thế Lực.

Thần Hoàng, chính là tiếp cận Thần Đế tồn tại, tùy tiện một chiêu một thức liền có thể đem Thiên Vực hủy đi. Uy năng không thể xem thường.

Có thể thấy được Thần Hoàng độ quan trọng.

Ung Chính giờ phút này cũng không biết phải nói gì, vội lắp bắp nói ra:"Hiền chất, ngươi có thể cho ta xem lại không".

Ung Chính thật sự muốn nhìn lại một chút, bởi vì hắn thật không dám chắc, liệu đó có phải là Phá Hoàng Đan thật sự hay không, dù sao Phá Hoàng Đan cái này quá trân quý.

Nếu là đạt được, liền có thể đề cho Thần Lô Sơn có cơ hội đản sinh ra Thần Hoàng, đây tuyệt đối là đại sự. (Tất nhiên, việc Sở Kiến Phong đã là Thần Hoàng là bí mật giấu kín. Ngoài trừ mấy vị Thần Tôn, thì Thần Vương của Thần Lô Sơn đều không có ai biết).

Thế nhưng là Thành Đô lắc đầu, hắn cười nhắc nhở:"Đại thúc, ngươi nên nhớ, đây là Đế Phẩm Trung Giai đan dược a, tin tưởng lão tổ tông cũng đã nhìn".

"Đúng, ta làm sao quên mất đâu". Ung Chính không khỏi có chút xấu hổ, vừa rồi hắn quá thất thố.

Đan dược Thần Cấp, đều là sử dụng trân quý vật liệu mà luyện chế đi ra, hơn nữa, còn là phải qua các loại thiên kiếp tẩy lễ.

Tuyệt đại đa số đan dược từ Vương Phẩm trở lên đều dung dục ra ý thức, nếu để nó phát triển thậm chí có thể trở thành sinh linh chân chính, có thể tu luyện trở thành cường giả.

Dù sao trong lịch sử đã từng có Thần Đế chấp chương Thiên Mệnh là một viên Tiên Phẩm đan dược.

Mà Phá Hoàng Đan này, bản thân nó cũng là có được ý thức, nếu là sơ xuất để nó chạy mất, vậy bọn hắn liền khóc không nổi.

Chưa kể chỉ tính riêng thực lực của viên đan dược này đều đạt tới Thần Vương Tam Trọng Đỉnh Phong.

Mà bên trong đại điện này không có Thần Vương cấp độ kia. Nếu để nó thoát ra, vậy ai cũng cản không được nó.

Ung Chính bèn nói ra:"Được rồi, mời hiền chất cùng chư vị chờ một lát".

Dứt lời, hắn lập tức rời đi, cũng bày lên yến tiệc chiêu đãi Dịch Huyền Tông trong lúc chờ đợi.

...

Tại trong lương đình kia. Coi như là Sở Kiến Phong cũng đều ngạc nhiên, nói ra:"Không nghĩ tới, Dịch Huyền Tông vậy mà bỏ ra đại giới, tìm đến một viên Phá Hoàng Đan".

"Thế nào, ngươi muốn sao". Doanh Thiên nhân nhạ nói ra.

"Đây chính là Phá Hoàng Đan, nếu là có thể đạt được, liền đề cho Thần Lô Sơn sớm đi ra thêm một vị Thần Hoàng". Sở Kiến Phong cười cười có chút xấu hổ nói ra.

"Cái ngươi nên suy nghĩ, là Dịch Huyền Tông những thứ kia, là từ đâu tìm tới". Doanh Thiên không khỏi nhắc nhở một câu.

Câu này để Sở Kiến Phong có chút giật mình, đúng vậy, Dịch Huyền Tông là làm sao có thể tìm tới một viên Phá Hoàng Đan.

Phá Hoàng Đan giá trị liền thành. Coi như Dịch Huyền Tông có thể mua được, đó chính là phải bỏ ra cực kỳ lớn đại giới, coi như Thần Lô Sơn, muốn đi

cầu một viên cũng là cực kỳ khó khăn.

Mấu chốt là, nếu như có được Phá Hoàng Đan, trước tiên sẽ giữ lại phục dụng, làm sao lại mang đi tặng người đâu. Bên trong nhất định có tà.

"Trừ phi". Sở Kiến Phong nghĩ tới một cái giả thuyết:"Trừ Phi bọn hán có được Nhất Lưu thể lực, thậm chí là Siêu Cấp thể lực chống lưng".

Nghĩ tới đây, coi như Sở Kiến Phong đều có chút áp lực, tồn tại như, tùy tiện phái ra vài người, liền có thể đem Thần Lô Sơn tiêu diệt.

"Thế nào, người sợ rồi". Doanh Thiên liếc mắt.

"Đại nhân chê cười, đối mặt tông môn hưng vong, ta đương nhiên sợ". Sở Kiến Phong thờ dài, sau đó lại nói tiếp:"Nhưng là trăm vạn năm đến nay, chúng ta không đắc tội ai, làm sao lại có người nhắm tới đâu".

"Bọn hán không phải nhắm tới các người, mà là nhắm tới trên đỉnh núi". Doanh Thiên nhìn đỉnh núi một chút nhàn nhạt nói ra.

"Đỉnh núi?. Nhưng là trên đó liền Thần Đế đều không thể đi vào". Sở Kiến Phong không khỏi giật mình.

"Lòng tham, luôn không có đáy, lại nói, đồ vật bên trong gần đây dị biến, tất sẽ bị người đề ý".

"Cái này.... ". Sở Kiến Phong tinh tế suy nghĩ một chút, liền nhớ lại. Quả thật là dạo gần đây, trên đỉnh Thần Lô Sơn tụ tập Thần Lô có chút nhiều hơn so với trước. Nhưng là cũng chỉ vậy, hán dạng này Thần Hoàng quanh năm đều tọa trấn ở đây, làm sao không phát hiện cái gì bất thường.

Nhìn ra Sở Kiến Phong thắc mắc, Doanh Thiên cười nói:"Dạng kia biến hóa ảo diệu, dựa vào người một cái tiểu Thần Hoàng nhỏ bé liền muốn cảm nhận được sao".

"Ý đại nhân là? ".

"Thần Đế, mà còn phải là loại chủ tu hồn lực kia".

Thần Đế, lại còn là loại chủ tu hồn lực Thần Đế, phóng nhãn khắp thần giới, chính là vượt không quá 3 người.

Mà lại có thể tùy tiện xuất ra Phá Hoàng Đan.

Nghĩ đến đây, trong đầu Sở Kiến Phong không khỏi hiện lên một cái danh tự:"Tiên Đan Điện". Hán thì thảo nói ra.

Tiên Đan Điện, một cái đình tiên Siêu Cấp Thể Lực, chính là có tới 4 tôn Thần Đế tọa trấn. Trong đó một vị, chính là Tiên Phẩm đan dược ngàn vạn năm.

Tuyệt đối là một cái đứng sừng sững trên đỉnh Thần Giới các thể lực.

Cái đáng sợ nhất của Tiên Đan Điện cũng không phải là có 4 tôn Thần Đế. Mà chính là lực hiệu triệu cùng quan hệ mở rộng.

Tiên Đan Điện chính là một cái Luyện Đan thể lực, nơi tụ tập của vô số Luyện Đan Sư. Được coi là Thánh Địa Luyện Đan trên toàn Thần Giới. Nơi này được coi là nơi sản xuất đi ra đan dược chất lượng tốt nhất.

Mà lại đan dược, chính là thứ mà bất kỳ dạng nào thể lực, tông môn đều cần thiết, có cầu sẽ có cung, đây là quy luật.

Cho bên tuyệt đại đa số các loại thể lực từ nhỏ đến lớn đều sẽ cùng Tiên Đan Điện hảo hữu.

Đã từng có không ít thể lực cùng Tiên Đan Điện mâu thuẫn. Kết quả là thường xuyên bị người diệt môn. Đây cũng không phải Tiên Đan Điện động thủ, mà là người khác hướng bọn hán lấy lòng mà thôi.

Nhẹ nhàng hơn, thì chính là đan dược cắt đoạn. Tông môn không có đan dược cung cấp, từ từ xuống dốc.

Cho nên, từng có câu nói:"Thà đắc tội Cửu Thiên Thần Đình, cũng không muốn chống Tiên Đan Điện".

Nghĩ đến chính mình tông môn bị Tiên Đan Điện nhìn chằm chằm. Sở Kiến Phong thật đúng là lo lắng vô cùng.

Đúng lúc này, trong lương đình xuất hiện một bóng người, chính là Ung Chính.

Hắn chấp tay hướng Sở Kiến Phong cung kính nói ra:"Lão tổ tông, Di Huyền Tông thiếu chủ Thành Đô đem tới mười viên Huyền Cảnh Đan cùng. một viên Phá Hoàng Đan, muốn ngỏ ý cầu hôn Tiểu Thư".

"Ta đã biết". Sở Kiến Phong đáp, Sau đó nhìn qua Doanh Thiên hỏi:" ý Đại Nhân thế nào".

Nghe được chính mình lão tổ tông gọi Doanh Thiên một tiếng "Đại Nhân". Để cho Ung Chính đều không khỏi phát mộng.

Hắn mặc dù biết Doanh Thiên là khách quý, nhưng là chỉ đoán rằng Doanh Thiên là một vị Thần Tôn trẻ tuổi đến chơi.

Không thể nghĩ rằng, hần vậy mà để cho chính mình lão tổ tông cũng phải xưng một tiếng "Đại Nhân".

Nhưng là, Doanh Thiên chậm chạp không đáp, hồi lâu sau đó hần mới mở miệng:"Để xem nàng làm thế nào".

...

Thành Đô nhắm mắt dưỡng thần, hần tin tưởng vị lão tổ tông của Thần Lô Sơn nhất định sẽ đồng ý, dù sao Thần Hoàng dụ hoặc quá lớn, mà vị kia lại vô cùng tiếp cận Thần Hoàng, cho nên chắc chắn sẽ không bỏ lỡ cơ hội này.

Lúc này, một cái dễ nghe thanh âm vang lên trong đại điện. Dem Thành Đô tỉnh lại.

"Thành Đô, ngươi muốn gì".

Sở Thanh Lăng từ lúc nào đã xuất hiện bên trong, chính là đối diện Thành Đô. Ngữ khí có chút căm ghét.

"Sở Cô Nương, đã lâu không gặp, quả thật khiến cho tại hạ nhớ mong". Gặp được Sở Thanh Lăng, Thành Đô ôn hòa cười nói.

"Chớ có nói nhảm, nói đi. Mục đích của các ngươi đến cùng là gì". Sở Thanh Lăng có chút không kiên nhẫn nói ra. Dù sao trong thâm tâm nàng cực kỳ căm ghét Thành Đô.

Chớ nhìn hần bên ngoài một bộ hiền hòa lễ độ. Thực ra chính là một cái âm hiểm mưu mô loại người.

"Ta đây thật lòng muốn cùng Sở Cô Nương kết phu thê, cũng để cho hai phái hòa thuận. Từ đó chẳng phải tốt sao". Thành Đô bình thản nói ra.

"Hạng người như ngươi, cũng muốn nghĩ cùng ta kết phu thê, ngươi xứng sao". Sở Thanh Lăng không khỏi khinh thường nói ra.

"Cái này... liền để trong tộc cô nương lão tổ xem xét đi". Thành Đô rất tự tin nói ra, hần tin tưởng, với Phá Hoàng Đan nhất định để cho lão tổ của Thần Lô Sơn đồng ý hôn sự này.

Lúc này, một vị Thần Vương truyền âm cho Sở Thanh Lăng, kể lại cho nàng chuyện Phá Hoàng Đan.

Sở Thanh Lăng đương nhiên biết chính mình lão tổ tông đã sớm là Thần Hoàng. Tuy nhiên Phá Hoàng Đan vẫn là có thể giúp Thần Lô Sơn đi ra thêm một cái. Từ đó thực lực đương nhiên sẽ tăng mạnh.

"Sở Cô Nương, ngươi dám tỉ thí với ta sao, nếu là ta thua, liền để lại toàn bộ lễ vật bao gồm Phá Hoàng Đan, cũng sẽ rút lại cầu hôn, lại đem chuyện ở biên giới hai phái chấm dứt triệt để. Thế nào". Thành Đô hướng Sở Thanh. lăng nói ra.

Sở dĩ Thành Đô đưa ra cái này tỉ thí. Là vì hần vốn dĩ đã kỹ càng tìm hiểu, liền biết Sở Thanh Lăng vốn là một cái hiếu thắng, bướng bỉnh cô nương. Cho nên hần muốn lợi dụng điểm này. Bắt nàng vào lưới.

Sở Thanh Lăng đương nhiên sẽ không sợ cái gì. Cho nên nói:"Tốt, ngươi muốn cái gì tỉ thí đâu".

Chỉ chờ có vậy, Thành Đô bèn nhắc lên ba ngón tay mỉm cười nói ra:"Ba chiêu. Chỉ cần Sở Cô Nương có thể đỡ được ta ba chiêu liền thắng".

Ba chiêu tựa hồ rất đơn giản. Dù sao Sở Thanh Lăng chỉ ít cũng là Thiên Thần đỉnh phong. Mà Thành Đô cũng vậy, cho nên nàng đương nhiên không sợ hần.

Chỉ là cái này điều kiện tựa hồ có chút quá dễ dàng. Nhưng là lúc này, Sở Thanh Lăng không có nghĩ nhiều bèn gật đầu đồng ý.

"Tốt, bản cô nương đáp ứng ngươi. Qua ba chiêu, liền dứt".

Thành Đô gật đầu, nhưng là trong lòng hần không khỏi cười thầm, hần vì ba chiêu này mà dốc lên thủ đoạn mạnh nhất. Tin tưởng Sở Thanh Lăng tuyệt đối sẽ bất ngờ.

...

Nhìn thấy một màn này, Sở Kiến Phong không khỏi lắc đầu:"Nha đầu này, vẫn là hiếu thắng, Tiểu tử kia chuẩn bị thủ đoạn, đã là chu toàn".

Hần dạng này Thần Hoàng. Đương nhiên nhìn thấu Thành Đô trên người thủ đoạn. Nhưng là đây là người trẻ tuổi tỉ thí, hần cũng sẽ không can thiệp.

"Không, tin tưởng ngươi đối với nàng sẽ có nhận thức mới". Doanh Thiên chỉ nói một câu. Sau đó liền nhắm mắt lại. Tựa hồ như ngủ say.

Chỉ một câu này. Lại để Sở Kiến Phong không khỏi ngạc nhiên:"Chẳng lẽ? ".

P/s: mấy ngày này trong viện quả thực là ác mộng, thiếu ngủ a.

Từ hôm nay khôi phục ngày 1 canh nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 124: Ba chiêu

"Người muốn tỉ thí ngay bây giờ sao". Sở Thanh Lăng hướng Thành Đô nói.

"Tùy ý". Thành Đô mỉm cười đáp lời.

"Tốt, vậy hiện tại liền bắt đầu, không cần lại dây dưa".

"Vậy liền theo ý Sở Cô Nương đi". Thành Đô không khỏi nhếch miệng cười.

Dứt lời. Chỉ thấy Thần Lô Sơn bên này mấy vị Thần Vương nâng lên bàn tay.

Trong chớp lát, cả tòa đại điện này lập tức biến hóa thay đổi kết cấu.

Phải biết, tòa đại điện này bên trong có lấy không gian trận pháp, cũng có không gian riêng, cho nên chỉ một lát liền mở rộng không chỉ gấp mười lần.

Chính giữa đại điện còn xuất hiện một cái sàn đấu.

Sở Thanh Lăng thân hình xinh đẹp thẳng tắp đứng trên sàn đấu, lộ ra một cái phong thái tuyệt mỹ.

Thành Đô mỉm cười, hần chậm rãi đứng dậy, sau đó đi lên sàn đấu kia. Hai người ánh mắt chạm nhau, rất có tư thái một trận chiến.

"Ba chiêu. Sau ba chiêu, nếu Sở Cô Nương vẫn còn trụ lại trên sàn đấu, ta coi như thua". Thành Đô nhắc lại.

"Liền ba mươi chiêu cũng có thể". Sở Thanh Lăng liền có cảm giác như Thành Đô hiện đang coi thường mình. Cho nên không có chút yếu thế nói ra.

Thành Đô không có tiếp tục nói nhảm. Hần một chân bước lên phía trước, hùng hậu Thần Lực vận chuyển xuống dưới, chỉ thấy vậy mà dưới chân hần mọc ra một đôi cánh doi, trông rất quý dị.

Tất nhiên, đôi cánh doi này cũng không phải là cánh thịt, mà là do Thần Lực hùng hậu ngưng tụ mà thành.

Hần đang tại tụ tập lực lượng để xuất chiêu.

Sở Thanh Lăng cũng không có ra tay ngăn cản, bởi vì theo ước hẹn, là nàng đỡ hần ba chiêu, cũng không phải là đi công kích hần.

Tất nhiên, nàng cũng không thể đứng yên không làm gì. Trong thân thể nàng Thần Lực cũng là điên cuồng vận chuyển. Chưa kể đại đạo pháp tắc cũng gia trì bên trên, bất cứ lúc nào cũng có thể để ra phòng ngự tốt nhất.

Thành Đô lúc này hiển hóa ra dị tượng, tương đối cường hoành. Hần sau lưng cũng xuất hiện hai đôi cánh doi, bên trên hai đôi cánh doi này nổi lên từng đạo đại đạo pháp tắc, cuồng phong nổi lên thành một cái lốc xoáy thần lực.

Hiển nhiên là vì Thành Đô chủ tu Phong Chi Đạo.

Rốt cuộc, một cái Huyết Bức to lớn hư ảnh ngưng tụ ra sau lưng Thành Đô, mặc dù chỉ là hư ảnh, nhưng là độ ngưng thực không gì sánh được, tựa như là chân chính sinh linh vậy.

"Đó là..... Huyết Bức Thần Công..... Thành Đô vậy mà tu luyện thành Huyết Bức Thần Công". Một vị Thần Lô Sơn Thần Vương không khỏi giật mình nói ra.

Huyết Bức Thần Công chính là Dị Huyền Tông chí cao công pháp, chính là Dị Huyền Tông tổ tiên quan sát thần thú Cổ Huyết Bức Thần mà sáng tạo ra.

Cổ Huyết Bức Thần, đây là một trong những thần thú mạnh nhất Thần Giới một trong, Cổ Huyết Bức Thần trưởng thành, chính là sải cánh che lấp Thiên Vực, chớp mắt có thể đem mấy cái Thiên Vực sinh linh hút sạch máu tươi, đã từng có Thần Long cũng bị nó ăn thịt, tuyệt đối là đại hung thần thú.

Mà lại, trong lịch sử xa xôi kia, dựa vào môn công pháp này, mà Dị Huyền Tông chính là đản sinh ra Thần Đế, tung hoành Thiên Địa.

Chỉ là trải qua năm tháng, Dị Huyền Tông người có thể tu thành Huyết Bức Thần Công ít càng thêm ít, rốt cuộc xuống dốc mà thôi.

Thành Đô rút cuộc tích sức lực lượng tới cực điểm. Trong nháy mắt một cước tung ra.

Một cước này của hắn mang theo cuồng phong vũ bão, uy lực tuyệt đối cường hoành khó đỡ.

Vô cùng vô tận cương phong điên cuồng lao tới Sở Thanh Lăng, đối lại là một cái Thiên Thần khác, đã sớm bị cương phong xé nát thân thể.

Một cước này, chính là Thành Đô toàn lực.

Cảm nhận được bên trong nguy hiểm, Sở Thanh Lăng không có khinh thị chút nào, cũng là toàn lực ứng phó.

Nàng hai tay phía trước hợp nhất, từ chỗ hai tay kia lôi điện màu tím xuất hiện, toàn bộ lực lượng cùng đại đạo pháp tắc hướng phía trước gia trì.

"Điện Bích Lôi Kính".

Một cái mặt kính chứa đầy lôi điện hiện ra, đem nàng thân thể che lại, rút cuộc cực đại cuồng phong ầm ầm lao tới đụng trên mặt kính kia.

Mặt kính lôi điện kia cực kỳ rắn chắc, nhưng là đối mặt cuồng phong kia, có chút lộ ra không ổn.

Cương phong vô cùng vô tận tựa như từng thanh thần đao sắc bén liên tục trên mặt kính chém tới, đem nàng áp chế đến gắt gao, không chút nào có thể rảnh tay.

Cỗ lực lượng mà Thành Đô công ra khi chạm tới sàn đấu đều bị trận pháp khu trừ. Cho nên đối với đại điện đều không chút nào ảnh hưởng.

Rút cuộc. Trải qua hồi lâu, cương phong tiêu tán đi. Để cho Sở Thanh Lăng thở một hơi.

Nhìn lại một chút, một nửa sàn đấu bên nàng đều đã bị cương phong đánh cho rách tả tơi, bản thân nàng cũng bị đẩy lùi về phía sau tới hơn mười trượng.

Nguyên bản nàng vốn cách mép sàn đấu tới 50 trượng, hiện tại liền cách 40 trượng.

Thành Đô không chút nào ngoài ý muốn nói ra: "Sở Cô Nương không hổ là Thần Lôi Sơn truyền nhân, thật không làm ta thất vọng".

Sở Thanh Lăng không đáp, mà chỉ lạnh lùng nhìn tới.

"Tiếp tục, chiêu thứ hai". Thành Đô nói ra.

Lần này, hắn cũng không có dùng tay không, mà là lấy ra binh khí, đây là muốn cái thiết phiến (quạt sắt) màu đỏ rực như máu.

Thiết phiến này lấy ra thời điểm, một cỗ nồng đậm máu tanh lan tỏa khắp đại điện, bên trên thiết phiến thậm chí có thể thấy giống như máu tươi đang lưu chuyển. Tựa hồ như nó được ngâm trong máu tươi trăm vạn năm vậy.

Nhìn thấy cây thiết phiến này, mấy vị Thần Lôi Sơn Thần Vương không khỏi ngạc nhiên nói ra: "Là Thiên Phong Phiến".

Sau đó quay qua bên Dịch Huyền Tông âm trầm nói ra: "Thiên Phong Phiến là Thiên Thần Binh, nếu cường ngự không tốt, liền có thể gây ra thương vong".

Thành Đô bên dưới mỉm cười nói: "Chư vị yên tâm, Thiên Phong Phiến đã nhận ta làm chủ, có thể không chế được".

Nghe được Thành Đô câu nói kia. Để cho mấy vị Thần Lôi Sơn Thần Vương đều giật mình.

Ai cũng biết, Thiên Phong Phiến là một trong bảy binh khí trấn tông của Dịch Huyền Tông, bản thân nó thuộc về Dịch Huyền Tông Tông Chủ, cũng là cha của Thành Đô.

Hiện tại vậy mà lại nhận Thành Đô làm chủ, cái này để cho người có chút không rõ.

Nói về thần cấp binh khí. Liền chia làm Thần Khí bình thường, Hoàng Thần Khí, Huyền Thần Khí, Địa Thần Binh, Thiên Thần Binh, Hoàng Đạo Thần Binh, Chí Tôn Thần Binh cùng Chứng Đế Chí Bảo tám loại.

Trong đó Địa Thần Binh là Thần Vương chuyên dùng, Thiên Thần Binh chính là Thần Tôn chuyên dùng.

Mà Thành Đô hiện tại mới bắt quá một cái Thiên Thần, muốn cho một kiện Thiên Thần Binh nhận chủ là không thể tưởng tượng.

Thành Đô lực lượng điều động rút thần lực vào bên trong Thiên Phong Phiến, lít nha lít nhít thần văn hiển hiện trên Thiên Phong Phiến, hiển nhiên là sắp xuất ra cực kỳ cường đại uy năng.

Sở Thanh Lăng lúc này có chút không kịp trở tay, dù sao nàng trên thân hiện tại không có Thiên Thần Binh. Coi như có, cũng không cách nào phát huy ra uy năng.

Đối mặt một kiện Thiên Thần Binh, nàng cơ hồ là không có cách nào chống đỡ.

...

Tại nàng gặp nguy hiểm thời điểm. Tại chỗ lương đình nơi Doanh Thiên cùng Sở Kiến Phong đang tại kia. Bàn cờ kia bỗng nhiên rung lên dữ dội.

Sau đó lập tức phá không bay đi.

Nhìn thấy bàn cờ kia bay đi, Sở Kiến Phong cũng là ngạc nhiên vô cùng, hần thậm chí còn không thể cản lại bàn cờ kia.

"Trái qua trăm ngàn vạn năm dài đằng đẵng, bản thân nó cũng muốn có được một cái chủ nhân đâu". Lúc này, Doanh Thiên thanh âm lười biếng vang lên. Hần nói, nhưng là vẫn nhắm mắt ngồi đó.

..

Thành Đô lực lượng đã đủ. Bền quạt ra một cái. Sau lưng hần hư ảnh Huyết Bức cũng là ầm ầm vỗ cánh.

Một cỗ cuồng phong không thể tưởng tượng từ trên Thiên Phong Phiến phá không mà ra. Mang theo lực lượng hủy diệt cực kỳ khủng bố.

Con cuồng phong này mạnh mẽ đến nỗi thổi bay cả phòng ngự trận pháp trên sàn đấu, liền cả không gian cũng bị nó ép cho méo mó.

Toàn bộ cái gì thiên địa quy tắc, đều bị thổi bay, tất cả chính là hướng Sở Thanh Lăng bay tới.

Nếu là không có thủ đoạn có thể ngăn chặn, nàng dưới một chiêu này tất nhiên sẽ bị đánh ra ngoài sàn đấu.

Nàng cũng sẽ không nghĩ tới, Thanh Đô vậy mà sẽ có dạng này thủ đoạn. Cho nên mới rơi vào bị động.

Nhưng là, Sở Thanh Lăng nào phải dạng người tầm thường. Nàng trước đó mấy ngày được tận mắt nhìn thấy Doanh Thiên diễn hóa cùng khai sáng đại đạo, đối với nàng có vô vàn chỗ tốt.

Mặc dù nói, những đại đạo kia nàng cả đời này cũng khó mà hiểu được. Nhưng là chỉ cần được nhìn qua, đã khiến cho nàng có được minh ngộ mới, có được thuộc về riêng mình lợi ích.

Trên mi tâm của nàng hiển hiện một cái lôi điện ấn ký. Phát ra quang mang rực rỡ. Không chỉ vậy, toàn thân nàng cũng là lập lòe lôi điện. Nhìn qua tựa hồ như vị lôi thần một dạng.

Chưa kể, khắp thân thể nàng đều là tiến hành lôi hóa.

"Không lẽ nha đầu này đã tu thành Lôi Thần Quyết sao". Ung Chính lúc này đang đứng một góc tại lương đình giật mình nói ra.

Lúc này, Sở Thanh Lăng đã là thân hóa lôi điện, nàng tựa như trong thiên địa lôi điện tự nhiên một dạng. Vô dạng vô định.

Nhưng là kể cả như vậy, đối mặt Thiên Thần Bình công kích, nàng đều bị đẩy lùi về phía sau tới hơn 30 trượng.

Nàng lúc này chỉ còn cách mép sàn đấu không quá mười trượng, rất có thể sẽ bị thua một dạng.

Trên thân nàng lôi điện thậm chí đều bị thổi bay.

Nhưng là lúc này, không gian vỡ ra, một cái bàn cờ xoay tròn xuất hiện trước mặt nàng, đem toàn bộ công kích đều chặn lại.

Nhìn thấy bàn cờ này, mấy vị Thần Lôi Sơn Thần Vương đều vỗ đùi giật mình nói ra: "Chân Long Kỳ Cuộc, làm sao nó lại tới".

"Đó là cái gì". Thành Đô cũng là giật mình. Bàn cờ kia vậy mà có thể đem hần Thiên Phong Phiến công kích cản lại, đương nhiên sẽ bắt phạm.

Coi như Sở Thanh Lăng lúc này cũng là mơ hồ. Nàng đương nhiên biết bàn cờ này. Nó chính là thứ mà lão tổ tông nhà nàng ngày ngày đều suy ngẫm tìm cách giải.

Không nghĩ tới nó vậy mà xuất hiện ở đây, thậm chí nàng còn cho rằng, là lão tổ tông xuất thủ cứu nàng.

Thành Đô cùng người của Dịch Huyền Tông cũng đều là nghĩ như vậy. Cho nên bèn nói: "Đây là Thần Lôi Sơn cách làm việc sao, thua không nổi bèn can thiệp".

Lúc này, Ung Chính mới là chậm rãi trở lại, hần bình thần ngồi lại chỗ của mình nói ra: "Chư vị hay là hiểu lầm, không có ai can thiệp cả".

Thành Đô cười lạnh chỉ bàn cờ kia nói ra: "Vậy đây là sao đâu".

"Hiện chất, người nói trong tay người Thiên Phong Phiến là nhận người làm chủ sao".

"Không sai".

"Vậy ta có thể nói cho ngươi, nó cũng là nhận nằng làm chủ". Ung Chính vừa nói vừa cười.

"Cái gì?, cái này làm sao có thể". Thành Đô có chút không tin tưởng nói ra. Không chỉ hắn mà mấy vị Thần Vương Dĩ Huyền Tông đều không tin tưởng.

"Ta có thể hướng Thiên Địa phát thế, chuyện này là thật". Ung Chính một tay vạch phá đầu ngón tay, tại trong hư không ngưng tụ huyết ấn, hướng thiên địa phát thế.

Cái này để cho Dĩ Huyền Tông người đều là ngây người. Bọn hắn thật không nghĩ tới, Ung Chính vậy mà quả quyết, hướng Thiên Địa phát thế.

Đây không phải là chuyện đùa. Hướng Thiên Địa phát thế, nếu là làm sai trái, sẽ nhận Thiên Địa phạt, đây là vạn cổ đến nay ai cũng biết.

Nhưng là, hồi lâu, cũng không có cái gì bất thường xảy ra, cái này cũng là chứng minh. Ung Chính nói thật.

Thành Đô con mắt không khỏi trầm xuống, hắn thậm chí còn không biết cái kia bàn cờ, rốt cuộc là cấp bậc nào bình khí.

Ngoài ý muốn, hắn cũng chỉ có thể nghĩ như vậy, hắn vốn dĩ cho rằng, chỉ trong hai chiêu liền có thể bại Sở Thanh Lăng.

Nhưng là có lẽ vẫn phải tới chiêu thứ ba, hắn vẫn là còn ách chủ bài chưa dùng tới.

"Tốt, Sở Cô Nương, còn một chiêu, cẩn trọng". Thành Đô âm trầm nói ra.

Hắn lúc này đã không còn như trước khinh thị, hắn muốn dốc toàn bộ lực lượng cho một chiêu này. Nhất định phải thắng.

Thành Đô tay trái vạch lên ống tay áo. Chỉ thấy ở nơi đó có một dấu vết giống như một cái phong ấn minh văn một dạng. Tựa hồ như đang phong ấn thứ gì bên trong.

Một cái màu đỏ như máu tại mi tâm Thành Đô nở rộ huyết quang, Thiên Phong Phiến giống như là nhận tia huyết quang này dẫn động, mà chậm rãi xoay tròn, bên trên ba động toát ra lực lượng hủy diệt.

Lúc này, Thành Đô thân thể biến hóa khôn lường, chỉ thấy hắn hai mắt đỏ ngầu, mái tóc vốn màu đen cũng là chuyển qua màu đỏ.

"Soạt".

Sau lưng hắn, một đôi huyết đực phá rách y phục mà xuất hiện. Cũng lúc này, hư ảnh Huyết Bức hoàn toàn thu lại, chui vào thân thể hắn.

Nhìn lấy một màn này, Ung Chính con mắt hít lại, trong lòng không khỏi cười lạnh."Quả nhiên, tiểu tử này đã thành công kích phát huyết mạch".

Bên cạnh Ung Chính mấy vị Thần Vương đều nhận ra biến hóa này nói ra:"Huyết tộc sao, hắn vậy mà có thể mở ra huyết tộc phong ấn lạc ấn".

Nói về Huyết Tộc, đây là một cái thập phần thần bí chủng tộc, bọn hắn rất bí ẩn, cực kỳ ít khi xuất hiện trên thế gian.

Có người tại suy đoán, bọn hắn trốn tránh cái gì, nhưng là rất nhanh liền phát hiện cũng không phải.

Hơn 3 ngàn vạn năm trước có một cái đỉnh tiếm Nhị Lưu Thế Lực, có được mười vị Thần Hoàng, vì muốn điều tra về Huyết Tộc, vậy mà bắt lấy Huyết Tộc một vị truyền nhân.

Kết quả chỉ sau một đêm, toàn bộ cái thế lực kia bị tiêu diệt đến chỗ gà đều không tha, mà lại, bọn hắn chết vì trong thân thể máu tươi cùng sinh mệnh bị hút đi. Bao gồm mười vị Thần Hoàng đều là chết khó coi như vậy.

Về phần Dĩ Huyền Tông, có thể coi như nó là một cái nhánh nhỏ của Huyết Tộc, bởi vì năm xưa trong Huyết Tộc có một vị cực kỳ cường đại cường giả vì yêu lấy một cái nhân tộc nữ tử mà rời đi, thành lập nên Dĩ Huyền Tông ngày hôm nay.

Trải qua năm tháng, Huyết Tộc huyết mạch đều bị bào mòn, cho đến Thành Đô có thể lần nữa có được huyết mạch phản tổ. Đó cũng là nguyên nhân hắn có thể nhận được Thiên Phong Phiến nhận chủ.

"Vù..... Vù".

Cường đại cương phong xoay tròn. Lực lượng tàn phá mạnh mẽ. Khiến cho sàn đấu có chút không chịu nổi.

Cho nên Thần Vương của Thần Lô Sơn tiếp tục xuất thủ. Để cho đại diện lần nữa biến hóa.

Trong chớp lát. Không gian bên trong đại điện vậy mà hoàn toàn mở rộng đi ra, hóa thành một tòa thế giới.

Cái này cũng không có gì lạ, dù sao đại điện này chính là được luyện hóa vào một tòa chân chính thế giới to lớn, có được đầy đủ sơn hà, hải dương.

Tòa thế giới này hiện tại chính là sàn đấu.

Từ một góc nhỏ đại điện, ba người Tử Nghiên từ đầu vốn đã quan sát ở đây. Nhìn thấy cảnh tượng này đều là ngạc nhiên: "Lại có thể đem một tòa thế giới dung nhập vào đại điện. Cường giả thủ đoạn thật nhiều".

Dù sao thì coi như các nàng ở bên cạnh Doanh Thiên đã nhìn qua nhiều màn đặc biệt, nhưng là vẫn rất nhiều thứ các nàng chưa từng thấy qua. Cho nên ngạc nhiên đều không lạ.

Không có không gian áp chế, lúc này, Thành Đô chiến lực mới là hoàn toàn bạo phát đi ra.

Chỉ tính riêng hấn là trung tâm, xung quanh hấn tạo thành một cái cuồng phong bão vũ đường kính tới mấy ngàn vạn dặm, đem các loại cây cối sông núi đều thổi bay.

Từng cái Chân Mệnh bày biện ra, có tới 57 cái Chân Mệnh, tuyệt đối là thiên tài đỉnh cấp. Sau đó, Thành Đô Chân Mệnh dung nhập bên trong Thiên Phong Phiến.

Thiên Phong Phiến lơ lửng trên đầu hấn, bên trên nổi lên dày đặc thần văn, cũng là biến trở nên to lớn, trong chớp lát biến thành to như một tòa đại lục vậy.

Dưới uy thế này, tựa như chỉ cần quạt một cái, Thành Đô liền có thể đem cả tòa thế giới này san bằng.

Đối diện dạng này uy năng, Sở Thanh Lăng khuôn mặt bình tĩnh. Kỳ thật nàng vốn dĩ còn có thủ đoạn chưa có thì triển ra, cũng tin tưởng, mình nhất định sẽ không thua.

Nhưng là hiện tại có Chân Long Kỳ Cuộc, nàng là muốn thử một chút uy năng đồ vật này.

Sở Thanh Lăng con mắt nghiêm túc, bày ra chính mình Chân Mệnh, đại đạo pháp tắc rủ xuống, đem nàng bao phủ lại. Sau đó nàng rút toàn bộ bản thân lực lượng vào bên trong bản cò.

Một cỗ hấp lực cực kỳ khủng bố cơ hồ như đem nàng toàn thân lực lượng rút sạch đi.

Rốt cuộc, bản cò đình chỉ xoay tròn.

Lúc này, không thấy bên trên bản cò từng cái ô vuông nữa. Mà trở nên biến hóa vô cùng ảo diệu.

Nhìn như thể một cái bản cò, diễn hóa bên dưới lại như là bao quát vũ trụ một dạng, tựa như cả vũ trụ đều bao quát bên trong bản cò.

Từng con cò bay ra ngoài, bên trên con cò cũng là nổi lên thần văn dày đặc, trong nháy mắt diễn hóa đủ loại ảo diệu, diễn hóa đủ loại pháp tắc.

Người có mắt nhìn một chút liền phát hiện. Từng con cò kia tựa hồ như là bao quát từng tòa Thiên Vực bên trong.

Bản cò là vũ trụ, con cò là Thiên Vực. Đây giống như là một tòa vũ trụ khác vậy.

"Oanhhh".

To lớn như đại lục Thiên Phong Phiến quạt xuống, trong nháy mắt đem đại địa sôi lên, trong thế giới này mấy tòa đại lục đều bị nó quạt bay lên. Liền cả nước biển cũng là như vậy.

Một cỗ to lớn không gì cản nổi lực lượng công kích đi ra. Chính là nhắm tới Sở Thanh Lăng.

Thậm chí, có thể đem nàng đánh giết.

Đánh ra một kích này, Thành Đô trong lòng có chút hối hận, hấn còn sợ rằng một chiêu này có thể đem nàng giết chết, vậy liền hỏng chuyện.

Coi như hấn Dịch Huyền Tông không sợ Thần Lôi Sơn. Nhưng là hấn e rằng cũng phải bỏ mạng ở đây.

Nhưng là, quân chi cổ lực lượng của Thành Đô mạnh tới cỡ nào. Sở Thanh Lăng đều không chút nào biến sắc.

Không gian biến đổi. Trong chớp lát, xung quanh nàng liền biến thành một tòa thu nhỏ vũ trụ.

Hết thảy công kích chạm tới đều giống như muối bỏ bể, biến mất không thấy. Toàn bộ đều bị thu mất.

Nhìn một màn này, Thành Đô có chút không thể nào tin tưởng được nói ra: "Làm thế nào, cái này không thể".

"Trả lại người". Sở Thanh Lăng băng lãnh nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 125: Nữ tử thần bí

Sở Thanh Lăng quát nhẹ một câu, hai tay mở ra, sau đó tại trước mặt nàng mở ra một cái to lớn lỗ đen.

Lỗ đen này ngập tràn khí tức hủy diệt ba động, kịch liệt xoay tròn.

Sau đó, từ bên trong lỗ đen, một đạo mãnh liệt công kích đi ra, hướng về Thành Đô công tới.

Đây thực chất chính là vừa rồi Thành Đô đánh ra công kích, bị Chân Long Kỳ Cuộc thu lại, hiện tại đánh trả về.

Chân Long Kỳ Cuộc kỳ thực là một món rất lợi hại không gian bảo vật, vừa rồi chính là nó diễn hóa không gian, đảo ngược công kích mà thôi.

Không chỉ thế, mà đạo công kích này uy lực thậm chí còn được tăng lên mấy lần.

Nhìn chính mình công kích mãnh liệt bị lật ngược trở về, Thành Đô có chút bối rối, dù sao, chính bản thân hắn cũng không biết nên đi đối phó ra sao.

"Chạy". Lúc này, trong đầu hắn chỉ có một ý nghĩ, nếu là hắn lúc này lựa chọn đối cứng, vậy chính là không chết cũng sẽ trọng thương. Dù sao đạo công kích kia không phải hắn có thể chống đỡ lại được.

Nhưng là, thời điểm hắn muốn chạy trốn thời điểm, liền phát hiện bên trên tối sầm lại, chỉ thấy một cái che lấp Thiên Địa bàn cờ từ bên trên hạ xuống, đem bên dưới không gian đóng đặc lại.

Cho dù lấy hắn tu vi Thiên Thần này đều cảm thấy di chuyển khó khăn vạn phần.

Rốt cuộc tránh không nổi, Công kích ầm ầm quét tới, đem Thành Đô nhấn chìm vào bên trong.

Nhìn được Sở Thanh Lăng chiến thắng nắm trong tay, Thần Lô Sơn người đều là nở nụ cười thờ phào một hồi.

Đồng thời, bọn hắn cũng ngạc nhiên vô cùng.

Thứ nhất là vì Sở Thanh Lăng cường đại. Thứ hai là vì Chân Long Kỳ Cuộc thần bí.

Bọn hắn đều biết, Chân Long Kỳ Cuộc là một món thần bí đồ vật, do chính Sở Kiến Phong một mực cất giữ, cũng không ai biết nó đến cùng là dạng gì bảo vật. Nhưng là hôm nay, có thể nói, nó tuyệt là một món cường đại bảo vật.

Ở bên ngoài nhìn thấy Thành Đô thân lâm nguy hiểm, một cái Thần Vương của Dịch Huyền Tông nhìn không được mà xuất thủ.

Một cái to lớn đại thủ thò vào, đem công kích kia hoàn toàn hóa giải, cũng đem Thành Đô cứu ra.

Thành Đô lúc này cũng liền mất đi ý thức, thân thể vết thương khắp nơi, hiển nhiên là bị thương rất nặng.

"Hừ, Sở Đại Tiểu Thư. Người đây mà muốn giết chết Thiếu Chủ nhà ta". Người này hướng về Sở Thanh Lăng lúc này cũng đã đi ra sàn đấu âm trầm nói ra.

"Cảnh Trường Lão, ngươi cũng nhìn rõ, vừa rồi ta chỉ đem công kích trả lại cho hắn mà thôi, ai ngờ đầu hắn quá yếu, chính mình công kích cũng đỡ không nổi". Sở Thanh Lăng cười lạnh nói ra. Trong lòng nàng đương nhiên không có chút nào thương xót.

Nghe vậy, Cảnh Trường Lão cũng chỉ là cắn răng nhin lấy, dù sao, nơi này là Thần Lô Sơn, cũng không phải Dịch Huyền Tông, làm quá lên, e rằng bọn hắn hôm nay có thể bỏ mạng nơi này.

"Cảnh thúc, đưa ta trở về". Thành Đô lúc này tỉnh lại, khó nhọc nói ra."Sở Cô Nương tài nghệ hơn người, Thành Mỗ bái phục".

Dứt lời, Dịch Huyền Tông lục tục kéo nhau rời đi. Đương nhiên những cái kia lễ vật đều phải để lại.

Lên tới Thần Hạm, Cảnh Trường Lão mới là nhẹ giọng hỏi:"Thiếu Chủ, thương thế ra sao".

Thành Đô con mắt lạnh lẽo, bên trong lóe ra sát ý lạnh lùng nói:"Không nghĩ tới, Sở Thanh Lăng lại có thể được một món bảo vật như vậy nhận chủ".

Hiển nhiên, hắn cho rằng, bản thân mình thua là vì Sở Thanh Lăng có được cường đại hơn bảo vật mà thôi.

"Bàn cờ kia, đến cùng là dạng gì binh khí". Thành Đô không khỏi thắc mắc.

"Chỉ ít đều là Chí Tôn Thần Binh, thậm chí Chứng Đế Chi Bảo". Bên cạnh Cảnh Trường Lão nói ra, bởi vì tại thời điểm kia. Liền cảm nhận được một tia như có như không để uy. Cái này cảm giác rất mờ mịt, để cho hắn không dám chắc chắn.

"Thần Lôi Sơn hết thầy chỉ có 2 kiện Chứng Đế Chi Bảo, Chí Tôn Thần Binh cũng chỉ có 3 kiện. Làm sao chưa nghe qua như vậy một cái bàn cờ". Thành Đồ không khỏi nghi ngờ một chút.

Hắn Dĩ Huyền Tông cũng đồng dạng có được hai kiện Chứng Đế Chi Bảo, ngoài ra còn có 4 kiện Chí Tôn Thần Binh. So ra còn nhiều hơn Thần Lôi Sơn một cái.

Về phần Thiên Phong Phiến trong tay hắn, chỉ là Thiên Thần Binh. Cũng là đứng cuối trong 7 món trấn tông chi bảo. Nhưng nó là bảo vật đặc biệt, cùng huyết mạch của bọn hắn có quan hệ. Một khi trưởng thành, có thể cùng Chứng Đế Chi Bảo so sánh.

Thua bởi một kiện bảo vật không rõ. Đương nhiên Thành Đồ không cam lòng.

Lần này bọn hắn tới mục đích, cũng là tay trắng mà về, còn phải cho không đi Phá Hoàng Đan. Có thể nói là thất bại nặng nề.

Lần này trở về, coi như hắn trong tông địa vị lại cao, coi như hắn là Tông Chủ nhi tử, e rằng vẫn phải nhận một cái nặng nề hình phạt.

"Hừ, chờ đấy, Thần Lôi Sơn sớm muộn cũng sẽ diệt". Thành Đồ hí lên con mắt nói ra.

...

"Đại nhân nói không sai, nha đầu này thật khiến cho người kinh hãi". Sở Kiến Phong không khỏi mừng rỡ hướng Doanh Thiên cười nói.

Đổi lại, Doanh Thiên vẫn chỉ là nhắm mắt tại đó, hắn chậm rãi nói ra: "Thần Thú Phần còn bao lâu".

"Bắt đại nhân, chính xác còn năm ngày". Sở Kiến Phong cung kính nói ra.

Năm ngày tới, Thần Thú Phần sẽ chính thức mở ra, tất nhiên sẽ dẫn đến các loại thế lực trên Thần Giới tụ tập, các loại anh kiệt thiên tài cũng sẽ tụ hội tranh phong. Tìm tới cơ duyên của mình.

"Năm ngày a, thời gian cũng nhanh thật". Doanh Thiên cười cười.

Cũng đúng, thời gian hai tháng, nháy mắt liền trôi qua, hắn tại Thần Lôi Sơn cứ điểm ở vài ngày, tới Thần Lôi Sơn lại mấy ngày, rốt cuộc cũng chỉ còn 5 ngày là đến Thần Thú Phần.

"Tiểu nhân đã chuẩn bị xong, bất cứ lúc nào đều có thể để đại nhân lên đường". Sở Kiến Phong nói ra.

Thần Lôi Sơn cùng Thần Thú Phần cách nhau không xa. Ước chừng hai ngày đường nếu tính bằng Thần Vương tốc độ, cho nên có thể coi là tương đối gần.

"Không vội, đúng ngày sẽ đi". Doanh Thiên nói ra, sau đó là chìm vào giấc ngủ.

Sở Kiến Phong cũng là biết ý, không có tiếp tục làm phiền Doanh Thiên, yên lặng mà rời đi.

...

Nơi này không gian hư ảo. Bao phủ bởi một lớp sương mù dày đặc, xung quanh ngoài trừ sương mù chính là u ám, mắt thường cơ hồ là vô dụng.

Không gian xung quanh yên ắng vô cùng, lộ ra có chút đáng sợ.

Doanh Thiên chậm rãi bước qua, hắn bình thản vô cùng, tại bước đi không biết bao lâu thời điểm. Rốt cuộc hắn dừng lại.

Trước mặt hắn, là một ngôi mộ.

Ngôi mộ này lộ ra vô cùng đơn sơ một dạng, chỉ là một nắm đất cỏ, bia mộ cũng chỉ là một tấm gỗ mục nát. Ngoài ra, chính là có một chút tiền giấy trắng rơi vãi xung quanh. Từng con hàn phong vô tình mà thổi qua Doanh Thiên khuôn mặt kia.

Bên trên bia mộ thậm chí liền không có cái gì danh tự. Là một cái vô danh mộ.

Doanh Thiên chỉ là chậm rãi ngồi xuống trước bia mộ, đưa tay sờ qua bia mộ một chút, tay nắm lên đất vàng.

Nhìn bia mộ này, hắn khuôn mặt tĩnh lặng kia tựa như có chút u sầu, là tịch mịch, là cô đơn, là hoài niệm. Giống như là hắn tại đang tưởng nhớ cái gì.

Người ta thường cho rằng, đạt đến hắn dạng này tồn tại, thì những cảm xúc kia cơ hồ là không cần thiết, cũng sẽ mất đi. Cho dù là chính bản thân hắn cũng từng sai lầm qua như vậy.

Hắn tự nhận bản thân mình là một cái người. Một cái rất tục người. Nhưng nếu là hết thấy cảm xúc đều vứt bỏ, vậy cùng một khối lõi liền có gì khác nhau, vậy cùng một cái xác sống có gì khác nhau. Cho nên, hắn bỏ không được, cũng bỏ được.

"Thái Thượng Vong Tinh, cũng sẽ như vậy trăm mặc".

Một cái thanh âm vang lên.

Thanh âm này, mặc dù dễ nghe, nhưng là bên trong lại chứa đầy quỷ dị, tựa như từ Cửu U vang tới, tựa như từ mười tám tầng địa ngục vang lên.

Giọng nói này cũng không phải từ bên tai vang tới, mà chính là trong lòng hô lên.

Doanh Thiên cũng không có đáp lời, hần trăm mặc, quả thật là trăm mặc.

Không biết từ lúc nào, tại trên năm mộ kia, đã ngồi lấy một cái thân ảnh hư vô mờ ảo.

Thân ảnh này được sương mù che phủ. Coi như người vận dụng cái gì thần nhãn hay là thiên nhãn, cũng vô pháp nhìn xuyên qua lớp sương mù này mà nhìn đến.

Mặc dù nhìn không rõ thân ảnh này, nhưng là từ hình bóng liền có thể đoán được, đây tuyệt đối là một cái nữ nhân. Mà còn là phi thường xinh đẹp nữ nhân.

Nàng đôi chân thon dài, thân hình tuyệt mỹ bên dưới lớp sương mù bí ẩn chỉ càng làm cho người ta thêm tò mò mà muốn xông tới. Có được sức hấp dẫn lạ lùng.

Coi như là Thần Vương, hay là Thần Tôn nếu là ở đây, e rằng cũng sẽ vứt bỏ ý chí mà xông tới.

Nàng nhẹ nhàng ngồi bên trên năm mộ kia tựa hồ rất bình thản.

Không có ai biết bên dưới mộ này chôn lấy cái gì, hay là ai.

Nhưng là ngồi lên một năm mộ, đều là bất kính. Bất kính với người chết. Bất kính với bên dưới mộ. Cũng bất kính đối với Doanh Thiên.

Đổi lại là người khác, liền xem như Đạo Quân, hay là Thiên Tôn, Doanh Thiên cũng đã sớm bão nổi mà giết.

Nhưng là với nàng, hần chỉ có thể trăm mặc mà thôi.

"Thế nào, đường đường Doanh Thiên Đế Tôn, lại cũng như vậy trăm mặc". Nữ tử kia cười khẽ một tiếng trêu chọc.

Doanh Thiên không có đáp lời, vẫn một mực trăm mặc.

Rốt cuộc, qua hồi lâu, hần ngẩng đầu lên nhìn thẳng vào nữ tử kia mỉm cười nói ra:"Chân Nhi, đã lâu không gặp".

"Xem ra, chàng sống rất tốt". Nữ tử được Doanh Thiên gọi là Chân Nhi cười yêu mị.

"Có thể, nàng thì sao đâu". Doanh Thiên đáp lại.

"Một mình tại Cửu U tối tăm mấy trăm cái kỷ nguyên. Thử hỏi liệu có tốt". Nữ Tử kia không khỏi cười nói ra. Bên trong lời nói mang theo chút chế giễu.

Nghe đến câu này, Doanh Thiên trong lòng không khỏi có chút đau, hần nhẹ nhàng nói:"Nàng có thể đi ra".

"Đi ra nha, Thật lâu về trước, ta là rất muốn đi ra. Về phản hiện tại..... đã quen". Nữ Tử kia nhàn nhạt nói ra, trong lời nói có chút oán hận.

"Ta có thể đưa nàng ra". Doanh Thiên bồi thêm.

Nhưng là, nữ tử kia bỗng nhiên cười phá lên. Trong lời nói tràn đầy khinh thường:"Đưa ta ra, đương nhiên, Doanh Thiên Đế Tôn nha. Đưa một người rồi đi Cửu U lại có gì khó".

Dừng một chút, nữ tử này lại nói tiếp, nhưng là lại đổi sang phần hận:"Thế nhưng là, năm đó đến cùng là ai đem ta ném vào nơi lạnh lẽo này, một năm mộ đất vàng, ta sai sao? ".

Nghe được nữ tử kia oán hận. Doanh Thiên không khỏi lại rơi vào trăm mặc. Năm đó, xảy ra một số chuyện, để cho nữ tử này đối với Doanh Thiên vô cùng oán hận.

Doanh Thiên thật sự cũng không biết nên làm thế nào, hần chỉ có thể im lặng mà thôi.

"Ta biết, nàng luôn tại oán ta".

"Oán người, ai dám chứ, oán người, người liền đem ta diệt tộc, người liền tiêu diệt ta tam tông, ai sẽ dám oán người đây".

Doanh Thiên cũng là đau lòng không thôi. Rốt cuộc hần nói:"Nàng đem tới mộng cảnh, là có chuyện gì muốn nói".

Nữ tử kia bèn cười đáp: "Ta muốn nhìn một chút, chàng sống tốt ra sao".

"Chỉ có vậy? "

"Cách đây không lâu 'Nàng' tới gặp ta". Rốt cuộc, nữ tử kia buông ra một câu.

Một chữ "Nàng". Để cho Doanh Thiên lập tức đoán ra nữ tử này nhắc đến ai, hắn không khỏi nhú mày hỏi: "Có chuyện gì sao".

"Nàng đã đi vào Ma Môn".

"Nàng đã nói gì".

"Nàng ta để ta nhấn lại cho chàng, nếu như nàng chết, hết thấy đều tại chàng". Nữ Tử kia mỉm cười nói.

Nghe vậy, Doanh Thiên không khỏi đau lòng một chút, hắn trong đầu hiện ra nhiều ý nghĩ, rốt cuộc, vẫn là bình tĩnh lại.

Nữ tử thần bí chăm chú nhìn Doanh Thiên, nàng rất muốn nhìn thấy Doanh Thiên bộ dạng này. Sẽ có ai biết, một người từng đứng trên đỉnh thiên địa, thiết huyết tàn nhân vô song, cũng sẽ có lúc đau lòng đau.

"Còn chuyện gì khác sao". Doanh Thiên hỏi tiếp.

"Cái kia nghĩa tử của chàng, mấy ngày trước bị Thiên Đạo người tìm tới, hắn mặc dù là thoát được, nhưng tựa hồ cũng là rất nguy kịch".

"Lân nhi sao". Doanh Thiên trầm nghĩ.

Doanh Thiên đứng lên. Hắn không có lại nói gì, quay người bước đi.

Đằng sau vang lên nữ tử kia thanh âm: "Chàng rốt cuộc không có gì để nói sao".

"Hẹn gặp lại". Doanh Thiên cũng chỉ buông lại như vậy một câu, cũng không có quay lại mà đi tiếp.

Để lại nữ tử kia con mắt nhìn theo hắn, nàng nhìn hắn thật lâu, rốt cuộc cũng biến mất, ngôi mộ kia biến mất, chỉ còn lại màn sương mù dày đặc.

...

Doanh Thiên mở mắt tỉnh dậy, hắn vẫn ở trong lương đình gió mát, vừa rồi, giống như một giấc mơ.

Nhưng là, hết thấy đều là thật diễn biến. Vừa rồi một cuộc gặp gỡ, để cho Doanh Thiên tâm trạng có chút không vui.

"Sur tôn, thì ra ngươi ở đây".

Chỉ thấy Sở Thanh Lăng dẫn mấy người Nguyệt Nhi đi tới.

Sở Thanh Lăng trên khuôn mặt đều là tươi cười vui vẻ, dù sao hai ngày trước nàng thắng được 10 viên Huyền Cảnh Đan, một viên Phá Hoàng Đan.

Nhất là lại có thể nhận được Chân Long Kỳ Cuộc nhận chủ. Cái này để cho nàng vui vẻ không thôi.

Nói là hai ngày trước, bởi vì vừa rồi Doanh Thiên trải qua một cuộc gặp gỡ ngắn ngủi, nhưng thực chất, hắn đã ngủ hai ngày.

"Công tử, Thần Thú Phần sắp mở, chúng ta hôm nay lên đường chứ". Từ Nghiên nói ra.

Nàng được Sở Thanh Lăng kể cho đủ loại truyền thuyết về Thần Thú Phần. Cho nên rất là mong muốn có thể đi xem một lần.

"Trước tiên cầm lấy một chút đồ vật". Doanh Thiên nói.

Sau đó hắn lấy ra Tinh Không Kiếm

Chính là lúc trước đánh bại mấy người Sinh Trường Quân mà thu được.

Hắn đem Tinh Không Kiếm giao cho Tuyết Ngạo Linh. Tất nhiên lấy các nàng hiện tại tu vi, mơ tưởng có thể đem dạng này Thiên Tôn Bảo Khí sử dụng, cũng chỉ là giữ lấy mà thôi.

Nguyệt Nhi thì đã cầm lấy tòa thể giới kia.

Về phần Từ Nghiên, nàng mặc dù sử dụng đao, nhưng lại là song đao, cũng không phù hợp với Thiên Dương đao. Cho nên hắn cũng không có đưa cho nàng.

Lúc này, bên ngoài cũng đã chuẩn bị xong.

Một đoàn gần 400 người đã sẵn sàng tụ tập. Tuyệt đại đa số là những cái tuổi trẻ thiên tài của Thần Lôi Sơn lần này ra ngoài lịch luyện.

Những cái này tuổi trẻ thiên tài đều là dưới một ngàn tuổi, tu vi cũng là Chân Thần trở lên.

Nhìn qua đội hình như vậy, nhưng là tính đến Thiên Thần Cảnh, bất quá cũng chưa có tới 20 người.

Dù sao tại Thần Giới, trong vòng ngàn năm có thể tu luyện tới Thiên Thần cảnh. Điều có thể vỗ ngực xưng là thiên tài.

Bọn hắn lúc này ai nấy cũng đều háo hức, dù sao có thể đi một lần Thần Thú Phần. Điều là cao hứng sự tình.

Trên bầu trời. Một chiếc to lớn Thần Hạm hạ xuống. Từ bên boong thuyền, một vị Thần Vương quát lớn: "Điểm danh, sau đó lập tức lên thuyền".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 126: Thần thú phần

Tại điểm danh xong xuôi, dưới sự chỉ đạo của 3 vị Thần Vương, những đệ tử của Thần Lôi sơn đều là lục tục đi lên thần hạm.

Trong đám đệ tử này, lấy lục đại đệ tử thần truyền đứng đầu. Bọn hắn 6 cái, chính là đệ tử của 6 vị Thần Tôn của Thần Lôi Sơn.

Ngoài ra, còn có 10 vị đệ tử tinh anh, đều là đệ tử thân truyền của mấy vị Thần Vương đứng đầu, bọn hắn đều là thiên tài trong thiên tài.

Những người này, đều là trẻ tuổi thiên kiều dưới 1000 tuổi. Trong đó thậm chí có người chưa vượt quá 500.

Lúc này. Bọn hắn những đệ tử này đã là ngay ngắn trên Thần hạm. Bàn luận sôi nổi.

"Thật chờ mong, không biết Thần Thú Phần đến cùng là dạng gì tồn tại". Có đệ tử háo hức nói ra.

"Ta nghe nói, nơi đó cơ duyên rất nhiều, nếu là có thể may mắn tìm tới cơ duyên. Vậy liền phi thăng hoàng đạt, cả đời lợi ích". Có người khác cũng là hào hứng thêm vào.

Nhưng là cũng có đệ tử hiểu chuyện cười lạnh nói ra: "Cơ duyên nhiều, nguy hiểm cũng vạn phần, Thần Thú Phần mỗi lần mở ra đều sẽ có người chết".

"Nhìn, đó là Đại Tiểu Thư".

Nghe vậy, rất nhiều người con mắt nhìn sang, dù sao, cho dù là bọn hắn những đệ tử này, cũng có không ít người nhìn thấy qua Sở Thanh Lăng, nàng tại Thần Lôi Sơn cũng rất ít khi lộ diện.

Chỉ thấy Sở Thanh Lăng một thân váy mỏng thướt tha đi từ trên cầu xuống, cầu này chính là trực tiếp nối từ Thần Hạm lên đỉnh núi đại điện kia, để cho mấy vị địa vị cao chuyên đi lại. Hiển nhiên, Sở Thanh Lăng là đầy đủ tư cách đi chiếc cầu này.

"Đại Tiểu Thư quả thật xinh đẹp, đúng là tiên nữ hạ phàm". Có người hâm mộ nói ra.

Dù sao, lấy Sở Thanh Lăng dạng này thiên chi kiều nữ, đừng nói Thần Lôi Sơn, liền bên ngoài rất nhiều các loại thiên tài đều theo đuôi nàng.

"Nhìn một chút, bên cạnh nàng mấy vị nữ tử, cũng xinh đẹp không kém". Có người dòi lực chú ý.

Chỉ thấy bên cạnh Sở Thanh Lăng, có lấy ba cái nữ tử, đều là xinh đẹp vạn phần, cùng Sở Thanh Lăng đều không chút nào kém cạnh. Nhất là nữ tử mặc áo đỏ kia, càng là vượt trội hơn.

"Các nàng là ai nha".

Rất hiển nhiên những đệ tử này đối với Từ Nghiên mấy người không có nhìn qua, cũng không có biết tới.

"Ừa, tên kia là ai". Lúc này, lại có người phát hiện, đi cùng mấy người Sở Thanh Lăng, còn có một cái thanh niên.

Người thanh niên này, mặc dù dễ nhìn, nhưng là lại hết sức bình thường, không có chút nào đặc biệt.

Thế nhưng là, một người như vậy bình thường, lại có thể cùng mấy vị nữ tử tuyệt sắc sánh vai. Cái này để cho rất nhiều người đều hâm mộ cùng ghen ghét.

Cái đặc biệt là, thanh niên này cũng không có đi bình thường, mà là cưỡi trên lưng một con gấu, lộ ra rất quái đản.

Doanh Thiên lúc này, hấn tâm trí cũng không tại bên ngoài, mà là đang lâm vào một cái đốn ngộ trạng thái. Cho nên hấn mới cười lên Tiểu Hùng, để nó đưa mình đi.

"Hừ, hấn là ai nha, liền Đại Tiểu Thư còn không có cười thú. Mà hấn lại như vậy cao giá, thật là ngứa mắt". Có đệ tử không khỏi cảm get nói ra.

Dù sao, lúc trước Doanh Thiên giảng lâm Thần Lô Sơn. Đầu là cao tăng cấp bậc trưởng lão đi ra tiếp đón. Ở đây ngoại trừ lục đại thần truyền đệ tử, thì coi như thập đại tinh anh đệ tử cũng không có tư cách biết đến Doanh Thiên.

Lên đến thần hạm, nhóm người Doanh Thiên lập tức được an bài đến đầu thần hạm. Đây là vị trí đẹp nhất, cũng là tốt nhất.

Doanh Thiên cũng không có lập tức ngồi đó, mà là lùi về phía sau một chút, nơi đó là một góc yên tĩnh.

Nhưng là Doanh Thiên còn không có ngồi xuống bao lâu. Liền có mấy người tìm đến.

Thật ra, là một đám người. Dẫn đầu là hai cái trẻ tuổi thanh niên, bọn hấn chính là bên trong thập đại tinh anh đệ tử hai cái, gọi là Tề Minh cùng Ngân Khôi. Còn phía sau chỉ là một đám đệ tử khác mà thôi.

"Vị huynh đệ này, không biết quý danh là gì". Tề Minh cười thân thiện nói ra.

Nhưng là đổi lại, Doanh Thiên cũng không có đi để ý bọn hấn, chỉ là nhắm mắt tại đó.

Thấy được Doanh Thiên không thèm để ý tới mình, Tề Minh khuôn mặt cũng là có chút đen lại.

Lúc này Ngân Khôi mới lên tiếng:"Vị bằng hữu, chúng ta đều là Thần Lô Sơn đệ tử, không biết có thể cho hay quý danh".

Nhưng là mặc kệ Tề Minh hay là Ngân Khôi nói, Doanh Thiên một mực không có để ý.

Nhìn thấy Doanh Thiên bộ dáng này, bên cạnh Ngân Khôi một cái đệ tử khác không khỏi bất mãn:"Tiểu tử, ngươi không nghe thấy hai vị sư huynh hỏi sao, ngươi là người điếc? ".

Lúc này, Doanh Thiên mới là mở ra con mắt của mình, nhìn sang đám người này nói đúng một chữ:"Cút".

Từ sau lần gặp gỡ nữ tử kia, hấn tâm trạng đều có chút không vui. Lúc này tìm hấn phiền phức, bất kể là kẻ nào, chính là đen đủi.

Nghe Doanh Thiên một chữ "Cút". Để cho bọn hấn không khỏi biến sắc, một cái tiểu tử bình thường cũng dám ăn nói với bọn hấn như vậy.

"Tiểu tử vô lễ, cũng dám đối với hai vị sư huynh ăn nói như vậy, có tin hay không ta hiện tại liền dạy dỗ ngươi". Một cái khác đệ tử bất mãn quát lên.

Lập tức, xung quanh nhao nhao lên thanh âm, muốn giáo huấn Doanh Thiên, để cho hấn biết một chút lễ độ.

Đối với những cái này âm i, Doanh Thiên nâng lên ngón tay của mình. Búng nhẹ một cái.

"Uỳnh".

Một cái to lớn thanh âm tại trên thần hạm vang lên, để cho tất cả mọi người lúc này mới là chú ý đến phía bên này.

Chỉ thấy tại trước mặt Doanh Thiên là một cái vũng máu tung tóe, tại trong không khí máu tươi còn chưa có rơi xuống.

Chỉ một cái búng tay, liền đem hơn 30 người, bao gồm cả Tề Minh cùng Ngân Khôi đều oanh thành huyết vụ.

Cái này biến cố khiến cho các đệ tử đều ngơ ngác không hiểu.

Chỉ thấy ở phía cuối kia, một cái đệ tử còn sống, hấn một bên thân thể bị đánh nát, trên người nhuộm đỏ máu tươi, người này vừa rồi chính là may mắn, đứng bên ngoài công kích, cho nên chưa có chết đi.

Nhưng là hấn lúc này cũng rất là hoảng sợ, vô cùng hoảng sợ. Ngón tay run rẩy chỉ chỉ Doanh Thiên:"Hấn,... Hấn giết ngươi".

"Dám giết Thần Lô Sơn đệ tử, chán sống". Có đệ tử nhìn thấy đồng môn bị sát hại không khỏi tức giận quát ra.

Lập tức, có rất nhiều người muốn xuất thủ bắt Doanh Thiên lại.

Lúc này, Sở Thanh Lăng cùng mấy người Tử Nghiên đã chạy tới. Lập tức liền có thể đoán được sự việc.

Các nàng cũng yên lặng không dám nói gì, bởi vì các nàng ở bên cạnh Doanh Thiên cũng một đoạn thời gian, rất ít khi thấy hấn không nói liền động thủ, cái này chứng tỏ hấn không giống bình thường. Vạn nhất chọc giận hấn, nói không chừng các nàng cũng sẽ lấy họa.

"Dừng tay".

Một cái tiếng quát như sấm rền vang lên, chỉ thấy mấy vị Thần Vương cấp tốc chạy tới.

Bọn hắn vừa rồi bận bịu chuẩn bị, cũng không có để ý tình huống trên thần hạm.

Nhìn thấy ba vị Thần Vương, trong đó một cái đệ tử vội đứng ra, hắn cũng đồng dạng là thấp đại tinh anh đệ tử một trong, hơn nữa, vị Thần Vương kia lại là sư tôn của hắn.

"Sư tôn, người này giết Thần Lô Sơn chúng ta đệ tử, làm cho người người cảm phẫn, cầu xin sư tôn lấy lại công đạo cho người đã ch..... "

Chỉ là, hắn còn chưa có dứt câu, liền bị một cái bạt tai thật mạnh đánh lên mặt, đem hắn đánh bay về sau mấy trăm trượng.

Một cái bạt tai này, đem hắn một bên mặt cơ hồ đánh nát.

"Công đạo con mẹ ngươi.. ". Vị Thần Vương này tay run run, cơ hồ rất là tức giận quát to.

Về phần tên đệ tử kia. Chính là ngờ ngác không biết vì sao mình bị đánh, chỉ có thể nén đau mà im lặng. Liền những cái kia bên ngoài đệ tử cũng là không hiểu, ai cũng biết vị Thần Vương này rất yêu thương tên đệ tử kia. Nhưng lại là ra tay tàn nhẫn như vậy.

"Sư tôn, người làm gì....? ".

"Câm mồm, con dám nói, có tin ta hiện tại liền giết chết ngươi!". Vị Thần Vương kia không có để cho hắn nói hết, liền một cước đá hắn bay ra ngoài.

Sau đó, hắn run lấy bầy chạy tới quỳ xuống trước mặt Doanh Thiên dập đầu:"Đại nhân, một đám tiểu tử không có mắt, kính xin đại nhân tha tội".

Vị này Thần Vương quỳ xuống cầu xin Doanh Thiên, lập tức để một đám đệ tử ở đây đều là trợn mắt há mồm.

Không chỉ một, mà là mấy vị Thần Vương ở đây cùng một đám trưởng lão đều chạy tới quỳ xuống, cái này để cho đám đệ tử không tin vào mắt mình.

"Cái này.... đến cùng là chuyện gì xảy ra, làm sao chư vị lão tổ cùng trưởng lão đều quỳ". Có đệ tử không khỏi phát mồm nói ra.

"Ngươi véo ta một cái, ta là đang nằm mơ đi".

Doanh Thiên lạnh lùng nhìn đám trưởng lão đang quỳ trước mặt một lát, rồi phất tay nói ra:"Lui ra đi, ta muốn yên lặng một chút".

Nghe được Doanh Thiên nói như vậy, mấy vị Thần Vương cùng trưởng lão đều thở phào một hơi như được xá tội. Bọn hắn vừa rồi là sợ đến muốn chết, chỉ sợ rằng Doanh Thiên bướng bỉnh, đem bọn hắn giết sạch, vậy liền quá oan.

Sau đó, nơi Doanh Thiên ở kia, không có ai dám bén mảng đến gần, không cần ai phải nhắc, bọn hắn liền tự động tránh xa. Chỉ có thể ở xa bàn tán thất lạc mà thôi.

Ở trên đỉnh núi kia, nhìn thấy cảnh này, Sở Kiến Phong cũng là hít một hơi, hắn vừa rồi cũng là hết hồn.

Coi như hắn dạng này Thần Hoàng tồn tại, đều sẽ vì đó mà đau tim.

"Đi cảnh báo đám tiểu tử một chút, chớ có đem tai họa đẩy lên đầu tông môn". Sở Kiến Phong phân phó với bên cạnh người.

Rốt cuộc, chuẩn bị xong xuôi, thần hạm chậm rãi bay lên. Sau đó phá không mà đi.

Thần hạm tốc độ di chuyển, là rất nhanh, ước chừng gấp trăm lần tốc độ ánh sáng, tại mỗi một canh giờ đều sẽ thực hiện bước nhảy không gian vượt qua mấy triệu năm ánh sáng mà đi.

Trải qua hai ngày di chuyển liên tục, rốt cuộc, liền có thể nhìn thấy trước mặt là một tòa vô cùng khổng lồ đại lục.

Tòa đại lục này so với Thần Lô Đại Lục ước chừng phải lớn gấp trăm lần, mặc dù có thể nhìn thấy trong tầm mắt, nhưng là quãng đường vẫn còn hơn một ngày đường mới có thể tới.

Lúc này trên đường, đã có thể thấy được tập nập thần hạm di chuyển.

Có là chiến hạm hình rồng, cũng có hình phụng chiến hạm, hoặc là các loại chiến hạm khác nhau, mỗi một chiếc đều to lớn như tòa thành khổng lồ.

Lúc này, chỉ tính trong tầm mắt có thể nhìn thấy mấy ngàn chiếc thần hạm đang lao vun vút tới. Mục tiêu đương nhiên chính là tòa đại lục kia.

Nhìn thấy tòa đại lục này trong tầm mắt, có đệ tử biết qua hào hứng nói ra:"Kia chính là Thần Thú Phần, cùng trong sách miêu tả giống y hệt".

"Quả nhiên, đúng là Thần Thú Phần, chúng ta sắp tới".

Tại dưới thần hạm cấp tốc di chuyển, rút cuộc đến Thần Thú Phần bên ngoài khu vực.

Lúc này, mới có thể thấy được tòa đại lục này là cỡ nào khổng lồ, coi như là Thần Tôn, hay là Thần Hoàng, đem hồn lực giải phóng toàn bộ cũng mơ tưởng đem tòa đại lục này bao quát hết. Có lẽ chỉ có Thần Đế mới có thể làm đến.

Những chiếc thần hạm to lớn như những tòa thành lúc này so với nó, bất quá là một nhúm hạt bụi li ti mà thôi.

Ở tại bên ngoài khu vực này, đã có không ít thần hạm đã tới trước, có tới mấy vạn chiếc, hơn nữa còn là không ngừng tăng lên.

Lúc này, đã có thể thấy được trên những chiếc thần hạm kia bóng người, đồng dạng đều là tuổi trẻ thiên tài một dạng.

Có thể nói, hôm nay, cũng coi như là thiên tài tụ hội.

Lúc này, rất nhiều thần hạm đều có người đi ra, bọn hắn lựa chọn một viên nho nhỏ tinh cầu bên ngoài Thần Thú Phần mà đáp xuống, mỗi một chiếc thần hạm cử ra bất quá mười người.

Rất nhanh, có thể thấy được những người này lập tức chia ra làm hai bên nhân mã.

Một bên, chính là Nhân Tộc cùng một số các chủng tộc đặc biệt như Hỏa Tộc, Linh Tộc, hoặc là Thụ Nhân Tộc, Thạch Tộc,...v.... v...

Còn một bên, có thể thấy rõ ràng chính là thuộc về Yêu Tộc. Có là Long Tộc, Phượng Tộc, Ngưu, Xà, Hồ, Ưng các loại yêu tộc đều có đủ. Chỉ tính riêng về nhân số, chính là gấp cả trăm lần Nhân Tộc bên kia.

Người không biết, còn cho rằng sẽ xảy ra đại chiến đâu.

"Ồ, đây là chuẩn bị làm gì, không lẽ là sắp có chiến đấu sao". Ở trên thần hạm, có đệ tử không khỏi lo lắng nói ra.

Nhưng lại bị một cái khác đệ tử chế giễu: "Không biết cũng đừng hỏi, nên tìm hiểu một chút trước khi đến".

Bị chế giễu như vậy, tên đệ tử kia đúng là có chút hối hận vì trước khi đến không có tìm hiểu về Thần Thú Phần một chút.

"Nhìn xem nam tử tóc vàng kia, hắn chính là Thánh Long Thái Tử, chính là Long Tộc Đông Cung Thái Tử, Ngao Thành". Một cái nữ đệ tử không khỏi hâm mộ nói ra.

Nhìn tới, người được gọi là Thánh Long Thái Tử, là một cái nam tử tóc màu vàng kim, khuôn mặt vô cùng ánh tuấn, hắn trên thân mặc lên một bộ long bào, trên đầu có lấy một đôi sừng rồng, ngoài ra dưới cổ có thể thấy được vảy rồng lấp ló.

Long Tộc đặc điểm không có làm hắn xấu đi, mà càng tôn lên hắn vẻ uy nghiêm, lộ ra như một đầu Chân Long.

"Bên kia, nàng chính là Khổng Lan Thánh Nữ, Cửu Thái Khổng Tước Tộc". Có nam đệ tử con mắt sáng ngời nhìn xuống.

Chỉ thấy đó là một vị nữ tử yêu kiều kinh diễm, nàng một thân lụa mỏng lộ ra cực kỳ quyến rũ. Y phục của nàng phối sắc chín màu, nhưng là tuyệt không có chút màu mè, mà là vô cùng hài hòa tự nhiên.

Chết là, nàng khuôn mặt đầy đặn hoàn mỹ kia. Mỗi một nụ cười, mỗi cái nhãn mày, đều có thể câu chết một đám nam nhân.

"Đó là Ma Hồ Lôi Thần, còn có Long Hùng Thần Tử".

"Nhìn xem, kia là Thần Nhiên Phượng Nữ, nàng cũng tới, còn có Huyền Xà Thánh Nữ".

"Bên kia bên kia. Đó là Kim Bằng Hoàng Tử, bên cạnh hắn là Ưng Thiên Thánh Tử".

"... "

Từng cái danh tự như sấm rền vang lên, mỗi một cái, đều là danh chấn Thần Giới cấp thiên tài, bọn hắn, cũng không phải xưng là thiên tài, mà phải là yêu nghiệt thiên tài.

Nhìn một chút, mỗi người được nhắc tên, đều là đến từ yêu tộc có được cao quý huyết thống.

Mỗi một người, tu vi đều là Thần Vương, có người thậm chí còn đã là Thần Tôn. Có thể cùng những vị lão tổ mấy cái thời đại trước sánh vai. Quan trọng là, bọn hắn đều là ngàn tuổi trở lại.

Đây là bên Yêu Tộc. Còn về phía nhân tộc và các tộc khác bên này, dưới ngàn tuổi bất quá có hai người có thể đạt tới Thần Vương, còn lại, đều là Thiên Thần Cảnh.

Nhìn thấy dạng này chênh lệch, không khỏi để cho nhiều người Nhân Tộc cảm thấy tự ti.

"Vì cái gì bọn hắn Yêu Tộc lại mạnh đến vậy".

"Đây chính là một đám quái thai".

Nhưng là, cũng có người lạ quan nói ra:"Không cần mặc cảm, bọn hấn sinh ra đã là thượng thiên sủng nhi, sinh ra đã cao hơn chúng ta, mặc cảm có ích gì, lại nói..... chúng ta Nhân Tộc không có thua kém bọn hấn, chỉ là có nguyên nhân nên những cái kia Nhân Tộc yêu nghiệt mới không tới".

"Ồ, là cái gì nguyên nhân".

"Người nghĩ một chút, vì cái gì gọi là Thần Thú Phần đầu?". Người này hướng vị đệ tử kia giải thích.

Thần Thú Phần, danh xưng 28 Cẩm Địa Thần Giới một trong, xưng là Cẩm Địa, bởi vì tại những cẩm địa này, tràn đầy cơ duyên, nhưng là hung hiểm cũng ngập tràn, vạn cổ đến nay, Thần Đế tại Cẩm Địa vẫn lạc là không ít.

Tuyệt đại đa số Cẩm Địa đều sẽ đóng kín, chỉ có một đoạn thời gian mới sẽ mở ra. Giống như Thần Thú Phần này, chính là mười vạn năm mới mở ra một lần.

Sở dĩ gọi là Thần Thú Phần, chính là vì nơi này là Thần Thú mộ phần. Mà lại là rất đặc biệt mộ phần.

Truyền ngôn nói rằng, tại Thần Thú Phần có lực lượng thần bí bao phủ, có thể để cho Thần Thú đã chết đi sống lại.

Nghe thì hoang đường, nhưng thật sự là như thế. Thần Thú chỉ cần mới chết không quá một năm, nếu là có thể đem vào chôn bên trong Thần Thú Phần liền có thể sống lại.

Cái này chính là thiên chân vạn xác, chỉ cần không đi ra ngoài Thần Thú Phần, liền sẽ bất tử, có thể sống qua kỷ nguyên.

Ngoài ra, còn có thể đổi lấy một lần xuất thế là một tháng. Đương nhiên, nếu là chấp nhận đổi lấy xuất thế, sẽ là triệt để chết đi, không cách nào sống lại.

Cũng không nên coi thường dạng này xuất thế. Nếu là tông môn gia tộc gặp nguy, nếu là có lão tổ bên trong Thần Thú Phần xuất thế có thể giải trừ nguy cơ.

Cho nên tại trên toàn Thần Giới, tất cả các Yêu Tộc đại thế lực mỗi lần Thần Thú Phần mở ra, sẽ đem trong tộc một số lão tổ đã cạn thọ nguyên vào Thần Thú Phần.

Muốn vào Thần Thú Phần chôn lấp, ít nhất cũng phải là Thần Vương trở lên.

Dù sao thì có những người cả đời kẹt tại Thần Vương không thể đột phá cũng không có gì lạ. Bất kỳ cảnh giới nào cũng sẽ có người kẹt chết, đây là chuyện thường tình.

Bởi vì Thần Thú Phần đặc biệt như vậy, đương nhiên sẽ chỉ hấp dẫn Yêu Tộc tới, về phần Nhân Tộc cùng các tộc khác, cũng không thể chôn bên trong, vì vậy người tới đương nhiên sẽ ít.

Nhân Tộc cùng các tộc khác hôm nay tới đây tuyệt đại đa số đều là ở gần đây, cùng với để cho những đệ tử đi lịch luyện cùng tìm kiếm một chút cơ duyên mà thôi.

Về phần những Nhân Tộc cùng các Tộc khác đại thế lực cũng sẽ không tới. Thứ nhất là vì quá xa xôi, thứ hai chính là hung hiểm, không đáng giá.

Nói về hung hiểm, chính là nhằm vào các tộc khác hung hiểm, chỉ cần có được Thần Thú Huyết Mạch, tại Thần Thú Phần có thể thoải mái đi lại mà không có việc gì. Cho nên có thể coi là một loại bất công.

Hai bên nhân mã cũng chưa có nói gì. Bọn hấn giống như đang chờ.

Khoảng chừng một canh giờ sau.

"Ầm... Ầm... Vù.... Vù".

Bên trong tinh không, từng đạo thông lộ không gian vỡ ra, chỉ thấy bên trong những thông đạo này đi ra từng chiếc thần hạm nhiều như kiến. Có tới gần 8 vạn chiếc.

Đương nhiên, mỗi một chiếc đều to như một tòa thần thành vậy.

Nhìn thấy cảnh này, tất cả đều là náo loạn lên, không ai biết những thần hạm này là từ đâu tới, bởi vì chúng cự kỳ xa lạ.

Trên từng chiếc thần hạm này cũng là đi ra từng cái bóng người, tất cả cũng là hướng về viên tiểu hành tinh kia mà hạ xuống.

Có một điểm chung là, gần 8 vạn chiếc thần hạm này toàn bộ đều là thuộc về Yêu Tộc.

"Đó.... đó là gì, tại sao lại nhiều như vậy, bọn hấn là ai".

"Ta đọc qua ghi chép tại Thần Giới các thế lực, làm sao chưa từng biết qua bọn hần". Có đệ tử từng đọc nhiều sách ngạc nhiên nói ra.

Lúc này lại có người cười lên tiếng:"Người đọc sách vẫn là ít, bọn hần cũng không phải đến từ Thần Giới, người không biết là chuyện đương nhiên".

"Cái gì, không phải đến từ Thần Giới, chẳng lẽ là..... ". Người này giật mình, sau đó hần nghĩ đến một cái khả năng.

Yêu Giới.

Những chiếc thần hạm này, đa số đến từ Yêu Giới.

Thần Giới cũng không phải vũ trụ duy nhất.

Ngoài Thần Giới, còn có 7 tòa vũ trụ khác, được gọi là Bát Đại Vũ Trụ.

Bao gồm, Thần Giới, Ma Giới, Yêu Giới, Linh Giới, Minh Giới, Thạch Giới, Hải Giới, Từ Giới.

Mà Yêu Giới, chính là Yêu Tộc bá chủ địa phương. Nơi này chính là Yêu Tộc tồn tại chí cao địa vị. Cũng là Yêu Tộc nhiều nhất địa phương.

Cho nên Thần Thú Phần này, đương nhiên không thể thiếu bọn hần một chân.

Về phần các giới khác, cũng là có yêu tộc, chỉ là số lượng ít đi một chút. Hơn nữa đột phá giới bích ngăn cách các giới tiêu hao vô cùng lớn, cho nên có các giới khác có rất ít Yêu Tộc thế lực là đủ điều kiện.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 127: Tiến nhập

Tại dưới các phương thế lực đã tụ hội đầy đủ. Rốt cuộc hai bên nhân mã cử ra người nói chuyện.

"Chư vị Bách Tộc chúng ta làm việc, chính là nước sông không phạm nước giếng, các vị cơ duyên cứ tìm, chúng ta làm việc của chúng ta".

Bên Yêu Tộc một vị cường giả đứng ra nói.

Đổi lại bên này Bách Tộc một vị cường giả cũng là cười cười đáp:"Chư vị Yêu Tộc cứ yên tâm làm việc, chúng ta cũng chỉ là cho đám đệ tử ra ngoài lịch luyện một chút".

Ngắn gọn như vậy hai câu nói. Sau đó chính là ai về nhà nấy.

Tại trở về thần hạm đằng sau, một vị Thần Vương của Thần Lôi Sơn tập hợp các đệ tử lại nói:"Chuẩn bị một chút, tại Thần Thú Phần mở ra, chúng ta sẽ lập tức tiến vào". Dừng một chút lại nói tiếp:"Nên nhớ kỹ, tận lực không đi trêu chọc Yêu Tộc, cùng tránh xa các khu mộ phần nếu không muốn chết, chúng ta bên này Bách Tộc chỉ có Thiên Thần đi vào, Thần Vương sẽ không can thiệp, cho nên các ngươi tự bảo toàn tính mạng của mình".

Lần này Yêu Tộc đi vào, đều có rất nhiều cường giả vô địch, Thần Vương, Thần Tôn rất nhiều, thậm chí có cả Thần Hoàng, cho nên nếu là đi trêu chọc Yêu Tộc chính là không sáng suốt, cần phải quán triệt sớm.

Lúc này, Doanh Thiên yên lặng đứng bên trên boong thuyền nhìn xuống Thần Thú Phần, trong lòng vẫn còn những hình ảnh tập nập kia.

Có một số thứ, trải qua thời gian sẽ là thay đổi đến vô cùng khác biệt. Hần không khỏi thở dài một chút.

"Sư Tôn, cái thứ bao phủ Thần Thú Phần là gì". Lúc này, Nguyệt Nhi mới là thắc mắc hỏi.

Chỉ thấy Thần Thú Phần chính là được bao phủ bởi một lớp dày đặc khí vụ màu vàng kim, chính lớp khí vụ này ngăn cản người tiến vào bên trong.

Không đợi Doanh Thiên trả lời, Sở Thanh Lăng bên cạnh bèn nói:"Đó là Hoàng Kim Hồn Vụ, nghe nói chính là các loại Thần Thú hồn lực tiêu tán mà hình thành, nó bao phủ trọn vẹn cả Thần Thú Phần này".

"Rất lợi hại sao". Nguyệt Nhi hỏi tiếp.

"Ân, rất nguy hiểm, cưỡng ép tiến nhập, sẽ bị những Hoàng Kim Hồn Vụ này quấn lấy, cho dù là Thần Hoàng cũng sẽ mê thất bên trong, sau đó là linh hồn bị đồng hóa mà chết, có lẽ cũng chỉ có cường đại như Thần Đế mới có thể cưỡng ép tiến nhập".

"Đó là tường thành sao". Tuyết Ngạo Linh chỉ tay về một hướng hỏi tới.

Chỉ thấy nơi nàng chỉ, chính là cực kỳ xa xôi, coi như các nàng Thần Nhân vận dụng hết khả năng mới có thể nhìn thấy một đoạn nhô lên cao trải dài, tựa như một cái tường thành.

Sở Thanh Lăng hiển nhiên là đã chuẩn bị kỹ càng bèn đáp: "Đó là vách ngăn khu vực".

"Vách ngăn?? Ngăn cái gì nha?". Nguyệt Nhi lại hỏi tiếp.

"Thần Thú Phần chia làm 4 cái khu vực, là biên giới khu, ngoại khu, nội khu cùng khu vực trung tâm, mỗi một khu vực sẽ được ngăn cách bằng vách ngăn". Sở Thanh Lăng đáp: "Theo thứ tự chính là Thần Vương chôn ở biên giới khu, Thần Tôn ở ngoại khu, Thần Hoàng ở nội khu, cùng Thần Đế ở trung tâm. Chúng ta lần này cũng chỉ là ở bên ngoài biên giới lịch luyện một chút, đi vào sâu bên trong chính là tìm chết".

Lúc này, một vị Thần Vương lên tiếng: "Không sai biệt lắm".

Rốt cuộc, chỉ thấy bên ngoài Thần Thú Phần lớp Hoàng Kim Hồn Vụ kia bỗng nhiên tiêu tán thành một cái to lớn lỗ hổng.

Ngay lập tức, các phương thế lực lập tức lấy tốc độ nhanh nhất tiến vào trong qua lỗ hổng này.

Sau khi toàn bộ các thần hạm đi vào bên trong, lỗ hổng kia cũng là lại bao phủ như cũ.

Lập tức, các thế lực thần hạm cũng là chia ra đủ loại phương hướng mà đi, bọn hắn đương nhiên sẽ đem trong gia tộc hoặc tông môn các vị lão tổ chôn xuống từ ngoài vào trong.

Về phần Bách Tộc bên này cũng là tùy tiện tìm một điểm đỗ mà đem đám đệ tử thả xuống.

"Nhớ kỹ, một trăm ngày sau Thần Thú Phần sẽ mở ra lần nữa để ra ngoài, nếu là trở lại không kịp, cũng sẽ không chờ đợi, nếu không kịp ra sẽ bị nhốt bên trong, ráng chịu". Một vị trưởng lão nhắc nhở đám đệ tử một chút.

Lúc này, một vị Thần Vương mới là chạy tới bên cạnh Doanh Thiên cung kính nói ra: "Đại nhân, người muốn đu chỗ nào, tiểu nhân sẽ đưa đi".

"Không cần, hiện tại liền xuống đi". Doanh Thiên nhàn nhạt đáp.

Lập tức, các đệ tử có là thành lập đoàn đội mà cùng nhau đi, cũng có đệ tử tự tin đi một mình. Đương nhiên tùy vào mỗi người.

Doanh Thiên dẫn theo 4 người cùng Tiểu Hùng hạ xuống mặt đất.

Chỉ cần chạm chân tới mặt đất, người liền sẽ cảm nhận được đại địa nơi này cực kỳ rắn chắc, coi như Thiên Thần cũng khó mà đánh phá.

Chưa kể chính là khắp nơi đều tràn ngập một loại khí tức hùng hoang, giống như một mảnh hoang dã chưa khai phá.

Nơi này cũng không phải cái gì đẹp đẽ địa phương, nhìn lại chính là một mảnh khô cằn địa phương. Trên đại địa heo hút gió thổi, bên trên bầu trời cũng chỉ là mây vàng. Lộ ra một bộ xé chiều, thê lương vô cùng.

Nhìn bộ dáng thê lương này, Doanh Thiên cũng là thở dài, nơi này rốt cuộc là một mảnh nghĩa địa.

Sau đó, hắn chậm rãi di chuyển. Chính là hướng khu vực trung tâm đi tới.

"Công tử, chúng ta đi đâu?". Tuyết Ngạo Linh không khỏi nói ra.

Doanh Thiên nghe vậy liền nhìn nàng mỉm cười một chút, trong nụ cười treo lên mấy phần ý vị.

Nhìn hắn nụ cười này, không hiểu sao trong lòng Tuyết Ngạo Linh nổi lên một trận hàn ý, nàng có cảm giác chẳng lành.

"Đi một cái rất có ý tứ địa phương". Doanh Thiên chỉ vờ vờ nói như vậy mà thôi.

Bọn hắn di chuyển tốc độ, không nhanh, không chậm, trên đường đi gặp qua không ít các tộc các người trẻ tuổi đang tìm kiếm cơ duyên.

Cũng có mấy lần thấy qua Yêu Tộc thần hạm.

Bọn hắn chính là từ trên thần hạm khiêng xuống từng chiếc đồng quan, bên trên tuyền khắc thần văn rất nhiều. Hiển nhiên bên trong là các lão tổ thọ nguyên đã cạn được chôn xuống.

Mà lại, bọn hắn chính là xây lên một khu mộ phần, rõ ràng là, mỗi một thế lực khi đem người chôn ở đây đều đã tuyển chọn lấy chỗ đẹp một chút, sau đó xây dựng lên, đem các vị lão tổ chôn lấy gần nhau.

Tại trên đường đi, có thể nhìn thấy được rất nhiều kiến trúc đã đổ vỡ, có chỉ là một mái nhà đơn sơ, cũng có là một tòa to lớn thành trì.

Đặc biệt là, toàn bộ những kiến trúc này, đều được xây lên bằng đất. Nhưng là coi như đất, cũng là so với thần kim thiết còn muốn rắn chắc.

Hoặc là có thể nhìn thấy từng bộ xác sống vô hồn chậm rãi đi lại, lộ ra hết sức quý dị.

"Đó là cái gì". Nguyệt Nhi không khỏi thắc mắc.

"Đó là người tiến nhập Thần Thủ Phần bị mê thất, trở thành xác sống, cũng có là sinh linh bản địa, hoặc là người bị chết ở đây". Sở Thanh Lăng giải thích:"Ở đây có tồn tại thần bí lực lượng, đem bọn hắc hồn sống lại, nhưng là cũng đã không phải là bọn hắc hồn".

"Nếu vậy, chôn người lại có ích gì". Nguyệt Nhi hỏi tiếp.

"Thần Vương trở lên, hồn lực đã đủ cường đại, chôn xuống đất ngàn năm vẫn có thể bảo toàn linh hồn không tiêu tán, từ đó sống lại vẫn đầy đủ ý thức, về phần những xác sống kia, bọn hắc hồn khi còn sống chưa có đạt tới Thần Vương, hoặc là không có được chôn".

Hiển nhiên, điều kiện để có thể tại Thần Thủ Phần sống lại chính là phải có Thần Vương tu vi trở lên, cùng với bắt buộc phải chôn dưới lòng đất ngàn năm mới có thể sống lại.

Cho dù người là Thần Hoàng, nếu là không được chôn xuống, chết đi cũng vẫn sẽ là xác sống.

"Nói như vậy, nơi này đã từng rất phồn thịnh đi".

"Có lẽ vậy".

Bỗng nhiên, Từ Nghiên phát hiện ra cái gì, nàng lập tức rút ra song đao cảnh giác.

Chỉ thấy cách đó không xa chừng hơn mười dặm, có lấy một cái ngọn đồi.

Ngọn đồi này không tính lớn, nhưng là bên trên đỉnh đồi kia, ngòi lấy một cái nam tử, nam tử này rõ ràng là còn sống, nhưng là trên thân hắc lại có một loại tử khí kỳ lạ.

Hắn một đôi mắt cũng là trắng dã đang nhìn theo mấy người Doanh Thiên.

"Không cần lo lắng, đó là người được chôn ở đây". Sở Thanh Lăng cười nói, hiển nhiên là nàng đã đoán trước những tình huống như vậy.

...

Rốt cuộc, trải qua 4 canh giờ di chuyển, Doanh Thiên dừng bước.

Trước mặt hắc là một tòa núi lớn.

Núi này, cao chừng mười dặm, rộng khoảng 30 dặm.

Ở dưới chân núi lộ ra một cái hang động đen tối. Có thể thấy được từng đạo tử khí màu đen lượn lờ bên trong, không cần suy nghĩ, cũng biết là đại hung địa phương. Hang động này có lực lượng đặc thù, đem hồn lực ngăn cách bên ngoài, cho nên không cách nào dò xét bên trong tình huống.

"Đi vào đi, ở trong đó trăm ngày, nhất định phải đem trong đó giết sạch". Doanh Thiên nói với Tuyết Ngạo Linh, chỉ vào hang động.

Nghe được hắc nói vậy, để cho mấy người đều là kinh hãi vô cùng.

Một cái không biết địa phương, tràn đầy hung hiểm, vậy mà Doanh Thiên để cho Tuyết Ngạo Linh dạng này một cái Hư Thần Cảnh tiến vào, cơ hồ là đi chịu chết.

"Sư Tôn, người làm gì a, muốn tỉ ấy đi chịu chết sao". Nguyệt Nhi không khỏi khuyên can.

Đổi lại, Doanh Thiên không có để ý tới Nguyệt Nhi mà nói với Tuyết Ngạo Linh:"Thế nào, sợ? "

Tuyết Ngạo Linh quả thật là sợ, đối với không biết sắp tiếp đón mình là thứ gì, nàng đương nhiên sợ.

Nhưng là nàng quyết tâm một cái, cắn răng đem ra Dạ Kiếm, trên người thần lực lưu chuyển tiến vào sẵn sàng chiến đấu trạng thái, sau đó lập tức tiến vào hang động.

Chưa có tiến vào mấy giây. Bên trong lập tức vang lên tiếng chém giết, tiếng chém giết này cứ xa dần, sau đó biến mất trong hang tối.

Doanh Thiên cũng không có ở lại liền lên đường đi tiếp.

Nhìn như vậy, không khỏi để các nàng có chút vì Tuyết Ngạo Linh lo lắng, không khỏi quay đầu nhìn nhiều vài lần.

"Yên tâm, các người cũng sẽ như vậy". Doanh Thiên bồi thêm một câu, tương đối chí mạng, để cho các nàng không khỏi im bặt mà đi.

Mất đến một ngày, Doanh Thiên mới là bố trí cho các nàng mỗi người một nơi để ma luyện.

Từ Nghiên chính là một cái Long Tộc mộ phần đã bỏ hoang rất lâu, bên trong không biết là có thứ gì.

Nguyệt Nhi cũng đồng dạng là một cái mộ phần, nhưng là không biết là thuộc về tộc nào, chỉ thấy nơi đó so với chỗ của Từ Nghiên và Tuyết Ngạo Linh còn muốn hung hiểm gấp mấy lần. Liền Tiểu Hùng cũng được Doanh Thiên an bài ở lại.

Sở Thanh Lăng cũng là được Doanh Thiên tận tình tìm đến một cái tương đối yên tĩnh địa phương, nơi đó là một khu vườn rộng.

Nàng cũng không giống ba người kia phải đi giết chóc ma luyện. Mà là ngộ đạo.

Sau khi sắp xếp cho đám người Nguyệt Nhi xong hết, Doanh Thiên lấy tốc độ không thể tưởng tượng trong nháy mắt vượt qua trùng điệp không gian.

Chỉ chớp mắt sau đó, hắn đã xuất hiện trước vách ngăn.

Vách ngăn lúc ở trên thần hạm nhìn thấy cực kỳ là nhỏ bé, cơ hồ không thấy, nhưng là hiện tại đứng trước mặt mới thấy được, nó thật sự là khổng lồ vô cùng.

Vách ngăn kỳ thật chính là một dãy đá cực kỳ dài và cao.

Chỉ tính riêng chiều cao của nó, ước chừng cũng phải là mấy tỉ dặm cao, chiều rộng cũng là như vậy.

Về phần chiều dài. Vậy cũng không nên đoán.

Vách ngăn này liên tục nối tròn với nhau. Tạo thành ngăn cách hai khu vực

Tính vách ngăn này, phạm nhân cả đời cũng mơ tưởng đi qua.

Doanh Thiên thân hình đảo một cái, chớp mắt đã xuất hiện bên trên vách ngăn. Hắn chậm rãi hướng phía nam đi tới, đi rất chậm, tựa như là trên tường thành đi dạo một bộ vậy.

Mặc dù vách ngăn này cao hàng tỉ dặm, nhưng là Thần Thú Phần thật sự quá lớn, coi như người đứng tại vách ngăn nhìn xuống, bao hết tầm mắt cũng bất quá là đại địa bất tận mà thôi.

Bên trên vách ngăn cũng là đủ loại cương phong sắc bén, coi như là Thần binh thường, không cẩn thận đều sẽ bị cắt da thịt.

Nhưng là Doanh Thiên mặc kệ cho cương phong thổi tới, hắn lạng lẽ mà đi.

Trên đường đi, hắn gặp không ít người, cũng không phải là người sống, mà là người đã chết.

Những kẻ này, đều là chôn ở bên trong sống lại, Doanh Thiên cũng không có để ý bọn hắn.

Mà bọn hắn, mặc dù ngạc nhiên khi nhìn thấy Doanh Thiên, nhưng là cũng không ai làm gì. Không có hỏi, cũng không cản.

Rốt cuộc, trước mặt hắn xuất hiện một cái hồ. Một cái mương phần rộng lớn hồ.

Hồ nước này cực kỳ trong xanh, bên dưới bốc lên màu trắng hơi nước lơ mơ hư ảo. Cực kỳ mát mẻ.

Quanh hồ đủ các loại hoa nhiều màu sắc toát ra quang mang lấp lánh, lộ ra sinh động đầy sức sống. Hoàn toàn khác với vẻ tang thương của Thần Thú Phần.

Chỉ là, hồ nước này cực kỳ yên lặng, yên lặng đến không thể yên lặng hơn.

Mặt nước tĩnh vô cùng, mặc kệ cho cương phong vun vút thổi qua. Nhưng là mặt nước không có chút nào động tĩnh. Vô cùng yên lặng.

Mặc dù cái hồ này đẹp là như vậy, nhưng là xung quanh lại không có bất kỳ ai đến gần.

Cũng không phải là không có, mà là từ xa đứng nhìn.

Những người chết kia nhìn thấy Doanh Thiên tiến đến gần hồ, đều lộ ra cực kỳ ngạc nhiên, bọn hắn đều là đưa con mắt chăm chăm nhìn tới, nhưng là cũng không có ai dám tiến thêm một bước, giống như là sợ hãi cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 128: Một con cá

Doanh Thiên tại bên bờ hồ ngồi một lát, hần đôi mắt thâm thúy có thể nhìn thấu vạn cổ kia nhìn chăm chăm xuống dưới hồ, sau đó trên miệng hần treo lên một cái nhàn nhạt nụ cười.

Tại dưới ánh mắt kinh hãi của đám người chết bên kia, Doanh Thiên chính là bình thân kéo quần xả xuống.

Cái này tình huống để cho đám người chết tựa hồ như là rất hoảng sợ, vội vàng lấy tốc độ rất nhanh lui hết ra xa, giống như là đang sợ bị vạ lây.

"Ừng Ừng".

Đúng lúc này, một dạng chấn động rung chuyển phát ra, trên mặt hồ mặt nước cũng là rung lên kịch liệt. Giống như là có một cái to lớn quái vật đang muốn xông ra.

Doanh Thiên chỉ là bình tĩnh đứng đó, đôi mắt vẫn nhẹ nhàng nhìn xuống.

Rốt cuộc, xuất hiện trong tầm mắt, chính là một cái bóng đen rất lớn, bóng đen này lấy tốc độ cực kỳ nhanh lao lên trên.

Rốt cuộc, cái bóng đen này phá tan mặt nước mà lao lên, đem trên mặt hồ nước bắn tung tóe, bọt trắng khắp nơi.

Đây là một cái con cá, con cá tương đối to lớn, ước chừng trăm thước.

Nhìn kỹ lại một chút, con cá này giống như cá chép một dạng, nó thân mình cá chép, đuôi, vây bóng loáng, sắc bén vô cùng.

Cái này tựa như trên thế gian một loại binh khí lợi hại nhất một dạng, một khi bị nó chém trúng, mặc kệ người là cường đại cỡ nào, rắn chắc ra sao có lẽ sẽ đều bị nó cắt ra làm đôi.

Trên mình nó lớp vảy cũng như vậy một bộ sáng loáng, lớp vảy kia toát ra vô tận quang mang, trên từng chiếc vảy lưu chuyển từng đường vô cùng huyền ảo đạo văn, tự nhiên vô cùng, giống như là sinh ra đã tồn tại.

Chưa kể nhìn lớp vảy liền biết, có thể xưng lên không gì phá nổi, tựa như là tiên kim mà thành, coi như người cường đại tới cỡ nào, có thể hủy thiên diệt địa, nhưng là muốn đánh phá lớp vảy kia, chính là mộng tưởng.

Nửa trên thân của quái vật này lớp vảy màu đen tuyền, chớp động quang mang màu đen vô cùng thâm sâu, nửa thân dưới vảy lại có màu hoàng kim, tựa như đế hoàng một dạng.

Hai màu đen, kim lẫn nhau ở giữa hòa hợp hoàn mỹ, vô cùng tự nhiên, ở giữa chuyển màu cũng là một loại tự nhiên mà thành.

Đặc biệt là, con cá này đầu, cũng không phải là đầu cá, mà giống như rồng một dạng, hàm răng sắc bén, cùng một cặp râu dài ngang thân.

Ngoài ra, nó có tới chín con mắt, hai bên mỗi bên bốn con mắt, một con mắt thì là ở chính giữa.

Cái này tựa như là trong truyền thuyết cá chép hóa rồng một dạng, hoặc có thể nói, là một con Long Ngư.

Con cá này xuất hiện, chính là giận dữ mà quát lên tiếng người: "Kẻ nào dám tiểu xuống hồ của ta, muốn chết".

Nó bộ dáng tựa hồ là rất tức giận, rất có tư thái một ngum ăn mất Doanh Thiên.

Thế nhưng là, nó chợt im bất, chín con mắt nhìn chăm chăm Doanh Thiên. Lộ ra rất kinh nghi.

Doanh Thiên chỉ là mỉm cười nhìn lại, cũng không có nói câu gì.

Rốt cuộc, qua hồi lâu, con Long Ngư kia lên tiếng: "Người là ai?".

"Người qua đường mà thôi". Doanh Thiên nhàn nhạt đáp.

"Người qua đường? ". Nó không khỏi rất nghi hoặc, bình thường tới nói, mặc kệ người là cái dạng gì tồn tại, dám trêu tới nó, nó liền một ngum đem người ăn sạch.

Nhưng là nhìn thấy Doanh Thiên thời điểm, một cổ cảnh báo vang lên đem nó kiềm chế lại, cổ cảnh báo kia, là từ trong huyết mạch vang lên, tựa như là trải qua vạn cổ mà lạc ấn xuống.

"Tôi nhìn một chút, hi vọng thấy Chân Long, đáng tiếc, có lẽ ta tới sớm". Doanh Thiên lắc đầu.

Nhưng là, một câu nói đơn giản, lại đem con cá này giật mình kinh hãi, bởi vì một câu nói kia, cơ hồ là đem nó cước căn nói toạc.

Phải biết, nó huyết mạch là cực kỳ cao quý, đừng nói một cái Thần Giới, coi như toàn bộ Thiên Địa này, huyết mạch của nó cũng là độc nhất vô nhị, cực

kỳ hiếm thấy.

Theo đó, người biết đến nó, ít lại càng thêm ít, theo lý mà nói, người có thể biết nó cước căn, đáng lẽ không nên tại Thần Giới xuất hiện.

Nhưng là, trước mắt nó lại xuất hiện một người.

Lập tức, con cá này thu hồi bộ dáng kia, thay vào đó chính là hai vây xoa xoa, 9 con mắt có chút híp lại, lộ ra rất là dễ tiện một bộ cười nói:"A a. Vị đại nhân này, Tiểu Ngư có mắt không thấy Thiên Nhân, mong đại nhân xá lỗi".

"Thế nào, vừa rồi còn rất muốn nhai ta".

"Không dám, Tiểu Ngư ngu muội, mời đại nhân không cần để ý". Sau đó, nó áp ứng nói tiếp:"Đại nhân a, người tựa hồ đối với ta rất hiểu rõ? "

"Đương nhiên hiểu rõ, hiểu đến tổ tông nhà ngươi bắt đầu". Doanh Thiên cười cười.

Nghe vậy, con cá cũng là cười cười, về tổ tiên nó, nó cũng không dám đi bàn luận, sau đó nó hỏi:"Ta gốc ở đây mấy cái kỷ nguyên, cũng không thể phóng ra một bước kia, mong đại nhân có thể chỉ điểm".

"Ta tại sao phải nói cho ngươi".

"Cái này,..... ". Nó không khỏi ngốc một chút.

Đúng vậy, tại sao Doanh Thiên lại phải nói cho nó đâu. Tựa hồ đây cũng không liên quan tới hắn. Hắn cũng không cần phải đi nói cho nó.

"A... A. Đại nhân, ngươi nhìn một chút, ta ở đây có rất nhiều đồ tốt, đại nhân muốn một chút sao. Không.... đại nhân muốn hết cũng có thể". Nó tươi cười nói ra, rất có nịnh nọt bộ dáng.

"Ngươi đóng đồng nát sắt vụn kia, không lọt nổi mắt ta". Doanh Thiên lắc đầu, mặc dù nói, con cá này hay là tích lũy được không ít của cải. Nhưng là, đối với Doanh Thiên mà nói, đều là rác rưởi.

Nghe được Doanh Thiên chê bai, nó cũng chỉ biết cười khổ mà thôi.

"Đại nhân, ngươi muốn như thế nào đồ vật, chỉ cần ta có thể liên nhất định tìm tới". Con cá này quả quyết nói ra.

"Ngô, thật vậy nha". Doanh Thiên một bộ suy tư cười đáp.

"Đương nhiên, ta có thể bảo đảm". Nó không khỏi vẩy lên cái vẩy, rất có một bộ vỗ ngực tự hào.

"Tốt, vậy đem trong bụng ngươi viên đá kia đem ra". Doanh Thiên trực tiếp nói.

"Viên đá kia" ba chữ vừa nhắc đi ra, lập tức để cho con cá này giật mình biến sắc, nó không khỏi có chút lùi về phía sau sợ hãi nói ra:"Cái này. Chỉ sợ là không được đi". Dừng chút lại nói:"Đây là ta bản mạng đồ vật, nếu mất đi, sau này làm sao hóa thành Chân Long".

"Ngu xuẩn, nếu là có thể lột xác thành Chân Long, ngươi cũng đã sớm, còn phải gốc ở đây". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra.

Nghe vậy, để cho nó không khỏi có chút giật mình, quả thật như vậy, nó ở cái hồ này gốc đến đủ lâu, lâu đến chính nó cũng không biết là bao lâu.

Thời gian đó, nó đã ném thử qua vô số lần, kết quả, đều là thất bại không thành, cái này để cho nó chán nản không thôi.

"Cái này,..... ". Suy nghĩ một chút, nhưng là nó không khỏi do dự.

"Thế nào, bỏ được, không bỏ được".

Rốt cuộc, con cá không khỏi cắn răng, quyết định nói ra:"Tốt, vậy liền liều một lần".

Sau đó, nó gồng mình, từ bên trong miệng nhả ra một viên đá.

Tại viên đá này xuất hiện thời điểm, quang mang mạnh mẽ phóng lên tận thiên khung, lúc này, chỉ cần ngươi tại bên trong Thần Thú Phần, bất kỳ là ở đâu, đều có thể nhìn thấy đạo quang mang này chiếu rọi.

Cái này đem toàn bộ người không khỏi nhìn về phương hướng này, lập tức có nhiều người tiến về đây.

Thậm chí, sâu cùng bên trong Thần Thú Phần có mấy đôi mắt mở ra nhìn về hướng này nói ra:"Con cá này, vậy mà đem viên đá kia lấy ra, đây là muốn làm gì".

Phương viên mấy tỉ dặm quanh hồ đều bị ánh sáng chói đến lóa, cơ hồ nhìn không rõ.

Doanh Thiên chậm rãi đưa tay bắt lấy viên đá kia, nhìn nó một chút.

Đây là một viên mười phần thô ráp đá, to bằng ngón tay cái mà thôi, nó màu tím như thạch anh một dạng.

Xung quanh nó xuất hiện hai đạo long hồn đang bay lượn, cực kỳ sống động một dạng.

Nhìn qua liền biết, đây nhất định là độc nhất vô nhị một viên đá, nó độ trân quý, coi như Thiên Tôn dạng này tồn tại cũng sẽ xuất thủ cướp đoạt.

Bị Doanh Thiên bắt lấy, nó quang mang chói mắt mới là thu hồi về, nhưng y nguyên vẫn giữ được khí tức thần thánh không gì sánh được kia.

Cảm thụ một chút viên đá này, Doanh Thiên không khỏi gật đầu hài lòng nói ra: "Dạng này độc nhất vô nhị, cũng chỉ có các người huyết mạch này mới có thể".

Nhìn trên tay Doanh Thiên viên đá, con cá lúc này cũng là đau lòng không thôi, nếu được, nó thật sự là muốn đem viên đá lấy lại.

Nó đây cũng là đánh cược một lần, dù sao ngóc tại địa phương này quá lâu, nó đã chán muốn chết, rất muốn có thể một lần hóa Chân Long, bay lượn Cửu Thiên.

Tung hoành Thiên Địa, mới là nó ước mơ.

"Đại nhân, vậy việc kia.... ". Con cá không khỏi khẩn trương nói ra. Giờ phút này, nó là rất hồi hộp cùng mong chờ.

"Được rồi, đồ vật đến tay, cũng giúp người một chút". Doanh Thiên cười cười nói ra.

Nói đoạn, hắn đưa bàn tay nâng lên, chỉ thấy Đế Diễm hừng hực bốc lên, nhìn thấy Đế Diễm kia, để cho con cá không khỏi có chút kinh nghi, bởi vì nó cảm nhận được cực kỳ nguy hiểm khí tức từ ngọn lửa này. Bỗng nhiên một cỗ bất an hiện lên.

Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra: "Không nên phản kháng, nếu là xảy ra sai sót, có thể đem người đốt thành than, ta cũng sẽ không chịu trách nhiệm.

Ngay sau đó, hừng hực Đế Diễm phóng lên, lao thẳng tới nó, đem nó bao phủ, từng đạo Đế Diễm chính là len lỏi qua nó lớp vảy kia, tiến vào thân thể, tiến hành thiêu đốt.

Nóng...

Bỏng...

Con cá chính là lập tức đau đớn gào thét, nó thân thể to lớn quần quai vẩy đập, đem trong hồ nước bắn lên tung tóe.

"Đại nhân. Người làm cái gì. Đốt chết ta".

Doanh Thiên mặt không biểu tình chậm rãi nói ra: "Yên lặng một chút, có người trong huyết mạch người động tay chân, mới khiến người không thể lột xác, chỉ có đem nó đốt cháy, người mới có thể tiến một bước".

Con cá nghe vậy chính là cảm thấy vô cùng hoảng sợ. Rốt cuộc nó cũng chỉ đành cắn răng mà chịu đựng. Cũng không ai biết, nó phải chịu đau đớn cỡ nào, nhưng là đây tuyệt đối không phải người có thể tưởng tượng.

Trải qua thiêu đốt một canh giờ, rốt cuộc Doanh Thiên đem Đế Diễm thu hồi.

Lúc này, con cá chính là bất động nằm im trên mặt nước, thân thể đen thui toát ra mùi khét.

Cũng không biết còn sống hay là chết.

Doanh Thiên không khỏi lắc đầu một chút cười nói: "Đã xong, dậy nhìn một chút".

Nhưng là nó một mực nằm im, không có tỉnh lại, tựa như là đã chết một dạng.

"Dậy, có tin hay không đem người nấu lẩu cá". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra.

Dứt câu, con cá chính là hoảng hốt mà tỉnh lại, nó vừa rồi quả thật là đau đớn muốn chết, nhưng là vẫn hơn bị nấu thành lẩu cá, nó tuyệt đối tin tưởng lời Doanh Thiên nói, nếu hắn đã muốn, nó nhất định phải trên nôi.

"Đại nhân, như vậy xong sao, sao ta không cảm thấy chút gì". Con cá ưỡn oai nói ra.

Lời này nói ra, chính bản thân nó đều cảm thấy vô cùng nghi hoặc, nó ở đây lâu như vậy, cũng chưa có kẻ nào có thể tới uy hiếp nó, cũng có không ít kẻ từng mò đến tầm bão, kết quả đều bị nó ăn sạch.

Quan trọng là, Thần Thú Phần địa phương này có lấy vô thượng tồn tại tọa trấn, có thể uy hiếp nó muốn đi vào, cũng trước tiên phải nhìn mặt tồn tại kia.

Cho nên, huyết mạch của nó bị người động tay chân, đó là không thể nào sự tình, coi như có, nó làm sao lại không biết đâu.

"Khi đó, người bắt quả là một quả trứng, không biết chính là thường tình". Doanh Thiên liếc nó cười nói.

"Cái gì....., cái này làm sao có thể đâu". Con cá kinh nghi bất định nói ra, nó tin tưởng, nếu là có thể đụng chạm huyết mạch của nó, có lẽ thật sự là từ lúc nó chưa sinh ra.

Nhưng là, vấn đề ở chỗ, tại nó còn là trứng thời điểm, nhất định sẽ được bảo hộ cực kỳ bí mật, làm sao có người có thể tới gần nó động chạm đâu.

Nhìn ra nó suy nghĩ, Doanh Thiên bèn đáp:"Thế gian, không có chuyện gì chắc chắn, coi như người đen đuôi".

"Vậy, mục đích là gì". Con cá không khỏi thắc mắc nói ra.

"Không phải người tự hào chính mình huyết thống cao quý sao, như vậy huyết mạch, là để người ta thêm nhỏ dãi". Doanh Thiên cười đáp.

Nghe vậy, con cá không khỏi toát mồ hôi hột, quả thật, nó dạng này huyết thống, chính là trân quý không gì sánh được, chính là trong thiên địa độc nhất vô nhị. Cho nên sẽ khiến nhiều kẻ thêm muốn.

"Xem ra, sau này ra ngoài, vẫn là điều thấp một chút". Con cá lẩm bẩm.

"Chính là dạng này, các người huyết mạch này vạn cổ truyền thừa, nhưng là có thể chân chính bay lượn Cửu Thiên, đó là lác đác không có mấy, tuyệt đại đa số đều trở thành trong bụng người mỹ vị". Doanh Thiên cười nói ra.

"Bọn hần làm sao thêm muốn chúng ta như vậy đâu". Con cá nghi hoặc. Nếu là chỉ vì nó huyết thống, vậy cũng không hợp lý.

Nhìn một chút, Doanh Thiên đáp lời:"Các người huyết mạch này, chính là Thiên Địa uẩn dưỡng mà ra, mà lại là độc nhất Thiên Địa huyết mạch, chính là cùng đại đạo phù hợp, cùng với Thiên Địa tương liên. Nếu là đem các người ăn xuống, có thể chứng đạo Nguyên Thủy, hoặc là tiến nhập Thiên Đạo". Dừng một chút lại nói:"Coi như Thiên Tôn, ăn vào các người, đều sẽ vô cùng lợi ích, người nói có phải hay không ta cũng nên đem người ăn".

Con cá không khỏi giật mình kinh hãi, nó không khỏi lùi về phía sau vội vàng nói ra:"Đại nhân, người tuyên cổ vô song, vô địch thiên hạ, đã không cần thiết ăn ta".

Nhìn con cá này bộ dáng cầu xin kia, Doanh Thiên bật cười nói:"Được rồi, ta khuyên người tốt nhất sớm tu luyện, mau chóng rời đi, nếu là để lâu, bọn hần tìm tới, người sẽ thật biến trên bàn nôi lâu".

P/s: Ta luôn có cảm giác, ta viết truyện tiết tấu có hơi nhanh quá a.

Có nên câu thêm chương không ta.

Cơ mà câu chương lại bị chur vị chừi. Ha ha.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 129: Thanh lộc yêu tộc

Đến tay đồ vật, Doanh Thiên cũng không có lý do cần thiết ở lại, hần còn nơi khác cần đi.

"Đại nhân, sau này còn có thể nhìn thấy người sao". Con cá không khỏi nhìn nhiều Doanh Thiên một chút.

"Tin tưởng, một ngày người hóa Chân Long, tại Cửu Thiên bay lượn, có thể nhìn thấy, khi đó biết đâu lại bắt người tới làm tọa kỵ". Doanh Thiên không khỏi cười cười nói ra.

Nghe vậy, con cá cũng là cười khò, không đi nói thêm. Dù sao nó huyết thống cao quý vô cùng, nào sẽ đi làm người tọa kỵ, nhưng là trong thâm tâm nó cũng biết, có thể làm đến Doanh Thiên tọa kỵ. Cái này chính là nười phân vinh dự.

"Nguyên đại nhân vĩnh thế trường tồn". Con cá chậm chậm nói ra.

Doanh Thiên gật đầu, quay lưng bước đi, cũng không có chần chừ.

Tại Doanh Thiên đi mất dạng thời điểm, mới là bắt đầu có mấy cái người chết lục tục chui ra. Bọn hần vừa rồi là trốn đến mất tích, không có kẻ nào dám ngo đầu ra, hoặc là đi nghe trộm một chút, bởi vì, đó cơ hồ là tìm chết.

Con cá nhìn Doanh Thiên đi mất, sau đó mới là tự mình lẩm bẩm:"Ta cũng nên ngủ say một chút, hi vọng lần này có thể thành công". Sau đó nó nhìn ra

xa phương hướng kia một chút, trong miệng chiếc lưỡi liềm mép:"Trước đó, nên ăn một bữa no nê".

Chỉ thấy từ xa xa, có tới 4 chiếc thần hạm đang bay tới, hiển nhiên là vừa rồi bị nó lấy ra viên đá toát ra dị tượng hấp dẫn, muốn tới tìm bảo.

Trên những thần hạm này cường giả như mây, Thần Vương không thiếu, thậm chí là có Thần Tôn tọa trấn, chỉ là bọn hắn không biết, chờ đợi phía trước chỉ là tử vong mà thôi.

Doanh Thiên rời đi chỗ cái hồ. Chính là lập tức nhảy xuống vách ngăn, rồi đi hoàn toàn biên giới khu, tiến vào ngoại khu.

Bên trong ngoại khu, thú tức cũng là nồng đậm không chỉ gấp mười lần bên ngoài, hiển nhiên nơi này chôn lấp Thần Tôn cấp bậc Yêu Tộc, cho nên khí tức là hơn bên ngoài rất nhiều.

Quan trọng là, ngoại khu đại địa chính là một màu đỏ tươi như máu. Mặc dù vẫn là khô cằn một dạng, nhưng là đại địa đỏ rực, ngoài ra bên trên bầu trời u ám huyết vân, cũng là làm tăng lên mấy lần độ quỷ dị.

Coi như Thiên Thần tại đây hành tẩu, cũng sẽ cảm nhận được cực kỳ lớn áp lực, cùng rợn tóc gáy.

Doanh Thiên tại trên đại địa chậm rãi mà đi lấy, mỗi một bước đi, hắn đều nhìn xuống mặt đất, mà lại, hắn không có đi thẳng.

Có thể là đi vài bước, hắn sẽ đi sang trái, hoặc là bên phải, thậm chí đi vòng vòng trở về điểm rẽ, có thể nói rất kỳ lạ.

Nếu là có người nhìn thấy hắn đi như vậy, có lẽ sẽ cho rằng hắn là kẻ điên đi.

Nhưng là, nếu như có người đầy đủ cường đại nhìn tới, liền sẽ phát hiện, Doanh Thiên di chuyển chính là dựa theo một loại quy luật nào đó, một loại cực cao thâm huyền ảo quy luật.

Hao tổn đến hơn 20 ngày thời gian. Doanh Thiên lúc này coi như đi được một nửa ngoại khu.

Hắn đi 20 ngày này, chính là không gặp qua một bóng người, có chăng chỉ là những cái kia xác sống, hoặc là người được chôn mà thôi.

Dù sao, Thần Thú Phần hay là quá mức rộng lớn, không gặp ai, cũng không có gì lạ.

Đúng lúc này, một cái bóng đen che lấp bầu trời bên trên Doanh Thiên.

Một cái thanh âm hiển từ vang lên.

"Vị tiểu hữu này, có hay không muốn đi nhờ một chút".

Chỉ thấy một cái lão giả râu tóc trắng bạc bay đến gần Doanh Thiên thân thiện nói ra.

Lão giả này toàn thân mặc một kiện giản dị trường bào màu xanh, hắn râu tóc đã là bạc trắng đến tinh quang. Nhưng là khuôn mặt kia lại rất hiền từ một dạng, phúc hậu vô cùng.

Nhìn qua đều sẽ cho rằng, đây là một vị hiền từ bao dung lão giả.

Đúng thế, nhìn thấy hắn thời điểm, trong lòng người đều sẽ hiện lên mấy từ "Hiền Từ, Bao Dung, Phúc Hậu, Tốt Bụng...".

Trên tay lão giả này cầm lấy một thanh quái trượng điêu khắc một con Thần Lộc. Hắn tu vi, cũng đã là Thần Vương.

"Vị tiểu hữu này, nếu như không chê, liền lên đi một chút, dù sao nơi này cũng không tốt". Lão giả này cười hiền lành nói ra.

"Ngô, các người là ai". Doanh Thiên mỉm cười hỏi.

"Chúng ta là Thanh Lộc Thần Điện người, cũng không phải cái gì to lớn đại thế lực". Lão giả này cười cười nói ra.

Quả thực, bọn hắn cũng không phải là Thần Giới người bản địa. Mà là đến từ Yêu Giới một cái thế lực, gọi là Thanh Lộc Thần Điện.

Nói dễ hiểu, mỗi một cái Yêu Tộc, đều có một cái thế lực đại diện, giống như Long Tộc có Tứ Hải Long Cung.

Phụng Tộc có Thiên Hoàng Cung.

Cửu Vĩ Hồ Ly là Cửu Vĩ Lê Cung.

Thanh Lộc Thần Điện thì đại diện cho Thanh Lộc Yêu Tộc.

Lại nói, Thanh Lộc Yêu Tộc cũng không phải cái gì cường đại tộc đàn. Tại trong Thần Thú xếp hạng Yêu Tộc cũng là xếp khoảng chót.

Giống như các loại Yêu Tộc cường đại như Long Tộc kia, mỗi cái thời đại đều có thể诞 sinh ra mấy cái chân chính Thần Thú.

Về phần bọn hán Thanh Lộc Yêu Tộc, cũng phải hai, ba cái thời đại mới có thể xuất hiện một cái Thanh Lộc Thần Thú chân chính. Cái này khiến cho thực lực tộc đàn của bọn hán không cách nào tăng lên.

Có được Thần Thú huyết mạch, không đồng nghĩa với việc được xưng là Thần Thú.

Chỉ có huyết mạch Thần Thú thuần khiết, phần trăm 80% trở lên mới có thể được xưng là Thần Thú.

Nhìn lão giả này một chút, Doanh Thiên không khỏi cười cười lắc đầu."Các người huyết mạch chưa tới hai thành cái này là Hắc Lộc chứ Thanh Lộc ở đâu".

Nghe Doanh Thiên một câu nói toẹt ra, lão giả chính là giật mình, sau đó lại cười cười xấu hổ.

Quả thật, đã mấy cái thời đại đến nay, Thanh Lộc Yêu Tộc không có ai đạt tới Thần Thú huyết mạch, mà là càng ngày càng loãng đi, khiến cho bọn hán tộc đàn thực lực càng ngày càng yếu đi.

Cho nên càng bị những cái kia lớn mạnh Yêu Tộc chèn ép, khiến cho bọn hán chịu nhiều uất ức.

Nhưng là mặc kệ cỡ nào uất ức, đều phải chịu nhục, không thể phản kháng.

Phản kháng thì thế nào, phản kháng liền sẽ bị diệt tộc, đây là cỡ nào thê thảm.

Giật mình là, Doanh Thiên vậy mà có thể nói ra chính xác lão giả này huyết mạch độ nồng đậm, chính xác là chưa tới hai thành.

"Lão phu gọi là Lộc Minh, không biết tiểu hữu xưng hô thế nào". Lộc Minh nói ra.

"Doanh Thiên".

"Đường xa mệt mỏi, tiểu hữu không ngại đi lên một chút".

"Cũng tốt, đi đường dài, mệt chân". Doanh Thiên cười cười.

Sau đó chính là trực tiếp bay lên.

Tại bên trên thần hạm của Thanh Lộc Thần Điện, cũng không có nhiều người, ước chừng chỉ một ngàn người.

Trong đó cũng chỉ có lấy hơn 30 vị Thần Vương, còn lại cũng toàn là đệ tử các loại tuổi trẻ.

Nhìn lại, bọn hán thần hạm này, so với các thế lực Yêu Tộc khác, cũng là nhỏ hơn chỉ có một nửa. Có thể thấy những năm này là xuống dốc đến cỡ nào.

Bọn hán những năm này xuống dốc có thể nói là thê thảm. Cả tộc đàn bất quá chỉ có một vị Thần Hoàng tọa trấn, Thần Tôn cũng chỉ có 4 vị. Về phần thần vương con số k tới một trăm.

Tính ra tổng thực lực còn không bằng Thần Lôi Sơn.

Mà chuyện đáng buồn là, vị kia Thần Hoàng đã sống mấy cái thời đại, thọ nguyên cũng là đã hao hết, hôm nay chính là đem hán đi chôn.

Mất đi vị Thần Hoàng duy nhất tọa trấn, e rằng Thanh Lộc Yêu Tộc đã thê thảm sẽ càng thê thảm hơn.

Có thể thấy được trên khuôn mặt của những đệ tử kia buồn rầu, liền Thần Vương cũng là thở dài không thôi.

Lộc Minh đón tiếp Doanh Thiên, cũng là nồng nhiệt, hán không có để ý chính mình Thần Vương thân phận, mà tự tay chuẩn bị cho Doanh Thiên một bàn thức ăn.

Đồ ăn không nhiều, nhưng là hợp Doanh Thiên khẩu vị.

Doanh Thiên không có khách khí, chính là ăn uống một hồi, trong thoáng chốc đem trên bàn thức ăn ăn sạch.

"Không tệ". Ăn uống no say thời điểm Doanh Thiên gật đầu.

Lúc này, Lộc Minh mới là chậm rãi hỏi:"Đạo hữu một mình tại Thần Thú Phần hành tẩu, là muốn đi đâu".

"Trung tâm". Doanh Thiên hỏi hột đáp.

"Trung Tâm?". Lộc Minh không khỏi kinh ngạc sau đó lại lắc đầu:"Không nên đi nha".

"Đi, tại sao lại không đi đâu". Doanh Thiên cười cười.

"Nơi đó vạn phần hung hiểm, tiến vào rất dễ bỏ mạng". Lộc Minh không khỏi lắc đầu.

Nhắc đến trung tâm Thần Thú Phần, coi như người cường đại cỡ nào đều không khỏi biến sắc mặt.

Nơi đó địa phận tuy nhỏ. Nhưng là hung hiểm đến cực độ, một bước khó đi. Chính là chỉ có Thần Đế cấp bậc Thần Thú mới có tư cách tại đó chôn.

Mà lại, cũng cần mấy cái thời đại. Thậm chí mấy chục cái thời đại mới có một hai vị Thần Đế cấp bậc Thần Thú hao hết thọ nguyên phải vào đó chôn.

Cho nên tại trong mắt người thường, khu vực trung tâm vẫn là mười phần thần bí.

Dù sao, đã có không ít Thần Đế cường ép tiến nhập, kết quả cũng là không có trở ra.

Thậm chí có Thần Đế đem cả Thiên Mệnh tiến nhập, cũng chỉ có vãn lạc kết cục. Đây là chỗ khiến người sợ hãi.

Liên cường đại vô địch như Thần Đế đều có vãn lạc nguy cơ, ai còn dám tiến nhập trung tâm.

Doanh Thiên chỉ là cười cười. Một bộ không để ý nói ra: "Đó là các ngươi, không phải ta".

Không rõ vì sao, lời Doanh Thiên nói đến rất tự tin, cũng rất tự nhiên, giống như là hiển nhiên như vậy.

Ở bên cạnh nghe lấy Lộc Minh, cũng không khỏi toát ra một cỗ tin tưởng, mặc dù hấn trong lòng vẫn cố hoài nghi, nhưng không hiểu vì sao, trong tâm lại là tin tưởng như vậy.

"Nếu vậy, chỉ có thể chúc tiểu hữu thượng lộ bình an, chúng ta cũng sắp tới mộ phần, không thể tiễn tiểu hữu đoạn đường". Lộc Minh nói ra. Dù sao bọn hấn đi chôn cũng chỉ là một vị Thần Hoàng lão tổ.

Một khi tiến vào nội khu liền sẽ tiến thẳng tới mộ phần, đương nhiên không cách nào đưa Doanh Thiên đi tiếp.

"Mộ phần nha, Một cái Thần Hoàng, chôn xuống lại có ích gì, chỉ là kéo dài hơi tàn mà thôi". Doanh Thiên hơi hợt nói ra.

"Tiểu hữu lời này không nên, đó là chúng ta Lão Tổ, hấn vì chúng ta những hậu bối này mà gánh vác đã mấy cái thời đại, cũng nên là hấn nghỉ ngơi lúc". Lộc Minh nói ra, trong lời nói không khỏi có kính ý.

Dù sao, những năm tháng này, Thanh Lộc Yêu Tộc tình huống không tốt, chính là một mình vị Thần Hoàng kia đứng lên gánh vác hết thảy, mới khiến cho bọn hấn kéo dài tới hôm nay.

Cho nên nhắc đến hấn, chỉ cần là Thanh Lộc Yêu Tộc bất kỳ một cái thành viên nào, đều sẽ nổi lên kính ý vô cùng.

Doanh Thiên lắc đầu: "Sai, bất quá là kéo dài hơi tàn mà thôi, nhìn một chút các ngươi tổ tiên, chính là cỡ nào cường thịnh,....".

Doanh Thiên lời nói, giống như dao cắt vào lòng Lộc Minh, đúng như Doanh Thiên nói, bọn hấn huyết thống Thanh Lộc này, chính là mười phần cường đại.

Tại tổ tiên bắt đầu, bọn hấn huyết mạch Thần Thú chính là có thể cùng Long, Phụng sánh vai, tại cường thịnh thời điểm đã có lúc áp đảo cả Long, Phụng dạng này.

Thậm chí, đã từng đứng đầu Yêu Giới một đoạn thời gian.

Thế nhưng là, thời gian vô tình, bọn hấn huyết mạch càng ngày càng loãng, khiến cho bọn hấn xuống dốc không phanh.

Những thời đại gần đây, nói đến Thần Thú bất quá chỉ đi ra hai, ba người. Còn là miễn cưỡng đạt đến tiêu chuẩn.

Về phần 100% phản tổ huyết mạch, đã là chuyện của Kỷ Nguyên trước.

Nói đến bọn hấn Thanh Lộc Thần Thú. Doanh Thiên chính là hiểu rõ đến mười phần. Thậm chí hấn đã từng cười qua.

Đây là một loại mười phần cao quý huyết mạch, cũng là cường đại vô cùng huyết mạch, ở địa phương khác, chính là một cái vô địch lực lượng.

Nhưng là ở Yêu Giới hiện tại, chỉ có thể kéo dài hơi tàn.

Đừng nhìn bọn hấn Thần Vương, Thần Tôn dạng này còn đủ. Có rất nhiều thế lực có thể để cho bọn hấn diệt vong, để cho bọn hấn huyết mạch hoàn toàn biến mất.

"Các ngươi hiện tại vấn đề lớn nhất, chính là huyết mạch pha loãng kia". Doanh Thiên nhàn nhạt nói một câu.

"Đúng là như vậy, nhưng là chúng ta cũng không có cách nào, cái này chính là nằm ngoài khả năng". Lộc Minh thở dài.

Bọn hắn những năm qua chính là tìm kiếm vô số phương pháp để có thể cải tiến huyết mạch, nhưng là đều không thể thành công. Đây là vượt quá bọn hắn khả năng.

"Chưa chắc, các ngươi hy vọng là còn". Doanh Thiên nở nụ cười thần bí nói ra.

Nghe được Doanh Thiên nói vậy, Lộc Minh không khỏi khản trương lên, mặc dù chỉ cùng Doanh Thiên mới tiếp xúc, cùng hắn nói vài câu. Nhưng là hắn có thể khẳng định về Doanh Thiên: "Sâu không lường được".

Hắn nói hy vọng vẫn còn, để cho Lộc Minh không khỏi tin tưởng, hắn rất muốn hỏi, chính là làm thế nào.

"Tiểu hữu lời nói là thật? "

"Thật so trên châu còn muốn thật".

"Nói, như vậy, Tiểu hữu là biết cách sao".

"Đương nhiên biết".

Nhận được Doanh Thiên khẳng định, Lộc Minh chính là mười phần khản trương, hắn trực tiếp đứng lên hành lễ, lấy tư thái thành khẩn nhất đi hỏi: "Nếu vậy, cầu xin tiểu hữu chỉ một con đường sáng".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 130: Đào mộ lên, chôn lại

"Chi con đường sáng nha". Doanh Thiên bình thần nhìn trước mặt Lộc Minh cười cười đầy ý vị nói ra.

Nhìn Doanh Thiên nụ cười kia. Lộc Minh là lập tức hiểu ra, thế gian vốn không có cơm trưa miễn phí, muốn hắn đồng ý, nhất định phải lấy ra đầy đủ thành ý.

Thế nhưng là, Thanh Lộc Thần Điện bọn hắn, đồ vật mặc dù nhiều, nhưng hắn biết, muốn lọt vào mắt Doanh Thiên đồ vật, chỉ sợ là không có.

"Không biết tiểu hữu.... Không. Đại nhân muốn thứ gì đâu". Lộc Minh không khỏi khản trương.

Hiện tại, có thể cải tiến huyết mạch, mới là việc khẩn cấp nhất, thứ gì cũng có thể bỏ ra được.

"Gọi công tử". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra, sau đó nói tiếp: "Không vội, chờ nghĩ ra lại nói".

Nghe vậy, Lộc Minh không khỏi cười khổ: "Công tử ý, ta đã thụ".

Trải qua một đoạn đường dài, rốt cuộc vách ngăn nội khu chính là xuất hiện trước mắt bọn hắn.

Lập tức, thần hạm của Thanh Lộc Thần Điện khởi động trận pháp, vượt qua không gian, trong chốc lát chính là xuất hiện phía sau vách ngăn, tiến vào nội khu.

Thời điểm vừa mới tiến vào nội khu, một cổ hoàng uy nặng nề ép tới, để cho Thiên Thần trở xuống cơ hồ thở không nổi.

Cho dù là Thần Vương hay là Thần Tôn cũng là cảm thấy áp lực cực kỳ.

Nơi này trải qua vạn cổ, mặc dù mỗi lần chôn xuống Thần Hoàng cấp độ là không nhiều, nhưng là tích lũy đủ nhiều đến dọa người.

Có lẽ phải lấy hàng vạn mà tính Thần Hoàng cấp bậc Yêu Tộc tồn tại ở đây.

Nói về Yêu Tộc cấp bậc, cũng không xưng Thần.

Ví dụ như Yêu Tộc không có đạt tới Yêu Thần, liền gọi là Nhất Giai Ma Thú cho tới Thập Tam Giai Ma Thú. Tương đương với Nhân Tộc Tam Cảnh Phàm Thai cho tới Thông Thần Cảnh.

Gọi là Yêu Thần, là chỉ ma thú đạt tới Thần Cảnh. Sau đó là Hư Yêu, Địa Yêu, Chân Yêu, Nguyên Yêu, Thiên Yêu, Yêu Vương, Yêu Tôn, Yêu Hoàng, Yêu Đế. Tương đương với Hư Thần cho tới Thần Đế.

Mà lại, đây chỉ là cách gọi chung của Yêu Tộc, mỗi một tộc tùy theo cũng sẽ có xưng hô riêng.

Giả dụ như Long Tộc đặt tới Thần Vương, liền xưng là Long Vương, hoặc là Long Tôn, Long Hoàng, Long Đế.

Hoặc như Xà Tộc, liền có Xà Vương, Xà Hoàng... v.... v...

Mà nội khu Thần Thú Phần, chính là chôn lấy Yêu Hoàng cấp bậc.

Cho nên, nơi này tràn ngập khí tức Yêu Hoàng, cực kỳ cường đại.

Tiến vào nội khu đằng sau, thần hạm của Thanh Lộc Thần Điện chính là hướng thẳng tới bên trong mộ phần, hướng bọn hắn nơi chôn cất tổ tiên mà tiến đến.

Chỉ thấy xa xa, liền lộ ra một khu mộ phần tương đối rộng lớn.

Khu mộ phần này, sắp xếp ước chừng hơn ngàn cái mộ phần, hiển nhiên là đã từng chôn cất hơn ngàn tôn Yêu Hoàng.

Lúc này, chỉ thấy nơi đó đã đứng lấy từng cái bóng người, ước chừng có khoảng 500 tôn.

Hơn 500 tôn này, chính là tổ tiên của Thanh Lộc Thần Điện chôn cất từ vạn cổ đến nay, chính là một cỗ hùng hậu lực lượng.

Cũng nhờ vào cỗ lực lượng này, mà nhiều thế lực khác cũng không dám manh động, cho nên Thanh Lộc Yêu Tộc coi như vẫn có thể kéo dài đi xuống.

Lý do nơi này có hơn ngàn ngôi mộ, nhưng là chỉ còn 500 tôn Yêu Hoàng là vì trải qua quá lâu thời gian, quá nhiều chuyện xảy ra, cho nên cũng không còn đầy đủ.

Bọn hắn hôm nay đứng đây chờ, chính là chờ hậu thế tới viếng thăm.

Chờ cho thần hạm đỗ lại. Trên thần hạm một đám hậu nhân, chính là tiến xuống xếp hàng quỳ lạy chính mình chư vị tổ tiên.

Sau đó một chiếc to lớn mà nặng nề đồng quan được khiêng xuống.

Khiêng xuống đồng quan, chính là chư vị Yêu Vương. Hiển nhiên, bên trong đồng quan chính là vị Thần Hoàng duy nhất kia.

Bỗng nhiên, trong đồng quan rung lắc kịch liệt, giống như người bên trong muốn đi ra.

"Không cần, đều đã khổ cực, trước tình đường ngàn năm, sau đó lại nói". Một vị Yêu Hoàng đưa tay ấn xuống, hiển nhiên hắn rõ ràng những năm này khổ cực.

Rất cuộc, bọn hắn thực hiện nghi lễ chuẩn bị đem vị Yêu Hoàng kia chôn lấy.

Nhìn cảnh lão tổ sắp được chôn xuống, khiến cho những đệ tử này không khỏi cảm thấy buồn rầu, bọn hắn mất đi vị Yêu Hoàng cuối cùng tọa trấn, sẽ là thảm càng thêm thảm.

Nhưng là đúng lúc này, một cái hơi thở thanh âm vang lên phá tan bầu không khí này.

"Cũng không biết kẻ nào ngu xuẩn chọn tới cho các ngươi cái này chỗ chôn cất".

Nghe vậy, bọn hắn chính là giật mình nhìn qua, chỉ thấy Doanh Thiên không biết từ lúc nào đã đứng đó. Bộ dáng lắc đầu thờ dài.

"Tiểu tử ở đâu tới, dám bậy miệng, có hay không muốn chết". Một cái có vẻ lớn tuổi đệ tử tức giận quát lớn.

Hiển nhiên Doanh Thiên câu nói kia, là để cho bọn hắn tức giận.

Liền chư vị Yêu Vương cùng Yêu Hoàng đều không khỏi nhú mày nhìn tới.

Lúc này Lộc Minh cũng là hốt hoảng chạy tới can:"Công tử, người có thể hay không đừng nói những lời như vậy".

Lộc Minh giọng nói chính là run run. Coi như hắn là Thần Vương, nhưng là dưới 500 vị Yêu Hoàng tổ tiên nhìn tới, cũng là khiến hắn đứng không vững.

"Ta nói sự thật mà thôi, các ngươi nơi này mộ phần, khí vận không tốt, tất nhiên sẽ ảnh hưởng hậu thế. Không tin, nhìn một chút các ngươi thảm hại cỡ nào". Doanh Thiên bộ dáng không chút nào sợ hãi thần nhiên nói ra.

"Tiểu tử, ngươi muốn chết sao".

"Dám xúc phạm chúng ta tiên tổ, ngươi thật đáng chết".

"... "

Doanh Thiên lời nói, chính là đem toàn bộ đệ tử của Thanh Lộc Thần Điện chọc giận, bọn hắn rất có tư thái đem Doanh Thiên giết chết.

"Im lặng".

Một vị Yêu Hoàng đem đám đệ tử áp xuống, sau đó chậm rãi đi tới trước mặt Doanh Thiên.

Vị này Yêu Hoàng tên tuổi đã sớm lãng quên, thậm chí chính hắn cũng quên mình danh tự. Có thể thấy được trên người hắn loại thời gian gột rửa tang điền kia.

Hắn mỗi một sợi râu, tóc, thậm chí là trên người bộ y phục rách rưới kia chính là nhuộm màu thời gian.

Hắn cái này chính là ở đây cổ lão nhất một trong, cũng là có tiếng nói nhất trong chư vị Yêu Hoàng.

"Vị này bằng hữu, có thể hay không nói rõ một chút". Hắn thanh âm có chút vô lực nói ra.

Đứng tại trước mặt vị Yêu Hoàng này, Doanh Thiên vô cùng bình thản, tự nhiên vô cùng. Cái này để nhiều người vì đó mà kỳ quái.

Dù sao đây hay là một vị Yêu Hoàng, vô cùng cường đại, đừng nói Doanh Thiên dạng này một cái vô danh tiểu bối, cho dù Thần Vương, hay là Thần Tôn đứng trước Yêu Hoàng đều cảm thấy cực kỳ áp lực. Tuyệt không thể tự nhiên như thế kia.

Mà vị này Yêu Hoàng, gọi Doanh Thiên một tiếng bằng hữu, cũng là để đám đệ tử không dám nói gì.

"Ta nói, các ngươi chọn mộ phần, chính là ngu xuẩn, đem các ngươi hậu thế khí vận hỗn loạn". Doanh Thiên nói lại một câu.

"Bằng hữu, lời này nói đến thế nào". Vị này Yêu Hoàng nói:"Chúng ta mộ phần, chính là do tiên tổ tự tay ấn xuống, chính là đặt tại Thần Thú Phần một đường đại vận".

Kỳ thật, tại trên Thần Thú Phần chảy dài lấy rất nhiều đường đại vận, cái này đại vận cực kỳ thần bí, vận cổ đến nay ít người có thể lý giải.

Những đường đại vận này tựa như long mạch một dạng, chảy dài khắp Thần Thú Phần, sau đó đều là chảy về trung tâm.

Năm xưa tiên tổ của Thanh Lộc Yêu Tộc chính là chọn lấy một đường rất lớn đại vận mà đặt mộ phần, hi vọng dưới đại vận gia trì mà khiến cho hậu thế phồn hưng.

Nhưng là, không hiểu vì sao, Thanh Lộc Yêu Tộc ngày càng xuống dốc, không thể phát triển.

"Các ngươi tiên tổ, cũng là ngu xuẩn không thể ngu xuẩn hơn, hắn tự mình cho là đúng, nhưng là lại không biết, dựa vào hắn chút tài mọn, cũng dám suy đoán đại vận dạng này". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra. Không có chút nào nể mặt mũi, trực tiếp mắng tới trên mặt tiên tổ bọn hắn.

Cái này để những cái kia đệ tử cơ hồ là nhin không nổi. Rất muốn lao tới giết Doanh Thiên.

Nếu là không có chư vị lão tổ ở đây trấn áp xuống, có lẽ thật đã xảy ra.

Liền lúc này chư vị Yêu Hoàng cũng là cảm thấy nóng mặt, dù sao trước mặt bị một cái nhân loại chửi bới tổ tiên, đó là không thể nhin sự tình.

Duy nhất vị kia Yêu Hoàng không có sinh khí, mà là hiền lành cười nói:"Bằng hữu có thể hay không nói rõ một chút".

"Nói dễ hiểu, các ngươi chút thực lực này, không có tư cách đi hưởng đường đại vận này, đại vận này quá mạnh, sẽ lũng đoạn vận thế hậu nhân". Doanh Thiên trực tiếp nói ra, không chút khách khí.

Về đại vận, vận thế, hay là khí vận dạng này huyền ảo thâm sâu, Doanh Thiên cũng sẽ không giải thích nhiều, cho dù giải thích, bọn hắn căn bản không hiểu.

Đại vận thế thuộc về trong thiên địa thâm sâu huyền ảo nhất một trong, nó tồn tại trong thiên địa, bao phủ khắp nơi, đương nhiên không thể nói qua vài lời, chỉ có tự mình đi lĩnh hội mới có thể hiểu lấy.

Lại nói, bọn hắn tiên tổ, chọn lấy đường đại vận này đương nhiên tốt, thuộc về một trong những đường đại vận lớn nhất trong Thần Thú Phần này.

Nhưng là, muốn hưởng đồ tốt, cũng cần có thực lực. Bởi vì đường đại vận này quá mạnh, mà bọn hắn thực lực không đủ, tất sẽ để cho đại vận áp chế ngược lại bọn hắn khí vận, gây nên ảnh hưởng tới hậu thế.

Phần mộ tổ tiên không tốt, đương nhiên sẽ để cho hậu nhân trì trệ không tiến. Đây là mối liên kết từ vận cổ đến nay tồn tại.

"Như vậy, bằng hữu có cao kiến gì đâu". Vị Yêu Hoàng này không khỏi hỏi thăm.

"Coi như ta cùng các ngươi có duyên, nói cho các ngươi một chút". Doanh Thiên cười cười nói ra:"Chính là, đào mộ lên, chôn lại".

Lời này đi ra, lập tức gây nên oanh động.

"Cái gì, Đào mộ lên, chôn lại, đây là cái gì sáng kiến". Có đệ tử không tin vào tai mình hét lên.

Coi như chư vị Yêu Hoàng cũng là không thể tin tưởng.

Liền vị kia Yêu Hoàng cũng là trầm mặc, nhất thời không biết nên làm thế nào.

"Lời khuyên đã cho các ngươi, về phần quyết định, liền tùy". Doanh Thiên bỏ lại một câu, sau đó hất quay lưng bước đi, chậm rãi treo lên thần hạm, lời rượu ra uống.

Lộc Minh lúc này cũng là toát mồ hôi lạnh, hắn cũng không biết nên làm thế nào cho đúng, cuối cùng, cũng là đi theo Doanh Thiên.

"Công tử, nhất định phải đào mộ lên sao". Lộc Minh không khỏi hỏi thăm một câu.

Doanh Thiên không có đáp, chỉ mỉm cười mà thôi.

Thấy vậy, Lộc Minh cũng là biết ý, lại không tiếp tục hỏi. Chỉ là đứng yên đó mà thôi.

Cũng không biết, bên dưới kia, bọn hắn sẽ là đưa ra thế nào quyết định.

Đào mộ lên, tuyệt không phải đơn giản sự tình, đây chính là đối với tiên tổ bất kính.

Nhìn về phương hướng trung tâm, vị Yêu Hoàng kia trong lòng cũng là không biết phải làm thế nào.

Dù sao bên trong khu trung tâm kia. Nhất định tồn tại bọn hắn tiên tổ, chỉ là coi như vị này Yêu Hoàng cũng chưa từng thấy qua.

Bọn hắn quyết định hôm nay rất quan trọng, sẽ cải biến toàn bộ chủng tộc vận mệnh, có thể sẽ đưa chủng tộc tiến xa, đạt tới ngày xưa thịnh vượng. Hoặc là để cho bọn hắn đi hướng diệt vong.

Một ngày.

Lộc Minh nhận được lệnh, chính là hướng Doanh Thiên nói ra:"Công tử, chư vị lão tổ đã thương lượng, quyết định nghe theo công tử lời nói, mong công tử chỉ điểm thêm một chút".

"Tốt, nên là dạng này sáng suốt". Doanh Thiên gật đầu, sau đó nói ra:"Đem toàn bộ mộ phần từ bên ngoài đào lên, chôn lại vị trí khác".

Nói đoạn, Doanh Thiên chỉ ra ba cái vị trí khác, tương ứng với ba khu vực.

"Còn phải chôn lại tất cả sao". Lộc Minh toát mồ hôi hột.

"Chính xác, liền bên trong cũng cần chôn lại". Doanh Thiên chỉ chỉ hướng trung tâm cười nói.

Bọn hắn đặt mộ phần, chính là trên một đường đại vận nối tiếp nhau từ ngoài vào trong.

Cho nên muốn thay đổi chỗ chôn, cũng liền phải đồng loạt thay đổi, chỉ cần chọn một cái khác vị trí là được.

Lộc Minh thụ ý, sau đó lại lui ra, rất nhanh liền nhận được quyết định. Đã làm, liền làm cho tới.

Đích thân mấy vị Thần Hoàng lên thần hạm dẫn dắt đám con cháu, bắt đầu quay trở ra biên giới khu, tiến hành chôn lại từ đầu. Có Thần Hoàng thúc đẩy, thần hạm tốc độ tăng lên không chỉ mười lần.

Còn những người còn lại, tiến hành đào mộ nơi này.

Doanh Thiên cũng không có đi cùng, mà là tùy tiện tìm lấy một cái nhà đất, tiến vào, sau đó phong bế không gian.

Tại đây, hắn thi triển ra đại thủ đoạn, đem tầng tầng lớp lớp không gian chồng chất lại, sau đó vận dụng Không Gian Đại Đạo, để cho một cái phân thân vượt qua trùng điệp vô tận không gian.

Cũng là không biết đi tới bao lâu, rốt cuộc tới.

Nơi này là một cái trắng xóa không gian, khắp nơi đều bao phủ lấy một màu chói mắt trắng xóa.

Tại nơi này, không biết từ bao giờ đã chờ lấy một người, một cái nhìn không rõ thân ảnh.

Hắn toàn thân bao phủ bởi ánh sáng, cho nên không biết hắn là ai, nam, hay là nữ. Hoàn toàn không biết.

"Ngươi rốt cuộc tới". Nhìn thấy Doanh Thiên xuất hiện, thân ảnh kia lên tiếng.

Đây là một cái nam nhân, bởi vì hần giọng nói, chính là nam nhân.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131: Giao dịch

"Xem ra, ngươi là chờ đã lâu". Doanh Thiên nhìn thân ảnh kia chào hỏi.

"Ta vẫn luôn tại chờ ngươi". Thân ảnh kia lên tiếng đáp.

"Ân, một đạo phân thân, đúng là có thể chờ lâu". Doanh Thiên gật đầu.

Hiển nhiên, trước mắt hần người kia cũng giống hần đồng dạng, không có đem tới chân thân, bất quá là một cái phân thân mà thôi.

"Thế nào, đồ vật là kiếm tới". Thân ảnh kia trực tiếp hỏi tới.

Bọn hần tại chỗ hẹn nhau, chính là đã không biết từ bao nhiêu lâu về trước. Chuẩn bị một cuộc giao dịch.

Bọn hần giao dịch thứ đồ, tất nhiên chính là kinh thiên đồ vật, để cho vô số tồn tại đều sẽ vì đó mà đổ mắt.

Đây cũng có thể được coi là một trong những cuộc giao dịch khổng lồ nhất đã từng có từ vạn cổ tới nay.

Không có dài dòng, Doanh Thiên lập tức lấy ra đồ vật, chính là viên đá mà hần lấy được ở chỗ con cá kia.

Tại viên đá lấy ra thời điểm, thân ảnh kia có chút rung động, hần ánh mắt chính là nhìn tới viên đá này, thật lâu sau đó, hần cười nói: "Quả nhiên là đồ tốt".

Doanh Thiên mỉm cười đáp lời: "Đó là đương nhiên".

Giống như hần đã nói, viên đá này, so với con cá còn muốn trân quý gấp mười lần. Coi như Thiên Tôn, cũng sẽ ra tay đánh nhau mà tranh đoạt.

Liên bản thân hần, giao đi viên đá này cũng là tiếc nuối không thôi. Thế nhưng là, hần cần đồ vật khác, quan trọng hơn.

Hiển nhiên bọn hần, đều là đối lấy thứ mình cần.

Thân ảnh kia cũng không dài dòng, hần cũng lấy ra chính mình đồ vật, đồ vật này, là một khối lập phương.

Khối lập phương lớn cỡ nắm tay, nhưng là cầm tới trên tay, Doanh Thiên không khỏi cảm nhận được một cỗ nặng nề, giống như là có lấy cả vũ trụ bên trong.

Bên trên khối lập phương tuyền khắc từng đường vân vuông vức, chính xác đến từng li từng tí, tựa hồ như có một vị nào đó đại tông sư dồn tâm huyết mà khắc lên.

Nhưng là, nhìn kỹ lại một chút, liền sẽ phát hiện, những đường vân vuông góc kia, tựa hồ như là tự nhiên mà thành, tựa hồ như là vừa mới bắt đầu đều đã như vậy, không có ai tác động qua.

Khối lập phương này chính là từ 12 mảnh khác nhau vừa vận phức tạp mà ghép thành, nhưng nhìn tổng thể, chính là liên mạch một khối, vô cùng chắc chắn.

Doanh Thiên tay nâng khối lập phương, tinh tế cảm nhận một chút.

Sau đó, hần phát hiện, tại trên một mặt khối lập phương đó vậy mà lưu lại một cái nhàn nhạt dấu vết màu trắng.

Dấu vết này mờ đến nỗi cơ hồ nhìn không gia, nhưng là giấu không được Doanh Thiên ánh mắt, nó giống như là bị cái gì đó bỏ lên.

"Có thể lưu lại trên đồ vật này dấu vết, có ý tứ". Doanh Thiên cười cười. Quả thật, khối lập phương này lai lịch cực kỳ kinh thiên. Tại trong toàn bộ thiên địa cũng chỉ có một khối này, nó độ bền vững, chính là rất khó tưởng tượng.

Có thể lưu lại trên nó dấu vết, nhất định phải có thực lực vô cùng cường đại mới có thể.

Thân ảnh kia cũng chỉ là cười cười gật đầu mà đáp: "Đúng là tại tranh đoạt thời điểm, có người bỏ lên một riu".

"Tựa hồ, như là thiếu". Doanh Thiên hỏi tiếp.

"Đúng là thiếu, muốn đổi, chính là cần tới tương ứng đồ vật". Thân ảnh kia cười cười. Sau đó, sau lưng hắn xuất hiện 12 đạo hình bóng.

Mỗi một cái hình bóng đều phát ra khác nhau khí tức, cực kỳ đặc thù.

Doanh Thiên không khỏi lắc đầu đáp lại: "Cũng không cần dụ dỗ, hết thầy, đều có bên trong".

Nói đoạn, đem khối lập phương cất đi, sau đó ném cho thân ảnh kia viên đá.

"Xem ra, ngươi là từ thân thể bắt đầu, tiếp cận đã rất gần nha". Thân ảnh kia lên tiếng.

"Chúng ta khác nhau, ngươi bắt đầu từ Chân Mệnh, ta là chọn thân thể, cũng không biết ai sẽ đi trước một bước". Doanh Thiên vui vẻ đáp lời.

"Vạn cổ đến nay, một bước kia chưa từng có người thành công, là bởi vì bọn hắn không có đi ra ngoài, chỉ có đi ra ngoài, mới có thể tìm đến đầy đủ". Thân ảnh kia nói ra.

"Chính là dạng này".

"Ngươi muốn bắt tới một chữ kia, cho dù là có nó cũng là vô cùng khó khăn". Thân ảnh kia chỉ khối lập phương nói ra.

"Không vội, có nó tay, ta nhất định có thể bắt tới một chữ kia". Doanh Thiên cười nói, tự tin vạn phần.

"Cũng không biết những người khác, đã đi tới bước nào".

"Ha ha, nhắc tới, ta cách đây không lâu chính là gặp tên họ Cổ kia".

"... "

Hai cái chí cao vô thượng tồn tại gặp gỡ, tùy tiện vài câu nói, chính là bí mật vạn cổ, nói đến chán, chính là quay ra nói chuyện phiếm.

Đúng vậy, bọn hắn dạng này rất ít người có thể cùng bọn hắn nói chuyện, đương nhiên nói đến rất hợp nhau, vui vẻ như hai cái bằng hữu đã lâu không gặp.

....

Thanh Lộc Yêu Tộc tiến hành một cuộc đại quy mô đào mộ, chính là làm cho rất nhiều người chú ý.

Đừng nói người sống, liền người chết cũng là phải ngạc nhiên.

Bọn hắn ban đầu, chính là quay lại biên giới khu, đem toàn bộ Yêu Vương mộ ở đó đào sạch lên, đem tới chỗ khác chôn lấp.

Ban đầu có mấy vị Yêu Vương đã chôn còn là nổi giận, muốn đem đám hậu bối dạy bảo, may mắn là có mấy vị Yêu Hoàng hiện thân, mới dẹp yên xuống.

Bọn hắn chọn lại vị trí, đó là rất xa ban đầu vị trí, cũng là Doanh Thiên chỉ bảo.

Tiến hành chôn cất từ ngoài vào trong. Chôn lại mộ phần Yêu Vương, Yêu Tôn tất cả thời gian, chính là mất 8 ngày. 8 ngày thời gian, tương đối nhanh.

Cho đến ngày thứ 9, bọn hắn thần hạm, mới là quay trở lại đến chỗ chôn vị Yêu Hoàng mộ phần.

Lúc này, từng cỗ quan tài đã xếp ngay nắp, lập tức được khiêng lên trên thần hạm.

Hiển nhiên bên trong mỗi cỗ quan tài đều là chứa lấy thân xác một vị Yêu Hoàng.

Kỳ thật, bọn hắn bên ngoài thân thể, chính là do đất bụi cấu tạo mà thành, sau đó cùng linh hồn dung hợp tạo nên thể xác. Nhưng là đừng có nhìn bọn hắn thân thể đất bụi này mà coi thường, bọn hắn thực lực chính là bảo lưu hoàn chỉnh. Thậm chí so với lúc sống còn cường đại hơn không ít.

Còn thân xác thực sự của bọn hắn, đều là ở bên trong đồng quan.

Doanh Thiên chậm rãi đi tới. Nhìn trước mặt một màn này để cho hắn nhớ tới một cái địa phương cũng tương tự như vậy. Nơi đó chôn cất hắn rất nhiều thù hạp trung thành.

Hắn cùng người thân bí kia nói chuyện vui vẻ, giao dịch cũng hoàn thành, xong xuôi mọi việc, chính là ai về nhà nấy.

"Công tử, hai khu vực bên ngoài đã hoàn thành xong, hiện tại liền đi chỗ nào". Lộc Minh lại gần Doanh Thiên hỏi nhỏ.

"Phía nam". Doanh Thiên cũng không có nói nhiều, chỉ là phân phó như vậy một câu mà thôi.

"Phía nam? ". Lộc Minh ngẩn người, sau đó cũng là hô lên khẩu lệnh:"Hướng phía nam tiến tới".

Lập tức, thần hạm khởi hành, hướng phía nam tiến tới.

Lúc này, một cái tin tức lấy tốc độ cực kỳ nhanh chóng lan ra khắp Thần Thú Phần.

Thanh Lộc Yêu Tộc chính là đào lên mộ phần, chọn nơi khác chôn lại.

Tin tức này lan ra, cả người sống hay là người chết đều biết.

Các thế lực nghe đến tin tức này cũng là làm ra nhiều cái thái độ.

Có thì là ngạc nhiên vô cùng đi bàn tán râm ran.

Có thì là coi như không có chuyện gì, dù sao Thanh Lộc Yêu Tộc đã xuống dốc.

Có thì là không tin. Dù sao đào mộ lên chôn lại, đây là chưa từng có sự tình.

Thần hạm di chuyển, không tính là nhanh, Doanh Thiên cũng không vội, hần bình thần gác chân uống rượu.

Ở bên canh hầu hạ hần, là một cái nha đầu.

Nha đầu này bất kể là tu vi hay là thiên phú, đều cực kỳ thấp, tu vi bất quá là Hư Yêu.

Nàng thân phận, chính là một vị Yêu Vương con gái, nhưng là sinh ra đã là Hư Yêu, thiên phú không cao, cho nên một mực không có thăng tiến tu vi.

Nàng gọi là Lộc Thanh Nhan, được chư vị trưởng lão sắp xếp tới cho Doanh Thiên hầu hạ.

Ban đầu, nàng rất nhút nhát, cái gì cũng không dám làm. Trải qua mấy ngày, mới là quen dần lên.

"Công tử, lần này tiến hành tảo mộ, chúng ta Thanh Lộc Yêu Tộc có thể hưng thịnh lại thật sao". Lộc Thanh Nhan không khỏi vui vẻ nói ra.

Nghĩ tới chính mình tộc đàn có thể lần nữa quật khởi, để cho nàng hi vọng cũng nhiều lên.

Doanh Thiên ngồi cạnh cửa sổ, gác chân lên uống rượu đáp:"Cái này, chính là cần nhìn các ngươi hậu bối có hay không cố gắng".

Quả thực, hần giúp đỡ cũng sẽ chỉ như vậy, về phần bọn hần tương lai đi tới đâu, cũng chỉ có thể trông cậy bọn hần đi cố gắng mà thôi.

"Công tử, người nói cùng chúng ta có duyên, cái này là như thế nào duyên". Lộc Thanh Nhan lại hỏi tiếp.

Nàng mặc dù thiên phú hay là tu vi đều không cao. Tại trong tộc đàn cũng không nổi bật, nhưng là nàng tính cách, chính là hòa đồng vui vẻ. Có thể nói là một người rất nhiệt tình.

"Duyên, chính là duyên, như thế nào duyên, chính là như thế duyên". Doanh Thiên cười cười trả lời.

Đương nhiên dạng này câu trả lời, tất làm cho nàng không thể hiểu, nhưng là nàng cũng không có đi hỏi thêm.

Mấy ngày này di chuyển, cũng là nàng ở bên hầu hạ tận tình, Doanh Thiên đối với nàng là có tán thưởng.

"Chỉ tiếc ta quá yếu đuối, không làm nên cái gì sự việc, nếu không cũng muốn góp chút sức mọn". Nàng có chút cảm thán nói ra.

"Cái này lại có gì khó, chỉ cần ngươi đầy đủ cố gắng và quyết tâm, nhất định sẽ trở nên cường đại". Doanh Thiên nói tiếp:"Tương lai một người không nhất định phải ở thiên phú, mà là ngươi có hay không đủ quyết tâm, có hay không chịu cố gắng.

"Cố gắng, quyết tâm?". Lộc Thanh Nhan lẩm bẩm lại Doanh Thiên lời nói, nàng không khỏi tự suy ngẫm một chút ý nghĩa trong lời nói kia. Tựa hồ như là..... rất có đạo lý.

Di chuyển tại nội khu tới 6 ngày đường rất cuộc, bọn hần trước mặt, đã là vách ngăn, ở bên kia vách ngăn, chính là trung tâm Thần Thú Phần. Cũng là nơi vạn phần hung hiểm.

Nói đến hung hiểm, tại trên Thần Thú Phần thì ở đâu cũng có, chỉ là bọn hần trên thần hạm phi hành, không có gặp mà thôi.

Lúc này, ở ngay chân vách ngăn, chính là có một cái cực kỳ to lớn thâm cốc.

Cái này thâm cốc bao phủ bởi một loại quỷ dị khí vụ ngăn cách hồn lực, coi như là Thần Hoàng hồn lực, cũng không thể dò xét. Chỉ có thể nhìn thấy bên trong thâm cốc toát ra rất nhiều thần quang mà thôi.

Đặc biệt là, ở bên ngoài thâm cốc chính là tụ tập lấy rất nhiều xác sống, có lấy ức vạn mà tính.

Bọn chúng đứng bên ngoài giống như thủ hộ sơn cốc một dạng, lít nha lít nhít, trông đến vô cùng đáng sợ.

Để cho người run rẩy là, ngoài những xác sống kia, chính là có khoảng 100 tôn biến dị.

Bọn hấn, chính là do tử khí tại Thần Thú Phần này lâu tích lũy, kết hợp với các loại Yêu Tộc đã chết xương thịt liên kết với nhau mà thành.

Mỗi một cái đều có được cực kỳ cường đại lực lượng, tiếp cận gần đến Thần Đế trình độ, cực kỳ nguy hiểm.

Nhìn đến cảnh tượng này, để cho Lộc Thanh Nhan không khỏi giật mình lo lắng: "Công tử, chúng ta làm sao".

Lúc này, Lộc Minh cũng là chạy tới xin ý kiến.

Doanh Thiên coi như không thấy, bộ dáng cười đùa chỉ vào bên trong thâm cốc nói ra: "Đó là nơi các ngươi chôn".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 132: Thần cốt đạo văn

"Cái gì, vào đó chôn sao". Nghe được Doanh Thiên câu nói, để cho Lộc Minh không khỏi phát mộng.

Đừng nói có thể đi vào thâm cốc kia hay không, chỉ sợ rằng vừa mới tiếp cận đến cửa bọn hấn sẽ bị toàn diệt.

Xác sống, cũng có đủ loại xác sống, bình thường tôi nói những xác sống không có mục đích đi lang thang bên ngoài kia, cũng sẽ không đi công kích người.

Nhưng là loại xác sống có mục đích thủ hộ này, kẻ xâm nhập tất sẽ nhận công kích.

Nhìn qua liền biết, bọn chúng là đang thủ hộ thâm cốc này.

Ở đây số lượng xác sống nhiều vô kể, chưa kể thực lực không thể xem thường. Yếu nhất cũng là đều là Hư Thần Cảnh trở lên.

Chưa kể cấp độ Yêu Vương, Yêu Tôn không thiếu, ngoài ra còn có 100 tôn biến dị siêu việt Yêu Hoàng kia, nói bọn hấn đi vào, chính là tìm chết.

Đừng nhìn bọn hấn bên này có lấy 500 vị Yêu Hoàng tổ tiên. Nhưng là, người chết không thể công kích người chết.

Đây là Thần Thú Phần luật lệ, cái này từ vạn cổ đến nay đã tồn tại, không thể trái ý.

Về phần, trái ý, chính là đem tính mạng đi bồi. Thật vất vả tại đây sống lại, sẽ không ai đi tìm chết lần nữa.

"Đại nhân, nơi đó nguy hiểm như vậy. Chúng ta làm sao đi vào đây". Lộc Minh không khỏi run run một chút.

Đừng nhìn hấn dạng này Yêu Vương, ném vào trong bày kia xác sống, đoán chừng chịu không nổi vài hơi thở liền sẽ bỏ mạng bên trong.

"Ta nói đi vào, chính là đi vào". Doanh Thiên nhạt nhạt nói ra, một bộ không có chút nào để ý.

Đương nhiên, cái này Lộc Minh cũng là không dám tùy tiện đi quyết định, hấn trước tiên bẩm báo lên chư vị Yêu Hoàng.

Rốt cuộc, đạt được chư vị Yêu Hoàng đồng ý, bọn hấn mới là cho thần hạm hướng thẳng thâm cốc đi tới. Coi như là chư vị Yêu Hoàng lúc này, cũng là liều mạng đánh cược mà thôi.

Chỉ là, bọn hấn lúc này rất nom nớp lo sợ, chỉ cần dưới kia một tôn biến dị siêu việt Thần Hoàng vùng lên một chương, chắc chắn bọn hấn đỡ không nổi, sẽ bỏ mạng nơi đây.

Cho nên, bọn hấn luôn ở vào trạng thái khẩn trương, trên thần hạm không gian trận pháp luôn tùy thời mở ra. Chỉ cần gặp nguy hiểm liền sẽ nhảy vọt không gian mà bỏ chạy.

Nhưng kỳ quái là, bọn hấn cứ như vậy chậm rãi tiến đến, nhưng là bên dưới những cái kia xác sống giống như là nhìn không thấy vậy. Liền 100 tôn biến dị kia cũng là không để ý tới bọn hấn. Tùy tiện cho bọn hấn tiến vào thâm cốc.

Rốt cuộc, bọn hấn thành công đi vào thâm cốc, nơi này, chính là một mảnh thiên địa khác.

Nói chính xác, bên trong thâm cốc là tự thành thiên địa.

Nơi này mười phần xinh đẹp, cùng bên ngoài hoàn toàn tương phản, các loại cây cối xanh tươi, bên dưới mặt đất mọc đầy các loại thảo dược trân quý. Có thể nói, nơi đây khắp nơi đều là bảo.

Tại chính giữa thâm cốc này, vậy mà có lấy một cái hồ nhỏ

Hồ nhỏ này bất quá rộng mấy dặm mà thôi, bên trên mặt hồ lấp lánh thất thái quang mang.

Bên ngoài nhìn thấy quang mang, chính là ở trong hồ này toát ra.

"Đem bọn hắc chôn bên kia". Doanh Thiên chỉ tới một góc bên trong thâm cốc.

Nơi đó là một cái rộng lớn thâm cốc, nhìn tới chính là một mảnh xanh mát.

Không có chần chừ nhiều, lập tức bọn hắc tiến hành xây mộ, chôn cất lại chư vị Yêu Hoàng.

Về phần những rãnh rồi đệ tử, chính là tại trong thâm cốc tầm bảo.

Dù sao nơi này khắp nơi đều là thảo dược trân quý, thậm chí còn có thể thấy được thần thạch. Mà còn là cực phẩm thần thạch. Giá trị liên thành.

Nếu là đem chỗ này bảo vật thu về hết, nhất định có thể để cho bọn hắc tộc đàn tăng trưởng một mảng.

Lúc này, Doanh Thiên cũng không có để ý đến bọn hắc, mà là lẳng lặng đi tới đứng bên bờ hồ.

Hắc con mắt, chính là hướng bên dưới đáy hồ nhìn tới, càng nhìn, chính là càng lộ ra nghi hoặc.

Đúng vậy, hắc lúc này chính là lộ ra một mảnh nghi hoặc.

Lúc này nhìn lại cái này hồ nhỏ, mới là phát hiện, xung quanh bờ hồ, chính là chất đầy xương cốt, đương nhiên, những cái này xương cốt, đều là Thần Cốt.

Nhưng là hiện tại, chúng đều lộ ra một dạng xương trắng phơi khô, rêu phong phủ đầy, giống như là phế cốt.

Lộc Thanh Nhan lặng lẽ đi tới bên cạnh Doanh Thiên cất lời hỏi: "Công tử, người là đang nhìn cái gì".

Nàng nhìn thấy Doanh Thiên một mực tại bờ hồ nhìn xuống, chính là không nhin nổi thắc mắc mà đi hỏi tới.

"Chờ một thứ mà thôi". Doanh Thiên nói ra câu này, cũng là thôi không nhìn xuống.

Mặc dù hắc nghi hoặc, nhưng là chưa tới lúc, hắc có thể đợi một lát, dù sao mọi chuyện đều có từ từ.

"Công tử, nơi này nhiều xương cốt như vậy, không biết là từ đâu tới, người biết sao".

"Đều là đồ tốt, nói bọn hắc thu lấy đi". Doanh Thiên mỉm cười nói ra. Sau đó hắc ngồi xuống bình tĩnh chờ đợi.

"Thu lấy xương cốt này". Lộc Thanh Nhan không khỏi ngạc nhiên.

Dù sao nàng trong mắt, những cái này xương cốt đã sớm mất đi thần tính, hoàn toàn là một đồng phế cốt, thu tới lại có lợi ích gì.

Nàng không khỏi tò mò cảm lên một khối xương cốt nhìn một chút, sau đó, thử lấy thần lực đẩy vào một chút.

"Rắc".

Một tiếng nứt vỡ nho nhỏ trên khối thần cốt toát ra.

Nhìn lại, chỉ thấy lập tức trên khối thần cốt kia xuất hiện rất nhiều đạo vết nứt, sau đó khủng bố quang mang từ bên trong vết nứt này bắn ra ngoài.

Một cỗ để uy khủng khiếp từ trên khối thần cốt này bạo phát đi ra. Đem Lộc Thanh Nhan đánh bay về phía sau, nặng nề va đập trên một cái tảng đá, lập tức khiến nàng bị thương.

Cái này biến cố để cho tất cả mọi người không khỏi nhìn tới. Ngạc nhiên không biết có chuyện gì.

Chưa hết, khối thần cốt kia lơ lửng trên không trung, để uy ngập tràn phóng xuất, lộ ra cực kỳ thần thánh.

Lúc này, chư vị Yêu Hoàng mới là chạy tới, nhìn một chút khối thần cốt này.

Chỉ thấy khối thần cốt này là một khối hoàng kim cốt, bên trên luân chuyển từng đường hoa văn tuyệt mỹ vô cùng.

Nhìn những hoa văn kia, một vị Yêu Hoàng không khỏi kinh hãi nói ra: "Là Thần Cốt Đạo Văn".

"Đúng là Thần Cốt Đạo Văn". Vị cổ lão nhất Yêu Hoàng lên tiếng gật đầu trình trọng nói ra.

Thần Cốt Đạo Văn, sở dĩ gọi như vậy là bởi vì bên trên thần cốt có được Đạo Văn, cái này chính là mười phần trân quý.

Chỉ có đạt tới loại kia đỉnh tiêm Thần Hoàng, vô hạn tiếp cận Thần Đế trình độ, hoặc là Thần Đế, bên trên xương cốt, mới có thể xuất hiện Đạo Văn.

Sở dĩ xuất hiện Đạo Văn. Là bởi vì bọn hấn dạng này tồn tại, chính là đối với Đại Đạo có được tìm hiểu cực sâu, được Đại Đạo gia trì, cho nên mới có thể xuất hiện dạng này.

Thần Cốt Đạo Văn, chính là có rất nhiều công dụng, có thể rèn luyện binh khí cường đại, cũng có thể dùng để luyện đan, hoặc là từ trên Đạo Văn ngộ Đạo.

Bình thường tới nói, Thần Cốt Đạo Văn cực kỳ hiếm thấy, chỉ có thể ngộ, không thể cầu.

Nói dễ hiểu, đạt đến dạng tồn tại có thể xuất hiện Thần Cốt Đạo Văn, chính là vô địch tồn tại, ai dám đi lấy bọn hấn Thần Cốt, cái này chính là đi tìm chết một dạng

Cho dù bọn hấn có là thọ nguyên hao hết mà chết đi, cũng sẽ được bọn hấn thể lực chôn cất kỹ lưỡng. Ai dám đi tìm bọn hấn đào mộ.

Muốn đạt được Thần Cốt Đạo Văn, chính là chỉ có thể may mắn tìm tới.

Ví dụ, bọn hấn vì một cái lý do nào đó, mà bỏ mạng nơi hoang vắng, trải qua thời gian dài dằng dặc. Cơ thể tan rã, Thần Cốt Đạo Văn thất lạc. Nếu như có duyên, là có thể tìm tới.

Hoặc là đạt được bọn hấn trước khi chết đồng ý. Nhưng là có rất ít, rất ít người sẽ đồng ý chuyện này, dù sao không có ai muốn khi chết đi mà xương cốt của mình bị lấy đi cả.

Hoặc là, người đầy đủ cường đại, đi giết người để đoạt lấy.

Nhưng là một khi người cường đại tới trình độ kia, cũng sẽ lại không cần tới.

Lúc này, chấn động từ trên khối thần cốt này toát ra, giống như là đem toàn bộ thâm cốc này thức tỉnh một dạng.

Lập tức, bên cạnh hồ nhỏ, từng khối thần cốt cũng là rung lên, sau đó toàn bộ đều là nứt ra.

Ngay lập tức, một cỗ kinh đào hải lãng Đế, Hoàng uy bùng phát, đem toàn bộ thâm cốc rung chuyển.

Một cái cột ánh sáng to lớn phóng lên thiên khung, xuyên thẳng qua tầng trời tiến vào tinh không.

Cường đại Đế, Hoàng uy bừa bãi quét ra ngoài, đem nội khu hoàn toàn ảnh hưởng.

Trong thâm cốc, đám đệ tử chính là nằm la liệt khắp nơi.

Vừa rồi Đế, Hoàng uy bùng phát, đem bọn hấn trở tay không kịp, may mắn chư vị Yêu Hoàng kịp thời xuất thủ bảo vệ bọn hấn mới là ngăn xuống.

Nếu không, chỉ tính riêng cỗ Đế, Hoàng uy kia, có thể đem Thần Tôn trở xuống toàn bộ diệt sát.

Coi như chư vị Yêu Hoàng, vì ngăn cản cỗ Đế, Hoàng uy này cũng là dốc hết lực lượng mới có thể làm tới.

Chỉ thấy từng khối thần cốt lơ lửng bay khắp nơi, toàn bộ đều lộ ra thần thánh vô song.

Có thì là sáng bóng như ngọc thần cốt, có thì là đen tuyền hắc ám thần cốt, cũng có như kim loại thần cốt, hoặc là 7 màu, 9 màu, hoàng kim... v.... v.... đủ loại.

Mỗi một khối đều có có lấy từng đường Đạo Văn luân chuyển.

Sau đó, chúng tách ra, rồi lại hợp lại một chỗ, giống nhau thần cốt chính là một chỗ hợp lại.

Từng cái Thần Thú hư ảnh xuất hiện, thú tức ngập tràn.

Có Thần Long bay lượn, có Thần Phượng vũ Cửu Thiên, có Quỷ Ngưu lặng đứng, có Kỳ Lân đạp mây...v.... v

Các loại hư ảnh Thần Thú tạo nên một cái vô cùng hoành tráng tráng diện.

Coi như là chư vị Yêu Hoàng lúc này, cũng là ngơ ngác mà nhìn.

Những Thần Cốt Đạo Văn này ẩn giấu cực kỳ kỳ lưỡng, coi như bọn hán Yêu Hoàng nếu không tự mình đi nhìn cũng vô pháp nhận biết.

Nếu không phải Doanh Thiên chỉ điểm, có lẽ bọn hán cũng sẽ bỏ lỡ toàn bộ chỗ Thần Cốt Đạo Văn này.

"Thu, lập tức thu lấy". Vị kia Yêu Hoàng lập tức hạ lệnh.

Thu lấy dạng này Thần Cốt, cũng chỉ có Yêu Hoàng xuất thủ mới là có thể, người khác, coi như là Thần Vương cũng mơ tưởng thu vào.

Đúng lúc này, trên mặt hồ nổi lên bọt nước, Doanh Thiên đang ngồi lập tức nhảy thẳng vào trong hồ nước. Hắn hướng đáy hồ lao tới.

Hắn đột nhiên lao xuống hồ nước, cũng là để cho mọi người ngạc nhiên, nhưng là không có ai đi lo lắng cho hắn.

Vì giờ phút này, cũng không còn có ai đi coi thường hắn cả. Bất kể là đệ tử bình thường, hay là chư vị Yêu Vương, Yêu Hoàng đều cảm thấy hắn sâu không lường được, tuyệt đối là cao nhân.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 133: Một khối xương đầu

Doanh Thiên lao xuống đáy hồ, trong lòng hắn không khỏi có một chút lo lắng.

Dưới đáy hồ diện tích so với bên trên bề mặt còn muốn rộng lớn gấp mấy lần.

Tại hắn di chuyển dưới hồ cũng không có gặp bất kỳ cái gì sinh vật, coi như một con cá, con tôm cũng không có thấy.

Nhưng là bù lại, các loại thủy sinh thực vật phát triển cực kỳ dày đặc, tựa như có lấy cả một rừng cây vậy.

Những cái này thủy sinh thực vật phát ra ánh sáng thanh mát, đem dưới hồ cảnh tượng chiếu đến rõ ràng.

Chỉ thấy tại bên dưới đáy hồ này, vậy mà có lấy một cái tế đàn. Xung quanh tế đàn dựng lên 18 cây cột trụ, bên trên cột trụ tuyền khắc các loại thần văn kỳ ảo, ngoài ra còn khắc lấy hình thù một loại Thần Thú.

Thần Thú này như cá, lại như chim.

Nếu là có người khác ở đây, liền sẽ nhận biết. Cái này Thần Thú gọi là Côn.

Tuy nhiên nhận thức này cũng là sai hoàn toàn, cái này Thần Thú, chính xác là Côn Bằng.

Côn, bất quá chỉ là một nửa huyết mạch của Côn Bằng mà thôi.

Bên dưới những cái cột trụ này, chất lấy một đồng thần cốt to lớn. Những thần cốt này so sánh cùng trên mặt hồ còn cường đại hơn vô số lần.

Chỉ là bọn chúng bên trong các loại lực lượng, đạo văn hay là thần tính đều đã hoàn toàn khô kiệt, chính xác biến thành một đồng phế cốt. Bọn chúng giống như là bị cái gì đó đem bên trong lực lượng hút đi vậy.

Nhìn lại một chút tế đàn này, mặc dù không có gì to lớn, hay là quy mô, nhưng là rất gọn gàng sạch sẽ. Xây dựng đến tỉ mỉ cẩn thận vô cùng.

Cái này chứng tỏ người dựng nên tế đàn này chính là có đầy đủ chân thành.

Doanh Thiên cũng không có để ý những đồ vật này, ánh mắt của hắn lập tức rơi đến chính giữa tế đàn.

Tại nơi đó, bày biện lấy một khối Thần Cốt, khối này Thần Cốt chính là hoàn toàn khác biệt, nó bên trên nổi lên đạo văn, chính là ẩn chứa lấy Đại Đạo Vô Thượng, quả nhiên người là vô địch Thần Đế hay là kinh tài tuyệt đỉnh cỡ nào, ngộ tính vô song, cũng mơ tưởng ngộ ra bên trên khối này Thần Cốt đạo văn.

Khối này Thần Cốt, chính là hoàng kim Thần Cốt, nhưng là bên trên lại toát ra cửu thái quang mang lượn lờ. Thịnh thoảng lại bốc lên tiên diễm, hoặc là tiên quang. Chính là siêu việt thể gian hết thấy.

Cái này có lẽ đã không còn xưng là Thần Cốt, mà đã là vượt qua cực hạn. Có thể xưng Thánh Cốt.

Khối Thần Cốt này nhìn tới không rõ ràng là thuộc về cái nào sinh linh, nhưng là dựa vào hình dạng liền có thể đoán, đây là một khối xương đầu.

Nhìn lên khỏi Thần Cốt này, Doanh Thiên con mắt lập tức híp lại, bên trong con ngươi không khỏi phát lạnh.

Lấy Thâm Cốt này làm trung tâm, trong nháy mắt toàn bộ Thần Thú Phần màu sắc hoàn toàn tan biến, chỉ còn lại một cổ màu xám trắng chủ đạo.

Cái này dị tượng để cho tất cả tồn tại bên trong Thần Thú Phần đều giật mình.

"Thiên Địa Thất Sắc". Sâu bên trong trung tâm khu vực, từng tôn Yêu Đế mở ra con mắt kinh ngạc mà nói ra.

Lúc này, những cái kia yếu kém một chút tu sĩ đang tại bên trên Thần Thú Phần đều không khỏi nom nớp lo sợ. Bởi vì bọn hắn đều không có chút nào hiểu được chuyện gì xảy ra.

Cũng may mắn, bọn hắn vẫn là bình an vô sự. Chỉ là hơi hoảng sợ mà thôi.

Doanh Thiên lúc này khuôn mặt lạnh băng, trong lòng cũng là đau lòng không thôi.

Khối kia xương đầu, thuộc về chính hắn một cái rất quen thuộc tồn tại, một cái có thể nói là rất thân cận, tựa như tri kỷ.

Theo lý mà nói, hắn khối xương đầu này đáng lẽ tuyệt không nên tại Thần Giới xuất hiện.

Nhưng là hết lần này đến lần khác, nó lại xuất hiện trước mặt Doanh Thiên.

Chỉ có thể nói, người kia có lẽ đã.....

"Tiểu Côn". Doanh Thiên không khỏi lẩm bẩm.

Tại bên trên mặt hồ, hắn đã mơ hồ cảm nhận được khối xương đầu này. Chỉ là người thiết trí tế đàn này cũng là vô cùng cường đại, vậy mà có thể làm cho hắn hồn lực khó khăn tiếp cận. Đổi lại người khác, mơ tưởng có thể dò xét bên dưới.

Doanh Thiên ngược mặt nhìn về phía sâu trung tâm kia lạnh lẽo cất lời nói ra: "Lão Đầu, năm đó nơi này đến cùng là xảy ra chuyện gì".

Lời nói này của Doanh Thiên, chính là tại Thần Thú Phần khắp nơi quanh quẩn, trầm bổng lên xuống, rất là mơ hồ. Cũng không biết là hắn nói với ai.

"Đến gặp ta đi".

Một lúc lâu sau đó, một cái giả nua thanh âm vang lên, thanh âm này lộ rõ vẻ mệt mỏi, nhưng là y nguyên tràn đầy uy nghiêm, đánh vào lòng người, để cho người nghe không khỏi cảm thấy khó thở.

Tất nhiên, có thể nghe được hai người nói chuyện, tại Thần Thú Phần đều là Thần Đế cấp bậc tồn tại mới có thể nghe thấy.

Về phần thực lực yếu hơn. Chính là không biết gì.

"Vô Thượng Chí Tôn mở miệng, cũng không biết là cỡ nào tồn tại để hắn mở miệng". Một vị đã chôn tại Thần Thú Phần vô cùng xa xưa cổ lão cảm thán nói ra.

Bọn hắn tại Thần Thú Phần chôn lấp không biết bao nhiêu tuổi nguyệt, đối với tồn tại kia vẫn là có chút hiểu rõ.

Cũng biết, nếu là có thể cùng tồn tại kia nói chuyện, tất cũng không phải bọn hắn có thể tưởng tượng.

Doanh Thiên chỉ là gật đầu, không tới mấy ngày, hắn tất sẽ tới cùng lão đầu nói chuyện.

Hắn lúc này trong tâm, chính là nổi giận, tại trên miệng treo lấy một nụ cười lạnh lẽo vô cùng.

Bất kể là ai, tại nhìn thấy nụ cười này của hắn, đều không khỏi cảm thấy một trận hàn ý bốc lên, rợn tóc gáy một dạng.

"Cùng ta làm khó dễ, chính là muốn chết". Doanh Thiên giọng nói tràn đầy sát ý.

Hiển nhiên, bất kể là ai làm việc này, tương lai tiến tới, Doanh Thiên tất phải để cho hắn trả một cái đại giá.

Hắn rất muốn từ bên trong khối này xương đầu thôi diễn đi ra đồ vật, nhưng làm như vậy, tất sẽ để khối xương đầu này tổn thương. Cho nên Doanh Thiên không có làm như vậy.

Hắn không khỏi vuốt ve một chút, sau đó để lại khối xương về chỗ cũ.

Sau đó hắn ngồi xuống, cũng không biết là từ đâu lấy ra một cái mõ, sau đó hắn bắt đầu gõ mõ, tụng kinh.

Phật tự hiển hiện dày đặc, cùng nhau xếp một chỗ, tựa như một cuốn vô thượng pháp kinh.

Phật âm phạn xướng, tựa hồ có ngàn vạn tôn thánh phật cùng nhau một chỗ tụng kinh luân hồi.

Phật quang chiếu rọi đầy hồ, tựa như thấp lên vạn ngọn thanh đăng.

Chưa kể, trên đầu hắc Sinh Mệnh Tổ Phù hiển hiện, cường đại sinh mệnh chi lực âm âm tiến vào khối xương đầu kia.

Doanh Thiên cứ như vậy gõ mõ tụng kinh, chính là tiêu tốn 3 canh giờ.

Bất quá, ba canh giờ này, cũng chỉ là bên ngoài mà thôi.

Kỳ thật, khi bắt đầu tụng kinh, hắc đã thi triển ra Thời Gian Đại Đạo. Đem đầy hồ thời gian nhanh gấp 10 lần.

Bỗng nhiên, tại trên khối xương đầu này nảy một cái tiếng thạch.

Tiếng thạch này vô cùng nhỏ bé yếu ớt, cơ hồ là nghe không ra. Giống như là tiếng tim đập, tựa hồ có sinh mệnh sinh ra vậy.

Doanh Thiên lúc này mới là hải lòng dừng lại, hắc thận trọng đem khối xương đầu này xem xét kỹ lưỡng lại một lần. Sau đó mới là rời đi.

"Hi vọng tương lai, có thể gặp lại".

....

Bên trong thâm cốc, Thanh Lộc Yêu Tộc chính là đã đem toàn bộ Thần Cốt quanh bờ hồ thu lại, chưa kể còn có rất nhiều các loại trân quý thảo dược hay là thần thạch đều thu lại.

Đây tuyệt đối là một món cực kỳ khổng lồ tài phú, để lộ ra ngoài, tất sẽ gây nên một trận tranh đoạt.

Ngoài ra, bọn hắc cũng là hoàn thành việc chôn cất chư vị Yêu Hoàng.

Lúc này, bọn hắc công việc coi như sắp hoàn thành, chỉ còn một bước mà thôi.

Nhìn như một bước nữa, nhưng là một bước cuối cùng này, chính là khó khăn vô cùng.

Chính là phải tiến vào bên trong khu trung tâm, tiến hành tảo mộ cho chư vị tiên tổ cấp bậc Yêu Đế kia.

Không nói chư vị Yêu Đế có thể hay không đồng ý, lấy bọn hắc hiện tại thực lực, tiến vào chính là cực kỳ nguy hiểm.

Khu vực trung tâm không giống ba khu vực bên ngoài, nó hoàn toàn cách biệt, độ hung hiểm cũng gấp trăm lần.

Muốn tiến vào trong, chỉ ít cần một vị Thần Hoàng tọa trấn.

Nhưng là bọn hắc ở chỗ này lại cao nhất cũng chỉ có mấy vị Yêu Vương, liền Yêu Tôn cũng không có ai. Cái này chính là tiến thoái lưỡng nan.

Về phần chư vị Yêu Hoàng kia, thì lại không thể tiến vào bên trong, như đã nói, nơi đó cực kỳ đặc thù, khác biệt hoàn toàn bên ngoài, cho nên đã chôn bên ngoài không thể tiến vào. Trừ phi người còn sống.

Đúng lúc này, Doanh Thiên chậm rãi từ dưới hồ đi lên. Khuôn mặt lạnh lùng không có chút biểu tình.

Thấy được Doanh Thiên thân ảnh, Lộc Minh chính là đầu tiên chạy tới, sau đó không khỏi cúi đầu nói ra: "Đại nhân, nơi này việc đã xong".

Lúc này, đừng nói là Lộc Minh, coi như chư vị Yêu Hoàng cũng đều cảm thấy có chút sợ hãi, không còn dám gọi Doanh Thiên là cái gì tiểu hữu, hay là bằng hữu, mà trực tiếp hô đại nhân một tiếng.

Dù sao ban nãy, Thiên Địa Thất Sắc chính là từ đáy hồ lan tỏa, cho nên ai cũng biết, cùng Doanh Thiên có quan hệ.

"Ân. Các người từ nay ở tại chỗ này, thủ hộ thâm cốc này cho ta". Doanh Thiên chậm rãi nói ra. Mặc dù nói rất bình thường, nhưng là lại mang theo một cỗ ý chí không thể kháng cự.

Chư vị Yêu Hoàng lúc này cũng là toát ra mồ hôi mà gật đầu: "Đại nhân yên tâm".

"Đại nhân, hiện tại chỉ còn bên trong đó, nhưng là.....". Lộc Minh áp ứng nói ra. Hắc đây chính là rất ngại bên trong hung hiểm.

"Các người cũng không cần đi vào, để nàng theo ta là được". Doanh Thiên hơi hột nói, tay chỉ Lộc Thanh Nhan.

Để Lộc Thanh Nhan cùng hắc tiến vào trung tâm, đây là rất không hợp thói thường. Dù sao Lộc Thanh Nhan tu vi quá yếu, nói không chừng vừa tiến vào trong sẽ bị uy áp trong đó ép chết.

Cái này để cho tất cả mọi người đều há hốc ngạc nhiên, không hiểu vì sao Doanh Thiên lại chọn nàng.

Nếu là chọn lấy một vị Thần Vương, còn dễ hiểu.

Coi như Lộc Thanh Nhan lúc này cũng là ngạc nhiên không kém. Nàng thiên tư tầm thường, ngộ tính cũng không bằng ai, thực lực cũng là yếu nhất. Nếu không phải nàng có chút thân phận, e rằng ngay cả Thần Thủ Phần cũng không có tư cách đặt chân tới.

"Nàng?....., có được không". Lộc Minh không khỏi lần nữa hỏi tới.

"Các ngươi chủng tộc, chính là gánh vác trên vai nàng". Doanh Thiên nói thêm một câu.

Câu này để cho ai nấy đều cảm thấy không thể tưởng tượng, làm thế nào một cái chủng tộc có thể để nàng một cái nữ nhi tới gánh vác đầu.

Lộc Minh còn muốn nói cái gì đó, nhưng là ngay lập tức bị vị kia Yêu Hoàng ngăn lại, hần gật đầu nói với Lộc Thanh Nhan:"Nha đầu, cố gắng một chút, chúng ta chủng tộc, là gánh trên vai người".

Rõ ràng, vị này Yêu Hoàng con mắt, chính là vượt xa Lộc Minh.

Nghe chính mình lão tổ đặt lên kỳ vọng. Để cho Lộc Thanh Nhan không khỏi cảm thấy có chút áp lực. Nhưng là nàng cũng hít sâu một hơi gật đầu nói ra:"Ta sẽ đi".

P/s: một chương này đáng lẽ xong tuc hôm qua. Nhưng là lại có việc bận đột xuất. Cho nên định sáng nay sẽ hoàn tất.

Ai ngờ nguyên một ngày hôm nay bận không chút rảnh tay. Chính là phải chạy đi chạy lại ngoài đường.

Ngô, Hà Nội thời tiết hôm nay cũng quá mát mẻ thoải mái đi. ^^

Chính là Dục Hóa Phần Thân sáng khoái vô cùng. Có cảm giác sắp nướng chín một dạng.

Có lẽ kéo dài một tuần như vậy, ta có thể ngộ tới Thái Dương Chi Đạo, Hòa Đạo quá:v

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 134: Tai phúc song tinh

Nhận được chư vị lão tổ kỳ vọng đặt lên vai trách nhiệm, nhận được chư vị sư huynh tỉ mỉ tín nhiệm.

Lộc Thanh Nhan cũng là lấy hết can đảm mà đồng ý đi. Nàng mặc dù không biết bên trong trung tâm đến cùng là bộ dáng thế nào, hung hiểm ra sao. Nhưng là nàng vẫn quyết tâm.

Bởi vì cái này, chính là tương lai của nàng chủng tộc.

Thâm cốc này, vị trí là ở ngay bên dưới vách ngăn, cho nên chỉ cần ngẩng đầu, liền có thể nhìn thấy vách ngăn cao lớn sừng sững.

Vách ngăn khu trung tâm, chính là hoàn toàn khác biệt với bên ngoài, chỉ tính riêng độ cao lớn, liền so với bên ngoài vách ngăn phải gấp mấy lần.

Chưa kể bên trên vách ngăn bốc lên hùng hực hỏa diễm.

Hỏa diễm này so với Thần Hỏa còn muốn nguy hiểm gấp mấy lần. Coi như Thần Tôn dính vào, cũng là trụ không bao lâu liền cháy thành tro.

Doanh Thiên không có nói gì nhiều, mang theo Lộc Thanh Nhan, một bước phóng ra.

Một bước này, nhảy qua thiên địa, vượt qua không gian, trong nháy mắt vượt qua hàng tỉ dặm vách ngăn mà giáng lâm đến bên trong khu vực trung tâm.

Doanh Thiên cùng Lộc Thanh Nhan rời đi không lâu, bên ngoài thâm cốc vậy mà xuất hiện mấy chiếc thần hạm, còn là không ngừng tăng lên, trong chốc lát liền đạt tới khoảng hơn 300 chiếc thần hạm tề tựu.

Hiển nhiên, những cái này thế lực kéo tới, là vừa rồi bị cái kia thần quang hấp dẫn.

Thần quang trùng thiên, dị tượng hiển hiện, cái này tất có bảo vật sinh ra. Mà bảo vật, chính là khiến cho nhiều người đỏ mắt. Cho nên kéo tới cũng không có gì lạ.

Chỉ là bên ngoài thâm cốc có lấy ức vạn xác sống thủ hộ, lại có 100 tôn biến dị kia. Nhất thời là không thể nào tiến vào bên trong.

....

Bên trong khu vực trung tâm. Vừa đặt chân xuống đại địa. Lộc Thanh Nhan không khỏi cảm thấy ngẹt thở mà quỳ xuống. Tựa hồ như có một tòa thần sơn đặt trên vai nàng vậy.

Ở nơi này, cuộn cuộn để uy ngập tràn, tung hoành khắp thiên địa, lấy nàng một cái Hư Thần Cảnh này, đoán chừng không tới mấy hơi thở sẽ bị để uy nghiền nát.

Doanh Thiên vẫy tay một cái, đem nàng bảo hộ lại, lập tức, như thủy triều để uy hoàn toàn biến mất, không còn đè nặng lên thân nàng.

Nhìn lại một chút, trung tâm khu vực hoàn toàn khác xa so với bên ngoài.

Nơi này đại địa, chính là toát lên kim quang, tựa hồ như mặt đất chôn lấp hoàng kim một dạng. Trên mặt đất mọc lên dày đặc một tấm thảm cỏ, trải dài vượt tầm mắt, nhưng cây cỏ này, giống như là cũng nhiễm kim quang vậy, lộ ra một màu vàng óng.

Tại trong tầm mắt, liền có thể nhìn thấy từng tòa cao lớn sơn phong san sát xếp tại gần nhau.

Nhìn kỹ lại, đó là từng tòa mộ phần to lớn vô cùng. Từng tòa mộ phần này cường đại phóng xuất để uy.

Hiển nhiên, bên dưới chôn lấp, đều là Yêu Đế cấp bậc tồn tại.

Trong khu trung tâm, vô cùng hoang vu vắng vẻ, không có lấy một bóng người. Coi như là xác sống cũng không có. Hoàn toàn là một mảnh im ắng.

Nơi này, thường thường mấy trăm vạn năm, trải qua mấy cái thời đại, mới là có người ghé tới.

Dù sao Yêu Đế cấp bậc tồn tại, có được rất nhiều thọ nguyên, chờ dạng này hao hết thọ nguyên mà vẫn lạc. Chính là quá lâu.

Doanh Thiên dẫn theo Lộc Thanh Nhan, mỗi bước bước ra đều vượt qua ngàn vạn dặm. Nghe thì có vẻ là nhiều, nhưng là tốc độ này tại Thần Thú Phần quá chậm, dù sao nơi này rộng lớn đến rất khó tưởng tượng.

Bọn hắn di chuyển, đi ra rất nhiều mộ phần, tại mộ phần đại đa số đều có Yêu Đế ngồi đó.

Bọn hắn con mắt nhìn tới Doanh Thiên cùng Lộc Thanh Nhan, đều là ngạc nhiên vô cùng.

Bởi vì nơi này, căn bản không thể có nhân loại tiến vào.

Dù sao vạn cổ đến nay, Thần Thú Phần khu vực trung tâm đều là có Yêu Tộc tiến vào, về phần nhân loại, chính là chưa từng có. Hoặc nếu có, bất quá đều là tế phẩm.

Còn Lộc Thanh Nhan, bất quá là một cái Hư Thần Cảnh, căn bản không thể tại khu vực trung tâm đi lại như thế.

Mặc dù ngạc nhiên, bọn hắn cũng chỉ yên lặng mà nhìn, cũng không có làm tới bất kỳ cái gì động tĩnh.

Di chuyển không lâu, trước mắt nhìn tới chính là một hồi nao nhiệt.

Tại nơi đó, một cái thần hạm to lớn vô cùng che kín một khoảng không, thần hạm này nhìn tới, chính là cực kỳ xa hoa tráng lệ, cũng uy nghiêm vô cùng. Bên trên mơ hồ toát ra để uy kinh người.

Nhìn kỹ lại, thần hạm này xòe ra một đôi cánh chim to lớn, bên trên cờ xí cũng là in lấy một cái Thần Điều tư thái vô song.

Tựa như Thần Điều này đang ngao du khắp Cửu Thiên Thập Địa một dạng.

Cái này Thần Điều, gọi là Kim Xí Đại Bằng. Một loại đỉnh tiêm Thần Thú, có thể cùng Chân Long, Chân Phụng so sánh.

Dạng này thần hạm, tất nhiên cũng chỉ có Yêu Đế cấp bậc kia mới có tư cách ngự giá.

Tại Thần Thú Phần khu trung tâm, vậy mà xuất hiện như thế một cái thần hạm, cái này chứng tỏ, hôm nay nơi này là sẽ chôn xuống một vị cấp bậc Yêu Đế.

Nhìn thấy bên trên cờ xí Kim Xí Đại Bằng kia, Lộc Thanh Nhan không khỏi biến sắc, trên mặt nàng lộ ra nét sợ hãi rõ ràng nói ra:"Là Đại Bằng Kim Cung".

Đại Bằng Kim Cung, chính là đại diện cho Kim Xí Đại Bằng Tộc, tại Yêu Giới là một cái vô cùng hùng mạnh thế lực, bọn hắn có được tới 4 tôn Yêu Đế tọa trấn, bên dưới Thần Hoàng hai trăm, Thần Tôn, Thần Vương nhiều vô số kể. Tuyệt đối là một cái khủng bố thế lực.

Hôm nay, một vị Yêu Đế thọ nguyên đã cạn, cho nên được tiến vào bên trong chôn lấp.

Hộ tổng cái này, Đại Bằng Kim Cung là huy động tới vô cùng tráng lệ tráng diện, gần ngàn vị Thần Vương khiêng lên quan tài, hơn vạn chi chúng chính tề hành lễ. Tuyệt đối là cao nhất nghi thức.

Tại mảnh đại địa này, cũng là dựng lên một cái cực kỳ to lớn nghĩa trang, từng ngôi mộ xếp cạnh nhau, nhiều tới cả ngàn.

Hiển nhiên, Kim Xí Đại Bằng Tộc phát triển vô cùng hưng thịnh, mỗi cái thời đại đều đi ra Yêu Đế, nhân tài không dứt, khiến cho chủng tộc luôn trong trạng thái đỉnh phong.

Nhìn thấy Lộc Thanh Nhan sợ hãi, Doanh Thiên liền hỏi: "Tựa hồ ngươi đối với bọn hắn rất sợ hãi".

Lộc Thanh Nhan cũng không biết nên trả lời ra sao, chỉ biết gật đầu mà thôi. Cả người đều là run rẩy.

Nàng sợ hãi vô cùng. Bởi vì Kim Xí Đại Bằng tộc chính là nàng một cái bóng ma to lớn, đừng nói là nàng, chính là cả Thanh Tộc Yêu Tộc nghe nhắc tới Kim Xí Đại Bằng đều cảm thấy sợ hãi.

Kim Xí Đại Bằng Tộc, chính là ở gần Thanh Lộc Yêu Tộc. Mà Thanh Lộc Yêu Tộc những năm gần đây đi xuống, cái này khiến cho bọn hắn bị chèn ép đến thê thảm.

Mà chèn ép bọn hắn, chính là Kim Xí Đại Bằng Tộc.

Trước đây lãnh vực của Thanh Lộc Yêu Tộc cũng là bao la rộng lớn, hiện tại bị cướp đoạt chỉ còn không tới một phần mười, các loại tài nguyên quý giá đều bị mất quyền kiểm soát.

Chưa kể tộc nhân của bọn hắn cũng là không ít bỏ mạng, thậm chí có lấy vài chục viên sinh mệnh tinh cầu có Thanh Lộc Yêu Tộc sinh sống đều bị tàn sát đến không còn một mống.

Mà hết thảy, đều là Kim Xí Đại Bằng tộc làm ra.

Cho nên, bất kỳ cái nào Thanh Lộc Yêu Tộc đều sẽ cảm thấy sợ hãi, cùng căm hận Kim Xí Đại Bằng. Chỉ là bọn hắn thực lực yếu đuối, căn bản không thể phản kháng.

Doanh Thiên cũng là cười cười. Hắn đối với cái này cũng không có gì lạ lẫm, đừng nói chèn ép một cái chủng tộc. Coi như là diệt sạch, hắn cũng không quan tâm, dù sao dạng này trang diện, hắn đã thấy quá nhiều.

Liên bản thân hắn, đồ tông diệt tộc, cũng là như cơm bữa.

Hắn chuẩn bị dẫn Lộc Thanh Nhan đi tiếp, bỗng nhiên hắn cảm nhận được một cái gì đó. Một tia khí tức khiến cho hắn cảm thấy quen thuộc.

Doanh Thiên con mắt hướng tới chỗ Kim Xí Đại Bằng tộc, hắn cũng không phải là nhìn tới bọn hắn đang tiến hành chôn cất vị Yêu Đế kia. Mà là nhìn tới một đám người.

Đám người này chính là lộ ra vô cùng khắc khổ. Toàn bộ đều là Nhân Tộc, bọn hắn đều bị xiềng xích khóa chặt lấy tay chân, chỉ có thể im lặng quỳ ở nơi đó.

Trong đám người này, bao gồm từ Thông Thần Cảnh đến Thiên Thần Cảnh đều có, thậm chí còn có tới 10 vị Thần Vương.

Bọn hắn đều là tế phẩm chuẩn bị được dâng lên cho chư vị Yêu Đế.

Thấy Doanh Thiên con mắt nhìn tới những người kia, Lộc Thanh Nhan không khỏi thở dài một chút.

"Bọn hắn đều là tế phẩm, cũng không biết là cái nào gia tộc, hay là tiểu thế lực đắc tội bọn hắn".

Dạng này khung cảnh thế lực như Đại Bằng Kim Cung, rất ít người dám cùng bọn hắn đắc tội.

Một khi đắc tội, chính là kết quả bị đồ tông, diệt tộc, hoặc là bị bắt nhốt làm tù nhân, chính là để dâng lên làm tế phẩm dạng này.

Kỳ thật, Doanh Thiên con mắt, chính là rơi xuống hai cái thân ảnh.

Hai cái thân ảnh này, chính là hai cái thiếu niên, bộ dáng chừng mười bốn, mười lăm tuổi.

Mặc dù tuổi còn nhỏ, nhưng là lại đều có lấy Thông Thần Cảnh tu vi. Nếu là để thêm mấy mươi năm, liền có thể thành Thần.

Doanh Thiên chính là tại trên hai cái thiếu niên này mà cảm nhận được một cái quen thuộc khí tức.

"Tai Phúc Song Tinh, Tung Hoành Gia huyết mạch, như thế nào lại lưu lạc tới tận đây, có ý tứ". Doanh Thiên không khỏi cười cười.

Cái gọi là Tai, Phúc Song Tinh. Chính là chỉ hai cái thiếu niên kia, một cái là Tai Tinh, một cái là Phúc Tinh. Mà còn là huynh đệ sinh đôi, huyết mạch tương liên, cực kỳ đặc thù.

Đối với hai cái này Tai Phúc Song Tinh, Doanh Thiên là cực kỳ có hứng thú.

Sau đó hấn nhắc chân vượt qua không gian, tiếp cận Kim Xí Đại Bồng Tộc.

Bọn hấn từ chỗ này quan sát, chính là cách xa hàng tỉ dặm, ban đầu không có người để ý.

Nhưng là vừa tiến vào phạm vi mấy ngàn vạn dặm, liền có người phát hiện Doanh Thiên, hiển nhiên, luôn có cường giả tại cảnh giới.

Nhìn thấy Doanh Thiên, vị cường giả này không khỏi cảm thấy kỳ quái cùng không thể tưởng tượng nổi.

Một cái nhân tộc, dất theo một cái yêu tộc, lại có thể bình thân hành tẩu tại trung tâm khu vực, đây tuyệt đối không phải bình thường.

"Dừng lại, các hạ là ai". Vị cường giả cảnh giới này lên tiếng ngăn lại.

Doanh Thiên cũng không có dừng lại, tiếp tục tiến tới nói ra:"Người qua đường mà thôi".

"Nơi này là Kim Xí Đại Bồng Tộc làm việc, mời người đi đường khác". Vị kia cường giả vậy mà trực tiếp hiện thân, ngăn lại Doanh Thiên đường đi.

Hắn bộ dáng là một cái trung niên nam tử, mái tóc vàng kim, mặc lên trên quý y phục. Sau lưng hấn một đôi cánh chim sắc bén như lợi khí xòe ra, lấp lánh kim quang.

Vậy mà là một vị Yêu Hoàng.

"Nha, nơi này cũng không phải là các ngươi nhà, lấy cớ gì muốn ta đi đường khác đâu". Doanh Thiên cười cười.

Vị này Yêu Hoàng nhíu mày, cảm thấy Doanh Thiên chính là không biết điều. Thế nhưng là hấn cũng không vội động thủ. Dù sao Doanh Thiên từ trên xuống dưới mặc dù bình thường, nhưng là bình thường như vậy lại xuất hiện ở nơi này, cái đó chính là không bình thường.

"Ta khuyên ngươi một lần nữa, đi đường khác, nếu không.... ". Vị kia Yêu Hoàng cảnh cáo.

"Nếu không thì sao đâu". Doanh Thiên nụ cười nồng đậm nở ra.

Hắn xưa nay, không thích bị uy hiếp, kẻ uy hiếp hấn, cơ hồ đều đã chết sạch. Cho nên, vị này Yêu Hoàng, có lẽ cũng đã được định sẵn một cái kết.

Phát hiện bên này tình huống, từ bên kia chạy tới một đám người.

Đám người này, đều là tuổi trẻ một dạng, dẫn đầu chính là một cái thanh niên, hấn niên kỷ đoán chừng chỉ khoảng 500, nhưng là tu vi đã là Yêu Vương đỉnh phong, kém một bước liền là Yêu Tôn.

Đây chính là Kim Bồng Hoàng Tử, chính là người kế thừa của Đại Bồng Kim Cung. Hấn thiên phú siêu tuyệt, huyết mạch thuần khiết đạt tới 100%. Chính là chân chính Thần Thú. Được gửi kỳ vọng tại trong thời đại này có thể vắn đỉnh Yêu Đế.

Ngoài ra bên cạnh hấn, cũng là một đám thiên tài, huyết mạch cũng là cực kỳ thuần khiết một dạng.

"Từ đâu tới một cái nhân tộc, cũng dám làm loạn". Một cái Kim Bồng trẻ tuổi kiêu ngạo nói ra.

Dù sao, trong mắt bọn hấn những Thần Thú này, nhân tộc cơ hồ đều là hạ đẳng.

Ngay sau đó, chính là nhao nhao tiếng quát, có là muốn Doanh Thiên mau mau rút chỗ khác, không nên tìm chết. Có thì là muốn trực tiếp đem Doanh Thiên bắt lại, chờ chút làm tế phẩm. Có liền muốn đem hấn đánh giết, vì dám làm loạn.

Hết thấy, Doanh Thiên chỉ là mỉm cười mà thôi, không có để ý.

Ở đây người bình tĩnh nhất, chỉ có Kim Bồng Hoàng Tử cùng vị Yêu Hoàng kia. Bọn hấn đều là người thông minh.

Dù sao chưa biết Doanh Thiên thực lực ra sao. Nhưng là có thể tại trung tâm mà đi lại, tuyệt đối có tà, không thể xem thường.

"Vị bằng hữu này, chúng ta hiện tại đang tiến hành chôn cất lão tổ, có thể nể mặt chúng ta Đại Bồng Kim Cung mà đi hướng khác". Kim Bồng Hoàng Tử đem đám người phía sau im lặng, rồi nở nụ cười nói ra.

Doanh Thiên cũng là mỉm cười gật đầu nói:"Có thể, với một điều kiện".

Nghe đến Doanh Thiên nhắc điều kiện, Kim Bồng Hoàng Tử hơi hơi nhướng mày, hiển nhiên không nghĩ tới Doanh Thiên vậy mà còn đề ra điều kiện.

Hắn cũng không có phát tác, hay là nổi giận, chỉ bình tĩnh hỏi lại:"Bằng hữu muốn điều kiện gì đâu".

"Đem hai cái thiếu niên kia giao lại cho ta". Doanh Thiên trực tiếp chỉ tới bên kia hai cái thiếu niên cười cười nói ra.

P/s: Nắng nóng này khiến ta đều mơ hồ. Viết truyện cảm giác không được chắc tay, có chỗ nào viết tẻ mong chư vị vui lòng bỏ qua. Nếu có chỗ nào không hiểu về nội dung thì vui lòng bình luận bên dưới, ta sẽ giải đáp

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 135: Giao người, các người có thể sống rồi đi

Doanh Thiên trực tiếp đòi người, cái này để cho Kim Bằng Hoàng Tử sắc mặt không khỏi lạnh xuống.

Bọn hắn hiện tại chính là bận việc chôn cất vị kia trong tộc Yêu Đế, không muốn xảy ra sự cố không cần thiết gây nên chư vị lão tổ không vui.

Nhưng là bọn hắn cũng không sợ phiền phức.

Dù sao, Kim Xí Đại Bằng Tộc cũng là đỉnh tiêm thế lực, tại trong toàn bộ Bát Đại Vũ Trụ đều thuộc hàng đầu thế lực, trong tộc nhân tài đông đúc, cường giả nhiều như mây, nào sẽ vì một cái nhân tộc đòi giao người liền giao.

Như vậy chẳng phải sẽ đem Kim Xí Đại Bằng dạng này Thần Thú nhất mạch mặt mũi ném hết.

Phải biết, chỉ tính riêng nơi này mộ địa, Yêu Vương hơn ngàn, Yêu Tôn cũng là có mấy trăm, Yêu Hoàng càng là có 4 vị đích thân tới.

Chưa kể còn có một vị lão tổ tông cấp bậc Yêu Đế, coi như thọ nguyên sắp hết, nhưng đây vẫn là chân chính hàng thật giá thật Yêu Đế.

Ngoài ra bên trong mộ địa, chôn lấp Yêu Đế càng là không thiếu.

Một cái nhân tộc tiểu tử, vậy mà cũng dám tại đây hô to gọi nhỏ, nếu không phải là tuyệt thế cao nhân, vậy chính là kẻ điên một dạng.

Cho mặt mũi không cần, vậy cũng không cần thiết phải nói nhiều.

Kim Bằng Hoàng Tử lúc này đổi một cái thần thái, hắn cũng không còn như lúc trước điềm tĩnh hiền lành. Mà là kiêu ngạo uy nghi một bộ.

Cường đại Yêu Vương khí tức bạo phát đi ra, đem Doanh Thiên hoàn toàn bao phủ lại, rất có tư thế lập tức đem Doanh Thiên đánh giết.

Không thể phủ nhận, Kim Bằng Hoàng Tử tuyệt đối là thế hệ này một cái đỉnh cấp thiên tài, bản thân hắn mang huyết mạch thuần khiết, thiên phú cao siêu, ngộ tính cũng là siêu tuyệt.

Phóng nhãn toàn bộ Bát Đại Vũ Trụ tới nhìn, có thể cùng hắn so sánh thiên tài, chính là lúc đó không có mấy.

Kim Bằng Hoàng Tử không muốn kinh động bên trong chư vị lão tổ, cho nên quyết định xuất thủ nhanh gọn, lấy nhanh nhất tốc độ đi giết chết Doanh Thiên, tránh gây ra động tĩnh lớn.

Hắn bàn tay hóa trào đánh ra. Một cái sắc bén kim trào hiển hiện, lấy thiểm điện tốc độ công thẳng tới đầu Doanh Thiên.

Kim trào này lực lượng cực kỳ cường đại, mỗi một cái móng vuốt sắc bén vô song, tựa như thần binh lợi khí một dạng, coi như người thân thể cỡ nào cứng rắn, cơ hồ đều sẽ bị trào này xuyên phá.

Có thể nghĩ, nếu là bị dạng này kim trào đánh trúng, Doanh Thiên đầu lâu nhất định sẽ như quả dưa hấu vỡ nát một dạng.

Bên cạnh Doanh Thiên, Lộc Thanh Nhan dưới sức nặng của cỗ lực lượng kia, đã sớm bị dọa sợ, cơ hồ ngã xuống.

Đằng sau Kim Bằng Hoàng Tử, những cái kia thiên tài đều là mười phần tin tưởng, dưới một kích này, Doanh Thiên tất sẽ phải chết không chút nghi ngờ.

Nhưng là tiếp theo một màn để cho bọn hắn đều là há hốc.

Doanh Thiên nhẹ nhàng nhấc tay lên, vậy mà trực tiếp bắt lấy Kim Bằng Hoàng Tử kim trào, sinh sinh đem nó giữ lại.

Cái này biến cố để cho Kim Bằng Hoàng Tử chính là giật mình, nhưng hắn dù sao cũng không phải hạng tầm thường. Rất nhanh liền ứng biến.

Ngay lập tức, sau lưng hắn xòe ra một đôi kim xí, kim xí sắc bén như đao chém tới, muốn đem Doanh Thiên chém thành hai nửa.

Chỉ là, cái này kim xí cũng đồng dạng bị Doanh Thiên một tay bắt lấy, khiến nó không thể nhúc nhích dù chỉ một chút.

Kim Bằng Hoàng Tử thầm hô: "Không tốt".

Sau đó trong thân thể hắn bùng lên lực lượng, muốn dứt ra Doanh Thiên.

Chỉ là hắn chưa có kịp làm như vậy. Doanh Thiên chính là đem hắn kim trao bóp nát, đem hắn cánh tay bẻ gãy.

Sau đó cầm lên cánh của Kim Bằng Hoàng Tử quật xuống, đem hắn dính trên mặt đất, một chân đạp lên, sinh sinh đem Kim Bằng Hoàng Tử một cánh nhỏ ra.

Trong chốc lát, yêu huyết bay tung tóe, mọi chuyện diễn ra quá nhanh, khiến cho bọn hắn đều không kịp trở tay.

"Làm càn".

Vị kia Yêu Hoàng giật mình, hắn không nghĩ tới Kim Bằng Hoàng Tử vậy mà nhanh chóng bị hạ như vậy. Lập tức xuất thủ đem Doanh Thiên cản lại.

Chỉ là hắn thân hình vừa động, chính là cảm thấy tại phía sau gáy nặng nề vô cùng, lập tức không tự chủ được mà cảm mất xuống đất.

Hóa ra, không biết từ lúc nào, Doanh Thiên đã tới sau lưng hắn, một cước đạp lên đầu, đem hắn đầu lâu dẫm xuống mặt đất.

Đem một vị Yêu Hoàng dẫm xuống, đây tuyệt đối là thiên đại sỉ nhục.

Yêu Hoàng, chính là Hoàng Giả chúng yêu, chính là đỉnh cấp cường giả, có thể chết, nhưng không thể nhục.

Doanh Thiên đem hắn nhắm xuống dưới chân, chính là đối với hắn hạ nhục.

Hơn nữa, hắn thân là Kim Xí Đại Bằng, danh xưng Thần Thú, bị một cái nhân loại đạp lên đầu, đây chính là đem cả Kim Xí Đại Bằng Tộc đánh mặt.

Vị Yêu Hoàng này vùng vẫy, hắn rất muốn đem Doanh Thiên lột da phanh thây, đem hắn ăn tươi nuốt sống.

Nhưng là mặc kệ hắn cỡ nào bùng phát đi ra lực lượng, mặc kệ hắn điên cuồng cỡ nào vùng vẫy. Bàn chân của Doanh Thiên vẫn là chắc chắn như vậy, không chút nào xê dịch.

Lúc này, bàn chân Doanh Thiên tựa hồ như một tòa tuyên cổ Thần Sơn, nặng nề vô song. Coi như người khí lực lớn cỡ nào, cũng mơ tưởng đem hắn chân rời đi.

Xung quanh nhưng cái kia trẻ tuổi đã là sợ phát khiếp mà bỏ chạy, Kim Bằng Hoàng Tử bị bẻ gãy tay, cánh chim cũng bị nhỏ.

Liền vị kia lão tổ Yêu Hoàng cũng bị Doanh Thiên dẫm xuống đất đánh, bọn hắn những cái này tiểu bối có thể làm gì.

Bọn hắn lập tức chạy về khu mộ phần, nơi đó cường giả nhiều như mây, nhất định sẽ có thể đem nhân loại này đánh giết.

Tại chỗ kia. Công đoạn chôn cất đã đến giai đoạn máu chốt, quan tài đã hạ xuống, tiếp đến chính là bố trí xuống phong ấn, sau đó xây lên mộ phần, để cho vị Yêu Đế này ngủ say ngàn năm, tiếp đó liền có thể sống lại.

Mọi người làm việc cực kỳ nghiêm túc.

Nhưng là bầu không khí nghiêm túc này nhanh chóng bị phá vỡ.

"Không tốt, có một kẻ nhân loại tới quấy rối". Có người phát hiện ra biến cố hô lên.

Lúc này, coi như không muốn để ý cũng không được, dù sao vừa rồi giao thủ động tĩnh tương đối lớn. Làm cho bên này lập tức chú ý tới.

Trong nháy mắt có thể đem một vị Yêu Hoàng trấn áp, tuyệt đối không phải là hạng người tầm thường.

Còn lại ba vị Yêu Hoàng, cũng là đều xuất thủ, muốn chạy tới chỗ kia, đem vị kia Yêu Hoàng cứu ra.

Nhưng là bọn hắn chưa có xuất thủ. Doanh Thiên thân ảnh đã xuất hiện bên trong mộ phần, đứng giữa hàng ngàn con mắt nhìn tới.

Đối với hàng ngàn con mắt bất thiện nhìn tới, Doanh Thiên đó là hoàn toàn không để ý chút nào.

Về phần Lộc Thanh Lăng, cũng đã là sợ đến không biết phải làm thế nào.

Doanh Thiên cường đại, nàng coi như kiến thức, hắn so với nhà nàng lão tổ tông e rằng còn mạnh hơn mấy lần.

Nhưng là lúc này, chính là đứng giữa vòng vây, xung quanh vô số cường giả, cho dù Doanh Thiên cường đại, nàng cũng lo lắng không thôi.

"Ồ đâu tới nhân loại, cũng không nhìn một chút đây là địa phương nào". Có một vị Yêu Tôn cấp độ cường giả giận giữ quát lên. Hiển nhiên Doanh Thiên

xong tới, đem bọn hấn công việc làm loạn, khiến cho bọn hấn vô cùng nổi giận.

Nhưng là, ngay lập tức hấn bị ngăn lại.

Ngăn lại hấn, chính là một vị Yêu Hoàng khác.

Lúc này, ba vị Yêu Hoàng có mặt tại đây chính là đem Doanh Thiên vây lại.

Bọn hấn đều biết, có thể trong chớp mắt trấn áp một vị Yêu Hoàng, Doanh Thiên chỉ ít thực lực cũng là Thần Hoàng đỉnh cao.

Đối mặt Thần Hoàng, Yêu Vương hay là Yêu Tôn, lại nhiều cũng không có ích gì.

Dù sao đạt đến càng cao trình độ, cách biệt chính là càng lớn, cũng không thể dùng số lượng bù đắp.

"Các hạ rất cường đại, thế nhưng nơi này là mộ phần của Kim Bằng Tộc. Tốt nhất quỳ xuống cầu xin ta tiên tổ tha thứ, có lẽ có thể còn sống rồi đi". Một cái Yêu Hoàng lên tiếng.

Hiển nhiên giờ phút này, bọn hấn chính là bị chọc giận, rất có quyết tâm muốn đem Doanh Thiên cầm xuống, coi như lúc này Doanh Thiên quay người rồi đi, cũng là không dễ dàng.

Dù sao một vị Yêu Hoàng bị trấn áp, Kim Bằng Hoàng Tử trọng thương, nếu là không trả giá, đây là đem mặt mũi của Đại Bằng Kim Cung mất hết.

"Ta nói qua, giao cho ta hai cái kia hải tử, mọi chuyện đều xong, cũng không cần thiết cần động tay chân". Doanh Thiên hơi hốt nói ra.

Dù sao đây là hấn đi kiếm chuyện, hấn cũng sẽ cho người ta một cơ hội. Nhưng là nhìn tới có vẻ, Kim Xí Đại Bằng Tộc này không biết nắm bắt cơ hội kia.

"Người là cái thứ gì, muốn chúng ta giao người liền giao, cũng không nhìn lại mặt mũi của mình một chút". Bên ngoài Kim Xí Đại Bằng tộc nhân nhao nhao hô lên.

Dù sao bọn hấn từng từng tại đỉnh cao từ vạn cổ tới nay. Cũng chỉ có người khác nể mặt bọn hấn, làm gì có chuyện bọn hấn phải đi nể mặt một cái nhân tộc như Doanh Thiên đâu.

Xong tới đánh người, lại còn hô hào muốn giao người, nếu là cứ thế giao người, chuyện này lộ ra ngoài, bọn hấn Kim Xí Đại Bằng liền sẽ bị cả Yêu Giới cười nhạo.

"Các hạ cũng quá đáng, giao người là không thể, chỉ bằng người hôm nay ở lại đây đi". Một vị Yêu Hoàng quát lên. Chuẩn bị động thủ.

Doanh Thiên rất là bình tĩnh, nhẹ nhàng nói lại một câu:"Ta nhắc lại, giao người, các ngươi hôm nay liền sống rồi đi, nếu không, cũng liền để các ngươi toàn bộ chôn tại đây".

Hắn đây cũng là cho đám người này cơ hội cuối cùng.

"Khẩu khí thật lớn, cũng muốn xem xem, người đến cùng có thể nào bản lĩnh". Vị kia Yêu Hoàng không khỏi giận dữ. Ngay lập tức, ba vị Yêu Hoàng cùng nhau tiến vào trạng thái chiến đấu.

Kim Xí Đại Bằng, một khi tiến vào trạng thái chiến đấu, cả người như hoàng kim, hai tay hóa lợi đao, sắc bén vô song.

Ngoài ra sau lưng, một đôi kim xí cũng là xòe ra.

Kim Xí Đại Bằng Tộc, nổi danh chính là tốc độ, coi như Phượng Tộc dạng này Thần Thú Tộc, tốc độ so với bọn hấn cũng là thua kém một mảng.

3 vị Yêu Hoàng bùng phát ra hoàng uy, tuyệt đối không thể xem thường. Dạng này Thần Hoàng cấp bậc chiến đấu, chính là hủy thiên diệt địa hình dung.

May mắn, nơi này là Thần Thú Phần, bất kể là không gian kết cấu, hay là đại địa vững chắc, đều vượt qua vô số lần nơi khác. Mới có thể tiếp nhận bọn hấn lực lượng.

Đổi lại là một tòa đại lục khác, chỉ sợ dưới xung lực như vậy, đã sớm bị chấn vỡ thành nhiều mảnh.

Thần Hoàng, chính là đỉnh tiêm chiến lực, tùy tiện một chiêu, chính là có thể đem tinh vực đánh sập, đem thiên hà băng toái, đây là cực kỳ đáng sợ sức hủy diệt.

Nhìn thấy Kim Xí Đại Bằng Tộc ngoan cố, không có giao người, ngược lại còn muốn động thủ. Doanh Thiên cũng là lắc đầu nói ra:"Đáng tiếc, cơ hội cho các ngươi, các ngươi lại không biết trân quý".

Chỉ thấy Doanh Thiên vậy mà đem ống tay áo vén lên, trên miệng nở một cái kỳ quái nụ cười.

Hắn đây là muốn nóng người một chút, hay là muốn tập thể dục, hay là muốn chơi đùa, có lẽ, cũng chỉ hấn biết.

Nhưng là có thể biết chắc, chính là máu sắp đổ, mà lại là đổ rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 136: Chiến Yêu Hoàng

((Mấy chương trước bị viết nhầm. Kim Xí Đại Bằng phải là Kim Sí Đại Bằng mới đúng, Sí ở đây là cánh. Tai hại a)).

"Bày trận". Một vị Yêu Hoàng quát lớn.

Hiển nhiên, bọn hắn cũng không dự định một chọi một, mà là muốn lấy ba chọi một, muốn nhanh nhất đem Doanh Thiên cầm xuống.

Hiện tại bọn hắn đều tiến vào trạng thái chiến đấu cực kỳ nghiêm túc, cũng không lơ là như vị Yêu Hoàng ban nãy.

Vị Yêu Hoàng ban nãy là vì lơ là, không kịp chuẩn bị, cho bên mới nhanh như vậy bị trấn áp xuống dưới.

"Đến đây đi, có cái gì bản lãnh, xuất hết ra, hôm nay, tiện chỗ liền cho các người cùng mình tiên tổ chôn cùng nhau". Doanh Thiên cười cười.

Ba vị Yêu Hoàng chiếm giữ ba cái vị trí, từ bọn hắn đứng vị trí. Vô số đạo trận pháp ẩn ký hiển hiện, trận văn rườm rà hiện lên. Hình thành một cái to lớn trận pháp.

Trận pháp này to lớn vô cùng, đem phương viên hàng tỉ dặm đều bao phủ, thậm chí có thể ẩn ẩn cảm nhận một tia Đế uy.

Hiển nhiên, trận pháp này là một tòa Đế Phẩm trận pháp, cũng là toàn bộ Thần Giới cấp cao nhất trận pháp.

Trận pháp phân chia từ Nhất Phẩm tới Cửu Phẩm, là thuộc về phạm nhân phạm trù.

Trên Cửu Phẩm là Linh, Địa, Thiên, Tông, Tôn, Đế Phẩm, là thuộc về Thần Cảnh cấp độ trận pháp.

Tất nhiên, trận pháp uy lực mạnh yếu, còn phải do người bày trận là ai.

Đế Phẩm trận pháp, tất nhiên chỉ có Thần Đế cấp độ tự mình bày đi ra, mới có thể phát huy ra cao nhất uy lực.

Ba vị Yêu Hoàng bày ra Đế Phẩm trận pháp, uy lực xa xa không có đạt tới cao nhất, nhưng là không thể coi thường.

Doanh Thiên thân đứng giữa trận pháp, xung quanh vô văn sát cơ tập trung vào hắn.

Về phần Kim Sí Đại Bằng Tộc những tộc nhân khác, đã sớm chạy vào bên trong mộ phần mà tránh đi. Dù sao mộ phần nơi này được chư vị Yêu Đế gia trì, tuyệt đối an toàn.

Bây giờ nơi này chiến trường là thuộc về ba vị Yêu Hoàng cùng Doanh Thiên.

"Mau mau đánh giết hắn, để cho hắn thấy, đắc tội chúng ta Kim Sí Đại Bằng, cái giá phải trả chính là mạng sống". Bên trong mộ phần một đám tiểu bối hô lên.

Ba vị Yêu Hoàng lấy ra binh khí, là không giống nhau binh khí, một vị trên tay cầm trường kích, một vị vậy mà sử dụng chiến chùy, còn một vị khác, chính là dùng cung tiễn.

Quan trọng là, ba món binh khí này, đều là thuộc về trong Chí Tôn Thần Khí đỉnh cao, uy năng tuyệt đối là cực kỳ khủng bố.

Dù sao bọn hắn Kim Sí Đại Bằng Tộc truyền thừa cổ lão, mỗi cái thời đại đều đi ra rất nhiều hạng người vô địch, tích lũy từ xưa đến nay cực kỳ kinh người. Coi như là Chứng Đế Chi Bảo, bọn hắn cũng không có thiếu.

Vị Yêu Hoàng tay cầm chiến chùy kia, lấy tốc độ cực kỳ nhanh chóng áp sát Doanh Thiên, vung lên chiến chùy, chính là nhắm thẳng tới Doanh Thiên đầu lâu.

Chiến chùy nặng nề vô song, tựa như trăm ngàn khóa tinh cầu gia trì bên trên, phát ra chấn động cực kỳ khủng bố, tựa hồ muốn đem thiên địa băng toái.

Bên trên chiến chùy lôi điện dày đặc, giống như có thiên lôi gia trì, giống như Lôi Thần lâm thế một dạng.

Một chùy oanh tới, ngàn vạn dặm xung quanh đều là ngập tràn lôi điện, giống như là Thiên hạ lôi kiếp một dạng, cực kỳ khủng bố.

Có thể nghĩ, dưới một chùy này, Doanh Thiên e rằng sẽ bị đập nát nát.

Cùng lúc đó, vị Yêu Hoàng tay cầm trường kích xuất hiện phía sau Doanh Thiên, mũi kích sắc nhọn bốc lên cuồng phong xoay tròn cực kỳ khủng khiếp, tại trên mũi kích tựa hồ gia trì lấy ngàn vạn cơn cuồng phong. Hướng thẳng gáy Doanh Thiên mà đâm tới.

Mũi kích xoay tròn kịch liệt, tuyệt đối có thể đạt tới mấy tỉ lần xoay tròn trong vòng một giây, có thể nói lực xuyên phá là cực kỳ khủng bố.

Coi như người có được Thao Thiết chi thể, cứng rắn vô song, hay là Huyền Vũ mai rùa, cũng vô pháp chống đỡ một kích này.

Một kích này đâm ra, cuồng phong bạo phát, toàn bộ phạm vi ngàn vạn dặm trận pháp bên trong cũng là bốc lên bão vũ.

Cuồng phong cùng lôi điện cùng một chỗ gia trì, đem uy lực hợp kích tăng mạnh lên mấy lần, cực kỳ khủng bố.

Chưa kể tới bên ngoài vị Yêu Hoàng cầm cung kia. Hấn thân ảnh tại bên trong trận pháp thoát ần thoát hiện, mơ hồ có thể nhìn thấy hàng ngàn, hàng vạn thân ảnh của hắn.

Mà lại, mỗi một cái khí tức cực kỳ rõ ràng chân thật, tựa như thật có hàng ngàn hàng vạn người vậy.

Hắn trong tay cung kéo căng hết cỡ, chỉ trong tích tắc, ngàn vạn đạo trường tiễn từ vạn phương bắn tới, tất cả đều nhắm tới Doanh Thiên yếu hại bộ phận.

Mắt, mũi, tai, mi tâm, trái tim, liền từng cái huyết đạo trên người Doanh Thiên đều lọt vào công kích.

Dưới như vậy hợp kích hoàn mỹ, cho dù là Thần Hoàng cũng phải bó tay chịu chết.

Mà Doanh Thiên một bộ bình thân đứng đó, cả người đầy sơ hở, có thể rõ ràng tiếp theo, hắn phải chết không thể nghi ngờ.

Bên trong mô phỏng nhìn thấy cảnh này, một đám tộc nhân Kim Sí Đại Bằng cũng là cười lạnh tin tưởng, Doanh Thiên nhất định phải chết.

"Đây chính là đắc tội chúng ta hạ tràng". Có trẻ tuổi thiên tài không khỏi cười nói ra.

"Oanhhhhhhhh".

Chiến chùy nặng nề đập xuống, trường kích mãnh liệt đâm tới, ngàn vạn mũi tên xuyên phá, tất cả hội tụ một chỗ. Tạo nên một cái thanh âm kinh thiên động địa.

Một đám mây năm khổng lồ bốc lên, lôi điện lập lòe bên trên thiên khung, ánh sáng chói mắt lan tỏa xung quanh, khiến cho người ta không thể nhìn rõ.

Dưới chấn động cực kỳ khủng bố, đem đại địa rung chuyển một hồi.

Cũng tốt nơi này là Thần Thú Phần, có được vô thượng chí tôn tồn tại gia trì, cho nên độ tàn phá giảm đi rất nhiều, nếu là một kích này ở bên ngoài tình không vũ trụ mà bạo phát, e rằng sẽ đem mấy trăm cái Thiên Vực cuốn vào mà hủy diệt, đây chính là Thần Hoàng cấp độ khủng bố.

Mặc dù vậy, phương viên ngàn vạn dặm bên trong trận pháp cũng là hoàn toàn biến mất, để lại một cái lỗ sâu khổng lồ không thấy đáy.

Đây còn là bọn hắn đã đem lực lượng khổng lồ chế lại, giảm thiểu tới đa thiệt hại.

Khổng lồ lực lượng, cũng không phải là làm cho uy lực công kích giảm đi, mà là đem lực lượng hội tụ một chỗ, như vậy vừa có thể giảm thiểu đối với xung quanh môi trường độ tàn phá, lại có thể vừa tăng lên uy lực công kích.

Dù sao tu vi Thần Vương trở lên, sức hủy diệt đã rất ghê gớm. Nếu như không có khổng lồ chế lại, e rằng trải qua mấy cái kỷ nguyên như vậy, Thần Giới đã sớm bị đánh thành mảnh nhỏ.

Nói cho dễ hiểu, chính là lực lượng tập trung càng nhiều, uy lực càng lớn, mà độ phá hoại lại càng giảm.

Lực lượng phân tán, sẽ lãng phí uy lực, mà lại đối với môi trường tàn phá cực lớn.

Trở lại bên này, khối bụi chậm rãi tan đi, để lộ ra một cái ngàn vạn dặm hố sâu, cực kỳ rung động.

Tại dưới bọn hắn còn cho rằng, Doanh Thiên hẳn là thịt nát xương tan, thì một màn trước mắt đem bọn hắn kinh hãi không thôi.

Doanh Thiên thân hình đứng thẳng, dưới chân hắn một cái cột đá dựng đứng giữa hố sâu.

Lực lượng ban nãy bùng nổ đem đại địa hủy diệt, nhưng là dưới chân Doanh Thiên đứng lại giống như không chịu ảnh hưởng vậy. Vậy mà vẫn tồn tại.

Cái làm cho bọn hắn kinh hãi hơn là, Doanh Thiên một tay đỡ lấy chiến chùy, tay còn lại bắt lấy trường kích, lại hoàn hảo vô sự, không có chút nào tổn thương.

Về phần ngàn vạn mũi tên, đã là sớm nở.

Phải biết, đây là một cái không thể tưởng tượng sự tinh. Dù sao chiến chùy cùng trường kích, đều là Chí Tôn Thần Khí, vậy mà hiện tại lại giống như đồ chơi một dạng, bị Doanh Thiên tay không bắt lấy.

"Cái này, không thể nào". Vị Yêu Hoàng cảm chiến kích thì thảo không tin vào mắt mình.

Hắn rất hiểu rõ uy lực của một kích này hắn mặc dù chỉ là Yêu Hoàng Nhị Trọng Thiên, nhưng là một kích này, coi như là Thần Hoàng đỉnh phong, cũng không thể dễ dàng bắt lấy.

Đúng lúc này, một mũi thần tiễn phá không bay tới, nhắm tới Doanh Thiên mi tâm.

Hóa ra vị kia Yêu Hoàng cảm cung nhân lúc Doanh Thiên hai tay không rảnh, liền lập tức phát động công kích, hắn bắn ra một tiễn này, đã là tích súc rất nhiều lực lượng. Uy lực so với bình thường chính là gấp ngàn lần.

Mũi tên tốc độ nhanh không thể tưởng tượng, nhưng là Doanh Thiên còn nhanh hơn.

Hắn nhắc lên chân của mình, tung ra hai cước, chính là đem ngực của hai vị Yêu Hoàng kia đập đến sụp đổ, đem bọn hắn đá bay ra ngoài vạn dặm.

Sau đó một tay đem mũi thần tiễn kia bắt lại, lấy một cái không thể tưởng tượng tốc độ xuất hiện phía sau vị Yêu Hoàng cảm cung kia. Đem mũi thần tiễn này cắm sau lưng hắn.

Ngay lập tức, vị Yêu Hoàng kia thân thể liền bị xuyên phá, một cái lỗ hồng to như cái chậu xuất hiện trên thân thể hắn.

Tất cả diễn ra quá nhanh, nhanh tới mức bọn hắn còn không có biết xảy ra chuyện gì.

Coi như bọn hắn Kim Sí Đại Bằng lấy tốc độ làm kiêu ngạo, cũng là vô pháp có thể đạt tới tốc độ kia.

Chốc lát liền đem ba vị Yêu Hoàng đánh thương, đặc biệt là vị Yêu Hoàng cảm cung kia càng là trọng thương, hiển nhiên Doanh Thiên thực lực, là vượt xa bọn hắn tưởng tượng.

Làm xong tất cả, Doanh Thiên lại là trở về chỗ cũ, phiêu dật đứng đó, bình thân vô cùng, như là hắn vừa rồi không có ra tay mà là người khác vậy.

"Tuyệt trần". Vị Yêu Hoàng cảm chiến chùy quát lớn.

Bọn hắn dù sao cũng là Yêu Hoàng cấp độ, coi như bị thương, vẫn là có thể tiếp tục chiến đấu.

Dưới bọn hắn ba người điều động. Trần pháp bắt đầu ngưng tụ lực lượng.

Ban đầu, trần pháp này là hỗ trợ bọn hắn, có tác dụng tăng cường cho bọn hắn các loại phương diện như là tốc độ, lực công kích, hay là phòng thủ....

Chỉ là có vẻ cái này không giúp ích cho bọn hắn bao nhiêu, cho nên hiện tại bọn hắn muốn lấy trần pháp lực lượng đi công kích Doanh Thiên.

Hàng tỉ đạo trần văn bên trong trần pháp nhanh chóng lưu chuyển tại trên cao hội tụ một chỗ, một cỗ sát cơ nồng động hiển hiện, một cỗ hủy diệt lực lượng cực kỳ khủng bố đang được ngưng tụ đi ra.

Tại bên trong mộ phần, bọn hắn cũng là khẩn trương nhìn một màn này.

"Yên tâm Thiên Sí Trần uy lực vô song, đã dùng tới Tuyệt Trần, coi như nhân loại kia có mạnh, cũng hẳn phải chết không nghi ngờ". Một vị Yêu Tôn tự tin nói ra.

Thiên Sí Trần, là thuộc về Tứ Đại Trần Pháp cấp độ cao nhất của Đại Bằng Kim Cung, do một vị Yêu Đế tuyệt đỉnh hao tổn mười vạn năm ngàn cứu đi ra, truyền thừa từ xưa đến nay, uy lực tất nhiên cực kỳ khủng bố.

Tại dưới trần pháp vận chuyển, có thể cảm nhận được rõ ràng thiên địa lực lượng đang điên cuồng hội tụ một chỗ.

Liền ngay cả thiên địa quy tắc cũng đều bị xáo trộn.

Chỉ thấy ba vị Yêu Hoàng kia là dốc lên toàn bộ lực lượng đi điều động trần pháp.

Bọn hắn Chân Mệnh hiển hiện, mỗi người đều là vượt qua 60 cái.

Dù sao bọn hắn có thể tu luyện tới Yêu Hoàng, thiên phú tuyệt không thể xem thường.

Chưa kể đại đạo quy tắc gia trì, đem bọn hắn trạng thái đẩy lên đến đỉnh phong. Yêu Hoàng cấp độ này, đối với đại đạo đã tìm hiểu tới rất sâu, số lượng đại đạo quy tắc cũng là đạt tới con số thiên văn.

Thiên địa lực lượng khắp nơi hội tụ. Tạo nên một cái hùng vĩ cảnh tượng.

Bên trên bầu trời mây vàng đều bị đánh tan, để lộ ra tinh không vũ trụ, lôi điện phong vũ hội tụ, cực kỳ tráng lệ.

Một cỗ khí tức cực kỳ nguy hiểm xuất hiện, một cỗ hủy diệt lực lượng rất cuộc thai ngén đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 137: Dạ thương bằng đế

Lúc này đây, tại khu vực trung tâm Thần Thú Phần, một mảnh đại địa kia. Bên trên bầu trời Thiên Địa biến sắc.

Cuồng bạo lôi điện một chỗ tụ hội, đem đại địa chiếu sáng khắp nơi, cỗ này lôi điện cấp bậc, so với nhiều loại Thiên Kiếp còn muốn khủng bố hơn mấy lần.

Dưới trận pháp vận chuyển điên cuồng, sức mạnh của nó đã ngưng tụ tới cực điểm, có thể tùy thời đánh ra một kích hủy diệt.

Coi như lúc này ở bên trong mộ phần, không nói đám tiểu bối, liền những cái Yêu Vương, Yêu Tôn kia, đều cảm thấy tử vong tiến đến gần, bởi vì, cỗ khí tức kia cực kỳ nguy hiểm.

Một tòa Đế Phẩm trận pháp, do ba vị Yêu Hoàng khởi động, tuyệt nhiên không phải chuyển đùa.

"Nhân loại, ném thử một chút chúng ta Thiên Sí Trận".

"Xẹt, Oanh".

Một cột lôi điện khổng lồ như giao long từ trên thiên khung oanh thẳng xuống tới chỗ Doanh Thiên, chưa kể ngàn vạn đạo lôi điện khác như xà hạ xuống, đem hấn hoàn toàn bao phủ.

Uy lực hủy diệt cực kỳ khủng bố trong nháy mắt quét ngang đại địa, đem toàn bộ mặt đất san bằng.

Đứng trên mặt đất lúc này, chỉ cảm thấy mặt đất kịch liệt rung chuyển. Tựa hồ đòn công kích kia muốn đem cả Thần Thú Phần xuyên thủng một dạng.

Vị Yêu Hoàng cầm chùy kia, trong tay chiến chùy cấp tốc biến lớn, trong nháy mắt to lớn như tinh cầu, đại đạo pháp tắc gia trì, nặng nề mà đập xuống.

Dưới sức nặng của chiến chùy này, không gian cũng chịu không nổi sức ép mà âm ảm sụp đổ, thiên địa quy tắc hoàn toàn bị bẻ gãy.

Chiến chùy hạ xuống tới đâu, liền để lại một mảnh không gian băng toái đen ngòm, cực kỳ đáng sợ.

Vị Yêu Hoàng tay cầm trường kích thì là điều động đại đạo, toàn lực đem trường kích đâm tới, trong nháy mắt, ngàn vạn mà tính kích ảnh hiển hiện, mà lại mỗi một cái, đều là chân thật vô cùng.

Bị xuyên tới, chắc chắn liền sẽ biến thành cái sàng một dạng.

Về phần vị Yêu Hoàng cầm cung kia, hấn cũng là đem cây cung này kéo căng đến cực hạn, sau đó bắn ra vô số đạo thần tiễn. Nhưng đạo thần tiễn này có hình dạng kim băng lôi điện, chính là bay lượn khắp nơi, sau đó nhắm tới Doanh Thiên công tới.

Dưới trận pháp uy lực khủng khiếp kia, lại thêm ba vị Yêu Hoàng lần nữa phối hợp hoàn mỹ, có thể nghĩ đây là đáng sợ như thế nào một đòn tuyệt sát.

"Oanhhh". Một cái kinh thiên động địa tiếng nổ vang trời vang lên, đem tất cả mọi người đều phải bịt tai lại.

Thậm chí một số yếu kém Kim Sí Đại Bàng tộc nhân đều là thất khiếu chảy máu, nằm ngả la liệt.

Cũng may mắn bọn hấn là núp ở bên trong mộ phần nên mới có thể sống sót, bằng không, dưới một kích kia phát tán đi ra lực lượng, đủ đem tất cả bọn hấn quét sạch.

Lúc này, khu vực kia đã hoàn toàn trở nên hỗn loạn.

Nơi đó không gian sụp đổ, không gian loạn lưu các loại chủng chất lên nhau, hơn nữa Thiên Địa quy tắc nơi đó đã bị đánh gãy, cho nên nhất thời không cách nào khôi phục lại như cũ.

Tại bên trong đó, chỉ thấy được lôi điện lập lóe khắp nơi. Đây là dư âm còn sót lại.

Những lời điện này, đủ để đem Thần Vương đánh chết.

Doanh Thiên thân ảnh đã không thấy, giống như là dưới một chiều tuyệt sát kia đã bị đánh tan đến tro bụi cũng không còn.

Lúc này, bọn hấn Kim Sí Đại Bàng tộc nhân mới là nở nụ cười nói ra: "Ta đã sớm nói, một cái nhân loại, sao có thể gây nên sóng gió gì".

"Đúng vậy, dám đắc tội chúng ta, chính là phải chết".

Bọn hấn một đám chính là vui vẻ vô cùng, bởi vì rốt cuộc có thể đem Doanh Thiên đánh giết.

Lúc này, ba vị Yêu Hoàng cũng là khẩn trương nhìn chăm chăm vào chỗ kia, muốn kiểm tra chính xác một chút, xem Doanh Thiên đã chết hay chưa.

Vừa rồi đánh ra một kích này, bọn hấn cũng là tiêu hao toàn bộ sức lực, cái kia dù gì cũng là Đế Phẩm trận pháp, tiêu hao vô cùng lớn.

Doanh Thiên lúc này chính là biến mất vô tung. Bọn hấn ba vị Yêu Hoàng sử dụng hồn lực soi xét thật kỹ khắp nơi đều không thấy. Giống như hấn thật đã bị oanh đến cát bụi không còn.

Xác nhận Doanh Thiên đã chết, bọn hấn mới là thở dài một hơi, đồng thời cũng kinh hãi vô cùng.

Bọn hấn thật không ngờ, một cái nhân tộc bình thường, lại có thể mạnh đến tình trạng như vậy, đem bọn hấn phải tri triển toàn lực mới may mắn chiến thắng.

Nhưng là hấn thở còn chưa dứt hơi, liền giật mình hoảng sợ, bởi vì hấn phát hiện, nơi Doanh Thiên đứng lúc trước vậy là lại xuất hiện một cái bóng người.

Nhìn kỹ lại, chính là Doanh Thiên.

Doanh Thiên thân hình hoàn hảo vô khuyết, từ bên trong không gian loạn lưu bước ra, khí định thần nhàn, vô cùng tiêu sái.

Hắn trên thân liền một chút bụi cũng không có dính, hoàn toàn chính xác là không chút nào thương tích.

Cái này để cho ba vị Yêu Hoàng cảm thấy thật không cách nào tưởng tượng.

Trốn bên trong mộ phần đám Kim Sí Đại Bàng tộc nhân cũng là hoảng sợ không thôi. Không tin vào mắt mình.

"Làm sao có thể, cái này quá vô lý đi". Có kẻ gào thét, không chấp nhận kết quả này.

"Hắn đến cùng là ai".

Ba vị Yêu Hoàng cảm thấy không ổn, lập tức muốn rút lui về phía sau.

Vị Yêu Hoàng cầm trường kích thân hình vừa động, liền đã cảm thấy cổ mình nghẹt thở. Không biết từ lúc nào, Doanh Thiên đã đem cổ hắn tóm lấy.

Hắn điên cuồng vùng vẫy, muốn thoát ra khỏi tay Doanh Thiên, thậm chí là muốn hóa thành bản thể Kim Sí Đại Bàng.

Thế nhưng là, Doanh Thiên cánh tay kia giống như là tuyên cổ vĩnh hằng cánh tay một dạng, rắn chắc không gì sánh được. Mặc kệ hắn cỡ nào vùng vẫy đều không thể thoát khỏi tay Doanh Thiên. Cho dù muốn hóa thành bản thể cũng là không thể.

"Xoạt".

Một cái rợn tóc gay thanh âm vang lên.

Vị Yêu Hoàng này bị Doanh Thiên sinh sinh đem đầu lâu nhỏ ra khỏi thân thể, cái để cho người cảm thấy kinh hãi là, hắn xương sống cứ như vậy dính tại đầu lâu bị kéo ra. Chính là ghê tởm cực kỳ.

Bên trong mộ phần những cái tộc nhân kia nhìn thấy một màn này đều là tê dại da đầu.

Một vị Yêu Hoàng, thân thể là cỡ nào cường đại, thế nhưng là ở trong tay Doanh Thiên lại giống như giấy vụn một dạng. Tùy tiện đều có thể xé rách.

"Lão tổ". Có trục hệ của vị Yêu Hoàng này không khỏi thất thanh kêu lên, đây đối với bọn hấn đã kích quá lớn.

Yêu Hoàng này mặc dù bị nhỏ ra đầu lâu, nhưng là cũng chưa có chết, hắn hoảng sợ vô cùng nhìn thân thể mình bị tách rời. Sau đó một cỗ lực lượng đánh tới linh hồn của hắn, đem hắn Chân Mệnh cùng linh hồn hoàn toàn hủy diệt, mới là triệt để chết đi.

Hai vị Yêu Hoàng còn lại cũng là sợ hãi tột độ. Lập tức muốn hóa bản thể bay đi.

Một tiếng Kim Sí Đại Bàng kêu lên. Lập tức, trên bầu trời xuất hiện hai cái to lớn Kim Sí Đại Bàng, mỗi một con sải cánh đều to lớn mười dặm.

Bọn nó muốn đem tốc độ nhanh nhất chạy trốn vào mộ phần, bên trong đó có tổ tiên bọn hấn Yêu Đế cấp bậc tọa trấn, coi như Doanh Thiên lại mạnh, cũng không thể nào mạnh hơn Yêu Đế.

Thế nhưng là, vừa mới bay lên trời, cái kia Yêu Hoàng cảm chùy liền cảm thấy trên lưng có người, nó giật mình kinh hãi, bởi vì người trên lưng nó chính là Doanh Thiên.

Hắn hai tay đâm xuống, sau đó mở ra.

"Xoạttttt". Một tiếng xé rách vô cùng ròn rã vang lên, chỉ thấy khắp nơi đều là huyết vũ, bên trên bầu trời cái kia Kim Bồng, chính là bị xé rách thành hai nửa, máu tươi nhuộm đỏ một vùng trời.

Sau đó, hai mảnh thân thể to lớn nặng nề mà rơi xuống đại địa, va chạm sụp đổ mấy chục tòa sơn phong.

Ngay sau đó, Doanh Thiên thân ảnh lại chớp, xuất hiện sau đó đã là đứng trên đỉnh đầu của vị Yêu Hoàng cuối cùng kia, một chân giẫm xuống.

Cái này Yêu Hoàng cũng là không cách nào duy trì thăng bằng độ cao, liền cầm thăng đầu xuống đất, đem đại địa cày ra một cái rãnh sâu ngàn dặm.

Doanh Thiên lại một cước nhấc lên, muốn đạp xuống. Có thể rõ ràng, dưới một cước này tuyệt đối để cho cái kia Yêu Hoàng bỏ mạng.

Đúng lúc này, một tiếng hừ lạnh vang lên.

Tiếng hừ lạnh này tràn đầy uy nghiêm, chấn nhiếp nhân tâm. Tràn ngập để uy bùng phát đi ra.

Lập tức, một cái không lồ đại trào phá tan tầng mây, từ trên thiên khung hạ xuống, muốn đem dưới chân Doanh Thiên vị Yêu Hoàng kia cứu đi.

Doanh Thiên nhìn cũng không nhìn một cái, lạnh nhạt nói ra: "Muốn cứu người dưới tay ta, ngươi còn chưa đủ tư cách". Nói đoạn một quyền vung lên cùng đại trào kia đối kháng.

Một chân thì là giẫm xuống, đem đầu lâu vị Yêu Hoàng kia đạp thủng, Chân Mệnh bị đánh xuyên, linh hồn tan rã.

Doanh Thiên một quyền kia đem đại trào ngăn lại, trong chớp lát cùng nhau tan rã.

Không biết từ lúc nào, chỉ thấy xuất hiện một cái gầy còm lão giả, hần bộ dáng cực kỳ già nua, mặc lên một bộ đồ bào, đầu đội hoàng kim đế quan. Lộ ra cực kỳ trái ngược.

Mặc dù trông lão giả này bộ dáng có chút kỳ quái, nhưng là có thể cảm nhận hần trên người Đế Uy cuộn cuộn. Đây rõ ràng là một vị Yêu Đế, chính là tương đương với Thần Đế.

"Lão tổ tông".

Trông thấy cái này lão giả, bên trong mộ phần một đám con cháu chính là quỳ xuống khóc lóc, lệ rơi đầy mặt.

Vị này Yêu Đế chính là bọn hấn hôm nay muốn chôn người.

Hắn tại thế đã mấy chục cái thời đại, thọ nguyên cũng là đã cạn. Cho nên nhân dịp đúng lúc Thần Thú Phần mở ra, bọn hấn trong tộc mới là sắp xếp, đem hấn chôn cất.

Hắn vốn dĩ đã là vào trong quan tài, tiến vào phong ấn trạng thái, chỉ cần đem mộ lấp lại là hoàn thành.

Nhưng là Doanh Thiên lại nhảy ra phá đám, mới khiến cho quá trình này không thể hoàn thành.

Hắn cũng là từ đầu quan sát, chỉ khi bọn hấn ba cái Yêu Hoàng không phải đối thủ của Doanh Thiên, cho nên hấn mới xuất thủ.

Dù sao nhìn tiểu bối trước mặt mình bị giết hại, cũng làm cho hấn cảm thấy nóng mặt.

Sở dĩ hấn không có xuất thủ từ đầu là vì đem hấn phong ấn lại chính là tiêu hao vô cùng lớn, mà lại, hấn đi ra quan tài cũng phải trả một cái không nhỏ đại giới. Cho nên hấn mới là chậm chạp không có xuất thủ.

"Các hạ, chúng ta Kim Sí Đại Bồng tộc, tựa hồ không có cùng các hạ gây thù oán". Vị này Yêu Đế giọng nói già nua vang lên.

"Ngươi là ai". Doanh Thiên liếc vị Yêu Đế này một cái nhàn nhạt hỏi.

"Ta tên Dạ Thương, thế nhân gọi ta là Dạ Thương Bằng Đế". Vị Yêu Đế kia bình tĩnh báo danh.

Dạ Thương Bằng Đế, đây chính là một cái truyền kỳ, tại Yêu Giới là một cái truyền thuyết vô địch, hấn tại mấy chục cái thời đại trước kia, chính là hoành không mà lên, trở thành cường giả chí cao tại Yêu Giới. Tại hấn thời đại, có thể xếp vào mười vị trí đầu chí tôn.

Hắn cả đời vô địch, số lần chiến bại chưa quá ba lần. Đã từng có truyền thuyết, hắn ăn qua cả Chân Long.

Nghe vậy, Doanh Thiên cũng là mỉm cười gật đầu đáp: "Đích xác là không thù oán".

"Vậy hà cớ gì các hạ lại làm loạn ở đây đâu, còn ra tay giết người". Dạ Thương Bằng Đế chất vấn.

Hắn ban đầu còn nghĩ, hắn là trước mặt nhân loại này cùng bọn hắn Kim Sí Đại Bằng có thù oán, cho nên mới là tiến tới trả thù. Nhưng là xem ra không phải như vậy.

Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra: "Ta nói qua, chỉ cần giao người, ta liền không cùng các người khó dễ, nhưng là các người lại cố chấp không nghe đâu".

Nghe được Doanh Thiên giọng nói có chút phách lối không coi ai ra gì kia. Dạ Thương Bằng Đế sắc mặt đứng là không vui.

Hắn dạng này nổi danh cường giả, đừng nói Yêu Giới, coi như toàn bộ Bát Đại Vũ Trụ cũng là danh như sấm bên tai. Đồng dạng là cái khác Thần Đế đều kiêng kỵ, hắn mấy phần, dù sao trong Đế Cảnh, hắn cũng là thuộc top đầu.

Thế nhưng là hắn tự mình báo ra danh tự, Doanh Thiên vậy mà không có chút nào động thái, tựa hồ như chưa từng nghe qua một dạng, giống như hắn hoàn toàn là một kẻ vô danh.

"Chúng ta Kim Sí Đại Bằng cũng không phải ai cũng có thể bắt nạt, ai muốn chúng ta giao người liền giao". Dạ Thương Bằng Đế không khỏi nghiêm túc nói ra.

Hắn dù gì cũng là hàng thật giá thật Yêu Đế, coi như thọ nguyên sắp hết, y nguyên vẫn là khủng bố vô cùng, tuyệt không thể xem thường.

Quan trọng là Kim Sí Đại Bằng kiêu ngạo, không cho phép hắn mềm yếu trước địch nhân.

"Kim Sí Đại Bằng?". Doanh Thiên không khỏi cười nhạt nói ra: "Đừng có tự dát vàng lên mặt, các người một đám tạp nham điều này, cũng dám xưng Kim Sí Đại Bằng".

Nghe được Doanh Thiên một câu "Tạp nham điều". Khiến cho bọn hắn ở đây tất cả tộc nhân đều là nổi giận, trong tay siết chặt.

Cái này rõ ràng là trần trụi nhục nhã, mà lại là đối với bọn hắn cả chủng tộc nhục nhã, làm sao có thể không nổi giận đâu.

"Các hạ lời này không khỏi quá đáng đi". Dạ Thương Bằng Đế giọng nói âm trầm, hắn cũng là bị chọc giận một dạng.

"Chớ có nói nhảm, ra tay đi, hôm nay để ta giúp người chôn xuống". Doanh Thiên xòe ra bàn tay vẫy vẫy.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 138: Chiến tiếp yêu đế

Tại dưới Doanh Thiên khiêu khích, lại trước mặt con cháu, Dạ Thương Bằng Đế cũng không có cách nào ngoài việc phải chiến.

Mà cuộc chiến này, chính là Đế Cấp chi chiến, tuyệt đối là hủy thiên diệt địa.

Dạ Thương Bằng Đế cũng là không cách nào nhìn thấu Doanh Thiên thực lực, cho nên cũng không biết hắn thuộc cấp độ nào.

Ban này, hắn đánh ra một chiêu, mặc dù là tùy tiện, nhưng Doanh Thiên có thể dễ dàng đón đỡ. Cái này chứng minh chỉ ít Doanh Thiên có được Đế Cấp chiến lực.

Dù sao đối lại là Dạ Thương Bằng Đế, hắn cũng chỉ cần một chiêu này là có thể đem ba vị Yêu Hoàng tiêu diệt. Đây chính là Đế Cảnh cùng Hoàng cảnh chênh lệch.

Đế Cảnh, chính là toàn bộ Bát Đại Vũ Trụ tồn tại đỉnh cao, cũng không phải thể nhân có thể tưởng tượng.

Dạ Thương Bằng Đế âm trầm nói ra: "Tốt, ta bộ xương già này đã lâu chưa có hoạt động, cũng nên khởi động một chút".

Sau đó, hắn một chân dẫm xuống, tựa như là Thái Sơn rơi xuống một dạng, đem đại địa ầm ầm chấn động, cuồng bạo để uy khủng bố quét ngang.

Hắn lúc này cũng là tiến vào trạng thái chiến đấu, khác hẳn hoàn toàn ban này.

Nếu ban này hắn trông như một cái lão già gầy còm thiếu sức sống, thì hiện tại hắn lại tràn đầy sinh lực, bộ dáng bề ngỗ hiên ngang, hoàn toàn có tư

cách từ trên đỉnh nhìn xuống chúng sinh.

Lúc này, Dạ Thương Bằng Đế cũng không có lựa chọn từ xa đấu pháp, mà là muốn cùng Doanh Thiên cận chiến.

Đúng thế, chỉ có cận chiến, mới có thể phát huy ra hấn chiến lực lớn nhất. Mà cận chiến, cũng là Yêu Tộc lợi thế lớn nhất.

Ai cũng biết, Yêu Tộc thân thể cường đại vượt xa Nhân Tộc, tại cùng cảnh giới, thường thường Nhân Tộc đều bị Yêu Tộc áp chế.

Cho nên cận chiến, mới có thể phát huy ra bọn hấn Yêu Tộc lợi thế.

Xung quanh Dạ Thương Bằng Đế vậy mà hiển hiện ra 99 đầu Đại Đạo cùng 2998 đầu Tiểu Đạo.

Cái này có nghĩa là Dạ Thương Bằng Đế đã tìm hiểu tới 99 loại Đại Đạo khác nhau cùng 2998 loại Tiểu Đạo khác nhau.

Đây là chân chính Đại Đạo cùng Tiểu Đạo, cũng không phải Đại Đạo quy tắc.

Giống như Nguyệt Nhi hiện tại, nàng tu luyện Tịch Diệt Đại Đạo, vừa mới tấn thăng Địa Thần Cảnh cho nên Đại Đạo quy tắc mới chỉ có 1000 đạo. Mà 1000 đạo quy tắc này cũng chỉ đại diện cho một loại Đại Đạo mà thôi.

Về phần Dạ Thương Bằng Đế, hấn số lượng quy tắc đã đạt tới một con số thiên văn, khó mà tưởng tượng.

Từng cái Đại Đạo phù văn lạc ấn lên trên Dạ Thương Bằng Đế thân thể, ngay sau đó, hấn lấy một cái tốc độ kinh khủng áp sát Doanh Thiên, một quyền oanh tới, nhắm tới đầu lâu Doanh Thiên.

Dạ Thương Bằng Đế tốc độ này, đã hoàn toàn vượt khỏi phạm trù nhận biết, coi như Thần Tôn con mắt cũng là theo không kịp.

"Uỳnh".

Chấn động vang lên, Dạ Thương Bằng Đế vậy mà cảm thấy cánh tay mình bị cản lại, chỉ thấy Doanh Thiên cũng là một quyền ngăn lại hấn một quyền.

Hai đầu quyền chạm nhau, đem khu vực đó không gian chấn cho sụp đổ.

Dạ Thương Bằng Đế có chút kinh dị, hấn không nghĩ tới, trước mặt nhân tộc này lại mạnh như vậy.

Nhưng là hấn cũng không có sợ hãi mà lùi. Thân ảnh biến ảo liên tục, cơ hồ biến mất trong không gian.

Doanh Thiên trên miệng treo một nụ cười. Sau đó, hấn động, rồi biến mất.

"Oanh..... Oanh..... Oanh".

Từng cái chấn động khủng bố từ khắp nơi vang lên, làn sóng hủy diệt khủng bố lan ra, đem trên đường nó bất kỳ thứ gì cản đường đều quét sạch.

Bên trong mộ phần lúc này, Kim Sí Đại Bằng tộc nhân cũng đã lui về chỗ sâu nhất, coi như bọn hấn có được mộ phần bảo vệ, nhưng là y nguyên ngăn không được chấn động khủng bố kia.

Lúc này những cái kia Yêu Vương, Yêu Tôn cũng là dốc toàn lực đi bảo vệ đám này tộc nhân, nếu không dưới chấn động kia, bọn hấn đã sớm bị oanh thành huyết vụ.

Doanh Thiên cùng Dạ Thương Bằng Đế tốc độ cực kỳ khủng khiếp, bọn hấn liên tục di chuyển trong không gian, sau đó lại va chạm với nhau.

Mỗi một lần va chạm đều là một cái địa phương khác nhau, mỗi một lần va chạm thì nơi đó không gian đều bị đánh sập.

Tầng tầng lớp lớp chấn động gia trì lên nhau, hướng 4 phương 8 hướng lan tỏa.

Bọn hấn chiến trường trong chớp lát bao trùm phạm vi tới hàng trăm tỉ dặm, khắp nơi đều có thể nhìn thấy không gian sụp đổ, đại địa băng toái.

Trên đại địa lúc này, không có chỗ nào nguyên vẹn, từng cái vết nứt không lồ như giao long kéo dài không thấy cuối, từng cái hố sâu bị oanh ra không thấy đáy chồng chất lên nhau.

Đây hoàn toàn là hủy thiên diệt địa một trận chiến.

Động tĩnh trận chiến này quá lớn, lập tức làm cho tất cả tồn tại ở khu trung tâm đều bị kinh động.

Thậm chí ở bên ngoài nội khu, hoặc là ngoại khu cũng là mơ hồ cảm ứng được.

...

Lúc này, tại chỗ cái hồ kia. Nơi này đã là một nơi đầy huyết tinh, có thể thấy được hơn rất nhiều thân hạm vỡ nát trên đại địa, khắp nơi đều có thể nhìn

thấy vết máu cùng các loại bộ phận thân thể, chân, tay đứt gãy các loại.

Con cá kia vừa nhai vừa nhìn về phía trung tâm cười lạnh nói ra:"Con chim ngu ngốc, cũng không nhìn một chút là, vậy mà dám đi chọc hấn".

Chỉ thấy trong miệng nó đang nhai lấy một đầu to lớn Mãng Xà. Đầu Mãng Xà này chỉ ít đều có Yêu Tôn thực lực. Hiển nhiên là thuộc về Xà Tộc một cái cường giả, thế nhưng là hiện tại lại trở thành thức ăn trong miệng nó.

Mà lại, cái này Mãng Xà hay là còn sống, nó đang cố gắng vùng vẫy muốn thoát ra.

"Im lặng một chút". Con cá giọng nói lạnh lẽo, đem đầu con Mãng Xà kia cắn nát, triệt để chết đi.

...

Doanh Thiên cùng Dạ Thương Bằng Đế động thủ đã là mấy trăm vạn chiêu, đem cả một vùng to lớn Thiên Địa đánh đến nát bấy.

Mỗi lần quyền cước chạm nhau đều khiến cho trời đất như muốn sụp đổ một dạng.

"Má ơi". Kim Sí Đại Bằng tộc nhân lúc này chỉ biết ôm đầu mà cầu nguyện. Bọn hấn thật không thể tưởng tượng nổi, Đế Cấp chiến lại như thế khủng bố.

Bọn hấn nhìn cũng không dám nhìn, bên ngoài kia, giống như là trời sập một dạng.

Càng chiến, Dạ Thương Bằng Đế càng là kinh dị, hấn bởi vì thọ nguyên đã cạn, cho nên trạng thái chiến đấu cũng không thể kéo dài mãi.

Nhưng là, Doanh Thiên lại ngược lại hoàn toàn, mặc kệ hấn tung ra mạnh cỡ nào đòn đánh, mặc kệ hấn nhanh cỡ nào. Thì Doanh Thiên đều chuẩn xác từng li từng tí mà đón đỡ lấy, không chút nào khó khăn.

Mà lại, Doanh Thiên trạng thái không có chút nào đi xuống, càng đánh càng thấy hấn nhàn nhã. Tựa như hấn có lấy vô cùng vô tận lực lượng.

Về phần Dạ Thương Bằng Đế lại là không như vậy, hấn càng chiến thì sức lực càng giảm xuống rõ rệt. Rốt cuộc hấn cũng phải dừng tay. Ánh mắt cực kỳ nghiêm trọng nhìn tới Doanh Thiên.

"Chỉ có như vậy". Doanh Thiên khinh vân đạm bạc lơ lửng trên không trung nói ra, một bộ thất vọng:"Không nghĩ tới, Thần. Đã xuống dốc như vậy".

Nói tới đây, Doanh Thiên trong lòng không khỏi hiện lên một chút chuyện cũ. Có một số chuyện, mặc kệ là trải qua bao nhiêu tuế nguyệt, vẫn như cũ giữ trong lòng. Có một số chuyện, trải qua không biết bao nhiêu thương hải tang điền, lại vẫn như hôm qua rõ ràng như vậy.

"Các hạ, đến cùng là ai". Dạ Thương Bằng Đế nghiêm túc hỏi tới. Hấn ban đầu cũng không coi Doanh Thiên là một chuyện. Coi như Doanh Thiên có được Thần Đế tu vi, cũng nhất định không thể mạnh hơn hấn. Bởi vì hấn tại trong Đế Cảnh đều là thuộc về cấp cao nhất.

Coi như hấn đã ẩn thế mấy cái thời đại, nhưng là đương thời cường giả, cũng phải nể hấn ba phần.

Nhưng là trải qua một đoạn chiến đấu, hấn liền biết, Doanh Thiên cũng không có đơn giản như vậy. Doanh Thiên chiến lực, chỉ ít đều là cùng hấn như nhau, thậm chí còn muốn mạnh hơn.

"Doanh Thiên". Doanh Thiên cười nhạt nói ra.

"Doanh Thiên? ". Dạ Thương Bằng Đế không khỏi lẩm bẫm cái tên này một chút, trong trí nhớ của hấn quả thực không có cái tên nào giống như vậy.

Phóng nhãn toàn bộ Bát Đại Vũ Trụ, cũng là không có cái tên nào như vậy.

Theo lý mà nói, cường đại giống Doanh Thiên dạng này, hấn phải là nổi danh Thiên Địa, không có lý do gì lại vô danh không chút tiếng tăm gì.

"Suy nghĩ nhiều như vậy làm gì, còn cái gì thủ đoạn, sử dụng ra". Doanh Thiên lạnh nhạt nói ra.

Dạ Thương Bằng Đế cũng là thôi suy nghĩ, quả thực, suy nghĩ lại nhiều cũng là không để làm gì. Hấn đưa tay vẫy một cái.

Lập tức, ở bên trong thần hạm của bọn hấn tách ra quang mang.

Lập tức, 36 đạo kim mang từ trên thần hạm phóng ra, bay tới xung quanh Dạ Thương Bằng Đế.

Nhìn kỹ lại, 36 đạo kim mang này, thực chất là 36 thanh phi đao.

36 thanh phi đao này, chúng không có chuôi, hai đầu đều là lưỡi đao sắc bén, lưỡi cong đối xứng, giống như là chong chóng một dạng.

Bên trên phi đao chạm khắc hoa văn cầu kỳ, lưỡi đao sáng loáng chói mắt, ẩn ẩn hiện lên chi chít thần văn.

36 thanh phi đao cũng là toát ra cường đại Đế uy.

Hiển nhiên, 36 thanh phi đao này là một bộ, mà còn là một bộ Chứng Đế Chi Bảo.

Dạ Thương Bằng Đế từ lúc trẻ đã là cát công khổ nhọc rèn được 36 thanh phi đao này, ban đầu nó chỉ là Địa Thần Binh.

Trải qua thời gian sau đó, Dạ Thương Bằng Đế tu vi tăng lên, theo đó 36 thanh phi đao cũng tăng trưởng. Rốt cuộc cùng Dạ Thương Bằng Đế một chỗ độ Đế Kiếp, trở thành hấn Chứng Đế Chi Bảo. Gọi là Kim Bằng Diệt Luân Dương.

Có không biết bao nhiêu hạng người vô địch, bao nhiêu thiên tài tuyệt điểm đều đã vong mạng dưới Kim Bằng Diệt Luân Dương, đây tuyệt đối là một kiện chí bảo.

"Hiện tại mới lấy ra binh khí, có phải hay không quá muộn". Doanh Thiên hời hợt nói ra. Cũng không quan trọng, dù sao Dạ Thương Bằng Đế có lấy ra cái gì đồ vật, cũng không thay đổi được hấn kết cục.

"Không có gì là muộn". Dạ Thương Bằng Đế âm thanh rắn chắc nói ra.

Sau đó hấn đưa tay vẫy một cái, Kim Bằng Diệt Luân Dương một chỗ tụ hội, biến ảo khôn lường, lấy tốc độ cực nhanh đâm tới. Muốn đem Doanh Thiên phanh thây.

Kim Bằng Diệt Luân Dương lấy các loại phương vị mà liên tục biến ảo, cực kỳ khó phòng ngự, nếu là bị chém tới, đảm bảo trong vòng nháy mắt sẽ bị nó cắt thành trăm ngàn mảnh nhỏ.

Doanh Thiên mỉm cười. Hời hợt nhấc lên một ngón tay, chính là dùng ngón tay này đi đón đỡ.

Nhìn thấy Doanh Thiên vậy mà định dùng một ngón tay đi đón đỡ binh khí, Dạ Thương Bằng Đế cũng không khỏi giật mình.

Hấn đã kiến thức qua Doanh Thiên thân thể cường đại, nhưng là cho dù cường đại, muốn dùng tay không đi đón đỡ Chứng Đế Chi Bảo cũng là không nên.

Coi như dạng kia Thần Thú Huyền Vũ đứng đầu Thiên Địa về khả năng phòng ngự, cũng sẽ không đi lấy thân thể đón đỡ một kích này.

Nhưng là Doanh Thiên, hấn quả thật không coi đó là một chuyện, chính là đem ngón tay đi đón đỡ.

"Keng.... Keng... Keng.... "

Âm thanh kim thiết va chạm liên tục thanh thúy vang lên. Doanh Thiên lúc này một cánh tay biến hóa vô cùng. Tựa như thiên thủ vạn biến một dạng, đem đầu ngón tay hoàn toàn đón đỡ lấy Kim Bằng Diệt Luân Dương.

Lúc này, hấn ngón tay giống như là vô song trân quý tiên kim một dạng, nào có giống như ngón tay huyết nhục.

Dạ Thương Bằng Đế lúc này cũng thật không thể tưởng tượng, hấn vận chuyển công pháp, vận chuyển Đại Đạo, đem Đại Đạo gia trì lên Kim Bằng Diệt Luân Dương, không chế nó liên tục tấn công.

Nhưng là mặc kệ hấn dốc bao nhiêu sức lực, công kích vũ bão tới mức nào, đều bị một ngón tay chặn lấy.

Trông thấy không có cách nào phá được Doanh Thiên phòng ngự, Dạ Thương Bằng Đế cũng là cảm thấy có chút bất lực.

Rốt cuộc, hấn một chân dậm xuống, tạo ra một cái kỳ quái tư thế, có lẽ hấn chuẩn bị tung ra một cái sát chiêu nào đó.

Cường đại Yêu lực vận chuyển điên cuồng, từng đầu Đại Đạo một chỗ tụ hội.

Chỉ nghe thấy khắp Thiên Địa tiếng Kim Bằng gáy nhọn, bốn phương tám hướng Thiên Địa chi lực một chỗ hội tụ, Thiên Địa quy tắc cũng cùng một chỗ bị kéo gãy.

Dạ Thương Bằng Đế lại tiếp tục một chân dậm xuống, lần này hấn dậm xuống, giống như đem cả Thiên Địa đều dậm xuống một dạng.

Sau lưng hấn một đôi kim sí mở ra trải rộng. Một cái hư ảnh Kim Sí Đại Bằng đứng sau lưng hấn, toát ra vô cùng vô tận thú tức uy nghiêm.

"Thiên Bằng Cứu Thế". Dạ Thương Bằng Đế hét lớn.

Từ 9 cái phương vị, chín cái hư ảnh Kim Sí Đại Bằng hiển hiện, bọn nó đôi cánh ầm ầm vỗ lấy, từ trên cánh cường đại lực lượng hủy diệt mà xuống.

Đây chính là tuyệt sát, cũng là mạnh nhất thủ đoạn công kích của Kim Sí Đại Bằng tộc, chiêu thức này đã truyền thừa trăm ngàn vạn năm qua, cơ hồ mỗi lần xuất ra kẻ địch nhất định phải chết, danh xưng vô địch sát chiêu.

Tại chính giữa 9 cái hư ảnh Kim Sí Đại Bằng, bên trên thiên khung nở rộ ra một cái đồ án, sau đó một cỗ năng lượng giống như thác đổ một dạng điên cuồng phóng tới, mục tiêu đương nhiên là Doanh Thiên ở vị trí kia.

Ngay sau đó, Dạ Thương Bằng Đế dốc hết chính mình còn lại lực lượng, để cho một cánh tay hóa thành kim trào, lao tới công kích Doanh Thiên.

Dạng này công kích, có thể nói là cực kỳ khủng bố, toàn bộ vùng trời đất này cơ hồ muốn hoàn toàn hủy diệt một dạng.

Đứng giữa như vậy công kích, Doanh Thiên vẫn là vô cùng bình thản. Hắn đưa ngón tay về một cái, trong không trung lập tức hiện ra một đạo cổ lão kỳ tự.

Đó là một chữ "Chấn".

Chữ "Chấn" này, chính là thuộc về trong Bát Quái một cái phương vị bao gồm Càn, Ly, Đoài, Khôn, Cấn, Chấn, Tốn, Khảm.

Một chữ "Chấn" này, bao quát chính là Thiên Địa huyền diệu, cất giấu áo nghĩa vũ trụ.

Một chữ "Chấn" này, giống như diễn hóa thế giới một dạng, một cái thế giới vô cùng thịnh vượng, trong thế giới kia có thể nhìn thấy Chư Thần Chúng Đế nhiều vô kể. Từng cái Thần Quốc san sát lẫn nhau, tựa như một cái hoàn mỹ thế giới.

"Uỳnh"

Dưới một kích này, có thể đánh sập một mảnh vũ trụ, coi như Thần Thú Phần kết cấu rắn chắc, cũng là bị đánh xuyên một dạng, tạo thành một cái khổng lồ lỗ thủng, có thể nhìn xuyên qua.

Đại địa âm âm sụp đổ rung chuyển, không gian, thời gian đều bạo toái, coi như bên trong mộ phần, cũng là cơ hồ muốn tan vỡ một dạng.

Một kích này uy lực quá mức khủng bố, đem toàn bộ vùng này không gian đều cho nổ tung, hoàn toàn hủy diệt, biến thành một vùng tử vong không gian.

Ở bên trong vùng không gian này, bất luận cái gì quy tắc Thiên Địa đều bị đánh tan, không có cái gì tồn tại, hoàn toàn bị hư vô chiếm lấy.

Thật lâu sau đó, khói bụi tiêu tán, dư ba uy lực tán đi, hư ảnh Kim Sí Đại Bằng cũng là hư vô tiêu thất.

Dạ Thương Bằng Đế cũng là không có nắm chắc đã giết được Doanh Thiên hay chưa, hắn vẫn là cảnh giác vô cùng.

"Leng keng".

Đúng lúc này, một cái thanh âm rơi vỡ vang lên. Dem Dạ Thương Bằng Đế trái tim xiết chặt lại.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Tha các người một mạng

Tại trong khói bụi. Một cái thân ảnh lặng lẽ đứng đó. Không có chút nào tổn hại.

Hắn bình thản vô cùng đứng tại đó. Tựa hồ như vừa rồi đòn công kích kia không có chút nào tác dụng.

Dưới chân hắn mặt đất vậy mà y nguyên không bị đánh phá.

Cái này quả thực là khó tưởng tượng, dù sao cả một cùng Thiên Địa này cơ hồ đều bị đánh phá, nhưng là dưới chân Doanh Thiên chỗ mặt đất kia vậy mà y nguyên tồn tại.

Lúc này, Kim Bằng Diệt Luân Dương chính là đã phá toái, mảnh vỡ của nó tại dưới chân Doanh Thiên rơi lầy.

Có thể nhìn thấy được 36 thanh Kim Bằng Diệt Luân Dương lúc này đã bị hủy đi. Có thì là gãy đôi, có thì là sứt mẻ. Thậm chí là tan nát thành mảnh vụn.

Bên trên các loại minh văn lực lượng đều đã tan vỡ, quang mang âm đạm, nhìn qua cùng một đồng sắc vụn không có gì khác nhau.

Nhìn một màn này, Dạ Thương Bằng Đế con ngươi co rút lại, trái tim cũng là siết chặt.

Hắn rất rõ ràng chính mình bình khí, dù sao đây cũng là một món Chúng Đế Chi Bảo, đã trải qua vô số lần tẩy luyện mà thành.

Thế nhưng là hôm nay, nó bị người ta dùng một ngón tay hủy đi. Cái này để cho hắn khó mà chấp nhận.

Hắn cả một đời tung hoành vô địch, đường đường một tôn Yêu Đế, cũng không thể nghĩ tới, tại cuối đời, vậy mà lại chiến bại, hơn nữa còn là thảm hại.

Vì sao thảm hại?. Hấn thọ nguyên hao hết, vừa rồi dốc toàn lực, chính là thiêu đốt chính mình còn lại ít ỏi sinh lực, mới có thể phát động ra một đòn công kích như thế.

Đòn công kích kia, là mạnh mẽ cỡ nào. Là hủy diệt cỡ nào. Thế nhưng là, hết thấy liền một chút may mắn thương tích cũng không có gây ra, cái này đối với hắn là tương đối đã kích.

Rốt cuộc, Doanh Thiên cái này nhân tộc, là mạnh tới cái nào trình độ.

"Đã xong? ". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra. Hắn có chút thất vọng một chút.

Nhớ lại năm xưa, Bát Đại Vũ Trụ là cỡ nào hưng thịnh, cường giả vô số, một cái Yêu Đế bình thường, so với trước mắt cái này Dạ Thương Bằng Đế đều mạnh hơn mấy lần.

Thế nhưng là trải qua như vậy tuế nguyệt, hết thấy đều đã xuống dốc.

Dạ Thương Bằng Đế lúc này cũng biết, chính mình đã hết cơ hội. Hấn giờ phút này lực lượng hao hết, đã là nỗ lực hết đà một dạng.

Coi như đang trốn ở bên trong mộ phần đám Kim Sí Đại Bằng tộc nhân cũng là cảm thấy trời đất sụp đổ một dạng.

Bọn hắn vô địch lão tổ, chính là Yêu Đế tồn tại, tại trong bọn hắn suy nghĩ là cỡ nào thần thánh, là cỡ nào vô địch, là thần tượng như thế. Là bọn hắn cả đời mục tiêu tiến đến.

Nhưng mà hôm nay, thần tượng của bọn hắn bị đánh bại, đây là cỡ nào đã kích.

Ngay từ ban đầu, bọn hắn còn cho rằng, Doanh Thiên bất quá chỉ là một cái nhân loại. Cho dù cường đại tới đâu. Gặp phải lão tổ tông của bọn hắn ra tay, cũng là phải chết.

Nhưng là lão tổ tông của bọn hắn. Xuất sử hết bản lãnh, cũng là không làm Doanh Thiên bị thương dù chỉ một chút.

Đây là cỡ nào hiện thực tàn khốc.

Lúc này, bọn hắn chỉ có thể thất thần như vậy.

Dạ Thương Bằng Đế biết mình không phải đối thủ. Nhưng là dưới sống chết dạng này, coi như hắn sắp chết cũng là phải vùng vẫy đến cùng.

Hắn ngửa mặt lên trời gầm lên một tiếng bén nhọn.

Tiếng gầm vang vọng thương khung, tạo nên chấn động không nhỏ.

Ngay sau đó, hắn hướng lên trên phóng đi, thân thể của hắn tách ra chói lọi kim quang, cấp tốc mà biến lớn.

Lập tức, trên bầu trời hoàn toàn tối sầm lại.

Một cái dài tới mười vạn dặm Kim Sí Đại Bằng vỗ cánh bay lên. Mỗi lần vùng cánh, đều sẽ tạo ra cuồng phong mạnh mẽ vô cùng.

Dạ Thương Bằng Đế hiển hóa ra chân thân, cũng là hắn làm ra kháng cự cuối cùng.

Sải cánh dài mười vạn dặm kia xòe ra, che lấp thiên địa. Trong chớp lát, trên người hắn lông vũ trở nên sáng chói một dạng, có thể nhìn thấy từng đường đạo văn trên mỗi sợi lông vũ di chuyển.

Rốt cuộc, lấy hàng tỉ mà tính từng đạo kim quang sắc bén phóng xuống, tựa như mưa rơi một dạng. Những kim quang này từ trên đôi cánh của Dạ Thương Bằng Đế mà phóng ra.

Đây là hắn dốc chính mình còn lại lực lượng mà làm ra công kích cuối cùng.

Cho dù là cái khác Thần Đế, đối mặt chiêu này. Cũng là phải dốc toàn lực cẩn thận ứng phó.

Một cái Yêu Đế liều chết phản kích, tất nhiên không thể coi thường.

Nhưng là, Doanh Thiên lại làm như không có chuyện gì. Hắn chỉ lắc đầu nói ra: "Kháng cự vô ích".

Ngay sau đó, hắn đưa tay nhấn về phía trước một cái. Lập tức trước mặt Doanh Thiên không gian diễn hóa, biến thành một cái không gian mặt kính, tựa như một tấm hộ thuẫn một dạng.

Hàng tỉ đạo kim quang kia lao tới, va chạm trên mặt kính, lại giống như muối bỏ bể một dạng, hoàn toàn biến mất không chút dấu vết. Tựa hồ như toàn bộ bị mặt kính hấp thu vậy.

"Y Thủ Che Thiên".

Tiếp đến, hấn nâng lên bàn tay nhẹ nhàng ấn xuống. Lập tức, bên trên bầu trời cũng là xuất hiện một cái khổng lồ đại thủ.

Đại thủ này to lớn trăm vạn dặm, lớn gấp mười lần Dạ Thương Bằng Đế chân thân. Sau đó, đại thủ này chính là áp xuống nặng nề không gì sánh nổi.

Coi như Dạ Thương Bằng Đế dùng hết khí lực, cũng không có cách nào kháng cự lại dù chỉ một chút.

Rốt cuộc, hấn thân thể to lớn kia rơi trên đại địa, va thành một cái to lớn hố sâu, vết nứt chẳng chịt.

Lúc này, nếu là người ở độ cao nhất định nhìn xuống, liền sẽ thấy, tại trên đại địa kia có lấy một cái thung lũng trăm vạn dặm hình bàn tay.

Bị đánh về hình người, Dạ Thương Bằng Đế cả người đều là máu me, hấn vừa rồi cảm thụ một chút trong đại thủ kia lực lượng. Kinh hãi mà nói ra: "Người.... người là... Minh.... Minh....".

Hấn không có nói hết, dù sao, cái này đối với hấn quá rung động, cũng quá sợ hãi.

"Đáng tiếc, ta đã nói từ đầu, nếu là giao người, vậy cũng không nhận như vậy kết cục". Doanh Thiên nhân nhật nói ra.

"Chúng ta, hiện tại liền giao người". Lúc này, một cái Yêu Vương vội vàng bò ra, dập đầu mà nói.

"Hiện tại, đã quá muộn". Doanh Thiên cười cười nói ra. Cơ hội hấn đã cho, chỉ tiếc là đám người này lại không biết nắm bắt mà thôi. Hiện tại đã bại, mới muốn xin tha mạng, vậy đã quá muộn. Doanh Thiên không phải loại người như vậy dễ dãi.

Đúng lúc này. Tại xa xa bên kia, từng cái khu mộ phần chính là bốc lên yên vụ, kim quang chói lọi.

Sau đó, hơn hai mươi cái cổ lão thân ảnh xuất hiện, chính là cùng nhau đi tới.

Bọn hấn trên người y phục đều đã úa vàng, rách rưới, nhưng là vẫn như cũ có lấy uy nghiêm khó tả.

Không cần nói cũng biết, đây đều là người được chôn. Mà lại là, đều thuộc về Kim Sí Đại Bằng tộc tổ tiên.

Nhìn thấy từng cái thân ảnh cổ lão này xuất hiện.

Kim Sí Đại Bằng tộc nhân đều là vui mừng, lệ rơi đầy mặt. Vừa rồi quá mức hoảng sợ, bọn hấn cũng quên đi rằng, nơi này hay là mộ phần tổ tiên đâu. Bên trong còn có lấy chư vị tổ tiên nhìn lấy.

Hiện tại chư vị tiên tổ hiện thân, chính là muốn cứu bọn hấn. Hơn hai mươi vị Yêu Đế cấp bậc, coi như Doanh Thiên có mạnh tới cỡ nào, cũng nhất định phải nhượng bộ lui binh.

Coi như Dạ Thương Bằng Đế, hấn cũng không khỏi cảm thấy nhẹ nhõm. Cho dù hấn là Yêu Đế, đã cổ lão rất nhiều, nhưng là cùng những cái này Yêu Đế so sánh, cũng bắt quá chỉ là tiểu bối mà thôi.

"Cầu xin tiên tổ cứu giúp".

"Cầu xin tiên tổ cứu giúp".

"..."

Nhưng là, những cái này lão tổ. Cũng không có để ý tới bọn hấn những tiểu bối này quỳ lạy.

Mà là đồng loạt hướng Doanh Thiên bước tới.

Nhìn những cái này lão tổ bước tới. Doanh Thiên cũng không có cái gì thái độ. Chỉ là lẳng lặng chờ đợi mà thôi.

Rốt cuộc, những cái này lão tổ là đi tới trước mặt Doanh Thiên. Sau đó trong ánh mắt kinh ngạc của đám tiểu bối mà đồng loạt quỳ xuống tại chỗ.

"Đám tiểu bối ngu si, có mắt không nhìn Thái Sơn, kính xin đại nhân phạt tội". Trong đó một vị Yêu Đế cất lời nói ra.

Cái này tràng diện, là để cho đám tiểu bối giống như ngây ngốc một dạng, bọn hấn căn bản là thật sự không hiểu là chuyện gì đang xảy ra. Có một số còn nghĩ rằng mình đang mơ.

Đương nhiên, bọn hấn ngây ngốc cũng là dễ hiểu.

Để cảnh, chính là đại diện cho toàn bộ Bát Đại Vũ Trụ chiến lực cao nhất.

Mỗi một vị Đế Cảnh cường giả, đều là từ trong núi xác đi lên, đều là uống máu vô số sinh linh mà trưởng thành.

Có thể thành Đế, bất luận là ai, đều là thiên tài trong thiên tài, đều là yêu nghiệt vạn năm chưa có một.

Thế nhưng là hôm nay, một cái đội hình hơn 20 vị Yêu Đế, vậy mà quỳ gối trước một cái nhân loại tội.

Thử hỏi làm sao bọn hắn đều cảm thấy như thế giới quan sụp đổ đâu.

Vì cái gì lý do. Rốt cuộc Doanh Thiên là cái dạng gì người. Vậy mà để cho những cái kia lão tổ phải quỳ xuống cung kính như vậy.

Ban đầu, bọn hắn còn cho rằng, hơn hai mươi vị lão tổ này, sẽ là đối với Doanh Thiên quần công đâu, nhưng là trước mặt một màn, quả thực là quá khó tin.

Đừng nói, nếu là đem chuyện hôm nay kể ra ngoài. Bất kỳ ai đều sẽ không tin.

Doanh Thiên bình thân nhận lễ. Sau đó lạnh lùng nói ra: "Các người hiện tại mới mò ra. Có phải hay không quá trễ".

Nghe được Doanh Thiên câu nói này, chư vị Yêu Đế đều là cười khổ một chút.

Mà những cái kia tiểu bối cũng là vô cùng khó hiểu. Coi như đánh không lại, vậy tại sao ngay từ đầu những cái này lão tổ không xuất hiện sớm. Ngăn cản bọn hắn đắc tội nhân loại kia.

Kỳ thật, những cái này Yêu Đế đều có nỗi khổ riêng.

Bọn hắn từ sớm đã là quan sát lấy, cũng biết hết chuyện xảy ra. Nhưng là lại không có ra ngăn cản. Không phải vì bọn hắn không muốn cản. Mà là không dám.

Giống như Doanh Thiên những dạng này tồn tại khủng bố, không có ai biết bọn hắn suy nghĩ như thế nào, nếu là tùy tiện đi ra. Lỡ chọc giận hắn, hắn đem toàn bộ mộ phần nơi này đều bồi lên thì làm thế nào. Đáng sợ hơn chính là diệt tộc cái kia.

Cho nên, đã lỡ đắc tội hắn, cũng chỉ đành đem đủ máu đi bồi tội. Sau đó lại xin tha cũng không muốn.

"Đại nhân, những cái này tiểu bối là ngu si, xin đại nhân trừng phạt". Một cái khác Yêu Đế nói ra.

"Ta đã sớm cho bọn hắn cơ hội, chỉ tiếc bọn hắn không có thức thời mà thôi". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra: "Tốt, nhìn các người đám lão đầu này khổ sở như vậy, ta tha bọn hắn MỘT MẠNG".

Nghe được Doanh Thiên tha thứ, một đám tộc nhân phía sau chính là thở phào nhẹ nhõm. Cảm tạ trời đất. Ban đầu bọn hắn còn cho rằng mình chết chắc rồi đâu.

Nhưng là, những cái kia Yêu Đế lão tổ trong con mắt lại là bất đắc dĩ. Bởi vì bọn hắn hiểu được trong lời nói của Doanh Thiên là cái khác ý nghĩa.

Trong lúc đám tộc nhân kia còn đang lục tục muốn trèo lên thần hạm mà rời đi. Thì một cái Yêu Vương không hiểu vì sao mà ngã xuống.

Đến lúc người khác nhìn thấy, thì hắn đã là một cái xác không đầu.

Nhìn quanh một vòng, chỉ thấy hắn đầu lâu chính là đang ở trong tay Doanh Thiên. Năm ngón tay của hắn cắm thật sâu vào cái đầu lâu kia, huyết tính vô cùng.

Chỉ tội vị kia Yêu Vương, chính là chết như thế nào cũng không biết.

"Ta nói qua, là tha cho các người MỘT MẠNG". Doanh Thiên lạnh lùng nói ra.

"Cái này là sao". Có một cái tiểu bối không khỏi sợ hãi hét lên.

"Đại nhân nói, là tha cho một mạng, tức là chỉ có một người có thể sống rồi đi". Không cần Doanh Thiên phải nói tiếp. Một cái Yêu Đế là tự giác đứng lên.

Hắn một tay vung ra. Toàn bộ những cái kia tộc nhân đều là bạo thể mà chết hết. Chỉ để lại một người còn sống.

Người ngoài không biết chuyện, có lẽ còn cho rằng vị này Yêu Đế là quá mức độc ác.

Nhưng là lại cũng không biết, hắn làm như vậy, vừa là cứu bọn hắn những người chết này. Cũng là cứu Kim Sí Đại Bàng Tộc một cái kiếp nạn to lớn.

Người còn sống kia, chính là Kim Bàng Hoàng Tử, hắn mặc dù trọng thương, nhưng hay là còn tỉnh táo, chỉ là giờ phút này, đã là quá sợ hãi mà ngất đi.

"Tốt, không cùng các người đùa nghịch, tự mình giải quyết cho tốt". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra.

Sau đó, hắn vẫy tay một cái, đem hai cái thiếu niên kia bắt tới.

Nhìn một chút hai cái thiếu niên này, Doanh Thiên là hải lòng gật đầu nói ra: "Muốn sống, liền đi theo ta".

Ngay sau đó hắn quay người mà đi. Lập tức, hai cái thiếu niên cũng là chạy theo lưng hắn không chút do dự.

Về phần Lộc Thanh Nhan. Nàng vừa rồi là được Doanh Thiên bảo vệ, cho nên trận chiến kia không có ảnh hưởng tới nàng.

Giờ phút này, nàng cũng đã sớm ngây ngốc, rốt cuộc nàng minh bạch, vì cái gì mà lão tổ nhà nàng đều phải cung kính với Doanh Thiên như vậy.

"Công tử, chờ ta a".

P/s: Công việc bận a. Rất xin lỗi chư vị.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 140: Tung Hoành Gia

Kim Bằng Hoàng Tử chậm rãi mở ra con mắt của mình. Hắn chỉ cảm thấy cả người đau nhức.

Ngay sau đó hắn lập tức nhớ lại những chuyện vừa xảy ra.

Hắn đảo mắt nhìn xung quanh.

Ngoại trừ Thiên Địa băng diệt, cũng không có cái gì bóng người, có chăng chỉ là huyết vụ nồng nặc trong không khí mà thôi.

Rốt cuộc, hắn nhìn thấy một cái bóng người.

Bóng người này lặng lẽ ngồi trên một tảng đá lớn, quay lưng về phía hắn, lộ ra một cái cô đơn bóng dáng. Cũng không ai biết, hắn là đang suy nghĩ gì.

Rốt cuộc, Kim Bằng Hoàng Tử nén đau mà lết tới trước mặt người kia. Đây là một vị Yêu Đế lão tổ Kim Sí Đại Bằng.

Chỉ biết như vậy, coi như là Kim Bằng Hoàng Tử cũng không có biết tới vị lão tổ này danh tự, dù sao thời gian đã quá xa xưa. Có nhiều thứ đã theo thời gian mà trôi đi.

"Lão Tổ". Kim Bằng Hoàng Tử quỳ xuống dập đầu thật sâu.

"Tỉnh rồi? ". Vị kia Yêu Đế mở miệng nhẹ nhàng nói ra.

"Lão tổ, vì cái gì? ". Kim Bằng Hoàng Tử vẫn quỳ tại đó, sợ hãi mà nhớ lại.

Trước khi hắn ngã đi, chính là cảnh tượng vị Dạ Thương Bằng Đế gục xuống mà chết đi.

Hắn Kim Sí Đại Bằng chân thân bị đánh nổ đầu lâu, thân thể to lớn ngã xuống, tan rã thành vô số điểm sáng, hòa tan vào Thiên Địa.

Đáng lẽ ra hôm nay, hắn là được chôn cất tử tế, ngàn năm sau sống lại, nhưng là, lại xảy ra dạng này bi kịch, không những bọn hắn toàn quân bị diệt, liền Dạ Thương Bằng Đế cũng là bỏ mạng.

Mà trở trêu thay, người ra tay, lại là chư vị lão tổ tông. Cái này khiến cho hắn thật sự không hiểu.

"Hài tử. Thiên Địa này rộng lớn, rộng lớn tới nơi không thể tưởng tượng, luôn có sự việc vượt qua hiểu biết của người". Vị Yêu Đế này có chút mệt mỏi nói ra: "Hôm nay, nếu như bọn hắn không chết, thì người phải chết cũng không chỉ có bọn hắn đơn giản như vậy. Mà là chúng ta toàn bộ Kim Sí Đại Bằng Tộc, liền chúng ta ở đây mộ phần có lẽ cũng sẽ bị đào lên".

Nghe được lời vị lão tổ Yêu Đế này nói ra, Kim Bằng Hoàng Tử quả thật là không thể tưởng tượng, rốt cuộc người kia là cái dạng gì tồn tại, để cho bọn hắn chư vị lão tổ phải sợ hãi như vậy.

"Lão tổ, hắn đến cùng là ai". Kim Bằng Hoàng Tử giọng nói run run.

"Không biết, cũng không nên biết". Vị Yêu Đế này thờ dài nhìn Kim Bằng Hoàng tử nói: "Người thiên phú không tệ, thời đại này Kim Sí Đại Bằng chúng ta do người đến gánh vác, nhớ kỹ hôm nay giáo huấn, về sau hành sự cẩn thận một chút".

Lúc này, Kim Bằng Hoàng Tử mới là biết, hắn còn sống, chính là chư vị lão tổ coi trọng hắn một chút, vì thế mà hắn mới còn sống sót.

"VẬY còn lão tổ đâu". Kim BằNG Hoàng Tử có chút ngơ ngác, bởi vì hắN nghe ra, trong lời vị lão tổ này có cái khác ảN ý.

"Chúng ta đã quyết định, tất cả sẽ đi Thú Thiên". Vị lão tổ này mở miệng nói ra. Trong ánh mắt tràn đầy kiên định.

"Thú Thiên?". Kim BằNG Hoàng Tử không khỏi giật mình nói:"Nói như vậy, ở đây cũng sẽ không còn ai sao? "

"Đúng vậy". Vị Yêu Đế kia gật đầu:"Trở về đi thôi, đem đám người kia phóng thích, nhớ kỹ, sau này lại không nên làm thế".

Nói đoạn, hắN chỉ tới sâu trong mộ phần, lúc này một đám người bị đem tới làm vật tế kia vẫn là đang quỳ gối sợ hãi tại đó.

Kim BằNG Hoàng Tử chỉ vừa nhìn sang, đến khi quay lại, liền đã không thấy vị lão tổ kia bóng dáng. HắN vô thanh vô tức biến mất, giống như là chưa từng tồn tại vậy.

Đề lại Kim BằNG Hoàng Tử một người ngẩn ngơ tại đó.

...

Từ lúc cứu ra hai cái thiếu niên kia. Doanh Thiên bọn hắN chỉ là lẳng lặng mà đi.

Được cứu ra, nhưng là từ đầu đến cuối, hai cái thiếu niên này chỉ một mực im lặng đi theo Doanh Thiên. Liền một câu cũng không có nói.

Mà Doanh Thiên cũng vậy, hắN một mực im lặng đi tới. Không có nói cái gì. Thậm chí còn không có quay mặt lại nhìn hai bọn hắN một chút.

Cái này không khí, có chút lạ lẫm.

Rất cuộc, nhậN không được cái này không khí, Lộc Thanh Nhan mới là cất lời hỏi tới:"Này, hai người tên là gì".

"ẢNH Phong".

"Chân Vũ".

Hai cái thiếu niên kia lạnh nhạt báo ra mình danh tự, sau đó lại im lặng.

"Ngô, vậy các người là từ đâu đến, vì sao lại bị bọn hắN Kim Sí Đại BằNG bắt tới làm tế phẩm".

Lộc Thanh Nhan câu hỏi này, chính là chạm tới trong lòng ẢNH Phong cùng Chân Vũ nỗi đau. Cho nên bọn hắN chỉ là một mực im lặng. Cũng không có trả lời.

Lộc Thanh Nhan cũng biết mình hỏi câu không nên hỏi. Nàng tự mình đều cảm thấy khó xử, rất cuộc cũng là im lặng mà đi.

Tại trèo qua một ngọn núi, Doanh Thiên mới là dừng lại, hắN tìm lấy một cái sạch sẽ gốc cây, sau đó chính là ngồi xuống.

Cũng không biết là Doanh Thiên từ đâu lấy ra một cái cánh rất lớn, hắN ném cho ẢNH Phong cùng Chân Vũ nói ra:"Đem nó nướng lên".

Bắt tới cái cánh này, ẢNH Phong cũng không có hỏi nhiều, lập tức đốt lửa bắt tay vào nấu nướng.

Cái cánh này, chính là Kim BằNG Hoàng Tử cánh chim. Đây là Yêu Vương thịt.

"Cái này, ăn được sao".

Nhìn thấy cái cánh này, Lộc Thanh Nhan không khỏi có chút e ngại.

Dù sao nàng bản thân cũng là Yêu Tộc, cho nên đối với thịt này có chút từ chối.

"Kim Sí BằNG cũng là Yêu Thú, tại sao không thể ăn". Doanh Thiên cười cười nói ra.

Nghe được Doanh Thiên cái này cười, đề cho Lộc Thanh Nhan không khỏi phát lạnh, cái này có nghĩa, nàng có thể hay không cũng bị ăn.

Doanh Thiên cười lắc đầu, hắN đương nhiên hiểu nàng suy nghĩ. Đối với người khác tới nói, Yêu Thú chưa có đản sinh ra linh trí, ăn thịt chính là chuyện thường tình.

Nhưng là đối với đã đản sinh ra linh trí Yêu Thú, cái này lại là chuyện khác, đây giống như là ăn thịt người một dạng, khiến cho nhiều người cảm thấy ghê tởm, kháng cự.

Tất nhiên, đây là đối với người khác mà thôi. Doanh Thiên không như vậy, coi như Thanh Long, Bạch Hổ, hay là Chu Tước, Huyền Vũ dạng này Thánh Thú. Doanh Thiên cũng là đều ăn qua. Một cái Kim Sí Đại BằNG lại có gì không thể ăn đâu.

"Hai người các người, họ gì? ". Doanh Thiên hỏi tới.

"Chúng ta họ Tề". Ảnh Phong bình thản nói ra.

Lại nói, hai cái này thiếu niên, tâm trí cũng coi như là kiên định vượt xa người khác, dù sao Doanh Thiên cường đại vô song, coi như Yêu Đế đều phải quỳ trước mặt hắn, nhưng là hai cái thiếu niên này lại không chút nào sợ hãi, mà là vô cùng thản nhiên.

Tất nhiên đây là trong trường hợp Doanh Thiên không có dùng tới uy áp, cũng là đã bảo vệ bọn hắn khỏi khu vực trung tâm Đế uy.

Bằng không, bọn hắn cỡ nào kiên định, cũng như cũ bị Đế Uy nơi này đè chết.

Dù sao chỉ là hai cái Thông Thần Cảnh mà thôi.

"Sai, các ngươi cũng không phải họ Tề". Doanh Thiên cắt ngang nói ra.

Nghe vậy, Ảnh Phong cùng Chân Vũ đều là ngạc nhiên, không biết vì sao hắn lại nói như vậy.

"Chúng ta từ nhỏ đã là họ Tề, chính là Tề Gia". Chân Vũ chắc như đinh đóng cột nói ra.

"Các ngươi họ Tề, chẳng qua là che mắt Thiên Hạ mà thôi, chân chính họ, là Tung Hoành". Doanh Thiên cười cười nói.

Nhắc đến Tung Hoành hai chữ này, Doanh Thiên trong lòng không khỏi cảm thán một chút.

Thời gian, đúng là vô tình như vậy, bất kỳ cái gì cũng là có thể thay đổi.

Tung Hoành Gia, tại trong trí nhớ của Doanh Thiên, chính là một cái mười phần cường đại gia tộc, một cái quát tháo Thiên Địa gia tộc.

Nhắc đến Tung Hoành Gia, chính là để cho vô số kẻ đều khiếp sợ, để cho vô số người vì đó mà hãi nhiên.

Chỉ là, hắn cũng không ngờ tới. Huyết mạch của Tung Hoành Gia vậy mà lại lưu lạc tới Thần Giới này.

Mặc kệ là cái gì nguyên nhân, để cho dòng chính huyết mạch lưu lạc tới như vậy, tất đã xảy ra biến cố.

Cũng may mắn, hôm nay gặp phải Doanh Thiên, mới là đem cái này huyết mạch cứu vớt lại, nếu không, e rằng như vậy huyết mạch liền sẽ đoạn tuyệt.

Lại nói, năm xưa Doanh Thiên cùng Tung Hoành Gia có một đoạn duyên phận, có lẽ hiện tại, cái này duyên phận lại tiếp tục.

"Tung Hoành? ". Ảnh Phong cùng Chân Vũ không khỏi thì thào.

Lộc Thanh Nhan cũng là cảm thấy kỳ quái.

Đương nhiên là bởi vì, cái này danh tự là quá mức xa lạ. Cũng quá mức kỳ lạ.

Dù sao phóng nhãn tại Thần Giới, hoặc là Bát Đại Vũ Trụ tới nhìn, các loại họ kỳ quái là không thiếu.

Nhưng Tung Hoành thì đúng là mới nghe lần đầu.

"Tốt, sau này các ngươi liền sẽ rõ ràng, hiện tại nghe ta tới hỏi". Doanh Thiên cười cười nói:"Các ngươi muốn trở nên cường đại sao, các ngươi muốn vì chính mình gia tộc báo thù sao".

Nghe tới đây, Ảnh Phong cùng Chân Vũ đều là hai mắt nhìn nhau. Bọn hắn đều cảm thấy một cỗ đau đớn.

Cách đây không lâu, bọn hắn còn là hai cái thiếu chủ đầu. Nhưng là tai họa ập tới, đem bọn hắn Tề Gia toàn diệt, chứng kiến chính mình từng người trong gia tộc chết đi, cũng chứng kiến cha mẹ mình bị sát hại. Để cho Ảnh Phong cùng Chân Vũ không khỏi nắm chặt tay.

Bọn hắn Tề Gia, chính là tại Yêu Giới một cái nhân loại gia tộc bình thường. Trong tộc cũng không có nhiều cường giả, bất quá là mấy vị Thiên Thần Cảnh.

Cách đây mấy ngày, một nhóm người áo đen tìm tới, đem bọn hắn gia tộc diệt sạch, cũng may mắn hai bọn hắn là chạy trốn mà sống sót.

Thế nhưng là, không biết như thế nào duyên cớ, lại chạy nhằm tới Kim Sí Đại Bàng Tộc một cái tinh cầu thế giới.

Kết quả là bị bắt đem tới làm vật tế.

Hiện tại nghe được Doanh Thiên nói như vậy, lập tức không có cái gì chần chừ. Hai người chính là quỳ xuống dập đầu nói ra:"Kính xin đại ân nhân giúp đỡ".

"Gọi công tử". Doanh Thiên hài lòng nói ra.

"Vâng, công tử". Ảnh Phong cùng Chân Vũ niên kỉ còn nhỏ, nhưng là đã đạt tới Thông Thần Cảnh, cái này có thể được coi là thiên tài vạn năm có một. Tất nhiên, nguyên nhân chính là bọn hắn huyết mạch.

"Nghe cho rõ đây". Doanh Thiên nghiêm túc nói ra:"Ta, Doanh Thiên, chính thức ban cho các ngươi Đế Kiếm thân phận".

Hắn chỉ tới Ảnh Phong nói ra:"Ngươi, đại diện cho Tung, chính là hướng Thương Thiên mà lao tới, muốn vì đó mà xuyên thủng trời. Ta ban cho ngươi làm Huyết Linh Đế Kiếm, Tung Hoành Ảnh Phong".

Sau đó, Doanh Thiên lại chỉ tới Chân Vũ nói tiếp:"Ngươi đại diện cho Hoành, chính là quét ngang bát hoang, muốn vì đó mà bình định thiên hạ. Ta ban cho ngươi làm Sát Linh Đế Kiếm, Tung Hoành Chân Vũ".

Lập tức, Chân Vũ cùng Ảnh Phong chính là tiếp nhận sắc phong, đập đầu mà cảm tạ. Bọn hắn cũng không biết rằng, sau hôm nay sự kiện, chính là đối với cuộc đời của bọn hắn thay đổi rất nhiều.

Ở bên cạnh Lộc Thanh Nhan nhìn thấy một màn này đều không khỏi hâm mộ cùng ghen tị, mặc dù nàng không hiểu gì. Thế nhưng là nàng biết, có thể được Doanh Thiên công nhận kia. Chính là một bước lên trời.

Chỉ là, nàng không có được may mắn như vậy, chỉ có thể hâm mộ mà thôi.

P/s. Hôm nay chủ nhật mà vẫn phải làm, mệt mỏi a..

Trạng thái không tốt, viết truyện cũng bị ảnh hưởng a.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 141: Truyền thụ tung hoành

Tiếp nhận Ảnh Phong cùng Chân Vũ coi như xong. Hiện tại là truyền thụ cho bọn hắn công pháp.

Đương nhiên, nói đến công pháp, thì bọn hắn Tung Hoành Gia huyết mạch tất nhiên sẽ chỉ có Tung Hoành công pháp là hợp lý nhất.

Mà lại, nhìn tới toàn bộ Thiên Địa này, ai có thể rõ ràng nhất Tung Hoành Gia công pháp, tất có Doanh Thiên.

Nói gì thì nói, dù sao năm xưa Doanh Thiên cùng Tung Hoành Gia rất có sâu xa.

Tung Hoành Gia truyền thừa độc nhất, cũng là phải trải qua mấy cái thời đại mới có thể xuất sinh ra một cặp Tai Phúc Song Tinh.

Bọn hắn huyết mạch đặc thù cực kỳ. Cứ cách một đoạn thời gian liền sẽ sinh ra một cặp song sinh, tất nhiên là sẽ ngẫu nhiên mà xuất hiện, cũng không ai biết chính xác là ai.

Cặp song sinh này được gọi là Tai Phúc Song Tinh, chỉ có bọn hắn mới có thể chân chính tiếp nhận Tung Hoành Gia truyền thừa.

Đương nhiên, cái gọi là Tai Phúc Song Tinh còn có ý nghĩa khác.

Chính là chỉ một cái là Phúc Tinh, một cái là Tai Tinh.

Phúc Tinh chính là được vận mệnh ưu ái, phúc lộc đầy mình, có thể xưng là thượng thiên sủng nhi, vận khí nghịch thiên.

Về phần Tai Tinh, chính là vận rủi quấn thân, tai họa ập tới, cái này vận rủi, cũng không phải tác dụng lên chính hắn bản thân. Mà là đối với xung quanh tác dụng.

Bình thường tới nói, trong Thiên Địa này Tai Tinh cùng Phúc Tinh là không thiếu. Nhưng là đều riêng lẻ xuất hiện. Cùng nhau không có bất kỳ liên quan.

Về phần Tai Phúc Song Tinh cùng sinh một chỗ, mà còn là sinh đôi, thì cũng chỉ có Tung Hoành Gia có mà thôi.

Tai Tinh cùng Phúc Tinh một khi gần nhau, sẽ là lẫn nhau trung hòa, trở thành bình thường.

Mà hôm nay, Doanh Thiên có thể nhìn ra được Phúc Tinh là Ảnh Phong, Tai Tinh là Chân Vũ.

Doanh Thiên cánh tay vung lên. Đem không gian xung quanh khóa lại, tất nhiên, hắn cũng không có ngăn cách Lộc Thanh Nhan, để cho nàng kiến thức một chút cũng tốt.

Lúc này, không gian chột biến đổi, ức vạn không gian chồng chất lên nhau, tiến vào không gian thứ nguyên tầng sâu nhất.

Nơi này, tựa hồ như là một mảnh tinh vũ, tinh thần nhật nguyệt chiếu rọi tinh không.

Nhìn xung quanh nơi này, cũng là khiến cho Ảnh Phong cùng Chân Vũ con mắt sáng rực.

Bọn hắn tâm trí kiên định, nhưng là vẫn là lần đầu thấy như thế thủ đoạn, cho nên vẫn là hưng phấn một dạng.

Cũng không có cái gì dài dòng, Doanh Thiên liền trực tiếp bắt đầu truyền thụ.

Tung Hoành Gia truyền thừa, chính là nằm ở Kiếm Đạo, Song Kiếm Hợp Bích Chi Đạo.

Hai người như hình với bóng, tuy hai là một, tuy một mà là hai.

Tại trên chiến trường thời điểm, bất kỳ kẻ nào đối mặt với Tung Hoành đều cảm thấy hầu như bất lực.

Bởi vì bọn hắn tâm trí tương liên, thần giao cách cảm, cho nên trình độ phối hợp là đạt đến hoàn mỹ vô khuyết. Rất khó để tìm ra điểm yếu.

Tung Hoành công kích, hỗ trợ cho nhau cực kỳ chuẩn xác, công như vũ bão mạnh mẽ vô song, thủ như tường đồng vách sắt, có thể ngăn lại mọi loại công kích.

Bọn hắn chính là công thủ toàn diện vô cùng.

Tu vi càng mạnh bọn hắn liền càng mạnh lên theo cấp số nhân. Khó mà tưởng tượng.

Ví dụ một chút, nếu là bọn hắn hai cái đều là Chân Thần Cảnh, nếu là cùng nhau phối hợp, chính là có thể vượt giai mà chiến đấu, có thể chiến cùng Nguyên Thần. Thậm chí là Thiên Thần.

Cho nên, tại cùng cảnh giới, muốn chiến thắng Tung Hoành Gia, cơ hồ là không thể nào.

Tung Hoành Gia công pháp, chính là dựa vào vũ trụ vận chuyển mà thành.

Tung trọng trung cho Trụ. Hoành trọng trung cho Vũ.

Vũ lại là Không Gian. Trụ chính là Thời Gian.

Nói cách khác, Tung Hoành Gia huyền diệu, chính là nằm ở thời không.

Doanh Thiên từ Ảnh Phong bắt đầu truyền thụ. Hắn chính là truyền lại cho Ảnh Phong thượng thừa công pháp Tung Thiên Cửu Huyền Quyết.

Tung Thiên Cửu Huyền Quyết, chính là có chín tầng cảnh giới. Đây là độc truyền nhất mạch cho người nắm giữ Tung Hoành Gia - Tung Mạch.

Tung Hoành Gia - Tung Mạch, công kích mạnh sắc bén, mạnh nhất là đơn kích, chính là nhất kích tất sát, trên chiến trường là át chủ bài diệt tướng.

Tiếp đến, Doanh Thiên truyền thụ cho Chân Vũ công pháp của Tung Hoành Gia - Hoành Mạch. Gọi là Bát Cảnh Hoành Vũ Quyết.

Tung Hoành Gia - Hoành Mạch chính là nắm giữ cuồng bạo quần thể công kích, công kích mạnh mẽ cuồng bạo, có thể quét sạch địch nhận. Chính là đảm nhận nhiệm vụ cản quét kẻ thù, cũng bảo vệ cho người nắm giữ Tung an toàn.

Nói tóm lại, tại trên chiến trường, Tung Hoành nhất mạch, chính là một cỗ sát khí đáng sợ vô cùng.

Trải qua hai canh giờ. Ảnh Phong cùng Chân Vũ mới là tiếp thu hoàn toàn công pháp, đầu óc chút đau nhức.

Dù sao đây cũng là đỉnh thiên địa công pháp, số lượng tin tức cực kỳ khổng lồ, coi như là Thần Vương, thậm chí Thần Tôn, nếu là tiếp nhận xuống cũng sẽ khiến cho thức hải bạo tạc mà chết.

Cũng may mắn, có Doanh Thiên đem nó áp chế xuống. Mặc dù vậy, vẫn là khiến cho bọn hắn hai người đều là ôm đầu không thôi.

"Hai người các ngươi, chính là huyết mạch tương liên, luôn luôn phải lẫn nhau bảo vệ, một người chết, người kia cũng không cần sống". Doanh Thiên chậm rãi nói ra."Tu luyện, chính là luôn luôn cùng nhau, luôn phải giữ cân bằng tuyệt đối, mới có thể phát huy ra Tung Hoành Gia mạnh nhất ưu thế".

"Trước tiên tự mình tu luyện, đạt tới nhất định trình độ sẽ tiến hành hợp nhất".

Nói đoạn. Hắn đầu ngón tay bay ra hai đạo pháp tắc huyền ảo. Chính là Thời Gian cùng Không Gian. Dem nó ban cho hai người.

Đây coi như là vốn liếng cho bọn hắn.

Xong xuôi đầu đó, Doanh Thiên cũng là tạm hài lòng, hắn làm cũng chỉ có thể như vậy, về phần sau này thành tựu, chỉ có dựa vào chính bọn hắn.

"Thế nào, hâm mộ sao? ". Doanh Thiên cười cười nhìn sang Lộc Thanh Nhan nói ra.

Lúc này, chỉ thấy Lộc Thanh Nhan con mắt phát sáng, chính là vô cùng hâm mộ.

Doanh Thiên không khỏi lắc đầu cười cười nói ra:"Người cơ duyên, cũng không phải ở chỗ này".

Cũng không phải Doanh Thiên chê nàng thiên tư kém cỏi, ngược lại, hắn còn rất thương thức nàng.

Nhưng là như lời hắn nói, nàng cơ duyên cũng không ở chỗ này.

Nghỉ ngơi một chút, hai người Ảnh Phong cùng Chân Vũ cũng đã phần nào tiêu hóa chỗ tin tức công pháp kia.

Sau đó, lại là tiếp tục lên đường.

Đoạn đường này, đối với Doanh Thiên mà nói, rất gần. Thế nhưng là, hắn cũng không có vội vàng cứ như vậy mà chậm rãi đi tới.

Tại trên đoạn đường này, từng cái hình ảnh ký ức cứ như vậy ủa về như mới hôm qua.

Năm đó, nơi này là thế nào thịnh vượng, là thế nào đông đúc náo nhiệt.

Nhưng là hôm nay, bất quá chỉ còn lại là một mảnh phế tích.

Hắn không khỏi cảm nhận một chút bên dưới lòng đất lưu chuyển lực lượng.

"Xem ra, thời gian của người cũng không còn nhiều". Doanh Thiên ánh mắt nhìn về trung tâm nơi xa kia thâm thúy nói ra.

Rốt cuộc, Doanh Thiên một bước phóng ra, mang theo ba người kia, vượt qua không gian mà tiến sâu vào bên trong.

Lại đi thêm một đoạn. Rốt cuộc trước mắt mấy người hiện ra một cái to lớn thành trì.

Nói là thành trì, nhưng thực chất chỉ là những bức tường được xây lên mà thôi.

Bước tới chỗ này thời điểm. Lộc Thanh Nhan trong người không khỏi cảm thấy kỳ lạ trong người.

Trong người nàng huyết mạch giống như sôi trào lên một dạng, cực kỳ nóng bỏng.

"Không lẽ... Đây là.....".

"Chính xác, đây là các người Thanh Lộc Yêu Tộc tổ tiên mộ phần". Doanh Thiên gật đầu nói ra.

Tiếp đến liền dẫn nàng đi vào bên trong.

Tiến vào bên trong thời điểm, liền có thể nhìn thấy từng tòa to lớn phần mộ xếp cạnh nhau, chỉ là có chút rất khác lạ.

Bình thường tới nói, mộ phần ở khu trung tâm đều tràn ngập đề uy. Nhưng là nơi này, Đề uy cực kỳ yếu ớt, nếu như muốn nói là không còn.

Giống như là, bị bỏ hoang một dạng.

Trong lúc Lộc Thanh Nhan còn đang ngẩn ngơ một chút, thì một cái thanh âm vui mừng vang lên.

"Tới rồi, rốt cuộc có người tới".

Chỉ thấy từ đằng xa, một cái rách rưới lão già chạy tới, hắn trên người bộ y phục kia quả thực là đã quá cũ nát, thêm vào đó là râu tóc xồm xoàm, trông tới cùng một lão ăn mày giống nhau.

Nhưng là, cái này lão già, tuyệt đối là một cái Yêu Đế cường đại, Doanh Thiên có thể nhìn ra được. Hắn so với Dạ Thương Bằng Đế bên ngoài còn mạnh hơn mấy lần.

Nhìn tới nhìn lui một chút. Sau đó nhìn tới Lộc Thanh Nhan. Lão già trên mặt nét cười không khỏi biến mất, thay vào đó là vẻ thất vọng.

"Chẳng lẽ..... Không có ai tới chôn sao".

Nghe lão già này nói, coi như Lộc Thanh Nhan dạng này tiểu bối đều cảm thấy xấu hổ nói ra:"Thanh Lộc Yêu Tộc đã xuống dốc, không có Yêu Đế mới dân sinh ra".

"Ta biết". Lão già kia ngửa mặt lên trời thở dài nói ra:"Ta đã chờ ở đây rất lâu, rất lâu rồi".

Sau đó, hấn mới là ngạc nhiên hỏi tới: "Vậy nha đầu, ngươi tới làm gì".

Nghe vị này Yêu Đế hỏi tới, Lộc Thanh Nhan không khỏi có chút sợ sệt cùng ngập ngừng. Nàng nhìn lên Doanh Thiên một chút, sau đó mới chậm rãi nói ra: "Lão tổ, ta tới đào mộ".

"Đào mộ? ". Lão giả kia không khỏi ngần ngại một chút, sau đó nhú mày nghi hoặc nói ra: "Đào cái gì mộ".

Trông thấy lão giả này nhú mày, lập tức, để cho Lộc Thanh Nhan sợ run người mà im lặng, nàng quả thật không dám nói tiếp.

"Là đào các ngươi mộ". Doanh Thiên bên cạnh bèn cất lời.

Nghe Doanh Thiên nói vậy, Lão giả kia không khỏi sùng sốt cười phá lên nói ra: "Tiểu tử, ngươi vừa mới nói cái gì, nói lại nghe một chút".

Thấy được lão tổ nhà mình gọi Doanh Thiên là tiểu tử, để cho Lộc Thanh Nhan không khỏi nhảy một cái. Đương nhiên cũng không sợ lão tổ nhà nàng làm gì Doanh Thiên.

Mà là sợ Doanh Thiên làm thịt lão tổ nhà nàng mới đúng.

"Ta nói, là tới đào các ngươi mộ". Doanh Thiên lần nữa đồng dạng nói ra.

"Ngô, tại sao lại phải đào đầu". Lão giả kia cũng không có tức giận, mà là cười cười nói ra.

"Vậy ngươi đoán, vì sao lâu như vậy, Thanh Lộc các ngươi không có Yêu Đế, mà lại càng ngày càng xuống dốc". Doanh Thiên mỉm cười vặn lại.

Quả thực, câu hỏi này của Doanh Thiên quá khó, coi như hấn là Yêu Đế cũng vô pháp trả lời tới.

Hấn mới quay ra hỏi Lộc Thanh Nhan: "Nha đầu, tới kể cho ta một chút, những năm này Thanh Lộc Yêu Tộc tình huống".

Rất cuộc, Lộc Thanh Nhan cũng là bất đắc dĩ, đem toàn bộ sự tình kể ra, trong bất giác không khỏi trào ra nước mắt.

Nàng giống như là đem toàn bộ uất ức những năm qua toàn bộ xả ra một dạng.

Nghe xong, Lão giả kia không khỏi tức giận dậm chân một cái: "Khốn kiếp mấy con Kim Bồng này, cũng dám bắt nạt chúng ta. Lần này coi như chết, ta cũng phải xuất thế một lần".

Nhìn thấy lão tổ tức giận. Lộc Thanh Nhan không khỏi can đi xuống, tiếp đó nàng liền kể cho hấn một chút sự tình khác, bao gồm cả lý do tới đào mộ.

"Thật như vậy sao? ". Nghe được lý do kia. Lão giả cơ hồ hoài nghi.

Dù sao năm đó, bọn hấn chọn lấy vị trí là rất đẹp, đáng lẽ phải khiến cho Thanh Lộc Yêu Tộc đi lên mới đúng. Làm sao hiện tại càng ngày càng xuống dốc.

"Các ngươi một đám lão già ngu xuẩn, tự cho là mình tài giỏi, nhưng lại không biết, là tự mình hại mình". Doanh Thiên bên cạnh lắc đầu nói ra: "Tự mình suy nghĩ một chút, sau đó để cho nàng chuyên mộ đi".

Nói đoạn, Doanh Thiên quay người đi, cũng không quan tâm bọn hấn làm gì.

Về phần Ảnh Phong cùng Chân Vũ, Doanh Thiên cũng đã sớm phân phó hai người giúp đỡ nàng một chút.

Còn hấn. Trước tiên có chỗ khác cần đi

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 142: Chủ Nhân Thần Thú Phần

Doanh Thiên chân đào một cái, lập tức, hấn xuất hiện bên trong một cái hang động.

Hang động này cũng không biết là ở chỗ nào, nhưng là dựa vào nơi này tới tắm lạnh lẽo vô cùng, có thể đoán được, là cực sâu dưới lòng đất.

Lúc này, trước mặt Doanh Thiên có lấy một tòa huyết trì.

Huyết trì này không lớn. Đường kính ước chừng chỉ 3 trượng tả hữu, bên trong huyết trì chính là tràn đầy máu tươi. Mùi huyết tinh bốc lên nồng nặc, bao

phủ toàn bộ hang động.

Máu tươi này nhìn tới giống như là dung nham một dạng, tựa hồ như là xích huyết cùng kim huyết lẫn nhau pha trộn, lúc thì tán ra huyết quang màu đỏ. Lúc lại là huyết quang màu vàng.

Chính giữa huyết trì này, dựng lên một tấm bia lớn, bên trên bia này tuyền khắc lấy một cái kỳ quái thần thú hình.

Thần thú này trông tới cực kỳ lạ lùng, thân như hổ, lại giống như lân. Nhìn kỹ tới lại có chút giống long, tựa hồ như là ba loại kết hợp một chỗ.

Trên tấm bia này có lấy từng đạo vết nứt chẳng chít, huyết quang ẩn hiện, nhìn tới liền thấy, bên trong những vết nứt kia là chảy xuôi lấy máu trong huyết trì.

Ngoài ra còn tuyền khắc lấy đại lượng thần văn, thần văn này lực phong ấn cực kỳ mạnh mẽ, giống như là để phong ấn thứ gì đó.

Nếu nhìn xuống dưới, liền sẽ thấy bên dưới chân tấm bia này thỉnh thoảng lại phun ra huyết vụ, trong huyết vụ tràn ngập tà ác lực lượng.

Người biết nhìn hàng liền sẽ biết, dưới huyết trì này hẳn là trấn áp một vật gì đó rất khủng khiếp, mà lại tà ác vô cùng.

Doanh Thiên cũng là nhìn nhìn cái huyết trì này một chút mà thôi, sau đó trên miệng hắn nở một cái nụ cười lắc đầu nói ra: "Chuẩn bị lâu như vậy, rốt cuộc chỉ để như vậy? "

Sau đó hắn nhấc chân lên, rồi đi nơi này.

Không lâu sau đó, Doanh Thiên lại xuất hiện ở một nơi khác.

Nơi này tối đen như mực, mà lại là đen đến kỳ quái, giống như là toàn bộ ánh sáng đều bị hấp thu một dạng.

Coi như người tại nơi này đốt đuốc, thì ngoại trừ một đốm lửa cũng chỉ là một màu đen kịt, ánh sáng không thể nào chiếu sáng nơi này.

"Lão đầu, người coi như ngủ, cũng không cần phải như thế này tắt đèn". Doanh Thiên cất lời nói ra.

Sau đó, hắn vung tay lên, hơn trăm đạo quang mang bay ra, toát ra quang minh vô tận. Đem nơi này hoàn toàn chiếu rọi.

Coi như nơi này hấp thụ ánh sáng, cũng vô pháp đem vô tận quang minh kia hấp thu lấy.

Ánh sáng bùng lên, để lộ ra nơi này toàn cảnh.

Nơi này, tựa như là một cái to lớn đại điện, chính xác là rất lớn đại điện.

Đại điện này không có mái, bên trên trần chính là hiện ra một mảnh tinh không vũ trụ, có lấy từng tòa tinh vực trôi nổi.

Mảnh tinh không vũ trụ này, cũng không phải là bên ngoài Thần Giới vũ trụ. Mà là có đại năng giả, thật sự đem một mảnh vũ trụ tinh không luyện hóa thành trần nhà.

Ngoài ra, từng cái cột trụ to lớn dựng lên, những cột trụ này dựng xuyên lên bầu trời, cao không thấy đỉnh, mà lại mỗi một chiếc đều có đường kính mấy trăm trượng. Bên trên cũng là đủ các loại hoa văn, lộ ra cực kỳ uy nghiêm.

Đáng chú ý nhất, chính là trong đại điện này 4 góc dựng lên 4 bức tượng thần thú.

4 bức tượng thần thú này cùng với trước đó trên tấm bia kia nhìn tới chính là giống nhau một loại.

Mà lại, thể tích vô cùng khổng lồ, to cao tới ngàn dặm, bọn chúng đứng trên hai chân sau, hai chân trước chính là đẩy lên bầu trời, lộ ra cực kỳ hoành tráng.

Mà lại, bốn bức tượng này thần vận vô song, mỗi một đường nét, mỗi một vết khắc đều là tràn đầy thần tính chân thật. Tựa hồ như là 4 tôn chân chính thần thú vậy.

Có thể thấy, người tạo nên bốn bức tượng này cũng là tuyệt thế đại sư vậy.

Xa xa chính giữa đại điện kia, dựng lên một cái to lớn Đế tọa. Đế tọa này nhìn tới đã lâu không có người ngồi lên. Nhưng như cũ toát ra vô tận Đế uy, mà lại Đế uy này cùng với bên ngoài những cái Yêu Đế, Thần Đế kia mạnh mẽ gấp trăm ngàn vạn lần, coi như hiện tại ném một cái Yêu Đế tới đây, mặc kệ người mạnh đến cỡ nào cũng sẽ bị Đế uy nơi này ép cho bạo thể mà chết.

Tất nhiên, hiện tại trên Đế Tọa này cũng không có người ngồi.

Nhìn bao quát, nơi này bài trí giống như là hoàng triều một dạng, đã từng có vô số người tới đây triều bái hoàng đế, đã từng vô cùng hưng thịnh.

Nhìn lại quen thuộc cảnh vật này, Doanh Thiên cũng không khỏi thở dài một chút, thời gian vẫn luôn vô tình a, Thương hải tang điền, cảnh còn người mất

dạng này, hẳn đã nhìn qua vô số lần.

"Xem ra, tâm ngươi đã chết". Doanh Thiên cất lời nói ra, cũng không biết là hẳn nói với ai, mà lại, cũng không có ai trả lời.

Doanh Thiên cũng không có nóng vội, hẳn vậy mà cũng lấy ra một cái ghế, bình thản ngồi xuống, giống như là chờ đợi cái gì.

Thật lâu sau đó, một cái giọng nói quanh quẩn vang lên.

"Có lẽ vậy".

Giọng nói này bao quát toàn bộ đại điện này, cũng không biết là từ nơi nào phát ra, giống như là mỗi một góc ngách, mỗi một góc đều vang lên vậy.

Mà lại, giọng nói này tràn đầy một mối bộ dạng, lại giống như từ tuyên cổ vang tới, nghe tới cũng không thể biết được là từ đâu.

Chỉ có thể khẳng định một điều, đây là nam nhân, hoặc là lão giả giọng nói.

Người này, chính là Thần Thú Phần người đứng đầu, là chủ nhân chân chính của Thần Thú Phần, một cái chí cao vô thượng tồn tại. Mặc kệ là mạnh mẽ cỡ nào Yêu Đế chôn ở đây, nhắc tới tồn tại này, đều phải biến sắc.

Nghe được hẳn trả lời, Doanh Thiên mỉm cười.

"Nhưng là, ngươi như cũ không có cam tâm, lại không dám đi đối mặt, ngươi muốn chết, nhưng lại chọn tới cái chết không nhắm mắt, đáng sao". Doanh Thiên chậm rãi nói ra.

Mỗi một từ, đều ẩn ý đủ loại ý nghĩa, lập tức để cho chủ nhân Thần Thú Phần rơi vào trầm mặc.

"Ta đúng là không cam tâm, nhưng lại có thể làm thế nào". Chủ nhân Thần Thú Phần giọng nói vang lên.

"Chỉ có thể nói, ngươi Đạo Tâm quá kém, đường đường một tôn Kỳ Nguyên Chân Chủ, lại như thế tàn tạ, thất vọng a". Doanh Thiên giống như là châm biếm nói ra.

"Ngươi cũng không phải là ta... ". Chủ nhân Thần Thú Phần thanh âm vừa mới vang lên, liền bị Doanh Thiên chặt đứt.

"Chớ nói, lão đầu, nhìn một chút, ngươi niên kỷ cùng ta so sánh thế nào, nói trắng ra, ngươi bất quá một cái văn bối mà thôi". Doanh Thiên vẫn là một bộ châm biếm nói, cũng không có để ý tới vị kia suy nghĩ.

Câu này, quả thực là để cho chủ nhân Thần Thú Phần phải im lặng tới.

Hắn có thể nói, cổ lão lại cổ lão vô cùng, hẳn sống qua vô số tuế nguyệt, đã có thể vô pháp mà ngược dòng tìm hiểu.

Nhưng là cùng Doanh Thiên so sánh tới, quả thực, hẳn giống như một tên văn bối vậy, giống như một đứa trẻ mà thôi.

Dù sao, Doanh Thiên chỉ ít tồn tại, đã là từ Nguyên Thủy mà sinh, nhìn toàn bộ Thiên Địa, có thể cùng hắn so sánh tuổi thọ, chính là đếm trên đầu ngón tay.

"Ngươi biết vì sao ta luôn như vậy, đó là vì ta Đạo Tâm luôn luôn trẻ, cũng khiến cho ta linh hồn luôn trẻ, còn ngươi, Đạo Tâm già, cũng khiến cho ngươi già". Doanh Thiên nhân nhạ mà nói ra, trong nội tâm không khỏi có chút tự cảm khái.

Quả thật như Doanh Thiên nói vậy, chớ nhìn hẳn bề ngoài trẻ trung, tính cách cũng là như vậy trẻ trung, không có chút nào hình tượng cao thâm mạt trắc.

Nhưng là, để có thể được như hẳn trẻ mãi như vậy, coi như là Thiên Tôn cũng ao ước vô cùng.

Mặc dù nói, Thiên Tôn cấp độ này, chính là trường thọ cùng Thiên Địa, vĩnh viễn trường sinh, nhưng là, dù sao vẫn sẽ già.

Cái này cùng thời gian và Đạo Tâm có lấy liên kết cực kỳ chặt chẽ.

Mặc kệ ngươi tu vi cao cỡ nào, là vô địch Đạo Quân, hay là vô thượng Thiên Tôn, thậm chí chỉ là phạm nhân. Nếu sống đủ lâu, ngươi tâm cảnh cũng sẽ theo thời gian mà biến hóa.

Biến hóa ở đây, chính là già đi, ngươi đủ già, thì cách ngươi nhìn thế nhân, nhìn Thiên Địa, hoặc là cách ngươi đối nhân xử thế cũng sẽ theo thời gian mà thay đổi.

Chỉ cần ngươi sống càng lâu, thời gian tuế nguyệt in hẳn lên ngươi sẽ càng nhiều, cũng sẽ càng ảnh hưởng tới ngươi suy nghĩ.

Có không ít Đạo Quân, thậm chí Thiên Tôn chính là sống đến nhàm chán, mất đi chính mình theo đuổi, bọn hắn chính mình mất đi mục đích sống, khiến cho cuộc sống trở nên vô nghĩa một dạng, thậm chí muốn tìm đến cái chết, đây chính là thời gian tuế nguyệt độ nguy hiểm.

Có thể nói, muốn được như Doanh Thiên dạng này trẻ hóa, chính là cần tới một viên tuyên cổ bất diệt đạo tâm, mới có thể làm đến.

Phóng nhãn toàn bộ Thiên Địa này, có thể được như vậy, chính là đếm tới trên đầu ngón tay.

Coi như là vô thượng phạt pháp Phật Tổ Như Lai, hay là tội ác khởi nguyên A Tu La, cũng là còn kém một bước.

Hiện tại, đúng như Doanh Thiên lời nói, chủ nhân Thần Thú Phần đã mất đi mục đích sống, mất đi theo đuổi, cho nên hắn hiện tại chỉ là chờ chết một dạng.

"Nếu như ai cũng có thể được giống như ngươi, vậy ngươi còn được xưng lên Doanh Thiên Đế Tôn sao". Chủ nhân Thần Thú Phần không khỏi thờ dài một chút.

Doanh Thiên cười cười mà thôi, không có trả lời.

Một lát sau, hắn mới là nghiêm túc trở lên hỏi tới: "Năm đó, Tiểu Côn đến cùng là xảy ra chuyện gì".

Tiểu Côn vẫn lạc, một khúc xương đầu bảo tồn tại Thần Thú Phần, để cho Doanh Thiên rất đau lòng, hắn rất muốn biết, kẻ nào gây ra chuyện này, tất phải để cho kẻ đó nhận đủ loại ác mộng thế gian.

"Ta cũng không có rõ ràng". Chủ nhân Thần Thú Phần cũng không khỏi trở nên nghiêm túc một chút nói ra: "Thời điểm ngươi bị bọn hắn đánh giết không lâu, chính là xảy ra một trận đại chiến lớn, đem Thiên Địa đánh tới cơ hồ băng diệt, trận chiến kia, chính là đem toàn bộ Thiên Địa tồn tại đều đánh lú đến, mặc kệ là Phật Gia, Đạo Gia, hay là Thiên Đạo, Địa Ngục, thậm chí Tổ Yêu cũng hoàn toàn bị lôi kéo vào".

Nghe tới đây, Doanh Thiên không khỏi nhú mày, nếu là đại chiến cấp độ kia, vậy hậu quả của nó tất nhiên sẽ rất nghiêm trọng, nhưng là tại sao hắn gặp qua mấy người không có ai nói lại cho hắn.

Mặc kệ là lục đệ tử Văn Thiên. Hay là Như Lai, Ma La Vô Thiên, A Tu La. Không có bất kỳ ai mở miệng nói ra chuyện này.

"Xem ra, là không có ai nói cho ngươi". Chủ nhân Thần Thú Phần nhìn ra được bèn nói ra.

"Tại sao đâu?". Doanh Thiên hỏi tới. Hắn cũng là kỳ quái muốn biết lý do.

Chủ nhân Thần Thú Phần không khỏi im lặng một chút, hắn cũng là đang suy nghĩ có nên nói hay không.

Rốt cuộc hắn cũng là lựa chọn nói ra, đến giờ phút này, nói cũng không nói cũng không có ý nghĩa, lấy Doanh Thiên hiện tại bản lĩnh, muốn biết tường tận mọi chuyện, cũng là dễ như trở bàn tay mà thôi.

"Nói chính xác, ban đầu đó vốn là một cuộc thanh trừng". Chủ nhân Thần Thú Phần nói ra: "Thiên Đạo bên kia, bọn hắn chính là dốc hết lực lượng, tiến hành thanh trừng toàn bộ thuộc về ngươi người ủng hộ, bất kỳ người nào liên quan tới người đều lọt vào thanh trừng".

"Không những thế, bất kỳ ai chống đối, cũng là rơi vào kết cục thảm, thậm chí Phật Gia, Đạo Gia, Địa Ngục, hay là Tổ Yêu đều lọt vào công kích, có thể nói, lần đó Thiên Đạo ra tay, chính là quyết liệt cực kỳ. Giống như là muốn chế bá Thiên Địa một dạng".

"Sau đó, nhện không được dạng này bá đạo, toàn bộ Phật Gia, Đạo Gia, Địa Ngục, Yêu Tổ đều là một chỗ dốc lực, đối kháng Thiên Đạo".

"Trận chiến kia hai bên tổn thất cực kỳ thảm trọng, rốt cuộc Như Lai cùng Nhiên Đăng, Ma La Vô Thiên, A Tu La, Đạo Gia mấy lão già kia, cùng Yêu Tổ đều là xuất chiến, thậm chí khiến cho Thiên Đạo bên trong lão già kia cũng phải đi ra, hai bên đánh tới Thiên Địa băng toái, rốt cuộc không làm gì được nhau mới là thu tay về".

"Nói như vậy.....". Doanh Thiên con mắt có chút lạnh lẽo nói ra.

"Đúng thế, tất cả những cái kia thế lực cùng người dính líu, hay là bất kỳ ai, cơ hồ đều bị tận diệt, có thể còn sót lại, chính là rác rưởi không còn mấy". Chủ nhân Thần Thú Phần nói ra.

Cái này rõ ràng, A Tu La bọn hắn là sợ Doanh Thiên nổi khùng, muốn đi kiếm Thiên Đạo trả thù, cũng là sợ hắn nổi giận phát điên, cho nên mới giấu hết đi.

Doanh Thiên không khỏi lắc đầu thờ dài một chút nói ra: "Xem ra, ta hay là còn thiếu sót".

Nói ra câu này, Doanh Thiên cũng là cảm thấy có lỗi, hắn biết, số lượng người chết trong trận thanh trừng kia, là tương đối khổng lồ, mà lại bọn hắn, hết thấy đều là vì Doanh Thiên mà chết.

Nghĩ tới đây, Doanh Thiên cũng là minh bạch, vì sao Tung Hoành Gia huyết mạch lại lưu lạc tới Thần Giới, nhất định là cùng trận đại chiến kia có liên quan.

Rất nhanh, hắn nở nụ cười nói ra: "Xem ra bọn hắn là suy nghĩ nhiều, ta cũng không có như vậy ngu xuẩn".

Đương nhiên, Doanh Thiên dạng này, sẽ không có tùy tiện làm liều. Bọn hắn lo lắng cũng là có đạo lý, vì dù sao năm xưa bọn hắn đã quen với Doanh Thiên con người khác, bá đạo vô lối.

Tất nhiên, đó chỉ là hấn bày ra cho thế nhân thấy mà thôi.

"Người trùng sinh, đã là toàn bộ Thiên Địa đều biết, sớm muộn gì bọn hấn cũng sẽ tìm tới". Chủ nhân Thần Thú Phần nói ra.

"Tôi liền tới, tới bao nhiêu ta liền giết bấy nhiêu". Doanh Thiên không có coi là một chuyện nói ra: "Lại nói, bọn hấn đã tới một lần, ba cái Thánh Quân, đúng là chịu dốc lực".

"Xem ra, người trạng thái xa xa vượt qua ta đánh giá, vừa mới trùng sinh bao lâu, liền có thể đánh giết ba cái Thánh Quân rồi". Chủ nhân Thần Thú Phần ngạc nhiên.

Mặc dù nói, lấy bọn hấn dạng này độ cao, đừng nói ba cái Thánh Quân, coi như trăm ngàn cái cùng tới, đều có thể một bàn tay quét sạch.

Nhưng là, Doanh Thiên đây, hấn vừa mới trùng sinh bao lâu, liền ba mươi năm chưa tới, vậy mà đã khôi phục nhiều đến như vậy.

Nếu là để tới trăm năm, ngàn năm, vậy chẳng phải là khôi phục toàn bộ. Khi ấy không biết bao nhiêu kẻ phải đau đầu đây.

P/s: Không có gì để nói ngoài từ Bận.

Xin lỗi mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 143: Cược ta, chỉ lời không lỗ

"Tốt, lại nói sau, giờ nói cho ta biết, là ai đem Tiểu Côn khúc xương kia tới". Doanh Thiên gạt sang một bên nói ra.

Chủ nhân Thần Thú Phần không khỏi cười nhạt một cái sau đó nói ra: "Người này, người so với ta, hấn là biết rõ hơn hết".

"Là nàng? "

"Chính là nàng".

Nghe vậy, Doanh Thiên không khỏi nhớ tới một cái hoạt bát nữ tử. Hấn cũng là đã đoán được ra nàng. Nhưng là thế gian không có chuyện gì chắc chắn, hấn vẫn cần xác minh một chút.

"Xem ra, nàng hay là còn oán ta". Doanh Thiên thờ dãi một chút.

Đối với vấn đề này, chủ nhân Thần Thú Phần không có ý kiến, dù sao đây là Doanh Thiên chuyện riêng tư, hấn không cần thiết xen vào.

Như vậy rõ ràng, Tiểu Côn có lẽ là trong trận thanh trừng kia mà gặp nạn, sau đó được người mang tới Thần Thú Phần, mượn nhờ lực lượng nơi này mà bảo lưu lấy một tia yếu ớt linh hồn, hi vọng sau này có thể sống lại.

"Người có thể cho ta một cái danh tự sao". Doanh Thiên tiếp tục nói ra. Hấn tin tưởng, chủ nhân Thần Thú Phần tất nhiên biết được cái gì đó.

"Thanh Long". Chủ nhân Thần Thú Phần chậm rãi nói ra.

"Lại là Thanh Long, xem ra lão già này là thật muốn cùng ta chơi tới cùng". Doanh Thiên con mắt lạnh lẽo nói ra.

Hết lần này đến lần khác cùng hấn đối địch, đây đã không phải bình thường sự tình, thù này, tất sẽ phải trả.

Nhìn thấy Doanh Thiên sát ý lạnh lẽo kia, chủ nhân Thần Thú Phần liền biết, tương lai có kẻ tất xui xẻo.

"Lần này người trở về, sẽ làm gì đầu tiên". Chủ nhân Thần Thú Phần hỏi tới, hấn thật muốn biết, rốt cuộc Doanh Thiên sẽ làm gì.

"Người đoán? ". Doanh Thiên không khỏi mỉm cười nói ra.

"Báo thù sao". Nói ra câu này, chủ nhân Thần Thú Phần đương nhiên đã tự có cho mình đáp án, chỉ là hấn vẫn hỏi mà thôi.

"Đương nhiên, thù này, tất phải trả". Doanh Thiên gạt đầu nói ra, hấn là loại người gì, sẽ không để cho kẻ khác cười trên mình đầu. Có thù, nhất định phải trả.

"Thế nhưng là, coi như ngươi lại mạnh, vẫn là khó lòng chống lại bọn hắn". Chủ nhân Thần Thú Phần không khỏi nói ra, hắn mặc dù biết Doanh Thiên rất mạnh, mạnh đến không hợp thói thường.

Nhưng là kẻ thù của hắn lại có kẻ nào tầm thường, bọn hắn người đông thế mạnh, lấy Doanh Thiên sức một người cũng là khó lòng chống lại. Nếu không, hắn cũng không bị quần công tới mức phải trùng sinh như vậy.

"Lão đầu, xem ra ngươi đối với ta rất xem thường đi". Doanh Thiên cười cười.

"Nhìn tới, bất quá là sự thật mà thôi, coi như ngươi dạng này Thái Thượng vô địch, vẫn như cũ suyết nữa vẫn lạc". Chủ nhân Thần Thú Phần chậm chậm nói ra: "Lần này, coi như ngươi lần nữa bước lên đỉnh cao, nhưng nếu bọn hắn không tiếc giá nào triển khai một cuộc công kích, ngươi chống đỡ được sao".

Chủ nhân Thần Thú Phần nói ra lời này không khỏi rất có lý, mặc dù Doanh Thiên đạt tới Thái Thượng vô địch cảnh giới kia. Nhưng là kẻ thù của hắn cũng là có được vô cùng khổng lồ lực lượng. Hoàn toàn có được đánh giết Doanh Thiên lần nữa khả năng.

Coi như bọn hắn có thể lần nữa giết chết Doanh Thiên, mặc dù cũng là phải bỏ ra khổng lồ đại giới, nhưng là nếu nguyện ý, bọn hắn hoàn toàn có thể làm thêm lần nữa.

Nghe vậy, Doanh Thiên bật cười nói tiếp: "Thái Thượng không đủ, vậy nếu là Chung Cực thì sao đâu".

Nghe được Doanh Thiên nhắc tới Chung Cực hai chữ này, để cho chủ nhân Thần Thú Phần không khỏi ngưng tụ: "Chung Cực? ". Hắn thì thảo.

Nhưng là, một lát sau, chủ nhân Thần Thú Phần không khỏi cười nhạt mà hỏi tới một câu: "Doanh Thiên, ngươi từ tuyên cổ sống tới nay, ngươi thấy qua Chung Cực sao? ".

"Không có". Doanh Thiên nhàn nhạt đáp.

"Đúng vậy, là không có, cái gọi là Chung Cực, bất quá là các ngươi tự suy diễn mà thôi, một mực là trong truyền thuyết".

Nghe được lời này, Doanh Thiên cười nhạt nói ra: "Chưa từng có, không có nghĩa là không có".

Hắn lời này, mười phần tin tưởng, hắn tin tưởng Chung Cực là tồn tại, chỉ là chưa từng có người tìm thấy mà thôi.

"Nếu vậy, tại sao vạn cổ đến nay, bao nhiêu hạng người kinh tài tuyệt đỉnh, đi được xa vô cùng, nhưng là chưa từng có ai, bao gồm sinh linh đầu tiên, có thể tìm tới một bước kia".

"Bọn hắn là bọn hắn, ta là ta. Bọn hắn không làm được sự tình, không có nghĩa là ta không thể làm".

Chủ nhân Thần Thú Phần im lặng một hồi, sau đó lại nói tiếp: "Coi như có, ngươi dám chắc có thể đạp vào sao?". Hắn lời này, tựa hồ như là mâu thuẫn, hắn vốn dĩ không tin Chung Cực tồn tại, nhưng là nhìn tới Doanh Thiên bộ dáng kia, hắn lại có chút hi vọng Chung Cực là thật tồn tại.

"Đương nhiên, một thế này, ta tất đạp vào Chung Cực". Doanh Thiên lời nói, chính là tràn đầy tự tin, cổ tự tin kia đến từ chính hắn nội tâm, để cho người khác không khỏi có cảm giác tin tưởng vô cùng.

Doanh Thiên nói tiếp: "Lão đầu, ngươi đã đủ già, tâm cũng đã chết, không bằng trước khi chết, làm tới một ván cược".

Nghe được Doanh Thiên lời nói, chủ nhân Thần Thú Phần trầm mặc một hồi, cũng không biết là hắn đang suy nghĩ cái gì. Một lúc sau, hắn mới cất lời: "Cược, cược như thế nào".

"Ngươi muốn chết, sẽ không có ai cản ngươi, nhưng là ngươi vẫn chuẩn bị tới một tia hi vọng cuối cùng, không bằng đem nó cược tới trên thân ta, tin tưởng, chỉ lời không lỗ". Doanh Thiên cười cười nói ra.

Nghe vậy, chủ nhân Thần Thú Phần lập tức rơi vào trầm tư, hắn hiện tại, đúng chỉ là chờ chết một dạng. Nhưng là, hắn không hề cam tâm chút nào, sâu trong nội tâm hắn vẫn còn có day dứt, chính vì thế mà hắn vẫn luôn chuẩn bị một tia hi vọng cuối cùng, mặc dù là nhỏ nhoi, nhưng hắn vẫn chuẩn bị.

Có lẽ hắn suy nghĩ, có nên hay không đặt cược một ván đâu.

"Ngươi lấy gì ra đảm bảo, ngươi sẽ thành công". Chủ nhân Thần Thú Phần thăm dò một chút.

"Muốn thăm dò ta?". Doanh Thiên cười cười. Nhưng là hắn cũng không có dấu điểm. Hai tay đang ra một chút.

Lập tức, xung quanh Doanh Thiên mọc lên mười loại thực vật, mười cái thực vật này, đạo văn thần kỳ vô song, từng cái đều có lấy khí tức vô cùng đặc biệt. Độc nhất vô nhị.

"Thập Đại Linh Căn?". Chủ nhân Thần Thú Phần ngạc nhiên nói ra: "Nhưng là coi như thế, vẫn là chưa đủ".

Quả nhiên, coi như Doanh Thiên hiện tại thu thập tới đủ Thập Đại Linh Căn, nhưng là như cũ vẫn chưa đủ.

"Ta biết ngươi cũng đã thu thập đủ Thiên Kinh, nhưng là cho dù có đủ Thiên Kinh, lại thêm mấy món Thiên Bảo, muốn đập vào Chung Cực vẫn là khó vẫn hoàn khó". Chủ nhân Thần Thú Phần bồi thêm.

Nhìn thấy chủ nhân Thần Thú Phần như vậy không có lòng tin, để cho Doanh Thiên không khỏi lắc đầu thất vọng, đã từng một cái quát tháo Thiên Địa chủ nhân, đã từng nắm trong tay Kỷ Nguyên, đã từng cùng hắn một chỗ bằng hữu.

Vậy mà hiện tại lại biến thành như vậy hoài nghi, hèn nhát một dạng, quả thật là để cho Doanh Thiên thất vọng vô cùng.

Rốt cuộc, hắn đưa tay trao một cái. Lập tức trong bàn tay hắn xuất hiện một cái đồ vật.

Cái này đồ vật, chính là khối lập phương mà Doanh Thiên dùng viên đá của con cá kia để đổi với người thân bí kia.

"Nếu như, lại thêm đồ vật này thì sao? ". Doanh Thiên chậm rãi nói ra.

Nhìn tới trên tay Doanh Thiên khối lập phương kia, chủ nhân Thần Thú Phần di một tiếng kinh dị. Đương nhiên là vì, hắn đối với khối lập phương này rất kinh ngạc.

"Đây là cái gì? ".

"Rất ngạc nhiên sao?". Doanh Thiên cười cười, sau đó hắn trong tay tách ra quang mang, từng sợi đại đạo như chỉ thâm thấu vào bên trong khối lập phương. Khiến cho nó lập tức biến hóa, trong chốc lát to lớn đến hơn trăm trượng.

Chỉ thấy khối lập phương cũng là phóng xuất ra một màu ngân xám quang mang, sau đó bên trên nó xuất hiện từng cái kỳ lạ đạo văn, thêm vào đó là từng cái vết nứt xuất hiện.

Những vết nứt này cực kỳ thẳng thắn và góc cạnh.

Rốt cuộc, toàn bộ khối lập phương là tách thành 12 mảnh, trôi nổi lơ lửng trong không trung.

Mười hai mảnh này hình thù cực kỳ quái dị, không mảnh nào giống mảnh nào.

Sau đó, mười hai mảnh này chính là thay đổi vị trí mà ghép lại với nhau, sau đó lại tách ra, lại thay đổi vị trí rồi ghép lại, cứ như vậy.

Điều đặc biệt là, mặc kệ bọn nó thay đổi vị trí như thế nào, ngẫu nhiên ghép lại ra sao, kết quả đều biến thành một khối lập phương hoàn chỉnh.

"Chưa từng thấy qua, cũng chưa từng nghe qua". Chủ nhân Thần Thú Phần chậm rãi nói ra.

Quả thật, trước mắt khối lập phương này đối với hắn quá mức xa lạ, nhìn bên trên nó từng đường đạo văn kia, toàn bộ đều là xa lạ vô cùng, coi như ba ngàn đại đạo, mười vạn tiểu đạo, cũng không có bất kỳ cái nào đạo văn tương tự như vậy.

Đây quả thật là lần đầu tiên hắn thấy.

"Đồ vật này, là ta đem con cá kia bản mệnh chi bảo đổi lấy". Doanh Thiên cười cười nói ra.

Chủ nhân Thần Thú Phần ngạc nhiên lại càng ngạc nhiên. Hắn đương nhiên biết con cá kia, cũng biết cái gọi là bản mệnh chi bảo là cỡ nào trân quý vô song.

Có thể dùng con cá kia bản mệnh chi bảo đổi lấy đồ vật, há lại tầm thường.

"Coi như Thiên Bảo, cũng chỉ đến như vậy". Chủ nhân Thần Thú Phần đánh giá một chút, quả thật, đối với hắn mà nói, trước mắt khối lập phương này hoàn toàn có thể cùng Thiên Bảo so sánh.

"Đừng nói, nó vốn dĩ là Thiên Bảo. Bọn hắn gọi là Thể Phương". Doanh Thiên cười cười mà nói.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 144: Kỳ kèo mặc cả

"Thể Phương?". Chủ nhân Thần Thú Phần lẩm bẩm một tiếng, sau đó lại nói ra:"Ngươi đến cùng là từ đâu tìm tới đồ vật".

"Hỏi đúng chỗ". Doanh Thiên mỉm cười nói ra:"Đây chính là các ngươi yếu điểm".

Dừng một chút Doanh Thiên lại nói tiếp:"Thiên Địa rộng lớn ngoài các người tưởng tượng, các người biết bên ngoài, nhưng lại không dám đi ra, các người một mực tại một chỗ ru rú lấy, không có tìm ra ngoài, đương nhiên không thể nào thấy được".

"Mà ta lại khác, đồ vật ta cần tìm, thật sự nhiều lắm, Thiên Địa này không có, ta liền đi chỗ khác tìm, chỉ cần người chịu tìm, nhất định liền có một ngày thấy".

Nghe được Doanh Thiên những lời này, chủ nhân Thần Thú Phần không khỏi suy nghĩ một chút, bởi vì trong lời nói của Doanh Thiên thật sự ẩn chứa nhiều tin tức.

Tự mình cảm thụ một chút khối lập phương kia, chủ nhân Thần Thú Phần nói ra:"Coi như người có được món đồ này, liền đủ để cho người bước vào Chung Cực sao".

"Đương nhiên là chưa đủ". Doanh Thiên lúc đầu nói ra, Chung Cực cảnh giới này, một mực là khó khăn vạn phần, coi như có được Thể Phương, vẫn là xa xa chưa đủ, thế nhưng là, hắn liền có 3 thành nắm chắc, đối với Doanh Thiên liền nói, ba thành liền đủ.

Ba thành này, kết hợp với hắn chuẩn bị đồ vật, liền đã đạt tới năm thành.

"Năm thành". Doanh Thiên cười cười nói ra:"Thế nào, có hay không cực".

"Nói như vậy, người là muốn từ thân thể mà bắt bắt đầu". Chủ nhân Thần Thú Phần nói ra.

Doanh Thiên gật đầu nói ra:"Đương nhiên, nếu không ta làm sao lại đập đi xây lại đâu".

Hắn quả thực chính là muốn từ thân thể mà bắt đầu, Chung Cực mấy cái yếu tố, thân thể chính là một trong.

Lấy Doanh Thiên thân thể hiện tại, còn xa xa kém so với hắn bộ thân thể lúc trước, nhưng là bộ thân thể hiện tại lại có tiềm lực vượt xa lúc trước.

Bộ thân thể cũ kia, đã là hoàn toàn đạt đến cực hạn, coi như là Doanh Thiên thông thiên triệt địa, cũng là vô pháp đánh vỡ giới hạn kia.

Cho nên, hắn quyết định một lần phá rồi lại lập, cũng tin tưởng, nhất định một thế này, có thể đánh vỡ giới hạn kia mà đập vào Chung Cực.

"Thân thể Chung Cực nha". Chủ nhân Thần Thú Phần không khỏi lẩm bẩm một chút:"Tốt, cực liền cực, nói đi, người cần cái gì đồ".

Nghe được chủ nhân Thần Thú Phần đồng ý, Doanh Thiên hài lòng nở nụ cười, hắn lần này tới mục đích, coi như viên mãn.

"Ngô, nếu người không ngại, liền có bao nhiêu đưa bấy nhiêu". Doanh Thiên ra vẻ dụ dỗ.

"Người nằm mơ". Chủ nhân Thần Thú Phần không khỏi từ chối, hắn biết, Doanh Thiên công phu sư từ ngoạm tuyệt đối có thể xưng Thiên Địa đệ nhất, cái gọi là bao nhiêu đưa bấy nhiêu, cơ hồ là muốn vét sạch hân của cái.

"Nếu không liền đưa một nửa". Doanh Thiên cười cười hạ giá.

"Người nghĩ cũng đừng nghĩ". Chủ nhân Thần Thú Phần lần nữa một ngụm từ chối nói ra:"1 phần".

"Quá ít". Doanh Thiên lắc đầu.

Nói tới, hiện tại đối với Doanh Thiên mà nói, có thể nhập hân pháp nhãn, chính là không nhiều, hắn muốn đồ vật, đương nhiên phải là đồ tốt, mà đồ hân thấy tốt, đương nhiên là cực kỳ trân quý.

Mà dạng kia trân quý đồ vật, muốn người khác đưa ra cho hắn, đúng thật là rất khó.

"4 phần". Doanh Thiên đưa ra 4 ngón tay tiếp tục hạ giá.

"Hai phần, không thể tăng thêm". Chủ nhân Thần Thú Phần giống như chém đinh chặt sắt nói ra.

Nhưng là, Doanh Thiên lúc đầu nói ra:"Nếu vậy, chúng ta cũng không còn gì để nói". Nói đoạn, Doanh Thiên quay người rồi đi.

Chủ nhân Thần Thú Phần cũng là im lặng, không có lên tiếng, cũng không có giữ lại.

Doanh Thiên đi rất nhanh, cơ hồ nháy mắt liền sắp đi ra khỏi tòa đại điện này.

"Ba phần". Đúng lúc này, Chủ nhân Thần Thú Phần lời nói vang lên sau lưng.

"Thành giao". Chỉ chờ có vậy, Doanh Thiên lập tức dừng bước, quay lại mỉm cười nói ra.

Nhìn thấy Doanh Thiên bộ dáng kia, lúc này chủ nhân Thần Thú Phần mới là cảm thấy không đúng, giống như bị lừa một dạng.

Nghĩ nghĩ một chút, hắn nói ra:"Xem ra, người không chỉ nhắm tới ta".

Nói đến đây, hần rút cuộc mình bạch, vì sao Doanh Thiên lại có thể chấp nhận ba phần.

"Đương nhiên, ngoài kia có biết bao nhiêu kẻ giống người dạng này, có khuất nhục, không cam tâm, cũng có nuôi chí báo thù". Doanh Thiên dang tay cười nói:"Chỉ là bọn hần lực không chút nào đủ, hiện tại ta mang tới cơ hội, tin tưởng bọn hần so với người càng sáng suốt, nhất định sẽ bắt lấy cơ hội này".

Đúng là như thế, tại Thiên Địa bên ngoài kia, giống như chủ nhân Thần Thú Phần dạng này tồn tại còn rất nhiều, Doanh Thiên tin tưởng, mình sẽ còn kiếm được một khoản không nhỏ.

"Tốt, đã thỏa thuận, vậy người cũng nên giao đồ ra". Doanh Thiên thúc dục.

Nhưng là, lúc này chủ nhân Thần Thú Phần mới là nói một câu:"Không có dễ dàng như vậy, người phải đáp ứng ta một cái điều kiện".

"Ngô, điều kiện nha, ta muốn bốn phần". Doanh Thiên giống như phát tài cười cười nói ra.

"Không thành vấn đề". Chủ nhân Thần Thú Phần lập tức đồng ý.

Những tưởng chủ nhân Thần Thú Phần sẽ không đồng ý, nhưng là không ngờ, hần lại trực tiếp gật đầu như vậy. Sau đó từ trong hư không một cái túi bay tới chỗ Doanh Thiên.

Doanh Thiên đưa tay bắt lấy cái túi này, cũng không có xem xét bên trong đồ vật liền quay đầu rời đi.

"Người không nghe điều kiện sao".

"Ta đã biết". Doanh Thiên không có nhìn lại trực tiếp đi mất.

Tại thời điểm hần thân ảnh biến mất, chỉ có một câu buông lại:"Lão đầu, bảo trọng".

"..."

Đại diện lần nữa rơi vào hắc ám.

...

Lần nữa xuất hiện, Doanh Thiên chỗ đứng, chính là cái huyết trì kia.

Nhìn xuống dưới huyết trì một chút, Doanh Thiên mỉm cười nói ra:"Xem ra, cái này gia hóa, là rất cứng đầu nha".

Nói đoạn, Doanh Thiên trực tiếp bước xuống dưới huyết trì, tất nhiên chỉ là bước trên bề mặt mà thôi.

Nhưng là, thời điểm Doanh Thiên chân chạm mặt, dưới huyết trì này máu tươi như sôi trào lên một dạng, một cỗ cực kỳ khổng lồ lực lượng cuộn trào, giống như muốn bùng nổ một dạng.

Đúng lúc này, trên tấm bia kia toát ra quang mang, vô tận phù văn hiển hiện, đem dưới huyết trì máu tươi trấn áp xuống.

Doanh Thiên bước đến trước tấm bia kia, quan sát cái này bia một chút, nói ra:"Tâm huyết nha".

Nói đoạn, hần nhấc lên ngón tay của mình, đầu ngón tay hiện lên phù văn, sau đó giống như là một cái mũi dùi một dạng, chính là trực tiếp đâm xuyên lên bề mặt tấm bia một điểm.

Tại chỗ bị đâm xuyên kia, lập tức xuất hiện một cái lỗ, nhưng là cũng chỉ như vậy mà thôi, ngoài ra cũng không có cái gì phản ứng.

Doanh Thiên không chút nào nóng vội, tiếp tục ở trên tấm bia chọc thêm vài lần. Mỗi lần đều là ở một cái khác nhau vị trí.

Cho tới lần thứ 7, rốt cuộc lần này có phản ứng.

Tại bảy chỗ bị đâm thủng kia, giống như là 7 điểm yếu hại nhất một dạng, lập tức xuất hiện vết nứt đem bảy cái điểm này nối với nhau, sau đó giống như dây chuyền phản ứng từ bảy cái lỗ kia chẳng chịt vết nứt xuất hiện, trong nháy mắt lan tỏa khắp mặt bia.

Lúc này, trôi nổi trong không trung vô số đạo văn pháp tắc trong nháy mắt cũng là đứt gãy vỡ vụn. Hóa thành từng cái điểm sang mà tiêu tán.

Rốt cuộc, tấm bia kia không còn gì chống đỡ, hoàn toàn sụp đổ.

Ngay lúc này, toàn bộ huyết trì. Không. Là toàn bộ cái này hang động ầm ầm rung chuyển, giống như là có cái gì quái vật to lớn từ bên dưới xông lên một dạng.

Quả đúng như thế, ngay lập tức, xung quanh huyết trì hoàn toàn sụp đổ. Một cái cực kỳ to lớn miệng đỏ như máu phá tan mặt đất mà lao lên.

Mà lại, toàn bộ huyết tri cùng Doanh Thiên đều là nó nhắm tới mục tiêu. Có thể nghĩ, nó đây là muốn đem huyết tri cùng Doanh Thiên một ngụm nuốt vào.

Doanh Thiên bật cười, thân ảnh đảo nhẹ một cái, một cước đá ra ngoài. Lập tức, cái kia miệng máu nhận cực lớn trùng kích mà bay sang một bên, âm âm va chạm vào hang động.

Mặc dù bị Doanh Thiên một cước đá bay, thế nhưng là nó vẫn kịp đem huyết tri toàn bộ nuốt vào.

Ngay lập tức, nó đứng dậy, đây là một cái mười phần to lớn quái vật, có lấy bốn chi, toàn thân bao phủ bởi huyết vụ, cho nên cũng không rõ ràng nó đến cùng là hình dạng gì.

Chưa có từ bỏ, nó lại há ra miệng máu ngậm tới, rất có quyết tâm muốn đem Doanh Thiên hoàn toàn ăn xuống.

"Xem ra, cần dạy dỗ ngươi một chút". Doanh Thiên lắc đầu cười nói.

Nói đoạn, hần hần liên tục xuất ra mười cước, toàn bộ đều rơi trên miệng của nó.

Nhận trùng kích mười cước này, chính là đem nó miệng máu đánh bay, chưa kể còn gãy ra vài cái răng lớn.

Va chạm đem một nửa sơn động chấn cho vỡ vụn, cái kia quái vật hoàn toàn bị đất đá lấp lên.

"Đau... Đau.... Đau.....".

Một cái kỳ quái tiếng nói vang lên.

Rất cuộc, một cái thân ảnh từ dưới đất đá phóng lên, đứng ra xa, duy trì cùng Doanh Thiên khoảng cách.

Lúc này, nó thân ảnh cũng không còn to lớn nữa, mà là hoàn toàn thu nhỏ lại. Huyết vụ cũng biến mất không thấy, để lộ ra nó chân diện mục.

Nó hiện tại bộ dáng, vậy mà lại là một con hắc cầu.

Đúng như thế, chính là một con hắc cầu, mà lại mà một con vô cùng kỳ quái hắc cầu.

Cái này hắc cầu thân hình gầy gò khô đét, có thể thấy được nó dưới da từng cái xương sườn. Mà lại lông lá của nó hoàn toàn sơ xác, chỗ có chỗ không tựa như bị ghe một dạng.

Ai nhìn tới, đều sẽ đoán, đây là một con bệnh cầu.

Doanh Thiên không có ngạc nhiên, hần chỉ mỉm cười đứng đó nhìn nó một chút mà thôi.

Không có ai ngờ tới, cái này gầy gò hắc cầu bỗng nhiên mở miệng nói tiếng người: "Nhân loại tiểu tử, ngươi là ai".

P/s: nói một chút về vấn đề những nhân vật sẽ xuất hiện trong truyện.

Mọi người ở đây hẳn là đều biết cái tên Đế Đạo Vô Song đúng không.

Ta rất thích bộ đó, rất hay, mà lại là tác việt.

Nhưng là, kết quả là lão tác bộ đó hần drop, để lại nỗi hận cho bao người.

Cay đắng, ta quyết định tự mình viết một bộ, chính là bộ này đây.

Thậm chí ban đầu, ta còn không biết làm thế nào để viết, rất cuộc, ta tìm tới hần, chính là lão tác Đế Đạo Vô Song, hỏi hần cách để đăng truyện. Sau đó ta biết cách.

Tiếp đến, ta bắt tay vào xây dựng nhân vật, một cái nhân vật bá đạo, sâu không lường được như 7 Dạ, Cổ Huyền Thiên. Dù sao ta rất thích thể loại này vì ta mới đọc trùng sinh không lâu. Trước đó toàn đọc kiểu main ăn hành mà đi lên, khá nhàm chán.

Mọi người biết đấy, một cái tiểu tử học văn 5 phẩy, không có kiến thức, muốn viết một bộ là khó như lên trời.

Sau đó, ta đi tìm, góp nhặt đủ loại ý tưởng, mỗi nơi một tí, sắp xếp chúng lại và Bùm. Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn ra đời.

Ta viết, chính là để giải trí, cho nên mọi người có thể cho rằng, đây là một bộ chấp vá cũng được.

Sau đó, ta nảy ra ý tưởng, sẽ đưa một số nhân vật mà ta yêu thích vào đây, nếu đã như vậy, liền để Cổ Huyền Thiên xuất hiện đi, coi như kỷ niệm Đế Đạo Vô Song.

Có Cổ Huyền Thiên, mà không có 7 bò, thì quả là thiếu sót, vì thế ta lồng ghép một chút chi tiết.

Ta cũng nói luôn, nhân vật sẽ xuất hiện còn nhiều, có thể mọi người đều biết, cũng có thể chưa.

Ta mong muốn, là xây dựng một cái thật to lớn thế giới, nơi mà những nhân vật ta yêu thích đều có thể xuất hiện.

Tất nhiên ta sẽ đối xử công bằng, không thiên vị ai, kể cả Doanh Thiên.

Cũng xin khẳng định, mỗi hồ ta đào, ta đều đã có đáp án để lấp, cho nên mọi người không cần lo lắng.

Nói đủ dài.

Ta công việc bận, mỗi ngày một chương, luôn mong mọi người ủng hộ. Cùng ta đi đến đoạn kết, mặc dù có lẽ còn rất lâu.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 145: Bệ thiên chi hoàng? tiểu cầu

Nghe được con kia hắc cầu hỏi tới. Doanh Thiên cũng chỉ là cười cười không đáp, mà là hỏi lại: "Bệnh cầu, nói nghe một chút, ngươi lại là ai".

Nghe đến "Bệnh cầu" hai chữ này, tựa hồ như là làm cho nó vô cùng tức giận, trên người chỗ lông sơ xác kia không khỏi dựng lên găm gù: "Cái gì bệnh cầu, ngươi mới là bệnh cầu. Bản Cầu Gia đi không đổi tên, ngồi không đổi họ Bệ Thiên Chi Hoàng".

Bệ Thiên Chi Hoàng. Nghe tới cái này oai phong danh tự, người ta liền sẽ nghĩ tới một loại vô địch thần thú. Thần uy vạn dặm, chấn nhiếp thiên hạ.

Nhưng là Bệ Thiên Chi Hoàng cái này danh tự, lại rơi ở trên thân một cái bệnh cầu, đảm bảo rằng nói ra liền sẽ không có ai tin. Sẽ cho rằng ngươi bị điên, hoặc là nói khoác.

Tất nhiên, Doanh Thiên bất quá chỉ là lắc đầu cười mà thôi: "Tốt một cái uy danh, chỉ là không biết nếu ném ngươi lên nôi, làm một cái nôi lấu chó, có hay không mỹ vị".

Nghe tới Doanh Thiên nói như vậy, lập tức để cho con bệnh cầu kia mơ hồ nghĩ thấy mùi lá mơ. Có chút không tự chủ được run rẩy lùi về sau một chút nói ra: "Cái gì, nhân loại, ngươi muốn làm gì, chứ có làm bậy,.... Nói cho ngươi, ta là Tiên Chung, cao quý vô song, đừng đại dột đắc tội ta".

"Ngô, Tiên Chung nha, như vậy mùi vị nhất định lại càng mỹ vị đi". Doanh Thiên cười nói, chậm rãi bước tới, rất có tư thái muốn đem trước mắt con này bệnh cầu làm thịt.

Trông thấy Doanh Thiên bước tới, cái này bệnh cầu tựa hồ rất là sợ hãi, trên người nó lông lá không khỏi rung lên. Cấp tốc lùi lại phía sau: "Ngươi đừng có qua đây, nói cho ngươi biết, sau lưng ta có rất cường đại chống lưng".

Chỉ là, Doanh Thiên giống như không nghe thấy nó nói gì, cứ như vậy mà bước tới, vừa đi vừa kéo lên ống tay áo.

Rốt cuộc, cái kia bệnh cầu chính là bị ép tới chân tường, không có cách nào lùi lại tiếp, lúc này nó mới hét lên: "Hắn mẹ, muốn ăn lão tử, lão tử trước ăn ngươi".

Ngay sau đó, nó trên người bùng phát đi ra cuộn cuộn thánh uy, uy lực cực kỳ mạnh bạo, lúc này nó trên người mỗi một sợi lông sơ xác kia đều phun ra nuốt vào quang mang, trên người nó toát ra hơi thở cực kỳ cuồng bạo.

Tựa như một tôn viễn cổ cự thú ngủ say vừa mới thức tỉnh. Tựa như một tôn ác thú có thể hủy diệt hết thảy. Cuộn cuộn huyết vụ ẩn chứa đầy tà ác lực lượng lan tỏa, coi như Thần Vương chạm tới, trong nháy mắt sẽ bị đồng hóa, trở nên mất đi lý trí mà biến thành dã thú.

"Phanh"

Chỉ là, nó vừa vịn bầy ra tư thế, trong nháy mắt liền bị một cái tát đánh cho bay, sau đó chính là một trận bạo hành.

Doanh Thiên chính là liên tục dùng chân đá lên người nó, đem nó đánh cho thân tàn ma dại một dạng.

"Đau... đau, hắn mẹ tiểu tử ngươi".

"Ui da, ngươi chết không toàn thây".

"Lão tử muốn liều mạng với ngươi".

"Có ngon liền cho lão tử cắn một miếng".

"... "

"A.. A.. A, đại lão gia, ngươi tha cho ta, ta sai rồi a.. ".

Bị Doanh Thiên một trận bạo hành, cái này bệnh cầu ban đầu còn một chút cứng đầu, nhưng là về sau, cũng là phải ngoan ngoãn mà xin hàng.

"Thế nào, cái gì Bệ Thiên Chi Hoàng còn muốn oai phong". Doanh Thiên lúc này mới là dùng tay. Thu chân về.

Cái kia bệnh cầu lúc này đã là nằm dí một góc, trên người vốn dĩ sơ xác lại càng sơ xác hơn. Trên thân cũng là bầm tím một dạng.

Nó lúc này đã rất sợ hãi, sợ Doanh Thiên, phải biết, nó thân thể cường đại vô cùng, thế nhưng là, dưới Doanh Thiên một cái chân kia không có chút nào phòng ngự, hoàn toàn là nằm im chịu đòn.

"Không dám a, đại lão gia, tha ta một mạng a, ta sai rồi, không dám nữa". Cái kia bệnh cầu chưa có đứng lên, vẫn là nằm đó thì thảo.

Doanh Thiên lúc này mới là hài lòng một chút nói ra: "Nên là dạng này, tránh cho sau này ngươi không nghe lời".

"Không dám, đại lão gia bảo ta đi hướng tây, ta tuyệt không dám đi hướng đông".

"Còn không đứng lên, muốn giả bộ, có hay không tin lại ăn một trận". Doanh Thiên cười cười nói ra. Hắn vừa rồi ra tay, không nhẹ cũng không nặng. Lấy cái kia bệnh cầu bản lãnh, vẫn là có thể chịu đựng được.

Nghe vậy, cái kia bệnh cầu mới là giật mình vội vàng đứng dậy, bộ dáng mạnh khỏe hoạt bát, nào đâu còn cái kia uể oải sắp chết.

Lúc này, nó mới chậm rãi hỏi một câu: "Đại lão gia, vì sao ngươi biết ta ở dưới đó, lại còn giải cho ta phong ấn".

"Cái gì lão gia không đại lão gia, ta tuổi trẻ, gọi công tử". Doanh Thiên mặt không đổi sắc bình thản nói ra.

Nghe vậy, trong nội tâm con bệnh cầu kia không khỏi khinh bỉ một cái: "Hắn mẹ, ngươi còn trẻ, vậy ta liền sơ sinh".

Nhưng là ngay lập tức bắt gặp Doanh Thiên liếc tới, để cho nó không khỏi co rúm lại. Nói ra: "Vâng, công tử.... Không, là đại công tử".

"Tốt, bây giờ cho ngươi hai lựa chọn". Doanh Thiên nói ra: "Một là theo ta rồi đi, đương nhiên sau này mọi chuyện đều cần nghe lời ta một chút, hai là ta đem ngươi nhét về chỗ cũ".

Nghe vậy, cái này bệnh cầu không khỏi do dự một chút, nó huyết thống cao quý, tương lai thành tựu cực kỳ bất phàm, nó tâm cùng mắt đều cao hơn người, đương nhiên không có cam tâm đi theo một cái nhân loại.

Nhưng là thật lâu mới có thể thoát ra ngoài, nó đương nhiên không muốn bị nhét trở lại chỗ cũ. Nếu thật là như vậy, cũng không biết đến ngày tháng năm nào mới có thể lần nữa đi ra.

"Trước tiên chịu nhục". Nó nghĩ thầm như vậy rồi nói ra: "Đại công tử, ta đã nghĩ kỹ, sau này liền theo người hành tẩu".

Nó suy nghĩ, đương nhiên qua không nổi Doanh Thiên con mắt, nhưng là hắn cũng không coi đó là một chuyện gât đầu: "Tốt, cái gì Bệ Thiên Chi Hoàng đều là đồ bỏ, gọi ngươi Tiểu Cầu, để nhớ một chút".

Nói đoạn Doanh Thiên cũng không có để ý liền muốn rời đi.

Cái kia bệnh cầu cũng không khỏi do dự một chút, nó nhìn về phía sâu bên trong một chút, giống như là chờ đợi cái gì. Nhưng là thật lâu cũng không có cái gì động tĩnh.

Rất cuộc nó cũng là quay đầu chạy theo Doanh Thiên: "Cái gì Tiểu Cầu, chí ít cũng nên xưng là Tiên Cầu Gia đi".

....

Quay trở lại thâm cốc nơi Thanh Lộc Yêu Tộc chôn cất chư vị Yêu Hoàng kia.

Lúc này, ở trong thâm cốc tràn ngập một cái nặng nề không khí. Từ yếu kém tộc nhân lúc này, đều là đang run rẩy sợ hãi, cho đến trưởng lão cấp Yêu Vương cũng là đứng ngồi không yên.

Bên ngoài thâm cốc lúc này, chính là đang xảy ra một trận càn quét.

Bên ngoài tụ tập hơn trăm chiếc to lớn thần hạm, đến từ đủ các loại Yêu Tộc khác nhau như là Linh Tước, Nha Tộc, Ngưu Tộc,.... các loại.

Bọn hắn chính là đang càn quét bên ngoài thâm cốc những cái kia xác sống.

Về phần 100 tôn biến dị kia, chính là do hơn 300 vị Yêu Hoàng cùng một chỗ vây công. Tuy nhiên thật lâu vẫn chưa có tiêu diệt hết.

Cái này nguyên nhân, chính là vì trước đó bên trong thâm cốc hiển hóa ra dị tượng, kinh động tới rất nhiều thế lực.

Bọn hắn cho rằng có bảo vật xuất thế, cho nên muốn tới chiếm đoạt, nhưng là phát hiện bên ngoài thâm cốc vây mà tập trung nhiều như vậy xác sống, cho nên tạm thời liên hợp với nhau mà càn quét.

Về phần 100 tôn biến dị kia, thực lực đã viễn siêu Yêu Hoàng thường, cho nên bọn hắn mới là đi thỉnh chính mình tổ tiên tới giúp đỡ.

Mặc dù có hơn 300 tôn Yêu Hoàng cùng một chỗ vây công, vẫn như cũ không thể nào đem 100 tôn biến dị này giải quyết.

Cho nên bọn hắn tiếp tục đi mời thêm mấy vị tổ tiên xuất trần, trong chốc lát số lượng Yêu Hoàng kéo tới chính là đạt tới hơn 800 con số.

Bên ngoài chiến đấu, tất nhiên là dễ cho bên trong kinh sợ. Một khi bọn hắn đột phá bên ngoài vòng vây ập vào. Như vậy chỗ thần cốt kia cũng sẽ bị bọn hắn đoạt mất, coi như ở đây bọn hắn có hơn 500 vị Yêu Hoàng tổ tiên cũng khó lòng ngăn cản.

Bởi vì nếu cần thiết, bọn hắn sẽ đi mời càng nhiều Yêu Hoàng tới, làm không cần thận liên tất cả đều chết một chỗ ở đây.

"Làm sao bây giờ". Lộc Minh không khỏi đi đi lại lại một chút, hắn trong tâm lúc này cũng là lo lắng.

Lấy bên ngoài những thế lực kia thực lực, chắc chắn có thể đem 100 tôn biến dị kia giải quyết, chỉ là không biết nhanh hay chậm mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 146: Muốn tiến vào

Thâm cốc bên ngoài, đã tụ tập lấy quá nhiều cường giả.

Chỗ này đội hình, nếu là không có Thần Đế cấp bậc ngăn cản, tuyệt đối có thể càn quét Thần Giới.

Dù sao, tại bên ngoài kia, mỗi một vị Yêu Hoàng cấp bậc, đều hà hùng chủ một phương, đều là đại nhân vật có thể gánh lên một phương trời đất.

Có lẽ cũng chỉ có Thần Thú Phần dạng này đặc thù địa phương, mới là có được như vậy số lượng lớn cường giả.

Trông thấy trên mặt chư vị lão tổ cùng đều lo lắng, lại là càng khiến cho đám tộc nhân yếu kém kia càng thêm sợ hãi.

Dù sao Thanh Lộc Yêu Tộc đã xuống dốc quá nhiều, tại Yêu Giới bất quá miễn cưỡng xếp vào tam lưu thế lực, nếu như hôm nay lại ở đây tổn thất, như vậy liền khiến cho bọn hắn hoàn toàn mất đi tiếng nói, trở thành thấp kém nhất Yêu Tộc.

Yêu Giới cùng Thần Giới tình huống càng thêm khốc liệt, độ cạnh tranh càng thêm lớn, một cái yếu kém tam lưu thế lực như Thanh Lộc Yêu Tộc, hoàn toàn có thể bị tiêu diệt bất cứ lúc nào.

"Oanh, Oanh, Oanh".

Bên ngoài thâm cốc chấn động giao chiến càng ngày càng mạnh, chứng tỏ chiến đấu cũng là ác liệt cực kỳ. Muốn đi tới hồi kết.

"Làm sao đây". Lộc Minh càng là nóng ruột.

Lúc này, có mấy vị Yêu Hoàng bình tĩnh hơn một chút nói ra: "Không cần nóng vội, coi như chúng ta không bằng bọn hắn, thế nhưng là toàn diện khai chiến cũng để bọn hắn trả giá thảm trọng, chờ tình huống mà ứng đối".

Vị Yêu Hoàng này lời nói không khỏi có lý, dù sao bọn hắn ở đây chỉ ít có tới hơn 500 vị Yêu Hoàng cấp bậc.

Coi như bên ngoài các thế lực kia mời tới ngàn vị Yêu Hoàng cũng sẽ không dễ dàng khai chiến.

...

Lúc này, Lộc Thanh Nhan cũng rất vất vả mới có thể đem toàn bộ mộ phần của chư vị Yêu Đế tổ tiên hoàn thành chuyển dời, tất nhiên là có được Ảnh Phong cùng Chân Vũ giúp đỡ, nếu không lấy sức một mình nàng cũng không biết đến bao giờ.

Dù sao, đây hết thảy đều là Yêu Đế cấp bậc thi thể. Nàng một cái Hư Yêu, đi đào mộ không chết đã là may.

Mặc dù nói, hết thảy Yêu Đế đều đã đi Thú Thiên, nhưng là bọn hắn thân thể vẫn như cũ chôn tại đây.

Xong xuôi đầu đó, vị cuối cùng Yêu Đế kia mới là gật đầu nói ra:"Nha đầu, không tệ, người cái này nghị lực coi như tốt, có lẽ chúng ta thể hệ này phải nhờ cậy người".

Đối với Lộc Thanh Nhan mà nói, cái này Yêu Đế đối với nàng phi thường hài lòng, hắn có thể nhìn ra được, nàng tiềm năng cùng nghị lực đều rất tốt.

"Nếu như thấy nàng tốt như vậy, liền để nàng gánh các người một thể này trong trách nhiệm".

Doanh Thiên âm thanh nhàn nhạt vang lên, chỉ thấy hắn chậm rãi bước tới, không chút nào động tĩnh, theo sau hắn chính là Tiểu Cầu.

Cái này Tiểu Cầu vừa mới bước ra, nhìn thấy cái kia Yêu Đế không khỏi lắc đầu nói ra:"Một cái hươu già, thịt dai xương khô, ăn không chút nào ngon".

Vị kia Yêu Đế ban đầu còn lờ mờ tới, nhưng là quan sát kỹ về sau, hắn trong lòng tương đối giật mình, đối với cái này bệnh cầu rất là kiêng kỵ, thậm chí còn tương đối sợ hãi. Giống như là sợ nó thật ăn mất mình. 8

Nó cái này lời nói, lập tức để Lộc Thanh Nhan giật mình, trước mặt nàng cái kia bệnh cầu mà lại mở miệng nói chuyện, hơn nữa còn là muốn ăn nàng tổ tiên.

"Công tử, người từ đâu kiếm tới một cái bệnh cầu, còn biết mở miệng nói tiếng người". Lộc Thanh Nhan bộ dáng có chút ngây thơ hỏi tới.

"Phi, người nói ai là bệnh cầu, người mới là bệnh cầu". Nghe thấy Lộc Thanh Nhan gọi mình là bệnh cầu, lập tức để cho Tiểu Cầu nổi giận quát lên:"Lại nói, người một con hươu còn có thể nói tiếng người, ta vì sao không thể".

Nghe Tiểu Cầu quát lên, không khỏi để cho Lộc Thanh Nhan có chút xấu hổ gãi đầu. Quả thật, nàng ở hình thái nhân tộc đã lâu, liền quên mất, chính bản thân nàng bản thể, chính là một con hươu.

Doanh Thiên cũng là cười cười, gạt lại Tiểu Cầu nói ra:"Nhanh một chút, còn phải trở về".

Nghe vậy, vị kia Yêu Đế cũng là gật đầu, hắn kéo Lộc Thanh Nhan tới nói ra:"Đi theo ta, tiếp nhận chúng ta lưu lại truyền thừa lực lượng".

Không cần nói cũng biết, hắn là quyết định, dốc toàn lực còn lại đi bồi dưỡng Lộc Thanh Nhan. Để cho nàng một cái thời đại này, có hi vọng thành Đế. Từ đó gánh vác Thanh Lộc Yêu Tộc.

"Ta sao, có được không". Lộc Thanh Nhan giờ phút này có chút do dự. Nàng tính cách nhút nhát, bỗng nhiên đề lên một cái nặng nề trách nhiệm, cũng là khiến cho nàng rụt rè.

"Đi thôi, cơ duyên của người tại đó". Doanh Thiên chậm rãi nói ra. Lời nói rất có mị lực kỳ lạ.

Lời hắn nói không khỏi để cho Lộc Thanh Nhan bỗng nhiên tràn đầy tự tin, nàng hít sâu một hơi, đi theo vị Yêu Đế kia tiến sâu vào bên trong, nơi có truyền thừa kia.

Nhìn nàng bóng lưng đi khuất. Tiểu Cầu mới là lên tiếng:"Cái này nha đầu, sau khi tiếp nhận truyền thừa, hắn là rất nữ vị a".

Nó trong miệng, chính là dãi nhớt chảy đầy, tựa hồ đối với Lộc Thanh Nhan rất thèm thuồng.

Nhưng là, bất ngờ Doanh Thiên ánh mắt liếc tới, nó cũng chỉ đành đem cơn thèm này nuốt về. Cho nó một ngàn lá gan nó cũng không dám, bởi vì nó biết, nếu như nó thật dám động thủ đem Lộc Thanh Nhan ăn xuống. Nó hẳn phải chết không nghi ngờ.

"Hai người, dọn dẹp một chút, chờ nàng đi ra liền trở về". Doanh Thiên phân phó Ảnh Phong cùng Chân Vũ.

Hắn lần này đến Thần Thú Phần mục đích đã hoàn mỹ đạt được, tới tay Thể Phụng, lại đạt được giao dịch với chủ nhân Thần Thú Phần, lại còn thu được một cặp Tai Phúc Song Tinh, hiện tại lại thêm một cái Tiểu Cầu, khiến cho hắn hài lòng.

Ước chừng hai canh giờ sau đó, Lộc Thanh Nhan mới là đi ra, nàng cũng là đi ra một mình. Không thấy bóng dáng vị Yêu Đế kia.

Lúc này, Lộc Thanh Nhan trên tay cầm tới một cái đồ vật, đồ vật này hình dáng, chính là một khối ngọc như ý.

Khối ngọc như ý này, bên trên toát ra cực kỳ êm dịu quang mang, khiến cho người nhìn tới không khỏi cảm thấy thoải mái vô cùng.

Mặc dù cũng những món đồ vật nghịch thiên kia, là lộ ra có chút không bằng, nhưng là lại không có mấy người biết, đây chính là toàn bộ Yêu Đế của Thanh Lộc Yêu Tộc trước khi đi Thú Thiên để lại truyền thừa.

Cho nên, khối này ngọc như ý, giá trị vô song.

Mà lại, Lộc Thanh Nhan hiện tại trên thân cũng là xuất hiện biến hóa, loại này biến hóa cực kỳ khôn lường, nhưng lại rất bé nhỏ bé, không chút nào lộ ra ngoài. Cũng chỉ có Doanh Thiên là có thể rõ ràng, đối lại là người khác, chính là mơ tưởng phát hiện điều gì.

Hiển nhiên, nàng bản thân cũng đã tiếp nhận một bộ phận truyền thừa.

Nhìn thấy Lộc Thanh Nhan đi ra một mình, Tiểu Cửu không khỏi tò mò hỏi tới:"Nha đầu, cái kia hươu già đâu không thấy".

Nghe hỏi, Lộc Thanh Nhan cũng là chậm rãi đáp:"Lão tổ tiên nói, trách nhiệm đã hết, muốn đi Thú Thiên một chuyến".

"Ngô, Thú Thiên nha, ta cũng thật muốn đi một lần". Tiểu Cửu thì thảo nói ra.

Quả thật, nếu không phải là vì bị Doanh Thiên ép đi theo hắn, nó đã sớm đi Thú Thiên.

Nhắc đến Thú Thiên, Lộc Thanh Nhan không khỏi mơ hồ một chút, nàng cũng rất là thắc mắc hỏi Doanh Thiên:"Công tử, Thú Thiên rốt cuộc là nơi nào,lại là cái gì".

Doanh Thiên nhìn nàng một cái cười nhạt đáp lời:"Một cái lựa chọn mà thôi". Hắn trả lời tương đối ngắn gọn, cũng lại tối nghĩa, căn bản là khiến cho Lộc Thanh Nhan không hiểu gì.

Doanh Thiên cũng không có để ý nàng hiểu hay không, nói tiếp:"Tốt, mọi chuyện liền đã xong, trở về thôi".

Hắn lần này đối với Thần Thú Phần mục đích, có thể nói là hoàn mỹ đạt được, Thẻ Phương tới tay, đạt được giao dịch, lại thu được một cặp Tai Phúc Song Tinh. Có thể nói là thu hoạch không tệ.

Sau đó, 4 người 1 thú lập tức khởi hành trở về thâm cốc.

Lúc này, Lộc Thanh Nhan mới là chạy tới gần Tiểu Cửu hỏi tới:"Này, bệnh cầu.....".

"Bệnh mẹ ngươi, ngươi mới là bệnh, gọi một tiếng Cầu Gia". Lộc Thanh Nhan còn chưa có nói hết lời, liền đã bị Tiểu Cửu giận dữ quát lại. Nó phi thường ghét bị gọi là bệnh cầu.

"Được rồi, Cầu Đại Lão Gia... có được hay không". Lộc Thanh Nhan nhún vai cười cười nói ra.

"Coi như ngươi thức thời, nói đi". Tiểu Cửu lúc này mới có chút hài lòng nói ra.

"Ngươi đối với Thú Thiên hắn là biết rõ a".

"Đương nhiên, Bàn Cầu Gia không rõ, thiên hạ này còn có ai rõ hơn".

"Nếu vậy, có thể nói cho ta, Thú Thiên đến cùng là dạng gì sao".

"Không nói".

"Nói đi mà".

"Không nói".

"... "

....

Bên ngoài thâm cốc lúc này, tôn biến dị cuối cùng rốt cuộc ngã xuống, dưới sự vây công của hơn ngàn vị Yêu Hoàng, coi như 100 tôn biến dị có mạnh hơn, cũng sớm muộn sẽ bị diệt.

Địa hình nơi này cũng đã là bị đánh đến thiên băng địa liệt, dù sao dưới sự công kích của hơn ngàn vị Yêu Hoàng, cái này là hoàn toàn dễ hiểu.

Trước mắt thâm cốc đã là hoàn toàn mở ra, không có chút ngăn cản. Bọn hắn tùy thời có thể tiến vào thâm cốc, tranh đoạt báu vật.

Nhưng là lúc này cũng không có ai đi vào thâm cốc, dù sao cũng còn chưa biết bên trong thâm cốc có dạng gì bảo vật, hay là còn dạng gì nguy hiểm. Chưa biết rõ tình huống, bọn hắn cũng sẽ không tùy tiện tiến vào.

Cái này tình huống, duy trì đủ lâu.

Rốt cuộc một cái âm thanh hùng hậu vang lên.

Người lên tiếng, là một vị Yêu Hoàng, thuộc về Ngưu Tộc, hắn thân hình to lớn hơn mười trượng đứng trên thần hạm nói ra:"Chư vị, chúng ta đều là người đã chết, hôm nay coi như xuất thủ giúp đỡ một chút đám hậu bối, hiện tại trở ngại đã dẹp, vậy nên nói một chút làm sao chia bảo".

Nhắc tới chia bảo, chính là một cái vấn đề lớn, bất kỳ là ai, thế lực nào, đều sẽ muốn đem bảo vật độc chiếm, nhưng là nơi này nhiều thế lực như vậy, chia đồ tựa hồ khó khăn.

Một vị Yêu Hoàng khác cười lạnh lên tiếng: "Man Nguru Thần Hoàng, còn chưa biết bên trong thâm cốc này có cái gì bảo vật, đã tính tới chia đồ, có phải hay không quá sớm đi".

Vị này Yêu Hoàng, cũng là người đã chết, thuộc về Xà Tộc một cái Yêu Hoàng.

Được xưng là Man Nguru Thần Hoàng không khỏi cười lớn ha ha một tiếng nói ra: "Không sớm, tuyệt không sớm, ban này xuất hiện dị tượng, lấy mọi người ánh mắt đều rõ ràng, đây tuyệt đối là nghịch thiên bảo vật, nếu như không nói rõ ràng, đến lúc ấy xảy ra đại loạn, làm sao sắp xếp, chưa kể kinh động tới bên trong....".

Nhắc tới bên trong, ở đây hơn ngàn vị Yêu Hoàng cũng là e dè xuống.

Lời này của Man Nguru Thần Hoàng, tựa hồ rất có đạo lý, phải biết, một khi hơn ngàn vị Yêu Hoàng ở đây hỗn chiến, liền có thể để cho đám hậu bối toàn bộ thương vong, chưa kể nếu là kinh động tới vị tồn tại kia, bọn hắn e rằng đều phải chết hết ở chỗ này.

"Vậy Man Nguru Thần Hoàng cao kiến thế nào". Một cái khác Yêu Hoàng hỏi tới.

"Trước tiên nói rõ ràng, chúng ta ở đây đều đã chết, bảo vật lại nhiều cũng không để làm gì, đương nhiên là muốn để lại cho đám hậu bối". Man Nguru Thần Hoàng đồng dạng nói ra: "Nếu là bảo vật số lượng nhiều, vậy liền chia đều đi, nếu là số lượng ít một chút, liền để đám hậu bối tới tự mình tranh đoạt, ai đoạt được nhiều đều cần bản lãnh".

Nghe được Man Nguru Thần Hoàng lời nói, cũng là hợp lý, rốt cuộc chư vị Yêu Hoàng đều là gạt đầu đồng ý. Thế nhưng là trước mắt vẫn còn một bước nữa.

Ai sẽ thăm dò thâm cốc.

Bên ngoài thâm cốc có nhiều như vậy xác sống, ai biết được bên trong còn dạng gì hung hiểm. Ở đây ai cũng không nguyện ý đi thăm dò.

Rốt cuộc, vẫn là Man Nguru Thần Hoàng đứng ra: "Nếu là không có ai, vậy bản hoàng tự mình thử một chuyến".

P/s: Tránh dài dòng gây nhàm chán, ta sẽ đẩy nhanh Thần Giới map lên một chút, ước chừng khoảng 300 chương mới có thể đem toàn bộ Thần Giới đi hết, bao gồm bát đại vũ trụ.

Cũng sẽ đem mấy cái hồ nhỏ toàn bộ lấp, để tiến vào map mới, map chính, sân chơi chính.

Ước chừng 1500 chương có thể kết truyện.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 147: Không rút, vậy liền để mạng ở đây đi

Man Nguru Thần Hoàng xưng phong đi dò xét thâm cốc, cái này quyết đoán đúng thật là không nhỏ.

Dù sao bọn hắn ở đây đều đã chết qua một lần, vất vả lần nữa sống lại, cho nên càng thêm quý trọng chính mình mạng sống.

Cái này Man Nguru Thần Hoàng tự tin như vậy, cũng là có vốn liếng của nó. Bởi vì nó biết, nhìn toàn bộ Yêu Hoàng có mặt tại đây, nó chính là thuộc về top đầu cường giả.

Phải biết, cái này Man Nguru Thần Hoàng lúc còn sống, đã là Yêu Hoàng Tam Trọng Thiên đỉnh phong, nếu như không phải khô kiệt thọ nguyên, nó đều có cơ hội thành Đế.

Man Nguru Thần Hoàng, là thuộc về Nguru Tộc một chi Xích Dạ Thủy Nguru, cũng được xem như là đỉnh cấp Thần Thú. Lực lượng cực kỳ cường đại, coi như cùng cấp Long Tộc Long Hoàng cùng nó so đấu lực lượng cũng sẽ bị nó vật ngã.

Mà lại, hôm nay ở chỗ này, Long, Phụng các loại kia siêu cấp thần thú không tới, Man Nguru Thần Hoàng chính là vô địch.

Cẩn thận một chút, Man Nguru Thần Hoàng trên cánh tay nổi lên cuộn cuộn gân bắp, cánh tay ào ào bùng phát thần uy, sau đó nó đại thủ thò ra, trực tiếp hướng tới sơn cốc, muốn dò xét bên trong một chút.

Thế nhưng là, Man Nguru Thần Hoàng rất nhanh sắc mặt đại biến, cấp tốc thu tay về. Chỉ thấy trên cánh tay của hắn vậy mà lộ ra một vết cắt, bên trong đất cát chảy xuống, ánh mắt âm trầm nhìn tới thâm cốc.

Chỉ thấy từ bên trong thâm cốc đi ra một đám người. Đương nhiên là chư vị Yêu Hoàng của Thanh Lộc Yêu Tộc.

Vừa rồi tình thế, bắt buộc bọn hán phải xuất thủ. Bởi vì Man Ngưu Thần Hoàng lực lượng quá mức cường đại dò xét, một khi để nó cánh tay xâm nhập bên trong thâm cốc, chỉ tính dư uy cũng có thể đoạt mạng toàn bộ đám Thanh Lộc Yêu Tộc hậu bối.

Bên trong thâm cốc vậy mà có người, cái này tình huống tất nhiên để cho ở đây tất cả mọi người đều ngạc nhiên bất ngờ.

Dù sao bên ngoài thâm cốc ban đầu có nhiều như vậy xác sống, muốn xâm nhập là cực kỳ khó khăn.

"Thì ra là chư vị Thanh Lộc". Man Ngưu Thần Hoàng cười lạnh nói ra:"Ta nhớ được, các ngươi mộ phần cũng không phải ở chỗ này đi".

Man Ngưu Thần Hoàng câu hỏi, chính là đặt tới trọng tâm, dù sao Thanh Lộc Yêu Tộc mộ phần cũng không phải cái gì bí mật, nhưng là bọn hán hôm nay lại xuất hiện bên trong thâm cốc, vậy tất có bí.

Lúc này, vị Yêu Hoàng của Thanh Lộc Yêu Tộc về mặt bình thân nói ra:"Chúng ta hôm nay, chính là chuyển mộ tới nơi này".

Nghe đến đây, ai nấy đều bừng tỉnh, tin đồn Thanh Lộc Yêu Tộc chuyển mộ đã sớm lan truyền, thế nhưng là cũng không có nhiều người tin, dù sao chuyển mộ cái này đều là vấn đề cực lớn.

Nhưng là lúc này, Thanh Lộc Yêu Tộc chư vị Yêu Hoàng đều có mặt tại đây, cái này liền chứng tỏ, lời đồn là thật.

"Ban nãy dị tượng hiển hiện, nhất định có bảo vật xuất thế, mà lại chư vị Thanh Lộc Yêu Hoàng lại ở đây sớm, không khỏi quá trùng hợp đi".

Lúc này, một cái yêu mị thanh âm vang lên, chỉ thấy từ bên kia đi ra một cái cực kỳ xinh đẹp nữ tử, nàng xinh đẹp, chính là hút hồn để hình dung, bất kỳ cái gì nam nhân, một khi thấy nàng, liền sẽ bị mê hoặc một dạng.

Đặc biệt là, sau lưng nàng này vậy mà phe phẩy chín cái đuôi cáo, nhìn tới càng thêm mị hoặc. Rõ ràng, là thuộc về Cửu Vĩ Hồ Ly một chi.

Nhìn lên nữ tử này, vị kia Yêu Hoàng của Thanh Lộc Yêu Tộc lạnh nhạt nói ra:"Ân Ly Diệu Hoàng nói đùa, bọn ta nơi này cũng không có cái gì bảo vật, chỉ là chọn một chút địa lý tốt, đem thân mình chôn xuống mà thôi".

Nghe vậy, Ân Ly Diệu Hoàng không khỏi bật cười che miệng kiêu diễm nói ra:"Các ngươi nói đến dễ nghe nha, ở đây bao nhiêu con mắt, lại có ai có thể nhìn nhầm đâu".

"Mặc kệ tin hay không tin, vẫn là xin mời chư vị đi về cho, không nên quên, đây là luật, làm trái cũng không biết, sẽ xảy ra cái gì hậu quả đâu". Vị kia Thanh Lộc Yêu Tộc cực kỳ bình thân nói ra.

Nghe đến luật, cũng là làm cho những cái đến từ Yêu Tộc khác Yêu Hoàng đều kiêng dè một chút.

Ở Thần Thú Phần, tấn công người khác mộ phần, chính là tối kỵ, hậu quả rất khó lường, rất ít người có thể chịu được.

Cho nên, giờ phút này, cũng không có ai dám lơ đãng.

"Khanh khách".

Nhưng là, một cái tiếng cười quái dị vang lên, cái này tiếng cười cực kỳ âm tà, tựa như từ dưới Cửu U bóng ma một dạng.

Nhìn tới, chỉ thấy đó là một cái mặc áo bào đen người. Hắn toàn thân che kín dưới tấm áo bào đen cũ nát kia, cũng không có ai biết hắn hình dạng thế nào.

"Là Âm Chu Tộc Yêu Hoàng". Có người nhận ra vị này nói ra.

Vị này Âm Chu Tộc Yêu Hoàng tiếng cười khanh khách vang lên, sau đó nói ra:"Ở đây cũng không ai cần diễn kịch, chư vị Thanh Lộc, các ngươi tốt nhất nên đem ra bảo vật chia đều cho mọi người là tốt nhất".

Âm Chu Tộc Yêu Hoàng trực tiếp mở miệng muốn chia bảo, cái này đích thật là đánh trúng tâm người ở đây, dù sao bọn hán mục đích đến đây, chính là bảo vật.

Ngay lập tức, xung quanh chính là nhao nhao lên.

"Phải, Thanh Lộc Yêu Tộc muốn độc chiếm bảo vật, cái này không khỏi quá mức đi, dù sao cũng nên chia ra một chút".

"Đúng vậy, bảo vật tại Thần Thú Phần đều là của chung, các ngươi cũng không thể độc chiếm".

"Nên là dạng này".

Bọn hán mỗi người mở miệng, đều giống như thiên kinh nghĩa địa, đều cho rằng hắn là hiển nhiên như vậy.

Dù sao bọn hấn người đông thế mạnh, chính là muốn dựa vào điểm này đi ép Thanh Lộc Yêu Tộc giao ra bảo vật.

Nhưng là, vị Thanh Lộc Yêu Hoàng kia không khỏi cười lạnh một chút nói ra."Các ngươi nghĩ đến tốt, bảo vật không có, muốn lấy liền chính mình đi vào đi".

Lời này nói ra, chính là muốn khiêu chiến một dạng, cái này tựa hồ có chút bá đạo.

Kỳ thật, Thanh Lộc Yêu Tộc chư vị Yêu Hoàng tại đây cũng biết, bọn hấn muốn đoạt đồ, dùng lời nói căn bản không có tác dụng, vì thế mới là trực tiếp khiêu chiến.

Bị khiêu chiến như vậy, nhưng là ở đây cũng không có ai đi lỗ mǎng, bọn hấn rất muốn đoạt đồ vật, nhưng là không dám đi công, dù sao đây cũng là trái với luật lệ.

"Cần gì chứ". Lúc này, Âm Chu Tộc cái kia Yêu Hoàng không khỏi cười lạnh nói ra."Theo ta biết, những năm gần đây Thanh Lộc Yêu Tộc tình huống rất khó khăn nha".

Hắn lời này nói ra, chính là mang theo uy hiếp hàm ý. Lập tức để cho người khác hiểu được. Trong lòng đều là cười lạnh.

Nghe vậy, Thanh Lộc Yêu Tộc chư vị Yêu Hoàng sắc mặt đều trầm xuống. Bởi vì những cái kia thế lực không dám đem bọn hấn cảm xuống, nhưng là trực tiếp lấy toàn bộ Thanh Lộc Yêu Tộc ra uy hiếp.

Dù sao Thanh Lộc Yêu Tộc hiện tại không có Yêu Hoàng tọa trấn, bọn hấn muốn diệt, chính là dễ như trở bàn tay. Ở đây rất nhiều thế lực đều có khả năng này.

Bọn hấn vì bảo vật, tuyệt đối có thể làm ra sự tình.

Thanh Lộc Yêu Tộc chư vị Yêu Hoàng cũng cảm thấy cực kỳ khó chịu, nhưng là tại dưới chủng tộc tồn vong, bọn hấn cũng phải cẩn thận suy nghĩ.

"Thế nào, chư vị Thanh Lộc, có hay không nên suy nghĩ một chút, đem bảo vật ra cho mọi người cùng xem đâu". Âm Chu Tộc Yêu Hoàng cười lạnh nói ra.

Lúc này, Thanh Lộc Yêu Tộc mấy vị Yêu Hoàng chính là còn chưa biết nên như thế nào làm. Bỗng nhiên vị kia lớn tuổi nhất Yêu Hoàng nét mặt giãn ra, nhìn về hướng bên ngoài.

"Ở đâu tới nhiều như vậy sâu kiến, làm ồn ào, là muốn chết sao".

Một cái hơi thở thanh âm vang lên, tràn đầy uể oải.

Cái này thanh âm mặc dù bình thường, nhưng là rơi đến tai những người ở đây đều cực kỳ chói tai.

Nhìn một chút, ở đây mỗi cái thế lực, đều tại Yêu Giới có được không ít uy danh, chưa kể ở đây tụ tập chỉ ít hơn ngàn vị Yêu Hoàng. Mà Yêu Hoàng, lại có kẻ nào yếu sao.

Thế nhưng là một câu nói, đem bọn hấn trở thành sâu kiến, đây rõ ràng là sỉ nhục.

Lập tức ánh mắt bọn hấn tập trung lại, chỉ thấy tại bên trên vách ngăn, tại một chỗ nhô ra vách đá, không biết từ bao giờ xuất hiện mấy người, đó là 4 người cùng một con bệnh cầu.

Chính là mấy người Doanh Thiên.

Nhìn trước mắt cái này đám đông, Doanh Thiên trong lòng đã là không vui, dù sao nơi này là chỗ Tiểu Côn an nghỉ, bây giờ có người tới quấy rầy, đó chính là tội chết.

Nhìn thấy Doanh Thiên, bọn hấn đều là ngạc nhiên, bởi vì bọn hấn đều nhìn ra, Doanh Thiên chính là nhân tộc, về phần tu vi, mặc dù không rõ, nhưng là có thể tại nội khu đi lại, chỉ ít đều có Thần Hoàng thực lực.

Nhưng là một cái nhân loại Thần Hoàng xuất hiện tại Thần Thú Phần, chính là quái lạ mười phần.

Dù sao nếu là Yêu Tộc Yêu Hoàng, thì đó chính là điều bình thường, nhưng một cái nhân tộc, lại lộ ra mười phần kỳ quái.

"Nhân tộc kia, ngươi là ai, vì sao tới đây". Man Ngu Thần Hoàng giọng nói hùng hậu hơi tới, mang theo cuộn cuộn sóng xung kích áp tới.

Nhưng là mặc kệ hấn sóng xung kích mạnh đến đâu, Doanh Thiên vẫn là bình thản vô cùng, tựa như không có nhận cái gì trùng kích, bao gồm cả phía sau hấn mấy người.

Nói đến, Lộc Thanh Nhan sau khi tiếp nhận truyền thừa, tâm cảnh đã biến hóa rất nhiều, đối mặt hơn ngàn vị Yêu Hoàng ở đây vẫn là bình tĩnh vô cùng.

Nhưng là hai người Chân Vũ cùng Ảnh Phong lại khác, bọn hấn bất quá là thuộc về Thông Thần Cảnh phạm nhân, liền Thần cũng chưa phải, nhưng là

nét mặt kiên nghị chưa từng có sợ hãi, vô cùng bình tĩnh.

Cái này có thể nói, bọn hán tâm canh, chính là xa xa vượt qua người thường. Doanh Thiên cũng là nhìn trúng điểm này. Cho nên mới thu lấy bọn hán.

Nhìn thấy Doanh Thiên không chút nào nao núng, Man Ngưu Thần Hoàng âm thầm giật mình suy đoán:"Trước mặt nhân tộc này, chỉ ít cùng ta có được thực lực".

Hán cái này đánh giá, đã là khiêm tốn, chỉ là hán không có nói ra mà thôi.

Nhưng là, cái này nhân tộc, lại mạnh cỡ nào, đối diện như thế này hơn ngàn vị Yêu Hoàng trận thế, chỉ sợ cũng phải quay đầu mà bỏ chạy.

"Ta là ai, các ngươi không cần biết, cũng không có tư cách biết". Doanh Thiên mặt lạnh nhạt không biểu tình nói ra:"Chỉ cần biết, nơi này không phải các ngươi dám a miều a cầu nên tới, nhanh nhanh một chút rút đi, chớ làm ta nóng mắt".

Doanh Thiên lời này, đã đầy đủ nhân từ, hán tôn trong sinh mệnh, cho nên mặc dù bọn hán mắc phải trọng tội. Vẫn là mở ra con đường cho bọn hán thoát đi.

Nhưng là, đến tai những cái kia Yêu Tộc thế lực, nào có như vậy nhân từ. Đây rõ ràng là trần trụi nhục nhã bọn hán Yêu Tộc, đây là coi thường bọn hán Yêu Tộc.

Ở đây mỗi một cái, đều được xưng là Thần Thú, nhưng là rơi đến trên miệng Doanh Thiên, lại biến thành sâu kiến, cùng a miều a cầu một dạng.

"Đừng dừng, thả cái gì thả, nhiều như vậy thức ăn, thả đi chính là quá lãng phí". Lúc này, ở bên cạnh Doanh Thiên, Tiểu Cầu con mắt sáng rực, rai rớt chảy ròng ròng.

Tất nhiên nó nhìn tới, chính là đám người còn sống ở trên thần hạm kia, về phần những cái này Yêu Hoàng. Đều là người chết, thân thể bùn đất, căn bản ăn không được.

"Nhân loại, ngươi cho rằng ngươi là Thần Quân, hay là Thần Đế, cũng muốn để cho bọn ta rút, không khỏi quá để ý chính mình đi". Âm Chu Tộc cái kia Yêu Hoàng âm trầm nói ra.

"Đúng vậy, một cái nhân loại hạ đẳng, dám xỉ nhục chúng ta Yêu Tộc, chính là muốn chết".

"... "

Hiển nhiên Doanh Thiên lời nói, chính là đem bọn hán toàn bộ đều chọc giận.

"Thanh Lộc Tộc, các ngươi cùng nhân loại này cấu kết, là muốn phản bội Yêu Tộc sao". Lập tức, Man Ngưu Thần Hoàng đồng dạng nói ra, đem cái này phản bội Yêu Tộc mũ chụp lên đầu Thanh Lộc Yêu Tộc.

Chỉ là, Yêu Hoàng của Thanh Lộc Yêu Tộc còn chưa biết nên nói cái gì, liền đã bị Doanh Thiên cắt ngang.

"Bớt nói nhảm, cơ hội đã cho". Doanh Thiên lạnh nhạt nói:"Không rút, vậy liền để mạng ở đây đi".

Hán câu nói này, đã là quyết định những cái kia Yêu Tộc vận mệnh, chỉ là không có mấy người có thể rõ ràng mà thôi.

"Khẩu khí thật lớn, xem ra, ngươi là muốn chết nhanh một chút". Man Ngưu Thần Hoàng âm trầm nói ra.

Doanh Thiên cũng không có để ý Man Ngưu Thần Hoàng lời nói, hán quay sang nói với Tiểu Cầu:"Đói?, liền ăn cho no đi".

Nghe vậy, Tiểu Cầu con mắt sáng rực vui mừng nói ra:"Thật có thể ăn".

"Có thể". Doanh Thiên gật đầu nói ra:"Bất quá, đã ăn, liền ăn cho sạch sẽ, không được để bừa bộn".

"Ta hiểu được". Tiểu Cầu hưng phấn đáp.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 148: Thú chiến

Đạt được Doanh Thiên cho phép, Tiểu Cầu trong lòng vui mừng khôn xiết.

Quả thật, trước mắt nhiều như vậy thức ăn ngon, thử hỏi làm sao nó không thèm thưởng đầu.

Dù sao nó bị phong ấn thời gian quá lâu, chính là đói đến cồn cào.

"Chỉ ít, đều là Thần Thú dòng dõi, hi vọng mùi vị không tệ đi". Tiểu Cầu thì thảo nói ra.

Nghe được Doanh Thiên cùng Tiểu Cầu đối thoại. Lập tức để cho ở đây Yêu Tộc đều cảm thấy giận dữ.

Từ khi nào bọn hắn bị coi thường như vậy. Ở đây mỗi một cái Yêu Tộc, đều là Thần Thú dòng dõi, chưa kể cường giả nhiều vô số, Yêu Hoàng hơn ngàn tôn, Yêu Tôn, Yêu Vương cũng nhiều không kể xiết, chính là một cái khủng bố đội hình.

Nếu như Doanh Thiên là một tôn Thần Đế, có lẽ bọn hắn còn phải xin lui, nhưng bất quá, hắn chỉ là một cái Nhân Tộc, cùng một con bệnh cẩu, lại cũng dám lớn lối muốn ăn bọn hắn.

Lúc này, một cái thuộc về Khuyển Tộc Yêu Hoàng cất lời lên nói:"Tiểu bối kia, ngươi cũng là Yêu Tộc, nể tình ngươi thuộc về Khuyển Tộc, mau mau nhận lỗi lui đi".

Hắn lời này, chính là muốn để cho Tiểu Cầu rút lui. Dù sao, bọn hắn giống nhau đều là Khuyển.

Người khác nghe, thì là tràn đầy tình nghĩa đồng loại. Nhưng là vào tai Tiểu Cầu, lại giống như khó nghe vô cùng.

"Phi phi, Cái gì Khuyển không Khuyển". Tiểu Cầu không khỏi giận quát:"Bản Cầu Gia huyết mạch cao quý, hắn mẹ các ngươi mấy cái này Cầu tạp chủng cũng muốn cùng bản Cầu Gia hô đồng loại, không khỏi quá mơ mộng đi".

Tiểu Cầu lời này, chính là không chút nào để mặt mũi, phách lối không tương, lập tức để cho cái kia Khuyển Tộc Yêu Hoàng nét mặt cứng đờ. Ngay cả những cái khác Khuyển Tộc cũng là cảm giận nhao nhao quát lên.

"Chúng ta Khuyển Tộc không có nó loại này".

"Đúng vậy, cùng nhân loại cấu kết, chính là phản bội Khuyển Tộc, cũng phản bội Yêu Tộc".

"Nên thanh lý môn hộ".

".. "

Hàng loạt thanh âm vang lên, chính là muốn đem Tiểu Cầu bắt giết, không cần nương tay.

"Tốt, Tốt, để cho bản hoàng tự mình tới giúp Khuyển Tộc rửa nhục". Cái kia Khuyển Tộc Yêu Hoàng lạnh lẽo nói ra, hắn đây là bị chọc giận.

Cái này cũng không lạ, dù sao chính mình có lòng tốt, muốn cứu hắn một mạng, nhưng là lại bị nói như vậy, đổi lại là ai cũng sẽ nổi giận mà thôi.

"Một con cẩu tạp chủng, có thể làm nên cái gì, tới liền tới". Tiểu Cầu đứng trên hai chân sau, một chân trước vẩy vẩy, lộ ra cực kỳ quái đản.

"Chết".

Cái kia Khuyển Tộc Yêu Hoàng quát lên một câu, sau đó vung lên một tay hóa trào, sắc bén thần nhận bay ra, lập tức muốn đem Doanh Thiên cùng Tiểu Cầu một chỗ đánh giết.

Thần nhận này, ẩn chứa kinh khủng Yêu Hoàng lực lượng, sắc bén vô cùng, tuyệt đối có thể cắt xẻ thiên hà, chia đôi thiên địa.

Đối mặt dạng này thần nhận, Tiểu Cầu chính là cực kỳ khinh thường, cũng không thèm đón đỡ, mà là nhảy lên, há rộng miệng của mình. Giống như là muốn đem thần nhận nuốt vào một dạng.

Tất nhiên, trong mắt những kẻ khác, chính là ngu xuẩn đến cực độ, một cái bệnh cẩu, có thể cường đại đến nơi nào, bị cái kia thần nhận đánh trúng, tuyệt đối là sẽ bị xẻ ra thành từng mảnh.

Nhưng là kế tiếp một màn, liền để cho bọn hắn giật mình.

Tiểu Cầu vậy mà thật đem cái kia thần nhận hoàn toàn nuốt xuống, lại vẫn như cũ lơ lửng tại đó, hoàn toàn không chút nào tổn hại.

"Cái này, Nó chỉ ít có Yêu Hoàng thực lực". Lập tức có người nhận ra.

Ban đầu, ai cũng nghĩ nó bất quá là một cái bệnh cẩu mà thôi, không có cường đại đến đâu, nhưng là nó có thể nuốt xuống một vị Yêu Hoàng khác công kích mà bình an vô sự. Vậy liền có thể suy đoán, nó hẳn là có Yêu Hoàng chiến lực.

Đổi lại là Yêu Hoàng khác, cũng không dám tùy tiện ăn xuống như vậy.

Vị kia Khuyển Tộc Yêu Hoàng cũng là hơi bất ngờ một chút, nhưng là rất nhanh bình tĩnh lại ứng phó, hắn dù sao cũng là Yêu Hoàng, đều có trăm vạn

năm chinh chiến, tất nhiên không thể coi thường.

Lập tức, cái này Khuyển Tộc Yêu Hoàng trên thân bốc lên cuộn cuộn thần lực. Thần lực như sóng xô ào ào tràn ra ngoài, khí thế đẩy lên đến cực hạn.

Một khi ước lượng được đối thủ thực lực, vậy liền dốc toàn lực mà tấn công.

Một cái Thần Khuyển hư ảnh hiển hiện trên bầu trời, thân uy nặng nề chấn nhiếp càn khôn, rất có uy thế thôn thiên nạp địa.

"Hao Thiên Khuyển huyết mạch nha". Có một vị Yêu Hoàng tộc khác không khỏi gật gù. Không chỉ vậy, ở đây bất kỳ cái nào Yêu Hoàng đều phải kiêng kỵ ba phần.

Đối mặt như vậy uy thế, Tiểu Cầu bất quá là khinh thường mà nói:"Một cái cầu tạp chủng huyết mạch mỏng manh, cũng dám xưng Hao Thiên Khuyển, liền coi như ngươi có là Hạo Thiên Khuyển (Hao và Hạo khác nhau nhé:v), hôm nay cũng thành lão tử mồi nhậu".

"Để xem, ngươi lớn lối đến chừng nào". Cái kia Khuyển Tộc Yêu Hoàng quát lạnh.

Lập tức hư ảnh Thần Khuyển nhấc lên cái chân, ngưng thực không gì sánh được, một chân dẫm xuống.

Cái kia ngàn dặm một chân nặng nề vô cùng, ẩn chứa cực kỳ cường đại lực lượng, dẫm ép đến không gian phá toái, Thiên Địa quy tắc gãy vụn.

"Trò mèo". Tiểu Cầu khinh thường nói ra.

Sau đó nó thân hình lập tức động, trong nháy mắt biến mất không thấy.

Cho đến lúc thấy lại, Tiểu Cầu đã là xuất hiện ở một cái khác phương vị.

Không đúng, chính là có mặt ở khắp nơi.

Lúc này đây, trong những người kia con mắt, chính là xuất hiện hàng ngàn, hàng vạn cái Tiểu Cầu. Mỗi một cái chiếm giữ một cái không gian vị trí, trong nháy mắt thiết lập thành một cái đại trận pháp.

Cái này trận pháp, trong nháy mắt bao trùm lên vị kia Khuyển Tộc Yêu Hoàng, đem hắc khóa chặt lại, làm cho cái kia chân lớn không cách nào lại hạ thêm xuống.

"Cái này, gọi là Sát Cầu Trận, chính là chuyên môn đem các ngươi dạng này cầu tạp chủng trừng trị". Tiểu Cầu không khỏi cười lớn nói ra.

Lúc này, cái kia Khuyển Tộc Yêu Hoàng cũng không khỏi vì đó mà kinh hãi, nó làm sao cũng không ngờ, tùy tiện một cái trận pháp nháy mắt thi triển cũng có thể đem nó khóa lại.

Cái này khóa lại cũng không phải bình thường khóa. Chính là đem nó thân thể, kinh mạch, thần lực cùng linh hồn toàn bộ bị khóa lại.

Cũng khiến cho nó không cách nào vận dụng tiếp lực lượng.

Giờ phút này cái kia Khuyển Tộc Yêu Hoàng mới là nhận ra một cái sự thật:"Chênh lệch quá lớn".

Đúng vậy, nếu cùng cảnh giới, một cái trận pháp tuyệt đối không thể đem nó dễ dàng khóa lại như vậy, chỉ có thực lực chênh lệch cực lớn, mới có thể làm như vậy.

Nói như vậy, trước mắt cái này bệnh cầu, tu vi e rằng là đã đạt tới.....

Nghĩ tới đây, vị này Khuyển Tộc Yêu Hoàng không khỏi run lên.

Một cỗ lạnh toát khí lưu từ sống lưng nó xông lên sau gáy, trong nháy mắt, từ vong hàng lâm.

Một cái miệng lớn đầy răng sắc nhọn cắn tới, đem cái kia Khuyển Tộc Yêu Hoàng gáy cắn đứt, đồng thời cũng đem nó đầu lâu cắn rơi ra, trong nháy mắt cắt đứt nó cùng Thần Thú Phần liên kết.

Không có liên kết cùng Thần Thú Phần, cái kia Khuyển Tộc Yêu Hoàng là triệt để chết đi, hóa thành một nắm đất vàng mà tan rã.

Tại đó cách xa không biết bao nhiêu ức vạn dặm, tại dưới một cái mộ phần, vị kia Khuyển Tộc Yêu Hoàng chân thân cũng là tan thành tro bụi. Từ nay hoàn toàn chết đi.

Cái này một màn, quá nhanh, nhanh đến mức không có ai kịp phản ứng.

Một cái cực kỳ cường đại Khuyển Tộc Yêu Hoàng, liền chưa có làm gì, đã oan uổng chết đi. Cái này không khỏi khiến người ta không tin vào mắt mình.

"Là Yêu Đế". Man Ngưu Thần Hoàng giờ phút này mới là giật mình nói ra.

Cũng không cần Man Ngưu Thần Hoàng nhắc nhở, ở đây bất kỳ cái nào Yêu Hoàng lúc này cũng đều nhận ra, cảm thấy không ổn.

Nếu trước mắt cái này bệnh cầu, thật sự đạt tới Yêu Đế cảnh giới, vậy bọn hắn hôm nay phiền toái lớn.

Tại Đế Cảnh trước mặt, coi như lại tới gấp mười lần Yêu Hoàng, cũng như cũ không làm nên cái gì trò trống.

Hoàng Cảnh cùng Đế Cảnh, chênh lệch chỉ một bước, nhưng là cách nhau một trời một vực, không có cách nào có thể bù đắp.

"Chạy? ". Man Ngưu Thần Hoàng, Âm Chu Tộc Yêu Hoàng, Ân Ly Diệu Hoàng cùng tất cả Yêu Hoàng ở đây trong đầu đều nảy ra một cái này ý nghĩ.

Bởi vì bọn hắn biết, đối diện Yêu Đế cấp bậc, bọn hắn căn bản không có chút nào hi vọng chiến thắng.

Lập tức, bọn hắn thân mình chuyển động, lấy nhanh nhất thủ đoạn muốn rời đi, lúc này coi như là những cái kia hậu bối bọn hắn cũng không quản tới, dù sao chính mình mạng sống mới là quan trọng.

Nhưng là, bọn hắn lại nhanh, cũng không nhanh bằng Doanh Thiên, hắn cười cười nói ra:"Hiện tại mới chạy, đã muộn".

Một tay úp xuống, toàn bộ vùng này Thiên Địa không gian biến đổi, hình thành một cái lồng giam không gian khổng lồ, ngăn cản hoàn toàn những cái kia muốn chạy trốn.

Tại dưới lồng giam không gian này, mặc kệ bọn hắn triển ra cái gì thủ đoạn, mãnh liệt công kích, nhảy qua không gian,...v.... v... Đều là không làm nên trò trống gì, dưới sự giam cầm, hoàn toàn là vô dụng.

"Ta chuẩn bị đại khai sát giới". Tiểu Cầu bộ dáng vô si hèn hạ nói ra.

Lập tức, nó thân hình biến đổi, trong chớp lát hóa thành một cái quái vật to lớn vạn dặm, toàn thân huyết vụ cùng hắc vụ nồng nặc che kín, hoàn toàn nhìn không rõ nó bản thể.

"Không tốt". Man Ngưu Thần Hoàng da đầu tê dại, bởi vì lấy nó dạng này tu vi, lấy nó dạng này Thần Thú, dưới cái kia khí tức của Tiểu Cầu chính là run rẩy sợ hãi vô cùng.

Nó cổ sợ hãi này, chính là đến từ huyết mạch sợ hãi, giống như là từ tổ tiên lạc ấn xuống một dạng.

Nhưng là, nó dù sao cũng là một cái cường đại Yêu Hoàng, coi như chạy không thoát, đánh không lại, nó cũng cần phải liều chết, tuyệt không thể đứng im chịu chết.

Trong nháy mắt, nó lập tức hiện hóa ra bản thể, biến thành một đầu vạn dặm to lớn Thần Ngưu, hai sừng to lớn nặng nề, sức lực vô biên.

Lấy đà một chút, nó chính là ầm ầm lao tới, muốn cùng cái kia Tiểu Cầu húc lấy.

Trên đôi sừng trâu kia hiện hóa từng đạo thần văn kỳ lạ, ẩn chứa cực kỳ khủng bố lực lượng, nó đôi sừng cái này chính là bản mệnh binh khí, cũng là bản mệnh bảo vật. Uy lực tuyệt đối có thể hủy thiên diệt địa.

Nhưng là, Tiểu Cầu cũng không có nhìn một chút, nhấc lên một chân tát xuống, đem Man Ngưu Thần Hoàng đánh bay xa hơn mười vạn dặm, xô đổ không biết bao nhiêu đại địa núi cao.

Một kích này, trực tiếp để Man Ngưu Thần Hoàng trọng thương, nó hoảng sợ vô cùng. Lấy hết trấn tĩnh mà hét lớn:"Chạy không thoát, tất cả cùng hắn liều mạng, còn có một tia mong manh hi vọng".

Cái này kêu gọi, đích thật là có tác dụng.

Nguyên bản những cái kia Yêu Hoàng còn đang tìm cách chạy trốn, giờ phút này cũng là dừng lại, bởi vì bọn hắn biết, trốn không thoát.

Bây giờ chỉ còn cách liều mạng mà thôi, nếu là may mắn, vậy mới có thể có hi vọng sống sót.

"Ngao..." "Gao".... "Ô ô ô..." "... "

Lập tức, từng tiếng Thần Thú kêu rống vang trời, sau đó, từng cái từng cái cực kỳ to lớn thân ảnh Thần Thú chen chúc nhau mà xuất hiện, chớp mắt hơn ngàn tôn hiện thân. Mỗi một cái đều có vạn dặm to lớn.

Hiển nhiên, tất cả những cái Yêu Hoàng kia, đều là bày ra chân thân, muốn cùng nhau quyết chiến.

Toàn bộ Thiên Địa, thú tức ngập trời, Thần uy quét ngang trời đất, không gian chập trùng như sóng, cũng may Doanh Thiên đem khu vực này khóa lại, nếu không dưới cổ khí tức này cũng đủ làm không gian sụp đổ.

"Một đám hạ đẳng mà thôi". Tiểu Cầu không chút nào để ý, cười lạnh khinh thường nói ra.

Sau đó, nó thân hình chồm tới, chính là xông thẳng tới đám kia Thần Thú.

Giống như là Hồ xông bầy Gà một dạng, mặc kệ những cái kia Yêu Hoàng là dạng gì Thần Thú, đều bị Tiểu Cầu đánh cho tan tác.

Tiểu Cầu mỗi một chân nhấc lên đập xuống, mỗi một vuốt vung ra, hay là mỗi cắn một cái, đều sẽ có một tôn lại một tôn Thần Thú bỏ mạng. Thân hình to lớn ầm ầm ngã xuống, sau đó hóa thành cát bụi. Bọn hắn chân thân tại mộ phần cũng là tiêu tán, từ nay hoàn toàn biến mất trên thế gian.

Cái này chiến đấu, đã sớm đem những cái kia Thần Hạm đánh rớt, những cái kia Yêu Tộc hậu bối là tử thương không ít.

Coi như là Yêu Vương, hay là Yêu Tôn, dưới dạng này chiến đấu, đều là run rẩy ôm đầu.

Lúc này, Lộc Thanh Nhan cũng là mặt mũi tái nhợt, nàng không ngờ tới, Tiểu Cầu lại như thế cường đại.

Nghĩ tới lúc trước gọi nó là bệnh cầu, mà nàng không khỏi toát mồ hôi lạnh.

Nghĩ lại, nếu như không có Doanh Thiên tại, có lẽ nàng đã sớm bị nó ăn mất.

Chỉ trong chốc lát, liền có hơn 300 tôn Yêu Hoàng ngã xuống.

"Toàn lực một chỗ, công kích". Man Nguru Thần Hoàng nhận ra nguy cơ, vội vàng hô lớn, chỉ có một chỗ cùng nhau công kích, mới có thể đánh ra cường đại nhất uy lực.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 149: Có duyên sẽ gặp

Nghe được Man Nguru Thần Hoàng kêu gọi, những cái kia Yêu Tộc Yêu Hoàng cũng là tỉnh lại, nhao nhao tập trung về một chỗ, chuẩn bị hợp kích.

Chỉ thấy tất cả những Yêu Hoàng còn sống kia đều là mở ra miệng lớn. Sau đó đem toàn bộ lực lượng điều động tới. Chuẩn bị làm ra một cái mạnh nhất công kích.

Lúc này, bọn hắn chính là không chút nào giữ lại, có thể nói là được ăn cả ngã về không. Có thể hay không vượt qua kiếp nạn này, đều trông cậy vào một cái này đòn hợp kích.

Thần Thú chỉ tức ầm ầm bạo phát cuồng bạo, giống như muốn đem thiên địa cho đánh sập một dạng. Vô số đầu đại đạo hiển hiện, ầm chứa vô cùng khủng bố đại đạo lực lượng.

Từng cái Chân Mệnh toát ra Thần uy chấn nhiếp hư không dâng lên. Uy thế mãnh liệt vô song.

Tiểu Cầu cũng không có vội vàng tấn công tiếp. Nó bình thân đứng đó coi thường cười lạnh: "Giấy chết mà thôi, không có gì đặc sắc".

Rốt cuộc, những cái Yêu Hoàng kia điều động toàn bộ lực lượng đã xong, sau đó chính là cùng nhau một chỗ phát động ra công kích.

Chỉ thấy đủ các loại lực lượng từ trong miệng bọn hắn bắn ra.

Hỏa diễm, lôi điện, hàn băng, nguyên rửa, kịch độc..... Đủ các loại lực lượng cùng một chỗ hợp lại, tạo thành một cái cực kỳ khủng bố đòn công kích.

Cái kia công kích tốc độ cực kỳ khủng khiếp. Cơ hồ là vừa đánh ra liền đã tiếp cận Tiểu Cầu. Uy lực cũng là mạnh mẽ không gì sánh được.

Tại trên đường nó đi qua, liền tạo thành một cái trăm vạn dặm rãnh sâu trên đại địa, không gian cũng là chịu không nổi mà tan vỡ.

Những cái kia Yêu Tộc hậu bối, nhìn thấy một đòn này, chính là da đầu tê dại, cực kỳ sợ hãi.

Tiểu Cầu không chút nào xem trọng cái này công kích, nó vậy mà lại há ra miệng lớn.

Lúc này, trong miệng nó cũng không phải đỏ lòm một dạng như trước, mà là trở nên vô cùng hắc ám.

Tiểu Cầu mở miệng thời điểm, chính là hắc khí vũ vũ tràn ra, nhìn kỹ lại, nó miệng lớn, chính là giống một cái hắc động một dạng, có thể thôn phệ hết thảy thế gian vạn vật.

Rốt cuộc, trong miệng Tiểu Cầu tuôn ra cực kỳ khủng bố hấp lực. Vậy mà hoàn toàn đem những cái kia công kích toàn bộ cho hút sạch, bất kỳ cái gì cũng không lưu không lọt.

Vừa rồi ầm ầm uy thế biến mất, vừa rồi Thiên Địa rung chuyển biến mất, vừa rồi cuồng bạo phong vũ cũng là biến mất, trả lại một cái cực kỳ im lặng Thiên Địa.

Lúc này đây, những cái kia Yêu Hoàng đều là chết lặng. Chứng kiến chính mình công kích mạnh nhất đều bị Tiểu Cầu nuốt sạch. Bọn hắn trong nội tâm đều là tuyệt vọng.

Bởi vì bọn hắn biết, hôm nay, bọn hắn hay là chết chắc.

Lúc này, hi vọng duy nhất của bọn hắn, chính là đến từ trung tâm khu vực.

Chỉ có chư vị Yêu Đế xuất hiện, mới là có thể cứu lại bọn hắn.

Nhưng là từ đầu đến cuối, khu vực trung tâm liền một chút động tĩnh cũng không có, giống như là hoàn toàn bị ngăn cách một dạng.

"Xong, hôm nay xong". Ở đây Yêu Hoàng đều là một dạng này ý nghĩ.

"Trả lại cho các ngươi". Tiểu Cầu hô lớn, lập tức, từ trong miệng nó ầm ầm phun ra một cỗ hủy thiên diệt địa lực lượng, chính là vừa rồi công kích bị nó nuốt lấy. Hiện tại đem trả lại.

Hơn nữa, uy lực chính là mạnh hơn mấy lần.

"Oanh.... Oanh".

Toàn bộ Thiên Địa chấn động, ầm ầm rung chuyển.

Một cái khổng lồ ức vạn dặm mây nắm bùng lên, không gian, thời gian đều bị đánh nát. Tạo thành một vùng hủy diệt hoàn toàn.

Dưới đòn này công kích, Toàn bộ Yêu Hoàng đều là tan thành cát bụi. Thậm chí liền cát bụi đều bị hủy diệt.

Bọn hắn chân thân chôn tại dưới mộ phần cũng đều chậm rãi tiêu tán.

Lấy sức một mình, Tiêu diệt hơn ngàn vị Yêu Hoàng, Tiểu Cầu lúc này hình thái, chính là oai phong vô địch.

Tựa như một tôn đỉnh thiên lập địa Thần Thú một dạng.

Nó lúc này, mới là nhìn tới những cái kia Yêu Tộc đám hậu bối, bọn hắn giờ này chính là sợ hãi mà nằm la liệt, trong ánh mắt vô thần tuyệt vọng.

"Nên đến giờ ăn a". Tiểu Cầu khả khả cười nói.

Nó đem miệng lớn há ra, đem toàn bộ những cái kia Yêu Tộc hậu bối đều hút vào, số lượng nhiều không kể xiết.

Tại thời điểm bị hút vào. Lúc này mới có kẻ tỉnh hồn gào thét.

"Ta không muốn chết, tha cho ta a".

"Không, đừng....".

"Cứu a. Ai cứu ta a...".

"..."

Thế nhưng là, Tiểu Cầu cũng không để ý bọn hắn, đem toàn bộ đều hút vào miệng, sau đó nuốt xuống.

"Mùi vị không tệ, coi như ăn tạm, sau này lại ăn càng nhiều". Tiểu Cầu bộ dáng no nê thỏa mãn nói ra.

Quả thật, nó con đói đã là kéo dài hàng trăm vạn năm, đã là cồn cào phát điên. Hiện tại có nhiều huyết thực như vậy, cũng là đủ thỏa mãn nó tạm thời.

Doanh Thiên lúc này mới là đem không gian phong bế tán đi, toàn bộ Thiên Địa đều yên tĩnh lại.

Hắn cùng Tiểu Cầu đã trở về hình dáng bình thường, thêm Ảnh Phong cùng Chân Vũ tiến vào thăm cổc.

Lúc này, ánh mắt nhìn tới bọn hắn cũng là sợ hãi, kính nể, tôn sùng. Hoàn toàn khác so với lúc trước.

"Đại nhân". Vị kia Yêu Hoàng của Thanh Lộc Yêu Tộc mới là lại gần nhỏ giọng nói.

"Thế nào, đem nơi này đã thu xếp?". Doanh Thiên trên khuôn mặt không có biểu tình hỏi tới.

"Đã thu xếp xong". Vị Yêu Hoàng kia cúi đầu nói ra.

"Tốt, vậy chuẩn bị một chút liền trở về, việc ta đã xong". Doanh Thiên gật đầu, sau đó hẩn thân hình lại nhảy xuống dưới hồ.

Hắn muốn trước khi rời đi, nhìn lại một chút Tiểu Côn.

Lộc Thanh Nhan tiến tới sắp xếp một chút cho Ảnh Phong cùng Chân Vũ.

Hai người bọn hắn vừa rồi chứng kiến một trận chiến kia, lấy bọn hắn kiên nghị tâm tính, cũng là có chút run rẩy mà hải nhiên.

Hiển nhiên là bọn hắn chưa từng có nhìn qua như vậy tràng diện, cho nên cần tĩnh tâm một chút.

Đương nhiên trận chiến kia đối với bọn hắn cũng là có ảnh hưởng lớn, càng khiến cho bọn hắn nắm chặt bàn tay, quyết tâm tu luyện, trở nên ngày càng cường đại, mới có thể báo thù cho cho mẹ, báo thù cho gia tộc.

Về phần Tiểu Cầu, nó chần chờ một lát, sau đó cũng là nhảy xuống dưới hồ. Nó muốn đi xem một chút, rốt cuộc dưới hồ có dạng gì đồ vật, để cho Doanh Thiên phải đích thân đi xuống.

Lộc Thanh Nhan cùng vị kia Yêu Hoàng một chỗ nói chuyện. Nàng mang ra tấm ngọc như ý kia.

Vị kia Yêu Hoàng cẩn thận xem xét tấm ngọc như ý này một chút, sau đó nhìn Lộc Thanh Nhan dò xét một chút. Cuối cùng là hải lòng nói ra.

"Tốt lắm. Nha đầu nguoi có thể đạt được chư vị Tiên Tổ chấp nhận, giao lại truyền thừa, như vậy một cái thời đại này, chúng ta Thanh Lộc Yêu Tộc nhất định muốn quật khởi".

Nghe được vị Yêu Hoàng này nói, xung quanh những vị Yêu Hoàng khác cũng đều gật đầu hải lòng.

Lộc Minh đứng bên cạnh nhìn Lộc Thanh Nhan, trong con nguoi nước mắt chảy xuống, hắn cũng là cảm thấy vui mừng. Hắn tin tưởng, Lộc Thanh Nhan nhất định có thể gánh vác toàn bộ Thanh Lộc Yêu Tộc trách nhiệm.

Mà những cái kia hậu bối, đều là ôm nhau mừng khóc, bọn hắn những năm qua uất ức, chịu khổ, rốt cuộc cũng có thể thoát ra.

"Chư vị Tiên Tổ còn tốt sao". Lúc này, mới có một vị Yêu Hoàng hỏi tới.

Nghe vậy, Lộc Thanh Nhan không khỏi buồn một chút, nàng đem chuyện bên trong khu vực trung tâm đều kể lại, bao gồm việc chư vị Yêu Đế toàn bộ đều đã rời đi Thú Thiên. Hay là chuyện Doanh Thiên diệt qua Kim Sí Đại Bàng Tộc.

"Thì ra là vậy, xem ra, bọn họ hay là có riêng mình lựa chọn". Vị kia Yêu Hoàng thở dài một chút.

"Lão tổ, rốt cuộc, Thú Thiên kia là cái dạng gì". Lộc Thanh Nhan tò mò, nàng thật sự muốn biết, Thú Thiên đến cùng là cái gì.

"Thú Thiên đến cùng là cái gì, cũng chỉ có người đi vào mới biết". Vị Yêu Hoàng kia giải thích:"Nghe đồn, đó là một cái địa phương, cũng có thể là một cái thông đạo dẫn lối, hay đại loại vậy. Đi lên Thú Thiên cũng không biết là sẽ đi về đâu, có thể là một cái xa lạ bí ẩn thế giới, cũng có thể là một cái thần kỳ địa phương. Trăm ngàn vạn năm tới nay, có không ít Yêu Đế ở tại Thần Thú Phần đều là lựa chọn đi vào".

....

Doanh Thiên đứng tại tế đàn. Tĩnh tế quan sát khối xương đầu kia một chút.

Đúng như hẩn dự đoán, khối xương đầu này hiện tại chính là đã có biến hóa. Nó đã phát triển thêm một chút, mặc dù loại phát triển này nhỏ bé đến không thể nhỏ bé hơn một dạng. Nhưng là không có qua nỗi Doanh Thiên con mắt.

Hắn có thể cảm nhận được bên trong khối xương này, một cỗ sinh mệnh đang được chậm rãi uẩn dưỡng.

"Rốt cuộc, vẫn là có hi vọng sống lại". Doanh Thiên mỉm cười. Tất nhiên quá trình này chính là phải trải qua không biết bao nhiêu tuế nguyệt nữa. Nhưng chung quy chính là đều có hi vọng.

"Thật là cường đại".

Lúc này, Tiểu Cầu âm thanh vang lên. Nó vô cùng ngạc nhiên nhìn tới khối xương đầu này mà thán.

Phải biết, Tiểu Cầu bản thân nó đã là đầy đủ cường đại, cũng là kiêu ngạo vô cùng. Muốn nó hạ mình một chút, chính là rất khó khăn. Có lẽ chỉ có Doanh Thiên dạng này thủ đoạn. Mới có thể đem nó đánh phục.

Thế nhưng là, tại trước khối xương này, nó đều có thể cảm nhận được một chút áp lực. Tất nhiên loại áp lực này là đến từ huyết mạch. Chứng tỏ khi còn sống, chủ nhân khối xương đầu này so với nó còn mạnh hơn nhiều lắm.

"Đương nhiên, thời điểm còn tại, cho dù lão đầu kia cũng không phải đối thủ". Doanh Thiên mỉm cười.

Nghe vậy, Tiểu Cầu cũng là thất kinh, rốt cuộc nó hỏi: "Công Tử Gia, người đây là đang muốn cho nó hồi sinh sao".

"Ừm". Doanh Thiên gật đầu.

.....

Chuẩn bị xong xuôi thời điểm. Thanh Lộc Yêu Tộc cũng là chuẩn bị rời đi.

Bọn hắn lần này tới Thần Thú Phần, vốn dĩ là nặng nề tâm trạng, thế nhưng là hiện tại ai nấy đều hưng phấn vui vẻ.

Cái này cũng là đương nhiên, vừa có thể sửa chữa mộ phần tổ tiên. Lại thu về vô số Thần Cốt tài nguyên. Chưa kể còn đạt được truyền thừa của chư vị Yêu Đế.

Cái này bảo sao không vui đâu.

Rốt cuộc, Doanh Thiên cùng Tiểu Cầu cũng là đi lên.

Sau đó không có lại chần chừ, Doanh Thiên bố trí một ít thủ đoạn, đem cái này thâm cốc che giấu đi, cũng đem nó bảo vệ lại, coi như bị tìm thấy, muốn phá thâm cốc này bảo vệ, coi như đến ngàn vạn cái Yêu Đế, cũng mơ tưởng phá nổi.

Những cái kia hậu bối hướng chư vị Yêu Hoàng hành lễ một chút, sau đó từ biệt rời đi. Chỉ ít mười vạn năm sau Thần Thú Phần lại mở ra, bọn hắn mới có thể gặp lại.

Thần hạm bay lên, lấy tốc độ ngàn lần ánh sáng vun vút bay đi, hướng bên ngoài đi ra.

Cũng không biết là đi tới bao lâu thời điểm. Doanh Thiên cho thần hạm dừng lại, cũng nên là chia tay lúc.

Biết được Doanh Thiên muốn rời đi. Ở trên thần hạm ai nấy đều là mười phần tiếc nuối.

Bởi vì, bọn hắn lần này Thần Thú Phần đạt được. Hết thấy đều là Doanh Thiên giúp đỡ, hết thấy đều là Doanh Thiên ban cho.

"Công tử, không bằng chúng ta đưa người ra ngoài". Lộc Minh nín kéo nói ra.

Đổi lại, Doanh Thiên lắc đầu cười cười nói: "Không cần, ta con chút việc cần làm nốt".

Lộc Thanh Nhan một mực im lặng, giờ phút này cũng đều là không nở mà nói ra: "Công tử, còn có thể gặp lại người sao". Nói tới, nước mắt đã là hai giọt chảy xuống.

Doanh Thiên cười cười, đưa tay gạt đi nàng nước mắt nói ra: "Nha đầu, người trên vai trách nhiệm, không nên quên. Trở về đi thôi, có duyên ắt sẽ gặp lại".

Nói đoạn, hắn lập tức thả mình nhảy xuống thần hạm, không để ai kịp nói lời nào.

Tiểu Cầu cùng hai người Ảnh Phong, Chân Vũ cũng là theo sau.

Nhìn Doanh Thiên quay người đi. Không ai nói ai, già trẻ lớn bé trên thần hạm, đều là quỳ xuống cúi đầu hô: "Cung tiễn công tử".

Mãi cho đến khi Doanh Thiên bóng lưng đi khuất, bọn hắn mới là đứng lên, tiếp tục trở về.

P/s: mấy ngày này quả thực rất bận. Hi vọng mọi người không trách

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 150: Trái ý

Doanh Thiên nơi đi tới. Là chỗ hắn an bài cho Sở Thanh Lăng khu vườn lúc trước.

Tại hắn tiến đến thời điểm, liền đã trông thấy Sở Thanh Lăng tại đó ngồi chờ.

Trải qua mấy ngày không gặp, Sở Thanh Lăng trên thân đã là có cực lớn biến hóa.

Nàng hiện tại, trên thân quán lên một loại cực kỳ huyền diệu đạo vận thần bí, có thể nhìn thấy từng sợi đạo văn lưu chuyển quanh thân nàng, cực kỳ ảo diệu.

Cái này hiện tượng, cũng chỉ có người đối với Đại Đạo hiểu được cực sâu, mới có thể có.

Chưa kể trên thân nàng còn có lấy một loại bá khí vương giả quyền uy khí tức.

Loại này vương giả khí tức, cũng chỉ có thể ở trên người Thần Vương mới có được. Rõ ràng là nàng đã đột phá, bước vào Thần Vương cảnh giới.

Cái này cũng không có gì lạ. Nàng trước khi tiến vào Thần Thủ Phần, đã là Thiên Thần đỉnh phong, hiện tại sau khi ngộ đạo đột phá Thần Vương là chuyện nước chảy mây trôi, phóng nhân Thần Giới, cùng trong thế hệ nàng đều là nhất đẳng thiên tài.

Hiển nhiên, tại thời gian qua, Sở Thanh Lăng tại khu vườn này ngộ đạo, đã là có được cực kỳ lớn thu hoạch, lần này thu hoạch, đối với nàng chính là cả đời lợi ích.

"Công tử, người trở về".

Nhìn thấy Doanh Thiên dẫn theo hai người, Sở Thanh Lăng cũng không có ngạc nhiên, bèn tiến tới chào hỏi.

Doanh Thiên gật đầu nhìn nàng một lượt nói ra:"Không tệ, coi như có triển vọng".

Cái này câu khen, mặc dù không phải là quá mức, nhưng là nó được Doanh Thiên chính miệng nói ra, vậy liền không chút nào tầm thường, cái này đại biểu cho Sở Thanh Lăng tương lai triển vọng.

"Hai người họ là.....? "

"Thu nhận thêm người". Doanh Thiên cười đáp:"Đi thôi".

Lại đi tiếp một đoạn thời gian. Cuối cùng chỗ đi tới, là Nguyệt Nhi vị trí.

Đây là một cái hết sức cổ lão mộ phần, bên trong từ khí mật mờ dày đặc, có thể thấy được từng cái bóng đen lượn lờ bên trong.

Hiển nhiên dạng này mộ phần, đã là bỏ hoang quá lâu, lại xảy ra một ít chuyện không biết, cho nên biến thành một cái hung hiểm địa phương.

Đây chính là chỗ lúc trước Doanh Thiên để cho Nguyệt Nhi đi vào.

Nhưng là lúc này, đã không còn thấy Nguyệt Nhi bóng dáng, tựa hồ nàng đã rời đi trước, không còn ở đây.

Nguyệt Nhi không tại, mặc dù không có nằm trong Doanh Thiên tính toán, nhưng là hắn cũng không có ngạc nhiên.

Bởi vì hắn rõ ràng, Nguyệt Nhi thông minh hơn người, nhất định có chuyện mới khiến nàng rời đi.

Hắn nhìn qua nơi này một chút, lập tức xác định phương hướng,sau đó dẫn theo mấy người rời đi.

Doanh Thiên cũng không phải đi tìm Nguyệt Nhi, hắn trước tiên muốn đưa Từ Nghiên cùng Tuyết Ngạo Linh đón lấy

....

Chỗ này. Giống như một cái thôn trang cổ lão một dạng.

Thôn trang này đơn sơ vô cùng, đều là nhà gỗ mái tranh một dạng, mặc dù hoang phế đã quá lâu, nhưng là nhìn tới đều nguyên vẹn một chút, cũng không có quá mức đổ nát.

Lúc này đây, tại giữa thôn trang, chính là bày lấy từng bộ thi thể, những bộ thi thể này đều là thuộc về Yêu Tộc, là Bát Dực Xà Tộc.

Bát Dực Xà Tộc tại trong Xà Tộc nói chung bất quá chỉ là một cái cực kỳ nhỏ yếu Xà Tộc, bọn hắn đặc thù là vì tại trên lưng rắn mọc ra 8 cái cánh, tất nhiên là ở chân thân hình thái.

Cái này Bát Dực Xà Tộc trong tộc bất quá chỉ có duy nhất một cái Yêu Vương, lần này cũng là hắn chết đi cho nên mới đưa vào bên trong Thần Thủ Phần.

Nói tới, bọn hắn tình huống so với Thanh Lộc Yêu Tộc còn muốn thê thảm vô số lần.

Những thi thể Bát Dực Xà Tộc này đều là bị kiếm chém chết, có thì là đầu lâu cùng tay chân đứt lìa, có thì là hiển hóa ra chân thân, nhưng như cũ đều bị chém đoạn.

Người ra tay chính là mười phần quyết đoán, kiếm khí sắc bén, đều là nhất kiếm đoạt mệnh.

Lúc này, chỉ thấy ngồi giữa những thi thể kia, là một cái nữ tử mặc áo đỏ, nằm trên thân kiện áo đỏ kia tại nhuộm đậm máu tươi, khiến cho nó càng trở nên đỏ rực mười phần.

Hiển nhiên, những Bát Dực Xà này, là do nàng giết.

Nàng kia, Chính là Nguyệt Nhi.

Giờ phút này, Nguyệt Nhi toàn thân rã rượi, mái tóc dài đen bù xù, khuôn mặt lấm lem, trên thân vết thương chồng chất, mặc dù không có nguy hiểm tới tính mạng. Nhưng là vẫn đem nàng suy yếu tới cực điểm.

Nàng khí tức vô cùng hỗn loạn, hiển nhiên là trên người dính lấy không ít các loại lực lượng ăn mòn nàng sinh mệnh.

Rõ ràng, Nguyệt Nhi là vừa trải qua một trận ác liệt chiến đấu, mặc dù giành lấy chiến thắng, thế nhưng là cái giá phải trả không nhỏ.

"Đại tì, người thương thế rất nặng".

Chỉ thấy từ bên trong một cái nhà tranh, chui ra một cái thiếu niên, hần nhìn qua cũng chỉ khoảng 14-15 tuổi. Trông lấy non nớt vô cùng.

Thiếu niên này trên thân cũng là có lấy không ít vết thương, nhưng đều là vết thương nhẹ. Không đáng lo ngại.

Để người chú ý là. Cái này thiếu niên, cũng không phải là nhân tộc, mà thuộc về Yêu Tộc, cũng chính là Bát Dực Xà tộc kia.

"Ta không sao, tiểu đệ đệ, người cùng bọn hần là đồng tộc, tại sao truy sát người". Nguyệt Nhi giọng nói mệt mỏi hỏi tới.

Kỳ thực, trước đó không lâu, nàng là từ mộ phần đi ra ngoài. Vốn dĩ là muốn chờ Doanh Thiên trở lại.

Thế nhưng là, lại bất gặp cái này thiếu niên bị truy sát chạy qua, bộ dáng là hết sức thê thảm đáng thương.

Ban đầu Nguyệt Nhi cũng là không muốn quản. Thế nhưng là nàng bị suy nghĩ vây lấy, cuối cùng là quyết định đuổi theo, sau đó chém giết những kẻ kia truy sát thiếu niên này, đem hần cứu lấy.

"Bọn hần, là muốn làm phản, đem trong tộc quyền hành đoạt lấy". Thiếu niên kia rung rung nước mắt kể ra.

Hóa ra, cái này Bát Dực Xà tộc đã là quá mức xuống dốc. Khiến cho trong tộc xảy ra mâu thuẫn.

Một phe thì muốn nương tựa cái khác xà tộc cường đại để cho tộc mình có cơ hội trở mình.

Một phe thì là bảo thủ, không muốn nương tựa ai, bởi vì bất kể nương tựa cái nào thế lực, đều sẽ phải chịu nhục nhã. Thậm chí bị nuốt chửng. Trở thành nô lệ phụ thuộc.

Mà lại gia gia của thiếu niên này, cũng chính là vị duy nhất Yêu Vương của Bát Dực Xà Tộc, cũng là chủ trương bảo thủ.

Nhưng là hần thọ nguyên đã hết, cho nên phải tiến vào Thần Thú Phần.

Cũng nhân cơ hội này, phe còn lại mới lập kế hoạch, đem phe bảo thủ lật đổ. Mà thiếu niên này chính là vị Yêu Vương kia dòng chính, cho nên cũng lọt vào truy sát.

May mắn cho thiếu niên này, là được Nguyệt Nhi cứu lấy.

Nghe câu chuyện này, cũng là khiến cho Nguyệt Nhi cảm thấy thương xót, khiến cho nàng tự nghĩ về mình.

Một cái thiếu niên non nớt, trong chốc lát mất đi tất cả, trở thành một kẻ không có người thân, không có nơi để ở.

Mà nàng, từ nhỏ cô đơn lạnh lẽo, cực khổ sống sót qua ngày, nếu là không có Doanh Thiên gặp lấy, cũng không biết hiện tại nàng đã là tình cảnh gì.

"Tiểu đệ đệ, người tên là gì".

"Ta gọi là Bát Cảnh Anh".

"Ân, liền gọi người Tiểu Bát, yên tâm, chờ sư tôn tìm tới, ta liền xin sư tôn nhận đệ làm đệ tử".

"..."

Doanh Thiên đã đem Tử Nghiên cùng Tuyết Ngạo Linh đón lấy, hai nàng trải qua một trận chém giết sinh tử, bất kể là tâm cảnh, hay là tu vi, đều phát triển một mảng lớn.

Chỉ tính riêng tu vi, hai người đã là thành công ngưng tụ ra 1000 đạo đại đạo pháp tắc, đột phá tới Địa Thần Cảnh.

Lúc này, hai nàng trên thân ngập tràn một loại tức sát chi khí, tựa như hai tôn ma nữ một dạng, khiến cho người đều có chút sợ hãi.

"Nói như vậy, hai người bọn họ từ nay cũng sẽ là Đế Kiếm sao". Tuyết Ngạo Linh ánh mắt lạnh lẽo nhìn tới Ảnh Phong cùng Chân Vũ nói ra.

Bị Tuyết Ngạo Linh nhìn tới, không khỏi để cho Ảnh Phong cùng Chân Vũ hơi mất tự nhiên, bọn hắn không phải sợ, dù sao bị một cái nữ tử nhìn với ánh mắt như vậy, cũng không khỏi bối rối một chút.

Cái này cũng không phải là nàng cố ý hù dọa hai người bọn hắn, mà là do trải qua một tràng chém giết dài hơi, khiến cho nàng tâm cảnh còn có chút ảnh hưởng.

"Chiều cổ bọn hắn một chút". Doanh Thiên cười cười. Dù sao Tuyết Ngạo Linh cùng Ảnh Phong, Chân Vũ đều là Đế Kiếm, chiều cổ nhau một chút là điều nên làm.

"Công tử, Nguyệt Nhi thế nào". Từ Nghiên lúc này mới hỏi tới.

"Nó còn tốt, hiện tại liền đi gặp nó". Doanh Thiên bình thản nói ra, sau đó hắn hướng một bên đi tới. Hiện tại mới là đi tìm Nguyệt Nhi lúc.

...

Hơn hai canh giờ sau đó, đám người Doanh Thiên mới đi tới chỗ Nguyệt Nhi.

Nhìn thấy Doanh Thiên từ xa đi tới, Nguyệt Nhi đang điều trị thương thế cũng là vui mừng mà chạy tới:"Sur tôn, người rốt cuộc tới, ta chờ đã lâu a".

"Thế nào, không đi gây sự nữa, mà lại làm người tốt đi cứu người rồi". Doanh Thiên nhàn nhạt hỏi.

Cái này để cho Nguyệt Nhi có chút xấu hổ, cũng không biết nên thế nào đáp.

"Tịch Diệt Chân Thể". Tiểu Cầu nhìn tới Nguyệt Nhi liền thì thào. Trong ánh mắt có chút kiêng dè.

"Oa, sur tôn, người từ đâu tìm tới một cái bệnh cầu biết nói".

"Bệnh mẹ người, nha đầu ăn nói cho cẩn thận một chút".

Nguyệt Nhi cười a a, cũng không để ý tới Tiểu Cầu mà là hướng Doanh Thiên nói tiếp:"Sur Tôn, người nhìn, đó là ta cứu lấy người". Nói đoạn, chỉ tay tới chỗ Bát Cảnh Anh đang rụt rè đứng một góc.

"Thì thế nào". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra, bộ dáng không giống như Nguyệt Nhi tưởng tượng.

"Ân, Tiểu Bát đệ ấy rất đáng thương a, sur tôn có thể thu lưu đệ ấy". Nguyệt Nhi cũng không có vòng vo trực tiếp nói ra.

"Nói như vậy, chỉ cần đáng thương ta liền phải thu lưu sao". Doanh Thiên hỏi ngược lại.

Cái này quả thực để cho Nguyệt Nhi có chút không biết nên nói thế nào, Doanh Thiên hiện tại bộ dáng, có chút không đúng.

"Sur tôn, đệ ấy đáng thương như vậy, Nguyệt Nhi xin người đem đệ ấy thu nhận làm đệ tử". Nguyệt Nhi bộ dáng khẩn cầu nói ra.

Bình thường tới nói, Doanh Thiên rất là nuông chiều nàng, có thể đáp ứng nàng hết thảy yêu cầu. Chỉ là hôm nay cũng không phải lúc.

"Không thể". Doanh Thiên trực tiếp từ chối.

Nguyệt Nhi không khỏi thần thờ một chút nói ra:"Vì sao lại không thể đâu".

"Nha đầu. Có nhiều chuyện, người vẫn chưa thể hiểu được". Doanh Thiên lắc đầu nói ra:"Đem cho hắn một chút cứu tế, sau đó đi thôi, chúng ta cùng hắn vô duyên".

Doanh Thiên lời này, chính là từ chối, đừng nói thu nhận làm đệ tử, liền thu lưu hắn cũng không muốn.

Nói đoạn, Doanh Thiên quay người muốn đi.

Nhưng là Nguyệt Nhi trước một bước đem hắn chặn lại. Sau đó chính là dứt khoát trước mặt hắn quỳ xuống, con mắt ướt át nói ra:"Sur tôn, Nguyệt Nhi trước nay chưa từng cầu xin người điều gì, hôm nay Nguyệt Nhi chỉ xin người thu lưu đệ ấy mà thôi".

Nguyệt Nhi quỳ xuống cầu xin, là làm cho Từ Nghiên mấy người không khỏi ngạc nhiên một chút.

Các nàng ở bên cạnh Doanh Thiên một đoạn thời gian, cho nên đối với hắn cũng là có một ít hiểu lấy, đây rõ ràng là Nguyệt Nhi muốn trái ý Doanh Thiên.

Chỉ sợ muốn đem hấn chọc giận.

"Nha đầu, lời ta nói, không nghe sao". Doanh Thiên con mắt híp lại nói ra. Hấn câu nói này, lập tức để cho Từ Nghiên cùng Tuyết Ngạo Linh giật mình bèn khuyên bảo.

"Nguyệt Nhi, ý công tử như vậy, muội cũng không nên trái ý, công tử chắc chắn có lý do".

Cho dù là Bát Cảnh Anh lúc này, cũng là chạy tới muốn đỡ Nguyệt Nhi đứng lên."Nguyệt Ti Ti, người mặc kệ ta, không nên vì ta mà cùng sư tôn tí cái nhau".

Nhưng là Nguyệt Nhi cũng không có đứng lên, nàng kiên quyết quỳ tại đó nói ra."Xin sư tôn đem đệ ấy thu lưu, ta từng trải qua cái kia không nhà, không người thân, bị người xua đuổi cảm giác, hiện tại đệ ấy cũng là như thế, ta hiểu cảm giác đó, cho nên xin người thành toàn cho ta".

Nguyệt Nhi lời nói, tràn đầy kiên quyết cùng thành khẩn. Cái này chứng tỏ, nàng ý chí đã quyết tâm, nhất định phải bảo vệ Tiểu Bát.

"Nếu như sau này có hậu quả, người chịu sao". Doanh Thiên câu này nói ra, chính là mòi phần ân ý.

"Đệ tử xin chịu mọi hậu quả". Nguyệt Nhi kiên quyết nói ra, trong ánh mắt kiên định chưa từng có.

Nhìn nàng ánh mắt kia, Doanh Thiên lắc đầu nói ra:"Tùy ý đi".

Nói đoạn, cất bước đi.

Cái này để cho Nguyệt Nhi lập tức vui mừng đập đầu."Tạ sư tôn thành toàn". Sau đó nói với Tiểu Bát:"Đi thôi, sư tôn đã đồng ý rồi".

P/s: Thời điểm tới, nên khai thác nhân vật phụ một chút. Không nên quá tập trung vào main.

Nhân vật Bát Cảnh Anh(Tiểu Bát) này tương lai xa xôi cũng sẽ là một cái mắt xích quan trọng

Còn một vấn đề nữa, vì số lượng nhân vật đi theo Doanh Thiên khá nhiều, cho nên sẽ tùy thời mà khai thác

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 151: Trở Về Thần Lô Sơn

Thần Thú Phần thời gian đóng lại, đã là sắp đến.

Không tới mấy ngày, Thần Thú Phần sẽ là hoàn toàn khép lại, cho nên lúc này, các phương Yêu Tộc tuyệt đại đa số đều đã hoàn thành chính mình công việc.

Chôn cất đều đã xong, đi tìm kiếm cơ duyên bảo vật cũng đều đã xong, cũng nên là thời điểm rời đi.

Lúc này, các phương Yêu Tộc có không ít đều đã tập hợp trở về, có thì là đi về Yêu Giới, có thì là trở về chính mình thế lực tại Thần Giới.

Cũng có một số ít trên quý cơ hội mười vạn năm này, muốn dành đến ngày cuối cùng, tranh thủ chút thời gian ít ỏi còn lại để tìm kiếm bảo vật.

Thần Lô Sơn thần hạm đậu tại hư không bên ngoài, chờ đợi lấy từng cái đệ tử lục tục đi trở về.

"Tiểu Thư bọn hấn không biết bao giờ mới trở về đây". Một vị Thần Vương không khỏi có chút lo lắng nói ra.

"Yên tâm đi, cùng đại nhân một chỗ, tuyệt không có cái gì xảy ra". Một vị Thần Vương khác lên tiếng nói ra.

"Nhìn... không phải mới nhắc tới. ".

Chỉ thấy Doanh Thiên dẫn theo một đám người rời khỏi Thần Thú Phần, hướng bên này thần hạm đi tới.

"Cung nghênh đại nhân cùng tiểu thư trở về". Trên thần hạm ai nấy đều là cung kính quỳ xuống.

Doanh Thiên gật đầu, cũng không có nói gì, trực tiếp đi tới hấn phòng lớn.

"Ngô, nhiều như vậy người, đại nhân gia. Người thật oai phong nha". Tiểu Cầu không khỏi cười cười trêu chọc một chút.

"Thế nào, rất thích sao, nếu ngươi muốn, liền tùy tiện được". Doanh Thiên cười nhạt nhìn nó nói ra.

"Bỏ đi, ta cũng không cần dạng này". Tiểu Cầu xua xua bàn chân nói ra. Mặc dù nó trong miệng nói như vậy. Nhưng là lại có cái khác ý nghĩ.

Nhìn thấy một cái bệnh cầu mà lại có thể mở miệng cùng Doanh Thiên nói chuyện, lập tức để cho người biết, cái này bệnh cầu tuyệt không có chút nào tầm thường.

"Cầu gia, có cần chuẩn bị một chút sao". Một cái đạt tới Thiên Thần cảnh chạy tới có chút nịnh nọt nói ra.

"Ân, coi như ngươi có mắt, còn lại đều là mù". Tiểu Cầu có chút hài lòng cười nói ra."Trước chuẩn bị cho ta nước tắm, lại đến một bàn thức ăn ngon".

....

Doanh Thiên nhìn trước mặt Nguyệt Nhi cùng Bát Cảnh Anh, trầm mặc không nói.

Nguyệt Nhi từ lúc trở về, liền lập tức xin cho Bát Cảnh Anh trở thành Doanh Thiên một cái đệ tử, chỉ là Doanh Thiên chưa có gật đầu đồng ý mà thôi.

"Sur tôn, người còn cái gì chần chừ, có thể nói cho Nguyệt Nhi biết". Nguyệt Nhi cất lời.

Doanh Thiên từ ban đầu từ chối thu nhận Bát Cảnh Anh, cũng từ chối thu nhận làm đệ tử, cái này để cho Nguyệt Nhi biết, trong đó tất có lý do.

Bát Cảnh Anh giờ phút này cũng là quý nơi đó, bộ dáng sợ sệt, không có dám nói lời nào.

"Các ngươi mệnh cách không hợp nhau, nếu là cùng hấn một chỗ, tương lai không thể đột phá, hấn cũng sẽ như vậy". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra.

"Cái gì mệnh không hợp, sư tôn thần thông quảng đại, không thể cái mệnh sao". Nguyệt Nhi không khỏi thắc mắc.

"Cái này mệnh, là do các ngươi tự tìm lấy, ta vô pháp đi cải". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra."Bất quá. Nếu các ngươi có thể toàn tâm toàn ý vượt qua, vậy liền khác".

"Như thế nào". Nguyệt Nhi vội hỏi

"Cái này, chính là phải dựa vào hấn đi nỗ lực". Doanh Thiên chỉ vào Bát Cảnh Anh.

Nghe được như vậy, Bát Cảnh Anh cũng là đập đầu mà nói."Đại nhân lời nói, Cảnh Anh xin ghi nhớ, cũng sẽ hết mình cố gắng".

"Vậy tốt, cho ngươi một cái cơ hội, trở thành ta một cái đệ tử". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra.

Nghe vậy, Nguyệt Nhi và Bát Cảnh Anh đều là ngạc nhiên vui mừng. Bọn hấn đều không nghĩ Doanh Thiên sẽ bất ngờ thay đổi ý kiến. Cái này có chút kỳ lạ với hấn phong cách, nhưng là mặc kệ thế nào. Bọn hấn đều đã thuyết phục được Doanh Thiên.

"Từ nay gọi ngươi là Tiểu Bát, nha đây ngươi chiếu cố sư đệ một chút". Doanh Thiên nói ra."Được rồi. Lui ra đi".

"Tạ sư tôn". Hai người đồng thanh đáp

Tại Nguyệt Nhi cùng Tiểu Bát lui ra sau đó. Doanh Thiên tiếp tục cho gọi Ảnh Phong cùng Chân Vũ.

Bọn hấn hai người đã là tắm rửa sạch sẽ, mặc lên một bộ vừa vặn y phục.

Nhìn tới đều là tuấn mã nam, lộ ra có bộ dáng thiếu hiệp một dạng.

"Công tử cho gọi chúng ta". Ảnh Phong là huynh trưởng cất lời.

"Ân, hai ngươi tu vi hiện tại quá yếu, chính là cần cấp thiết nhanh chóng tăng lên, cái này chính là các ngươi tự mình đi nỗ lực tu luyện".

"Nghe lời công tử dặn".

"Các ngươi là ta kiếm, mà đã là kiếm, chính là cần sắc bén vô song, có thể chém mọi cái vật cản đường". Doanh Thiên chậm rãi nói:"Đương nhiên, các ngươi làm kiếm, nguy hiểm không ít, cũng sẽ có nguy cơ bị người ta chém gãy, cho nên chính là phải cẩn thận".

"Vâng".

"Được rồi, lui ra đi". Doanh Thiên ra hiệu.

Lúc này, trong tròng lớn, Doanh Thiên một mình ngồi trên ghế, ánh mắt có chút xa xăm. Hấn như thế trên ghế ngồi, không khỏi lộ ra một cái bóng dáng cô đơn.

Hắn biết được, tại trên thế gian này, người cùng hắn quen thuộc, đã là lác đác không còn lại bao nhiêu, người có thể cùng hắn nói chuyện vui vẻ, chính là ít lại càng ít.

Coi như hiện tại xung quanh hắn có người đi theo, nhưng là bọn hắn còn quá mức yêu đuối, cần một thời gian dài nữa mới có thể trưởng thành đâu.

Suy nghĩ một lát, Doanh Thiên tự mình lắc đầu cười cười.

Đạt tới hân dạng này tồn tại, vẫn là có nhiều thứ dứt không ra, cái này nếu là nguyện ý, hắn tùy thời đều có thể dứt đi.

Nhưng là hắn không làm như vậy, hắn cho phép mình cảm thấy cô đơn, hắn cho phép mình tịch mịch, buồn, vui...

Bởi vì hắn biết, mình là một cái tục nhân. Một cái hết sức tục nhân.

Thời điểm cần thiết, hắn có thể uy nghi thiên hạ, thiết huyết vô tình. Nhưng là trở về mình thời điểm. Hắn chính là một cái như thế người bình thường.

"Xem ra, ta nên sớm một chút chuẩn bị đi". Doanh Thiên đưa tay lên nhìn nhìn một chút.

Thế Phương phát ra từng cái lấp lánh ánh kim, tựa hồ có thể đâm xuyên con người ta con mắt.

Sau đó, hắn trên tay phóng xuất ra Doanh Thiên Đạo, xâm nhập Thế Phương, trước tiên nên dò xét một chút.

....

Thần Lôi Sơn thần hạm rút cuộc đón đủ người, chuẩn bị khởi hành trở về Thần Lôi Sơn.

Lần này Thần Thủ Phần lịch luyện, tuyệt đại đa số đều có đạt được chính mình cơ duyên.

Có đệ tử thì là đạt được một khối Thần Cốt đạo văn, có thì là đạt được một cây mấy mươi vạn năm linh dược. Cũng có thì đạt được một cái Thần Thủ truyền thừa. Tóm lại, đều là có thu hoạch.

Tất nhiên cũng có một số không thể trở về. Tỉ dụ như đi nhầm địa phương hung hiểm, không may bỏ mạng, hoặc là trâu chọc tới không nên chọc tồn tại, bị đánh giết. Tất nhiên số lượng người không thể trở về. Là rất ít.

Trải qua hai ngày cấp tốc di chuyển. Rút cuộc bọn hắn lần nữa trở về Thần Lôi Sơn.

Lúc này đã là có người đón tiếp.

Sở Kiến Phong tại trong lương đình ngồi sẵn, Xà Ảnh cũng là tại đó, bọn hắn là đang chờ Doanh Thiên trở về.

"Đại nhân".

Nhìn thấy Doanh Thiên đi tới, hai người đều là đứng lên hành lễ. Cùng Doanh Thiên đi tới, cũng chỉ có Tiểu Cầu.

Vừa mới chào hỏi Doanh Thiên. Lại nhìn sang Tiểu Cầu, Xà Ảnh lông tóc không khỏi dựng đứng, bởi vì hắn cảm nhận trên người tiểu cầu một loại hãi hùng khiếp vía.

"Đại nhân... Đây là Bệ....".

Xà Ảnh còn chưa có hồi dứt, Tiểu Cầu đã là cắt lời nói ra."Ngô, một cái không tề Xà, mặt rắn hắn rất bỏ".

Nghe được như vậy, cũng đủ làm Xà Ảnh run lên."Vị này đại nhân, ta cũng không có đắc tội ngài".

"Bỏ đi, không có hứng". Tiểu Cầu hất hàm

Nhìn thấy Xà Ảnh sợ hãi như vậy, Sở Kiến Phong cũng là mở rộng tầm mắt, hắn biết Xà Ảnh cường đại nhiều lắm, mặc dù không biết là đến trình độ nào, nhưng là so với hắn cái này Thần Hoàng Nhất Trọng Thiên đều muốn mạnh gấp mười lần.

Thế nhưng là Xà Ảnh lại đối với trước mắt cái này bệnh cầu sợ hãi. Vậy liền biết, cái này bệnh cầu tuyệt đối không dễ chọc.

Chỉ cần nhìn nó đi bên cạnh Doanh Thiên liền đã biết không phải bình thường một con cầu.

"Đại nhân lần này thu hoạch, không biết thế nào". Xà Ảnh hỏi thăm.

"Không tề, coi như mỹ mãn đi". Doanh Thiên cười cười nói:"Ngoài ra còn có thu hoạch ngoài ý muốn".

"Cái gì ngoài ý muốn"

"Nó". Doanh Thiên chỉ tới bên cạnh Tiểu Cầu, sau đó nói tiếp:"Người tự nhìn xuống dưới".

Nghe vậy, Xà Ảnh con mắt cũng là hướng bên dưới nhìn xuống, lập tức Ảnh Phong cùng Chân Vũ xuất hiện trong mắt hắn.

Ban đầu hắn còn có chút không để ý, nhưng là nhìn kỹ về sau, lại phát hiện kỳ lạ, hắn kinh dị kêu một tiếng:"Tung Hoành Gia huyết mạch".

"Không sai". Doanh Thiên gật đầu cười đáp.

"Bọn hắn huyết mạch vậy mà cũng lưu lạc tới đây, vậy hắn là đã gặp họa". Xà Ảnh ngạc nhiên nói ra.

Nhắc đến Tung Hoành Gia, Xà Ảnh cũng chính là biết rõ một hai.

"Năm đó họa, cũng không phải chỉ tới trên đầu các ngươi". Doanh Thiên nhấp một chén trà nói ra:"Bất kỳ cái nào cùng là có liên quan, đều không may mắn".

"Cái gì". Xà Ảnh không khỏi khiếp sợ kêu lên:"Chẳng lẽ bọn hắn lại muốn độc bá thiên địa".

Nói tới, năm đó trận thanh trủng kia. Giáng lên Xà Ảnh gia tộc, khiến cho hắn phải trốn tới Thần Giới, cho nên đối với trận thanh trủng kia cũng không rõ ràng

"Còn không phải vậy đâu". Doanh Thiên cười nhạt, trong mắt lạnh lẽo.

Một bên Sở Kiến Phong đều nghe không hiểu. Hắn cũng biết mình nghe chuyện không nên nghe, cho nên mới là cáo lui xuống dưới.

"Nói đi, là ai đã thương ngươi". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra.

Hắn trở về thời điểm. Liên phát hiện Xà Ảnh bên trong người có thương thế, hiển nhiên là bị người đã thương.

Mà lại, là trong lúc Doanh Thiên đi vào Thần Thú Phần bị đã thương, thương thế cũng là không nhẹ.

"Không có gì, chỉ là bị bọn hắn cảnh cáo một chút mà thôi". Xà Ảnh có chút xấu hổ cười nói.

"Cảnh cáo?. Xem ra ngươi nhúng tay không ít chuyện". Doanh Thiên cười cười.

"Cái này cũng không thể trách, bọn hắn ra quy định, chúng ta không thể nhúng tay bất kỳ cái gì Thần Giới sự tình".

"Bị đánh một lần, nên sợ rồi?". Doanh Thiên nói ra.

"Cái này trách không được ra, bọn chúng người đồng thể mạnh". Xà Ảnh có chút bất đắc dĩ.

"Lại mạnh, cũng bắt quá sâu kiến". Doanh Thiên lạnh lùng nói ra:"Cũng tốt, trước tiên nên đem Thần Giới dọn dẹp sạch sẽ một chút, nếu không bọn chúng còn nghĩ Thần Giới là nhà mình đâu". Nói đoạn trên miệng nở nụ cười.

Cái này nụ cười, chính là đã quyết định không ít kẻ số mệnh.

"Đại nhân, Sở Kiến Phong tiểu tử kia gặp chút rắc rối, không biết đại nhân có giúp đỡ? ". Xà Ảnh nói tiếp.

"Là Dị Huyền Tông kia?".

"Vâng".

Doanh Thiên lắc đầu, nhìn Xà Ảnh có chút thất vọng nói ra:"Ngươi quá nhút nhát".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 152: Lại đến

"Một cái còn con Dị Huyền Tông, lẽ nào cũng cần đến phiên ta xuất thủ". Doanh Thiên không khỏi lắc đầu nói ra.

Nghe được Doanh Thiên ngữ khí kia. Để cho Xà Ảnh có chút xấu hổ. Quả thật, tại từ lúc hắn gặp Doanh Thiên tới nay, giống như đều ý lại vào Doanh Thiên vậy.

"Đại nhân a, cũng không phải ta muốn như vậy, nhưng là hiện tại ta bị bọn hắn khóa chặt, rất khó hành động". Xà Ảnh đem chính mình nỗi khổ nói ra.

Nhưng là, hần lời nói như vậy, lại càng khiến cho Doanh Thiên cảm thấy càng thất vọng hơn.

"Xem ra, ngươi hay là bị bọn hần đánh đến sợ".

"Cái này cũng không phải ta sợ. Chỉ là bên dưới một đám tộc nhân còn cần bảo vệ đi". Xà Ảnh âm thanh nhỏ xuống.

Quả thật, cũng không phải hần sợ hãi. Mà bởi vì bên dưới hần, còn có một đám yếu đuối tộc nhân cần che chở. Nếu là hần có cái gì mệnh hệ. Vậy liền không còn có ai đi che chở tộc nhân của hần.

"Cái gì lý do, đều giấu không được dạng này nhát gan". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra."Nếu không, các ngươi tốt nhất nên làm một cái rùa rút đầu tại Thần Giới, thật tốt chui nhủi sống qua ngày".

Doanh Thiên ngữ khí nặng nề. Trong đó bao hàm chính là quở trách.

Nghe được như vậy, cũng là để cho Xà Ảnh không khỏi trầm mặc một chút.

"Nhìn ngươi dạng này, cũng còn hô hào cái gì báo thù, cái gì đẳng lâm, chính là đánh rắm". Doanh Thiên tiếp tục nói ra."Mấy cái lâu la, liền để ngươi sợ hãi như vậy, nếu là ném tới một hai cái Đạo Quân, vậy liền để ngươi dọa chết sao".

Xà Ảnh nghe Doanh Thiên nói, trong lòng vốn dĩ cảm thấy đau khổ mười phần, lại càng cảm thấy xấu hổ hơn.

Rốt cuộc một lúc sau. Xà Ảnh giống như hiểu được cái gì, cúi đầu mà nói."Tạ Đại Nhân chỉ điểm".

"Ngươi nên nhớ, Thần Lôi Sơn trên đỉnh kia là cái gì, đó là thuộc về các ngươi hi vọng.Bảo vệ Thần Lôi Sơn, cũng là bảo vệ các ngươi hi vọng".

"Đi thôi, thuận tay mà làm, trời sắp còn có ra đỡ". Doanh Thiên vẫy tay.

Xà Ảnh cúi đầu, đem Doanh Thiên lời nói ghi nhớ. Sau đó cáo lui ra ngoài.

"Thời điểm tới, cũng nên làm việc của mình". Doanh Thiên lầm bầm.

Nói đoạn, hần đem không gian thủ đoạn thi triển ra. Đem toàn bộ lượng đỉnh này kéo vào không gian tầng sâu, chong chóng vô tận không gian gia cố lên nhau. Tạo thành một cái cực kỳ bí ẩn chỗ, không kẻ nào có thể tìm tới.

...

Lúc này, bên ngoài Thần Giới, một cái không nhỏ chấn động tin tức lan ra.

Có rất nhiều Yêu Tộc thế lực lần này đi vào Thần Thú Phần không thấy trở ra, cái này bao gồm Yêu Giới rất nhiều thế lực, ngay cả Thần Giới cũng có mấy cái thế lực mất tích.

Đây là một cái mười phần rung động tin tức, bởi vì giống như này sự tình trước đây vốn dĩ chưa từng xảy ra.

Cái này rõ ràng là có đại sự phát sinh.

Mà lại, những người trở về cũng không có rõ ràng chuyện gì xảy ra.

Những thế lực bị mất tích kia mất đi lượng lớn cường giả cùng tuổi trẻ hạt giống, mặc dù không đến nỗi suy sụp, nhưng là cũng thương gân động cốt.

Thậm chí có cường giả Đế Cảnh tự mình tiến tới Thần Thú Phần dò xét, kết quả tay không mà về.

Thần Thú Phần đã hoàn toàn đóng lại, không có cách nào xâm nhập.

Cho nên, cái này sự tình. Chỉ ít cần mười vạn năm sau mới có thể có cơ hội sáng tỏ.

...

Dị Huyền Tông thần hạm.

Lần này, bọn hần hướng đi chuyển là Thần Lôi Sơn.

Từ sau khi Thành Đô bị Sở Thanh Lăng đánh bại, hần ôm hận trong lòng, sau khi trở về lập tức bế quan.

Sau đó tiến vào Thần Thú Phần tìm kiếm một chút cơ duyên. Từ đó thành công đạt tới Thần Vương cảnh giới, cho nên lần này là muốn báo lại mối hận kia. Cũng là thực hiện một cái mục đích.

Đứng trên thần hạm. Thành Đô tư thái hiên ngang, rất có phong phạm của Thần Vương cường giả, khí thế so với một số vị thế hệ trước Thần Vương

cường giả còn muốn mạnh mẽ.

Rốt cuộc, sau lưng Thành Đô. Một cái mặc áo bào đen trùm kín người đi tới, nhìn thấy người này, Thành Đô cũng là cúi người mà hành lễ, trong mắt sùng kính thật nhiều.

"Đan Hoàng trưởng lão".

"Không cần đa lễ". Được xưng là Đan Hoàng trưởng lão gật đầu, giọng nói khàn khàn một chút, nghe tới liền biết là một cái lớn tuổi người.

"Đan Hoàng trưởng lão, vẫn bối thật thối mắc, không biết Thần Lôi Sơn kia có cái gì để cho Tiên Đan Điện để ý như vậy". Thành Đô nói ra lời này, chính là chứa đầy tò mò mà hỏi tới.

Cái này Đan Hoàng trưởng lão, chính là đến từ Tiên Đan Điện, tại Thần Giới là một cái đỉnh tiêm siêu cấp thể lực. Cũng được xưng là đứng đầu Thần Giới luyện đan Thánh Điện.

Cái gọi là Đan Hoàng trưởng lão, kỳ thực chính là một loại đang xưng. Chính là luyện được sư có thể luyện ra Đế Phẩm cấp đan dược, tu vi lại đạt tới Thần Hoàng, liền được xưng là Đan Hoàng.

Mà vị này trùm kín áo bào đen, chính là một vị hàng thật giá thật Đan Hoàng, xét riêng tu vi, đã là cường đại tới rồi tình rồi mù.

Mà lần này, hẳn đi cùng Dịch Huyền Tông tới Thần Lôi Sơn chính là mục đích riêng.

"Hiền chất, người không cần cùng ta như vậy đa lễ, ta cùng phụ thân người thân là huynh đệ, nên thoải mái một chút". Đan Hoàng trưởng lão cười cười nói ra.

Kỳ thực, vị này Đan Hoàng, cùng với phụ thân của Thành Đô, chính là có kết nghĩa huynh đệ.

"Nếu bá phụ đã nói vậy, chất nhi cũng xin mạn phép". Thành Đô cười vui vẻ nói ra.

"Ân, không tệ, ngắn ngủi mấy ngày, cũng đã đột phá Thần Vương". Đan Hoàng trưởng lão khen ngợi một câu.

"Cũng là nhờ Bá Phụ ban cho đan dược". Thành Đô nói ra: "Cái này ân huệ, chất nhi cả đời không quên"

"Tiện tay giúp đỡ mà thôi, không cần để ý".

Lúc này, Thành Đô mới là mon men hỏi tiếp: "Bá Phụ, không lẽ Tiên Đan Điện chính là nhắm tới trên đỉnh Thần Lôi Sơn sao".

Đan Hoàng gật đầu nói ra: "Ân, Đan Đế chính là muốn đoạt lấy trên đỉnh Thần Lôi Sơn kia".

"Nhưng là chẳng phải trăm ngàn vạn năm nay, chưa từng có ai có thể xâm nhập tới đỉnh núi sao". Thành Đô không khỏi thắc mắc.

"Đan Đế một mực chú ý nơi đó hơn mười vạn năm, rốt cuộc phát hiện nơi đó xảy ra biến hóa, về phần dạng nào, ta cũng không biết, cho nên phái ta tới thăm dò một chút".

"Nhưng là Thần Lôi Sơn đám người kia rất cứng đầu, e rằng không dễ dàng". Thành Đô có chút lắc đầu nói ra.

"Cứng đầu thì thế nào, một cái Thần Lôi Sơn nhỏ nhoi, còn có thể dậy lên cái gì sóng, nếu là cần thiết, đem bọn hắn diệt". Đan Hoàng cười lạnh nói ra.

Quả thật, đối với Thần Hoàng cường giả như hắn, một cái Thần Lôi Sơn không có Thần Hoàng tọa trấn, hắn cũng không để vào mắt.

"Chúng ta đến". Thành Đô cười cười nói ra.

Thần Lôi Đại Lục, hiện ra trước mắt bọn hắn.

....

"Phụ Thân, Dịch Huyền Tông lại tới, lần này hài nhi cảm nhận được một cái như có như không Hoàng uy". Một cái Thần Tôn trung niên chạy tới chỗ Sở Kiến Phong bẩm báo.

Hắn là Sở Hàn, chính là nhi tử của Sở Kiến Phong, cũng là Sở Thanh Lăng phụ thân.

"Ta cũng cảm nhận được, chỉ là hắn chưa có phát hiện ra ta, cũng không biết là ai, chẳng lẽ là Thành Khương". Sở Kiến Phong âm trầm nói ra.

Thành Khương, chính là vị kia Dịch Huyền Tông mạnh nhất lão tổ, cũng là Thành Đô gia gia, cùng Sở Kiến Phong một cái thể hệ.

"Trước tiên xem bọn hắn muốn làm gì lại tính". Sở Kiến Phong phân phó.

Rốt cuộc, Dịch Huyền Tông thần hạm cũng đã giáng lâm tới Thần Lôi Sơn trên đỉnh tòa Thần Thành kia.

"Dị Huyền Tông bái kiến Thần Lôì Sơn, xin phép được tiến vào". Thành Đô thân hình thẳng tắp đứng trên thần hạm hô lớn.

Hắn vừa dứt lời, tòa thần thành này đại trận cũng là mở ra, để cho bọn hắn tiến vào. Thời điểm tiến vào, đã là thấy từ xa có người tiếp đón.

"Không biết Dị Huyền Tông hôm nay lần nữa giá lâm, là có cái gì đại sự nha". Sở Hàn đi ra cười nói.

Nhìn thấy Sở Hàn, để cho Thành Đô không khỏi giật mình, hắn không nghĩ tới, lần này Sở Hàn là đích thân đi ra nói chuyện.

Dù sao lần trước Sở Hàn cũng chưa từng có hiện thân, dù sao Sở Hàn chính là Thần Lôì Sơn Chủ, giống với phụ thân hắn Tông Chủ vậy.

"Thì ra là Sở Hàn đại thúc, để cho đại thúc tự mình tiếp đãi, vẫn bối xấu hổ". Thành Đô vội chấp tay nói ra.

"Hiện chất nói đùa, khách đến nhà cũng nên tốt nhất tiếp đón". Sở Hàn cười cười xua tay nói:"Nào, vào trong lại nói". Nói đoạn dẫn đường đi vào đại điện.

Thành Đô cùng với Đan Hoàng bên cạnh nhìn nhau gật đầu, sau đó tiến vào bên trong.

Đan Hoàng một mực che đậy ẩn giấu, cho nên cũng không có ai phát hiện ra hắn bất thường.

Lúc này, ở một chỗ khác, Sở Kiến Phong trong bóng tối quan sát, rốt cuộc phát hiện cái kia áo bào đen có vấn đề, hắn lẩm bẩm nói ra:"Không phải là Thành Khương, xem ra Tiên Đan Điện rốt cuộc muốn hành động".

Bất kể dạng gì, hắn cũng nên chuẩn bị một chút. Kẻ tới không có ý tốt.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 153: Mục đích

Bên trong đại điện nguy nga, Thành Đô cùng người của Dị Huyền Tông là ngồi bên dưới, Sở Hàn thân là chủ tọa, nâng lên chén rượu mời.

"Hôm nay, hoan nghênh chư vị giá lâm Thần Lôì Sơn, ta Sở Hàn trước kính chư vị một chén".

Nói đoạn tự mình uống hết, thấy vậy, bên dưới Dị Huyền Tông người cũng là nâng lên chén.

Tại uống xong xuôi. Lúc này Sở Hàn mới là hỏi thăm:"Hiện chất, không biết hôm nay mọi người tới là có cái gì đại sự. Hắn không phải là tới chơi nha".

Sở Hàn hỏi câu này, là rất trực tiếp, hắn hiểu rất rõ Dị Huyền Tông hôm nay dẫn người tới, là có âm mưu không tốt mục đích. Hơn nữa còn chưa có phát hiện vị kia Thần Hoàng cường giả, cho nên trước tiên cần làm rõ một chút mục đích.

Thành Đô bộ dáng tươi cười nói ra:"Chất nhi hôm nay tới, vẫn là muốn cùng Sở tiểu thư kết mối lương duyên kia".

Nghe vậy, Sở Hàn không khỏi mỉm cười một chút nói ra:"Ngô, ta nghe nói, lần trước cũng vì chuyện này mà hiện chất bị nha đầu kia đánh bại nha".

Sở Hàn lời nói, đầy ẩn ý. Nhắc lại cái này, cũng làm cho Thành Đô không khỏi cảm thấy mặt mỗ nóng rực. Cái này mối hận, hắn vẫn luôn canh cánh trong lòng.

Mặc dù vậy, hắn vẫn là tươi cười nói ra:"Đại bá hiểu lầm. Chất nhi thật sự ái mộ tiểu thư, cho nên quyết tâm. Muốn theo đuổi tiểu thư, hi vọng cái này chân tình có thể để cho tiểu thư đồng ý".

Hắn cái này nói tới rất là hiền ngang. Tựa như một cái đại quân tử một dạng.

Sở Hàn nghe vậy, giống như là nghe được cái gì chuyện cười nhất thế gian. Lập tức ha ha cười lớn nói ra:"Hay cho một cái chân tình, nếu là chất nhi có như vậy thành ý, ta cũng hết sức vui vẻ".

Sở Hàn lời này nói ra, rất có bộ dáng ủng hộ Thành Đô một dạng, tất nhiên hắn trong lòng nghĩ gì. Cũng không ai biết.

"Còn có một chuyện". Thành Đô nói ra.

"Chất nhi cứ nói".

Lúc này, Thành Đô nờ nụ cười điềm nhiên nói ra:"Gia Phụ đã thành Thần Hoàng, chính là muốn khai tiệc, đặc biệt để cho chất nhi tới đây mời chư vị

Thần Lôi Sơn tới dự tiệc".

Thành Đô đem chuyện hấn gia gia thành Thần Hoàng nói ra, chính là muốn lấy uy một cái, dù sao, hấn biết, Sở Kiến Phong cũng chưa có đạt tới Thần Hoàng.

Những tưởng lời này nói ra, có thể khiến Sở Hân khiếp sợ một chút, nhưng là ở đây, cũng không có ai có dạng gì biểu cảm.

Cái này để cho Thành Đô không khỏi cảm thấy kỳ quái một chút.

"Ngô, vậy liền phải chúc mừng Di Huyền Tông nha. Đáng tiếc, phụ thân cũng là trong lúc không may, tu luyện không cẩn thận đột phá Thần Hoàng, cho nên cũng muốn khai tiệc đây". Sở Hân a a cười nói, trong lời nói ẩn chứa đủ loại trêu chọc.

Thành Đô không khỏi giật mình cùng xấu hổ, hấn cũng không thể nghĩ tới, Thần Lôi Sơn vị kia vậy mà cũng đã là Thần Hoàng, như vậy bọn hấn uy hiếp coi như không còn.

Nhưng là rất nhanh, Thành Đô trên mặt lại nở nụ cười nói ra:"Nếu vậy, liền xin chúc mừng bá phụ, Gia Tổ thành Thần Hoàng, chính là một kiện đáng mừng sự tình".

Lúc này, Thành Đô con mắt, hướng sang bên cạnh Đan Hoàng liếc một cái.

Lập tức, Đan Hoàng lập tức đứng ra, nói một câu:"Tiên Đan Điện, Chính Vi Ân ra mắt Thần Lôi Sơn chư vị".

Đan Hoàng chỉ là hấn xưng hô danh tự, hấn tên thật, là Chính Vi Ân.

Nghe được Đan Hoàng xưng hô, lập tức để cho Sở Hân cùng chư vị Thần Lôi Sơn sắc mặt khế biến.

Bởi vì bọn hấn không nghĩ tới, đi cùng Di Huyền Tông còn có Tiên Đan Điện người.

"Không biết là cao nhân Tiên Đan Điện tới thăm, Hân mạo phạm rồi". Sở Hân cũng là thận trọng nói ra.

Mặc dù chưa biết đối phương tại Tiên Đan Điện là dạng gì địa vị, nhưng là vẫn cần cẩn thận một chút.

"Không tính tới cái gì cao nhân, chỉ là một cái chân chạy mà thôi". Đan Hoàng không khỏi có chút khiêm tốn nói ra.

Nhưng là bên cạnh Thành Đô lại là a a cười nói lớn:"Đại bá, người lại khiêm tốn rồi". Nói đoạn nhìn lên Sở Hân nói tiếp:"Đại bá, tại Tiên Đan Điện chính là Đan Hoàng trưởng lão".

Một câu Đan Hoàng trưởng lão, để cho Sở Hân không khỏi giật mình biến sắc.

Hấn biết rõ ràng, Đan Hoàng trưởng lão là dạng gì tồn tại, đây là có thể luyện chế ra Đế Phẩm đan dược, tu vi chỉ ít đều là Thần Hoàng, tuyệt đối không thể xem thường.

Tại Thần Giới nhìn tới. Luyện dược sư chính là một cái cao quý nghề nghiệp, đây chính là vạn người truy cầu. Chỉ cần người trên Đan Đạo có được thành tựu to lớn, từ đó sẽ có không biết bao nhiêu người vì đó mà đi cầu người. Coi như là tuyệt thế cường giả, đều sẽ có lúc đi cầu đan.

Mà lại, một vị Thần Hoàng đích thân giá lâm. Cái này cũng đủ khiến cho Sở Hân phải thật cẩn trọng đi đối đãi.

"Không biết là Đan Hoàng trưởng lão, văn bối thật sự thất lễ rồi". Sở Hân biết, mặc dù hấn dạng này Thần Tôn đã đủ cường đại.

Nhưng là cùng Thần Hoàng so sánh, vậy liền không có tư cách, muốn nói chuyện, cũng cần Sở Kiến Phong tự mình đi ra một chút.

Đúng lúc này, hai cái thân ảnh lập tức xuất hiện bên trong đại điện.

Chính là Sở Kiến Phong cùng Sở Thanh Lăng.

Ở đây ngoại trừ Đan Hoàng ra, cũng không ai rõ ràng hai người là như thế nào xuất hiện.

"Tại hạ Sở Kiến Phong, bái kiến Đan Hoàng trưởng lão". Sở Kiến Phong chấp tay khách khí nói ra.

"Hóa ra là Sở huynh, Ân mạo nghe danh đã lâu, hiện tại mới được gặp". Đan Hoàng cũng là đáp lễ.

Rốt cuộc, Sở Kiến Phong cũng không có vòng vo, trực tiếp nói thẳng:"Không biết Đan Hoàng trưởng lão hôm nay giá lâm là có cái gì đại sự đây".

Nghe Sở Kiến Phong nói vậy, Đan Hoàng cũng là không cần vòng vo nói ra:"Nếu vậy, tại hạ cũng xin nói luôn. Hôm nay tới, chính là muốn mượn trên Thần Lôi Sơn đỉnh một chút".

"Đến rồi". Sở Kiến Phong trong lòng nói thầm, sau đó tươi cười nói ra:"Có lẽ Đan Hoàng trưởng lão không biết, Thần Lôi Sơn trên đỉnh núi kia, trăm ngàn vạn năm nay cũng chưa từng có người đi vào, cái này không tính là cái gì bí mật".

"Cái này ta rõ ràng, nhưng là thời gian đã lâu như vậy, ai biết được có cái gì phát sinh đâu". Đan Hoàng cười nói: "Mà lại, tại hạ cũng chỉ muốn mượn một chút, cũng không có cái gì ý muốn".

Hắn mặc dù nói vậy, nhưng là bên trong nghĩ gì, Sở Kiến Phong cũng là rõ ràng, quả nhiên là Tiên Đan Điện muốn đoạt trên đỉnh núi đồ vật kia.

"Dám hỏi, cái này mượn, là Đan Hoàng trưởng lão mượn, hay là Tiên Đan Điện mượn đâu". Sở Kiến Phong một bộ thắc mắc hỏi tới.

Đan Hoàng trong tâm không khỏi cười lạnh một cái, điềm nhiên đáp: "Không giấu giếm gì, Đan Đế gần nhất chính là đang luyện một cái cực kỳ thần bí đan dược, cần tới cực kỳ mạnh mẽ thần lôi tẩy lễ. Cho nên mới hướng Thần Lôi Sơn mượn".

"Nếu là vậy, có thể mời Đan Đế giả làm Thần Lôi Sơn, kỳ thực ta cũng chưa từng đi vào bên trong đỉnh, cũng không có rõ ràng tình huống".

Sở Kiến Phong lời này, cũng là nói thật, từ khi hắn xuất sinh đến nay, liên quan tới bên trong đỉnh núi, hắn cũng chỉ biết sơ qua. Cũng chưa từng đi vào lần nào.

"Là dạng này nha". Đan Hoàng suy nghĩ một chút nói ra: "Nếu vậy, không biết tại hạ có thể đi xem thử một chút".

Đan Hoàng đương nhiên không có tin tưởng Sở Kiến Phong lời nói, cho nên là muốn tự mình đi thăm dò một chút.

Nhưng là trái với Đan Hoàng dự liệu, Sở Kiến Phong chính là ha ha cười lớn nói ra: "Cái này lại có gì khó đâu, mời Đan Hoàng trưởng lão cứ tự nhiên".

Đan Hoàng cũng là không ngờ, Sở Kiến Phong lại như vậy sáng khoái, bình thường tới nói, nếu như là có bảo vật, liền chính mình giấu kỹ mới phải.

Nhưng là hiện tại, Sở Kiến Phong lại như vậy dễ dàng đáp ứng hắn, để cho hắn không khỏi nghi ngờ một chút.

"Lời Sở Huỳnh nói là thật". Đan Hoàng cẩn thận hỏi lại.

"Đương nhiên, nhưng ta nhắc nhở Đan Hoàng một chút. Đỉnh Thần Lôi Sơn hung hiểm, trong đó Thần Lôi cực kỳ khủng bố, nếu Đan Hoàng không cẩn thận bỏ mạng một cái, ta làm sao hướng Tiên Đan Điện bàn giao đây".

"Cái này cũng không cần Sở Huỳnh phải lo, nếu ta không may bỏ mạng, vậy liền coi là số mệnh, cũng không liên quan Thần Lôi Sơn". Đan Hoàng chắc như đinh đóng cột nói ra.

....

Một cái to lớn đại lục trôi nổi trong tình không vũ trụ.

Tòa đại lục này bao phủ bởi một lớp huyền ảo sương mờ, lộ ra rất thần bí.

Cái này đại lục, chính là Dị Huyền Tông tổng đàn.

Lúc này bên trong Dị Huyền Tông tổng đàn đại diện, chính là tụ tập lượng lớn cường giả, Thần Tôn mấy vị, Thần Vương nhiều vô số.

Càng là có một vị Thần Hoàng tọa trấn.

Lúc này bọn hắn chính là đang mở lên đại tiệc linh đình.

Nhưng bất kể là ai, đều không có phát hiện, toàn bộ đại lục xung quanh không gian đang phát sinh một loại cực kỳ lớn biến hóa.

Biến hóa này rất lớn. Nhưng là lại được che giấu đến vô cùng cẩn thận, coi như Thần Đế cũng không dễ dàng phát hiện.

Loại này biến hóa, chính là đem toàn bộ phiến đại lục khổng lồ này bao phủ bên trong không gian. Giống như là một tòa lồng giam một dạng, đem cả đại lục nhốt ở bên trong.

Dạng này thủ đoạn không gian. Chính là vô cùng cao minh cường đại. Coi như là mấy vị Thần Hoàng liên thủ, cũng mơ tưởng đem cái này lồng giam phá vỡ.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 154: Đồ Tông

Xà Ảnh thân hình lạng lẽ đứng trong hư không, trước mặt hắn là một tòa đại lục. Chính là Dị Huyền Tông.

Cái này cũng rõ ràng, người đem Dị Huyền Tông nhốt tại trong không gian chính là Xà Ảnh.

Xà Ảnh hôm nay mục đích, chính là đem Dị Huyền Tông gạt bỏ.

Hắn đã suy nghĩ Doanh Thiên lời nói, đúng như Doanh Thiên nói, muốn làm chuyện lớn đều không thể sợ trước hãi sau.

Hắn biết chính mình kẻ thù rất lớn mạnh, khủng bố đến mức khó mà tưởng tượng, nhưng là hắn không sợ, hắn thà rằng oanh liệt một hồi, cũng không muốn tiếp tục sống chui nhủi.

Hắn tin tưởng, chính mình tộc nhân cũng sẽ nghĩ như vậy.

Mà lại Doanh Thiên nói, muốn hắn bảo vệ Thần Lô Sơn, cũng chính là bảo vệ bọn hắn hi vọng. Cho nên hôm nay, hắn trước tiên muốn đem Dị Huyền Tông gạt bỏ.

Mặc dù hắn biết lần này hành động sẽ nhắc lên phong hiểm không nhỏ, tuyệt đối sẽ đánh động những kẻ kia. Nhưng là hắn sẽ không sợ hãi, hắn sẽ tự mình đối mặt, bất kể là xảy ra cái gì chuyện, đều là hắn lựa chọn.

Nhìn Dị Huyền Tông trước mắt, Xà Ảnh trong con mắt lóe lên lạnh lẽo sát khí thầm nói ra: "Hôm nay, liền cảm các ngươi tới khai đao đi".

....

Bên trong Dị Huyền Tông, lúc này vẫn là một mảnh nhộn nhịp tưng bừng, cũng không có ai phát hiện, tai họa sắp giáng lâm.

Dị Huyền Tông hôm nay mở tiệc, chính là vì mừng cho Thành Khương đột phá Thần Hoàng.

Thành Khương, chính là gia gia của Thành Đô, cùng với Sở Kiến Phong một cái thể hệ, hiện tại hắn thành Thần Hoàng, liền phát thiệp mời, mời người ta tới mừng lễ.

Mà lại, ở đây tụ tập, đại đa số đều là đến từ Tam Lư Thế Lực tới chúc mừng, cũng có vài cái Nhị Lư Thế Lực cho người tới dâng lễ.

Dù sao, có được Thần Hoàng tọa trấn, đồng nghĩa với từ nay Dị Huyền Tông chính thức thoát ly Tam Lư Thế Lực, trở thành Nhị Lư thế lực.

Đúng tại lúc bọn hắn còn đang vui vẻ nói chuyện.

Bỗng nhiên toàn bộ đại điện đều ầm ầm rung chuyển.

Không. Mà là toàn bộ Dị Huyền Tông cái đại lục này đều rung chuyển.

Cái này kinh biến, lập tức để cho vô số người giật mình kinh hãi, từng cái cường giả cái thể nhao nhao phi ra ngoài đại điện, muốn xem đến cùng là xảy ra chuyện gì.

Ở đây Thần Vương tụ tập rất nhiều, chỉ ít đều có hơn ngàn, chưa kể Thần Tôn cũng tới gần 30 người. Có là đến từ các thế lực khác tới chúc mừng, cũng có là người Dị Huyền Tông.

Bản thân đều là cường giả, cho nên bọn hắn phản ứng phi thường nhanh nhẹn, cơ hồ chỉ chớp lát, liền đã đi hết ra bên ngoài đại điện.

Đập vào bọn hắn con mắt, chính là từ thiên ngoại bay tới một cái bàn tay khổng lồ.

Cái này bàn tay, chính là mang theo hủy thiên diệt địa khí tức. Uy lực cực kỳ khủng bố. Có thể nghĩ một khi va chạm xuống, toàn bộ Dị Huyền Tông, hoặc thậm chí là toàn bộ phiến đại lục này đều phải tan thành mây khói.

Quan trọng là, dưới cái bàn tay này khủng bố lực lượng, coi như Thần Tôn. Đầu cảm thấy nhỏ bé vô cùng, thậm chí không có lực hoàn thủ.

Cho nên bọn hắn rất nhanh đưa ra quyết định. Trốn.

Thế nhưng là, ngay lúc bọn hắn muốn thi triển thủ đoạn không gian đào thoát, liền phát hiện, bất kể là đào tẩu phù lục, hay là không gian thủ đoạn, hoặc là cuồn lên bảo vật muốn chạy trốn đi đều vô hiệu. Toàn bộ đều không có tác dụng.

"Không tốt, không gian bị phong bế".

"Đây là muốn một mẻ hốt gọn chúng ta".

Giờ phút này, trước mắt sinh tử, ai nấy đều có chút hoảng loạn.

"Muốn sống. Mọi người cùng nhau xuất thủ, đem công kích ngăn lại". Một cái tuyệt đỉnh Thần Tôn lấy lại tinh thần lập tức chỉ đạo. Thanh âm vang vọng toàn bộ phiến đại lục này.

Trong nháy mắt, chỉ cần thân ở trên đại lục này người, đều là nhao nhao bạo phát ra chính mình lực lượng.

Lập tức, huyết khí trùng thiên, vô số Chân Mệnh hiển hiện dâng cao.

Lúc này, bất kể là ai, đều lấy ra chính mình mạnh mẽ nhất thủ đoạn, nào là té ra vô số binh khí, nào là đem phù lục đánh ra, cũng có đem trên thân bảo mệnh đồ vật đập lên.

Hiển nhiên ai nấy đều liều mạng không có chút nào giữ lại.

Dạng này một cỗ lực lượng, có thể xưng thiên địa nhất tuyệt, trên Dịch Huyền Tông đại lục hàng vạn tỉ sinh linh lực lượng một chỗ hợp nhất, tuyệt đối là mạnh mẽ vô cùng.

Đây là một tông lực lượng.

Thế nhưng là, dạng này vô song lực lượng, bạo phá thiên khung mà lên, cùng với cái kia bàn tay đối cứng, lại giống như cát bụi một dạng. Ầm ầm tan vỡ.

Dưới bàn tay kia trấn áp mà xuống, hết thảy cái gì lực lượng vô địch, hết thảy dạng gì huyết khí trùng thiên. Đều lộ ra vô cùng yếu ớt, không có cái gì đáng nhắc.

Chỉ trong chốc lát va chạm, dưới bàn tay kia uy lực khủng bố, vô số cường giả bên dưới Dịch Huyền Tông đều nhận khủng bố trùng kích, thổ huyết mà lui.

Dưới Thần Vương cường giả, tuyệt đại đa số đều là bạo thể mà chết, thân hình nổ tung thành huyết vụ.

Nhưng là dưới Thần Cảnh tu sĩ lại khác, bọn hắn bị thương nặng nhẹ khác nhau, thế nhưng là tử vong cũng không nhiều.

Hiển nhiên Xà Ảnh cũng không có nhắm tới phạm nhân dạng này.

Nói tới phạm nhân, ngoại trừ Cửu Thiên, bất kể nơi nào trên Thần Giới đều sẽ có một bộ phận phạm nhân.

Bọn hắn số lượng nhiều vô kể, nhưng đều là ở một khu vực đặc biệt. Cách lý với bên ngoài.

Cái này cũng không phải giam nhốt hay gì cả, mà là để cho phạm nhân không bị chư Thần chỉ uy dè bẹp mà thôi.

Biết được chống đỡ không nổi, phụ thân của Thành Đô hướng sâu bên trong Dịch Huyền Tông hét lớn.

"Phụ thân, ngươi làm gì".

Hắn đây chính là ký thác hi vọng lên người Thành Khương, cũng chính là cái duy nhất Thần Hoàng ở đây.

Đúng lúc này, bên dưới Dịch Huyền Tông một cỗ lực lượng thần bí như núi lửa phun trào ầm ầm phóng lên. Trên phiên này đại lục mỗi một tấc đất đều toát lên quang mang.

Lúc này đây, một cái thần ảnh vĩ ngạn đứng lên bên trên Dịch Huyền Tông, hai tay chưởng ngự một tôn cổ đỉnh, điều động lực lượng thiên địa.

Hắn chính là Thành Khương, cũng chính là gia gia của Thành Đô.

Kỳ thật, tại từ ban đầu Dịch Huyền Tông bị công kích, hắn chính là người đầu tiên phát hiện, thế nhưng là lấy hắn dạng này Thần Hoàng vẫn đều cảm thấy nhỏ bé vô cùng.

Cho nên, ngay từ lúc đầu, hắn đã vội vàng điều động lực lượng, không chỉ là bản thân hắn lực lượng. Mà là toàn bộ Dịch Huyền Tông lực lượng.

Cỗ lực lượng này chính là toàn bộ nội tình của Dịch Huyền Tông, chính là trăm ngàn vạn năm tích lũy.

Giờ phút này, cái gì hộ tông đại trận, cái gì nội tình ngàn vạn năm, đều là bị Thành Khương điều động đến trên thân. Muốn đi đối kháng bàn tay kia.

Đây chính là một vị Thần Hoàng toàn bộ lực lượng, chính là một tông toàn bộ tích lũy, chỉ riêng dạng này một kích, có thể đánh đến sập một mảnh vũ trụ.

Thế nhưng là, hết thảy cỗ lực lượng kia, dưới một bàn tay này, đều lộ ra không có ý nghĩa, đều không chịu nổi một kích.

Một bàn tay ấn xuống, mặc kệ dạng gì vô song lực lượng, mặc kệ là cỡ nào cường đại chống đỡ. Đều là tan thành mây khói.

Mất thấy chính mình Dịch Huyền Tông sắp đi tới hủy diệt. Thành Khương không cam lòng hét lớn: "Đến cùng là ai, vì sao diệt ta Dịch Huyền Tông".

Hắn hét lên lời này, chính là tràn đầy uất ức, là tràn đầy không cam lòng.

Nghĩ lại, ai cũng có thể hiểu được hấn cảm giác. Vừa mới đột phá Thần Hoàng không được mấy ngày, tông môn cũng chính thức trở thành nhị lưu thế lực chưa bao lâu liền gặp phải diệt môn tai họa.

Thử hỏi. Đây là cỡ nào không cam lòng đâu.

"Sâu kiến, chết cũng cần lý do sao".

Một cái trầm thấp thanh âm vang vọng khắp không gian, ẩn chứa uy nghi nặng nề. Chỉ một câu này lời nói, liền đem cho Thành Khương đều chịu cực lớn trùng kích, thần thể rách nát, thất khiếu chảy máu mà rơi xuống.

Rốt cuộc, cái kia bàn tay lớn, chính là hoàn toàn úp xuống, đem toàn bộ Dị Huyền Tông đè bên dưới.

Dưới một bàn tay này, Dị Huyền Tông tổng đàn hoàn toàn bị hủy diệt, cái gì Thần Hoàng, Thần Tôn, Thần Vương, chỉ cần tại dưới một bàn tay này, đều hôi phi yện diệt. Không đỡ nổi một kích.

Chưa hết, một bàn tay này chính là đem Dị Huyền Tông đại lục đánh cho chia năm xẻ bảy. Mỗi mảnh một hướng mà tan rã.

Xà Ảnh thu tay về, trong bàn tay nắm lấy một cái bảo khối. Đây chính là Dị Huyền Tông bảo khối. Đồ tốt cũng là không ít. Hấn vẫn là thu về.

Sau đó, Xà Ảnh nhìn cũng không nhìn một chút, liền quay lưng rời đi.

Tại Xà Ảnh rời đi không lâu, trên những mảnh đại lục vỡ nát kia. Lác đác vài vị Thần Vương còn sống mới là hoàn hồn tỉnh lại.

Bọn hấn sống sót mấy người, đều là từ cái khác tông môn đến chúc mừng, nhưng là không may gặp phải liên lụy.

Bọn hấn giờ phút này đều là thâm ôm may mắn. Mặc dù thân bị trọng thương. Nhưng dù sao đều là may mắn sống sót. Đây đã là vạn hạnh.

"Dị Huyền Tông xong". Một cái thân đầy máu me Thần Vương nhìn trước mắt từng mảnh đại lục trôi nổi vỡ nát cảm thán nói ra.

Một cái đỉnh cấp tam lưu thế lực thật vất vả mới có thể诞 sinh một cái Thần Hoàng. Thế nhưng là còn chưa kịp ăn mừng liền đã gặp phải đại họa. Đây có thể nói là mười phần đen đủi.

Dị Huyền Tông hôm nay, cũng coi như xong. Mặc dù bọn hấn vẫn là còn cường giả tại thế, mặc dù bọn hấn cũng còn rất nhiều cứ điểm rải rác khắp nơi Thần Giới.

Nhưng là cao tầng cường giả đều đã chết sạch, số lượng còn lại không đủ để vực dậy. Có thể nói, Dị Huyền Tông muốn lần nữa khôi phục, cơ hồ là mơ tưởng.

Có thể nghĩ, không tới mấy ngày, bọn hấn địa bàn, đều sẽ bị những cái khác thế lực sâu xé.

"Trở về báo cáo". Lúc này những cái đến từ thế lực khác phát hiện không gian giam cầm đã bị giải trừ. Cho nên muốn lập tức trở về báo cáo lại tông môn của mình.

Có thể nghĩ, lần này Dị Huyền Tông bị diệt, tuyệt đối sẽ nhắc lên một cái làn sóng chấn động không nhỏ.

"Cũng không biết, là đắc tội thế lực nào đâu". Có người suy nghĩ nói ra.

....

Thần Lôi Sơn.

"Oanh".

Đỉnh Thần Lôi Sơn nổ một tiếng vang trời.

Chỉ thấy Đan Hoàng một thân chạt vật vô, cùng từ trên đỉnh núi chạy ra.

Giờ phút này, Đan Hoàng toàn thân cháy xém, loang lổ vết thương. Hấn là bị trên đỉnh Thần Lôi Sơn lôi điện đánh cho tã toi.

Vừa rồi, hấn không có nghe lời Sở Kiến Phong cảnh báo. Một mực muốn xông lên đỉnh núi xem thử, bởi vì hấn không tin tà, cũng tự tin chính mình thực lực. Cho nên liều lĩnh tiến lên đỉnh núi.

Kết quả đây, vừa mới chạm chân tới đỉnh núi, hấn bị một đạo khủng bố thần lôi oanh tới. Khiến cho hấn trở tay không kịp. Lập tức bị đánh cho nổ đom đóm mắt, phải chạt vật mà bỏ chạy.

Giờ phút này, Đan Hoàng kinh hãi vô cùng, hấn không thể tưởng tượng. Lấy hấn dạng này Thần Hoàng tuyệt đỉnh. Mà lại không chịu nổi một đạo thần lôi.

Nếu là hấn chậm thêm vài khắc, có lẽ sẽ thật bị thần lôi oanh chết vậy.

"Đan Hoàng thần thông quảng đại, vậy mà có thể đối kháng thần lôi. Sở Mỹ bá phục". Sở Kiến Phong mỉm cười nhìn Đan Hoàng bộ dạng kia, chấp tay cười nói. Một bộ rất bội phục.

P/s: Chương 150 phát hiện một cái bị bug.

Lúc giới thiệu Đan Hoàng có nói hấn là huynh đệ kết nghĩa với phụ thân của Thành Đô. Kỳ thực là nhầm. Phải là huynh đệ kết nghĩa với Gia Gia của Thành Đô là Thành Khương mới đúng.

Mong mọi người thông cảmv

Tai hại a

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 155: Tấm màn đen

Đan Hoàng làm sao lại không biết, Sở Kiến Phong đây là chế nhạo hấn.

Thế nhưng là hấn cũng không có cách nào, chỉ trách hấn quá mức chủ quan mà thôi.

Nghĩ lại, lấy hấn dạng này Thần Hoàng thực lực, tự tin mười phần, làm sao sẽ nghĩ tới nháy mắt sẽ bị một đạo Thần Lôi đánh cho trọng thương.

Giờ phút này hấn cũng, chỉ có thể cười gượng mà thôi.

"Thần Lôi Sơn đỉnh quả thật là hung hiểm, chỉ trách ta quá chủ quan. Không có nghe lời Sở huynh cảnh báo mà thôi, không thể trách ai".

Nghe Đan Hoàng nói vậy, Sở Kiến Phong lại càng là tươi cười mà nói: "Đan Hoàng không hổ là Đan Hoàng, có thể chạy thoát đi ra ngoài đã là để cho Sở Mỹ bá phục. Đổi lại là ta, có lẽ đều đã bỏ mạng bên trong".

Đan Hoàng chỉ cười không nói, bởi vì hấn biết, giờ phút này có nói gì, cũng là rước nhục vào thân. Cho nên hấn quả quyết cáo lui.

"Đã vậy. Tại hạ xin cáo lui, hẹn ngày khác tái ngộ".

Sở Kiến Phong cũng là không có giữ lại, làm một cái tư thế mời, mặc dù Đan Hoàng hôm nay tới mục đích là thăm dò. Ý đồ đương nhiên không tốt, nhưng là hấn cũng không thể làm gì. Dù sao đối phương hay là Đan Hoàng của Tiên Đan Điện, cái này để cho Sở Kiến Phong cũng phải cố kỵ.

Thế nhưng là, Đan Hoàng còn muốn quay đầu rồi đi. Một cái lười biếng thanh âm vang lên.

"Hấn đi không được".

Cái này câu nói, lập tức để Sở Kiến Phong giật mình, Đan Hoàng cũng không có ngoại lệ nhìn tới.

Chỉ thấy Doanh Thiên cùng Sở Thanh Lăng một chỗ đang chậm rãi đi tới.

Nhìn thấy Doanh Thiên, Sở Kiến Phong vội chấp tay: "Công Tử".

Cái này cảnh lọt vào mắt Đan Hoàng, để cho hấn không khỏi giật mình một cái, ban đầu hấn còn cho rằng, Doanh Thiên cái này chỉ là một cái bình thường tiểu bối mà thôi.

Nhưng là nhìn thấy Sở Kiến Phong bộ dáng cung kính kia, để cho Đan Hoàng cũng phải cẩn thận nhìn lại Doanh Thiên một cái.

"Không biết các hạ vừa rồi lời nói, là có ý gì". Đan Hoàng chậm rãi hỏi.

"Ý rất rõ ràng, nếu ngươi đã tới, vậy cũng đừng đi". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra.

Lời này đi ra. Chính là muốn đem Đan Hoàng lưu lại, còn về phần như thế nào lưu lại, cũng không ai biết.

Sở Kiến Phong giật mình, hấn biết Doanh Thiên lời nói là có ý gì. Cái này chỉ sợ Đan Hoàng này hôm nay khó mà toàn mạng rồi đi, ban đầu hấn còn muốn cùng Tiên Đan Điện hòa bình thương lượng một chút. Nhưng là theo cái này tình hình, có lẽ không thể.

Về phần Đan Hoàng, ánh mắt chính là phát lạnh nói ra: "Các hạ ý tứ. Chính là muốn lưu ta lại sao".

Hắn lời này nói ra, chính là lạnh lẽo vô cùng, trong cơ thể Thần Lực âm thầm vận chuyển. Bất cứ khi nào cũng có thể phát ra cuồng bạo công kích.

Hắn mặc dù bị Thần Lôi đánh trọng thương. Nhưng dù sao cũng là Thần Hoàng Nhị Trọng Thiên, không phải quả hồng mềm dễ nắm. Coi như lấy Sở Kiến Phong Thần Hoàng Nhất Trọng Thiên này muốn đem hắn lưu lại cũng cần trả một cái giá thật lớn.

"Không, nói dễ hiểu, chính là muốn ngươi để mạng lại, cũng không phải lưu ngươi". Doanh Thiên hời hợt nói ra.

Nghe vậy, Đan Hoàng thần lực lập tức bùng nổ, thần uy cuộn cuộn như giang hải phóng xuất cường ngạnh nói ra: "Muốn đem ta giữ lại, dựa vào các ngươi Thần Lôi Sơn vẫn là chưa có tư cách này".

Lúc này, Sở Kiến Phong đành thở dài một cái, cũng là trong tư thái chuẩn bị, có thể xuất thủ bất cứ lúc nào.

Đúng lúc này, chỉ thấy Thành Đô hốt hải chạy tới, khuôn mặt sắc mặt tái nhợt, tựa hồ rất hoảng sợ.

Nhìn thấy Thành Đô bộ dáng này, để cho Đan Hoàng cảm thấy không ổn nhú mày nói ra: "Có chuyện gì?".

Thành Đô sắc mặt lúc này chính là cực kỳ sợ hãi cùng run rẩy, ấp úng nửa ngày mới có thể nói ra: "Chúng ta..... chúng ta..... bị diệt..... Dị Huyền Tông..... chúng ta bị diệt rồi".

"Cái gì?". Coi như là Đan Hoàng giờ phút này, đều không khỏi giữ được bình tĩnh mà giật mình.

Lời vừa ra, không chỉ Đan Hoàng. Mà ngay cả Sở Kiến Phong đều giật mình kinh hãi. Hắn vô thức mà nhìn tới Doanh Thiên. Chỉ thấy Doanh Thiên khi định thần nhìn, một mực không có biểu hiện. Càng để Sở Kiến Phong có một cái nắm chắc.

Dị Huyền Tông là một cái đỉnh tiếm Tam Lưu Thế Lực, lại có một tôn thần trấn Thần Hoàng tọa trấn, Thần Tôn, Thần Vương rất nhiều. Làm sao nói diệt là diệt đâu.

Đan Hoàng lộ ra vẻ không tin tưởng nhú mày nói: "Đô nhi. Cái này không phải chuyện đùa. Ngươi từ đâu lấy tới tin tức".

Thành Đô lúc này đã là mềm nhũn, nhưng là cố gắng mà lấy ra một cái kính nhỏ, cái này kính nhỏ chính là kính chiếu tượng, chuyên môn dùng để lưu lại hoặc là gửi đi hình ảnh.

Kính chiếu tượng phát sáng, lập tức hiển hiện ra một cái cảnh tượng.

Đây là một cái đại lục khổng lồ bị đánh cho tan nát, có thể thấy được trong không gian trôi nổi từng cái xác người, các loại đỉnh đài lâu các vỡ nát.

Đây chính là Dị Huyền Tông hiện tại cảnh tượng.

Ban đầu, nhận được tin cấp báo, Thành Đô còn là cười phì không tin tưởng. Nhưng là sau khi nhận được kính chiếu tượng ghi lại hình ảnh. Hắn giống như lạc rơi vào hầm băng một dạng. Sau đó lại có đến tin tức, hắn phụ thân, gia gia đều là đã chết, để cho hắn triệt để tuyệt vọng.

Cái này cũng dễ hiểu sự tình. Gia gia vừa mới đột phá Thần Hoàng, còn chưa kịp vui mừng thì tông môn bị diệt, người thân đều đã vẫn lạc.

Hắn hiện tại trông cậy, chỉ có Đan Hoàng mà thôi. Dù sao đây cũng là cùng gia gia hắn kết nghĩa huynh đệ.

Nhìn trước mặt cảnh tượng này, Đan Hoàng trong lòng cũng là trùng xuống, bởi vì Tiên Đan Điện chính là Dị Huyền Tông sau lưng thế lực, thế nhưng hiện tại Dị Huyền Tông bị diệt, chính là muốn khiêu khích Tiên Đan Điện.

Phóng nhãn toàn bộ Thần Giới, có thể cùng Tiên Đan Điện ngang hàng, chính là đếm trên đầu ngón tay.

Ngay lập tức, hắn nhìn tới Doanh Thiên cùng Sở Kiến Phong, bởi vì hắn rất nghi ngờ, cái này chuyện đương nhiên cùng Thần Lôi Sơn dính líu.

"Chờ ta trở về bẩm báo, nhất định Tiên Đan Điện sẽ đem chuyện này tra rõ". Đan Hoàng giọng rét buốt nói ra.

"Ngươi vừa rồi nghe không rõ sao". Doanh Thiên chậm rãi nói ra: "Ngươi đi không được".

"Ta muốn đi, cũng không có ai cản nổi". Đan Hoàng trên thân thần lực bạo phát, muốn thi triển bí pháp, lấy nhanh nhất tốc độ rời đi, hắn cũng không muốn cùng Thần Lôi Sơn dây dưa. Chuyện này hệ trọng, hắn nhất định phải trở về bẩm báo Tiên Đan Điện.

Thế nhưng là hắn vừa mới rời khỏi Thần Lôi Đại lục. Lập tức liền đã bị Sở Kiến Phong ngăn lại.

Vừa rời Sở Kiến Phong đã là chuẩn bị kỹ càng, Đan Hoàng vừa chạy, hắn cũng liền lập tức ngăn lại. Sở dĩ hắn để cho Đan Hoàng chạy ra khỏi Thần Lôi Đại lục, chính là vì không muốn để cho Thần Lôi Đại lục bị cuốn vào chiến đấu. Dù sao Thần Hoàng giao tranh, chỉ là dư ba liền có thể hủy diệt tinh vực.

"Sở Kiến Phong, ngươi muốn cùng Tiên Đan Điện đối nghịch". Đan Hoàng ngữ khí uy hiếp nói ra.

"Cái này là công tử ý muốn, ta cũng là bất đắc dĩ". Sở Kiến Phong a a cười nói.

"Tốt..... Tốt..... Tốt". Đan Hoàng liên tục nói ra:"Ta cũng muốn xem, người cái này Thần Hoàng Nhất Trọng Thiên, có tới bao nhiêu lực lượng".

Nói đoạn, Đan Hoàng đem chính mình binh khí té ra, đây là một cái đỉnh lớn, trên đỉnh tuyền khắc đầy Thần Hòa hoa văn.

Dù sao Đan Hoàng là một cái luyện được sư, sử dụng đỉnh làm vũ khí cũng không lạ.

Sở Kiến Phong cũng là té ra một thanh trường kích, bên trên tràn đầy hủy diệt lôi điện. Hai bên không nói lời nào, liền lập tức lao vào nhau.

Doanh Thiên vậy tay, đem một vùng không gian xung quanh Đan Hoàng cùng Sở Kiến Phong phong bế lại.

Bên trong không phát giác, bên ngoài không ai hay. Coi như bọn hắn có chiến tới trời sập, cũng sẽ không có ai phát hiện.

...

Xà Ảnh thân hình lặng lẽ ngồi trên một viên vẫn tinh đường kính trăm dặm. Viên vẫn tinh này tại trong vũ trụ lấy tốc độ cực nhanh mà lao đi.

Hắn chỉ là ngồi đó, yên lặng mà ngồi, giống như là chờ đợi cái gì.

Cũng không biết qua đến bao lâu, rốt cuộc xung quanh không gian bỗng nhiên biến đổi. Cái này biến đổi, chính là mọi vật, mọi việc xung quanh bỗng chốc dừng lại. Tựa hồ như là thời gian bị đông cứng một dạng.

Vẫn thạch ngừng bay, toàn bộ không gian yên ắng đến lạ thường. Ngay sau đó, tại một cái vị trí xa xa, không gian chợt chùng, một cái chuông lớn phá không mà ra.

Cái này chuông lớn, to lớn tựa một tòa thần sơn. Bên trên tuyền khắc đủ loại hoa văn kỳ quái, các loại thần văn hiển hiện dày đặc.

Nó xuất hiện, giống như là khám tại không gian một dạng, không chút nào nhúc nhích. Nhìn qua cũng hiểu, nơi này không gian thời gian đông cứng, là do cái này chuông làm ra.

Xà Ảnh con mắt nhìn chăm chăm chuông này thì thảo nói ra:"Định Không Giới Chung".

"Xem ra, người vẫn là có con mắt nhìn hàng". Một cái lạnh lùng thanh âm vang lên. Ngay lập tức, từ bốn cái phương vị, xuất hiện bốn cái thân ảnh.

Bốn người này, từ không gian lặng lẽ đi ra, bọn hắn toàn thân trùm lên một kiện hắc bào, hắc bào chính là che kín bọn hắn hoàn toàn. Ngoại trừ một đôi mắt, cũng không có thể thấy rõ ràng bên dưới áo bào là như thế nào.

Mà lại những kiện hắc bào này đều là làm từ đặc thù vật liệu, hồn lực không cách nào dò xét bên trong.

Bọn hắn bốn người, đứng tại bốn góc không gian, vô tình liền tạo thành một cái không lui không tiến gọng kìm, trong nháy mắt đem Xà Ảnh vây lại.

Xà Ảnh gặp nguy không loạn. Bình tĩnh mà nói ra:"Đối phó ta, vậy mà cử tới 4 cái Chấp Pháp Giả".

Bốn cái được xưng là Chấp Pháp Giả, trong đó một cái lên tiếng:"Lần này, bọn ta nhận lệnh cũng không phải là giáo huấn người. Mà là đem người gạt bỏ".

Nói đoạn, hắn nhìn Xà Ảnh một cái rồi lại nói tiếp:"Xem ra, người là đã chuẩn bị sẵn sàng".

"Có gì phải chuẩn bị đâu, ta xuất thủ, liền biết các người nhất định không bỏ qua". Xà Ảnh cười nhạt nói ra.

Quả thật, tại trước khi bắt đầu xuất thủ diệt đi Di Huyền Tông, Xà Ảnh đã là chuẩn bị, hắn tin tưởng, một khi hắn xuất thủ. Vậy nhất định sẽ có kẻ tìm tới phiền phức.

Một cái thân ảnh nói ra:"Trước đó mới mấy ngày, người đã ăn đủ giáo huấn, đáng lý ra nên thành thật ngồi một chỗ mới đúng, làm sao lại đi ra gây sự. Người đây chính là muốn chết sao".

Mấy ngày trước, Xà Ảnh chính là bị đám người này đánh trọng thương, chính là bởi vì, hắn tham gia Thần Giới sự tình.

"Các người tám màn đen này, thật sự cho rằng có thể chế bá thiên địa sao, nơi này là Thần Giới, cũng không phải địa phương kia". Xà Ảnh không chút sợ hãi kiên định nói ra.

Xà Ảnh nhắc tới tám màn đen, chính là ám chỉ bốn cái thân ảnh này sau lưng thế lực.

Đây là một cái thế lực cực kỳ thần bí, nó ẩn giấu trong Thiên Địa trăm ngàn vạn năm. Chậm rãi thâm thấu, thâm tóm Thần Giới.

Có thể nói, đây là một cái cực kỳ khủng khiếp thế lực, nó lực lượng, vượt xa thế nhân hiểu biết.

Cái này tấm màn đen, chính là âm thầm sau lưng, tác động điều khiển Thần Giới, cũng chính nó đưa ra một số quy luật ngầm.

Mà Xà Ảnh chính là đối tượng bị chế buộc, hắn được lệnh chính là không được phép tham dự bất kỳ cái gì sự tình Thần Giới. Cho nên khi Xà Ảnh tiêu diệt Dị Huyền Tông, cũng là phạm vào luật lệ, cho nên mới bị tấm màn đen cử người tới thanh trừng.

"Chế bá Thiên Địa thì thế nào, Thiên Đạo chính là Thiên Địa này chủ nhân, đừng nói Thần Giới, ức tì thế giới ngoài kia đều phải cúi đầu dưới Thiên Đạo". Một cái thân ảnh trầm giọng nói ra.

Nhưng là Xà Ảnh lại lắc đầu nói ra: "Thiên Đạo từ lâu đã không còn là Thiên Đạo, hiện tại chính là một mớ hỗn độn mà thôi".

"Xà Ảnh to gan, dám lăng nhục Thiên Đạo, hôm nay vốn dĩ theo lệnh tới lấy mạng ngươi, nhưng là ngươi xúc phạm Thiên Đạo, tội không thể tha, cho nên bắt lấy ngươi, chịu tra tấn trăm vạn năm".

Nói đoạn. Bốn cái thân ảnh trên thân bùng lên lực lượng cực kỳ cường đại. Khí cơ hoàn toàn đem Xà Ảnh khóa chặt lại, chính là không cho hắn một con đường chạy.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 156: Chiến Cháp Pháp Giả

Bốn cái Cháp Pháp Giả trong nháy mắt té ra bốn thanh kim kiếm.

Kim quang trên thân kiếm toát ra chói lọi, cơ hồ chiếu sáng cả một mảnh vũ trụ tinh không.

Kiểm vừa ra, trong thiên địa lập tức xuất hiện một cỗ chấn nhiếp tâm thần khí tức, cái này chính xác giống như Thiên Uy một dạng. Mặc dù so ra kém chân chính Thiên Uy. Nhưng là cũng đủ để khiến cho người khác cảm thấy run rẩy, hít thở không thông.

"Cháp Pháp Kim Kiếm". Xà Ảnh không khỏi nói thầm một chút, trong lòng tương đối kiêng kỵ dạng này thanh kiếm.

Cháp Pháp Kim Kiếm, chính là vô cùng đặc thù kiếm, chỉ có Cháp Pháp Giả mới có được tư cách sử dụng.

Dạng này kim kiếm chính là sử dụng cực kỳ trân quý vật liệu mà rèn nên, sau đó được đại sư tuyền khắc lấy vô số minh văn đại đạo. Lại được cường giả liên tục gia trì, sau đó hứng dưới Thiên Uy, vì thế nó mới có được một tia Thiên Uy lực lượng.

Cháp Pháp Kim Kiếm vừa ra, lập tức hóa thành một tòa kiếm trận to lớn, đem Xà Ảnh hoàn toàn vây vào bên trong.

Bên trong kiếm trận, vô số kiếm khí sắc bén bay loạn, sát khí cực kỳ kinh khủng, coi như người lại mạnh mẽ đến đâu, đứng bên trong kiếm trận đủ lâu, cũng sẽ bị kiếm khí cắt thành thịt vụn.

Kiểm khí chỉ là đảo qua vài vòng, chính là đã đem Xà Ảnh trên thân y phục cho rách tả tơi.

Chỉ là không có làm hắn bị thương, Xà Ảnh thân chính là Tuyên Cổ Dị Thú, thân thể rắn chắc mười phần. Chỉ là kiếm khí há lại có thể làm hắn bị thương.

"Xà Ảnh, nhận lấy cái chết". Một cái Cháp Pháp Giả quát lớn, hai tay kết ấn, điều động Cháp Pháp Kim Kiếm bay tới, nhắm thẳng Xà Ảnh mi tâm xuyên phá, chính là muốn nhất kiếm đoạt mệnh.

Có thể nghĩ, một khi bị kiếm này đâm trúng, coi như Xà Ảnh thân thể lại vững chắc, cũng tuyệt đối bị xuyên phá. Một khi bị xuyên phá, có thể để Chân Mệnh, Linh Hồn chịu trừng phạt cực lớn. Nháy mắt mất đi chiến lực.

Nhưng là, Xà Ảnh đương nhiên sẽ không đứng im chịu đòn. Hắn thân hình lóe lên một cái, lấy một cái tốc độ không thể tưởng tượng trong gang tấc né đi kiếm kia.

Ngay lập tức, một cỗ hàn ý xông thẳng lên đầu, chỉ thấy một thanh Cháp Pháp Kim Kiếm khác đã là tới sát cổ của hắn, chỉ trong một khoảnh khắc nữa thôi, Xà Ảnh đầu lâu tuyệt đối sẽ bị chém xuống.

Thế nhưng là, cái kia Cháp Pháp Giả sau khi chém qua Xà Ảnh lại cảm thấy không đúng, bởi vì hắn một kiếm vừa rồi hoàn toàn là chém hụt.

Chỉ thấy Xà Ảnh thân hình tiêu tán đi, hóa ra vừa rồi hắn là chém tới tàn ảnh.

"Tốc độ này". Cái kia Cháp Pháp Giả không khỏi ngạc nhiên, hiển nhiên hắn không có ngờ tới. Xà Ảnh tốc độ mà lại nhanh đến như thế.

"Cùng nhau xuất thủ, trấn sát hần". Một cái Chấp Pháp Giả lên tiếng.

Chỉ thấy bốn vị Chấp Pháp Giả thân hình lui về, chiếm cứ bên trong kiếm trận bốn cái vị trí, toàn thân lực lượng bùng lên, từng đầu Đại Đạo lượn lờ, liên tục gia trì rót vào bên trong kiếm trận.

Ngay lập tức, bên trong kiếm trận ngưng tụ đi ra một cái vô cùng to lớn Chấp Pháp Kim Kiếm.

Cái này mới ngưng tụ ra Chấp Pháp Kim Kiếm ngưng thực đến không gì sánh được. Ân chứa uy áp cùng lực lượng cực kỳ khủng bố. Không gian xung quanh vốn dĩ bị đông cứng bỗng nhiên đều bị lực lượng này chấn động đến chập chờn.

Đối diện dạng này lực lượng, coi như Thần Đế, đều sẽ nháy mắt bị đánh chỉ hồi phi yên diệt.

Xà Ảnh biết lần này không thể tránh né, bởi vì trận pháp này bao vây lấy hần, muốn thoát ra chỉ có cách đánh bại bốn vị Chấp Pháp Giả.

Nhưng là coi như có thể đánh bại bọn hần, bên ngoài còn có một cái Định Không Chung phong bế không gian. Lấy hần thực lực không có cách nào đánh phá Định Không Chung.

Mà lại, Chấp Pháp Kim Kiếm kia khí cơ đã đem hần khóa chặt, coi như hần có tránh né cỡ nào, trốn vào không gian tầng sâu, đều sẽ bị đánh trúng. Cho nên, chỉ có thể ngoan kháng.

Xà Ảnh thân mình gồng lên, trong nháy mắt đem bên trên y phục vốn đã rách rưới xé bỏ. Để lộ ra một cái cuộn cuộn cơ bắp thân thể.

Chớ nhìn Xà Ảnh là một cái già nua lão giả, nhưng là hần vẫn mười phần lực lượng.

Chỉ thấy Xà Ảnh hai tay kết ấn, trong nháy mắt kết lấy hơn trăm đạo ấn quyết.

Tại thời điểm kết ấn xong, chỉ thấy trên thân thể Xà Ảnh nổi lên từng đường kỳ dị hoa văn, kỳ lạ mà hoa mỹ.

Những hoa văn này vô cùng kỳ diệu sinh động, tựa như là có sinh mệnh một dạng, bọn chúng lưu động theo một cái tuyệt diệu quỹ tích. Tựa hồ như bên trong quỹ tích này cất giấu đại đạo vô thượng một dạng.

Xà Ảnh đây chính là giải phong chiến lực bản thân. Hần trước đây luôn là đem bản thân thực lực chân chính phong ấn lại, nhưng là hiện tại sinh tử chi chiến, hần bắt buộc phải đem toàn bộ thực lực bày ra.

"Oanh.... Oanh.... Oanh".

Từng cái âm thanh bạo hưởng từ trong thể nội Xà Ảnh nổ vang, tựa hồ như có từng khóa liệt nhật bạo tạc một dạng. Hần trên người khí tức cũng ngày càng tăng lên, tu vi thực lực kéo dài một mảng lớn.

"Trấn sát hần". Một cái Chấp Pháp Giả nhìn thấy một màn này, trong lòng cảm thấy không ổn hô lên.

Dạng này một màn, để cho bốn cái Chấp Pháp Giả đều phải giật mình, vội vàng thúc giục trận pháp công kích.

Chấp Pháp Kim Kiếm lực lượng ngưng tụ đến cực hạn, trong nháy mắt giáng xuống, mang theo hủy thiên diệt địa khủng bố oanh xuống.

Chớp mắt đã tới trên đỉnh đầu Xà Ảnh.

Xà Ảnh gặp nguy không loạn, hần hai tay điều động lực lượng dồn tới, chính là hướng đỉnh đầu đẩy lên, vậy mà có thể sinh sinh ngoan kháng Chấp Pháp Kim Kiếm. Đem nó ngăn lại trên đầu, không cho hạ xuống.

Hai cổ lực lượng va chạm, lập tức tạo thành bạo tạc to lớn, đem không gian xung quanh chấn cho nổ tung, không gian sóng xung kích hướng 4 phương tám hướng tán ra ngoài. Đem bốn vị Chấp Pháp Giả cho đánh bay.

Bốn cái Chấp Pháp Giả trong lòng không khỏi hãi nhiên. Bọn hần ai cũng không có ngờ tới, Xà Ảnh vậy mà cường đại đến trình độ này.

Phải biết, trong quá khứ, bọn hần đánh qua Xà Ảnh nhiều lần. Mỗi một lần đều là hần ăn đòn chịu trận, thế nhưng là hôm nay hần phản kháng, mới để lộ ra chiến lực cường đại như vậy.

Bọn hần không biết rằng, Xà Ảnh chiến lực vốn dĩ cường đại vô cùng. Coi như bọn hần dạng này Chấp Pháp Giả, nếu là đơn đả độc đấu cũng mơ tưởng đánh bại Xà Ảnh.

Chỉ là Xà Ảnh trước đó vì muốn yên ổn, lại kiêng kỵ bọn hần sau lưng thế lực, cho nên mới cẩn thận chịu nhục mà thôi.

"Xem ra trước đó. Ngươi ẩn tàng không ít". Một cái chấp pháp giả lạnh lùng mà nói ra.

Lúc này, kim quang tán đi. Chấp Pháp Kim Kiếm biến mất, để lộ ra Xà Ảnh thân hình cao lớn thẳng tắp hiện ngang, ánh mắt kiên định không chút nào sợ hãi.

Chỉ là lúc này, hai tay của hắn cũng bị thương nhẹ một chút.

"Cái gì ẩn tàng không ẩn tàng, ta trước nay vốn dĩ đều như vậy". Xà Ảnh nghiêm túc nói ra.

Nói đoạn, hắn té ra một thanh chiến phủ. Thanh chiến phủ này có hai lưỡi, nhìn đến to lớn lạ thường, cơ hồ to lớn bằng cả thân hình của Xà Ảnh.

Chiến phủ này chính là bản mệnh vũ khí của Xà Ảnh, hao tổn vô số tâm huyết mà rèn nên, nó cực kỳ nặng nề. So với một tòa thế giới còn muốn nặng gấp mấy lần. Thế nhưng là ở Xà Ảnh trong tay lại nhẹ tựa lông hồng, tùy ý qua lại, không chút nào lộ ra vẻ mệt mỏi.

Xà Ảnh cũng không có dây dưa, chính là nhắc lên chiến phủ mà bỏ tới, hắn mục tiêu, chính là bên trái một cái Cháp Pháp Giả.

Chiến phủ nặng nề vung tới, lưỡi phủ lóe ra hàn mang lạnh lẽo, sát ý kinh người. Cực kỳ đáng sợ.

Vị kia Cháp Pháp Giả cả kinh, biết không thể đón đỡ, cho nên quỳ, quyết mà né tránh.

Thế nhưng là, hắn vừa động, liền cảm thấy toàn thân rét run, lúc này trong cái nhìn của hắn, khắp nơi đều là phủ ảnh công tới, không chỗ nào không có, phong tỏa hắn toàn bộ hướng đi.

Biết được né không xong, cái này Cháp Pháp Giả nhắc lên Cháp Pháp Kim Kiếm. Toàn thân trào ra lực lượng, tạo thành một cái mặt thuẫn bao quanh hắn. Chuẩn bị tiếp nhận công kích.

Xà Ảnh cười lạnh, hắn tin tưởng, dưới một phủ này, cái kia Cháp Pháp Giả coi như lại mạnh hơn, cũng không có cách nào hoàn toàn đón đỡ, nhất định sẽ bị trọng thương.

Xà Ảnh hiểu rõ hắn tình thế, hắn vốn dĩ mạnh hơn Cháp Pháp Giả, thế nhưng là bốn cái Cháp Pháp Giả liên thủ, hắn cũng khó lòng chống đỡ về sau. Cho nên vừa mới bắt đầu liền muốn loại bỏ đi một cái, để cho về sau dễ dàng một chút.

Thế nhưng là chiến phủ còn chưa có tiếp cận tới cái kia Cháp Pháp Giả. Xà Ảnh trong lòng vang lên cảnh báo, một cổ nguy hiểm xông lên đầu.

Tại trong lúc Xà Ảnh công kích một cái Cháp Pháp Giả, ba cái còn lại phản ứng đều cực nhanh, đồng loạt xuất thủ công tới.

Chỉ thấy tại ba phía còn lại, ba thanh Cháp Pháp Kim Kiếm công tới, cơ hồ đã gần trong nháy mắt. Lúc này, coi như Xà Ảnh có thể đem một cái Cháp Pháp Giả loại bỏ, hắn cũng sẽ bị ba thanh Kim Kiếm xuyên phá, tuyệt đối sẽ bị trọng thương.

Cho nên lúc này, Xà Ảnh chỉ có thể thu về Chiến Phủ, bày ra phòng ngự tư thế.

"Keng... Keng... Keng".

Ba cái kim thiết va chạm thanh âm vang lên, Xà Ảnh vậy mà đem ba thanh Cháp Pháp Kim Kiếm đánh trở về.

Nhân cơ hội này, cái kia Cháp Pháp Giả chính là lập tức lui ra, kéo dài khoảng cách với Xà Ảnh.

Nhìn thấy cảnh này, Xà Ảnh không khỏi thở dài, hắn biết cơ hội tốt nhất đã đi qua. Hiện tại bốn cái Cháp Pháp Giả sẽ càng cảnh giác hơn. Liên thủ cũng sẽ càng chặt chẽ. Cho, nên chiến đấu về sau e rằng sẽ rất gian nan.

"Nhanh chóng đem hắn trấn sát, tránh đem dài lắm mạng". Một cái Cháp Pháp Giả vội hô lớn.

Lập tức chỉ thấy, trong đó một cái Cháp Pháp Giả thân hình nấp vào hư không hoàn toàn biến mất một dạng.

Hắn cũng không phải là ẩn tàng đi đâu, mà là rời khỏi chiến trường này.

Đến lúc hắn xuất hiện lại, chính là ở bên cạnh Định Không Chung.

Cái này Cháp Pháp Giả không có chần chừ, đem ngón tay vạch phá, lập tức máu tươi vẩy xuống. Hóa thành từng dòng huyết văn thẩm thấu lên Định Không Chung.

Sau đó hắn đứng một chỗ tích tụ lực lượng, muốn thôi động Định Không Chung phát ra công kích, trấn sát Xà Ảnh.

Định không chung là một cái cực kỳ cổ lão bảo vật, coi như Cháp Pháp Giả muốn thôi động nó, cũng tiêu tốn không ít lực lượng cùng thời gian.

Bên trong chiến trường kia. Ba cái Cháp Pháp Giả còn lại, mỗi người đều riêng phần mình té ra một tấm cổ phù.

Cổ phù này nhìn tới mười phần rách nát, có thể thấy được nó cổ lão niên đại. Cổ phù màu vàng, bên trên viết lấy từng dòng cổ lão văn tự không rõ.

Nhìn tới có thể thấy, những văn tự kia được viết bằng máu tươi một dạng, mà lại trải qua vô số năm tháng.

Vết máu vẫn còn đỏ tươi dị thường. Tuyệt đối là bất phàm cổ phù.

Cổ phù vừa đi ra. Xà Ảnh con người không khỏi co rụt lại một cái thẳm hô: "Huyết Tự Diệt Linh Phù".

"Có thể để cho chúng ta đem ra Huyết Tự Diệt Linh Phù, Xà Ảnh người coi như vinh dự". Một cái Chấp Pháp Giả lạnh lẽo nói ra: "Sau khi người chết, phải đem người lột da bù lại".

Hắn lờ lững nói, có thể thấy Huyết Tự Diệt Linh Phù là cỡ nào trân quý, căn bản là không muốn dùng tới.

Xà Ảnh cũng biết rõ ràng cái này cổ phù lợi hại. Cho nên toàn thân căng cứng, điều động toàn bộ lực lượng, lập tức lấy phòng thủ tư thế. Không những thế, chính là còn té ra hơn một trăm tấm mặt thuẫn, mỗi một kiện đều là báu vật.

Có thể thấy, Xà Ảnh là kiêu kỳ mấy tấm cổ phù này cỡ nào

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 157: Vì sinh mệnh mà chiến

Ba cái Chấp Pháp Giả trong nháy mắt vạch phá đầu ngón tay. Nhỏ xuống cổ phù một giọt máu tươi.

Nhận máu tươi kích hoạt, trên cổ phù huyết tự kia bỗng chốc trở lên sáng chói huyết quang, huyết tự tựa hồ như sống lại một dạng, lưu động như rắn.

Sau đó, từ trên cổ phù toát ra một cỗ ba động lực lượng cường đại.

Xà Ảnh lúc này lông tóc dựng đứng, cường đại như hán giờ phút này đều cảm thấy cực kỳ nguy hiểm.

Cỗ khí tức nguy hiểm kia vây chặt lấy Xà Ảnh. Để cho hắn thân thể không khỏi căng cứng. Toàn thân lực lượng cùng đại đạo vận chuyển đến cực hạn, toàn lực đi ứng phó. Trên thân hắn nổi lên từng tấm vây rắn, có hoa văn quỷ tích lưu động đặc biệt. Hắn đây là bày ra mạnh nhất tư thái phòng ngự.

Chớp mắt, ba tấm cổ phù phân biệt ba cái phương hướng mà bay tới, trên cổ phù huyết quang chói lọi đến cực hạn, cơ hồ cả một vùng này không gian vũ trụ đều nhuộm một cái màu đỏ.

Rốt cuộc, ba tấm cổ phù lực lượng bạo phát đi ra, cũng không có cái gì tiếng nổ kinh thiên động địa, nhưng là dưới nó tác động, không gian ầm ầm rung chuyển.

Huyết quang hoàn toàn đem Xà Ảnh bao phủ bên trong, lực lượng cổ phù hoàn toàn phóng ra, tạo thành một cái trảm dậm vòng xoáy màu đỏ, đem hắn vây lại bên trong.

Dưới lực lượng cổ phù kinh khủng như vậy, Xà Ảnh hét lớn, hai tay ấn chứa toàn bộ lực lượng đẩy ra, cố gắng đem cổ phù uy lực chống lại bên ngoài.

Thế nhưng là, dưới cỗ ốc xoáy từ cổ phù kia, toàn bộ phòng ngự của Xà Ảnh giống như không có tác dụng, toàn bộ đều không thể ngăn trở.

Từng mặt cự thuẫn dưới sự hủy diệt của cổ phù, giống như sắt vụn một dạng. Ầm ầm mà vỡ nát.

Phải biết, những cái này mặt thuẫn, mỗi một kiện đều là cường đại bảo vật, nếu không phải vậy, Xà Ảnh cũng sẽ không đem nó lưu lại.

Thế nhưng là hiện tại, dưới lực lượng của ba tấm cổ phù, những cái này mặt thuẫn vậy mà lộ ra không chút nào có tác dụng, từng kiện một bị chấn đến vỡ nát.

Xà Ảnh biết tình thế không ổn, ngửa mặt lên trời mà gầm thét. 81 cái Chân Mệnh hiển hiện, rủ xuống từng đạo thô to pháp tắc. Ngưng kết đi ra một cái hư ảnh Thần Xà to lớn, đem Xà Ảnh cuốn lại, đem hắn bảo vệ lấy.

Nói tới Xà Ảnh 81 Chân Mệnh, kỳ thực hắn cũng không phải là tiên thiên 81 Chân Mệnh, hắn sinh ra số lượng Chân Mệnh bất quá là 71.

Sau này tu luyện thêm, mới thành công mở đến 81 Chân Mệnh. Cái này kỳ thực không có gì lạ, hắn cũng có được bí pháp mở rộng Chân Mệnh.

Nhìn khắp Thần Giới, coi như Thần Đình cũng sẽ không có lấy bí pháp dạng này, thế nhưng là một số tồn tại đặc biệt, giống như Xà Ảnh hoặc Doanh Thiên dạng này đều có.

Nói là bí pháp, kỳ thực chính là một loại khác hệ thống tu luyện, bọn hắn hệ thống tu luyện khác với Thần Giới, cho nên có thể mở rộng đến cực hạn 81 Chân Mệnh.

Tất nhiên tiên thiên 81 Chân Mệnh cùng hậu thiên 81 Chân Mệnh sẽ có khoảng cách không nhỏ. 81 Chân Mệnh tiên thiên ưu thế sẽ vượt trội hơn rất nhiều.

Rốt cuộc. Bên ngoài phòng ngự hoàn toàn bị công phá, toàn bộ mặt thuẫn đều bị đánh tan, cổ phù lực lượng va chạm vào bên trong, trực tiếp oanh thẳng lên Xà Ảnh.

Bên ngoài vòng xoáy. Lúc này ba cái Cháp Pháp Già đều đã thối lui ngàn dặm, bởi vì cổ phù lực lượng quá mức ghê gớm, một khi kích hoạt lên cũng sẽ không phân biệt địch ta, một khi bị cuốn vào, vậy liền thảm.

Coi như là bọn hắn, cũng không dám tùy tiện lại gần, tránh cho tai bay vạ gió.

"Xem ra cũng không cần thôi động Định Không Chung, Huyết Tự Diệt Linh Phù đủ để diệt hắn". Một cái cháp pháp mười phần tin tưởng nói ra.

"Dùng đi ba tấm Huyết Tự Diệt Linh Phù vậy có chút lãng phí, có lẽ chỉ hai tấm là đủ". Một cái khác Cháp Pháp Già gật gù.

"Đáng tiếc, hắn bộ da rắn, cũng đã bị hủy". Cháp Pháp Già còn lại có chút tiếc nuối nói ra.

Phải biết, Xà Ảnh thân là Tuyên Cổ Dị Thú, hắn bộ da rắn tuyệt đối là quý hiếm trên bảo. Mà lại bọn hắn đã sớm nhòm ngó.

Cho nên lần này nhận được lệnh đi giết Xà Ảnh, bọn hắn ai nấy đều vui mừng, thế nhưng là tình huống hiện tại, có lẽ sẽ không có thu hoạch gì, Xà Ảnh hẳn là bị ma diệt trong đó.

Tại thời điểm bọn hắn còn cho rằng Xà Ảnh chết chắc, bỗng nhiên một cái Cháp Pháp Già kinh nghi bất định nhìn tới bên trong vòng xoáy.

Lúc này, ba tấm cổ phù lực lượng rốt cuộc hao hết, vòng xoáy kia cũng là tiêu tán đi. Để lộ ra một cái bóng người.

Có thể thấy được, tại trong không gian trôi nổi lấy từng mảnh vỡ, những mảnh vỡ này chính là từ số mặt thuẫn kia vỡ vụn mà ra. Lúc này bọn chúng hoàn toàn chính xác là đồng nát sắt vụn.

Đừng nói là bên trên bọn chúng các loại minh văn tuyên khắc đều đã bị đánh gãy, liền ngay cả từ bên trong các loại thần tính cũng bị ma diệt hoàn toàn.

Về phần Xà Ảnh, hắn là còn sống.

Nhưng là, cùng người chết không kém bao nhiêu.

Xà Ảnh hiện tại tình huống có thể nói thê thảm tới cực điểm. Một nửa thân bên trái chính là bị đánh nổ. Phần còn lại bên phải chính là máu thịt be bét, hắn mỗi một khối cơ bắp lúc này đều bị nổ tung, huyết nhục hòa lẫn, trông tới cực kỳ thê thảm.

Đừng nói hắn thân thể. Lúc này Xà Ảnh từng cái Chân Mệnh cũng đều bị đánh tới rạn nứt, cơ hồ muốn tan vỡ. Về phần linh hồn cũng chịu cực kỳ nghiêm trọng tổn thương, cũng đã tới biên giới sụp đổ.

Hắn tinh thần ý chí lúc này đều trở nên mơ hồ một dạng, cái duy nhất chính là còn lưu lấy một tia cháp niệm. Miễn cưỡng tỉnh táo.

Ban đầu, ba cái Cháp Pháp Già đều là cả kinh, cho rằng ba tấm cổ phù vậy mà không thể đem Xà Ảnh trấn sát. Nhưng là hiện tại nhìn thấy Xà Ảnh bộ dáng kia, bọn hắn đều là nở nụ cười.

Hiện tại Xà Ảnh chính là trói gà không chặt, chính là cá nằm trên thớt một dạng, dạng này yếu đuối, còn chẳng phải tùy ý bọn hắn xử trí.

"Vậy mà không có chết ngay, nguoi coi như đủ cường đại. Nhưng như vậy lại tốt, nguoi bộ da rắn kia như cũ còn có thể lột". Một cái Cháp Pháp Già cười lạnh nói ra.

Nói thật, Xà Ảnh dưới uy lực của ba tấm cổ phù mà còn sống sót, đây đã làm cho ba cái Cháp Pháp Già tương đối giật mình, bởi vì bọn hắn hiểu rõ Huyết Tự Diệt Linh Phù uy lực, đối lại bọn hắn bất kỳ cái nào, chỉ cần một tấm cổ phù đã đủ để cho bọn hắn hồi phi yên diệt, chớ nói là ba tấm.

Thế nhưng là hiện tại Xà Ảnh lại có thể sống sót qua, đây đã không phải người thường có thể làm tới.

"Đem hắn bắt lại, từ từ lột ra hắn". Một cái Cháp Pháp Già nói ra. Sau đó hắn ngón tay chỉ lên.

Chỉ thấy trong tay hắn Cháp Pháp Kim Kiếm bay ra ngoài, hóa thành một đầu trường tiên lao tới. Muốn đem Xà Ảnh bắt lại.

Xà Ảnh mặc dù biết được. Nhưng là hắn hiện tại chính là nhích ngón tay đều không nổi. Không thể làm gì. Chỉ đành trơ mắt Cháp Pháp Kim Kiếm quán tới.

"Ông... Ông... "

Từng cái thanh âm oanh minh vang lên, chỉ thấy cháp pháp kim kiếm giờ phút này vậy mà bị chặn lại.

Chỉ thấy lúc này, chặn lại Cháp Pháp Kim Kiếm, chính là một đoàn cừu thái màu sắc. Chính cái này cừu thái màu sắc vậy mà đem Cháp Pháp Kim Kiếm

chặn lại, không cho nó tiến lên.

Cái này dị biến, để cho ba cái Cháp Pháp Giả đều không khỏi giật mình, bọn hắn không nghĩ tới, Xà Ảnh tình huống như vậy mà còn có thể làm ra phản kháng.

Chỉ là bọn hắn cũng không biết, lúc này Xà Ảnh cũng là giật mình không kém. Chính hắn bản thân cũng đều không biết cái này là tình huống gì.

Chỉ thấy rốt cuộc cừu thái tán đi. Để lộ ra một tấm da rắn, chính tấm da rắn này, để cho Cháp Pháp Kim Kiếm không cách nào xuyên thủng.

Nhìn tấm da rắn này, Xà Ảnh không khỏi mừng rỡ kinh hi, bởi vì cái này tấm da rắn, chính là lúc trước Doanh Thiên tại chỗ bày bán, mới đem Xà Ảnh dẫn tới. Sau đó hắn mới trao lại cho Xà Ảnh.

Cháp Pháp Giả cảm thấy bất thường, cho nên vội vàng đem Cháp Pháp Kim Kiếm thu về.

Ngay sau đó. Tấm da rắn kia chính là dán lên Xà Ảnh lồng ngực, lấy một cái kỳ lạ phương thức mà chìm xuống, cùng Xà Ảnh làm một thể.

Xà Ảnh chỉ cảm thấy, tại lồng ngực hắn lúc này, một cỗ sinh cơ tươi mát cuộn cuộn trào ra, kèm theo một cỗ lực lượng ôn hòa trải dài lan tỏa khắp thân thể hắn.

Dưới cỗ lực lượng ôn hòa uẩn dưỡng, Xà Ảnh thương thể trên người chậm rãi biến mất, sau đó là khôi phục.

Không chỉ có vậy, hắn bộ dáng già nua cũng được cải thiện không ít, biến thành một cái trung niên nam tử.

Nhìn thấy Xà Ảnh biến chuyển như vậy, cũng để cho mấy cái Cháp Pháp Giả đều cả kinh.

"Định Không Chung thế nào". Một cái Cháp Pháp Giả hướng bên ngoài liên lạc.

"Còn chưa được một nửa".

"Nếu vậy, quần công hắn, chờ Định Không Chung thôi động xong".

Hiển nhiên, ba cái Cháp Pháp Giả không có ý định đơn đả độc đấu, bọn hắn muốn dựa vào số lượng, đi nghiền ép chất lượng.

Xà Ảnh biết vậy, nhưng là không có chút nào nao núng, hắn hiện tại có thể nói là đỉnh phong nhất trạng thái, lực lượng tràn trề, tinh thần sung mãn, chiến ý nổi lên, cũng là muốn chiến một trận ra trò.

Đối với người khác mà nói, cái này đơn thuần chỉ là chiến đấu. Nhưng là với Xà Ảnh lại không giống vậy.

Trận này chiến đấu, chính là đặt một cái cột mốc cho hắn. Một cái cột mốc vùng lên đánh gãy xiềng xích bản thân hắn, cũng đánh gãy xiềng xích trên chủng tộc của hắn.

Hắn trận chiến này, chính là vì tương lai bản thân hắn, cũng vì tương lai chủng tộc của hắn. Cũng vì báo thù.

Vì sinh mệnh mà chiến.

P/s: có thể mọi người thắc mắc, 81 Chân Mệnh cực hiếm, nhưng là tùy tiện đều có thể lòi ra.

Cái này tương lai đi tới map lớn sẽ giải thích cận kề.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 158: Thiên Sứ Chi Thần vs Thiên Xà Sâm Lâm Chi Quốc Đệ

"Tới đây đi". Xà Ảnh thân hình thẳng tắp, cuồng tiếu mà nói.

Dứt lời, hắn lần nữa té ra chiến phủ, chủ động công kích tới.

Trong nháy mắt, Xà Ảnh đem chính mình lực lượng quán chú vào trên trong chiến phủ, kích hoạt đùng đạo mình vẫn, chiến phủ toát ra quang mang chói lọi, mang theo uy lực cường đại mà bổ tới.

Xà Ảnh chiến phủ đánh ra một kích này, cũng không phải là nhằm tới ba cái Chấp Pháp Giả, mà là đánh về một cái phương hướng khác.

Đạo công kích kia trong nháy mắt chém xuyên qua không gian biến mất.

"Không tốt, hần nhắm tới Định Không Chung". Một cái Chấp Pháp Giả đoán được Xà Ảnh ý định vội quát lên.

Quả nhiên, Xà Ảnh ban đầu mục đích, chính là ngăn lại bên ngoài cái kia Chấp Pháp Giả đang điều động Định Không Chung.

Xà Ảnh biết Định Không Chung uy lực cực kỳ cường đại, một khi kích hoạt tới, coi như Xà Ảnh có mệnh tới mấy lần, cũng khó mà thoát khỏi một kiếp. Cho nên nhất định phải trước tiên đem hần cản lại.

Ở bên ngoài chiến trường, cái kia Chấp Pháp Giả đang toàn lực điều động lực lượng để phát động Định Không Chung.

Bỗng nhiên hần giật mình cảm nhận một cổ nguy hiểm áp tới, chỉ thấy trước mặt hần không gian phá ra, một cái phủ ảnh to lớn bay tới trước mặt hần.

Đương nhiên, cái kia Chấp Pháp Giả cảm nhận được phủ ảnh lực lượng cường đại, không có đi đối cứng. Mà là nấp sau Định Không Chung.

"Ồngggggggg". Tiếng đại chung vang vọng trong vũ trụ hư không.

Rốt cuộc, phủ ảnh cùng Định Không Chung chính diện va chạm, tạo nên một cái cực kỳ khủng bố chấn động lan tỏa xung quanh.

Mặc dù nơi này không gian đã bị Định Không Chung trấn áp, cực kỳ kiên cố bền chắc, độ tàn phá giảm đi ngàn lần có thừa, thế nhưng là sóng chấn động lan ra, nguyên đem xung quanh mấy trăm khóa tinh cầu đều chấn bạo tạc.

Cũng may mắn, những tinh cầu này đều là không có sinh linh sinh sống.

Về phần cái kia Chấp Pháp Giả cũng không cần nói, hần ở ngay cạnh Định Không Chung, chính là đứng mũi chịu sào, lúc này đã bị chấn đến thất điên bát đảo, bay ra sau hơn vạn dặm mới có thể ổn định thân thể.

"Mạnh như vậy? ". Cái này Chấp Pháp Giả cả kinh, vừa rồi chấn động, đem hần kích thương, cũng đem hần cùng Định Không Chung liên kết phá vỡ, hiện tại muốn lần nữa kích hoạt Định Không Chung, chính là tổn hao không ít thời gian nữa.

Xà Ảnh đạt được mục đích, vốn dĩ muốn bồi thêm một lần công kích. Nhưng là hần bị ba cái Chấp Pháp Giả ngăn lại.

Xà Ảnh không chút nào sợ hãi lao lên, trong tay chiến phủ nặng tựa Thái Sơn mà vùng vẫy, mỗi một lần chém ra công kích đều ẩn chứa cực kỳ kinh khủng lực lượng, một mình đánh cho ba cái Chấp Pháp Giả liên tục bại lui.

Một cái Chấp Pháp Giả vừa bị đánh hay hơn trăm dặm, trong miệng thổ huyết, hai tay cầm chặt Chấp Pháp Kim Kiếm run bần bật.

Vừa rồi hần cùng Xà Ảnh đối cứng, để Chấp Pháp Kim Kiếm cùng Xà Ảnh chiến phủ va chạm, để cho hần hai tay chết lặng, xương cốt như muốn vỡ tan một dạng.

Xà Ảnh lúc này tựa như một tôn vô địch chiến thần một dạng, đánh đâu thắng đó, ba cái Chấp Pháp Giả cũng chỉ có thể đau khổ chống đỡ.

"Quá mạnh, dạng này thực lực, cơ hồ đã đạt tới nửa bước Nhập Thánh". Một cái Chấp Pháp Giả kinh hãi mà thốt lên.

Lúc này, ba người 6 con mắt nhìn nhau, trong chớp lát bọn hần đưa ra quyết định.

"Liều mạng, cố gắng chờ đợi Định Không Chung kích hoạt, trấn sát hần".

Chỉ thấy lập tức, bọn hần ba người mỗi người lấy ra một viên đan dược ném vào miệng, đan dược vừa xuống. Lập tức trên người ba cái Chấp Pháp Giả khí tức bạo tăng, bọn hần tu vi trong nháy mắt điên cuồng tăng lên, không thấy dừng lại dấu hiệu.

Mặc dù nhanh, nhưng là Xà Ảnh vẫn có thể nhìn thấy bọn hần nuốt xuống đan dược gì.

Đó là ba viên màu đỏ đan dược, bên trên huyết khí lượn lờ, mơ hồ nghe thấy cả tiếng long ngâm cuồng bạo.

"Huyết Long Đan?". Xà Ảnh kinh ngạc nói ra. Hiện nhiên không nghĩ tới, ba cái Chấp Pháp Giả vậy mà còn có thủ đoạn này.

Huyết Long Đan, chính là một loại cực kỳ trân quý đan dược, cho dù là Xà Ảnh cũng đều thèm muốn.

Huyết Long Đan chính là sử dụng máu rồng cùng rất nhiều trân quý tiên dược, trải qua 1 ngàn năm luyện dưới tiên hỏa, lại trải qua 999 đạo kiếp lòi rên luyện mới có thể thành.

Đan dược này có thể để cho người phục dụng trong nháy mắt bạo tăng gấp mười lần chiến lực, kéo dài hai canh giờ. Tất nhiên sau đó sẽ bị suy yếu nghiêm trọng.

Đây đã là không thể tưởng tượng, mười lần chiến lực, sở hữu dạng này đan dược, tại nguy cấp tình huống phát huy ra cực lớn tác dụng.

Rốt cuộc, Huyết Long Đan được lực hoàn toàn kích hoạt đi ra, để cho ba cái Chấp Pháp Giả trong nháy mắt đều bạo tăng gấp mười lần chiến lực.

"Chỉ có hai canh giờ, nhanh chóng giải quyết hẳn". Một cái Chấp Pháp Giả quát lên.

Ngay sau đó, ba cái Chấp Pháp Giả tay chưởng Chấp Pháp Kim Kiếm bay tới, muốn cùng Xà Ảnh cận thân chiến đấu, chỉ có như vậy mới có thể bày ra bọn hắn đồng người ưu thế.

Xà Ảnh không chút nào sợ hãi, cũng nâng lên chiến phủ xông tới, hắn không sợ nhất chính là cận thân chiến đấu, dù sao Xà Ảnh thân thể cường đại hơn xa nhân tộc, cho nên cũng chỉ có dạng này chiến đấu mới có thể phát huy ra hắn mạnh nhất chiến lực.

Trong nháy mắt, bốn người lao vào nhau, chốc lát liền đánh thành một đoàn.

Tại vùng không gian này, ngay lập tức bị đánh đến chấn động không ngừng, từng đạo sóng âm như kinh đào hải lãng cuộn cuộn tán ra ngoài mà tàn phá bờ bãi.

Bọn hắn chiến đấu tốc độ quá nhanh, mắt thường cơ hồ là không nhìn thấy gì. Chỉ có thể thấy được từng đạo kim kiếm bay đầy không gian, từng đạo chiến phủ như muốn bỏ ra thiên địa một dạng.

Ngoài ra còn có các loại quang mang chói lọi, thần quang xung thiên, tiên quang lập lò, cực kỳ hoa mỹ.

Ba cái Chấp Pháp Giả vốn dĩ cùng nhau chiến đấu đã lâu, cho nên phối hợp tiến lùi cực kỳ ăn ý, công kích thay nhau liên tục nhắm tới Xà Ảnh bộ phận yếu hại, lại thêm Chấp Pháp Kim Kiếm công kích cực kỳ sắc bén, trải qua một đoạn thời gian đã có thể lưu lại trên người Xà Ảnh từng đạo vết thương.

Về phần Xà Ảnh, lúc này trên người đã có không ít vết thương bị kiếm chém trúng, mặc dù không có nghiêm trọng, nhưng là nhìn tới vẫn tương đối chật vật.

Mặc dù nuốt xuống Huyết Long Đan, có được gấp mười lần chiến lực, nhưng nếu đơn đả độc đấu, Chấp Pháp Giả y nguyên đều không phải là đối thủ của Xà Ảnh.

Thế nhưng là không có nếu, bọn hắn ba cái Chấp Pháp Giả cũng không phải người ăn chay, ba người kết hợp hoàn hảo, vậy mà có thể ép Xà Ảnh một đấu, mặc dù không có vượt trội hoàn toàn, nhưng là vẫn có phần nhỉnh hơn một chút.

Xà Ảnh mỗi một lần bỏ ra chiến phủ, đều mang theo cực kỳ khủng bố lực lượng hủy diệt, tùy tiện có thể đánh nổ tinh thần, hủy diệt tinh vực, nhưng là đều bị ba cái Chấp Pháp Giả khéo léo hóa giải.

Thế nhưng là, mặc dù tỏ ra nhỉnh hơn, nhưng là ba cái Chấp Pháp Giả không có cách nào triệt để đè ép được Xà Ảnh, chiến đấu càng lúc càng kéo dài.

Dạng này kéo dài, đương nhiên sẽ đối với ba cái Chấp Pháp Giả bất lợi. Bởi một khi thời gian hao hết, Huyết Long Đan tiêu hao hết được lực, bọn hắn sẽ cấp tốc suy yếu, nếu là như vậy, hôm nay Xà Ảnh tuyệt sẽ khiến cho bọn hắn bỏ mạng ở đây.

Xà Ảnh cũng là nắm rõ dạng này, cho nên lúc này mới là giảm xuống công kích, chủ động né tránh, cố gắng câu kéo thời gian.

Nhận thấy Xà Ảnh ý định, đương nhiên ba cái Chấp Pháp Giả không có dễ dàng cho hắn toại nguyện. Cho nên lập tức bọn hắn tăng mạnh công kích, điên cuồng mà đánh tới. Thế công vũ bão gấp mấy lần.

Dạng này điên cuồng công kích, vậy mà để cho Xà Ảnh liên tục bại lui.

"Không tốt, không thể lại phòng thủ, như vậy sẽ chỉ càng bất lợi". Xà Ảnh thầm nghĩ.

Hiển nhiên, nếu hắn một mực phòng thủ, vậy sẽ chỉ càng rơi vào bị động, một khi phòng thủ bị công phá, vậy liền thua thảm.

Cho nên, lúc này Xà Ảnh cũng không lại suy nghĩ nhiều, liều mạng mà phản kích.

Rốt cuộc, chiến đấu kịch liệt kéo dài chừng một canh giờ rưỡi, hai bên mới là dứt nhau ra.

Lúc này, Xà Ảnh đầy người đều là thương thế, Chấp Pháp Kim Kiếm gây ra vết thương tuyệt không thể xem nhẹ, từng đạo lực lượng thâm nhập Xà Ảnh thân thể, liên tục tàn phá, khiến cho Xà Ảnh phải điều động không ít lực lượng đi áp chế.

Đối mặt ba cái Chấp Pháp Giả cũng để cho Xà Ảnh cuống cuống tay chân, không có cách nào đem toàn bộ công kích đón đỡ. Đã vậy, thỉnh thoảng trận pháp lại oanh xuống một kích, cũng gây cho Xà Ảnh không ít phiền toái.

Về phần ba cái Chấp Pháp Giả, bọn hắn cũng không khá hơn là bao nhiêu, Xà Ảnh lực lượng cực kỳ cường đại, cũng gây cho bọn hắn không ít vết thương. Nặng nhất một cái, chính là bị chặt mất nửa người dưới, hiện tại đang chậm rãi dung hợp lại.

"Không thể lại kéo dài, vận dụng Thiên Điều". Một cái Chấp Pháp Giả cảm thấy không ổn quát lên.

Ngay lập tức, ba cái Chấp Pháp Giả bay lùi về sau hơn trăm vạn dặm, bọn hắn cuồng hồng mà lên, Chấp Pháp Kim Kiếm ngự tại đỉnh đầu, trong cơ thể

lực lượng cùng đại đạo bị điều động đến cực hạn ngưng tụ ra ngoài.

Chưa hết, ba cái Cháp Pháp Giả tể ra Chân Mệnh, không ngoại lệ, mỗi cái cũng đều có 81 Chân Mệnh. Chân Mệnh treo tại đỉnh đầu rủ xuống vô cùng vô tận huyền ảo pháp tắc.

Tất nhiên bọn hắn cũng không phải Tiên Thiên 81 Chân Mệnh, mà đều là dựa vào bí pháp mà mở rộng.

Ba cái Cháp Pháp Giả Chân Mệnh hợp lại một chỗ, nâng lên một vùng trời.

Có thể thấy bên trong vùng trời này, xuất hiện một tòa Thiên Cung vô cùng rộng lớn, bên trong Thiên Cung lấp ló từng tôn Thiên Binh Thiên Tướng số lượng nhiều tới mấy ngàn vạn.

Sau đó, một cái khổng lồ Thiên Sứ hư ảnh dần dần ngưng tụ xuất hiện, mặc dù còn chưa có xuất hiện, nhưng chỉ ít hư ảnh này đều có hai mươi vạn dặm cao lớn.

"Thiên Điều: Thiên Sứ Chi Thần?". Xà Ảnh không khỏi ánh mắt ngưng tụ một chút sau đó lại nói ra: "Không nghĩ tới, các ngươi mấy cái Cháp Pháp Giả lại có thể được ban cho Thiên Điều".

"Cái ngươi không ngờ còn rất nhiều. Nạp mạng đi". Cháp Pháp Giả cười lạnh mà hô.

Xà Ảnh cũng không có nao núng. Chiến phủ đặt tại trước mặt, hai tay bóp ấn quyết, miệng phun chân ngôn. Chỉ thấy hắn trên thân làn da lưu động điên cuồng từng cái kỳ ảo hoa văn. 81 Chân Mệnh cũng một lần nữa hiển hiện mà đáng lên.

"Thiên Xà Sâm Lâm Chi Quốc Độ".

81 Chân Mệnh của Xà Ảnh trong chốc lát diễn hóa thành một tầng trời, chỉ khác biệt là, hần tầng trời này cũng không tồn tại Thiên Cung, mà là một mảnh bao la bát ngát rừng rậm.

Từng cây khổng lồ đại thụ cao tới vạn trượng chi chít xếp sát lẫn nhau. Trên mỗi cây đại thụ đều quán lấy một cái to lớn đại xà.

Đây là Xà Ảnh 81 Chân Mệnh diễn hóa thành Thiên Xà Sâm Lâm Chi Quốc Độ.

Ngay tiếp đó, sau lưng Xà Ảnh một cái cũng dài tới hai vạn dặm Xà Ảnh hiển hóa đi ra.

Đây là một đầu khổng lồ mãng xà, đầu nó có hai cái mang to lớn, trên mang mỗi bên. Mọc ra 6 cái sừng lớn. Ngoài ra đỉnh đầu cũng có một cái sừng rất dài.

Mãng xà trên lưng còn mọc lên một đôi cánh, nhìn tới tựa hồ giống cánh dơi, lại có chút giống cánh rồng một dạng.

Toàn thân mãng xà này toát lên từ kim màu sắc, đủ loại kỳ ảo hoa văn lưu động, nhìn tới cực kỳ đẹp đẽ.

Mặc dù đây, chỉ là hư ảnh, thế nhưng là lại ngưng thực đến cực kỳ chân thật một dạng, tựa như một cái chân chính sinh linh tồn tại.

Bên kia, Thiên Sứ Chi Thần cũng đã hoàn toàn ngưng tụ đi ra, chỉ thấy thánh mang lan tỏa khắp không gian, tiên quang chói lọi.

Cái này Thiên Sứ Chi Thần cao lớn vô cùng, mái tóc vàng óng, sau lưng nó xuất hiện một đôi thiên dực trắng tinh, từng sợi lông vũ bay loạn trong tình không. Ngoài ra, phía sau đầu của nó còn xuất hiện một vòng thánh quang màu trắng, nếu là nhìn kỹ liền phát hiện, đây chính là một vầng liệt nhật màu trắng.

Nhìn tới, Cái này Thiên Sứ Chi Thần xinh đẹp đến không gì sánh được.

Nó hai tay chấp tại trước mặt, cảm lên Cháp Pháp Kim Kiếm, nhìn tới cực kỳ trang nghiêm.

"Đừng nói một cái hư ảnh Thiên Sứ, liền hôm nay chân chính Thiên Sứ muốn giáng lâm, ta cũng không sợ". Xà Ảnh cuồng tiếu.

Hắn lời nói đều là thật, dù sao năm xưa, hắn ăn qua không ít Thiên Sứ, mà lại cũng không phải dạng này hai cánh Thiên Sứ, mà là mười cánh Thiên Sứ dạng kia khủng bố tồn tại.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 159: Một miếng ăn sạch

Thiên Sứ Chi Thần ngự tại trong tinh không, thần thánh mà quang minh khí tức chói lọi chiếu sáng một mảnh tinh vũ.

Hai tay nó chường tại trước ngực, Chấp Pháp Kim Kiếm giơ lên cao, tựa hồ như đang thực hiện một cái dạng gì cực uy nghiêm nghi thức.

Chỉ thấy từng sợi quang minh đại đạo pháp tắc quán quanh Chấp Pháp Kim Kiếm, đại đạo chi lực chậm rãi ngưng tụ.

Sau đó, tại phía trên cao, một cái vòng xoáy hố đen từ từ xuất hiện, cái này vòng xoáy chỉ ít có được trăm vạn dặm rộng lớn.

Lúc này đây, coi như là mắt thường đều có thể nhìn thấy, sâu bên trong hố đen vòng xoáy kia, chính là cuộn cuộn lõi điện chẳng chặt, tựa hồ như là một mảnh hải dương một dạng.

Chưa kể, từ bên trong hố đen này, khiếp người Thiên Uy chấn nhiếp nhân tâm hạ xuống, dạng này Thiên Uy, đủ làm cho vô số sinh linh vì đó mà run rẩy quỳ bái.

Rốt cuộc, bên trong hố đen vòng xoáy kia, điên cuồng thiên lôi giống như trút nước một dạng trào ra, đem toàn bộ vùng này không gian nhấn chìm, biến nơi này thành một mảnh lõi điện hải dương.

Cuồng bạo lõi điện điên cuồng tàn phá khắp nơi, trực tiếp oanh đến trên thân hư ảnh Thần Xà.

Tuy nhiên, Xà Ảnh hay là vẫn có thể chống đỡ. Hư ảnh Thần Xà to lớn hoàn toàn đem lõi điện kia cách ly bên ngoài.

Chưa hết, tại bên trên Thiên Cung kia, rốt cuộc ức vạn thiên binh thiên tướng giáng lâm mà xuống, từng đoàn từng đoàn xếp hàng chỉnh tề, giống như một chi tinh nhuệ quân đoàn đại sát tứ phương một dạng.

Xà Ảnh cũng không có chút nào chịu thua, trên Thiên Xà Sâm Lâm Chi Quốc Độ từng tôn từng tôn to lớn Thần Xà xuất chiến mà ra, tiến nhập bên trong thiên binh thiên tướng quân đoàn mà tàn sát.

Một người đấu với ba người, thế nhưng là tràng diện lại như thiên quân vạn mã giao tranh một dạng, tuyệt đối kinh người.

Thiên binh thiên tướng cùng thiên xà đại chiến, liên tục lẫn nhau mà tiêu hao, bên nào cũng không có mạnh hơn bên nào.

Thế nhưng là, Xà Ảnh vẫn như cũ có một chút bất lợi, bởi vì thiên lôi lực lượng càng ngày càng mạnh, đã có dấu hiệu xuyên phá Xà Ảnh phòng thủ.

Từ vòng xoáy lỗ đen tuôn ra lõi điện, càng ngày càng nồng đậm, vốn dĩ lõi điện màu xanh hiện tại đã là chuyển sang màu tím. Uy lực tăng lên gấp mấy lần.

Tại trong lúc Xà Ảnh còn đang cầm cự, bỗng nhiên trong lòng hấn kịch liệt báo động, một cổ nguy hiểm khủng bố ập tới, để cho Xà Ảnh trở tay không kịp.

"Ông... Ông... Ông".

Liên tiếp ba đạo tiếng chung oanh minh mà tới, ba cái chấn động sóng âm trong nháy mắt công tới.

Ba đạo tiếng chung tựa hồ như từ viễn cổ vang vọng tới một dạng, tựa hồ như là xuyên qua trăm ngàn vạn năm thời gian, tựa hồ như là xuyên qua ức tỉ không gian mà vang vọng tới một dạng.

Đạo thứ nhất sóng âm, lập tức quét sạch Xà Ảnh toàn bộ thiên xà, Thiên Xà Sâm Lâm Chi Quốc Độ trong nháy mắt tan vỡ.

Đạo thứ hai sóng âm đánh cho hư ảnh Thần Xà lập tức vỡ nát, hóa thành vô số điểm tinh quang mà tiêu tán.

Đạo thứ ba sóng âm là trực tiếp oanh thẳng lên trên thân thể Xà Ảnh, đem hấn toàn thân huyết nhục đánh cho nổ tung vỡ nát, huyết nhục bay đầy trời.

"Thành công". Từ trong không gian, một cái Chấp Pháp Giả bước ra ngoài cười lạnh nói ra.

Hắn chính là kẻ trước đó bước ra ngoài điều động Định Không Chung, muốn dùng nó trấn sát Xà Ảnh.

Vốn dĩ hắn không có cách nào điều động Định Không Chung nhanh đến như vậy.

Nhưng là nhìn thấy hấn đồng đội không có cách nào trong thời gian ngắn đem Xà Ảnh đánh bại, cho nên hắn cũng là nuốt vào Huyết Long Đan, thực lực tăng lên mười lần, tốc độ điều động Định Không Chung cũng là tăng lên mười lần.

Đương nhiên, Xà Ảnh vẫn là luôn cảnh giác hấn đánh lén, thế nhưng là trong lúc toàn lực đối kháng ba cái Chấp Pháp Giả, Xà Ảnh cũng là không có cách nào phân tâm.

Lúc này, Xà Ảnh mười phần thâm hấn hiện tại có thể nói là không còn hình người.

Ngoại trừ một cái đầu lâu, cùng với một bờ vai dính lấy một cánh tay, Xà Ảnh bên dưới thân thể hoàn toàn bị đánh nổ.

Không những thế, hắc linh hồn cùng Chân Mệnh đều chịu nghiêm trọng tổn thương, vết rách chẳng chịt, tựa hồ như muốn tan vỡ một dạng.

Coi như là mảnh da rách trước đó dung hợp vào Xà Ảnh thân thể cũng là bị đánh bật ra ngoài, quang mang âm đạm, hiển nhiên lực lượng đã bị tiêu hao hết.

Có thể nghĩ, vừa rồi cũng chính mảnh da rách này là cứu lấy Xà Ảnh một mạng, nếu không dưới một kích của Định Không Chung kia, Xà Ảnh đã là chết chắc.

Xà Ảnh hiện tại cũng miễn cưỡng duy trì một tia thanh tỉnh, một mắt nhìn chăm chăm bốn cái Cháp Pháp Giả.

"Hắc hắc, Xà Ảnh, để xem lần này, ngươi còn cái gì thủ đoạn". Một cái Cháp Pháp Giả cười lạnh mà nói ra.

Bọn hắc tin tưởng, lần này Xà Ảnh là triệt để cá nằm trên thớt, tuyệt đối không có cách nào có thể dậy nổi.

"Đem hắc ép trở về bản thể, lột da hắc". Một cái khác Cháp Pháp Giả lộ ra vẻ thèm thường mà nói.

Lúc này đây, Xà Ảnh chính xác không còn chút nào sức lực, chính xác là cá nằm trên thớt, tùy người dày xéo.

Thế nhưng là hắc không chút nào sợ hãi, cười thâm nói ra: "Hôm nay ta chết, cũng không chút nào nuôi tiếc. Người nên sợ hãi mới là các ngươi".

"Chẳng lẽ ngươi cho rằng, các ngươi mấy con rắn nhỏ còn có thể lật lên cái gì sóng lớn". Một cái Cháp Pháp Giả khinh thường mà nói.

"Cần thiết, lần này trở về, cũng đem các ngươi tộc nhân diệt sạch".

Xà Ảnh mui phần bình tĩnh nói tiếp: "Các ngươi tám màn đen này, cũng nên chuẩn bị đi, bóng ma sắp giáng lâm". Vừa nói, Xà Ảnh cũng là cười lớn.

Hắn biết chính mình hôm nay khó thoát nổi một kiếp, nhưng là hắn cũng tin tưởng, Doanh Thiên nhất định sẽ xuất thủ, gạt đi tám màn đen đang che phủ Thần Giới.

"Bóng ma?". Một cái Cháp Pháp Giả nghi hoặc: "Ý ngươi là sao".

Xà Ảnh không nói, hắc hiện tại cũng là chấp nhận cái chết, chuẩn bị chờ chết một dạng.

"Không cần cùng hắc nhiều lời, giết hắc, chúng ta nhiệm vụ hoàn thành". Cháp Pháp Giả lạnh lùng bước tới, đưa lên Cháp Pháp Kim Kiếm, chuẩn bị kết liễu Xà Ảnh.

"Xà Ảnh, được chết dưới Thiên Đạo, ngươi coi như vinh dự". Nói đoạn, hắc một kiếm đâm xuống. Có thể nghĩ, một khi đâm xuống, Xà Ảnh là chết chắc.

"Xoẹt".....

Thế nhưng là, một cái thanh âm cất xén vang lên.

Chỉ thấy cái kia Cháp Pháp Giả cánh tay cầm kiếm trong nháy mắt văng lên, đứt rời hoàn toàn.

Cái này biến cố, lập tức để cho bốn cái Cháp Pháp Giả cả kinh, lập tức cảnh giác mà quan sát.

Thế nhưng là, bọn hắc lại không phát hiện cái gì bất thường. Cái này mui phần đáng sợ.

Bởi vì nơi này vẫn là chịu trận pháp bao phủ, lại chịu Định Không Chung áp chế. Thế nhưng là lại có kẻ có thể âm thầm đi vào, lại xuất thủ lấy đi một cánh tay của bọn hắc, sau đó lại trốn đi. Đây quá đáng sợ.

"Phi, cái gì Thiên, cái gì Đạo. Một đám ô hợp tham lam mà thôi". Một cái mui phần khinh thường tùy ý thanh âm vang lên, cũng tràn đầy căm ghét.

"Rốt cuộc là ai, cũng nhắm nhạo báng Thiên Đạo". Cháp Pháp Giả hô lớn uy hiếp.

Giọng nói kia lần nữa vang lên, mang theo âm thanh cười nhạo nói ra: "Nhạo báng thì thế nào, hắc mẹ lão tử còn muốn chửi. Thiên Đạo chính là một đám khốn kiếp".

Chỉ thấy lúc này, không gian mở ra, một cái thân ảnh bước vào, cái này thân ảnh. Thế mà lại là Tiểu Cầu.

Tiểu Cầu vẫn là bộ dáng bệnh cầu kia lững thững bước tới, ánh mắt khinh thường nhìn bốn Cháp Pháp Giả.

Nhìn thấy Tiểu Cầu, Xà Ảnh mui phần vui mừng, hắc cũng là yên tâm mà ngắt đi.

Về phần bốn cái Cháp Pháp Giả đều là giặc mình, lại vừa ngạc nhiên. Bọn hán nào nghĩ tới, trước mắt một con bệnh cầu lại lợi hại như thế.

Chỉ thấy Xà Ảnh vậy mà há ra cái miệng, trực tiếp đem Xà Ảnh nuốt vào bên trong.

"Ngươi là ai, vì sao muốn cùng chúng ta đối địch. Phải biết, cùng chúng ta đối địch không phải sáng suốt việc làm".

"Đúng vậy, Thiên Đạo có lệnh trừng phạt hán, ngươi liên quan, cũng đừng lo chuyện bao đồng".

Mấy cái Cháp Pháp Giả lời nói, chính là muốn để Tiểu Cầu rời đi. Bọn hán biết Tiểu Cầu dạng này không dễ chơi. Mà lại bọn hán Huyết Long Đan hiệu lực đã hết, đều là cấp tốc suy yếu.

Nếu hiện tại cùng Tiểu Cầu lại chiến, e rằng sẽ là lãnh ít dữ nhiều.

"Thiên Đạo thế này, Thiên Đạo thế kia. Ta phi". Tiểu Cầu bộ dáng không chút nào quan tâm. Sau đó nó nhìn bốn cái Cháp Pháp Giả thêm thường nói ra:"Các ngươi cũng đủ thật. Hương vị hán ra rất ngon". Vừa nói trong miệng đều trào ra nước dãi.

"Trốn".

Bốn cái Cháp Pháp Giả mười phần quả quyết, lập tức tách nhau ra mà chạy, mỗi người một hướng mà đi. Một cái cầm lấy Định Không Chùn, sau đó lấy tốc độ nhanh nhất mà chạy đi.

Tiểu Cầu cũng không vội vã. Nó trên thân trào ra hán vụ, trong nháy mắt thân thể cấp tốc biến lớn. Thân thể khổng lồ bành trướng biến thành một cái quái vật cực kỳ khổng lồ trong hư không. Nó thân thể, chỉ tính chiều cao chỉ ít liền có hơn mười tị dặm.

Lúc này, bốn cái Cháp Pháp Giả cũng đã chạy đi không biết bao xa. Nhưng là bọn hán lập tức cảm thấy không đúng.

Nhìn ra sau lưng, bọn hán chỉ thấy một cái đen ngòm khổng lồ quái vật há miệng ngửa lên trời. Trong miệng nó hình thành một cái lỗ đen toát ra cực kỳ cường đại lực hút, đem xung quanh không ít tinh cầu đều bị hút vào. Trên đầu nó 6 con mắt đỏ lòm nhìn tới.

Bọn hán phát giác, bọn hán càng chạy, nhưng là khoảng cách không có chút nào kéo dẫn mà là càng ngày càng bị kéo về gần quái vật khổng lồ kia hơn.

"Không tốt, đây là Không Gian thu nhỏ". Một cái Cháp Pháp Giả phát giác mảnh khỏe giặc mình nói ra. Sau đó hán điều động lực lượng, muốn xé rách không gian.

Thế nhưng là không có cách nào, không gian tựa hồ trở nên như thành đồng vách sắt một dạng, không có cách nào xé rách.

Coi như Định Không Chung, lúc này cũng không phát huy ra tác dụng.

Rốt cuộc, một mảnh không gian chỉ ít hơn trăm tị dặm đều bị cái kia lỗ đen thôn phệ, bao gồm cả bốn cái Cháp Pháp Giả, cũng bị Tiểu Cầu nuốt vào.

Bọn hán trước khi chết cũng làm ra đủ loại giấy dựa, thế nhưng hết thảy đều không có tác dụng. Chỉ có thể nhìn tử vong chậm rãi đến gần.

Về phần Định Không Chung, ngay lúc Tiểu Cầu muốn thu nó lại. Bên trong khí linh mới là thức tỉnh, Định Không Chung kịch liệt chuyển động, muốn phá vỡ không gian mà chạy đi.

Tiểu Cầu hừ lạnh một tiếng quát lên:"Muốn chạy, trễ".

Tiểu Cầu đại thủ nhấc lên, trực tiếp vỗ tới, đem Định Không Chung đánh cho bay xa không biết bao nhiêu tị dặm.

Một vỗ này, trực tiếp để Định Không Chung lập tức ảm đạm. Bị Tiểu Cầu thu lại.

"Đồ tốt như vậy, há lại có thể để cho ngươi chạy thoát". Tiểu Cầu hài lòng nói ra.

Lúc này, Tiểu Cầu đã trở về hình dáng bình thường. Nó nhả ra Xà Ảnh. Nhìn hán thân thể tàn phá kia lắc đầu mà nói:"Cũng may đến kịp, ngươi mà chết, cũng không biết công tử sẽ xử ta thế nào đây".

P/s: mấy nay công việc rất bận. Không có cách nào ra chương đều. Cũng may hôm nay mọi thứ ổn định một chút. Cho nên từ mai có thể ra chương đều một chút.

Thành thật xin lỗi mọi người vì thời gian qua chương không ổn định nhé

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 160: Khiêu Chiến Thần Hoàng

Đan Hoàng lúc này bộ dáng vô cùng chật vật, hần mặc dù so ra cao hơn Sở Kiến Phong một cái tiểu cảnh giới, thế nhưng là trước đó bị Thần Lôi oanh trọng thương, chiến lực giảm nhiều, cho nên cùng Sở Kiến Phong đối chiến vô cùng chật vật.

Đương nhiên, Sở Kiến Phong cũng không phải dễ dàng gì, hần trên thân cũng là có lấy không ít thương thế. Có thể nói bọn hần hai người là chiến đến ngang nhau.

"Sở Kiến Phong, ngươi hiện tại thả cho ta đi còn kịp, nếu không, một khi Tiên Đan Điện truy xuống, các ngươi Thần Lôi Sơn khó thoát một kiếp". Cảm thấy tình huống đối với mình quá bất lợi, Đan Hoàng buông lời uy hiếp.

Hần lời nói cũng không phải là nói xuông, Tiên Đan Điện tùy tiện phái ra vài tôn Thần Hoàng, đúng thật là có thể đem Thần Lôi Sơn toàn diệt.

Sở Kiến Phong lúc này cũng không có sợ hãi, hần ném lao liên phải theo lao. Hôm nay hần tuyệt đối không thể để cho Đan Hoàng còn sống mà rời đi. Hần đây cũng là ôm riêng mình nỗi khổ. Hần đây là liều mạng mà đặt cược trên thân Doanh Thiên.

Lần này đặt cược, nếu như thành công, vậy Thần Lôi Sơn có thể dương quang phát đại, có thể chứng kiến lần nữa hưng thịnh cực kỳ.

Thế nhưng là một khi cược sai, vậy Thần Lôi Sơn bọn hần 9 phần tan thành mây khói, có thể phải sống cả đời chui rúc.

"Ngươi vẫn nên là lo lắng cho chính bản thân mình một chút". Sở Kiến Phong lời nói mười phần lạnh nhạt, trong tay hần trường thương lóe lên tứ kim lõi điện mà công tới.

Biết được chính mình uy hiếp không có tác dụng, Đan Hoàng cũng không có cách nào, đành phải tiếp tục chiến tiếp, hần đương nhiên không có khả năng bó tay chịu chết.

Chỉ thấy lúc này, trong cái kia đỉnh lớn, một cỗ nóng rực tuôn ra, vô cùng vô tận hỏa diễm giống như thủy triều một dạng tuôn trào, kèm theo nham tương đỏ rực cùng lúc từ trong miệng đỉnh đi ra.

Rốt cuộc, từng cái cự thú khổng lồ được ngưng tụ từ hỏa diễm nham tương hình thành, chỉ ít có tới hơn 300 tôn cự thú.

Mà lại, mỗi một cái cự thú trên thân khí tức, đều có thể sánh với đỉnh cấp Thần Tôn, cực kỳ cường đại.

"Không hổ danh là Đan Hoàng Tiên Đan Điện, vậy mà có được Vạn Thú Hóa". Sở Kiến Phong con mắt tinh tường, lập tức nhìn ra trước mắt Đan Hoàng tế ra hỏa diễm là loại gì.

Vạn Thú Hóa. Chính là Thần Giới được bài danh trên Thần Hóa Bảng xếp hạng thứ 12.

Thần Hóa Bảng có 33 bài danh, Vạn Thú Hóa có thể bài danh gần mười, đã là phi thường cường đại.

Cái này Vạn Thú Hóa, chính là Đan Hoàng tốn hao vô số công sức mới có thể thu về tay. Hần tại trong vũ trụ một cái cổ lão bí cảnh cực kỳ hung hiểm mà tìm thấy Vạn Thú Hóa, sau đó chính là tiêu hao thêm gần một vạn năm luyện hóa, tự thân chịu cực kỳ nghiêm trọng tổn thương mới có thể thành công đem Vạn Thú Hóa thu phục, trở thành hần một con át chủ bài.

Hiện tại hần đem ra Vạn Thú Hóa, hiển nhiên là đã muốn dốc toàn lực mà rời đi.

Đương nhiên, Sở Kiến Phong không chùn, ngược lại còn cười lớn mười phần nói ra: "Có ý tứ, hôm nay liền muốn lãnh giáo một chút, là Thần Hóa mạnh, hay là Thần Lôi của ta mạnh".

Sở Kiến Phong từ trong tay, xuất hiện lấy một đoạn Thần Lôi màu xanh, cái này Thần Lôi mười phần ngưng thực, toát ra khiếp người lời uy.

"Xếp hạng thứ 8 Thần Lôi Bảng, Thanh Diệt Thần Lôi?". Đan Hoàng giật mình, hiển nhiên không nghĩ tới. Sở Kiến Phong vậy mà còn sở hữu Thần Lôi.

Tại Thần Giới, có rất nhiều các loại Thần Bảng. Tỉ dụ như Thần Hóa Bảng bài danh các loại Thần Hóa, Thần Lôi Bảng bài danh các loại Thần Lôi. Ngoài ra còn có Thần Thủy Bảng, Thần Mộc Bảng, Vạn Độc Bảng các loại,.....

Tất nhiên không phải Thần Bảng nào cũng bài danh giống nhau, ví dụ như Thần Hóa Bảng có 33 bài danh, còn Thần Lôi Bảng chỉ có 16 bài danh vậy.

Có thể nghĩ, hiện tại Sở Kiến Phong cùng với Đan Hoàng là chuẩn bị tới một trận càng thêm quyết liệt ác chiến. Là một trận sinh tử đại chiến.

Nhưng là trong lúc căng thẳng, đột nhiên biến cố xảy ra.

Không chút nào cảnh báo, không chút động tĩnh nào. Đan Hoàng liền bị một thanh trường kiếm xuyên từ sau lưng tới trước ngực.

Cái này thanh kiếm toàn thân đen nhánh, hình dáng thanh mảnh, bên trên kiếm tuôn ra hắc vụ cùng huyết vụ pha lẫn với nhau, thẩm thấu vào thân thể

huyết nhục của Đan Hoàng mà tàn phá.

Cái này kinh biến, để cho Đan Hoàng cực kỳ giật mình khiếp sợ. Bởi vì hắn mặc dù cùng Sở Kiến Phong chiến đấu, nhưng là hết sức mười phần cảnh giác xung quanh, đề phòng bị đánh lén.

Thế nhưng là vẫn như cũ bị người ám toán, đáng sợ là hắn không có chút nào cảm giác có người, cũng không có chút nào cảm thấy nguy hiểm. Hắn bản năng giống như hoàn toàn mất đi tác dụng một dạng.

Đan Hoàng trong nháy mắt một chương đánh về phía sau, nhưng là đều đánh vào không khí. Vừa rồi người xuất thủ chính là hư không tiêu thất, biến mất vô tung không chút nào tồn tại một dạng.

Ban đầu, Đan Hoàng còn lấy lại bình tĩnh. Nhưng là rất nhanh hắn liền phát hiện mọi chuyện không đơn giản, thanh kiếm kia toát ra lực lượng cực kỳ cổ quái, liên tục thăm thấu cùng ăn mòn hắn, bao gồm ngay cả linh hồn cùng Chân Mệnh đều chậm rãi bị ăn mòn. Mặc dù hắn điều động thần lực tới luyện hóa. Nhưng là tác dụng cực kỳ nhỏ bé.

Lúc này, ở bên cạnh Doanh Thiên, Tuyết Ngạo Linh thân ảnh từ trong không gian đi ra, khuôn mặt mười phần bình tĩnh, nhưng là có thể thấy được, nàng toàn thân cực kỳ suy yếu cơ thể khô kiệt một dạng.

"Thế nào, lấy Hư Thần Cảnh tu vi, đâm lén trọng thương một cái Thần Hoàng, tư vị rất tốt sao". Doanh Thiên mỉm cười nói ra.

Hóa ra vừa rồi, người đánh lén Đan Hoàng, chính là Tuyết Ngạo Linh, tất nhiên là Doanh Thiên âm thầm hỗ trợ nàng rất nhiều, mới có thể để nàng đánh lén thành công. Cái này chính là vì hắn muốn cho nàng một chút cơ hội thử sức mà thôi.

Dù sao nàng tu luyện chính là Sát Lục Chi Đạo, chuyên môn nhận ám sát nhiệm vụ cũng không tính là mất mặt.

Có thể nghĩ, trải qua một lần vừa rồi đánh lén Đan Hoàng, Tuyết Ngạo Linh sẽ có càng lớn cảm ngộ, đối với nàng có được rất nhiều lợi ích.

Doanh Thiên hiện tại cũng muốn để các nàng tu vi tiến nhanh một chút, dù sao nếu các nàng phát triển quá chậm, vậy liền không theo kịp hắn bước chân.

Đan Hoàng lực lượng cấp tốc suy yếu. Hắn thử mọi cách, đem các loại đan dược đều ăn vào, nhưng là đều không có cách nào khu trừ cổ lực lượng cổ quái kia.

Cái này cũng dễ hiểu, cái kia vết thương là do Dạ Kiếm gây ra, chính là bảo vật Doanh Thiên tự tay ban cho Tuyết Ngạo Linh, há lại có thể dễ dàng khu trừ lực lượng của nó.

Cho đến lúc hắn nhìn lại, Sở Kiến Phong đã là biến mất không thấy, cũng không phải là Sở Kiến Phong ẩn thân đi. Mà là hắn đã rời khỏi chiến trường này. Hắn là nhận được Doanh Thiên truyền lệnh mà rời đi.

Cho đến lúc hắn trở lại chỗ Doanh Thiên, liền phát hiện hóa ra vừa rồi xuất thủ đánh lén Đan Hoàng, chính là Tuyết Ngạo Linh.

Cái này để hắn mười phần khiếp sợ, mười phần không thể tưởng tượng nổi.

Phải biết, Thần Hoàng cùng Hư Thần, chênh lệch cực kỳ khủng khiếp, căn bản không có cách nào có thể bù đắp, coi như Thần Hoàng đứng im không chút nào phòng thủ, một cái Hư Thần cũng mơ tưởng làm Thần Hoàng bị thương.

Cái này giống như một con kiến không có khả năng cắn thủng một tôn tượng đồng một dạng. Coi như có kéo tới ngàn vạn con kiến cũng không thể.

Thế nhưng là hôm nay Sở Kiến Phong hết thảy thường thức bị đánh vỡ, hắn không khỏi cười khổ một cái.

Cái gì Thần Hoàng, bất quá chỉ là cát bụi mà thôi.

Lúc này, xung quanh Doanh Thiên liền đã tụ tập đủ người. Bao gồm Nguyệt Nhi, Tiểu Bát, Ảnh Phong, Chân Vũ cùng Từ Nghiên. Ngay cả Sở Thanh Lăng cũng tại.

Doanh Thiên nhìn nhìn một lượt rồi nói ra: "Có muốn hay không, tự tay chém giết một cái Thần Hoàng".

Lời vừa ra, để cho mọi người mười phần kinh hãi, cũng là hưng phấn cực kỳ.

Sở Kiến Phong thì là giật mình: "Công tử, chẳng lẽ người muốn bọn hắn đi chém giết Đan Hoàng".

"Có gì không thể, muốn trưởng thành, nên có lá gan lớn một chút". Doanh Thiên mỉm cười nói ra.

Sở Kiến Phong triệt để im lặng không nói, hắn biết Doanh Thiên đây là muốn làm thật.

Về phần Đan Hoàng, hắn càng ngày càng là suy yếu, mặc dù Sở Kiến Phong không tại, để cho hắn cơ hội chạy thoát.

Thế nhưng là hắn liền phát hiện, nơi này không gian hoàn toàn bị cầm cố, không có cách nào chạy thoát, hắn dốc toàn lực cũng không thể phá nổi.

Đúng lúc này, không gian chập trùng một chút, chỉ thấy từ trong không gian, mấy cái thân ảnh bước ra.

Người tới, là Nguyệt Nhi, Tiểu Bát, Tuyết Ngạo Linh, Từ Nghiên, Ảnh Phong, Chân Vũ cùng Sở Thanh Lăng.

Nguyệt Nhi tu vi hiện tại, chính là Địa Thần Cảnh Nhị Trọng Thiên. Nàng tiên thiên 81 Chân Mệnh, tốc độ tu luyện viễn siêu người khác, chỉ mấy ngày ngắn ngủi đã đột phá lên tới Nhị Trọng Thiên.

Về phần Tiểu Bát, hắn cũng cùng với Ảnh Phong và Chân Vũ đột phá Thần Cảnh, bước vào Hư Thần.

Từ Nghiên, Tuyết Ngạo Linh đều là Địa Thần Cảnh Nhất Trọng Thiên. Ngoài ra còn có Sở Thanh Lăng đã là Thần Vương.

Ba cái Hư Thần, ba cái Địa Thần cùng một cái Thần Vương đi khiêu chiến Thần Hoàng, chuyện này nếu kể ra ngoài, đảm bảo sẽ không có ai tin tưởng. Nếu có cũng sẽ cho rằng bọn hắn bị điên. Hoặc là muốn tìm chết.

Lấy Đan Hoàng tu vi, tất nhiên có thể nhìn rõ ràng hai người tu vi thực lực, hắn nghi hoặc nói ra: "Các người mấy cái tiểu bối là ai".

Nguyệt Nhi không chút nào sợ hãi, ngực tô phập phùng giương lên Tinh Không Kiếm chỉ tới nói ra: "Hôm nay, bản cô nương khiêu chiến người".

"Cái gì?". Đan Hoàng còn cho rằng mình nghe nhầm vội nói: "Các người Thần Lôi Sơn đây là có ý gì".

"Ý chính là muốn chém người". Nguyệt Nhi tư thế hiên ngang, không, chút nào sợ hãi. Cũng không biết nàng là thật không sợ, hay là vì biết có Doanh Thiên sau lưng nên không sợ đây.

Về phần những người còn lại, bọn hắn ít nhiều đều có chút lo lắng, hoặc là hơi sợ một chút, tuy nhiên, tất cả đều khá trấn định.

Phải biết, đối diện Thần Hoàng uy áp, coi như Thần Tôn đều muốn quỳ xuống, bọn hắn có thể trấn định đến như vậy, đã là cực kỳ kinh người.

Đúng lúc này, Doanh Thiên thân hình mới là chậm rãi đi tới. Bộ dáng nhàn nhã.

Nhìn thấy Doanh Thiên, Đan Hoàng nội tâm đều là mười phần siết chặt, hắn biết rõ ràng Doanh Thiên đáng sợ cỡ nào, chỉ tính riêng dạng này thủ đoạn không gian, cũng đã khiến cho hắn giống như cá trong rọ, tiến lùi không xong.

Rõ ràng trước mắt thanh niên này, chỉ ít đều là Thần Quân, thậm chí Thần Đế tồn tại.

"Chết tiệt, Thần Lôi Sơn làm sao lại toát ra một cái đáng sợ như vậy". Đan Hoàng trầm than.

Lúc này, Doanh Thiên mới là chậm rãi mở miệng nói: "Cho người một cơ hội, nếu là có thể đem bọn hắn mấy cái đánh bại, hoặc thậm chí là giết sạch, liền để cho người rời đi. Ngược lại, mạng người liền ném ở đây, thế nào".

Vừa rồi Nguyệt Nhi buông lời, khiến cho Đan Hoàng còn cảm thấy hoài nghi đâu. Nhưng là Doanh Thiên lời nói lại hoàn toàn khác, Đan Hoàng giống như nhìn thấy một đầu sinh lộ bèn vội đáp: "Lời này là thật".

"So với trên châu còn muốn thật". Doanh Thiên cười cười đáp: "Đương nhiên còn có điều kiện khác".

Đan Hoàng cũng là đã liệu được, nếu như không có cái gì điều kiện đặc biệt, vậy đơn giản là đem Nguyệt Nhi mấy cái đẩy vào chỗ chết.

"Thứ nhất, người không được dùng binh khí. Thứ hai ta sẽ áp chế người về tới Thần Tôn cảnh giới. Thứ ba, bọn hắn mấy cái sẽ lấy Thần Vương chiến lực đi đối phó người". Doanh Thiên nói ra ba cái điều kiện.

"Tốt, ta chấp nhận". Đan Hoàng mười phần dứt khoát nói ra. Coi như hắn bị áp chế về tới Thần Tôn cảnh giới, đối phó mấy cái Thần Vương đều là dễ như trở bàn tay, quan trọng là, Doanh Thiên có thể hay không áp chế hắn về Thần Tôn còn là một ẩn số.

Nhưng là hắn còn chưa đắc ý được bao lâu, Doanh Thiên một ngón tay, chỉ tới, lập tức khiến Đan Hoàng toàn thân khó chịu, trong nháy mắt tu vi thật lui, vậy mà hoàn toàn bị áp chế xuống đến Thần Tôn cảnh giới, mà còn là Thần Tôn Nhất Trọng.

Ngay sau đó, hắn vung tay một cái, chỉ thấy ngoại trừ Sở Thanh Lăng, những người còn lại tu vi đều cấp tốc tăng lên tới Thần Vương.

Đây cũng không phải là bọn hắn lực lượng, mà là lực lượng Doanh Thiên cho vay mượn.

Có thể nói, lần này khiêu chiến, chính là bọn hắn một lần khó khăn nhất khiêu chiến.

Phải biết, coi như là mười cái, trăm cái Thần Vương đỉnh cấp cũng không có thể đánh lại một cái Thần Tôn vừa mới tấn cấp.

Trong khi đó, Đan Hoàng đã là Thần Hoàng cường giả, kinh nghiệm chiến đấu, khả năng khống chế thần lực vượt xa đám người Nguyệt Nhi, trong khi đó đám người Nguyệt Nhi không có chút nào kinh nghiệm khống chế lực lượng cường đại, mọi thứ đều thua xa Đan Hoàng, có thể nói, khiêu chiến dạng này chính là mười phần khó khăn.

Doanh Thiên cũng không có lại đi để ý, hắn thân hình biến mất, để lại đám người Nguyệt Nhi cùng Đan Hoàng chuẩn bị chiến đấu.

"Ta không biết vì sao lại để cho các ngươi mấy cái tiểu bối đi khiêu chiến ta, nhưng đã vậy, ta liền không nương tay". Đan Hoàng cười lạnh mà nói ra.

"Đánh bại chúng ta đi rồi nói". Từ Nghiên lúc này mới lên tiếng, không chút nào sợ hãi.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 161: Đáng thương Đan Hoàng

Ngay lập tức, đám người Nguyệt Nhi trên thân bạo phát đi ra kinh người khí thế, bọn hắn đây là lần đầu tiên đạt được dạng này sức mạnh, cho nên mười phần có khí thế.

Nguyệt Nhi tay chưởng Tinh Không Kiếm, Tịch Diệt chi khí từ trong thân thể tuôn trào, đem dưới chân nàng biến thành một mảnh huyết vân, mái tóc cũng hóa thành màu đỏ, sau lưng nàng một mảnh Huyết Nguyệt dâng lên, nhìn tới cực kỳ huyết lệ một dạng.

Tuyệt Ngạo Linh tay cầm Dạ Kiếm, trên người nàng khí tức các loại đều là giấu đi, thân hình mảnh mai dẫu vào hư không, nàng vốn là sát thủ, cho nên cũng sẽ không tham gia chính diện chiến đấu, mà là sẽ chờ đợi thời cơ mà xuất thủ, cho kẻ địch một kích chí mạng.

Từ Nghiên thì khác, nàng coi như đảm nhiệm vị trí tiên phong, hai tay xách lên song đao, long khí cuộn cuộn như một tôn Chân Long, nàng hoàn toàn tiến vào trạng thái chiến đấu, trên người long lân cũng là xuất hiện, nhìn tới xinh đẹp mỹ lệ mười phần.

Về phần Tiểu Bát, Ảnh Phong, Chân Vũ cùng Sở Thanh Lăng thì lui về tuyến sau, chính là đảm nhận hỗ trợ nhiệm vụ.

Lần này khiêu chiến, cũng đã là phân công cụ thể từng người nhiệm vụ.

Đan Hoàng mặc dù tin tưởng mình có thể dễ dàng đánh bại đám người Nguyệt Nhi, nhưng là hắn cũng không có khinh định, trong cơ thể cuộn cuộn Thần Lực lưu chuyển, mười phần nghiêm túc.

Ngay lúc này, Từ Nghiên cùng Nguyệt Nhi xông tới, hai nàng phối hợp ăn ý vô cùng, mỗi người chia ra một hướng, Nguyệt Nhi thì nhắm tới Đan Hoàng mi tâm, Từ Nghiên thì nhắm tới đan điền.

Nguyệt Nhi một kiếm xuất ra, mười phần nhanh, mười phần sắc bén, kiếm quang lóe lên trong nháy mắt đã đâm tới trước Đan Hoàng mi tâm, trên kiếm phủ lên Tịch Diệt chi khí, lực lượng cực kỳ đáng sợ.

Đan Hoàng phản ứng cực kỳ nhanh nhẹn, hắn thân hình đảo một cái, một cước nhấc lên chính là đá bay mũi kiếm của Nguyệt Nhi lệch sang một bên.

Đúng lúc này, Từ Nghiên song đao cũng đã tiếp cận, song đao uốn lượn vang lên tiếng long ngâm cuồng hồng mà tới. Thế nhưng là cũng bị Đan Hoàng một quyền đánh cho lui về.

Chỉ giao thủ một chiêu, ba người coi như hòa nhau. Nhìn bên ngoài như vậy, nhưng là Nguyệt Nhi hay là Từ Nghiên lúc này trong cơ thể huyết khí đều sôi trào, có một cỗ khó chịu cảm giác dâng lên. Hiển nhiên vừa rồi giao thủ, hai người là chịu xuống một chút thiệt thòi.

Nhưng người lúc này đang khiếp sợ lại chính là Đan Hoàng, bởi vì theo hắn, vừa rồi một chiêu, chính là có thể đem hai người đánh đến trọng thương.

Đừng nhìn hắn một quyền cùng một cước kia đơn giản. Thế nhưng là bên trong nó bao hàm lực lượng cực kỳ cường đại, tuyệt đối có thể trấn sát Thần Vương.

"Làm sao có thể". Đan Hoàng không chút nào dám tin tưởng, hai cái Thần Vương vậy mà có thể đối kháng hắn một chiêu.

Ngay lập tức, hắn hét lên: "Ngươi lừa ta, bọn hắn căn bản không phải Thần Vương thực lực".

Chỉ thấy Doanh Thiên thanh âm vọng tới nói: "Bọn hắn đích xác chính là Thần Vương thực lực, nhưng nếu ngươi lấy Thần Vương bình thường đi đối đãi bọn hắn, vậy ngươi liền thảm rồi".

"Không phải Thần Vương bình thường?". Đan Hoàng thì thào nói ra: "Chẳng lẽ?".

Lúc này đây, Đan Hoàng mới là cảm nhận được một tia áp lực, hắn biết Doanh Thiên lời nói có ý nghĩa gì. Hắn ám chỉ, chính là những cái kia yêu nghiệt thiên tài.

Tại Thần Giới, cũng tồn tại một số dạng thiên tài yêu nghiệt, dạng này thiên tài thực lực hơn xa những kẻ khác cùng cảnh giới mười mấy lần. Thậm chí là

trăm lần đều có. Bọn hắn đều có vượt cấp khiêu chiến, thậm chí là vượt giai khiêu chiến.

Dù sao, hắn cũng từng nhìn thấy qua một cái tuổi trẻ thiên tài yêu nghiệt Thần Vương đánh nổ tung một vị Thần Tôn, đây cũng không phải là nói khoác.

Nếu như nói, hiện tại đám người Nguyệt Nhi đều sở hữu dạng kia khủng bố lực lượng, vậy liền đáng sợ.

"Lại đến một kích". Nguyệt Nhi một tay vuốt kiếm, chỉ thấy xung quanh nàng Tịch Diệt chỉ khí ngưng tụ, diễn hóa thành từng đóa từng đóa hoa sen màu đỏ, chốc lát liền có tới mấy ngàn đóa.

"Tịch Diệt Hoa Khai". Nguyệt Nhi một kiếm vung lên.

Những cái kia Tịch Diệt hoa sen lập tức bay tới chỗ Đan Hoàng, từng đóa hoa nở rộ, bên trong lực lượng cũng theo đó mà bạo phát đi ra.

"Oanh.... Oanh.... Oanh".

Đan Hoàng thân hình cấp tốc lui về sau, sau đó hướng phía trước liên tục tung quyền đánh ra, trong nháy mắt quyền ảnh đầy trời. Trong mỗi quyền đều ẩn chứa lực lượng cường đại bạo phát đi ra, đem Tịch Diệt Hoa Khai từ từ đánh tan.

"Ngao ô". Từng tiếng long ngâm vang lên, chỉ thấy Từ Nghiên thân hình tuyệt mỹ kia đứng tại hư không, xung quanh nàng hơn trăm cái Từ Long hư ảnh đang bay lượn.

Những hư ảnh Từ Long này mỗi con đều có trăm dặm dài, bọn chúng há ra miệng lớn, điên cuồng gào thét lao tới Đan Hoàng.

Đan Hoàng vừa mới đánh tan Tịch Diệt Hoa Khai, liền phải đối mặt hơn trăm cái Từ Long hung tợn lao tới, hắn cường hống hét lên:"Giun rắn mà thôi".

Chỉ thấy hắn tay không ngón đỡ, mỗi quyền mỗi cước đều đem một cái Từ Long hư ảnh đánh tan. Dù sao hắn cũng là tuyệt đỉnh cường giả, dạng này chiêu số của Từ Nghiên

Ngay sau khi đem hết từ long đánh tan, Đan Hoàng thân thể gồng lên, hướng về phía trước mà hét lớn.

Trong miệng hắn cuồng bạo sóng âm trùng kích mà ra, mang theo cường đại hồn lực quét tới, lập tức chấn Từ Nghiên cùng Nguyệt Nhi, khiến cho hai nàng chịu lấy nghiêm trọng thương thế, từ trong miệng tuôn ra máu.

Đan Hoàng là Luyện Dược Sư, cho nên hắn đối với Hồn Lực tu luyện thành tựu rất cao.

Ngay tại lúc Từ Nghiên và Nguyệt Nhi bị chấn lui, Sở Thanh Lăng cùng Tiểu Bát vốn dĩ đã tích tụ lực lượng đến mạnh nhất lúc này mới bạo phát đi ra một kích.

Tiểu Bát trong đám người thiên tư yếu nhất, số lượng Chân Mệnh bất quá chỉ có hai mươi mốt cái, đối với lực lượng khổng lồ cũng kém nhất, cho nên hắn đánh ra một kích này lực lượng cực kỳ không ổn định, trên đường bay tán loạn không ít, thành ra chính là yếu nhất.

Sở Thanh Lăng thì lại là Thần Vương hàng thật giá thật, lại có thể nhận thêm Doanh Thiên gia trì lực lượng, cho nên nàng một kích đánh ra tương đối hoàn mỹ.

Chân Long Kỳ Cuộc trong tay nàng lúc này phát huy ra lực lượng cực kỳ cường đại.

Từng cái quân cờ nhận Sở Thanh Lăng điều động, trong nháy mắt hóa lớn giống như từng ngọn đại sơn nặng nề mà áp xuống trên thân Đan Hoàng.

Từng quân cờ gia trì lên nhau, vô cùng nặng nề. Dạng này mỗi một quân cờ đều có thể đè chết Thần Vương bình thường.

Đan Hoàng quyền ảnh liên tục trên thân cờ mà oanh tới, thế nhưng là lại miễn cưỡng có thể chống đỡ mà thôi. Dù sao Chân Long Kỳ Cuộc cũng không phải phẩm phạm.

Nhân cơ hội này, Từ Nghiên cùng Nguyệt Nhi đều là áp xuống thương thế, tiến hành từ xa công kích, muốn quấy nhiễu Đan Hoàng.

Kiểm quang cùng đao quang từ bốn phương tám hướng bay tới, khiến cho Đan Hoàng đứng là trở nên lúng túng, cơ hồ không kịp thở dốc.

Bên dưới Thần Lô Sơn, Sở Kiến Phong một mực đứng bên cạnh Doanh Thiên nhìn thấy một màn này cũng đều là trợn mắt há mồm, hắn nào sẽ nghĩ tới có một ngày có thể nhìn thấy một màn như vậy đâu.

Dưới sự công kích liên tục, coi như là Đan Hoàng giờ phút này đều vô cùng chật vật, hắn mặc dù thực lực hơn xa đám người Nguyệt Nhi một mảng lớn, thế nhưng là liên tục bị bố chân bố tay, không cách nào tập trung phản kích.

Có thể nghĩ, hắn Đan Hoàng giờ phút này là cỡ nào kiệt quệ. Ban đầu hắn còn cho rằng, sẽ là cỡ nào dễ dàng đâu. Nhưng là hiện thực tàn khốc. Nhiều chuyện hắn không thể ngờ tới.

Đường đường một tôn Thần Hoàng cường giả, tại Thần Giới đều là một tôn đại năng, có thể không chế vô số sinh linh sinh tử, thế nhưng là bị một đám tiểu bối vây lại đánh. Càng ủy khuất là, hắn lại chỉ có thể như vậy chịu đòn, không có cơ hội phản kháng.

"Ngay lúc này". Từ Nghiên quát lớn.

Chỉ thấy lúc này, phía sau lưng nàng lộ ra hai người. Chính là Ảnh Phong cùng Chân Vũ.

Bọn hấn hai người lưng dựa vào nhau, kiếm chường trước mặt. Một người mũi kiếm hướng lên trời, một người đặt kiếm nằm ngang.

Bọn hấn trên thân lực lượng ngưng tụ đến cực hạn, một cổ tung hoành thiên hạ khí thế tuôn ra, tiểu ngao mà hùng tráng.

"Hoành Quán Bát Phưong".

"Vạn Giới Tiên Tung".

Hai người xuất thủ, hai cái chiêu số hoàn toàn trái ngược nhau, nhưng là lại lẫn nhau tương hỗ, tựa như âm dương một dạng.

Hai đạo kiếm quang, một trắng một đen hoành không mà tới, tại trong không gian lúc ẩn lúc hiện, xuyên phá không gian, vượt qua tuyên cổ mà tới.

"Xoẹt".

Máu tươi cuồng vũ, chỉ thấy Đan Hoàng giờ phút này trước ngực xuất hiện hai đạo vết chém cực kỳ sâu, lộ ra bên trong nội tạng cùng xương cốt thần huyết ào ào mà chảy xuống.

Đáng sợ là, vết chém này vậy mà hoàn toàn không nhìn hấn phòng ngự, trực tiếp cắt phá.

Phải biết hấn hiện tại mặc dù chỉ là Thần Tôn tu vi, thế nhưng là thân thể của hấn vẫn như cũ là Thần Hoàng thân thể.

Tại vừa rồi nhận đủ loại công kích của mấy người Nguyệt Nhi cũng chỉ để cho hấn bị trầy xước một chút mà thôi. Nếu không phải bọn hấn có binh khí cường đại, e rằng thậm chí không thể làm Đan Hoàng bị thương.

"Cái này.... Làm sao có thể". Đan Hoàng nhìn trước ngực mình vết thương, trong mắt lộ ra thật sâu không thể tin tưởng được thì thào mà nói: "Đây,... Đến cùng là cái gì chiêu số".

"Là liên thủ hợp kích của Vạn Giới Tiên Tung cùng Hoành Quán Bát Phưong". Ảnh Phong điềm đạm nói ra. Bộ dáng có chút mệt mỏi.

Dù sao, hai người bọn hấn liên thủ đánh ra một kích này, chính là rút sạch bọn hấn lực lượng. Tất nhiên kết quả đạt được chính là đáng giá.

Đan Hoàng đương nhiên không biết cái gì gọi là Hoành Quán Bát Phưong, cái gì là Vạn Giới Tiên Tung, hấn chỉ có thể im lặng, liều mạng vận chuyển thần lực cầm cố vết thương.

Vết thương của hấn nặng hơn hấn nghĩ nhiều, một cổ tung hoành chỉ khí xâm nhập bên trong thân thể hấn, cuồng bạo tàn phá, so với lúc trước Tuyệt Ngao Linh đánh lên hấn bằng Dạ Kiếm còn muốn khó giải quyết.

"Nếu đã như vậy, hôm nay các ngươi đều cùng ta phải chết". Biết được chính mình khó mà thoát nổi một kiếp này, Đan Hoàng giống như điên cuồng hét lên.

Hấn cơ thể hùng hực mà bốc lên hỏa, diễm. Lấy ức vạn mà tính thú hỏa liên tục ngưng tụ đi ra.

Những cái này thú hỏa chính là muôn hình vạn trạng, từ nhỏ bé như kiến, đến to lớn như đại long đều là có đủ.

Đan Hoàng thân thể chìm trong hỏa diễm, điên cuồng mà gào thét.

"Hấn vậy mà dẫn lửa thiêu thân, thiêu đốt khí huyết, đây chính là cùng đường. Coi như hấn có thể thắng, cũng sẽ 8 phần tàn phế". Sở Kiến Phong cảm thán.

Sau đó hấn cũng tự nhìn lại mình, tại Thiên Địa này, chỉ có thực lực cường đại đứng tại đỉnh phong mới có thể chân chính làm chủ chính mình vận mệnh. Giống như hấn dạng này Thần Hoàng, một khi rơi vào tay người, cũng vẫn như cũ phải chịu khuất nhục. Trước mắt Đan Hoàng chính là ví dụ tốt nhất.

Lúc này, Đan Hoàng toàn thân huyết mạch đều bị thiêu đốt, hấn mỗi đường kinh mạch, mỗi khối huyết nhục đều bị hỏa diễm thiêu đốt. Thân thể hấn trở nên đỏ rực giống như dung nham một dạng. Dạng này thiêu đốt, phi thường thống khổ, đôi lại hấn cũng nhận được một cổ khủng bố lực lượng.

"Mấy cái tiểu bối, tới nhận cái chết". Đan Hoàng xông tới. Lao thẳng vào giữa đám người Nguyệt Nhi, muốn lấy nhanh nhất tốc độ đem bọn hấn đánh bại.

Đây cũng chính là hấn hi vọng cuối cùng để sống sót rời khỏi đây.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 162: Đánh Giết Thần Hoàng

Đan Hoàng thể không thể đỡ, một mình xông vào giữa đám người Nguyệt Nhi đội hình. Tựa như mãnh hổ lạc bầy gà, trong chốc lát liền đem bọn hắn đánh đến tán loạn.

Cũng may mắn, Nguyệt Nhi đám người biết Đan Hoàng hiện tại trạng thái tuyệt đối khủng bố, cho nên hết sức mà né tránh, tránh cho chính diện va chạm.

Bởi vì lấy Đan Hoàng hiện tại trạng thái, chỉ cần một quyền một cước đánh trúng, đều có thể để bọn hắn mất mạng.

Đan Hoàng lúc này dưới chân hỏa diễm vẫn vũ, diễn hóa ra một cái hỏa diễm thần quốc. Còn hắn giống như hỏa diễm quốc chủ một dạng. Mạnh đến kinh người.

Chỉ tính riêng sức nóng kia, cũng đủ cho đám người Nguyệt Nhi cảm thấy mười phần khó chịu. Toàn thân bỏng rát, giống như là bị ném vào lò luyện đan một dạng.

"Phanh". Nguyệt Nhi tránh không kịp, bị Đan Hoàng một quyền oanh tới, nàng chỉ kịp nâng lên Tinh Không Kiếm đón đỡ.

Mặc dù không mất mạng, thế nhưng là Nguyệt Nhi giống như lưu tinh vẫn lạc, vụn vút bay ngược về phía sau, máu tươi cuồn cuộn liên tục va chạm sụp đổ hơn mười viên tinh cầu.

Rõ ràng chỉ một quyền, cũng làm cho Nguyệt Nhi gánh lấy cực kỳ nghiêm trọng thương thế.

Đan Hoàng lúc này, chính là thừa cơ truy sát, hắn thân hình cấp tốc lao tới, muốn đánh giết Nguyệt Nhi.

Quản chi lúc này, những người còn lại liên tục xuất thủ, muốn đem hắn cản lại, thế nhưng là không có tác dụng. Đan Hoàng không có để ý bất kỳ ai, chỉ một mực muốn trấn sát Nguyệt Nhi.

Rốt cuộc, Đan Hoàng xuất hiện ngay sát nàng, một quyền hoành thế tung ra.

Một quyền này, mang theo ngập trời hỏa diễm, thiêu đốt đến không gian đều bốc hơi. Có thể nghĩ, trúng tới một chiêu này, Nguyệt Nhi tuyệt đối có thể bỏ mạng.

"Không được làm hại sử tử ta". Một cái yếu đuối thanh âm vang lên.

Chỉ thấy ngay lúc này, không biết từ bao giờ, một cái to lớn hơn trăm trọng đại xà xuất hiện, nó trên lưng mọc lên 8 cái cánh, lấy tốc độ nhanh đến không tưởng bay tới, lấy chính mình thân thể chặn lại Đan Hoàng một quyền kia.

Cái này đại xà, dĩ nhiên là Tiểu Bát, ngay tại Nguyệt Nhi nguy cấp thời điểm, hắn vậy mà hóa thành bản thể lao tới, đỡ lại cho nàng một quyền kia.

"Bùng".

Đan Hoàng một quyền chính là trực tiếp oanh đến trên Tiểu Bát thân thể, lập tức đem hắn thân thể oanh ra thành một cái to lớn lỗ thủng, thân thể dài trăm trọng cơ hồ muốn đứt lìa.

Không chỉ có vậy, cường đại hỏa diễm trong chốc lát bùng lên, đem Tiểu Bát hoàn toàn bao phủ, chỉ có thể thấy hắn điên cuồng dẫy dụa.

Đúng lúc này, Sở Thanh Lăng chạy tới, nàng đỉnh đầu nâng lên Chân Long Kỳ Cuộc, diễn hóa đi ra một mảnh hải dương.

Vô số lưu thủy từ hải dương chảy xuống, muốn đem Tiểu Bát trên thân hỏa diễm dập tắt. Đương nhiên Thần Hỏa không phải tùy tiện nước đều có thể dập tắt, may mắn đây là Chân Long Kỳ Cuộc, có thể dập được.

Rốt cuộc, hỏa diễm tắt đi, để lộ ra Tiểu Bát bản thể, hắn thân rấn chỉ còn lại một nửa bên trên. Chính là bị cháy tới đen nhem một dạng, về phần nửa thân dưới thì là đã bị đốt cháy thành tro.

Cũng không biết là như thế nào, nhưng là hắn vẫn còn bảo trì một tia cực kỳ yếu ớt hơi thở.

"Thần Long Bái Vĩ".

Từ Nghiên thanh âm vang tới, chỉ thấy một cái Thần Long hư ảnh khổng lồ quất tới cái đuôi, trực tiếp quất lên trên Đan Hoàng thân thể.

"Phanh".

Đan Hoàng trong nháy mắt bị quất bay, va nổ liên tiếp mấy cái tinh cầu mới là dừng lại. Đương nhiên, hắn cũng không chịu chút nào thương thế. Mặc dù Tử Nghiên vừa rồi một kích cương mãnh bá đạo, thế nhưng là còn không có để cho hắn bị thương nổi.

"Dạng này công kích, bắt quá là gãi ngứa cho ta". Đan Hoàng điên cuồng cười nói.

Sau đó, hắn lại xông tới, liên tục truy sát Tử Nghiên, khiến cho nàng chỉ có thể chật vật tránh né.

Bên dưới Thần Lô Sơn, Sở Kiến Phong nhìn cảnh này đều muốn khản trương vội nói ra: "Công tử, còn như vậy, bọn hắn thật sẽ bị giết sạch".

"Nếu là bị giết mà nói, là do bọn hắn vô dụng mà thôi". Doanh Thiên không chút nào lo lắng, bình thản mà nói ra.

Lúc này đây, chỉ có Sở Thanh Lăng cùng Tử Nghiên còn miễn cưỡng có thể chiến đấu, Tuyết Ngạo Linh vẫn là đang ẩn nấp, nàng vẫn là chưa có cơ hội xuất thủ một kích chí mạng.

Về phần hai người Ảnh Phong cùng Chân Vũ, mặc dù không có bị thương, thế nhưng là bọn hắn cũng không thể tham gia chiến đấu. Vừa rồi liên thủ hợp kích chính là đã hao sạch bọn hắn lực lượng.

Biết được tình thế nguy cấp, Sở Thanh Lăng rút cuộc liều mạng, nàng nhất định phải đánh gãy dạng này thế cục, tạo cơ hội cho Tuyết Ngạo Linh xuất thủ. Nếu không, các nàng hôm nay e rằng thật có thể bỏ mạng nơi này.

Tất cả mọi người đều rõ, coi như các nàng có chết thật, Doanh Thiên tuyệt đối cũng sẽ không nhúng tay cứu.

"Đã như vậy, liền liều một phen". Sở Thanh Lăng nhân lúc Đan Hoàng còn đang truy sát Tử Nghiên. Nàng liền lùi về một góc, té ra Chân Long Kỳ Cuộc.

Bàn cờ hiển hóa, trở nên vô cùng to lớn, chỉ ít đều có ngàn dặm vuông, ngay sau đó, bên trên bàn cờ tách ra vô tận quang mang, trong chớp lát liền biến đổi.

Chỉ thấy bên trên bàn cờ vậy mà mọc lên từng cây đồng trụ, những cây đồng trụ này tương ứng với mỗi ô trên bàn cờ. Tại trên đỉnh mỗi cây đồng trụ vậy mà có lấy từng tôn tượng đồng to lớn.

Những cái này tượng đồng cũng không biết là có đến bao nhiêu niên đại, chỉ biết rằng bên trên mỗi bức tượng đồng đều tràn ngập một loại cổ lão tang thương. Ngoài ra còn có quang mang ẩn hiện, đại đạo lượn lờ.

Những bức tượng đồng này mỗi bức đều có khác nhau hình dáng, có thì là một vị trên thân chiến giáp, tay cầm trường thương.

Có thì là mặc lên để bào, tay chấp để kiếm, cũng có nữ tử áo giáp, tay cầm trường cung. Thậm chí còn có lấy hài tử kỳ lạ.

Nhìn thấy dạng này kỳ quái, bên dưới Sở Kiến Phong đều không khỏi kinh dị, hắn tìm hiểu bàn cờ này bao nhiêu vạn năm, cũng chưa từng phát hiện ra dạng này biến hóa.

"Công tử, đây là cái gì biến hóa". Sở Kiến Phong không khỏi thắc mắc hỏi một câu.

"Chúng Đế Hoàn Thiên". Doanh Thiên mỉm cười mà đáp.

"Cái gì gọi là Chúng Đế Hoàn Thiên". Sở Kiến Phong nhin không được mà hỏi tiếp.

Doanh Thiên cười cười, hắn trong thâm tâm không khỏi nhớ lại quá khứ một số chuyện. Một số chuyện đã theo thời gian mà hoàn toàn bị chôn vùi. Có lẽ thế gian đã không ai còn nhớ.

Doanh Thiên không trả lời, Sở Kiến Phong cũng biết ý không tiếp tục hỏi, chỉ đành đứng nhìn tiếp.

Rất cuộc, Chân Long Kỳ Cuộc bị thôi thúc đến cực hạn, mỗi bức tượng đồng càng thêm thần thánh.

Ngay sau đó, từng cái thân ảnh to lớn hiển hiện, mỗi một cái thân ảnh đều tương tự trên bên trên đồng trụ tượng đồng.

Những thân ảnh này to lớn vô cùng, lại hơi chút mờ ảo, toát ra một loại Đế Hoàng uy nghiêm.

Coi như Sở Thanh Lăng lúc này, chính bản thân nàng cũng đều không rõ mình vừa làm gì. Nó giống như một loại bản năng cắt sâu trong huyết mạch một dạng.

Đang tại truy sát Tử Nghiên. Đan Hoàng bỗng nhiên cảm thấy không gian trở nên cô đặc. Hắn không khỏi tự chủ nhìn về phía sau.

Chỉ thấy từng tôn to lớn thân ảnh đứng tại trong không gian, mỗi một tôn chiếm giữ lấy một cái phương vị, bề ngỗ mà uy nghiêm. Tựa như từng tôn Thần Đế một dạng.

"Cái quái gì". Đan Hoàng không khỏi giật mình một chút nói ra.

Ngay sau đó, từng tôn thân ảnh vậy mà đồng loạt nhấc lên tay, ấn về phía hắn. Mỗi cái đại thủ ấn tới, đều giống như một tòa thế giới một dạng.

Đan Hoàng kinh hãi, hấn phát hiện, chính mình vậy mà bị định trụ tại không gian, không thể cử động.

"Phanh... Phanh.... Phanh"

Từng cỗ lực lượng cường đại va chạm, đem Đan Hoàng oanh tạc, tại chỗ hấn đứng, thời không bị đánh đến hỗn loạn, từng cái vết nứt không gian đen ngòm chẳng chịt xuất hiện.

Đánh ra một kích này, Sở Thanh Lăng cơ hồ muốn ngất đi. Nàng vừa rồi cũng đã là tiêu hao toàn bộ lực lượng.

Đan Hoàng chưa có chết, thế nhưng là hấn cũng bị thương không nhẹ, hấn dù sao cũng là Thần Hoàng, đối với không gian đã có lý giải cực lớn, thông thường vết nứt không gian không có tác dụng với hấn. Nhưng là cỗ lực lượng từ Chân Long Kỳ Cuộc lại kích thương hấn không nhẹ.

Ngay trong lúc hấn còn đang áp chế thương thế. Một cỗ lạnh lẽo xông lên đầu, hấn chỉ cảm thấy tử vong như muốn giáng lâm một dạng. Tựa như tử thần liềm đao đã gác trên cổ hấn.

Cỗ tử vong kia trong nháy mắt áp sát, Đan Hoàng kinh hãi muốn phản kích, thế nhưng là đã muộn. Một thanh kiếm toàn thân đen ngòm đã xuyên qua tim của hấn.

"Khốn kiếp". Đan Hoàng kêu thảm. Trên thân hấn hỏa diễm phát nổ, đem Tuyết Ngạo Linh đánh bay.

Trong giây phút cuối cùng Đan Hoàng phản kích, Tuyết Ngạo Linh bị chấn bay, cơ thể tổn thương không nhỏ. Đại não đau nhức muốn nứt, ngay lập tức chìm vào vô thức.

Nàng vừa rồi xuất thủ, cơ hội chưa có hoàn hảo, thế nhưng là nàng cũng liều mạng mà lên, bởi vì nàng biết, nếu không bắt lấy cơ hội này thì sau đó hoàn toàn hết cơ hội.

"Chết".

Một cái tức giận thanh âm vang lên, mặc dù dễ nghe, nhưng là ẩn chứa bên trong đau đớn.

Nguyệt Nhi từ trên không lao xuống, Tinh Không Kiếm cầm thẳng mà tới, nàng vừa rồi may mắn vô cùng, nếu không có Tiểu Bát đỡ lấy một quyền kia, có lẽ nàng đều đã chết.

Đan Hoàng trọng thương, cho nên không cách nào tránh đi một kiếm này, chỉ có thể vô thức đưa hai tay lên đỡ.

"Xoẹt".

Tinh Không Kiếm xuyên phá Đan Hoàng hai tay, tại trên ngực hấn mà cắm xuống. Nguyệt Nhi điên cuồng dùng sức mà ấn xuống, con mắt tức giận nhìn chăm chăm Đan Hoàng.

Đan Hoàng đương nhiên giờ phút này không có cam lòng, thế nhưng là hấn cũng không thể cãi lời. Hấn thương thế đã quá nghiêm trọng.

"Xoẹt".

Lại một tiếng cắt vang lên.

Đan Hoàng đầu lâu bay vút lên không trung, hấn trước khi chết, vẫn là nhìn thấy chính mình không đầu thân thể kia. Con mắt tròn trĩnh không chút nào cam lòng.

Từ Nghiên song đao thu về, thở dài một hơi. Bọn hấn rốt cuộc đem Đan Hoàng chém giết.

Một vị Thần Hoàng cường giả, cứ như vậy khuất nhục chết đi. Chết đến thảm, có thể nghĩ, hấn là cỡ nào uất ức.

Dạng này tin tức một khi truyền đi, nhất định có thể gây nên một trận sóng lớn.

Nguyệt Nhi bắt lấy Tiểu Bát một nửa thân thể kia, cấp tốc chạy tới chỗ Doanh Thiên, khuôn mặt xinh đẹp chảy xuống nước mắt mà nói "Su tôn, mau cứu Tiểu Bát, đệ ấy sắp chết".

Doanh Thiên khuôn mặt bình tĩnh, một tay đưa lên chạm lấy vào Tiểu Bát, ngay sau đó, hấn cùng Tiểu Bát biến mất.

"Trước tiên chữa thương, Công Tử nhất định cứu được hấn". Từ Nghiên vỗ vai an ủi Nguyệt Nhi.

Lúc này đây, Nguyệt Nhi mới là ngất đi, dù sao nàng bị thương cũng không nhẹ. Vừa rồi cũng là gắng gượng rất nhiều.

Lúc này, Thần Vương lực lượng đều đã hao hết, bọn hấn thân thể lập tức chịu không nổi dạng kia lực lượng trùng kích, cho nên đều bị ngất đi.

Dù sao Thần Vương lực lượng đều gấp trăm ngàn lần bọn hấn dạng này Địa Thần, Hư Thần. Gánh chịu dạng kia lực lượng, thân thể tất nhiên phải chịu.

áp lực cực kỳ lớn, không những thế, thương tích lúc này cũng đều bị bạo phát đi ra.

Sờ Kiến Phong vội vàng đưa bọn hắc sắp xếp, sau đó tiến hành chữa thương.

Có thể nghĩ, lần này chiến đấu. Đối với bọn hắc là có được lợi ích cực kỳ lớn. Có thể nhìn trộm cảnh giới cao hơn ảo diệu, sau này đột phá càng thêm dễ dàng.

....

Nơi này là một cái không gian đen tối, là Doanh Thiên tùy tiện sáng tạo ra một mảnh không gian.

Lúc này đây, Tiểu Bát một nửa thân thể trôi nổi trước mặt Doanh Thiên.

Doanh Thiên nhìn tới, con mắt không chút biểu cảm.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 163: Độ

Tiểu Bát lúc này, đã là đến bên bờ vực cái chết không xa, nếu như không có sớm cứu chữa, vậy nhất định phải chết không nghi ngờ.

Doanh Thiên chậm rãi đưa ra bàn tay. của mình, sau đó từng đạo sinh mệnh pháp tắc chảy xuống, cuốn lên trên thân Tiểu Bát, một cỗ sinh cơ tuôn vào.

Chỉ thấy Tiểu Bát thân thể chậm rãi khôi phục lại, hắc lúc này đã trở về hình người bộ dáng, vết thương từ từ khôi phục. Nửa người dưới cũng là mọc ra.

Trải qua vài phút, Tiểu Bát lúc này toàn thân lành lạnh khỏe mạnh vô cùng, không có chút nào bị thương dấu hiệu.

Lúc này, hắc mới chậm rãi mở ra con mắt, mơ hồ nhìn xung quanh. Thì thảo nói ra.

"Ta đã chết sao?"

"Chưa có, tiểu tử ngươi còn sống tốt". Doanh Thiên thanh âm vang tới.

Tiểu Bát giật mình nhìn lại, chỉ thấy Doanh Thiên đứng đó, hắc vội vàng cúi đầu xuống thấp giọng nói ra:"Sur Tôn, là người cứu ta sao".

"Không cần lại câu nệ, ta cũng không có ăn thịt ngươi". Doanh Thiên mỉm cười nói ra. Sau đó lại nói tiếp:"Khá lắm, chính mình không cần mạng sống, cũng muốn cứu cho được Nguyệt Nhi".

Nghe vậy, Tiểu Bát không khỏi buồn buồn một chút nói ra:"Đồ nhi cái mạng nhỏ này, là so sư tỷ cứu lấy, hiện tại trả lại cũng không có cái gì hối tiếc".

"Ngươi ưa thích nàng sao? ". Doanh Thiên ý vị thâm trường nhìn tới.

"Ưa thích?". Nghe vậy, Tiểu Bát không khỏi xấu hổ một chút, cúi đầu không dám trả lời.

Quả thật, nhắc đến tình cảm cái vấn đề này, chính là khiến hắc bối rối, dù sao, hắc vẫn là một tên tiểu tử, nói chuyện tình cảm vẫn còn quá sớm.

"Nàng bảo vệ ngươi, cứu ngươi lúc nguy cấp, hiện tại ngươi nợ đã trả xong, có còn hay không muốn tiếp tục bảo vệ nàng đây?". Doanh Thiên tiếp tục đặt câu hỏi.

Tiểu Bát trầm mặc một lát, rốt cuộc kiên nghị nói ra:"Đương nhiên muốn, đồ nhi muốn cả đời này có thể bảo vệ sư tỷ, một lần có ân cả đời có ân. Đồ nhi nợ sư tỷ, một đời đều trả không hết".

"Nếu như vậy, ngươi biết mình cần cái gì sao? ".

"Cần.. Chính là lực lượng cường đại".

"Tốt". Doanh Thiên hài lòng gật đầu nói:"Mặc dù ban đầu không có nhận ngươi làm đệ tử, nhưng là Nguyệt Nhi đã thay ta nhận, ngươi cũng gọi ta một tiếng Sur Tôn, cho nên Sur Tôn cũng không có đối với ngươi keo kiệt".

"Nếu như ngươi nguyện ý, ta hiện tại liền truyền cho ngươi Phật Gia công pháp, đương nhiên, là Phật Gia đỉnh tiêm nhất công pháp".

Tiểu Bát nghe vậy, cả người không khỏi sùng sốt một chút nói ra: "Phật Gia??. Sư tôn, người muốn ta đi tu sao? ".

Khó trách Tiểu Bát sẽ bối rối một chút, hẳn đương nhiên sẽ không nghĩ tới, Doanh Thiên muốn hắn nhập cửa Phật Gia.

"Thế nào, chẳng lẽ còn sợ không được uống rượu ăn thịt, sau này không thể lấy vợ sao?". Doanh Thiên cười cười mà trêu chọc.

"Cái này.... cái này, quả thật có chút đúng". Tiểu Bát ấp úng mà đáp.

"Phật chân chính, là tại tâm, chỉ cần trong tâm có Phật, người liền không cần lo lắng, và lại, cái gọi là Phật Gia ngũ giới (năm điều cấm của Phật tử) chỉ là đám Phật tử phạm tự suy tự diễn mà thôi. Phật tâm chân chính, là Đại Tự Tại chi tâm". Doanh Thiên giảng giải.

"Đại Tự Tại chi tâm?"

"Chính là, cái gọi Đại Tự Tại, chỉ tự mình yêu thích gì liền làm, muốn làm gì liền làm, thuận theo tự nhiên, thuận theo chính mình, đó là Phật Gia chân tâm".

"Đồ nhi minh bạch". Cẩn thận suy nghĩ một chút, Tiểu Bát cũng là mơ hồ hiểu ra được bên trong Doanh Thiên lời nói một chút ý nghĩa.

Doanh Thiên gật đầu. Hắn hai tay chấp lại Phật hiệu. Ngay lúc này Phật quang nở rộ, chỉ thấy trên người Doanh Thiên phun ra nuốt vào Phật quang, có thể nhìn thấy vô số Phật tự hiển hiện, tựa như một bộ vô thượng Phật kinh.

Ngoài ra, còn có thể mơ hồ nghe thấy từng tiếng Phật âm râm ran, giống như có ngàn vạn tôn Thánh Phật tụng kinh một dạng.

Doanh Thiên lúc này, nào còn đâu bình thường bộ dáng, hẳn tựa như một tôn vô thượng Phật Tổ đang giảng đạo, tựa như Thiên Địa Phúc Chủ đang độ hóa sinh linh.

Tiểu Bát thần thờ nhìn trước mắt một màn này, sau đó cũng là hai tay vô thức chấp lại, miệng hô một câu "A di đà Phật".

Doanh Thiên Phật thủ đưa ra, chậm rãi mà chậm nhẹ lên đầu Tiểu Bát, trong thoáng chốc để cho hắn mái tóc kia biến mất, chỉ còn lại một cái đầu trọc.

Sau đó Doanh Thiên điểm nhẹ 8 điểm, tạo thành 8 cái vết son trên đầu hắn. Lúc này, Tiểu Bát coi như xuống tóc, đã chân chính trở thành một cái tiểu hòa thượng, chân đạp Phật Môn.

Sau đó, Doanh Thiên tiếp tục truyền thụ, hắn truyền cho Tiểu Bát công pháp cùng một tia Phật Đạo, để cho hắn tự mình lãnh ngộ.

Xong xuôi đầu đó, Doanh Thiên thu tay về, Phật quang dị tượng cũng biến mất hoàn toàn, giống như chưa từng xuất hiện vậy. Sau đó Doanh Thiên chỉ là yên lặng mà quan sát.

Tiểu Bát vẫn còn chìm trong Phật quang, hắn linh hồn đã chìm trong Phật cảnh, đang cố gắng lĩnh hội công pháp kia.

Trong đầu hắn lúc này, tồn tại lấy bốn bộ công pháp. Theo tứ tự là Bát Nhã Kinh, Dịch Cân Kinh, Tẩy Tủy Kinh cùng Tô Tất Yết Đế La Kinh.

Bốn bộ này công pháp, trong đó ba bộ đầu chính là Phật Gia đỉnh tiêm nhất công pháp. Phóng nhãn Bát Đại Vũ Trụ những cái kia Phật Gia thánh địa đều tìm không ra.

Về phần Tô Tất Yết Đế La Kinh, là năm xưa Doanh Thiên tự mình sáng tạo. So với ba bộ công pháp kia còn siêu việt hơn nhiều.

Bát Nhã Kinh, là Phật Gia chính tông công pháp, nói cách khác, nó là Phật Gia hệ thống tu luyện.

Phật Gia hệ thống tu luyện chính là riêng biệt, không giống với bất kỳ hệ thống tu luyện nào khác.

Bát Nhã Kinh bao gồm tám tầng công pháp, mỗi tầng là một Thiên, gọi là Bát Nhã Thiên. Theo thứ tự từ thấp đến cao là Vi Đà Thiên, La Mật Thiên, Tát La Thiên, Kim Yển Thiên, Bát Nhược Thiên, Phệ Đà Thiên, Đế La Thiên, Bát Nhã Thiên.

Tại trong trích dẫn, Tiểu Bát có thể thấy được, chỉ cần tu luyện thành hai tầng đầu là đã có thể sánh ngang Thần Đế. Cái này để cho hắn mười phần khiếp sợ, bởi vì vốn dĩ trong suy nghĩ, Tiểu Bát cho rằng Thần Đế đã là cực hạn đỉnh phong.

Ngoài ra, Dịch Cân Kinh, chính là công pháp luyện thể, tại luyện tới đại thành, có thể xưng lên Kim Cương Bất Hoại Thân, rắn chắc vô song, không gì phá được.

Về phần Tẩy Tủy Kinh, hắn chưa có xem tới, bởi vì thông tin quá nhiều, hắn không tiếp nhận nổi.

....

Một ngày này. Thần Giới sôi nổi, bởi vì một cái tin tức.

Dị Huyền Tông bị diệt.

Cái tin tức này, có lẽ đối với những cái kia đỉnh tiêm thế lực sẽ không quá đi chú ý. Nhưng là đối với nhị lưu thế lực trở xuống thì là gây nên oanh động không nhỏ.

Ai cũng biết, Dịch Huyền Tông thực lực trong tam lưu thế lực đứng đầu. Mà lại vừa mới có Thần Hoàng đản sinh.

Nhưng mà lại gặp như thế kinh biến, cả tông môn trong nháy mắt bị diệt, khiến cho những cái khác đi lại với Dịch Huyền Tông thế lực đều âm thầm lo lắng.

...

Tiên Đan Điện. Trong một tòa đại điện

Một cái tuấn mỹ nam tử ngồi tại đế tọa, hấn trên người Đế uy hạo đẳng, bễ nghễ chúng sinh.

Nam tử này toàn thân trắng mịn, hấn độ tuấn mỹ, có thể nói so với nữ nhân còn muốn xinh đẹp. Nói không chút nào ngoa, coi như một số Thần Nữ đều phải tự ti với hấn.

Ngoài ra, có thể ngửi thấy được một mùi nồng đậm đan dược thơm ngát lan tỏa khắp đại điện này, cỗ hương đan dược kia, chính là từ trên thân nam tử này toát ra.

Ngay lúc này, một cái thân ảnh cấp tốc đi vào đại điện, quỳ xuống cung kính nói ra:"Bẩm bệ hạ, có đại sự".

"Chuyện gì?".

"Đan Hoàng Chính Vi Ân đã chết? ".

"Hử?". Nam tử ngồi trên đế tọa không khỏi kinh ngạc một chút nói ra:"Nói nghe một chút".

"Khỏi bẩm bệ hạ, hấn hồn đăng lưu tại hồn đường đã vỡ nát".

"Có tra ra nguyên nhân không".

"Là cách đây mấy ngày, hấn đến Dịch Huyền Tông, muốn thăm dò một chút Thần Lôi Sơn. Mà lại, Dịch Huyền Tông cũng đã bị diệt".

"Là dạng này nha. Được rồi lui ra đi". Nam tử kia gật đầu, sau khi thân ảnh kia đi ra ngoài. Mới nghe thấy nam tử này lẩm bẩm một câu:"Thần Lôi Sơn....tốt".

....

Tiểu Bát tỉnh lại, hấn lúc này đây trên người biến hóa không nhỏ, một thân phật quang ẩn hiện, thân thể khoác lên một bộ phật y. Tại trên cổ khoác chéo thân lấy một đoạn phật châu. Mà lại là rất lớn phật châu, cơ hồ mỗi viên đều lớn như hải tử nắm đấm.

Nói không chút nào ngoa, hiện tại Tiểu Bát chính là một cái tiểu hòa thượng, một cái cao thâm mạt trắc tiểu hòa thượng.

Tiểu Bát cúi đầu nói với Doanh Thiên:"Tạ sư tôn ban ân". Nói đoạn, hấn không khỏi ngấp ngừng một chút.

Doanh Thiên nhìn ra được, cho nên mới hỏi:"Có gì muốn nói sao?".

Nghe vậy, Tiểu Bát không khỏi ấp úng một chút, sau đó nói ra:"Sư tôn, đồ nhi thắc mắc, vì sao trước đó người không muốn nhận ta. Có phải vì người có thành kiến".

"Là chuyện này?". Doanh Thiên cười cười. Sau đó nhìn hấn nói:"Nếu muốn biết, sư tôn cũng có thể nói cho người".

"Người cùng Nguyệt Nhi, có một đoạn rất lớn nhân quả, nếu là cùng nàng một chỗ, tất sẽ ảnh hưởng nàng tương lai thành tựu, cũng sẽ ảnh hưởng chính người. Mà lại, Nguyệt Nhi tương lai chủ định, là tồn tại trên đỉnh Thiên Địa. Không phải sư tôn coi thường người. Nhưng là mặc kệ người cố gắng thế nào, muốn theo kịp nàng bước chân đều rất khó".

Nói đoạn, Doanh Thiên tiếp tục:"Quan trọng, chính là người tự mình đi cố gắng, cho nên sư tôn truyền Phật Pháp cho người, để người có thể khắc chế đoạn nhân quả này, nếu thành công vậy liền tốt. Nếu như thất bại mà nói, chính là đại họa, là chính người đại họa".

Nghe được Doanh Thiên nói, Tiểu Bát còn là mơ hồ chưa hiểu. Cái này đơn giản là vì hấn còn quá yếu, chưa thể ngộ ra bên trong đó chân lý.

Nhưng là hấn cũng đem lời ghi nhớ. Tương lai từ từ chiêm nghiệm. Cũng hạ xuống quyết tâm, cố gắng theo kịp Nguyệt Nhi bước chân, để có thể bảo vệ nàng cả đời.

Nhìn thấy Tiểu Bát dạng này, Doanh Thiên gật đầu nói:"Đi thôi, mọi người đang chờ".

Bên ngoài lúc này, đám người Nguyệt Nhi thương thế khôi phục đều tương đối, không có gì lo ngại.

Không những thế, bọn hán mỗi người tu vi đều có thật lớn tăng lên.

Lúc này đây, lo lắng nhất là Nguyệt Nhi. Nàng là đang lo lắng cho Tiểu Bát, dù sao hán cũng vì nàng mà trọng thương. Cho nên lo lắng là hiển nhiên.

Đúng lúc này, không gian vỡ ra. Doanh Thiên cùng Tiểu Bát thân ảnh bước ra.

Nhìn thấy Tiểu Bát một bộ tiểu hòa thượng kia, để cho mọi người còn ngạc nhiên một chút. Bởi vì ai cũng không nghĩ tới. Đi ra sẽ là dạng này.

Nguyệt Nhi ban đầu còn ngạc nhiên, sau đó không khỏi nhin được mà cười phá lên, tiến lại gần xoa xoa cái đầu của Tiểu Bát một chút, hã hê nói ra: "Ngô, Tiểu Bát. Không nghĩ tới đệ lại xuống tóc làm hòa thượng nha".

"A đi đà phạt, sư ti trêu đùa rồi".

"A đi đà phạt, ti ti chỉ nói thật thôi". Nguyệt Nhi cũng học theo, một bộ chấp tay trêu đùa. Khiến cho Tiểu Bát không khỏi xấu hổ.

Sau đó, nàng lại tiếp tục hướng Doanh Thiên cười nói: "Sư Tôn, chẳng lẽ người trước đây cũng là trọc đầu bộ dáng như vậy".

"Đúng thế, không bằng hiện tại ta đem ngươi cạo đầu, đi tu thành ni cô". Doanh Thiên con mắt liếc tới nhàn nhạt nói ra.

Câu này lập tức để Nguyệt Nhi ôm đầu mà trốn ra phía sau nói: "Không, ta không muốn cạo đầu, không xinh đẹp gì cả".

Doanh Thiên mỉm cười lắc đầu. Sau đó rời đi.

Hán trở lại lương đình, một mình chờ đợi.

Một lát sau, Tiểu Cửu trở về. Nó mang theo Xà Ảnh trọng thương trở về, đưa tại Doanh Thiên trước mặt vội nói ra: "Công tử gia, nhanh cứu hán. Nếu không liền trễ".

Doanh Thiên bình tĩnh, đưa ra một đầu ngón tay chỉ tới. Một tia sinh mệnh tuôn ra, lên lõi chui vào Xà Ảnh thân thể.

Tia này sinh mệnh, chính là lập tức uẩn dưỡng hán linh hồn, chữa hán chân mệnh, nhưng là cũng chỉ vậy mà thôi. Không có đem Xà Ảnh triệt để cứu chữa.

"Công tử gia, vì sao không đem hán cứu lành". Tiểu Cửu thắc mắc. Nó biết rõ ràng, lấy Doanh Thiên bản sự. Nhất định có thể cứu đến sinh long hoạt hổ.

"Hán cái này kiếp nạn, ta chỉ có thể giúp như vậy. Chỉ cần hán có thể vượt qua, thành công lột xác, vậy tương lai càng thêm sán lạn". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra.

Chỉ thấy Xà Ảnh thân thể trôi nổi, sau đó, từ từ xuất hiện một cái kén da, đem hán bọc lại.

Sở Kiến Phong lúc này cũng chạy tới. Nhìn thấy Xà Ảnh dạng kia nửa sống nửa chết. Cũng khiến cho hán kinh dị: "Ai có thể để tiền bối trọng thương như vậy".

"Rất nhiều". Doanh Thiên ý vị thâm trường nói ra.

Câu nói kia. Nặng nề mà đập vào Sở Kiến Phong lòng tin, hán cảm thấy. Coi như Thần Hoàng, cũng vẫn như cũ là sâu kiến một dạng.

"Không cần tự đã kích mình, nếu như ngươi có thể cố gắng, vẫn là tự mình có một tia hi vọng, chạm tới dạng kia đỉnh phong". Doanh Thiên nhìn ra Sở Kiến Phong suy nghĩ bèn nói.

Có thể nói, đây coi như một lời khích lệ.

Doanh Thiên nhàn nhã trở về. Hán lần nữa tự mình phong bế không gian, rời đi Thần Lô Sơn.

Nói là rời đi Thần Lô Sơn, thực chất chính là rời đi Thần Giới. Hán tại trong không gian hư vô hành tẩu, mỗi một bước đều vượt qua vô tận không gian. Mỗi một bước đều có thể bước qua một tòa vũ trụ.

Rốt cuộc, trước mặt hán hiện ra một mảnh hỗn độn, nói cách khác, chính là Hỗn Độn Chi Khí.

Nơi này Hỗn Độn Chi Khí vô cùng nồng đậm, có thể coi là một cái bảo địa tu luyện.

Doanh Thiên bước chân vừa tiến vào. Liền đã có một cái thanh âm vang lên: "A đi đà phạt. Thí chủ, mời dừng bước".

Nghe âm thanh này, Doanh Thiên ánh mắt nhìn tới.

Chỉ thấy ngồi giữa hỗn độn, chính là một cái hòa thượng, nói chính xác là một cái ăn mày hòa thượng.

Nói là ăn mày, bởi vì hấn một thân khổ rách áo ôm, cùng ăn mày không có gì khác nhau. Thêm vào đó là, hấn đôi con mắt nhắm chặt, không có mở ra.

Nhưng là, hấn toàn thân hỗn độn quanh quẩn, trên người phật tính tràn đầy, phun ra nuốt vào phật quang. Ai nhìn đều biết, đây tuyệt đối là một cái cao thâm mật trức hòa thượng. Phật pháp cao thâm.

"Vì sao phải dừng đây?". Doanh Thiên liếc hấn một cái. Nhàn nhạt mà nói.

"Phía trước là Phật Gia cấm địa. Không có Phật Chủ chỉ lệnh, ai cũng không thể bước". Cái kia hòa thượng hai chấp lại, điềm đàm mà nói ra.

"Cấm địa?". Doanh Thiên lăm bắm một cái. Tự cười mà nói ra:"Không nghĩ tới. Nơi này vậy mà đã trở thành cấm địa".

"Thí chủ vẫn nên là dời bước đi thôi. Nơi này không tiện đến". Hòa thượng kia gật gù mà nói ra.

Doanh Thiên cười cười. Lắc đầu nói:"Thế nhưng là, ta vẫn muốn đi vào đây".

"Nếu thí chủ khẳng khăng tiến vào, bản tăng chỉ có thể đưa người cản lại". Cái kia hòa thượng hai chấp lại, miệng hô một tiếng phật hiệu.

"Người có thể thử?". Doanh Thiên hai tay chấp sau lưng, thân hình đứng thẳng nhìn tới. Chờ đợi hòa thượng kia xuất thủ.

Lập tức, cái kia hòa thượng hai mắt mở ra, trong mắt toát ra kim quang, trên trán hấn hiện ra một cái Phật Gia ấn ký, nở rộ phật quang. Trong nháy mắt phật tự hiển hiện, cấp tốc xoay tròn.

Hấn phật lực dạng này, nói không ngoa có thể tùy tiện độ hóa ức vạn sinh linh, một tia phật quang chiếu tới có thể để cho yêu ma quỷ quái siêu độ. Coi như ác ma, cũng có thể bị độ thành phật.

Không thể nói, cái này hòa thượng đích xác cường đại vô cùng, hấn phật pháp cũng là tiếp cận đỉnh phong, có thể xưng là một tôn Thánh Phật.

Dựa theo Bát Nhã Kinh tôi nói, hòa thượng này chỉ ít cũng đạt tới tầng thứ bảy Đế La Thiên. Dạng này vô thượng Phật giả, lẽ ra không nên ở nơi hoang vắng này thủ hộ mới đúng.

Nhưng là mặc kệ hòa thượng này phật uy cỡ nào khiếp người, phật pháp cỡ nào vô biên. Doanh Thiên ánh mắt lạnh nhạt lắc đầu nói ra:"Chỉ có vậy?".

Ngay sau đó, Doanh Thiên một tay đưa lên trước ngực, hô nhẹ một câu:"A Di Đà Phật".

Chỉ một câu, liền để cho hòa thượng kia phật lực tiêu tán, phật quang biến mất, hấn một thân Phật Đạo tu vi trong nháy mắt tan biến.

Hòa thượng này kinh hãi, trong mắt hấn lúc này, Doanh Thiên thân hình bỗng nhiên trở nên cao lớn vô cùng, tựa như hấn mới là vô thượng Phật Chủ, tựa như một tôn Phật Tổ một dạng.

Trong cuộn cuộn phật lực kia. Hòa thượng cảm giác mình như một chiếc lá rơi giữa cơn bão vậy. Toàn thân chao đảo thối lui về sau.

Rốt cuộc, hấn tỉnh lại, chỉ thấy Doanh Thiên thân hình vẫn là bình thân đứng đó. Không chút biểu cảm. Xung quanh mọi vật đều là như cũ, không có cái gì biến hóa. Tựa như là vừa rồi hết thấy hấn nhìn thấy chỉ là ảo ảnh mà thôi.

Doanh Thiên không tiếp tục để ý đến hấn. Một chân bước ra, vượt qua vùng này hỗn độn không gian, đánh vỡ giới bích, bước vào một cái thế giới khác.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 164: Phật Cổ Thổ, Kim Thiên Tử

Doanh Thiên bước qua giới bích đằng sau. Cái kia hòa thượng lúc này mới là thở dài một hơi.

Hấn vừa rồi nhận trùng kích quá lớn, trong lòng đều kinh nghi bất định, nếu không phải hấn có một viên chân tâm kiên định mà nói. Có lẽ đều đã sợ đến vãi ra quần.

Hấn lúc này trong đầu kịch liệt suy nghĩ, một mực muốn tra ra vừa rồi thanh niên kia là ai, suy nghĩ nửa ngày, kết quả là không có cái gì tung tích, không nghĩ ra hấn là ai.

"Cường đại như vậy phật pháp, chỉ ít đều là Phật Chủ trở lên, làm sao có thể vô danh đây". Hòa thượng lăm bắm.

Vừa rồi Doanh Thiên thi triển ra phật pháp, hoàn toàn để cho hòa thượng này bất lực, hấn toàn thân phật lực đối diện Doanh Thiên giống như một cái

tiểu hài từ đối diện một tôn trăm vạn dặm Phật tượng vậy. Nói không ngoa, đối diện Doanh Thiên, hẳn chỉ là một cái tiểu tăng mà thôi.

Coi như là đối diện Phật Chủ, cũng không có giống như Doanh Thiên đáng sợ như vậy.

"A đi đã phật, đã vào cấm địa, chỉ có thể bấm báo lên trên". Hòa thượng nhìn theo Doanh Thiên phương hướng, chấp tay nói nhỏ.

...

Doanh Thiên rồi đi hỗn độn không gian, vượt qua giới bích. Nơi hắn đặt chân là một mảnh bao la bát ngát đại địa.

Vừa đặt chân xuống mặt đất, để cho người ấn tượng đầu tiên chính là thế giới này khắp nơi một mảnh u ám.

Chính là u ám. Bất luận là bầu trời hay là mặt đất, đều là một mảnh u quang, tựa hồ như ánh sáng không đủ mà trở nên u ám vậy.

Nói như vậy, nhưng là trên bầu trời cao kia vẫn có treo lên mười tám khóa mặt trời. Chỉ là mười tám khóa mặt trời này cũng là một màu u ám. Ánh sáng chiếu ra vô cùng ảm đạm.

Doanh Thiên đưa mắt nhìn lướt qua một vòng. Có thể nhìn thấy bên trên đại địa chập chùng từng khóa đại sơn, khắp nơi có thể nhìn thấy chùa chiền miếu tự san sát mà cao vút. Ngoài ra còn có lấy từng tôn tượng phật khắp nơi.

Chỉ là. Những cái này chùa chiền miếu tự đều là đã đổ nát, tượng phật đổ ngã lăn lóc không toàn vẹn. Đặc biệt là những tôn tượng phật kia. Có rất nhiều, thế nhưng là toàn bộ đều bị thiếu đi cái đầu.

Thiếu đi cái đầu cũng không phải là vì bọn chúng bị đồ vỡ gãy mất đầu, mà là toàn bộ đều bị mất đi cái đầu. Giống như là bị cắt, bị giấu đem đi vậy. Coi như người tại trong ngày tìm cả ngày, cũng mơ tưởng tìm thấy một cái đầu phật. Coi như một mảnh vỡ cũng không có.

Toàn bộ mảnh đại địa này, lộ ra đều là phế tích, hoang vắng, cổ lão mà thê lương.

Có thể thấy, năm đó nơi này chính là một mảnh phật thổ vô lượng, nơi này đã từng là chúng sinh triều bái, vạn phật hành hương. Có thể nghĩ, đó là cỡ nào hưng thịnh.

Thế nhưng là hôm nay. Tất cả còn lại, chỉ là một mảnh phế địa. Coi như tại trong lòng đất cũng tìm không ra một tia phật tính, tại chùa chiền miếu tự cũng không dậy nổi một chút phật quang.

Giống như là nơi này phật lực bị thứ gì đó hút sạch vậy. Biến thành một mảnh phế thổ.

Nhìn trước mắt một màn này, coi như là Doanh Thiên cũng không khỏi cảm thán, có một số thứ, đã qua chính là không thể quay lại. Thời gian vô tình, thương hải tang điền không bỏ sót một ai.

Hắn thở dài một hơi, sau đó hướng phía trước mà tiến lên. Hướng nơi sâu nhất mà đi vào.

Trên đường đi, cảnh vật thay đổi, chỉ là dạng này phế tích vẫn là như vậy. Càng đi Doanh Thiên trong lòng càng lạnh một chút.

Có những việc, cũng nên cần có kẻ đi chịu trách nhiệm một chút, đương nhiên những kẻ đó cũng không biết. Chính mình sắp gặp xui xẻo.

Doanh Thiên đi đủ lâu, rốt cuộc trước mắt hắn hiện ra một tòa cổ tự.

Tòa này cổ tự to lớn đến không lồ vô cùng, coi như một tòa tiểu viện cũng muốn so với bên ngoài những cái chùa chiền kia còn muốn lớn gấp mười lần.

Cổ tự to lớn vuron cao tận trời, đứng sừng sững trong thiên địa.

Nổi bật nhất, chính là bên trong cổ tự dựng lên ba tòa tượng phật, tượng phật này so với cổ tự còn muốn cao hơn mấy phần. Chính giữa pho tượng kia là cao nhất. Đỉnh đầu chạm tới mặt trời một dạng.

Tất nhiên, ba tôn tượng phật này cũng là thiếu đi cái đầu. Ngoài ra, xung quanh ba tôn tượng phật này mọc lên tám cái cột lớn, có lấy từng đạo xiềng xích to lớn quấn lên, khóa chặt lấy tượng phật.

Trên cột lớn cùng xích sắt lạc ấn lên vô số ký tự cổ lão, tựa hồ như là đem ba tôn tượng phật trấn áp lại.

Mà lại, tòa cổ tự này có lẽ là duy nhất không có đổ nát, hoặc là nói, ít bị đổ nát nhất. Ngoài ra, nơi này cổ tự, cũng là duy nhất địa phương còn bảo lưu lại phật tính lực lượng.

Bất kể là trong lòng đất, hay là trên mỗi cây cột mái ngói, vẫn có thể thấy được phật tính lưu chuyển. Tất nhiên là vô cùng yếu ớt. Như có như không.

Doanh Thiên ánh mắt nhìn tới treo tại đại môn một tấm biển đã vỡ mất một nửa, chỉ còn lại một nửa treo tại đó. Cơ hồ lúc nào cũng có thể rơi xuống.

Trên biển ghi một chữ "Già". Ngoài ra còn có thể thấy một nửa chữ khác không rõ.

Doanh Thiên lẩm bẩm một câu: "Già La Tự".

Nói đoạn, Hấn bước vào.

Bước chân qua môn hộ, chính là ở dưới chân tượng phật.

Doanh Thiên ánh mắt đảo qua ba bức tượng phật. Bỗng nhiên có phát hiện.

Ngay lập tức, hấn tiến về phía bức tượng phật bên trái, đưa tay lên chạm nó, cảm nhận một chút.

Một lát sau, hấn tự mình mỉm cười nói ra: "Vậy mà còn sống?".

Nói đoạn, hấn nhặt dưới đất lên một tấm đệm vàng phủ đầy bụi đất, hấn đưa tay phất nhẹ đi, sau đó lại đi tìm thêm một bộ mõ.

Cuối cùng, hấn tại trước mặt bức tượng này ngồi xuống mà gõ mõ tụng kinh.

Hấn tụng kinh, mùi hương có nhịp điệu, gõ mõ cũng là như vậy. Cơ hồ tạo thành một loại âm hưởng giai điệu, để cho người ta đều có cảm giác chân tâm hướng thiện, muốn siêu thoát một dạng.

Hấn cứ như vậy mà tụng kinh, không quản ngày đêm. Trong không gian hoang vắng im lặng, chỉ có tiếng tụng kinh trầm thấp xen lẫn tiếng mõ kêu. Mùi hương cổ quái.

...

Lúc này, ở không gian hỗn độn kia, xuất hiện hai cái bóng người.

Một người, chính là lão hòa thượng ăn mày kia. Người còn lại, y nguyên là một hòa thượng, nhưng là trông hấn bộ dáng tuổi trẻ vô cùng, cùng thanh niên một bộ dáng.

Hấn mặc dù trên thân bận lên cà sa, một tay nắm lên phật châu, nhưng là lại lộ ra yêu mị tuấn mỹ. Dạng này hòa thượng, có thể mê chết nữ nhân.

"Đại Hành. Người nói người đó tu vi phật pháp chỉ ít đều là Phật Chủ cất bước sao". Thiếu niên hòa thượng này mở miệng mà nói ra.

"Bầm Phật Chủ, chính là như vậy, hấn một câu phật hiệu, liền để cho ta toàn thân hư thoát, phật pháp tiêu tán". Lão hòa thượng nói ra.

Cái không ngờ là. Cái kia thanh niên hòa thượng dĩ nhiên là một tôn Phật Chủ. Dạng này thân phận cực kỳ kinh người.

Phải biết, toàn bộ Phật Gia, có thể xưng đến Phật Chủ, chỉ có mười tôn. Thế nhân xưng làm Thập Đại Phật Chủ, mà trước mắt thanh niên hòa thượng này, chính là trẻ tuổi nhất một tôn.

Càng thêm dọa người là, hấn chính là Phật Tổ Như Lai đệ tử thứ chín. Gọi là Kim Thiền Tử.

Kim Thiền Tử ánh mắt ngưng tụ nhìn xuyên qua giới bích, một đôi phật nhãn chiếu rọi. Muốn nhìn một chút tung tích.

Một lúc lâu sau, hấn chậm chậm nói ra: "Đề ta vào trong gặp hấn".

"A di đà phật, có cần hay không bẩm báo Phật Tổ". Lão hòa thượng hỏi.

"Không cần, sư tôn thần thông quảng đại, có lẽ đã sớm biết. Chỉ cần không nói cho La Mạt biết là được". Kim Thiền Tử nói ra.

"Giấu Phật Đế chuyện này, chỉ sợ không ổn". Lão hòa thượng có chút lo lắng.

"Người đến không tốt, trước cứ để ta đi xem một chút". Nói đoạn, Kim Thiền Tử cũng là bước ra một bước, tiến vào mảnh phế thổ kia.

....

Doanh Thiên tại đây tụng kinh, đã là liên tiếp 7 ngày. Lúc này mới dừng lại.

Tại 7 ngày tụng kinh phía dưới. Bức tượng phật kia đã là có biến hóa. Chỉ thấy trên tượng phật lưu chuyển kim quang, mùi hương sống động, bên trong có thể nghe thấy tiếng tim đập, cơ hồ như muốn sống lại một dạng.

"Đến, liền tới đi". Doanh Thiên không nhìn mà nói.

Bỗng nhiên, từ bên ngoài đi vào một cái thanh niên, chính là Kim Thiền Tử.

Hấn đến đã lâu, chỉ là một mực ở bên ngoài quan sát, cũng không có làm phiền Doanh Thiên tụng kinh.

"Phật pháp thật cao minh". Kim Thiền Tử không khỏi tán thưởng một câu, cũng là cảm thán.

Bởi vì Doanh Thiên dạng kia phật pháp, coi như hấn Phật Chủ này cũng còn thua kém tí tấp.

Hấn cũng là hiếu kỳ. Giống như Doanh Thiên dạng này tồn tại. Làm sao lại có thể bỗng nhiên toát ra một cái.

"Không biết tiên sinh pháp danh?". Kim Thiên Tử cung kính mà hỏi.

"Cái gì pháp, cái gì danh. Ta cũng không phải hòa thượng, lấy đâu ra pháp danh". Doanh Thiên cười cười, nhàn nhàn nói.

Nghe vậy, Kim Thiên tử cũng là kinh ngạc, cẩn thận nhìn lại một chút.

Quả thật, Doanh Thiên bộ dáng, nào có cái gì giống hòa thượng, cùng tục nhân một bộ y chang. Nếu không phải vừa rồi tận mắt nhìn thấy hấn tụng kinh, ai sẽ cho hấn là một cái hòa thượng đâu.

Tất nhiên, lấy Kim Thiên Tử dạng này cũng sẽ không nhìn vẻ ngoài mà đánh giá. Hấn cũng chỉ là cười khỏ. Không có đi đánh giá.

"Không tề tu vi, tuổi trẻ như vậy, lại có thể xếp vào Phật Chủ hạng người". Doanh Thiên gật đầu tán thưởng một câu.

Một câu này, dĩ nhiên không phải chuyện đùa. Phải biết, để cho Doanh Thiên khen ngợi một câu, chí ít đã là dạng kia vạn cổ yêu nghiệt mới có tư cách này.

"Tinh sinh chê cười. Ta chút tu vi này, còn phải cố gắng nhiều". Kim Thiên Tử khiêm tốn cười nói.

"Không cần khiêm tốn, lão Như Lai có thể nhìn trúng ngươi. Há lại có thể là hạng người bình thường". Doanh Thiên không có gì, một ngụm nói ra.

Cái này câu nói, chính là một ngụm nói toạc Kim Thiên Tử thân phận, để cho hấn không khỏi kinh ngạc một chút.

Hấn dĩ nhiên không có đem chính mình tu vi hiển lộ ra ngoài, nhưng là bị Doanh Thiên nhìn thấu. Hấn không có nói mình là Phật Chủ. Doanh Thiên vẫn biết. Hấn cũng không nói mình là Phật Tổ Như Lai đệ tử, Doanh Thiên cũng đều biết.

Tựa hồ như là hấn ở trước mặt Doanh Thiên hoàn toàn bại lộ một dạng, không có cái gì bí mật có thể giấu.

Mà lại, Phật Tổ Như Lai là ai, vậy mà trước mặt thanh niên này dĩ nhiên hô một tiếng "Lão Như Lai".

Cái này để Kim Thiên Tử mười phần kinh dị. Cái này ý nghĩa, cũng tuyệt đối kinh người.

Trước mặt thanh niên này, chẳng lẽ là Thiên Tôn, hoặc là Phật Tổ đồng cấp.

Nghĩ tới đây, Kim Thiên Tử lại càng thêm cẩn trọng.

Nhìn ra Kim Thiên Tử dạng kia cẩn trọng, Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra: "Không cần nghiêm trọng như vậy, nếu như ta có ý xấu mà nói. Ngươi cũng không thể ngồi đây".

Lời này, để Kim Thiên tử không khỏi xấu hổ, cười trừ mà hỏi: "Không biết tiên sinh nhập cấm địa này, là có việc gì cần làm sao".

"Nhớ nhà, liền về thăm một chút". Doanh Thiên ánh mắt xa xôi. Cười nói.

"Nhà?". Kim Thiên Tử ngẩn người.

Đối với Kim Thiên Tử mà nói, nơi này phé thổ, chính là một mảnh cấm địa.

Mảnh cấm địa này tồn tại đã từ rất lâu, lâu đến trước khi hấn sinh ra đã là như vậy. Kim Thiên Tử biết, từ khi hấn nhập Phật Môn, mảnh cấm địa này đã là như vậy.

Sau đó, hấn đối với cấm địa tìm hiểu một chút lai lịch, đằng sau nó chính là một cái cực kỳ dài đằng đặc lịch sử. Cũng cất giấu một câu chuyện, một cái cấm kỵ câu chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 165: Cấm kỵ truyền thuyết

Giờ phút này, Kim Thiên Tử trong lòng không khỏi nghĩ đến một cái cổ sự, một cái truyền thuyết. Hay nói đúng hơn là một cái cấm kỵ truyền thuyết.

Cái dạng này truyền thuyết, đã là xa xôi cổ lão đến không gì sánh được, người có thể biết được nó, phóng nhãn toàn bộ Thiên Địa tới nói, có thể nói là lác đác không có bao nhiêu.

Cái này truyền thuyết, chính là có thể ngược dòng về tới Phật Đạo khởi nguyên. Ngược dòng về tới khi Phật Đạo còn chưa tồn tại.

Ai cũng biết, Phật Gia tồn tại hai vị Phật Tổ, chính là Phật Tổ Như Lai cùng Nhiên Đăng Cổ Phật. Mà lại trong mọi người đều cho rằng, hai vị này chính là Phật Gia Thủy Tổ.

Trên thực tế, cũng không phải hoàn toàn như vậy.

Trôi ngược thời gian về Kỳ Nguyên thứ hai kia, Thái Sơ Kỳ Nguyên.

Lúc ấy, có hai vị tồn tại, một người gọi là A Di Đà, người còn lại là Thích Ca Mâu Ni. Chính hai người này mới là đặt lên nền móng cho Phật Đạo.

Khi ấy, hai người trải qua vô số năm tháng cùng nhau tìm hiểu, khai sáng, truyền đạo, lại vượt qua vô số kiếp nạn. Rốt cuộc có được to lớn thành tựu, được thể nhân xưng là hai tôn Cổ Phật.

Thế nhưng là trời ganh gét người tài, tại thời điểm cuối cùng kia, khi mà Phật Đạo sắp đại thành, chuẩn bị chứng đến cuối cùng Đạo Quả thì lại không thành công.

Dưới Đạo Kiếp khủng bố kia, hai vị Cổ Phật lại không thể vượt qua cuối cùng kiếp nạn, thân tử đạo tiêu. Bọn hán cả đời tìm hiểu Phật Đạo rốt cuộc đứt đoạn, biến mất trên thế gian.

Mà lại, nơi hai vị Cổ Phật này chết đi, trải qua năm tháng bồi đắp, rốt cuộc hóa thành một tòa đại sơn, trên đỉnh đại sơn lại mọc lên một cây lớn. Gọi là Bồ Đề Thụ.

Rốt cuộc. Thật lâu sau đó, có bốn cái phàm nhân tìm tới, bọn hán dưới Bồ Đề Thụ ngộ đạo, ngộ ra Phật Đạo chân lý, sau đó cả bốn người cùng nhau tiếp tục tìm hiểu và phát triển Phật Đạo.

Cuối cùng thành công, bọn hán thành công vượt qua Đạo Kiếp, để cho Phật Đạo trở thành trong Thiên Địa chân chính Đại Đạo, mà còn là đứng đầu Đại Đạo một trong.

Bốn người ấy, xưng là Như Lai Phật Tổ, Nhiên Đăng Cổ Phật, Ma La Cổ Phật cùng Già La Phật Tổ. Mà ngọn núi mọc lên Bồ Đề Thụ kia cũng được xưng là Vạn Phật Sơn.

Bọn hán cùng nhau đưa Phật Đạo trở nên thịnh hành, có được vô số tín đồ phật tử, có được vô số chúng sinh quý bái. Trở thành trong Thiên Địa tồn tại vô địch, chiếm cứ một phương Thiên Địa. Xưng là Tây Phương Phật Giới.

Thế nhưng là, mọi chuyện còn chưa có kết thúc, Đại Đạo luân chuyển, mỗi người con đường đều khác nhau. Sau đó không biết vì sao Ma La Cổ Phật cùng Phật Tổ Như Lai cùng Nhiên Đăng Cổ Phật trở mặt với nhau, rồi đi Phật Gia, tự lập môn hộ xưng là Ma La Vô Thiên. Từ đó trở thành Phật Gia cấm kỵ tồn tại.

Có người nói bọn hán là vì đối với Phật Đạo lý giải khác nhau mà trở mặt, cũng có người nói Ma La Vô Thiên bị ma hóa, về phần chân chính trong đó sự tình, có lẽ cũng chỉ có người trong cuộc mới rõ. Dù sao, cũng không có ai dám đi hỏi chuyện này.

Mọi chuyện tưởng chừng kết thúc, không lâu sau đó, Già La Phật Tổ bỗng nhiên biến mất trên thế gian, thời gian dài không có xuất hiện.

Ban đầu, người ta còn cho rằng hán ẩn thế, thế nhưng là thuộc về hán toàn bộ chùa triền phật miếu thờ hán tử từ bị thay đi, mọi chuyện về hán cũng là chậm rãi biến mất, để rồi không ai nhớ về hán, giống như là hán chưa từng tồn tại một dạng.

Cho đến khi có người nhận ra thì đã xong, Già La Phật Tổ mọi thứ bị lau đi, không còn bất cứ thứ gì tồn tại. Hoàn toàn biến mất trên thế gian.

Cái này giống như là có người cố ý xóa đi tất cả về hán một dạng, hoặc là tất cả về hán bị che giấu đi, ngay cả hán tên cũng trở thành cấm kỵ, không một ai nhắc tới.

Dạng này cấm kỵ, so với Ma La Vô Thiên còn muốn cấm kỵ gấp mấy lần.

Mà nơi này, chính là năm xưa Già La Phật Tổ cư ngụ, gọi là Già La Tự. Có thể thấy, khi Già La Phật Tổ còn ngự tại đây, nơi này là dạng nào hưng thịnh, hương khói không ngớt.

Nhưng hiện tại một bộ dáng hoang vắng thê lương, cũng làm cho người ta không hiểu.

Không những thế, nơi này còn là hoàn toàn bị phong bế, trở thành Phật Gia cấm địa.

Hán chỉ biết là, Phật Đế La Mật tự tay lau đi Già La Tự, cũng rút đi nơi này phật lực, biến nó trở thành hoang phế.

Coi như Kim Thiên Từ cố gắng tìm hiểu, cũng chỉ có thể biết tới đây, về phật đối với Già La Phật Tổ xảy ra chuyện gì, hán cũng vô pháp biết tới.

Hắn thậm chí từng đem việc này đi hỏi Phật Tổ Như Lai, nhưng là lại không nhận được câu trả lời.

Chưa có hết, vị kia Già La Phật Tổ tuyệt đối không có đơn giản chỉ là như vậy, hắn chính là có liên quan đến một vị cấm kỵ khác, chính là liên quan đến toàn bộ Thiên Địa.

Dạng này cực kỳ đáng sợ, chính là cấm kỵ bên trong cấm kỵ.

Nghĩ tới đây, Kim Thiên Tử không khỏi nhìn Doanh Thiên một cái, trong lòng đánh nhảy một cái.

Lúc này, hắn không khỏi tự mình đưa ra một cái to gan suy nghĩ, một cái đáng sợ suy nghĩ. Coi như hắn đều cảm thấy mười phần đáng sợ.

"Thế nào, nghĩ đến đủ". Doanh Thiên lời nói chọt ở bên tai vang lên. Để Kim Thiên Tử giật mình.

"Tiên sinh chê cười, Tiểu tăng hồ thẹn không dám nói bừa". Kim Thiên Tử chấp tay khiêm tốn nói ra.

"Không cần khiêm tốn, như người dạng này, đáng lẽ nên ra ngoài kia xông pha một phen, ngốc tại bên lão đầu kia, chính là uống phí tài năng". Doanh Thiên cười cười mà nói.

Tất nhiên, hắn cũng chỉ thuận miệng mà nói vậy thôi, cũng không có ý nghĩ gì. Dù sao mỗi người đều có riêng mình lựa chọn.

Kim Thiên Tử ngập ngừng một chút, sau đó kiên định mà hỏi: "Tiên sinh, người đến từ đâu, lại muốn đi đâu".

Cái này câu hỏi, cũng không phải thăm dò, mà là một loại quan tâm hỏi thăm.

Doanh Thiên nghe vậy, liếc hắn một cái cười nói ra: "Đến từ nơi cần đến, đi nơi cần đi".

"A di đà phật, là dạng này nha". Kim Thiên Tử gật gù.

"Tốt, không có chuyện liền đi thôi. Ta muốn tụng kinh". Doanh Thiên gạt tay, sau đó cũng không có để ý Kim Thiên Tử mà tiếp tục ngồi xuống gõ mõ tụng kinh.

Kim Thiên Tử đương nhiên không muốn đi, hắn nhìn chằm chằm Doanh Thiên đang tụng kinh, cũng không biết từ bao giờ, hắn cũng là ngồi xuống nhập định, giống như muốn lãnh hội gì đó.

Doanh Thiên đương nhiên biết, chỉ là hắn cũng không quan tâm. Nếu có thể lãnh hội, vậy liền là cơ duyên của người.

Cũng không biết là bao lâu, rốt cuộc một ngày này, Già La Tự phát sinh đại biến.

Ban đầu, trên bức tượng phật kia toát ra kim quang vạn trượng, toàn bộ đại địa chấn động mà rung chuyển.

Sau đó, bức tượng phật kia vậy mà mọc lên một chiếc đầu. Tiếp đến là cả Già La Tự phát sinh biến hóa, phật quang phóng lên tận trời, phật âm như ca, một cỗ hùng hồn không gì sánh được phật lực từ dưới lòng đất trào ra, hướng bốn phương tám hướng mà lan tỏa.

Trong chốc lát, toàn bộ nơi này đại địa lần nữa ngập chìm trong phật lực, cả thế giới này giống như sống lại một dạng, sinh cơ bừng bừng.

Có thể nghĩ, không bao lâu nữa, nơi này tuyệt đối sẽ trở thành một mảnh bảo địa.

Doanh Thiên lúc này đã đình chỉ tụng kinh, hải long mà nhìn một màn này. Sau lưng hắn Kim Thiên Tử cũng đã từ trong nhập định tỉnh lại, cảm thán mà nhìn một màn này.

Coi như hắn dạng này Phật Chủ, cũng vô pháp có thể làm đến như Doanh Thiên dạng này.

Cấm địa phát sinh biến hóa, ngay lập tức kinh động đến toàn bộ Phật Gia, vô số tồn tại đều giật mình nhìn tới cấm địa, muốn biết nơi này phát sinh chuyện gì.

Trong một tòa đại lục, nơi này là Mật Tông trong tám tông Phật Gia.

Một cái vạn trượng kim thân tượng phật ngồi trong một tòa hải dương mở ra con mắt của mình.

Tòa hải dương này là một cái tự thành không gian, vô cùng rộng lớn, là thuộc về riêng vị Phật này.

Ánh mắt của hắn lạnh lẽo mà nhìn tới cấm địa, sau đó muốn đứng lên mà đi.

Đúng lúc này, một cái thanh âm vang lên trong tòa hải dương này.

"Không nên rời đi".

Âm thanh này hùng hồn mà uy nghiêm, lại ẩn chứa vô cùng hiền hậu cùng từ bi.

Chỉ một câu nói, liền để cho tôn tượng phật này yên lặng mà ngồi xuống.

Doanh Thiên đứng đó, chờ đợi nửa ngày, cuối cùng cái gì cũng không có phát sinh.

Hắn lắc đầu thất vọng nói ra: "Vẫn là không dám tới".

"Không hay, Tiên Sinh là chờ ai". Kim Thiên Tử nghe vậy không khỏi tò mò hỏi tới.

"Người đầu đã có câu trả lời, còn cần hỏi sao". Doanh Thiên cười cười. Lắc đầu mà quay lưng đi.

Hắn đi rất nhanh, trong chớp lát liền biến mất.

...

Không gian hư vô tầng sâu.

Đây là bên trong không gian hư vô, nơi này không gian hỗn loạn không ổn định, các loại thông đạo không gian lẫn nhau xen kẽ, tạo thành một cái mớ hỗn độn phức tạp thông đạo không gian.

Muốn tại nơi này đi lại, cũng cần đối với Không Gian Đại Đạo hiểu biết cực sâu.

Doanh Thiên đang tại nơi này hành tẩu, muốn trở về Thần Giới.

Bỗng nhiên, hắn cảm nhận được một cái khí tức, một cái quen thuộc khí tức. Cho nên lập tức hướng bên đó mà đi tới.

Không bao lâu sau, trước mắt Doanh Thiên hiện ra một cái đồ vật.

Đây là một cái kén, chính xác hơn là một cái kén thịt.

Kén thịt này tương đối khổng lồ, có được một tòa tinh cầu to lớn như vậy.

Cái này kén thịt toàn thân màu đen xám, bên trên nổi lên từng đường gân màu đỏ, trông tới khá kinh dị.

Càng để cho người ta kinh dị là, bên trong cái này kén thịt không biết là đang dung dục ra cái gì, chỉ có thể nghe được từng tiếng tim đập thình thịch, chấn động cả không gian hư vô.

Ngoài ra bên trong kén thịt thỉnh thoảng lại lóe lên ánh sáng xanh u ám, có thể mơ hồ nhìn thấy một cái bóng đen bên trong.

Doanh Thiên tiến lại gần, lập tức có thể nhìn thấy được bên trong kén thịt này, lúc nhúc lầy rất nhiều bóng người đang chồng chất mà trườn lên nhau.

Hóa ra, đó cũng không phải cái gì người, mà là một cái hình thù giống người quái vật, thân cao trăm trượng. Mà lại cái này hình người quái vật toàn thân đen nhám, trên mặt cũng không có gì bộ phận, không mắt không mũi không tai.

Nhìn tới cái này quái vật mặc dù cũng bình thường, thế nhưng là bọn nó thực lực mạnh mẽ đến dọa người.

Coi như Thần Đế, đối diện một con cũng sẽ bị trong nháy mắt quật chết, đừng nói nơi này có tới ngàn vạn con chưa hết.

Phát hiện Doanh Thiên tiến đến gần, những cái này quái vật phát ra âm thanh "Chi Chi". Sau đó xông tới, muốn công kích Doanh Thiên.

Hiển nhiên, bọn nó nhiệm vụ là bảo vệ cái kén thịt này.

Chỉ là, vừa mới tiến lại Doanh Thiên phạm vi mười dặm, bọn nó thân thể bỗng nhiên bốc cháy, chỉ kịp kêu thảm một tiếng ré lên, sau đó hóa thành tro bụi.

Nhưng là bọn chúng cũng không có vì thế mà sợ hãi, hết cái này đến cái sau liền chết xông lên. Hóa thành từng cái đốm lửa mà cháy rụi.

Doanh Thiên cũng không đi để ý bọn chúng, mà là nhìn tới cái kén thịt kia lắm lắm cười nhạt nói: "Dạng này thủ bút, chính là dốc vốn liếng nha".

Ngay sau đó, hắn tùy tiện đánh ra một quyền.

Một quyền này rất tùy tiện, cũng không sử dụng cái gì vô địch chiêu thức, không có cái gì vô thượng đại đạo gia trì. Chỉ là thuần túy một quyền.

Một quyền mang theo cường đại sóng âm trùng kích mà đánh lên kén thịt, đem nó đánh lõm vào trong, bên trên quái vật màu đen kia là tả mà rơi xuống, sau đó bị không gian hư vô nuốt chửng.

"Ô ô ô".

Một cái găm rú trầm thấp thanh âm vang lên, hiển nhiên bên trong kén thịt cái kia là chịu đau đớn mà kêu lên. Thế nhưng là rất nhanh liền bình tĩnh lại, vết lõm cũng lần nữa trở về như cũ.

"Xem ra, cũng là sắp thành hình". Doanh Thiên gật đầu mà nói ra.

Ngay lúc này, cách xa ức tỉ không gian, một đạo hắc quang lóe lên, lấy tốc độ không thể tưởng tượng mà chém tới, chính là công kích Doanh Thiên.

Doanh Thiên ánh mắt liếc nhẹ một cái, thân hình vừa vặn lách sang, đem đạo hắc quang này tránh đi.

Đạo hắc quang này chém qua, bên trong hư vô không gian nhận lấy cực lớn ảnh hưởng, không ngừng rung lên, vô số thông đạo không gian bị nó chém qua mà sụp đổ, hóa thành thời không loạn lưu, cực kỳ nguy hiểm.

Có thể thấy, kẻ vừa chém ra đạo hắc quang kia, tu vi kinh khủng đến dọa người. Tuyệt đối là đỉnh tiêm cường giả.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 166: Người không đầu

Doanh Thiên con mắt nhìn tới, chỉ thấy rõ rệt một cái bóng dáng hiện ra, đây là một cái cổ quái người.

Nói là cổ quái, bởi vì hần hình dáng là con người, thế nhưng là không có đầu.

Đúng vậy, chính là một cái người không đầu, mà lại, hần toàn thân mặc lên một bộ trường bào màu đen đã rách rưới lại không thể rách rưới hơn. Cơ hồ chỉ là một đồng vải khoác lên vậy.

Thế nhưng là, nhìn như vải vụn trường bào kia, lại là một kiện tuyệt thế vô song trân bảo, một khi xuất hiện, tuyệt sẽ gây nên một trận gió tanh mưa máu tranh đoạt.

Người không đầu này toàn thân gầy guộc, khô đét như khúc gỗ một dạng, có thể thấy hần làn da màu nâu nhàn nhạt khô cứng, cả người tựa như một cái xác lâu năm không phân hủy.

Trong tay hần, cũng là một cây hoe ri hắc kiếm. Nhìn tới cùng đồng nát sắt vụn giống nhau. Tất nhiên cũng là kinh thiên bảo vật.

Nhìn trước mắt cái này người không đầu, đối với Doanh Thiên mà nói, là một loại vừa lạ vừa quen.

Lạ ở đây, chính là hần đương nhiên không có nhận ra trước mắt người này là ai, từ trước đến nay chưa từng gặp.

Quen là, hần ở trên người này phát hiện ra một loại khí tức cực kỳ quen thuộc.

"Trên người ngươi, có Thiên Đạo khí tức". Doanh Thiên nở ra nồng đậm nụ cười nói ra.

Doanh Thiên có thể khẳng định, trước mắt người không đầu này có được thuộc về Thiên Đạo khí tức, hần đối với Thiên Đạo coi như là tử địch, cho nên tuyệt đối không có nhận lầm.

Lúc này, người không đầu mới là trầm giọng nói ra: "Ngươi là ai?".

Nhắc đến kỳ quái, hần mặc dù không có đầu, không có miệng, thế nhưng là vẫn phát ra một loại kỳ quái giọng nói, vừa cao vừa trầm, để cho người ta cảm thấy khó chịu.

"Chỉ là đi qua đường mà thôi". Doanh Thiên nhàn nhạt cười nói: "Thấy nơi này có chút đồ vật, liền qua xem".

"Nơi này cũng không phải ngươi địa phương nên xem, rồi đi thôi, nếu không hậu quả tự gánh". Người không đầu có chút uy hiếp nói ra.

Nghe vậy, Doanh Thiên nụ cười càng trở nên nồng đậm nói: "Ngươi đây là uy hiếp ta sao?".

"Ngươi có thể nghĩ như vậy". Người không đầu trực tiếp thừa nhận, không có quanh co.

"Nếu là như vậy, ta liền càng muốn biết, hậu quả là cái gì". Doanh Thiên bình thản đứng đó. Không có chút nào động thái muốn rời đi. Hần không thích nhất là bị người uy hiếp.

Nói đoạn, hần nhìn qua cái kén thịt kia lại nói: "Luyện ra dạng này đồ vật, cũng là không biết bao nhiêu sinh mạng huyết dịch góp vào nha".

Đúng như Doanh Thiên lời nói. Để luyện ra bên trong kén thịt này đồ vật, chính là cần vô số sinh linh huyết dịch đều góp đi vào. Mới có thể luyện đến.

Con số này, là một cái mười phần kinh khủng con số, báo ra, chỉ sợ dọa, chết người.

"Thì thế nào, bọn hắc dạng này sâu kiến, chỉ có thể cam tâm chịu chết, giết liền giết, kẻ mạnh có thể làm hết thấy". Người không đầu bình thân nói ra.

Hắn lời nói, nói đến mười phần đương nhiên, cũng mười phần đúng.

Ở cái Thiên Địa này, kẻ nào mạnh liền có tiếng nói, kẻ nào nắm đầm to liền có quyền.

Có thể định đoạt sinh tử vô số sinh linh, đối với bọn hắc tới nói, những sinh linh yếu kém kia cùng cỏ rác không có gì khác nhau.

Người ta nói:"Giết một ngàn là ma, giết đến ngàn vạn, lại là hùng, giết tới ức vạn, là hùng trong hùng".

Doanh Thiên cũng không có đi phản bác hắn lời nói, gật gù nói:"Người nói đến tựa hồ mười phần có lý nha".

Người không đầu thân nhiên mà nói:"Chính là dạng này".

Doanh Thiên lúc này, mới là nở ra nụ cười nồng đậm mà nói:"Cho nên, hôm nay ta quyết định, phá đi kén thịt này, tiện tay chém luôn người".

Doanh Thiên lời nói đến mười phần tùy ý, giống như không có đem người không đầu để vào mắt.

Nghe vậy, người không đầu thân thể rung nhẹ một cái, ngữ khí lạnh lẽo mà nói ra:"Người đây là muốn cùng ta khó dễ sao".

"Cùng người khó dễ?". Doanh Thiên liếc hắn một cái bình thân mà nói:"Thì thế nào, chiếu theo người lời nói, sâu kiến chính là tùy tiện bị người dẫm đạp".

"Mà người ở đây, đối với ta cũng bất quá là sâu kiến, vậy người hẳn là phải để ta dẫm đạp, tùy tiện giết mới đúng".

Nghe được Doanh Thiên lời nói. Người không đầu giống như tức giận mà trầm giọng nói:"Người coi thường ta?".

"Sâu kiến chính là không nên hỏi nhiều như vậy". Doanh Thiên nhàn nhạt mà nói.

"Người rất mạnh, thế nhưng là muốn chém giết ta, còn kém xa". Người không đầu lạnh lẽo nói ra.

"Nói nhiều như vậy". Doanh Thiên một bộ thiếu kiên nhẫn nói:"Động thủ đi".

"Huy".

Trong tay người không đầu kiếm lập tức phát động, chém ra hắc quang.

Không thể không nói, người không đầu này Kiếm Đạo có thể nói là sâu không lường được, tuyệt đối là đỉnh cấp.

Hắn một kiếm chém ra, uy lực vạn phần ghê gớm. Có thể chém đôi thiên địa, cũng có thể hủy diệt tinh không.

Có thể cắt đứt hết thấy các loại pháp tắc, nơi này không gian hư vô, vẫn như cũ chịu hắn kiếm ảnh hưởng.

Doanh Thiên đương nhiên sẽ không lấy thân thể đi đón đỡ, bởi vì trước mắt người không đầu này thực lực hiện tại cũng không thua kém hắn bao nhiêu.

Cho nên thời điểm đạo hắc quang chém tới, Doanh Thiên đưa lên ngón tay búng một cái.

Một cái búng tay, ẩn chứa cực kỳ kinh khủng lực lượng bạo phát đi ra, va chạm cùng với hắc quang, tạo thành một cái khủng bố sóng chấn động mà lan ra. Đem xung quanh các thông đạo không gian chấn đến ầm ầm mà sụp đổ.

Một kích va chạm này, nếu là ở thế giới bên ngoài mà bạo phát, e rằng sẽ có hàng ngàn cái thiên vực trong nháy mắt bị hủy đi.

Dù sao, đạt đến bọn hắc dạng này tồn tại, cái gọi là tinh cầu thế giới, hay là thiên vực, bất quá cùng hạt bụi giống nhau.

Sóng xung kích vừa mới tán đi, thì một đạo hắc quang khác đã chém tới trước mặt Doanh Thiên.

Doanh Thiên như cũ bình thân đưa tay lên, muốn búng tay một lần nữa.

Thế nhưng kỳ quái là, hắn là đưa tay về phía sau mà búng, nếu là có người ở đây đều sẽ cảm thấy quái dị.

Bởi vì rõ ràng công kích đến từ phía trước, nhưng là hắn lại muốn phòng thủ đằng sau.

"Oanh".

Lần nữa va chạm thanh âm lại vang lên, sóng xung kích lần nữa hướng 4 phương tám hướng mà lan tỏa, hủy diệt hết thảy mọi thứ trên đường đi.

"Trước mặt ta chơi dạng này tiểu xảo, có phải hay không ngươi quá kém". Doanh Thiên lắc đầu mà nói.

Hóa ra, tại vừa rồi, người không đầu sử dụng Không Gian Pháp Tắc, để cho không gian đổi vị trí, nhìn thì như là từ phía trước công kích, nhưng thực tế là đến từ phía sau.

Ngay lập tức, người không đầu hai tay chấp kiếm, một cái âm thanh kỳ quái vang lên, giống như là hấn đang niệm chân ngôn vậy.

Chỉ là hấn không có đầu không có miệng, cho nên niệm tới chân ngôn nghe mười phần kỳ quái.

Chỉ thấy trên người hấn bốc lên từng sợi đại đạo, mỗi một sợi đại đạo tràn ngập kiếm khí, sắc bén mà cương mãnh.

"Ông ông.... Leng keng".

Nói tiếp nhau không ngừng tiếng kiếm oanh minh vang lên, tựa hồ như là có lấy ức vạn thanh thần kiếm một chỗ oanh minh vậy.

Bất tri bất giác, nơi này không gian hư vô phát sinh ảo diệu biến hóa. Kiếm khí sắc bén tàn phá khắp nơi, sau đó trong không gian liên tục xuất hiện từng thanh thần kiếm, nhiều đến vô kể.

Có thì là trọng kiếm to lớn, cũng có thanh kiếm mảnh mai, cũng có là lưỡi kiếm hình tròn, đủ loại hình thái kiếm xuất hiện khắp nơi.

Nơi này giống như biến thành một cái thế giới khác, một cái thế giới kiếm.

"Vô Hạn Kiếm Giới". Người không đầu thanh âm vang lên.

Vô Hạn Kiếm Giới, đây chính là áo nghĩa tiếp cận tới cao vô thượng. Trong Kiếm Đạo áo nghĩa thuộc về thượng thừa nhất áo nghĩa.

Lúc này đây, Doanh Thiên đã bị Vô Hạn Kiếm Giới vây lấy, vô số thần kiếm mũi trực chỉ hấn bất cứ lúc nào đều có thể xông tới.

Ngay tiếp đó, người không đầu xuất thủ, vô số thần kiếm phóng tới, lấy tốc độ kinh người mà xuyên qua không gian, nhắm thẳng Doanh Thiên mà bay tới.

"Kim Chung Tráo".

Doanh Thiên cũng là nhanh không kém, chỉ đưa tay lên niệm một cái, một cái hư ảnh đại chung đem hấn phủ lấy, ngăn chặn những cái kia thần kiếm.

"Oanh oanh, keng keng".

Vô số thần kiếm va chạm đến Kim Chung Tráo đều là bị ngăn trở gãy nát đến tung tóe.

Kim Chung Tráo là thuộc về Phật Gia phòng thủ cao cấp nhất một trong, hoàn toàn dễ dàng đem những thần kiếm kia chặn lại.

Thế nhưng là vô số thần kiếm kia một chỗ hội tụ, giống như là thủy triều một dạng, điên cuồng lao tới va chạm lên trên Kim Chung Tráo. Muốn đem nó công phá.

Coi như không cách nào công phá Kim Chung Tráo, cũng có thể để Doanh Thiên tay chân bó ở đó. Chỉ cần hấn giải trừ Kim Chung Tráo. Nhất định sẽ bị vạn kiếm xuyên thân.

"Thế giới này kiếm là vô hạn, ngươi có thể kiên trì tèo chống bao lâu?". Người không đầu chậm rãi mà nói ra.

Doanh Thiên cũng không có đi trả lời vấn đề này, mà là nói chuyện khác: "Thiên Địa này, tu Kiếm Đạo vô số, thế nhưng là có thể luyện thành Vô Hạn Kiếm Giới, tin tưởng vượt không quá hai bàn tay. Mà lại trong tay ngươi kiếm xuất phát từ Thiên Kiếm Điện".

Doanh Thiên lời nói, chậm rãi đem người không đầu thân phận tìm ra. Hấn mặc dù không biết người không đầu này là ai, thế nhưng là có thể dựa vào người không đầu biểu hiện ra ngoài mà tính ra thân phận của hấn.

Diễn hóa tương lai, tính Thiên cơ. Đối với Doanh Thiên mà nói, chỉ là tiện tay.

"Ta từng nghe qua một câu chuyện. Năm đó Thiên Kiếm tiểu tử kia độ qua Đạo Kiếp, cơ hồ trọng thương, nhân cơ hội này, Đại đệ tử của hấn xuất thủ ám sát, muốn đem hấn giết đi, đoạt Đạo Nguyên ngai lên Đạo Quân vị. Chỉ tiếc hấn ám sát không thành, bị Thiên Kiếm chém đầu".

"Sau đó, đại đệ tử của hấn vẫn là chạy thoát, mặc dù bị truy sát khắp nơi, thế nhưng là không có bị bắt lấy".

Doanh Thiên một hơi nói toạc ra hấn thân phận, thế nhưng là người không đầu cũng không có ngạc nhiên. Hấn hiển lộ ra ngoài quá nhiều, coi như người khác cũng có thể đoán được hấn thân phận.

Kỳ thật, coi như hấn không có hiển lộ cái gì, Doanh Thiên cũng có thể biết được. Bởi vì Doanh Thiên có thể suy tính ra được.

Về phần câu chuyện kia, chỉ là hấn tình cờ nghe được, hiện tại thuận miệng nói ra mà thôi.

"Ta cũng nên đáp lễ". Doanh Thiên cười nói.

Nói đoạn, hấn một tay lật lên, trong tay quanh quẩn một vàng hào quang.

Nếu là người có đủ nhãn lực, liền sẽ phát hiện đám hào quang kia thực chất chính là một cái thu nhỏ thể giới.

Mà lại, trong thể giới này cũng đồng dạng có vô số kiếm.

Người không đầu giật mình, bởi vì hấn có thể nhìn rõ trên tay Doanh Thiên thể giới kia, âm thanh kinh dị nói ra: "Người đến cùng là ai".

Hấn kinh ngạc, là bởi vì hấn nhận ra, Doanh Thiên vậy mà cũng có thể luyện thành Vô Hận Kiếm Giới. Mà người có thể sử dụng Vô Hận Kiếm Giới, hấn đều biết rõ ràng, tuyệt không thể nào đột nhiên xuất hiện một cái xa lạ như vậy.

Lập tức, trong tay Doanh Thiên Vô Hận Kiếm Giới phóng đại, hướng mọi phương hướng khuếch tán đi ra. Vậy mà cùng người không đầu Vô Hận Kiếm Giới hòa làm một thể.

Cái này sự tình, có thể nói đến kinh người. Bởi vì một khi hai tòa Vô Hận Kiếm Giới va chạm lẫn nhau, sẽ lẫn nhau triệt tiêu mà biến mất. Không thể nào xuất hiện dung hợp tình trạng.

Cái này một màn, đủ để làm cho người không đầu cảm thấy kinh dị.

Cuối cùng, hai tòa Vô Hận Kiếm Giới hoàn toàn dung hợp lẫn nhau. Trong thể giới này, vô số thần kiếm chia thành hai màu.

Màu vàng thần kiếm thuộc về người không đầu, màu trắng thần kiếm thuộc về Doanh Thiên.

Thể giới này, kiếm khí kịch liệt va chạm, kiếm minh không dứt.

Nói không chút nào ngoa, đem một cái Thần Đế ném vào thể giới này, sẽ trong nháy mắt bị kiếm khí chém thành ngàn vạn mảnh.

"Còn cái gì thủ đoạn, lấy ra đi". Doanh Thiên vẫy tay mà nói.

Ngay lập tức, người không đầu lao tới, áp sát bên cạnh, trong tay hấn thanh kiếm ri kia lạnh lẽo lên quang mang, lấy tốc độ khủng khiếp trực tiếp chém xuống, muốn công phá Kim Chung Tráo.

"Coonggg..... Kengggggg".

Tiếng chung cùng tiếng kiếm lẫn nhau vang dội. Chỉ thấy Kim Chung Tráo vậy mà sinh sinh bị chém ra một vết nứt.

Ngay lập tức, vết nứt lan rộng.

"Rắc".

Kim Chung Tráo vỡ vụn, kiếm thuận đà mà xuống, muốn chém Doanh Thiên làm đôi.

Chỉ là hấn chém trúng, cũng không phải Doanh Thiên. Bất quá là một cái tàn ảnh mà thôi.

Doanh Thiên từ phía sau hấn một quyền đánh trúng lưng, đem hấn đánh bay đi không biết bao nhiêu xa.

Người không đầu giống như lưu tinh một dạng, tại trong không gian hư vô lao đi vun vút.

Một quyền, đủ để kích thương hấn.

Người không đầu cảm giác nặng nề, hấn biết được, Doanh Thiên tuyệt đối không dễ chơi, ít nhất không phải hấn trạng thái này có thể thắng được.

Rốt cuộc, người không đầu trong lòng cắn một cái, quyết định liều mạng mà xuất thủ.

Chỉ thấy hấn lòng bàn tay đẩy kiếm lên trên đầu, vô số đại đạo gia trì trên thân kiếm, trong nháy mắt, kiếm quang chói lọi, chiếu rọi không gian hư vô một vùng to lớn.

Từng cỗ lực lượng trên thân kiếm gia trì, bao gồm các loại Đại Đạo, có Hòa Đạo, Lôi Đạo, Hắc Ám, Quang Minh, cùng rất nhiều Đại Đạo khác. Chỉ ít có tới gần một ngàn.

Dù sao, đạt đến bọn hấn dạng này trình độ, cơ hồ đều có thể huy động 3000 Đại Đạo.

Một kiếm chém tới. Xuyên qua ức vạn không gian, vượt qua thời gian, trong nháy mắt công tới.

Một kiếm này, ẩn chứa vô cùng khủng bố Đại Đạo lực lượng. Cơ hồ muốn đem không gian hư vô cắt thành đôi.

Dưới một kiếm này, cái gì Thiên Địa pháp tắc, cái gì vô địch Thần Đế cũng sẽ nháy mắt bị chém đứt.

Không thể không thừa nhận, một kiếm này tuyệt đối có thể để cho Doanh Thiên bị thương nặng.

Doanh Thiên đương nhiên cũng sẽ không đứng im chịu đòn.

Hắn hai tay nâng lên, tựa như nâng lên cả một tòa vũ trụ một dạng, theo hai tay hắn nâng lên. Một đóa to lớn hồng liên xuất hiện, cánh hoa tỏa ra, phun ra thất thái quang mang, cuối cùng từ nhụy hoa bắn ra hào quang chiếu thẳng tới đạo kiếm quang kia.

"Uỳnh".

Không gian hư vô ầm ầm chấn động không dứt. Kết cấu cơ hồ muốn vỡ nát để lộ ra vô số tầng sâu.

Kiếm quang bị quang trụ sinh sinh bắn gãy. Gần ngàn loại Đại Đạo gia trì cũng bị bắn gãy, không cách nào chạm tới Doanh Thiên.

Người không đầu cả kinh, hắn một tay kết ấn, trong lòng niệm chân ngôn.

Cuối cùng, một màn kỳ quái phát sinh, chỉ thấy sau lưng hắn bỗng nhiên mọc ra bốn cánh tay, tiếp đến là bốn cái chân.

Rốt cuộc, có hai cái giống hệt người không đầu từ lưng hắn chui ra.

Trong chớp lát biến thành ba người.

Mà lại, ba người này giống nhau y đúc, bất luận là tu vi thực lực. Hay là hình dáng, đều hoàn toàn giống nhau.

Cái này tương đương với, hắn chiến lực tăng lên ít nhất ba lần.

"Nhất Khí Hóa Tam Thanh?". Doanh Thiên nhận ra một chiêu này cười nói:"Xem ra, ngươi cùng Đạo Gia có quan hệ".

Nhất Khí Hóa Tam Thanh, chính là thuộc về Đạo Gia một môn công pháp tuyệt đỉnh, tu luyện đại thành có thể một hóa thành ba, mà lại, ba người mỗi người đều có ý chí cùng suy nghĩ riêng, cơ hồ là ba cái riêng biệt cá thể. Mà lại tu vi cũng như bản thể, không chút nào thua kém.

"Ngươi rất mạnh, chỉ có thể lấy nhiều hiếp ít". Người không đầu thanh âm trầm thấp.

Hắn tin tưởng, với ba người bọn hắn, chiến lực tăng lên không chỉ ba lần, nhất định có thể đem Doanh Thiên cầm xuống.

"Lấy nhiều hiếp ít sao". Doanh Thiên nụ cười nồng đậm, ý vị thâm trường nói ra:"Cái này chưa chắc".

Nói đoạn, Doanh Thiên hai tay kết ấn. Miệng niệm chân ngôn. Lập tức trên người hắn toát ra hắc bạch quang mang, lẫn nhau giao hòa, tựa như âm dương vận thế.

Sau đó, trên đầu Doanh Thiên hiển hóa Thiên Địa, một tầng lại một tầng trời hiện ra.

Rốt cuộc có tới ba mươi ba tầng.

Nhìn trên đầu Doanh Thiên ba mươi ba tầng trời. Người không đầu không khỏi run một cái thì thào nói ra:"Tam Thập Tam Thiên".

"Tam Thập Tam Thiên - Chân Đạo Thể". Doanh Thiên hô một tiếng.

Chỉ thấy mỗi một tầng trời chói lọi chiếu sáng, rốt cuộc tại trong ánh sáng kia, xuất hiện từng cái bóng người.

Cuối cùng, ba mươi ba cái "Doanh Thiên" bước ra, mỗi một cái đều giống nhau vô cùng. Không thể phân biệt.

Tính cả hắn, là ba mươi tư cái.

"Ta cũng muốn lấy mạnh hiếp ít một lần". Doanh Thiên cười cười nói ra.

Nhìn trước mắt một màn này, người không đầu cũng chỉ có thể câm nín.

Rốt cuộc hồi lâu, hắn phun ra một câu.

"Hắn mẹ".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 167: Lấy nhiều hiếp ít

Nhìn trước mặt ba mươi tư cái Doanh Thiên. Người không đầu cảm giác chết lặng.

Thứ nhất là vì hắn biết mình đánh không lại Doanh Thiên. Cho nên mới thi triển ra Nhất Khí Hóa Tam Thanh. Muốn ba đánh một giành lấy lợi thế.

Thế nhưng là hiện tại Doanh Thiên thi triển ra Tam Thập Tam Thiên, gọi tới ba mươi ba cái Chân Đạo Thể. Đây chính là lấy ba chọi ba mươi tư. Hắn làm sao đánh.

Thứ hai là khiến cho hắn mười phần kinh hãi. Bởi vì Tam Thập Tam Thiên thuộc về Đạo Gia đứng đầu nhất công pháp một trong.

Đạo Gia, chiếm cứ phương đông Thiên Địa, cùng Phật Gia tương đương.

Mà lại, phóng nhãn toàn bộ Đạo Gia tới nói, có thể đem Tam Thập Tam Thiên tu thành, ước chừng chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay.

"Người đến cùng là ai". Người không đầu gần giọng hỏi thêm một câu. Hắn sống đủ lâu, đối với Phật Gia hay là Đạo Gia cường giả đều có hiểu biết.

Cho nên, tự nhiên toát ra một cái giống như Doanh Thiên. Để cho hắn mười phần bất lực.

Doanh Thiên không có đi trả lời hắn mà nói:"Động thủ đi, nếu không, ngươi sẽ rất thảm".

Doanh Thiên vừa mới dứt lời, lập tức ba mươi ba cái Doanh Thiên xông tới, trên người nổ ra thánh quang, cường đại lực lượng bộc phát.

Tuy chỉ có ba mươi ba người. Nhưng là dạng này thanh thế đều có thể so với ức tỉ đại quân.

Người không đầu cắn răng, hắn lúc này cũng chỉ có thể chiến đến cùng. Hiện tại muốn chạy cũng đã muộn.

Chỉ thấy bọn hắn ba người gồng lên, ba cái quang trụ to lớn phóng lên ngập trời. Cường đại khí tức quét ra, xông tới cùng Doanh Thiên đối chiến.

Giờ phút này, người không đầu đành phải buông tay mà chiến. Cũng không có cái gì suy nghĩ.

Bất giác, không gian hư vô ầm ầm chấn động.

Không dứt các loại lực lượng toát ra đem không gian hư vô tàn phá, khiến nó trở nên rách tung tóe.

Các loại Đại Đạo lực lượng va chạm, các loại thánh quang lóe lên, đây chính là một trận đại chiến.

Lúc này đây, hai tòa Vô Hạn Kiếm Giới cũng chịu không nổi lực lượng của bọn hắn mà đã sớm bị đánh tan.

Bọn hắn càng chiến, lực lượng hủy diệt càng mạnh, cho nên phá tan từng tầng không gian hư vô, rơi vào không gian hư vô tầng sâu cũng ngày càng sâu.

Không gian hư vô tồn tại bên ngoài không gian thực. Có thể nói nơi này là mặt bên kia của thế giới bên ngoài.

Ngoài ra, nó có rất nhiều tầng sâu.

Tại không gian hư vô, tầng càng sâu, kết cấu không gian càng vững chắc và phức tạp.

Lúc này đây, dưới sự tàn phá của hai người bọn hắn. Không gian hư vô cũng chịu không nổi, liên tục tan vỡ. Bọn hắn cũng càng ngày rơi xuống càng sâu.

Tất nhiên, coi như càng sâu nữa đối với bọn hắn đều không có vấn đề gì. Đây chỉ là chiến trường mà thôi.

Lúc này, mỗi một cái người không đầu chính là cùng phải 11 cái Doanh Thiên đối chiến. Trông tới vô cùng chật vật.

11 cái Doanh Thiên xuất thủ nhân nhả, thay nhau mà lên, mỗi người chỉ cần tung ra một quyền một cước một chưởng. Không chút nào nóng vội.

Về phần người không đầu, càng chiến càng thảm, hắn đây là dốc hết sức, thế nhưng luôn ở trong trạng thái đau khổ chống đỡ, liên phản kích đều không có cơ hội.

Càng chiến, trên người hắn vết thương càng nhiều. Mà lại trong lòng cũng là nóng vội mười phần.

Doanh Thiên bản tôn cũng không có tham chiến. Chỉ là đứng bên ngoài quan sát.

Thật lâu sau đó, hần mới là mở miệng: "Người rất nóng vội nha".

Hần lời này, đương nhiên có hàm ý trong đó.

Người không đầu nghe thấy Doanh Thiên lời nói, thế nhưng hần trạng thái hiện tại cũng không có tình lực đi trả lời.

"Xem ra, người là nhện sắp không được, chúng ta chiến đấu như vậy, nhất định sẽ dẫn tới một số kẻ người không mong muốn". Doanh Thiên tiếp tục nói. Lời này đi ra, chính là đem người không đầu trong lòng nói toạc.

Kỳ thật, hần thi triển đi ra Nhất Khí Hóa Tam Thanh. Chính là muốn mau chóng kết thúc trận chiến. Sau đó đem kén thịt giấu đi nơi khác.

Bởi vì bọn hần chiến đấu động tĩnh quá lớn, coi như là tại không gian hư vô cũng có thể bị phát hiện. Đặc biệt là những kẻ đang truy tìm hần kia.

Nếu để những kẻ kia tìm tới, vậy hần vô số năm công sức đều sẽ đổ bể.

Thế nhưng người tính liền không bằng trời tính. Hần làm sao ngờ được. Doanh Thiên thủ đoạn lại lớn như vậy, cơ hồ đem hần hoàn toàn áp chế.

Biết được tình huống không tốt. Người không đầu càng là điên cuồng xuất thủ. Hần hiện tại cũng không còn phòng thủ. Mà là liều mạng phản kích.

Chỉ thấy người không đầu trong chốc lát, lập tức té ra rất nhiều bảo vật, chỉ ít gần vạn kiện.

Những kiện bảo vật này là hần liều mạng những năm qua thu thập, hiện tại mới là lấy ra.

Bảo vật đủ loại hình dáng, cũng là toát ra đủ loại quang mang sắc thái. Tại trong không gian hư vô đen kịt này, chính là rực rỡ lung linh.

"Hôm nay, coi như ngàn vạn năm công sức ta bỏ. Nhất định có một ngày sẽ đem hết thấy trả lại cho người". Người không đầu gầm lên.

Hần giờ phút này, chính là quyết định bỏ đi hết thấy. Bao gồm hần toàn thân bảo vật, bao gồm hần cái kia kén thịt. Lúc này, hần chỉ cầu toàn mạng.

Doanh Thiên cười cười. Không có để ý hần lời nói. Tay phải xoay xoay trên tay trái chiếc nhẫn cười nói: "Ta nói, hôm nay chính là muốn lấy nhiều hiếp ít".

Dứt lời, trên tay Doanh Thiên chiếc nhẫn tách ra quang mang, trong chốc lát từ bên trong phun ra hào quang to lớn. Hào quang như lũ phun trào.

Nếu là nhìn kỹ, liền thấy bên trong dòng lũ hào quang kia là vô số kiện bảo vật bình khí, từ bình thường cho tới thiên kỳ bách quái đều có đủ.

Người không đầu coi như tích lũy bao lâu, so với Doanh Thiên cũng bất quá đều là hạt cát so với thái sơn.

"Mẹ nhà người... ". Người không đầu cảm thấy thật bất lực, nói liền không nên lời.

Hần giờ phút này trong lòng là cỡ nào ủy khuất tư vị, có lẽ cũng chỉ có hần biết mà thôi.

Tính đến ngàn vạn mà tính những bảo vật kia, mỗi cái đều là giá trị liên thành, lập tức đồng loạt phát động.

Từng tia từng tia hào quang mang theo cực mạnh lực lượng phóng tới, chi chít mà đan xen lẫn nhau. Lập tức xuyên qua từng kiện bảo vật của người không đầu, đem chúng đánh phá. Sau đó đánh tới người của hần.

Lực lượng cường đại như thủy triều vọt tới. Trùng kích trực tiếp lên người không đầu thân thể, đem hần đánh xuyên.

Một cái đau đớn thanh âm vang lên, hiển nhiên người không đầu đây là nhận lấy không nhỏ thương thế.

Chỉ là, hần vẫn như cũ chống đỡ được, trong nháy mắt hoành không mà lên, đỉnh đầu treo lấy 81 Chân Mệnh hợp thành 9 bộ Chân Mệnh Đồ Đằng, liên tục gia tăng lực lượng.

Lúc này đây, không ngừng Chân Mệnh xuất hiện, hần đây là liều mạng té ra Đoạt Thiên Chân Mệnh, muốn thiêu đốt bọn chúng, để có thể bạo phát đi ra một kích hủy diệt.

Không thể không thừa nhận, người không đầu Đoạt Thiên Chân Mệnh rất nhiều, sơ sơ liền lấy ti mà tính, cái này rõ ràng hần đã giết không biết bao nhiêu người mới có thể đoạt lấy.

Thế nhưng là, trước mặt của hần hay là Doanh Thiên.

"Ta đã nói, là lấy nhiều hiếp ít, người có bày ra cái dạng gì, ta đều sẽ lấy gấp mười lần đi trả người". Doanh Thiên cười cười nói ra.

Ngay sau đó, Chân Mệnh trùng thiên, nghiền ép chư thiên cường đại khí tức trong nháy mắt giáng lâm.

82 cái Chân Mệnh nâng trên đỉnh đầu.

Người không đầu nhìn trước mắt 82 cái Chân Mệnh, kinh hãi không nói lên lời.

Có thể nghĩ, nếu là hắc có mắt có miệng, giờ phút này đều sẽ bị dọa cho trợn tròng.

Hắn nhìn trên đỉnh đầu 81 cái Chân Mệnh kia, cảm thụ nó tuôn ra khí tức mà than:"Thái Sơ Chân Mệnh".

Ngay sau đó, hắn nhìn sau đầu Doanh Thiên một cái Chân Mệnh to lớn, sợ hãi run:"Chân Mệnh Nguyên Thủy..... Ngươi.... Ngươi là..... Thiên.... Tôn".

Chỉ có Thiên Tôn, mới có thể có được Nguyên Thủy Chân Mệnh.

Chưa hết, chỉ chút Chân Mệnh hiển hiện đi ra, số lượng so với người không đầu đầu chỉ gấp mười lần.

Mà lại, đây cũng không phải toàn bộ.

Người không đầu coi như chém giết lại nhiều, lại há có thể cùng Doanh Thiên chém giết qua bao nhiêu kỷ nguyên mà so sánh.

Người không đầu cả người như rơi hằm băng một dạng, hắn run rẩy tuyệt vọng.

Thiên Tôn, chính là Thiên Địa này tối cường tồn tại, chân chính vô địch.

Đối diện Thiên Tôn, nếu như không có cùng đẳng cấp thực lực, vậy coi như ngươi là cái gì tuyên cổ Đạo Quân, hay là vạn cổ Thánh Đế, đứng trước mặt Thiên Tôn cùng phạm nhân không có gì khác nhau.

Cho nên, hiện tại biết được Doanh Thiên chính là một cái Thiên Tôn, để cho người không đầu triệt để tuyệt vọng, không còn phản kháng ý chí.

Cái này không phải là vì hắn ý chí kém cỏi. Mà là vì Thiên Tôn tồn tại quá mức khủng bố, chính là vượt qua thể nhân có thể tưởng tượng.

Càng đáng sợ là, coi như Thiên Tôn, cũng không thể có được 82 cái Chân Mệnh.

82 Chân Mệnh, chỉ có một người, một người đã từng quất tháo Thiên Địa, đáng tiếc hắn đã ở trong dòng thời gian biến mất.

Lúc này đây, người không đầu cũng đã là đoán tới Doanh Thiên thân phận chân chính.

Những tướng Doanh Thiên sẽ một chương đập chết hắn. Thế nhưng không. Cái gì Nguyên Thủy Chân Mệnh, cái gì ngàn vạn bảo vật, trong nháy mắt đều bị Doanh Thiên thu vào.

"Ngươi là.... Người kia". Người không đầu thì thảo mà nói:"Nếu ngươi thật là hắn, tại sao không một chiêu giết ta, mà lại muốn trêu đùa ta".

Người không đầu ủy khuất, cho rằng Doanh Thiên đây là cố ý trêu đùa hắn. Để cho hắn nếm mùi tuyệt vọng.

Quả thật, hắn luôn coi thấp kém sinh linh là sâu kiến. Mà lại, hiện tại chính hắn trở thành sâu kiến, là cỡ nào đau khổ tư vị.

Doanh Thiên không mặn không nhạt cười cười mà nói:"Trêu đùa?. Ngươi nghĩ nhiều, ta bắt quá đem ngươi làm mỗi câu mà thôi. Tin tưởng ngươi dạng này mỗi câu, tất sẽ dụ tới không ít cá lớn".

Người không đầu giật mình, hắn rút cuộc mình bạch Doanh Thiên muốn làm gì. Nghĩ tới đây, hắn đều mơ hồ nghĩ thấy mùi máu tanh.

"Tốt, nói tới liền tới, là một mẻ lớn". Doanh Thiên cảm nhận được cái gì. Nụ cười càng thêm nồng đậm nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 168: Một mẻ cá lớn

Tại trong không gian hư vô, 99 đạo thánh quang lao đi vun vút, phá vỡ từng tầng không gian mà tiến sâu tới.

99 đạo thánh quang này, chính là 99 người.

99 người này, đều là một dạng anh minh tuổi trẻ, nam có nữ có. Bọn hắn trên thân khí tức sung mãn, mười phần có lực. Mà lại mỗi một cái tu vi đều cao đến dọa người. Coi như sông qua kỷ nguyên nhiều lão quái vật đều phải hổ thẹn.

Có thể nói, một nhóm người này chính là một thể thiên tài đỉnh cấp.

Mà lại, nhìn kỹ một chút sẽ phát hiện, 99 người này là chia ra làm nhóm.

Một nhóm 55 người, nhóm còn lại là 44 người.

Nhóm 55 người kia thân mặc bạch sắc trường bào, bên trên có lấy hoa văn màu đỏ, hai vai và sau lưng thêu lên hình một thanh màu đỏ trường kiếm.

Cầm đầu nhóm này, là một cái nam tử, hấn nhìn tới vô cùng trẻ trung, khuôn mặt tuấn mĩ, khí chất mười phần cao quý. Trên thân phun ra nuốt vào hồng bạch quang mang, vô cùng chói mắt.

So với sau lưng hấn những người còn lại, hấn là nổi bật nhất, cũng là tu vi cao nhất nhóm này.

Về phần nhóm 44 người kia, bọn hấn cũng là mặc lên giống nhau trường bào màu vàng lợt, sau lưng cũng là thêu lên một thanh hoàng kim chi kiếm.

Bọn hấn 44 người này, y phục cùng trước đó đã từng gặp qua Doanh Thiên ba cái Thánh Quân tương tự. Là đại biểu Thiên Đạo lực lượng.

Dẫn đầu 44 người. Là một cái nữ tử.

Nàng mặc dù nhìn tới trẻ trung, lại nhỏ bé. Thế nhưng là tu vi cực kỳ kinh khủng. Chính là đứng đầu 44 người kia.

Nàng nhìn tới vô cùng xinh đẹp, mỗi một đường cong, mỗi một cái bộ phận trên người nàng đều hoàn hảo đến vô cùng. Mặc dù che mặt, thế nhưng chỉ cần nhìn nàng đôi mắt to tròn trong như thánh tuyến cùng đôi lông mày cong vút kia. Liền có thể biết được nàng khuôn mặt tuyệt đối là đại mỹ nhân.

Chỉ thấy nàng trên thân Đại Đạo gia tri, Thiên Đạo lực lượng ban phước, để cho nàng giống như một cái Thiên Đạo Thánh Nữ, con cung Thiên Đạo một dạng.

"Nguyên Tiêu Công Tử, đã sắp tới chưa". Đứng đầu 44 người nữ tử mở miệng tới hỏi. Nàng hỏi chính là đứng đầu 55 người kia.

"Băng Ngưng Thánh Nữ không cần nóng vội, chính là ngay phía trước, đã sắp đến". Được xưng là Nguyên Tiêu Công Tử nở nụ cười nhẹ nhàng mà nói. Trong ánh mắt mười phần dịu dàng nhìn tới nữ tử gọi là Băng Ngưng Thánh Nữ kia. Người ngu cũng có thể nhìn thấy, hấn đây, là đối với nàng ái mộ mười phần.

Băng Ngưng Thánh Nữ con mắt trong veo như thánh tuyến. Nhưng lại làm cho người có cảm giác mười phần lạnh lùng. Nàng chỉ là gạt đầu mà thôi.

Cũng không lâu lắm, rốt cuộc bọn hấn đến nơi. Hiện ra trước mặt bọn hấn, chính là Doanh Thiên cùng người không đầu.

Người không đầu giờ phút này đã là tuyệt vọng, coi như ai đến cũng đều không có ý nghĩa. Doanh Thiên đứng ở kia, hôm nay nhất định sẽ không có ai may mắn thoát khỏi.

Về phần Doanh Thiên, chỉ là cười nhạt một cái mà thôi."Thời gian trôi đi tương đối, Thiên Địa đản sinh ra đúng là không ít thiên tài".

Tất nhiên, hấn lời này chỉ là nghĩ thầm mà thôi. Bởi vì khi hấn tồn tại, Thiên Địa luôn là trong tình trạng chiến hòa liên miên, các thế lực tranh đấu, cái gì thiên tài tuyệt đại đa số đều sẽ chết yểu. Chỉ là khi hấn chết đi, Thiên Đạo độc bá Thiên Địa, cũng chế bá Thiên Địa. Để cho Thiên Địa mới là tạm thời yên ổn một chút. Mới có thể để cho nhiều thiên tài như vậy trưởng thành.

Hấn cũng là âm thầm mà cười. Thiên Đạo cũng thật biết cách dụ dỗ, tuyệt đại đa số các dạng thiên tài, có lẽ đều sẽ bị Thiên Đạo chiêu an, đầu nhập Thiên Đạo. Kể từ đó bọn hấn thế lực cũng càng ngày càng mạnh.

Tất nhiên, Doanh Thiên hôm nay muốn câu cá, cũng không phải một đám tuổi trẻ thiên tài này. Mà là một số kẻ khác.

Hấn phát hiện được, đã có bốn cổ cực kỳ ghê gớm khí tức đang ẩn giấu, những khí tức này cực kỳ mạnh mẽ, mỗi một kẻ đều so với hấn hiện tại còn mạnh hơn. Chỉ là bọn hấn ẩn nấp cao minh, nhưng lại giấu không được Doanh Thiên.

Chiều theo tình hình hiện tại, có lẽ sẽ tới càng nhiều.

"Định làm chim sẻ, chờ bọn ngựa bắt ve nha. Thế nhưng ai là chim ai là bọn ngựa còn chưa biết đây". Doanh Thiên âm thầm mà nói.

Lúc này đây, Nguyên Tiêu Công Tử mới là nhìn tới người không đầu cười lạnh mà nói:"Đại sư huynh, những năm tháng này, ngươi trốn đủ kỹ. Để cho ta tìm đến cực khổ".

Nguyên Tiêu một tiếng gọi người không đầu là "Đại sư huynh" vậy cũng nói rõ thân phận của hấn.

Nói rõ ràng, 55 người này, đều xuất thân từ Thiên Kiếm Điện. Mà Nguyên Tiêu, chính là Thiên Kiếm Đạo Quân thứ tám đệ tử, cũng chính là bát sư đệ của người không đầu".

Thiên Kiếm Đạo Quân chính là một vị Đại Đạo Chân Chủ, là hiện tại người chấp chương Kiếm Đạo. Hấn cũng là người sáng lập ra Thiên Kiếm Điện.

Mà lại, hấn thu tới hết thấy 11 vị đệ tử, trong đó người không đầu là đại đệ tử, Nguyên Tiêu là bát đệ tử.

Năm đó Thiên Kiếm Đạo Quân trải qua Đạo Kiếp, bị trọng thương, nhân cơ hội đó, Đại đệ tử của hấn muốn chém giết hấn đoạt lấy Kiếm Đạo Đạo

Nguyên để trở thành Đạo Quân mới.

Đáng tiếc hán thất bại, bị Thiên Kiếm Đạo Quân chém đầu, cũng may chưa chết mà trốn đi.

Mà Nguyên Tiêu, là phục lệnh Thiên Kiếm Đạo Quân dẫn người truy sát hán, muốn thanh lý môn hộ.

Chỉ là người không đầu trốn đến rất kỹ, hán truy tìm tới mấy ngàn năm đều không tìm thấy.

Lúc này, Băng Ngưng Thánh Nữ mới là mở miệng, nàng đưa kiếm lên chỉ tới người không đầu lạnh lẽo nói ra: "Người chém giết Thiên Đạo Sứ Giả, đoạt đi Thiên Đạo Chiếu Thư, phục lệnh Thiên Đạo tới chém ngươi".

Lúc này, Nguyên Tiêu hướng về Băng Ngưng Thánh Nữ nhẹ nhàng mà nói ra: "Thánh Nữ không cần nhúng tay, hôm nay Thiên Kiếm Điện muốn thanh lý môn hộ, chờ đem hán chém giết, lại trả lại Thiên Đạo Chiếu Thư. Nhất định sẽ cho Thiên Đạo một câu trả lời".

"Tốt, vậy chúng ta liền đợi bên cạnh". Băng Ngưng Thánh Nữ gật đầu.

Nguyên Tiêu ánh mắt đưa tới, roi trên người Doanh Thiên, chấp tay mà nói: "Không biết vị đạo hữu này là ai".

Doanh Thiên cười cười đáp: "Chỉ là đi ngang qua, cùng hán giao thủ vài chiêu mà thôi".

"Cảm tạ đạo hữu, chính nhờ có đạo hữu cho nên mới có thể phát giác được hán". Nguyên Tiêu chấp tay nói: "Hán là chúng ta Thiên Kiếm Điện phản đồ. Chờ chém giết hán về sau, nhất định sẽ tạ lễ".

Doanh Thiên cũng không có để ý đến hán, chỉ là gật đầu.

Cùng lúc đó. Băng Ngưng Thánh Nữ con mắt cũng nhìn tới Doanh Thiên. Càng nhìn, càng làm cho nàng thấy kỳ quái. Chỉ là nàng không có nói gì.

Giờ phút này, Người không đầu cũng không có để ý ai đi nói gì. Dù sao hán đã là tuyệt vọng.

Thế nhưng đúng lúc ấy, một cái giọng nói truyền tới trong đầu hán: "Giết đi, nếu có thể đem bọn hán giết sạch, vậy liền tha cho ngươi một mạng".

Nghe vậy, người không đầu giật mình, lòng hướng về phía Doanh Thiên.

Chỉ một câu, liền để cho hán tinh thần phấn chấn, lập tức lấy lại động lực.

Hán cái gì cũng có thể từ bỏ. Nhưng là mệnh, liền khó. Hiện tại cơ hội trước mắt, chỉ cần giữ mệnh, hán đều có thể làm.

Hán cũng không có đi nghi ngờ Doanh Thiên lời nói. Bởi vì Thiên Tôn cử đình nhất ngôn, một lời nói ra liền có Thiên Địa làm chứng. Hán tin tưởng, chỉ cần mình có thể giết hết, liền sẽ được tha mạng.

"Muốn giết ta, cũng không dễ như vậy, bát sư đệ, năm đó ngươi bắt quá chỉ là một cái tiểu tử, hiện tại lại có thể phát triển đến như vậy. Liền để ta lãnh giáo xem, những năm này ngươi có thể mạnh tới đâu". Người không đầu tinh thần kéo lên, cười lớn mà nói.

"Bày trận". Nguyên Tiêu hô lớn.

Lập tức, 55 người thân hình biến hóa, đem người không đầu vây lại, bọn hán chiếm cứ từng cái vị trí, sau đó cùng nhau kết ấn.

Từng đạo ấn quyết bay ra, trong chớp mắt hình thành một tòa đại trận. Đem người không đầu vây bên trong.

Đây là một tòa kiếm trận, gọi là Thiên Kiếm Trận, chính là Thiên Kiếm Điện đình cấp nhất trận pháp, do chính Thiên Kiếm Đạo Quân sáng tạo. Uy lực có thể nghĩ.

Người không đầu nào có sợ hãi. Hán không biết từ đâu lấy ra một tấm phù lục, trông tới mười phần cổ lão.

Đây coi như là hán áp đáy hòm thủ đoạn. Vốn dĩ đã định dùng từ trước. Thế nhưng là khi biết được Doanh Thiên là một cái Thiên Tôn, hán cũng liền mất đi ý chí.

Đối diện Thiên Tôn, cái gì thủ đoạn đều không có chỗ dùng.

Nhưng là hiện tại lại khác, chính là lúc tám cổ phù này phát huy ra lớn nhất tác dụng.

Chỉ thấy người không đầu lập tức đem tám cổ phù kia dán lên ngực hán. Ngay lập tức, tám cổ phù giống như là in lên người hán một dạng, sau đó từ trên tám cổ phù giống như mạch máu lan ra khắp thân thể hán.

Người không đầu gầm thét, hiển nhiên dạng này thủ đoạn không dễ chịu gì. Thế nhưng là ai nấy đều có thể cảm nhận được một cỗ cực kỳ to lớn lực lượng đang dâng lên bên trong thân thể hán.

Mặc dù không biết là hán sử dụng cái gì cổ phù. Nhưng Nguyên Tiêu cũng cảm thấy không ổn, cho nên vội vàng xuất thủ.

Trong nháy mắt đại chiến bộc phát. Các loại thánh quang sáng chói, các loại lực lượng bạo nổ. Đại đạo bay lượn, kiếm quang ngập trời.

Coi như là thân bị vây trong trận pháp, lại bị quần công. Thế nhưng là người không đầu lại không có chút nào rơi vào hạ phong. Hắn điên cuồng mà phản kích.

Ở bên ngoài quan chiến 44 người kia đều là kinh ngạc không thôi. Trong đó một cái tuổi trẻ thanh niên không khỏi hướng Băng Ngưng Thánh Nữ mà hỏi: "Thánh Nữ, kia là cái gì cổ phù, vậy mà lợi hại như vậy".

Băng Ngưng ánh mắt ngưng tụ, nàng chậm rãi nói ra: "Không quan trọng là cái gì cổ phù, quan trọng là trên tấm phù lục đó có một giọt Thiên Tôn chi huyết, đây mới là mấu chốt".

"Thiên Tôn chi huyết?". Người vừa hỏi ngẩn người.

Một giọt Thiên Tôn chi huyết đều ẩn chứa cường đại như vậy lực lượng. Cũng không biết, Thiên Tôn không bỏ đến cỡ nào.

Băng Ngưng cũng không lại đi nhìn Thiên Kiếm Điện đám người xuất thủ, mà ánh mắt hướng về Doanh Thiên.

Doanh Thiên mới làm cho nàng cảm thấy thú vị.

Bởi vì nàng nhìn không thấu Doanh Thiên, sống tới nay không ít năm tháng, nàng cũng chưa từng nghe hoặc là thấy qua Doanh Thiên. Cho nên đối với hắn rất tò mò.

Lúc này, nàng là chủ động tiến tới bên cạnh hắn mà cất lời: "Không biết vị công tử này tôn tính đại danh".

Doanh Thiên liếc nhẹ nàng một cái, bình thản mà nói ra: "Người vô danh mà thôi".

"Công tử khiêm tốn, Người kia chính là Thiên Kiếm Đạo Quân đại đệ tử, năm xưa cũng có Thánh Quân thực lực. Mặc dù hắn hiện tại suy yếu, cũng không phải hạng tầm thường. Công tử lại có thể cùng hắn so chiêu. Há lại có thể là vô danh hạng người". Băng Ngưng ánh mắt kiêu mị, chăm chú nhìn Doanh Thiên mà hỏi. Rất muốn đạt được câu trả lời.

"Tiểu nha đầu, ngươi suy nghĩ quá nhiều. Cũng không cần thăm dò ta. Sẽ rất thảm". Doanh Thiên không có nhìn nàng, chậm rãi nói ra.

"Tiểu nha đầu?". Băng Ngưng trong lòng không khỏi cảm thấy buồn cười.

Nếu là so với những cái kia tuyên cô tồn tại đã sống qua kỷ nguyên mà nói, nàng quả thật là một cái tiểu nha đầu, thế nhưng là tính riêng trong kỷ nguyên này nàng cũng không phải nhỏ bé niên kỷ, chính nàng cũng đều không nhớ rằng mình đã sống bao lâu. Chỉ ít đều có hơn mười ngàn vạn năm.

Doanh Thiên không có để ý đến nàng, nàng cũng không hỏi tiếp, tránh cho lại xấu mặt. Chỉ là im lặng mà quan sát trận chiến kia.

Lúc này, ai nấy đều là tập trung quan chiến. Bao gồm giấu ở hư vô một số tồn tại kia.

Cũng không có ai phát hiện, Doanh Thiên hai ngón tay chắp sau lưng đang chậm rãi ma sát vào nhau. Từng đạo từng đạo ẩn ký từ hai ngón tay của hắn vô thanh vô tức xuất hiện, thẩm thấu vào trong không gian mà biến mất.

...

Lúc này, ở một tầng sâu không gian khác, ở chỗ này ma khí cuộn cuộn. Toàn bộ đều bị bao phủ bởi khí vụ màu đen.

Chỗ này ma khí, có thể trong nháy mắt mà hóa vô số sinh linh, cực kỳ kinh khủng.

Cũng không có ai biết, ở chỗ này đang tồn tại ba đạo bóng ma.

Bọn hắn toàn thân to lớn đến dọa người, ước chừng mỗi một cái đều cao lớn tới mấy ngàn vạn dặm to lớn như thế.

Mà đây cũng chỉ là bọn hắn thu nhỏ lại thôi. Cũng không biết bọn hắn chân thân là to lớn cỡ nào.

"Khắc khắc, lần này là một cái bữa tiệc lớn, chờ lát nữa sẽ ăn thỏa thích". Trong đó một cái bóng ma mở miệng nói ra.

Giọng nói của nó cực kỳ ghê rợn, giống như là từ cửu u địa ngục oan hồn vọng tới vậy, để cho người nghe đều cảm thấy da đầu muốn nổ tung, coi như không có nổ tung cũng sẽ bị ma âm phát điên phát dại.

"Ngươi mừng đến sớm, bên ngoài kia chỉ ít còn có mấy tên, cũng cần phải chia đều". Một cái bóng ma khác thanh âm vang lên, âm thanh cùng cái trước đó bóng ma đều là ghê rợn như nhau.

"Hừ, ai nhanh tay, liền có phần lớn". Cái kia bóng ma có vẻ không vui mà đáp lại.

"Bọn hắn đương nhiên không có chịu kém phần, nếu ngươi muốn nhiều, liền sẽ bị bọn hắn đánh, đến lúc đó, bọn ta cũng liền không quản". Bóng ma kia

cười vang mà nói.

Ngược lại, một cái bóng ma cuối cùng trong ba cái vốn dĩ im lặng từ đầu đến cuối bỗng nhiên mở miệng nói: "Ta luôn cảm thấy, có chút không đúng".

"Người suy nghĩ đến nhiều, những năm tháng này cực khổ đem người cẩn thận đến nhất như vậy đi". Hai cái bóng ma kia không khỏi cười chê một cái.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 169: Ma khí trùng thiên

Chiến đấu liên tiếp đã ba canh giờ. Đám người Thiên Kiếm Điện vẫn là chưa có thể đem người không đầu cầm xuống.

Coi như là bọn hắn đông người, lại có đại trận ban phúc, thế nhưng là người không đầu có được cô phù gia trì, không dễ dàng có thể giết được.

Ngược lại, Thiên Kiếm Điện đám người còn là nhận lấy thương vong, đã có 7 người ngã xuống, bọn hắn huyết dịch chảy ra như suối, tại trong không gian nồng nặc máu tươi.

Đạt đến bọn hắn tu vi này, thể nội huyết dịch là cực kỳ nhiều, tựa như biển cả một dạng.

Cho nên, khi bọn hắn ngã xuống, trong chốc lát huyết dịch tuôn ra, nhuộm đỏ tình không.

Cũng không có ai biết, lúc này đây, có vài đôi con mắt đang là thèm chầy dãi mà nhìn tới chỗ huyết dịch kia, trong lòng càng là nóng vội.

Nguyên Tiêu lúc này cũng là giận tím mặt, hắn ban đầu mười phần tin tưởng, có thể nhanh chóng cầm xuống người không đầu, vừa có thể lấy lòng Băng Ngưng Thánh Nữ, lại vừa có thể hướng sư tôn hắn lập công.

Thế nhưng là lại không có nghĩ tới, người không đầu vậy mà lại cường đại tới cỡ này. Chiều theo hiện tại tình hình, bọn hắn nếu như không trả tới một cái giá đắt, thì cũng mơ tưởng cầm được người không đầu xuống.

Một mực bên ngoài quan sát Băng Ngưng Thánh Nữ vẫn luôn cảm thấy kỳ quái, nàng luôn có cảm giác không đúng, cũng có cảm giác giống như bọn hắn bị ai nhìn chăm chăm vậy.

Thế nhưng là cảm giác này luôn rất mơ hồ, để cho nàng không khỏi hoài nghi, hoài nghi chính mình có phải hay không quá đa nghi.

Kỳ thật, nàng sinh ra đã là có được năng lực bẩm sinh, đối với linh hồn có được thiên phú rất lớn. Cho nên nàng hồn lực cực kỳ cường đại, cảm giác cũng linh mãnh gấp mười lần người thường.

Bỗng nhiên, nàng phát giác ra cái gì đó, ánh mắt ngưng tụ mà giật mình kêu lên: "Không đúng, Thiên Kiếm Điện bọn hắn mấy cái thi thể đâu?".

Bỗng nhiên nàng thốt lên lời này, để cho bất kể là Thiên Đạo người, hay là Thiên Kiếm Điện người đều ngạc nhiên mà nhìn tới.

Quả thật, lúc này đã không thấy mấy bộ thi thể bị người không đầu chém giết đâu.

Bọn hắn lập tức hướng xung quanh quan sát, hồn lực tỏa ra tìm kiếm. Đáng tiếc, một chút tung tích đều không có.

"Đây là có chuyện gì". Băng Ngưng Thánh Nữ ánh mắt ngưng trọng, vô thức mà nhìn tới Doanh Thiên.

"Đừng nhìn ta". Doanh Thiên nhàn nhạt mà nói.

Đúng lúc này, bỗng nhiên không gian hư vô trở nên đông đặc một dạng. Một cỗ cực kỳ đáng sợ cảm giác ập tới. Đem bất kỳ người nào ở đây đều rung mình một cái.

Chỉ thấy khắp nơi không gian hư vô vỡ ra, bên trong lập tức tuôn trào ra ma khí, ma khí giống như biển cả một dạng, điên cuồng mà phun ra. Trong nháy mắt đem hết vùng này không gian vây lại, nhốt tất cả người ở đây lại.

Ngay tại từ lúc ma khí bắt đầu tuôn ra, đám người Thiên Đạo cùng Thiên Kiếm Điện đều cảm thấy không ổn, muốn chạy ngay lập tức.

Thế nhưng là bọn hắn phát hiện, toàn bộ không gian hư vô bị phong bế, không cách nào chạy thoát. Chỉ có thể trơ mắt mà nhìn mình bị vây nhốt.

Tại không gian bị ma khí vây lại đằng sau, tiếp đến là một cỗ cực kỳ khủng khiếp uy áp hàng lâm.

Chỉ tính riêng cổ uy áp này, cũng đã khiến cho bọn hán mồ hôi lạnh chảy ròng.

Bọn hán đều đã từng cảm nhận qua dạng này uy áp, chính là chỉ có ở trên người tồn tại cấp bậc Thánh Đế, Đạo Quân mới có thể có được.

Nguyên Tiêu lúc này mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, hai chân không tự chủ được mà run cầm cập. Nếu không phải hán ý chí kiên định một chút, đã sớm quỳ xuống.

Không chỉ có hán, ở đây bất kỳ ai đều là cố hết sức mà chống đỡ cổ uy áp này.

"Người quá nóng vội, chính mình đói ăn đến như vậy, để cho bị phát giác".

Đúng lúc bọn hán còn chưa có hiểu cái gì chuyện xảy ra. Một cái giống như từ cửu u vang đến thanh âm vang lên.

Chỉ là thanh âm tiếng nói, cũng đủ khiến cho bọn hán cả người run lên, da đầu tê dại, người yếu một chút trực tiếp bị chấn đến ngất đi, linh hồn tan vỡ.

"Khắc khắc, quả thật, bọn hán ngon đến không cưỡng lại được". Một cái khác tương tự thanh âm vang lên, đáp lại lời nói kia.

Hán lời này liền nói rõ, vừa rồi mấy bộ thi thể là bị hán âm thầm lấy đi. Mà lại giọng điệu, giống như là đã ăn mất một dạng.

Nghe được bọn hán đối thoại, để cho ở đây người đều hiểu được là có chuyện gì. Mà lại là càng vì đó mà hoảng sợ, đây đến cùng là cái dạng gì ác ma, vậy mà muốn ăn bọn hán.

Lúc này đây, bọn hán chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy, bên trong ma khí kia, tồn tại lấy 7 cái thân ảnh to lớn. Những cái này thân ảnh mặc dù nhìn không rõ, nhưng là có thể thấy được bọn hán mơ hồ hình dáng, cực kỳ đáng sợ.

Chỉ nhìn một cái cũng khiến cho người bị ám ảnh, cái kia ác ma thân ảnh lập tức từ bên trong linh hồn người in xuống, để cho người phát điên.

Ngay lập tức, từng cái tiếng kêu thảm thiết vang lên. Một thấp kém một chút tu vi đang là ôm đầu mà kêu gào. Giống như phát điên một dạng.

Mà những kẻ còn có thể chống đỡ, cũng là cực khổ chống đỡ mà thôi.

Nguyên Tiêu giờ phút này trong lòng một mảnh rối tung, cực kỳ sợ hãi."Đến cùng là dạng gì tồn tại, làm sao cho ta cảm giác giống như đối diện sư tôn".

Quả thật, dạng này uy áp, hán chỉ có thể ở trên người sư tôn hán cảm nhận qua. Mà sư tôn hán lại là ai.

Đây chính là Thiên Kiếm Đạo Quân, người nắm trong tay Kiếm Đạo, Thiên Địa chi kiếm đều nắm trong tay hán.

Mà Đạo Quân dạng tồn tại này, chính là khắp Thiên Địa cũng không có tới 2000 vị tồn tại.

Mặc dù nói Thiên Địa 3000 Đại Đạo, tương ứng với 3000 vị Đạo Quân. Thế nhưng là cho đến nay cũng chưa có đủ 3000 vị Đạo Quân tồn tại.

Có thể nghĩ, Thiên Kiếm Đạo Quân chính là Thiên Địa này cường đại nhất một trong.

Mà trước mắt mấy cái ác ma này, vậy mà có thể cùng sư tôn hán một dạng kinh khủng, nếu là muốn ăn bọn hán, vậy bọn hán chắc chắn hôm nay lãnh ít dữ nhiều. Nghĩ tới đây cũng để cho hán sụp đổ.

Băng Ngưng giờ phút này cũng là hết sức chống đỡ, cố thủ tâm thần. Nàng tu vi so với Nguyên Tiêu còn muốn mạnh hơn mấy phần, thế nhưng là giờ phút này cũng không khỏi cố hết sức.

Nàng chỉ là nhìn nhìn một chút, sau đó run rẩy mà nói ra:"Là Thiên Ma..... Đây là Thiên Ma".

Thiên Ma, chính là một cái cấm kỵ chi từ.

Thiên Ma chính là chỉ những tồn tại bị Thiên Đạo truy xét, sau đó vì chống lại Thiên Đạo mà thân nhập hắc ám. Lấy nuốt chửng cùng hủy diệt hết thảy làm mục tiêu. Bọn hán đi tới đâu chính là sinh linh đồ thần một dạng, cực kỳ tàn ác.

Thiên Ma tồn tại, cực kỳ khủng bố, tuyệt đại đa số đều có thể cùng Thánh Quân, Thánh Đế so sánh. Cường đại hơn liền có thể cùng Đạo Quân thậm chí Thiên Tôn một dạng. Cực kỳ đáng sợ.

"Thiên Ma?". Nghe đến danh tự này, ai nấy đều không khỏi biến sắc. Nếu là thông thường Thiên Ma, bọn hán hay là có thể đối phó một hai, nhưng là tồn tại cấp độ Đạo Quân Thiên Ma, vậy bọn hán hôm nay chỉ có duy nhất con đường chết.

Nhìn ma khí cuộn cuộn trùng thiên kia, ai nấy đều tuyệt vọng. Có kẻ liều mạng muốn thoát ra, chạm tới ma khí kia, lập tức bị ma khí xâm nhập, trong chớp lát liền bị ma hóa, biến thành một cái quái vật đáng sợ. Sau đó điên cuồng quay lại tấn công người xung quanh.

Chỉ là hán chưa có kịp tấn công ai liền bị một cái hắc thủ bắt lấy, hiển nhiên là bị bắt đi ăn.

"Cẩn thận một chút, nhiễm chúng ta ma khí, liền không còn tươi ngon". Một cái Thiên Ma lên tiếng nói ra.

Bỗng nhiên. Một cái Thiên Ma khác thanh âm vang lên:"Vị này đạo hữu. Ngươi đây là người của Thiên Đạo sao?".

Bất ngờ một câu hỏi như thế, để cho ai nấy đều ngơ ngác một chút. Bao gồm cả sáu cái Thiên Ma còn lại đều là có chút ngạc nhiên.

Cẩn thận nhìn lại một cái, không hẹn mà gặp, bọn hắn ánh mắt đều là rơi đến trên người Doanh Thiên. Bao gồm Nguyên Tiêu cùng Băng Ngưng, ánh mắt đều là đưa qua.

Quả thật, lúc này ở đây khác biệt nhất chỉ có Doanh Thiên.

Hắn một thân đứng thẳng, hai tay nhàn nhã chấp sau lưng, khuôn mặt bình thản vô cùng. Nào có bộ dáng như bọn hắn đau khổ chống đỡ.

Cái này nói rõ ràng, hoặc là Thiên Ma uy áp và ma khí không có tác dụng tới hắn. Hoặc là bản thân hắn tu vi cao đến mức có thể không nhìn đến Thiên Ma uy áp và ma khí.

Băng Ngưng vốn dĩ ngay từ đầu ở bên cạnh Doanh Thiên, thế nhưng là nàng cũng không có phát hiện cái gì khác thường. Lúc này nàng cũng không ngờ, Doanh Thiên vậy mà bỗng nhiên trở nên bí ẩn như vậy.

"Không, ta cùng Thiên Đạo không có cái gì quan hệ". Doanh Thiên bình thản mà trả lời. Không có cái gì khác thường biểu hiện.

"Vậy ngươi xuất hiện chỗ này, là đoin sẵn chúng ta, hay là tình cờ đây". Cái kia Thiên Ma hỏi tiếp.

"Tình cờ đi ngang qua mà thôi, nhưng là cũng cố ý chờ các ngươi". Doanh Thiên mỉm cười mà đáp.

"Ngươi rất cường đại, thế nhưng bọn ta hôm nay tới 7 người. Tin tưởng bọn hắn đối với ngươi huyết nhục càng thêm hứng thú". Cái kia Thiên Ma tiếp tục nói ra.

Quả thật, giờ phút này, tất cả Thiên Ma ánh mắt đều hướng Doanh Thiên mà nhìn chăm chăm. Lộ ra vẻ cực kỳ thèm khát. So với những kẻ kia, Doanh Thiên càng là một cái màu mỡ miếng thịt thơm ngon.

"Các ngươi đối với ta hứng thú, nhưng lại cũng quên, ta đối với các ngươi càng hứng thú hơn". Doanh Thiên cười cười mà nói. Nụ cười càng thêm nồng đậm.

Nghe vậy, mấy cái Thiên Ma đều là dừ tợn mà cười:"Hôm nay, ngươi sẽ là chúng ta tiệc lớn".

"Phải vậy không?". Doanh Thiên hai tay chậm rãi xắn lên ống tay áo. Hắn hành động này, nếu là có người hiểu hắn liền sẽ rõ ràng, hắn chuẩn bị nghiêm túc mà xuất thủ.

Nếu là ở thời kỳ đỉnh phong mà nói, mấy cái này Thiên Ma đều không lọt vào mắt hắn. Tùy tiện đều có thể diệt.

Chỉ là hắn hiện tại tu vi quá yếu, không thể không nghiêm túc mà đối đãi. Dù sao, mấy cái này Thiên Ma cũng không phải dạng người vô danh. Mỗi một cái đều là quát tháo Thiên Địa mấy cái thời đại. Chỉ là vì thời thế xô đẩy mới có thể nhập hắc ám mà thôi.

Thấy vậy. Ở đây bất kể là Nguyên Tiêu, hay là Băng Ngưng thánh nữ đều không khỏi dấy lên hi vọng. Nếu là Doanh Thiên có thể cường đại tới như vậy trình độ, vậy hôm nay bọn hắn có thể có cơ hội mà thoát đi.

"Công tử, nếu người có thể cứu ta, Thiên Đạo tất sẽ ghi ngươi công thần. Nhất định vì ngươi mà ghi tên trên Thiên Đạo Thánh Bảng". Băng Ngưng giờ phút này không khỏi hướng Doanh Thiên mà nói.

Thấy vậy, Nguyên Tiêu cũng lập tức bám lấy ngọn cỏ cứu mạng này mà hô:"Nếu công tử có thể cứu ta một mạng, Thiên Kiếm Điện nhất định vì người mang ơn".

Giờ phút này, cái gì Thiên Đạo Thánh Nữ. Cái gì Đạo Quân đệ tử, đều không bằng chính mình mạng sống.

Thế nhưng là Doanh Thiên tiếp theo lời nói lại giống như nước lạnh dội lên đầu bọn hắn.

"Các ngươi nghĩ đến tốt, ta cùng bọn hắn động thủ. Nhất định là hủy thiên diệt địa, các ngươi có thể ở trong tràng kia sống sót sao".

Nghe vậy. Bọn hắn ai nấy đều triệt để tuyệt vọng.

Quả thật,Thiên Ma cấp bậc này chiến đấu, độ tàn phá cực kỳ khủng bố. Lấy bọn hắn tu vi này, dính tới một tia dư ba cũng đều sẽ tan thành mây khói.

Doanh Thiên lại nói tiếp:"Mà lại, các ngươi chính là bữa cuối ta mời bọn hắn".

Doanh Thiên lời này hoàn toàn nói rõ. Bất luận là cùng người không đầu động thủ, hay là gây ra động tĩnh lớn, đều là để dụ dỗ bọn hắn tới đây. Mà bọn hắn sẽ lại dẫn dụ Thiên Ma tới.

Vốn dĩ ngay từ đầu, hết thảy là Doanh Thiên giăng xuống, muốn bẫy bọn hắn.

Người không đầu lúc này im lặng, cũng không biết hắn giờ này suy nghĩ cái gì. Vừa rồi hắn mất đi hi vọng, sau đó lại có lại hi vọng, hiện tại hi vọng ấy lại mất đi. Thử hỏi một chút hắn có thể chịu được sao.

Doanh Thiên cũng lại không để ý bọn hắn. Mà là hướng mấy cái Thiên Ma nói tới: "Các ngươi muốn cùng lên, hay là từng cái lên một đây".

P/s: Mấy ngày tới ta có việc hệ trọng. Chỉ ít ba ngày không có chương.

Với lại mấy chương tiếp theo chiến đấu cân hoành tráng một chút. Cần suy nghĩ v

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 170: Chiến Thiên Ma

Nghe được Doanh Thiên khải khí tự tin mười phần kia. Để cho mấy cái Thiên Ma đều không khỏi lộ ra nụ cười dữ tợn mà nói: "Ngươi thật cho rằng có thể một mình đánh bại chúng ta".

Doanh Thiên không có để ý đáp lại: "Cái gì đánh bại không đánh bại, là đem các ngươi giết, giết đến tinh quang".

Nghe vậy, mấy cái Thiên Ma càng là điên cuồng mà cười. Tựa hồ như bị Doanh Thiên chọc giận một dạng.

Bọn hắn là ai, trước khi sa vào hắc ám, bọn hắn mỗi người đều là vô địch tồn tại một phương, quát tháo thiên địa vô số. Ai nấy đều có được vô cùng cường đại lực lượng, há lại có thể nói giết liền giết đầu.

"Vậy, ý ngươi đâu. Ngươi là muốn đơn đả độc đấu, hay là quần chiến đây". Trong đó một cái lộ ra bình thản nhất Thiên Ma hỏi lại.

"Có gì khác nhau sao". Doanh Thiên một bộ không coi như một chuyện cười cười mà nói: "Đơn đấu, là một mình ta đơn đả độc đấu các ngươi. Quần chiến, là các ngươi quần công một mình ta, không đúng sao".

"Khặc khặc, ngươi nói đến không sai, chính là ý này". Thiên Ma cười ha hả nói ra.

Doanh Thiên cười không đáp, hắn rõ ràng những Thiên Ma này là cái dạng gì người. Coi như hắn muốn đơn đấu, những cái này Thiên Ma cũng sẽ không cho hắn cơ hội. Dù sao, đặt đến bọn hắn dạng này tồn tại, đều chỉ quan tâm kết quả, không có đi để ý cái gì âm hiểm thủ đoạn, hay là lấy nhiều hiếp ít, hoặc là cái gì quân tử tư cách đều là đánh rắm.

"Tốt, không cần lại nói nhảm, xuất thủ đi". Doanh Thiên đưa tay ra vẫy một cái. Khiêu khích bộ dáng.

Rốt cuộc, tại trong ma khí trùng thiên kia, 7 cái vô cùng to lớn thân ảnh bước ra ngoài.

Bọn hắn từ trong ma khí bước ra, tựa như từ thần giáng lâm một dạng, ma uy ngập trời, để cho mấy cái Thiên Kiếm Điện người cùng Thiên Đạo người thân thể co quắp lại mà gào thét.

Lúc này, coi như là Nguyên Tiêu, hay là Băng Ngưng Thánh Nữ đều khó lòng mà chống đỡ. Bọn hắn tâm thần thủ hộ sụp đổ, hoàn toàn bị bóng ma ám ảnh, giống như phát điên một dạng.

Tất nhiên, bọn hắn gào thét, Doanh Thiên cũng không có để ý.

Ngược lại, mấy cái Thiên Ma là đưa tay ra, đem bọn chúng bắt lấy, chia đều nhau rồi ném vào miệng, có thể thấy được là cỡ nào tàn ác.

"Ngon, mỹ vị. Tốt khai vị". Một cái Thiên Ma cười lạnh mà kêu lên.

Sau đó, bọn hắn đồng loạt nhìn tới Doanh Thiên, sau đó một tên nói ra: "Hiện tại, mới là tiệc chính".

7 cái Thiên Ma hoàn toàn lộ diện. Bọn hắn hình dáng rất đặc thù, trừu tượng.

Mặc dù bước ra khỏi ma khí trùng thiên, thế nhưng là bọn hắn thân thể vẫn như cũ bao phủ dưới ma khí, từ trên bọn hắn thân thể, ma khí tuôn trào như suối đem bọn hắn vây lại.

Nhìn tới chỉ có thể thấy bọn hắn là hình dáng con người mà thôi, toàn thân đen kịt. Ngoài ra có thể mơ hồ thấy được bọn hắn con mắt.

7 cái Thiên Ma mỗi một cái thân thể đều phi thường khổng lồ. Đối diện 7 cái Thiên Ma, Doanh Thiên giống như cát bụi một dạng, không đáng nhắc tới.

Sau đó, bọn hắn thân thể cấp tốc co rút, trở lại cùng Doanh Thiên bình thường kích cỡ.

Doanh Thiên cũng là nghiêm túc, hắn một chân bước ra, khủng bố uy lực phóng xuất, một cước đem không gian hư vô đập cho sụp đổ một mảng lớn. Trên người Doanh Thiên kinh thiên động địa uy áp phóng xuất, không chút nào so với Thiên Ma kém.

7 cái Thiên Ma riêng phần mình lấy ra binh khí. Tất nhiên cũng đều là trọng bảo. Hướng Doanh Thiên công tới.

Trong đó một tên, chính là sử dụng một chiếc to lớn quạt, trên quạt lớn Phong Đạo pháp tắc lít nha lít nhít hiện lên, có tới vô số. Cuồng phong gào thét mà đập xuống.

Lập tức, tại trong không gian hư vô nổi lên cuồng phong mãnh liệt, cái này cuồng phong uy lực cực kỳ khủng bố, hoàn toàn có thể xé mở không gian lực lượng. Nếu là rơi vào bên trong, nhất định sẽ bị cuồng phong xay thành thịt bột.

Doanh Thiên bình tĩnh, một tay trấn áp mà xuống, vô số đại đạo pháp tắc hiện ra, hóa thành một cái cự đại thần trụ. Thần trụ to lớn không gì sánh được, có được trấn áp chư thiên lực lượng.

Chỉ thấy thần trụ lao tới cấm tại không gian, vậy mà lập tức đem cuồng phong gào thét đánh tan.

Ngay sau đó, một cái tay cầm đại đỉnh Thiên Ma công tới. Hắn trong đại đỉnh thanh sắc hóa diễm tuôn trào. Đây là U Minh Chi Hỏa, chính là từ U Minh dung dục ra hỏa diễm. Uy lực cực kỳ ghê gớm. Có thể thiêu cháy thế gian hết thảy vạn vật.

U Minh Chi Hỏa diễm hóa ức tỉ khóa đầu lâu hỏa diễm bay tới, từ trên giáng xuống, giống như là trời sập một dạng.

Doanh Thiên lập tức một chân đạp xuống, đại lượng Đế Diễm tuôn trào, trong nháy mắt dưới chân Doanh Thiên biến thành một mảnh biển lửa rộng lớn.

Trên đầu hắn Đế Diễm cũng là ngưng tụ ra một cái lô đỉnh.

"Đế Diễm Hồng Lô". Doanh Thiên quát nhẹ.

Đế Diễm cũng là hóa thành ức tỉ hỏa nhân, ức tỉ hỏa nhân tay cầm binh khí, hướng U Minh Chi Hỏa công lên.

Rốt cuộc, hai loại hỏa diễm va chạm, tạo thành một cái chấn động cực lớn. Hai loại hỏa diễm lẫn nhau mà công phá. Thanh sắc cùng hoàng sắc hỏa diễm cuộn cuộn mà cuốn lấy nhau.

Toàn bộ không gian trong chớp mắt bị biển lửa bao trùm.

Một lát sau, U Minh Chi Hỏa hoàn toàn bị thôn phệ. Mặc dù U Minh Chi Hỏa cường đại, có thể xưng Thiên Địa này cường đại nhất hỏa diễm một trong. Thế nhưng là cùng Đế Diễm vẫn còn thua kém một mảng lớn.

"Ngươi là Viêm Đế?". Cái kia sử dụng đại đỉnh Thiên Ma có chút kinh dị mà nói, thế nhưng là sau đó, hắn lập tức phủ nhận: "Không đúng, ngươi không phải Viêm Đế".

Nhìn thấy Doanh Thiên xuất sử Đế Diễm, mấy cái Thiên Ma đều là giật mình một chút. Bọn hắn cho rằng Doanh Thiên là Viêm Đế. Thế nhưng rất nhanh liền nhận ra không phải.

Bởi vì ở đây bọn hắn đã từng có người thấy qua Viêm Đế, tuyệt đối không phải là Doanh Thiên.

Mà lại, nếu là Viêm Đế thật sự, vậy bọn hắn đã sớm bị thiêu đến tro cốt không còn. Viêm Đế thật sự, rất là khủng bố.

Nhưng là, Doanh Thiên cũng không phải Viêm Đế. Như vậy, càng làm cho mấy cái Thiên Ma càng thêm đỏ mắt.

Đế Diễm bảo vật như vậy, nếu là có thể tới tay, vậy liền có thể để cho bọn hắn tu vi đại tiến. Càng thêm cường đại.

Đặc biệt là cái kia sở hữu U Minh Chi Hỏa lại càng thêm thèm khát. Hắn chủ tu Hỏa Đạo. Đối với Đế Diễm càng thêm cấp thiết.

Cho nên, hắn cũng là vội vàng xuất thủ. Đại đỉnh chống lên, U Minh Chi Hỏa diễm cuồng trào ra, hóa thành một cái trùng thiên cột lửa, rốt cuộc biến thành một cái vòng xoáy bão lửa khổng lồ.

Từ trong vòng xoáy này, bỗng nhiên thò ra hai bàn tay khổng lồ. Nó chống lên vòng xoáy, muốn từ vòng xoáy chui ra.

"Viêm Tổ Hàng Lâm". Thiên Ma kia thanh âm lạnh lẽo.

Rốt cuộc, từ trong vòng xoáy này, một cái to lớn không gì sánh được đầu lâu chui ra, cái này đầu lâu bốc lên ngàn ngạt U Minh Chi Hỏa, từ bên trên nhìn xuống, dưới nó ánh mắt, hết thảy chúng sinh đều lộ ra không có ý nghĩa.

Doanh Thiên cười nhạt, hai tay gạt ra, Cuồng bạo Đế Diễm trong nháy mắt gia trì lên trên thân Doanh Thiên. Biến thành một cái hỏa diễm áo giáp cự nhân, tay cầm chiến phủ. Mười phần trắng lệ.

Hỏa diễm áo giáp cự nhân nâng lên đại phủ, chém tới vòng xoáy trên kia. Mà Viêm Tổ từ trong vòng xoáy, cũng là một tay đẩy xuống, mang theo hủy diệt lực lượng, nghiền ép hết thấy.

Chiến phủ cùng Viêm Tổ bàn tay chạm, trong chốc lát để không gian hư vô ầm ầm rung chuyển, toàn bộ không gian trở nên chói lóa không nhìn thấy gì.

Ngay tại lúc này, mấy cái Thiên Ma khác đồng loạt xuất thủ. Sáu cái Thiên Ma từ sáu hướng công kích ập tới. Có thì là ức vạn oan hồn chi thể, có thì là vô tận thi ma, cũng có ngàn vạn ma thú biến hóa. Thanh thế cực kỳ kinh người mà công tới. Trực tiếp oanh lên trên Doanh Thiên thân thể.

Doanh Thiên cũng không có chậm chễ, một tay đưa lên trước ngực, miệng niệm chân ngôn. Kim Chung Tráo hiển hiện, đem Doanh Thiên cùng hỏa diễm áo giáp cự nhân hoàn toàn giấu ở bên trong.

"Oanh... Oanh... Oanh".

Cuồng bạo không dứt thanh âm bạo hưởng vang lên. Kinh thiên động địa vô cùng. Coi như là Thần Đế ở đây, chỉ nghe dạng này thanh âm bạo hưởng cũng có thể bị chấn đến nổ tung.

Trải qua một hồi. Lực lượng hủy diệt mới là tiêu tán đi. Để lộ ra Doanh Thiên thân ảnh.

Lúc này đây, Kim Chung Tráo cũng là bị đánh đến vỡ nát không trọn vẹn, ngay cả bên trong hỏa diễm áo giáp cự nhân cũng là bị đánh vỡ, toàn thân hỏa diễm dập chòn.

Coi như Doanh Thiên phòng thủ kín kẽ, nhưng là dưới 6 cái Thiên Ma cường đại liên thủ. Vẫn như cũ bị đánh phá.

"Người rất mạnh, đơn đả độc đấu, chúng ta bất kỳ cái nào đều không phải đối thủ của ngươi". Một cái Thiên Ma lạnh lùng nói ra:"Đáng tiếc, hôm nay phải chết ở chỗ này".

"Cái này liền chưa chắc". Doanh Thiên bình thản nói ra.

Ngay sau đó, hắn hai tay chấp lại, miệng phun chân ngôn. Vô số đại đạo pháp tắc hiển hiện.

Lập tức, từ phía sau lưng, một cái cự đại đồ án hiện ra. Cái này đồ án cũng là rất đơn giản, chỉ là một cái hình tròn đứt đoạn mà thôi.

Thế nhưng là cái này hình tròn vết đứt đồ án, lại ẩn chứa không gì sánh được huyền ảo thâm sâu. Tựa như hết thấy càn khôn đều bao quát tại bên trong cái này đồ án. Cực kỳ huyền diệu.

"Vô Cực Đồ". Một cái Thiên Ma kinh ngạc kêu lên:"Ngươi vậy mà biết được Đạo Gia vô thượng áo nghĩa".

"Cái này còn chưa tính vô thượng". Doanh Thiên cười nhạt.

Cuối cùng, Một cái vĩ ngạn thân ảnh từ bên trong Vô Cực Đồ đi tới, hắn trên thân hạo nhiên chính khí mười phần. Tại xung quanh hắn, mọi thứ đều trở nên vô cùng hài hòa tự nhiên, nhưng lại cũng có vô cùng quy tắc trật tự.

"Đạo Pháp Tự Nhiên - Vô Đạo Ảnh".

"Vô Cực Thái Thượng Ấn".

Cái kia thân ảnh lập tức đánh ra một chương. Một chương này, bao quát hết thấy Thiên Địa quy tắc, một chương này, nắm giữ càn khôn. Uy lực khủng bố không thể tưởng tượng tràn tới. Trong nháy mắt đè ép cả bảy cái Thiên Ma, để cho bọn hắn cấp tốc bị chấn lui về sau.

Thế nhưng là chưa đủ, một chương này mặc dù chấn lui bọn hắn. Thế nhưng là cũng không có làm bọn hắn bị thương.

Ngay sau đó, bảy cái Thiên Ma đồng loạt phản kích. Bọn hắn lấy tốc độ cực kỳ khủng khiếp lao tới. Phân biệt mỗi người một cái vị trí, nhắm tới Doanh Thiên trên thân yếu hại.

Mà lại, bọn hắn phối hợp đến cực kỳ chặt chẽ, cơ hồ không có để cho Doanh Thiên bất kỳ chỗ nào đường lui. Có thể nói là tuyệt sát.

Mặc dù vậy. Doanh Thiên vẫn là có thể xoay sở. Hắn thân hình biến hóa ảo diệu, giống như là có thêm ba đầu sáu tay một dạng. Vậy mà có thể đem đại lượng công kích cản lại. Chỉ là vẫn bị một cái Thiên Ma chém trúng phần lưng. Thánh huyết chảy xuống.

Ngoài ra, trên tay Doanh Thiên cũng là xuất hiện từng đạo vết thương, đây là bởi vì hắn dùng tay không đi đón đỡ những cái kia Thiên Ma bình khí.

Mặc dù đắc thủ. Thế nhưng cái Thiên Ma kia cũng là cực kỳ kinh dị. Bởi vì hắn một đao chém xuống uy lực tuyệt đối có thể cắt ngang Thiên Địa. Mà lại là trực tiếp chém trúng. Vậy mà cũng chỉ có thể để lại một đạo vết thương như vậy.

Đổi lại là bản thân hắn, nếu là bị chém một đao này, cũng đã sớm bị chém thành hai.

"Thân thể thật đáng sợ". Cái này Thiên Ma thầm nghĩ.

Thương thể mặc dù tương đối nặng, nhưng Doanh Thiên cũng không chút nào nhú mảy, hoàn toàn là bình thân bộ dáng.

Ngay sau đó, hắn tiếp tục xuất thủ. Doanh Thiên hai tay co lại, lực lượng đại đạo gia trì, đại lượng Tịch Diệt chỉ khí hội tụ bên trong. Trong nháy mắt đánh ra hai chưởng.

"Nguyên Thủy Tịch Diệt Ấn".

Tịch Diệt Ấn. Tịch diệt hết thấy thể gian vạn vật, bao hàm Tịch Diệt Kiếp uy lực. Cực kỳ khủng khiếp.

Cảm nhận được bên trong Nguyên Thủy Tịch Diệt Ấn lực lượng, mấy cái Thiên Ma đều có chút biến sắc, nhao nhao mà né tránh."Hắn vậy mà tu luyện cả Tịch Diệt Đại Đạo?".

Hiển nhiên, bọn hắn rất là kiêng kỵ Tịch Diệt lực lượng.

Trong chốc lát, 5 cái Thiên Ma liên thủ với nhau một chỗ đem Nguyên Thủy Tịch Diệt Ấn đối kháng.

Còn lại hai cái Thiên Ma, thì là xuất thủ phản kích lẫn nữa.

Một cái Thiên Ma tay cầm liêm đao, bên trên liêm đao tích lũy cực kỳ nồng đậm ma khí chém ra, muốn đem Doanh Thiên đầu lâu chém xuống.

Một cái này liêm đao, hoàn toàn có thể gạt hái hết thấy thể gian sinh linh, coi như là bất kỳ cái gì, cũng có thể bị nó gạt đứt. Dạng này một cái liêm đao, chính là sinh ra để giết chóc vậy.

Một cái khác Thiên Ma thì là cầm lên một cái ma trượng. Cái này ma trượng giống như là từ Phật Gia xuất ra vậy, thể nhưng là hiện tại nó cũng là nhiễm đầy ma khí, hoàn toàn chính xác là ma trượng.

Mà lại, ma trượng rất lớn, bên trên ma trượng có lấy ức vạn oan hồn đang gào thét, kêu khóc vô cùng thảm thiết.

Một trượng đập xuống. Giống như là một cái địa ngục tràng tràng hiển hiện, vô số oan hồn đưa ra cánh tay muốn bắt lấy Doanh Thiên. Dem hắn xé xác.

"Phật Quang Phổ Chiếu". Doanh Thiên hai tay niệm một cái.

Một tôn ngàn tượng tượng Phật hiển hóa đi ra. Cái này tượng Phật có ngàn cánh tay, ngự trên một cái không lồ đài sen.

Sau đầu tượng Phật dâng lên Phật Quang. Phật Quang chiếu rọi kèm theo Phật Âm. Giống như có ngàn vạn vị Thánh Tăng tụng kinh một dạng.

Những cái kia oan hồn bị Phật Quang chiếu tới, nhanh chóng bị bốc hơi, từng tiếng kêu thảm vang lên. Ma trượng uy lực trong chốc lát bị giảm đi rất nhiều.

Mà lại, cái này tượng Phật giống như kim cương bất hoại một dạng, sinh sinh đem ma trượng cùng liêm đao hoàn toàn ngăn ở bên ngoài. Không có cách nào chạm tới Doanh Thiên.

Tất nhiên. Vì ngăn lại ma trượng cùng liêm đao, tôn tượng Phật cũng là bị đánh ra từng đạo vết nứt to lớn.

"Người thua". Hai cái Thiên Ma dữ tợn cười lạnh.

Chỉ thấy từ xa, năm cái Thiên Ma còn lại rút cuộc ngưng tụ ra công kích.

Đây là bọn hắn dốc toàn lực một chỗ liên thủ hợp kích. Uy lực khó có thể tưởng tượng.

Một cái ác ma đầu lâu ngưng tụ đi ra, há ra cái miệng to lớn vô số răng nhọn chỉ chĩa lao tới. Mang theo hủy diệt khủng bố lực lượng.

Mặc dù là không gian hư vô, nhưng là vẫn như cũ chịu không được cỗ lực lượng này, liên tục sụp đổ không ngừng.

Nói không chút nào quá. Dạng này chiến đấu quá mức khủng bố, không phải thế giới bên ngoài có thể chịu đựng được.

Nếu là một kích này tại Thần Giới đánh ra, hay là bất kỳ cái nào trong Bát Đại Vũ Trụ cùng sẽ chịu không nổi mà bị đánh sập. Xóa sổ hết thấy sinh linh, biến thành một cái tử vong vũ trụ.

Có thể nghĩ. Nếu như trực tiếp trúng đòn. Doanh Thiên coi như không chết, vậy chắc chắn cũng phải trọng thương.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 171: Ma Môn

Hủy diệt lực lượng cuồng bạo mà đến, trong nháy mắt giáng lâm. Dạng này một kích, chính là vô địch chi thế. Có thể hủy diệt hết thầy thế gian vạn vật.

Doanh Thiên gặp nguy không loạn. Hắn một tay chống lên, từ trên cánh tay nổi lên vô số đạo văn thâm ảo.

"Ngao".

Một tiếng long ngâm kinh thiên động địa vang lên. Chỉ thấy từ trên Doanh Thiên cánh tay bay ra một đầu long ảnh khổng lồ. Hướng cái kia ác ma đầu lâu mà công tới.

Mặc dù long ảnh uy lực mười phần cường đại, thế nhưng là gặp phải ác ma đầu lâu kia, vẫn như cũ bị nó đánh tan. Ác ma đầu lâu uy thế không chút nào giảm, nháy mắt tiếp cận Doanh Thiên.

Doanh Thiên tay thu về thành trào, vô cùng vô tận long ảnh hiện ra, có Chân Long gào thét, có Kim Long bá vĩ, có Ngân Long há mồm cắn tới. Tiếng long ngâm vang vọng khắp nơi.

Lấy được ức vạn mà tính long ảnh hiển hiện, tại trên Doanh Thiên trào thủ hội tụ mà công tới.

"Long Chiến Vu Dã".

Tại nơi va chạm kia, kinh thiên động địa tiếng nổ vang lên. Chấn động khủng bố lan tỏa khắp nơi, đem hư vô không gian rung chuyển kịch liệt.

Doanh Thiên thân ảnh cũng là bị đánh bay mấy ngàn vạn dặm, thánh huyết vung vẩy trong không gian.

Có thể thấy được, cánh tay kia của Doanh Thiên lúc này cũng chỉ còn lại xương cốt. Về phần huyết nhục, đã sớm bị đánh nổ.

Không nghi ngờ gì, vì chống đỡ năm cái Thiên Ma kia liên thủ một kích, Doanh Thiên là hi sinh một cánh tay.

"Vậy mà có thể chống đỡ". Nhìn thấy Doanh Thiên vậy mà chỉ mất đi một cánh tay, vậy mà có thể chống đỡ bọn hắn năm cái toàn lực liên thủ. Thiên Ma cái nào đều cảm thấy kinh hãi.

"Tiếp tục xuất thủ, không cho hắn phản kích cơ hội". Một cái Thiên Ma quát lên.

Ngay sau đó, từng cái Thiên Ma lao tới điên cuồng xuất thủ công kích.

Lần này bọn hắn chính là tiếp cận mà chiến đấu, ở gần như vậy khoảng cách, nhất định để cho Doanh Thiên không kịp trở tay.

Đương nhiên Doanh Thiên sẽ không để cho bọn hắn tiếp cận mình

Hắn thân hình cấp tốc lui về phía sau, hướng phía trước liên tục đánh ra hơn ngàn chương.

Từng đạo chương án khổng lồ diễn hóa đi ra, va chạm với Thiên Ma, trong chớp lát ngăn lại bọn hắn.

"Hắn quá cẩn thận". Một cái Thiên Ma trầm giọng nói.

Biết được không cách nào có thể cùng Doanh Thiên tiếp cận, cho nên bọn hắn ánh mắt nhìn nhau, trong chớp lát hợp thành ý nghĩ.

7 cái Thiên Ma phân chia bảy hướng. Bọn hắn hai tay kết ấn quyết, miệng niệm ma âm.

Chỉ thấy từ bọn hắn thân thể ma khí phun trào càng thêm nồng đậm, từng đạo pháp tắc đen sì lít nha lít nhít xuất hiện. Rốt cuộc hình thành một cái đại môn.

Bảy cái Thiên Ma, tương ứng hình thành bảy cái đại môn.

Bảy cái này đại môn to lớn vô cùng, mặc dù là do ma khí cùng pháp tắc ngưng tụ đi ra, nhưng lại chân thật đến không tưởng.

Cái này đại môn giống như là từ hắc ám kim thiết luyện thành một dạng, cả tòa đại môn một màu đen tuyền lộ ra cực kỳ nặng nề bền vững. Bên trên chỉ chút khảm lấy từng khóa đầu lâu, hình dáng kỳ quái đáng sợ.

Càng quý dị là, cái này đại môn không có cánh cửa. Có thể nhìn thấy đằng sau đại môn này giống như một cái khác thế giới, một cái tràn ngập tử vong cùng hắc ám thế giới, bên trong đại môn tuôn ra ma khí, cực kỳ tà ác đáng sợ.

"Ma Môn sao?". Doanh Thiên cười nhạt, nhìn trước mắt bảy tòa Ma Môn mà nói.

Doanh Thiên nhắc đến Ma Môn, chính là lúc trước nữ tử thần bí gọi là Chân Nhi đến tìm hắc trong mộng nhắc tới.

Ma Môn. Chính là trong Thiên Địa bí ẩn nhất, quỷ dị nhất địa phương một trong. Không ai rõ ràng nó tồn tại từ bao giờ, chỉ biết rằng cái Thiên Ma đầu tiên, chính là từ Ma Môn đi ra.

Từng có người dốc sức tìm hiểu cho rằng, Ma Môn tồn tại từ vạn cổ, có thể cùng Thiên Bảo sánh vai một dạng, cũng không có ai biết đến cùng bên trong Ma Môn là tồn tại đồ vật gì, hoặc là như thế nào một cái thế giới.

Chỉ biết rằng, Ma Môn có thể xếp vào ba vị trí đầu đáng sợ nhất địa phương trong toàn Thiên Địa.

Vạn cổ đến nay có không ít người từng liều mạng đi vào Ma Môn. Chỉ là người có thể đi ra là lác đác không có mấy, mà lại đều là Thiên Ma.

Nói cách khác, một số người khi bị ép đến đường cùng liền sẽ chọn đi vào Ma Môn, trở thành Thiên Ma.

Trước mắt Doanh Thiên bảy tòa Ma Môn này cũng không phải là chân thực. Mà là do Thiên Ma mô phỏng Ma Môn ngưng tụ mà ra. Tất nhiên không cách nào cùng Ma Môn chân chính so sánh. Thế nhưng là cũng không thể coi thường.

Bảy tòa Ma Môn là liên kết trực tiếp tới Ma Môn, có thể huy động bên trong Ma Môn tà ác lực lượng.

Giờ phút này, bọn hắn là đang tích lũy lực lượng, chuẩn bị đánh ra một kích hủy diệt.

Chỉ thấy bên trong bảy tòa Ma Môn đang là ngưng tụ lấy cực điểm tà ác lực lượng. Một cỗ hủy diệt khí tức nồng đậm tán ra, bất kỳ ai dưới cỗ khí tức này đều phải run rẩy, nom nớp lo sợ.

Tại dưới bảy tòa Ma Môn chìa thẳng vào, Doanh Thiên hai tay kết ấn hô:"Ngũ La Sinh Môn".

Dưới ấn quyết, vô số đại đạo pháp tắc ẩn hiện. Vô số cổ lão mà thần bí ấn ký hiện ra.

Một tay ấn xuống, từng đường từng đường đạo văn lan tỏa trong không gian, rốt cuộc, từ bên trong không gian mọc lên năm tòa khác đại môn.

Cái này Ngũ La Sinh Môn từ năm hướng gộp lại, trong chốc lát đem Doanh Thiên vây kín bên trong.

Chưa hết, một cái càng thêm to lớn hư ảnh thần liên hiển hiện, đem toàn bộ Ngũ La Sinh Môn cũng phủ lấy. Tiếp theo đó là Kim Chung Tráo lần nữa bao ở bên ngoài.

Ba lớp phòng ngự chồng chất lên nhau. Có thể nói là phòng ngự tầng tầng, mười phần kiên cố, giống như thế gian vững chắc nhất phòng ngự một dạng.

Rốt cuộc, từ bảy tòa Ma Môn, giống như thủy triều hắc ám tử vong chi lực tuôn ra, tại một chỗ mà xoắn lấy nhau bắn thẳng về hướng Doanh Thiên.

Từ vong thủy triều uy lực hủy diệt cực kỳ khủng khiếp, đi tới đâu liền ma diệt hết thảy tới đó. Trực tiếp mà va chạm lên trên Kim Chung Tráo.

"Oanh.... Oanh.... Oanh".

Từng cái không dứt oanh minh thanh âm vang lên, tử vong thủy triều điên cuồng mà trùng kích lên Kim Chung Tráo.

Kim Chung Tráo cấp tốc xoay tròn, bên trên nổi lên dày đặc Phật văn, liên tục đem tử vong thủy triều lực lượng triệt tiêu.

Thế nhưng là tử vong thủy triều lại giống như bất tận không dứt, uy lực càng lúc càng thêm mạnh, đem Kim Chung Tráo chấn đến rung chuyển không ngừng.

"Cách".

Một cái thanh thúy thanh âm vang lên. Rốt cuộc Kim Chung Tráo cũng là ngăn trở không được tử vong thủy triều mà mở ra một cái vết nứt. Ban đầu vết nứt này còn là nhỏ, nhưng sau đó nó nhanh chóng lan tỏa xung quanh.

Không đến mấy hơi thở sau đó, toàn bộ Kim Chung Tráo đều đã chi chít vết nứt, có thể vỡ tan bất cứ lúc nào.

"Cách.... Cách... Choang".

Rốt cuộc, chịu không nổi lực lượng tử vong hắc ám. Kim Chung Tráo là hoàn toàn vỡ nát, hóa thành vô số mảnh vỡ tiêu tán trong không gian.

Từ vong thủy triều tiếp tục va chạm lên trên hư ảnh thần liên.

Nhưng là cũng không có bao lâu, hư ảnh thần liên tiếp tục bị đánh phá, cuối cùng là va chạm lên trên Ngũ La Sinh Môn.

Ngũ La Sinh Môn phòng ngự rất mạnh, vượt qua Kim Chung Tráo một bậc, ngạnh sinh đem tử vong thủy triều toàn bộ ngăn lại.

Nhìn thấy cảnh này, mấy cái Thiên Ma càng thêm điên cuồng dốc sức, bọn hán trên người ma khí thậm chí đều có chút tiêu tán, hiển nhiên đã là liều mạng dốc sức.

Trong chớp lát, tử vong thủy triều uy lực tăng thêm càng mạnh.

"Rắc".

Vỡ nát thanh âm vang lên.

Ngũ La Sinh Môn xuất hiện vết nứt, mấy cái Thiên Ma mừng rỡ, càng là đem hết sức bú sữa mẹ vung ra.

Cuối cùng, tử vong thủy triều đột phá Ngũ La Sinh Môn, đánh mở một cái lỗ thủng, để lộ ra bên trong Doanh Thiên. Sau đó trực tiếp mà đánh lên thân thể hán.

"Bùm".

Một cái kinh thiên động địa tiếng nổ vang lên. Ngũ La Sinh Môn hoàn toàn tan vỡ, một cái hắc sắc quang cầu khổng lồ sinh ra, đem toàn bộ địa phương kia vây lấy, bên trong tràn ngập hủy diệt lực lượng ba động.

Bọn hán liên thủ một kích này rốt cuộc đắc thủ, bọn hán cũng biết rõ một kích này uy lực cỡ nào. Cho nên mười phần tin tưởng, Doanh Thiên nhất định trọng thương mà mất đi chiến lực. Hiện tại sẽ chỉ như cá thịt trên thớt mặc cho bọn hán xâm lược.

"Xong". Một cái Thiên Ma cười lạnh mà nói:"Tiếp đến chỉ cần đem hán ăn. Khặc khặc".

"Hán thật mạnh, thế nhưng huyết nhục đảm bảo đại bổ..... ". Chưa nói hết câu, cái này Thiên Ma ánh mắt kinh dị nhìn tới địa phương kia. Con mắt lộ ra không thể tưởng tượng nổi.

Ngay tại bọn hán còn đang mừng rỡ thời điểm. Nơi hắc sắc quang cầu kia vậy mà xuất hiện dị biến.

Chỉ thấy một đạo hắc bạch song quang cuốn lấy nhau, đột phá hắc sắc quang cầu xông ra, đem hắc sắc quang cầu hủy diệt lực lượng đánh tan.

"Vậy mà còn có lực hoàn thủ". Mấy cái Thiên Ma giật mình:"Tiếp tục công kích hán".

Ngay lập tức bọn hán tiếp tục vận chuyển Ma Môn, đánh ra hắc ám tử vong chi lực công tới.

Nhưng là bây giờ, tình huống lại không giống.

Chỉ thấy, hắc bạch quang mang lẫn nhau hòa quyện, lẫn nhau giao thế mà phóng lên ngập trời.

Một cái Thái Cực đồ án xoay tròn mà lên, đem hết thủy tử vong hắc ám ngăn bên ngoài. Doanh Thiên thân hình bẽ nghề nhìn xuống, ánh mắt lạnh lùng đưa lên bàn tay.

Chỉ thấy được, trong tay hán lúc này xuất hiện từng cái đốm sáng đang chậm rãi xoay tròn.

Ngay sau đó, từng cái đốm sáng tách ra, riêng phần mình diễn hóa thành từng cái khác nhau đồ án.

Nhìn trước mắt từng cái đồ án này, mấy cái Thiên Ma đều là tròn tròn mà kinh hãi.

"Thái Cực Đồ, Lưỡng Nghi Đồ, Âm Dương Đồ, Tứ Tượng Đồ, Ngũ Hành Đồ, Bát Quái Đồ, Lục Thập Tứ Án Đồ, Vô Cực Đồ". Một cái Thiên Ma nhận ra những đồ án này thất thanh mà kêu lên:"Chẳng lẽ hán định..... ".

Hiển nhiên, cái này Thiên Ma là rất rõ ràng trước mắt một màn, hán đối với những bộ đồ án này có hiểu rõ tương đối.

Mỗi một cái đồ án chính là thuộc về Đạo Gia trấn môn tâm pháp. Đầu là vô thượng áo nghĩa luyện thành. Chính là Đạo Gia bí mật bất truyền

Bình thường mà nói, muốn ngưng luyện đi ra một cái đồ án, chính là mất hàng trăm hàng ngàn vạn năm khổ cực tìm hiểu mới có thể ngưng luyện đi ra.

Cũng đừng nói là có thể luyện ra toàn bộ tám cái đồ án. Liền xem như luyện ra hai, ba cái đều đã là lác đác không có bao nhiêu. Mà một khi có thể luyện thành toàn bộ tám cái đồ án này, chính là có thể nắm đến Đạo Gia chân chính vô thượng áo nghĩa.

Vạn cổ đến nay, phóng nhãn toàn bộ Đạo Gia, không có quá mười người có thể làm được. Mà những người đó, mỗi một cái đều là tồn tại vô địch, mỗi một cái giờ tay nhắc chân đều có thể rung chuyển Thiên Địa.

Thế nhưng là lúc này, tám cái đồ án của Đạo Gia chân chính hiện ra trước mắt bọn hán. Thử hỏi làm sao không để cho bọn hán sợ hãi đâu.

Lúc này, một cái trầm thấp chân ngôn vang vọng mọi ngõ ngách.

"Thái Cực sinh Lưỡng Nghi, Lưỡng Nghi sinh Tứ Tượng, Tứ Tượng diễn Bát Quái, Bát Quái minh Lục Thập Tứ Quế. Âm Dương Ngũ Hành bao quát

Càn Khôn".

Một câu chân ngôn. Nghe tới vô cùng đơn giản, nhưng là lại ẩn chứa toàn bộ Đạo Gia ý nghĩa, ẩn chứa toàn bộ Thiên Địa quy tắc bên trong.

Rốt cuộc, chỉ thấy lấy Thái Cực Đồ làm trung tâm, Lưỡng Nghi Đồ, Tứ Tượng Đồ, Bát Quái Đồ cùng Lục Thập Tứ Âm Đồ sắp xếp mà chồng chất lên nhau. Hóa thành một cái Thái Cực Bát Quái Đồ, mười phần huyền diệu đồ án.

Chưa hết, Âm Dương Đồ cùng Ngũ Hành Đồ cũng là lẫn nhau tương hợp, hóa thành Âm Dương Ngũ Hành Đồ.

Tiếp đó, hai cái đồ án to lớn này mới là dung hợp một chỗ, cuối cùng Vô Cực Đồ bao quát hết thảy, toàn bộ đồ án lẫn nhau tương hợp, biến thành một cái duy nhất đồ án.

"Càn Khôn Vô Cực Đồ".

Nhìn trước mắt bộ đồ án khổng lồ kia. Thiên Ma đều có chút sinh ra thoái ý. Bọn hắn biết Càn Khôn Vô Cực Đồ là đại biểu cái gì ý nghĩa.

Đây mới chân chính là Đạo Gia vô thượng áo nghĩa. Nó nắm giữ hết thảy Đạo Gia chân lý, nắm giữ hết thảy Thiên Địa quy tắc, Thiên Địa vận hành, Vũ Trụ luân chuyển, hết thảy đều bao hàm bên trong Càn Khôn Vô Cực Đồ.

Đạo Gia tồn tại Tam Thanh Tứ Ngự. Chính là Đạo Gia thủy tổ. Bọn hắn hao tốn vô số năm tháng tìm hiểu, nghiên cứu mới có thể cho ra đời Càn Khôn Vô Cực Đồ. Nói cách khác, có thể luyện thành Càn Khôn Vô Cực đồ, chính là tương lai Thiên Tôn.

"Nên đến phiên ta". Doanh Thiên thanh âm lạnh lùng vang lên.

Chỉ thấy Càn Khôn Vô Cực Đồ trong nháy mắt biến hóa khôn lường, vô số đại đạo pháp tắc hiển hóa, trong chớp lát diễn hóa đi ra một tòa thế giới mới.

Một tòa mười phần to lớn thế giới. Thế giới này tựa như một tòa vũ trụ chân chính, đem hết thảy Thiên Ma đều nhốt vào bên trong.

"Càn Khôn Giới". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra: "Ở trong thế giới này, ta là Giới Chủ, hết thảy đều nằm trong tay ta".

Thật ra, ngay từ lúc bị Càn Khôn Giới vây lấy, Thiên Ma bọn hắn đều cảm thấy không ổn muốn thoát đi. Thế nhưng là Càn Khôn Giới vô cùng quỷ dị, hết thảy các loại pháp tắc đều khác thường, không gian biến hóa cũng là mười phần quái dị. Để cho bọn hắn không cách nào chạy thoát.

Lúc này đây, từ khắp nơi trong Càn Khôn Giới, một cỗ vĩ ngạn lực lượng chậm rãi hội tụ đến trên tay Doanh Thiên.

Không bao lâu sau, một đoạn trường mâu xuất hiện trên tay hắn, trường mâu ảo diệu, tựa hồ như cây trường mâu này, cũng như một tòa Càn Khôn Giới thu nhỏ một dạng.

Nhìn thấy nó, mấy cái Thiên Ma giờ phút này đều cảm thấy toàn thân căng cứng, căng thẳng tột độ.

"Càn Khôn Phá Ma Mâu". Doanh Thiên quát nhẹ. Trong tay trường mâu phóng ra, hướng Thiên Ma bay tới. Tốc độ không thể tưởng tượng, cũng không thể né tránh.

Mấy cái Thiên Ma đã sớm làm ra mệnh nhất phòng ngự, cũng nhắc lên Ma Môn làm lá chắn.

"Xẹt... Xẹt.... Xẹt".

Bảy đạo xuyên thấu thanh âm vang lên. Giờ phút này, coi như Ma Môn cũng không làm nên cái gì trò trống.

Càn Khôn Phá Ma Mâu thế không thể đỡ, trong nháy mắt xuyên phá bảy cái Ma Môn, cũng xuyên phá bọn hắn thân thể.

Ma Môn ầm ầm sụp đổ, hóa thành ma khí tiêu tán, từng tiếng nổ lớn vang vọng chấn động Càn Khôn Giới. Uy lực từ Càn Khôn Phá Ma Mâu quá mạnh, bạo tạc mà nổ tung.

Dưới khủng bố uy lực như vậy, chính Càn Khôn Giới cũng là chịu không nổi bản thân nó lực lượng. Ầm ầm mà tan vỡ.

Một tòa thế giới tan vỡ. Đây là cỡ nào tràng diện, đây là cỡ nào rung động lòng người. Cái gì Thiên Địa pháp tắc, cái gì Đại Đạo, cái gì Thời Không, giờ phút này đều hoàn toàn bị hủy diệt. Biến thành một vùng chân chính không tồn tại bất cứ thứ gì. Đây mới là không gian hư vô bản nguyên. Cũng là không gian hư vô tầng sâu nhất.

Trải qua hồi lâu, rốt cuộc lực lượng hủy diệt tiêu tán đi, không gian hư vô cũng chậm rãi mà khôi phục.

Lúc này, chỉ thấy bảy bộ thân thể trôi nổi trong không gian.

Bọn hắn chưa chết, nhưng là trên thân khí tức cũng đã suy yếu đến cực điểm. Ma khí trên người bọn hắn lúc này cũng đã đại giảm, như có như không.

Lúc này đây, có thể nhìn thấy bọn hắn chân diện mục.

Đây là ba cái Nhân Tộc, một cái Long Tộc, một cái hòa thượng, cùng hai cái Quỷ Tộc.

Đây mới chân chính bọn hán hình dáng thật, Thiên Ma chỉ là vỏ bọc bên ngoài mà thôi.

Nếu là có người nhận biết bọn hán ở đây. Đảm bảo liền sẽ mười phần sợ hãi.

Bởi vì bọn hán mỗi một cái đều là nhân vật tiếng tăm vang dội. Bọn hán mỗi một cái đều là đại năng vô địch tồn tại.

Bọn hán đã rất lâu không có hiện thế, thế nhưng là những truyền kỳ về bọn hán đều còn lưu lại. Thế nhân còn đều cho rằng bọn hán đều đã chết, cũng không ai biết rằng bọn hán đều đã trở thành Thiên Ma.

Giống như cái kia hòa thượng. Cho đến nay hán vẫn có vô số chùa chiền miếu tự thờ hán, vẫn là có vô số sinh linh quỳ lạy thấp hương. Trong mắt bọn hán, cái này hòa thượng chính là một vị từ bi cổ phật, cao cao mà tại thượng.

Nếu là những cái kia sinh linh biết được, người mà bọn hán thờ phụng đã sớm nhập hắc ám hóa thành Thiên Ma, sẽ là cái gì cảm giác.

Lúc này, bọn hán cũng đều gương đứng lên.

"Ta nói qua, hôm nay giết các ngươi". Doanh Thiên âm thanh vang tới.

Mấy cái Thiên Ma không khỏi quan sát Doanh Thiên một lát, sau đó dữ tợn mà nói ra:"Đừng tưởng bọn ta không biết, vừa rồi một chiêu kia, cũng đã rút sạch ngươi. Chỉ cần bọn ta liều thêm một chút, ngươi chết chắc".

Hán nói không chút nào sai. Quả thật vừa rồi một chiêu, cũng đã hao hết Doanh Thiên lực lượng. Giờ phút này Doanh Thiên cũng đã là suy yếu đến cực điểm.

Mặc dù mấy cái Thiên Ma đều là trọng thương cực kỳ nặng nề. Nhưng dù sao bọn hán vẫn là có bảy người. Hiện tại tình huống so với Doanh Thiên vẫn là bất lợi.

Thế nhưng là Doanh Thiên lắc đầu, cười nhạt mà nói ra:"Các ngươi mừng quá sớm, các ngươi muốn ăn, lại cũng có người thềm ăn các ngươi đâu".

Nói đoạn, hán nhìn về một hướng, ánh mắt mười phần sáng tỏ.

Mấy cái Thiên Ma đều là giật mình.

Đúng lúc này, một cái quái dị tiếng cười vang lên, lúc ở chỗ này, lúc ở chỗ khác, để cho người ta vô cùng khó chịu.

"Hắc hắc, đến muộn một chút, tiệc càng thêm thịnh soạn đây".

Chỉ thấy được, lần nữa ma khí trùng thiên, so với ban nãy bảy cái Thiên Ma giáng lâm càng muốn khủng bố.

Từng cái thân ảnh từ trong ma khí xuất hiện, hết thấy 15 cái. Không sai, là có tới 15 cái Thiên Ma khác hiện thân.

Bọn hán ánh mắt thềm thường nhìn tới Doanh Thiên. Cũng nhìn tới bảy cái Thiên Ma này.

Hiển nhiên, coi như là Thiên Ma cũng có thể lẫn nhau ăn thịt, Thiên Ma cũng không phải quan hệ tốt đẹp gì, rất nhiều trong số đó đều là tử địch.

Chỉ vì một số nguyên nhân mà bọn hán rất ít khi động thủ với nhau mà thôi.

Không nghi ngờ gì. Hiện tại đừng nói Doanh Thiên, mà cả bảy cái Thiên Ma chỗ này cũng đều là nguy hiểm, bị người ta nhìn như cá thịt trên đĩa.

Bọn hán đều đã trọng thương. Đối mặt 15 cái Thiên Ma vừa tới, rõ ràng là đường cùng.

Thiên Ma cùng Ma Môn đều có đặc biệt liên kết, vừa rồi bảy cái Thiên Ma dẫn động Ma Môn, khiến cho cái khác Thiên Ma cảm ứng được, rốt cuộc tìm đến.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 172: Từ quá khứ mà tới

Dưới mười lăm cái Thiên Ma khác tìm đến, coi như là bảy cái Thiên Ma trước đó đều cảm thấy rất nguy hiểm.

Bạn hẳn biết được, một khi kéo dài trận chiến, nhất định sẽ bị kẻ khác tìm tới, chỉ là không ngờ tới, sẽ lại nhanh như vậy.

Ban đầu bạn hẳn còn cho rằng có thể nhanh chóng đánh giết Doanh Thiên, sau đó chia hẳn huyết nhục mà ăn. Mọi việc sẽ diễn ra trong nhanh gọn.

Nhưng là không có ai ngờ được, Doanh Thiên vậy mà cường đại đến trình độ không tưởng, khiến cho bạn hẳn không thể làm gì, lại còn đều trọng thương.

Lúc này, Doanh Thiên cũng là suy yếu cực điểm, cũng là tốt nhất thời cơ cho bạn hẳn. Ai ngờ đâu, lại có kẻ khác đến sau. Hiện tại bạn hẳn công sức bỏ ra mười phần chắc chín sẽ đổ bể, lại ngay cả mình tính mạng e rằng cũng sẽ góp vào bên trong.

Cái này gọi là "Bọ ngựa bắt ve, chim sẽ ở sau".

Mười lăm cái Thiên Ma bộ dáng thêm thường, rất có tư thái nhịn không được mà xông lên, dù sao đối mặt như vậy huyết nhục thơm ngon mỹ vị, đây là dụ hoặc rất lớn.

"Chúng ta chỉ ít đều là người một nhà, các ngươi cũng không nên quá phận". Cái kia hòa thượng Thiên Ma lúc này cảm thấy nguy cấp, cũng là mở miệng ra nói.

"Hắc hắc, con lừa trọc, ngươi cũng quá để ý mình". Trong mười lăm cái Thiên Ma cười lạnh nói ra: "Các ngươi hôm nay cũng đã thất thế, bọn ta chính là muốn ăn các ngươi, các ngươi lại có thể thế nào".

"... "

Ngay tại trong lúc mấy cái Thiên Ma còn đang nói chuyện. Bỗng nhiên một cái lời biếng thanh âm vang lên: "Cãi nhau cái gì chứ, xem ra các ngươi đến cũng chỉ có bằng này, còn làm cho ta thất vọng một chút, cứ nghĩ sẽ đến được càng nhiều".

Cái này thanh âm vang lên. Lập tức từng cái Thiên Ma ánh mắt nhìn tới Doanh Thiên. Hiển nhiên là vì hắn vừa rồi phát ngôn. Giống như là hận bạn hẳn đến quá ít, đáng lẽ nên tới càng nhiều mới phải.

"Tiểu tử, ngươi rất mạnh, tương lai nhất định có thể chứng đạo Thiên Tôn. Đáng tiếc, hôm nay ngươi nhất định chết ở chỗ này, huyết nhục của ngươi nhất định thơm ngon". Một cái Thiên Ma cười lạnh mà nhìn Doanh Thiên.

Doanh Thiên lắc đầu mà cười: "Các ngươi quá để ý mình, cho rằng mình là chim sẽ nấp phía sau, đáng tiếc ai là chim sẽ vẫn còn chưa biết đây".

Nói đoạn, Doanh Thiên đưa lên ngón tay búng một cái.

Trong chớp mắt này, không gian khắp nơi nổi lên từng đạo ấn ký màu trắng, số lượng nhiều đến không thể đếm.

Mà lại, ngay trong tích tắc, những ấn ký này lấy tốc độ cực kỳ nhanh chóng liên kết với nhau.

Cuối cùng, hóa thành một tòa không lồ trận pháp, cũng hóa thành một cái không lồ lồng giam.

Dạng này không lồ, so với một tòa vũ trụ còn muốn lớn.

Đây là Doanh Thiên lúc trước âm thầm bố trí ra, cái này bố trí là cần mật đến cực điểm, vô thanh vô tức, cực kỳ bí mật.

Coi như mấy cái Thiên Ma cảnh giác đến cỡ nào, cũng đều không phát giác cái gì.

Ngay tại thời điểm Doanh Thiên búng tay, mấy cái Thiên Ma đều là giật mình kêu lên: "Không tốt, là cái bẫy".

Ngay sau đó, bạn hẳn bản thể bỗng nhiên trở nên to lớn vô cùng, không ngừng mà bành trướng, cuộn cuộn mà khí gào thét mà lên, diễn hóa ra đủ loại tà ác lực lượng. Muốn công phá tòa trận pháp này.

Đáng tiếc, mặc dù bạn hẳn công kích cỡ nào cường đại, hay là xuất sử cái gì thủ đoạn. Cũng đều không cách nào đột phá trận pháp này.

Cái này trận pháp, giống như là tuyên cổ bền vững một dạng, không thể nào đột phá. Bền chắc đến không thể tưởng tượng.

Tất nhiên, lấy Doanh Thiên hiện tại thực lực, là không cách nào bố trí ra cường đại như vậy trận pháp, có thể vây khốn mười lăm cái Thiên Ma. Bên trong là có bí mật.

"Tốt một cái không thể phá vỡ trận pháp. Ngươi đến cùng là ai". Một cái Thiên Ma ném thư qua đủ loại thủ đoạn, đều không có đem trận pháp phá vỡ. Lạnh lùng mà hỏi tới.

"Các ngươi trước không cần hỏi cái này vấn đề. Trước tiên nên lo cho chính các ngươi tính mạng đi". Doanh Thiên cười nhạt mà nói.

Cuối cùng từ trên tay hắn đại lượng thời gian pháp tắc mà ra, Thời Gian Đại Đạo diễn hóa ra một cái hư ảnh dòng sông. Chính là Thời Gian Trường Hà.

Thời Gian Trường Hà cấu tạo từ vô số pháp tắc thời gian cùng thời gian ẩn ký hòa quyện với nhau mà thành. Đây chính là Thiên Địa bản nguyên thời gian.

Không ai biết Thời Gian Trường Hà từ đâu khởi nguồn, cũng không biết là nó chảy tới đâu, chỉ biết rằng nó đã luôn chảy và sẽ mãi chảy. Chính nó vận hành Thiên Địa thời gian.

Một cỗ thông tin len lỏi theo thời gian pháp tắc từ trên tay Doanh Thiên, thấm thấu vào Thời Gian Trường Hà, ngược dòng về quá khứ mà đi.

...

Lúc này, tại quá khứ xa xôi cổ lão không gì sánh được kia. Cũng không biết là cái nào Kỷ Nguyên.

Tại trên đỉnh một ngọn Thánh Sơn. Doanh Thiên đang là ngòi bình thân mà uống rượu.

Bên cạnh hắn là Cửu Diệu Thánh Tôn đang hầu hạ.

"Đế Tôn, Nương nương vừa mới hạ sinh Đế Tử, người đã suy nghĩ ra cái gì danh tự hay sao". Cửu Diệu Thánh Tôn một chén rượu rót xuống, miệng xinh cười nhẹ dịu dàng mà hỏi.

"Danh tự sao. Tùy tiện đi, đặt là Doanh Thiên Minh đi". Doanh Thiên cười cười mà đáp.

"Doanh Thiên Minh?". Cửu Diệu Thánh Tôn có chút ngạc nhiên, hỏi tiếp:"Đây là cái gì ý nghĩa".

"Không có gì". Doanh Thiên cười cười.

Ngay sau đó, hắn giống như là cảm ứng cái gì. Ngẩng đầu lên nhìn một chút nói ra:"Tới rồi".

Nói đoạn. Hắn xuất thủ, tại trong tay hắn ngưng tụ ra một chưởng đánh ra, một chưởng này, uy lực cực kỳ khủng bố. Trong nháy mắt xuyên phá không gian mà đi.

Thời điểm hắn xuất thủ. Có không biết là bao nhiêu tồn tại đều giật mình nhìn lên đỉnh Thánh Sơn, sợ hãi mà than thở:"Đế Tôn xuất thủ. Là kẻ nào xui xẻo đây?".

Tại trong quá khứ Doanh Thiên một chưởng đánh ra trong chớp lát tiến vào Thời Gian Trường Hà, xuyên qua không gian thời gian, hướng tương lai mà tiến đến. Cái này một chưởng lực lượng thậm chí để cho Thời Gian Trường Hà sôi trào, khiến cho thời gian tại nhiều nơi trở nên hỗn loạn, chia tách ra thành vô số thực tại khác nhau.

Cuối cùng, một chưởng kia hàng lâm tại thời điểm hiện tại.

Một cái khổng lồ đến không thể tưởng tượng đại thủ xuất hiện bên trong không gian hư vô, chính là hươg ép Thiên Ma mà ẩn tới.

Đại thủ này mang theo một cỗ vô địch lực lượng, một cỗ Đế Uy cường đại không thể phản kháng, có thể trấn áp chư thiên, đè ép tuyên cổ.

Lúc này, cái kia Thiên Ma hòa thượng giống như là nhận ra cái gì đó. Hoảng hốt mà kêu lên:"Cỗ khí tức này,..... Ta biết được,.... Ta biết được..... Hắn... Hắn..... Là..... ". Cái này Thiên Ma quá mức sợ hãi, chính lời nói đến miệng đều không thể nói hết.

Tại dưới cái này chưởng ấn, hết thấy đều lộ ra nhỏ bé không gì sánh được.

Mấy cái Thiên Ma đa đầu đều là tê dại, bọn hắn đương nhiên không cam tâm chịu chết. Liều mạng mà lên.

Trong chớp lát, từng cái Thiên Ma thiêu đốt chính mình ma khí, thiêu đốt chính mình linh hồn, tu vi, huyết khí.

Từng khóa Ma Môn khổng lồ dựng lên. Bọn hắn thân thể cũng là cấp tốc bành trướng không chút nào dừng lại.

Lúc này đây, bọn hắn thân thể đã to lớn đến mức không thể đo đếm bình thường. Cái gì ức tĩ vạn dặm chỉ bất quá là nhỏ bé mà thôi.

Mỗi một cái Thiên Ma lúc này, chỉ tính riêng bọn hắn cơ thể chiều cao. Ước chừng là một trăm triệu năm ánh sáng mà tính.

Thế nhưng là khổng lồ như bọn hắn, ở bên dưới đại thủ đang nghiền ép mà tới, lại lộ ra nhỏ bé như ruồi muỗi một dạng. Có thể nghĩ đại thủ kia là cỡ nào siêu khổng lồ.

Dạng này một chưởng, có thể để cho toàn bộ Bát Đại Vũ Trụ trong nháy mắt hóa thành hư vô. Cái gì 3000 thế giới đều sẽ sụp đổ.

Một chưởng này, là Doanh Thiên ở quá khứ toàn lực mà đánh tới. Tất nhiên vượt qua vô số thời gian cùng không gian như vậy sẽ khiến cho lực lượng tiêu tán rất nhiều. Có thể giáng lâm đến tương lai lực lượng bất quá là một phần mười.

Nhưng là chỉ cần một phần mười, cũng đủ khiến cho đám Thiên Ma này không thể chống đỡ.

Rốt cuộc, đại thủ nghiền ép mà xuống. Đem đám Thiên Ma này hoàn toàn đè ép, lực lượng khủng bố bạo tạc ra ngoài, đem toàn bộ không gian hư vô tầng này đánh cho hoàn toàn nổ tung. Không ngừng sụp đổ xuống đến tầng sâu hơn.

Không gian hư vô tổng cộng có 10.000 tầng sâu. Lúc này đều đã bị đánh thủng, vô số không gian thông đạo, không gian quy tắc đều bị đánh nổ.

Dưới một chương này hủy diệt, cái gì Đại Đạo, cái gì Thiên Địa quy tắc, cái gì thời không đều hoàn toàn bị hủy diệt.

Một vùng to lớn không gian trở nên chân chính không tồn tại bất cứ cái gì. Đây chính là hư vô không gian tầng sâu cuối cùng.

Nơi này, tương truyền chính là nằm ngoài Thiên Địa, nếu là từ nơi này rời đi, có thể rời đi Thiên Địa, nếu là may mắn có thể tìm được Thiên Địa mới.

Tất nhiên, dạng này lý thuyết cũng không có bao nhiêu người dám can đảm đi ném thử. Nếu là không may bị lạc trong hư vô, vậy liền thảm.

Nơi này nằm ngoài Thiên Địa quy tắc, không có bất kỳ cái gì lực lượng. Một khi tiến vào đều sẽ bị nuốt chửng, rất khó trở ra. Nếu là bị lạc sâu trong hư vô, coi như Thiên Tôn cũng rất khó mà trở về.

Tại dưới một chương hủy diệt, chấn động lan tỏa không ngừng.

Giờ phút này, Bát Đại Vũ Trụ cũng chịu ảnh hưởng mà ầm ầm rung chuyển, tại một vài địa phương thậm chí không gian vỡ ra, lực lượng hủy diệt trào ra ngoài, một số tông môn không may ở gần chính là gặp phải đại họa.

Vô số sinh linh run rẩy nom nớp lo sợ than:"Đây là tận thế sao".

Tại Nguyên Thủy Vũ Trụ. Từng cái từng cái vô địch Thiên Tôn mở ra con mắt của mình mà hướng về:"Cỗ khí tức này, là hấn.....".

Thật lâu sau đó. Lực lượng hủy diệt tiêu tán mà đi. Ở bên trong sức hủy diệt khủng bố kia, toàn bộ hai mươi hai cái Thiên Ma đều đã không thấy, bọn hấn giống như là bị đánh tan thành tro bụi một dạng, cái gì cũng không còn.

Nếu là nhìn kỹ, vẫn là thấy được bốn cái lò mờ đỏm sáng đang lơ lửng.

Doanh Thiên đưa tay thu lại bốn đốm sáng này. Hóa ra đây là bốn cái Thiên Ma linh hồn, cũng là bốn cái Thiên Ma cường đại nhất sót lại linh hồn. Bọn hấn còn linh hồn tức là còn sống, chỉ là giờ phút này bọn hấn linh hồn cũng đã gần như tan vỡ, yếu ớt tới cực điểm, đã rơi vào vô thức trạng thái.

Về phần mấy cái Thiên Ma khác, thì đã là bị tận diệt, cái gì cũng không còn tồn tại.

Kỳ thật, Doanh Thiên muốn bắt tới mấy cái Thiên Ma cũng không phải là cái gì trừ ma vệ đạo, hay là căm ghét cái ác. Hấn chỉ muốn biết một số tin tức mà thôi. Cũng tiện để lại một chút thái độ cảnh cáo cho những kẻ đang nhìn chằm chằm hấn kia.

"Tĩnh dậy đi". Doanh Thiên đưa tay, chữa trị bốn cái Thiên Ma một chút. Để cho bọn hấn lấy lại ý thức. Hấn cũng nên hỏi một chút đồ vật.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 173: Cảnh cáo

Dưới Doanh Thiên chữa trị một lát, bốn cái Thiên Ma rốt cuộc tỉnh dậy.

Bọn hấn linh hồn bị gắt gao áp chế, chỉ có thể khó nhọc mà nhìn Doanh Thiên.

Giờ phút này, bọn hấn là thật sâu nhận lấy sợ hãi, đây là từ trước đến nay kinh hãi nhất bọn hấn từng trải qua.

"Đế Tôn, xin tha mạng". Bốn cái Thiên Ma đồng thanh mà nói. Vô cùng khẩn cầu sợ hãi.

Giờ phút này, bọn hấn đều là nhận ra Doanh Thiên thân phận. Dù sao bọn hấn đối với Doanh Thiên năm đó khí tức cũng là có nhận biết. Cũng từng thấy quá Doanh Thiên vô địch phong thái kia.

Bọn hấn vốn dĩ cho rằng, cách đây ba cái Kỷ Nguyên. Doanh Thiên đã là gặp nạn mà vẫn lạc. Thế nhưng là ngày hôm nay, hấn là xuất hiện ở nơi này, để cho bọn hấn không ngừng run rẩy.

Bọn hấn sợ hãi cũng không phải vì Doanh Thiên đã từng là Đế Tôn. Mà là bởi vì Doanh Thiên một cái thân phận khác. "Đệ Nhất Thiên Ma".

Đúng thế, tại rất lâu trước đây, Doanh Thiên cũng đã từng nhập Ma Môn, trở thành Thiên Ma.

Mà lại là không phải bình thường Thiên Ma, mà được xưng tụng Đệ Nhất Thiên Ma cái danh tự này.

Ngoài ra, thế nhân còn xưng tụng hần một cái khác danh tự "Tận Thế Chân Chủ".

Bất kể là nhắc tới Đệ Nhất Thiên Ma, hay là Tận Thế Chân Chủ cái này khủng bố danh tự đều sẽ khiến cho người người run rẩy sợ hãi. Coi như Thiên Tôn cũng đều phải biến sắc.

Tại cái Kỷ Nguyên kia, cũng được gọi là Kỷ Nguyên Hắc Ám, khi đó Thiên Đạo bị che mờ, Thiên Ma hoành hành, mây đen phủ kín Thiên Địa.

Tại thời điểm đó, chúng sinh không thấy mặt trời, luôn phải sống trong tình trạng run rẩy, hoàn toàn là một cái đáng sợ Kỷ Nguyên.

Chỉ là không biết vì lý do gì. Doanh Thiên cũng là tự mình táng đi cái Kỷ Nguyên Hắc Ám kia. Hần tự mình phong bế Ma Môn, cũng xuất thủ thanh trừng Thiên Ma. Năm đó Thiên Ma chết trong tay hần nhiều không kể xiết.

Cho nên hiện tại, bất kỳ cái nào Thiên Ma nhìn thấy hần đều không khỏi vì đó mà kinh hãi.

Nói không ngoa chút nào, tại khắp Thiên Địa này, bất cứ nơi nào đều có dấu chân của hần. Cái gì nguy hiểm nhất địa phương, cái gì thần bí nhất hung địa. Hần đều từng đi qua.

"Trả lời đúng câu hỏi, liền có thể cho các người con đường sống". Doanh Thiên nhàn nhàn mà nói ra.

"Đế Tôn cứ nói, chúng ta nhất định thành thật". Mấy cái Thiên Ma nén lại linh hồn đau đớn, sợ hãi mà trả lời.

Doanh Thiên gật đầu, chậm rãi hỏi:"Thời gian gần đây, có cái nào nữ tử đi vào Ma Môn sao".

Hỏi tới đây, Doanh Thiên trong lòng đều không khỏi nhớ đến một cái Thiên Địa tuyệt sắc nữ tử. Nàng đã biến mất rất lâu, cho đến gần đây Doanh Thiên mới nhận được một chút năng tin tức.

Nghe vậy, mấy cái Thiên Ma đều có chút ngạc nhiên. Hiển nhiên là không ngờ Doanh Thiên hỏi tới vấn đề này, bèn đáp:"Đế Tôn, nữ tử đi vào Ma Môn tuyệt không ít, người hỏi là vị nào".

"Hoặc Thiên". Doanh Thiên chậm chậm báo ra một cái danh tự.

Hoặc Thiên. Giống như sét đánh bên tai một dạng, mấy cái Thiên Ma đều không khỏi càng thêm kinh hãi.

Bọn hần đều biết rõ ràng, Doanh Thiên nhắc đến Hoặc Thiên là ai.

Đây là một cái truyền kỳ nữ tử, một cái đỉnh thiên lập địa nữ tử. Nàng cũng được biết đến chính là Thiên Địa đệ nhất mỹ nhân, Thiên Địa nữ tử ghê gớm nhất. Hoặc là Đế Hậu.

Đế Hậu, là bởi vì nàng cùng Doanh Thiên đã từng có một đoạn tình nghĩa kia.

"Đế Tôn, cái này chúng ta cũng liền không rõ ràng, Đế Hậu làm sao có thể đi vào Ma Môn". Thiên Ma mở miệng trả lời.

Lời này hần nói đến rất chân thật. Dù sao nàng là ai, là cái gì thân phận, làm sao có thể tùy tiện đi vào Ma Môn.

"Hoặc là nói, Đế Hậu đi vào, chúng ta cũng không có tư cách biết lấy". Cái kia Thiên Ma nghĩ tới cái gì mà nói ra.

Doanh Thiên cũng là sớm ngờ tới, Hoặc Thiên đi vào Ma Môn hần là bí mật mà đi, lấy năng tu vi thực lực hoàn toàn có thể che giấu bất kỳ ai. Cho nên bọn hần không biết cũng là chuyện thường.

Nếu như không phải Chân Nhi cái kia thần bí nữ tử báo tin, Doanh Thiên cũng chưa chắc đã biết.

Doanh Thiên trầm mặc, cũng không biết là hần tại suy nghĩ cái gì. Hần cái này thái độ để mấy cái Thiên Ma không khỏi hồi hộp một chút.

Rốt cuộc một lát sau, hần là mở miệng nói ra:Ta muốn gặp hần".

Doanh Thiên nhắc tới "hần". Nhất định sẽ để cho người ta không hiểu, thế nhưng là mấy cái Thiên Ma đều biết rõ ràng, Doanh Thiên đây là nhắc đến ai.

Cho nên bọn hần đều là biến sắc mà kêu lên:"Chí Tôn hần một mực ở trong Ma Môn, chúng ta cũng không có cách nào có thể gặp được".

Nâng lên Chí Tôn cái danh tự này, mấy cái Thiên Ma đều là mười phần hốt hoảng, có thể nghĩ, cái gọi là Chí Tôn kia cũng là một dạng tồn tại đáng sợ khủng bố.

"Chính vì khó gặp, cho nên ta mới cần tới các người". Doanh Thiên chậm rãi mà nói ra, trên miệng nở nụ cười rất bình thản.

Thế nhưng là rơi vào Thiên Ma con mắt nụ cười này, lại đáng sợ đến vô cùng khủng khiếp.

Chỉ thấy Doanh Thiên tay trái đưa lên, từng đạo ấn ký tại trong không gian hiển hiện, một cỗ kỳ quái hấp lực trào ra, đem trong không gian hư vô này hút lấy từng cái kỳ dị điểm sáng.

Những cái này điểm sáng, chính là của những cái Thiên Ma đã chết kia tàn hồn. Những tàn hồn này nếu như đủ lớn, có thể chậm rãi tự mình chữa trị, thời gian đủ lâu rất có thể sẽ trùng sinh. Chỉ là những tàn hồn này tan vỡ đến quá mức nhỏ bé, không đủ sức tự mình chèo chống, cho nên không qua bao lâu cũng sẽ tan biến trong hư vô.

Doanh Thiên đem toàn bộ bọn hắn còn sót lại tàn hồn thu thập lại.

Sau đó, tay phải đưa ra, một chuỗi chân xuống, đem bốn cái Thiên Ma linh hồn cũng chân cho tan vỡ.

Hắn hành động này, chính là đem bọn hắn triệt để chém giết. Dù sao mấy cái Thiên Ma mà thôi, giết liền giết, không có gì phải bận tâm.

Tiếp đến. Hắn chậm rãi đem chỗ kia tàn hồn luyện hóa một chỗ, tạo thành một cái hoàn chỉnh mặt kính.

Tất nhiên cái này mặt kính cũng là hư hư ảo ảo, không phải là chân thật.

Sau đó, hắn đại đạo tuôn ra, thẩm thấu vào bên trong mặt kính, tìm tòi những Thiên Ma này ký ức.

Những ký ức vô cùng rời rạc không hoàn chỉnh lần lượt hiện ra, đương nhiên Doanh Thiên muốn tìm cũng không phải là mấy cái này tầm thường ký ức. Hắn muốn tìm đến một người ký ức.

Trải qua một thời gian tìm tòi, rốt cuộc thông qua những Thiên Ma này ký ức, hắn tìm thấy một cái "hình bóng".

Lại tiếp tục trải qua một đoạn không nhỏ thời gian. Doanh Thiên là từ bên trong những ký ức kia tìm đến đầy đủ hình bóng.

Cuối cùng, hắn đem những mảnh rời rạc hình bóng này gom lại trên mặt kính, tạo thành một cái hoàn chỉnh hình bóng.

Doanh Thiên từ năm đầu ngón tay trào ra đại đạo pháp tắc, liên tục thẩm thấu vào bên trên mặt kính.

Hắn đây là đang lấy lực lượng câu thông đến một người.

Cỗ lực lượng kia xâm nhập mặt kính mà truyền đi, nó vượt qua vô tận không gian, xuyên qua thời gian.

Cái này lực lượng vô cùng mãnh liệt, khiến cho mặt kính bên trên trở nên sáng chói, kịch liệt rung chuyển. Mà cái kia hình bóng cũng càng ngày càng trở nên rõ ràng một chút.

Cũng cần tới một canh giờ, rốt cuộc có phản ứng.

Một cỗ lạnh lẽo khí tức giáng lâm, tại trong mặt kính kia bỗng nhiên nổi lên gợn sóng, sau đó chậm rãi biến thành màu đen, từ bên trong mặt kính mà khí trào ra.

Cũng không lâu lắm. Bên trong mặt kính hình bóng kia bỗng nhiên chuyển động. Một cỗ không gì sánh được nặng nề mà tà ác uy áp từ trong kính xuyên ra.

"Người muốn gặp ta?". Cái kia hình bóng mở miệng mà nói. Giọng nói vô cùng trầm thấp mà khó nghe. Để cho người ta không khỏi vì đó mà rùng mình.

"Người trốn quá kỹ. Muốn gặp người chỉ có thể dùng cách này". Doanh Thiên bình thản mà nói ra.

"Cho nên, người cất công đem bọn hắn dụ tới, chỉ để tìm ta?". Cái kia hình bóng chậm rãi nói.

Kỳ thực, từ đầu mục đích của Doanh Thiên chính là tìm tới người này. Chỉ là người này ẩn nấp quá mức kỹ càng. Muốn tìm được hắn cũng không phải dễ dàng.

Cho nên, vừa lúc gặp thời, hắn đem mấy cái Thiên Ma dụ tới, chém giết bọn hắn, sau đó thông qua bọn hắn ký ức để tìm tới và câu thông người này.

Người này đương nhiên cũng là một cái mười phần ghê gớm. Cũng chính là Thiên Địa này đứng đầu cấp độ cường giả.

Hắn chính là Ma Môn chủ nhân. Hắn cũng không phải bình thường sinh linh, mà là được Ma Môn uân dưỡng vô số năm tháng mà sinh ra. Thiên Ma gọi hắn là Chí Tôn. Thiên Ma Chí Tôn là thể nhân gọi hắn.

"Thì thế nào, mấy cái Thiên Ma mà thôi, ngại tiếc". Doanh Thiên khuôn mặt lạnh nhạt không biểu cảm đáp.

"Hừ, bọn hắn thực lực yếu nhất một tên cũng có thể cùng Thánh Đế so sánh, ngại biết bồi dưỡng ra một tên tiêu tốn bao nhiêu sao". Chủ Nhân Ma Môn nói ra, thanh âm có chút tức giận.

"Giết cũng đã giết, chẳng lẽ ngại còn muốn hướng ta đòi nợ". Doanh Thiên nhếch miệng cười nói ra.

"Nếu như ta thật muốn thế thì sao đâu". Chủ Nhân Ma Môn cũng là không sợ hãi. Cứng rắn đối chất.

"Xem ra, ngươi hay là quên năm xưa giáo huấn". Doanh Thiên thanh âm lạnh lùng vang lên. Trên người khí tức cũng là trở nên lạnh lẽ.

Chủ Nhân Ma Môn cười lạnh, không chút nào sợ hãi mà nói ra:"Ngươi thật cho rằng, ngươi vẫn còn là năm xưa sao, tùy tiện ta một chương, ngươi đều sẽ lần nữa vong mạng".

"Ngươi có thể thử xem". Doanh Thiên không có để ý nói ra, một bộ rất là khiêu khích.

Hai bên vừa gặp, lời qua tiếng lại không hợp, rất có muốn động thủ bộ dáng.

Chỉ là, Chủ Nhân Ma Môn cũng rất kiềm chế, không có xuất thủ. Kỳ thật hắn rất muốn xuất thủ chém giết Doanh Thiên. Hắn cũng tin tưởng hiện tại hắn có thực lực làm việc này.

Chỉ là cuối cùng hắn vẫn là nhịn xuống.

Bởi vì hắn rõ ràng, lạc đà gãy cũng đều hơn ngựa béo. Doanh Thiên hiện tại cũng không có năm xưa vô địch tu vi. Thế nhưng là ai cũng không biết hắn đã khôi phục đến đâu tu vi, ai cũng không biết trên người hắn có cái gì thủ đoạn.

Mà không biết, vì thế mới là e ngại. Hắn coi như hiểu biết Doanh Thiên, Doanh Thiên làm việc nhìn như tùy ý. Thế nhưng là mỗi lần đều vô cùng cẩn thận, nước không lọt. Nếu như không có nắm chắc, hắn sẽ không làm.

"Ngươi muốn cái gì". Chủ Nhân Ma Môn mở miệng hỏi. Hắn muốn biết Doanh Thiên cất công tìm hắn là có cái gì mục đích. Doanh Thiên bày xuống thế cục ép hắn lộ diện, tất không phải chỉ để gây sự như vậy.

"Nàng đi vào Ma Môn, đã gặp qua ngươi sao". Doanh Thiên nói vào vấn đề chính.

Nghe tới đây, Chủ Nhân Ma Môn nở nụ cười hiểu ra mà nói:"Thì ra ngươi tìm ta vì cái này". Nói đoạn, hắn nở ra nụ cười lạnh lẽo nói tiếp:"Nàng ta xác thực đã vào Ma Môn. Mà lại còn là tiến đến nơi sâu nhất. Ngươi đoán đến khi nàng đi ra sẽ là cái gì bộ dáng".

Nghe Chủ Nhân Ma Môn nói vậy. Doanh Thiên không khỏi trầm mặc một chút. Một lát sau hắn lạnh lùng nói ra, ngữ khí đầy uy hiếp:"Ngươi đồng ý để cho nàng đi tới nơi sâu nhất".

"Vì sao lại không đi đâu. Nàng ta muốn đi, ta đương nhiên phải tận tình giúp đỡ". Chủ Nhân Ma Môn cười lớn mà nói. Giọng điệu phi thường cao hứng.

Doanh Thiên cũng không muốn cùng hắn nhiều lời, vì thế trực tiếp nói ra:"Ngươi tốt nhất nên đem nàng cản lại. Nếu như nàng trở thành Thiên Ma, ta nhất định đập cửa Ma Môn tìm đến ngươi. Khi đó, ai cũng mơ tưởng cứu được ngươi".

Chủ Nhân Ma Môn cũng là lập tức nổi giận. Doanh Thiên lời này, là trần trụi uy hiếp, cũng là cảnh cáo.

Hắn là ai. Là một cái vô địch Thiên Tôn. Là Thiên Ma Chí Tôn, là Chủ Nhân Ma Môn, toàn bộ Thiên Địa lại có mấy người uy hiếp hắn. Coi như là Thiên Đạo cùng hắn đối địch vô số năm qua cũng không thể đem hắn làm sao.

Cho nên, coi như Doanh Thiên đã từng là Đế Tôn, muốn uy hiếp hắn cũng không dễ dàng như vậy.

"Tốt, ta cũng không còn là ta năm đó, ta sẽ chờ ngươi. Ta cũng muốn xem xem, ngươi sau khi trùng sinh, sẽ lợi hại đến cỡ nào đâu". Chủ Nhân Ma Môn dứt tọng nói ra:"Lại nói, ngươi bây giờ gần gần đều đã muộn. Nàng ta nhất định đã trở thành Thiên Ma.... ha ha".

Doanh Thiên cũng không có nhiều lời, hắn gạt tay đem mặt kính xóa đi. Thân ảnh một mình lơ lửng tại không gian hư vô.

Một mình hắn tại đó. Lộ ra một bộ cô đơn lạnh lẽo. Một cổ tịch mịch bao phủ lấy hắn.

Cũng không biết là bao lâu sau, hắn thờ dãi mà nói ra:"Đến rồi, thì tới đây đi".

Doanh Thiên lời vừa dứt. Một cái thân ảnh lập tức xuất hiện trước mặt hắn.

Đây là một cái trẻ tuổi nam tử, bề ngoài bộ dáng ước chừng là 25 tuổi.

Nam tử này khuôn mặt mười phần tuấn mỹ cân đối, đôi mắt sáng rực có hồn, sống mũi cùng vầng trán cao càng khiến hắn khí chất trở nên cao quý vô cùng, tựa như một tôn Đế Hoàng một dạng. Mái tóc đen dài tung bay, càng khiến hắn trở nên tiêu sái.

Nam tử này khoác trên mình bộ Hắc Long Đế Bào, toàn bộ áo bào màu đen tuyền, trên áo hoa văn Thần Long được dệt bởi kim tuyến. Chất liệu đều là vô cùng quý hiếm.

Đặc biệt là. Trên người hắn nổi lên một cổ uy nghi khí tức, Đế uy trên người hắn mặc dù đã thu liễm hết sức, thế nhưng là đều che giấu không được. Hắn là một cái cực kỳ khủng bố tu vi.

Chỉ thấy nam tử này quan sát Doanh Thiên thật kỹ. Ánh mắt mười phần sáng tỏ, rốt cuộc, hấn vậy mà chảy ra nước mắt, cuối cùng là quỳ xuống mà bái lạy Doanh Thiên.

"Hài nhi Doanh Chính, bái kiến phụ thân".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 174: Doanh Chính

Trước mắt nam tử này, chính là Doanh Thiên duy nhất một cái nghĩa tử.

Trong Thiên Địa này, việc Doanh Thiên có hai người con trai là không phải là cái gì bí mật, mà lại mỗi một người đều là vang danh Thiên Địa tồn tại.

Con trai cả Thiên Minh thì là Tà Đạo Đạo Tôn, con trai thứ Thiếu Vũ thì là Nhân Đạo Đạo Quân. Mỗi một người đều là vô địch đại năng gánh vác một phương.

Thế nhưng là người biết đến hấn còn một cái nghĩa tử lại không có nhiều.

Nói là nghĩa tử, đương nhiên là vì Doanh Chính không phải hấn con ruột. Mà là hấn thu nhận làm con nuôi.

Năm đó, Doanh Thiên đi qua một mảnh cỏ lăm, bắt gặp một cái kiên cường thiếu niên đang cùng bảy lang sói liều chết, hấn ý chí mãnh liệt kia để cho Doanh Thiên ưa thích, quyết định nhận hấn làm nghĩa tử, cũng truyền cho vô thượng Đạo pháp. Ban cho cái tên Doanh Chính.

Nếu như có Tử Nghiên ở đây, nàng nhất định sẽ ngạc nhiên mà phát hiện, nàng khí tức cùng Doanh Chính mười phần giống nhau, cũng mười phần thân thiết.

Nói cách khác, nàng truyền thừa chính là đến từ Doanh Chính, có thể nói hấn giống như nàng một nửa cái sư tôn.

Lúc trước ở Nhật Nguyệt Giới gặp phải hắc ám sinh linh kia. Cũng chính là Doanh Chính đại chiến với nó, cuối cùng chém xuống nó một cánh tay, khiến nó rơi xuống Thần Giới mà chạy trốn.

Chỉ là việc này trôi qua cũng đã quá lâu, không biết bao nhiêu ngàn năm trước.

"Đứng lên đi". Doanh Thiên nhẹ nhàng nói ra.

Doanh Chính cũng là vâng một cái mà đứng lên.

Doanh Thiên gật đầu nhìn Doanh Chính một hồi, trong mắt hiện lên yêu thương khó có được cười mà nhẹ nhàng nói:"Không tệ, tu vi đại tiến".

Doanh Chính cũng là nức nở mười phần:"Hài nhi luôn biết, phụ thân nhất định sẽ trở lại. Cho nên luôn luôn cố gắng".

Doanh Chính năm đó biết tin Doanh Thiên gặp nạn, đương nhiên hấn không có tin tưởng Doanh Thiên chết đi, hấn hiểu rõ Doanh Thiên, nếu như hấn chưa muốn chết, ai cũng mơ tưởng giết hấn.

Cho nên trải qua ba cái kỷ nguyên, hấn là nỗ lực tu luyện, rốt cuộc đạt được to lớn thành tựu, đột phá cảnh giới. Đạt tới Đạo Quân dạng tồn tại này cấp độ.

Doanh Thiên nghe vậy, hấn cũng là rõ ràng, thời gian qua Doanh Chính cũng không dễ dàng gì, dù sao bọn hấn cũng luôn bị Thiên Đạo truy tìm gắt gao, cuộc sống có thể nói là khó khăn.

"Người bị thương". Doanh Thiên quan tâm hỏi. Hấn nhìn ra được, trên người Doanh Chính là có một chút thương thế, mặc dù không nặng, nhưng là hấn tu vi Đạo Quân, có thể đã thương hấn cũng không phải hạng tầm thường người.

"Hài nhi cảm nhận được người khí tức, cho nên rời đi Đế Phần tìm kiếm người tin tức, không may bị Thiên Đạo đám khốn kiếp kia phát hiện, chính là phải tới 6 cái Đạo Quân, cũng may hài nhi chạy thoát". Doanh Chính nói ra.

Kỳ thật, hấn là không lâu trước đó cảm nhận được Doanh Thiên khí tức, lúc ấy Doanh Thiên là đang tại Nhật Nguyệt Giới thăm dò cánh tay của hắc ám sinh linh kia. Thông qua lực lượng còn sót lại trên cánh tay mà cảm nhận tới Doanh Chính, chính thế mà Doanh Chính cũng cảm nhận được hấn.

Cho nên Doanh Chính mới là rời đi Đế Phần tìm kiếm hấn tung tích.

Nếu chỉ là im lặng tìm kiếm thì không nói, Thiên Đạo cũng không dễ dàng tìm ra hấn.

Chỉ là hấn tu vi đến cực hạn, đột phá Đạo Quân, dẫn động Thiên Địa Đại Đạo, tạo nên động tĩnh rất lớn, mới khiến cho Thiên Đạo truy tung đến nơi. Cứ tới 6 vị Đạo Quân đồng thời xuất thủ.

Đương nhiên Doanh Chính không phải là hạng người tầm thường, đối mặt 6 vị Đạo Quân vây quét vẫn là có thể chạy thoát, chỉ là bị thương nhẹ một chút.

Tại thời điểm ẩn nấp, hấn là cảm nhận được Doanh Thiên khí tức, cho nên mới là tìm đến, không nghĩ tới là thật tìm được Doanh Thiên. Cái này để cho hấn vui mừng xúc động không tả.

"Không sao, nhện được lâu như vậy, lại nhện thêm một thời gian cũng có sao. Chờ ngày ta đăng lâm, nhất định để bọn hấn trả giá". Doanh Thiên ánh mắt lạnh lẽo mà nói.

Nghe vậy, Doanh Chính có chút ngạc nhiên. Bởi vì hấn nghe được trong lời Doanh Thiên nói là có ý khác:"Phụ thân, chẳng lẽ hiện tại người chưa muốn trở về?".

"Chưa đến lúc". Doanh Thiên gật đầu nói ra:"Tại hạ giới còn một số việc cần làm, nên làm cho xong xuôi".

Doanh Chính hiểu được, Doanh Thiên nói còn việc, vậy nhất định còn việc là quan trọng cần phải giải quyết.

"Nếu như vậy, hài nhi sẽ cùng người đi Thần Giới". Doanh Chính nói ra, hấn rất muốn ở bên cạnh Doanh Thiên. Tùy thời có thể giúp đỡ hấn.

"Ta còn cần tiểu tử ngươi phải lo lắng sao". Doanh Thiên bật cười nói ra:"Trở về Đế Phần đi, chờ tin tức của ta".

Doanh Chính cười khổ một cái, quả thực, hấn đây là suy nghĩ nhiều, Doanh Thiên là ai, còn cần hấn phải giúp đỡ, hấn việc tốt nhất hiện tại cần làm, chính là chờ đợi.

"Phụ thân a, có nên đánh thức Đế Hoàng cùng Đế Tổ bọn hấn sao". Doanh Chính hỏi tới. Nói tới đây Doanh Chính không khỏi lộ ra một vẻ kính trọng.

Nghe vậy, Doanh Thiên cũng là gật gù. Thời điểm nên tới, cũng nên chuẩn bị lực lượng một chút.

Nghĩ tới đây, hấn đánh ra mấy đạo pháp quyết, hóa thành từng cái kỳ dị ấn ký, đưa cho Doanh Chính nói ra:"Trở về khai mở bọn hấn phong ấn, để bọn hấn trước khôi phục thực lực"

Doanh Chính nhắc tới Đế Hoàng cùng Đế Tổ, chính là Doanh Thiên một nhóm cường đại nhất dưới trướng lão tướng.

Bọn hấn mỗi một người tu vi đều là thông thiên triệt địa, đều là đại năng gia tồn tại.

Mỗi một người tu vi đều là Đạo Quân cấp bậc trở lên. Mà lại là đứng đầu trong Đạo Quân, Đạo Quân bình thường nhìn thấy bọn hấn đều phải cúi đầu.

Coi như Doanh Chính dạng này tuyên cổ Thiên Tài, cũng tuyệt đối thua kém so với bọn hấn.

Chỉ là bọn hấn trải qua đã quá xa xưa thời gian, thương hải tang điền, tuế nguyệt năm tháng. Bọn hấn cũng đều là gần đất xa trời. Cho nên Doanh Thiên mới đem bọn hấn phong ấn lại, đảm bảo bọn hấn tính mạng.

Doanh Chính cẩn thận đem mấy cái ấn ký thu vào. Rất là mong chờ có thể nhìn thấy những Đế Hoàng, Đế Tổ kia xuất thế.

Dù sao, những Đế Hoàng, Đế Tổ kia mỗi một cái niên đại đều quá cổ lão xa xưa, coi như là hấn cũng chưa từng thấy qua bọn hấn, chỉ biết rằng khi Doanh Thiên nhận hấn làm nghĩa tử, những Đế Hoàn, Đế Tổ kia đã phong ấn xuống.

"Thời gian này phi thường nhạy cảm, hành động cẩn thận một chút". Doanh Thiên cẩn thận dặn dò một câu:"Trở về đi thôi, sẽ sớm gặp lại".

Doanh Chính hơi hụt hẫng, chờ đợi ba cái kỷ nguyên mới có thể gặp lại hấn phụ thân. Thế nhưng là còn chưa nói được mấy câu đã phải rời đi, cũng là khiến cho hấn cảm thấy buồn lòng.

"Vẫn. Phụ thân bảo trọng". Doanh Chính cũng không nín kéo, hấn cũng chỉ có thể nghe lời mà thôi.

Doanh Thiên gật đầu, cũng không nói thêm câu nào, thân ảnh hấn chậm rãi chìm vào hư vô mà biến mất.

Doanh Chính cũng không có vội vàng rời đi. Hấn đứng đó thật lâu, cũng không biết qua bao lâu, hấn ngửa đầu lên làm bầm mà nói:"Thiếu Vũ a. Phụ thân trở về, ngươi sẽ làm cái gì đây".

Thiếu Vũ, là Doanh Thiên cái thứ hai nhi tử, cùng Doanh Chính khá là thân thiết.

Chỉ là hiện tại Thiếu Vũ đã trở thành Nhân Đạo Đạo Quân, chính là dưới trướng Lục Đạo Thiên Tôn.

Mà Lục Đạo Thiên Tôn mặc dù không phải thuộc về Thiên Đạo một phe, nhưng là cũng cùng Thiên Đạo đi lại khá gần.

Doanh Chính hiện tại cũng là thắc mắc, không biết Thiếu Vũ sẽ làm ra cái gì lựa chọn. Sẽ là trở về bên cạnh Doanh Thiên bên này, hay là một mực ngồi tại Đạo Quân vị trí kia, rất có thể sẽ cùng Doanh Thiên đối địch.

Nghĩ tới đây, Doanh Chính cũng chỉ biết lắc đầu nói nhỏ: "Mọi việc, đều thuận theo tự nhiên đi".

Sau đó, hắn cũng là rời đi.

Khoảng một canh giờ sau đó, nơi này không gian âm ỉm hẳn. Từng cái bóng người phá không mà ra, mỗi người trên thân khí tức đều cường hoành vô cùng, hiển nhiên đều là cường giả.

Mà lại, bọn hắn trên người đều có một cái giống nhau ấn ký, rõ ràng là thuộc về Thiên Đạo ấn ký.

Cái này liền rõ ràng, Thiên Đạo cũng mất không ít thời gian mới truy tung đến nơi này. Đáng tiếc bọn hắn đến muộn.

"Chúng ta đến muộn, đi mất rồi". Trong đám người này một người mở miệng nói ra.

"Nơi này vừa rồi xảy ra một trận đại chiến, khí tức vẫn còn lưu lại". Một cái khác cảm nhận nơi này khí tức mà nói ra.

"Thật khủng bố a".

P/s: Hôm nay việc nhiều, một chương này cũng ít chữ.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 175: Thần Lôi Sơn Ngục Cấp

Doanh Thiên thân ảnh vượt qua trùng trùng không gian trở về Thần Giới.

Hắn lần này đáng lắm, bất quá chỉ là đi hỏi thăm một chút tin tức, cùng với đi nhìn lại cổ hương một chút. Ngoài ra còn để cho những cái kia lão đầu biết hắn một cái thái độ.

Chính Doanh Thiên cũng lại không biết, chỉ vì hắn đáng lắm một lát như vậy, lại là để cho bên trên loạn thành một đoàn, bao gồm Phật Gia, Đạo Gia, Thiên Đạo các loại đều vì đó mà sôi sục lên.

Có kẻ thì là nom nớp mà sợ hãi, tìm kiếm chỗ trốn tránh, có kẻ thì là truy tìm, lại cũng có kẻ ngồi chờ xem kịch hay.

...

Thần Giới.

Thần Lôi Sơn

Thần Lôi Đại Lục lúc này, chính là quang mang sáng rực, chiếu sáng cả một vùng vũ trụ.

Cả tòa Thần Lôi Đại Lục được bao phủ bởi lôi điện dày đặc, các loại lôi điện lẫn nhau giao thế, tạo thành một cái dày vụn dậm lôi hải. Mà lại những lôi hải này uy lực cực kỳ khiếp người.

Thần Tôn không cẩn thận chạm phải, cũng sẽ bị lôi điện đánh cho tan xác, coi như Thần Hoàng cũng phải dốc toàn lực mới có thể ngăn ngừa mà ngăn trở uy lực của lôi hải này.

Cái này lôi hải bao phủ Thần Lôi Sơn kỳ thực là một tòa không lồ trận pháp, đem toàn bộ Thần Lôi Sơn bảo vệ bên trong.

Tòa trận pháp này Thần Lôi Sơn hộ sơn trận pháp Cửu Diệt Thiên Lôi Trận.

Là năm xưa Thần Lôi Sơn tổ sư tự tay sáng tạo cùng bố trí.

Cửu Diệt Thiên Lôi trận chính là Thần Đế cấp trận pháp, năm đó có bọn hắn tổ sư chủ trì trận pháp này chính là có thể vây chết Thần Đế, danh tiếng vang khắp thần giới.

Chỉ là năm tháng vô tình, thương hải tang điền. Thần Lôi Sơn theo năm tháng mà xuống dốc, trận pháp này cũng như vậy bởi vì không có người tu bổ mà giảm sút, thế nhưng không thể vì thế mà coi thường.

Cửu Diệt Thiên Lôị trận là hộ sơn trấn phái đại trận, cho nên tiêu hao vô cùng to lớn, ngày bình thường là sẽ không mở ra.

Cũng chỉ khi Thần Lôị Sơn gặp phải nguy hiểm có thể diệt môn, thì trận pháp này mới mở ra mà thôi.

Ngày hôm nay Thần Lôị Sơn đại trận mở ra, cái này cũng rõ ràng, Thần Lôị Sơn hay là gặp phải tình thế nguy cấp.

Bên trong Thần Lôị Sơn lúc này, cũng là một mảnh nặng nề khí tức.

Chỉ thấy từng chi quân đội mặc trên mình thiết giáp, trên thiết giáp có lôị điện ấn ký, biểu tượng Thần Lôị Sơn thiết giáp quân đang tại chinh đồn hàng ngũ. Sẵn sàng tùy thời đều có thể tiến vào chiến đấu.

Tại trên đỉnh Thần Lôị Sơn đại điện, cường đại Thần Vương khí tức cuộn cuộn bao phủ, hôm nay tại đại điện này, Thần Lôị Sơn toàn bộ Thần Vương cường giả cũng là tề tựu về đây.

Không những thế, tại khắp Thần Giới các cứ điểm cũng toàn bộ lực lượng đều rút trở về.

Tại khắp nơi trên Thần Lôị Đại Lục đều có thể thấy từng chiếc chiến hạm to lớn chậm rãi du tẩu, các chi quân đội lẫn nhau di chuyển điểm quân.

Có thể nói, hôm nay Thần Lôị Sơn là tiến vào cường đại nhất trạng thái chiến đấu, bọn hấn tập hợp chính là cường đại nhất lực lượng. Hoàn toàn là vì chuẩn bị chiến tranh.

Cái này cũng khó trách bọn hấn không thể không tập hợp toàn bộ lực lượng trở về. Bởi vì lần này bọn hấn đối đầu là Vạn Thú Vương Tông.

Cách đây mấy ngày, Vạn Thú Vương Tông bỗng nhiên gửi đến chiến thư, muốn cùng Thần Lôị Sơn toàn diện khai chiến.

Cái này để cho Thần Lôị Sơn trên dưới đều là giật mình không hiểu.

Vạn Thú Vương Tông, đây là một cái đỉnh cấp Nhị Lưu Thế Lực, bọn hấn có tới 12 vị Thần Hoàng tọa trấn, chưa kể còn có 2 vị Thần Quân đứng đầu, bên dưới Thần Tôn, Thần Vương lại càng là nhiều.

Chỉ tính riêng mặt ngoài lực lượng, Thần Lôị Sơn đã so ra kém đến quá nhiều.

Coi như có Sở Kiến Phong dạng này Thần Hoàng tọa trấn, đối mặt Vạn Thú Vương Tông cũng không có nửa điểm lòng tin.

Mà lại, Vạn Thú Vương Tông là một cái hết sức đặc biệt tông phái, bởi vì bọn hấn tông phái toàn bộ đều là Yêu Tộc, số lượng chủng tộc đều có hơn một vạn. Cho nên mới có Vạn Thú cái danh tự này.

Càng để cho Thần Lôị Sơn chư Thần khó hiểu là vì Vạn Thú Vương Tông vị trí cùng Thần Lôị Sơn là cách nhau cực kỳ xa xôi, ước chừng hơn một trăm tỉ năm ánh sáng.

Với cái xa xôi như vậy khoảng cách, cho nên bọn hấn là cực kỳ ít gặp nhau. Chưa kể bọn hấn từ trước tới nay cũng đều không có cái gì mâu thuẫn.

Thế nhưng hiện tại Vạn Thú Vương Tông lại gửi tới chiến thư nói rằng sẽ dốc đại quân tới khai chiến, cái này để cho Thần Lôị Sơn chư Thần đều khó hiểu.

Thế nhưng là rất nhanh mọi người đều rõ ràng lý do.

Vạn Thú Vương Tông chính là một cái cùng Tiên Đan Điện đi lại được rất gần.

Bởi vì bọn hấn đan dược từ trước tới nay đều là do Tiên Đan Điện cung cấp, cho nên giống như Thiên Lôị sai đâu đánh đó.

Sở dĩ Vạn Thú Vương Tông bị phụ thuộc vào Tiên Đan Điện là bởi vì Yêu Tộc không thể luyện đan.

Nói là không thể cũng không phải vì bọn hấn không hoàn toàn luyện ra đan dược, là bởi vì Yêu Tộc trời sinh đối với luyện đan cực kém, cho nên bọn hấn đan dược luyện ra đều là cấp thấp đan dược, không thể đủ cung cấp cho chính mình tông môn.

Mà lại, Yêu Tộc cùng Nhân Tộc vốn dĩ cũng không hòa hợp, cho nên mấy cái luyện đan thế lực kia cũng không nguyện ý đi cung cấp đan dược cho bọn hấn.

Mà Tiên Đan Điện lại khác, bọn hấn lại là thoải mái cung cấp đan dược, khiến cho Vạn Thú Vương Tông dần dần trở nên lệ thuộc bọn hấn.

Sở Kiến Phong suy ra trong đó nguyên nhân liền biết, hấn là do Tiên Đan Điện sai sử.

Bọn hấn đây là muốn dùng Vạn Thú Vương Tông đi thăm dò, nếu là có thể cầm xuống Thần Lôị Sơn vậy liền xong.

Nếu không cũng có thể ép Thần Lôị Sơn lộ ra bài tẩy, từ đó dễ dàng đối phó.

"Công tử chưa về". Sở Kiến Phong ngồi tại trên cao nhất tọa thờ dài nói ra.

Doanh Thiên rời đi Thần Lô Sơn bất di bất giác đã là hơn hai tháng. Hắn cứ như vậy biến mất không chút tăm tích. Thêm vào đó bên ngoài kia Vạn Thú Vương Tông đại quân đang tiến đến, cái này để cho Sở Kiến Phong cũng là lo lắng không thôi.

Hắn là lo lắng Doanh Thiên trở về không kịp, nếu là như vậy, Thần Lô Sơn rất có thể tan thành mây khói nguy cơ.

"Nguyệt cô nương, ngươi có cái gì công tử tin tức sao". Lúc này, có một vị Thần Tôn mở miệng ra hỏi Nguyệt Nhi.

Nguyệt Nhi cũng là ngồi bên cạnh chủ tọa mấy ghế, bộ dáng lười biếng không có để ý. Bởi vì là Doanh Thiên đệ tử, cho nên nàng địa vị trở nên rất cao, mặc dù nàng chỉ là Địa Thần, thế nhưng là Thần Hoàng Sở Kiến Phong đều muốn cung kính một chút.

"Không biết, sư tôn thỉnh thoảng đều sẽ như thế thần bí biến mất, có thì là mấy ngày, có thì là mấy canh giờ, lần này cũng là lâu nhất". Nguyệt Nhi ngáp một cái ưỡn oai nói ra.

Nàng là đang bức tức, chính mình đang nằm ngủ liền bị gọi dậy, nói là chỉ cần tới ngồi để tạo niềm tin gì đó.

Mọi người nghe nàng trả lời, đều là cảm thấy không biết nói cái gì, trong nội tâm càng là cảm thấy không ổn.

Sở Kiến Phong cùng mấy vị Thần Tôn cũng đều dở khóc dở cười.

Bọn hắn đến nói để cho Tử Nghiên đi mời Nguyệt Nhi tới, cốt là để trấn an mọi người nhân tâm, thế nhưng nàng bộ dáng kia càng làm cho người ta không đáng tin cậy.

Đúng lúc này, nàng mở miệng cười a a hờn nhiên nói tiếp:"Bất quá, các người liền yên tâm, Sư tôn hắn ưa thích trở về đúng lúc, làm một cái anh hùng chính là để đánh bóng hắn tên tuổi".

Nếu là Doanh Thiên nghe được, không biết là mặt có nổi đen hay không.

Lời này, chính là mưòi phần nói kháy, để cho ai nấy đều cảm thấy buồn cười.

Nào có cái đệ tử nào đi nói sư tôn như vậy, lại còn là nói đến khoái chí.

Một cái thân ảnh xuất hiện bên trong đại điện.

Hắn là một cái trung niên nhân, khí tức cực kỳ sung mãn, trên thân toát ra một cỗ mưòi phần uy nghiêm không gì sánh được.

Đây là Xà Ảnh.

Hắn là vừa từ trong kén trọng sinh lần nữa, đã là phá vỡ xiềng xích, để cho hắn tu vi đại tăng tiến. Ngoài ra cũng khiến cho hắn bề ngoài trẻ lại không ít.

Nghe được Thần Lô Sơn nguy cấp tình thế, cho nên hắn lập tức tiến vào đại điện.

Hắn xuất hiện để cho ở đây chư vị Thần Vương, Thần Tôn đều là thất kinh, bởi vì bọn hắn là không biết hắn làm thế nào đi vào, cũng bởi vì hắn khí tức biến đổi, làm cho không người nhận ra.

Cho rằng có địch tập kích, ở đây thần lực lập tức sôi trào, rất có bộc phát ác chiến một dạng.

"Tiền bối, người đi ra". Sở Kiến Phong ánh mắt vẫn là hơn xa bọn hắn, lập tức nhận ra Xà Ảnh, vui mừng mà đón lấy.

Kỳ thực trước đó hắn đã đi bài phòng qua Xà Ảnh, chỉ là khi đó Xà Ảnh vẫn là tại trong kén tiến hành trọng sinh, cho nên không thể làm gì.

Biết được trước mắt trung niên nhân này là Xà Ảnh, ở đây chư Thần đều là thở ra một hơi, Thần lực cũng là thu về.

Xà Ảnh nhìn qua một lượt rồi hỏi:"Công tử không tại?".

"Đúng thế, từ khi tiền bối bắt đầu trong kén, công tử đã rời đi". Sở Kiến Phong đón hắn lên ngồi trên cao nhất tọa cung kính nói ra.

Xà Ảnh gật nhẹ đầu một cái mà nói:"Yên tâm, công tử nhất định trở về sớm, cái này cửa ta có thể lo được, chỉ là cửa sau..... ". Nói tới đây, hắn liền ngừng lại.

Một cái Vạn Thú Vương Tông mà nói, đối với Xà Ảnh là không đáng nhắc tới, thế nhưng là hắn nếu xuất thủ tiếp. Vậy sẽ để cho tám màn đen lần nữa truy ra hắn vị trí, sẽ cử tới càng cường đại Chấp Pháp Giả.

Khi đó, sẽ rất khó khăn. Hiện tại chỉ có Doanh Thiên mới có năng lực đi đối phó tám màn đen mà thôi.

...

Tại trong thông đạo không gian.

Hơn vạn chiếc to lớn chiến thuyền đang lấy tốc độ cực nhanh mà vượt không đi tới.

Những cái này chiến thuyền phương hướng chính là Thần Lôi Sơn mà tới.

Trên một chiếc to lớn nhất chiến thuyền dẫn đầu, cũng có thể gọi là Mẫu Thuyền. Một nhóm người đang là ngồi bàn bạc.

Cái này nhóm người, là bốn nam hai nữ. Ngoài ra còn một cái cực kỳ già nua lão giả ngồi tại cao nhất vị trí. Lão giả này toàn thân gầy gộc da bọc xương, mà lại trên trán của hắn mọc ra một cái độc giác, bên trên độc giác có từng đạo kim sắc hoa văn lưu chuyển. Chỉ là hắn nhắm mắt mà ngủ gục đi.

Bên dưới bốn nam hai nữ bàn bạc rất rôm rả, thế nhưng là tuyệt nhiên không có đi làm phiền hắn chút nào.

"Còn khoảng 5 ngày lộ trình, liền sẽ tới Thần Lôi Sơn biên giới. Cũng nên chuẩn bị một chút". Một cái nữ tử xinh đẹp yêu mị nói ra. Nàng sau lưng mọc lên một đôi cánh chim, rõ ràng là thuộc về phi cầm yêu tộc.

"Chỉ là một cái Thần Lôi Sơn mà thôi, Sở Kiến Phong lão già kia cũng chỉ là tân tân Thần Hoàng, có gì đáng chuẩn bị". Một cái khác nam tử khinh thường nói ra. Hắn trên đầu lông tóc rậm rạp, giống như bờm sư tử một dạng.

"Người quá khinh địch, nếu Thần Lôi Sơn bên kia chỉ có thế. Đan Hoàng sẽ bỏ mạng ở đó sao, Dịch Huyền Tông sẽ bị diệt sao". Một cái sau lưng mọc lên ba cái đuôi trắng muốt nữ tử khác yêu mị mà nói ra.

Nghe được bọn hắn đối thoại. Một cái trung niên trầm tĩnh cất lời: "Đúng là không nên khinh địch, Thần Lôi Sơn nhất định còn có cường giả ẩn nấp, hoặc là có rất lớn thủ đoạn. Lần này vẫn là cẩn thận hành sự, tránh chỉ lật thuyền trong mương".

Cái kia bờm sư tử nam tử vẫn như cũ có chút không phục mà nói: "Coi như bọn hắn có cái gì thủ đoạn, chỉ cần Thần Quân ra tay.....". Nói đến đây, hắn bỗng nhiên im lặng.

Bởi vì hắn vừa nhìn thấy, ngồi trên ghế cao cái kia lão giả vừa ngáp một cái.

Chờ cho đến khi hắn ngáp xong, cũng không có cái gì động tĩnh khác, bờm sư tử mới là nhỏ giọng nói tiếp: "Chỉ cần Thần Quân xuất thủ, Thần Lôi Sơn có thể chống đỡ sao".

"Hừ, Thần Quân một mối cần nghỉ ngơi, người cứ như vậy dựa vào Thần Quân, thử hỏi còn có cái gì tiến thủ". Một cái khác thân hình to lớn cao hơn 3 trượng nam nhân hừ lạnh mà nói ra. Rõ ràng là với bờm sư tử không vừa ý.

"Con trâu điên, người mới nói cái gì, muốn gây sự sao". Bờm sư tử lập tức nổi nóng quát lên.

"Thì lại thế nào, người tưởng ta sẽ sợ người con sư tử vàng khè này". Cái kia cao hơn ba trượng nam nhân không chút nào khách khí bước lên.

Bọn hắn lời qua tiếng lại, rất có muốn ra tay đánh nhau xu thế.

Ngược lại mấy người kia chỉ là cười cười mà xem, không có đi ngăn cản, giống như là dạng này đã quá quen.

"Ồn ào".

Đúng lúc này, một cái ngái ngủ thanh âm vang lên, lập tức đem bọn hắn im bật, mặc dù vẫn như cũ nhìn nhau sinh khí, nhưng là cũng không có lại nói cái gì.

...

Doanh Thiên vừa tại không gian hư vô hành tẩu chậm rãi, vừa xem trên tay một vật.

Cái này đồ vật, chính là người không đầu luyện chế đi ra kén thịt, bị Doanh Thiên thu lấy.

Doanh Thiên cẩn thận nhìn nhìn một chút nói ra: "Hành sự cũng là cẩn thận, vậy mà đem chính mình một nửa linh hồn phong ấn bên trong".

Doanh Thiên cười cười. Người không đầu từ khi luyện chế kén thịt này, đã là đặt vào hắn một nửa linh hồn, cái này đồng nghĩa với hắn chưa có chết, mặc dù hắn thân thể cũ cùng một nửa linh hồn kia đã bị Thiên Ma ăn mất, thế nhưng là kén thịt này vẫn còn tại, đây là hắn hi vọng.

Doanh Thiên thu lại kén thịt này, tất nhiên là có chỗ dùng.

Đúng lúc này, một cái trầm ngâm thanh âm vang lên: "Thị chủ đã từng công đức vô lượng, lại có thể cầm lên như thế đồ vật sao".

Lập tức không gian biến đổi, nơi này vốn dĩ là hư vô không gian, trong nháy mắt liền biến thành một cái Phật cảnh.

Bên trong Phật cảnh kỳ thật là một mảnh vô biên hải dương, nước biển lộ ra một cái màu vàng đậm, dưới biển thỉnh thoảng lóe lên Phật quang, chứng tỏ nơi này đã nhiễm lấy cường đại Phật tính.

Trong thế giới này, trời nổi vô số đóa hồng liên, mặc dù là hồng liên, thế nhưng lại là phun ra nuốt vào kim quang, rất là thần thánh, ngoài ra nơi này kim vụ cũng là ngập tràn như sương mù, để cho người ta cảm thấy hư hư thật thật, giống như là rơi vào ảo cảnh.

Doanh Thiên cũng không nhìn mấy cái này cảnh tượng, ánh mắt ngược lên trên vượt qua tầng mây cùng một đôi mắt khác nhìn lẫn nhau.

Hóa ra, tại trong kim vụ kia, có lấy một tôn cao mười vạn dặm tượng phật ngồi tại trên mặt biển.

Doanh Thiên quay quay cái cổ mình khó chịu nói ra: "Người có thể bình thường một chút sao. Cao như vậy ta mới cổ".

Cái kia tượng phật cũng là cười cười mà đáp: "Thất lễ rồi".

Nói đoạn, tượng phật cấp tốc thu nhỏ, trong chớp lát biến thành một cái áo vải hòa thượng.

Cái này họa thượng nhìn đến đáng đáp cùng Như Lai Phật Tổ rất giống nhau. Chỉ là hắn cũng không phải Như Lai. Mà là một vị khác Phật Tổ.

Hắn gọi Nhiên Đăng Cổ Phật

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 176: Đại Quân Áp Cảnh

Trước mắt Doanh Thiên cái hòa thượng này, lại là Cổ Phật Nhiên Đăng.

Đây chính là cùng Phật Tổ Như Lai sánh vai một dạng, là trong Thiên Địa vô số sinh linh quý báu, là một cái vô cùng cường đại Thiên Tôn.

Cổ Phật Nhiên Đăng đi tới trước mặt Doanh Thiên, nhìn trong tay hắn cái kén thịt kia cười nói: "Đã từng công đức vô lượng thí chủ, lại đi dung túng cái này ác độc đồ vật".

Cổ Phật Nhiên Đăng là nhìn ra được, trong tay Doanh Thiên kén thịt kia, là lấy vô số sinh linh huyết nhục mà luyện thành, cực kỳ tà ác.

Doanh Thiên nghe vậy buồn cười mà nói: "Cái gì tà ác không tà ác, thế gian này đồ vật tồn tại, chỉ có tác dụng hay không có tác dụng mà thôi".

Nói tới đây, Doanh Thiên đem kén thịt thu lại nói tiếp: "Người nếu như không dung tà ác mà nói, vậy liền không cần cần hắn, để cho hắn đến gặp ta".

Doanh Thiên lời này, để cho Nhiên Đăng không khỏi động dung một cái, không đáp, chỉ là niệm một câu: "A Di Đà Phật".

"Thế nào, đường đường một cái Phật Tổ, cũng như thế im lặng rồi". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra, trong lời nói tràn đầy ý vị khinh thường.

"Ta chỉ là không muốn xảy ra một cái không đáng trận chiến mà thôi, cái này đích thật là do chúng ta sai lầm, để cho hắn tự ý chủ trương. Đến lúc phát hiện, mọi chuyện cũng đã muộn, Già La Tự đã xong". Nói tới đây, Nhiên Đăng âm thầm thở dài.

Hắn nói chuyện này, chính là chuyện năm xưa Phật Đế La Mật đem Già La Tự giải tán.

Phải biết Già La Tự là năm xưa Già La Phật Tổ tự tay sáng tạo cùng gia trì, thế nhưng là từ khi hắn dứt đi Phật Gia về sau, Già La Tự liền bị đông đảo Phật Gia liệt vào không chính thống.

Thế nhưng là Như Lai cùng Nhiên Đăng cũng chỉ là làm ngơ, đối với Già La Tự tự do không quản.

Cuối cùng trong lúc không để ý, Phật Đế Già La lấy việc khu trừ ngoại đạo mà đem Già La Tự giải tán.

Cái này khiến cho tại Già La Tự bộc phát một trận đại chiến, cũng có thể xem là Phật Gia một trận nội chiến, trong trận chiến kia, Già La Tự bị tiêu diệt, Phật thổ vốn dĩ thịnh vượng cũng là bị phong ấn, biến thành Phật Gia một cái cấm địa.

Lúc này, Như Lai cùng Nhiên Đăng trở về mới phát hiện liền đã muộn, Già La Tự xong.

Sau chuyện đó, Phật Đế La Mật bị Nhiên Đăng giam lại, từ đó đến nay chưa có xuất hiện.

Lúc trước Doanh Thiên đánh thức Già La Tự Phật thổ, kinh động đến Phật Đế La Mật, cho nên hắn muốn đi ra, chỉ là bị Nhiên Đăng ngăn lại.

Bởi vì Nhiên Đăng rõ ràng, nếu là hắn tới gặp Doanh Thiên mà nói, vậy hắn liền chết chắc. Cũng là bởi vì La Mật là Nhiên Đăng đệ tử.

Doanh Thiên cũng không có đi để ý Nhiên Đăng giải thích, hắn chỉ nhẹ nhàng mà nói: "Mặc kệ người nói cái gì, hắn chết chắc. Từ thời điểm hắn cùng ta đối nghịch, đã là định hắn cái chết, chỉ là sớm hay muộn mà thôi".

Dừng một chút Doanh Thiên nói tiếp: "Chờ một thời gian, ta sẽ đích thân đi gặp hắn một chuyến, hi vọng người cũng không nên cản ta, nếu không ta sẽ tự mình giá lâm Tây Thiên, tin tưởng người cùng Như Lai sẽ không muốn như vậy".

Doanh Thiên lời nói, mười phần chắc chắn, hắn nói ra lời như vậy, đã là quyết định hết thảy. Nếu như là Nhiên Đăng Cổ Phật muốn cùng hắn đối đầu mà nói, vậy liền phải suy nghĩ hậu quả.

Coi như Nhiên Đăng nguyện ý, Phật Tổ Như Lai cũng sẽ không để chuyện đó xảy ra, làm không tốt, Tây Thiên liền sẽ tan tành.

Nhiên Đăng trầm mặc không nói, hắn hôm nay vốn dĩ là tới cầu tình cho Phật Đế La Mật, chỉ là hắn còn chưa có kịp nói, Doanh Thiên đã đem hắn chặn ngang.

Giờ phút này, Nhiên Đăng cũng là rõ ràng, Doanh Thiên tuyệt đối sẽ không có bỏ qua cho La Mật.

Nhìn Nhiên Đăng bộ dáng kia, Doanh Thiên lắc đầu thở dài mà nói: "Nhiên Đăng a, người dù sao cũng đường đường Phật Tổ, đường đường Thiên Tôn, làm sao lại đi quản chuyện bao đồng như vậy".

Doanh Thiên nói ra lời này, hoàn toàn chính xác, tu luyện tới bọn hắn cấp độ này, ánh mắt nhìn mọi chuyện đã hoàn toàn khác hắn thế nhân, cái bọn hắn nhìn cùng người thường nhìn là hoàn toàn khác nhau.

Đặc biệt là Phật Gia dạng này, càng là không quản nhân thế sự tình.

Nhiên Đăng Cổ Phật biết được hiện tại có nói gì cũng không thể thay đổi Doanh Thiên ý nghĩ, cho nên chỉ có thể nói: "Nếu như thí chủ quyết tâm như vậy, ta cũng không còn gì để nói".

"Trở về nói cho La Mật, trân trọng những ngày tháng còn lại. Trong việc này, Như Lai càng là hơn người. Quản nhiều việc, đối với người đột phá Thái Thượng sẽ càng khó khăn". Doanh Thiên nhắc nhở. Nói đoạn bước chân ra, một bước rời đi Phật Cảnh này, tiếp tục trở về Thần Giới.

Nhiên Đăng Cổ Phật chỉ là thở dài, nếu là chuyện bình thường, hắn đương nhiên sẽ không quản, chỉ là bởi vì La Mật Phật Đế người này trên thân có đại bí, cái này ảnh hưởng đến rất nhiều sinh linh tính mệnh.

Nhiên Đăng cũng là vì những cái này sinh linh mà lo lắng.

...

Thần Giới.

Thần Lôi Sơn biên cảnh.

Không gian trùng động mở ra, từ bên trong từng chiếc chiến hạm ầm ầm phóng ra, trong chớp lát liền sắp xếp hàng ngũ chỉnh tề.

Hơn vạn chiến thuyền to lớn xếp thành 10 đội, hướng thẳng Thần Lôi Sơn tiến đến. Tại trên đường đi, bên trên chiến hạm chur thần khí tức ầm ầm cộng hưởng, khiến cho không gian cũng vì đó mà chấn động.

Cái này động tĩnh, chính là kinh động vô số người.

Có thì là sinh linh bình thường đang ở trên một tòa thế giới nào đó, có thì là mấy cái Thần đang tại tinh không di chuyển. Hoặc là mấy cái cường đại cổ thần đang ẩn nấp.

"Đây là, Vạn Thú Vương Tông quân đội, bọn hắn xa xôi, làm sao lại tới đây, mà lại phương hướng, là Thần Lôi Sơn". Tại trên một viên tinh cầu, có từng vị Thần mở mắt nhìn cái này đi qua đoàn chiến hạm ngạc nhiên nói ra.

"Sắp có chiến tranh?". Có một vị Thần cơ linh suy đoán.

"Thảo nào gần đây mấy ngày, Thần Lôi Sơn là mở ra hộ sơn đại trận, chắc hắn là muốn cùng Vạn Thú Vương Tông khai chiến".

Cách đây mấy ngày, tin tức Thần Lôi Sơn mở ra đại trận hộ sơn nhanh chóng lan tỏa, ban đầu còn không ai rõ ràng vì sao Thần Lôi Sơn lại như thế. Thế nhưng là hiện tại ai nấy cũng đều rõ ràng.

Đây là vì chuẩn bị nghênh đón đại địch tiến tới.

"Vạn Thú Vương Tông quân đội cường đại, Thần Hoàng cường giả có nhiều như vậy, Thần Lôi Sơn có thể chống chọi sao".

"Rất khó".

"..".

Tại trong vũ trụ tinh không, Chư Thần thần niệm liên tục trao đổi, rất là rôm rả bàn tán dạng này chiến sự.

Không lâu lắm, Vạn Thú Vương Tông đội chiến hạm đã là tiếp cận Thần Lôi Đại Lục.

Bên trên Mẫu Hạm nơi cao nhất đứng đó vài cái uy nghiêm thân ảnh.

Nhìn trước mắt bao phủ dưới lôi điện tòa đại lục kia, ánh mắt ít nhiều lộ ra ngạc nhiên.

"Lôi điện thật mạnh, dạng này lôi điện, nếu là tùy tiện xâm nhập, coi như chúng ta đều phải bỏ một lớp da". Cái kia bờm sur từ Thần Hoàng ngạc nhiên mà nói.

"Dù sao năm xưa Thần Lôi Sơn hay là có Thần Đế, bố trí trận pháp không thể coi thường". Mọc lên ba cái đuôi trắng nữ từ gật đầu nói ra.

"Ban lệnh, dựng lên Hòa Ngục Tận Pháo, coi như trận pháp này lợi hại, dưới Hòa Ngục Tận Pháo công phá". Nữ từ sau lưng mọc cánh ban xuống một đạo chỉ lệnh.

Chỉ thấy lập tức, từ trên từng chiếc chiến hạm khoang thuyền mở ra, sau đó từ bên trong khoang thuyền chư Thần bay ra nhiều như kiến.

Những cái này binh lính, tu vi đều là Hư Thần cùng Địa Thần.

Bọn hắn mỗi một người đều là vác lấy một khối đồ vật kỳ quái, những cái này đồ vật toàn thân đen nhánh, giống như luyện từ hắc kim một dạng, mà lại hình dạng là thiên hình bách quái, cũng không biết đến cùng là cái gì.

Chỉ thấy từng tốp từng tốp một tập trung một chỗ, đem trên người đồ vật lắp ráp với nhau, bọn hắn đồ vật kia là cực kỳ khớp với nhau, hoàn mỹ tạo thành một khối, hết lượt này đến lượt khác từ từ ghép lại với nhau.

Dần dần, từng cái to lớn vật thể màu đen xuất hiện, mặc dù còn chưa rõ hình dáng, thế nhưng đã là to lớn đến dọa người, chỉ ít đều có một tòa tinh cầu to lớn, mà lại không từng tăng lên.

Nơi này lắp ráp xuống, ít nhất là 300 cái.

Bên trong Thần Lôi Sơn lúc này cũng là vang lên báo động, Chư Thần ánh mắt ngưng trọng mà nhìn ra bên ngoài, vô cùng khẩn trương, hoàn toàn tiến vào trạng thái chuẩn bị chiến tranh.

Sở Kiến Phong ánh mắt ngưng trọng nhìn 300 cái vật thể kia dần dần hoàn thiện mà nói:"Không nghĩ tới, bọn hắn là dốc toàn lực, đem toàn bộ Hòa Ngục Tận Pháo tới đây".

Một cái Thần Tôn cũng là e ngại mà hỏi Sở Kiến Phong:"Sur tôn, Hòa Ngục Tận Pháo nhiều như vậy, Chúng ta trận pháp chống đỡ được sao".

"Chỉ ít 4 canh giờ". Sở Kiến Phong lẳng lặng nói ra.

"Chỉ bốn canh giờ?". Cái kia Thần Tôn có chút thất vọng.

"Thông báo cho mọi người, chuẩn bị sẵn sàng, một khi trận pháp bị công phá, liền xông lên, nhất định phải bảo trụ Thần Lôi Sơn". Sở Kiến Phong ban lệnh.

Hắn lúc này cũng là mười phần lo lắng, bởi vì hắn đã cảm nhận được sáu cổ Thần Hoàng khí tức bên ngoài kia. Ngoài ra còn lấy một cổ ảm ảm càng cường đại khí tức, để cho hắn không khỏi cảm thấy lạnh gáy.

"Không cần phải lo lắng". Đằng sau hắn Xà Ảnh thanh âm vang lên.

Chỉ thấy Xà Ảnh chậm rãi đi tới mà nói:"Cái này, coi như là một cái thử thách đi".

Sở Kiến Phong gật đầu, cũng là nắm chặt bàn tay.

Xà Ảnh ánh mắt tĩnh như nước bình thản mà nhìn, hắn trên thân có nhiều ước thúc, không thể tùy tiện mà xuất thủ. Cho nên chỉ có tại mấu chốt thời khắc hắn mới có thể ra tay mà thôi. Lúc này bọn hắn hi vọng, cũng chỉ có thể gửi trên Doanh Thiên. Hi vọng hắn có thể trở về sớm.

Trong một tòa trang viên yên tĩnh. Đám người Nguyệt Nhi vẫn là bình thản mà vui vẻ, các nàng đương nhiên không lo lắng, chỉ có một người đứng nhìn không yên.

Đó là Sở Thanh Lăng, dù sao Thần Lôi Sơn đang gặp phải tình thế nguy cấp, thân là Thần Lôi Sơn người, nàng đương nhiên lo lắng.

Nếu không phải Sở Kiến Phong ép nàng ở tại chỗ này đợi, nàng cũng muốn ra ngoài kia chiến đấu.

"Cầu Gia, ngươi có thể nào hay không xuất thủ giúp đỡ". Sở Thanh Lăng nhịn không được, hướng Tiểu Cầu xin giúp đỡ.

Lúc này Tiểu Cầu chính là an nhân nằm trên một tấm đệm lớn, trong miệng thường thức lấy một miếng thịt lớn, nó vừa ăn vừa đáp: "Cái này là các ngươi chuyển, cung ta không liên quan. Mà lại công tử đận dò không để cho ta làm loạn, nếu không hẳn trở về nhất định sẽ lộ ra ta".

Kỳ thật, Tiểu Cầu đây là vì lười mà lấy lý do thoái thác, hẳn lý do kia cũng là chính xác, coi như Doanh Thiên trở về cũng không thể trách hẳn.

Sở Thanh Lăng không có từ bỏ, nàng suy nghĩ một chút, sau đó lại gần mà xoa xoa Tiểu Cầu cái lưng nói ra: "Cầu Gia, ngươi anh tuấn đẹp trai, lòng dạ nhất định là người tốt, không thể nào thấy nguy không cứu".

"Nha đầu, ngươi dạng này dụ dỗ kẻ, không có tác dụng với ta". Tiểu Cầu nhếch miệng cười nói ra.

Thấy thế, Từ Nghiên cũng là mở miệng nói giúp: "Cầu Gia, ngươi đường đường vô địch Thần Thú, phải là xuất thủ, để cho bọn hắn chiêm ngưỡng ngươi uy phong".

"Đúng thế, ngươi nếu là không giúp đỡ, Thần Lôi Sơn nguy rồi, bọn hắn hi vọng đều đặt trên ngươi". Tuyết Ngạo Linh cũng là nói theo.

Về phần Nguyệt Nhi thì không có nhẹ nhàng như vậy. Trực tiếp nói ra: "Nếu như ngươi không giúp Sở ti ti, vậy sau này bọn ta cũng sẽ không cùng ngươi nói chuyện".

Thấy được Tiểu Cầu đã có lay chuyển, Sở Thanh Lăng bèn tiếp tục dụ dỗ: "Cầu Gia, ngươi nên ra ngoài kia, thể hiện chính mình uy phong, nếu là có thể đem bọn hắn đánh bại, Thần Lôi Sơn nhất định vì ngươi mà ghi ân tạc tượng".

Chỉ chờ có vậy, Tiểu Cầu là lập tức đứng lên nói: "Đúng thế, đám người ngoài kia đều là người xấu, ta hẳn phải là vì chính nghĩa ra tay. Đúng rồi, anh hùng vẫn là phải ra sau một chút, chờ bọn hắn đánh nhau một lát ta mới xuất thủ". Tiểu Cầu tự mình cười hắc hắc mà nói.

"Sau này tạc tượng ta, chính là phải làm cao vạn tượng tượng lớn, để cho bọn hắn đến quỳ bái".

"Ngoài ra còn phải dâng lên thật nhiều đồ ăn ngon".

"Đúng rồi, còn phải vẽ tranh lưu truyền vạn thế, để cho thế nhân nhìn ta anh tư oai hùng".

"Hừm, nên chọn tư thế nào cho oai phong đây".

Tiểu Cầu hai chân trước xoa xoa, tự mình cười hắc hắc mà nói.

Nghe được Tiểu Cầu tự mình luyện, Nguyệt Nhi các nàng trán không khỏi nổi đen

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 177: Hỏa Ngục Tận Pháo

Rõ ràng qua đi một ngày thời gian, Vạn Thú Vương Tông rốt cuộc đem 300 tòa Hỏa Ngục Tận Pháo lắp đặt xong.

Chỉ thấy tại trong tỉnh không vũ trụ, 300 tòa Hỏa Ngục Tận Pháo giống như từng đầu Hồng Hoang Cự Thú khổng lồ phủ ngục tại trong tỉnh không một dạng.

Hỏa Ngục Tận Pháo toàn thân đen kịt, nặng nề mà rắn chắc.

Cái này Hỏa Ngục Tận Pháo thân dưới trụ lên bốn cái chân lớn, giống như Huyền Quy một dạng. Trên lưng gánh lên một cái họng pháo, họng pháo ở đầu hình rồng, chỉ tính riêng cái kia miệng pháo chỉ ít đều có thể nhét vừa cả trăm tòa thể giới giống như Cực Huyền Giới dạng này.

Cái này cũng không có gì lạ, bởi vì nó sử dụng đạn, chính là Nhật, Nguyệt, Tinh Thần luyện chế mà thành.

Hỏa Ngục Tận Pháo hạch tâm chính là sử dụng lấy Thái Dương luyện chế, chuyên vì nó cung cấp năng lượng, cho nên bắn ra chính là Thái Dương hỏa diễm, vì thế mới có Hỏa Ngục cái tên này. Mà lại, muốn luyện chế Thái Dương mà nói, chỉ ít đều cần đến Thần Tôn làm tới.

Cái này, tuyệt đối là chiến tranh lợi khí, độ hủy diệt rất là kinh khủng, mỗi một tòa giá trị liền thành.

Đây chính là đỉnh cấp Nhị Lưu thế lực nội tình, Thần Lôi Sơn mặc dù cũng có Hỏa Ngục Tận Pháo, thế nhưng là số lượng ít đến đáng thương. Chỉ có mười tòa. Cùng Vạn Thú Vương Tông so sánh, vậy đúng là nhà nghèo so với đại gia.

Lúc này đây, 300 tòa Hỏa Ngục Tận Pháo họng pháo chậm rãi di chuyển, hướng Thần Lôi Sơn nhắm tới.

Bên dưới Thần Lôi Sơn chư Thần đều là tinh thần căng cứng, sẵn sàng chiến đấu.

"Khai hỏa".

Trên Mẫu Hạm, mọc ra sừng trâu nam tử ra lệnh khai hỏa.

Ngay lập tức, 300 tòa Hỏa Ngục Tận Pháo điên cuồng bắn tới.

Trong đó lấy một nửa Hỏa Ngục Tận Pháo là phun ra Thái Dương tinh hỏa, hỏa diễm như thác điên cuồng bắn ra, nhắm tới Thần Lôi Sơn.

Từng tia từng tia hỏa diễm tập trung một chỗ, muốn công phá Thần Lôi Sơn Cửu Diệt Thiên Lôi Trận.

Hiển nhiên, muốn phá trận, cách tốt nhất chính là tập trung lực lượng tại một điểm, chọc thủng kẻ địch phòng ngự.

Tại dưới Thái Dương tinh hỏa điên cuồng công phá, bên dưới Thần Lôi Sơn chư Thần cũng là liều mạng thôi động trận pháp, Thần Lôi điên cuồng giao thế, đem Thái Dương tinh hỏa ngăn tại bên ngoài, trong chốc lát, toàn bộ Thần Lôi Đại Lục bên trên bầu trời đều bị Thái Dương tinh hỏa phủ kín.

"Ừng... Ừng.... Ừng".

Ngoài ra, một nửa Hỏa Ngục Tận Pháo còn lại thì là bắn ra từng khối Nhật Nguyệt Tinh Thần to lớn, Nhật Nguyệt Tinh Thần giống như mưa một dạng, ầm ầm bắn tới, va chạm bên trên Cửu Diệt Thiên Lôi Trận.

Những cái kia Nhật Nguyệt Tinh Thần chạm tới Cửu Diệt Thiên Lôi trận ngay lập tức bị Thần Lôi công phá, tan vỡ thành ức vạn mảnh nhỏ, giống như lưu tinh tan tác.

Thế nhưng là nó cũng gây ra chấn động xung kích, đem cả tòa Thần Lôi Đại Lục ầm ầm rung chuyển, bên dưới sinh linh cũng là thất điên bát đảo.

Mà lại, đây hết thảy chỉ là bắt đầu mà thôi, có thể nghĩ, một khi Cửu Diệt Thiên Lôi trận bị công phá, khi đó hai quân khai chiến, vậy nhất định là huyết bay đầy trời, nhất định có vô số người phải bỏ mạng.

"Điều động Thần Lôi, chuẩn bị phản kích". Sở Kiến Phong thân hình uy nghiêm, ngồi trên bảo tọa chậm rãi ra lệnh.

Dạng này chiến tranh liên quan đến Thần Lôi Sơn tồn vong, hẳn đương nhiên phải tự mình đứng ra chỉ đạo.

Bên kia, hai trăm vị Thần Vương đang là toàn lực thôi động trận pháp.

Bên ngoài trận pháp bỗng nhiên biến đổi.

Chỉ thấy Cửu Diệt Thiên Lôi Trận bỗng nhiên trở nên bạo động, Thần Lôi bao phủ Thần Lôi Sơn càng trở nên dày đặc hơn.

Ngay lúc đó, từ trên đỉnh Thần Lôi Sơn chỗ kia, Thần Lôi như núi lửa một dạng, điên cuồng phun trào, tại hướng Cửu Diệt Thiên Lôi trận gia trì, từ đó tăng lên uy lực trận pháp.

Đây là năm xưa Thần Lôi Sơn tổ sư đem lực lượng từ trên đỉnh Thần Lôi Sơn kết hợp với trận pháp, từ đó gia tăng trận pháp uy lực.

Rốt cuộc, từ trên Cửu Diệt Thiên Lôi Trận phóng lên từng cái lôi trụ, những lôi trụ này lấy tốc độ cực kỳ nhanh bắn đi, hướng Vạn Thú Vương Tông đội chiến hạm bắn tới, có thì là nhắm vào Hỏa Ngục Tận Pháo, cũng có thì là bắn rơi Nhật Nguyệt Tinh Thần đang lao tới, chớp mắt liền có hàng vạn cái lôi trụ phóng ra.

Thần Lôi Sơn trong chớp mắt phản kích, để cho Vạn Thú Vương Tông bên này không khỏi giật mình, chính là chốc lát trở tay không kịp, bị lôi trụ bắn trúng.

Có lôi trụ thì là bắn trúng Vạn Thú Vương Tông chiến hạm, lập tức chiếc chiến hạm kia nổ tung, chia năm sẻ bảy tán loạn mà rơi. Mà bên trên chiến hạm binh sĩ cũng là không thoát, bị Thần Lôi oanh thành cát bụi.

Cũng có lôi trụ thì là nhắm tới Hỏa Ngục Tận Pháo, muốn đem nó bắn phá.

Trong chốc lát liền có gần trăm tòa Hỏa Ngục Tận Pháo bị lôi trụ bắn trúng, lệch ra khỏi quỹ đạo mà rơi.

Nhưng là Hỏa Ngục Tận Pháo nguyên liệu đặc thù, độ bền vững không cần phải bàn tới, cho dù là bị Thần Lôi bắn trúng vẫn như cũ nguyên vẹn, không có bị đánh phá, rất nhanh liền ổn định lại, tiếp tục hướng Thần Lôi Sơn mà bắn tới.

"Khởi trận phòng ngự". Bên trên Mẫu Hạm, nam tử bờm sư tử ban ra một đạo lệnh.

Chỉ thấy thuộc hạ lui văng lui đi. Tiếp đến đội chiến hạm của Vạn Thú Vương Tông là chậm rãi di chuyển, sắp xếp với nhau thành một cái kỳ lạ trận pháp, một cái lồng ánh sáng khổng lồ đem toàn bộ chiến hạm bao lại, ngăn khỏi Thần Lôi công kích.

Hai bên hiện tại chính là đang rơi vào giai đoạn ban đầu tiêu hao, ai cũng chưa làm gì được ai. Cái này liền phải chờ xem bên nào có thể kiên trì lâu hơn.

Nếu là Thần Lôi Sơn trận pháp bị công phá mà nói, như vậy Thần Lôi Đại Lục nhất định phải chịu trọng kích, sinh linh nhất định từ thương thảm trọng.

Nếu là Vạn Thú Vương Tông bên này bị công phá trước mà nói, Chiến hạm sẽ bị Thần Lôi oanh diệt, chưa đánh đã tan.

Tất nhiên đây chỉ là hạ tầng chiến đấu mà thôi, quan trọng vẫn là hai bên cao tầng cường giả.

Tính về mặt này mà nói, Thần Lôi Sơn hay là đang yếu thế.

Hai bên lẫn nhau công thủ, dạng này chiến tranh động tĩnh đương nhiên rất lớn.

Cho nên hấp dẫn rất nhiều cường giả tụ tập từ xa quan sát.

"Thần Lôi Sơn trận pháp này quả thực rất cường đại, không hổ là Đế Phẩm trận pháp". Một vị đại giáo lão tổ gật đầu nói ra.

"Thế nhưng là cũng không biết chèo chống được bao lâu đây". Một cái khác lão tổ nói ra:"Vạn Thú Vương Tông xa xôi như vậy tới đây, nói rõ bọn hắn đã chuẩn bị đầy đủ, tính về mọi mặt đều vượt trội Thần Lôi Sơn".

"Đúng như vậy, Thần Lôi Sơn nếu như không có bài tẩy mà nói, chính là lành ít dữ nhiều, rất có thể tan thành mây khói, từ đây biến mất trên thế gian".

"Rửa mắt mà đợi đi".

...

"Nóng quá, đám này tụ nham đến cùng là đến đánh nhau, hay là đến hun người đây".

Bên dưới Thần Lôi Sơn đình viện kia, Tiểu Cầu có chút khó chịu nói ra.

Bởi vì Hòa Ngục Tận Pháo bắn ra Thái Dương tinh hỏa, đều bị Cửu Diệt Thiên Lôi trận ngăn lại, thế nhưng là nhiệt độ khủng bố kia vẫn là thấm thấu mà xuống, khiến cho toàn bộ Thần Lôi Đại Lục giống như bị đun lên một dạng, vô cùng nóng bức.

Từng cái cánh rừng thậm chí bị hun đến vàng, một số nơi đều bắt đầu bốc cháy, các loại ao hồ bốc lên khói nghi ngút, giống như là muốn sôi trào lên một dạng.

Lập tức có cường giả đi ra thi triển Thần lực, tuôn ra hàn băng chi khí đem nhiệt độ giảm bớt.

"Nếu không, người đi ra đem bọn hắn ăn hết". Nguyệt Nhi cười cười, dụ dỗ Tiểu Cầu.

Tiểu Cầu đương nhiên không vội vàng, nó nằm bẹp một chỗ lười biếng mà đáp:"Đã nói, đại anh hùng nhất định phải xuất hiện muộn một chút, như vậy mới có được đại anh hùng giá trị".

Nguyệt Nhi nhếch miệng khinh thường lắm bả:"Đề tiện".

Về phần Tuyết Ngạo Linh cùng Tử Nghiên thì chỉ là mỉm cười im lặng không nói gì. Sở Thanh Lăng thì nhịn không được nên đã sớm rời đi chỗ khác.

"Ngạo Linh tí tí, ngươi đoán sư tôn khi nào trở về đây?". Nguyệt Nhi không khỏi hỏi một câu.

"Công tử đi, nhất định là có việc quan trọng, người nhất định đúng lúc trở về mà thôi". Tuyết Ngạo Linh cười đáp.

Ở đây mấy người, đều là có với Doanh Thiên lòng tin tuyệt đối. Dù sao hắn thần thông quảng đại các nàng đều đã sờ kiến qua, coi như trời có muốn sụp xuống, chỉ cần ở tại bên hắn người, nhất định đều an toàn.

"Chỉ sợ bên ngoài kia tất sẽ có mưa máu". Lúc này Tiểu Cầu nhe ra hàm răng cười lạnh mà nói:"Bọn hắn dạng kia sâu kiến, chết nhiều chết ít đều không đáng để vào mắt, công tử có hay không xuất thủ, cũng cần nhìn hắn tâm tình một chút".

Tiểu Cầu nói ra lời này chính là có nó đạo lý, dù sao đối với bản thân nó mà nói, bên ngoài những kẻ kia hết thảy đều là đồ ăn vật, cái gọi là sinh linh sống chết, đối với nó mà nói đều không đáng đi chú ý.

Càng không cần nói đến Doanh Thiên những dạng này tồn tại, bọn hắn ánh mắt nhìn thế gian sự việc chính là ở một cái cảnh giới khác. Giống như hai phái chiến tranh dạng này vạn cổ đến nay xảy ra rất nhiều, mỗi người mỗi vật đều có chính nó vận mệnh, thuận theo tự nhiên mà sinh trưởng mà kết thúc.

Nếu là thế gian mỗi một sự tình đều cần bọn hắn đến can thiệp mà nói, coi như là mười cái Thiên Tôn cũng không thể quản hết.

"Cầu gia, vì sao ngươi không thể từ đầu xuất thủ đâu?". Tử Nghiên chậm rãi mà hỏi. Nàng rất là thắc mắc vấn đề này. Rõ ràng Tiểu Cầu có thể dễ dàng đem hết ngoài kia kẻ địch gạt bỏ, để cho Thần Lôi Sơn kiếp nạn này hóa giải mà không có thương vong.

Thế nhưng là cái này Tiểu Cầu rất là không nguyện ý, nhất định muốn phải có máu chảy.

"Vậy vì sao ta nhất định phải sớm đem bọn hắc cứu?". Tiểu Cầu hỏi ngược lại.

Cái này để cho Từ Nghiên có chút im lặng, nàng cũng không biết nên đi trả lời nó vấn đề này thế nào, suy nghĩ một lát nàng liền nói ra: "Nếu là người sớm ra tay, vậy bọn hắc liền không phải có thương vong rồi".

"Người cái nha đầu này suy nghĩ quá đơn giản". Tiểu Cầu không khỏi lắc đầu, nhẹ nhàng cười đáp: "Tranh đấu, chính là sinh linh bản năng, các loại lợi ích đều sẽ khiến người mờ mắt. Nếu như ta sớm cứu bọn hắc mà nói, vậy chỉ để cho bọn hắc sinh ra ý lại".

"Nếu là như vậy, lần sau gặp nạn, ai sẽ cứu bọn hắc đây. Chỉ có để bọn hắc tạo ngộ sinh tử, vì vậy mới có thể cố gắng. Một cái tông môn quá yên bình sẽ chỉ dần xuống dốc, chỉ có liên tục gặp phải thử thách mới có thể trường tồn".

"Thiên Địa này, hết thấy sự tình đều muốn dùng máu thịt làm nên".

Nghe Tiểu Cầu nói như vậy, ba người Nguyệt Nhi cũng là cẩn thận tinh tế ngẫm một chút, liền thấy cái này Tiểu Cầu nói rất đúng.

Nếu không phải, vì sao trăm ngàn vạn năm đến nay có rất nhiều đỉnh tông phái tồn tại vô địch, nhưng là cũng sẽ dần dần theo thời gian mà biến mất.

Đây chính là Cực Thịnh Mà Suy đạo lý.

Không thể nói, cái này Tiểu Cầu mặc dù đề tiện bị ỉ, thế nhưng là nó đối với thế gian sự việc lý giải rất cao. Rất có tông sư bộ dáng.

Đứng tại lúc này.

"Oanh Oanh Oanh"

Bỗng nhiên Thần Lôi Đại Lục rung mạnh một cái, ầm ầm mà chấn động. Từng tiếng oanh minh kinh thiên động địa vang lên.

Chỉ thấy đại địa nghiêng ngả lắc lư, mặt đất vỡ nát sụp đổ, từng cái vết rách khổng lồ tại trên đại địa lan tỏa.

Thần Lôi Đại Lục đây là gặp phải trọng kích.

Từ Nghiên sắc mặt biến hóa: "Không tốt. Hộ sơn đại trận đã phá".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 178: Toàn diện khai chiến

"Hộ sơn đại trận hỏng". Thần Lôi Sơn chư Thần đều là chấn động.

Chỉ thấy bao phủ Thần Lôi Sơn Cửu Diệt Thiên Lôi Trận vị trí kia bị đánh thủng ra một cái lỗ lớn, lấy vị trí này làm trung tâm, toàn bộ Thần Lôi bao phủ Thần Lôi Sơn cũng là chậm rãi mà tiêu tán đi.

Ngoài ra, lúc này Thần Lôi Đại Lục cũng là lệch vị trí, giống như là bị một cái cực lớn lực lượng đánh nghiêng một dạng.

Thần Lôi Đại Lục chỗ bên kia mặt đất, là bị đánh cho sụp đổ, để lộ ra một cái không đáy vực sâu, có thể nghĩ đây là một cái cực kỳ kinh khủng sức mạnh, đem Thần Lôi Đại Lục cho đánh xuyên.

Ngồi tại trên bảo tọa cao nhất. Sở Kiến Phong cũng là sắc mặt biến đổi, hắc đưa ánh mắt của mình nhìn lên, nhìn xuyên qua một cái ẩn nấp trận pháp. Tại nơi đó, hiện ra trong mắt hắc là một cái khổng lồ đại nổ. Cái này đại nổ so với Hỏa Ngục Tận Pháo còn muốn to lớn gấp mấy trăm lần.

Hiển nhiên Cửu Diệt Thiên Lôi trận là bị nó bắn thủng. Nhìn thấy cái này đại nổ, Sở Kiến Phong không khỏi giật mình mà nói: "Toàn Ly Phá Thần Nổ".

Toàn Ly Phá Thần Nổ, đây chính là một cái cực kỳ khủng bố đồ vật, là một món khủng bố chí bảo, bởi vì uy lực của nó cực kỳ ghê gớm, có thể bắn giết Thần Hoàng dễ như trở bàn tay. Thậm chí có thể uy hiếp Thần Đế.

Đương nhiên, thôi động dạng này chỉ bảo tiêu tốn thời gian cùng tài nguyên vô cùng lớn, cho nên cần phải bí mật thôi động, mà lại lấy Vạn Thú Vương Tông nội tình cũng chỉ có thể bắn được một lần.

Dạng này một cái chí bảo, so với toàn bộ 300 tòa Hỏa Ngục Tận Pháo đều muốn giá trị gấp trăm, gấp ngàn lần.

"Không đúng?". Sở Kiến Phong suy nghĩ một chút nói ra: "Toàn Ly Phá Thần Nổ đồ vật này quá trân quý, coi như Vạn Thú Vương Tông cũng không thể có được. Chỉ có một khả năng.....".

Đúng như lời hần nói, dạng này chỉ bảo quá mức trân quý, chế tạo ra nó tiêu hao tài nguyên cực kỳ khổng lồ, phải biết, đây là vũ khí có thể uy hiếp Thần Đế. Vạn Thú Vương Tông coi như là đỉnh cấp nhị lưu thể lực cũng không thể có được.

"Tiên Đan Điện". Sở Kiến Phong gầm giọng.

Hần rất rõ ràng, cái này Toàn Ly Phá Thần Nỗ, đương nhiên là do Tiên Đan Điện cung cấp, chuyên môn để phá bọn hần Cửu Diệt Thiên Lôi Trận.

Chỉ là Sở Kiến Phong cũng không biết, Vạn Thú Vương Tông cũng không nguyện ý bắn ra vũ khí này, bởi vì nó tiêu hao quá lớn.

Thế nhưng là nhận thấy Cửu Diệt Thiên Lôi trận rất khó phá, cho nên Vạn Thú Vương Tông mới là cắn răng mà bắn ra đi.

"Giết".

Từ bên dưới Thần Lôi Sơn, vô số đạo thân ảnh hoành không mà lên, có thì là phi hành mà lên, có thì là cưỡi trên dị thú, Thần tức ngập trời, kèm theo từng đội chiến hạm bay theo, tất cả hướng Vạn Thú Vương Tông quân đội tiến tới, hai bên chuẩn bị khai chiến.

Mà lại Vạn Thú Vương Tông bên này cũng tương tự, từng chi quân đội cũng là lao tới, sát khí không kém.

"Oanh... Oanh.... Keng.... Keng".

Rất nhanh, hai bên quân đội là tại nhau chạm trán, tiếng binh khí chạm nhau vang vọng khắp nơi, các loại chiêu số Thần lực đánh ra quang mang đủ loại lẫn nhau va chạm.

Những cái kia chiến hạm bên trên cũng là nâng lên đại pháo, hướng kẻ địch mà bắn tới.

Hai bên chính thức toàn diện khai chiến.

Vạn Thú Vương Tông tuyệt đại đa số đều là Yêu Tộc, cho nên có rất nhiều là hiển hóa ra Yêu Tộc chân thân mà chiến đấu, các loại Xà, Hồ, Ngu, Báo,..... thân thể to lớn hiện ra.

Trong một chớp mắt này, liền có thể thấy được bên trên bắt đầu có thi thể rơi xuống, Thần huyết vương vãi tán loạn khắp nơi.

Có thi thể thì là chậm rãi mà rơi, có thì là bị đánh bay như lưu tinh, liên tục va chạm vào tinh không vẫn thạch.

Hoặc là có chiến hạm đổ nát rơi xuống, tràng diện rất là hoành tráng.

Tất nhiên, bên này là Hư Thần, Địa Thần chiến trường, tại trong Thần Cảnh dạng này Thần là yếu kém nhất, cho nên bọn hần cũng giống như binh sĩ bình thường mà thôi.

Ngoài ra Chân Thần, Nguyên Thần cùng Thiên Thần cũng đều phân mình tách ra riêng biệt chiến trường.

Mà lại, bên trên cao nhất chiến trường kia, chính là Thần Vương cấp bậc chiến trường.

Ở nơi này, ước chừng hơn hai ngàn vị Thần Vương lẫn nhau giao chiến.

Thần Vương cường giả chiến trường, so với bên dưới lại càng khủng bố, nơi này mãnh tinh không đã bị đánh cho tán loạn, hàng trăm, hàng ngàn viên tinh cầu đều bị đánh cho nổ tung, không gian cũng bị đánh cho rách tả tơi.

Thần Vương dù sao cũng là Vương Giả trong Thần, bọn hần tại trên Đại Đạo đã có thành tựu nhất định, cho nên mỗi một chiêu một thức uy lực đều rất mạnh mẽ.

Mà ở tại một nơi khác, nơi này tình huống chiến đấu lại càng thêm khủng bố, chỗ này chỉ có 16 vị Thần Tôn giao chiến, nhưng là xét riêng về uy thế đều hơn xa tất cả chiến trường khác gộp lại.

Bọn hần chiến trường này căn bản đều đã rơi vào hư vô, bởi vì không gian xung quanh là chịu không được bọn hần lực lượng.

Thần Tôn, so với Thần Vương càng là cường đại gấp trăm ngàn lần. Bọn hần một chiêu một thức đều mang theo uy lực hủy diệt khủng bố. Các loại Đại Đạo lẫn nhau giao phong, có thể nói là cực kỳ mỹ lệ cùng khốc liệt.

Chỉ tùy tiện một tia dư ba đều có thể đánh nổ tinh thần, Thần Vương dính phải cũng sẽ thần hình câu diệt.

Về phần Thần Hoàng cấp bậc kia, là còn chưa có chiến, dù sao Thần Lôi Sơn chỉ có Sở Kiến Phong là Thần Hoàng, mà lại Vạn Thú Vương Tông Thần Hoàng cũng chưa có xuất chiến.

Trong tinh không vũ trụ, từng tiếng gào thét, tiếng chiêu thức bùng nổ, tiếng binh khí va chạm, các loại thanh âm hỗn loạn vang lên.

Ở bên ngoài, chư Thần kéo đến càng ngày càng đông, bọn hần ở đây quan chiến, không có lại gần.

Các loại bàn tán lẫn nhau vang lên.

Lúc này, ba người Nguyệt Nhi cũng không còn đứng ngoài, các nàng cũng đều cầm lên binh khí của mình ra ngoài nghênh địch.

Các nàng tu vi còn thấp một chút, cho nên đương nhiên là đi Hư Thần, Địa Thần chiến trường.

Về phần Sở Thanh Lăng cũng đã đi Thần Vương chiến trường.

Lúc này đây, Ảnh Phong cùng Chân Vũ cũng là bề quan đi ra, bọn hắn tu vi Hư Thần cũng đã đều ổn định vững chắc. Tung Hoành song kiếm hoành không hướng chiến trường bay lên.

Tiểu Bát cũng là như vậy, hẳn trên người phật quang rất thịnh, tay nắm thiên trượng cũng đi lên chém giết.

Tất cả bọn hắn, thiếu khuyết chính là kinh nghiệm chém giết cùng ma luyện, cho nên dạng này chiến trường là rất phù hợp bọn hắn đi rèn luyện.

Nói như vậy, nhưng là không thể phủ nhận, bọn hắn mỗi một cái đều là tuyệt đỉnh kinh tài, coi như là Tiểu Bát yếu kém nhất kia tại trên chiến trường này đều thể hiện rất không tồi.

Bọn người Nguyệt Nhi tham chiến, lập tức dễ cho tình thế xoay chuyển, bất kể là Nguyệt Nhi, Tuyết Ngạo Linh, hay là Tử Nghiên, Tiểu Bát,... Bọn hắn vừa nhập chiến liền điên cuồng chém giết, trong chốc lát liền đem rất nhiều kẻ địch chém rụng.

Tuyết Ngạo Linh thân ảnh thoát ần thoát hiện, mỗi khi nàng xuất hiện liền đem một cái Hư Thần hoặc là Địa Thần một kiếm đánh giết, nàng là sát thủ, tại trên chiến trường hỗn loạn càng làm cho nàng dễ dàng đắc thủ.

Ảnh Phong cùng Chân Vũ lại càng khùng bố, bọn hắn Tung Hoành Gia Kiếm Đạo liên thủ hợp kích, trở thành một cỗ máy xay người, công thủ toàn diện, đi tới nơi nào liền sẽ có người chết tới đó.

Tiểu Bát cùng Tử Nghiên cũng là không kém.

Nhưng ghê gớm nhất, hay vẫn là Nguyệt Nhi, nàng tuyệt đối không hổ cái danh Vạn Cổ Yêu Nghiệt 81 Chân Mệnh này.

Trên người nàng Tịch Diệt Chi Khí tuôn trào, tay cầm Tinh Không Kiếm chém giết đến đỏ mắt. Thình thoảng nàng liền lấy ra một cái quả cầu ném đi.

Bất kể là ai, phòng ngự mạnh cỡ nào, bị cái kia quả cầu đập trúng đều không ngoại lệ bị oanh nổ thành huyết vụ, rất là ghê gớm.

Cái này quả cầu là lúc trước trên đường đến Thần Lôi Sơn Doanh Thiên đưa cho nàng, nói rằng là để ném người. Mặc dù nàng chưa rõ ràng nó ảo diệu, thế nhưng là nghe lời hắn, lấy ra ném người, chính xác hoàn toàn không tệ.

Cái này quả cầu, đương nhiên là Huyền Minh Giới, do Huyền Minh Thiên Tôn tự tay làm ra, chính là bao gồm cả một cái vũ trụ bên trong. Nếu là Huyền Minh Thiên Tôn biết rằng hắn đồ vật bị một cái nha đầu ném ném, không biết có hay không tức đến thổ huyết.

"Thật mạnh, cái này thật là Hư Thần, Địa Thần sao". Thần Lôi Sơn quân sĩ đều giật mình kinh hô.

Bọn hắn vốn dĩ đang ở thế yếu, thế nhưng là đám người Nguyệt Nhi gia nhập chiến trường, chém giết điên cuồng liền dễ tình thế đảo ngược.

Cái này cũng dễ cho Thần Lôi Sơn quân sĩ sĩ khí lên cao, càng là liều mạng mà chiến.

"Bọn hắn là bên người Công Tử người, đương nhiên hơn người". Có người nhận ra đám người Nguyệt Nhi vui mừng nói ra.

Ngược lại, Vạn Thú Vương Tông quân sĩ bị đánh đến không ngừng bại lui, Thần Lôi Sơn sĩ khí cực thịnh, vậy mà đem bọn hắn đánh ngược trở về.

"Mấy tên kia đến cùng là ai, sao lại mạnh đến vậy, So với Hư Thần, Địa Thần bình thường đều mạnh gấp trăm lần". Vạn Thú Vương Tông quân sĩ không khỏi sợ hãi mà than.

Nhìn thấy đám người Nguyệt Nhi giết người như ngóe, Vạn Thú Vương Tông quân sĩ tê cả da đầu, chiến trường này căn bản không có ai là đối thủ của bọn hắn.

Mặc dù Hư Thần, Địa Thần cấp chiến trường có lợi thế, nhưng là tại những chiến trường khác, Thần Lôi Sơn hay là vẫn bất lợi, bất kể là cấp bậc nào chiến trường, Vạn Thú Vương Tông cường giả đều so ra vượt trội về số lượng.

Mặc dù hiện tại chưa quá áp đảo, thế nhưng là thời gian qua đi, Thần Lôi Sơn tất phải bại lui.

Xà Ảnh ở một chỗ khác quan sát chiến trường. Hắn cũng là âm thầm cảnh giác quan sát xung quanh. Hắn rất muốn ra tay hỗ trợ. Thế nhưng là hắn phát hiện, Tầm màn đen có người tới.

Xà Ảnh là cảm nhận được mấy cỗ khí tức cực kỳ mạnh mẽ, hiển nhiên là Cháp Pháp Giả đang ẩn nấp, bọn hắn cũng chỉ là đi ngang qua quan sát mà thôi, không có phát hiện ra Xà Ảnh.

Thần Giới sự kiện, Tầm Màn Đêm mặc dù không can dự, nhưng là đều sẽ âm thầm quan sát.

Nếu là hiện tại Xà Ảnh ra tay, tất sẽ bị Cháp Pháp Giả cảm ứng được, lấy bọn hắn cách làm việc nhất định sẽ ra tay bắt lấy Xà Ảnh.

Đương nhiên Xà Ảnh không sợ, chỉ là một khi hắn cùng Cháp Pháp Giả khai chiến mà nói, chính là hủy thiên diệt địa, đừng nói Thần Lô Sơn, bao gồm cả Vạn Thú Vương Tông, hay là quan sát bên ngoài chư Thần kia. Bất kỳ ai đều mơ tưởng sống sót rồi đi.

Xà Ảnh cùng Cháp Pháp Giả đều là tồn tại vượt xa thế nhân có thể tưởng tượng.

Xà Ảnh nhìn xuống, hắn cũng chỉ có thể chờ Doanh Thiên trở về, lấy Doanh Thiên thủ đoạn, vừa có thể đem Vạn Thú Vương Tông dẹp, cũng có thể nhẹ nhõm trấn áp hết thầy Cháp Pháp Giả, vậy mới là tru toàn nhất.

Hoặc là Tiểu Cầu xuất thủ. Đáng tiếc cái kia bệnh cầu chính là đang chặn ám nệm êm mà nằm ngủ, nước miếng chảy dài, căn bản không quản bên ngoài chém giết.

Nếu là nó biết bên ngoài có Cháp Pháp Giả, vậy liền khẳng định sẽ xuất thủ, bởi vì Cháp Pháp Giả tu vi rất cao, ăn đến ngon miệng. Chỉ là nó cũng không để ý, cho nên không biết.

Trải qua gần ba canh giờ chiến đấu, lúc này hai bên thương vong đã vô số, Thần Lô Sơn Thần Tôn vẫn lạc một cái, Vạn Thú Vương Tông cũng là tương tự, Thần Vương chiến trường cũng là có hơn trăm cái Thần Vương chết đi, bên dưới lại càng có nhiều người chết hơn.

Lúc này đây, Sở Kiến Phong cũng không thể ngồi yên, hắn tay cầm Lô Thương, trên người khoác lên chiến giáp, Thần Lô ra trì mà lên.

Bên trên Mẫu Hạm kia, cái kia trầm tĩnh Thần Hoàng nói ra."Sở Kiến Phong đã đi ra, các ngươi ai đến chiêu cố hắn".

"Để cho ta tới đi". Mọc ra bờm sư tử Thần Hoàng cười nói.

Nói đoạn, hắn bay xuống, cùng Sở Kiến Phong đối mặt mà nói."Ta rất muốn biết, Thần Lô của ngươi, hay là của ta Thần Thú Thể mạnh hơn".

Bờm sư tử một tay kéo tới, đem thân trên y phục giải khai. Chỉ thấy hắn thân thể vô cùng vạm vỡ rắn chắc, kim quang dao động tựa như thần kim một dạng. Hắn trên thân có từng đường hoa văn kỳ lạ lưu chuyển.

Sở Kiến Phong ánh mắt ngưng trọng, hắn biết bờm sư tử này là ai, cũng biết hắn bản lĩnh cao cường, cho nên không thể không cẩn trọng đối đãi.

"Tin tưởng, không để cho Kim Dao Sư Hoàng thất vọng".

Sở Kiến Phong cuồng tiếu, Lô Thương trong tay thiểm điện công tới.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 179: Thần Quân

Sở Kiến Phong lời thương công tới, nhắm Kim Dao Sư Hoàng mà đi, Kim Dao Sư Hoàng cười lớn, trên người cơ bắp rung rung, phóng xuất kinh khủng Thần lực nghênh đón.

Kim Dao Sư Hoàng chính là Kim Sư nhất tộc, bản thể chính là một con sư tử vàng, mà lại, hắn tu luyện Kim Chi Đạo, bất luận là công kích hay là thân thể của hắn đều phi thường sắc bén cứng rắn.

Hắn đeo lên một đôi quyền sáo, quyền sáo điêu khắc lên hình thái Kim Sư, hiển nhiên là cùng hắn đi ra bảo vật.

Lô Thương cùng Kim Quyền chạm nhau.

"Oanh.....".

Kinh thiên động địa tiếng nổ vang lên, không khí chấn động hướng bên ngoài lan tỏa, trong nháy mắt để không gian sụp đổ.

Một tia dư ba đánh xuyên qua Thần Vương chỗ chiến trường, trong nháy mắt để hơn mười cái đen đuôi Thần Vương dính phải, lập tức nổ tung mà chết.

Cái này chấn động để cho những cái khác chiến trường đều là giật mình mà dừng tay lại.

"Thần Hoàng xuất thủ, mau lui". Bên dưới cường giả kinh hãi, cấp tốc thôi lui, bọn hắn chiến trường rồi đi thật xa, tránh để Thần Hoàng chiến đấu lan tới.

Sở Kiến Phong trên Thương Đạo cùng Lôi Đạo đều có rất xa thành tựu, lại thêm có Thần Lôi hỗ trợ, cho nên mặc dù so ra kém một chút Kim Dao Sư Hoàng, nhưng là vẫn chiến đến ngang bằng.

Ngược lại Kim Dao Sư Hoàng trên Thế Đạo cùng Kim Đạo thành tựu cũng đều không kém. Bọn hán Đại Đạo luân chuyển, thể hiện đi ra đại đạo lực lượng. Trong chốc lát liền chiến thành một đoàn.

Sở Kiến Phong trong tay trường thương bay múa, thương ảnh đầy trời, lôi điện lập lòe, tựa như hán cùng Lôi cùng Thương đều đã hòa hợp thành một, hán bản thân chính là Thương, cũng chính là Lôi, tốc độ vượt trội Kim Dao Sư Hoàng, liên tục nhắm tới chỗ hiểm mà công kích.

Mà Kim Dao Sư Hoàng lại cậy mình thân thể cứng rắn, sinh sinh ngạnh đỡ rất nhiều công kích. Hán tốc độ mặc dù thua kém, nhưng là lực lượng lại lớn vô cùng. Mỗi một lần cùng Sở Kiến Phong va chạm đều có lợi thế, đem Sở Kiến Phong chấn đến tê dại cánh tay.

Bọn hán chiến đấu, uy thế quá mức khủng khiếp, độ hủy diệt cũng không thể tưởng tượng, ngăn ngại vài hơi thở chiến đấu phiến chiến trường này đều bị dọn sạch sẽ. Không biết bao nhiêu viên tinh thần bị bọn hán đánh nổ. Cũng biến thành dưới Thần Hoàng cấm khu.

"Các ngươi đi Thần Lôi Sơn, đem bên trong ngọn núi kia nhỏ lên, Đan Đế muốn bên trong đồ vật".

Lúc này, ở trên Mẫu Hạm kia, ngồi trên cao nhất kia, lão giả trên trán mọc sừng mở ra mắt, híp híp lười biếng cất lời.

Hán bỗng nhiên mở miệng nói chuyện để cho mấy cái Thần Hoàng không khỏi nghiêm nghị, có thể thấy lão giả này bức bách cao quý thân phận, là bức bách đáng sợ.

Coi như là Thần Hoàng tại trước mặt hán đều phải cung cung kính kính.

"Vâng, Thần Quân". Nam tử trầm tĩnh cất lời đáp lại.

"Thần Lôi Sơn đỉnh núi không phải chuyện đùa, dù sao đã từng có Thần Đế tới cũng chưa từng có thể đi vào, vẫn nên cẩn thận một chút". Mọc ra ba đuôi nữ tử cẩn trọng nói.

"Đan Đế lần này đối với trên đỉnh núi rất là mong chờ, không nên để bọn hán thất vọng, nếu không chúng ta đều bị vạ lây". Nữ tử mọc cánh cũng là gật đầu đồng ý.

Sau đó, trên Mẫu Hạm năm cái Thần Hoàng đồng loạt đi ra, bọn hán lập tức hướng Thần Lôi Sơn chậm rãi đi tới.

Sở Kiến Phong mặc dù đang cùng Kim Dao Sư Hoàng kịch chiến, thế nhưng là vẫn phát hiện mấy cái kia Thần Hoàng rời thuyền, để cho hán phân tâm, rốt cuộc bị Kim Dao Sư Hoàng một quyền đánh trúng ngực, bay ngược về sau mà phun máu.

Mà tại trên Thần Lôi Sơn, Xà Ảnh cũng là muốn xuất thủ, chỉ là bên kia mấy cái Cháp Pháp Giả nhìn chằm chằm, cái này cũng để cho hán lực bất tòng tâm.

Cái này giống như một thân cường đại bị gò bó không cách nào xuất thủ, đây là cỡ nào bức tức.

Ngày bình thường tới nói, dạng này chiến tranh đối với Xà Ảnh mà nói, bất quá là tiểu đà tiểu nháo mà thôi.

Thế nhưng là hôm nay lại để cho hán mười phần đau đầu.

Ngay tại lúc này, một cái thanh âm truyền vào trong tai hán.

"Giúp bọn hán một chút, để ta đi gặp mấy tên kia".

Xà Ảnh nét mặt lập tức trở nên vui mừng, hán mặc dù chỉ nghe giọng không thấy người. Nhưng đương nhiên biết là ai.

Thời điểm năm cái Thần Hoàng chuẩn bị giáng lâm Thần Lôi Sơn thời điểm. Chỉ thấy từ bên dưới Thần Lôi Đại Lục bỗng nhiên xuất hiện năm cái hư ảnh Thần Xà.

Thần Xà hoành không mà lên, lấy tốc độ không thể tưởng tượng công kích tới. Trong nháy mắt đem năm vị Thần Hoàng đánh bay.

Năm cái Thần Hoàng kinh hãi, bọn hán vốn dĩ vô cùng cảnh giác, thế nhưng là mặc dù cảnh giác như vậy vẫn bị đánh lên thành công.

Cái này liền chứng tỏ người xuất thủ tu vi cường đại đến kinh người.

Mà lúc này, bên trên Mẫu Hạm trên trán mọc sừng lão giả cũng là mở to con mắt mà nhìn tới.

Xà Ảnh thân thể chậm rãi đằng không mà lên, đối diện năm cái Thần Hoàng chậm rãi nói ra:"Khuyến các ngươi vẫn nên là lui binh đi thôi, lại đánh các ngươi liền không còn sống rồi đi".

Lời nói, mặc dù giọng điệu bình thản, lại có chút ôn hòa, thế nhưng là rơi vào tai năm cái Thần Hoàng đều trở nên khó nghe như vậy.

Cái này rõ ràng là trần trụi mà khinh thường bọn hần.

Trên đầu mọc ra hai cái sừng trâu Thần Hoàng không khỏi nghiêng răng, cười lạnh mà nói: "Ngươi là ai, khẩu khí không khỏi quá lớn đi".

Ngược lại, mấy cái Thần Hoàng khác ánh mắt mười phần ngưng trọng, trầm mặc không nói.

Xà Ảnh cũng không có để ý đến cái kia sừng trâu Thần Hoàng, hần tiếp tục nói: "Các ngươi mấy cái này tu luyện đến cảnh giới này cũng không dễ, nể tình ngươi ta đều là Yêu, rồi đi thôi".

Lúc này, trăm tinh nam tử kia mới là mở miệng mà đáp: "Chúng ta hôm nay có lệnh, nhất định phải đập bằng Thần Lôi Sơn. Vì vậy, ta biết ngươi cũng không phải Thần Lôi Sơn người, không cần vì thế mà đắc tội bọn ta. Nên biết, đây là Tiên Đan Điện....".

Nam tử kia còn chưa nói xong, Xà Ảnh lắc đầu thờ dài đánh gãy hần: "Liên biết, nói mồm không được".

Ngay sau đó, hần một chương đẩy ra, như kinh đào hải lãng khủng bố lực lượng tuôn trào, một kích đem năm vị Thần Hoàng chấn đến tán loạn. Bọn hần mỗi người bay một nơi. Không ngoại lệ đều thụ thương.

Lúc này đây, năm cái Thần Hoàng đều kinh hoảng, coi như cái kia trăm tinh nam tử đều lộ ra sợ hãi.

Ban này bị đánh lén, bọn hần còn có thể hiểu được. Thế nhưng là vừa rồi một chương, để bọn hần không cách nào phản kháng mà thụ thương.

Đây là cỡ nào đáng sợ tu vi.

"Thần Quân".

Trên đầu mọc sừng trâu nam tử hướng Mẫu Hạm gọi tới.

Chỉ thấy bên trên Mẫu Hạm từ lúc nào đã đứng lấy một người. Đương nhiên chính là cái kia lão giả trên trán mọc sừng.

Xà Ảnh cùng lão giả kia ánh mắt chạm nhau, trong chớp lát như kinh lôi nổ tung một dạng, không gian bỗng chớp ngưng kết bao phủ khắp nơi.

Để cho những cái kia chiến trường đều rất khó khăn di chuyển, cho nên buộc phải dừng lại.

"Lui về".

Xà Ảnh cùng lão giả kia đồng thanh mở miệng. Lập tức để cho hai bên quân thôi lui, bọn hần cũng là mười phần vất vả mới có thể rút lui khỏi vùng không gian đông kết kia.

Sở Kiến Phong cũng chạy về, hần trước ngực bị đào ra một cái hố lớn, có thể nhìn thấy bên trong nội tạng, hiển nhiên thụ thương nghiêm trọng.

Mà cái kia Kim Dao Sư Hoàng cũng là bị đánh nổ một nửa bên đầu, thương thế không chút nào kém.

Cảm nhận được cỗ uy áp kia, ở đây tất cả mọi người. Bao gồm cả mấy vị Thần Hoàng đều mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

"Thật kinh khủng".

Bị đè dưới uy áp, nữ tử lưng mọc cánh chim run rẩy mà nói.

Cái này cũng tính đến uy khuất. Năm cái Thần Hoàng xuất động, còn chưa có thể hiện liền đã bị người đánh bay, tự vị tuyệt đối không dễ chịu.

Ở thật xa những cái kia quan sát Thần mất nhìn nhau không hiểu. Bọn hần là không ai nghĩ tới một tràng chiến tranh sẽ biến thành dạng này.

"Thần Lôi Sơn bên người kia là ai, tại sao ta trước giờ chưa từng thấy qua, cũng chưa từng nghe nói". Một vị sống đã lâu Thần nhìn Xà Ảnh tò mò mà hỏi.

"Không rõ ràng, có lẽ là Thần Lôi Sơn mời tới cứu binh".

"Vạn Thú Vương Tông bên kia, ta biết được hần là ai, chính là Chiến Giác Thần Quân". Có người nhận ra lão giả trên trán mọc sừng không khỏi kinh ngạc nói ra.

"Chiến Giác Thần Quân, hần còn sống sao". Chư Thần đều là nhao nhao lên.

"Hần đã có trăm vạn năm không xuất hiện, ta còn cho rằng hần đã chết đâu".

Hiển nhiên Chiến Giác Thần Quân cái danh tự này tương đối vang dội.

Có người trẻ tuổi không rõ ràng bèn hỏi trưởng bối trong nhà: "Thần Quân? Đây là cái dạng gì tu vi cảnh giới".

Vị kia trường bối ánh mắt chăm chú giải thích.

Thần Quân, đây là một cái hoàn toàn khác cảnh giới, cũng là một cái con đường tu luyện khác.

Tuyệt đại đa số tu sĩ tu luyện tới Thần Hoàng cảnh giới liền sẽ nửa bước khó tăng. Nhất là Thần Hoàng đỉnh phong kia, bọn hắn con đường là cực kỳ khó khăn.

Bởi vì thành Đế là một cái rất xa vời cảnh giới.

Thần Hoàng cùng Thần Đế nhìn như chỉ cách nhau một cái cảnh giới lớn, thế nhưng là chênh lệch lại giống như trời với đất một dạng.

Tại Thần Đế trước mặt, lại nhiều Thần Hoàng đều chỉ là sâu kiến. Có thể nói, một cái Thần Đế có thể tiện tay đồ trăm ngàn cái Thần Hoàng dễ như trở bàn tay.

Cho nên, trăm ngàn vạn năm qua, rốt cuộc có người là tìm được con đường khác, khai sáng ra một cái cảnh giới mới, chính là Thần Quân.

Người khai sáng ra Thần Quân cảnh giới này, chính là Đông Cực Thần Quân.

Đông Cực Thần Quân năm xưa bị gọi là Đông Cực Thần Hoàng, là một cái kinh tài tuyệt đỉnh Thần Hoàng, hắn thời đại kia quất tháo phong vân, cùng thế hệ vô địch, không có ai là đối thủ.

Thế nhưng trời gét người tài, hắn tại Thần Hoàng đỉnh phong kẹt lấy hơn hai trăm vạn năm cũng không cách nào chạm tới Đế Cảnh ảo diệu, hắn thọ nguyên cũng đều sắp hao hết, mà lại hắn năm xưa cùng thế hệ địch nhân vậy mà đột phá Thần Đế, lập tức truy sát hắn, để cho hắn phải chạy trốn khắp nơi.

Không cam lòng, cho nên hắn nghiên cứu tìm tòi cách khác, trải qua gần mười vạn năm, hắn rốt cuộc thành công, từ đó Thần Quân ra đời.

Mặc dù ban đầu Thần Quân còn so ra kém Thần Đế, thế nhưng lại thêm hai mươi vạn năm tu luyện, hắn chạm đến Thần Quân cuối cùng cảnh giới, sau đó trở về chiến một trận, đem cái kia địch nhân Thần Đế chém giết, một trận chiến nổi danh.

Hắn là người đem Thần Quân cảnh giới khai sáng, cũng là cái đầu tiên Thần Quân, lấy Thần Quân cảnh giới, chém giết Thần Đế, từ đó mở ra con đường mới cho thế nhân.

Bình thường tới nói, Thần Quân cảnh giới là dễ dàng đạt được hơn. Nhưng là so với Thần Đế hay là có nhất định chênh lệch.

Chỉ có tu luyện đến cực hạn Thần Quân mới có thể trăm Đế.

Thần Quân một khi khai sáng, chính là ánh sáng mới trợ giúp rất nhiều Thần Hoàng bị kẹt lâu năm không thể đột phá, mà lại an toàn hơn rất nhiều.

Sở dĩ nói an toàn hơn là bởi vì muốn thành Đế phải độ qua Chứng Đế Chi Kiếp, số lượng Thần Hoàng có thể đột phá Thần Đế rất ít, mà lại trong số ít này có thể sống qua Chứng Đế Chi Kiếp lại càng ít hơn.

Mà Thần Quân thì lại không phải lo vấn đề này.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 180: La Vãng

Được trường bối giải thích cái kia trẻ tuổi thắc mắc hỏi tiếp: "Vì sao Thần Quân cùng Thần Đế lại khác nhau như vậy".

"Cái này, chỉ có chính bọn hắn Thần Đế cùng Thần Quân mới rõ ràng bên trong đó ảo diệu. Chưa đạt tới cấp độ kia cũng liền không biết".

Xà Ảnh cùng Chiến Giác Thần Quân xong phương nhìn nhau, có thể thấy rõ ràng sự tập trung trong ánh mắt của Chiến Giác.

Bởi vì hắn cảm nhận được trên người Xà Ảnh một cỗ nguy hiểm khí tức.

"Giác Mỗ không hay vị Đạo huynh này là người nơi nào". Chiến Giác Thần Quân mở miệng nói ra, hắn cũng rất tò mò không biết Xà Ảnh là từ chỗ nào đi ra.

Bởi vì hắn tin tức là Thần Lôi Sơn không hề có Xà Ảnh dạng này tồn tại, chỉ ít là cùng hắn một cái Thần Quân cấp bậc. Thế nhưng là hiện tại lại thò ra một cái như vậy, để cho hắn không khỏi cảm thấy ngoài ý muốn.

Xà Ảnh ánh mắt điềm tĩnh chậm rãi nói ra: "Chính là người nơi này".

Xà Ảnh câu nói này là đã xác nhận, hẳn cùng Thần Lôi Sơn một cái chiến tuyến.

Lấy Xà Ảnh thực lực, có thể trong nháy mắt đem Vạn Thú Vương Tông quét sạch, chỉ là hẳn hiện tại không thể quá mức thể hiện, bởi vì hẳn làm như vậy sẽ khiến cho Thần Lôi Sơn càng bị chú ý hơn.

Hắn cũng không thể mãi mãi bảo hộ Thần Lôi Sơn. Cho nên hẳn quyết định chậm rãi đem việc này giải quyết.

"Thần Lôi Sơn tất diệt, đây là Tiên Đan Điện ý muốn, tin tưởng Đạo huynh sẽ không muốn cùng Tiên Đan Điện đối địch đi". Chiến Giác Thần Quân mở miệng ra nói, hẳn đây là có ý uy hiếp. Hẳn tin tưởng chỉ cần báo ra Tiên Đan Điện liền có thể làm cho Xà Ảnh có chút e ngại.

Nhưng là Xà Ảnh khuôn mặt không có chút nào biến hóa. Hẳn chậm rãi đáp: "Các người nên lo cho mình trước, bởi vì các người hôm nay rất khó sống rồi đi".

"Đạo huynh khẩu khí thật lớn, ta cũng đã lâu chưa có động thủ qua, hôm nay cũng nên lãnh giáo Đạo huynh một chút". Chiến Giác Thần Quân cười cười mà nói.

Ngay sau đó, hẳn khí tức ngoại phóng, trên người Thần Quân chi uy bùng nổ, tầng tầng chấn động lan tỏa, đem không gian đánh đến thành gọn sóng.

Chiến Giác Thần Quân bản thể chính là một con Kinh Thủy Tê Giác, rất cường đại.

Thủy Chi Đạo pháp tác lượn lờ, trong nháy mắt đem vùng không gian này hóa thành một mảnh hải dương bao la xanh ngắt.

Xà Ảnh cũng là tùy tiện xuất thủ, hẳn trên tay Hỏa Chi Đạo văn vũ, đồng dạng biến thành một mảnh hỏa vực.

Thủy Hỏa đối nhau.

Tiếp đến, nhất định là một cái kinh thiên động địa đại chiến.

Ngay lập tức, Thần Lôi Sơn bên dưới lần nữa trận pháp tu bổ, lần nữa đem Thần Lôi Sơn bảo hộ bên trong.

Mà Vạn Thú Vương Tông bên này cũng đã một chỗ tụ tập, đem cao nhất thủ đoạn phòng thủ bày ra.

Hiện tại chiến tranh cũng đến giai đoạn kết thúc, Xà Ảnh cùng Chiến Giác Thần Quân ở giữa giao chiến sẽ là kết quả cuối cùng. Ai thắng ai thua liền rất nhanh sẽ rõ.

"Uỳnh".

Ngay lúc này, bên trong Hải Vực cùng Hỏa Vực khủng bố dư ba tán ra ngoài, Hỏa diễm bay loạn, mà bên kia Hải Vực cũng là hướng khắp nơi văng ra.

Hiển nhiên là bên trong kia, hai vị tuyệt đỉnh cường giả đã là động thủ chiến đấu.

Bởi vì Hỏa Vực cùng Hải Vực bao phủ, cho nên không có ai có thể nhìn thấu bên trong diễn chiến.

Chỉ có từng đạo khủng bố chấn động hướng bên ngoài lan tỏa mà thôi.

Mặc dù chỉ là dư ba chiến đấu, nhưng là dạng này quá mức kinh khủng, tùy tiện một tia thậm chí có thể quét sạch một cái tinh vực.

Cũng may mắn, nơi này không gian vốn dĩ đã bị dọn sạch.

Lại nói về Cháp Pháp Giả, kỳ thực tại lúc Xà Ảnh vừa mới hiện thân, mấy cái Cháp Pháp Giả đều là giết mình, bọn hắn lập tức muốn xuất thủ đem hắn bắt lại, bọn hắn hôm nay đông đúc, có tới hai mươi hai người. Cho nên tuyệt đối không chút nào e ngại Xà Ảnh.

Thế nhưng là thời điểm bọn hắn chuẩn bị ra tay. Thì một cái thanh âm vang tới tai bọn hắn: "Nói như vậy, các người chính là Tầm Mãn Đen kia.

Hai mươi hai cái Cháp Pháp Giả đều là giết mình, bọn hắn chỉ thấy một cái thanh niên chậm rãi đi tới.

Thanh niên này một thân y phục màu đen, hẳn y phục có mùi tràm đầu, có thể ẩn ẩn nhìn thấy mái tóc trắng bên trong.

Người tới, đương nhiên là Doanh Thiên.

Hai mươi hai cái Cháp Pháp Giả ánh mắt ngưng trọng. Cũng không e sợ.

Ngưng trọng là vì lấy bọn hắn tu vi thực lực vậy mà nhìn không thấu Doanh Thiên. Cái này chỉ có hai trường hợp, một là Doanh Thiên tu vi cao hơn bọn hắn, hai là hẳn có đồ vật che giấu khí tức.

Mặc kệ là loại trường hợp nào, có thể thần không biết quỷ không hay yên lặng đi tới phía sau bọn hắn, đã là đáng giá đi cẩn thận.

Bởi vì ở đây hai mươi hai cái Cháp Pháp Giả mỗi một cái đều không phải người yếu. Mà lại bọn hắn là ẩn nấp ở bên trong không gian khác.

Doanh Thiên có thể đi vào, vậy liền nói rõ hắn bản sự cũng tuyệt không thua kém.

"Người là ai". Một cái Cháp Pháp Giả ánh mắt lạnh lùng nói ra.

Doanh Thiên cười cười:"Đi qua chỗ này, nhìn thấy các người giấu giấu giếm giếm liền lại coi".

"Hừ, người rõ ràng biết chúng ta thân phận, vậy cũng nên hiểu, sau lưng chúng ta là thế nào đi". Một cái khác Cháp Pháp Giả lên tiếng cảnh cáo.

Doanh Thiên không có để ý đến hắn. Nhìn nhìn mấy cái Cháp Pháp Giả cười cười nói ra:"Các người trên người có La Vồng ấn ký, là thuộc về La Vồng người sao".

Hai mươi hai cái Cháp Pháp Giả biến sắc, giật mình, bọn hắn thật không nghĩ tới, Doanh Thiên vậy mà có thể nhìn ra bọn hắn bí mật.

Hai mươi hai cái Cháp Pháp Giả lập tức rút kiếm, hướng về Doanh Thiên trầm giọng mà hô:"Nói mau, người đến cùng là ai".

Khó trách mấy cái này Cháp Pháp Giả sẽ như vậy kích động, bởi vì bọn hắn trên người bí mật đều là tuyệt mật, một khi lộ ra, không chỉ bọn hắn mà là bọn hắn gia tộc, người thân đều phải nhận cực kỳ lớn hậu quả.

Doanh Thiên không có trả lời mà lại đi nói tiếp:"La Vồng xưa nay ưa thích độc hành, thế mà lại bị Thiên Đạo thu dưới trướng, nếu là tin tức này lộ ra ngoài nhà".

Doanh Thiên nghĩ nghĩ cười.

La Vồng, đây là một cái cực kỳ ghê gớm tổ chức sát thủ, cũng là một cái cực kỳ thông suốt tổ chức tình báo.

Bọn hắn tại trên Thiên Địa giăng lưới, cơ hồ nơi đâu cũng có bọn hắn giấu vết.

Bất kỳ ai nghe tới La Vồng cái danh tự này đều sẽ phải run rẩy.

Bọn hắn đi giết người, giết một liền khuyến mại giết cả nhà. Nếu là thuê bọn hắn giết cả nhà, vậy bọn hắn liền khuyến mại giết cả tộc, đồ tông diệt tộc cái dạng này, La Vồng đều có thể làm hết.

Mà lại, La Vồng xưa nay hành động độc lập, tự mình thế lực rất lớn, cho nên không phải phụ thuộc bất kỳ ai.

Mà Thiên Đạo tượng trưng cho quang minh, tượng trưng cho chính đạo công bằng. Nếu là thế nhân biết được La Vồng đã đầu nhập Thiên Đạo, nhận Thiên Đạo lệnh. Như vậy nhất định sẽ gây lên một làn sóng lớn.

Doanh Thiên tiếp tục nói:"Các người bình thường đi lại cũng chỉ vài cái, hôm nay thế nhưng là tùy tiện liền gặp được hơn hai mươi cái, như vậy liền chứng tỏ các người gần đây hẳn là làm sự tình gì".

Nói đoạn, Doanh Thiên thả ra hồn lực, hắn hồn lực như đại dương trong nháy mắt tuôn trào quét qua vũ trụ.

Không lâu lắm, Doanh Thiên là bắt được một cái vị trí.

Nơi này không gian phong bế cực kỳ cẩn mật, nhưng là lại không qua nổi Doanh Thiên cảm ứng.

Hắn nhìn thấy, tại nơi đó tồn tại một cái khổng lồ tế đàn, nói là tế đàn, kỳ thật lại càng giống một tòa bảo tháp hơn.

Bảo tháp xung quanh có rất nhiều người thủ hộ, đều là Cháp Pháp Giả cùng đều là La Vồng người.

Doanh Thiên cười lạnh mà nói:"Các người lại cũng dám đem Thần Giới bản nguyên đi thu".

Mấy cái Cháp Pháp Giả giờ phút này đều đã phát lạnh. Doanh Thiên mỗi một câu một chữ nói ra liền đem bọn hắn bí mật hoàn toàn bại lộ.

Giống như là hắn có Thiên Nhân một dạng, hết thấy đều giấu không được hắn ánh mắt.

"Xuất thủ". Lập tức hai mươi hai cái Cháp Pháp Giả đồng loạt xuất thủ, Doanh Thiên biết nhiều như vậy, hôm nay nhất định không được để hắn rời đi. Nếu không bọn hắn liền rắc rối lớn.

Bọn hắn đều là tế ra Cháp Pháp Kim Kiếm đánh tới, trong nháy mắt ngàn vạn đạo thần thông tuyệt kỹ thi triển đi ra.

Chưa dừng lại, bọn hắn lập tức vận dụng chính mình cường đại nhất tất sát tuyệt kỹ đánh ra, muốn trong ngắn nhất thời gian nhanh nhất giết chết Doanh Thiên. Tránh cho diễn biến phiền phức.

Doanh Thiên mỉm cười, hất một tay xòe ra, khua một cái. Trong chớp mắt đem hết bọn hắn công kích bắt vào tay nói ra: "So với chơi với các ngươi, đi gặp tên kia càng có ý tứ hơn".

Nói đoạn, trên tay hắn bay ra từng đoàn hỏa diễm, đem hết thảy hai mươi hai cái Chấp Pháp Già thiêu cháy, chốc lát liền hóa thành tro bụi.

Doanh Thiên không để ý, quay người hướng về đàn kia bay đi.

...

Thần Lôi Sơn bên dưới, Đám người Nguyệt Nhi đều đã trở về trong đình viện.

Sở Thanh Lăng mừng rỡ cất lời: "Có Xà Ảnh tiên bối xuất thủ, chúng ta coi như thoát".

Nàng còn chưa có mừng rỡ bao lâu, Tiểu Cầu thanh âm lười biếng vang lên: "Chớ mừng vội, Công Tử Gia đã trở về, để cho ta chuyển lời cho ngươi".

Chỉ thấy Tiểu Cầu bộ dáng uể oải đi tới nói ra, khi nãy nó đang nằm ngủ, liền có thanh âm Doanh Thiên truyền lại trong tai hắn, để hắn chuyển lời cho Sở Thanh Lăng.

"Cầu Gia, Công Tử dặn sao". Sở Thanh Lăng ngạc nhiên hỏi.

"Công Tử Gia để cho ta nhấn với ngươi, ngươi đi Thần Lôi Sơn đỉnh núi, tiến vào bên trong, đem đồ vật trong đó lấy ra". Tiểu Cầu bộ dáng cười trên nỗi đau người khác, nhẹ nhàng mà nói.

"Cái gì, đi Thần Lôi Sơn đỉnh, đây là muốn đem Sở ti ti hại chết sao". Nguyệt Nhi vội vàng nói ra, mặc dù lời nói là lo lắng, thế nhưng là nàng lại cười khanh khách, không có chút nào lộ vẻ lo lắng cả.

"Yên tâm, Công Tử phân phó, nhất định đều có lý do, cứ đi thôi". Tiểu Cầu không hứng thú nói ra: "Còn nữa, Công Tử truyền cho ngươi khẩu quyết này, ta chỉ nói một lần, nhớ lấy".

Nói đoạn, Tiểu Cầu trong miệng là phun ra một loạt Chân Quyết, nói đến thiên hoa loạn trụ, hồi lâu mới xong.

Những cái này khẩu quyết âm từ rắc rối, vô cùng tối nghĩa khó hiểu, lại kèm theo một thứ âm luật kỳ lạ. Coi như Sở Thanh Lăng là một cái Thiên Tài cũng khó có thể một lần nghe thuộc.

Nàng biết khó, cho nên đi lên cười cười mà nói: "Cầu Gia a, ngươi anh tuấn đẹp trai, có thể nào hay không nói lại một lần".

"Tính ngươi còn có mắt nhìn, thuận mắt, được rồi....."

".... "

Nguyệt Nhi mấy người im lặng.

...

Lúc này, bên ngoài kia, Xà Ảnh cùng Chiến Giác Thần Quân vẫn là đang đại chiến, chấn động không ngừng tuôn ra.

Bỗng nhiên, Vạn Thú Vương Tông bên này ngạc nhiên mà chỉ chò.

Thấy được quân binh bàn tán, mấy vị Thần Hoàng buồn bực quát lên.

"Các ngươi tại chi chỗ cái gì".

"Bẩm Đại Nhân, người nhìn bên kia, tựa hồ là một con chó.. "

Mấy cái Thần Hoàng ánh mắt nhìn theo, chỉ thấy xa xa nơi kia, một cái bệnh cầu lơ lửng đứng tại đó.

Nhìn thấy mấy vị Thần Hoàng đi ra, Tiểu Cầu ánh mắt sáng rực, miệng chảy nước miếng mà nói, rốt cuộc liền có mồi ngon xuất hiện. Sau đó nó cao giọng hô lên: "Mấy cái kia tiểu tử, có dám đánh một trận chiến".

"Cái gì tiểu tử, nó gọi ai tiểu tử". Mấy cái quân sĩ thì thầm nói ra.

"Giống như là gọi mấy vị Thần Hoàng đại nhân".

Lúc này, trên Mẫu Hạm sáu cái Thần Hoàng là tương đối buồn bực, bọn hắn vừa ra trận liền bị người một chường đánh lui, hiện tại lại xuất hiện một con bệnh cầu muốn khiêu chiến bọn hắn, cái này còn đâu là Thần Hoàng mặt mũi.

"Hừ. Con bệnh cầu này bản sự không nhỏ, để ta đi giết nó". Mọc ra hai sừng trâu nam tử tức giận nói ra, hắn rất nóng tính, hiện tại Tiểu Cầu đưa tới cửa, là cơ hội để cho hắn phát tiết. Đường nhiên, hắn cũng nhận ra Tiểu Cầu thực lực không tệ, rất không kém hắn.

Mấy cái Thần Hoàng cũng không nói gì, để mặc cho hắn đi.

Cũng không bao lâu lắm, một tiếng hét thảm vang tới, chỉ thấy vị kia mọc ra sừng trâu nam tử bị đánh bay, hắn trong lúc nguy cấp hóa thành bản thể. Đây là một đầu trâu nước thật lớn, thân thể kéo dài vạn dặm.

Chỉ chờ có vậy, một cái càn to lớn miệng rộng táp tới, đem con trâu này ngoạm lấy, sau đó biến mất.

Một màn này, để Vạn Thú Vương Tông bên này cường giả, bất luận là cái nào đều tê dại cả da đầu mà run rẩy. Bao gồm mấy cái Thần Hoàng đều là mặt mũi tái mét.

Bởi vì bọn hắn nhìn thấy, cái kia bệnh cẩu chính là một ngum đem một vị Thần Hoàng ăn lấy.

"Đây là cái gì quái vật, Trần Ngưu Hoàng như thế nào mà bị ăn rồi".

"Không, ta muốn về nhà.... Chúng ta còn ở lại vậy liền chết chắc".

"Nhanh nhanh kéo thuyền, chúng ta đi".

Trong chốc lát, Vạn Thú Vương Tông quân đội bên này loạn thành một đoàn.

Cái này hỗn loạn là không cách nào áp chế, bởi vì vừa rồi Tiểu Cầu thể hiện ra quá khủng khiếp. Cho dù là mấy cái Thần Hoàng trấn áp cũng không được.

Một ngum ăn mất một cái Thần Hoàng, coi như là Thần Quân cũng chưa chắc có thể làm đến.

Thần Lôi Sơn xuất ra một cái có thể cùng bọn hắn Thần Quân đại chiến, hiện tại lại thêm ra một cái giả dạng bệnh cẩu. Như thế làm sao đánh.

Bọn hắn lần này xuất chinh đã định thảm bại.

Nhìn thấy Vạn Thú Vương Tông chiến hạm rục rịch dao động.

Tiểu Cầu còn đang liếm mép vôi vàng hô lên:"Làm sao nhanh như thế chạy, ta còn chưa có ăn no a, đừng chạy".

Tiểu Cầu lo lắng, vôi vàng đứng lên chạy theo, thế nhưng là nó bỗng nhiên cảm thấy một cổ nguy hiểm khí tức trào lên, cái này khí tức để nó lạnh cả gáy, trên người lông lá dựng đứng lên.

Nó vôi vàng hướng đỉnh Thần Lôi Sơn nhìn đến. Chỉ thấy nơi đó như nổ tung một dạng, tựa như núi lửa phun trào, chỉ là lần này là phun trào không phải dung nham, mà là lôi điện.

"Hắn mẹ, Công Tử rốt cuộc để cho nha đầu kia chơi cái gì.... Không tốt". Tiểu Cầu nhìn thấy từng đạo lôi điện bay tới, nó liền vôi vàng chạy đi, tránh cho bị lôi điện đánh trúng.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 181: Thần giới tai họa ngầm

Thần Lôi Sơn trên đỉnh núi dị tượng, lập tức kinh động tất cả người.

Bất kể là Thần Lôi Sơn người, Vạn Thú Vương Tông hay là những người quan sát kia đều bị Thần Lôi Sơn đỉnh núi dị tượng chú ý đến.

Chỉ thấy Thần Lôi Sơn đỉnh núi dị tượng càng ngày càng mãnh liệt, nơi đó lôi điện phun trào đã đến trình độ cực kỳ khủng khiếp, tựa hồ có đồ vật gì muốn đi ra, giờ phút này bất kỳ ai lại gần đều sẽ bị lôi điện oanh thành cát bụi.

Nhìn thấy cảnh tượng này,ở đây bất kỳ ai đang quan sát da đầu đều run lên,bởi vì bọn hắn cảm nhận được một cổ cực kỳ nguy hiểm khí tức.

Ở chỗ kia Hóa Vực cùng Hải Vực, Xà Ảnh cùng Chiến Giác Thần Quân cũng đã dừng tay, bởi vì đồng dạng đều cảm thấy một cổ nguy hiểm khí tức.

Xà Ảnh toàn thân hoàn hảo không một vết xước,hắn chạy ra ngoài nhìn về phía Thần Lôi Sơn đỉnh,ánh mắt có chút kích động thầm nói:"Nhìn thấy, ta rốt cuộc lần nữa nhìn thấy...."

Về phần Chiến Giác Thần Quân hắn giờ phút này cũng là vô cùng chật vật,toàn thân loang lổ vết thương. Trong lòng cũng là kinh hãi vạn phần.

Bởi vì hắn là dốc hết toàn lực, sử xuất tất cả thủ đoạn bản lĩnh cũng đều không có chạm tới Xà Ảnh một góc áo, bù lại Xà Ảnh thì thông dong, nhẹ nhàng hóa giải hết thảy hắn thủ đoạn. Chiến Giác Thần Quân cảm giác giống như cùng một tôn Thần Đế chiến đấu vậy.

Nếu là còn kéo dài thêm vài khắc, có lẽ hắn sẽ bị Xà Ảnh giết chết.

Chiến Giác Thần Quân ánh mắt run run nhìn về phía Thần Lôi Sơn đỉnh, trong lòng kịch liệt nhảy lên.

Giờ phút này hắn cũng không còn cái gì về đạo mạo trang nghiêm mà hô lớn: "Toàn quân rút lui".

Nói xong câu này, hắn nhìn lại, đã thấy Vạn Thú Vương Tông đã rút đi trước.

Chiến Giác Thần Quân cũng không quản được, hắn chính mình xuất ra bản lĩnh, lấy nhanh nhất tốc độ bỏ chạy, trong chớp mắt vượt qua mấy ngàn vạn triệu dặm.

Rốt cuộc, Thần Lôi Sơn đỉnh núi bạo tạc, điện cuồng Lôi điện như hải dương trào ra, một đạo lôi quang lao vút lên trên cao. Nhìn kỹ lại, đó mà một người, một cái nữ tử.

Giờ phút này không biết bao nhiêu ánh mắt chăm chú nhìn tới, bọn hắn mờ mờ thấy được, trong lôi quang kia chính là một cái tuyệt sắc nữ tử. Nàng thân thể tại đắm chìm trong lôi hải, thừa nhận lôi hải tẩy lễ. Lôi điện thâm thấu, đem bên trong cơ thể nàng mỗi một giọt huyết dịch, kinh mạch, xương cốt, huyết nhục đều tẩy lễ. Khiến cho nàng tu vi không ngừng tăng lên.

Lôi Chi Đạo như sông như biển điên cuồng đổ vào cơ thể nàng, khiến cho Lôi Đạo pháp tắc trong người nàng số lượng gia tăng rất nhiều.

Nữ tử này, đương nhiên là Sở Thanh Lăng.

Cùng lúc đó, một cỗ kỳ lạ rung động lan tỏa khắp nơi, cỗ rung động này cực kỳ huyền diệu, tựa như dẫn dắt Đại Đạo một dạng, ai cũng có thể cảm thấy trong Thiên Địa Lôi Chi Đạo đang rung lên.

Xà Ảnh phát giác điều này, vội vàng xuất thủ phong bế không gian, ngăn cho khí tức lan tỏa, sẽ dẫn dắt đến rất nhiều phiền phức.

"Nàng ta cầm cái gì". Rất nhiều người nhìn chăm chú Sở Thanh Lăng, phát hiện nàng trên tay cầm lên một đồ vật.

Cái này đồ vật bao phủ trong lôi quang dày đặc, coi như ở đây đều là cường giả cũng đều mơ hồ không thấy rõ ràng, cái kia đồ vật đến cùng là cái gì.

"Nàng ta cầm một đoạn trường côn sao".

"Không đúng, ta thấy giống như là một cây sáo".

"Nhìn thế nào đều thấy giống một đoạn cây".

"Ta nghĩ là một cái cán".

"Hò đồ, ý người là cán búa sao".

"...."

Tiểu Cầu nhìn tới trong tay Sở Thanh Lăng đồ vật, nó ánh mắt không khỏi co rút lại mà thất thanh hô lên: "Con mẹ nó, cái đó rõ ràng là một kiện Thái Sơ Chí Bảo, làm thế nào xuất hiện tại Thần Giới địa phương chìm không thêm ị này".

Khác với Tiểu Cầu, Xà Ảnh ánh mắt mười phần kích động nhìn lên, trong mắt bất tri bất giác ứa nước mắt, hắn nhỏ giọng nói ra: "Thái Sơ Thiên Lôi Chùy".

Thái Sơ Thiên Lôi Chùy, đây là thành Đạo báu vật. Đồ vật này một khi xuất thế, tất sẽ gây nên một trận điên cuồng tranh giành, bởi vì nó cất chứa bí mật thành Đạo Quân, có được Thái Sơ Thiên Lôi Chùy, vậy liền có thể nắm trong tay Lôi Chi Đạo, trở thành Đại Đạo chân chủ.

Nếu là có người có thể nhìn thấy rõ ràng, liền sẽ phát hiện Sở Thanh Lăng kỳ thật cầm chính là một cái cán búa.

Mà lại cũng chỉ có phần cán mà thôi, về phần thân búa chỉ có một đoạn nhỏ bên trên. Rõ ràng cái này Thái Sơ Thiên Lôi Chùy là không trọn vẹn. Mà là bị đánh vỡ nát.

Hiện tại Sở Thanh Lăng tay nắm giữ nó, vậy liền có thể rõ ràng, nàng đã được nó nhận chủ, chỉ cần nàng có thể trưởng thành, vậy chính là tương lai Đạo Quân.

Chỉ thấy Sở Thanh Lăng hô lên một tiếng, tay cầm cán vung tới.

Từng tia thô to lôi điện phóng ra, vượt qua không gian hướng Vạn Thú Vương Tông đang bỏ chạy mà công tới.

Lôi điện chằng chịt như lưới, trong nháy mắt oanh lên bao phủ lấy Vạn Thú Vương Tông đội chiến hạm kia, từng tiếng ầm ầm nổ vang vang lên.

Chỉ thấy từng chiếc chiến hạm bị lôi điện oanh đến vỡ nát, hóa thành tro tàn. Mà bên trên chiến hạm người đều không có may mắn thoát khỏi, bị lôi điện oanh đến thân hình cầu diệt.

Dạng này lôi điện, so với Thiên Kiếp còn muốn khủng bố.

Một đạo màu tím lôi điện, xuyên qua trùng trùng không gian, tựa như một mũi tên một dạng, bắn trúng Chiến Giác Thần Quân đang bỏ chạy, để cho hắn cũng lập tức vỡ lạng, thân hình hóa thành cát bụi phiêu tán. Coi như hắn đã chạy bao xa, đều bị lôi điện truy tung đến.

Vạn Thú Vương Tông, toàn quân bị diệt.

Tin tưởng hôm nay một trận chiến, nhất định nhắc lên một trận sóng lớn.

....

Doanh Thiên thân ảnh bước vào một cái không gian phong bế.

Nơi này không gian được bố trí cẩn mật đến cực điểm, tựa như một cái lồng giam một dạng.

Tại chính giữa vùng không gian này, tồn tại một cái to lớn tế đàn.

Tế đàn này được dựng lên bởi vô số bạch cốt. Những bạch cốt này lấp lánh đạo văn chảy dài, hiển nhiên đều là Thần Cốt Đạo Văn.

Mà lại, nó xây dựng hình dáng giống như là một tòa lưu ly bảo tháp chín tầng. Bởi vì đạo văn lấp lánh giống như lưu ly một dạng.

Trên tế đàn bố trí dày đặc trận pháp, chỉ ít có đến mấy trăm ngàn trận pháp một chỗ gia trì lên tế đàn này. Chính giữa tế đàn treo lên một cái bình.

Cái bình này hấp lực khủng bố, khiến cho nơi miệng bình không gian trở nên bóp méo vặn vẹo.

Từng tia cổ quái lực lượng thần bí từ khắp nơi chậm rãi bị thu vào bên trong.

Giống như Doanh Thiên lời nói, đây là Thần Giới Bản Nguyên lực lượng đang bị thu đi.

Bất kỳ một cái nào Thế Giới, Tinh Vực hay là Vũ Trụ, đều có thuộc về nó Bản Nguyên.

Ví dụ như một tòa Thế Giới tinh cầu có được Thế Giới Chi Linh, giúp Thế Giới đó sản sinh linh khí, duy trì sự sống. Nếu là Thế Giới Chi Linh bị lấy đi. Thế giới kia sẽ dần dần hao mòn, sau đó hướng hủy diệt mà đi.

Tinh Vực cũng là như vậy, có được Tinh Vực Bản Nguyên, nếu như không có Tinh Vực Bản Nguyên, vậy Tinh Vực đó cũng sẽ sụp đổ.

Mà Thần Giới Bản Nguyên, lại càng nghiêm trọng gấp trăm ngàn lần.

Thần Giới Bản Nguyên duy trì vũ trụ Thần Giới vận hành, chống lên Thiên Địa.

Nếu như Thần Giới Bản Nguyên hao hết mà nói, Thần Giới cũng sẽ hủy diệt sụp đổ.

Mà lại, là chân chính sụp đổ, hoàn toàn biến mất trên thế gian.

Nói dễ hiểu, nếu như có tồn tại cường đại có thể đánh sập Thần Giới, để cho Thần Giới sinh linh chết hết. Miễn là Bản Nguyên Thần Giới còn tồn tại, vậy Thiên Địa sẽ đứng dục ra sinh linh mới, đứng dục ra Thiên Địa mới, để cho Thần Giới trọng sinh.

Thế nhưng nếu Thần Giới Bản Nguyên không còn, vậy không gian, thời gian đều sẽ sụp đổ, Thần Giới cũng sẽ bị hư vô nuốt chửng, hoàn toàn biến mất không còn tồn tại.

Thần Giới bản nguyên muốn thu cũng không phải ngày một ngày hai có thể hoàn thành, nhưng là nếu đầy đủ thời gian mà nói. Thần Giới thực sự gặp nguy.

Hiển nhiên, việc tế đàn này thu đi Thần Giới bản nguyên, chính là để cho Thần Giới một cái tai họa ngầm.

Doanh Thiên thời điểm vừa mới bước vào không gian này, rất nhiều con mắt hướng hắn nhìn tới, lộ ra bất thiện.

"Kẻ nào, cũng dám xâm nhập nơi này". Một tiếng quát vang lên.

Chỉ thấy mấy chục cái Cháp Pháp Giả, hay nói đúng hơn là La Vồng chạy tới, vây lấy Doanh Thiên.

Doanh Thiên nhìn nhìn một chút rồi thản nhiên nói ra:"Để cho hắn tới gặp ta, các ngươi nếu lên mà nói, căn bản là chết chắc".

La Vồng người giận dữ, rất muốn đem trước mắt kẻ xâm nhập đánh giết, bỗng nhiên một cái thanh âm vang lên:"Ngươi....Thật sự là ngươi".

Chỉ thấy từ bên tế đàn, một cái cụt tay nam tử trung niên đi tới.

Trung niên này trên thân có một loại vương giả khí chất, giống như một tôn Đại Đế một dạng, chỉ là hấn bộ đáng kham khổ, lại cụt một tay, để cho người cảm giác không phù hợp.

Nam tử cụt tay này nhìn thấy Doanh Thiên thời điểm, ánh mắt đỏ ngầu nói ra: "Đến thật tốt, thật đúng lúc.... Người ta món nợ, nên trả a".

Doanh Thiên không hiểu buồn bực nói ra: "Người là ai".

Hấn tìm đến nơi này, chính là muốn gặp kẻ trước mắt, bởi vì ở đây hấn là kẻ mạnh nhất, chỉ cần giải quyết hấn, lại đem tế đàn này phá hủy là xong.

Thế nhưng là cái cụt tay này vừa đi ra liền đã nói những lời như vậy, tựa hồ như Doanh Thiên cùng hấn có thâm thù đại hận vậy.

"Người quên, năm xưa trận chiến kia, người chém ta một tay, hủy ta Hỗn Độn Thánh Bảo, để cho ta rút khỏi Đạo Quân vị, người lấy đi của ta hết thảy". Cụt tay trung niên điên cuồng mà nói ra.

Doanh Thiên vỡ lẽ, cười cười mà đáp: "Trận chiến năm đó, Đạo Quân chết dưới tay ta liền có ba bốn trăm cái, tàn tàn tật tật lại càng nhiều, không biết người là cái nào đâu".

"Thương Tượng Đạo Quân, Quân Chính Vương". Cụt tay nam tử gằn giọng báo tên.

Doanh Thiên cười cười lắc đầu đáp: "Xin lỗi, người dạng này, ta thật không nhớ. Bất quá, năm đó trận chiến kia là các người tự tìm đường chết, người may mắn sống sót, đáng lẽ nên thành thành thật thật sống yên ổn mới phải".

Hóa ra, Trước mắt Doanh Thiên cái cụt tay nam tử này, chính là năm xưa Thương Tượng Đạo Quân, hấn là Thương Tượng Đại Đạo chân chủ (Thợ rèn ấy.v).

Năm xưa hấn có tham gia trận vây quét Doanh Thiên kia, kết quả là hấn bị đánh gần chết, tay cũng bị chém cụt, ngoài ra còn bị đánh rút Đạo Quân vị, để cho tu vi thụt lùi.

Nghe Doanh Thiên nói, để cho Quân Chính Vương giận dữ, hấn những năm này sống tây không tốt, đường đường là Đạo Quân, vậy mà lưu lạc tới dạng này, đủ thấy hấn khuất nhục.

"Trời cao có mắt, để cho người gặp ta, hôm nay liền chặt xuống đầu người, đi gặp Thiên Đạo, tất có thể lần nữa ngồi lên Đạo Quân vị".

Doanh Thiên nhú mày nói ra: "Người cứ như vậy cho rằng có thể ăn chắc ta".

Quân Chính Vương cười lạnh: "Người thật cho rằng mình vẫn là Đế Tôn, người trùng sinh được bao lâu, tu vi có thể mạnh đến thế nào".

Doanh Thiên dở khóc dở cười, hấn thời gian qua làm rất nhiều chuyện kinh thiên động địa, khai sáng Đại Đạo mới, mở ra Tây Thiên cấm địa, lại chém giết Thiên Ma. Mỗi một việc đều khiến cho Thiên Địa chú ý.

Thế nhưng là trước mắt cái này cụt tay lại giống như không biết một dạng, rõ ràng hấn tại Thần Giới ngốc đến quá lâu, căn bản không có linh thông tin tức.

Nếu như hấn biết Thiên Ma cấp độ Thánh Đế đều bị chém giết, vậy tin tưởng sẽ không tự tin như vậy.

Mà lại, đường đường một tôn Đạo Quân, như vậy suy nghĩ, có chút ngu xuẩn.

Nghĩ lại cũng bình thường, dù sao Quân Chính Vương mất đi Đạo Quân vị, đối với hấn trùng kích thật lớn. Lại thêm thời gian qua hấn sống cũng không tốt, đoán chừng đối với hấn tâm lý sinh ra vụn vặt, không thể linh minh.

"Nếu như người coi như ăn chắc ta, vậy liền có thể thử một chút. Mặc dù người từng rút Đạo Quân vị, nhưng tốt xấu cũng là Đạo Quân, ăn người vậy coi như bỏ". Doanh Thiên cười cười nói ra.

Thời gian qua, hấn liền suy nghĩ lại, hấn cần cấp tốc khôi phục thực lực, chỉ có như vậy mới có thể đối mặt cường đại hơn kẻ địch.

Cho nên, hấn cần đổi một cái phương pháp khác, đó chính là Thôn Phệ. Mặc dù phương thức này có chút cực đoan. Thế nhưng là hấn cũng không có đề ý. Chỉ cần nhanh chóng đem thực lực khôi phục nhanh nhất liền có thể.

Ngay lúc này, từ bên trong Doanh Thiên thân thể một cỗ khủng bố lực lượng trùng kích mà ra, đem hấn thân thể chấn đến không ngừng rung chuyển.

Doanh Thiên sắc mặt biến hóa, vội vàng kiểm tra lại, chỉ thấy bên trong cơ thể hấn Thể Phương đang kịch liệt bạo động.

Từng cỗ lực lượng bạo tạc va chạm bên trong thân thể hấn, cho dù là bên ngoài đều có thể nghe thấy từng tiếng nổ ùng ùng.

Doanh Thiên không khỏi cười khổ thầm nghĩ: "Bao lâu không chút động tĩnh, lại đứng vào lúc này".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 182

Thể Phuong đứng tại lúc này bạo động, để cho Doanh Thiên cũng không ngờ tới.

Hắn từ sau khi đạt được Thể Phuong, liền đem nó cất giấu trong thân thể, lấy Đế Diễm đi thiêu đốt.

Đế Diễm mặc dù là trong Thiên Địa chí cao nhất hỏa diễm, thế nhưng là đốt bất động Thể Phuong. Dù sao Thể Phuong cũng là Thiên Bảo, không có dễ dàng bị đốt hỏng.

Doanh Thiên cũng không có vội vàng, hắn để cho Đế Diễm chậm rãi luyện hóa Thể Phuong. Những tương sẽ còn mất một thời gian dài, thế nhưng không có nghĩ tới, ngay tại thời điểm này Thể Phuong bạo động.

Hắn không quản bên ngoài, vội vàng lấy tâm thần đi quan sát thể nội.

Đây là hân Đan Điền, thế giới Đan Điền.

Chỉ thấy thế giới này vô cùng to lớn, tựa như vô biên một dạng. Thế giới này khắp nơi đều là hỏa diễm hùng lực, đại địa đều bị đốt thành một mảnh vô biên dung nham, coi như là trên bầu trời cũng chỉ có một màu đỏ rực như đại hoàng hôn.

Ở giữa thế giới này, một cái lớn như tinh cầu khối lập phương lơ lửng tại đó. Nó mười hai mảnh không ngừng biến hóa, liên tục thay đổi vị trí. Đây là Thể Phuong, chỉ là lúc này nó đang bị Đế Diễm bao phủ lấy, diễm cuồng thiêu đốt dung luyện.

Lúc này Thể Phuong đã bị nung đến đỏ, mặc dù không tổn hao gì, nhưng là bên trên nó hoa văn ẩn ẩn có dấu hiệu vận vẹo. Bên trong Thể Phuong bùng nổ đi ra từng cỗ lực lượng, tàn phá hân cơ thể.

Đây là nó cảm nhận được được nguy cơ mà làm ra phòng ngự.

Cỗ lực lượng kia nhanh chóng lan tỏa khắp Doanh Thiên thân thể, chui vào hân kinh mạch, xương cốt tiến hành phá hư.

Coi như Doanh Thiên thân thể lại cường đại, cũng như cũ chịu không được cỗ lực lượng này.

"Bùm bùm".

Trong chốc lát, cường hoành lực lượng bạo phát mà ra, xuyên qua hân thân thể. Doanh Thiên cơ thể nháy mắt bị đánh thủng trăm ngàn lỗ, tựa như cái sàng một dạng.

Mặc dù đau đớn, nhưng là Doanh Thiên vẫn bình thản, chậm rãi điều động trong Thức Hải tất cả Đại Đạo đi tới, tiến hành trấn áp Thể Phuong.

Vô cùng vô tận Đại Đạo phủ văn dừng mãnh tiến tới, như đại hồng thủy một dạng, hóa thành từng đầu Đại Đạo trường hà, quán lên Thể Phuong, cố gắng đem nó bình ổn lại.

Thiên Bảo chính là Thiên Bảo, đương nhiên không có dễ dàng như vậy, cho dù là Doanh Thiên hiện tại, cũng là cố hết sức.

Thể Phuong dù sao cũng không thuộc về phiên Thiên Địa này, cho nên muốn đem nó khuất phục luyện hóa đương nhiên không phải chuyện dễ dàng.

Ở bên ngoài, thân thể Doanh Thiên đã thủng trăm ngàn lỗ, toàn thân đều là máu tươi. Mà lại có hùng lực hỏa diễm theo những lỗ này chạy ra, đem Doanh Thiên bốc cháy như hỏa nhân.

"Đế Diễm"

Quản Chính Vương tê da đầu.

Hắn phát hiện Doanh Thiên trạng thái không đúng, mặc dù hắn không rõ ràng lý do gì. Nhưng là Doanh Thiên chính là đang gặp rắc rối, đối với hắn chính là cơ hội.

Tuy vậy, Quản Chính Vương cũng không có tùy tiện xuất thủ, bởi vì hắn cảm nhận được Doanh Thiên bên trong cơ thể đang có một cỗ khủng bố lực lượng đang chờ bạo phát. Nếu là hiện tại xuất thủ, không may đem cỗ lực lượng kia nổ bạo, vậy hắn cũng liền phải chết ở chỗ này.

Doanh Thiên chỗ quanh người, Đại Đạo hiển hóa, cùng với khủng bố lực lượng lẫn nhau diễn hóa, trong phút chốc biến thành một mảnh hủy diệt không

gian.

Nơi đó biến thành một mảnh cấm khu, không thể tùy tiện xâm nhập.

Doanh Thiên mặc dù đem Doanh Thiên Đạo điều động tới trấn áp Thể Phụng, nhưng vẫn là chưa đủ. Thể Phụng bạo động quá mức khủng bố.

Hắn lại tiếp tục điều động Chân Mệnh, Thái Sơ Chân Mệnh cùng Nguyên Thủy Chân Mệnh, từng cổ ôn hòa pháp tắc rủ xuống, khóa lên Thể Phụng.

Chưa hết, Doanh Thiên đem cả Sinh Mệnh Tổ Phù cũng đều xuất động.

Sinh Mệnh Tổ Phù cũng là Thiên Bảo, lúc này cũng phát huy ra tác dụng.

"Ta cũng không tin không luyện được người". Doanh Thiên ánh mắt chăm chú nói ra.

Ở bên ngoài lúc này, Thân thể Doanh Thiên cũng chậm rãi ổn định lại, xung quanh hắn dị tượng cũng là chậm rãi biến mất, hư vô tiêu thất.

Ngay tại thời điểm Doanh Thiên an tĩnh lại, một cái xoay tròn bảo tháp đánh tới, trực tiếp va trúng trên người Doanh Thiên, đem hắn cho đánh bay vạn dặm.

Cái kia bảo tháp cũng là một kiện cường đại chiến binh, lại thêm Quân Chính Vương thực lực cường đại, đánh ra một kích này, chính là khủng bố.

Doanh Thiên thân thể vốn đã thương nặng, lại gặp phải trùng kích, thương thế lại càng hồng. Hắn bị đánh bay đi, trên đường bay thánh huyết vương vãi khắp nơi.

Mà lại một kích này chấn động đến bên trong hắn Đan Điền, nguyên bản Thể Phụng có chút an ổn xuống lại tiếp tục bạo động đứng lên.

Doanh Thiên tình huống nguy hiểm.

Mặc dù như vậy, thế nhưng là hắn vẫn bình tĩnh, cố gắng đem Thể Phụng trấn áp xuống.

Đúng lúc này, cái kia bảo tháp lại xoay tròn công tới.

Doanh Thiên tay phải nổi lên ức vạn đạo phù văn, một cái Long ảnh quán trên cánh tay hắn, trong nháy mắt để tay của hắn biến thành một cái Long trảo.

"Long Trảo Thủ".

Vuốt rồng sắc bén vô cùng cứng đối cứng, cùng bảo tháp một chỗ va chạm.

"Ầm... Ngao...".

Dư ba khủng bố mãnh mẽ lan tỏa, một cái Chấn Pháp Giả tránh không kịp, bị dư ba này đánh trúng, trong nháy mắt bị đánh nổ tung.

Mấy cái Chấn Pháp Giả khác sợ hãi, vội vàng chạy ra sau tể đàn ẩn nấp, lo sợ bị dư ba họa lây.

Một tiếng Long ngâm dài vang lên, bảo tháp cấp tốc xoay tròn cùng Long trảo một chỗ đụng nhau, lập tức để cho bắn ra vô số tinh hoa.

"Oanh".

Rốt cuộc bảo tháp cùng Doanh Thiên tách ra, trên bảo tháp lưu lại một vết Long trảo thật dài quán quanh bảo tháp. Hiển nhiên là đã bị hư hại.

Doanh Thiên cánh tay cũng cơ hồ đều hồng, vuốt rồng gãy mất, da thịt cánh tay đều bạo tạc, chỉ còn lại bạch cốt.

"Thân thể thật đáng sợ". Quân Chính Vương nhìn mình bảo tháp bị hư hại. Sợ hãi mà than.

Đúng lúc này, Doanh Thiên trên thân lại xảy ra biến hóa, lồng ngực của hắn nổ tung mà ra, để lộ ra bên trong xương sườn.

Hiển nhiên vừa rồi cùng bảo tháp kia đối cứng, khiến cho Thể Phụng trấn áp không được, tiếp tục bạo động.

Doanh Thiên mặc dù mặt bình tĩnh không biểu tình, nhưng là vẫn phun ra một câu: "Con mẹ nó".

Nhân cơ hội này, Quân Chính Vương lại tiếp tục xuất thủ. Hắn điều động bảo tháp bay lên trên, từ bên trên đè xuống, muốn đem Doanh Thiên trấn áp bên dưới tháp.

Bảo tháp hóa lên càng khổng lồ, tựa như lưu tinh rơi xuống một dạng, hướng đỉnh đầu Doanh Thiên đè xuống.

Bảo tháp này tổng cộng một trăm tầng, tựa như một trăm cái Thiên Địa rơi xuống một dạng, uy lực không thể coi thường.

Sinh Mệnh Tổ Phù đang tại đè xuống Thể Phụng, Doanh Thiên cũng không thể vận dụng nó đến chữa thương, chỉ có thể tự mình gánh chịu thương thế.

Hắn cánh tay chỉ còn lại xương kia tiếp tục nâng lên, đạo văn trên xương cốt lưu chuyển, liên tục đánh ra ba quyền quyền hoành không mà lên.

"Long Chiến Vũ Giả".

"Phi Long Tại Thiên".

"Tiềm Long Tại Uyên".

Đỉnh tai nhức óc tiếng Long ngấm vang lên, ba đạo Thần Long hư ảnh hoành không mà lên, trực tiếp cùng đáy bảo tháp kia va chạm.

"Ầm ầm".

Lại một lần dư ba không bỏ nổ tung, ba đạo Thần Long hư ảnh bị bảo tháp nghiền nát, bảo tháp xoay tròn tiếp tục ập xuống.

Doanh Thiên cánh tay kia cùng đáy tháp chạm nhau, thân thể cấp tốc rơi xuống.

Một đạo hủy diệt lực lượng từ trên tháp tràn xuống, dừng mảnh tại trên Doanh Thiên thân thể tàn phá.

Hắn thân thể đã rách trăm ngàn lỗ, lại thêm bảo tháp trùng kích, thân thể liền muốn sụp đổ.

"Ông... Ông... Ông...".

Từng cái Chân Mệnh hiển hiện dưới chân Doanh Thiên, đem hắn thân thể chống đỡ.

Nhưng là lúc này, thiếu đi Chân Mệnh trấn áp, Thể Phưong bạo tạc đi ra lực lượng càng mạnh mẽ.

Doanh Thiên cũng là chịu không nổi, miệng phun một ngụm máu lớn.

Lúc này đây, Doanh Thiên đưa ra một cái quyết định.

Hắn đem trong Đan Điền thế giới cả Thể Phưong cùng Đế Diễm chuyển lên Thức Hải thế giới.

Bên trong thức hải trấn áp Thể Phưong dễ dàng hơn, nhưng là cũng nguy hiểm cực kỳ.

Thời điểm Thể Phưong xuất hiện ở bên trong Thức Hải, lập tức để Thức Hải thế giới sóng nổi dữ dội, biến động mạnh mẽ.

Bên trong Thức Hải, Doanh Thiên linh hồn hiện thân, tự mình tiến đến trấn áp Thể Phưong. Thêm vào đó là Thập Đại Linh Căn lực lượng một chỗ hội tụ gia trì.

Hắn hành động này cực kỳ nguy hiểm, bởi vì nếu không cẩn thận, Linh Hồn hắn liền sẽ bị Thể Phưong đả thương. Nhẹ thì ngất đi, nặng thì Linh Hồn tan vỡ, hắn sẽ lần nữa rơi vào cái chết, không biết bao lâu mới có thể lần nữa trùng sinh.

Lúc này, bên dưới đáy biển, chậm rãi nhô lên ba cái thân ảnh khổng lồ, mỗi một cái thân ảnh đều cao chạm thương thiên, đứng thành hình tam giác.

Một cái là một tôn Đại Phật Tổ. Tôn Đại Phật Tổ này ngự trên một cái hoàng kim đài sen, sau lưng ngàn cánh tay xếp thành hình quạt, toát ra vô cùng vô tận Phật quang.

Đại Phật đỉnh đầu nâng lên một tòa Tu Di Sơn, trên Tu Di Sơn ngồi lấy từng tôn Thánh Phật xếp bằng, Phật âm vang lên cuộn cuộn.

Đại Phật hai tay hướng tới, tuôn ra lực lượng một chỗ áp lên Thể Phưong.

Cái thứ hai trái ngược, đây là một cái Ma Thần Sâm La Vạn Tượng tám tay, toàn thân ma khí trùng thiên. Sau lưng nó mười đôi ma dực triển khai, tựa như muốn che lấp Thiên Địa một dạng.

Đỉnh đầu tôn Ma Thần này ẩn ẩn xuất hiện một mảnh hắc ám, bên trong hắc ám oan hồn du lượn. Giống như là Phong Đô một dạng.

Ma Thần này tựa như là tà ác nhất Thiên Ma, chỉ có hủy diệt cùng giết chóc mục đích.

Sâm La Vạn Tượng này nâng lên tám cánh tay, đồng dạng áp tới Thể Phưong.

Cái thứ ba đây là một tôn tựa như Thánh Nhân tựa như Thế Tôn một dạng, trên người nó Thánh Quang chói lọi, sau lưng Âm Dương Bát Quái xoay tròn, Ngũ Hành Huyền Hoàng trôi nổi, đỉnh đầu Hồng Trần uốn lượn.

Thế Tôn này trên trán mở ra một cái mờ mịt con mắt, trong con mắt này tràn ngập một mảnh hỗn độn mờ mịt.

Hỗn độn chi khí từ trong mắt tuôn trào, hướng lên Thể Phưong gia trì.

Doanh Thiên đây là toàn lực.

Ở bên ngoài, thân thể của hắn vẫn là bị bảo tháp kia không ngừng ép xuống, vết rách loang lổ.

Một đạo quang mang bay tới, đây là một thanh trường kiếm.

Kiểm này là nhắm tới Doanh Thiên mi tâm.

Có thể tưởng tượng, sau một khắc Doanh Thiên đầu lâu nhất định sẽ bị xuyên thủng.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 183: Nhập Thể

"Phanh".

Kiểm minh vang lên một tiếng, huyết nhục tung tóe, Doanh Thiên một bên đầu bị đạo kiếm quang kia đánh nổ, đại não văng ra.

Hắn giờ phút này người không ra người, ma không ra ma, bộ dáng vô cùng thê thảm.

Mà lại, một đạo kiếm quang kia, là trực tiếp tiến vào bên trong Doanh Thiên Thức Hải thể giới, điên cuồng tàn phá.

Thức Hải của Doanh Thiên vốn là không tốt tình huống, hiện tại lại bị thêm đạo kiếm quang kia xâm nhập, lại càng hồng bét.

Chỉ chờ có vậy, bỗng nhiên Thể Phương kịch liệt rung chuyển, mười hai mảnh của nó tách ra, toát ra chói mắt quang mang.

Sau đó, từ bên trong quang mang kia, chậm rãi xuất hiện mười hai cái thân ảnh.

Mười hai cái thân ảnh này, giống như là từ trong hỗn độn bước ra một dạng, hàng lâm tới Thức Hải của Doanh Thiên.

Mười hai cái to lớn Thần ảnh, vô cùng uy nghiêm Thần Thánh.

Có thì là nặng nề vô song, tựa như Thần Ma Trấn Ngục.

Có thì là mơ hồ ẩn hiện, tựa như Hư Vô huyền ảo.

Có thì là toàn thân sáng chói, tựa như Thái Dương chiếu sáng Thiên Địa.

Có thì là đỉnh đầu thương Thiên vỡ nát, tựa như Đẩu Phá Thương Khung.

V.... V.....

Mười hai cái thân ảnh này lập tức triển khai thể công, hướng ba tôn kia Đại Phật, Thiên Ma cùng Thể Tôn công tới.

Trong chốc lát, Thức Hải thể giới của Doanh Thiên liền biến thành một cái không gian chiến trường.

Sóng biển lật trời, Chân Mệnh bị đánh đến đảo lộn vị trí, bầu trời trở nên rách tung tóe.

Doanh Thiên linh hồn cũng bị dư ba quét trúng, không ngừng run rẩy đau đớn.

Cái kia Đại Phật rời đi Kim Liên Tọa, sau lưng ngàn cánh tay triển khai, giống như Thiên Thủ Phật Đà, trong chốc lát Phật Thủ hoành Thiên, cứng rắn đối chọi bốn cái thân ảnh kia.

Thiên Ma cũng là không kém, sau lưng mười đôi cánh triển khai, che lấp Thiên Địa, ma khí càn quét khắp nơi, tám cánh tay nâng lên tám món bảo vật, có là bảo tháp, có là chuông, kiếm, hoàn.... Các loại cùng bốn cái thân ảnh khác đối chiến.

Thể Tôn trong tay nhắc lên Đạo Kiếm, thi triển ra Âm Dương Lưỡng Nghi Ngũ Hành Bát Quái kiếm, Đạo pháp diễn hóa huyền diệu, cũng là cùng bốn cái thân ảnh khác một chỗ đại chiến.

Mười lăm tôn không gian cùng một chỗ chiến đấu, đem Doanh Thiên thể giới Thức Hải lật tung, muốn phá diệt.

Ở bên ngoài lúc này, Quán Chính Vương một kiếm đắc thủ, tiếp tục để bảo tháp trấn áp xuống.

Có thể nghe được Doanh Thiên xương cốt kêu lên răng rắc, tựa như muốn gãy nát một dạng.

Ngay tại thời điểm Quân Chính Vương huy động kiếm, muốn đem Doanh Thiên dứt điểm. Bỗng nhiên Oanh một tiếng.

Đề lên Doanh Thiên bảo tháp bị đánh bay, từ trong mi tâm của Doanh Thiên một cỗ khủng bố chấn động bùng nổ đi ra.

Từng tôn khủng bố thân ảnh thoát ly hấn Thức Hải từ trong mi tâm thoát ra ngoài.

Mặc dù là rời ra bên ngoài, nhưng là bọn nó vẫn tiếp tục chiến đấu, dư ba tương đối kinh khủng.

Nhìn trong hư không mười lăm tôn khủng bố này đại chiến, Quân chính vương không khỏi kinh dị mà lùi lại về phía tế đàn, hấn sắc mặt cực kỳ ngưng trọng.

"Đây đến cùng là cái gì". Hiển nhiên, coi như hấn từng là Thương Tượng Đạo Quân, vẫn như cũ không rõ ràng tình huống.

"Chẳng lẽ vừa rời những thân ảnh là ở trong thân thể hấn chiến đấu". Nghĩ tới đây, Quân Chính Vương sắc mặt đại biến.

"Đến cùng là làm cái gì"...

Để những thân ảnh kia thoát ly ra ngoài, Doanh Thiên trong Thức Hải bỗng nhiên trở nên nhẹ nhàng hơn rất nhiều.

Mặc dù vậy, trong Thức Hải của hấn, Thể Phuong vẫn một mực bạo động.

Doanh Thiên tâm thần chăm chú, hiện tại không có mười hai cái thân ảnh kia thủ hộ, Thể Phuong đang là yếu ớt nhất giai đoạn.

Hấn tâm thần vận chuyển, huy động Thập Đại Linh Căn. Ngay lập tức, Thập Đại Linh Căn nhanh chóng phát triển chốc lát liền hóa thành từng cái che trời đại thụ.

Chỉ thấy Thủy Tinh Hồ Lô Đẳng trên cây từng miệng hồ lô mở ra, bên trong phun trào ra Tịnh Thủy Chi Khí, hướng lên Thể Phuong.

Hỗn Động Thụ thì là lá cây rung lên, từng đoàn Hỗn Động Chi Khí bay lên.

Băng Bích Thiên Tinh Thảo thì toát ra Cực Hàn Chi Khí, Thái Sơ Đạo Đẳng thì toát ra Thái Sơ Chi Khí.

Hoàng Mai, Khô Trúc, Huyết Đào, Hồng Mông Thanh Liên, Ngô Đồng Thụ, Nguyệt Quế Thụ đều riêng phần mình toát ra khác nhau lực lượng, tất cả hướng Thể Phuong cuốn tới.

Lại thêm Đế Diễm hừng hực thiêu đốt, Sinh Mệnh Tổ Phù diễn hóa thành một khối phù văn kim tự tháp, đỉnh đầu mũi nhọn chìa xuống, áp lên Thể Phuong.

Toàn bộ Chân Mệnh cũng bị hấn thu về thể nội, sử dụng Chân Mệnh đến trấn áp Thể Phuong.

Doanh Thiên hôm nay tất phải đem Thể Phuong cho luyện hóa.

Ở bên ngoài kia, Mười lăm tôn cự nhân thân ảnh đại chiến quá ác liệt, cơ hồ đem mảnh không gian này oanh nát.

Những cái kia Cháp Pháp Giả đều sợ hãi không thôi.

Quân Chính Vương thì là quyết đoán, hấn cũng không tiếp tục xuất thủ công kích Doanh Thiên, bởi vì hấn hoàn toàn không biết dạng này là tình huống gì.

Chỉ thấy hấn đem tế đàn thu lấy, lập tức bỏ chạy.

Chỉ cần bảo vệ tế đàn sống sót rồi đi là được, về phần Doanh Thiên liền tính sau.

Quân Chính Vương đem tế đàn bỏ chạy, Doanh Thiên biết, nhưng hấn cũng không có cản lại, hấn chân tay đều bận.

Cũng không biết là bao lâu, Đại Phật, Thiên Ma, Thế Tôn đều bị đánh tôn thương, ba tôn này thân thể nứt vỡ rất nhiều. Mà mười hai tôn thân ảnh kia cũng là không kém, bọn nó khác nhau đều có thương thế.

"Tách".

Ngay thời điểm này, một tiếng nhỏ giọt vang lên. Giống như là có đồ vật gì nhỏ bé rơi xuống mặt nước một dạng.

Tiếng "Tách" này, rất nhỏ bé, nhưng lại cũng rất rõ ràng có thể nghe thấy.

Chỉ thấy bên trong Thức Hải của Doanh Thiên, Thể Phuong rốt cuộc bị nung chảy một giọt.

Thê Phuong một giọt này, rơi xuống Doanh Thiên thể giới Thức Hải mặt nước.

"Xuy..... Xuy".

Từng tiếng sôi trào vang lên, chỉ thấy Doanh Thiên Thức Hải mặt nước sôi trào, tựa như bị đun sôi một dạng.

Doanh Thiên linh hồn nhập biển, bắt lấy một giọt kia.

Một giọt này, mặc dù là bị nung chảy, nhưng nó hình dáng lại cùng Thê Phuong hoàn toàn giống nhau, mười hai mảnh nhỏ xú lẫn nhau sắp xếp thành một cái hoàn chỉnh lập phương, mà lại bên trên nó Đạo Văn cũng là hoàn toàn giống.

Không lâu lắm, lại thêm một giọt rơi xuống.

Giọt này trực tiếp cùng với trên tay Doanh Thiên một giọt kia hòa lẫn vào nhau, thể tích của nó cũng tăng thêm một chút.

Doanh Thiên gạt đầu, hấn bước đầu coi như thành công.

Chỉ là Thê Phuong bản thể quá lớn, tựa như một cái Tinh Cầu vậy, mà lại rất lâu mới có thể đem nó nung chảy một giọt.

Có thể nghĩ, chờ đến khi Thê Phuong hoàn toàn bị nung luyện một lần, là cần rất dài thời gian.

Bước đầu tiên coi như xong, hiện tại liền tới bước thứ hai.

Doanh Thiên hai tay kết ấn, trong nháy mắt hai tay biến ảo, diễn hóa ra trăm ngàn vạn loại ấn quyết, miệng niệm chân ngôn.

Từng dòng chân ngôn diễn hóa Thiên Chương, rốt cuộc ba tôn thân ảnh Đại Phật, Thiên Ma cùng Thê Tôn ngừng lại, cấp tốc lui về phía sau, sau đó hướng Doanh Thiên thân thể hòa hợp một chỗ.

Đây là Doanh Thiên ba tòa mạnh nhất Đạo Thân, hấn sống từ tuyên cổ đến nay, Đạo Thân hấn chế tạo có rất nhiều, thể nhưng là đều đã bị hủy diệt trong trận chiến năm xưa, đối với Doanh Thiên mà nói không có gì tồn thất.

Chỉ có ba tòa Đạo Thân này là mạnh nhất cũng là hấn bảo tồn đến nay.

Thực chất, Doanh Thiên còn có một tòa Đạo Thân khác mạnh hơn nhiều, chỉ là nó cũng đã bị Thiên Đạo đánh nát.

Ba tòa Đạo Thân nhập thể, để cho Doanh Thiên bỗng chốc thực lực tăng lên rất nhiều, hấn mặc dù thương thể vẫn còn rất nghiêm trọng, thể nhưng cũng không đáng lo.

Lúc này, bên trong Thức Hải của hấn, Doanh Thiên Đạo lần nữa hiện ra, diễn hóa thành từng đầu Đại Đạo xiềng xích.

Những Đại Đạo xiềng xích này phóng lên trên cao, đâm xuyên qua 81 Thái Sơ Chân Mệnh. Tạo thành 81 đầu Thái Sơ xiềng xích, cuối cùng, lấy Nguyên Thủy Chân Mệnh làm gốc.

Tiếp đến, Thái Sơ Đạo Đẳng cùng Thủy Tinh Hồ Lô Đẳng dây gai kéo dài ra, hướng những xiềng xích này quấn lên, hiển nhiên là gia trì thêm cho xiềng xích.

Thập Đại Linh Căn còn lại đều riêng phần mình tách ra lực lượng, gia trì lên trên xiềng xích này.

Cuối cùng, từ trên mi tâm của Doanh Thiên, 81 đạo xiềng xích phóng ra, hướng mười hai cái thân ảnh kia lao tới, trong nháy mắt đem bọn nó quấn lên khóa chặt.

Mười hai cái thân ảnh dữ dội phản kháng, kéo đến Doanh Thiên mi tâm chảy máu, hấn Thức Hải, Linh Hồn đều là đau đớn, giống như sắp bị kéo rách một dạng.

Doanh Thiên tâm thần ổn định, tập trung một chỗ, chậm rãi đem một cái thân ảnh kéo tới.

Cái này thân ảnh giống như thánh thủy chảy xuôi một dạng, trên người nó giống như có Thánh Tuyên lưu động, hữu hình nhưng cũng vô hình.

Sau đó, Doanh Thiên thân thể toát ra một cỗ hấp lực, hấn giống như lỗ đen một dạng, đem cái thân ảnh này chậm rãi một chỗ dung hợp.

Hấn lần này mục đích, chính là dung hợp mười hai cái thân ảnh này, hoặc nói chính xác, là thôn phệ chúng nó.

Hấn lựa chọn cái này như Thánh Tuyên thân ảnh này đầu tiên đều có lý do của hấn.

Thân ảnh này tính chất êm dịu, dễ dàng dung hợp.

Thân ảnh như Thánh Tuyên này kịch liệt phản kháng, nhưng bỗng nhiên im lặng trở lại, để mặc Doanh Thiên dung hợp nó. Giống như là nó cảm nhận

được Thể Phuong bên trong Doanh Thiên thân thể vậy.

Tiếp đến, Doanh Thiên đem một cái khác thân ảnh kéo tới.

Cái này thân ảnh tựa như Ma Thần Địa Ngục một dạng, nó vô cùng nặng nề, nó dưới chân giống như trấn áp cả một tòa Địa Ngục vậy. Coi như Doanh Thiên cũng là tổn hết khí lực mới có thể kéo nó lại gần.

Tiếp đến là một cái thân ảnh giống như Kim Cương Bất Diệt một dạng, toàn thân rắn chắc đến mười phần.

.....

Doanh Thiên chậm rãi đem mười hai cái thân ảnh này từ từ dung hợp.

Mỗi một lần dung hợp, Doanh Thiên thân thể đều sẽ phát sinh một loại biến hóa, chỉ là những biến hóa này rất nhanh đều ảm đi.

Nhưng là có thể rõ ràng, hần thân thể càng lúc càng mạnh mẽ, đã đạt đến trình độ rất đáng sợ.

Hần trên người thương thể cũng là chậm rãi khôi phục, những cái kia xương cốt gãy nát đều lành trở lại, huyết nhục mọc ra, cuối cùng trở nên hoàn mỹ vô cùng. Ngoại trừ hần y phục rất là rách rưới cùng nhuốm máu, thì hần giống như chưa từng bị thương một dạng.

Mái tóc trắng dài tung bay trong gió, làn da rắn chắc như ngọc, có thể nhìn thấy dưới da đạo văn lưu chuyển, toát ra lưu ly quang mang.

Khuôn mặt cũng trở nên tinh xảo mê hoặc lòng người.

Hần hiện tại chính là trở lại cái kia lúc mới trùng sinh bộ dáng, một cái mê chết người nam tử, một cái không nhiễm bụi trần tuyệt thế mỹ nam. Thậm chí còn hơn.

Nếu như là ở đây có nữ tử, hần là sẽ không kiềm chế được lòng mình mà lao tới dâng hiến.

Cuối cùng, Doanh Thiên hoàn thành đem mười hai cái thân ảnh dung hợp, hần thân thể lúc này cũng không rõ ràng có thể đạt tới trình độ nào.

Trong Thức Hải của hần, Thể Phuong vậy mà cũng bình ổn lại, thành thành thật thật chịu dung luyện.

Doanh Thiên đây là một cái mạo hiểm nước cờ, lấy hần hiện tại thực lực muốn cường hoành trấn áp Thể Phuong là rất khó, thậm chí sẽ bị phản phệ.

Cho nên hần cố ý trọng thương, ép Thể Phuong xuất ra nó một phần bản nguyên, chính là mười hai thân ảnh.

Sau đó hần dung hợp mười hai thân ảnh kia.

Một trong một ngoài lẫn nhau cảm ứng, từ đó đem cả hai bình ổn lại.

Nói đến đơn giản, thế nhưng vừa rồi tuyệt đối là cực kỳ nguy hiểm, nếu như không phải Doanh Thiên chuẩn bị kỹ càng. Vậy liền không nói chắc.

Sinh Mệnh Tổ Phù toát ra sinh mệnh chi lực, chậm rãi đem Doanh Thiên Thức Hải tu bổ. Hần Thức Hải rách nát đều là khép lại.

Vừa rồi sóng biển ngập trời đều đã yên lặng, chỉ thỉnh thoảng nghe tiếng gì đó rơi vào mặt biển.

Thập Đại Linh Căn đều đã phát triển, hần 82 cái Chân Mệnh đều trở về Mệnh Đài ngự tại đó.

Vô tận Chân Mệnh vẫn như cũ chỉ chít trên bầu trời, toát ra đủ loại quang mang huyền ảo.

Đầu kia Doanh Thiên Đạo chậm rãi du lượn bên trong Thức Hải, giống như một đầu Chân Long vậy.

Theo sau chính là 3000 Đại Đạo cùng mười vạn Tiểu Đạo, giống như là quân thần tùy tùng một dạng.

Hần Linh Hồn cũng yên lặng ngồi xuống, nhận Thập Đại Linh Căn toát ra lực lượng uẩn dưỡng.

Vừa rồi một trận đại chiến, hần Linh Hồn là bị tổn thương nặng nhất, hần từ khi trùng sinh Linh Hồn đã không trọn vẹn, vừa rồi lại bị thương, hiển nhiên đối với hần tạo thành không nhỏ ảnh hưởng, có chút đau đầu chóng mặt.

Cẩn thận quét sát chính mình một lát, Doanh Thiên gật đầu, ánh mắt hướng về một phương.

Sau đó hần bước ra một bước, đuổi theo Quân Chính Vương. Hần tất nhiên không thể để người này chạy thoát.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 184: Thần Tổ

Quản Chính Vương ở bên trong không gian hư vô liều mạng mà chạy, hắn biết chỉ có thể chạy trốn đi Thần Giới, vậy mới có thể để cho Doanh Thiên tìm không ra hắn.

Nếu như là ở Thần Giới, coi như hắn ở chỗ nào ẩn nấp đều là vô dụng, Thần Giới đối với Doanh Thiên cực kỳ quen thuộc, chính là hắn nhà, tại Thần Giới mà trốn, đó là cực kỳ không khôn ngoan.

Ban đầu, hắn vốn dĩ cho rằng Doanh Thiên mới trùng sinh không được bao lâu, tu vi thực lực cũng không mạnh bao nhiêu, nhất định kém xa hắn.

Thế nhưng là vừa rồi chứng kiến tràng diện kia, để cho hắn biết, Doanh Thiên tu vi khôi phục quá nhanh, chỉ ít gần như có thể cùng Đạo Quân so sánh, không bao lâu sau hắn liền trở về đỉnh phong thời gị, vậy bọn hắn liền tai họa ngập đầu.

Bỗng nhiên, hắn kinh hãi mà dừng lại, bởi vì hắn bị chặn đường.

Chặn đường hắn là một cái tuyệt thế nam tử, 3000 tóc trắng phiêu bạt, khuôn mặt tinh diệu không nhiễm bụi trần, hắn y phục rách rưới cùng nhuốm máu, nhưng lại không có chút nào tương phản.

Quản Chính Vương không khỏi tâm thần đại chấn, hắn trong lòng xiết chặt.

Bởi vì hắn cảm nhận được Doanh Thiên trên người một cỗ hỗn loạn mà cuồng bạo khí tức.

Chỉ tính riêng dạng này khí tức cũng đủ làm cho Quản Chính Vương run hết cả người.

"Người chạy không thoát". Doanh Thiên lạnh nhạt nhìn hắn, chậm rãi nói ra.

"Nếu ngươi đồng ý thả ta đi, ta có thể đảm bảo không ai biết ngươi trở về". Quản Chính Vương biết khó, cho nên đành phải hạ giọng, đưa ra chính mình điều kiện.

Nhưng là Doanh Thiên lắc đầu cười nói: "Người gốc đến điểu, việc ta trở về, cả Thiên Địa này đều đã biết, chỉ có ngươi không biết mà thôi".

"Làm sao có thể, nếu như Thiên Đạo biết rõ ngươi trở về, vậy nhất định sẽ lấy lời đình thủ đoạn đi giết ngươi". Quản Chính Vương khuôn mặt lộ ra vẻ không thể tưởng tượng được mà thất thanh nói ra.

Hắn tại Thần Giới gốc quá lâu, chán nản mà sống, đối với Thiên Địa tin tức đều ngó lơ, khó trách không rõ ràng.

"Bọn hắn vốn dĩ định làm như vậy, chỉ là bọn hắn cuối cùng không làm được, cũng không dám làm, bởi vì cái giá kia, bọn hắn trả không nổi". Doanh Thiên cười, nhàn nhạt đáp.

"Năm đó, ngươi cũng ở trong trận chiến kia, vậy hôm nay, để ta tiễn ngươi một đoạn". Doanh Thiên ánh mắt lạnh lùng tiếp tục nói ra.

Nghe được Doanh Thiên câu này, Quản Chính Vương thân thể lạnh toát, giống như là bị kéo xuống hầm băng.

Hắn cảm giác giống như Tử Thần liêm đao kẻ tại trên cổ hắn một dạng.

Đối mặt Doanh Thiên dạng này khủng bố tồn tại, hắn hiện tại không có bất kỳ cái gì cơ hội chiến thắng.

"Nếu như ta còn là Đạo Quân, nhất định không sợ ngươi". Quản Chính Vương không cam lòng nói ra một câu.

Doanh Thiên lắc đầu mà đáp: "Đạo Quân, chỉ là ngươi quá khứ. Năm đó ngươi nên an ổn một chỗ làm Đạo Quân mới phải. Đáng tiếc ngươi đưa ra sai lầm lựa chọn, lại đến vây công ta".

Nghe tới đây, Quản Chính Vương đúng là hối hận, hắn năm xưa thiên tân vạn khổ, cố gắng hết sức, tổn hao bao nhiêu năm tháng mới có thể tìm đến Hỗn Độn Thánh Bảo, chứng Đạo Quân vị, trở thành bên trong Thiên Địa tồn tại cao quý nhất.

Chỉ tiếc hắn làm ra sai lầm lựa chọn, nghe lời Thiên Đạo xúi dục, trở thành Doanh Thiên kẻ địch.

Kết quả đây, hắn Hỗn Độn Thánh Bảo bị đánh đến vỡ nát, Đạo Nguyên cơ hồ tan vỡ, bản thân hắn cũng bị đánh rớt Đạo Quân vị.

Làm Đạo Quân chưa được bao lâu, kết quả lại thế thảm như vậy, để cho hắn tâm cảnh bị phá, trở thành hắn bóng ma ám ảnh.

Hắn mặc dù nhận lệnh Thiên Đạo đi Thần Giới, nhưng cũng chỉ là tạm bợ mà sống.

"Hắc hắc, nếu như không phải năm đó ngươi quá mạnh mẽ, khiến cho bọn hắn e sợ ngươi, thì cũng không dẫn đến chuyện như vậy". Bỗng nhiên Quản

Chính Vương điên cuồng cười lớn mà nói ra: "Nếu như không phải ngươi hết lần này đến lần khác đánh mặt Thiên Đạo, bọn hán sẽ liều mạng với ngươi sao".

"Thiên Đạo là Thiên Địa ý chí, cai quản Thiên Địa vận hành. Thế nhưng ngươi đã làm những gì?".

"Ngươi đem Thiên Đình đập đổ mấy lần, Thiên Đế đều có mấy mạng chết trong tay ngươi, ngươi đem Thiên Đế đầu treo ở Thiên Nam Môn, đây là ngươi đánh mặt Thiên Đạo".

"Ngươi xông Thiên Đạo Điện, đánh một đám Thiên Tôn đến gà bay cho chạy, thử hỏi làm sao bọn hán không oán ngươi".

"Ngươi là ai, vạn cổ đến nay ngươi chỗ nào đều nhúng tay, ngươi là Phật Gia một trong Phật Tổ, là Đạo Gia một trong Đạo Tổ thì cũng thôi, ngươi còn là Đệ Nhất Thiên Ma, Địa Ngục Tận Thế Chân Chủ, Nhân Tộc Thủy Tổ Tam Hoàng Ngũ Đế".

"Ngươi dạng này tồn tại, làm sao để cho Thiên Đạo không cảm thấy bị uy hiếp, đòi lại là ta, cũng nhất định không tiếc giá nào đem ngươi đồ diệt".

Quản Chính Vương không khỏi một hơi đem chính mình suy nghĩ nói ra, có chút hỗn hển.

Doanh Thiên thì là lạnh nhạt mà nghe, chờ đến khi Quản Chính Vương không còn nói nữa, hán mới chậm rãi đáp: "Vậy ngươi nên hỏi, vì sao ta đem bọn hán đánh, ngươi nên hỏi, những cái kia Thiên Đế đã làm gì, bọn hán Thiên Đạo Điện đã làm gì".

"Ngươi cho rằng, ta rảnh rỗi nhân bị không có chuyện gì làm đi cùng bọn hán gây sự?".

Quản Chính Vương không có đáp, bởi vì hán biết, Thiên Đạo cũng không còn là Thiên Đạo.

"Giết".

Hán cuồng hồng một tiếng, đánh ra bảo tháp, bảo tháp trên thân toát ra cường đại lực lượng xoay tròn, tựa như xoắn lốc một dạng công tói, có thể đem hết thảy nghiền nát bên trong.

Quản Chính Vương biết mình chạy không thoát, cũng không phải là Doanh Thiên đối thủ, chỉ là muốn hán ngồi yên chịu chết là không thể. Thà rằng oanh oanh liệt liệt chiến một trận.

Doanh Thiên nhìn cũng không nhìn, nhắc lên một quyền hương bảo tháp đánh tới, một quyền đơn giản, nhìn như không có bất kỳ cái gì lực lượng.

Nhưng thực chất lại bao hàm Quyền Đạo tói cao lực lượng, một quyền tựa như ức tỉ quyền, một quyền tựa như Thái Sơn, tựa như 3000 thế giới gia trì một dạng.

"Oanh".

Bảo tháp như đồng nát sắt vụn một dạng, trong nháy mắt bị đánh bay, toàn tháp đều vỡ vụn mà ra, bên trong tháp khí linh bị một quyền này trực tiếp oanh diệt, biến thành phế liệu.

Quản Chính Vương thấy chính mình bảo tháp bị đánh nổ, cũng không có sợ hãi, hán liền lập tức té ra Tế Đàn.

Hán không chế Tế Đàn kích phát ra uy lực, chỉ thấy trên đỉnh Tế Đàn ngưng tụ ra một cái cừu thái quang cầu.

Cái này cừu thái quang cầu chính là từ trung tâm Tế Đàn cái bình kia ngưng tụ đi ra, đây chính là Thần Giới bản nguyên lực lượng.

Chiếc bình này, tuyệt đối không phải là phàm vật, có thể thu đi Thần Giới bản nguyên.

"Chỗ này Thần Giới bản nguyên, là bọn ta 500 năm thu thập, mặc dù không nhiều, nhưng là tuyệt đối có thể so với Đạo Quân một kích toàn lực". Quản Chính Vương hung ác mà nói ra: "Ngươi rất mạnh, thế nhưng cũng chỉ là tiếp cận Đạo Quân mà thôi, còn chưa tới mức vô địch, hôm nay ta chết cũng nhất định đem ngươi đem lưng".

Hán giờ phút này đều là ôm tâm lý phải chết, cho nên nhất định muốn kéo theo Doanh Thiên.

Doanh Thiên cũng là ngạc nhiên mà nhìn, chỗ kia Thần Giới bản nguyên lực lượng mặc dù không nhiều, nhưng cũng không phải là ít.

500 năm thu thập, như vậy cũng tính là đáng kể.

Chỗ này lực lượng một khi bạo tạc đi ra lực lượng hủy diệt, nhất định có thể so với Đạo Quân toàn lực một kích.

Mà lại, nơi này là Thần Giới, có thể nghĩ, đây là diệt thế cấp độ hủy diệt.

Chỗ kia Thần Giới bản nguyên lực lượng nếu là phát nổ, vậy nhất định để Thần Giới sinh linh đều sẽ bị quét sạch.

Chỉ là Doanh Thiên sắc mặt có chút cổ quái, cũng không biết phải nói sao.

"Khắc khắc, có thể kéo theo lưng lấy Đế Tôn chết cùng, ta chết đều xứng đáng". Quân Chính Vương giống như phát điên, điên cuồng mà cười.

Doanh Thiên lắc đầu, nhàn nhạt nói ra:"Ta là Thần Tổ".

"Thần Tổ?". Quân Chính Vương đang cười điên cuồng, bỗng nhiên ngẩn ngơ. Sau đó là sắc mặt đại biến.

Hắn như thế nào đều quên mất, Doanh Thiên thân phận quá nhiều, hắn chính là Thần Tổ.

Từ rất lâu về trước, Thần Giới cùng Bát Đại Vũ Trụ cũng không phải là tu Thần Đạo, mà là có hệ thống tu luyện khác.

Chỉ là không rõ vì sao, xảy ra một cái đại biến cố, để cho hệ thống tu luyện này gãy đoạn, từ đó sinh linh đứt gãy.

Cuối cùng, tại vô số sinh linh tuyệt vọng, một cái kinh tài tuyệt điểm nam tử hoành không mà lên, hắn phá tan xiềng xích, tự mình sáng tạo ra hệ thống tu luyện mới, đại đạo mới.

Hết thảy, được gọi là Thần Đạo, cũng chính là ngày nay hệ thống tu luyện. Bát Đại Vũ Trụ khác, mặc dù không được gọi là Thần Giới, nhưng trên thực tế đều là tu theo Thần Đạo.

Mà cái nam tử kia, được xưng là Thần Tổ.

Người đó không ai khác, chính là Doanh Thiên.

Nói cách khác,tại Thần Giới này, Doanh Thiên là vô địch. Đây là hắn sản nhà, muốn dùng Thần Giới bản nguyên đi đối phó hắn, vậy chẳng khác nào đem hũ đồ chơi đi đánh hũ.

Quân Chính Vương giờ phút này mặt như tro tàn, hắn cơ hội cuối cùng đều không dùng được. Hiện tại chỉ có thể chờ chết.

Bỗng nhiên, hắn trên người khí tức trở nên cuồng loạn, một cỗ khiếp người khí thế bạo phát đi ra.

Hắn tự mình thiêu đốt sinh mệnh, linh huyết, linh hồn.

Hắn thiêu đốt chính mình hết thảy, chính là muốn làm ra một cái cuối cùng phản kháng.

Doanh Thiên không có để ý, hắn đưa tay vẫy một cái, trên đỉnh tế đàn cửu thái quang cầu nhảy lên. Trục tiếp đi xuống, bao phủ lấy Quân Chính Vương. Hóa thành một cái cự đại quang cầu.

"Oanh".

Quân Chính Vương tự bạo.

Một tôn có thể so với Thánh Đế tự bạo, đây là không thể tưởng tượng hủy diệt.

Chỉ là bị Thần Giới bản nguyên bao phủ, trong không lọt, ngoài không vào. Cho nên cũng không có cái gì hủy diệt phá hư.

Một đời Đạo Quân, cứ như vậy lãnh nhách chết đi.

P/s: Đạo này công việc lại bận rộn, khó a

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 185: Đạo Bảo

Quân Chính Vương chết rồi, Doanh Thiên đem lơ lửng trong không gian cái kia tế đàn bắt lấy.

Tiếp đến, Doanh Thiên đầu ngón tay từng sợi Thời Gian Pháp Tắc tuôn ra, thăm thấu vào bên trong tế đàn.

Một lát sau, trong đầu hắn xuất hiện thêm vài cái thông tin.

Cái này tế đàn, bất quá chỉ là một trong rất nhiều tế đàn mà thôi, ngoài kia còn khoảng một vạn cái tế đàn khác, rải rác khắp Thần Giới, đang ngày đêm thu lấy Thần Giới bản nguyên.

Cứ như vậy, ước chừng khoảng trăm vạn năm sau, Thần Giới bản nguyên mới có thể bị thu hết.

Doanh Thiên cũng không có vội vàng muốn đi dẹp hết chỗ tế đàn này.

Bởi vì mỗi một cái tế đàn đều là giấu ở không gian khác, lại được căn mật bảo vệ che giấu, muốn đem chúng nó tìm ra hết cũng không phải là dễ dàng.

Mà lại, Doanh Thiên linh hồn bị tổn thương, Hồn Lực có thể quét qua Thần Giới, nhưng là muốn dò xét từng ngóc ngách cũng không phải dễ dàng.

Nói tóm lại, chuyện tế đàn này, Doanh Thiên tạm thời bỏ qua, hấn trước hết cần làm là đem chính mình thương thế khôi phục nhanh nhất, cũng đem trong cơ thể các loại lực lượng dung hợp đến hoàn mỹ nhất.

Doanh Thiên tùy tiện ngồi lên một viên văn thạch, để mặc nó tại trong tỉnh không di chuyển, tiến vào bế quan.

Cứ như vậy, ba năm liền qua.

....

Thần Lôi Sơn.

Từ sau tràng chiến tranh kia cũng đã qua đi ba năm.

Thần Lôi Sơn đây là nghênh đón một tràng thịnh thế mới.

Từ sau khi Vạn Thú Vương Tông bị đánh dẹp, Thần Lôi Sơn trở thành tâm điểm bàn tán.

Đương nhiên, một cái vừa tấn cấp Nhị Lưu thế lực, có thể để cho Vạn Thú Vương Tông quái vật khổng lồ này toàn quân bị diệt, vậy cũng không phải là chuyện đùa.

Có tin đồn rằng, Thần Lôi Sơn hay là còn có tuyệt thế lão tổ tồn tại. Dù sao lúc ấy Xà Ảnh xuất chiến đối kháng Chiến Giác Thần Quân cũng bị rất nhiều người nhìn thấy.

Còn có tin rằng, Thần Lôi Sơn sở hữu một món tuyệt thế Thần Binh, chỉ một chiêu có thể quét sạch Vạn Thú Vương Tông quân đội.

Trận chiến tranh kia, Vạn Thú Vương Tông chính thế tổn thất một nửa, mà lại cũng là im lặng, không có đi trả thù.

Cái này cũng khiến Vạn Thú Vương Tông trở thành trò cười, lại cũng bị các thế lực đối địch nhân cơ hội chèn ép, không thể không phát lệnh phong bế tông môn.

Trái lại, Thần Lôi Sơn sau trận chiến này chính là vang danh khắp nơi, bọn hấn thu thập Vạn Thú Vương Tông tàn cuộc, đạt được không ít bảo vật, đan dược cùng chiến tranh các loại chiến khí.

Lại thêm từ Xà Ảnh nơi đó đạt được Dịch Huyền Tông bảo khố cũng đưa cho bọn hấn, Thần Lôi Sơn thế lực tăng lên rất nhiều.

Bọn hấn trùng tu lại kiến trúc đã bị phá hủy, bắt lấy nhật nguyệt tinh thần đi lấp những nơi bị đánh vỡ.

Sau đó hướng bên ngoài phát binh, thu phục rất nhiều các tiểu tông môn khác.

Thần Lôi Sơn hiện tại cũng có thể xưng chúa tể một vùng vũ trụ.

Từ các lộ chư Thần tìm đến gia nhập Thần Lôi Sơn càng ngày càng nhiều, Chân Thần, Thiên Thần nhiều vô số kể.

Thần Vương cũng có không ít, Thần Tôn gia nhập cũng đến gần mười vị.

Chưa kể, trong ba năm này, Thần Lôi Sơn vậy mà toát ra thêm một cái Thần Hoàng.

Chính là Sở Thanh Lăng phụ thân.

Hắn nhận được Xà Ảnh tận tình chỉ điểm, lại thêm được Sở Thanh Lăng hết sức hỗ trợ, cuối cùng cũng đột phá cảnh giới, trở thành Thần Hoàng.

Sở Thanh Lăng sau khi đạt được trên đỉnh Thần Lôi Sơn món kia chỉ bảo Thái Sơ Thiên Lôi Chủy tán đồng. Nàng liền hỗ trợ cho phụ thân mình tiến đến ngộ đạo, từ Thái Sơ Thiên Lôi Chủy ngộ ra Đại Đạo, từ đó mới có thể nhất cử tiến thăng Thần Hoàng.

Mà lại, nàng bản thân tu vi cũng là tăng lên rất mạnh, trong ba năm liền đạt tới Thần Vương Nhị Trọng Thiên.

Ban đầu, nàng đều không rõ ràng món đồ này đến cùng là dạng gì chỉ bảo. Cho nên mới hướng Xà Ảnh hỏi thăm.

Xà Ảnh cũng không có giấu giếm, mà là tận tình đem chuyện kể cho nàng.

Ai cũng đều biết, Thiên Địa Đại Đạo có 3000 Đại Đạo, mười vạn Tiểu Đạo, ngoài ra còn có 72 Hỗn Độn Thánh Đạo, 36 Thái Sơ Chi Đạo cùng 9

Nguyên Thủy Đại Đạo.

Mà lại, muốn tu luyện đạt đến Thánh Đế cùng Đạo Quân dạng này cấp độ tồn tại, cũng không phải chỉ dựa vào tu luyện mà đạt đến. Mà là phải đạt được Đạo Bảo.

Đạo Bảo, bên trong chính là Đại Đạo Chi Tâm, chỉ có đạt được Đại Đạo Chi Tâm, từ đó dung hợp Đại Đạo Chi Tâm trở thành Đạo Nguyên, từ đó mới có thể ngồi lên Đạo Quân Vị cùng Thánh Đế Vị.

Chín món Nguyên Thủy Thiên Bảo, tương ứng với chín loại Nguyên Thủy Đại Đạo.

Sở dĩ gọi là Nguyên Thủy Thiên Bảo, là bởi vì chín món đồ vật này, mặc dù không thể cùng Thập Đại Thiên Bảo so sánh, nhưng là cũng có thể tiếp cận.

Sở hữu Nguyên Thủy Thiên Bảo là có khả năng nhất thành tựu Thiên Tôn về sau.

Ba mươi sáu món Thái Sơ Chí Bảo tương ứng với ba mươi sáu loại Thái Sơ Chi Đạo.

Bảy mươi hai món Hỗn Độn Thánh Bảo tương ứng với bảy mươi hai loại Hỗn Độn Thánh Đạo.

Kỳ thật, Thái Sơ Đại Đạo cùng Hỗn Độn Thánh Đạo tương đương nhau, chỉ là khác về thời gian đản sinh mà bị phân chia như vậy.

Tại Kỳ Nguyên Thái Sơ đản sinh ra Đại Đạo thì bị gọi là Thái Sơ Đại Đạo, giống như Phật Đạo dạng này, là ở Thái Sơ mà thành, cho nên được liệt vào Thái Sơ Chi Đạo.

Ba ngàn món Tạo Hóa Chi Bảo tương ứng 3000 Đại Đạo.

Mười vạn kiện Hồng Mông Linh Bảo tương ứng mười vạn Tiểu Đạo.

Có thể sở hữu Tạo Hóa Chi Bảo, Hỗn Độn Thánh Bảo, Thái Sơ Chí Bảo cùng Nguyên Thủy Thiên Bảo mà thành đạo, liền được gọi là Đạo Quân.

Bởi vì nắm giữ trong tay Đại Đạo Chi Tâm, để bản thân trở thành Đại Đạo Đạo Nguyên, chính là Đại Đạo Quân Chủ, xưng là Đạo Quân.

Về phần Đạo Quân có thể hay không thành tựu Thiên Tôn, vậy liền tùy người.

Mười vạn Tiểu Đạo so với các Đại Đạo bên trên liền so ra kém, nhưng là toàn Thiên Địa cũng chỉ có mười vạn vị.

Cho nên nếu là nắm giữ Hồng Mông Linh Bảo, thành Đạo từ đó thì được gọi là Thánh Đế.

Mà trong tay Sở Thanh Lăng đang cầm Thái Sơ Thiên Lôi Chủy kia là một kiện Thái Sơ Chí Bảo, chính là Lôi Đạo Chi Tâm.

Cái này Thái Sơ Thiên Lôi Chủy chính là thuộc về Xà Ảnh tiên tổ, chỉ là sau trận thanh trừng kia, Xà Ảnh vị tiên tổ kia là vẫn lạc, hắn Thái Sơ Thiên Lôi Chủy cũng bị đánh vỡ, lưu lạc đến Thần Giới, sau đó là rơi trên đỉnh Thần Lôi Sơn.

Từ đó mới có Thần Lôi Sơn ngày nay.

Có thể nói, tương lai nếu là có thể trưởng thành mà nói, Sở Thanh Lăng tất có thể đạt tới Đạo Quân dạng này tồn tại.

Tất nhiên chuyện này, chỉ ít cần vài trăm vạn năm sau mới có thể kiểm chứng.

Sở Thanh Lăng sau khi nghe Xà Ảnh giải thích cho mình, nàng đầu óc đều có chút mơ hồ.

Nàng chỉ biết Đại Đạo 3000, Tiểu Đạo mười vạn. Về phần cái gì Đạo Bảo, cái gì Đạo Quân, Thiên Tôn nàng đều không rõ ràng. Tương lai cần nàng tự mình đi tìm hiểu.

Xà Ảnh sau đó cũng đi mất, trước khi đi hắn có để lại một câu. Tương lai, Xà Ảnh bọn hắn chính là cần Sở Thanh Lăng đi gánh vác.

...

"Sur Tôn đi lâu như vậy liền không về". Nguyệt Nhi chán nản ngồi cạnh một cái hồ nước. Hai chân đung đưa, bên cạnh là Tiểu Bát cũng ngồi.

Bên kia Từ Nghiên cùng Tuyết Ngao Linh cũng riêng phần mình trò chuyện. Còn Ảnh Phong, Chân Vũ ngày ngày đều là bế quan tu luyện.

Hai người bọn hắn tu vi yếu nhất, nhưng cũng là cố gắng nhất, mỗi ngày đều điên cuồng tu luyện, không quản việc ngoài.

Nguyệt Nhi từng đi qua nói cho bọn hắn vô vị. Thế nhưng bọn hắn cũng không có để ý, chỉ là đáp lại: "Chờ Công Tử về".

Về phần Sở Thanh Lăng, nàng cũng đã bắt đầu gánh vác Thần Lôi Sơn sự tình, cả ngày đều là bận bịu, chỉ có thỉnh thoảng đến thăm đám người Nguyệt Nhi một chút.

Bọn hấn ở tại Thần Lôi Sơn đằng sau biệt viện, cũng rất ít khi đi ra ngoài. Thế nhưng là đều nhận được Thần Lôi Sơn kính trọng cùng chiều cố.

Ba năm, đối với phạm nhân mà nói, chính là rất lâu thời gian. Thế nhưng đối với bọn hấn những Thần này, 3 năm bắt quá chỉ là một cái nháy mắt mà thôi.

Ba năm này, đám người Nguyệt Nhi tu vi cũng là tiến triển cực nhanh, để cho người ngoài nhìn vào đều muốn lú lười.

Nguyệt Nhi ba năm này, cũng đã thành công độ qua Sơ Đạo Kiếp, đạt tới Chân Thần.

Hư Thần cùng Địa Thần đều bị gọi là Ngụy Thần.

Từ Hư Thần muốn tấn thăng lên Địa Thần chính là cần ngưng luyện 1000 đạo Đại Đạo Pháp Tắc.

Mà từ Địa Thần muốn đạt tới Chân Thần chính là cần ngưng luyện một vạn đạo pháp tắc.

Sau đó còn muốn độ Sơ Đạo Kiếp, rèn đúc Thần Khu, mới có thể xưng là Chân Thần.

Thần Khu, chính là Chân Thần cùng Ngụy Thần khác biệt nhất.

Mà lại, muốn từ Chân Thần đạt tới Nguyên Thần là cần phải ngưng luyện ra mười vạn đạo pháp tắc.

Nguyệt Nhi đã là Chân Thần 4 vạn đạo pháp tắc, xếp vào Chân Thần Nhị Trọng Thiên Sơ Kỳ.

Nguyệt Nhi dùng ba năm đạt tới một bước này, chính là khiến cho người ta cảm thấy xấu hổ, đổi lại là người khác chỉ ít cần mấy trăm năm.

Tuyết Ngạo Linh cùng Tử Nghiên tu vi rất là tương đương, các năng độc sức tu luyện cũng đều đã đạt tới Chân Thần, chỉ là mỗi người cũng chỉ ngưng luyện ra có hơn vạn đạo pháp tắc mà thôi.

Ảnh Phong cùng Chân Vũ càng thêm đặc biệt, bọn hấn tình huống đặc thù, tu vi tiến cảnh cùng nhau hoàn toàn giống không có chút nào sai biệt. Ngay cả số lượng pháp tắc đều giống nhau, một đạo cũng không sai.

Bọn hấn Thiên Phú so với Tuyết Ngạo Linh cùng Tử Nghiên còn cao hơn rất nhiều, tu vi cũng đều đạt tới Chân Thần.

Về phần Tiểu Bát, hấn là đi theo Phật Gia con đường, tại Bát Nhã Thiên vẫn là giam chân ở Thiên thứ nhất, thế những là tính tu vi cũng không so với những người khác yêu đi bao nhiêu.

"Sư tôn hấn ưa thích thần thần bí bí, chính là đi không nói một lời, làm cho người ta lo lắng". Nguyệt Nhi có chút không vui nói ra.

Bên cạnh nàng Tiểu Bát thì là hiền hòa mỉm cười đáp:"Sư tôn có việc".

"Thôi, người bị hấn hóa thành một cái hòa thượng, tính cách cũng hiền hòa thượng, ngày ngày ăn chay niệm Phật, không cùng ta chơi, đáng ghét".

Ở đằng xa Tuyết Ngạo Linh tiếng cười vọng đến:"Nha đầu còn nói hấn không cùng người chơi, các người hai cái ngày ngày đều quấn lấy nhau, nếu không phải Tiểu Bát xuất gia, thật giống một đôi tiểu tình nhân".

"Ta mới không có thích hấn". Nguyệt Nhi mặt mỗ có chút đỏ, lè lưỡi đứng lên.

...

"Ba năm, vậy mà để các người một đám không có chút tiến bộ, đáng thất vọng a".

Bỗng nhiên, tại lúc này, một cái quen thuộc thanh âm vang lên.

Chỉ thấy không biết từ bao giờ, dưới gốc cây tùng kia, một cái tóc trắng áo đen nam tử ngồi dựa vào cây tùng. Bộ dáng rất là uể oải. Giống như vừa ngủ một giấc vậy.

P/: Vẫn câu nói cũ, ta bận việc, mong chư vị thông cảm a, chương ít.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 186: Độc lòng truyền thụ

Nhìn thấy dưới gốc cây nam tử kia, không khỏi để cho chư nữ cảm thấy ngẩn ngơ.

Khỏi cần nói cũng rõ ràng, cái kia nam tử tất nhiên là Doanh Thiên.

Chỉ là hấn hiện tại bộ dáng có chút không giống.

Các nàng đều đã quen nhìn Doanh Thiên bộ dáng bình thường kia.

Nhưng là hiện tại, hấn hình dáng tuyệt mỹ nam kia không khỏi để các nàng mê muội một chút.

Về phần Tiểu Bát cũng không khỏi giật mình. Có chút lạ lẫm nhìn hấn.

Nghe được bên ngoài tiếng nói, vốn dĩ tu luyện trong phòng Ảnh Phong cùng Chân Vũ cũng là vội vàng chạy ra.

Nhìn thấy mọi người nhìn mình chằm chằm, Doanh Thiên trong lòng đều cảm thấy buồn cười, đưa tay lên mặt xoa.

"Sur tôn, người xài cái này bộ dáng chính là muốn đi câu dẫn nhà người ta con gái sao". Nguyệt Nhi nhếch miệng cười, ti mỉ đánh giá hấn một chút.

"Nha đầu, còn nói liền cho người đẹp mặt". Doanh Thiên cười cười đe dọa.

Chỉ là Nguyệt Nhi không sợ, nàng đặc ý chỉ chỉ bên cạnh nói tiếp: "Còn không phải, người nhìn hai vị ti tử đều bị người mê chết".

Chỉ thấy bên cạnh kia, Tử Nghiên cùng Tuyết Ngạo Linh ánh mắt có chút say đắm mà nhìn Doanh Thiên.

Nghe được Nguyệt Nhi trêu chọc, hai nàng mới là tỉnh lại, khuôn mặt có chút đỏ.

"Tốt nha đầu, mấy năm không thấy, miệng lưỡi cũng cao lên không ít". Doanh Thiên nhìn Nguyệt Nhi, trên miệng nở nụ cười ẩn ý.

Nhìn thấy Doanh Thiên nụ cười kia, để cho Nguyệt Nhi không khỏi cảm thấy chột dạ. Vội vàng im lặng.

"Công tử, ba năm qua người đi đâu". Tuyết Ngạo Linh cất lời hỏi.

"Có chút việc mà thôi". Doanh Thiên nhàn nhã đáp lại, nói đoạn, hấn là một môi nằm dài ra trên cỏ, cũng không để ý có bản hay không.

Ba năm này, hấn một lòng đem cơ thể các loại lực lượng ổn định lại đạt đến hoàn mỹ nhất trình độ, tâm trí luôn luôn tập trung, chưa từng được nghỉ ngơi, vì thế có chút mệt mỏi.

Hấn cần ngủ một giấc.

Một giấc này, kéo dài trọn một tháng.

Doanh Thiên trở về, Sở Kiến Phong cùng Sở Thanh Lăng đã biết, bọn hấn muốn tới gặp, chỉ là biết Doanh Thiên vừa về đã ngủ, cho nên bọn hấn đành phải rời đi, chờ đến lúc khác.

Một ngày này, Doanh Thiên tỉnh dậy, hấn trước tiên chính là móc ra một vỏ rượu, trước hết đánh ực một hơi đem cả vỏ uống sạch. Sau đó mới là đi ra ngoài.

Một tháng tỉnh dưỡng, cũng để cho hấn tinh thần sáng khoái rất nhiều.

Hấn việc tiếp theo muốn làm, chính là đem đám người Nguyệt Nhi kéo đi lên.

Hấn hiện tại tu vi thực lực khôi phục ước chừng ba thành, nói đến cũng rất nhanh.

Thế nhưng là đám người Nguyệt Nhi tu vi lại quá yếu, theo không kịp hấn bước chân. Tất nhiên bọn hấn mỗi một người đều đạt được Doanh Thiên tẩy lễ cùng rèn luyện qua, Thiên Phú đều rất cao.

Bọn hấn tương lai thành tựu cũng là vô lượng. Chỉ là hiện tại đại thể không ổn định, cho nên vẫn là quá chậm.

Cho nên, Doanh Thiên quyết định, thời gian tới sẽ dốc sức để cho bọn hấn tu vi tăng lên. Tất nhiên cũng không phải là dựa vào thiên tài địa bảo cho bọn hấn, mà là thúc ép bọn hấn tiềm lực, bộc phát ra nhanh nhất có thể.

"Sur Tôn, người tỉnh". Tiểu Bát thanh âm vang lên.

Chỉ thấy hấn bưng tới một chậu nước rửa mặt, chính là để cho Doanh Thiên lau chùi một chút.

Nghĩ lại, đây hấn là việc thừa, lấy Doanh Thiên khả năng đều có thể tùy tiện để cho người mình sạch sẽ. Thế nhưng là hấn cũng chỉ mỉm cười, bắt lấy chiếc khăn mà lau.

Tiểu Bát tu Phật, hấn cái này đã là quen lắm.

Xong xuôi hết thầy, hấn đề Tiểu Bát đi gọi đám người Nguyệt Nhi tới.

Một lát sau liền tập trung đầy đủ.

"Sư tôn, có chuyện gì, chẳng lẽ lại muốn đi đâu". Nguyệt Nhi không khỏi tò mò mà hỏi.

Doanh Thiên liếc nàng một cái rồi nhàn nhạt mà nói ra: "Các ngươi tu vi quá yếu, thời gian tới ta sẽ đích thân giám sát các ngươi tu luyện, chuẩn bị đi, thời gian tới sẽ không vui vẻ đâu".

Doanh Thiên vừa cười nói, để cho ở đây mấy người đều không khỏi cảm thấy có chút không ổn.

Tiểu Cầu ở bên cạnh thì là cười trên nỗi khổ của người khác.

Cái này Tiểu Cầu mấy năm qua ăn uống no đủ, trên người lông lá mọc lên cũng đều, mặc dù còn có chút gầy, thể nhưng là không đến nỗi là bệnh cầu, tại Thần Lôi Sơn chạy loạn khắp nơi, chính là một bộ lão đại. Thần Lôi Sơn trên dưới đều kính sợ.

Buồn cười chính là nó còn bắt Thần Lôi Sơn dựng tượng kỷ niệm.

Cái này để cho Sở Kiến Phong đau đầu không thôi.

...

Rốt cuộc, đám người Nguyệt Nhi tiến vào trận rèn luyện khắc nghiệt nhất từ trước tới nay.

Đây là một viên Đại Nhật, bên trên bốc lên cuộn cuộn Thái Dương tinh hỏa, sức nóng cực kỳ mãnh liệt, dạng này sức nóng có thể uy hiếp tới Thần Vương cường giả.

Đại Nhật cũng có rất nhiều loại, nhưng chủ yếu phân chia làm 7 loại, bảy loại này lấy sức nóng, và độ to lớn làm thước đo.

Trước mắt viên Đại Nhật này thậm chí to gấp đôi toàn bộ Thần Lôi Đại Lục, chính là thuộc về Đại Nhật cấp bảy, nóng nhất và lớn nhất.

Lúc này, chỉ có Doanh Thiên và Tiểu Bát.

"Tiểu Bát, người đời thường chỉ biết đến Đại Nhật Như Lai, nhưng là mấy ai biết, ngoài Đại Nhật Như Lai còn có Đại Nhật Già La". Doanh Thiên chậm rãi giảng giải.

"Đại Nhật Già La cùng Đại Nhật Như Lai khác biệt, chính là siêu thoát Phật Gia đạo lý cùng đạo pháp, Đại Nhật Như Lai biểu hiện là Đại Nhật Quang Minh, mà chúng ta Già La nhất mạch lại là nhìn vào mặt tối, xưng là Đại Nhật U Minh".

Nhìn Tiểu Bát có chút mơ hồ, Doanh Thiên mỉm cười tiếp tục nói.

"Ngươi biết chân chính Phật Gia truy cầu là gì không?".

"Còn cần Sư Tôn chỉ dạy". Tiểu Bát khiêm tốn mà đáp, hấn mặc dù được Doanh Thiên để cho quy y cửa Phật, thế nhưng là đối với Phật Gia lại cũng không có biết nhiều.

"Chính là Đại Tự Tại, chỉ có Đại Tự Tại, mới là Phật Gia truy cầu, tự tiêu tự tại, tiêu điều tự tại, thuận theo tự nhiên, mới là Phật Gia chính tông".

Đại Tự Tại không phải là công pháp tu luyện, cũng không phải cái gì cao thâm mạt trắc cảnh giới. Đây là một loại tâm cảnh.

Doanh Thiên cười cười, hấn mặc dù đã rời khỏi Phật Gia, thế nhưng là hấn đối với Đại Tự Tại rất là đặc ý, nếu không, hấn cũng không giữ cho mình một viên Đại Tự Tại thuận theo tự nhiên chi tâm.

"Làm sao để đạt tới Đại Tự Tại". Tiểu Bát hỏi.

"Nhập chúng sinh, trải qua đủ loại nhân sinh, hỉ nộ ái ố. Trải qua đủ loại sự tình. Tại một ngày, nếu ngươi cảm thấy hết thảy đều bình thường, đó chính là Đại Tự Tại". Doanh Thiên nói ra.

"Đồ nhi xin ghi nhớ".

"Nhập viên Đại Nhật này, đem Đại Nhật U Minh pháp luyện nó. nếu ngươi có thể đem nó luyện thành một viên Đại Nhật U Minh, vậy liền có thể xuất quan, nên nhớ, giai đoạn này rất gian khổ".

Tiểu Bát nhìn trước mắt viên Đại Nhật kia, trong ánh mắt lóe lên một sự kiên định, hấn ghi nhớ trong lòng phương thức Doanh Thiên đã dạy, sau đó trên thân toát ra Phật Quang, không chút do dự mà tiến vào Đại Nhật.

Hấn lần này, chỉ có hai khả năng, một là thành công luyện thành Đại Nhật U Minh, hoặc là bị Đại Nhật này thiêu chết.

Tất nhiên, quá trình này muốn kéo rất dài.

Doanh Thiên gật đầu rồi đi.

....

Chỗ này là một viên u ám tinh cầu to lớn.

Viên tinh cầu này toàn bộ đều đen nhánh, giống như một khối kim loại một dạng.

Doanh Thiên đưa Ảnh Phong cùng Chân Vũ tới đây.

Hắn hôm nay, quyết định để cho Tung Hoành Gia huynh đệ này lĩnh hội Đạo Gia Đạo Pháp.

Nói về Đạo Gia, đây cũng là một cái không lồ quái vật, có thể chi phối Thiên Địa.

Nếu như nói, ở phía tây Vũ Trụ có Tây Phương Phật Gia Tây Thiên. Có Vạn Phật Sơn, có Bồ Đề Thọ, có Đại Lôi Âm Tự.

Vậy ngược lại phía đông sẽ có Đông Phương Đạo Gia Đạo Thổ, có Tiên Đạo Thành, có Ngô Đạo Thọ, có Ngũ Hành Quan.

Nếu như Phật Gia theo đuổi Đại Tự Tại mà nói, Đạo Gia theo đuổi cũng là tiêu dao tự tại, nhưng là có quy tắc tiêu dao tự tại. Tôn chi chính là Đạo Pháp Tự Nhiên.

Đạo Gia tôn trọng Nhân, Lễ, Nghĩa.

Đạo Gia sở học cũng là vô số, cơ hồ bao quát cả Thiên Địa, lấy Đạo làm gốc từ đó diễn sinh vô số đạo pháp.

Đạo Gia cùng Phật Gia về lý hoàn toàn giống nhau, chỉ là bọn hắn đi con đường là không giống. Một cái mở ra, một cái đóng kín.

Doanh Thiên Phật Gia y bát đã truyền cho Tiểu Bát, hắn hiện tại cũng muốn đem Đạo Gia y bát truyền cho hai huynh đệ này.

Bọn hắn nếu là có thể đem Tung Hoành Gia đạo pháp cùng Đạo Gia đạo pháp kết hợp mà nói, vậy liền có thể siêu việt tiền nhân, tự mình mở ra một con đường hoàn toàn mới.

"Công tử, chúng ta sẽ làm gì". Chân Vũ mở miệng hỏi.

Doanh Thiên mỉm cười đáp:"Các ngươi tương lai con đường cần đi rất dài, mà lại là một cái vô cùng hung hiểm con đường".

"Cho nên các ngươi cần phải tự mình đi ra một con đường mới, siêu việt các ngươi tổ tiên, kẻ thù của các ngươi vô cùng khủng bố, vượt xa các ngươi tưởng tượng, chỉ có không ngừng đột phá giới hạn, mới có cơ hội chiến thắng".

"Tung Hoành Gia mạch truyền thừa vô số năm, cuối cùng vẫn là đi đến hủy diệt, nếu như không phải hai ngươi còn tại, có lẽ Thiên Địa thật không còn Tung Hoành".

"Khắp hết không gian là Vũ, suốt hết thời gian là Trụ, Vũ là Hoành, Trụ là Tung".

"Tung Hoành chính là Vũ Trụ, chính là Thời Không, mà Đạo Gia, chính là dựa vào Vũ Trụ vận chuyển mà khai sinh ra Đạo pháp".

"Hiện tại truyền cho các ngươi Đạo Gia công pháp, về phần có thể đem Đạo Gia cùng Tung Hoành kết hợp làm một, vậy liền dựa vào các ngươi".

Nói đoạn, hắn đem hết thảy các loại về Đạo Gia công pháp truyền thụ cho Ảnh Phong cùng Chân Vũ, lại tận tình chỉ điểm bọn hắn chỗ không hiểu. Chỉ riêng truyền lại khẩu quyết cũng đã hết ba ngày.

Doanh Thiên không nói nữa, hắn miệng cũng có chút khô, hắn tự mình cười một cái, cũng đã lâu hắn không có nói nhiều như vậy.

Cái này để cho hắn không khỏi nhớ lại những năm tháng đã qua, hắn cũng từng hướng một đám tiểu tử truyền thụ như vậy.

Chỉ là Thương Hải Tang Điền, những người kia đều đã trưởng thành, cảnh còn người mất, thậm chí liền cảnh cũng đều không còn. Hết thảy chỉ đều là quá khứ.

Đạo Gia hệ thống tu luyện cũng là riêng biệt. Phật Gia có Bát Nhã Kinh tương ứng với Bát Nhã Thiên, vậy Đạo Gia liền có Cửu Thiên Thái Huyền Kinh, tương ứng với Cửu Thiên. Mỗi một Thiên là một cảnh giới.

Ngoài ra, các loại ảo nghĩa như Vô Cực Đồ, Thái Cực Đồ, Tứ Tượng Đồ, Bát Quái Đồ, Âm Dương, Lưỡng Nghi, Ngũ Hành, Lục Thập Tứ Án... Các loại đều bị Doanh Thiên truyền hết đi ra.

Coi như hai người Ảnh Phong cùng Chân Vũ Thiên Phú lại cao, cũng đều trở nên đầu to, bọn hắn đành phải ghi nhớ lại, chờ chậm rãi tìm hiểu.

Sau đó, hắn ném hai người xuống viên tinh cầu màu đen kia.

Viên tinh cầu này là một viên trọng tinh, bởi vì nó lực hấp dẫn cực mạnh, trọng lực gấp trăm vạn lần bình thường, coi như là đối với hai người bọn hắn đều đã là Địa Thần này muốn tại trên viên trọng tinh này đi lại cũng phải cố hết sức.

Hai người chân vừa chạm đất, liền bị trọng lực ép xuống đến va thành hai cái hố lớn.

Hai người nằm bẹp một chỗ, kêu lên một tiếng đau đớn.

Bọn hắn trên người da thịt thậm chí liền bị kéo cho rách toạc, máu tươi chảy xuôi.

"Khi nào các ngươi có thể rời đi nơi này, liền coi như thành công". Doanh Thiên cười cười rồi đi.

...

Tuyệt Ngạo Linh, Tử Nghiên cũng đều bị hắn tìm cho nơi đặc thù tu luyện, cũng đều tận tình chỉ dạy cùng truyền thêm công pháp.

Nhất là Nguyệt Nhi, nàng tương đối thâm, bị Doanh Thiên an bài đến một cái cực kỳ ác liệt địa phương, nơi đó khổ cực khiến cho nàng vốn dĩ cứng rắn như vậy đều phải bật khóc.

...

Xong xuôi hết thấy, Doanh Thiên đi tới Thần Lôi Sơn trên đỉnh núi, nơi này Thần Lôi vẫn như cũ cực kỳ ác liệt.

Bởi vì Thái Sơ Thiên Lôi Chuy vẫn ở bên trong, bởi vì nó bị vỡ nát, đang tự mình uẩn dưỡng chờ chữa lành.

Doanh Thiên cũng không có để ý, hắn ngồi trên Thần Lôi Sơn đỉnh tràn ngập Thần Lôi, đi tới một phiến tảng đá, ngồi xuống nhìn về phía Đại Nhật đang lặn kia, ánh mắt xa xăm lộ ra chút trầm tư.

Cũng không biết ngồi tới bao lâu, Đại Nhật đã lặn hết, chỉ còn một chút tia nắng le lói ở phía chân trời. Một cái nữ tử thanh âm vang lên.

"Công tử, tịch mạch a".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 187: Tịch mạch

"Tịch mạch?"

Nghe được nữ tử thanh âm êm dịu kia, Doanh Thiên không khỏi tự cười một mình.

Đúng a, chính là tịch mạch dạng này.

Nhân sinh như nước chảy, thương hải tang điền, hắn hết thấy đều đã nhìn qua, cũng đều ném trải qua.

Cái này để cho hắn trái tim chết lặng, mặc dù bề ngoài của hắn luôn trẻ. Thế nhưng là sâu thẳm nơi nào đó. Hắn đã già.

Chính là như vậy, từ tuyên cổ đến nay, thời gian in hắn lên hắn linh hồn một loại cổ lão tuế nguyệt kia, rất khó phai mờ.

Mặc dù hắn không có bộc lộ ra ngoài, thế nhưng không tránh khỏi sự thật.

Hắn đã già, vô cùng già.

Thời gian kia, mỗi ngày đều tranh tranh đấu đấu, mỗi ngày đều giết chóc, hắn bàn tay đã nhuộm máu không biết bao nhiêu sinh linh.

Hắn giết, hắn cứ thế giết, giết đến chết lặng, giết đến phát ngáy.

Giết vạn người là Ma, giết đến trăm vạn người là Hùng. Giết đến ngàn vạn người là Hùng trong Hùng. Giết không đủ, lại giết tiếp là được.

Hắn từ lúc bắt đầu liền đi tìm kiếm một cái hư vô mờ mịt câu trả lời. Thậm chí, hắn liền chính mình không rõ ràng, nếu như một ngày hắn đạt được câu trả lời, hắn sẽ làm gì tiếp theo.

Có thể hay không hán viên Đạo Tâm kia cũng sẽ thay đổi, cũng sẽ già.

Hắn..... Chung quy là tục nhân a.

Giống như hiện tại, thanh thoi nhìn ngắm Thiên Địa một chút như này, hắn là không có nhiều.

Sở Thanh Lăng ánh mắt nhìn bóng lưng Doanh Thiên chậm rãi nói tiếp:"Đúng là như vậy, nhìn Công Tử bóng lưng, ta đều cảm thấy một cỗ không tương tịch tịch".

Doanh Thiên lắc đầu cười đáp:"Đừng lại nhìn, nhìn nữa liền sẽ khóc".

Doanh Thiên nói câu này không phải nói đùa, hắn loại cảm giác tang thương này lan tỏa cực mạnh. Giống như Sở Thanh Lăng dạng này nữ tử lấy nhiệm, đều sẽ nhận không được mà rơi nước mắt.

Doanh Thiên nhắc nhở, chỉ là đã muộn, Sở Thanh Lăng trên khuôn mặt xinh đẹp kia cũng đã hai hàng nước mắt.

Doanh Thiên quay người, đưa tay gạt đi nàng nước mắt, cười mà nói ra:"Giai nhân lệ, cũng không phải rơi như vậy".

Sở Thanh Lăng cúi đầu, ổn định tâm thần.

Thời gian quá nhanh. Nàng lúc trước khi gặp Doanh Thiên bất quá vẫn là một cái đại tiểu thư.

Thế nhưng là từ sau khi gặp Doanh Thiên, ngắn ngủi mấy năm, nàng hiện tại cũng đã phải đứng lên gánh vác Thần Lôi Sơn sự việc.

Nàng ở chỗ Xà Ảnh lĩnh giáo rất nhiều điều bí mật mà nàng chưa từng biết, nhất là về Doanh Thiên sự tình, Xà Ảnh cũng không giấu giếm nàng cái gì, cho nên nàng đối với Doanh Thiên cũng hiểu rõ hơn rất nhiều. Thậm chí so với mấy người Nguyệt Nhi hiểu còn muốn rõ ràng.

Nàng nhìn Doanh Thiên một chút, sau đó thấp giọng mà hỏi:"Công Tử sắp đi sao".

"Ân". Doanh Thiên ánh mắt hướng đằng xa Cửu Thiên nhìn tới mỉm cười nói ra:"Nên đi Cửu Thiên nhìn một chút".

Nghe vậy, Sở Thanh Lăng ít nhiều đều có chút thất lạc nói ra:"Bao giờ người sẽ đi".

Doanh Thiên mỉm cười:"Không vội, còn cần nhiều vài năm".

Sau đó, Doanh Thiên cùng nàng nói thêm vài chuyện, cuối cùng, nàng rời đi.

Sở Thanh Lăng rời đi không lâu, lại có người tìm đến.

Người đến là Xà Ảnh.

"Công Tử, tiếp theo người sẽ làm gì". Xà Ảnh cất lời.

Nghe vậy, Doanh Thiên cười lắc đầu, nói ra:"Câu này, nên là hỏi ngươi a".

Xà Ảnh không khỏi xấu hổ, cười cười mà ngồi xuống, hắn ánh mắt cũng có chút thất lạc nói ra:"Ta đều đã già, mọi chuyện cũng tạm yên ổn, có lẽ nên nghỉ ngơi một chút".

"Cũng phải". Doanh Thiên gật đầu nói:"Nghỉ ngơi tốt, tương lai một trận ác chiến, cần nhiều sức lực".

"Ngươi tộc nhân, cũng nên an bài một chút, cái Chuy kia thuộc về các ngươi đã lâu như vậy, ta giao lại cho người khác, các ngươi sẽ oán sao".

"Sẽ không". Xà Ảnh lắc đầu nói:"Công tử đây là giúp chúng ta rất nhiều".

Xà Ảnh biết Doanh Thiên dụng ý, Thái Sơ Thiên Lôi Chuy dạng này chí bảo, ai cũng sẽ thèm khát, lưu lại trong tay Xà Ảnh, vậy sẽ chỉ dẫn đến cho hắn nhiều phiền toái.

Cho nên, Doanh Thiên an bài nó cho Sở Thanh Lăng, hắn đây là đưa cho Sở Thanh Lăng một cái vạ cơ hội, cũng là đưa cho nàng một cái nặng nề trách nhiệm.

Nàng con đường đi rất dài, rất chông gai, thậm chí đều sẽ bỏ mạng trên con đường này. Nhưng là Doanh Thiên tin tưởng, nàng có thể vượt qua.

Xà Ảnh đứng lên, quỳ bái.

Doanh Thiên bình thân nhận.

Cuối cùng, Xà Ảnh cũng rời đi.

Doanh Thiên bước vào đỉnh núi.

Tại Thần Lôi Sơn đỉnh, đây là tự thành một thế giới, nơi này ngoại trừ Thời Không, thì tất cả hoàn toàn đều là Lôi Đạo pháp tắc, bởi vì nơi này là Thái Sơ Thiên Lôi Chuy hạ lạc.

Nồng đậm Lôi Đạo pháp tắc, đem Thần Lôi Sơn đỉnh núi cấu tạo lại, tạo thành một cái Lôi Thế Giới.

Trước đó, Lôi Thế Giới này vốn dĩ là bất khả xâm phạm, bởi vì Lôi Đạo pháp tắc quá mức dày đặc, tạo thành hung hiểm, coi như người mạnh đến đâu, đi vào cũng sẽ bị lôi điện oanh giết.

Từng có Thần Đế cường ngạnh đi vào, kết quả bị lôi điện oanh chết là sự thật.

Giờ phút này Lôi Thế Giới vẫn là tràn ngập hung hiểm, chỉ là Sở Thanh Lăng nắm giữ khẩu quyết, cho nên có thể tùy tiện dẫn người ra vào.

Lúc này, bên trong Lôi Thế Giới cũng có không ít người. Bọn hắn đều là Thần Lôi Sơn cao tăng, hoặc đối tượng được hạch tâm bồi dưỡng.

Bọn hắn tiến vào Lôi Thế Giới, chính là vì ngộ Đạo. Tại Lôi Thế Giới ngộ Đạo, chính là làm ít công to.

Lôi Thế Giới khắp nơi đều là ngập tràn lôi điện, uy lực cực kỳ khủng khiếp. Mà những người này chỗ ngồi, cũng là không giống nhau. Có người trước người sau.

Mà người càng ngồi đằng trước tu vi đều cao hơn người sau. Hiển nhiên, bọn hắn muốn tại Lôi Thế Giới di chuyển cũng cần nhìn tu vi. Người lĩnh hội được càng nhiều thì càng có thể đi tới gần hơn.

Doanh Thiên bước vào, cũng không có ai để ý, bởi vì bọn hắn đều là đang toàn tâm toàn ý ngộ Đạo, đối với ngoại giới không rõ ràng.

Doanh Thiên trực tiếp đi tới, thời điểm đi qua Sở Kiến Phong, khiến cho hắn có cảm ứng mờ ra mắt. Ngạc nhiên hô:"Công Tử".

Sở Kiến Phong ngồi trước nhất, hắn tu vi cao nhất, đối với Đại Đạo lý giải cũng sâu nhất.

Doanh Thiên gật đầu nói:"Đi, nhìn một chút".

Sở Kiến Phong nghe vậy, trong lòng đại hỷ.

Có thể đi tới gần, đây là một kiện đáng mừng sự tình, đây là ngàn năm không có một cơ hội.

Sau đó, hắn đứng lên theo sát Doanh Thiên.

Ở bên cạnh Doanh Thiên, đây là tuyệt đối an toàn, coi như lôi điện có mạnh thêm mười lần, đều coi như không có chuyện gì.

Bọn hắn hai người chậm rãi tiến lên.

Lôi Thế Giới vô cùng rộng lớn, ước chừng mấy trăm vạn dặm.

Mà ở trung tâm thế giới này, tồn tại một địa phương mà lôi điện dày đặc nhất, nơi đó lôi điện cực kỳ nồng đậm mà xoắn lấy nhau. Tạo thành một cái lỗ xoáy lôi điện to lớn.

Ở chỗ lỗ xoáy này, hoàn toàn nhìn không rõ bên trong tình huống, bởi vì lôi điện quá mạnh.

Coi như Sở Kiến Phong đứng ở bên cạnh Doanh Thiên lúc này đều cảm thấy có chút run rẩy.

Trong người hắn Thần Lôi như muốn lao ra, phải cố gắng lắm mới có thể áp chế nó xuống.

Doanh Thiên không dừng bước, tiếp tục đi vào.

Lúc này, bọn hắn có thể mơ hồ nhìn thấy, ở trên cao kia, tồn tại lấy một cái Chuy đã vỡ nát, có rất nhiều mảnh vỡ đang trôi nổi.

Chúng nó là đang chậm rãi lần nữa hợp với nhau. Chỉ là rất chậm, quá trình này còn cần không biết bao nhiêu năm tháng.

Đây chính là Thái Sơ Thiên Lôi Chuy.

Sở Kiến Phong say xua mà nhìn, hắn cũng là lần đầu chân chính nhìn kỹ Thái Sơ Thiên Lôi Chuy.

Chỉ cần nhìn thôi, cũng đủ khiến cho hắn đối với Lôi Đạo giải thích rất nhiều.

"Ầm Ầm". Hắn trong cơ thể không khỏi vang lên tiếng oanh minh. Khí tức tăng lên vùn vụt.

Trong nháy mắt đạt tới Thần Hoàng Nhị Trọng Thiên Đỉnh Phong.

Thái Sơ Thiên Lôi Chuy, chính là Lôi Đạo Chi Tâm, thuộc về Thái Sơ Đại Đạo.

Người nào có thể đem Thái Sơ Thiên Lôi Chuy dung luyện, tương lai liền có thể vấn đỉnh Đạo Quân.

Doanh Thiên vẫy tay một cái, Thái Sơ Thiên Lôi Chuy tất cả mảnh vỡ bay tới, quay tròn xung quanh Doanh Thiên. Giống như là mừng chủ nhân một dạng.

Kỳ thật, năm xưa trùng sinh 3108 thế, Doanh Thiên cũng từng sở hữu qua Thái Sơ Thiên Lôi Chuy, đương nhiên nó vẫn có thể nhận ra Doanh Thiên.

Chỉ là giờ phút này nó đã vỡ nát thành nhiều mảnh, nhưng cũng may mắn chưa có bị hủy diệt hoàn toàn, vẫn còn có thể lần nữa trọng diễn.

Để mặc Sở Kiến Phong ngộ Đạo, Doanh Thiên một tia tinh thần ý chí tách ra, tiến nhập bên trong Thái Sơ Thiên Lôi Chuy.

Nơi này là một cái Lôi Điện Hải Dương Thế Giới.

Tại đó đứng lấy một cái nam tử, hấn trên người Đế uy cực thịnh, tiêu sái mà phong trần.

Nếu là thấy nam tử này, Sở Kiến Phong nhất định sẽ ngạc nhiên vô cùng. Cho rằng hấn là Xà Ảnh.

Bởi vì trước mắt này nam tử giống Xà Ảnh đến vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 188: Như mộng nhân sinh

Nam tử này, cùng Xà Ảnh giống nhau như đúc.

Kỳ thật, hấn chính là chủ nhân trước đây của Thái Sơ Thiên Lôi Chuy, cũng là Xà Ảnh vị kia tiên tổ.

Hấn trước khi vẫn lạc liền lưu lại bên trong Thái Sơ Thiên Lôi Chuy một đạo tinh thần ý chí.

Đạo tinh thần ý chí này, đã tồn tại ở đây không biết bao nhiêu vạn năm, chính là dựa vào một tia chấp niệm mà tồn tại. Một tia chấp niệm, chờ gặp một người.

Rốt cuộc hôm nay, hấn là gặp được.

Nhìn thấy Doanh Thiên, nam tử này cúi đầu cười: "Ta rốt cuộc, chờ được người".

Nghe vậy, Doanh Thiên không khỏi lắc đầu mà than: "Xà Ngốc, người việc gì khổ như vậy đây, đáng lẽ nên yên yên ổn ổn mà sống mới phải".

Nam tử kia cười xán lạn mà nói: "Đại nhân, người nói như vậy, là muốn ta làm rắn rết đầu sao, người muốn ta phải chui rúc mà sống sao".

"Người tốt xấu đều là một cái Đạo Tôn, bọn hấn cũng sẽ không tùy tiện làm gì người". Doanh Thiên thờ dài mà nói.

"Nhưng là co đầu mà sống, ta là làm không được, cũng không phải chỉ riêng ta, mọi người đều một chỗ tiến lên, ta làm sao có thể trở mặt nhìn". Nam tử kia cười lớn mà nói.

"Hết thầy đều đã rồi, giờ nói gì đều vô dụng a". Doanh Thiên không khỏi thờ dài một chút.

Những người kia vì hấn mà chết, hấn đương nhiên phải có trách nhiệm. Bọn hấn đều là Doanh Thiên dưới trưởng lão tướng. Thế nhưng là hiện tại, cái chết thì chết, cái tàn liền tàn.

Hết thầy đều cùng Doanh Thiên có quan hệ.

"Đại nhân, người cũng không cần suy nghĩ, đây là chúng ta làm ra lựa chọn của mình". Nam tử kia nhìn nhìn Doanh Thiên mà nói: "Ta lấy vợ sinh con, con cháu duê huê, thế gian vui vẻ cũng nếm đủ, nhân sinh coi như viên mãn, chỉ thiếu một cái oanh liệt, hiện tại ta coi như làm được".

Nói đến đây, nam tử này không khỏi cúi đầu thấp giọng: "Ta rốt cuộc hiểu được, vì sao năm đó Đại Nhân muốn tiễn chúng ta đi, chỉ là ta khi ấy ánh mắt quá mức thiên cận, nhìn không rõ Đại Nhân dụng ý".

"Oanh liệt, cũng không phải là để ngươi đi tìm chết". Doanh Thiên cũng chỉ mỉm cười mà đáp." Đây là ngươi lựa chọn, ta không thể ép buộc, đi đến một bước này, nhân sinh cũng đã viên mãn, sẽ còn gì hối tiếc sao?".

"Hối tiếc?". Nam tử kia ngẩn ngơ:"Có lẽ, là đám hậu bối đi, cũng không biết hiện tại bọn hắn ra sao".

"Rất thâm". Doanh Thiên nhìn hắn một cái rồi cười:"Nhưng hiện tại ngươi có thể an tâm, các ngươi chủng tộc nhất định lần nữa quật khởi".

Nghe vậy, nam tử kia không khỏi thở một hơi, an lòng. Hắn lại nhìn Doanh Thiên, thấp giọng hỏi:"Vậy Đại Nhân đây?.Người nhân sinh cũng đều viên mãn. Người có hối tiếc sao".

"Ta ư?". Doanh Thiên chậm rãi nói ra:"Rất nhiều, vạn cổ đến nay, ta hối tiếc, có rất nhiều. Nhân sinh viên mãn sao, hết thấy cũng đều là mộng".

Nhân Sinh Như Mộng.

Đúng thế, nhìn lại chính mình chặng đường đã đi, Doanh Thiên cũng không khỏi giật mình, đây hết thấy giống như một giấc mộng.

Hắn từ không có gì, chậm rãi mà đi lên, từ một cái phàm nhân tiểu tử, trở thành trong Thiên Địa chí cao.

Hắn Hi, Nộ, Ái, Ố đều đã trải qua, cái gì sinh lão bệnh tử, cái gì sinh ly tử biệt, hắn đều nắm trái. Hắn cũng nắm đủ mọi loại khổ cực, cái gì sống không bằng chết, cái gì muốn sống không được, muốn chết không xong, các loại ác liệt nhất tra tấn hắn cũng đều nắm đủ.

Hắn có một tình yêu trọn vẹn, hạ sinh nhi tử. Hắn nhân sinh có thể nói là đủ loại màu sắc, cũng vô cùng đặc sắc.

Nhưng là đến hiện tại, hắn lần nữa cô độc, cô độc trên chính con đường của mình.

Có lẽ, trên con đường này không phải chỉ có mình hắn, thế nhưng là đoạn đường này, nhất định là hắn cô độc.

Đúng là như thế, coi như hắn dạng này, trên quảng đường kia, cũng có rất nhiều thứ khiến cho hắn phải hối tiếc.

Tất cả, chỉ vì truy cầu chính mình một câu trả lời kia. Chính bản thân của hắn cũng đều không rõ ràng, nếu như một ngày, hắn có thể đạt được câu trả lời kia, liệu hắn còn có thể giữ vững chính mình Đạo Tâm. Hay sẽ vì mất đi tín niệm mà sa ngã.

"Đại Nhân cũng có hối tiếc?, cái này còn nói rõ,Đại Nhân đúng là tục nhân a". Nam tử kia cười nói.

"Đúng... Ta là tục nhân". Doanh Thiên gật đầu.

Hai người nhìn nhau, sau đó lại tiếp tục cười.

Cũng không ai rõ là bọn hắn cười cái gì, có lẽ là cười chính mình, có lẽ là cười vì nhân sinh viên mãn, cũng có thể là cười vì chính mình những hối tiếc kia.

Cuối cùng, nam tử kia cúi đầu lần nữa mà lễ:"Chúc Đại Nhân tương lai khai hoàn".

"Nhất định". Doanh Thiên gật đầu.

Nam tử kia một tia cuối cùng chấp niệm, rút cuộc tiêu tán mà đi, cũng không biết, hắn là từ nay sẽ hoàn toàn biến mất trên thế gian, hay là còn có thể luân hồi tới một kiếp mới.

Dù sao, đạt tới bọn hắn dạng này cảnh giới, chỉ cần bảo tồn xuống một tia hồn phách, một tia ý chí, hoặc thậm chí là Chân Mệnh mảnh vỡ đều có thể có cơ hội trùng sinh.

Doanh Thiên tinh thần ý chí thu hồi mà về. Hắn trả lại Thái Sơ Thiên Lô Chủy vị trí cũ. Dẫn theo Sở Kiến Phong lùi ra.

Cuối cùng, Sở Kiến Phong cũng không khỏi nhin được mà hỏi:"Công tử, người sắp rời đi sao".

Doanh Thiên gật đầu không đáp.

Sở Kiến Phong thở dài, Doanh Thiên chung quy là cần đi, hắn Thần Lô Sơn cái địa phương nhỏ nhoi này, là không giữ được hắn chân.

"Tin tưởng, nhất định sẽ nghe thấy Công Tử tin tức". Sở Kiến Phong cười nói.

Hắn tin tưởng, Doanh Thiên dạng này, mỗi nơi hắn đến, cũng đều sẽ để lại truyền kỳ, tuyệt sẽ không vô danh mà đến vô danh mà đi.

...

Lại thêm 8 năm trôi qua.

8 năm này, không dài, cũng không ngắn, Thần Lô Sơn đón chào một hồi thịnh thế.

8 năm, xa xa trên Thần Lô Sơn viên Đại Nhật kia cũng đã hoàn toàn thay đổi.

Từ một viên chiếu rọi Thiên Địa Đại Nhật Quang Minh, hiện tại liền biến thành một viên u ám Đại Nhật.

Toàn bộ viên Đại Nhật này tối đi rất nhiều, toát ra u quang, trông tối cực kỳ u ám.

Cái này sự tình, để cho rất nhiều người không hiểu.

Cho nên Thần Lô Sơn cao tăng thậm chí phải cử đi mười vị Thần Tôn, đi tới chỗ khác trong vũ trụ, bắt tới mấy viên Đại Nhật khác để bù sáng.

Một ngày này, bỗng nhiên viên Đại Nhật kia biến mất, đúng vậy, là vô thanh vô tức mà biến mất, để cho người người giật mình.

Trong biệt viện kia. Doanh Thiên nhàn nhã ngồi uống rượu, câu cá.

8 năm này, Doanh Thiên một mực ngồi tại biệt viện, ngoại trừ hán cùng Tiểu Cầu, còn có Sở Thanh Lăng thỉnh thoảng tới thăm, cũng không có ai tới. Lộ ra rất là vắng lặng, thậm chí bàn ghế đều đóng lên một lớp bụi dày.

Mà Tiểu Cầu kia cũng không chịu ở yên, nó ngày ngày đều chạy ra ngoài, chỉ có buổi tối mới tìm về ngủ mà thôi. Cho nên đại đa số thời gian đều là Doanh Thiên một mình.

Doanh Thiên cũng lười đi quản, ngày ngày uống rượu câu cá.

"Vút".

Một con Lô Ngân Ngư to lớn mắc cần mà bị kéo lên, bay ngang qua đầu Doanh Thiên, kèm theo nước bắn tung tóe.

Những tưởng nó sẽ rơi xuống mặt đất, thế nhưng là bị hai bàn tay thon trắng bắt lấy.

Doanh Thiên không có quay đầu, nhàn nhạt nói ra: "Đem nó đi nấu canh cá, mọi người cũng đều sắp trở về".

"Vâng sư tôn".

Chỉ thấy một cái hòa thượng, hai tay cầm cá chậm rãi đi vào bếp.

Hòa thượng này, đương nhiên là Tiểu Bát.

Hắn mất 8 năm, rốt cuộc luyện thành Đại Nhật Già La, cũng đem viên Đại Nhật kia luyện thành Đại Nhật U Minh, đem nó trở thành chính mình pháp bảo.

Đó là lý do viên Đại Nhật kia biến mất, bởi vì hiện tại nó ở trên người Tiểu Bát.

Tiểu Bát hiện tại cũng trưởng thành hơn rất nhiều, hán ở bên trong Đại Nhật khổ luyện, các loại tâm cảnh tâm tính cũng đều ổn định xuống.

Hắn hiện tại trên người có một loại nội liễm vô cùng, thỉnh thoảng toát ra u ám quang mang, nhưng lại khiến cho người cảm thấy rất ảm áp.

Tiểu Bát thời gian này tu vi cũng tăng lên cực mạnh, đạt thăng tới Thần Vương Nhất Trọng Thiên sơ kỳ cảnh giới.

Cái này nếu là lộ ra ngoài nhất định sẽ khiến cho người người sợ hãi.

Bởi vì chỉ mất 8 năm, từ Chân Thần Cảnh đạt tới Thần Vương, đây tuyệt đối là kinh thế hãi tục vô cùng. Phóng nhãn toàn bộ Thần Giới, ngoại trừ Thiên Đồ Thần Đế là chưa có ai có thể nhanh như vậy.

Ai cũng biết, từ Hư Thần tới Địa Thần cần 1000 Đại Đạo Pháp Tắc, Địa Thần tới Chân Thần cần đúc lại Thần Khu và phải đạt một vạn đạo Đại Đạo Pháp Tắc.

Từ Chân Thần tới Nguyên Thần là yêu cầu mười vạn đạo, tới Thiên Thần cảnh là một trăm vạn đạo.

Từ Hư Thần tới Thiên Thần, chỉ là chênh lệch về số lượng pháp tắc mà thôi. Thế nhưng là tới Thần Vương thì khác, tại cảnh giới này thì Chất và Lượng đều sẽ có thay đổi cực kỳ khác biệt.

Muốn đột phá Thần Vương, điều kiện tiên quyết chính là phải đạt một ngàn vạn đạo Đại Đạo Pháp Tắc. Chính là so với Thiên Thần gấp mười.

Ngoài ra, chỉ ít cần tìm hiểu tới 1000 loại Tiểu Đạo và 100 loại Đại Đạo.

Trong đó bắt buộc phải có thể tìm hiểu ra Không Gian Đại Đạo.

Bởi vì Đại Na Di.

Dưới Thần Vương Cảnh thì có thể thực hiện Thuận Di, tức là di chuyển tức thời một khoảng cách rất ngắn. Từ đại lục này tới đại lục khác, hoặc là từ hai cái Thế Giới gần nhau mà di chuyển.

Khoảng cách Thuận Di tối đa ước chừng vài năm ánh sáng mà thôi.

Thế nhưng là Thần Vương một khi ngộ ra Không Gian Đại Đạo tới trình độ nhất định, liền có thể thực hiện Đại Na Di. Cho phép di chuyển trong một cái Thiên Vực rất nhanh. Nếu là người đủ cường đại thậm chí có thể vượt qua không gian tới Thiên Vực khác. Khoảng cách từ mấy trăm năm ánh sáng tới hàng vạn năm ánh sáng.

Cho nên, có thể Đại Na Di, chỉ ít đều là Thần Vương.

Cho nên, Thần Vương cùng bên dưới Thần, chính là cách nhau một trời một vực, cực kỳ khó vượt qua.

Tiểu Bát có thể trong 8 năm ngắn ngủi tu luyện tới Thần Vương, đương nhiên không phải vì hắn là khoáng thể kỳ tài, hay là yêu nghiệt vạn cổ.

Mà là bởi vì Chân Mệnh.

Tiểu Bát hiện tại Chân Mệnh số lượng, là 80 cái. Chỉ kém một cái liền là cực hạn.

Cái này đương nhiên là vì công pháp có thể mở rộng Chân Mệnh mà Doanh Thiên ban cho.

Doanh Thiên công pháp mở rộng Chân Mệnh là tự mình tìm tòi nghiên cứu, có thể tốc độ nhanh nhất mở ra chân mệnh.

Quan trọng là, hắn công pháp này đặc biệt, có thể xóa bỏ giữa Tiên Thiên Chân Mệnh cùng Hậu Thiên Chân Mệnh khác biệt, để đạt tới hoàn mỹ nhất.

Công pháp bình thường có thể mở rộng Chân Mệnh, nhưng là những Chân Mệnh Hậu Thiên này chất lượng so ra kém Tiên Thiên Chân Mệnh, cho nên sẽ vẫn tồn tại thiếu khuyết.

Mà Doanh Thiên công pháp có thể xóa bỏ vấn đề này, để cho toàn bộ Chân Mệnh mở ra sau đều là Tiên Thiên Chân Mệnh. Đây mới là điểm đặc biệt.

Chân Mệnh càng nhiều, tốc độ tu luyện cũng càng nhanh.

80 Chân Mệnh tu luyện so với 50 Chân Mệnh chính là nhanh gấp vạn lần.

Tiểu Bát có thể đạt tới 81 Chân Mệnh, chỉ là hiện tại hắn chưa đủ.

Tương lai nhất định có thể đạt tới cực hạn.

Tiểu Bát đặt Lôi Ngân Ngư lên thớt, tay với con dao.

Hắn niệm một câu Phật hiệu, sau đó đem con Lôi Ngân Ngư kia chặt, bắt đầu nấu canh.

Tiểu Bát những năm này, đối với Phật hiệu cũng rất sâu.

Hắn giết cá, cũng không phải là sát sinh, mà là hóa kiếp, trong tâm cũng rất tự nhiên.

Không nói, Tiểu Bát trù nghệ rất khá, chốc lát mùi canh cá thơm nức lan tỏa khắp biệt viện. Dù sao thời gian ba năm Doanh Thiên không tại trước đó, hắn chính là chịu trách nhiệm nấu cơm.

"Thơm... Thơm quá... Ta đói a".

Một cái có chút dễ tiện thanh âm vang tới.

Chỉ thấy Tiểu Cầu là bốn chân chạy như bay từ ngoài trở về. Nó vốn dĩ ở rất xa, chỉ là ngửi được mùi canh cá thơm liền lập tức trở về.

"Ồng".

Thế nhưng là nó vừa mới chạy tới công, liền bị một cước đá bay.

Doanh Thiên thu chân về cười cười mà nói, đi ra ngoài ăn. Người cũng không có phản.

Trong bếp Tiểu Bát bật cười:"Cầu Gia, chờ chút nữa ăn xong, liền để lại xương cho người".

Tiểu Cầu nghe Tiểu Bát nói vậy, rất là tức giận, đến mức lông xù lên.

Thế nhưng là có Doanh Thiên ở đây nó cũng không dám làm gì.

"Công Tử Gia, sao lại đối xử với ta như vậy". Tiểu Cửu ủy khuất mà nói ra.

"Người còn dám nói, mấy năm này chỉ ăn lại chơi, Thần Lô Sơn đồ ngon đều bị người ăn sạch, có mang về sao". Doanh Thiên cười lạnh.

Tiểu Cửu đành phải cụp đuôi mà đi, vừa đi vừa oán:"Hóa ra là oán ta không có mang về cho hắn ăn".

P/s: không có cách nào, để tránh câu chương chỉ có thể buff cực mạnh cho đám Nguyệt Nhi.

Dù sao bọn hắn tu vi quá yếu. Map Cửu Thiên sắp tới sẽ là bọn hắn đất diễn.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 189: Tiểu hùng trở về

Trong lúc Tiểu Bát nấu canh cá, nấu cơm, Doanh Thiên cũng không nhàn rỗi, hắn đi ra vườn, hái lấy một chút rau củ, cũng là bắt tay vào nấu.

Hai thầy trò trong bếp đi lại cười nói, mặc dù chỉ có hai người, nhưng là lại lộ ra rất náo nhiệt.

Doanh Thiên trù nghệ so với Tiểu Bát đều muốn vượt xa trăm vạn lần, hắn cũng là chỉ điểm thêm.

Chỉ vài câu nói, Tiểu Bát liền đem nồi canh cá hương vị nâng lên một tầm cao mới, mùi hương càng thêm mức mũi, cơ hồ bao phủ nguyên tòa biệt viện này.

"Sur tôn, người trù nghệ cũng không khỏi quá đỉnh đi, chính là Thực Thần". Tiểu Bát mười phần ngạc nhiên. Hắn nếm một chút canh cá, độ ngon không khỏi khiến cho hắn trở nên mơ mộng.

"Thực Thần?". Doanh Thiên lắc đầu cười, không chút nào khiêm tốn nói ra:"Gặp ta đều phải quỳ gọi một tiếng tôn".

Tiểu Bát gạt gù xưng phải, hắn cho rằng đó là hiển nhiên.

Cũng không lâu lắm, một nồi to lớn canh cá, cùng vài món rau bình thường đều đã hoàn thành, hai người đem bưng bày ra ngoài sân chiếc bàn lớn kia.

Lôi Ngân Ngư rất lớn, ước chừng một thước, đương nhiên là món chính, đặt ở chính giữa.

Mùi thức ăn nóng hổi cùng nghi ngút khói bốc lên như sương mù, để cho người ta không khỏi chảy nước miếng.

Lại chờ thêm một lát, rốt cuộc bên ngoài tới thêm mấy người.

Mấy người này, chính là Tử Nghiên, Tuyết Ngao Linh, Ảnh Phong cùng Chân Vũ.

Bọn hắn đều là lịch luyện trở về.

Ảnh Phong cùng Chân Vũ từ sau khi bị Doanh Thiên ném ở trên U Tinh, chính là chịu không ít cực khổ.

Nơi nó trọng lực quá mức khủng khiếp, ép đến bọn hắn toàn thân rách nát, xương cốt vỡ vụn.

Bọn hắn hai người chính là nằm bẹp ở đó tròn hai năm, vừa tu luyện vừa làm quen, rốt cuộc mới có thể chậm rãi đứng lên.

Nhưng là mỗi bước chân đều nặng nề vô cùng, khiến cho bọn hắn xương cốt đều gãy vụn.

Tám năm qua, hai người bọn hắn xương cốt gãy nát không biết bao nhiêu lần, cứ hồi phục lại gãy. Đau đớn không phải người thường có thể kiên trì.

Rốt cuộc hết đi tám năm, bọn hắn vừa khổ tu vừa ngộ đạo, rốt cuộc cũng đều đột phá Thần Vương, có thể phi hành rồi đi U Tinh.

Tử Nghiên cũng vậy, Doanh Thiên là đưa nàng đến một cái Long Mộ, ở nơi đó ngộ ra Chân Long, Chân Long có Long Hình, Long Ý, Long Vận, Long Tức.....

Thời gian này, Tử Nghiên đối với Chân Long lý giải càng lớn, nàng biến hóa cũng rất nhiều.

Trên người nàng nhiều hơn một loại Long Tức, nếu như người không để ý, liền sẽ cho rằng nàng là Long Tộc một thành viên. Quan trọng là, nàng tu vi cũng đều đạt tới Thần Vương, trên người có một loại Vương Giả khí tức, tựa như một tôn Long Vương Chi Nữ.

Cứ cho nàng là Long Tộc, Tử Nghiên vẫn như cũ xinh đẹp, so với tám năm trước đều muốn đẹp hơn mấy lần.

Tóc của nàng dài hơn trước, kéo vượt đến bờ hông kia, một thân Tử Y tinh xảo càng tôn lên nàng vẻ đẹp, có thể khiến vô số nam nhân quỳ dưới chân.

Tuyết Ngạo Linh cũng vậy, nàng toàn thân nội liễm vô cùng, tựa như cùng Thiên Địa hòa hợp một dạng, ẩn giấu vô cùng cao minh.

Nàng đứng tại đó, mắt thường có thể nhìn thấy, thế nhưng là người lại cảm nhận không đến nàng tồn tại, tựa như người nhìn thấy chỉ là ảo ảnh vậy. Trừ phi người tu vi vượt trội nàng. Nếu không cùng cảnh giới, muốn nhìn thấu nàng ẩn thân, cơ hồ là không thể nào.

Giờ phút này, nhìn lại tất cả, bọn hắn không sai biệt lắm đều là tu vi đạt tới Thần Vương. Mà lại mỗi người đều mở tới 80 Chân Mệnh, trở thành Thần Giới thể hệ này cao nhất Thiên Tài.

Coi như những cái kia Thần Giới Thánh Địa truyền nhân, đều so với bọn hắn kém đi rất nhiều.

Mọi người đều trở về.

Doanh Thiên mỉm cười nói: "Tới. Ngồi".

Nhìn thấy bàn ăn đã bày đủ. Mọi người đều là nhìn nhau cười, không có khách khí, trực tiếp tiến tới.

Lúc này, Tiểu Bát hai tay cũng bung ra thêm vài món.

"Àm"

Ngay lúc ấy, bên ngoài biệt viện vang lên tiếng nổ lớn.

Chỉ thấy đất đá bụi bay tung tóe.

Từ trong bụi đất đi ra một cái thân ảnh.

Đây là một cái thiếu nữ, nàng toàn thân vận lên màu đỏ y phục, lúc này, trên người nàng tịch diệt chi khí vô cùng cuồng bạo. Sau lưng nàng Nguyên Thủy Tịch Diệt Thân hư ảnh hiển hiện, toát ra cực kỳ đáng sợ uy áp.

Cái này áo đỏ nữ tử, đương nhiên là Nguyệt Nhi, nàng trở về sau cùng.

Vừa nhìn thấy Doanh Thiên, Nguyệt Nhi trong tay kiếm hướng lên, xuất ra một kích mạnh nhất, hướng Doanh Thiên chém tới.

"Sư Tôn, tiếp chiêu".

Doanh Thiên nhìn cũng không nhìn, đưa một tay ra búng một cái.

Ngay lập tức, Nguyệt Nhi nhận phải không lồ trùng kích, từ trong biệt viện bắn ngược ra ngoài, va đổ không biết bao nhiêu cỏ thụ, tạo thành một cái rãnh lớn.

"Người không thể nương tay một chút sao". Nguyệt Nhi đứng lên xoa xoa hông.

Vừa rồi nàng là rất đau.

Nhìn thấy Nguyệt Nhi bộ dáng xuýt xoa kia, không khỏi để cho bọn mấy người Tử Nghiên bật cười.

Nguyệt Nhi lần này trở về, chính là trong cả bọn thay đổi lớn nhất, nàng hoàn toàn trở nả ra dáng một cái nữ tử vô cùng xinh đẹp, so với Tử Nghiên cùng Tuyết Ngạo Linh còn đẹp hơn mấy phần.

Quan trọng là, nàng tu vi cũng khiến cho người khiếp hãi, cơ hồ đã gần đạt tới Thần Vương Đỉnh Phong, chỉ kém một bước mà thôi. Hoàn toàn vượt trội những người còn lại.

Nàng Tiên Thiên 81 Chân Mệnh chính là nàng lợi thể vô địch.

Lúc này, từ xa chạy tới một người.

Người đến, là Sở Thanh Lăng, nàng vốn dĩ đang quản lý Thần Lôi Sơn sự việc, liền phát hiện bên này có dị động cho nên lập tức chạy tới.

Nhìn bên trong biệt viện đám người, Sở Thanh Lăng không khỏi trợn mắt há mồm, nàng khuôn mặt xinh đẹp kia cũng không khỏi vì đó mà kinh hãi, thất thố.

Bởi vì nàng phát hiện, tất cả đám người Nguyệt Nhi, tu vi hoàn toàn đạt tới Thần Vương.

Cái này để nàng có chút thờ đốc.

Tám năm trước, bọn hấn vẫn còn là Chân Thần, vậy mà chỉ tám năm qua đi, liền biến hóa đến độ khiếp người như vậy.

Thiên Thần cùng Thần Vương, đây là một cái lạch trời. Nếu không Thần Vương cũng không được xưng là Thần Chi Vương Giả.

Người khác muốn tu luyện tới Thần Vương, đều cần mấy vạn năm, thậm chí mấy chục vạn năm.

Sở Thanh Lăng tự cho mình là Thiên Tài, tu luyện đến nay cũng hơn 300 năm đạt tới Thần Vương Nhị Trọng Thiên. Mà lại còn là trải qua rất nhiều cơ duyên. Đây đã là toàn bộ Thần Giới đỉnh cao Thiên Tài.

Thế nhưng hiện tại, đem nàng so sánh với đám người Nguyệt Nhi, hoàn toàn giống như phế vật, để cho nàng đã kích thật sâu.

Đương nhiên, cái này vẫn đề, chính là nàng Chân Mệnh không theo kịp bọn hấn mà thôi. Doanh Thiên cũng không ban cho nàng công pháp, nàng có cơ duyên của chính mình, Doanh Thiên cũng sẽ hạn chế can thiệp.

"Ta thấy động bèn chạy tới, không nghĩ mọi người lịch luyện trở về". Sở Thanh Lăng hít xuống tâm tình cười nói.

Nhìn thấy Sở Thanh Lăng, Doanh Thiên cười cười: "Nếu đã tới, vậy liền ngồi đi".

Nghe vậy, nàng cũng không khách sáo, tiến tới mà ngồi.

Nguyệt Nhi cũng ngồi, nhưng là bị Doanh Thiên cản lại: "Vừa rồi ngươi gây sự, sút khiến đồ ăn bị đổ, phạt ngươi nhện".

Doanh Thiên bỗng nhiên phạt Nguyệt Nhi, để cho mọi người không khỏi cảm thấy ngạc nhiên cùng buồn cười.

Cái này rõ ràng là nàng tự chuốc đau khổ.

"Sur Tôn, vì có gì". Nguyệt Nhi không phục.

"Ân, tu luyện có thành tựu liền không coi Sur Tôn ngươi ra gì, vừa về liền muốn đánh người, thử hỏi nên phạt sao". Doanh Thiên nhìn qua đám người mà hỏi.

Từ Nghiên cùng Tuyết Ngạo Linh che miệng mà cười gât đầu nói: "Nên phạt".

"Hai vị ti ti, các ngươi không thể đối với ta như thế". Nguyệt Nhi không nghĩ tới, hai người bình thường rất yêu quý nàng vậy mà hiện tại lại đem nàng bán.

Ảnh Phong cùng Chân Vũ đồng thời gât đầu đáp: "Nên phạt".

"Lại thêm hai cái khúc gỗ các người, ta chỗ nào đắc tội hai người". Nguyệt Nhi tức giận, nhìn sang Tiểu Bát bộ dáng rất gấp: "Tiểu Bát, ngươi nhìn Sur Tôn cùng bọn họ đều bắt nạt ta".

"Nên phạt". Tiểu Bát mỉm cười.

"Ngươi.....".

Sở Thanh Lăng chỉ cười im lặng không nói gì.

"Tới, ăn đi, ăn nhiều một chút". Doanh Thiên ra hiệu cho mọi người.

Lập tức, mọi người đều ăn.

Món ăn ở đây mặc dù không tính là quá trân quý, chỉ có một nồi canh cá lớn cùng vài món rau, thế nhưng là mọi người đều ăn đến rất vui vẻ.

"Ngon quá"

"Quả thực rất ngon".

"..."

Ở bên ngoài nhìn, Nguyệt Nhi nước miếng đều muốn chảy, lại có chút ảm ức, nước mắt đều nhanh muốn chảy.

"Tới đi". Doanh Thiên nhàn nhạt nói.

"Ta biết, Sur Tôn thương yêu ta mà". Nguyệt Nhi mừng rỡ, vội vàng chạy tới.

Mọi người chỉ nhìn nhau cười.

Một bữa ăn này, rất ngon, rất vui vẻ.

Ai nấy đều đem chính mình một chút quá trình lịch luyện nói ra, lại thêm nhiều câu chuyện khác, để cho cười nói không ngớt.

Im lặng nhất, có lẽ là Doanh Thiên, nhìn dạng này vui vẻ, hần cũng mỉm cười. Một loại thoải mái nụ cười, rất tự nhiên.

Trong lúc mọi người còn đang vui vẻ. Một cái bóng nhỏ tại trước cửa biệt viện vút qua, lấp ló.

Đương nhiên, dạng này không thể gạt nổi ai. Mọi người ánh mắt đều nhìn tới.

Chỉ thấy ở cửa, một cái con gấu nhỏ đang ngó nghiêng.

Thấy mọi người nhìn tới, không khỏi để cho nó rụt đầu lại.

Nguyệt Nhi vội vàng đứng lên, có chút không tin vào mắt mình thất thanh hô: "Ngươi là Tiểu Hùng?".

Chỉ thấy con gấu nhỏ kia lại thò đầu ra nói: "Ngươi có phải Tiểu Thư".

"Tên khốn, ta còn cho rằng ngươi đã chết ở đâu". Nguyệt Nhi đi tới, bắt lấy con gấu nhỏ kia.

Con gấu này, chính là Tiểu Hùng.

Trước đó mấy năm, thời điểm đi vào Thần Thú Phần kia, Doanh Thiên an bài nó cùng Nguyệt Nhi một chỗ lịch luyện tại một cái hung địa.

Kết quả là tại trong chém giết mà lạc mất nhau. Nguyệt Nhi cũng cố hết sức đi tìm nó, chỉ là tìm không được.

Cuối cùng nàng còn cho rằng nó đã chết trong hung địa kia. Sau đó nàng đi ra ngoài, tiếp đến là gặp qua Tiểu Bát.

Sau khi gặp lại Doanh Thiên, nàng chỉ nói sơ qua, Doanh Thiên cũng chỉ gật đầu mà thôi. Cho nên mọi người đều cho rằng nó đã chết.

Không nghĩ tới, nó vậy mà còn sống mà trở về.

"Kể một chút, thời gian qua ngươi như thế nào". Nguyệt Nhi rất tò mò muốn biết, nó lúc ấy gặp phải chuyện gì, và thời gian qua đã sống thế nào.

Nhìn thấy mọi người chăm chú nhìn mình, Tiểu Hùng cũng là hít một hơi, bắt đầu kể: "Lúc ấy, ta cùng Tiểu Thư ở trong cái kia hung địa chém giết ma quái, bỗng nhiên ta bị một cỗ thần bí lực lượng tóm lấy".

"Cỗ lực lượng kia quá mạnh, ta cũng không thể làm gì, thậm chí đều không thể mở miệng".

"Cho nên cứ thế bị kéo đi, đến lúc tỉnh lại thì phát hiện mình đang ở một cái hang động".

"Hóa ra, nơi đó là Hùng Tộc một vị cổ Thần tọa hóa, hần linh hồn vẫn còn sót lại, nhìn thấy ta liền đem bắt tới".

"Hần nói ta cùng hần có duyên, cho nên đem truyền thừa cho ta, ta tại đó mấy năm mới có thể hoàn toàn tiếp nhận truyền thừa".

"Sau khi thành công, hần linh hồn cũng tiêu tán, Ta cũng rất vất vả mới có thể đi ra ngoài, hần để cho ta một đồ vật có thể rời đi Thần Thú Phần".

"Cuối cùng ta tìm trở về".

"Nhìn thấy mọi người ta còn cho rằng mình nhầm chỗ".

Tiểu Hùng một mạch kể ra, để cho mọi người đều cảm thấy buồn cười, cũng cảm thấy may mắn cho nó.

Thời gian qua, mọi người thay đổi không ít, nó không nhận ra cũng là chuyện thường.

Mà lại, Tiểu Hùng con gấu này tu vi vậy mà cũng đạt tới Nguyên Thần, coi như không tệ.

"Tốt rồi, về là tốt". Nguyệt Nhi vui vẻ, múc cho Tiểu Hùng một bát canh cá.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 190: Đi CỬ Thiên

Chợt.. Sở Thanh Lăng buông xuống bát đũa, nhẹ nhàng nói ra:"Công Tử, người sắp đi sao".

Nói ra câu này, chính nàng đều cảm thấy có chút lạ. 8 năm trước nàng đã từng hỏi hần qua câu này. Khi ấy hần nói sẽ đi, chỉ là hiện tại, hần là muốn đi thật.

Doanh Thiên gật đầu nói:"Ân, ăn xong liền đi".

Mọi người đang ăn uống cũng đều dừng lại, nhìn nhau một chút không nói gì.

Sở Thanh Lăng không nói nữa, nàng biết, Doanh Thiên dạng này nhất định là ở bên ngoài tung hoành, hần còn quá nhiều việc cần làm. Nàng giữ không nổi.

Lại nói, Vạn Cổ đến nay, cũng chưa từng có người có thể giữ được hần bước chân. Nàng không được, ai cũng không được.

Cuối cùng, bọn hần ăn xong. Doanh Thiên liền nói:"Chuẩn bị một chút, lập tức lên đường".

Nghe vậy, mọi người đều là đứng dậy.

Lúc này, Sở Thanh Lăng mới tiếp tục hỏi:"Tương lai còn có thể được thấy Công Tử sao".

"Không ngừng cố gắng, liền có thể". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra.

Cuối cùng, đám người Nguyệt Nhi cũng đã sẵn sàng, cũng đến thời điểm cần đi.

Doanh Thiên muốn đi, là rất bất ngờ, ngoại trừ Sở Thanh Lăng ở đây, toàn bộ Thần Lôi Sơn cũng không có người biết, Sở Kiến Phong, Xà Ảnh đều không biết.

"Sư Tôn, không chờ Tiểu Cầu sao". Nguyệt Nhi thắc mắc.

"Nó tự biết tìm tới". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra.

"Công tử, bảo trọng". Sở Thanh Lăng có chút không nỡ nói ra.

Doanh Thiên chỉ là nhẹ gật đầu:"Bảo trọng".

"Mọi người bảo trọng". Sở Thanh Lăng hướng mọi người nói tiếp.

"Bảo trọng".

Nói đoạn, Doanh Thiên một chân bước ra, pháp tắc không gian bao phủ bọn hần, trong nháy mắt đem bọn hần đi mất.

Biệt viện này cũng chỉ còn lại Sở Thanh Lăng một mình đứng đó.

Nàng ngồi xuống, nhìn quanh biệt viện một chút, Doanh Thiên lần này đi quá gấp, để cho nàng còn chưa kịp rõ ràng.

Không lâu lắm, Tiểu Cầu từ bên ngoài chạy về hốt hải mà nói:"Đi rồi sao".

Sở Thanh Lăng gật đầu:"Đã đi".

Nghe vậy, Tiểu Cầu lập tức vội vàng quay đầu chạy đi, tiếng còn vang lại:"Hần mẹ, Công Tử muốn vứt bỏ ta, không thể nào".

Cuối cùng, Sở Thanh Lăng vẫn là đứng lên, trong ánh mắt hiện ra một vẻ kiên định.

Nàng quyết định, sẽ dốc sức mà tu luyện, nàng tin tưởng tương lai, nhất định sẽ có một ngày lần nữa nhìn thấy người kia.

...

Cửu Thiên.

Là Thần Giới trung tâm nhất địa phương, cũng là Thần Giới chí cao nhất địa phương.

Bởi vì Cửu Thiên chính là Thần Đình nơi ngự trị.

Cửu Thiên, bao gồm chín tòa khổng lồ vô cùng đại lực xếp chồng lên nhau, từ nhỏ đến lớn, cho nên nếu là bao quát mắt mà nhìn, liền sẽ thấy toàn bộ Cửu Thiên giống như một tòa tháp một dạng.

Liền xem như một tòa nhỏ nhất đại lực trên đỉnh kia, cũng lớn bằng hơn trăm tòa Thiên Vực một chỗ gộp lại. Chỉ ít đều có mấy chục lần Thần Lôi Đại Lực to lớn như vậy.

Tại trong truyền thuyết, năm xưa, khi đại tai nạn bùng nổ hủy diệt Thần Giới. Chư vị Cổ Thần còn sót lại liền hợp lực xây dựng lên Cửu Thiên, lần nữa trùng kiến Thần Đình, trải qua bao nhiêu năm tháng mới lại có ngày hôm nay.

Cửu Thiên vị trí, là Thần Giới chính giữa trung tâm, là nơi vận thế giao hội, là nơi Thần lực chảy xuôi, gánh chịu toàn bộ Thần Giới khí vận. Cho nên, có thể nói, Cửu Thiên là một cái tu luyện thánh địa, cũng là chư Thần nơi hướng đến.

Ở trên Cửu Thiên nơi cao nhất là Thái Hoàng Thiên kia, nơi đó chính là Thần Đình đặt xuống vị trí.

Thần Đình, chính là Thần Giới chí cao vô thượng địa vị, tiếp quản hết thảy Thần Giới sự việc, có thể nói, toàn bộ Thần Giới, đều chịu Thần Đình quản chế.

Thần Đình cũng không phải là một cái thế lực nào đó, mà là do rất nhiều các loại cổ lão Thế Gia cùng cổ lão Thánh Địa hợp lại duy trì.

Giống như Tiên Đan Điện, Thiên Giác Nhai, Thiên Sơn, Thần Long Sơn, Thiên Hoàng Cốc, Thập Đại Thế Gia các loại này đều là Thần Đình cao tầng.

Về phần người đứng đầu Thần Đình, chính là Thần Đế gánh Thiên Mệnh.

Mỗi một cái thời đại Thiên Địa đều sẽ uẩn dưỡng ra Thiên Mệnh, lúc ấy chư vị Thần Đế sẽ tiến hành tranh đoạt, Thần Đế nào tới tay Thiên Mệnh, bất kể là ai đều sẽ ngồi lên Đế Vị, chấp chương Thần Đình.

Thần Đế này, được xưng là Thần Thiên.

Giống như thời đại này, người gánh Thiên Mệnh là Nguyên Hoàng Thần Đế, người khác cũng có thể xưng là Thần Thiên.

Ngoài ra, Cửu Thiên cũng không có ban đêm, bởi vì Cửu Thiên quanh năm đều tràn ngập các loại quang mang chiếu rọi. Bầu trời ngũ sắc thái vân, cầu vồng các loại bắc ngang Thiên Địa, vô cùng xinh đẹp.

Xung quanh Cửu Thiên là gần trăm tòa đại lục khác, những tòa đại lục này so với Cửu Thiên thì nhỏ hơn rất nhiều.

Thế nhưng là cũng không có ai dám khinh thường, bởi vì ngự trên những tòa đại lục ấy đều là những quái vật khổng lồ danh chấn Thần Giới.

Thập Đại Thế Gia, Tiên Đan Điện, Thiên Giác Nhai,..... Các loại này cổ lão truyền thừa chính là ngự ở trên, cùng nhau điều hành Cửu Thiên, điều hành Thần Giới.

Cửu Thiên, chính là Thần Giới các đại thế lực đều tìm cách chen chân, cơ bản thì Thần Giới toàn bộ các thế lực không ít thì nhiều đều sẽ có sản nghiệp kinh doanh tại Cửu Thiên.

Tất nhiên, muốn đặt chân tới Cửu Thiên, cũng cần phải là Tam Lưu Thế Lực trở lên.

Mà lại, người muốn bước vào Cửu Thiên, bắt buộc phải là tu vi Chân Thần trở lên.

Nếu như ngươi là thuộc về Thần Đình các đại thế gia hoặc các thế lực kia liền tốt, nếu như ngươi chỉ là người ngoài đến mà nói, muốn vào Cửu Thiên vậy liền mất phí.

Cửu Thiên tầng thứ hai từ dưới lên, xưng là Thanh Minh Thiên.

Lúc này, không gian ba động, chỉ thấy Doanh Thiên cùng mấy người xuất hiện trong tinh không.

Trước mắt bọn hắn chính là Thanh Minh Thiên.

Thanh Minh Thiên vô cùng to lớn bát ngát, cảm giác giống như lần đầu tới Thần Thú Phần một dạng.

Từ trong tinh không nhìn tới, liền có thể thấy được vô số đỉnh đài lâu các cao tới hàng vạn trượng san sát lẫn nhau, các loại Thần quang tỏa sáng long lanh vô cùng đẹp đẽ.

Dạng này tràng diện, để cho mấy người Nguyệt Nhi hai mắt đều tỏa sáng.

"Đây chính là Cửu Thiên". Coi như là luôn bình tĩnh nhất hai người Ảnh Phong, Chân Vũ đều phải thốt lên. Bởi vì trước mắt bọn hắn quang cảnh quá đẹp.

Lúc này, từ xa bay tới mấy đạo Thần Quang, giáng lâm đến trước mắt bọn hắn.

Chỉ thấy đây là một chi tiểu đội tuần tra, bọn hắn trên người mặc chiến giáp, có Thần Đình ký hiệu, rõ ràng là đang tuần tra Cửu Thiên.

Bọn hắn mỗi người cũng đều có Chân Thần tu vi, mà lại tên đội trưởng kia tu vi càng là Nguyên Thần.

Nhìn thấy đám người Doanh Thiên trẻ tuổi, ban đầu bọn hắn còn không để ý, chỉ là sau khi cẩn thận quan sát một chút liền phát hiện, trước mắt đám

người này, ngoại trừ nam tử trùm kín kia hần nhìn không ra, vậy mà tất cả đều có vương giả khí tức, rõ ràng đều là Thần Vương.

Coi như bên cạnh các nàng con gấu kia tu vi đều phải so với tên đội trưởng mạnh hơn một ít. Cho nên hần không dám lãnh đạm.

"Tại hạ Tôn Hoàn, Tuần Sứ Thanh Minh Thiên, xin hỏi chư vị Thần Vương là muốn vào Thanh Minh Thiên sao". Tên đội trưởng kia chấp tay mà nói, báo ra danh tự.

Từ Nghiên gật đầu đáp: "Đúng vậy, chúng ta lần đầu tới Cửu Thiên, còn xin mấy vị chỉ giáo".

Tôn Hoàn ngạc nhiên, hần còn tưởng dạng này trẻ tuổi Thần Vương, mỗi một cái đều sẽ ngạo khí trùng thiên, sẽ không coi hần một cái tiểu Tuần Sứ vào mắt, dù sao hần cũng từng gặp qua không ít.

Trái lại, đám người trước mắt này lại rất nho nhã lễ độ, không chút nào kiêu ngạo.

Tôn Hoàn vội vàng chấp tay mà đáp: "Không dám, chư vị Thần Vương, mời vào, Thanh Minh Thiên rộng mở".

Bỗng nhiên, Tuyết Ngạo Linh thốt mác: "Ta nghe nói, người ngoài đi vào Cửu Thiên là mất lệ phí sao?".

"Cái đó, nếu là dưới Thần Vương thì sẽ cần phải xác minh thân phận, nếu như không thuộc Thần Đình mới sẽ mất lệ phí, hoặc là chỉ cần tu vi Thần Vương thì không quản". Tôn Hoàn cười cười giải thích.

Dù sao, ở bất kỳ nơi nào, cường giả đều sẽ được tôn trọng.

"Nếu như vậy, con gấu này mất phí rồi". Nguyệt Nhi cười cười, chỉ vào Tiểu Hùng.

"Nếu như vị này Đại Hùng là chư vị sủng vật, vậy cũng không mất phí". Tôn Hoàn tiếp tục nói.

"Tốt a, chúng ta vào". Nguyệt Nhi cười cười.

Sau khi đám người Doanh Thiên đi mất, bên cạnh Tôn Hoàn một tên Chân Thần mới là nhỏ giọng nói: "Tuần Sứ, cái kia trùm đầu nam tử, không hỏi rõ sao".

"Ngu xuẩn, mặc dù nhìn không rõ người đó tu vi, nhưng là hần đứng vị trí, rõ ràng là người đứng đầu, người nghĩ hần sẽ so với mấy người còn lại yếu sao". Tôn Hoàn liếc hần một cái nói ra: "Kỳ quái, bọn hần quá trẻ, tu vi vậy mà đã là Thần Vương, nhất định là một cái nào đó cổ lão thánh địa đi ra ngoài lịch luyện, thật ghê gớm".

Bọn hần nhắc đến người trùm đầu, chính là Doanh Thiên.

Tôn Hoàn nhìn theo phương hướng đám người Doanh Thiên, trong lòng không khỏi ngưỡng mộ, Nữ thì xinh đẹp động lòng người, nam thì anh tuấn tiêu sái, cái này coi như Thần Đình những Thiên Tài kia đều sẽ kém sắc.

Rốt cuộc, Doanh Thiên dẫn theo mấy người Nguyệt Nhi hạ xuống Thanh Minh Thiên.

Toàn bộ Thanh Minh Thiên, giống như một tòa thành thị không lồ một dạng.

Chỉ là tòa thành thị này không có tường thành mà thôi.

Vừa đáp xuống, liền để cho bọn hần cảm nhận được Thanh Minh Thiên không khí nao nhiệt.

Ở nơi này, người thật sự nhiều lắm, có thể thấy không dứt người đi qua lại, có thì là cười trên pháp bảo mà đi, hoặc là cười trên chính mình tọa kỵ, hoặc là kéo liễn.

Từng đạo từng đạo Thần quang vun vút qua lại trên bầu trời.

Bầu trời Thanh Minh Thiên cũng vô cùng đặc sắc, có thể thấy trên cao từng đoàn ngũ sắc thái vân to lớn, bên trong những đám mây này ẩn hiện từng tòa cung điện nguy nga, hiển nhiên ở nơi đó là có cường giả xây dựng lên, cầu vòng thất sắc bắc ngang qua bầu trời.

Bên dưới mặt đất Thanh Minh Thiên cũng không phải bình thường có thể tưởng tượng.

Vô số đại thụ không lồ cao chạm tới mây, mà lại, bên trên những đại thụ này cũng xây dựng lên không ít thành thị.

Bao quát tầm mắt liền có thể thấy không ít các loại lầu tháp cao vượt lên mây. Trên mặt đất đường đi đều là dát lên hoàng kim, khảm lên noãn ngọc, vô cùng hoa lệ, các loại đình đài xây dựng đều là sơn son thiếp vàng, lộ ra vô cùng cao quý.

Đây chính là Cửu Thiên tràng diện, so với tất cả những nơi bọn hần đi qua đều khác xa một trời một vực.

Chỉ có những nơi như thế này, mới xứng với cường giả. Nhắc đến cường giả, chính là chỉ Thần Vương trở lên. Ở nơi này, tùy thời đều có thể thấy Thần Vương cường giả đi lại, thậm chí thỉnh thoảng sẽ đều xuất hiện Thần Tôn.

Về phần dưới Thần Vương như Thiên Thần, Chân Thần các loại, ở nơi này bất quá chỉ là người bình thường mà thôi.

Ngắm lại, coi như là thấp nhất Hư Thần, tại trong mắt phàm nhân, đều là cao cao tại thượng, vô địch Thần Linh tồn tại.

Thế nhưng là ở Cửu Thiên này, bọn hắn cùng phàm nhân không có gì khác nhau, thậm chí còn không có tư cách đặt chân tới.

Bước vào một cái thành thị, Doanh Thiên trước tiên là cần một chỗ nghỉ chân.

Trong lúc bọn hắn còn đang tìm, thì Nguyệt Nhi lại dẫn theo Tiểu Bát cùng Tiểu Hùng rời đi, bọn hắn là muốn đi nhìn Cửu Thiên một chút, mở mang tầm mắt.

Doanh Thiên cũng không cản nài, nàng cũng đều đã trưởng thành, không còn là lúc trước nha đầu kia.

"Công tử, để bọn hắn đi, nhất định sẽ gây phiền phức". Tử Nghiên cười cười nhắc nhở.

"Nhìn chúng ta giống như sợ phiền phức sao". Doanh Thiên nhìn nàng, cười đáp lại.

Nghe vậy, Tử Nghiên không khỏi cười khổ, đúng như vậy, từ lúc nàng đi theo Doanh Thiên, mỗi một chỗ đi đến đều không ít phiền phức xảy ra. Nhẹ thì chết vài người, nặng thì đồ tông diệt tộc.

"Lại có kẻ sắp xui xẻo a". Tử Nghiên mỉm cười nhẹ nhàng nói

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 191: Thiên Đạo Lo Lắng

Nguyên Thủy Vũ Trụ

Thiên Đình

"Àm".

Một bàn tay tức giận vỗ xuống long án.

Chỉ thấy nơi này là một cái Linh Tiêu Bảo Điện, tại trên cao nhất Đế tọa vị trí kia, một cái nam tử đang rất tức giận.

Hắn trên thân mặc lên hoàng kim Đế bào, quanh thân Đại Đạo lượn lờ, hắn, uy nghiêm vô cùng, tựa như đứng trên đỉnh thế gian một dạng. Đế uy cuộn cuộn toát ra. Có một loại cảm giác không giận tự uy.

Hắn chính là Kỷ Nguyên này Thiên Đình Thiên Đế. Thiên Đế Hạo Thiên.

Huống chi lúc này, hắn thật sự là đang nổi giận.

"Năm ti Thiên Binh Thiên Tướng đại quân, cứ như vậy trong nháy mắt bị người diệt sạch, các ngươi đây là làm như thế nào". Thiên Đế Hạo Thiên tức giận mà nói ra.

Bên dưới bảo điện, đứng đầy hàng trăm vị Thánh Quan. Những cái này Thánh Quan mỗi một người đều không tầm thường, tu vi đều thông thiên triệt địa. Thế nhưng là đối diện nam tử trên cao kia khí thế, đều là không khỏi run rẩy, mồ hôi lạnh chảy như suối.

Cuối cùng, từ trong chư vị Thánh Quan đứng ra một vị, hắn nom nớp sợ hãi nói ra: "Khởi bẩm Bệ Hạ..... chúng thần cũng đã tra rõ".

"Tra ra cái gì". Trên cao Thiên Đế Hạo Thiên ánh mắt trầm ngưng nói ra.

"Là Đại Việt Cổ Tiên Quốc, chính là..... bọn hắn xuất thủ tiêu diệt chúng ta đại quân, người xuất thủ.... là Phù Đồng Thiên Vương". Vị này Thánh Quan ấp úng nói ra.

Nghe đến Đại Việt Cổ Tiên Quốc danh tự này, trên Đế tọa Thiên Đế Hạo Thiên ánh mắt cũng không khỏi ngưng tụ.

"Đại Việt Cổ Tiên Quốc, bọn hắn ẩn thế không biết bao nhiêu cái kỷ nguyên, ngươi chắc chắn?". Thiên Đế Hạo Thiên không khỏi nghi ngờ. Uy áp cuộn cuộn hướng vị Thánh Quan kia ép xuống.

Vị Thánh Quan này trong lòng vô cùng sợ hãi, vội vàng mà quỳ xuống, hai tay dâng lên một chiếc kính nhỏ, run rẩy thưa: "Khởi bẩm Bệ Hạ, tin tức vô cùng chuẩn xác, trên Thiên Kính còn chiếu lại được người đó hình ảnh".

Chỉ thấy trên Thiên Kính bắt đầu khởi chiếu hình ảnh, trong hình ảnh kia, có thể nhìn thấy năm tí Thiên Binh Thiên Tướng đại quân đang di chuyển.

Bỗng nhiên, từ trong hư không xuất hiện một cái thân ảnh to lớn.

Đây là một cái nam tử, bộ dáng rất trẻ, hấn trên thân khoác lên Hắc Long Chiến Giáp, cưỡi lên một con Hắc Mã.

Kỳ quái là, con Hắc Mã này vậy cũng không phải là huyết nhục Hắc Mã, mà là giống như Tiên Kim đúc thành một dạng, toàn thân đen kịt, bên trong nó chảy xuôi dung nham nóng bỏng, từ trong mũi miệng nó đều thở ra nóng bỏng hơi thở.

Nam tử này trên tay cầm vũ khí, mà hấn vũ khí, cũng lại càng thêm kỳ quái, đây rõ ràng là một đoạn cây tre, trên cây vẫn còn đầy, đủ cành lá.

Sau lưng nam tử này dựng lên một lá cờ, trên cờ thêu xuống Lạc Hồng Điều họa tiết, chính là đại biểu Đại Việt Cổ Tiên Quốc.

Nam tử này một người một ngựa, sáp nhập năm tí đại quân, giống như hồ lạc bầy gà một dạng, tùy ý càn quét mà đồ sát.

Hấn trên tay cây tre kia quét ngang Thiên Địa, mỗi một lần vung qua, đều có trăm vạn Thiên Binh Thiên Tướng nằm xuống.

Cuối cùng, năm tí đại quân cứ như vậy bị hấn đồ diệt, ung dung mà rời đi.

Chiếu tượng kết thúc.

"Phù Đồng Thiên Vương".

Nhìn nam tử uy mãnh kia, chư vị Thánh Quan đều không khỏi càng thêm run rẩy, nói không chút nào ngoa, nam tử này một mình cũng có thể để cho bọn hấn Thiên Đình người ngã ngựa đổ.

Cũng chỉ có trên Đế tọa Bệ Hạ của bọn hấn mới có tư cách cùng Phù Đồng Thiên Vương xoay cổ tay mà thôi.

Lúc này, trên Đế tọa Thiên Đế Hạo Thiên cũng đã giận càng thêm giận, hấn lạnh lùng nói ra: "Tốt một cái Phù Đồng Thiên Vương, tốt một cái Đại Việt Cổ Tiên Quốc.....".

Sau đó hấn lại cười nói tiếp: "Không hổ là đã từng là cường đại nhất Tiên Quốc, trăm ngàn vạn năm qua đi, bọn hấn vẫn có thể duy trì đi xuống".

Đại Việt Cổ Tiên Quốc, nhắc đến danh tự này cũng không phải ai cũng biết.

Đây là một cái tên đã quá cổ lão xa xưa, trong lịch sử, từ trước khi Thiên Đình tồn tại, Đại Việt Cổ Tiên Quốc cũng đã xuất hiện, cũng là chấp chương vũ trụ này.

Tại thời đại kia, Đại Việt Cổ Tiên Quốc chính là đứng trên đỉnh cao chí tôn, hiệu lệnh Thiên Địa. Trong quốc cường giả như mây, Thiên Tôn cùng Đạo Quân không ít. Lúc ấy Thiên Đạo không quản, ép ngang Đạo Gia cùng Phật Gia một đầu.

Chỉ là không rõ ràng vì lý do gì, Đại Việt Cổ Tiên Quốc đột nhiên vô thanh vô tức mà biến mất trên thế gian.

Thiên Đế Hạo Thiên chậm rãi nói ra: "Dốc toàn lực, truy tìm cho ta, ta sẽ đích thân đi gặp vị này Phù Đồng Thiên Vương một lần".

"Bãi triều".

Rất nhanh, Linh Tiêu Bảo Điện người rời đi hết, chỉ còn lại trên Đế tọa Thiên Đế Hạo Thiên

Hấn một mình ngồi trên Đế tọa.

Một lúc lâu sau, bỗng nhiên hấn ngược đầu lên, mở miệng nói ra: "Sur Tôn, Đại Việt Cổ Tiên Quốc xuất thế...".

Từ trong hư không, một cái già nua cổ lão thanh âm vang tới: "Ta đã biết".

Thanh âm này mang theo một dạng hữu thanh vô lực, vô cùng mệt mỏi.

Nhận ra điều này, Thiên Đế Hạo Thiên sắc mặt biến hóa, giật mình mà nói: "Sur tôn thụ thương?".

"Ân". Thanh âm già nua kia đáp lại

Thiên Đế Hạo Thiên giật mình, biểu lộ ra vẻ khiếp sợ: "Ai có thể đã thương Sur Tôn?".

Khó trách hấn sẽ như vậy khiếp sợ, bởi vì sur tôn của hấn chính là một cái vô cùng cường đại Thiên Tôn, ở trong Thiên Đạo có rất lớn tiếng nói.

Mà lại, thời đại này Thiên Đạo bá chủ, ai có thể đem hấn đả thương, đây tuyệt đối không phải là bình thường sự tình.

"Khắc, đương nhiên chính là cái kia Đại Việt Cổ Tiên Quốc mấy lão già, không nghĩ tới bọn hấn vẫn còn sống". Thanh âm kia một hồi đáp lại, có thể thấy, hấn là bị thương không nhẹ.

"Bọn hấn còn có Thiên Tôn tại thế sao?". Ngồi trên Đế tọa Thiên Đế Hạo Thiên ngạc nhiên mà hỏi.

"Đương nhiên, là Kinh Dương Vương cùng Lạc Long, bọn hấn nhân lúc ta sơ ý, xuất thủ tập kích, cũng may ta chạy kịp, nếu không đều đã vẫn lạc".

Nam tử kia không khỏi hít một hơi khí lạnh."Kinh Dương Vương? Lạc Long Quân Tổ?".

Đây chính là hai cái cổ lão Thiên Tôn, mặc kệ là so với Thiên Đạo chư vị Thiên Tôn, hay là Đạo Gia mấy vị Tam Thanh, Phật Gia mấy vị Phật Tổ đều không chút nào thua kém.

Sư tôn hấn dạng này vô địch Thiên Tôn đều có nguy cơ vẫn lạc, Đại Việt Cổ Tiên Quốc này, cũng không biết hiện tại là như thế nào lực lượng.

"Chẳng lẽ Thiên Đạo bên kia để mặc như vậy". Thiên Đế Hạo Thiên nghi hoặc mà nói ra.

Hấn hiểu rõ Thiên Đạo tác phong, bọn hấn chế bá Thiên Địa trăm ngàn vạn năm nay, là dùng thực lực đi làm. Tuyệt đối sẽ không để một cái cổ quốc đánh mặt dễ dàng như vậy.

Nói đến đây, thanh âm già nua kia ho một tiếng, chậm rãi nói tiếp:"Đại Việt Cổ Tiên Quốc không phải nguoi có thể tưởng tượng, năm đó Đế Nhất Tiên Quốc cũng không phải chỉ là vô danh"

"Nếu như không phải xảy ra một trận biến cố kia, bọn hấn Thiên Tôn chết mất mấy vị, e rằng cũng không có Thiên Đình ngày hôm nay".

"Đã từng dè qua Phật Gia cùng Đạo Gia một đầu, há lại chỉ là hư danh đâu".

"Quan trọng là, ta lo lắng An Dương Vương lão già kia vẫn còn tại thế, hấn mới là Đại Việt Cổ Tiên Quốc đáng sợ nhất nhân vật".

"Hơn nữa, Đạo Gia cùng Phật Gia mấy lão già hòa kia, không biết vì lý do gì mà cùng Thiên Đạo làm áp lực, không có tình lực đi phân tán".

"Đạo Gia cùng Phật Gia cũng chen chân rồi?". Thiên Đế Hạo Thiên kinh nghi bất định.

Hấn nghe qua về Đại Việt Cổ Tiên Quốc rất nhiều, cũng tìm hiểu rất nhiều.

Chỉ là tất cả những gì hấn biết chỉ là lời nói mà thôi, nhưng là hôm nay, Sư Tôn hấn đích thân kể lại, mới để cho hấn rõ ràng, Đại Việt Cổ Tiên Quốc này, tuyệt đối không thể coi thường.

"Sư tôn, là vì "người đó" sao?". Thiên Đế Hạo Thiên trầm giọng nói.

Đại Việt Cổ Tiên Quốc sớm không xuất thế, muộn không xuất thế, lại hết lần này đến lần khác đúng lúc này xuất thế.

Lại thêm Đạo Gia cùng Phật Gia liên hợp làm áp lực, cái này tất sẽ vì "người đó" có liên quan.

"Ân, hấn trùng sinh rồi, lại thành công dung hợp ra Đại Đạo mới, Đạo cùng Phật, Đại Việt Cổ Tiên Quốc đều có hấn liên quan, Thiên Địa sắp biến". Thanh âm kia nặng nhọc nói ra.

"Sư tôn, người định thế nào". Thiên Đế Hạo Thiên lo lắng mà nói.

"Hắc, mấy lão già kia giờ này cũng đều sốt vó lên, lo lắng hấn có thể đập vào Chung Cực, khi đó mới là đau đầu". Thanh âm già nua chậm rãi nói.

"Nguoi cũng không cần lo lắng, chúng ta Thiên Đạo từng từng vô số kỷ nguyên, cũng không phải dễ dàng bị lật như vậy".

"Đệ tử đã rõ". Thiên Đế Hạo Thiên cúi đầu xưng phải.

...

Đông Phương Đạo Gia.

Tiên Đạo Thành.

Ngọc Hư Cung.

Trong một cái tiên uyển xinh đẹp, nơi này các loại hoa lá mọc lên rục rịch thanh minh, non nước hữu tình, có thể thấy từng đàn tiên hạc ngâm chân trong hồ, bên bờ hồ mấy con Thanh Ngư lượn lờ vui đùa. Phong cảnh vô cùng thanh bình, tựa như tranh một dạng.

Đây, cũng rõ ràng là một cái Tiên Cảnh.

Lúc này, trong một cái chòi lá, có hai lão già râu tóc bạc trắng ngồi đánh cờ vây, bên cạnh là một cái đồng tử rót trà.

Trong đó một cái lão nhân, rõ ràng là một lão đạo sĩ, hắt trên người chỉ khoác một bộ đạo bào đã cũ kỹ, bên cạnh đặt một cây phát trần.

Lão nhân này, hoàn toàn giống một cái gần đất xa trời lão già, bình thường đến không thể bình thường hơn.

Nhưng nếu quan sát kỹ, lại liền sẽ phát hiện, hắt có một loại đạo cốt tiên phong, hắt mỗi một cái động tác đưa tay nhắc chân. Điều sẽ khiến cùng Thiên Địa pháp tắc tương dung hòa hợp. Vô cùng phản phác quy chân.

Lão nhân này, lai lịch rất lớn. Chính là Đạo Gia Đạo Tổ, một trong ba vị Tam Thanh, Đạo Tổ Hồng Quân. Cùng Phật Tổ Như Lai sánh vai tồn tại.

Lão nhân còn lại, mặc dù già nua, nhưng lại có một loại bá đạo khí thế, tựa như duy ta độc tôn một dạng, rõ ràng là một vị ngời trên đỉnh đã lâu mà thành.

Có thể cùng Đạo Tổ Hồng Quân đánh cờ, đương nhiên cũng không phải hạng người tầm thường.

"Không nghĩ tới, An huynh lại rảnh rỗi đến chơi hán xá, thật vinh dự". Đạo Tổ Hồng Quân buông xuống một quân cờ màu đen, chậm rãi nói ra.

Lão nhân được gọi là "An huynh" kia cười cười, đưa tay nhấp một chén trà, sau đó cũng là đánh xuống một quân cờ trắng nói ra: "Ngủ đã quá lâu, xương cốt ê ẩm, nên đi ra ngoài thư giãn gân cốt một chút".

"Thư giãn gân cốt nha, ta xem, hay là vì người đó". Đạo Tổ Hồng Quân ý vị thâm trường mà cười.

Lão nhân còn lại cười cười, không đáp. Bọn hắt trong lòng đáp án đã quá rõ ràng, không cần thiết lại đi nói.

Cứ như vậy, tiếp tục đánh cờ xuống.

Bọn hắt ván cờ này, bên ngoài nhìn tới rất là bình thường. Nhưng thực chất, bên trong chính là lẫn nhau so tài.

Nếu là có người đi vào phạm vi bàn cờ, liền sẽ giật mình hoảng hốt, bởi vì bên trong bàn cờ chính là một cái thế giới khác, có thể xưng là dưới Thiên Tôn cấm địa, coi như Đạo Quân đi vào, cũng sẽ nháy mắt bị đánh chết.

Trong thế giới này, từng quân cờ đều là một cái thế giới, từng cái thế giới va chạm lẫn nhau, toát ra cực kỳ khủng bố dư ba.

Ở bên trong thế giới kia, Ngũ Hành đảo lộn, Âm Dương vận chuyển, Đại Đạo giao phong, cực kỳ hung hiểm.

Thế nhưng là, ở bên ngoài, mọi thứ đều hết sức bình thường.

Coi như là bên cạnh cái kia đồng tử rót trà đều không hay biết, hai vị Thiên Tôn này là đang kịch chiến, tùy tiện một tia dư ba nhỏ nếu là thoát đi ra ngoài, có thể đem cả Ngọc Hư Cung san bằng.

Cũng không biết bao lâu, ván cờ này đánh xong, hai người hòa.

Nhìn bàn cờ trước mắt, Lão Nhân kia thở dài một tiếng, hướng Đạo Tổ Hồng Quân cười nói: "Đã nhường, ta có thể hiểu, đây là Đạo Gia ý chí sao".

Đạo Tổ Hồng Quân gật đầu, không đáp.

"Tốt, cáo từ". Nói đoạn, lão nhân kia lập tức rời đi.

Đạo Tổ Hồng Quân cũng là đứng lên.

Chỉ thấy cái kia đồng tử muốn tiến tới thu dọn bàn cờ, Đạo Tổ Hồng Quân liền đưa tay ngăn hắt lại nói ra: "Đi gọi người Đại Sư Bá tới, để cho hắt dọn, người dọn không được". Nói đoạn rời đi.

Cái kia đồng tử nghi hoặc, chỉ là một bàn cờ thôi, còn cần hắt Đại Sư Bá đi dọn. Hắt cũng không có cãi lời, lập tức đi tìm hắt Đại Sư Bá.

Chỉ thấy không bao lâu sau, một cái trung niên nam tử chạy tới cùng đồng tử, rõ ràng hắt là Đại Sư Bá kia.

"Đại Sư Bá, Sư Tổ để cho người dọn bàn cờ này". Đồng tử kia chỉ bàn cờ nói ra.

Ban đầu, Đại Sư Bá cũng là nghi hoặc không hiểu, chỉ là sau khi hắt cẩn thận quan sát một chút, toàn thân hắt liền ướt đầm mồ hôi.

"Người lui ra đi". Đại Sư Bá không khỏi lắp bắp nói với đồng tử.

Nhìn bộ dáng Đại Sư Bá có chút run rẩy kia, Đồng tử còn không rõ ràng, cuối cùng vẫn là vâng lời đi ra.

Một lúc lâu sau, Đại Sư Bá cũng đi ra, chỉ là hắt toàn thân máu me, y phục rách nát, giống như là vừa trải qua một trận khổ chiến một dạng.

Đồng tử kia nhìn thấy hần Đại Sư Bá bộ dáng kia bèn tủm tỉm cười.

"Người còn cười". Đại Sư Bá tức giận mà nói.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 192: Khô Mộc Long Ngâm

Thiên Đồ Đế Các, tổng cộng cao một trăm tầng. Càng lên cao, đồ vật bày bán càng là cao quý, đương nhiên, giá cả cũng sẽ vì thế mà cao đến dọa người.

Thiên Đồ Đế Các cực kỳ ưu ái khách nhân, chỉ cần người muốn đi liền được, không cần điều kiện.

Mà lúc này, cái kia nhân viên là đang dẫn Doanh Thiên lên tầng cao nhất. Cũng là nơi bày bán cấp cao nhất bảo vật.

Có thể ở tầng cao nhất của Thiên Đồ Đế Các bày bán, tất nhiên đều sẽ là vô giới chi bảo, toàn bộ Thần Giới đều hiếm có khó tìm.

Rất cuộc, bọn hắn lên đến nơi.

Nơi này, là một cái vô cùng rộng lớn đại sảnh, toàn bộ đại sảnh toát lên một màu hoàng kim sáng chói, vô cùng hoa lệ. Từng cây Long trụ đồ sộ chống lên, vô cùng hoành tráng.

Ở trong đại sảnh lúc này, số lượng người không ít, vô cùng đông đúc.

Tất nhiên, người lên tới đây mua sắm thì ít, người muốn đi xem mở rộng tầm mắt thì nhiều. Dù sao, đồ vật ở đây cũng không phải tùy tiện có thể mua được.

"Công Tử, đây chính là chúng ta Thiên Đồ Đế Các nơi cao nhất, trưng bày cũng là trân quý nhất đồ vật, mời Công Tử xem qua". Cái kia nhân viên cung kính hướng dẫn Doanh Thiên.

Doanh Thiên nhàn nhã liếc quanh một vòng.

Không thể nói đùa, quả thật ở nơi này trưng bày đồ vật đều là tuyệt thế chí bảo, có thể thấy được từng quyền cổ lão công pháp đang được phong ấn, bên trên tinh thoắng toát ra Đế uy, hiển nhiên đây đều là Đế cấp công pháp.

Hoặc là từng kiện Chứng Đế Chi Bảo cường đại tỏa ra khiến người uy áp, có thì là tàn binh, cũng có là hoàn chỉnh Chứng Đế Chi Bảo.

Ngoài ra còn có rất nhiều đồ vật khác, tỉ như các loại binh khí, áo giáp, hộ thuẫn, đan dược. Hoặc là các loại nguyên liệu như thần dược, thần kim, thần mộc,.... Các loại.

Đương nhiên, mỗi một thứ đều là khoáng thế chi bảo, vô cùng đắt đỏ.

Nhìn thấy Doanh Thiên ánh mắt không chút gợn sóng kia, nhân viên kia không khỏi vì đó mà ngạc nhiên.

Theo lý mà nói, người lần đầu tới đây, đều sẽ vì nơi này bảo vật mà ít nhiều kích động, thế nhưng là Doanh Thiên một mực khí định thần nhàn, tựa hồ hắn nhìn cũng không phải cái gì khoáng thế chi bảo, mà là những vật bình thường một dạng.

Không nói, những đồ vật này đối với hắn, quả thật đúng là đồ bình thường.

Doanh Thiên lắc đầu nói ra: "Không có gì đặc sắc, các người những cái này cũng gọi là chí bảo?".

Nhìn thấy Doanh Thiên bộ dáng coi thường kia, cái kia nhân viên không khỏi cười khổ.

Bọn hắn đồ vật ở đây là dạng nào trân quý vô song, thế mà đến miệng Doanh Thiên lại trở thành không có gì đặc sắc đồ vật.

"Nếu không, Công Tử đi xem Cửu Đại Tiên Bảo". Cái kia nhân viên cười cười, ý vị đưa ra gợi ý.

...

Tại nơi này, ở chính giữa đại sảnh kia đặt một cái khoảng trống, hoặc là nói, nơi đó kỳ thật là một cái quảng trường to lớn.

Lúc này, ở trên quảng trường tụ tập rất đông người, bọn hắn là đang đứng xung quanh trung tâm quảng trường này.

Chỉ thấy, đặt ở giữa trung tâm kia, là chín cây cột lớn, mà lại bày trên chín cây cột kia bên trên đều có đặt đồ vật.

Mà những người kia, là đang tìm tòi nghiên cứu cái gì đó một dạng.

Nhân viên kia dẫn Doanh Thiên tới, cười cười chỉ trên những cây cột kia đồ vật nói ra: "Nơi đó chính là Cửu Đại Tiên Bảo".

Chỉ thấy bên trên chín cây cột lớn kia, trong đó bảy cây trên trên có bày lên đồ vật. Những đồ vật này bao gồm một cây cỏ cảm, một khối bạch ngọc, một khối hắc kim, một chuỗi hạt châu, một mảnh giấy vàng, một viên đan dược cùng một chiếc lá cây.

Bảy món đồ này, chính là được Thiên Đồ Đế Các xưng là Cửu Đại Tiên Bảo.

Nói đến Cửu Đại Tiên Bảo, là cần nói đến nó lai lịch.

Những món đồ này, là năm xưa Thiên Đồ Thần Đế đánh nhập Vong Khư, từ bên trong lấy ra chín món đồ vật.

Mà Vong Khư, trong truyền thuyết chính là trước khi Thần Giới tai nạn xảy ra Tiên Quốc đã từng tồn tại, vì thế, chín món đồ kia mới được xưng là Cửu Đại Tiên Bảo. Tất nhiên, Vong Khư kia có thật là Tiên Quốc cổ lão hay không bất quá chỉ là tin đồn.

Hiện tại Vong Khư nơi đó, chính là tràn ngập hung hiểm, nó tồn tại ở nơi tiếp giáp của cả Bát Đại Vũ Trụ, cũng là Bát Đại Vũ Trụ cấm địa. Coi như là Thần Đế đều có nguy cơ vẫn lạc.

Năm xưa Thiên Đồ Thần Đế cường hoành đánh nhập Vong Khư, giết đến Thiên băng Địa liệt, cuối cùng cầm ra chín món bảo vật kia.

Hắn cũng không có dùng đến những món đồ này, mà là đem nó đặt tại Thiên Đồ Đế Các, tự tay bố trí xuống phong ấn, nói rằng chờ người hữu duyên.

Chỉ cần người có thể giải được phong ấn, liền có thể cầm đi đồ vật.

Sở dĩ hiện tại Cửu Đại Tiên Bảo chỉ còn bảy món là vì trong đó hai món cũng đã bị người lấy mất.

Đương nhiên, trải qua trăm ngàn vạn năm, mới có thể lấy đi hai đồ vật, có thể nghĩ. Nó độ khó là như thế nào.

Chính vì thế, Thiên Đồ Đế Các chỗ này luôn luôn đông đúc, là vì muốn đến thử vận may, biết đâu có thể đạt tới Tiên Bảo.

Nhìn trên cột đá bảy món đồ vật kia, Doanh Thiên rốt cuộc lộ ra hứng thú.

Thấy vậy, cái kia nhân viên bèn cười nói: "Công Tử có hay không muốn thử vận may đâu?".

"Thử vận may?". Doanh Thiên lắc đầu nói ra: "Giải phong ấn, chính là dựa vào thực lực, làm gì có vận may ở chỗ nào".

Nghe được lời này, cái kia nhân viên không khỏi ngơ ngẩn, nhưng là ngừng lại, hắn lại thấy không sai. Nơi đó là Thiên Đồ Thần Đế tự tay bố trí đi ra, thậm chí đã từng có rất nhiều Thần Đế khác tới đều không thể giải, làm sao có thể dựa vào vận may đâu.

"Nói như vậy, Công Tử hẳn là sẽ không đi thử". Cái kia nhân viên thắc mắc nói ra.

"Đi". Doanh Thiên mỉm cười: "Đồ tốt như vậy làm sao lại không đi lấy đây".

"Chẳng phải Công Tử mới nói.....".

"Ta chính là có thực lực". Doanh Thiên cắt lời, mười phần tự tin nói ra.

Lời này vừa ra, nơi này quảng trường rất nhiều ánh mắt đều nhìn tới hai người bọn hắn. Dù sao người tới nơi này đều là muốn thử vận may. Thế nhưng là Doanh Thiên vừa mở miệng đều tuyên bố có thể lấy được Tiên Bảo, lập tức dẫn đến nhiều người chú ý.

Tất nhiên, chỉ là tò mò mà nhìn qua thôi, cũng không có ai tin tưởng Doanh Thiên thật có thể lấy đi Tiên Bảo.

Dù sao trăm ngàn vạn năm qua, có không ít tuyệt đẳng Thiên Tài từng tới đây vỗ ngực tuyên bố có thể lấy đi Tiên Bảo, kết quả đều là trắng tay mà về. Trở thành trò cười cho thiên hạ.

Cho nên dạng này, người ta đã nhìn quen.

Đúng lúc này, một cái khinh thường thanh âm vang tới.

"Nói khoác không biết ngượng mồm".

Chỉ thấy từ bên đó đi tới 3 người. Hai nam một nữ.

Dẫn đầu là một cái trẻ tuổi nam tử, khí hành tương phong, khuôn mặt tuấn tú.

Nhìn qua hần ăn mặc, lại thêm trên người một loại rõ ràng ngạo khí kia. Liền biết được, người này chính là một cái Thế Gia công tử.

Nhìn thấy người này đi tới gần Doanh Thiên, có người nhận ra bèn cười lạnh:"Lại là Mộc Vân Hành tên kia, chuyên môn cùng người khác khó dễ".

"Biết làm sao, bọn hần Mộc Gia là Thần Đình Thập Đại Thế Gia, ai dám trêu chọc bọn hần".

"Đúng vậy, đôi lại là ta đều sẽ như vậy phách lối".

"Hắc, chưa chắc, cái kia tóc trắng nam tử bộ dáng kia, hần không phải là người thường".

"..."

Mộc Vân Hành đi tới gần Doanh Thiên, đánh giá hần một vòng, cười lạnh mà nói:"Người biết Cửu Đại Tiên Bảo là gì sao, cũng giám khoắc lác có thể lấy tới".

Doanh Thiên không có nhìn hần, ánh mắt vẫn là hướng lên cột đá nhìn tới nói ra:"Bất quá là mấy món đồ vật mà thôi, lấy ra lại có gì khó, đều là đồ trong túi ta".

Doanh Thiên lời này, vô cùng bá đạo phách lối, ở đây bao nhiêu người, hần lại tuyên bố Cửu Đại Tiên Bảo đều là vật trong túi, đương nhiên sẽ gây nên người khác khó chịu.

Có người thất vọng lắc đầu nói ra:"Haizzz, người này bộ dáng đẹp trai, thế nhưng là lại quá cuồng ngạo, không biết trời cao đất dày, cũng không biết là từ đâu đến, vậy mà cũng dám nói lấy hết Tiên Bảo".

Nhìn thấy Doanh Thiên không thèm nhìn mình, Mộc Vân Hành không khỏi càng thêm khó chịu, thế nhưng là rất nhanh hần liền cười lớn nói ra:"Các người nghe thấy sao, tên tiểu tử này chính là muốn đem Cửu Đại Tiên Bảo bỏ túi, đúng là vạn năm nay chuyện cười nhất thế gian".

Mặc dù nói Mộc Vân Hành không có người ưa, thế nhưng lời hần nói chính xác quá mức buồn cười, cho nên dẫn tới rất nhiều người cười theo. Khiến cho quảng trường càng thêm ồn ào, hấp dẫn càng thêm nhiều người chạy tới nhìn.

Thấy tình huống không đúng, cái kia nhân viên hướng Doanh Thiên nói ra:"Công Tử, ta đưa người về phòng".

Cái nhân viên này cũng là có ý tốt, nếu hần đưa Doanh Thiên đi cũng không ai có thể nói gì. Dù sao Thiên Đồ Đế Các cũng không ai dám làm loạn.

Nhưng là Doanh Thiên cũng không có ý tứ rời đi, hần bình thân nói ra:"Tại sao phải đi đâu?, đồ vật còn chưa lấy tới".

Cái kia nhân viên lập tức cười khổ, hần đúng là hết cách với vị Công Tử này, cũng chỉ có thể ở lại mà thôi.

Lúc này, Mộc Vân Hành mới là nói tiếp:"Nếu như người có thể đem Tiên Bảo lấy xuống hết, ta liền tại chỗ này quỳ lạy người một trăm cái, nếu như người không lấy được vậy cũng quỳ lạy ta, thế nào, có dám hay không".

Doanh Thiên lúc này mới là liếc mắt nhìn Mộc Vân Hành, người này mặc dù khí chất không tệ, nhưng ngạo khí quá cao, sâu bên trong lại là tiểu nhân.

Rõ ràng hần cùng Doanh Thiên không thù không oán, nhưng là vừa gặp lại cứ muốn cùng hần khó dễ, đây chính là sở thích đi gây sự một dạng.

"Dám, có gì không dám". Doanh Thiên mỉm cười nói ra:"Bất quá một trăm cái liền quá ít, liền một vạn cái đi".

Mộc Vân Hành vốn nghĩ Doanh Thiên hần là sẽ sợ không dám cược, từ đó hung hăng chế giễu hần. Thế nhưng là hần lại không nghĩ Doanh Thiên lại như vậy sáng khoái đáp ứng, lại còn muốn tăng cược.

"Hừ, muốn dùng chiêu này, làm ta nhụt, đáng tiếc người mơ tưởng". Mộc Vân Hành thầm nghĩ, sau đó nói lớn:"Tốt, liền một vạn cái, nhưng là như ta đã nói, người phải đem bảy món Tiên Bảo lấy xuống hết".

Mộc Vân Hành rất khôn ngoan, hần đây là chừa cho mình vạn nhất, nhờ đâu Doanh Thiên vận khí nghịch thiên, thật có thể lấy từ trên cột đá xuống Tiên Bảo, vậy hần liền thua.

Thế nhưng là bảy món, vậy liền chặt đứt Doanh Thiên hi vọng. Bởi vì đây là điều chắc chắn không thể.

Xung quanh mọi người nhìn thấy Mộc Vân Hành đưa ra điều kiện này liền không khỏi thở dài, hần đây là đứng trên bất bại hoàn cảnh.

Cái kia nhân viên cũng biết Doanh Thiên tình huống là không tốt, không khỏi hỏi lại một câu:"Doanh Thiên công tử, người thật muốn cược đi, cái này chi sợ không tốt lắm đâu".

Lần này đánh cược, Doanh Thiên hần là phải thua không thể nghi ngờ, nếu là hần chịu đập đầu mà nói, vậy liền còn tốt. Chỉ sợ Doanh Thiên lật lọng, khi đó Mộc Vân Hành nhất định sẽ không bỏ qua. Lúc ấy coi như Thiên Đồ Đế Các cũng không thể can thiệp, dù sao đây là hai người đánh cược.

Doanh Thiên không có để ý, chậm rãi bước lên, đứng trước một cây cột đá.

Trên cây cột đá này, là đưng cây cỏ cầm kia.

Cây cỏ cầm này, nhìn qua liền rõ ràng được làm từ một khúc Thần Mộc. Thậm chí là Tiên Mộc.

Toàn bộ cỏ cầm lộ ra một màu xanh tươi mát, trên cỏ cầm lưu chuyển quang mang vô cùng kỳ diệu. Đáng nói là, trên cây cỏ cầm này nồng đậm một cỗ sinh cơ cực kỳ sống động. Có thể nhìn thấy trên cỏ cầm mọc ra vài nhánh mầm non uốn lượn, lá xanh như ngọc, cực kỳ đẹp mắt. Giống như là toàn bộ cây cỏ cầm này còn sống một dạng.

Trên cỏ cầm dây đàn, cũng là tuyệt thế Thần Kim kéo ra mà thành. Nói tóm lại, mặc dù không rõ ràng cây cỏ cầm này có cái gì công dụng, thế nhưng nhất định là chí bảo.

Thậm chí, cây cỏ cầm này tên của nó cũng không ai rõ ràng. Không nói riêng cỏ cầm, mà toàn bộ Tiên Bảo ở đây đều không có tên.

Doanh Thiên nhìn cây cỏ cầm này, trong mắt hiện ra khó có được hứng thú, lại ẩn chứa một cỗ yêu thương cung chiều.

Cũng không biết vì sao, nhìn Doanh Thiên ngắm nhìn cỏ cầm bộ dáng kia, cái kia nhân viên có một loại ảo giác, giống như là Doanh Thiên đã từng sở hữu một dạng.

"Công Tử, người biết cỏ cầm này lai lịch sao". Nhân viên kia lên tiếng, tò mò hỏi.

"Àn, gọi là Khô Mộc Long Ngâm". Doanh Thiên gật đầu.

"Khô Mộc Long Ngâm?"

Doanh Thiên lời này nói ra để cho người xung quanh không khỏi ngạc nhiên, bởi vì cái danh tự kia có chút kỳ quái.

"Ra vậy, thì ra gọi là Khô Mộc Long Ngâm". Có người gật gù.

Bỗng nhiên, Mộc Vân Hành cười lớn mà nói ra: "Cái gì Khô Mộc Long Ngâm, đều là nói khoác mà thôi, vạn cổ tới nay còn chưa có ai biết tên, một tên tiểu bối cũng dám nói khoác như vậy".

Mộc Vân Hành lời nói, rất là có đạo lý, đúng là như vậy. Từ khi Thiên Đồ Thần Đế đem từ Vong Khư về, cũng chưa có người biết mấy món Tiên Bảo này đến cùng gọi là cái gì. Bỗng nhiên toát ra một cái Doanh Thiên lời nói như vậy, ai sẽ đi tin tưởng hán đây.

"Còn không mau lấy xuống đồ vật, sợ sao". Mộc Vân Hành cười lạnh nói ra.

Doanh Thiên liếc hần, sau đó chậm rãi đưa tay lên, giống như là muốn lấy xuống đồ vật.

Thế nhưng hần hành động này, lọt vào mắt người khác lại hết sức ngu ngốc.

Muốn giải được Thiên Đồ Thần Đế phong ấn, chính là phải đem hần bố trí tất cả đạo văn pháp tắc gỡ bỏ, mà lại những đạo văn pháp tắc này liên tục biến hóa, có tới hàng trăm vạn loại thay đổi.

Không thể nắm được quy tắc liền không cách nào phá bỏ xiềng xích trên đồ vật.

Nếu là cường ngạnh đem đồ vật lấy xuống, vậy liền sẽ bị phong ấn toát ra lực lượng cực kỳ khủng bố đánh thương, thậm chí bỏ mạng.

Có thể thấy được, Doanh Thiên hành động kia, rõ ràng là tìm chết, ai nấy đều cho rằng Doanh Thiên hần là chết chắc. Dù sao phong ấn kia lực lượng cực kỳ khủng bố, đến Thần Đế đều muốn kiêng kỵ.

81 Chân Mệnh Thần Đế, là bất bại truyền thuyết, hần từng một tay quét ngang Bát Đại Vũ Trụ tất cả Đế cấp tồn tại, chính là vô địch.

Hần bày xuống phong ấn, tự nhiên không thể coi thường.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.